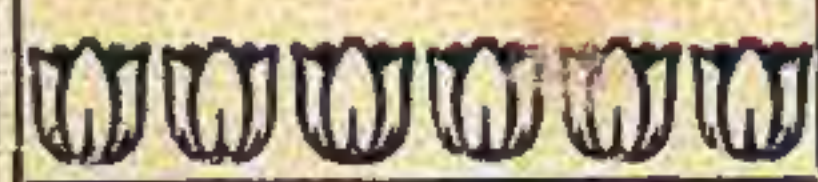
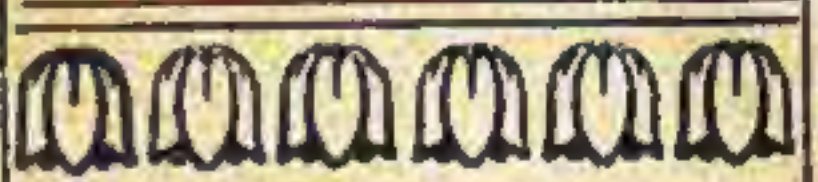

VOL. II.

Containing
Sundara, Yuddha,
&
Uttarakandams.

Price Rs. 4-0-0.

SREE MATH

ANDHRA -

VALMIKI -

RAMAYANAMU

A LITERAL METRICAL TRANSLATION
OF VALMIKI'S SANSKRIT RAMAYANAM

BY

VAVILICOLANU SUBBA ROW,

Telugu Pandit, Presidency College, Madras, (Now retired)
and the author of

Sree Kumarabhyudayamu, Sree Kausalyaparinayamu
Bhagavad Gita (Dwipada), Sree Krishna Lilamritam,
Krishnavatara Thathwamu, Subhadra Vijaya Natakamu,
&c., &c., &c.

THIRD EDITION.

Madras:

TITLE PAGE PRINTED AT
P. SHUNMUGAM & CO., MOUNT ROAD.

1922

(All rights reserved.)

శ్రీః

శ్రీసీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్సమేత శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణే నమః.

శ్రీ శారదాయై నమః.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీమదాంధ్రవాత్సకి రామాయణము.

శ్రీకుమారాభ్యుదయము, శ్రీకౌసల్యాపరిణయము, భగవద్గీత (ద్వీపద),
శ్రీసుభద్రావిజయనాటకము, శ్రీకృష్ణలీలామృతము, శ్రీకృష్ణావతారతత్త్వము లోనగు
ననేకాంధ్ర గ్రంథముల రచించి

చెన్నపురి రాజకీయసర్వకళాపాఠశాలయం దాంధ్రపండితుఁడుగనై

ప్రకృత ముపవేతనముపొందియుండు

వావిలికొలను - సుబ్బరావుచే

విరచితము.

సుందరకాండము, యుద్ధకాండము, ఉత్తరకాండమునుగల

ద్వితీయ సంపుటము.

మూడవకూర్పు.

చెన్నపురి:

బ్రిటిష్ మోడల్ ముద్రాక్షరశాల స్పృద్ధితము.

కాలి - గౌరగ. గుండుభి.

౧౯౨౩.

(All-rights reserved.)

శ్రీ

కం. మంత్రనములు సద్గతులకుఁ
బొంతనములు ఘనము లైన పుణ్యముల కేదా
నీంతన పూర్వమహాఘని
కృంతనములు రామనామకృతచింతనముల్.

భాగవతము.

శ్రీ రామ

శ్రీరామాయనమ్.

సుందరకాండపీఠిక.

— — —

“యదా యదా హి ధర్మస్య, గ్లానిర్భవతి భారత!

అభ్యుత్థాన మధర్మస్య, తదాత్మానం సృజామ్యహమ్.”

“పరిత్రాణాయ సాధూనాం, వినాశాయ చ దుష్కృతామ్

ధర్మసంస్థాపనార్థాయ, సంభవామి యుగే యుగే.”

ద్వి. ఎప్పుడెప్పుడు ధర్మ మెడరు చెందెడినో, యెప్పు డధర్మంబు వృద్ధి చెందెడినో

యప్పు డప్పుక నేన యవని సృజింతుఁ, దప్పుక నన్ను నో ధర్మజావరజ!

సాధుజనంబుల సంరక్ష సలుప, బాధింప దుష్కృతిపరు లైనవారి

జగతి ధర్మంబు సంస్థాపన సేయ, యుగ యుగంబునఁ బుట్టుచుండుదు నేను.

ద్విపద భగవద్గీత.

అను నియమముప్రకారము రావణాదిరాక్షసులచే హీనస్థితిని జెందుచున్న ధర్మము నుద్ధరించుటకును, ప్రత్యక్ష దర్శనముఁ గోరుచున్న భరద్వాజ శరభంగ సుతీత్యౌద్యరణ్యావాసుల యభీష్టముఁ దీర్చును, దుష్టరాక్షసులఁ గడదేర్చును భగవంతుఁడు శ్రీరామచంద్రమూర్తిగ నవతరించెను.

శ్లో. అవజానంతి మాం మూఢా, మానుషీం తను మాశ్రితమ్

పరం భావ మజానంతో, మమ భూత మహేశ్వరమ్.

ద్వి. భూతనియామకమున సమర్థంబు, నాతతమానా మహాభావ మెదను

దెలియంగఁ జాలని ధీవిరహితులు, వలనుగ మనుజుసంబంధ దేహమును

జేకొన్న న న్ను పేక్షింతురు పార్థ!

ద్విపద భగవద్గీత.

అన్నట్లు చెప్పినను దుర్యోధనునివంటి మూఢులు దీని నెఱుంగఁజాలరుగాని భరద్వాజ వాల్మీకి ప్రముఖులగు ఋషీశ్వరులు జ్ఞానులు భక్తులు స్వభావముగనే యెఱుంగుచుందురు. మహాత్ము లాత్మార్థ మేలాభమును గోరరు. లభించెనా దానిని లోకమునకంతయు వినియోగపడు మార్గమును ఘటించురు. కావున వాల్మీకిమహర్షి

నారదోపదేశముచేతను జ్ఞానదృష్టిచేతను శ్రీరామాదుల తత్త్వమెఱింగి యంతటితో సంతృప్తిలేక లోకమును దరింపఁజేయఁ దచ్చరిత్రమును గావ్యరూపముగ రచించుచు దానియం దెక్కువ పటిమయుఁ బఠనమునలన నెక్కుడు ఫలముఁ గూర్చఁ గోరి దానిని వేద్యబంహితము గావించి గాయత్ర్యష్టాక్షరాదిమంత్రపూరితముఁ గావించెను.

౨. శ్రీమద్రామాయణమునందలి కాండము లేడిటియందు సుందరకాండ మున్నమోత్తమమనియు, సకలాభీష్టప్రదమనియు నాద్యులు విశ్వసించి శ్రద్ధాభక్తియుక్తముగ ననుదినము పఠించి కృతార్థు లగుచుండుట జగద్వినితము.

శ్రీరామాయణమున నొక్కొక్క కాండమున నొక్కొక్క విశేషము గలదు. వ్యాధులు, కారాగృహ బంధనములు, గ్రహవీడలు, అనపత్యతలు, చాదిద్రవ్యములొ నైన సంకటములన్నియు సుందరకాండ పారాయణమునలనఁ దొలఁగుటయే గాక భుక్తిముక్తులును గలుగును. ఇది పారంపర్యముగ నచ్చిన మూఢవిశ్వాసము గాదు. పరీక్షితము. సిద్ధాంతితము. ప్రత్యక్షము. సహేతుకము.

శ్లో. త్రివర్గఫల కామేన, విపదుత్తరణేచ్ఛనా
శ్రీమత్సుందరకాండస్య, పాఠఃకార్యో విజానతా.
శాంతికర్షణి సర్వత్ర, తథా దుస్సవ్యేషు దర్శనే
గ్రహవీడాసు చోగ్రాసు, రోగేషు విషమేషు చ
అరణ్యే ప్రాంతరేవాపి, శస్త్రుచోరాగ్ని వీడనే
సర్వాస్వాపత్సు ఘోరాసు, నైతస్తాత్తారకం పరమ్.
శ్రీమత్సుందర కాండస్య, సప్తసర్గభిపాఠతః
మహారాజ్యాది సంసత్తిర్లభ్యతే దుర్లభాపి వా.
ఆయుష్కామో లభేతాయుర్ధన కామో ధనాస్యపి
శ్రీకామః శ్రీయ మాప్నోతి, క్షీతికామ స్తథా క్షీతిమ్.
విద్యాకామ స్తథా విద్యాం, స్త్రీకామశ్చ తథా స్త్రీయమ్
ఆరోగ్యకామ స్త్వరోగ్యం, సప్తసర్గభిపాఠనాత్.
యదా యదా హి రామస్య, వృత్తం పిపఠిషేద్బుధః
తదా తదాతు “ధర్మా” త్యేతన్మూల మనుం జపేత్,
శ్రీరామచరణాం భోజ, ద్వంద్వం ధ్యాయప్రసన్నధీః
సకృదే వేతి చరమ, శ్లోకం చ శుభదం జపేత్.

అను పురాణవాక్యములు ప్రమాణములు.

3. తక్కిన యంజులు దేవతలకంటెను, దక్కిన యన్ని యవతారమూర్తుల కంటెను శ్రీరామమూర్తి క్షీప్రముగఁ బ్రసాదించును. వాత్సల్యము, అభయప్రదాన కరణము, సౌశీల్యము, కరుణ, సత్యసంధత యివి యన్నియు శ్రీరామునందు విశేష ముగఁ గలవు.

శ్లో. అనన్యాశ్చింతయంతో మాం, యే జనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం, యోగక్షేమం వహోమ్యహమ్.

సర్వ ధర్మాః పరిత్యజ్య, మా మేకం శరణం వ్రజ
అహం త్వం సర్వ పాపేభ్యో, మోక్షయిష్యామి మా శుచః

ద్వి. ఇతర మెయ్యదియైన, హృదిఁ దలంపకయ, క్షీతిని నన్నెవరు నేవెందు రట్టి సతతాభి యుక్తులౌ జనముల కైన, హితత యోగక్షేమ మేన వహింతు. అన్ని ధర్మంబులఁ ద్యజియించి లెస్స, నన్ను నొక్కని శరణంబును జొరుము, పన్నుగ సర్వపాపంబులవలన, నిన్ను ముక్తు నొనర్తు నిర్దేవపడకు. ద్విపద భగవద్గీత.

అను శ్రీకృష్ణవాక్యములను

శ్లో. మిత్ర భావేన సంప్రాప్తం, న త్యజేయం కదాచన
దోషో యద్యపి తస్యస్యాత్సతా మేత దగర్హితమ్
సకృ దేవ ప్రపన్నాయ, తవాస్తీతి చ యాచతే
అభయం సర్వ భూతేభ్యో, దదామ్యేతద్రవ్రతం మమ.

తే. మైత్రి భావించి తానసంప్రాప్తుడైన, వాని నెపుడేని చేవీడు వాడఁగాను
వాని యెడనుండేనేని నేదేని దోష, మద్ది గర్హ్యంబు గాదు సదాశులకును.

కం. నీవాడని యొకపరియే, యేవాడే శరణు వేడెనేని సకల భూ
తావళి నభయంబును నే, వావిరి ఘటియింతు నిదియ వ్రతమగు నాకు
అను రామవాక్యములను

“ప్రణమాత్ర సంతుష్టాయ” యని శ్రీరామకవచమునందలివాక్యములను
బోల్చి చూచిన పైవిషయము స్పష్టమగు.

ఇట్టి శ్రీరామునకంటెను ప్రేమస్వరూపిణి నీతాదేవి క్షీప్రప్రసాదిని.

శ్లో. ప్రణిపాత ప్రసన్నాహి మైథిలీ జనకాత్మజా.
కం. ప్రణతి ప్రసన్న జానకి.

శ్లో. న పరః పాప మాదత్తే, పరేమాం పాప కర్తాం
 సమయో రక్షితవ్యస్తు, సంతశ్చారిత్ర భూషణాః
 పాపానాం వా శుభానాం వా, వధార్హాణాం ప్లవంగమ!
 కార్యం కరుణ మా ర్యేణ, న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి
 లోకహింసా విహారాణాం, రక్షసాం కామరూపిణామ్.
 కుర్వీతా మపి పాపాని, నైవ కార్య మశోభనమ్.

కం.తన కపకార మొనర్చిన, మనుజున కపకృతి నొనర్చి మడిచి దలంపడు స.
 జ్ఞుఁ డీనియతం బ్రోవఁగఁ, బొనరుక; సజ్జనులు శీలభూషణు లెందుక
 కం.కపివర! పుణ్యలలోఁ బాపపు జనములలోన వధకుఁ బాత్రుల పట్ల
 గృహఁ జూపవలయు సజ్జనుఁ; డపరాధముఁ జేయనట్టి యతఁడం గలఁడే
 తే, పాపములె చేయుచును గామరూపులగుచు, భువన హింసా విహారులై పాలుచుచున్న
 యసురులకుఁ గీడు సేతకార్యంబు గాదు, సుమ్మటన్నను హనుమ యా నుదతి కనియె
 అను వాక్యములఁ బరిశీలించిన సీతారాములకుఁ గల యంతరము స్పష్టమగు..

౪. రావణాసురుఁడు దేవతాస్త్రిలను మనుష్యస్త్రిలను జెఱపట్టి పతివ్రతలఁ
 జెఱచి దుఃఖపెట్టుచుండ, శ్రీమహాలక్ష్మీ సహింసఁజాలక, వేదస్వరమునుండి వేదవతి
 యన నయోనిజయై జనియించి, రావణాసురు శపించి, మరల నయోనిజయై సీతయై
 పుట్టి శ్రీరాముఁ జేపట్టి, యాయన వెంట నడవులకు మెట్టి, రావణాసురుని మట్టుపెట్టిం
 పఁ గారణముఁ గల్పింప జింకను బట్టితేర భర్తనంపి రావణునకుఁ జిక్కి, వానిని భస్మీ
 కరింపఁ గలిగియు, భస్మీకరింప నొల్లక, భర్తచే నతని సపుత్రమిత్ర బాంధవముగఁ జం
 పించి లోకమున కానందము గలిగించెను. ఎంత దయావతి గాక పరులకై తాను
 గవ్వపడి వారి కవ్వముఁ దప్పించునా? లోకమునఁ దండ్రకంఠున దల్లి దయావతి గదా.
 ఇక జగన్మాతవిషయ మేమిచేప్పవలయును.

౫. రాముని భజించి విసిరి “ననుఁ బ్రోవుమని చెప్పవే ఓసీతమ్మా” యని
 గోపన యేడ్చువటకు నాయనకుఁ గారాగృహ ముక్తికలుగకపోయెను. భక్తులకెల్ల నిద
 యనుభవవిదితము.

౬. రామాజ్ఞప్రకారము లక్ష్యుఁడు సీతాదేవిని వార్తకి యాశ్రమమున విడిచి
 పోయెను. ఏటియొడ్డున నామె యొంటిగ దుఃఖించుచుండ వార్తకిశిష్యు లెవతెయో
 యేడ్చుచున్నదని వార్తకికిఁ జెప్పిరి. ఆయన యోగదృష్టిచేత సర్వముఁ జెలిసికొని

పావుకలైన ధరింపక రిత్తకాళ్లఁ బరువెత్తివచ్చి యామెను బూజించి తోడ్కొనిపోయి మునిస్త్రీల కప్పగించెను. ఆమె మహిమయు నామెకు వచ్చిన నిందయుఁ జూడ వాల్చీకిఁ గలిగిన పరితాప మింతంత యనరాదు. ఇట్టి పతివ్రత కిట్టి నింద లోకమున నిలువనిచ్చుట సరిగాదనియు, నామె వృత్తము జగద్విదితము చేయవలయుననియు నాలోచించి తద్విధానము సరహస్యముగ నారదుచే నుపదేశము నొంది రామాయణముగ రచించి యామె పుత్రులకే నేర్పి సభలయం దెల్లఁ బాడించి యామెను బరీక్షకు నిలువంజేసి యామె యపకీర్తి దొలఁగించి యామె యవతారమూర్తియని లోకమునఁ బ్రసిద్ధిచేసెను. కావుననే శ్రీరామాయణమును వాల్చీకి “సీతాయాశ్చరితమహత్” అనెను. రామాయణ మేడు కాండములు తుదముట్ట హెచ్చరికతోఁ జదువువారికి వాల్చీకి రామునియందున్న భక్తి గౌరవముకంటె సీతాదేవియం దెక్కువ భక్తిగౌరవము లుండెనని స్ఫురింపక మానదు. కావుననే యామె నధికరించి చెప్పు సుందర కాండము నన్ని విధముల సుందరముగను సారవంతముగను వాల్చీకి యొసర్చెను.

2. ఈ కాండమున నాయా ఘట్టములను బఠించుటవలని ఫలము తత్త్వసంగ్రహ రామాయణమం దిట్లు చెప్పఁబడినది.

శ్లో. “సుందరాది మసర్గస్థ, హనుమద్విక్రమాదికమ్

శ్రుత్వాపస్తార కుష్ఠాది, భూత బేతాళ నాశనమ్.

సనిర్జిత్య పురీం శ్రేష్ఠా, మితి శ్లోకాది మాక్షరమ్

శ్రుత్వా బంధాద్విముక్తస్త్వా, బ్రహ్మ భూయాయ కల్పతే

సీతా సందర్శనం శ్రుత్వా, వీతశోకో భవిష్యతి.

శ్రుత్వాతు త్రిజటాస్వప్నం, దుస్సవప్నం నశ్యతి ధ్రువమ్

శ్రీరామ ముద్రికాదానం, యే శృణ్వన్త్యాద రేణతు

నిర్జిత్య శత్రూః సంగ్రామే, స్థిరం రాజ్యం వ్రజంతి తే.

ధన్యా దేవాస్స గంధర్వాస్సిద్ధా ఇత్యత్ర చాదిమమ్

శ్రుత్వా చతుర్దశం వర్ణ, మసంగో వాయువచ్చరేత్

హనూమద్దహణం శ్రుత్వా, బంధాన్తుచ్యేత మానవః

లంకా దాహాద్యను శ్రుత్వా, తాపత్రయ హతిర్భవేత్.

మంగళాభి ముఖిత్య స్థిత, శ్లోకే యత్ప్రథమాక్షరమ్

తద్దాయత్రాః పంచదశం, శ్రుత్వా మద్రూప భాగ్భవేత్

శ్రుత్వాతు పంచమం కాండం, హనుమద్విజయాంకితమ్

ఆంజనేయ ప్రసాదేన, బ్రహ్మలోకం స. గచ్ఛతి.”

౮. ఉ. ఎవ్వనిచే జనించు జగ, మెవ్వనిలోపల నుండు, లీనమై

యెవ్వని యందు డిందు, బరమేశ్వరు డెవ్వడు, మూలకారణం

బెవ్వ డనాది మధ్యలయు డెవ్వడు, సర్వము దాన యైనవా

డెవ్వడు వాని నాత్మవిభు నీశ్వరు నే శరణంబు వేడెదన్.

కం. నర్తకునిభంగి బెక్కగు, మూర్తులతో నెవ్వడెడు మునులున్ దివిజుల్

గీర్తింప నేర రెవ్వని, వర్తన మొకు లెఱుగ రట్టివాని భజింతున్. భాగ.

అని గజేంద్రుడు ప్రార్థింప భగవంతుడు సాక్షాత్కరించి యతనిబాధ తొలగించెను. అట్లులే దేవతలు ప్రార్థింప భగవంతుడు శ్రీరాముడుగ భూమిపై నవతరించెను. మీఁద జెప్పబడిన యనంతకల్యాణగుణము లన్నియు శ్రీరామునియందు గలవని వాల్మీకి యాయా కాండముల నందందు నర్ణించియున్నాడు. ఈ నుందర కాండమందు జగత్సంహారకశక్తి రామునందే కలదని

తే. అధిప! బ్రహ్మస్వభువు చతురాస్యుడైన

ద్రవ్యంబకుడు రుద్రుడును బురహరుడైన

నింద్రుడు మహేంద్రుడును సురాధీశు డైన

గలన శ్రీరామవధ్యుని గావలేరు.

ఇత్యాదివాక్యములచే స్థాపింపబడినది.

౯. ‘అజాయ మానో బహుధా విజాయ తే’ యను శ్రుతిప్రకారము భగవంతుడు డగు విష్ణువు “సంభవామ్యాత్మ మాయయా” యన్నట్లు తన మాయచేత నానారూపములు వహింపగలడను విషయము.

తే. అకట! యవ్యక్త మేక మనంత మగున, చింత్య విష్ణు సుతేజంబు స్వీయమాయ

వానరాకృతిఁ గైకొని వచ్చెనేమొ, యఖిల రాక్షసకుల వినాశార్థ మిపుడు.

ఇత్యాది వాక్యములచే స్థాపింపబడినది.

౧౦. అర్థపంచకజ్ఞాన మాచార్యువలననే కలుగునని హనుమంతుని చర్య వలన బోధింపబడినది. ౧. ప్రాప్యమగు బ్రహ్మస్వరూపము, ౨. జీవాత్మస్వరూపము, ౩. ఉపాయస్వరూపము, ౪. ఫలస్వరూపము, ౫. విరోధిస్వరూపము. ఈ యైదంటికి నర్థపంచకమని పేరు.

౧౧. దశేంద్రియాధిష్ఠితమైన దేహమే లంక. అహంకార మమకారములు రావణ కుంభకర్ణులు. ఇంద్రజిదాదులు కామక్రోధాదులు. ఇందు బంధింపబడిన

చేతనుడే సీత. (స్త్రీప్రాయ మితరత్నర్వమ్మనునది ప్రమాణము.) వివేకము శోధాటు
గల చేతనుడే యింద్రియములకు వశుడుగాక భగవంతుని భక్తిచే నేవించి సాయు
జ్యము నొందగలడు. ఈ వివేకమే విభీషణుడు. భగవంతుడు తన్ను రక్షించునో
రక్షింపఁడో యను సందేహముచే బరితపించుచున్న చేతనునికి నాచార్యుఁ డర్థపం
చకజ్ఞానము గలిగించి యతని నుజ్జ్వలింపఁ జేసెనని హనుమచ్ఛర్యవలన విశదమగు
చున్నది. ఆచార్యుని చర్యయుఁ జక్కఁగ నిందు బోధింపఁబడినది.

౧౨. ద్వయ మంత్రములోని శరణ శబ్దార్థ రహస్యమంతయు నిందు వివరింపఁ
బడినది.

౧౩. గాయత్రీమంత్రములోని 'దేవ' శబ్దార్థ మిందు శ్రీరామ దివ్యమంగళ
విగ్రహవర్ణనముచే వర్ణింపఁబడినది. భగవత్సౌందర్య వర్ణనము కలదనుటచే నుందర
కాండ మనఁబడియె.

౧౪. ఈ కాండమందు సంసారసాగరము తరింపఁగోరి యాత్మవిచారముఁ జేయు
యోగి యభ్యాసాదివిధము హనుమంతుని చర్యవలనఁ దెలియఁదగియున్నది. హను
మత్కపియే మనస్సు. యోగమున కంగము లెనిమిది. యమము, నియమము,
ఆసనము, ప్రాణాయామము, ప్రత్యాహారము, ధారణ, ధ్యానము, సమాధి. ఇందు
మొదటియైదు బాహ్యంగములు.

అహింస, సత్యము, అస్తేయము, బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము అనునవి
యమములు. శౌచము, సంతోషము, తపస్సు, స్వాధ్యాయము, ప్రణిధానము అను
నవి నియమములు. పద్మాసనాదులు ఆసనములు. శ్వాసబంధము ప్రాణాయామము.
ఇంద్రియములు విషయములయందు వ్యాపింపనీక లోపలి కాకర్పించి చిత్తమున నిలు
పుట ప్రత్యాహారము.

యమనియమములు హనుమంతునియందుండుట సుప్రసిద్ధము. ఆసన ప్రాణా
యామములు ౩-౩౦ పద్యములయందుఁ గననగు. ఇవి చదువునపుడు భగవద్గీత
యందలి యీ శ్లోకముల ననుసంధించునది.

శ్లో. సమం కాయ శిరోగ్రీవం, ధారయన్నచలం స్థిరమ్
సంప్రేక్ష్య నాసికాగ్రం స్వం, దిశశ్చా నవిలోకయన్
ప్రశాంతాత్మా విగతభీ, ర్బ్రహ్మచారి వ్రతే స్థితః
మనస్సంయమ్యమచ్ఛిత్తో, యుక్త ఆసీత మత్పరః.

అభ్యాసమందుఁ బ్రాణాయామముకంటెను బ్రత్యాహారము కష్టసాధ్యము.
ప్రాణాయామదశయందుఁ దా నింతలావు పొడుగు గలవాఁడనను స్థూలదేజ్ఞానహ

ముండవచ్చును గాని ప్రత్యాహారదశకు వచ్చునప్పటికి దేహ మత్యల్పమైనట్టుగ భావించి (హనుమంతుడు పిల్లియంత యగుట) దేహసంధు లన్ని సడలించినఁ గాని ప్రత్యాహారము సాధ్యముగాదు. శనైశ్శనై రుపరమేత్తన్నట్టు లెంత మెల్లగా మనస్సును లోపలికిఁ బ్రవేశింపఁ జేయవలయుననినను వ్యాధిలోనగు ప్రతిబంధకములలో నేదో యొకటి (లంకారాక్షసి) యడ్డపడుచునే యుండును. దానిని జయింపక యాత్మదర్శనము సాధ్యముగాదు. ఆత్మసాక్షాత్కారము నొందిన పెద్దలవలనను (సంపాతి), శ్రుతివలనను, ఆత్మ హృదయగుహయం దున్నట్టు తెలిసినను దానిని గనులారఁ గనుఁగొనుటకై హనుమంతుడు రాత్రియందు శ్రమించినట్టు మరల మరల శ్రమింపవలయును. ఇందును భ్రాంతిదర్శనము (మండోదరీదర్శనము) లోనగు విఘ్నములు కలుగును. ఈ గండము లన్ని గడచిన నాత్మదర్శనము కలుగును. ఇట్టులే పోల్చిచూచిన సీతాసంభాషణము, లంకాదహనము, పానరులతో సీతావృత్తాంతము చెప్పుట సీతాదేవి యందలి భక్తి యిట్టివన్నియు యోగభ్యాసరతుల కనుభవగోచరములు, అభ్యాసు లీ కొంచెము సూచించుటవలననే సర్వము గ్రహించి యానందింపఁ గలరు. కావున నింతతో నీ విషయము విరమించెదను.

౧౫. యే తు సర్వాణి కర్మాణి, మయిసన్న్యస్య మత్పరాః
అనన్యే నైవ యోగేన, మాం ధ్యాయంత ఉపాసతే
తేషా మహం సముద్ధర్తా, మృత్యు.సంసార సాగరాత్
భవామి న చిరాత్పార్థ! మయ్యా వేశితచేతసామ్
మయ్యేవ మన ఆధత్స్వ, మయి బుద్ధిం నివేశయ
నివసిష్యసి మయ్యేవ, అత ఊర్ధ్వం న సంశయః.

ద్వి. అన్ని కర్తముల నాయందున యునిచి, నన్నె పరుఁడుగ ననన్యయోగమున నన్ను ధ్యానించుచు నన్నుపాసించు, చున్నారో వారల నోపి నాయందు మనసుంచువారల మరణంబుతోడ, మొనయు సంసార సముద్రమునుండి చెచ్చరఁ దరియింపఁ జేయుదుఁ బార్థ, నిచ్చలు నాయందె నిలుపు మనంబు నాయందె నిలుపు మనయమును బుద్ధిఁ, బాయక యిఁకమీఁదఁ బార్థ! నాయందె నిలువంగఁ గలవిది నిక్కంబు నుమ్ము, వలదు సందేహంబు వసుధేశతనయ.

ద్విపద భగవద్గీత.

అను భక్తియోగవిషయమైన భగవద్గీతావాక్యములను సీతాదేవి చర్యతోఁ బోల్చిచూచిన పరభక్తి విషయము స్పష్టపడును.

౧౬. సీతాదేవిచర్య ప్రపత్తియు సూచించుచున్నది.

శ్లో. అనన్య సాధ్యే సావభీష్టే, మహా విశ్వాస పూర్వకమ్

తదేకో పాయతా యాచ్ఛా, ప్రవత్తిశ్శరణాగతిః.

అని శరణాగతి లక్షణము.

సీతాదేవికోరిక రామసమాగమము అనన్యసాధ్యము. రాముఁ డెట్లయినఁ దన్ను రక్షించుననుట సీతాదేవికి నమృతము. కావుననే యితరోపాయము (హనుమంతుని వెంటఁబోవుట) యను మార్గ మంగీకరింపదయ్యె.

౧౭. భక్తియోగ ముద్యానసంచారమువలె మనోహర మైనమార్గమనియు యోగమార్గము నిరాలంబనముగ సముద్రము దాటుటవంటి దుస్సాధఘోరకార్యమనియు నీ కాండమువలనఁ దెలియఁ దగియున్నది.

శ్లో. మనుష్యాణాం సహస్రేషు, కశ్చిద్యతతి సిద్ధయే

యతతా మపి సిద్ధానాం, కశ్చిన్నాం వేత్తి తత్త్వతః.

అన్నట్లు లన్నికోట్లకపులలో హనుమంతుఁ డొకఁడే కార్యసిద్ధినిందఁ గలిగెను.

యోగమార్గసంచరిష్టువునకు “ధైర్యము న్నతియు వారక దాక్ష్యము దృష్టి” దృఢముగఁ గలిగినఁ గాని కడ తేలి లేడు. ఇట్టివానికి మొదటి విఘ్నము తన హితుల వలననే కలుగును. వీనిమార్గకష్టము తెలిసిన మిత్రు లితఁడింత దుస్సాధకార్యమునకుఁ బూనెనే యెట్టులగునో యను సందేహముచే వీని దృఢవ్యవసాయమునకు సాహాయ్య రూపకవిఘ్నము కలిగింతురు. అది విఘ్నమే కావున దాని నభ్యాసి యంగీకరింపఁ దగదు. (మైనాకచరిత్ర). అది గెలిచినతరువాత వీని శుద్ధి శక్తిఁ బరీక్షింప దేవతలే విఘ్నములు కలిగింతురు. (సురస). వానికిని లోపడరాదు. ఇదియైనపిమ్మట భూత గ్రహములు వీనిని బీడించును. (సింహకావ్యతాంతము). దీనిని జదువువారు జరిగిన కార్యమునకుఁ దగిన కారణములు కల్పించి ప్రాయశ్చిన్నానని భ్రమింపవచ్చును. అభ్యాసపరు లట్లు తలఁపరు. ఈ విషయమై వివేకానందస్వాములవారి జీవితములోని యీ వాక్యముల ననువదించుట యప్రస్తుతము గాదు.

“Tradition has it that the tree is protected, as it were, by a *Bhairava* or a powerful spirit, who prevents any one who is not pure from meditating there. Even Tota puri and Noren experienced great difficulty, as it is said, in concentrating of their minds on Reality there. Some powerful force seemed bent on driving them forth.

In the instance of Noren, however, it was different. Finding that something opposed him in his desire to centre his mind upon God, he took a flaming brand from the meditation fire before him and struck the ground with such violence and with such intensity of emotion that he swooned. When he emerged from that state, however, he found that he could meditate with ease-

Later another man endeavoured to do that which saints had done, and he became mad. He could not endure the forms which came in the course of the meditation upon the Terrible one, who dances the Dance of Death and Destruction."

ఇట్టి యోగసిద్ధిని హనుమంతుఁడు పరభక్తికి సాధనముగఁ జేసికొనెను.

ఈ మహావిషయము లన్నియుఁ జర్చించి విపులముగ వ్రాయ నిది యుచిత స్థలము గాదు. కావున నివి వ్యాఖ్యానమందు విపులీకరింపఁబడినవి. భగవత్కృప వలన నది వెలువడినపుడు లోక మెఱుంగ నగు.

౧౮. సుందరకాండమునఁ బ్రథమాక్షరము 'త' కాండమునందలి కడపటియక్షరము 'త.' ఇది 'తత్' అను దానినిబోధించుచున్నది.

మొదటి శ్లోకము

శ్లో. తతో రావణసీతాయాః, సీతాయాశ్చ త్రుకర్చనః.

ఇయేష పద మన్వేష్టుం, చారణాచరితే పథి.

కం. శరువాత రావణాసుర, వరసీత ధరాత్తజాతపదము న్వదకన్

గురుచారణమార్గంబున, నరుగఁగ నృపదూత గర్భితారి దలంచెన్

కడపటి శ్లోకము.

శ్లో. తతో మయా వాగ్భి రదీన భాషిణా, శివాభి రిష్టాభి రభిప్రసాదితా

జగామ శాంతిం మమ మైథిలాత్తజా, తవాపి శోకేన తథాభి వీడితా.

తే. తత భవద్దుఃఖమునకును • దరణిగోత్ర,

వార్ధిచంద్రమ ! యట్లు తా • బాధపడుచు

శుభము నిష్టంబు నగునాదు • సూక్తి ధృతి నొ,

సంగ శ్రీరామ వహియించె శాంతి సీత.

ఇదిగాక సుందరకాండమునఁ బ్రతిసర్గమున మొదటియక్షరము సకారమో తకారమో యుండును. లేదా యా శ్లోకమున సీత యను శబ్దముగాని తత్పర్యాయ పదముగాని యుండును. అదియుఁ దప్పిన రెండవశ్లోకము మొదటియక్షరము స, త, తప్పుదు.

ఈ స తలు సీతయని సూచించుట స్పష్టమే కదా. సీతయేకదా సుందరకాండమున కధిష్ఠానదేవత. సీతాయా శ్చరితం మహత్తన్నట్టు శ్రీరామాయణమంతయు సీతామాహాత్యమే తెలిపినను నందు సుందరకాండము నాయకరత్నము కదా. సీత=

ఓమ్ అని సాంఖ్యశాస్త్రప్రకార మగుచున్నది. ఈ ఓం తత్ సత్ లప్రయోజనము భగవద్గీతయందు చిట్లు చెప్పబడినది.

శ్లో. ఓం తత్స దితి నిర్దేశో, బ్రహ్మణ స్త్రి విధస్సస్మితః
బ్రాహ్మణాస్తేన వేదాశ్చ, యజ్ఞాశ్చ విహితః పురా
తస్మా దో మిత్యుదాహృత్య, యజ్ఞ దాన తపః క్రియాః
ప్రవర్తన్తే విధానోక్తా, సతతం బ్రహ్మవాదినామ్.
త దిత్యనభినందాయ, ఫలం యజ్ఞ తపః క్రియాః
దాన క్రియాశ్చ వివిధాః, క్రియం తే మోక్ష కాంక్షీభిః

ద్వి.ఓమ్మని తత్తనియును సత్తటంచు, నిమ్నాఁడువిధముల నెసఁగుచునుండు
బ్రహ్మనిర్దేశంబు; పరఁగఁ దద్వ్యక్తి, బ్రాహ్మణుల్ శ్రుతులు సద్వరములు పూర్వ;
మట్టులుగాన నోమ్మని మున్ను పల్కి, పట్టుగ నా బ్రహ్మవాదుల విధులఁ
బలుకంగఁ బడినతపంబు దానంబు, కలితయజ్ఞము లెల్లకాలంబు జరగు;
తత్తని ఫలకాంక్షఁ దవులక ముక్తి, హత్తఁ గోరినవారు యజ్ఞముల్ తపము
వివిధ దానక్రియా విసరంబు లెల్ల, నపనీశనందన! యాచరించెదరు. ద్విపద భగవద్గీత.

వీనిని బర్యాలోచించి చూచినచో నుందరకాండ పఠనమువలన భక్తి
ముక్తులు కలుగుట యేమి వింత! శ్రద్ధయు భక్తియు నుండినఁ జాలును.

అల్పశక్తము కించిజ్ఞము నైన నా మనస్సునకు గోచరించినవఱకు పరివర్తనమందు
నాకు సాధ్యమైనవఱకు మూలమునఁ గల విశేషరహస్యము లాంధ్రమునను బొందు
పఱిచితి. లోపములున్నచోఁ దెలుపు మహాత్ముల పాదములకు నమస్కరించి వానిని
గ్రహించి కృతార్థుడ నయ్యెద. సంస్కృత రామాయణము నర్థము గ్రహించి పారా
యణ మొనర్చుట సర్వశ్రేయస్కరము. ఏతద్దంతకర్తను గృతార్థునిఁ జేయఁ గాఁ
బోలుఁ గొందఱు పుణ్య లాంధ్రవాల్మీకి రామాయణమునే పారాయణ మొనర్చితీ
మనియు, దానివలననే తమ కోరికలు కొనసాగినవనియు వ్రాసిరి. అర్థము తెలియని
చదువు వ్యర్థము. అర్థము తెలియక మనసు రంజిల్లదు. మనసు రంజిల్లక భక్తి కుదురదు.

కం. ఆయా దేశమువారికి, నాయా దేశంబుభాష నమరిన కావ్యం

బాయతపురుషార్థంబులఁ, బాయక సమకూర్చు దేవ భాషయపోలె.

కం. నురభాషాసార్థము తెలియని, తరుణులకును శూద్రులకును దమతమ సీమం

బరఁగినమాటలఁ జెప్పిన, వరకావ్యముపఠనమున కవశ్యంబయ్యెన్. అప్పకవి.

అనియుండుటచే నుబోధమగు నీ గ్రంథము పఠించుటచే వీరికి సత్ఫలము కలుగుట ధర్మమే కదా. మూలమునందున్న మంత్ర, బీజాక్షరాదు లిందు నుండుటయే దానికిఁ గారణము.

భగవంతుఁ డిట్టివారికి సకలశ్రేయస్సులు నొసంగును గాక. దైవభక్తి లోకమున వర్ధిల్లుఁ గాక.

పారాయణమునకుఁగా నుపకరించునట్లు సుందరకాండమాత్రము కీర్తనారతోఁ గొన్నిపుస్తకము లట్టకట్టించి పంపుఁడనియు, రామాయణమంతయు నట్లే చేసి పంపుఁడనియు ననేకులు వ్రాయుటచే నీసారి యిట్టివి సిద్ధముచేయింపఁ బడినవి. రామభక్తులు వీనిని గ్రహించి గురుముఖముగ నుపదేశమై యనుదినము పారాయణ మొనర్చి స్వాభీష్టంబులఁ బడయుదురు గాక. భగవంతుఁ డిట్టివారికిఁ దోడ్పడును గాక.

ఇట్లు ప్రార్థించు

శ్రీరామచరణానందుఁడు,

భక్తచరణపరిచరణుఁడు,

వాసుదాసుఁడు.

వా. సుబ్బుఁడు.

N. B.—ఉత్తరపీఠిక చాల పెద్దగ్రంథమగుటచే నందుఁ జేర్పబడలేదు. అది కాలాంతరమునఁ బ్రకటించి ముద్రింపబడును.

సంపుటము II.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకిరామాయణము.

విషయసూచిక.

సుందరకాండము.

పర్వసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౧	హనుమంతుడు మహేంద్రపర్వతమున విహరించుట	౧
౨	హనుమంతు విక్రమమునకు మహేంద్రాది చీకాకు పడుట	౨
౩	హనుమంతుడు డాకాశంబున కెగిరి కపులచే నెలపు దీనికొనుట	౩
౪	హనుమద్దమన వేగ వర్ణనము	౪
౫	సముద్రుడు హనుమంతునకు దోడ్పడ యోజించుట	౫
౬	సముద్రుడు మైనాకునితో సంభాషించుట	౬
౭	మైనాకుడు డాంజనేయున కెదురుగ వచ్చుట	౭
౮	మైనాకుడు తనపూర్వ వృత్తాంతము హనుమంతునకు చెప్పుట	౮
౯	హనుమంతునకు మరన యడ్డపడుట	౯
౧౦	హనుమంతుడు మరసనోట జొచ్చి వెడలుట	౧౦
౧౧	ఆంజనేయుడు సింహికను వధించుట	౧౧
౧౨	హనుమంతుడు లంకాతీరంబును జూచుట	౧౨
౧౩	హనుమంతుడు లంకాపురి వెలుపలి యుద్యానంబుల విహరించుట	౧౩
౧౪	హనుమంతుడు లంకను జూచుట	౧౪
౧౫	హనుమంతుడు లంకను జూచి నివ్వెరగొనుట	౧౫
౧౬	హనుమంతుడు లంకలో జొచ్చునుపాయంబు యోజించుట	౧౬
౧౭	హనుమంతుడు లంకలో బ్రవేశించుట	౧౭
౧౮	హనుమంతుడు ప్రాకారంబున కేరి యోజించుట	౧౮
౧౯	హనుమంతుడు లంకాధిదేవతను జయించుట	౧౯
౨౦	లంక దన్ను రక్షింప హనుమంతుని వేడుట	౨౦
౨౧	హనుమంతుడు లంకలో సంచరించుట	౨౧
౨౨	చంద్ర వర్ణనము	౨౨
౨౩	హనుమంతుడు లంకలో రాక్షస స్త్రీపురుషుల జూచుట	౨౩
౨౪	హనుమంతుడు రావణాలయంబు జూచుట	౨౪
౨౫	హనుమ రాక్షసముఖ్యుల యిండ్లయందు సీతాదేవిని వెదకుట	౨౫
౨౬	హనుమంతుడు రావణ గృహంబు జొచ్చుట	౨౬

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౭	హనుమంతుడు నగళ్లలో సంచరించుట	౨౬
౧౧	హనుమంతుడు పుష్పకవిమానముఁ జూచుట	౨౭
౧౨	పుష్పకవిమాన వర్ణనము	౨౮
౧౩	హనుమంతుడు రావణుని యంతఃపురంబుఁ జూచుట	౨౯
౧౪	నిద్రించు రావణుని యంతఃపురస్థిలను హనుమంతుడు చూచుట	౩౦
౧౫	హనుమంతుడు నిద్రించు రావణునిఁ జూచుట	౩౧
౧౬	హనుమంతుడు నిద్రించు రావణభార్యలఁ జూచుట	౩౨
౧౭	హనుమంతుడు మండోదరిని జూచుట	౩౩
౧౮	హనుమ నీతాదేవిని బాసకాలముందు మరల వెదకుట	౩౪
౧౯	పరాంగనాదర్శనంబునకు హనుమంతుడు చింతించుట	౩౫
౨౦	హనుమంతుడు నీతాదేవిని గానక విచారపడుట	౩౬
౨౧	హనుమ యుత్సాహంబు వహించి మరల నీతాదేవిని వెదకుట	౩౭
౨౨	హనుమ ప్రాకారంబుఁజేరి నీతాదేవి గానరామికి వ్యసనపడుట	౩౮
౨౩	నీతాదేవి లేదని రామునితోఁ జెప్పినఁ గలుగు నసర్థకంబుల హనుమంతుడు యోజించుట	౪౦
౨౪	హనుమంతుడు ప్రాణత్యాగముఁ జేయ యోజించుట	౪౧
౨౫	హనుమంతుఁ డశోకవనంబును జూచుట	౪౨
౨౬	హనుమంతుఁ డశోకవనంబునఁ బ్రవేశించుట	౪౩
౨౭	హనుమంతుఁ డశోకవనంబున విహరించుట	౪౪
౨౮	హనుమంతుఁ డశోకవనంబున నీతాదేవిని వెదకుట	౪౫
౨౯	హనుమంతుడు నీతాదేవిని జూచుట	౪౬
౩౦	హనుమంతుడు నీతాదేవినిజూచి తనలో వితర్కించుకొనుట	౪౭
౩౧	హనుమ తాను జూచినస్త్రీ నీతాదేవి యని నిశ్చయించుకొనుట	౪౮
౩౨	హనుమంతుడు నీతాదేవి స్థితికి దుఃఖించుట	౪౯
౩౩	హనుమంతుడు నీతాదేవికిఁ గావున్న రాక్షసస్త్రీలఁ జూచుట	౫౦
౩౪	హనుమంతుడు నీతాదేవిని జూచి సంతోషించుట	౫౧
౩౫	రావణుఁ డశోకవనంబునకు వచ్చుట	౫౨
౩౬	రావణుడు నీతాదేవిని కేరబోవుట	౫౩
౩౭	రావణుడు తనకోరికను నీతాదేవికిఁ జెప్పుట	౫౪
౩౮	నీతాదేవి రావణునకు బుద్ధి చెప్పుట	౫౫
౩౯	రావణుడు నీతాదేవిని బెడరించుట	౫౬
౪౦	నీతాదేవి రావణునిఁ బరుషంబులు పలుకుట	౫౭
౪౧	రావణుడు నీతాదేవిపై నాగ్రహపడుట	౫౮
౪౨	ధాన్యమాలిని రావణున కడ్డము వచ్చుట	౫౯
౪౩	రాక్షసస్త్రీలు నీతాదేవికి బోధించుట	౬౦

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౨౪	రాక్షసస్త్రీలు సీతాదేవిని బెడరించుట	౬౬
,,	సీతాదేవి రాక్షసస్త్రీలకుఁ దనమనోనిశ్చయముఁ దెలుపుట	౬౭
,,	రాక్షసస్త్రీలు సీతాదేవిని గఱకు లాడుట	,,
౨౫	రాక్షసస్త్రీల మాటలకు భయపడి సీతాదేవి యేడ్చుట	౬౯
౨౬	సీతాదేవి శ్రీరామునిఁ దలంచుకొని దుఃఖించుట	౭౦
,,	సీతాదేవి రాక్షసస్త్రీలకుఁ బరుషంబుగఁ బ్రత్యుత్తరమిచ్చుట	,,
౨౭	త్రిజట తనస్వప్నవృత్తాంతము రాక్షసస్త్రీలకుఁ జెప్పుట	౭౪
౨౮	సీతాదేవి శ్రీరాముఁడు రామికి ననేకవిధములఁ బరితపించుట	౭౭
౨౯	మరణోద్యుక్తయగు సీతాదేవికి శుభశకునంబు లగుట	౮౦
౩౦	సీతాదేవితో నెట్లు భాషింపఁ దగునని హనుమ యోజించుట	,,
౩౧	హనుమ సీతాదేవి ఖనునట్లు శ్రీరాముఁ బ్రశంసించుట	౮౩
౩౨	సీతాదేవి హనుమంతునిఁ జూచి భయపడుట	౮౪
౩౩	హనుమంతుఁడు సీతాదేవితో సంభాషించుట	౮౫
,,	సీతాదేవి హనుమంతునితోఁ దన వృత్తాంతముఁ జెప్పుట	౮౬
౩౪	హనుమంతుఁడు సీతాదేవికి రామలక్ష్మణుల కుశలవార్తఁ దెలుపుట	౮౭
,,	సీతాదేవి హనుమంతుని రావణుఁ డని శంకించుట	,,
,,	హనుమంతుఁడు సీతాదేవికి సందేహము దీటునట్లు భాషించుట	౮౮
౩౫	సీతాదేవి హనుమంతుని రామలక్ష్మణుల చిహ్నంబు లడుగుట	౮౯
,,	సీతాదేవికి హనుమంతుఁడు రామనుగ్రీవుల సమాగమ విధంబుఁ జెప్పుట	౯౦
,,	రాముని విరహతాపము హనుమంతుఁడు సీతాదేవికిఁ జెప్పుట	,,
,,	హనుమంతుఁడు సీతాదేవితోఁ దమ కామియ్యనికి దెలిసినవిధంబుఁ జెప్పుట	౯౨
,,	హనుమంతుఁడు సీతాదేవికిఁ దనజన్మవృత్తాంతముఁ జెప్పుట	౯౩
౩౬	హనుమంతుఁడు సీతాదేవికి రామముద్రక నిచ్చుట	౯౪
,,	సీతాదేవి హనుమంతునిఁ బ్రశంసించి రామాదుల కుశలం బడుగుట	,,
,,	హనుమంతుఁడు సీతాదేవికి ధైర్యోక్తులు చెప్పుట	౯౬
౩౭	సీతాదేవి హనుమంతునకు రావణుఁడు పెట్టిన గడువు నెఱింగించుట	౯౭
,,	హనుమంతుఁడు సీతాదేవిని దన వీరపున నెత్తికొని పోయెదనని చెప్పుట	౯౮
,,	హనుమంతుఁడు సీతాదేవికిఁ దనదేహముఁ బెంచిచూపుట	౯౯
,,	హనుమంతునితోడ సీతాదేవి తానురామికిఁ గారణము చెప్పుట	,,
౩౮	సీతాదేవి చెప్పిన కారణములను విని హనుమంతుఁ డామెను ప్రశంసించుట.. .. .	౧౦౦
,,	సీతాదేవి హనుమంతునకుఁ గాకాసురవృత్తాంతముఁ జెప్పుట	౧౦౨
,,	సీతాదేవి హనుమంతునితో రామలక్ష్మణులకు సందేశవార్తలు చెప్పి పంపుట	౧౦౪
,,	సీతాదేవి హనుమంతుని చేతికిఁ దనచూడామణి నిచ్చుట	౧౦౫
౩౯	సీతాదేవి తన్నుగుఱించి శ్రీరామునికిఁ దెలుప హనుమంతుని వేడుట	౧౦౬
,,	సీతాదేవి తనసందేహమును హనుమంతునితోఁ జెప్పుట	౧౦౭

సర్గసంఖ్య.	పుటసంఖ్య.
౩౯ హనుమంతుడు సీతాదేవి సందేహము దీర్చుట	౧౦౮
౪౦ సీతాదేవి రాము శుద్ధేశించి హనుమంతునితో బలుకుట	౧౦౯
,, హనుమంతుడు మరలిపోవుటకు సీతాదేవిని పెలవడుగుట	,,
,, సీతాదేవి హనుమంతుడు క్రమ్మటిపోవుటకు ననుమతించుట	౧౧౦
౪౧ హనుమంతుడు కార్యశేషం బాలోచించుట	,,
,, హనుమంతుడు డోకోకవనంబు బాడుచేయుట	౧౧౧
౪౨ రాక్షసస్త్రీలు హనుమంతువృత్తాంతము సీతాదేవి నడుగుట	౧౧౨
,, రాక్షసస్త్రీ లకోకవనంబు పాడగుట రావణునకు దెలుపుట	,,
,, రావణుడు హనుమంతుని మీదికి గింకరుల బంపుట	౧౧౩
,, హనుమంతుని జయఘోషము	,,
౪౩ హనుమంతుడు ప్రాసాదమును విఱుగదన్నుట	౧౧౪
,, హనుమంతుడు చైత్యపాలకుల జంపుట	౧౧౫
౪౪ హనుమంతుడు జంబుమాలిని వధించుట	,,
౪౫ హనుమంతుడు మంత్రి పుత్రుల నేడ్వర జంపుట	౧౧౬
౪౬ హనుమంతుని మీదికి రావణుడు సేనానాయకుల నేవుర బంపుట	౧౧౭
,, హనుమంతుడు సేనానాయకుల నేవుర జంపుట	౧౧౮
౪౭ హనుమంతుని మీదికి రావణుడు డక్షకుమారుని బంపుట	౧౧౯
,, హనుమంతుడు డక్షకుమారుని జంపుట	,,
౪౮ రావణుడు డింద్రజిత్తును హనుమంతు మీదికి బంపుట	౧౨౦
,, ఇంద్రజిత్తు హనుమంతుని మీదికి యుద్ధమునకు బోవుట	౧౨౧
,, ఇంద్రజిత్తు హనుమంతుని బ్రహ్మాస్త్రమున బంధించుట	౧౨౩
,, రాక్షసులు హనుమంతుని గట్టి రావణునొద్దకు దీసికొని పోవుట	౧౨౪
౪౯ హనుమంతుడు రావణుని సభలో జూచుట	౧౨౫
౫౦ రావణుడు హనుమంతుని జూచి యోజించుట	౧౨౬
,, ప్రహస్తుడు హనుమంతుని బ్రశ్నించుట	,,
,, హనుమంతుడు రావణునకు దన వృత్తాంతము జెప్పుట	౧౨౭
౫౧ హనుమంతుడు రావణునకు దాను లంకకు వచ్చిన కారణము దెల్పుట	,,
,, హనుమంతుడు రావణునకు బుద్ధి చెప్పుట	౧౨౮
౫౨ విభీషణుడు రావణుతో దూతను జంపరాదని చెప్పుట	౧౩౦
౫౩ రావణుడు హనుమంతునితో కల గాల్చు నాజ్ఞ సేయుట	౧౩౧
,, రాక్షసులు తోకల గాల్చుచుండ హనుమ యాలోచించుట	,,
,, సీతాదేవి యగ్నిహోత్రుని బ్రార్థించుట	౧౩౩
,, అగ్ని చల్లనైనందునకు హనుమంతు డాశ్చర్యపడుట	,,
౫౪ హనుమంతుడు లంక గాల్చుట	౧౩౪
,, రాక్షస విలాపము	౧౩౬

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౫౫	హనుమంతుడు సీతాదేవి దగ్గ యయ్యెనని పరితాపపడుట	౧౩౭
,,	హనుమంతుడు సీతాదేవిని నగ్ని దహింపజాలడని నిశ్చయించుట ..	౧౩౮
౫౬	హనుమంతుడు మరల సీతాదేవిని సందర్శించుట	౧౩౯
,,	సీతాదేవి వెలపుగొని మరల హనుమంతుడు డరిష్టాద్రి నెక్కుట	౧౪౦
౫౭	హనుమంతుడు మరల సముద్రము లంఘించుట	౧౪౧
,,	హనుమంతుని సింహనాదము కవులు విని హర్షించుట	౧౪౨
,,	హనుమంతుడు మందరాద్రిపై దిగుట	౧౪౩
,,	హనుమ కపులతోఁ దాను సీతాదేవిని జూచితినిని చెప్పట	,,
౫౮	హనుమంతుడు తాను లంకకుఁ బోయి వచ్చిన విధంబంతయుఁ గవులకుఁ జెప్పట	౧౪౪
౫౯	హనుమంతుడు సీతాదేవిని దోడ్కొనివచ్చి శ్రీరాముని దర్శించుట యుక్తమని చెప్పట	౧౪౫
,,	హనుమంతుడు కపులకు సీతాదేవి స్థితిని దెలుపుట	౧౪౬
౬౦	అంగదుడు సీతాదేవిని దోడ్కొని వచ్చుటకు సమ్మతించుట	౧౪౭
౬౧	కపులు కిష్కింధకుఁ బోవుమార్గమున మధువనంబుఁ జూచుట	,,
,,	కపులు మధువనంబుఁ జొచ్చుట	,,
,,	దధిముఖుండు కపుల వారించుట	౧౪౮
౬౨	అంగద హనుమంతుల ప్రాశ్ననఁ గపులు మధువనంబున నిచ్చకొలంది సంచ రించుట	,,
,,	అంగదుడు దధిముఖునిఁ దన్నుట	౧౪౯
౬౩	దధిముఖాది వనపాలకులు సుగ్రీవునితోఁ గపుల దుశ్చేష్టలు దెల్పుట ..	,,
,,	సుగ్రీవుడు లక్ష్మణుతో హనుమదాదులు మధువనంబున విహరించుటఁ దెల్పుట	౧౫౦
,,	సుగ్రీవుడు కపులకుఁ ద్వరగ రండని దధిముఖుచే వార్తఁ బంపుట	,,
౬౪	అంగదాదులు సుగ్రీవుకడకుఁ బోవుట	౧౫౧
,,	సుగ్రీవుడు రామునకు ధైర్యోక్తులు చెప్పట	౧౫౨
,,	హనుమంతుడు శ్రీరామునకు సీతాదేవిస్థితిఁ దెలుపుట	,,
౬౫	హనుమంతుడు శ్రీరామునకు సీతాదేవి లంకయందున్నదని తెల్పుట ..	౧౫౩
,,	హనుమంతుడు శ్రీరామునితో సీతాదేవి వాక్యంబులు దెల్పుట	,,
౬౬	శ్రీరాముడు సీతాదేవిచూడఁగోరుమని జూచి దుఃఖించుట	౧౫౪
౬౭	హనుమంతుడు శ్రీరామునకుఁ గాకాసుర వృత్తాంతం బభిజ్ఞానంబుఁ దెల్పుట.	౧౫౫
,,	సీతాదేవిని దా నూరార్చిన విధంబు హనుమంతుడు శ్రీరామునకుఁ దెలుపుట.	౧౫౬
,,	సీతాదేవి సంధేశవాక్యములు హనుమంతుడు శ్రీరామునకుఁ దెలుపుట ..	౧౫౭
౬౮	హనుమంతుడు సీతాదేవితోఁ దనకునైన సంభాషణముఁ దెలుపుట	,,
,,	సుందరకాండంత పద్యములు	౧౫౮

యుద్ధ కాండము.

౧	శ్రీరాముడు హనుమంతుని బ్రశంసించుట	౧౨౯
౨	సుగ్రీవుడు శ్రీరామున కుత్సాహంబుఁ గలుగ భాషించుట	౧౩౧
౩	శ్రీరాముడు హనుమంతుని లంకయందలి దుర్గాదుల విధం బడుగుట	౧౩౨
౪	శ్రీరాముడు కపిసేనతో లంకపై దండయాత్ర వెడలుట	౧౩౪
"	లక్ష్మణుడు శుభశకునములఁ గని శ్రీరామునితోఁ జెప్పుట	౧౩౬
"	కపిసేనలు ప్రయాణమై పోవుట	౧౩౭
"	శ్రీరాముడు కపిసేనతో సముద్రతీరముఁ జేరుట	౧౩౯
"	సముద్ర వర్ణనము	౧౪౦
౫	శ్రీరాముడు సీతం దలంచి దుఃఖించుట	౧౪౧
౬	రావణుడు మంత్రులతో నాలోచించుట	౧౪౨
౭	రాక్షసులు రావణు పరాక్రమంబుఁ బొగడుట	౧౪౪
౮	ప్రహస్తాదులు తమ పరాక్రమంబు రావణుతోఁ జెప్పుట	౧౪౫
౯	రభసాదులు విజృంభించి పలుకుట	౧౪౭
"	విభీషణుడు రావణునకు రాజనీతిఁ దెలుపుట	"
౧౦	విభీషణుడు రావణు గృహంబునకుఁ బోవుట	౧౪౯
"	విభీషణుడు రావణునకుఁ బురంబున నవశకునంబులు పుట్టుటఁ జెప్పుట	"
"	విభీషణుడు రావణుతో సీతాదేవిని శ్రీరామున కిమ్మని చెప్పుట	౧౫౦
౧౧	రావణుడు కొలువుకూటంబునకుఁ బోవుట	౧౫౧
"	రావణుఁ డెల్లరాక్షసుల సభకు రప్పించుట	"
౧౨	రావణుడు రాక్షసుల సంబోధించుట	౧౫౨
"	రావణుడు రాక్షసులతో సీతావృత్తాంతముఁ జెప్పుట	౧౫౩
"	కుంభకర్ణుడు రావణునిఁ గోపించి పలుకుట	౧౫౪
౧౩	మహాపార్శ్వుడు రావణుతో సీతాదేవిని విడువగాదని చెప్పుట	౧౫౫
"	రావణుడు మహాపార్శ్వునితో బ్రహ్మ తన్ను శపించిన విధంబుఁ దెలుపుట	౧౫౬
౧౪	విభీషణుడు సీతాదేవిని శ్రీరామున కిమ్మని రావణునకు బోధించుట	౧౫౭
"	విభీషణుడు ప్రహస్తుని గర్హించుట	"
౧౫	ఇంద్రజిత్తు విభీషణుఁ దిరస్కరించి పలుకుట	౧౫౯
"	విభీషణుఁ డింద్రజిత్తును నిందించుట	"
౧౬	రావణుడు విభీషణునకు జ్ఞాతీలక్షణంబుఁ దెలిపి నిష్కరంబు లాడుట	౨౦౦
"	విభీషణుడు సభ విడిచి మింటి కెగసి రావణునకు హితముఁ దెల్పుట	౨౦౧
౧౭	విభీషణుడు నలువురు మంత్రులతో శ్రీరాముఁ డున్న చోటికిఁ బోవుట	౨౦౨
"	విభీషణుడు తనరాక శ్రీరామునకుఁ దెలుప వానరుల వేడుట	"
"	సుగ్రీవుడు రామునకు విభీషణురాక దెలిపి రాక్షసుల నన్యగ్రాహముట	౨౦౩

గర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౧౭	శ్రీరాముడు విభీషణు విషయమై కపుల యభిప్రాయ మడుగుట ..	౨౦౪
..	ఆంగదాదులు వారివారి యభిప్రాయంబులఁ దెలుపుట
..	విభీషణుని గ్రహింపవచ్చునని హనుమంతుఁ డభిప్రాయముఁ దెలుపుట ..	౨౦౫
౧౮	శ్రీరాముడు కపులతో విభీషణుడు గ్రాహ్యుడని చెప్పుట ..	౨౦౭
..	శ్రీరాముడు సుగ్రీవునకు శరణాగత రక్షణం బవశ్యకర్తవ్యంబని చెప్పుట ..	౨౦౮
..	శ్రీరాముడు విభీషణున కభయ మిచ్చుట ..	౨౦౯
౧౯	విభీషణుడు శ్రీరాము పదంబులమీఁదఁబడి తన్ను నివేదించు కొనుట ..	౨౧౦
..	విభీషణుడు శ్రీరామునకు రాక్షసబలంబుఁ దెల్పుట..	..
..	శ్రీరాముడు విభీషణునకుఁ బట్టాభిషేక మొనరించుట ..	౨౧౧
౨౦	శాన్దూలుడు రావణునితో శ్రీరాముడు కపులతో సముద్రమునొడ్డున దిగి	
	యుండువార్త చెప్పుట ..	౨౧౨
..	రావణుడు శుకుని సుగ్రీవునొద్దకు రాయబార మంపుట
..	వాసరులు శుకుని మర్దించుట ..	౨౧౩
..	సుగ్రీవుడు రావణులకుఁ బ్రత్యుత్తర మంపుట
౨౧	శ్రీరాముడు దర్భశయనంబునఁ బరుండుట ..	౨౧౪
..	శ్రీరాముడు సముద్రుపై నాగ్రహ పడుట ..	౨౧౫
..	శ్రీరాముడు సముద్రునిపై బాణంబులు వైచి ఊర్భిల్లఁ జేయుట ..	౨౧౬
౨౨	శ్రీరాముడు సముద్రుపై బ్రహ్మాస్త్రంబు వేయఁ బూనుట
..	శ్రీరామునకు సముద్రుడు ప్రత్యక్ష మగుట ..	౨౧౭
..	శ్రీరాముడు బ్రహ్మాస్త్రమును ద్రుచుకుల్యముపైఁ బ్రయోగించుట ..	౨౧౮
..	నలుఁడు నేతువు నిర్మించుట ..	౨౧౯
..	శ్రీరామలక్ష్మణులు కపిసేనతోడ నేతువు దాటుట ..	౨౨౦
౨౩	శ్రీరాముడు లక్ష్మణున కప్పుడు దోచు శకునంబుల తెఱం గెఱింగించుట ..	౨౨౧
౨౪	శ్రీరాముడు లంకలోని ధ్వని విని సీతను దలఁచి దుఃఖించుట..	౨౨౨
..	శ్రీరాముడు సేనల వ్యూహంబు దీర్చుట ..	౨౨౩
..	శుకుడు రావణుతోఁ దాను బోయివచ్చినవృత్తాంతముఁ జెప్పుట
..	రావణుడు శుకునితో నీత నీయనని తనపరాక్రమముఁ దెలుపుట ..	౨౨౪
౨౫	రావణుడు శుకసారణులను వాసరసేనఁ బరికించి రాఁ బనుచుట ..	౨౨౫
..	విభీషణుడు శుకసారణులను బట్టి శ్రీరామున కప్పగించుట
..	శుకసారణులు రావణుతో నీతాదేవిని శ్రీరామున కిమ్మని చెప్పుట ..	౨౨౬
౨౬	రావణుడు శుకసారణులతోఁ బ్రసాదమెక్కి కపిసేనల జూచుట..	౨౨౭
..	సారణుడు రావణునకు నంగదాదుల నెఱింగించుట ..	౨౨౮
౨౭	సారణుడు రావణునకు హరాదియూధనాథుల నెఱింగించుట ..	౨౩౦
౨౮	శుకుడు రావణునకు మైందాదుల నెఱింగించుట ..	౨౩౨
..	శుకుడు రావణునకు శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూపుట ..	౨౩౩

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౨౮	శుకుఁడు వానరసేనాసంఖ్యను రావణునకుఁ దెలుపుట	౨౩౪
౨౯	రావణుఁడు శుకసారణుల నిందించుట	౨౩౫
౩౦	రావణుఁడు శార్దూలాదులను శ్రీరామునిచర్య కనుఁగొని రాఁ బంచుట ..	౨౩౬
౩౧	రావణునకు శార్దూలుఁడు కపులచేఁ దాను బడినపాటు దెలుపుట ..	౨౩౭
౩౨	శార్దూలుఁడు రావణునకుఁ గపుల బలపరాక్రమములు దెలుపుట ..	౨౩౮
౩౩	రావణుఁడు విద్యుజ్జహ్వని రాముని శిరస్సుఁ జూపముఁ గల్పింప నాజ్ఞాపించుట	౨౩౯
౩౪	రావణుఁడు సీతకు శ్రీరామాదులు హతులై రని చెప్పుట	౨౪౦
౩౫	రావణుఁడు సీతాదేవికి రాముని కల్పితశిరశ్చాపంబులఁ జూపుట ..	౨౪౧
౩౬	శ్రీరాముని మాయాశిరశ్చాపంబులఁ జూచి సీత దుఃఖించుట ..	౨౪౨
౩౭	మంత్రులు పిలువ రావణుఁడు కొలువుకూటంబునకుఁ బోవుట ..	౨౪౩
౩౮	సరమ సీతాదేవిని సమాధాన పఱుచుట	౨౪౪
౩౯	సీతాదేవికి సరమ యుద్ధసన్నాహముఁ దెలుపుట	౨౪౫
౪౦	సీతాదేవి సరమను రావణునునొనిశ్చయం బెఱింగి రమ్మనుట ..	౨౪౬
౪౧	సరమ సీతాదేవికి రావణు నిశ్చయం బెఱింగించుట	౨౪౭
౪౨	మాల్యవంతుఁడు సీతాదేవి నిమ్మని రావణునకు నీతి బోధించుట ..	౨౪౮
౪౩	రావణుఁడు మాల్యవంతుని ధిక్కరించుట	౨౪౯
౪౪	రావణుఁడు పురద్వారంబులఁ గాపుంచుట	౨౫౦
౪౫	శ్రీరామునకు విభీషణుఁడు రావణసేనా సన్నాహంబు విధంబుఁ దెలుపుట ..	౨౫౧
౪౬	శ్రీరాముఁడు లంకాద్వారముల సేనల నిలుపుట	౨౫౨
౪౭	శ్రీరాములు సుగ్రీవాదులతో సువేలాద్రి నెక్కుట	౨౫౩
౪౮	శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణ సుగ్రీవాదులతో లంకం జూచుట	౨౫౪
౪౯	సుగ్రీవుఁడు రావణు గోపురంబునకు దాటి యతనితోఁ బోరుట ..	౨౫౫
౫౦	శ్రీరాముఁడు సాహసము చేయవలదని సుగ్రీవునకు బోధించుట ..	౨౫౬
౫౧	శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునకు శకునంబులఁ దెలుపుట	౨౫౭
౫౨	శ్రీరాముఁడు సువేలాద్రి దిగి లంక ముట్టడించుట	౨౫౮
౫౩	అంగదు రాయబారము	౨౫౯
౫౪	అంగదుఁడు రాక్షసులఁ జంపి మరలి శ్రీరామునకు వచ్చుట	౨౬౦
౫౫	రాక్షసులు రావణుతో లంకను వానరులు ముట్టడించి రని తెలుపుట ..	౨౬౧
౫౬	శ్రీరాముఁడు లంకకొటకు లగ్గులుపట్టి లానరుల కనుజ్ఞ యిచ్చుట ..	౨౬౨
౫౭	రావణుఁడు రాక్షసుల యుద్ధమునకుఁ బోవ ననుజ్ఞ యిచ్చుట ..	౨౬౩
౫౮	వానర రాక్షసుల ద్వంద్వయుద్ధము	౨౬౪
౫౯	వానర రాక్షసుల రాత్రి యుద్ధము	౨౬౫
౬౦	శ్రీరాముఁడు రాక్షసుల వధించుట	౨౬౬
౬౧	ఇంద్రుని తుంగదుచేఁ బరాజితుఁడయి మాయా యుద్ధ మొనర్చుట ..	౨౬౭

సర్వసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౪౫	ఇంద్రజిత్తు శ్రీరామలక్ష్మణుల నాగపాశబద్ధులఁ జేయుట	౨౭౯
౪౬	సుగ్రీవాదులు బద్ధులైన శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూడవచ్చుట	"
"	ఇంద్రజిత్తు శ్రీరామలక్ష్మణులు చచ్చిరని రాక్షసులతోఁ జెప్పుట	౨౮౦
"	ఇంద్రజిత్తు వానరవీరుల నొప్పించుట	౨౮౩
"	విభీషణుఁడు సుగ్రీవునకు ధైర్యముఁ జెప్పుట	౨౮౪
"	ఇంద్రజిత్తు రావణునితోఁ దాను శ్రీరామ లక్ష్మణుల నాగపాశబద్ధులఁ జేసి వధిం చితి నని చెప్పుట	౨౮౫
౪౭	హనుమదాదులు శ్రీరామలక్ష్మణులఁ గాచియుండుట	"
"	రావణుఁడు రాక్షసస్త్రీలతో నీతాదేవికి శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూపుచు చెప్పుట	౨౮౬
"	నీతాదేవి పుష్పకంబున నుండి శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూచుట	"
౪౮	నాగపాశబద్ధులైన శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూచి నీతాదేవి దుఃఖించుట	౨౮౭
"	త్రిజట నీతాదేవికి శ్రీరామలక్ష్మణులు జీవించియున్నారని చెప్పుట	౨౮౮
౪౯	శ్రీరాముఁడు మార్కదేవీ లక్ష్మణులఁ జూచి దుఃఖించుట	౨౮౯
"	శ్రీరాముఁడు సుగ్రీవుతోఁ గిష్కింధనుఁ బొమ్మని చెప్పుట	౨౯౦
౫౦	కపులు విభీషణుని నింద్రజిత్తుని భ్రమించి పరువెత్తుట	౨౯౧
"	దుఃఖించు విభీషణుని సుగ్రీవుండు దేర్చుట	౨౯౨
"	సుగ్రీవునితో సుషేణుఁడు సంజీవకరణిఁ దప్పింపుమని చెప్పుట	౨౯౩
"	గరుత్మంతుఁడు శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూడ వచ్చుట	"
"	నాగపాశబంధ విముక్తులై శ్రీరామలక్ష్మణులు గరుత్మంతునిఁ బ్రకంశించుట	"
"	గరుడుఁడు శ్రీరామునకు హచ్చరికగ యుద్ధమువేయి బోధించుట	౨౯౪
"	శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూచి కపులు సింహనాదంబులు నేయుట	"
౫౧	రావణుఁడు కపుల సంతోషమునకుఁ గారణము విచారించుట	౨౯౫
"	శ్రీరామలక్ష్మణులు నాగపాశవిముక్తు లగుటకు రావణుఁడు వ్యసనపడుట	"
"	ధూమ్రాక్షుఁడు యుద్ధమునకుఁ బోవుట	౨౯౬
"	ధూమ్రాక్షున కవశకునంబు లగపడుట	"
౫౨	ధూమ్రాక్షు సేనలు కపులతోఁ బోరుట	౨౯౭
"	ధూమ్రాక్షుఁడు కపుల వధించుట	౨౯౮
"	ధూమ్రాక్షుఁడు హనుమంతునిచే హతుండగుట	"
౫౩	రావణుఁడు వజ్రదంష్ట్రుని యుద్ధంబున కనుచుట	౨౯౯
"	వజ్రదంష్ట్రుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట	"
"	అంగదుఁడు శత్రు సేనపై విజృంభించుట	౩౦౦
౫౪	వానరులు వజ్రదంష్ట్రు సేనలఁ బొరికొనుట	౩౦౧
"	వజ్రదంష్ట్రుఁడు వానర సేనపై విజృంభించుట	"
"	వజ్రదంష్ట్రుఁ డంగదుతోఁ బోరి వచ్చుట	౩౦౨

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకిరామాయణము.

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౫౧	అకంపనుడు యుద్ధమునకు బోవుట	౨౯౩
౫౨	అకంపనుడు వానరసేనపై గవియుట	౨౯౪
౫౩	హనుమంతునిచే నకంపనుడు హతుండగుట	౨౯౫
౫౪	రావణుడు ప్రహస్తుని యుద్ధమునకు బొమ్మనుట	౨౯౬
౫౫	ప్రహస్తుడు యుద్ధమునకు వెడలుట	౨౯౭
౫౬	ప్రహస్తున కవశకునంబు లగపడుట	౨౯౮
౫౭	ప్రహస్తసేనలు వానరులతో బోరుట	౨౯౯
౫౮	ప్రహస్తుడు కపుల వధించుట	౩౦౦
౫౯	నీలుడు ప్రహస్తుని వధించుట	౩౦౧
౬౦	రావణుడు తొలసారి యుద్ధమునకు వెడలుట	౩౦౩
౬౧	విభీషణుడు శ్రీరామునకు రాక్షసవీరుల నిరూపించి చెప్పట	౩౦౪
౬౨	శ్రీరాముడు రావణుఁ జూచి యాశ్చర్యపడుట	౩౦౫
౬౩	రావణుడు సుగ్రీవాదులతో బోరుట	౩౦౬
౬౪	లక్ష్మణుడు రావణుతో బోర రామాజ్ఞఁ గొనుట	౩౦౭
౬౫	రావణ హనుమంతుల యుద్ధము	౩౦౮
౬౬	రావణుడు నీలునితో యుద్ధము సేయుట	౩౦౯
౬౭	రామలక్ష్మణ సంవాదము	౩౧౦
౬౮	రావణ లక్ష్మణుల యుద్ధము	౩౧౧
౬౯	మూర్ఖులైన లక్ష్మణు రావణుఁ డెత్త బ్రయత్నించుట	౩౧౨
౭౦	హనుమంతుడు రావణుఁ దన్ని లక్ష్మణు నెత్తుకొని శ్రీరామునొద్దకు బోవుట	౩౧౩
౭౧	శ్రీరాముడు హనుమంతుపై నెక్కి రావణుమీదికి బోవుట	౩౧౪
౭౨	శ్రీరామ రావణుల ప్రథమ యుద్ధము	౩౧౫
౭౩	రావణుడు పరాజితుడై లంకకు బోవుట	౩౧౬
౭౪	రావణుడు తన పరాభవంబుఁ దలచి దుఃఖించుట	౩౧౭
౭౫	రావణుడు మంత్రులను కుంభకర్ణు నిద్రలేప నియోగించుట	౩౧౮
౭౬	రాక్షసులు కుంభకర్ణు నిద్ర లేపుట	౩౧౯
౭౭	కుంభకర్ణుడు నిద్ర లేచుట	౩౨౦
౭౮	యూపాత్ముడు కుంభకర్ణునితో నతని నిద్రలేపిన కారణముఁ జెలుపుట	౩౨౧
౭౯	మహాదరుడు కుంభకర్ణునితో రావణుఁ జూడఁ బొమ్మని చెప్పట	౩౨౨
౮౦	రావణుఁ జూడఁబోవు కుంభకర్ణుఁ జూచి శ్రీరాముడు విభీషణుఁ బ్రశ్నించుట	౩౨౩
౮౧	విభీషణుడు శ్రీరామునకుఁ కుంభకర్ణుగుఱించి తెలుపుట	౩౨౪
౮౨	శ్రీరాముడు నీలునితో కుంభకర్ణునితోడ యుద్ధమునకు సేనల సిద్ధపఱుపుమని బోధించుట	౩౨౫
౮౩	కుంభకర్ణుడు రావణుఁ జూచుట	౩౨౬
౮౪	రావణుడు కుంభకర్ణుతో శ్రీరామునివలన రాక్షసులైన విపత్తుఁ నెలుపుట	౩౨౭

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౩౩	కుంభకర్ణుడు రావణుని నిందించుట	328
౩౪	రావణుడు కుంభకర్ణుని గోపించిపలుకుట	329
౩౫	కుంభకర్ణుడు రావణుని సమాధాన పఱచుట	330
౩౬	మహోదరుడు కుంభకర్ణ మతమును ఖండించుట	331
౩౭	రావణునకు మహోదరుడు దుపాయముఁ జెప్పుట	332
౩౮	కుంభకర్ణుడు మహోదరుని నిందించుట	333
౩౯	రావణుడు కుంభకర్ణునిఁ బ్రశంసించుట	334
౪౦	రావణుడు కుంభకర్ణుతో నొంటిగ యుద్ధమునకుఁ బోవల దనుట	335
౪౧	కుంభకర్ణుడు యుద్ధమునకై వెడలుట	336
౪౨	కుంభకర్ణునిఁ జూచి పరువిడు క్రోధమున నంగదుఁడు ధైర్యముఁ జెప్పుట	337
౪౩	వానరులు కుంభకర్ణుతోఁ బోరి యోడి పాటిపోవుట	338
౪౪	అంగదుఁడు కపులకు భయముఁబాపి క్రమ్మఱించుట	339
౪౫	కుంభకర్ణుడు వానరసేన హతముఁజేయుట	340
౪౬	ద్వీవిదుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట	341
౪౭	హనుమంతుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట	342
౪౮	శరభాదులు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట	343
౪౯	కుంభకర్ణుడు వానరుల మ్రింగుట	344
౫౦	అంగదుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట	345
౫౧	సుగ్రీవుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట	346
౫౨	మూర్ఖులైన సుగ్రీవునిఁ గుంభకర్ణుం డెత్తుకొని లంకలోనికిఁ బోవుట	347
౫౩	సుగ్రీవుఁడు కుంభకర్ణుని ముక్కు నెవులు కొటికి రామునొద్దకు వచ్చుట	348
౫౪	కుంభకర్ణుడు మత్తుఁడై వానరాదుల మ్రింగుట	349
౫౫	శ్రీరాముఁడు కుంభకర్ణుతో యుద్ధము సేయుట	350
౫౬	శ్రీరామకుంభకర్ణుల సంవాదము	351
౫౭	శ్రీరాముఁడు కుంభకర్ణుని కాలుసేతులు నఱుకుట	352
౫౮	శ్రీరాముఁడు కుంభకర్ణు శిరంబుఁ దెగజేయుట	353
౫౯	హతశేషులు రావణునకుఁ గుంభకర్ణు మరణంబుఁ దెలుపుట	354
౬౦	కుంభకర్ణు మరణంబునకు రావణుఁడు దుఃఖించుట	355
౬౧	త్రిశిరుండు రావణునకు దుఃఖకాంతి వాక్యంబులఁ దెలుపుట	356
౬౨	దేవాంతక నరాంతకాతికాయ త్రిశిరోమత్త యుద్ధోన్మత్తుల రావణుఁడు యుద్ధమునకుఁ బనుచుట	357
౬౩	వానర రాక్షససేనల యుద్ధము	358
౬౪	నరాంతకుఁడు కపులఁ దునుమాడుట	359
౬౫	అంగద నరాంతకుల యుద్ధము	360
౬౬	అంగదుఁడు దేవాంతక మహోదర త్రిశిరులతోఁ బోరుట	361

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

20	హనుమంతునిచే దేవాంతకుఁడు నీలునిచే మహాదరుఁడు చచ్చుట	348
"	హనుమంతునిచే ద్రిశిరుండు చచ్చుట	349
"	బుష్పభునిచే మత్తుండు చచ్చుట	"
21	అతికాయుఁడు కవులఁ బాఱదోలుట	349
"	శ్రీరాముఁడు విభీషణునతికాయుఁ గూర్చి యడుగుట	"
"	అతికాయుఁడు లక్ష్మణుఁ దూలనాడుట	350
"	లక్ష్మణుఁ డతికాయుఁ ధిక్కరించి పలుకుట	"
"	లక్ష్మణాతికాయుల యుద్ధము	350
"	లక్ష్మణుచే నతికాయుండు చచ్చుట	350
22	అతికాయాదుల మృతి వివి రావణుఁడు దుఃఖించుట	350
"	రావణుఁడు లంక యందంతటఁ గాపుంచుట	350
23	ఇంద్రజిత్తు రావణు నూరార్చుట	"
"	ఇంద్రజిత్తు మొదటిసారి యుద్ధమునకు వెడలుట	351
"	ఇంద్రజిత్తు మాతూబలంబునఁ గపిసేనల నులుమాడుట	351
"	శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునకు బ్రహ్మవరంబు మన్నించి యొప్పుకొనుమని చెప్పుట	351
24	విభీషణాంజనేయులు జాంబవంతుని వెదకుట	352
"	జాంబవంతుఁడు హనుమంతుని కుశలమును విభీషణు నడుగుట	352
"	జాంబవంతుఁడు హనుమంతుని సంజీవికరణిఁ దేర నియోగించుట	352
"	హనుమంతుఁడు సంజీవనిఁ దెచ్చుటకై పోవుట	"
"	హనుమంతుఁడు సంజీవనిఁ దెచ్చుట	353
"	సంజీవనిచే వానరాదులు జీవించుట	353
25	సుగ్రీవుఁడు లంకఁ గాల్చుఁ గవుల నాజ్ఞాపించుట	"
"	కవులు లంకఁ గాల్చుట	353
"	కుంభనికుంభులు యుద్ధమునకు వెడలుట	353
26	అంగదుఁడు కంపను వధించుట	354
"	అంగదుఁడు ప్రశంఘుఁ జంపుట	354
"	కుంభుఁడు వానరవీరుల నొప్పించుట	354
"	అంగదుఁడు కుంభుచే నొచ్చిపడుట	"
"	సుగ్రీవుఁడు కుంభుని నుపాలంభించుట	354
"	సుగ్రీవుఁడు కుంభుని వధించుట	354
27	నికుంభుఁడు కవులఁ బాఱదోలుట	"
"	హనుమంతుఁడు నికుంభు వధించుట	354
28	మకరాత్ముఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట	355
29	మకరాత్ముఁడు శ్రీరాముఁ దూలనాడుట	"
"	శ్రీరాముఁడు మకరాత్ము వధించుట	355

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౮౦	ఇంద్రజిత్తు చెండవసారి యుద్ధమునకుఁ బోవుట	3౮౨
„	ఇంద్రజిత్తుదృశ్యుండై కపిసేనల రామలక్ష్మణుల నొప్పించుట	3౮౩
౮౧	ఇంద్రజిత్తు మాయాసీతతో హనుమంతుఁడున్న దిక్కున కేగుట	3౮౪
„	ఇంద్రజిత్తు మాయాసీతఁ జంపఁ బూనుట	3౮౫
„	ఇంద్రజిత్తు మాయాసీతను వధించుట	3౮౬
౮౨	హనుమంతుఁ డింద్రజిత్తుతోఁ బోరుట	„
„	హనుమంతుఁడు రణంబు చాలించి శ్రీరాముఁ జూడఁబోవుట	3౮౭
౮౩	హనుమంతుఁడు శ్రీరామునకు నింద్రజిత్తు సీతాదేవిని వధించెనని తెలుపుట.	3౮౮
„	లక్ష్మణుఁడు శ్రీరామునితో ధర్మంబు నిరర్థకంబని చెప్పుట	3౮౯
„	లక్ష్మణుఁడు శ్రీరాముతో ధనంబు సర్వార్థసాధకంబని చెప్పుట	౩౯౦
౮౪	విభీషణుఁ డింద్రజిత్తు మాయోపాయంబు శ్రీరామునకుఁ దెలుపుట.. .. .	౩౯౧
„	ఇంద్రజిత్తు నికుంభిలాయాగముఁ జేయువార్త విభీషణుఁడు శ్రీరామునకుఁ దెలుపుట	„
౮౫	ఇంద్రజిత్తును జంప లక్ష్మణుఁ బంపుమని విభీషణుఁడు శ్రీరాము వేడుట	౩౯౨
„	ఇంద్రజిత్తును జంప శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణుని నికుంభిలకుఁ బంపుట	౩౯౩
౮౬	విభీషణుఁడు లక్ష్మణునకు నింద్రజిత్తుండువోటు చూపుట	౩౯౪
„	కపు లింద్రజిత్సేనలతోఁ బోరుట	„
„	హనుమంతుఁడు రాక్షసుల నాశనమొనర్చుట	౩౯౫
„	ఇంద్రజిత్తు హనుమంతు నెదుర్చుట	„
౮౭	విభీషణుఁడు లక్ష్మణునకు నింద్రజిత్తు యజ్ఞముచేయు న్యగ్రోధముఁ జూపుట	౩౯౬
„	ఇంద్రజిత్తు విభీషణు నధిక్షేపించుట	„
„	విభీషణుఁ డింద్రజిత్తునకు సమాధానముఁ జెప్పుట.. .. .	౩౯౭
౮౮	ఇంద్రజిల్లత్తుణుల సంభాషణము	౩౯౮
„	ఇంద్రజిల్లత్తుణుల యుద్ధప్రారంభము	„
౮౯	ఇంద్రజిత్తు లక్ష్మణబాణంబులచే నొచ్చుట	౪౦౦
„	ఇంద్రజిల్లత్తుణులు ఘోరంబుగఁ బోరుట	౪౦౧
౯౦	విభీషణుఁడు కపులఁ బ్రోత్సహింపదుట	౪౦౨
„	ఇంద్రజిల్లత్తుణు లఘోరంబుగఁ బోరుట	౪౦౩
„	లక్ష్మణుఁ డింద్రజిత్తు సారథిని జంపుట	౪౦౪
౯౧	ఇంద్రజిత్తు కపుల వంచించి లంకకుఁ బోయి రథికుండై వచ్చుట	౪౦౫
„	లక్ష్మణుఁ డింద్రజిత్తు నొప్పించుట	„
„	ఇంద్రజిల్లత్తుణులు దివ్యాస్త్రంబులఁ బోరుట	౪౦౬
„	లక్ష్మణుఁ డింద్రజిత్తును వధించుట	౪౦౭
„	ఇంద్రజిత్తు మరణంబునకు లోకంబులు సంతోషించుట	„
౯౨	ఇంద్రజిత్తు వధ విని శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణుఁ గొండాడుట	౪౦౮

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౯౩	ఇంద్రజిత్తు ఘరణసునకు రావణుడు విలపించుట	౪౧౦
..	రావణుడు రాక్షసులతోఁ దన పరాక్రమంబుఁ దెలుపుట	౪౧౨
..	రావణుడు సీతను జంపఁ బోవుట	౪౧౩
..	రావణునిఁ జూచి సీతాదేవి దుఃఖించుట
..	సుపాయ్యుడు రావణునకు నీతిఁ దెల్పి మరలించుట	౪౧౪
౯౪	మూలబల యుద్ధము	౪౧౫
..	శ్రీరాముడు మూలబలమును సంహరించుట	౪౧౬
౯౫	రాక్షసస్త్రీ విలాపము	౪౧౮
౯౬	రావణుడు పౌరుషోక్తులు పలుకుట	౪౨౦
..	రావణుడు యుద్ధంబునకు వెడలుట	౪౨౨
..	రావణున కవశకునంబు లగుట
..	రావణుడు కపిసేన నులుమాడుట	౪౨౩
౯౭	సుగ్రీవుడు రాక్షసుల వధించుట	౪౨౪
..	సుగ్రీవుడు విరూపాక్షు వధించుట
౯౮	సుగ్రీవుడు మహోదరుఁ జంపుట
౯౯	మహాపాయ్యుఁ డంగదుచే హతుండగుట	౪౨౬
౧౦౦	రావణుడు కవులఁ బొలియించుట	౪౨౭
..	రామరావణ యుద్ధము	౪౨౮
౧౦౧	రామరావణులు దివ్యాస్త్రంబులఁ బోరుట	౪౩౦
..	రావణలక్ష్మణ యుద్ధము
..	లక్ష్మణుడు రావణుశక్తిచే మూర్ఛపోవుట	౪౩౧
..	శ్రీరాముడు లక్ష్మణునిఁ గవుల కప్పగించుట	౪౩౨
..	రావణుడు పరాజితుడై లంకకుఁ బరువెత్తుట	౪౩౩
౧౦౨	మూర్ఛిల్లిన లక్ష్మణుఁ జూచి రాముడు దుఃఖించుట
..	సుషేణుడు శ్రీరాము నూరార్చుట	౪౩౪
..	హనుమంతుడు సంజీవని పర్వతంబుఁ దెచ్చుట	౪౩౫
..	లక్ష్మణుండు మూర్ఛదేలుట
..	లక్ష్మణుడు శ్రీరాముని రణంబునకుఁ బ్రోత్సహపఱుచుట	౪౩౬
౧౦౩	శ్రీరామ రావణుల కడపటియుద్ధము ప్రారంభము
..	మాతలి శ్రీరాముకడకు నింద్రు పనుపున రథంబు దెచ్చుట	౪౩౭
౧౦౪	శ్రీరాముడు విజృంభించి రావణు శూలంబుఁ దునియలు చేయుట	౪౩౮
౧౦౫	శ్రీరాముడు రావణు నిందించుట	౪౩౯
..	రావణు రణంబును సారథి మరలించుట	౪౪౦
౧౦౬	రావణుడు సారథిని దూషించుట
..	సారథి రావణునకు సమాధానము చెప్పుట	౪౪౧

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౧౦౬	ఆగస్త్యుడు శ్రీరామున కాదిత్యహృదయం బుపదేశించుట	౪౪౨
౧౦౭	ఆదిత్యహృదయము	౪౪౩
౧౦౮	రావణుండు మరల రాముమీదికి యుద్ధమునకు వచ్చుట	౪౪౪
..	శ్రీరాముడు మాతలిని హెచ్చరికగ నుండఁ జెప్పుట
..	రావణమరణంబుఁ దెలుపు చిహ్నంబు లగపడుట
౧౦౯	వానర రాక్షసులు రామ రావణ యుద్ధంబు దిగ్భ్రమగొని చూచుట	౪౪౬
..	శ్రీరాముడు రావణు ధ్వజంబు నఱుకుట	౪౪౭
౧౧౦	రావణుడు భీమంబుగ శ్రీరాముతోఁ బోరుట	౪౪౮
..	శ్రీరాముడు రావణు శిరంబు నఱుకుట	౪౪౯
౧౧౧	శ్రీరాముడు బ్రహ్మాస్త్రంబున రావణు వధించుట	౪౫౦
..	రావణుమృతికి లోకంబులు సంతోషించుట	౪౫౧
౧౧౨	విభీషణుడు రావణు కశేబరముఁ జూచి యేడ్చుట	౪౫౨
..	శ్రీరాముడు విభీషణునకు దుఃఖోపశమనము చేయుట	౪౫౩
౧౧౩	రావణు భార్యలు రావణుఁజూచి విలపించుట	౪౫౪
౧౧౪	మండోదరీ విలాపము	౪౫౬
..	విభీషణుడు శ్రీరామునితో రావణుడు సంస్కారార్హుఁడు కాఁడని చెప్పుట	౪౬౧
..	విభీషణుడు రావణునకు దహనాది క్రియలు దీర్చుట	౪౬౨
౧౧౫	మాతలి శ్రీరామునిచే ననుజ్ఞాతుండై దివంబునకుఁ బోవుట	౪౬౩
..	విభీషణ పట్టాభిషేకము
..	శ్రీరాముడు హనుమంతుని సీతాదేవియొద్దకుఁ బంపుట
౧౧౬	హనుమంతుడు సీతాదేవికి విజయవార్తఁ దెలుపుట	౪౬౪
..	సీతాదేవి హనుమంతుఁ బ్రశంసించుట
..	హనుమంతుడు రాక్షసస్త్రీలఁ జంప సీతాదేవి యనుమతి వేడుట	౪౬౫
..	సీతాదేవి హనుమంతునితో రాక్షసస్త్రీలఁ జంపరాదనుట	౪౬౬
..	సీతాదేవి శ్రీరాముఁ జూడఁ గోరుట
౧౧౭	సీతాదేవి సందేశమును హనుమ శ్రీరామునితోఁ జెప్పుట	౪౬౭
..	శ్రీరాముడు సీతాదేవిఁ దోడితేర విభీషణు నియోగించుట
..	సీతాదేవిరాక శ్రీరామునకు విభీషణుడు దెలుపుట
..	శ్రీరాముడు విభీషణుఁ గోపించుట	౪౬౮
..	సీతాదేవి శ్రీరాము సమీపంబునకు వచ్చుట
౧౧౮	శ్రీరాముడు సీతాదేవికిఁ దన జయంబుఁ దెలుపుట	౪౬౯
..	శ్రీరాముడు సీతాదేవిని దా నొల్లనని చెప్పుట	౪౭౦
౧౧౯	శ్రీరాముని వాక్యంబులకు సీతాదేవి దుఃఖించి ప్రత్యుత్తరమిచ్చుట	౪౭౧
..	సీతాదేవి యగ్నిప్రవేశముఁ జేయుట	౪౭౨
౧౨౦	దేవతలు శ్రీరామునకుఁ బ్రత్యక్షమై సీతాదేవి నిర్దోషురాలని చెప్పుట	౪౭౩

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౧౨౦	బ్రహ్మ శ్రీరాముని నుతించుట	౪౭౪
౧౨౧	అగ్నిహోత్రుడు సీతాదేవిని శ్రీరామునకు మరల నర్పించుట	౪౭౬
..	శ్రీరాముడు శ్రీసీతాదేవిని బరిగ్రహించుట
౧౨౨	శ్రీసీతారామలక్ష్మణులు దశరథు సందర్శించుట	౪౭౭
..	దశరథుడు శ్రీరాముని బ్రశంసించుట
..	దశరథుడు లక్ష్మణునకు శ్రీరామసేవ కర్తవ్యమని బోధించుట	౪౭౮
..	దశరథుడు సీతాదేవి నూరార్చుట	౪౭౯
౧౨౩	ఇంద్రుని వరముచే మృతవానరులు పునర్జీవితు లగుట
౧౨౪	విభీషణుడు శ్రీరాము సంస్కారాదు లంగీకరింపఁ బ్రార్థించుట	౪౮౦
..	శ్రీరాముడు విభీషణుని బుష్పకంబుఁ దేర నియోగించుట	౪౮౧
౧౨౫	శ్రీరాముడు విభీషణుచే వానరులకుఁ గానుక లిప్పించుట	౪౮౨
..	శ్రీరాముడు పుష్పకం బెక్కి సుగ్రీవాదుల కనుజ్ఞ యిచ్చుట	౪౮౩
..	శ్రీరాముడు సుగ్రీవ విభీషణాదు లయోధ్యకు వచ్చుటకు సమ్మతించుట
౧౨౬	శ్రీరాముడు సీతాదేవికిఁ బూర్వ పరిచిత స్థలంబులఁ జూపుట	౪౮౪
..	సీతాదేవి తారాదికాంతల నయోధ్యకుఁ దోడ్కొనిపోవఁ గోరుట	౪౮౫
౧౨౭	శ్రీరాముడు భరద్వాజాశ్రమంబునఁ బుష్పకంబు డేగుట	౪౮౬
౧౨౮	శ్రీరాముడు హనుమంతుని భరతుకడఁ కనుచుట	౪౮౮
..	హనుమంతుడు భరతు సందర్శించుట	౪౮౯
౧౨౯	హనుమంతుడు భరతునకు శ్రీరామవృత్తాంతమంతయుఁ దెలుపుట	౪౯౦
౧౩౦	శత్రుఘ్నుం డయోధ్యానగరంబు శృంగారింపించుట	౪౯౩
..	భరతాదులు శ్రీరాము నెదుర్కొనఁ బోవుట	౪౯౪
..	వానరులురాక జాగగుటకుఁ గారణంబు హనుమంతుడు భరతున కెఱిం గించుట	౪౯౫
..	విమానముననున్న శ్రీరామాదుల భరతునకు హనుమంతుడు కనఁబఱచుట
..	శ్రీరామ భరత సమాగమము	౪౯౬
..	శ్రీరాముడు భరతు నాశ్రమంబునకు బోవుట	౪౯౭
౧౩౧	భరతుడు రాజ్యంబు శ్రీరామునకు నప్పగించుట
..	శ్రీరామాదులు జడలు విడుచుట	౪౯౮
..	శ్రీరామాదు లయోధ్యకుఁ బ్రయాణ మగుట	౪౯౯
..	శ్రీరామ పట్టాభిషేక మహోత్సవ ఘట్టము	౫౦౦
..	శ్రీసీతాదేవి హనుమంతు బహూకరించుట	౫౦౧
..	ఫలశ్రుతి	౫౦౨
..	యుద్ధకాండంత పద్యములు	౫౦౩

కర్తసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

ఉత్తర కాండము.

౧	అగస్త్యుని మహర్షులు శ్రీరామ దర్శనార్థమై వచ్చుట	౫౦౭
..	మౌనులు శ్రీరాముఁ బ్రశంసించుట	౫౦౮
..	శ్రీరాముఁడు మునుల నింద్రజిత్తు నాధిక్యమునకుఁ గారణ మడుగుట	౫౦౯
౨	అగస్త్యుఁడు శ్రీరామునకు రావణజన్మాది వృత్తాంతముఁ బెల్చుట	౫౧౦
..	తృణబిందుఁడు తనకూతుఁ బులస్త్యునకు నర్పించుట	౫౧౧
౩	విశ్రవసునకుఁ గుబేరుండు జన్మించుట	౫౧౨
..	బ్రహ్మ కుబేరు నుత్తరదిక్కున కధిపతిఁ జేయుట	౫౧౩
౪	శ్రీరాముఁ డగస్త్యునిఁ బూర్వరాక్షసుల వృత్తాంత మడుగుట	౫౧౪
..	యాక్షరాక్షసుల యుత్పత్తి
౪.౫	సుకేశని జన్మ వృత్తాంతము	౫౧౫
౫	సుకేశునకు మాల్యవదాదులు జన్మించుట	౫౧౬
..	మాల్యవదాదులు లంకయందుఁ జేగుట
..	మాల్యవదాదులకు వెఱచి సురలు శివుశరణముఁ జొచ్చుట	౫౧౭
..	దేవతలకు విష్ణు వభయం బిచ్చుట	౫౧౮
౬	మాల్యవంతుఁడు సురలపై దండెత్త నాలోచించుట	౫౧౯
..	మాల్యవంతుఁడు దేవతల మీదికి యుద్ధంబునకుఁ బోవుట	౫౨౦
౬.౭	విష్ణువు దేవతలకుఁ దోడ్పడి రాక్షసులఁ బాఱఁ దోలుట	౫౨౧
౭	విష్ణువు సుమాలితోఁ బోరుట	౫౨౩
..	విష్ణువు మాలిని వధించుట	౫౨౪
..	రాక్షససేన పలాయిత మగుట
౮	మాల్యవంతుఁడు విష్ణుని నిష్ఠురము లాడుట	౫౨౫
..	రాక్షసులు పరాజితులై లంకఁ జొచ్చుట	౫౨౬
౯	సుమాలి కూతుం దోడ్కొని భూలోకంబునకు వచ్చుట	౫౨౭
..	కైకసి విశ్రవసు నాశ్రమంబునకు వచ్చుట
..	రావణ కుంభకర్ణ విభీషణ జననము	౫౨౮
౧౦	అగస్త్యుఁడు శ్రీరామునకు రావణాదుల తపోవిధముఁ జెప్పుట	౫౨౯
..	బ్రహ్మ రావణునకు వరము లిచ్చుట	౫౩౦
..	బ్రహ్మ విభీషణునకు వరంబు లిచ్చుట
..	బ్రహ్మ కుంభకర్ణునకు నిద్ర నిచ్చుట	౫౩౧
౧౧	సుమాలి రావణాదులఁ జూడ భూలోకంబునకు వచ్చుట
..	ప్రహస్తుఁడు లంక గ్రహింప రావణునకు బోధించుట	౫౩౨
..	రావణుఁడు ప్రహస్తునిఁ గుబేరు నొద్దకుఁ బంపుట	౫౩౩
..	కుబేరుఁడు లంక విడిచి పోవ సమ్మతించుట

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౧౧	రావణుడు లంకాప్రవేశము సేయుట	౫౩౪
౧౨	రావణునకు మయూడు మండోదరీ వృత్తాంతముఁ జెప్పట
..	మయూడు రావణునకు మండోదరీ నిచ్చి వివాహము చేయుట	౫౩౫
..	రావణుడు తన సోదరులకు వివాహములు చేయుట
౧౩	రావణుడు లోకంబుల బాధించుట	౫౩౬
..	కుబేరుడు రావణునకు నీతిఁ దెలుప దూత నంపుట
..	రావణుడు కుబేరుదూతను వధించుట	౫౩౮
౧౪	రావణుడు కుబేరు జయింపఁ బోవుట
..	యక్ష రాక్షస యుద్ధము
౧౫	కుబేరుడు రావణు నిష్ఠురంబు లాడుట	౫౪౦
..	రావణ కుబేర యుద్ధము	౫౪౧
..	రావణుడు కుబేరు జయించి పుష్పకంబుఁ గొనుట
౧౬	కైలాస ప్రాంతంబునఁ బుష్పకంబు చనకుండుట	౫౪౨
..	నందీశ్వరుడు రావణు శపించుట	౫౪౩
..	రావణుడు కైలాసముఁ బెల్లగించుట
..	శివుడు రావణునకు వరంబు లిచ్చుట	౫౪౪
౧౭	రావణుడు వేదవతితో సంభాషించుట	౫౪౫
..	వేదవతి రావణునకుఁ దనవృత్తాంతముఁ చెలుపుట
౧౮	రావణుడు వేదవతిని దురుక్తులాడుట	౫౪౬
..	వేదవతి రావణు శపించి యగ్నిలోఁ జొచ్చుట
౧౯	రావణుడు మరుత్తు యజ్ఞశాలకుఁ బోవుట	౫౪౭
..	సంవర్తుడు మరుత్తుని శాంతుఁ జేయుట	౫౪౮
..	ఇంద్రులు మయూరాదులకు వరములిచ్చుట
౨౦	అనరణ్యుడు రావణుతో యుద్ధం బొనర్చుట	౫౪౯
..	అనరణ్యుడు రావణు శపించుట	౫౫౦
..	నారదుడు రావణునకు మనుష్యవధ మాన బోధించుట	౫౫౧
..	నారదునితో రావణుడు తాను యముని జయింపఁ బోయెద ననుట	౫౫౨
..	నారదుడు రావణుఁ డెట్లు యముని జయించు నని యోజించుట
౨౧	రావణునుద్దేశము నారదుడు యమునితోఁ జెప్పట	౫౫౩
..	రావణుడు యమలోకంబున బాధింపఁబడు జీవులఁ జూచుట
..	యమభటులు రావణుతోఁ బోరుట	౫౫౪
..	రావణుడు పాశుపతాస్త్రంబున యమకింకరుల దహించుట	౫౫౫
౨౨	యముడు రావణుతో యుద్ధమునకై వెడలుట
..	యమ రావణ యుద్ధము	౫౫౬
..	యముడు రావణుపై యమదండము వైవఁబూనుట	౫౫౭

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౨౨	దండము వేవ వలవని బ్రహ్మ యముని వాదించుట	౫౫౭
౨౩	రావణుడు నివాతకవచులతో సుధిచేసి కొనుట	౫౫౮
..	రావణుడు కాలకేయుల జయించుట	౫౫౯
..	రావణుడు వరుణ నగరముపై బోవుట
..	వరుణతనయులు రావణునితో బోరి యోడిపోవుట	౫౬౦
౨౪	రావణుడు నానాస్త్రీల జెఱపట్టుట	౫౬౧
..	చెఱబడిన స్త్రీలు విలపించుట	౫౬౨
..	చెఱబడిన స్త్రీలు రావణు శపించుట	౫౬౪
..	శూర్పణఖ రావణు నిష్కరంబు లాడుట	౫౬౫
..	రావణుడు శూర్పణఖ నూరార్చుట
౨౫	రావణు డింద్రజిత్తు జూడ నికుంభిలకు బోవుట	౫౬౬
..	విభీషణుడు రావణుతో మధుడు కుంభీనసి నవహరించినవార్త దెలుపుట	౫౬౭
..	రావణుడు మధునిమీదికి దండయాత్ర పోవుట	౫౬౮
..	కుంభీనసి మధుని గాపాడ రావణు వేడుకొనుట
౨౬	రావణుడు మధునితో గైలాస ప్రాంతంబున విడియుట	౫౬౯
..	రావణుడు వెన్నెలకాకకు వేగుట
..	రంభ కైసేసికొని రావణసేనా మధ్యంబున జనుట	౫౭౦
..	రంభారావణ సంవాదము
..	రావణుడు రంభను జెటిచి విడుచుట	౫౭౧
..	రంభ రావణు నకృత్యంబు నలకూబరుతో దెలుపుట	౫౭౩
..	నలకూబరుడు రావణు శపించుట
౨౭	రావణు డింద్రపురిపై దాడిపెట్టుట విని సురలు యుద్ధప్రయత్నులగుట
..	ఇంద్రుడు విష్ణువు జూడ బోవుట	౫౭౪
..	విష్ణు వింద్రుతో దాసు యుద్ధమునకు రాసనిచెప్పుట
..	దేవరాక్షస యుద్ధము	౫౭౫
౨౮	జయంత మేఘనాదుల యుద్ధము	౫౭౬
..	ఇంద్రుడు యుద్ధమునకు వెడలుట	౫౭౭
..	కుంభకర్ణుడు దేవతలతో బోరుట
..	సురసహాయుండై యింద్రుడు రాక్షసుల వధించుట	౫౭౮
౨౯	రావణుడు సురసేనా మధ్యంబున జొచ్చి యుద్ధము సేయుట
..	ఇంద్రుడు రావణుని బంధింప బ్రయత్నించుట	౫౭౯
..	మేఘనాథుడు మాయచే నింద్రుని బంధించుట
..	రావణుడు యుద్ధము ఆలించి మేఘనాథుని బ్రశంసించుట	౫౮౦
౩౦	బ్రహ్మ లంకకు బోయి రావణ మేఘనాథుల బ్రశంసించుట	౫౮౧
..	బ్రహ్మ మేఘనాథుడు కోరిన వరమిచ్చి యింద్రుని విడిపించుకొని పోవుట

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

30	బ్రహ్మ యింద్రునితో నతఁడు బద్ధుడగుటకుఁ గారణముఁ జెప్పుట	౫౮౨
..	రావణుఁడు కార్తవీర్యార్జును గెలువఁ బోవుట	౫౮౪
..	కార్తవీర్యార్జునుఁడు నర్మదయందు స్త్రీలతోఁ గ్రీడించుట
..	రావణుఁడు నర్మదాతీరమున విడియుట	౫౮౫
..	రావణుఁడు శివలింగపూజ సేయుట	౫౮౬
31	అర్జునుఁడు తనభుజములచే నర్మద నడ్డగించుట
..	నర్మద యెదురొడ్డిపాటి రావణ పూజాద్రవ్యంబుల ముంచుట	౫౮౭
..	శుకపారణులు నర్మద యెదురెక్కిపాటు కారణము రావణుతోఁ జెప్పుట
..	రావణుఁడు కార్తవీర్యార్జునితోఁ బోరఁ జనుట
..	అర్జున రావణమంతుల యుద్ధము	౫౮౮
..	కార్తవీర్యార్జునుఁడు ప్రహస్తునిఁ బడ నడచుట
..	రావణ కార్తవీర్యార్జునుల గదాయుద్ధము	౫౮౯
..	కార్తవీర్యార్జునుఁడు రావణు బంధించి పురికిఁ గొనిపోవుట
33	పులస్తుడు రావణుని విడిపించుకొని పోవుట	౫౯౦
3౪	రావణుఁడు వాతితో యుద్ధంబు సేయఁ గిష్కింధకుఁ బోవుట	౫౯౧
..	వాని రావణుఁ జంక నిటికి సముద్రంబుల ముంచుట	౫౯౨
..	రావణుఁడు వానితో స్నేహమొనర్చుట	౫౯౩
3౫	శ్రీరాముఁ డగస్త్యుని హనుమంతుఁగూర్చి ప్రశ్నించుట	౫౯౪
..	ఆంజనేయో పాఖ్యానము	౫౯౫
..	వాయు నిరోధంబున లోకంబులు బాధపడుట	౫౯౬
3౬	బ్రహ్మాదులు హనుమంతునకు వరంబు లిచ్చుట	౫౯౭
..	మునులు హనుమంతు శపించుట	౫౯౮
3౬, 3౭	అగస్త్యాదులు శ్రీరాముచే ననుజ్ఞ గొని పోవుట	౬౦౦
3౮	శ్రీరాముఁడు జనకాదిరాజుల వారివారిపురంబుల కనుచుట	౬౦౧
..	రావణయుద్ధమునఁ దనకుఁ దోడ్పడమూఁగిన రాజుల శ్రీరాముఁడు సత్కరించుట	౬౦౨
..	రాజులు శ్రీరాముఁ గొండాడి సెలవుగొని పోవుట	౬౦౩
3౯	సకలరాజులు వారి వారి రాజ్యంబులకుఁ బోవుట
..	శ్రీరాముడుఁ సుగ్రీవాంగద హనుమదాదుల బహూకరించుట	౬౦౪
౪౦	శ్రీరాముఁడు సుగ్రీవాదులఁ గిష్కింధ కనుచుట	౬౦౫
..	శ్రీరాముఁడు విభీషణు లంకః కనుచుట
..	శ్రీరాముఁడు హనుమంతునకు వరము లిచ్చుట	౬౦౬
౪౧	కుబేరునొద్దనుండి పుష్పకము శ్రీరాముఁ గొల్వవచ్చుట	౬౦౭
..	భరతుఁడు శ్రీరామునకుఁ బ్రజలసుఖస్థితిఁ దెలుపుట
౪౨	శ్రీరాముఁ డశోక వనమున నీతాదేవితోఁ గ్రీడించుట	౬౦౮

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౪౨	సీతాదేవి ఋష్యాశ్రమములకుఁ బోవఁ గోరుట	౨౦౯
౪౩	శ్రీరాముఁడు భద్రుని లోకవార్త లడుగుట	,,
,,	భద్రుఁడు శ్రీరామునకు సీతావిషయకలోకాపవాదముఁ దెలుపుట	౨౧౦
౪౪	శ్రీరాముఁడు సోదరులఁ బిలిపించుట	,,
౪౫	శ్రీరాముఁడు భరతాదులకు లోకాపవాదవిధంబుఁ దెలుపుట	౨౧౧
,,	శ్రీరాముఁడు సీతాదేవిని వాల్మీకియాశ్రమంబు పొంత విడువ లక్షణు నాజ్ఞాపించుట	౨౧౨
౪౬	లక్షణుఁడు సీతాదేవిని ఋష్యాశ్రమంబుల కని పిలుచుకొని పోవుట	౨౧౩
,,	సీతాదేవి యవశకునంబులఁ గని పరితపించుట	౨౧౪
,,	సీతాదేవి లక్షణుఁడు దుఃఖింప నారార్చుట	,,
౪౭	లక్షణుఁడు రామాజ్ఞ చెప్పలేక యేడ్చుట	౨౧౫
,,	లక్షణుఁడు సీతాదేవికి రామాజ్ఞ నెఱింగించుట	,,
౪౮	రామాజ్ఞ విని సీతాదేవి విలపించుట	౨౧౬
,,	సీత రామాదులకుఁ గడవాక్యంబులు చెప్పిపంపుట	౨౧౭
,,	లక్షణుఁడు సీతాదేవిచే ననుజ్ఞ గొని మరలి గంగదాటుట	,,
౪౯	మునికుమారులు వాల్మీకికి సీతావృత్తాంతముఁ దెలుపుట	౨౧౮
,,	వాల్మీకి సీతాదేవి నూరాన్చి యాశ్రమంబునకుఁ దోడ్కొని చనుట	,,
,,	వాల్మీకి సీతాదేవిని మునిసతుల కప్పగించుట	౨౧౯
౫౦	లక్షణుఁడు రామునిగుఱించి సుమంత్రునితోఁ జెప్పి యేడ్చుట	,,
,,	సుమంత్రుఁడు లక్షణునకు మనస్తాపోపశమనంబు సేయుట	౨౨౦
౫౧	దశరథ దుర్వాసుల సంభాషణము సుమంత్రుఁడు లక్షణునకుఁ దెలుపుట	౨౨౧
,,	భృగుమహర్షి విష్ణువును కపించుట	,,
,,	శ్రీరామవృత్తాంతము దుర్వాసుఁడు దశరథున కెఱింగించుట	౨౨౨
౫౨	లక్షణుఁడు రాము దర్శింపఁబోవుట	,,
,,	లక్షణుఁడు సీతావృత్తాంతంబుఁ దెలిపి శ్రీరాము నూహింపఁచుట	౨౨౩
౫౩	రాముఁడు లక్షణునకు నృగుచరిత్ర దెలుపుట	,,
౫౪	నృగోపాఖ్యాన శేషము	౨౨౪
౫౫	రాముఁడు లక్షణునకు నిమికథఁ దెలుపుట	,,
౫౬	వసిష్ఠుఁడు దేహము ధరించుట	౨౨౬
౫౭	వసిష్ఠుఁడు మైత్రావరుణుఁ డయి జన్మించుట	౨౨౭
,,	దేవతలు నిమికోరిన వర మిచ్చుట	౨౨౮
౫౮	రాముఁడు లక్షణునకు యయాతిచరిత్రముఁ దెలుపుట	,,
౫౯	యయాతి పూరునకు వార్ధకమిచ్చి యావనముఁ గొనుట	౨౨౯
౬౦	చ్యవనాదులు రాము దర్శింప వచ్చుట	౨౩౦
౬౧	చ్యవనుఁడు లవణవృత్తాంతము రామునకుఁ దెలుపుట	,,

సర్గసంఖ్య

పుటసంఖ్య

౬౨	రాముడు మానులను లవణునాచారాదుల నడుగుట..	౬౩౩
..	శత్రుఘ్నుడు తాను లవణుఁ జంపఁ బోయెద ననుట
..	రాముడు లవణుఁ జంపి మధురాపురి నేల నాజ్ఞాపించుట ..	౬౩౪
౬౩	పట్టాభిషేకం బొల్లక శత్రుఘ్నుడు పరితపించుట
౬౩, ౬౪	రాముడు శత్రుఘ్నునకు నారాయణాస్త్రం బొసంగి లవణుఁజంపు నుపాయంబు దెల్పుట ..	౬౩౫
౬౪	శత్రుఘ్నుడు సేనల ముందుగనంపి తా నొంటిగ లవణునిపైఁ బోవుట ..	౬౩౬
౬౫	శత్రుఘ్నుడు వాల్మీకి యాశ్రమంబునఁ జేరుట ..	౬౩౭
..	వాల్మీకి శత్రుఘ్నునకు సౌదాసు చరిత్రముఁ దెలుపుట
..	వసిష్ఠుడు సౌదాసుని శపించుట ..	౬౩౮
౬౬	సీతాదేవి కుమారులఁ గనుట ..	౬౩౯
౬౭	శత్రుఘ్నునకుఁ జ్యవనుండు లవణుచే మాంధాత మడిసిన విధంబుఁ దెలుపుట
..	మాంధాత లవణుచే హతుడగుట ..	౬౪౦
౬౮	శత్రుఘ్నుడు లవణుఁ బురంబులోనికిఁ బోకుండ నిరోధించుట
౬౯	లవణ శత్రుఘ్నుల యుద్ధము ..	౬౪౧
..	శత్రుఘ్నుడు లవణు వధించుట ..	౬౪౨
౭౦	దేవతలు శత్రుఘ్నునకు వరమిచ్చుట ..	౬౪౩
..	శత్రుఘ్నుడు మధురాపురంబు సభివృద్ధిపఱుచుట
౭౧	శత్రుఘ్నుడు వాల్మీకియాశ్రమంబున విడియుట ..	౬౪౪
..	శత్రుఘ్నుడు శ్రీరామాయణమును వినుట
౭౨	శత్రుఘ్నుడు రాము దర్శింప నయోధ్య కేగుట ..	౬౪౫
..	రామ శత్రుఘ్నుల సంభాషణము
౭౩	బ్రాహ్మణుడు మృతబాలకు కశీబరమును రాముని యింటివాకిట వైచి యేడ్చుట ..	౬౪౬
౭౪	నారదుడు రామునకు శాలకుండు మృతుండైన కారణముఁ దెలుపుట ..	౬౪౭
౭౫	రాముడు పుష్పకంబుపై నెక్కి శూద్రమునిని వెదక నేగుట ..	౬౪౮
౭౬	రాముడు శంబుకుని వధించుట ..	౬౪౯
..	రాముఁ డగస్త్యుఁ జూడఁ బోవుట
..	దివ్యాభరణముఁ గొనవచ్చు నని యగస్త్యుడు శ్రీరాము సమాధానపఱుచుట ..	౬౫౦
౭౭	శ్వేతోపాఖ్యానము ..	౬౫౧
౭౮	శ్వేతుడు తనవృత్తాంత మగస్త్యుతోఁ దెల్పుట ..	౬౫౩
౭౯	దండకారణ్యచరిత్ర మగస్త్యుడు రామునకుఁ దెలుపుట ..	౬౫౪
౮౦	దండుడు శుక్రుకూతు నరజను జెలుచుట ..	౬౫౫
౮౧	శుక్రుడు దండునిదేశముపై వట్టివాన గురియ శపించుట
౮౨	రాముఁ డగస్త్యుచే నాజ్ఞ గొని యయోధ్యకు మరలి చనుట ..	౬౫౬
౮౩	రాముడు రాజసూయంబుఁ జేయఁ దమ్ములతో యోజించుట ..	౬౫౭

సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౮౩	భరతుడు రాజసూయ మర్వముగాదని నుడువుట	౬౫౮
౮౪	లక్ష్మణుడు వృత్తుకథ రామునితో చెప్పట
౮౫	విష్ణువు వాసవుతో వృత్తు జంప నుపాయంబు చెలుపుట	౬౫౯
..	ఇంద్రునకు బ్రహ్మాత్య ప్రాప్తించుట	౬౬౦
౮౬	ఇంద్రు డశ్వమేధమొనర్చి బ్రహ్మాత్యు డొలగించుకొనుట
౮౭	శ్రీరాముడు లక్ష్మణునకు నిలునివృత్తాంతము చెలుపుట	౬౬౧
..	ఇలు డొక నెల స్త్రీగను నొక నెల పురుషుడుగ నుండ బార్వతి యనుగ్రహించుట	౬౬౨
౮౮	ఇలు డు స్త్రీయై బుధునియాశ్రమంబు జేరుట
..	బుధు డిలాడేవిని జూచి మోహించుట
౮౯	ఇలాడేవి బుధునితో గలియుట	౬౬౩
..	ఇలాడేవి పురూరవుం గనుట	౬౬౪
౯౦	బుధు డిలునకు శాశ్వతపురుషత్వము గలిగింప నశ్వమేధంబు సేయుట
..	ఇలు డెప్పటియట్ల పురుషత్వముం గనుట	౬౬౫
౯౧	రాముడు పురోహితాదుల బిలిపించి యశ్వమేధం బొనర్తునని చెప్పట
౯౨	శ్రీరాము డశ్వమేధ యాగముసేయ నుపక్రమించుట	౬౬౬
౯౩	వాల్మీకి మహర్షి కుశలవుల రామాయణము గానముసేయ నియమించుట	౬౬౭
౯౪	కుశలవులు రామాయణము గానముసేయ రాముడు వినుట	౬౬౮
..	కుశలవుల యెడ రామునిమొక్కట్లు చూచి జనులు విస్మయపడుట	౬౬౯
౯౫	రాము డిచ్చిన కానుకల గుశలవులు నిరాకరించుట
..	రామాయణము గూర్చి రాముడు కుశలవుల బ్రశ్నించుట	౬౭౦
..	కుశలవులు దన కొమరులని రాము డెఱింగి వాల్మీకిమహర్షి యొద్దకు దూతల నంపుట
..	సీత శపథంబుసేయునని వాల్మీకిమహర్షి రామునకు చెప్పిపంపుట	౬౭౧
౯౬	సీతాశపథము జూచుటకు లోకులు గుంపులు చేరుట
..	సీతాదేవిని దోడ్కొని వాల్మీకిమహర్షి యజ్ఞశాలకు వచ్చుట	౬౭౨
..	సీతాదేవి పతివ్రతయని వాల్మీకిమహర్షి సత్యముజేసి చెప్పట
౯౭	లోకాపవాదము బాపుకొన సీతాదేవి శపథముసేయవలయునని రాము డనుట	౬౭౩
..	శ్రీ సీతాదేవి శపథంబు సేయుట
..	సీతాదేవి రసాతలంబునకు బోవుట	౬౭౪
౯౮	సీతావియోగంబునకు రాముడు పరితపించుట
..	రాముడు భూదేవిపై గోపించుట	౬౭౫
..	బ్రహ్మ రాముని శాంతుజేయుట
..	రామాయణశేషము వినుమని బ్రహ్మ రాముని వేడుట
౯౯	రాము డుత్తరకాండ శేషమును వినుట	౬౭౬
..	రాముడు కొడుకులతో నయోధ్య బ్రవేశించుట
..	కౌసల్యా సుమిత్ర కైకేయులు మరణించుట	౬౭౭

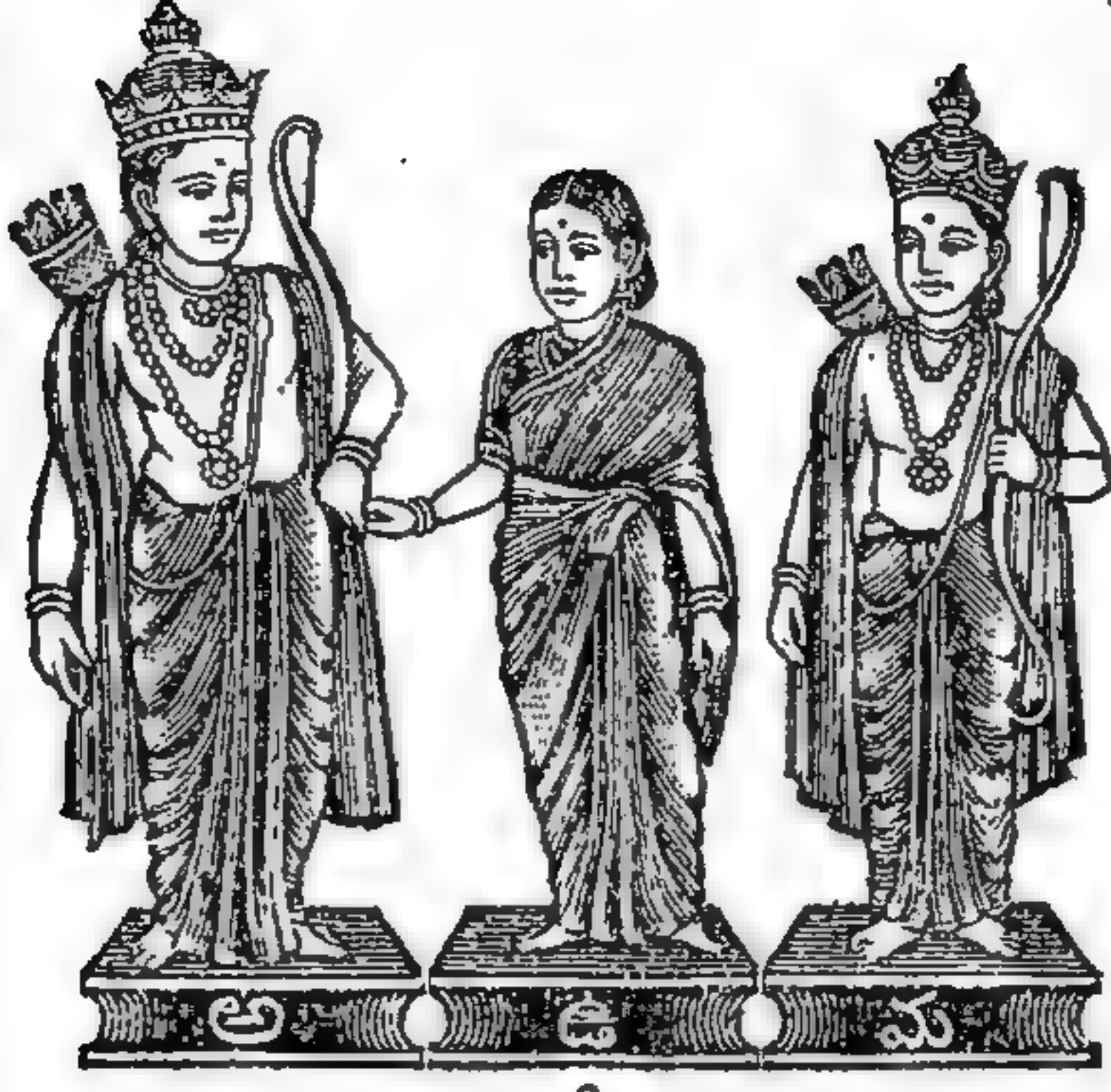
సర్గసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

౧౦౦	యుధాజితుండు గార్వ్యుని రామనొద్దకుఁ బంపుట	౬౭౭
"	గార్వ్యుఁడు యుధాజిత్తు సందేశమును రామునితోఁ జెప్పట	"
"	రాముఁడు సపుత్ర భరతుని గంధర్వల జయింపఁ బంపుట	౬౭౮
౧౦౧	భరతుండు గంధర్వల జయించుట	"
"	భరతుండు తక్షశుక్రులకుఁ బట్టాభిషేకంబు నేయుట	"
౧౦౨	రాముఁడు లక్ష్మణకుమారులను గారుషధచంద్రకాంతములకుఁ బ్రభువులఁ జేయుట	౬౭౯
౧౦౩	రాముని సందర్శింపఁ గాలుఁడు వచ్చుట	౬౮౦
౧౦౪	బ్రహ్మసందేశమును గాలుండు రామునకుఁ దెల్పుట	౬౮౧
౧౦౫	దుర్వాసుండు తనరాక రామునికెఱింగింపుమని లక్ష్మణుతోఁ జెప్పట	౬౮౨
౧౦౬	లక్ష్మణుఁడు శ్రీరామునితోఁ దన్నువధించి సత్యము రక్షింపుమని చెప్పట	౬౮౩
"	వసిష్ఠు వాక్యంబున రాముఁడు లక్ష్మణుని విడనాడుట	"
"	లక్ష్మణుఁడు మేనితో దివంబున కేగుట	"
౧౦౭	రాముఁడు మహాప్రస్థానంబేగ నిశ్చయించుట	౬౮౪
"	రాముని వెంటఁబోవఁ జారు లనుజ్ఞ గోరుట	"
౧౦౮	శత్రుస్నుఁడు కొడుకులకుఁ బట్టాభిషేక మొనర్చి యయోధ్యఁ జేరుట	౬౮౫
"	సుగ్రీవ విభీషణాదులు రామునిఁ జూడ వచ్చుట	౬౮౬
"	శ్రీరాముఁడు హనుమద్విభీషణాదులకు వరంబు లిచ్చుట	"
౧౦౯	శ్రీరాముఁడు సకలప్రాణులతో మహాప్రస్థాన మేగుట	౬౮౭
౧౧౦	బ్రహ్మాదులు శ్రీరాము దర్శింప వచ్చుట	౬౮౮
"	శ్రీరాముఁడు సానుజుడై సశరీరుండై వైష్ణవతేజంబుఁ బొచ్చుట	౬౮౯
"	బ్రహ్మ సమస్తజనంబుల నుత్తమలోకంబుల మంచుట	౬౯౦
౧౧౧	శ్రీరామాయణ ఫలశ్రుతి	"
"	ఆంధ్రకవికృత గ్రంథాంత నమస్కారము	౬౯౨
"	కవి యీగ్రంథము నొంటిమిట్ట శ్రీరామల కర్పించుట	౬౯౪
"	ఉత్తరకాండాంత పద్యములు	౬౯౫

శ్రీరామార్పణ మస్తు.

శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ.

శ్రీః

శ్రీ సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్సమేత శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణే నమః.

శ్రీ శారదాయై నమః.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీమదాంధ్రవాత్సకి రామాయణము.

సుందరకాండము.

శరణ! యాజవంజవ
దాశరథి¹గురుతరికర్ణధారా! శ్రద్ధా
శ్రీశస్తభక్తితరవ
ణ్యా! శర్తద జానకీమనోంబుజధామా.

౧

→ హనుమంతుఁడు మహేంద్రపర్వతంబున విహరించుట. ←

కం.తరువాత రావణాసుర,వరసీత ధరాత్తజాతపదము న్నెదకన్
గురుచారణమార్గంబున, నరుగఁగ నృపదూత గర్భితారి దలంచెన్. ౨
కం.నిక్కించి తలయు మెడయును, జక్కఁగ నాబోతువోలెఁ జారుతరుం డై
యెక్కడ నెవరి కశక్యము, నుక్కడ మగుపని యొనర్పఁ నూహించి మదిన్. ౩
కం.మె చ్చగువైడూర్యమురుచి, నచ్చపుఁజలి నీటిఁబోలి యందం బగుచున్
హెచ్చినపచ్చికపట్టుల, నిచ్చగ విహరించెఁ గపికుఁలేశ్వరుఁ డెలమిన్. ౪
కం.బెదరించుచు వికిరంబుల, నదలించుచు మృగగణంబు నక్కున నేలం
బొదలించుచుఁ దరువుల మలఁ, గదలించుచు రేగువెలిమెకం బనఁ దిరిగెన్ ౫

¹ ఆజవంజవదాశరథి = సంసారసాగరము; తరి = ఓడ; కర్ణధారుఁడు = ఓడనడపువాఁడు.

చం. అసితము లోహితంబును సిఃతాసితవర్ణము నాకుపచ్చ నై
 పొనఁగెడి పెక్కురంగులను ధాతుకోటిచేఁ
 బసగలయక్షకిన్నరను పర్వనుపర్వనిభాహినిర్జరీ
 వినరపరిష్ఠియావితతి విస్తృతిచే హృదయంగమంబు నై.

౬

కం. మత్తిలి నాగవరంబులు, నెత్తటిఁ జరియించు నామః హేంద్రనగమునన్
 జిత్త మిగురొత్త మడువున, హత్తి ననాగంబువోలె ధనతఁడు వెలింగెన్.

౭

కం. రవికిని బాకవిరోధికి, బవనునకు స్వయంభువునకుఁ ధబలువేల్పులకున్
 సవినయముగ నతి యొనరిచి, పవమాననుతుండు చనఁగఁ ధబయనం బగుచున్.

కం. తూరువుదిక్కై తండ్రికి, మాగుతునకు నంజలిని సమర్పించి క్రియా
 శూరుఁడు దక్షిణదిశగా, నీరనిధి న్దాట మేను ధనటి నిగిడించెన్.

౮

కం. ప్లవనకృతనిశ్చయుం డై, పవమాననుతుండు రాముః పనికై తన్నుం
 బ్లవగతతి గనఁగఁ బర్వపు, దివసంబున జలధి యనఁగఁ ధేహముఁ బెంచెన్.

౧౦

→ హనుమంతువిక్రమమునకు మహేంద్రాద్రి చీకాకుపడుట. ←

కం. కొలఁదికి మీఱుశరీరము, పొలుపారఁగ నబ్ధి దాటుః పూనికను మహా
 బలనుతుఁడు పర్వతముఁ జే, తులతోఁ జరణములతోడఁ ధదూఁగాడించెన్.

౧౧

కం. అచలం బయ్యు ముహూర్తము, ప్రచలిత మయ్యెం గవీంద్రః పరివీడిత మై
 యచలారుహములు సుమనో, నిచయంబుల నెల్ల చాల్చె ధనిండం గొండన్.

౧౨

కం. అమృహిజమ్ముల రాలిన, ఘుమ్మనుక్రొత్తావి బుగులుః కొనుకునుమసమూ
 హమ్ముల పెల్లునఁ బుష్పమ, యమ్ముగ శైలమ్ము దనరె ధనతిరమ్యంబై.

౧౩

కం. ఉత్తమవీర్యుం డగుకపి, సత్తముచేఁ బీడ చెంది ధశైలంబు జలం
 బత్తటిఁ గార్చెను ఘదమును, మత్తమతంగజము కార్చుః మాడ్కిం బెలుచన్.

౧౪

కం. వడ వడ వడఁకెడి శైలము, నడుమను మడికాసు పైఁడి ధనవ్యాంజన ముం
 డెడిపొరలచాళ్లు కానం, బడియెను దరతరమ మునుఁగుఁ ధబాపినభంగిన్.

౧౫

కం. ధగ ధగ మనునడిజ్వలను, బొగఁ గ్రక్కెడివహ్నిభంగిఁ ధబొరి మణిసిలలన్
 దగు పెనుబండలఁ ద్రోచెను, దిగువఁబడ మహేంద్రనగ మతిద్రుతరీతిన్.

౧౬

కం. గడగడ లాడఁగ శైలము, వడఁబడి గుహలందుఁ బొదలు ధవనసత్త్వంబుల్
 దొడిఁబడియడలెడురవముల, బుడి బుడి నిగిడించె దేసలుఁ ధబుడమియు నిండన్.

చం. ప్రకటమ హేంద్రసానునగః భాగ చరిష్ణుభుజంగకోటి స్వ

స్తికవరలక్షణోల్లసితః తీవ్రఫణంబుల విచ్చి యుగ్రపా

వకనిభ మావిషంబు నట ధవారక హోక్కునఁ గ్రక్కి గుండులన్

వికటరదంబులం గొఱుకఁ ధబెల్లెఁ బరీలున వేయితున్న లై.

౧౮

కం. విషమవిషమేని నొక్కని, మిషమున నగమూలికలు శఃమింపఁగ నై¹ యా
విషముం బాసఁగ నోపపు, విషధరవిష మార! యెంత విషమవిషంబో. ౧౯

ఉ. బ్రద్దలువాటు నోటు కుధఃరం బనునివ్వేటఁ గాందిశీకు లై
గ్రద్దనఁ బాసపాత్రకరఃకప్రకరంబులు భక్ష్యలేహ్యముల్
పద్దఱఁ బైడిపిళ్లు మొలఁబాకులు నార్దభచర్మఫేటముల్
రద్దు చెలంగ సర్వముఁ గలంక యథాస్థితి వీడి కోనలన్. ౨౦

కం. హారంబులు కంకణకే, యూరంబులు ఘల్లులారఃవోద్భటపటుమం
జీరంబులు నవసుమనో, హారంబులు ధగితపారిఃహార్యము లమరన్. ౨౧

తే. అంగనలు కూడరాఁగ విద్యాధరులును, రక్తమాల్యానులేపనఃరక్తనయన
పుష్కరాక్షులుహారముల్ పొదల మెడల, నభ్రమున కుద్గమింతుమఃతాత్తులగుచు.

కం. సస్థిత లై రమణులతో, విస్థిత లై వానరేంద్రుఃవికటపుఁగృతికిన్
విస్మృత లై సురశాత్రవ, ఘస్తరునిం గనిరి వాలుఁగంటులు మింటన్. ౨౩

కం. విద్యాధరపరమర్షులు, విద్యలవిభవంబు వెలయఁ బృందంబులుగా
నై ద్యోవీధిని నిలఁబడి, చోద్యంబుగఁ గనిరి నగముఁచొప్పావేళన్. ౨౪

శా. ఆకర్ణించిరి సిద్ధచారణసమూహంబుల్ వచింపంగ శై
లాకారుం డదె యంజనాసుతుఁడు రామార్థంబుఁ గీశార్థ మ
స్తోకాశూద్ధతి దుష్కరంపుఁగృతికై ఁ దుష్ప్రాప మావార్ధి దా
నాకూలంబును జేర నెంచేఁ గనుఁగొండా యంచు విద్యాధరుల్. ౨౫

తే. ఆమహాత్ములమాటలఁ నాలకించి, పర్వతాగ్రమునం దున్నఃప్లవగవరుని
నప్రమేయునిఁ గాంచి విద్యాధరాళి, యద్భుతైకరసాతివఃశాత్త మయ్యె. ౨౬

తే. కొండవలె నుండు నాకపిఁకుంజరుండు, మేను విదలించి రోమవిఃతానములను
విద్రుచి వర్షాగమాభ్రంబుఁవిధము దోఁప, బిట్టుటిమెనిస్వనము దిశల్ ఁ దట్టుచుండ

కం. రోమాంకురసంచిత మై, భీమం బై యానుపూర్విఃసృత్యం బయి యు
ద్దామం బగులాంగులముఁ, బామును గరుటాలమంతుఁభంగి విదిర్చెన్. ౨౭

కం. భీమజపుభుగ్నవాలము, దామోదరహయగృహీతఃదర్శకరమో
నా మహానీయునివీపునఁ, దా మెఱయుచు నుండె నద్భుతం బగురీతిన్. ౨౮

➔ హనుమంతుఁ డాకాశంబున కెగిరి కపులచే సెలవు దీసికొనుట. ➔

సీ. పరిఘానిభంబు లాఁబాహువుల్ స్తంభించి, భుజములు మెడయునుఁ బొరిముడించి
మోఁకాళ్లు లర్థంబుఁ ముంగలగా వంచి, పాదముల్ జోడించి ఁ వడిఁ గుదించి
వీనుల స్రుక్కించి ఁ పెదవుల బిగియించి, కటిభాగమును లోనుఁగాఁగఁ గుంచి
కనుతెప్ప లెగయించి ఁ కడుదవ్వు దిలకించి, యుర్విధ్రుమునఁ గాళ్లుఁ లూఁది యుంచి

తే. యూర్పు బిగియించి తమిమిఱుఁజుఁగఁగి
బయలుఁ జూపు గదించి నిర్భయత మించి
కార్యముఁ దలంచి తనవరాఁక్రమము నెంచి
పెంపు నహియించి యట్టై కుఁప్పించి యెగనె.

30

కం. ఎగయుచు నచ్చట నుండెడు, నగచరనాయకులతోడఁ జూర్షంబున నా
శుగతనయుం డిట్లనుఁ దన, మగతనపుంబలిమిఁ దెలుపుఁమాటలతోడన్.

31

ఉ. చెచ్చెర వాయువేగ మగుఁజీరఘురాముశరంబునట్లు నేఁ
జొచ్చెద లంక, నందు నృపఁనుందరి గన్బడకున్న నాకముం
జొచ్చెద నిట్లై, నందు నతిఁ జూడమి గల్గినఁ గట్టి రావణుం
దెచ్చెద, నెట్లు లైన నృపుఁదేవిని దోడ్కొనివచ్చెదం జుడీ.

32

కం. తెచ్చెద లంకను నిచటికిఁ, గొచ్చెద రావణునిఁ బట్టిఁ క్రూరతమై నే
వచ్చెద సెల విచ్చెదరే, హెచ్చెదఁ గృతకృత్యతను గఁపీశ్వరులారా!

33

→ హనుమద్గమన వేగవర్ణనము. →

చం. అనుచుఁ జవుక్కున న్నెగసిఁ యాతను ద నివనతాత్తజాతుఁగా
ననుకొని పోవు వేగమునఁ జాతనితోన ద్రుమంబు లెల్లఁజ
య్యన నుమపక్షి యుక్తముగఁ నభ్రపథంబున కుద్గమించి తోఁ
జనె దవుపోవుచుట్టమునుఁ సాగఁగ నంభెడిబంధులో యనన్.

34

కం. దళవాయిని వెనుకొనియెడి, దళము లనన్ సాలవృక్షఁతతు లవ్వేళన్
దళముగ వెన్నంటె మహా, బలనుతమహితోరువేగఁ భగ్నము లగుచున్.

35

కం. దండిగఁ బూచినకొమ్మల, కాండంబులతోడ నొప్పుఁజ్ఞాంబుహవితతుల్
దండ నరుదేరఁ గపివే, తండము గిరివోలె నద్భుతంబుగఁ దోచెన్.

36

కం. దంభోళిధరునిపటుసం, రంభంబున జలధి మునుఁగుఁ గ్రావము లటు లా
యంభోధిఁ బడి గుభాలున, నంభస్సుల సారవద్దుఁమాళి మునింగెన్,

37

కం. జలధరనిభుఁ డగుతత్కపి, కలికాంకురయుక్తకునుమఁ గణములతోడన్
విలసించె మిణుంగురుపు, ర్వలతో నిశ రాణ మీఱుఁభూధర మనఁగన్.

38

కం. ఉరవడిఁ జన లే కెడలిన, ధరణీరుహకోటి ముక్తఁతతపుష్పం బై
తోరఁగె జలంబుల నుదకపు, టిరవువఱకు సాగనంపుఁహితచయ మనఁగన్.

39

ఉ. ఆకపిగాలి నుత్థితముఁ లై బడి నేగియుఁ దేలి కౌటచే
స్తోకనుమంబు లెల్ల నడిఁ దోయధిఁ గూలఁ బరస్పహస్ర మై
ప్రాకటతారకాశతవిఁరాజిత మైననభంబుపోల్కి నీ
రాకర మప్పు డొప్పెఁ బ్రసఁవౌఘము లెల్లడ నిండి యుండుటన్.

40

కం. నానావర్ణవిరాజిత, నూనావృతుఁ డైనవాయుఁ నూనుఁడు పొలిచెన్
మానుగ మెఱిపులతోడ న, నూనం బగుతోయడమునఁ కుద్దిగ నగుచున్.

41

కం. మారుతనుతు వేగంబున, వే రా లెడువివిధపుష్పః పృందముతోడన్

నీరధి యుదయత్తారా, వారమనోహరనభంబువడువున నొప్పెన్.

౪౨

తే. ఉడుపథంబునఁ బోవువాఁ యుజుని చాఁవఁ, బడిన కల్లో యిగన్నట్టైఁ భయదమగుఁచుఁ
బర్వతమునుండి తల నిక్కఁ పటిచి పటచు, నైదుతలలమహాఘణఁ లట్టు లగుచు. ౪౩

కం. టివ్వునఁ దరించి చనుచో, నవ్వనచరుఁ డూర్జితహితఁ

నవ్వియదధ్వముఁ ద్రావెడు, నవ్వుడువునఁ దోఁచు చుండెఁ

ఉ. మండుచు నుండుకొండపెనుఁ మంటలు నా, యుగపత్నముద్భవో

ద్వండదివానిశాకర విధంబున, మించులఁబోలి గుండ్ర మై

వెండియుఁ బింగళంబు లయిఁ వెల్లడినేత్రము లొప్పె వాయువు

త్రుండు నురాధ్వగామి యయిఁ తోరపువీకను బోవు చుండఁగన్.

౪౪

తే. ఎఱ్ఱడాలున మెఱయుకఁ పీంధ్రువదన, బింబ మెఱ్ఱనినాసికఁ

సంజకెంజాయ సోకునఁ సపురు మిగులు, నరుణదీధితిమండలఁ

కం. పవమానతనూభవుఁ డటు, ప్లవమానుం డగుచు నార్పఁ

దివి నది వెలిఁగె సముచ్చిత, దివిజాధిపతిధ్వజంబుఁ తీరుగ గురుతన్.

౪౫

కం. వెలిఁగెడి వెలికోటలతో, వలయాకారంబు గొనినఁ

స్తులమతి యగుహనుమంతుఁడు, జలజాప్తుఁడు పరిధి నున్నఁ

కం. నెఱయెఱుపుడాలు పిఱుఁదుల, ముఱకంబున నొప్పెఁ

గుఱుధాతువులను శైలము, తెఱఫలు తెఱపలుగ నైనఁ

కం. బడిసెలతావలె దివిఁ జని, యెడికరువలిముద్దుఁ

వెడలెడిగాడుపు మేఘము, బెడిదపుటుఱు మనఁగ మొరసెఁ

తే. ఉత్తరమునుండి దక్షిణంఁ బొత్తికొనుచు, స్రుక్క కరిగెడిపెనుఁ

దాను బెనుఁదోకతోడ నెఁమేను వెలుఁగ, లంకవైపుగఁ బటచె నిశ్శృంకమతిని.

తే. నింగి తెరువునఁ జనెడివఁ తంగునట్లు, పొంగి పటచుచు నున్న

నడుమునను ద్రాటఁ గట్టంగఁ బడుట దీర్ఘభూత మైనమదోత్కటఁ

కం. అంబువులం బ్రతిబింబం, బంబరమున రూపు వెలయఁ

ర్థంబు జలంబుల మునిఁగి జ, వంబున గాలికిని బోవుఁ

తే. గాడ్పుకొడుకఁడు చనినమాఁర్థంబు సర్వ, మతనిమహితోరు

యల్లకల్లోల మగుచు వాఁరాకరమునఁ, బొలిచె సోన్తాదభంగినిఁ

కం. మిన్నప్పళింప నెగిరెడి, మున్నీటికరల్లఁ బ్లవగఁ

నన్నిగిడెడికరువలిచేఁ, దన్నుచు వడిఁ బోవు చుండెఁ

ఉ. వానరవర్య వేగభవఁ వాయువునుఁ జలదాశుగంబునం

తానము నొక్క పై జలధిఁ దద్దయుఁ దాఁ గలగుండు వెట్టెఁ

౪౬

పాస నభంగభంగనిచఁ యంబుల లాగెడి నాఁగ, నంజనా
 సూనుఁడు మింటి మంటిగరుఁసున్¹ విభజించెడి నాఁగ దాఁటుచోన్. ౫౬
 కం. ఉన్నతి మేరువు మందరము న్నగుమున్నీటియలల ఁ మునుకొని వడిఁ దా
 నెన్నుచుఁ బోయెడినో యనఁ, గ్రన్నన తరియింపసాగెఁ ఁ గడిమి దలిర్పన్. ౫౭
 కం. పవనజవనజపవనము, దీవికిని మున్నీటిసీటిఁ ఁ దెలిబిందులుగా
 సవురుగ నెగఁజిమ్మిన నవి, సవనధరము లగుచుఁ దోఁచెఁ ఁ శరదభ్రములై. ౫౮
 కం. చేలము దొలంప దేహికి, వాలాయము దోఁచు నవయఁవంబులభంగిన్
 నీళులు చనఁ దిమికచ్చన, పాళియు ఝషనక్రవితతి ఁ స్పష్టం బయ్యెన్. ౫౯
 కం. నింగిని జనియెడి వానర, పుంగవుఁ గని కడలిలోనిఁ భుజగంబులు భీ
 తిం గదురఁగ గరుడుం డను, చుం గళవళ మంది కుంది ఁ సొమ్ములు వోయెన్. ౬౦
 కం. పదియామడ వెడలుపు ము, పదియామడ నిడివి యగుచుఁ ఁ బరఁగి రుచిర మై
 యుదధిని బావనినీడ వి, శదఘనఘనవంక్తి యనఁగఁ ఁ జనుచుండె బడిన్. ౬౧
 కం. అంబరభాగంబున నా, లంబవిహీనతను గపికుఁలప్రవరుఁడు పో
 వం బక్షయుక్తభూమిధ, రం బన నొప్పారియుండెఁ ఁ రభసోద్ధతి మై. ౬౨
 సీ. బలశాలి నడి నేగుఁవార్ధిమార్గం బెల్ల, ద్రోణీకృతం బయి ఁ తోఁచు చుండెఁ
 బక్షుల నడుమను ఁ బక్షిరా జనఁ బోవు, కపి మొగుల్ దూలించెఁ ఁ గాడ్చునట్లు
 వలిముఖాకృష్టాభ్రములు సితాసితరక్త, మాంజిష్ఠవర్ణముల్ ఁ మలసె మింట
 మఱుఁగుచు మెఱయుచుఁ మబ్బుల నడుమను, జంద్రుఁడోయనఁగీశఁచంద్రుఁడమరె
 తే. వనధి జవమునఁ లంఘించు ఁ ప్లవగుమీఁద
 సురలు ధనుజులు గంధర్వవరులు విరులు
 గురిసి రర్కుండు తాపంబుఁ ఁ గూర్పఁడయ్యె
 హనుమ కనిలుండు వీచె రాఁమార్గముగను. ౬౩
 చం. బళి బళి యంచు మెచ్చిరి సుఁపర్వులు, బాపురె యంచు స్తోత్రముల్
 చలిపిరి కిన్నరుల్, మునులు ఁ చాఁగురె యంచుఁ బ్రశంస చేసి, రా
 త్తల సయిఁపైఁ యటంచు విబుఁధప్రకరంబు పొగడ్త గూర్చె, య
 త్సులు కడుమేలు మే లనిరి ఁ కొంకక యబ్ధిఁ దరించుకైస్థరిన్². ౬౪

→ సముద్రుఁడు హనుమంతునకుఁ దోడ్పడ యోజించుట. ←

కం. అరిగెడుకపి కేసరిఁ గే, సరిసుతుఁ గని వనధి యెట్లు ఁ సలుపవలయు నీ
 తరుణంబున సాహ్యము నీ, హరి. కని యిత్వోకుగౌరఁవార్ధి దలంచెన్. ౬౫
 ఉ. పోడిమిఁ గాంచితిన్ సగరఁభూమిధవర్షభుచేత నేను మున్
 వీఁడును దత్కులోద్భవుఁడు ఁ విశ్రుతుఁ డౌ రఘునాథకార్య మై

వాడిచెలంగ నేగెడి నవారణలీల, శ్రమంబు వాయఁగా
 నేఁ డిట మేలు చేయ నగు. ✦ నిర్మలరాగపురస్సరంబుగన్. ౬౬
 కం. అక్కమలాక్షునిదూతకుఁ, జక్కనిసాయంబు నేను ✦ జలుపన యేనిన్
 జిక్కిట్టదె జగ మెల్లను, నక్కటికములేనిజడధి¹ ✦ యంచును నన్నున్. ౬౭
 కం. బడలిక నిచ్చటఁ బొసినఁ, గడుసుకరం బితఁడు దాటఁ ✦ గడమ న టంచున్
 జడనిధి దలఁచుచుఁ దనలో, నడఁగినమైనాకుఁ జూచి ✦ యాదటఁ బలికెన్. ౬౮

✦ సముద్రుఁడు మైనాకునితో సంభాషించుట. ✦

ఉ. ఓయి హిరణ్యనాభ! విను ✦ మొక్కటి చెప్పెద మర్త్యలోకమున్
 డాయక యుండఁగా ననురఁ నాథు లధోభువనంబునుండి, ని
 న్నాయసభీకరోరుపరిఁ ఘాతృతి నిల్పినవాఁడు వేలుపు
 న్రాయఁడు, నీవ నేర్తు నలుఁ ప్రక్కఁ బతంగ మనంగఁ బోవఁగన్. ౬౯
 నీ. రామకార్యార్థ మై ✦ భీమకర్తుఁడు హనూ, మానుండు చనెడి నంబరము నొరసి
 నాకు సంపూజ్య లిఁ డ్వాక్కుకులోద్భవుల్, పరమపూజ్యులు నీకుఁ ✦ బర్వ తేంద్ర!
 నెయ్యంబుమై నీవు ✦ తియ్యఁదనంబున, సాచివ్య మొక్కటి ✦ చలువ వలయుఁ
 గావింపఁ దగువనిఁ ✦ గావింప కుండినఁ, గోపింత్రు సజ్జనుల్ ✦ గూఢ యనుచు
 తే. లెమ్ము జలములయందుండి ✦ లీల నీవు
 మనకు నతిథియుఁ బూజ్యుండు ✦ మారుతాత్మ
 భవుఁడు గావున నెదు రేగి ✦ బడలిక చన
 నతని ధరియింపు శిరమున ✦ హర్షమునను. ౭౦
 ఉ. ఇంచుక నేద దేటి మఱి ✦ యేగెడిఁ గాక కొదం దరింప, యో
 జించి రఘూత్తమోత్తము నుశీలతయున్ సతి గోలుపోక రా
 త్రించరువీటికై చనెడిఁ ధీరకపీంద్రునిపెన్ శ్రమంబు మో
 దించుచు నీటనుండి యరుఁ దెచ్చిఁక లెమ్ము శుభమ్ము నీ కగున్. ౭౧

✦ మైనాకుఁ డాంజనేయున కెదురుగ వచ్చుట. ✦

చం. అనులవనాంబురాశిమడు ✦ లానగవల్లభుఁ డాలకించి టి
 వ్రస మొగులుం బగల్పురవిఁ ✦ బోలుచు నీ రిరుపాయ చీలఁగా
 ఘనతరనాగకిన్నరనిఁ కాయసమంచితబాలభానుబిం
 బనిభసుకూటకాంతి నసిఁ వర్ణనభంబు సువర్ణతం గనన్. ౭౨
 ఉ. ఉప్పరవీదికి న్నెగయ ✦ నుగ్రమరీచిశతంబుపోల్కిఁ దా
 నొప్పుచు మార్గమధ్యమున ✦ నుండుమహాగిరిఁ గాంచి విఘ్న మి

¹ జడధి = మందబుద్ధి, సముద్రము.

ట్లుప్పతిలెం గదే యనుచు ♦ నుగ్రభయంకరవేగ యుక్తుఁడై

టొప్పి ఢికిలునందగిలె ♦ టోలుచు సోలుచుఁ గొండ స్రుక్కఁగన్. 23

కం.పిడుగువలెఁ దాఁకఁ గళవళ, పడి గాలికి మబ్బురీతిఁ ♦ బఱచియు మోదం

పడి పొంగి యెఱిఁగి యాతని, వడిఁ బ్రీతిని బర్వతంబు ♦ వనదాధ్వమునన్ 24

కం.మానవరూపంబున నిజ, మానితశిఖరమున నిలిచి ♦ మారుతతనయా!

వానరవల్లభ! దుమ్మర, మైనపనిం జలిపి తీ వహా యే మందున్. 25

ఉ. నిర్మల తేజ! నీబలము ♦ నీవడిఁ జూచిన మెచ్చు వచ్చె, నా

భర్తనుకూటపాళి దగ ♦ పాయఁగ నిల్చి యథేచ్ఛ మేగుమీ

శర్తముఁ గూర్చువారలకు ♦ శర్తము సేత సనాతనంబు నా

ధర్తము గాన సాగరుఁడు ♦ తద్దయుఁ బ్రత్యుపకారచిత్తుఁడై. 26

ఉ. తా రఘువంశజాత ననుఁధాపతిచేఁ బరివర్ధితాత్ముఁడై

బేరిమిఁ గంట, నీవు రఘుఁవీరునికార్యము దీర్పుఁ బోవుటన్

గూరిమి నీకు సాయ మొనఁగూర్చి బహూకృతి నొందఁ గోరి నన్

జేరి సగౌరవోక్తి నగఁశేఖర! యల్ల దె మింటఁ గంటివే. 27

కం.అనఘుఁడు కపివీరుఁడు యో, జనశతముం దాఁటఁ బూనెఁ ♦ జయ్యన నీవుం

జను మెదురుగ నీశిఖరా, వని బడలిక వాసి కడమ ♦ వడగొనక చనున్. 28

ఉ. అచ్చపుఁ బ్రేమ నిట్టు లతఁ ♦ డాడిన మారుతపుత్ర! నీకుఁగా

వచ్చితి, నిందు నిల్చి ఫలఁవర్గముఁ దియ్యనికందమూలముల్

మచ్చిక నారగింపుము, శ్రమం బఱ హాయిగ విశ్రమింపుమీ

శ్రచ్చుట వెండి యేగ నుకఁరం బగు శేషము వానరేశ్వరా! 29

ఉ. గ్రొత్తల వైన సజ్జనులఁ ♦ గూరిమిఁ బూజ యొనర్చుటల్ నుధీ

సత్తము లెల్ల మెత్తురు ప్రశస్త మటం చది యిట్టు లుండ దే

వోత్తముఁడు మహాత్ముఁడు బలోగ్రుఁడు నౌపవమానుపుత్ర! నా

కిత్తటి వింద వైతివి గ్రహింపుమ యింపుగ నాతిథేయమున్. 30

తే. ధర్మజ్ఞానువులకును ♦ ధర్మవిదుల, కతిధి సామాన్యుఁ డయ్యుఁ బూజార్హుడగును

జెప్ప నేటికి నీవంటిశిష్టు; మనకు, బాంధవం బొప్పు నేఁ గ్రొత్తవాడఁ గాను. 31

కం.ఆశుగమనమున¹ బోలెద, వాశుగ మనములను నిన్ను ♦ నర్చించినచో

నాశుభచరితునిఁ బవనుని, నే శశ్వద్గతిని పూజ ♦ నెఱపిన యటు లౌ. 32

➔ మైనాకుఁడు తనపూర్వవృత్తాంతము హనుమకుఁ దెల్పుట. ➔

సీ. కలదు దీనికి నొండుఁకారణం బది విను, మనఘాత్త! నాతండ్రి! ♦ యాంజనేయ

పూర్వము కృతయుగంబున గిరుల్ టెక్కలు, వెలయఁ దార్థ్యానిలఁవేగయుక్తి

¹ ఆశుగమనమునన్ = వేగమునందు.

- విచ్చలవిడి వినువీడిఁ జరింపఁగఁ, దలలపైఁ బడు నంచుఁ † దలఁకె నెదల
మునులును దేవతల్ † మున్నుగాఁగలభూత, కోటి; యంతట శతఁకోటిఁ బూని
తే. వాసవుఁడు క్రుద్ధుఁ డగుచు గ్రావములఁజెక్క
లెల్లఁ దుత్తునియలు చేసి † యెసఁగి నాదు
వంకఁ గవియుడు మీతండ్రి † పరమకరుణఁ
జిమ్మి కొనివచ్చి ననుఁ ద్రోచె † సింధువునను. ౮౩
- కం. ఎఱకలపోడిమి దఱుఁగక, వఱలెద నిట నీదుతండ్రి † వాత్సల్యముచే
నెఱిఁగి తె మనసంబంధము, నెఱిఁ బూజ్యుఁడు నీదుతండ్రి † ని న్నాకతనన్. ౮౪
- ఉ. పావని! గౌరవించెదను † బాయక కూరిమి నాదుమైత్రి సం
భావనఁ జేసి, నాయుడుసపర్యల నెల్ల గ్రహించి ప్రీతిమై,
వావిరి సేద దేటి, నను † వారినిధిం బరితుష్టచిత్తులం
గా వెలయింపు, ప్రీతుఁడవు † గమ్ము, ఘటింపుము ప్రీతి మాకునున్. ౮౫
- కం. నాచేయుపూజఁ గొనుమీ, పాచుకొనుమి గాసి గాడ్పుఁపట్టి! నిన్నుం
జూచుటచే ముద మందితి, యాచించెద నాదుప్రీతి † సార్థకపఱుపన్. ౮౬
- చం. అన నగరాజ! నీ వొసఁగునట్టిసపర్యలు వచ్చె, మోదముం
గనితి, నిలంగ రాదు, నను † గార్యభరం బది తీవరించెడిన్
జనియెడిఁ బ్రొద్దు, నేఁ బ్రతిన † చల్పితిఁ ద్రోవను నిల్వ నంచుఁ, గా
వునఁ జనెదన్ మదిం గినియఁబోకుము నిల్వ నటంచు మిత్రమా! ౮౭
- చం. అని పవమాననందనుఁడు † నాదర మారఁగ శైలరాజముం
దనకరపల్లవంబునను † దద్ద ప్పుశించి హసన్తుఖాజ్ఞుఁ డై
చనియెద నంచు పీడ్కొని భృశత్వర నూర్ధ్వము దాఁటి వేగి యై
వననిధిశైలరాజశుభఁబాక్కులు గైకొని పూజితుండు నై. ౮౮
- కం. అంబరమార్గమున నిరా, లంబనముగ వాయుసూతి † లక్ష్మించుచు భూ
ధ్రంబును జనె; రెండవకా, ర్యంబును దుష్కరముఁ జూచి † యమఁగులు పొగడన్.
- కం. మైనాకుఁ డొనర్చినన్నే, హానూనకృతిం దలంచి † యంబరవీధిన్
గానఁగ నిలిచిననాకొ, కోనికరము పొగడె † నగ్రికుంజరు నంతన్. ౯౦
- ఉ. నాకవిభుండు దానికి ననంతముదంబును బొంది వెండి మై
నాకునిఁ జూచి యోకనకఁనాభ! నినుం గని సంతసించితిన్
నీ కభయం బొసంగితి వినిర్మలరీతి యథానుఖంబుగా
లోకమునం జెలంగు భయఁలోలత మానుము మానసంబునన్. ౯౧
- చం. ఎటు లొకొ నూలుయోజనము † లీతఁడు వార్ధిఁ దరించు నంచు లోఁ
దట తట గల్గె మాకు నెఱఁధైర్యము మై నతఁ డేగుచుండినన్

దిటముగ రాముకార్యమును † దీర్పుగ దూతగఁ బోవు మారుతిఁ

దటుకున నాదరించితివి † తద్దయు మెచ్చితి నీకు నెచ్చెలీ.

౯౨

కం. అనుచు శచీవల్లభుఁ డిటు, తనుఁ బల్కిన లబ్ధవరుఁడు † ధరవల్లభుఁ డా

త్తును నలరి వెలసెఁ బదపడి, హనుమంతుఁడు పోవు చుండె † సంబరవీధిన్. ౯౩

→ హనుమంతునకు సురస యడ్డపడుట. ←

చం. సురఋషిసిద్ధు లెల్లఁ గపిఁశూరుబలంబు నెఱుంగఁ గోరి భా

స్కరనిభ నాగమాత సురఁసం గని యల్లదె కంటె వాయుజం

డురుతర వేగయుక్తిని మఁహోదధి దాఁటెడి, దైత్యరూప వై

సరగున నేగి యడ్డపడి † జా గొనరింపు ముహూర్తమాత్రమున్.

౯౪

కం. కోటలు, నాకాశంబును నూతెడువక్త్రంబు, కావి † నుఱుమిడిగ్రుడ్డె,

మాతొడ్డి నిలుము యుక్తిని, మీతెడినో కాక చిక్కి † మిడుకాడెడినో.

౯౫

ఉ. చూతము గాక యన్న సురఁసుందరి వల్లె యటంచుఁ గంధిపై

భూతభయావహంబగు నఁపూర్వవికారవిరూప మైనరూ

పాతతరీతి రక్కసియఁయట్లు ధరించి చరించుచున్ జవో

పేతముగాఁగ వాయుసుశుఁ † డేగెడిమార్గము నడ్డకట్టుచున్.

౯౬

ఉ. ఇట్లను వానరేంద్ర! యెట † కేగెదు నిల్వము, నాకు నిన్ను నీ

పట్ల విధించినారలు నుపర్వులు భోజ్యము గాఁగ, నన్ను నీ

వెట్లును మీఱ లేవు, చొరుఁమీ వదనంబును, మ్రింగి వైతు, ము

చ్చట్లీక సాగ వన్న సురఁసం గని పానని మోడ్పుఁగేలునన్.

౯౭

శా. దేవీ! శ్రీరఘరామచంద్రుఁ డటవీఁదేశంబునన్ భార్య నీ

తావామాక్షీయుఁ దోడు లక్ష్మణుఁడు రాఁ † దానుండఁ గ్రవ్యాదవై

రావిష్టుండును నన్యకార్యరతుఁ డాఁనారామునిల్లాలి ర

త్తోవర్చ్యుండు హరించె రావణుఁడు; నేఁ † జూడంగ సాధ్వీమణిన్

౯౮

ఉ. రామునియాజ్ఞఁ బోయెదను † రామునిరాజ్యమునందు నుండుటన్

రామరొ! నీకునుం దగవు † రామునికార్యముఁ దీర్పుఁ గావునన్

నేనుముగాఁగ నేఁ జనఁగఁ † జేయుము, కా దని తేని జానకీ

తేమముఁ దెల్పి రామునకుఁ † జెచ్చెర నీవదనంబుఁ జొచ్చెదన్.

౯౯

కం. నిక్కము నమ్ము ముటం చన, నెక్కడిమాటలు కపీంద్ర † యిప్పుడు నాచేఁ

జిక్కియుఁ బోవం గలవే, గ్రక్కున జీవంబుతో వరం బిది నాకున్.

౧౦౦

¹[చం. అని యిటు కామరూపిణి నుఁరాంగనఁ పల్కి తనంత నిచ్చమై

జనియెడియాంజనేయుఁ గని † సత్త్వ మెఱుంగఁగఁ గోరి యోరి వే

చనియెద వెందు? నావదనఁ సద్దమునం జొరఁబొలు, మిట్లుగా
 వనజభవుం డొసంగె మును ✱ వానరనాథ! వరంబుఁ బ్రీతితోన్. ౧౦౧
 కం. అని బిటబిటఁ జని వదనం, బును దెఱచి మరుత్తనూజఁ ముంగల నిలువరి
 గని కోపంబున నేదీ, నను మ్రింగెడినోరు చూపు ✱ నారీ! యనుచున్. ౧౦౨
 చం. ఒక పదియామడల్ నిడివి ✱ యొప్పఁగ దేహముఁ బెంచి నిల్చినన్
 వికటకరాశవక్త్రమును ✱ నెల్తుక యిర్బదియామ డొప్పఁగా
 నకుటిలరీతిఁ జేయ నమఁ రాంగనయుం, గని వాయుసూనుఁడున్
 దికమిక లేక పెంచెఁ దనఁ దేహము ముప్పదియోజనంబులన్. ౧౦౩

కం. నలువదియామడ వేల్పుం, జెలువయు వా దెఱవఁ గీతఁ సింహుఁడు పెంచెన్
 వలనుగ నేఁబదియామడ, నలసతి నో ర్వచ్చె నలువఁదామడ గాఁగన్. ౧౦౪
 కం. డెబ్బదియామడ క్రోఁతుల, గబ్బియు మెయి పెంచె నమరఁ కాంతయు విచ్చెన్
 గొబ్బున నెనుబదియామడ, నబ్బలియుఁడు తొంబదామ ✱ డాయత మగుచున్
 కం. ఒప్పఁగ మెయిఁ బెంచిన సతి, యప్పుడ నూతామడగను ✱ నాస్యకుహరమున్
 విప్పగ విచ్చెను నన్నుం, దప్పించుకొనంగ నీకుఁ ✱ దరమా క్రోఁతీ.] ౧౦౬
 తే. అనుచు విచ్చిన వదనంబు ✱ ననిలసుతుఁడు, బుద్ధిమద్వర్యుఁడు [నమస్తఁ భూతనిచయ
 భయదనర కాభదీర్ఘజిహ్వయును] గాంచి, తత్క్షణమ కొంచెపలుచుచుఁ దనదుమేను

✱ హనుమంతుఁడు సురసనోటఁ జొచ్చి వెడలుట. ✱

కం. అంగుటమునంత యయి కపి, పుంగవుఁడు తటానఁజొచ్చి ✱ పొలఁతుకనోరన్
 జంగున వెలి వచ్చెను రయ, చంగుం డభ్రమున నిలిచి ✱ సతి కిట్లనియెన్. ౧౦౮
 శా. తల్లీ! నీవదనంబుఁ జొచ్చితిని, సత్యం బయ్యె నీకోర్కి, చం
 చల్లీలం గరుణించి నాదగునమఁ స్కారంబుఁ గైకొమ్ము, నే
 నుల్లాసంబుగ జానకి న్వేదకు నుద్యోగంబునం బోదు, నీ
 యుల్లంబందు శుభంబు సంఘటనగా ✱ నూహింపు దాతాయణీ. ౧౦౯

కం. పలుక నిటు రాహువదనము, వెలువడుశశియట్లు నోరు ✱ వెడలుడు వేల్పుం
 జెలువ హనుమంతుఁ గనుఁగొని, యలరుచు నిట్లనియె నైజఁ మగునాశ్చరితోన్.
 కం. పొమ్మా హనుమ! యథాసా, ఖ్యమ్ముగ నీ కెల్లపనులుఁ ✱ గడుసుకరము లా
 నిమ్ముగ రామునిముద్దుం, గుమ్మును బతితోడవేగ ✱ కూర్పుము నత్సా! ౧౧౦
 తే. అనుచు వచ్చియించి చనియె నయ్యమరవనిత, దేవతాదులు చూచి తృప్తీయ మైన
 యాంజనేయునిదుస్సాధ ✱ మైనపనిని, మేలు మేలని మిక్కిలి ✱ మెచ్చి రపుడు.
 కం. ఆవల నధ్యక్ష మగుపా, రావారము వదలి విష్ణిఁ రాధిపజవుఁ డై
 ద్యోవీధికి అంఘించి భ, యావహా మగురీతిఁ జనియె ✱ సంజనసుతుఁడున్. ౧౧౩

సీ. దొంతరగా నున్నతోరంపుమబ్బులు, పరువులు పాతెడిపక్షికులము
సంగీతనుకళావిశారదాచార్యులు, రాణ నొప్పారునైరావతంబు
బెబ్బలి యేనుంగు బొబ్బమెకంబులు, నెక్కిరింతలు గాఁగ నేసఁగువారు
మహనీయ మైనవిమానంబు లశనివ, జ్రోద్భవశిఖిశిఖాప్రోచ్ఛయములు

తే. నాక మరిగెడికృతపుణ్య లామహాను

భావజనములు సందడిబాటగములు

హవ్యమును మోసికొని చనుహవ్యవహుఁడు

చంద్రసూర్యగ్రహాదునక్షత్రములును.

౧౧౪

ఉ. దేవమునిప్రకాండములు దివ్యనభశ్చరనాగయక్షువి

శ్వావను కిన్నరాదులు దిశాగజముల్ రవిచంద్రు లేగు మేల్

త్రోవలు మీఱఁగా నఖిలలోకవితానవితాన మైశివం

బై వనజాసనాకలిత మై రహి మించునభఃపథంబునన్

౧౧౫

కం. గరుటామంతునిపోలిక, సరగున టెక్కలు గలట్టిశైలం భనఁగా

నరిగె నిరాలంబనగతి, మరుదాత్తజుఁ డుఱక దివిజమార్గము వెలుఁగన్.

౧౧౬

→ ఆంజనేయుఁడు సింహికను వధించుట. ←

కం. రంహోజృంభితవానర, సింహుం డరుగంగఁ జూచి చింతించె మదిన్

సింహిక యనుపెనురక్కసి, యంహోభావమున నెంతయనఘాత్తికనో.

౧౧౭

ఉ. ఎన్నిదినంబులో కడచె నింతయుఁ గూడు లభింప కయ్యెన్ నా

కిన్నిదినాల కేన్ దొరకె నిట్టిమహాద్భుత సత్త్వ మంచు నాఁ

కొన్నతనంబునం బెరిఁగి క్రూరపురక్కెన యాంజనేయుఁఛా

య న్నెఱి నిగ్రహింపఁ బవనాత్మజుఁ డాత్త విషాద మూరఁగన్.

౧౧౮

తే. ఓరుగాలికి నెదురేగునోడనైతి

గుంటు పడియెను వేగంబు కూలె బల మి

దేమి యొక్కో యంచు నటు నిటు లెల్లఁ జూచి

కనియెఁ బెనుభూత మొక్కండు కడలి లేవ.

౧౧౯

కం. నుగ్రీవుఁడు చెప్పినఛా, యాగ్రాహియ దీన సందియం బేమి యటం

చుగ్రుం డై మెయి వెంచె మహాగ్రానమునట్లు ప్రావృడంబుద మనఁగన్. ౧౨౦

ఉ. వ్రీలక మేను పెంచుకపివీరవరుం గని దైత్యకాంత పా

తాళగుహాంతరాభ మగుదారుణవృక్షము విచ్చి కార్క్యాయిల్

లీలను గర్జ సేసి యవలీలగఁ దన్త్రసియింప రాఁగ న

య్యాలరిభూతమున్ భయద మహామెయియన్ విన్మతాస్యమర్తముల్

౧౨౧

- కం.కని వజ్రకాయుఁ డల్పపుఁ,దనువునఁ దద్వివృతవక్తః^౧వరిఁ బడఁ దివిజుల్
 ఘనుఁ డితఁడు పర్వమున రా,హునివాతను బడెడిచంద్రుఁ^౨నొప్పున నకటా ౧౨౨
- కం.రక్కసివాతం బడియెనె, యుక్కటి యని వగవఁ బ్రేవు^౩ టుగ్రనఖాళిఁ
 గ్రక్కున మనోజవంబున, వెక్కనముగఁ బెటికి కపియు^౪ ట వెలికి^౫ దూఁకెన్. ౧౨౩
- ఉ. ధీరత నేర్పుసూపులను^౬ ట దిగ్గన దానిమదం బడంచి, యా
 కారము తొల్లియట్ల కొని^౭ ట క్రమ్ముటఁ బోవుచు నుండె, మర్తసం
 వారము ద్రెవ్వ రక్కసియు^౮ ట వారినిధిం బడి బిద్దిన^౯ నభ
 శ్చరులు వాయుసూనుఁ గని^{౧౦} ట చాఁగు బళీ విను లెస్సచేసి తా. ౧౨౪
- ఉ. వానరలోకనాయక! భవత్కృత మన్యదురాసదంబు, నీ
 యూనినకార్యముం జలుప^{౧౧} ట నొయ్యనఁ బొమ్ము శుభంబు గల్గు, నె
 వ్వారికి ధైర్యము న్నతియు^{౧౨} ట వారక దాత్యము దృష్టి నీవలె^{౧౩}
 జానుగఁ గల్గు వానికి నసాధ్యము లే దది యెట్టికార్యమేన్. ౧౨౫

→ హనుమంతుఁడు లంకాతీరంబును జూచుట. ←

- చం.అన విని వారిభాషణము^{౧౪} ట లంజనపుత్రుఁడు స్వప్రయోజనం
 బును స్తరియించుచుం జనుచుఁ^{౧౫} ట బుల్గులతేనివిధాన నంబరం
 బున దిగుచుం గనుంగొనియె^{౧౬} ట భూరితరోరుమనోజ్ఞ భూమిజా
 తనివహనుందరంబును నితాంతవిశాలముఁ బ్రాప్తతీరమున్. ౧౨౬
- చం.కనుఁగొని తత్ప్రదేశమునఁ^{౧౭} ట గమ్రతరంబుఁ దదంతరీపమం
 దును మలయాద్రిపొంతఁ గల^{౧౮} ట తోరపుఁదోపులు గల్గుసీమలున్
 వనచరవీరవల్లభుఁడు^{౧౯} ట వారిధిఁ దీరముఁ దీరజాగముల్
 వనధినతుల్ పతిం గలయ^{౨౦} ట వచ్చిన వారిముఖప్రదేశముల్ ౧౨౭
- కం.అంగుమెయి నాకసంబును, మ్రింగఁగ గమకించుతనశః^{౨౧}రీరంబు మహా^{౨౨}
 భంగురతయుఁ గని తనలోనం గాడుపుపట్టియోజనాపరుఁ డయ్యెన్. ౧౨౮
- ఉ. ఈమెయిపెంపు నా దగునహీనజవంబును గాంచి రాక్షసుల్
 దా మొకవింతగాఁగ ననుఁ^{౨౩} ట దద్దయుఁ జూడఁగఁ గోరుచుంద్రు, నే
 నేమెయిఁ గార్యముం జలుప^{౨౪} ట నేర్పడు నంచు మహాద్రిసన్నిభం
 బొమెయి వానరాధిపుఁడు^{౨౫} ట నాక్షణమందున సంగ్రహించుచున్. ౧౨౯
- ఆ. వీతమోహుఁ డగుచు^{౨౬} ట వెలసినయాత్మజ్ఞపోల్కి స్వస్వరూపమును ధరించె
 బలిని నడఁగఁ ద్రొక్కి^{౨౭} ట ప్రబలుత్రివిక్రముఁ, డాత్మరూపధారి^{౨౮} ట యయిన యట్లు.
 ఉత్సాహము. చాడువివిధరూపధారి^{౨౯} ట సాగరప్రతీరమున్

జేరి దుర్జయుండు పూని^{౩౦} ట నైజరూపుఁ గార్యమున్

సారే దలఁచి తనదుమాపుఁ జక్కఁ జూచి కేతకే

లారుహళి సొంపు నింపు ఁ లంబభూధరంబునన్.

౧౩౧

పంచచామరము. సుకూటవాటికాగ్రసీమఁ జూచి దూఁకి యొడ్డునన్

ద్రికూటభూధరాగ్రసీమఁ దేవతాధి రాట్పురీ

నికాశమైన లంకనున్ వసనీసమూహారాజి పా

వకాత్మమిత్రపుత్రుఁ డట్లుఁ పాఱఁజూచెఁ జక్కఁగన్.

౧౩౨

→ హనుమంతుఁడు లంకాపురి వెలుపలియుద్యానంబుల విహరించుట. →

కం. తరియింపరానిరత్నా, కరముం దరియించి సుఖము ఁ గాఁగఁ ద్రికూటో

ద్ధరశిఖరాగ్రంబునఁ గే, సరిసూనుఁడు లంకఁ గాంచి ఁ స్వస్థత నొందెన్.

౧౩౩

కం. లలితోద్యానస్థలముల, జేలజేలఁ బయి రాల్ప భూజసంతానము పు

వ్వులు వలపులు వెదచల్లుచుఁ, బొలిచె న్వానరవరుండు ఁ పుష్పమయుం డై.

౧౩౪

కం. ఇట్టులు నూతామడ యొక, పెట్ట వడిం దాఁటి బాహువిక్రమపరుం డై

నిట్టూ రైవనను విడువఁడు, కొట్టఁబడఁడు గాసిఁ గీశకుంజరుం డంతన్.

౧౩౫

ఉ. ఆమడ లెన్ని వే లయిన ఁ నశ్రమలీలఁ దరింప నేర్తు నూ

తామడ యేమి లెక్క యని ఁ యాత్మఁ దలంచుచు మంజువాసనా

స్తానుము నింపుతోటలును ఁ జొక్కపుఁబచ్చికపట్లు స్వల్పపుం

భూమిధరంబులు న్గనుచుఁ బోయి నగ్రాము నుండి కన్గొనెన్.

౧౩౬

ఉ. గోఁగులు దేవదారులును ఁ గొండవిసెల్ చిఱునిమ్మ మల్లియల్

రేఁగు లరంట్లు గన్నెరులుఁ బ్రేంకణముల్ కడుముల్ మొగళ్లునున్

వీఁగఁగఁ బూచి కాచి యరవిచ్చిన మొగ్గలఁ బూపపిందెలన్

ప్రేఁగున నేలఁ బ్రాకుప్పథివీరుహపాళులు నాటతోటలున్.

౧౩౭

కం. రెమ్మలుఁ గొనకొమ్మలుఁ జవ, నమ్మనకుఁ జలించు నవియు ఁ నవ్యములు శకుం

తమ్ములు నిండఁగఁ గడుహృద్యమ్ములు నగుపాదపముల ఁ హనుమఁడు గాంచెన్.

ఉ. టంచలుఁ గన్నె లేళ్లు నళి, నావళి కల్వలచాలు లొప్ప న

భ్యించిత మైనడిగ్గియలు ఁ నైకవిధంబులు నాటసట్టులున్

మంచిమడుంగు లెల్లపుడు ఁ మానక పూచుచుఁ గాచుచెట్లచే

మించువనాళిఁ బద్మములఁ మేలిమి గన్నయగడ్డటం గనెన్.

౧౩౮

సీ. సీతను మ్రుచ్చిలింఁచినకారణంబున, రావణుం డెంతయు ఁ రక్ష నునుప

నెల్లచోటుల మార్గఁజేప్పొసపాణు లై, నడయాడురాక్షసనాయకులును

గనకమయంబు ప్రాకారంబు చుట్టంగ, గ్రహముల శారదాభ్రముల నెనయ

నగుగృహంబులు పొండుఁరాంచత్ప్రతోళులు, నట్టశతము వైజయంతిపంక్తి

తే. వింత లగుపైడితీరగల ♦ వేడ్క గొలుపు, తోరణంబులు గలిగి నిఁస్తుల్య మగుచు
గగనమున స్వర్గ మనఁగ లంకాపురంబు, కొండశిఖరంబుపేటున ♦ నుండుకతన

→ హనుమంతుఁడు లంకఁ జూచుట. ←

ఉ. వ్రేలెడి నే మొకో గగనవీధి నటం చన నొప్పు దాని, నీ
లీల నభంబునందు నవలీలగ నేగుచు నున్న దేమొ నాఁ
జా లగుదాని, సంతతనిశాచరనాయకగాఢరక్షితం

బై లలి మీఱుపట్టనవరాద్యము దుర్గచయానవద్యమున్

౧౪౧

కం. తొలుదొల్తఁ గు బేరునకున్, నిలయంబై యున్నదాని ♦ నెఱి యిట్లనుచున్
దలఁపున నైనను నెన్నఁగ, నలవిపడనిదాని సుకృతమై స్పష్టంబై.

౧౪౨

కం. ప్రాకారజఘనయును న, స్తోకజలనవీనపటయు ♦ శూలగురుశత
ఘ్నీకుంతలపాశయు న, ట్టాకలితవతంస యగుచు ♦ నంగనకరణిన్

౧౪౩

ఉ. తీరుప విశ్వకర్తయు మదిన్ సురవైరులచేత వాయుభు

గ్వారముచేత భోగవతికైవడి నొప్పు పురంబునుత్తర

ద్వారముఁ జేరిరావ్యధరతద్విధి మింటిని రాయునున్నతా

గారము, లొప్ప భీకరవికారసురారిచమూసమూహముల్

౧౪౪

ఉ. పట్టినశూలపాణు లయి ♦ పాములు పెన్గుహఁ గాచుభంగిగా

నెట్టన కాచులంకను వినిర్తల మై సొబగారులంకకున్

బెట్టనికందకం బనఁగఁ ♦ బేర్చి నెసంగుమహార్ణవంబునున్

జుట్టును జూచి నిర్జరనిఁపూవను రావణశౌర్య మెంచుచున్.

౧౪౫

→ హనుమంతుఁడు లంకను జూచి నివ్వేరగొనుట. ←

కం. ఏలీలఁ గపులు వత్తురు, వాలాయము వచ్చి రేని ♦ వ్యర్థశ్రము లై

తూలఁగలవారు తరమే, యీలంకన్ వేల్పుగముల ♦ కేనియు గెలువన్. ౧౪౬

కం. అనుపమబలుఁ డారాముఁడె, చనుదెంచియు నిటకు నేమి ♦ చలుపం గలుగున్

ఘనదుర్గము విషమము రా, వణపాలిత మైననగరవర్యము లంకన్.

౧౪౭

ఉ. మంచితనంబుమాటలకు ♦ మానుగ లే దవకాశమేనియున్

లంచము లిత్త మన్న విఘలంబ యగున్, మఱి వారిలోనఁ గ

ల్పించి పరస్పరంబుఁ గడువేటిమి చూడ నసాధ్య, మెంతయో

జించినరాక్షసావళులఁ ♦ జివ్వను గెల్వ నశక్య మేరికిన్.

౧౪౮

కం. నీలుం డంగదుఁ డేన్ మతి, శాలి ప్రభువు సూర్యసుతుఁడు ♦ జలనిధి దాటం

గా లంకాపురిఁ జేరఁగఁ, జాలెద మామాత్ర నేమిసాధ్యము సేయన్.

౧౪౯

కం. ఇంతకు శ్రీరఘురాముని, కాంతామణి జీవయుతయొ ♦ కాదో యావృ

త్తాంత మెఱిగి నీతను గని, చింతించెదఁ గాక యవలిచేతతేఱంగుల్. ౧౫౦

హనుమంతుడు లంకలోఁ జొచ్చునుపాయంబు యోజించుట.
 సీ. ఎటులు ప్రవర్తింప † నెంతయు మేలగు, రామునికార్య మాక్రమముఁగూర్చి
 శృంగారసీను నాసీనుఁడై యొక్కము, హూర్తంబు చింతించి † యుగ్ర మిట్టి
 రూపంబుఁ దాలించి † క్రూరరాక్షసమహా,వాహినీగుప్తమై † వఱలులంకఁ
 జొరఁగ నసాధ్యంబు † సురవైరు లందఱు, వీర్యవంతులు మహాభీమబలులు
 తే. జానకిని రోయుచోట నీసర్వదైత్య,తతుల సంచింది విదితావిదితము లైన
 వేషములఁ గొని మాపటివేళయందుఁ,జొచ్చి కార్యంబుఁ దీర్పఁగ † వచ్చు నాకు.
 మ. అని చింతించు, దురాసదం బయినదై † త్యాధీశుతత్పట్టనం
 బును దా నట్టె గనుంగొనుం, బిదప నూర్పుల్ పుచ్చుఁ బల్కాఱు, నా
 హనుమానుం డెటు కన్నుఁబ్రామి ఖలు రక్షోధీశు, ధాత్రీనుతన్
 గనఁగా నౌ నొకొ యొంటిదాని, నెటు లే † గార్యంబు సాధింతునో. ౧౫౨
 కం.ఐనట్టుతోఁచుపనులే, భానునిఁ గనుఁగొన్నతమముపగిదిం జెడెడున్
 వానిని దేశము కాలము, జ్ఞానము లేనట్టిదూత † సలుపఁ గడఁగినన్. ౧౫౩
 కం.దీని నిటు సల్ప సఫలం,బౌ నని ప్రాజ్ఞులు విధించిఁనట్టిది కార్యం
 బైనను జెఱుచును బండిత,మాని యయినదూతశక్తిమంతుడు గామిన్. ౧౫౪
 సీ. కార్య మేరీతిని † గావింప మేలగుఁ, దెలివి పాయక యెట్లు † దీర్పఁ గలనౌ
 లవణార్ణవంబును † లంఘించు టది యెల్ల, నేరీతి వ్యర్థమై † యేగ కుండుఁ
 జూచిరా నన్ను నీసురవైరు లంతతోఁ, గాకుత్స్థు కార్యంబు † గాకు చెందు
 నసురరూపముఁ గొన్న † నైన గుర్తింతురు, పరరూపములమాటఁ † బలుక నేల
 తే. రాక్షసాళికిఁ దెలియంగఁరాక యుండు,నట్టి దొకటియు లేదు యథార్థ మిందు
 గాలి యైనను వీరలు † కాన కుండ, మలయు ననుమాట కల్లనామతికిఁ జూడ.
 కం.నాయాకృతితో నీచ్చట,నే యుండినయట్టు లైన † నేఁ జెడుట నిజం
 బౌయనఘరామకార్య మ,పాయంబును బొందుఁ గానఁ † బని యది యగునే.
 ఉ. కావున నిర్లు గ్రమ్ముడును † గైకొనిగుజ్జప్లవంగరూపమున్
 రావణుపట్టనంబును దురాసదమున్ వెనఁ జొచ్చి యందు ర
 ఖోవసధంబుల న్నెమకి † యాజనకాత్తజ, రాముకార్యసం
 భావన మీఱువాడ నని † పావని దాఁ దలపోసి యాత్మలోన్. ౧౫౭
 తే. ఎప్పు డెప్పుడు గ్రుంకునో † యిది నేశుఁ
 డెప్పుడెప్పుడు వైదేహి † నేను జూతు
 ననుచు నెదురు చూచుచు నుండ † నస్తమించె
 బద్ధినీబాంధవుం డంతఁ † బల్చిమాద్ర. ౧౫౮

తే. సూర్యుఁ డస్తగతుం డైనఁ జూచి పిదప, హనుమ యదృతగతిఁ బిల్లియంతరూపుఁ
గొని ప్రదోష కాలంబునఁ దనుజపురముఁ జొచ్చె నొకగంతు వెన వైచిఁచూచెదాని

→ హనుమంతుఁడు లంకలోఁ బ్రవేశించుట. ←

సీ. నలుచదరంబు లై ఁ నలువొందుబాటలు, ప్రాసాదమాలావిఁరాజితములు
స్వర్ణరాజితమహఁ స్తంభశోభితములు, శాతకుంభగవాక్షఁ సంయుతంబు
లగుచు నే డెనిమిదియంతస్తు లేపారు, గంధర్వనగరనీఁకాశసౌధ
పాళులు గలిగి సత్స్పృటికసుసంక్రీర్ణ, కనకవైడూర్యముఁక్తాప్రవాళ

తే. భూషితాసురమందిరపుంజ మమరఁ, జిత్రతోరణపంక్తులు ఁ చెలువు మీఱ
నెపుడు సమలంకృతం బయి ఁ యీడ్యశౌర్య, నిష్ఠురోదగ్రరాక్షసాఁ న్నీత మగుచు.

తే. అదృతంబు సచింత్య మై ఁ యసురనాథ
రక్షితం బైనలంకాపురంబుఁ జక్కఁ
గాంచి డైన్యంబు నొందియు ఁ ధృతనూజఁ
గనఁగఁ గోరుట సంతోషఁకలితుఁ డయ్యె.

౧౬౧

కం. కువలయ బాంధవుఁ డప్పుడు, ప్లవగునకుం దోడుపడెడిఁ భావంబున నా
భువి. దివిఁ గాంతులఁ గప్పుచు, సవురుగఁ దోతెంచెఁ జక్కఁ చాలులనడుశున్.

తరలము. జలజకాంతియుఁ బాలడాలు బిఁసంబుడంబును నింబుగాఁ
గలికిరూపునఁ గాన వచ్చి ప్రకాశమానుఁడు నాశశిఁ
వలిముఖాగ్రణి సారసాకరఁవారిఁ గ్రీడఁ జరించునా
జలజసంభవు తేజ యట్టులు ఁ సంతసంబునఁ గన్గొనెన్.

౧౬౩

సీ. లంబమానాంబుదఁలంబలంబాగ్రంబు, నందుండి రేయి వఁనావళులను
జారుతోయంబుల ఁ శారదాబద్ధప్రఖ్య, భవనంబులను నబ్ధిఁపవనములను
సాగరోపమమహఁ చటులఘోషంబుల, రమ్యసుద్వారతోఁరణచయముల
మండమారుతముల ఁ మహితజాంబూనద, మయగృహప్రాకారఁమంటపములఁ

తే. గింకిణీజాలరవములఁ గీర్తితేంద్ర
నగరనిభ మయి నిస్తులఁనాగరాజ
రక్షితాహిపురాభమై ఁ రమణ మీఱు
పట్టనముఁ జొచ్చెఁ గన్గొంచుఁ బ్రాజ్ఞ వరుఁడు.

౧౬౪

కం. అలకాపురముం బోలుచు, సలలిత మై పుష్పసైన్యఁ సంఘుష్టం బై
కలితతటిద్భవ మై గ, జ్వలరవళుల మీఱె నొరఁ చిత్రం బనుచున్.

౧౬౫

→ హనుమంతుఁడు ప్రాకారంబునఁ జేరి యాలోచించుట. ←

సీ. చని యిట్లు ప్రాకారఁసన్నివేశముఁ జేరి, కలయంగఁ గాంచె లంకాపురంబు
స్వర్ణకవాటముల్ ఁ వైడూర్యవేదికల్, గురువజ్రముక్తాశ్శకుటిసుంబు

లపరంజి యొటగుదిం ♦ డ్లమలసోపానముల్, మింటి కెగురుమాడ్కి ♦ మెరియుచున్న
 వరచతుశ్శాలలు ♦ వరహంసమాయూర, కలకలార్భటులు నా ♦ కసము నిండఁ
 తే. దూర్యభూషణరవములు ♦ తోరములుగఁ, గలిమి వసోకసార నాఁ ♦ గమ్రమైన
 విబుధ శాస్త్రవనగరంబు ♦ పెంపునకును, మదిని హరించి యాపావమాని దలఁచు.
 ఉ. ఎప్పుడు విచ్చుకత్తులు వహించి చరించుబలంబు గావఁగా
 నిప్పురి గెల్వ శక్య మగునె పరు లేరికి నైన బల్లి మైఁ
 జొప్పుడు నంగద ద్వివిదఃసూర్యజమైందనుషేణముక్షులున్
 దప్పక తూఱఁగాఁ గుముదఃతత్కుశపర్వులుఁ గేతుమాలుఁ డేన్. ౧౬౭

కం. అనిబలశాలుల వానరు,లను నెన్నిసుమిత్రనుతుబలంబును శ్రీరా
 ముని శౌర్యగరిమ దలఁచుచు, ననఘుఁడు సంతుష్టచిత్తుఁ ♦ డగుచుం బిదపన్.
 కం. వెండియుఁ గనె మణివాసో, నుండిత గోష్ఠావతంస ♦ మఱి యంత్రసభా
 కాండస్తని భూషితవే, తండగమనయట్లు వెలయుదశకంఠపురిన్. ౧౬౮

→ హనుమంతుఁడు లంకాధిదేవతను జయించుట. ←

కం. నవరత్న కలితశాలా, నివహనిరస్తాంధకారః ♦ నిచయం బగునా
 దివిజారిపురముఁ జొచ్చెడి, ప్లవగు నిజాకార మూని ♦ లంకయుఁ జూచెన్. ౧౭౦
 చం. కనుఁగొని కింక లంకయు వికారముఖంబును ఘోరరూపముం
 బెనఁగొన లేచి, యాప్లవగఃపీఠన కడ్డము నిల్చి, గర్జల్క
 నినుచుచుఁ బల్కెనోరి విను ♦ నీల్గక మున్నె యెవండ వీ వహా
 వనచర యేమి కార్యముగ ♦ వచ్చితి విచ్చటికి న్వచింపరా. ౧౭౧

కం. ఏవేళల నేచోటుల, రావణబలగుప్త మగుచుఁ ♦ గ్రాలెడులంకన్
 నీవా చొచ్చెడివాఁడవు, దేవాదులు చొచ్చి బ్రదుకుతెరువుం గలదే. ౧౭౨
 చం. అనిన వచింతు నాచరిత ♦ మంతయు నైన విరూపనేత్రవై
 పని యెది గల్గి యీనగరివాకిట నుండెద? వేల తొప్పుచున్
 నను నిటు లడ్డగించెదవు ♦ నా కిది తెల్పు మ టన్న నామరు
 త్తనయునిఁ గాంచి లంక యనె ♦ దారుణభాషలఁ గ్రోధదీప్త యె. ౧౭౩

ఉ. రావణునాజ్ఞ మోచి నగరం బిది కాచెద నెల్లవేళల్
 నీ విటు కన్నుఁబ్రామి నను ♦ నేరుతె దీనిఁ జొరంగ? నిప్పుడే
 చావఁ గలాఁడ వోరి వనఃచారి! స్వయంబుగ నేన లంకరా
 నావిధ మింత, నీకథ విఁనన్ వచియింపు మ టన్న నాతఁడున్. ౧౭౪

ఉ. లంక వచించినట్టి నుడుల న్విని కొండన నిల్చి యింతయే
 జంకక యోషిదాక్ష్పతి నెసంగెడుదానిని జూచి వాహినీ

సంకులితాట్టగోపురవిశాలగృహాంగణనిష్కుటోత్కరా
 లంకృతయై తనర్చుపురిః లంకః గనుంగొనువేడ్క వచ్చితిన్. ౧౭౫
 కం.నావుడు నను నిర్జింపక, యేవడువున నీవు దుర్గతీ! చూచెద పి
 రావణపాలితపుర మని, యీవిధమునఁ బరుషభాషఁ లింతి యనంగన్. ౧౭౬
 కం.రక్కసిఁ గనుఁగొని యిట్లను, నక్కపివీరుండు పురముఁ నంతయుఁ గని నే
 గ్రక్కున వచ్చినత్రోవం, ద్రొక్కెద నన లంకభయదఃరోషార్భటులన్. ౧౭౭
 కం.అరచేతఁ గొట్టె వానర,వరునిం గపి యిట్లు దెబ్బఁపడి బొబ్బిడుచున్
 దరుణి యని తీవ్రరోష,స్ఫురితుఁడు గా కెడమముష్టిఁ బొడిచెం గినుకన్. ౧౭౮

➔ లంక దన్ను రక్షింప హనుమంతుని వేడుట. ➔

కం.ఆముష్టిఘాతముననే, భూమింబడ వివృతవక్త్రఁ బొలఁతుక ననుకం
 పామతిఁ గనఁ బావని యా,భామిని గతగర్వ యగుచుఁ బలికె సతనితోన్.
 కం.కరుణింప వయ్య వానర,వర! కాపుము నన్ను వీర్యవంతుఁడ వెందున్
 దరుణులఁ జంపఁగ రా దను,మరియాదను దాట రెపుడుఁ మహితబలాధ్యుల్.
 చం.అగచరలోకపుంగవ! స్వయమ్ముగ లంకను నేన, పోరిలోఁ
 దెగి నను గెల్చి తీవు భవదీయపరాక్రమ మేర్పడంగ; ని
 న్నగచరుఁ డెవ్వఁ డే గెలుచుఁ నాఁడుమొదల్ సురవైరికోటికిం
 దెగునలకార్య మబ్బెడి నఁనెన్ విధి మున్ను వరంబు లిచ్చుచోన్. ౧౮౧
 ఉ. సత్యముఁ జెప్పితి న్విధియుఁ సత్యమ పల్కెను దప్ప దేమిటన్
 దైత్యులకున్ దశాస్యునకుఁ ధారణికన్యక కారణంబుగా
 మృత్యువు దాపరించె నికఁ నేగుము పట్టన మెల్లఁ జూడుమీ
 కృత్యము లెల్లఁ దీర్చుకొనుమీ మదిచొప్పునఁ గీశపుంగవా! ౧౮౨
 కం.శాపోపహతం బగులం,కాపురముం జొచ్చి జనకఃకన్యకఁ గన ని
 చ్ఛాపూర్తి యొదవఁ గపికుల,దీప! యథాసుఖముగాఁగఁ ద్రిమృదు మనినన్. ౧౮౩

➔ హనుమంతుఁడు లంకలో సంచరించుట. ➔

తే. సత్యవిక్రముఁ డైనకేసరిసుతుండు, కామరూపిణి లంకనుఁ గడిమి గెలిచి
 తడయ కావత్తనంబు నదవ్వారమునను,జొచ్చెఁ బ్రకారమునుదాటిఁ శూరవరుఁడు
 కం.అగచరపతిహితకరణం, డగచరవరుఁ డరులమూర్ధఁ మందున్ బలిమిన్
 దగఁ దనడాకాలిని మున్నుగ నుంచి దశాస్యుపురమునుం జొచ్చె నిసిన్. ౧౮౪
 కం.పూవులచే ముత్తెంబుల,చే వెలసెడిరాచబాటఁ జేరిమనోజ్ఞం
 బావీడు నాల్గుప్రక్కలఁ, బావని తిలకించి మెచ్చెఁ భాగ్యోన్నతికిన్. ౧౮౬

సీ. తోరంబుగా మ్రోయుఁ తూర్యనాదంబులఁ, బకపకనన్వలఁ ప్రభవముల
వజ్రంకుశనికాశఁ వజ్రజాలవిభూష,ణాంచితగృహపయోఁ దాళికలన
మేఘాశిచే నొప్పుఁ మిన్నునా విలసిల్లి,మఱిసితాబ్దాభ మైఁ మహిమ మీఱు
స్వస్తికపద్మాఖ్యఁ వర్ధమానాకృతిఁ, గొమ రొప్పురాక్షసఁ కూటవితతిఁ

తే. జిత్రమాల్యాభరణములఁ జెన్ను మీఱు
పురిని గనుఁగొని సంతోషఁ భరితుఁ డగుచు
సూర్యభవహితకరణుండుఁ చొచ్చి చూడఁ
గడఁగి శ్రీరాఘవార్థంబుఁ కరము నలరె.

౧౮౭

తే. ఈగతిని నింటి కింటికిఁ నేగుచోటఁ, గనియె నానావిధాకృతుల్ఁ గలిగి వెలయు
మందిరంబులు ననమానఁ సుందరములు, నయనపర్వంబుగా వాయుఁ నందనుండు.

ఉ. వీనుల కింపు గూరుప దివిన్ సురకన్యలువోలె నందుఁ ద్రి
స్థానమనోహరస్వరయుఁ తంబుగ మాదసమృద్ధదైత్యకం
జానన లోలి గానరసఁ మాదట నించుట హరిరత్న కాం
చీనినదంబు నూపురవిశిష్టఝళంఝళ శింజితంబులున్.

౧౮౮

సీ. సోపాననాదముల్ఁ శూరభుజాస్థాల,నంబులు భీమకంఠరవములును
జాపకమాంత్రికఁ స్వనము లాకర్ణించె, స్వాధ్యాయరతుల నిశాచరేంద్ర
సంతప్తవశీలురఁ జక్కఁగఁ గనుఁగొని, రాజమార్గస్థచక్రముల రాజు
చారుల గర్జన్నిశాటుల దీక్షిత,జటిలముండుల నృపఁ చర్మధరుల

తే. దర్భముష్టిప్రహరణులఁ దహనకుండ
సాధనులఁ గూటమున్గరఁ శస్త్రధరుల
నొంటిక న్నొక్కచెవియు లంబోదరములు
వ్రేలుఱొమ్ములుఁ గలవారిఁ వేడ్కఁగనియె.

౧౮౯

సీ. వికటకరాళులఁ విపులకోదండుల, వామనులను భుగ్నఁ వక్త్రయుతుల
ఖడ్గుల ముసలులఁ గవచులఁ బరిఘాయు,ధులను శతఘ్నాయుఁ ధులను మఱియు
నాధికస్థూలులఁ నాతికృశాంగుల, నాతిదీర్ఘుల నాతిప్రాస్వకులను
నాతిగౌరాంగులఁ నాతికృష్ణాంగుల, నాతివామనులనుఁ నాతికుబ్జ

తే. కులను బహురూపులను విహఁపుల సురూపు
లను సువర్చసులను బతాకినిచయముల
ధ్వజుల వివిధాయుధుల శక్తిఁ కుజధరులను
బట్టిసాయుధులను గాడ్పుఁ పట్టి గనియె.

౧౯౦

తే. షేషణీపాశకరుల నాఁలేపరతుల, మాల్యవిలసితతనుల నమూల్యభూరి
భూషణుల సైన్యకుల ననేకఁ వేషయుతుల, వేలకొలఁదులఁ గనియెనాభీమబలుఁడు.

ఆ. భయదశూలధరుల † వజ్రహస్తకులను, బండ్రికంతునాజ్ఞఁ † బట్టనమున
 నడిమిగుల్లు మగుచుఁ † గడు హెచ్చరిక నింటి, ముందు గ్రాలఁ గనియె † మూలబలము.
 కం. బంగరుతోరణములను జె, లంగుచు గిరిశిఖరసీమ † లక్ వెలిదమ్ముల్
 రం గగునగడ్డతోడ వె, లింగెడిప్రాకారమున ల † లింగొమ రొప్పన్. ౧౯౪
 చం. అమరనివాసతుల్య మయి † హరిని నాదయుతంబు నై తురం
 గమపటు హేషితంబు నయి † కమ్రవిభూషణశింజితంబు నై
 విమలవిమానయానరథ † విశ్రుతవారణమత్తపక్షిసం
 ఘమృగమనోహరంబు నయి † క్రాలు మహాబలయోధగుప్తమున్ ౧౯౫
 పంశస్థము. సహేమరతోజ్జ్వల † చక్రవాళమున్, మహార్హముక్తామణి † మండితాంతమున్
 మహాఽసితాభ్రాగురు † మంజుగంధమై, రహించురతోధిపు † రాణివాసమున్

↔ చంద్రవర్ణనము. ↔

కం. కనుఁగొని కేసరినూనుఁడు, చనె లోనికి రామచంద్రు † సతి నెమకంగా
 వినువీదిని మధ్యంబున, జనలోచనపర్వముగను † జంద్రుఁడు వెలిఁగెన్. ౧౯౬
 లయగ్రాహి. అంత హనుమంతుఁడు స † భోంతరమునం గనియె
 వింత లగువెన్నెలల † కాంతులు వెలుంగన్
 గాంత మగుమంద వృష † కాంతునిగతిన్ మలయు
 చంతట జగంబున ని † తాంతరుచి మీఱన్
 స్వాంతములు హాయి గొన † సంతసమునన్ జలధి
 కాంతుఁడు తరంగముల † గంతు లిడునట్లా
 శాంతముల నంటునటు † తంతయును జేయునుడు
 కాంతు జనసంచయదు † రంతదురితాంతున్ ౧౯౭
 చారుమతి. ఏకాంతి పొల్చునొ మ † హీస్థలి మందరస్థ మై
 యేకాంతి సంజ రహి † యించు నదీశ్వరస్థ మై
 యేకాంతి యొప్పు సర † నీధసరోరుహస్థ మై
 యాకాంతి యప్పు పోలు † పారె నిశాకరస్థ మై, ౧౯౮
 ఉ. రాజతపంజరస్థ మగు † రాజమరాళముభంగి, మందర
 భ్రాజితకందరస్థమృగ † రాజమువైఖరి, భూరిదుర్దదో
 చ్వేదకకుంజరస్థుఁ డగు † వీరువిధంబునఁ, జంద్రుఁ డయ్యెడన్
 రాజిత నంబరస్థుఁ డయి † రాజముఖీవదనాభిరాముఁ డై. ౨౦౦
 చం. బలిసినతీక్ష్ణశృంగవృష † భంబుచరంబువిధంబు దోచఁగా
 సలలితహేమశృంగ మగు † సామజరాభమునోడఁ బొందురో

- జ్వలితమహోచ్చశృంగకరఃసాధరనాథువిధానః జంద్రుఁడు
వెలసెను బూర్ణశృంగుఁ డయి † విశ్వమనోజ్ఞవిభానుపంగుఁ డై. ౨౦౧
- వంశస్థము. వినష్టశీతోదకఃబిందుపంకుఁడు, ఘనగ్రహగ్రాహవిఃనష్టపంకుఁడు
వినోదలక్ష్మ్యశ్రయఃనిర్మలాంకుఁడు, వినిద్రదుగ్యుక్తిఃజఃనెశశాంకుఁడున్.
- కం.చంద్రుఁడు విపులశిలాస్థమృ, గేంద్రుఁడు నా భీమసమరఃపుభీగతనా
గేంద్రుఁడు నా రాజ్యాప్తి న, రేంద్రుఁడు నా వెలసె సితఖఃగేంద్రునిమాడ్కిన్.
- శా.రాజద్రాజవినష్టదోషము, నురాఃరాతిప్రవారామిష
భ్రాజదోభజనవృత్తదోషము, లసఃద్రామాభిరామేరితో
ద్వేజన్తాననదేశ దోష, మగుచు † వేడ్కం బ్రదోషంబు స్వా
రాజావాసనమానతోషణము నై † రాజిల్లెఁ దేజంబునన్. ౨౦౪
- ఉ. లత్తటిఁ దంత్రినాద మలఃరారెను గర్జనుఖప్రవృత్త మై
బిత్తరి మొత్తముల్ నిదురఃపెల్చిన నొప్పె హృదీశ వృత్త మై
హత్తెను గ్రూరశీలపిశిఃతాశనసంఘము రౌద్రవృత్త మై
తత్తటచే వియుక్తవనిఃతాతతి గుండె నుమేషుకృత్త మై. ౨౦౫
- కం.గృహములు మత్తోన్మత్తని, వహములురథగజతురంగఃభద్రాసనసం
గ్రహములు శుభవీరరమా, వహములు గనుఁగొనియెఁ బ్లవగఃవల్లభుఁ డచటన్.
- హనుమంతుఁడు లంకలో రాక్షసస్త్రీపురుషులఁ జూచుట. →
- కం.ఆక్షేపంబుల గురుభుజ, విక్షేపంబులను మత్తఃవివిధాలాపా
ధిక్షేపంబుల నన్యధిక్షేపంబులఁ జెలంగుఃదితిజలఁ గాంచెన్. ౨౦౬
- ఉ. టొమ్ములు విచ్చి దేహము లెఱుంగకకూర్కెడివారి, స్త్రీలగా
త్రమ్ములఁ గాలుఁ జేయి రుచిఃరమ్ముగ వైచి పరున్నవారి, రూ
పమ్ములు పెక్కురీతులుగ † భాసిలువారిని, సారభూగిచా
పమ్ములు మీటువారిఁ, గనెఁ బావని పౌరనిశావిహారులన్. ౨౦౭
- ఉ. ముచ్చట లాడువారి, నగుఃముద్దు మొగంబులవారి, నిద్ర క
న్దుచ్చెడివారిఁ, జందనమఃనోహరలేపముఁ బూయువారి, లో
నెచ్చిననర్తకోపమున † నెంతయు నూర్చుచు నున్నవారి, సాం
పచ్చువడంగఁ గాంతులను † బ్రార్థన చేసెడివారిఁ గన్గొనెన్. ౨౦౮
- కం.వినదద్గజములు సభ్య, ప్రణమత్పూజ్యులు హ్రదాంతఃరస్థితపూపూ
నినదత్పణులనుబోలెడి, వినిశ్వసద్వీరభటులు † వెలయఁగఁ బురిలోన్. ౨౦౯
- సీ. సంవిత్ప్రధానుల † సంశ్రద్ధధానుల, రుచిరాభిధానుల † రూఢిమీఱు
విశ్వప్రధానుల † వివిధవిధానులఁ, బురియాతుధానులఁ † బురుమనోజ్ఞ

రూపుల స్వగుణానుఁదూపుల లసమాన,రూపుల బహుగుణఁదీపితులను
మఱియు విరూపులఁ మానితపరిశుద్ధ,భావలను మహానుఁభావురాండ్రుఁ
ఆ. బావనాధిపతిఁభావలఁ దారకా,పటలలసితసుప్రభావలను స
మీరనుతుఁడు గాంచెఁ సారతరానంద,యుక్తి సౌధరాజిఁ నుప్పరిగల. ౨౧౧

చం.భరితత్రప్తోపగూఢలనుఁ భాస్వరమోహరసైకరూఢలన్
వరరమణోపగూఢలనుఁ వల్లభమోహనకార్యమూఢలన్
నురుచినుమోపగూఢకవిఁసుందరలం బ్రమదోపగూఢలన్
వరమతిభర్తృప్రోధలనుఁ వానరనేత గనె న్నవోధలన్. ౨౧౨

చం.కనకగృహోపవిష్టలనుఁ గాంతధవాంకసుఖోపవిష్టలన్
వినయకృతాత్తనాథసమభీష్టల ధర్మకళావిశిష్టలన్
ఘనమదనాభివిష్టల విఁ కారవిదూరమనోజ్ఞచేష్టలన్
గనియె నివిష్టలం బవనుఁగాదిలిపట్టి నితాంతహృష్టలన్. ౨౧౩

ఉ. కాంతసువర్ణవర్ణలనుఁ గాంతవియోగవళక్షవర్ణలన్
గాంతవకేళ్యదీర్ణలనుఁ స్కన్నకుచాంశుకగౌరవర్ణలన్
గ్లాంతిగళత్సుపర్ణలనుఁ నాయకవిద్ధనుగంధిచూర్ణలన్
శ్రాంతవిక్రీర్ణచూర్ణకచఁచారుదృగజ్జనిగారకర్ణలన్. ౨౧౪

ఉ. రామలఁ బ్రాప్తనాథపరిఁరంభణహృష్టనునోభిరామలన్
శ్యామల నాత్మమందిరవిఁహారకళాపరమాభిరామలన్
గోమలగాత్రవల్లులగుఁకోమలఁ బ్రేమరసైకధామలన్
రామునిదూత గన్గొనియెఁ రాక్షపకేళిగృహళిసీమలన్. ౨౧౫

కం.బాలికలన్ శశినిభముఖ,మాలికలన్ వక్రపద్మఁమంజులతరదృ
గ్పాలికలం గనె భూషణ,మాలికలం జంచలారఁమాజులకలన్. ౨౧౬

కం.సీతను రాజాన్వయసం,జాతను బరమాభిజాతఁ సద్యతపూతన్
స్థితస్ఫుటలతికానిభ,జాతను గపి మానసాభిఁజాతఁ గనండున్. ౨౧౭

సీ. వరసనాతనపథఁస్థిరసన్నివిష్టను, ప్రాణేశముఖలోకఁవైకహృష్టఁ
గామాభివిష్టనుఁకాంతావిశిష్టను, నాత్మవల్లభహృదఁయప్రవిష్టఁ
విరహతాపోద్భవాఁవిరళాశ్రుకంఠిని, రమ్యపద్మల నభిఁరక్తకంఠిఁ
దరుణిఁ బురావరోఁత్తమనిష్కకంఠిని, నిష్కుటసంచరఁన్నీలకంఠి

తే. నబ్జరేఖనుబోలె నవ్యక్తరేఖ, పాంసుపరిదిగ్ధ మగునవభర్తరేఖ
ప్రణమునను లెస్సనాటినఁబాణరేఖ, యనిలభిన్నాభ్రరేఖనాఁ దనరుదాని.

దోధకము. సీతను రాముని శ్రీతరళాక్షి, వాతతనూజుడు † పట్టనమందున్
భీతిల కారసి † వేదిజ¹ లేమిన్, జాతమహావృథ † సంకట మందెన్. ౨౧౯

→ హనుమంతుడు రావణాలయంబు జూచుట. ←

తే. నెమకి నెమకియు రాక్షసనిలయములను
సీతఁ గానక సవిషాదచిత్తుఁ డగుచుఁ
గామరూపంబుఁ దాల్చి లాఘవము మెఱయ
వెండి నొకమాటు పావని † వెదకఁ దొడఁగె. ౨౨౦

కం. కేసరులు గావ నెల్లెడ, భాసిల్లుమహావనంబు † భాతినీ దుష్కూ
రాసురసంఘము గావఁగ, వాసిం గని యర్కవర్ణ † వప్రావృత మై. ౨౨౧

సీ. దేదీప్యమాన మా † దివిజారిభవనంబుఁ, గని ముక్కునను వ్రేలు † గదియఁ జేర్చి
రూప్యకోపహితాభిరూపమణిహేమ, భూషితతోరణపుంజ మగుచుఁ
జిత్రకక్ష్యంబులఁ † జెలునారి రుచిర మా, ద్వారపంక్తులచే నుదార మగుచు
వారణారూఢు లా † బరికాండ్రచేతను, శ్రమ మెఱుంగనిశూర † రాజచేత

తే. శోభితం బయి త్రొక్కని † చోట్లు త్రొక్కు
యుగ్యములచేతఁ బులులయు † నుగ్రసింహ
ములయుఁ జర్మములను గప్పు † మొనసి దాంత
కాంచనాంచిత మగురథ † గణముచేత ౨౨౨

సీ. రహి మీఱుచు నమూల్యరత్నసమాకీర్ణ, మై పరాధ్వాసన † మగుచు మఱియు
నతిరథావాస మై † యతులరథంబులు, నతులసీతంబులు † నమర బహుళ
విధమృగంబులచేత † వికిరసంఘముచేతఁ, బరిపూర్ణ మగుచు నిర్భయతరేగు
నంతపాలురచేత † నభిరక్షితం బయి, యాత్మ కెక్కిన మెచ్చు † లాడు లొప్పు

తే. బలుపు వెన్నెలపులుగుల † బవిసి యార్పు
కన్నుఁగవ లొప్పుప్రమదల † కనకరత్న
భూషణంబులరాపున † బొడమునులిపు
లబ్ధిరావంబు నటు లుండు † మనుచు నుండ ౨౨౩

తే. చందనాగరుధూపవాసనలు నిండ, భేరికామర్దలధ్వనుల్ † బోరుకొనఁగ
నిశిచరావిరతాభ్యర్చనీయమగుచు, సద్ధిగంభీర మగురావణాలయంబు ౨౨౪

కం. పొంకంబుగ హయవారణ, సంకుల మై వివిధరత్న † జాలక వేల్చా
లంకృత మపుదానిని గని, లంకాభరణంబుగాఁ దలఁచి నికటమునన్. ౨౨౫

చం. వెదకెను రాక్షసావళుల † వీడును వీడును వాడ వాడయున్
నదలక తోట తోటయును † వానరవర్యుడు దొడ్డి దొడ్డియున్

గొదకొని మేడ మేడయును † గూటము కూటము మూల మూలయున్
మది వెఱలేక తా విసివి † మానక కార్యభరంబు పెంపునన్

౨౨౬

↔ హనుమ రాక్షసముఖ్యుల యిండ్లయందు సీతాదేవిని వెదకుట. ↔

సీ. వేగ ప్రహస్తుని † వీటికి లంఘించి, యెలమి మహాపార్శ్వ † నిక్క కెగిరి
కందతుల్యము కుంభ † కర్ణుసాధముఁ జొచ్చి, యల విభీషణువాస † మధిగమించి
యట మహాదరవిరూ † పాక్షవిద్యుజ్జిహ్వ, లిండ్లు విద్యున్నాల్ † గృహము నరసి
వజ్రదంష్ట్రునిశాల † వలనొప్పుగా రోసి, శుకసారణులసభల్ † సారిది నెమకి
తే. యింద్రజిత్తునివేళ్లంబు † నెల్ల వెదకి, జంబుమాలి సుమాలుల † సదనములను
రశ్మి కేతువుసూర్యశా † త్రవుల నెలవు, వజ్రకాయనిగేహంబు † వరుసఁ జూచి ౨౨౭
సీ. బలులు ధూమ్రాక్షసం † పాతినామకులు విద్యుద్రూపభీములు † నుగ్రు లైన
ఘనుఁడు విఘనుఁడు వి † కటుఁడు వక్ర్రుండును, శిరశుకనాసర † షఃప్రవరులు
బ్రహ్మకర్ణుండు దం † వ్రధ్వజగ్రీవయు, ధోన్త తమత్తులు † నుదుటు మీఱు
రోమశుండును మఱి † క్రూరవిద్యుజ్జిహ్వ, హస్తముఖేంద్రజి † హ్వప్రవరులు
తే. శోఃశితాక్షపిశాచులు † శూరుఁ డైన, యాకరాళుండు నివసించు † నాలయముల
వరుస దప్పక యాగంధ † వహసుతుండు, తగవు మఱవక వెదకు సీ † తావధూటి.

↔ హనుమంతుఁడు రావణగృహంబుఁ జొచ్చుట. ↔

ఉ. ఈవిధి వారు వారు వసి † యించుగృహంబుల నెల్ల రోసి యా
పావని పాశతోమరకృ † పాణసుముద్గరశూలహస్త లై
కావలికాచుస్త్రీల నుప † కంఠమునన్ శయనించువారి ర
క్షోవిభుమందిరంబునను † జూచి తదంతరసీమలోపలన్. ౨౨౯

కం. నానావిధసాధనముల, మానుగ ధరియించుయుద్ధ † మర్తజుల ర
క్షోనిచయము రక్తసీతా, జానేయంబులను జూచె † జవనాధ్యములన్. ౨౩౦

కం. పరగజపీడాకరములఁ, బరసేనామర్దనముల † వరకులజములన్
హరిహయగజనిభములఁ గే, సరిసూనుఁడు గాంచె రూప † సంపన్నములన్. ౨౩౧

కం. కురిసెడుజలదములో యనఁ, దొరఁగెడినిర్దర్శయంబు † తోడిగిరు లనన్
గురుగర్జనైఘము లనఁ, బరఁగెడిపరదుర్దయముల † వారిణమణులన్. ౨౩౨

సీ. తతకాంచనపరిష్కృ † తంబు తాతరుణార్క, సన్నిభ వాహినీ † సంఘములను
నైకాకృతుల నొప్పు † నాందోళికలను వి, చిత్రలతాగేహ † చిత్రనిలయ
కేళీగృహంబులఁ † గ్రీడింప దారుప, ర్వతములఁ గామకా † రణగృహముల
మంజుదివాగృహ † మందరప్రఖ్యమ, యూరతలంబుల; † నొప్పు మీఱు
తే. టెక్కెముల దండములను బా † టించి చూడఁ
దగిననిధిజాలముల నొప్పి † ధగధగాయ

మాన మగుచుఁ గైలాససమాన మైన
రావణుని వీడు గనుఁగొనె ధాముదూత.

౨౩౩

కం. సురశాత్రువు తేజముచేఁ, బరమమణీనికరదీప్తిపటలంబులచే
భరితం బయి రావణుమం, దిరము వెలింగెను గరాళి ధా దినకరుమాడ్కిన్. ౨౩౪

కం. ప్రాసాదసంఘయుతమై, భాసురమణిభాజనాళిభరితంబై మ
ధ్వాసవసుపరిక్లిన్నం, బై సరసమృదంగనాదమై కడువిరివై. ౨౩౫

ఉ. బంగరుసెజ్జలుం దళుకుఁబంగరుపాత్రలుఁ జిత్తచోరమ
త్తాంగజఘోటికానిభవఁరాంగనలు మణికాంచినూపురా
భంగరవంబులుం గలిగి ధా బాధమనోరమ మై విశాలమై
యం గగురావణాసురగృహంబువరంబును గాంచి దానిలోన్. ౨౩౬

➔ హనుమంతుఁడు సగళ్లలో సంచరించుట. ➔
మధురగతిరగడ.

మారుతి గన్గొనె ధా మందిరజాలము, హారివిదూరజహాటకజాలముఁ
జపలాలతికాశకునవిహారము, నిపుణప్రాప్యణ్ణీరదవారము
వలెఁ బలుదెఱఁగుల ధా సిలు శాలలఁ, గలితాంబుజఘనకార్డుకశాలల
రమణీయం బయి ధా క్రాలువిశాలల, విమలగృహోపరివిలసచ్ఛాలలఁ
బరమసురత్నభ్రాజిత మగుచును, బురుహూతాదికపూజిత మగుచును
వరమును దోషవివర్జిత మగుచును, నరయఁగ నాత్మబలార్జిత మగుచును
సాక్షాన్తయమతిసంకల్పిత మయి, యక్షరమణిభూషాకల్పిత మయి
భాసిలుగృహములఁ ధా వని గాంచెను, వీసముఁ గొంకక ధా వేడ్కఁ జరించెను.

➔ హనుమంతుఁడు పుష్పకవిమానముఁ జూచుట. ➔
వృషభగతిరగడ.

ఘనఘనాఘనకలితరూపము ధా కాంచనాంచిత చారురూపము
దనుజనాథబలానురూపము ధా ధాత్రి నప్రతిరూపరూపము
ధారిణీగన్వీప్రకీర్ణము ధా తతవిభాబహురత్నకీర్ణము
చారుతరుకుసుమానకీర్ణము ధా తౌద్ర మనఁగ రజోవికీర్ణము
చంచలాంగీదీప్యమానము ధా చంచలాయుతఘనసమానము
అంచితసితఖగోహ్యమానము ధా నగువిమానమునకు ననూనము
నగ మనఁ బహుధాతుచిత్రము ధా నైకవర్ణసయోదచిత్రము
గగన మన గ్రహచంద్రచిత్రముఁ ధా గనె విమానము రత్నచిత్రము
ధరణి పర్వతరాజిపూర్ణము ధా ధరము నృక్షవితానపూర్ణము

ధరణిరుహము సుమాఘపూర్ణము ♦ తతసుమావళి పత్రపూర్ణము
భాసురసుమగపుష్కరంబులు ♦ పక్షికలయుతనిష్కటంబులు
కేసరాన్నితపుష్కరంబులు ♦ గృహము ల చ్చ త్విట్కరంబులు
ఆకుపచ్చవిహంగమంబులు ♦ హరిజాత్యతురంగమంబులు
నైకరత్న భుజంగమంబులు ♦ నవ్యరుచినభసంగమంబులు

౨౩౮

కం.సాక్షాత్సుమనస్సాయక, పక్షములు ప్రవాళకనక ♦ పక్షములు లస
త్పక్షములు కుసుమకీలిత, పక్షములు సలీలవక్త్ర ♦ పక్షము లమరన్.

౨౩౯

కం.తమయంతః గరులు నునుదొం, డములన్ నెఱవిరియుకలువ ♦ ననలఁ గొలనినీ
రము గొని యభిషేకింపఁగఁ, గమలాంచితహస్తయైన ♦ కమలాసతితోన్.

౨౪౦

కం.కమ్మనివలపులు గలవృక్ష మ్మన మాధవదరీధ్ధ ♦ శైల మ్మన హృ
త్సమ్మతపుష్పవిమానం, బమ్మరుదాత్తజాఁడు గాంచి ♦ యబ్బురపడియెన్.

౨౪౧

కం.ఎంతయు వింతలు పురమం, దంతటఁ గనుఁగొనుచు నరిగి ♦ యరిగి మహిజా
కాంతసు గనక సునేత్రుఁడు, చింతాయుతుఁ డయ్యె నేమి ♦ చేయుదు ననుచున్.

↔ పుష్పకవిమానవర్ణనము. ↔

ఉ. ఆనిలయంబులోన నడు ♦ మంతరమందు విచిత్రరత్నసం
తానధగద్ధగాయితను ♦ తప్తనువర్ణమనోహరంబు వై
మానికమార్గసంచరణ ♦ మానిత మప్రతిమం బమేయమున్
భానుపఛ్చైకలక్ష్మ్యమును ♦ బావని గాంచె విమానరత్నమున్.

౨౪౩

ఉ. అందు నమేయకౌశలను ♦ యత్నముతోడ నొనర్పనట్టి దే
దెందును లేదు దివ్యమణి ♦ హీరవినాకృత మెందు లేదు త
త్సుందరతాగుణంబు గన ♦ ద్యోచరయానములందుఁ గల్గ దెం
దెందుఁ గనంగ నబ్ర, ముద ♦ యింపక పోదు నితాంత మేరికిన్.

౨౪౪

సీ. విపులతపంబున ♦ విక్రమంబున నార్జితం బయి హృత్సమా ♦ ధానముగను
జరియించుచు ననేక ♦ సంస్థాననిర్జితం, బై సర్వతోమనో ♦ హరము నగుచు
దుర్వార మై వాయు ♦ తుల్యజవంబు నై, కృతపుణ్యమహితాత్మ ♦ గేహ మనఁగ
నొప్పుచుఁ జిత్రకూ ♦ టోత్కరమండితం, బై హృద్య మై శర ♦ దంబుజారి

తే. ధవళ మై కుండలాలంకృతముఖగగన, చరనిశాచరచారువి ♦ శాలనయన

భూరిజవనదురాధర్ష ♦ భూతగణస, హస్తవాహిత మయి యొప్పు ♦ నట్టి దాని

౨౪౫

కం.సురభిసుమసుందరం బై, సురభిత మై సురభికంటె ♦ సుందర మగుచున్

సురశిల్పినిర్జిత మై, పరఁగెడి పుష్పకవిమాన ♦ నరముం గనుచున్.

౨౪౬

←→ హనుమంతుఁడు రావణుని యంతఃపురంబుఁ జూచుట. →

- తే. ఆవిమానంబు మధ్యంబునందు సర్థ, యోజనము విస్తృతియు నొక్కఁ యోజనంబు నిడివి గలపంక్తికంతుమం దిరముఁ జొచ్చి, యాయతాక్షిని వెదకె హఁ తారికులుఁడు.
- కం. పెక్కులు మాడుగు లొప్పెడి, రక్కసనాయఁకులనగరఁ † గ్రమముగఁ గని పేరుక్కు గలసోకులిండ్లను, గ్రక్కన తేఁడుండు వీటఁ † గనఁగఁ దొడంగెన్. ౨౪౮
- సీ. మూఁడును నాల్గుకొమ్ములు గలయేనుఁగు, లెడ మెడముగఁ గట్టఁబడుచు నుంట యుద్ధృతాయుధులైన యోధులు గాచుట, యనుదనాయకునిభాఁర్యాళిచేత విక్రమాహృతపుధిఁ వీధవకన్యకా, బృందంబుచేఁ బరివృతము నగుట తిమితిమింగిలనక్రద్వీర్ఘ్నుషాకులో, దధి నాఁగఁ గల్లోలితంబు నగుట
- ఆ. శ్రీదులక్ష్మి యింద్రుఁసిరియును సర్వంబు, పాయ కుంట వానిఁబంధులిండ్ల యమకు బేరవరుణఁరమయు సంతకు మిన్న, వెలయు చుంటఁ గనియె † వీరవరుఁడు.
- ఉ. ఆసౌబగారుమేడనడుమంతర మం దొగి విశ్వక్సర్థ దా వాసిగ మింటఁ దొట్టొలుత † వారిజగర్భనకై రచించె నా నానుమణీయుతంబుగ ననంతర మాధనదుండు నీరజా తాసనుఁ గొల్చి చేకొనియె; నాతని గెల్చి రణాంగణంబునన్ ౨౪౯
- సీ. రావణుఁడుగ్రత † గ్రహియించినదియు నీ, హామృగయుక్త మై † యమరు నదియుఁ గార్తస్వరస్తంభఁకమనీయ మగునది, ధగధగత్కాంతులఁ † దనరు నదియు మేరుమందరములఁమేలిమి గగనంబు, రాయుకూటాలయఁరాజిచేత సమలంకృతం బయి † సవురు మీతెడునది, నడిమింటిసూర్యుని † నవ్వునదియుఁ
- తే. గనకసౌపానపంక్తులఁగమ్రవేది, కలను వాతాయనంబులఁ † గలితనీల విద్రుమాంచితమాక్తికఁవితతిచేత, స్థగిత మవునది యెక్కెఁ బుష్పకము హనుమ.
- ఉ. ఆయెడ భక్ష్యపానవివిధాన్నవినిర్గతకమ్రవాసనల్ వాయుతనూభవుం గదిసి † స్వాంతము రంజిల బంధురీతిగా నీయెడ నున్నవాఁడు దనుఁజేశ్వరుఁ డిట్టిటు రమ్మ రమ్మ టం చాయతివీరునిం బిలుచుఁనట్టులు రాజిలె సోడు ముట్టుచున్. ౨౫౦
- సీ. అట కేగి నరశుభాఁయత మయి కాంత నాఁ, గాంత మై ప్రియనిజఁకాంతవోలె నమరారికిని మనోహర మయి రత్నసోపానవికృత మయి † పైడిజాల కంబుల నీ టయి † కడుఁబటికపురాల, నిమ్మయి దంతపుఁబొమ్మ లమరి పవడముల్ ముత్యముల్ † బంగారు వెండియుఁ, బటిమఁ దీర్చినస్తంభఁపటలి గలిగి
- తే. సమమ్మ చక్కన యెత్తును † జాను మీఱు, కంబముల మింటి కెగిరెడిఁకరణి వెలసి యిలను గలిగినచిత్రంబు † లెల్ల వ్రాయఁ, బడినచిత్రకంబళము లై † పజపు గలిగి.

ఉ. ఘమ్మని కమ్మవాసనలు ♦ క్రమ్మ నితాంతశకుంతనాద మ
 భ్రమ్మను ముట్టఁగా మృదువుఁపాన్పులు వన్నెలు మీఱి శుభ్ర మై
 నెమ్మది రావణాసురుఁడు ♦ నిచ్చ చరించెడిధామ మాచు ధూ
 పమ్ముల ధూమ్ర మై శబలభంగి విచిత్రసువర్ణజాత మై ౨౫౪

కం.మదికిని నతినంష్టద, ప్రద మై రంగులకు మేలిఁరం గొసఁగుచు శో
 కదళనసమర్థ మై స, మృద మై కాంతులకు జననమందిర మగుచున్. ౨౫౫

కం.రావణపాలితభవనము, పానని పంచేంద్రియములఁపాళికి నపు డై
 దౌవిషయంబులచే మో, దావాప్తిం గూర్చెఁ దల్లి ♦ యనువున నతఁడున్. ౨౫౬

కం.నాకమొ కాకుండిన సుర, లోకమొ హరిహాయనిపురమొ ♦ లోకేశుమహా
 లోకమొ యగు సిద్ధం బని, యాకపి యటు చనుచు నెదుట ♦ నద్భుతకాంతిన్.
 మానిని. జూదమునం బెనుజూదరి కోడి నఁసుల్ దెనదోఁపక చింతిలు నా
 జూదరియట్టులు నిశ్చలతం గను ♦ సొన్నప్రదీపములున్ జగతిన్
 మాదిరి లేక వెలుంగు మణీకృతమంజులదీపులు సెమ్మెలుఁ దా
 మోదము మీఱఁ గనుంగొనె వానరఁ ముఖ్యుఁడు తద్భవనాంతమునన్.
 సుగంధి. దీపకాంతి దైత్యకాంతుఁదేహకాంతిఁ దద్వపు
 స్తాపనీయభూషణాళిఁసారకాంతకాంతులన్
 బాపు! మండు చుండునట్లు ♦ ప్రజ్వరిల్లె శాల, యా
 యేపుఁ జూచి మెచ్చె నంజఁనేష్టపుత్రుఁ డాత్మలోన్. ౨౫౯

➔ నిద్రించు రావణనియంతఃపురస్త్రీలను హనుమంతుఁడు చూచుట. ➔

రసమంజరి. పరిపరివిధముల ♦ భాసిలుచేలల్, సరగలుఁ బలుపలుఁచందపులీలల్
 పరఁగెడియువతులు ♦ పానసుకేళీ, పరతను నిదురను ♦ బండఁగఁ జూచెన్.
 స్రగ్వణి. సద్దు లే కుండఁగాఁ ♦ జారుభూషాతతుల్
 ముద్దియల్ నిద్దురన్ ♦ మున్గి వర్తింపఁగాఁ
 దద్ద యంచల్ మిళింఁదంబులున్ లేనిమేల్
 ముద్దుఁబద్మాకరం ♦ బో యనన్ రాజిలెన్. ౨౬౦

కం.ముకుళితనయనంబులు నిం, చుకయున్ వెలిఁ దోఁపనట్టిసొబగురదంబుల్
 ప్రకటసరోజాతామో, దకలితవదనములు గలుగుఁతరుణులఁ జూచెన్. ౨౬౧

కం.తామరలునోలె వారల, మోములు వికసించు నుదయఁమున రుచిరముగన్
 యామిని యగుడున్ మఱి తా, మే ముకుళితదళములయిన ♦ యెలమిం గూర్చెన్.
 కం.వీరల మోములు నిజముగ, సారసములు గాక యున్న ♦ పట్టరణంబుల్
 నీరజములవలె నేలా, సారెకు నీవదనములను ♦ సంత్రాగ్ధించున్. ౨౬౪

కం. అందముచందము మఱి చ,ల్లందనమును బరిమళంబు ♦ లలితాకృతులున్
సుందరము లగుటఁ బంకజ,బృందముపో ముఖములనుచు ♦ నెంచెను గపియున్.

కం. తారాగణరాజిత మగు, శారదతారాపథంబు ♦ చందంబున దే
వారివరమందిరము కాం, తారత్నగణంబుచేతఁ ♦ దద్దయు వెలిగెన్. ౨౬౬

శా. ఆరాజీవవిలోచనాపరివృతుం ♦ డై రాక్షసాధీశుఁడున్
దారాసంవృతకైరవాప్తుఁ డన నత్యంతంబు శోభిల్లె బా
లారత్నంబులఁ బుణ్యవిచ్యుతిని నేలన్ వ్రాలు తారాళిగా
ధీరాగ్రేసరుఁ డామరుత్తనయుఁ డెం, తే నెంచె జిత్తంబునన్. ౨౬౭

కం. తళుకు తళు క్కను బెనుఁదా, రలవన్నె ప్రసాదగరిమ ♦ ప్రభయును ఘన మై
చెలువారు చుండె రావణు, నిలయంబునఁ గూర్చు చున్న నెలతుకలందున్.

కం. పానవ్యాయామంబుల, మీనాంకునియుద్ధమునను ♦ మెయి స్రగ్భూషల్
పేనుకొవ రాలిపడినను, మే నెఱుగక కూర్చె నందు ♦ మెలతలపిండుల్. ౨౬౮

సీ. జాఱఁగఁ దిలకంబు, సపు రొప్పునారులు, నందియ లూడిన యబ్జముఖులు
ప్రక్కల రాలిన, వరమాల్యములచెలుల్, చీరలు సడలిన, చేడియలును
ద్రెస్సిన మంచిము, త్తియపుఁ బేరుల సతుల్, తునిగిన మొలనూళ్ల, తోయజాస్య
లలసట దీఱంగ ♦ నల్లఁ బండినగుఱ్ఱ, పుంబిల్లలనుబోలు ♦ పువ్వుఁ బోండ్లు
తే. తళుకుఁగమ్ములు దాల్చిన, తలిరుఁబోండ్లు, నలఁగి తెగియుండుదండల, చెలువు మీఱి
కానఁ గరి ద్రెంచి వైచినఁ ♦ గ్రాలు పూల, తీగలనఁబోలి కొందఱు, తేజరిలిరి.

కం. ముద్దియలు గూర్కఁ గొందఱు, ముద్దుఁజనుంగవలఁ దఱచు, ముత్తెపుఁ బేరుల్
తద్దయు రవిశశికరముల, కుద్దిగ నయి కూర్చునంచ ♦ లొప్పుం జూపెన్. ౨౭౦

కం. ఇంబుఁగ గొందఱవైడూ, ర్యంబులు కాదంబపత్తు, లట్లొప్పు, రథాం
గంబులగతిఁ గొందఱగ్రీ, నంబులఁ దనరారు చుండె ♦ బంగరుసరడుల్. ౨౭౧

కం. కొందఱు మెడలం దాల్చిన, యందపువైడూర్యవితతు ♦ లంచలరీతిన్
గొందఱ బంగరుసరడులు, సుందరచక్రములరీతి ♦ సౌబగున వెలసెన్. ౨౭౩

కం. అంచలచేఁ గారండవ, చంచచ్చక్రములచేత ♦ సైకతములచేఁ
బ్రాంచన్నదు లన జఘనో, దంచిత లయి సతులు వెలసి ♦ రాభవనమునన్. ౨౭౪

చం. ప్రకటనువర్ణ భూషణసు, పద్మచయంబులుఁ జారుకింకిణీ
ముకుళములున్ మనోగ్రనన, మోహనశీలవిలాసనక్రరు
క్ప్రకరతటంబు లై నిదురఁ ♦ గ్రాలెడుబాలలు పోల్చి నేఱు ల
ట్లకలుషరీతిఁ గ్రాలిరి వి, హారభరశ్రమనష్టచిత్త లై. ౨౭౫

కం. గురుకుచచూచుకంబులను † గోమలహృద్యతరాంగపాశులన్

సరసమణిమయాభరణసంఘము లెంతయు నొప్పు మీతె న

త్తరుణులు నిద్ర వోపు నెడ † దర్పకదర్పవినష్టచిత్తులై

పురుషులు మీఁద సోలిపడు † పొల్పు వహించి మనోహరంబుగన్. ౨౭౬

కం. అయ్యెడ నిదురించెడు న, త్రొయ్యలులముఖములనుండి † తొలకెడియూర్పుల్

వయ్యెడచెంగులచేఁ దా, మొయ్యన వీచోపు లిడెడు † యోషాస్యములన్. ౨౭౭

కం. నానావర్ణసువర్ణస, తీనవ్యముఖాబ్జ ములను † దీప్యచ్ఛభపై

తానివహము మదనపతా, కానికరము నట్లు వెలిగె † గమనీయం బై. ౨౭౮

కం. ఇందుముఖీముఖనిర్గత, మందసుగంధవహసర్గ † మండిత మగుచున్

మందంబుగఁ గదలెను గురు, విందమణీరుచిరము లగు † వెలఁగలకమ్మల్. ౨౭౯

కం. చక్కెరకల్వలపులు వెలిఁ, గ్రక్కెడునచ్చిగురుఁబోండ్ల † కమ్మనియూర్పుల్

మిక్కిలి రావణమీఁదను, జక్కఁగ విహరించె గైపు † సంపద లొలయన్. ౨౮౦

సీ. రావణాననము లన్ † భ్రాంతిని సవతుల, ముఖముల ముద్దిడు † ముద్దరాండ్ర

నధిపుఁడే ముద్దిడె † న న్భ్రమ మత్తున, సవతాండ్రఁ జూపించు † ధవసురతలఁ

బడుకలు పైఁటలు † కడియాలచేతులు, దిండ్లు గా నిదురించు † తీగఁబోండ్లఁ

దమయురంబుల నుంచి † తలలు నిద్రించుచె, ల్వలఱొమ్ములను జేయి † వైచు సతుల

తే. నొఱపు మెఱయంగ నొక్కర్తు † కుఱువుమీఁద

శిరము ఘటియించి కూర్కెడి † చెలువఱొమ్ము

నందుఁ గే లైవ్విచి నిదురించు † నిందుముఖుల

నందుఁ గనుఁగొనె నంజనా † నందనుండు. ౨౮౧

ఉ. సారెకుఁ ద్రావి మేను లవ † శంబుగ నొండొరుమీఁదఁ బార్శ్వపు

స్థోరుకటీప్రదేశముల † నుంచి సుమాంబకరాగమగ్న లా

వారును సూత్రబద్ధమద † బంభరశోభితమాలికారుచిన్

వారక యొక్కొక్కర్తుకను † బాహులఁ గట్టి పెనంగుకేశినుల్. ౨౮౨

చం. సలలితమందమారుతవ † శంబునఁ గూడి పెనంగుతీగలన్

గలసిన స్కంధసంతతుల † నవ్యసుమాఘములన్ మిళిందపం

క్తులఁ జెలువారి చైత్రమునఁ † దోరపుఁగాంతిని మీఱుసద్వనీ

విలసనము న్వహించె సుర † వీరవిరోధివధూననం బటన్. ౨౮౩

ఆ. మెలఁత లచట నత్త † మిల్లినలీలలు, చూడ నవయవములు † సాబగు మీఱు

నస్త్రమాల్యములును † వారి వారి వటంచు, వేలుపలుపరాక † బెరసి యుండె.

కం. ఆమందిరమణిదీపము, లాముదితలరూపు తెప్ప ధారక జగతి

స్తోమభయదుండు గూర్కఁగఁ, గామము చనఁ జూచుమాడ్కిఁగ్రాలెనచలతన్.

ఉ. కామునిబారి కోహటిలి ధైవస మైననృపరిదైత్యక

న్యామణులు సురాంగనలు ధావకాంక్షను దెచ్చినట్టికాం

తామణులు స్థరాశుగహతప్రమదల్ సురవైరి చుట్టు ని

ద్రామదపారవశ్యమున ధంజలు చుండిరి తత్ఫలంబునన్.

౨౮౬

చం. ప్రమదలలో సురారి ప్రసంభంబునఁ దెచ్చిన దన్యకామ ము

న్నమగనిఁ బొందినట్టిచెలి యక్కడ లే దొకసీత దక్కఁగా

సమరవిరోధిఁ గాంచి తమ యంతన తాము తదీయశౌర్యమున్

రమయు గుణంబు మెచ్చి తమి ధామలు వచ్చిరి వానిఁ గూడఁగన్.

౨౮౭

ఉ. లేదు కురూప యందు నకులీనయు లే దుపచాగసత్రియా

మోదితచిత్త గానియొకఁముగ్ధ యదక్షిణ లేదు చూడఁగా

లేదు విహీనసత్త్వయును లిలల భర్త కకామనీయయున్

లే దల రావణాసురుని లేమలయం దొకభార్య యేనియున్.

౨౮౮

కం. ఈరావణభార్యలవలె, శ్రీరామునిధర్మపత్ని ధేరినచో దే

వారాతి సుకృతి యనెడువిచారం బుదయించె హరికి ధర్మద్వి కటన్.

౨౮౯

కం. వ్యసనపడి మఱియు నాతం, డసదృశసద్గుణవిశిష్ట యవనిజ యయ్యో

యసమాత్ముఁ డామె యెడ రాక్షసరాజొనరించెఁగా యసత్కర్తృంబున్.

౨౯౦

→ హనుమంతుఁడు నిద్రించురావణునిఁ జూచుట. ←

కం. అని చింతించుచుఁ జూచుచు, జనుచుం బలుఁగులను రత్నసమితుల గొన బై

కనకవిడూరజదాంతాననములఁ జిత్రాంగములను ధర్మ రగుదానిన్.

౨౯౧

సీ. పటపైనపటపులుఁ బట్టుదిండ్లును గల్గి, మహిత మై దేదీప్యమాన మగుచు

నొక్కచో నవ్యమాలోదారహరిణాంక, సన్నిభ పాండురఁచృత్ర మమర

జాతరూపఖచితఁసారసాప్తప్రభాఽశోకమాలాపంక్తిఁసుందర మయి

వీవనల్ విసరెడి వెలఁదిబొమ్మల నొప్పి, వరవధూపంక్తులఁ బరిధవిల్లి

తే. మేఁకపిల్లలచర్తముల్ మేల్కి బఱచి, పూలదండల నెల్లెడఁ బొనరుపఱచి

కనఁగ సురనాథశయ్యానికాశ మైన, యసురపతిమంచము న్లనె ధానుమ యచట.

సీ. ఆమహనీయశయ్యాతలంబునయందు, గారుమేఘము నవ్వుకాంతివాఁడు

క్రాంతతత్కలఁదేలుకుండలంబులవాఁడు, కావిపాటిన పెద్దకనులవాఁడు

సంజకంజాయ సశంపాంబుదమురీతి, బారి నెట్టిగందంపుఁబూతవాఁడు

దివ్యపరిష్కారఁదేదీప్యమానుండు, రూపసియును గామరూపధరుఁడు

తే. అనురకస్యకలకును బ్రియుం ధైవయాతః
డాడి మాపట మిక్కిలి ధయలయువాఁడు
మేలిసొమ్ముల మెఱసెడి మేనివాఁడు
రావణుఁడు నిద్దురింప మర్కటుఁడు గనియె.

౨౯౩

తే. రజతచేలంబువాని దీర్ఘంబు లైన, బాహువులవాని భూరుహావనకుడుంగ
సహితమందర మనఁగను ధజాలువాని, నెల్ల రాక్షసులకు సుఖ ధమిడెడువాని.

ఉ. పెద్దగ దంతివోలె బుసఁ పెట్టెడువానిని, బానమత్తతఁ
నిద్దురగొన్నవాని, రణఁనిష్ఠురు, రావణుఁ డాసి భీతిమైఁ
దద్దయు దద్దటిల్లె హరి ధదయ్యముఁ జూచి వణంకుకోఁచ నా
నొద్ద కి పేల వచ్చితి నయో యని పానుపు డిగ్గి యంతటన్.

౨౯౪

ఉ. చేచ్చెర వేదికాంతరముఁ ధజేరి కనుంగొనె నిద్దురించు నా
కుచ్చితుఁ, దచ్చయంబు మనఁకుంజరయుక్తఝరీప్రకాశ మై
మెచ్చులు గొల్పె, నయ్యెడ నమేయపరాక్రమకీర్తియుక్తముల్
నిచ్చులుఁ గాంచనాంగదమఁణిమయభూషణభూషితంబులున్

౨౯౬

సీ. అగుచును నింద్రధ్వజాభంబు లగువాని, నైరావతవిషాణహతులచేతఁ
గాయ గాచినవాని ధఘనశతారాహతి, నోర్చునంసంబుల ధనొప్పువాని
విష్ణుచక్రక్షతి¹ వెలయుచుండెడివాని, సబలసంగతసమాంసములవాని
నమలచిహ్నీ తనఁఖాంగుష్ఠములవాని, గుదియలఁబోలినకొమరువానిఁ

తే. గరికరాకృతి గల గరిఁగరికవాని, నైదుపడగలపాములయట్లు పాన్పు
నెరసి పడియుండువానిఁ గుంఁడేటినల్ల², బోలుకమ్మనిగందంపుఁబూఁతవాని.

సీ. మృగవిలోలాక్షీవిఁమృదితంబు లగువాని, మంచిగందపుఁబరిఁమళమువాని
యక్షపన్నగనిర్జఁరాసురగంధర్వ, పటలి హాహా యనఁ బ్రబలువాని
మందరాచలశృంగఁమధ్యసీమను గూర్చు, క్రుద్ధాహు లన భీతి ధగొలుపువానిఁ
గ్రవ్యాదనాథుకఁరంబుల రెంటిని, బావని కనుఁగొనె ధబాహుయుగము

తే. కలిమి సశిఖరమందరఁత్కౌఢ్ర మనఁగఁ, గ్రాలురావణువదననిర్గతము లైన
చూతపున్నాగవకుళాన్నఁసురభితములు, శ్వాసపవనముల్ నిండా రెఁసదనమునను.

సీ. ఒకయొర నొఱఁగినఁయుజ్జ్వలన్తైక్తిక, కాంచనమకుటంబు ధమించువానిఁ
గుండలజ్వలితాస్యఁమండలంబుఁ గలానిఁ, గ్రూరసర్పమువోలె ధగోఁజువాని
రక్తచందనదిగ్ధఁరమణీయహారసం, సక్తవిశాలవక్షంబువాని
నొకవంక వ్రాలినయొఱ పైన వెలిపట్టుఁబుట్టంబుముంగొంగు ధపాలుచువాని

¹విష్ణుచక్రక్షతి = ఇది విష్ణుసాధనమైన సుదర్శనముచేనైన గాయముగాదు; విష్ణుచక్రమునది వే
లొం కాముగము. చూడు. ౬.౭.౧-వ ప. బాలకాండము. ²నల్ల = నెత్తురు.

ఆ. విలువ లేనిపైడిఁ పలువఁ గట్టినవాని, మినుపపెద్దకుప్ప ఁ నెనయు వాని
గంగ నడుమ నిదుర ఁ నంగం బెఱుంగని, ద్విపమునాఁగ మిగుల ఁ వెలుఁగువాని.

కం. నాలుగుదిక్కులఁ దమరుచి, వాలాయము నిండ వెలుఁగుఁ వరదీపములన్
నాలుగిట మెఱయమెయి శం, పాలలితాబ్దంబుపగిది ఁ భాసిలువానిన్. 300

↔ హనుమంతుఁడు నిద్రించురావణభార్యలఁ జూచుట. ↔

తే. అసురవల్లభు నాతనిఁ యంఘ్రిమూల, మునను బండినయాతనిఁ ముద్దరాండ్ర
రాక్షసాధీశు దివ్యహః ర్భ్యంబునందుఁ, గాంచెఁ బవమానసూతి నిఁష్కలుషమతిని.

కం. కమ్మలతో వాడనిమా, ల్యమ్మలతో నిండు నెలను ఁ హసియించెడునా
స్యమ్మలతో నట ముద్దుం, గుమ్మలఁ గనుఁగొనియె గాలిఁకొడు కవ్వేళన్. 301

కం. ఇంబుగఁ దాలిచి యాభర,ణంబుల వీణాదివాదఁ నంబుల శుభనృ
త్తంబులఁ జతురలఁ బత్యం, కంబులపై నిదురగొనెడిఁ కాంతలఁ గనియెన్. 303

కం. అంగనలవీనులందుఁ జె, లంగెడివైడూర్యకుండఁ లంబులు మఱి యా
చెంగట వెలుంగుబంగరు, టంగదములు గాంచె వానఁ రాగ్రణి యచటన్. 304

కం. ఇందురుచిఁ గేరుముఖములు, సుందరతఁ దళుక్కు మనెడిఁ చొక్కపుఁగమ్మల్
మందిరముచు దారాగణ, తుందిలగగనంబుమాడ్కిఁ ఁ దోఁపించెఁ గడున్. 305

కం. హాలారతిఁ గేళీగతి, లీలారతిఁ దేలినట్టిఁ లీలావతు ల
వ్వేళను మే నెఱుఁగక కడుఁ, దూలిరి యిం దందు నిదుర ఁ తోరము గాఁగన్. 306

కం. మత్తచకోరాంబక వర, నృత్తకళాశీల యగుట ఁ నేయభినయసం
పత్తి మును వెలసె నిద్రా, యత్తయు నై తదభినయమె ఁ యనువుగఁ దాల్చెన్. 307

కం. వెల్లువఁ బోవుచుఁ బోతము, పుల్లనళిని యాశ్రయించుఁ పాలుపున నిదురన్
హ్లాకపాణి యొక తె కర, పల్లవములఁ గొఁగిటన్ విఁపంచిం గూర్చెన్. 308

కం. కక్షంబున నొకకంజా, తేక్షణ మడ్డుకము నుంచి ఁ యెలమిని శిశువున్
గక్షమునఁ జేర్చి పండుమృ, గేక్షణ యన నిద్దురించె ఁ నెలమిం గొనుచున్. 309

కం. చిరకాలాగతు వల్లభుఁ, గరముల బిగిఁ గొఁగిలించుఁ కామినికరణిన్
గురుకుచ యొకర్తు పటహముఁ, గరముల బిగిఁ గ్రుచ్చి నిదురఁ కైపునఁ జొక్కెన్. 310

కం. కామమదంబున నోర్తుక, కామిని ప్రియతము రహస్సు ఁ గ్రహియించినటుల్
తామరసాక్షి యొకర్తుక, ప్రేమంబునఁ గొఁగిలించి ఁ వేణువుఁ బండెన్. 311

కం. కాంతునితోడఁ బరుండిన, కాంతామణి నా విపంచి ఁ గొఁగిట నొనరన్
దంతిగమన నృత్తకళా, త్యంతనిపుణ యొర్తు నిదుర ఁ నంగము వ్రాల్చెన్. 312

కం.బంగరుజిగి మృదువుచు హృద,యంగమమును బీనరంబు † నగునంగములన్

రంగార నొత్తి యొక్కమృ,దంగ మొకకురంగనయన † తద్దయుఁ గూర్కెన్. 3౧3.

కం.మద్దెల మొరయించుచు నొక,ముద్దియ శ్రు మొంది బాహు,మూలంబులచే

దద్దయుఁ గక్షంబున నది, గ్రద్దన బిగియించి సోలె † గాటపునిదురన్. 3౧౪

కం.డిండిమముఁ గ్రుచ్చి వెనుకను, నొండాకడిండిమము గ్రాల † యువనల్లభుతోఁ

గొండాకబిడ్డనితోడఁ బ,రుండినకకుభోరు ననఁ బ,రుండెను నిదురన్. 3౧౫

కం.మదనమదభృశవిమోహిత,మదకలమదిరాక్షియోర్తు † మతి తెలియక తా

మృదుకరముల నాడంబర,ము దగఁ గవుంగిటను జేర్చి † ముసిఁగెను నిద్రన్. 3౧౬

కం.జలకలశ మోర్తు వసుధా,తలమున దొరలించి దానఁ † దడిసెన్ సురభిన్

జెలువటి వాడమికై ని,ర్మలజలసిక్త మగుశబలఁమాల్యముమాడ్కిన్. 3౧౭

కం.బంగరుగిండులమేలిహూ,రంగులు గలనిజపయోధఁరంబులఁ గేలన్

భృంగీకురళ¹ యొకర్తుక, పొంగుగ బిగఁబట్టికొనుచుఁ † బొందెన్ నిదురన్. 3౧౮

కం.మదవిహ్వల యగునొక్కప్ర,మద శారదపూర్ణ చంద్రు † మఱిపించెడి స

ద్వదనముఁ గలయొకహరికటి, నిదురను బిగియారఁ గ్రుచ్చె † నెఱమోహమునన్.

తే. కామినులు కామమదమునఁ † గాముకులను, జన్ములను బిగ్గ నొత్తెడిఁచందమునను

²తతఘనానద్ధనుషిరవాఁద్యములఁ గ్రుచ్చి, మత్తకాశిను లయ్యెడ † నత్తమిలిరి. 3౨౦

కం.వారల నెల్లరఁ జూచుచు, వీరుఁడు కపివరుఁడు పోయి † వే తొకచోటన్

జారుతరూపవిభవో,దారను నేకాంతసీమఁ † దరుణిని గాంచెన్. 3౨౧.

↔ హనుమంతుఁడు మందోదరిని జూచుట. ↔

శా.రాణ న్నించినమంచిముత్తియపు హాఁరాల్ దూల నక్షస్థలిన్

మాణిక్యప్రకరప్రభాపటలశుంభన్తండనోద్దీప్త యై

రాణింపన్ శయనంబునం గనియె నిద్రాప్తక స్వస్థాంగి మ

తేజోలోచనఁ జారురూపిణిని శుద్ధాంతేశ మందోదరిన్. 3౨౨

ఉ. హత్తినమేలిరూపమును † యావనసంపదఁ జూచి కంటి నే

నత్తరళాక్షి సీత నని † హర్షమునన్ భుజ మప్పశించు, ము

ద్వొత్తును దోక, నాడు, ముదఁమొందును, గంబము లెక్కు, దూఁకుఁ, గిం

చిత్తుగఁ బాడు, నైజ మగుఁచేష్టలు సేయుచు వానరుల డటన్. 3౨3

↔ హనుమ సీతాదేవిని బాసశాలయందు మరల వెదకుట. ↔

ఉ. కాంచితఁగా రఘూత్తమునిఁకామిని నంచును స్వస్థచిత్తుడై

యించుక యుండి యాహనుమ † యెట్లగు నీనతి సీత? సీత ని

¹ భృంగీకురళ = ఆడుతున్నవంటి మంగురులు గలది. ² తతము = పిఠాదికము, ఘనము = తొలాదికము.

ద్రించునొ? యారగించునొ? ముదించునొ? సొమ్ములు మేనఁ దాల్చుఁ గాం
 ట్రించునొ? పాన మామెకు రుచించునొ? రామునిఁ బొసి యుండుటన్. 3౨౪
 కం. రామునిఁ దక్కఁగ నాసు, త్రామునినేఁ భూమికన్యః ధతగఁ గనుఁగొనునే?
 రామునితోఁ దుల్యుఁడు స్వర్థాములనేఁ లేడు నిశ్చితం బిది యనుచున్. 3౨౫
 సీ. ఆవల నరిగి పానాలయంబునయందు, వెదకంగఁ దొడఁగె నావీరవర్యుఁ
 డాటలఁ బొటలఁ నలసినవారిని, మధుపానమున మేచుఁ మఱచువారి
 మర్దలమురజముల్ ధ మఱి వీధికాతతి, తలదిండ్లు గాఁగనుఁ దనరువారి
 నంచితాస్తరణాళి ధ నత్తమిల్లినవారి, వాలుఁగంటులఁ గాంచి ధ వానరేంద్రుఁ
 తే. డమలమణిభూషణాలంకృతాంగు లైన, నూపసల్లాపశీలతాఽరూఢ లైన
 కాలదేశాభియుక్త తాఽకాంత లెల్ల, బలియఁగ రతాభిరతసుప్తుఽవాసవారి 3౨౬
 డ. ఆవులమందలో వృషముఽనట్టులు కానలలోఁ గ రేణుపూ
 గాన్వృత మైనదంతిగతి ధ నబ్జముభీషరివారకీర్ణునిఁ
 రావణుఁ గాంచి దాఁటి చని ధ రమ్యసమస్తసువస్తుపూరితం
 బౌవరపానభూమిఁ గదియం జని యందు సమీరసూతియున్. 3౨౭
 సీ. మహిషసూకరమృగఽమాంసంబు లచ్చట, నచ్చటఁ బ్రోవు లై ధ హెచ్చి యుండ
 మీఁగడ పెరుఁగున ధ మేలిమి సౌవర్చ,లమునఁ దీరిచినకోఽశ్లయు నెమిళ్ల
 కిరుల ఖడ్గంబుల ధ వరశల్యముల లేళ్ల, క్రకరచకోరసంఘము నెఱచుల
 సామి¹భక్షితకలఽశంబుల బహువిధ, పక్ష లేహ్యసుభోజ్యఽపటలములను
 తే. నుప్పు పులుసుల వండుట ధ నొప్పు మీఱు, రాగపాడబములను దొరంగ వైసఁ
 బడినసరగలు నందెలుఁ ధ దొడవు లెల్లఁ, బానభాజననిక్షిప్తఽఫలచయముల 3౨౮
 తే. అచ్చ టచ్చట నునిచిన ధ హరువుమీఱు
 నవ్యకనకమణీశయఽనముల నాస
 నములకాంతులఁ బానగేహము కృశాను
 రహిత మయ్యుఁ బ్రదీప్త మహారమణఁ దోచె. 3౨౯
 కం. వెరవరు లగునడబాలలు², సరసంబుగఁ దీర్చునామిషంబులు సుమశ
 ర్కరలను మధుఫలములచే, నురుచిరముగఁ దీర్చినట్టిసురలం గాంచెన్. 3౩౦
 కం. బుక్కాములు³ పలు తెగ లగు, ప్రక్కులు బంగారు వెండి ధ స్ఫటికంబులఁ బెం
 పెక్కినకలశంబులు రుచి, పెక్కువపానీయములఁ గఽపిప్రభువు గనెన్. 3౩౧
 కం. అఱద్రావిన నెఱ ద్రావిన, కొఱగానని కమ్మరసముఁ ధ గూడినపాత్రల్
 నెఱమెక్కిన యఱ చిక్కిన, కొఱ దక్కనిభక్ష్యములయుఁ ధ గుప్పలు గాంచెన్.

¹ సామి=సగము.² అడబాలలు=వంటచేయువారు.³ బుక్కాము=గంపపాడి.

మనోరంజని. పగిలినగిన్నెలు దొరలెడికుండలుఁ ♦ బాటుజలంబులు దండలుఁ బల్
 తెగ లగుపండులు బిగి గలకొఁగిటఁ ♦ దేల్పుచు నొండొరు నిద్దుర మై
 వగ గలకన్నెలచెలు వగుచిన్నెలు ♦ వారక వే తొకతొయ్యలిచీ
 ర గరిత యొక్కతె నిదురను లాగి యురంబునఁ గప్పికొనం గనియెన్.

కం.సుందరుల మేనివలువలు, నందపుసరములును నూర్పుటనిలమున దర

స్పందము లయి మందానిల, కందళముల సుఖముఁ జెందుకైనడి నయ్యెన్. 33౪

ఉ. కమ్మనిచందసంబు కనుగందనిపూలసరాలు శీధుపా

నమ్ములు స్నానలేపములు ♦ నవ్యసుధూపము లీనుచున్న ఘం

ఘమ్మను కమ్మదావు లెసకంబునఁ గైకొని తన్మహావిమా

నమ్మున నించె సౌరభము ♦ నవ్యముగాఁగ మరుత్కిశోరముల్.

33౫

కం.నల్లని తెల్లని పచ్చని, మొల్లం బగువన్నె లొప్పుమోహనవతు లం

దెల్లెడఁ గూర్క్కియుఁ గూర్క్కిన, హల్లకలతలట్టు లొప్పి ♦ రంగజుగాసిన్.

33౬

↔ పరాంగనాదర్శనంబునకు హనుమంతుఁడు చింతించుట. ↔

కం.అంతయు దశకంధరునే, కాంతగృహం బిటులు కడిగి ♦ గాలించియు భూ

కాంతాత్తజ యడపొడ గన, కెంతయుఁ జింతించే వానఁ రేశ్వరుఁ డాత్తన్.

33౭

ఉ. అచ్చట నిద్దురించుకమలార్కుల నెల్లరఁ జూచి యయ్యయో

నచ్చెను ధర్మహాని పరఁవారిజలోచనలందు నాదుచూ

పెచ్చట నేని వర్తిలద ♦ యిచ్చటేమేడలఁ గూర్క్కు కాంతలన్

బొచ్చెము మీఱఁ జూచితిని ♦ బోవఁగఁ ద్రోచితి ధర్మమార్గమున్.

33౮

కం.పరదారల నెయ్యెడనే, నరసి కనుట ఘోరపాప ♦ మందును నిద్రా

పరవశలై యొడలెఱుఁగని, పరసతులంగంటి నెంతఁపాపం బకటా.

33౯

తే. అనుచుఁ దలపోయు చున్నమహాత్తకునకు, నిశ్చితైకాంతమతికి నిర్నిద్రగతికిఁ

గార్యనిశ్చయదర్శనఁజూచుము నైన, బుద్ధి జనియించెఁ గ్రమ్ముఁ ♦ బూతగతిని. 3౪౦

ఉ. కాంచిత రావణాసురునికాంతల నెల్లర నైన నేమి నా

కించుక యైన బుద్ధి చలిఁయింపద; యింద్రియవర్తనంబు సా

గించుఁ గదా మనంబు కడుఁగీడున కేనియు మేలు సేతకే

నెంచఁగ నట్టినామన మొకింతయుఁ గ్రాలదు సాభిలాష మై

3౪౧

ఉ. ఇయ్యెడఁ గాక యిం కెచట ♦ నే వెదకం దగు భూమికన్యకన్?

దొయ్యలులందుఁ గా కెచటఁ ♦ దొయ్యలి యుండఁగ నేర్పుఁ జూడఁగా?

నెయ్యది జాతి దేని కది ♦ యేర్పడ నందులఁ గాదె రోయ నా;

నెయ్యెడ నష్టకాంత నగునే నెమకం జని జింకమందలన్.

3౪౨

కం. శుద్ధం బగుమనమున నే, శుద్ధాంతంబెల్ల వెదకి ధూచితి నధిక
 శ్రద్ధను నెచ్చటఁ గానను, నద్ధారిణితనయ ననుచు ధూతఁడు మఱియున్. 3౪3
 తే. నాగకన్యలయందును ధూతకన్య, లందు గంధర్వకన్యలయందు వెదకె
 గాని కానక సీతఁ దత్పానశాల, విడిచి యంతఃపురంబున ధూతకె మరల. 3౪౪

→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవిని గానక విచారపడుట. ←

కం. ఆయంతిపురమునడుమ ల, తాయతనంబుల విచిత్రితాయతనములన్
 వాయుతనూజుఁడు వెదకియు, మాయురే! కనఁ డయ్యె రాముఁమహిళామణినిన్.
 కం. స్వాంతమునం దీవిధమునఁ, జింతించెను రాముదేవి ధూతను గన నే
 నెంతయు వెదకితిఁ దత్సతి, యంతముఁ గనఁ గాక యున్న ధూతపడ కున్నే? 3౪౬

కం. కా కున్న రాక్షసేంద్రుం, డాకట! నిజశీలరక్షణాస్తకను స
 ల్లోకనుతసుగుణ సీతఁ జి, రాకున వధియించె నేమొ ధూత్యరతుం డై. 3౪౭

చం. కనుఁగొన ఘోర మావికృతకాయములం బెదపెద్దమోములన్
 ఘనములు దీర్ఘముల్ గడువికారము లై భయపెట్టుకన్నులన్
 దనరినరాక్షసాంగనల ధూత్యమునం గని బెగ్గడిల్లి యా
 జనకతనూజ దేహమును ధూత్యన వీడెనొ యేమి చేయుదున్. 3౪౮

ఉ. సీతను జూడ లేక మును ధూత్యనబీగము లెల్ల దీర్చ కే
 రీతిని గృహకాలముఁ బొరింబొరి మీఱఁగ భానుపుత్ర మో
 మేతగ వెంచి చూచుటకు ధూతగుదునో? బలియుం డతండు నా
 జ్ఞాతిచరిష్టులం గినిసి ధూతన దండన చేయకుండునే. 3౪౯

కం. చూచితి నంతిపురంబును, చూచితి దశకంతుసకలసుందరులను సీ
 తాచపలాక్షీమణి దా, నేచోటను లేదు శ్రమము ధూత వోయె గదే. 3౫౦

ఉ. ఏమి యొనర్చితో హనుమ! ధూత ధరాసుత? యన్నగ్రోతు లే
 నే మని యుత్తరం బిడుదు ధూతగి సురారిపురంబుఁ జొచ్చి శ్రీ
 రాముని దేవిఁ గాన కిటు ధూత్యతిథి వృథ యంచు నందునా?
 హా! మరణించు వానరచయంబులు నే నిట నాలసించినన్. 3౫౧

ఉ. ఆవలియొడ్డు చేరఁ గవు ధూతలు గుంపుగఁ గూడ జానకీ
 దేవిని గాన నైతి ననఁ ధూతచు నాజననంబుభంగి దా
 వావిరి మెచ్చినట్టి గుణవంతుఁడు వృద్ధుఁడు జాంబవంతుఁడు
 శ్రీవిభవుండు నంగదుఁ డిసీ యన రే వ్రవగాగ్రగణ్యులున్. 3౫౨

→ హనుమ యుత్సాహంబు నహించి మరల సీతాదేవిని వెదకుట. ←

శా. ఉత్సాహంబె సిరిన్ ఘటించు మఱి యాఁయుత్సాహమే సౌఖ్య మా
 నుత్సాహంబె సతంబు నెల్ల కెలసం ధూతపారఁగాఁ దీర్చు నా

- యుత్సాహంబు నె యాశ్రయించి పనికై ♦ యుంకింతు నిం కొక్కమా
టుత్సాహంబుఁ ద్యజింతురే పనికి నుద్యోగించుధీరాత్మకుల్. 3౫౩
- ఉ. చక్కఁగఁ జూతు వెండి యొకసారి సురాదిసురక్షితంబు లౌ
నిక్కువ లెల్లఁ బానగృహ ♦ మేడ్డెఱఁ జిత్రగృహళి తోటలున్
జక్కని కేళిశాలలును ♦ సందులు వీధులు నవ్విమానముల్
దక్కక యుండ నొక్కటియుఁ ♦ దత్పరవృత్తి నటంచు నెంచుచున్. 3౫౪
- చం. వెదకుటకుం గడంగెఁ బృథివీగృహవర్గము చైత్ర్యగేహముల్
సదనసమీప కేళివనశాలలు నొండొకచోట నెక్కు వే
ఱుదలల డిగ్గుఁ దాఁ బలుమఱుం జనుచోటికె పోవు ద్వారముల్
వదలిచి దల్పులుం దెఱచి ♦ వచ్చును బోవును నెక్కు దూకెడిన్. 3౫౫
- తే. కొంచె మైనను విడక శోధించె హనుమ, రావణాసురునంతిపురంబునందు
నాలుగంగుళములయేని ♦ గాలికొడుకు, చొచ్చి చూడనిదేశ ముచ్చోట లేదు.
- సీ. ప్రాకారములు నడిబొటలు వేదికల్, దిగుడుబావులు సరస్వీరములును
వివిధవికారరూపవిశేషలను సోఁకుఁ, జెలువలఁ గనె నందుసీత లేదు
లసమానసౌందర్య, లసమానవిద్యాధ, రీతతులందు శ్రీసీత లేదు
పూర్ణచంద్రాస్యతాభోగినులం దంద, గత్తెలలోన భూకన్య లేదు
తే. పంక్తికంఠుఁ బలిమిని ♦ బట్టినట్టి, నాగకన్యలలోన జానకియ లేదు
సుందరుల నటఁ బెక్కురఁ ♦ జూచెఁ గాని, కమలలోచన మైథిలి ♦ గాన రాదు.
- ఉ. ఇంతయుఁ జూచి యాహనుమ ♦ యెంతయు దుఃఖవిషాదసంభ్రమ
స్వాంతత వంది కుందుచును ♦ వానరవద్యులయైతికోలు వి
క్రాంతి సముద్రలంఘనముఁ ♦ గాంచి వృథా చనుటల్ మనంబులో
మంతన ముండి డిగ్గెను విమాననరంబుఁ దటిజ్జవాఘ్ర్యుడై. 3౫౬
- ➡ హనుమ ప్రాకారంబుఁ జేరి సీతాదేవి గానరామికి వ్యసనపడుట. ➡
- కం. ప్రాకారము మీఁదికి జని, కాకుత్స్థకులాభరణునికాంతామణి నా
లోకింపఁగఁ గానక చిం, తాకులితమనస్కుఁ డగుచు ♦ నంజనసుతుఁడున్. 3౫౭
- తే. కడిగి గాలించి చూచితిఁ ♦ గాని లంక
గుంటలును జెర్వులును గొలంకులును నదులు
వంకలును వాగులును మలల్ ♦ డొంక లెల్ల
తలములును దిమ్మదిరుగుచు ♦ ఫలము లేదు. 3౬౦
- కం. కాననుగా వైదేహిని, దానవవరునింటఁ గలదు ♦ ధరణిజ యనుచుం
దా నాడఁడె సంపాతియు, జానకి యట లేద యేమి ♦ నలుపుదు నింకన్. 3౬౧

కం. జనకజ మైథిలి రాముని, వనిత విదేహభవ సీత • వశమతి దుష్టున్

దనుజున్ మనుజాశను నే, మనుచుం బ్రాపించు నట్టి యాగడమున్నే. 3౬౨

కం. సీతఁ గొని రామమార్గణ, భీతి న్వడి నెగుర నసుర • వీరుఁడు సీరే

జాతాక్షియు నడి త్రోవను, భీతిం బడిపోయె నోటు • భీరువు గానన్. 3౬౩

ఉ. అట్టులుగాక యున్న ఖచఁరాధ్వమునం జనుచోట రావణుం

డిట్టల మైనభీతి మిథి • లేశ్వరుకన్యక యబ్ధిలోన లోఁ

దొట్టిన నివ్వెఱం బడెనొ • తోరపువేగము సైఁప లేక తా

నెట్టన మే న్వణంక ధృతినిల్పఁగ నేరక మేనువాసెనో? 3౬౪

కం. రామునిరాకావేళా, సోముని నిరసించుముఖము • సురుచీరకంజా

తామలదళనయనములను, వేమఱు స్థరియించుకొనుచు • విడిచెనొ మేనిన్.

సీ. చుట్టపక్కములు లేనట్టిసాధ్వీ సుశీల, సీత రావణుఁడు భక్షించె నేమొ?

యీసున రావణునిల్లాండ్లు రనఘాత్తఁ, బట్టి భక్షించిరో • పాపరతలు?

హా! రామ! హా! లక్ష్మణ! హా! యయోధ్య! యటంచునేడ్చుచుమరణించెనొక్కో?

పంజరంబున గోరునంకనా నసురుండు, నేలమళిగ నుంచి • యేలునేమొ?

ఆ. జనకరాజతనయ • సాధ్వీ సుమధ్యమ, రాముసత్ని సీత • రావణాసు

రాధిపతికి నెట్లు • స్వాధీన యయ్యెడు? నట్టిదెన్నఁడైన • నగుట గలదె. 3౬౬

ఉ. దానవుఁ డింద యెయ్యెడనొ • దాఁచెనొ, కాక సుశీల మిత్తికిన్

లో నయి పోయెనో వనధిలోఁ బడి భీతి? హృదీశుకూటమిన్

మాని మనంగలేక మరణంబునె తా శరణంబుఁ గాంచెనో

మానిని, యిష్టభార్యునకు • మానుగ రామున కేమి చెప్పుదున్. 3౬౭

← { సీతాదేవి లే దని రామునితోఁ జెప్పినఁ గలుగుననర్థంబుల } →
సానుమంతుఁడు యోజించుట.

కం. చెప్పిన ననర్థకం బగుఁ, జెప్పమినిం దోష మెట్లుఁ • జేకుఱుఁ గానన్

జెప్పుదున? చెప్పుకుందున? యిప్పుగిది ఘటిల్లె విషమ • మే మొనరింతున్. 3౬౮

కం. అని యన్యోన్యవిరుద్ధము, గను దోష సమర్థ మగుచుఁ • గాలార్హృ జౌ

ఘనసీతి యెద్ది యంచును, మనమునఁ దలపోయఁ దొడఁగె • మారుతి మఱియున్.

ఉ. ఏమిఫలంబు గల్గుఁ దరఁశేక్షణఁ గానక నేను వానర

స్వామిపురంబుఁ జేరఁ జన • వారిధి దాఁటుట లంకఁ జొచ్చుటల్

భూమిజ రోయుటల్ దనుజుపుంగవులం గనుటల్ వృథా చనన్

భూమిజఁ గాన కే మనుచుఁ • బోవుదుఁ బుణ్యమొ పూరుషార్థమో. 3౭౦

ఉ. ఏ మని యందుకో వనచః¹ రేశ్వరులున్ రవిజండు నేఁ జనన్

రాముఁడు లక్ష్మణుండుఁ గనఁరాదు నుండి జనకాత్తజాత నా;

రాముఁడు ప్రాణముల్ విడుచుఁ ధృచ్చఱు, గ్రూరము తీక్ష్ణ మింద్రియ

స్తోమసుతాపనంబు చెవిఁ నూఁడునుడుల్ వినియున్ సహించునే?

32౧

కం. మరణశ్చతనిశ్చయాత్తుని, వరగుణునిన్ రాముఁ జూచి ధృత్యసుహృత్త్వ

స్ఫురితుం డగు సౌమిత్రియు, మరణంబును బొంద కేల మఱి జీవించున్. 32౨

కం. అన్నయుఁ దమ్ముఁడుఁ జచ్చిన, యన్నుడి విన్నంతమాత్ర ధరతుండున్

మున్నుగఁ బ్రాణము విడుచును, సన్నతశత్రుఘ్నుఁడు బడిఁ జనుదేరంగన్.

కం. కొడుకులమరణము విని వగఁ, బడి కౌసల్యయు సుమిత్ర ధరతుజననియున్

విడుతురు వెంటనే ప్రాణముఁ, బుడమిని జీవింప నెట్లు బుద్ధియుఁ బుట్టున్. 32౩

కం. కృత మెఱుఁగును సత్యముఁ దన, మతిఁ బాయఁడు కపివిభుండు ధర్మార్తండ్జుఁడున్

క్షీతితనయావల్లభుఁ డా, గతిఁ బట్టుటఁ జూచి తాను గాలముఁ జెందున్. 32౪

కం. శోకోపహతయు భృశదుఃఖాకులిత యపాస్తనిర్భరానంద మహా

శోకాకుల యయి రుమ సతి, శోకంబున మేను విడఁగఁ జూడక యున్నే. 32౬

తే. వాలి మరణంబునకె కడుఁ వగఁ గృశించు, తాగ సుగ్రీవుగతిఁ జూచి తా నశించుఁ

దల్లియును దండ్రీయును బిన్నఁ తండ్రీచావఁ, జూచి యంగదుఁ డేటికిఁ బ్రోచు మేను.

చం. వనచరవీరు లెల్ల నిజఃవల్లభసంస్థితి దుఃఖితపు లై

ఘనతరముష్టిగాఢతలఁ ఘాతములన్ నిహతోత్తమాంగు లై

చనఁ జరసాంతవనాదృతులు చత్తు రరణ్యచరుల్ సపుత్రకుల్

వనచరు లార్తిఁ గూరి భృగుఁ పాత¹ మొనర్చి నిజప్రియాళితోన్.

32౮

కం. శైలంబుల వివిధవనీ, జాలంబులఁ గీశవరులు సంఘము లగుచున్

హాళిఁ జరింపరు తమి వా, హాళిం గ్రీడలను దుఃఖః తాత్తకు లగుచున్.

32౯

కం. ఉరిపోతలఁ బెనుమంటలఁ, బరుషవిషంబులను నిట్లు పాసంబులచే

మరణింతు గొండె నుసులులు, తరవారుల నుఱికి యొండె దలఁగుదురు కపుల్.

సీ. కిష్కింధ కిష్క డేగితి నేని యెయ్యెడ, హా యనునేడుపుటలివు వినఁగఁ

బడు నంతె, యిట్వొకువంశనాశంబును, గపికులనాశంబుఁ గలుగు నిజము

కాపునఁ గిష్కింధకడకు నే నిట నుండి, చన కుండుటయె చూడ సమ్మతంబు

చూతు నే నెట్టులు సుగ్రీవుముఖమును, జానకిపోబడిఁ గానలేక

తే. నేను బోకుంటి నేని వనేచరులును, దాశరథులును బ్రాణముల్ దాల్చువార

లాశచే నైనఁ గొన్నాళ్లు లట్టుగాన, నటకుఁ బోకుండు పే మేలటంచు దోచె.

¹ భృగుపాతము = కొండమీదనుండి నేలఁ ద్రెళ్లుట.

↔ హనుమంతుఁడు ప్రాణత్యాగముఁ జేయ నాలోచించుట. ↔

- శా. ఏ నిందుం గన నైతి నేని మిథిలాధీశాత్తజాతం గరా
దానుండ¹ నియతవ్రతంబుగ ముఖాదానుండ² నై యింద యెం
దేని³ భూరుహమూలవాసి నయి జీవేచ్ఛ⁴ విసర్జించుచున్
వానప్రస్థుడ నై చరించుటయె భవ్యం బైనమార్గం బగున్. 3౮౨
- కం. మె చ్చగుఫలమూలంబుల, హెచ్చగుజలనిధితటంబు † నే నరిగి యటన్
జి చ్చుటికెదఁ జితి పేరిచి, చచ్చుట మేల్ సీతఁ గనక † చనుకంటె నిటన్. 3౮౩
- కం. అంగములు వ్యాఘ్రకాకప, తంగంబులు దినుచు నుండఁ † దలఁగక ధృతిమీ
ఱంగ మరణోపవిష్టత, లింగిని నాధించువాడ † లీలగ నిచటన్. 3౮౪
- తే. అవనిసంభవ నిటఁ గాన † నైతి నేని, నీళ్ల నుటికి త్యజించెద † నేను మేలి
నిట్టినిర్వాణగతికి ముసీంద్రు లెల్ల, సమ్మతింతుర యని తోచె † స్వాంతమునను.
ఉ. హా యెటు సేయుదున్ నరశఃభావహశాలిని యై మనోజ్ఞ చం
ద్రాయతచంద్రికాసుభగ † యాచు యశోవిభవాభిరామ యై
పాయుట నిద్ర దీర్ఘయుయి † బాధసుక్తిర్దిద యైనరాత్రి వే
పోయెడిఁగా వృథా జనకపుత్రిఁ గనుంగొనుభాగ్య మేదఁగన్.³ 3౮౬
- కం. వ్రతి నై భూరుహమూల, షీతిపైఁ బడి యుండువాడ † సీతం గనకే
మతి లేక చనిన నంగద, పతిముఖ్యులుఁ గీశవరులు † బ్రదుకం గల రే. 3౮౭
- ఆ. ప్రాణములను విడువ † బహుదోషములు గల్గు
బ్రదికి యున్నఁ గాదె † పడయు శుభముఁ
గానఁ దాల్చువాడ † మేనఁ బ్రాణంబులు
బ్రదికి యున్న భద్ర † మొదవు నిజము. 3౮౮
- చం. అని యిటు మాటిమాటికి దురంతపుఁజింతలఁ జిక్కి దుఃఖినీ
రనిధికి వేల గాన కెదఁ † గ్రమ్మఱ యోజనసేయు, ధారిణీ
తనయ యె పైన నొత, మిఁక † దానవనాథునిఁ బట్టి త్రుంతునా?
దనుజునిదుష్కృతంబునకుఁ † దద్దయు నయ్యది పాచితం⁴ బగున్. 3౮౯
- కం. రావణుని నీడ్చికొనుచుం, బోవుదునా జలధిమీఁద † భూపతికడకున్
వేవేగ యజ్ఞపతికై, వావిరిఁ గొనిపోవుపశువు † పడువున బలిమిన్. 3౯౦
- ఉ. సారెకుఁ గుందు, వందు, నిట † జానకి గానఁగ రాది కేదిరా
తీ రగు నంచు నెంచు, సుదఃతీమణిఁ గన్గొనుదాఁక నీపురిన్
వారక చూతుఁగాక యను † బాధపరాక్రము రాము గృధ్రరా
ద్భారతి నమ్మి యిందుఁ గొని † వచ్చితి నా సతిఁ గాన కీయెడన్ 3౯౧

¹కరాదానుఁడు = చేతిలోఁ బడినదానిని దినువాఁడు. ²ముఖాదానుఁడు = నోరఁ బడినదానిని దినువాఁడు. ³ఏదఁగన్ = తయింపఁగా. ⁴పాచితము = ప్రాయశ్చిత్తము.

కం.దారుణ నుగురోపంబున, మారణహోమంబు నేయు ♦ మార్గణనహ్నిన్

వీరకపివారముల రఘు,వీరుడు పోవిడుచు నెట్లు ♦ వృథ పంచకులన్. ౩౯౨

కం.నియతాహారుడ నగుచును,నియతేంద్రియవృత్తి నిందె ♦ నివసించెద నా

కయి యేల మడియవలయును,నయగుణు లగునృపతివరులు,నగచరవర్యుల్? ౩౯౩

↔ హనుమంతుఁ డశోకవనంబును జూచుట. ↔

కం.అదిగో మహాద్రుమాన్విత, మది యొక్కయశోకవాటి ♦ యం దిందనుకన్

వెదకంగ లేదు నీతను, వెదకెదఁ గా కందు నేల ♦ విడువఁగ వలయున్. ౩౯౪

కం.మ్రొక్కెద వసురుద్రులకును, మ్రొక్కెద నాదిత్యులకును ♦ మొగి మరుతులకున్

మ్రొక్కి చని యశ్వలకు నేఁ, గ్రక్కించెద సోకుకండఁగరువం బెల్లన్. ౩౯౫

కం.మక్కించి రక్కసుల నే, నుక్కున వా రెల్లి నేడ్వ ♦ హోయని నీతన్

మక్కువ గలవతిఁ గూర్చెదఁ, జక్కఁగఁ దపసికి ఫలం బొసంగెడురీతిన్. ౩౯౬

కం.అని చింతాసందానిత,మనమున నొండొకముహూర్తఁమాత్రము నాలో

చన యొనరిచి యుత్సాహం,బున లేది మరుత్తనూభఁపుం డిటు పల్కున్. ౩౯౭

ఉ. మ్రొక్కెద రామచంద్రునకు ♦ మోడ్చెదఁ గేలు సుమిత్రపట్టికిన్

మ్రొక్కెదఁ దద్విదేహపతఁనూజకు శ్రీరఘురాముదేవికిన్

మ్రొక్కెద ధర్మవాసవమఁరుద్గణ మారుత రుద్రపాళికిన్

మ్రొక్కెద సూర్యచంద్రులకు ♦ మ్రొక్కెదఁ దామరసాప్తుసూతికిన్. ౩౯౮

చం.అని ప్రణతుల్ ఘటించి దిశ ♦ లన్నియుఁ జూచి యశోకకాననం

బునఁ దనదృష్టి నిల్పి చనఁ ♦ బూని మఱిన్ మది నెంచు నీగతిన్

వనచరలోకనాథుడు ధ్రువంబు నిశాచరకోటిరక్షితం

బును బరిసంస్కృతంబుఁ బురుఁభూరుచిరంబు నశోకవాటికన్ ౩౯౯

ఉ. కావలివారు వృక్షములఁ ♦ గాచుచు మిక్కిలి యున్నవార, లం

దావిభుఁ¹ డైనమారుతుడు ♦ నల్లన వీచుచు నున్నవాడు, నీ

తావిభునర్థ మై తనువు ♦ దానవనేత కగోచరంబుగా

వావిరి సంగ్రహించి రఘుఁవల్లభువల్లభ నందు రోసెదన్. ౪౦౦

చం.మునులును వేల్పులున్ దివిజఁముఖ్యుడు వజ్ర స్వభుండు బ్రహ్మపా

యవనలశశిప్రభాకరజఁలాధిపశర్వమరుత్తు లశ్వలున్

గనులకుఁ దోచువారు మఱి ♦ కాననివారును సర్వభూతముల్

ఘనతరభూతనాయకుడుఁ ♦ గార్యము సిద్ధి యొనర్తు రియ్యెడన్. ౪౦౧

సీ. ఎప్పుడు చూతునో ♦ యే నున్నసంబును², బాండురదంత మప్రణము నగుచు

మందహాసాంకూరఁనుందరం బయి పద్మదళలోచనంబులఁ ♦ జెలువు గాంచి

¹విభుఁడు = సర్వవ్యాపి.

²ఉన్నసము = ఉన్నతనాసిక.

నిర్మలతారేశః † నిభదర్శనంబగు, నమ్మహాదేవియాః † స్యమ్మ నేను
 ఏగతిః గందునో † హీనుండు త్సుద్రుండుఁ, బరమపాపియుఁ గ్రౌర్యః † పరుండుఁ దులున
 తే దారుణుం డయ్యును నువేషః † ధారి యయిన, యసురపతిచే బలాత్కృతిః † నపహరింశఁ
 బడినసాధ్వః † దపస్విని † బుడమికూతు, రామదేవునిదేవి సః † తీమతల్లి. ౪౦౨

↔ హనుమంతుఁ డశోకవనంబునఁ బ్రవేశించుట. ↔

కం. అని యీగతి మనమునఁ బొ,వని యించుకసేపు లోన † వనరుచు నాలో
 చన మొనరిచి యాప్రమదా,వనిప్రాకారమున కంత † వలనుగ దాఁపెన్. ౪౦౩
 సీ. ప్రాకారమున నిల్చి † పావని సంహృష్ట, సర్వాంగుఁ డగుచును † సంతసమునఁ
 జూడ వసంతాది † సురుచిరవికసిత, శాఖ లైనట్టిభూః † జములతోడ
 సాల తమాల తః † క్కోల హింతాల కో,ద్దాల కాశోక రః † సాల చంప
 క కపిముఖానేకః † కమనీయతరలతా, భవ్యాగయుతవృక్షః † వాటిఁ గాంచి
 తే. యల్ల విడిచిన బాణంబు † ననుకరించి, చివ్వునను దాటి యచటికిఁ † జేరఁ బోయి
 చారునీడజనిన్వినో † దార మగుచుఁ, గనకరాజతపానపాః † క్రాంత మగుచు. ౪౦౪
 సీ. వింతవింతలు గొల్పు † విహగమృగంబుల, సవు రయి యుదయభాః † స్కరనిభంబు
 నగుచుఁ జిగుళ్లు లే † యాకులు పూవులు, పూపలు పిందెలు † పొలుపుమీఱు
 పసరుగాయలు దోరః † పండులు పండులు, గల పెక్కు తెగలవృక్షముల వెలసి
 కోకిల హిందోళ¹ † కేకిరనంబుల, నానాశకుంతసంఠానకలన

తే. నవ్యమైనయశోకవః † నంబునందు,

ధారిణీసుత వేదకుచో † మారుతాత్త

జుండు సుఖసుప్తములను బః † తులను మేలు

గొలుప నవి యెల్లఁ గలకల † కూయఁ దొడఁగె.

౪౦౫

సీ. నింగికి నెగురుపః † తంగకోటులయెఱ, కలతాఁకునను జేలః † జేల మటంచు

రాలఁ బూవులు వానిః † రాసులనడుమను, బుష్పమయాద్రి నాఁ † బొలిచెఁ గపియు

దిక్కుదిక్కుల నున్న † యక్కుభంబుల కేగు, కపి వనంతునిఁ గాఁగఁ † గనియె భూత

తతులు భూమీరుహః † పతితపుష్పాకీర్ణ, వసుధ భూషితయోషః † పగిది వెలిఁగె

తే. గంధవహసుతగమన వేః † గప్రకంపి, తాపనీరుహపాలి వాః † తాత్తజాతు

మీఁద వర్షించెఁ బుష్పముల్ † మేలిమిగను, బుష్పపర్ణఫలావళుల్ † పానుఁగు పడియె.

కం. రాలినయాకులతో నిలఁ, దూలినపూవులను బండ్లః † తుటుములతోఁ బై

చేలలు సొమ్ములు నోడిన, యాలరిజూదరియుఁ బోలె † ననురె నగంబుల్. ౪౦౬

ఆ. శకునినికర మేది † స్కంధమాత్రాశ్రయ, ద్రువు లసేవ్యము లయి † తోచె నపుడు

సకలమిత్రబంధుః † సంపరిత్యక్తమా, నవులపగిది నింపు † మివుల లేక.

౪౦౭

చం.విరిసిన కేశపాశముల † వీడినకుంకుమపత్ర రేఖలన్
 ఖరనఖరాంకురక్షతయు † గాఢరదక్షతి విహ్వలాత్తయున్
 వరపరిపీతశుభ్రరద † నచ్చన యాజవరాలిఁబోలె వా
 నరనరవాలహస్తచరఁణంబులఁ దద్వని యప్పు రా ట్పడెన్.

౪౦౯

↔ హనుమంతుఁ డశోకవనంబున విహరించుట. ↔

కం.వింజముశిఖరంబుల వృష్టిం జెలఁగెడియాగడపల¹ † జెదరఁగ ననిలుం
 డుం జిమ్మినవడువునఁ గపి,కుంజరుఁడును జెదరఁ దీఁగఁగుంపులఁ జిమ్మెన్. ౪౧౦
 సీ. అయ్యెడ మగరాల † నను వైనభూముల, వెండియుఁ బైడియు † వెలయుస్థలు
 మంచినీళ్లుల నింపు † మించిన బావుల, మణిమయసోపాన † మండలముల
 మాక్తికవిద్రుచు † మంజులసికతాసు, కూలముల్ స్ఫాటిక † కుట్టిమములఁ
 దీరజకనకమ † హీరఁహాన్వితములఁ, బద్దినీకుముదినీ † భాసురములఁ

తే. జక్రచక్రాంగ నత్యూహ † సారసాళి
 కూజశంబుల వాహినీ † రాజితముల
 నమృతనిభతోయములఁ గుసు † మావృతవ్ర
 తతుల నగునూతులను గనె † దరుచరుండు.

౪౧౧

కం.ఆయాటతోటలోపల, వాయుతనూజుండు గాంచె † వరశిఖరవిచి
 త్రాయతకూటాగయుతశి,లాయతనం బైన కేళి † కావనిధరమున్.

౪౧౨

సీ. ఆనగ్రామునుండి † యవనికి నరుదెంచు, సెలయేటిచొప్పుఁ గాంచి నను నచటఁ
 బలిమీఁదఁ గిసిసి యం † కతలంబు డిగి యేగు, కోపనవైఖరి † కొమరు మీఱె
 నందు ప్రేలాడుశా † ఖాగ్రంబు లాక్రుద్ధ, వారించుచుట్టాల † పగిదిఁ దోచె
 ఝర మప్పు వెనుకకు † మరలెడినహి ఛూడఁ, గినుక చల్లారఁ గాం † తుని గనంగ

తే. మెల్లఁ గ్రమ్మటి పోయెడి † మెలఁతఁ బోలె
 దానికి నలంతి దవ్వనఁ † దతశకుంత
 రాజరాజితకాసార † మోజఁ గాంచె
 మారుతసుతుండు భృశహర్ష † మాణుఁ డగుచు.

౪౧౩

కం.చిత్రపురతనపుమెట్టు ప,విత్రశిశిరజలము వివిధ † వికిరమృగంబుల్
 కృత్రిమవనములు గలవలు,కృత్రిమదీర్ఘికలఁ దవ్వెట్టు † కృతసౌధములన్.

౪౧౪

కం.ఫలపుష్పభరితకుజపా,ళులు గొడుగులు పసిఁడి జేగతు † లున్ సోపానం
 బులు గ్రాల నందు వల్లి,దళమేదురశింశుపోరు † తరువు నొకండున్.

౪౧౫

కం.బంగరుటరుంగు లోలిఁ జె,లంగఁగఁ దనచుట్టు కడువి † లసితము గాఁగన్
 బొంగుచుఁ దనలో వానర,పుంగవుఁ డటఁగాంచె వహ్ని † బోలు తరువులన్.

౪౧౬

¹ ఆగడపల = మేఘముల గుంపులు.

ఉ. గుంటల విట్టలన్ నదులఁ జగ్రందఱుకుంగనకంపుఁ జెట్లు మి
న్నంటు వెలుంగుతోడఁ దనఁరారఁ గనుంగొని వీనిడాలు మై
నంటుటఁ బైడిగుంటి¹దుచు • లంటినవేడి వెలుంగునట్లు నే
నుంట లభించెఁగా యనుచు • నూహ యొనర్చెఁ గపీంద్రుఁ డాత్మలోన్. ౪౧౭

కం. అచ్చెరుపడఁ దనచుట్టును, నచ్చపుటసరంజిచాయ • నమరుకుజంబుల్
హెచ్చఁగ బంగరుగజ్జెలు, నిచ్చ మొరయుశింశుపావఁనీరుహవరమున్. ౪౧౮

సీ. సురుచిరకోమలాంకురపల్లవంబుల, నవ్య మాశింశుపానగముఁ నెక్కి
యిచ్చట నుండి నే • వీక్షింతుఁ గాక శ్రీరామదర్శనలోల • రమ్యశీల
నిట నట నలమట • నటమట గొనుబాల, జన కేశ్వరునిపుత్రి • చారుగాత్రి
ధూర్తు రావణు వని • తోరంపుఁజందన, చంపకనకుళవృక్షములచేత

తే. సొంపు నింపెడి పక్షులఁగుంపుచేతఁ

గమ్రుతర మైనవరతటాకములచేత

నింపు నిండారఁ గూర్చెడి • హృదయమునకు

త్వౌతనూభవ యిందురాఁ • గలదు నిజము.

౪౧౯

కం. ఆరామ రాముడేవెరి, శ్రీరాముఁడు గూర్చుసాధ్వీ • శ్రీరాఘవచిం

తారతమృగలోచన కాం, తారవిహారచణ యిటకుఁ • దప్పక వచ్చున్. ౪౨౦

కం. శ్రీరామశోకతప్తయుఁ, జారునిలోచన యరణ్యఁసంచారిణి కాం

తారవిహారాస్తమ, హీరమణితనయ సత్య • మిట కరుదెంచున్. ౪౨౧

కం. మున్నీయుద్యానంబున, నున్నవనేచరుల సేమ • ముల్లంబునఁ దా

నెన్నుచు నున్నది సత్యము, సన్నతరఘురాముడేవి • జానకి యిచటన్. ౪౨౨

కం. సంధ్యాకాలంబునఁ దా, సంధ్యావందనముఁ జలుపఁ • జనుదెంచును ని

ర్వంధ్యోదక యీనదికడ, కుం ధ్యాన మొనర్చికొనుచుఁ • గూర్చిహృదీశున్. ౪౨౩

కం. ఆయంబకు రఘురాముని, ప్రేయసికిన్ రాజవర్యుఁప్రియ కనురూపం

బై యమరె సమృతం బై, యాయతులాశోకవనము • హృదయంగమ మై. ౪౨౪

కం. జీవితయేనియు రాముని, దేవియుఁ దా నిందు నరుగుఁదెంచుట నిజ మం

చీవిధిఁ దలఁచుచుఁ బావని, యావృక్షంబునను డాఁగి • యటు నిటు గనుచున్.

➔ హనుమంతుఁ డశోకవనంబున సీతాదేవిని వెదకుట. ➔

సీ. సంతానకలతోరుఁసంతానములచేత, రాజితభూరుహఁరాజిచేత

దివ్యగంధరసాఢ్యభవ్యాకృతులచేత, నందనతుల్యసుందరతచేత

సలలితమృగపక్షికులచయంబులచేతఁ, బ్రాసాదహర్ష్యాగ్రపాళిచేతఁ

గోకిలాలాపనఁకోలాహలముచేతఁ, గనకాంబుజోత్పలఁగణముచేతఁ

తే. బలువిధంబులు మేలికంబులచేత, సతులితవిశాలభూమిగృహళిచేత

సర్వముతుపుష్పఫలగభూజములచేత, మీతెడునశోకవనిని సామీరి¹ గనియె.

కం. పుల్లాశోక ప్రతతులఁ, బెల్లగు నెఱడాలు మించె ♦ వేకువప్రాద్దు

నొల్లపుఁగాంతుల నగుచుం, గొల్లగ నెఱమంటఁ జిక్కికొనియె నసంగన్. ౪౨౭

ఉ. రాలెడుపూలు సొమ్ములనఁ ♦ గ్రాల శిరంబుల నన్నియొక్కటే

కాలమునందుఁ బక్షు లెఱకల్ నెఱనిచ్చికొనం దదీయఁ

క్షాళివిలీనపుష్పవళ ♦ మై ద్రుమపాళివిహీనపత్రశా

ఖాళియుతంబునట్లు గన ♦ నయ్యె మరుత్తుతుకన్నుదోయికిన్. ౪౨౮

కం. ఆమూలపుష్పనిచితం, బై మంజుతరంబు నయి న్యథాసహ మగుచున్

శ్రీమత్కుసుమభరింబున, భూమిని సోకెడు నశోకభూరుహశాఖల్. ౪౨౯

చం. కుసుమితకర్ణికారములఁ ♦ గ్రొన్ననలం గలకింశుకంబులన్

బసగలస్తవర్ణములు ♦ బా గగుపొన్నలుఁ జంపకంబులన్

ససి గలశాతకుంభనిభఁచారునగంబులఁ గొన్ని కొన్ని య

గ్గిసిగలఁబోలు చెట్టులను ♦ గేసరిసూనుఁడు చూచె నయ్యెడన్. ౪౩౦

సీ. కాటుకడాలునఁ ♦ గ్రాలుచెట్టులు కొన్ని, వేవేలుగ నశోకవృక్షములును

సవు రొప్ప నందనఁచైత్రరథంబుల, నతికరించినకాంతి ♦ నంద మగుచు

వాక్కున కందనిఁప్రాప్తరూపం బయి, కుసుమతారావళిఁ ♦ గొమరు గనుట

రెండవయాకాశమండలం బనఁ బుష్పమణుల నేనవపినుమడు² గనంగ

తే. సర్వముతుఫలనిచిత మై ♦ చారుగంధి, పాదపంబులఁ దనరారి ♦ బహుమృగాళి

కలితమగుచును రెండవగంధమాద, నాద్రి యనఁ బుణ్యగంధ మై ♦ యమరుదాని.

తే. ఆయశోకవనంబు వాతాత్తజండు, చూచి నడుమను గైలాసశుద్ధ మగుచుఁ

బగడపున్నెట్లుతప్తసువర్ణవేది, కలును వెలీయఁగ లక్ష్మీప్రకాశ మొసరి ౪౩౧

కం. మి న్నొరయుచు రమ్యం బై, కన్నులకును మేలిపిందు ♦ ఘటియించుచు సం

పన్నస్తంభసహస్రము, చెన్నా రెడు నొక్కమేడఁ ♦ జేరువఁ గాంచెన్. ౪౩౩

↔ హనుమంతుఁడు నీతాదేవిని జూచుట. ↔

ఉ. మాసినచీరతోడ, ధృతి ♦ మాలినచిత్తముతోడ, సింతయేన్

గ్రాసము లేమిఁ జిక్కిననుఁకాయముతోఁ, బయి పై నిగుడ్చుని

శ్శ్వాసచయంబుతో, గుఱుతు ♦ పట్టఁగరానిస్వరూపకాంతితో,

గాసి నొసంగురాత్రిచరఁకాంతలచేఁ బరివేష్టమాన యై ౪౩౪

ఉ. క్రొన్నెలవోలె నున్నయొకఁకొమలగాత్రిని, హోమధూమసం

ఛన్నహుతాశనాచ్చిగతి ♦ జా నటి యుండెడిదాని, నైజమా

- యిన్నెటిరూప మంచు మది • నెంతో విచారముఁ జేసికాని లో
నెన్నఁగరాని దానిని, నహీనతరవ్యధితాత్మ, సుందరిన్ ౪౩౫
- ఉ. ధూళిని బ్రుంగియున్న మెయిఁతోఁ గమలంబులు లేనికొల్పు నా
ప్రీతి నలంకృతిం దొఱఁగి • వీతరుచిం గలయొంటిచీరతో
వాలినదుఃఖభారమున • వాడి తపస్విని యై కుజగ్రహం
బోలిని బట్టుకొన్న చెలు • పూడినరోహిణి నాఁగ నొప్పుచున్. ౪౩౬
- సీ. కాలువలై పాటు • కన్నీళ్లు మొగ మెల్ల, నావరింపఁగఁ గడుఁ నడలుదానిఁ
దలపోతలకుఁ జిక్కి • తతశోకమున స్రుక్కి, యెప్పుడు వెకి వెక్కి • యెచ్చదానిఁ
దనవారి మొగములఁ • గన లేక రక్కసి, పిండుమోములు చూచి • బెగడుదాని
వేటకుక్కలలోన • వేర్పడి చిక్కిన, మాఁడుజం కనఁగ నల్లాడుదాని
తే. నల్లత్రాఁ చన దిగి జఘఁనంబు నొత్తయు, నొంటిజడతో శరత్తున • నుదయవేళఁ
గారుటడవుల నొప్పారుఁ త్తొలంబుఁ, బోని దానిని నెఱమాపు • మేనిదాని. ౪౩౭
- కం వ్యసన మెఱుంగనిదానిని, వ్యసనంబున మాఁడుదానిఁ • బరనుసుఖార్హ్వా
బస దొఱఁగి ధ్యాసపరయై, వసివాడినదాని దీన • వనజదళాక్షిన్. ౪౩౮

→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవిని జూచి తనలో వితర్కించుకొనుట. ←

- కం. కని యీకృశమలినాంగియె, ఘనుఁ డగుజనకునితనూజ • గాఁబోలు నొకో
యని యీ కారణముల నా, హనుమ వితర్కింపఁ దొడఁగె • స్వాంతమునందున్.
- కం. ఏరూపముఁ గలసుందరి, నారావణుఁ డపహరించి • యరుగుచు నుండఁ
వారక కంటిమొ యానాఁ, డారూపమ యీమెయందు • నయ్యెం గనఁగన్. ౪౪౦
- సీ. నిండుఁజందురుఁబోలు • నెమ్మోముఁ గలదానిఁ, బొలుపు లీ నెడికను • బొమలదాని
లలిన్మ త్తయకావన • లక్షణంబుల¹దాని, నిడుద లౌ నీలంపు • నెఱులదాని
నిరుల మ్రింగెడికాంతి • నెసఁగు చుండెడిదాని, బింబంబు డం బగు • పెదవిదాని
సింహమధ్యంబు హ • సింహమధ్యముదాని, నొప్పఁదీర్చినపాద • యుగముదానిఁ
తే. దోయజంబులఁబోలు క • న్దోయిదానిఁ, బుష్పబాణునియలివేణి • బోలుదానిఁ
నిండు నెలడాలునాఁగను • నిఖిలజగతి, కనుపమానేష్ట యగుచును • జ నెడుదాని.
- ఉ. తాపసిఁబోనిదాని, వనుఁధం బడియుండెడిదాని, నూరుపుల్
పైపయిఁ బాఁపలేమ² యనఁ • బర్వఁగఁజేసెడిదాని, ధూమమా
లాపరితాగ్ని నాఁగ విపులవృథ సొంపటి యుండుదాని, మి
ధ్యాపరిభూతకీర్తి నిహ • తం బగునాశను బోలుతొయ్యలిన్. ౪౪౨
- ఆ. కుదుటఁ బడనిశ్రద్ధ • మదికి సందిగ్ధ మా, స్మృతియు, క్షీణ మైన • సిరియుఁ గలుష
యుక్త మైనబుద్ధి, • యుపహతిఁ గూడిన, కార్యసిద్ధి నాఁగఁ • గ్రాలుదాని. ౪౪౩

¹యావనలక్షణంబులు = స్తనములు. ²పాఁపలేమ = నాగకన్య.

నీ. కాసలేయునిఁ జూడఁగ నక తపియించి, యసురచేతకఁ జిక్కి యడలుదాని
వచ్చునా నాప్రియవల్లభుం డంచును, నలుదెస ల్పరికించి యలరుదానిఁ
బొదలుచు నొంటి మై యెవరి చూచెడితేడి, కన్నెకన్నులఁబోలు యకనులదానిఁ
గాలువ లైపాటుకన్నీటివఱవతో, బుల్కు పుల్కును గనుపొలుపుదాని
తే. వాడుపాటిన మోమున యగచుదాని, వేడినిట్టూర్పు పైపయి యిడుచుదాని
ధూళి బ్రుంగినమేనను యదూలుదాని, విన్నదనమున మలమల యవేగుదాని.

నీ. ఉత్తమాలంక్రియా యోగ్య యయ్యును మేన, మండనంబులు లేక యుండుదానిఁ
గారుమబ్బుచుఱుంగు యగనినచుక్కలతేని, నడువున మోసిన యప్రభలదాని
నభ్యాస మెడలుట యనాత్మ విస్తృతి గన్న, చదివినచదువు నాఁ యబొదలుదాని
విగతసంస్కారమై యేఱర్థ మొసఁగెడి, పదము నా వికట మై యపరఁగుదాని

ఆ. సగునా కాదా నీత యనుచు శంకించుచు, గలఁగి చూచి చూచి యకష్టమునను
గారణంబులెల్ల యగలయ నాలోచించి, నెలఁత నీత యనుచు యనిశ్చయించె. రరశి

→ హనుచు తాను జూచినస్త్రీ నీతాదేవి యని నిశ్చయించుకొనుట. ←

కం. జానకిసాము లటంచును, మానవవిభుఁ డేవి పలికె యమా కవియెల్లఁ
గానఁగ నయ్యెడిఁ గుజశా, ఖానికరములందు వ్రేలి యకలికికి నఱుతన్. రరఁ

ఉ. చక్కనిచేతకమ్ములును యజానగుమేల్ బొగడల్ సుకాంతిఁ బెం
పెక్కినరత్నవిద్రుమమఁ హిష్ఠవిభాకరభూషణంబులన్
మక్కియు నల్లపాటియును యమానక పెక్కుదినాలు దాల్చుటన్
జక్కఁగ గుర్తు లేర్పఱిచె యస్వామి వచించినసామ్మ లి వ్వగున్. రరశి

కం. అక్కడ నేఁ జూచిననగ, లిక్కడఁ గనరావ; యున్న యిట నచ్చోటన్
జిక్కనిసామ్మలె; దీనికి, నొక్కింతయు సందియంబు యనందదు చూడన్. రరశి

చం. పసిమికడానిడాలున శుభం బయి యప్పుడు పోవువేళ నా
కసమున నుండి రాలుచు నగంబునఁ గొం దొక చిక్కి త్రెస్సి తా
వెసఁ గపిపంక్తి చూడఁగను యప్రిలినచీరయు మేలిసామ్ములున్
వసుమతి నీమెయే విడిచె యవంచనలే దొకయింత యేనియున్. రరశి

కం. చిరకాలం బీవసనము, ధరియింపంబడుట మాపుతగిలియు వన్నెన్
బరికింపఁగ నాచీరకు, సరియై యొప్పారె నిదియు యసత్యము చూడన్. రరశి

ఉ. ఈకనకాంగి రాముహృదయేశ్వరి దేవెరి దూరవిప్రవా
సాకుల యయ్య రాముహృదయంబున నెప్పుడు బయ కున్న, ద
స్తోకము రామచంద్రునెడఁ యదోచు సుహృపము నంగసౌష్ఠవం
బీకువలాక్షి¹ యందుఁ బరిదృశ్యము లయ్యెను యుక్తమే కదా? రరశి

¹కువలాక్షి = కలువలవంటి కన్నులుగలది.

కం. శ్రీరాఘవుఁ డేమెకుఁగాఁ, గారుణ్యం బొసఁగింపఁగఁగఁమయుఁ గడుదు
ర్వారపుశోకము మదనుఁడు, గారింపఁగ వేఁగు నట్టియబల ల దేయా. ౪౫౨

సీ. ఆపదవేళల • నంగన నొక్కర్తుఁ, బ్రోవలే దనెడికాఁగఁగఁమునను
నన్ను నమ్మినదాని • కిన్నిపాట్లబ్బిన, సైచితి నను నొసఁగింపఁమునను
నర్థాంగలక్ష్మీని • నకట కోల్పడితిఁగా, నుందరి ననియెడిశోకమునను
నొద్ద లేదాయెఁగా • యొప్పులకుపు నా, ప్రియ యన్న వెరవేకివేకరిమున¹

తే. నకట యీనాలుగింటను • నడలు చుండు
రామచంద్రుండు హృదయ మీఁరామయంద
నిలిపె నీమెయుఁ బతియంద • నిలిపె మనముఁ
గాన బ్రదికిరి వీరలు • గడియ యైన.

౪౫౩

కం. ఎంతటిదుష్కరమును భూ, కాంతుఁడు ఘటియించె నీమె • గనకయు బ్రదికె
జింతావ్యథఁ జిక్కండును, వింత గదే మిగుల రామవిభుచరితంబుల్. ౪౫౪

కం. ఎంతటి దుష్కరమును దుర్దాంతపరాక్రముఁడు సల్పు • రాముఁడు సీతా
కాంత మదిరాయతాంబక, చెంతను లేకున్న ద్రుటియు • జీవముఁ దాల్చెన్.

కం. అని జానకిఁ గని పానని, మనమున సంతోషమగ్న • మానసుఁ డగుచున్
ఘనుఁ బ్రభుని రాము నెంతయుఁ, గొనియాడెనదెంతవాఁడో • కోయతఁ డనుచున్.

↔ హనుమంతుఁడు సీతాదేవిస్థితికి దుఃఖించుట. ↔

ఉ. రాము గుణాభిరాము నల • రామ నుతించి ప్రశంసితస్యఁ జిం

తామథితాత్మఁ డై పవన • నందనుఁ డశ్రులు గ్రమ్ముకన్నులన్

రామునిదేవిఁ గూర్చి యపు • రా యనుచున్ విలపించి మూర్ఛ మి

ట్లామహిమాఘ్నఁ డుండి తద • నంతర మిట్లని యెడ్చె దుఃఖయై,

౪౫౬

కం. శీలవతి గురువినీతుం , డౌలత్తుణగురునరేణ్య • నాత్మప్రియ భూ

బాలికయును దుఃఖించినఁ, గాలము దురతిక్రమంబె • కా యెవ్వరికిన్.

౪౫౮

కం. రామునిస్యవసాయంబును, ధీమత్సౌమిత్రిమతముఁ • డెలియుట సీతా

భామామణి కలఁకం గన, దేమియు పానలకు వేల్పు • టేటివిధమునన్.

౪౫౯

కం. రామున కీయసితేక్షణ, రాముఁడు నీనతికిఁ దగును • బ్రాయమునందున్

శ్రీమానితశీలంబుల, సాముద్రకలక్షణముల • సద్వంశమునన్.

౪౬౦

కం. అని బంగరు బొమ్మనఁ ద్రిభు, వనములకు నేర్పుసాని • వరలక్ష్మీపతెన్

గన నగుసీతను గనుఁగొని, మనమున రామునిఁ దలంచి • మఱియుం బలికెన్.

సీ. ఈకాంతకై కదా • యిషువున నొక్కంట, బలశాలి యవ్వాలి • భంగపడియె

నీవెలందికై కదా • రావణతుల్యవీ, ర్యుండు గబంధుఁడు • రూపు మాసె

నీమానినికై కదా • భీమవిక్రముఁ డైన, యనిరోధుఁడు విరాధుఁ • డంత మొందె

నీనెలంతకై కదా • కానలోఁ బదునాల్గు, వేలరక్కనులకుఁ • బేరు మాసె

తే. నీమెకై కాదె ఖరఖలుఁ నామ మణఁగె, నీసతికిఁ గాదె త్రిశిరుండుఁ నీల్లి చనియె
నీసునతికయి దూషణుం ఁ డే పడంగె, బటుపరాక్రముఁ డగురామఁ భద్రుచేత.

ఉ. ఈమెకు నై దురాలభకఁ పీశ్వరసాలితపూజ్యసంపదల్
శ్రీమహితార్కసంభవునిఁ జేరె నిమేషములోన, సాగరం
బీమెకుఁ గాదె నేను దరిఁయించితి, నీపురిఁ గంటి, నీమెకై
రాముఁడు లోక మెల్లమహిఁ గ్రాచిన యుక్తమ నాకుఁ జూడఁగన్. ౪౬౩

కం. మేలో త్రిభువన రాజ్యము, మేలో జానకి యటన్న ఁ మేదినిసుతకున్
దైవోక్తరాజ్య మెల్లను, జాలదు పో యొక్కకళకు ఁ సరిపోలంగన్. ౪౬౪

ఆ. ఈమె ధర్మశీలుఁ ఁ డెంతో మహాత్ముండు, మిథిలనాథుఁ డగుచుఁ మేల్లిగన్న
ప్రథితజనకుతనయ ఁ భర్తృవృథవ్రత, యల్లసీత సందిఁయంబు లేదు. ౪౬౫

నీ. తమ్మిపుప్పొడులయంఁదం బైన మడిదుమ్ము, రేచునాఁగటికొనఁ ఁ దోచె నుర్వి
సత్యశీలుం డైనఁ జనకాననీశుని, ముద్దులకూతు రై తద్దఁ పెరిఁగె
అతివీరుఁ డాద్యుండు ఁ నపరాజితుండైన, యాజ్ఞికీ¹ దొలికోడ ఁ లగుచు నెగడె
విదితాత్ముఁడును గృతఁ విదుఁడు ధర్మజ్ఞఁ డౌ, రామునిమోహంపుఁరాని యయ్యెఁ
తే. గాంతుపైభక్తిఁ గష్టమన్ఁ చింత లేక, సౌఖ్యములఁ బాసి చొచ్చి నీర్జనవనంబు
నాకు లలములు దిని యింటిఁచందుఁబోలె, బతిని సేవించుసతి దైత్యఁసతులఁజిక్కె

ఉ. సుందరిఁ గష్టదూర దరఁసుస్థితభాషిణి స్వర్ణవర్ణ రా
కేందునిభాస్య రాక్షసకుఁ లేశ్వరపీడిత నీరువట్టుచే
వందురువాఁడు పెంజేలునఁపందిరి డాయఁగఁ గోరునట్టు లీ
కుందరదం గనంగ రఘుఁకుంజరుకోరుట యుక్తమే కదా. ౪౬౬

కం. రాజ్యపదభ్రష్టుఁడు దన, రాజ్యము లభియింప నలరు ఁ రహిని ద్రిలోకీ
పూజ్య యగుసీత మరలం, బ్రాజ్యంబుగఁ బొంది ముదముఁపడు రాముండున్.

ఉ. చుట్టములం దొఱంగినను ఁ జూటలు వోయినఁ గామభోగముల్
నిట్టల మైనకష్టముల ఁ నెవ్వగఁ దాను మునింగి యుండినన్
నెట్టన ప్రాణనాథుఁ గన ఁ నిల్పి మనం బనయంబు నోర్పుతో
గిట్టకయున్న దీమె పిడికింటి నయో బిగఁబట్టి ప్రాణముల్. ౪౬౭

ఉ. చూడదు రాక్షసాంగనలఁ ఁ జూడదు పుష్పఫలద్రుమంబులన్
జూడదు రమ్యహర్ష్యముల ఁ సుందరి డెందమునందు నెప్పుడున్
జూడఁగఁ గోరుచున్ భువనఁసుందరు రాముని నొక్కని స్తదిన్
వేడుక సేయ దెయ్య దవఁసీసుత, యుక్తమేకా తలంపఁగన్. ౪౬౮

కం. వరభూషణములకంటెను, బరమం బగుభూషణంబు ఁ భర్తయె సతికిన్
దరుణీమణి తద్భూషా, విరహిత యై వనరుకతన ఁ వెలుఁగదు కంటే. ౪౬౯

కం. ఎంతటిదుష్కరమును భూ, కాంతుఁడు ఘటియించు నీమఁద గనకయు బ్రదికె
జింతావ్యధఁ జిక్కఁడును, వింతగదే మిగుల గామవిభుచరితంబుల్. ౪౭౨

కం. అళినీలకుంతలాంతను, నళినీదళతుల్యనయన నవ్యసుఖార్హ
గలకంతి దుఃఖతం గనఁ, బలు కేటికి నాకుఁ గూడ¹ వ్యధ పైకొనియెన్. ౪౭౩

ఉ. రాముఁడు లక్ష్మణుండుఁ దను రక్షణసేయ సుఖించు చుండు నీ
వామ క్షుణ్ణ క్షమాతరుణిఁ బద్ధవిలోచన రాక్షసాంగనల్
భీమవిలోకనల్ బెదరుఁ పెట్టుచుఁ గావఁగ వృక్షమూలమం
దీమెయి నున్న, దొర! విధిఁ కేది యసాధ్యము తప్పఁ జూచినన్. ౪౭౪

తే. మంచు సోకిన నెత్తమ్మి మాడ్కిఁ గాంతి, డటిఁగి దుఃఖపరంపరఁ దప్త యగుచు
నంటుకానిని బాసిన పెంటిచక్ర, వాక మన సీత దీనత ననరు టయ్యె ౪౭౫

మానిని. పూవులవ్రేకన వ్రాలినకొమ్మలఁ బొల్చునశోకమహాతరువుల్
తావులు నించుచు మాధవచారునుఁ ధాకరకాంతులు రేగుచు దుః
ఖావిలఁ జేయుచు నున్నవి యీతరఁశాక్షి నటంచు మనంబున నీ
దేవియ సీత యటంచును నిశ్చయఁ ధీయుతుఁ డుండె ద్రుమంబుపయిన్. ౪౭౬

➔ హనుమంతుఁడు సీతాదేవికిఁ గాపున్న రాక్షసస్త్రీలఁ జూచుట. ➔

కం. అంతట నీలాంబువులం, గాంతం బగుహంసయట్లు గగనాపరభా
గాంతరమున వెలికలునల, కాంతి నిశాకాంతుఁ డమరె గడు నిర్మలుఁ డై. ౪౭౭

కం. వాసిగ సీతను నెమకఁగ, బాసట యై వెలసె నేమొ పానని కనఁగా
భాసురనిర్మల తేజో, రాసులఁ దాపంబుఁ బాపె రా జాతనికీన్. ౪౭౮

కం. వ్రేగున మునిఁగెడియుడుపము, నాఁ గడుదుఃఖమున పేర్చి నవయుచు నుండం
గాఁ గనుఁగొనె రామునియెల, నాఁగను నాఁగంటిచాలు నవలామిన్నన్. ౪౭౯

సీ. ధరణీసుతను జూచి తన్నికటంబున, ఘోరదర్శనల సురారిసతుల
నేకాక్షిని నకర్ణ నేకకర్ణను శంకు, కర్ణను దనుదీర్ఘ కంధరలను
నెగయుముక్కునదాని దిగవ్రేలుచెవిదాని, ధ్వస్త కేళిని బోడితలలవారి
నతికాయ మగునుత్తమాంగంబుఁ గలదాని, గడ్డంబు నంటు సల్కన్పదాని
తే లంబకర్ణలలాటను లంబకుచను, గేశకంబళధారిణిఁ గీశవరుఁడు
లంబజానుక లంబాస్య లంబజతర, లంబరదనాంశుకలయుఁ గదంబములను.

సీ. గిటకలఁ బొడవుల నట మఱుగుజ్జల, వికటల వామనానికరములను
మిట్టపండ్లులదానిఁ బొట్టయుబ్బినదాని, ముక్కిఁడిఁ బింగాక్షి బొక్కినోటి
విశృతను గాళిని బింగళఁ గ్రోధనఁ, గాలాయసమహోరు శూలకూట
ముగ్ధరహస్తల మొగి గలహప్రియ, నజమృగమహిషశివాస్యతలల
తే వ్యాఘ్రముఖ నుష్టగజఘోట కాంఘ్రి మఱి ని
ఖాతమూర్ధను నేకాంఘ్రి కర్ణకరల

¹ నాకుఁగూడ = బ్రహ్మచారియు - విరాగియు - యోగీశ్వరుఁడు జితేంద్రియుఁడు నైన నాకునుగూడ.

నశ్వకర్ణిక ఖరకర్ణిక హస్తకర్ణిక
మఱియు గోకర్ణ హరికర్ణి నుండలముల.

౪౪౧

సీ. అతినాసను ననాస • చ్యుతనాస నుగ్ధత, నాసః దిర్యజ్ఞాస • నాగనాసః
బాదచూడిక హస్తి, పాదగోపాద మ, హాపాద ద్విర్భజి, హ్వనఖలను
బెద్దతలలవారిః • బెద్దమెడలవారిః, బెద్దపొట్టలవారిః • బెద్దకనుల
వారిః బెంజన్నుల, వారిః గ రేణుకా, ముఖ నజాముఖ హస్తి, ముఖని నాఁడు
తే. పందిమోమునదానిని • వాజివక్త్ర, నుష్ట్రవక్త్రను ఖరవక్త్ర • నుగ్రదర్శ
నలను ముద్గరశూలహ, స్తలను గ్రోధ, నలః గరాళలః గన్ధానః • గలహరతల.
ఉ. కొల్లగః గల్లు ద్రావి, వెఱిః కూతలు రోతలు గొల్ప నంజుడుల్
నల్లయు¹ నాని, వెక్కసపులాగున మైః గలయంగః బూసి, యు
త్ఫుల్లసరోజనేత్ర యగుః భూసుత యుండుకుజంబుచుట్టు అం
పిల్లగః కాంచె రక్కెసల • మేక బురికింప సమీరసూతీయున్.

౪౪౩

→ హనుమంతుఁడు సీతా దేవిని జూచి సంతోషించుట. →

సీ. ఆచెట్టుక్రీనీడ • నమలినచారిత్ర, వనటచే దపియించి • వగచుదానిః
జెనఁగొన్న మాపుషః • యను వెండ్రుకలదాని, నెఱి మీఱునడవడి • నెగడుదానిః
గాంతిః బాసినదానిః • గాంతుః గానఁగ లేని, దాని మేల్సొమ్ములు • లేనిదాని
భర్తనురాగంబె • వరభూష యవుదానిః, బుణ్యహీనతః జేసి • పుషమిఁబడిన
తే. రిక్కయునుబోనిదాని రేఁదిమ్మరీఁడు, పట్టి బంధింపఁ జట్టాలపట్టు లేక
సింగ మాఁగినగుంపునఁ • జీలి యొంటి, యైనయాఁడేనుఁగునుబోలె • నడలుదాని.
తే. వాడుకొనమిని దంత్తులు • వదులు పాటి, ధూళి మాసినవీణెనాఁ • దోఁచుదానిః
బ్రీతిభరమున మగని స్థఁరించుదాని, రక్కెసలపల్కుఁ బెడచేవిఁ • జెక్కుదాని.
సీ. శారదవేళను • నీరదావృతమైన, పూపచందురురేకఁ • బోలుదానిః
గూరగ్రహవృతః రోహిణీచాడ్పున, నసురాంగనావృత • యైనదానిః
బూవులు లేనట్టి తీవఁబోలినదాని, ధూళి బ్రుంగియు రుచిఁ • దోఁచుదానిః
ననలు² పై క్రమ్మిన, యబ్జినివలెఁ గాంతి, నెగడియు నెగడక • నెగడుదానిః
తే. దీరమాసిన చినిఁగిన, చీరదాని, జింకపిల్లలకన్నుల • చెలువు నవ్వు
కన్నుఁగవదానిః జూపఱి కడుపుఁ జేతఁ, గలఁచిన ట్లానరించెడి, కలికిఁ గనియె.
ఆ. భర్త లేజమునను • బరమధీరత గల్లు, దీన మైనమోముఁదానిః దనదు
శీలమహిమఁ గాపు • చేసికొం చడలెడు, దాని సీతఁ గనియె • వానరుండు. ౪౪౭
సీ. బెగ డొంది కంపిల్లు, మృగకన్యకయుఁబోలె, దిక్కులు చూచుచు • స్రుక్కుదాని
వేడినిట్టూర్పుల • వృక్షపల్లనములఁ, గ్రాచెడి నేమొనాఁ • గ్రాలుదాని

నాంతరదుఃఖాబ్ధి ధం దంద పొంగిన, నలలయ ట్టూర్పులు ధ వెలుదాని
 నవసినయంగముల్ ధ నాణెంబుతో వినా, కృతభూష యై శోభ ధ నెసగుదాని
 ఆ. మదిరనయన సీత ధ మారుతి గనుఁగొని, సమృద్ధాశ్రు లురల ధ జాలుగాఁగ
 రామచంద్రునకును ధ సౌమిత్రికిని గేలు, మోడ్చి శాఖయంద ధ ముడిఁగి యుండె.

→ రావణుఁ డశోకవనంబునకు వచ్చుట. ←

కం. చంచత్పల్లినకుసుమో, దంఁచితవనిఁ గలయఁ జూచి ధ యననిజఁ జిక్కం
 గాంచఁగ మారుతి దలఁపఁగ, నించుకనక్కువగ రేయియెల్లం గడచెన్. ౪౮౯
 ఉ. అంతట నాలకించెను షఁడంగకవేదవిదుల్ మఖక్రియా
 న్వాంతులు వేగుజామునను, యంబున మేల్కని బ్రహ్మరాక్షసుల్
 మంతు నొ¹కింత లేక శుచి, నుద్విధి నించెడిబ్రహ్మఘోషముల్
 వింతగ వాద్యనాదములు ధ వీనులవిందుగ మ్రోయు చుండఁగన్. ౪౯౦
 కం. ఆనుంగళరవములఁ బూ, ర్వామరసతి మేలుకాంచి ధ యంబరసుమనో
 దానుంబు లెకల సీతా, చామాక్షిం దలఁచె రాగఁ పరవశుఁ డగుచున్. ౪౯౧
 కం. మననమదోత్కటుఁ డయి దశ, నదనుఁడు గాఢముగ మనము ధ ననజాక్షిపయిన్
 బదిలముగ నిల్చి కామము, హృది నణఁపఁగ నేరఁ డయ్యె ధ నించుక యైనన్.
 సీ. తనకును గలయను, త్తమలక్ష్మి శోభిల్లి, సర్వాభరణములు ధ సరగఁ దాల్చి
 కుసుమితఫలితసంక్కుజసంతతులచేతఁ, గందోయి కెంతయు ధ విందు లిడుచు
 విద్భినతమ్ములఁ ధ బెచ్చు మీఠినకొలం, కులు శకుంతంబులఁ కలకలములు
 సాబగార నద్భుతఁ సుందరం బయి పెక్కు, లీహామృగంబులఁ పూహములను
 తే. దృఙ్గనోహర మగుచును ధ దేజరిల్లి, రత్న కాంచనతోరణఁ రాజి వెలసి
 బహుమృగాకీర్ణ మయి గళఁ త్ఫలచయ మయి, నన్య మైనయశోకవనంబుఁ జొచ్చె.
 తే. వేయిగన్నులవేల్పును ధ వెంబడించు, నమరగంధర్వసతులట్టు ధ లసురసతులు
 వందచుంది సురేంద్రునిఁ వైదివెంట, నరిగిరి ప్రదీపచామరఁ హస్త లగుచు. ౪౯౪
 సీ. రంగారుబంగారుఁ భృంగారువుల నీళ్లు, కొందఱు గైకొని ధ ముంద అకుగ
 మండలాగ్రంబులు ధ మణిమయాసనములు, గొని కొంద అంగనల్ ధ వెనుక రాఁగ
 జాణయొక్కతె మఃశిఁ స్థాలిఁ బానంబునఁ, బూరించి కుడికేలఁ ధ బూనినడువ
 రాజహంసను బూర్ణఁ రాజబింబముఁ బోలు, గొడుగు నొక్కతె వెనుకడను బట్టఁ
 తే. బైడిదండంబు నొక్కతె ధ పట్టుచుండఁ
 గూర్కుకన్నులఁ దనప్రియఁ కులసతులును
 మబ్బుతోఁ జనుమెఱుఁగులఁ మాడ్చి నడవఁ
 బంక్తికంధరుఁ డుద్యానఁ వనముఁ జొచ్చె. ౪౯౫

సీ. ప్రీలినకొప్పులు ♦ రాలినపూతలు, దూలినసరములు ♦ గ్రాలువారు
నిద్దురమంపులు ♦ నెఱిమత్తుకంపులు, జెమ్మటమోములు ♦ జెలగువారు
శ్రమవారి, దడిసిన సుమహారములవారు, మాలికాకులచికు ♦ రాళివారు
జేవులుగన్నులు ♦ జెలువంపుజిన్నెలు. మేలగువన్నెలు ♦ మెఱయువారు

తే. రాగ రాగంబునను వెంట ♦ రామవిభుని

కాంత మది నుంచి తమిఁ బెంచి ♦ కళవళించి

మాధ్యము నహించి మర్యాద ♦ మట్టగించి

క్రించుటసురుండు వనముఁ జొత్తెంచుటయును.

౪౯౬

కం. అంజనతనయుఁడు రావణ, కుంజరగమనావళిని, కూజత్కంచీ

శింజితములు శ్రవణపుటీ, రంజకహంసకనికాయ ♦ రనములు వినియెన్.

౪౯౭

ఉ. ద్వారము డాసి యున్న సుర, వైరికు లేళ్వరు, గంధతైలసి

క్తోరుసుదీపికల్ గొని తలోదరు లేగ వెలుంగుకామవి

స్తారుని, వక్రలోహితవి, శాలవిలోచనుఁ, జాపహీనుఁ డౌ

మారునిమాటుమూర్తి యన ♦ మంజులరూపు నహించువీరుగన్.

౪౯౮

తే. అంగదంబులఁ దగిలిన యమృత ఫేన, సన్నిభోత్తమవిమలవస్త్రమును లీలఁ

గేల నవరించువాని దోర్లీల నిట్టి, డంచు నెన్నంగరానియా యసురఁ గనియె.

కం. కాంచెను గాంచన కాంచీ, చంచన్మణికింకిణీల సన్తధ్యుల రూ

పాంచితయువతుల మారుతి, పొంచి నగంబందు నుండి ♦ పూవుంబోండ్లన్. ౫౦౦

ఉ. తారలు గూడియున్న యల, తారకరాజునుబోలి సుందరీ

వారము చుట్టు గొల్వఁగను ♦ వచ్చెడివాని లసత్పరిష్ఠియా

హరివిలాసునిం బటుమ, హరిబలభాసునిఁ గామదాసుని

హరిశరీరు విశ్రవసు, నాత్మకుమారునిఁ గాంచి యాత్మలోన్.

౫౦౧

మ. అగుఁ బో యీతఁ డ రావణుం డనుచు రక్షోధీశుఁ గానంగపీ

లగుతానంబును జేరి భూరిబలుఁ డై ♦ యావీరు తేజంబునన్

విగళ త్రేజుఁడు నౌచుఁ గొమ్మలను డావెన్ వాడునున్ సుస్తనిన్

జిగురుంబోడి సుగాత్రి డాయ నరుదెంచెం జూడఁ గాంక్షించుచున్. ౫౦౨

↔ రావణుఁడు సీతాదేవిని జేరఁబోవుట. ↔

చం. తడయక సీత గాంచి దవు, దవ్వల భూషణభూషితాంగుడై

పడఁతులతోడ వచ్చునురభంజను యశావనరూపవైభవున్

పడఁకుచు నోరుగాలికి వణంకునసంటినిబోలి యూరులన్

గడుపును బాహులం జేనులు ♦ గ్రక్కన మాటుచు నేడ్చుచుండఁగన్. ౫౦౩

౫౦౩

నీ. దశకంధకుం డంతః దర్శించె రాకాసి, మూఁక గావఁగ నార్తిః మునుఁగుదాని
జలనిధిఁ నవిసినఁకలముఁబోలినదాని, నుత్తనేలను గూరుఁచున్న దానిఁ
గొట్టి వైచినపూవుఁగొమ్మదీ టవుదాని, నతులితసంశితఁప్రతముదానిఁ
బంకపునగనుబల్ఁనన్నె లీనెడుదాని, నొంటి నేడ్చుచుఁ జింతఁనొందుదాని

ఆ. బురద క్రమ్మియున్నఁసరసిజం బనఁగను, మెఱసి మెఱయ కుండఁమేనిదాని
మండనార్హ యయ్యఁమండనంబులు ద్రోచి, యడలుదాని నవయుఁనొడలిదాని.

చం. కనుఁగొన లేక మేర దనఁకాటియకుం బరివేష్టమానభో

గిని యన నుండుదాని, గుణఁకీర్తితధార్మికవృత్తశీల మా

ఘనకులమందుఁ బుట్టియునుఁ గాపురుషాధము దుష్కులోద్భవున్

బెనిమిటిఁ జేసికొన్నయలిఁవేణినిబోనిపతివ్రతామణిన్.

౫౦౫

కం. అంకరహితవిదితాత్మనిఁ, బంకజదళ నేత్రు రామఁభద్రుని డాయన్

సంకల్పహయంబులచేఁ, బొంకంబుగ హృద్రథమునఁ బోయెడిదానిన్.

౫౦౬

కం. అపవాదముచేఁ దేరకు, నిపతిత మగుక్రీడిబోనిఁ నెలఁతుకమిన్నన్

వ్యవకలితాభ్యాసం బగు, కృపణునివిద్యయునుబోలెఁ గీడ్పడుదానిన్.

౫౦౭

చం. సమసినక్రీర్తి, నాదరముఁ చాలని శ్రద్ధఁ, బరిక్షతంబు నౌ

యమలినపూజ, భగ్న యగుఁనాశను, జిందఱవోవులాభమున్

గమరినపద్మమున్, మిగులఁ గాలెడిదిక్కును, భగ్నపూజనున్

దమమును గూడువెల్తురు, నిదాఘమునందలియేటిఁ బోలుచున్.

౫౦౮

కం. హతశూరముసైన్యమువలెఁ, బ్రతిహతశాసనమురీతిఁ రాహువు మ్రొంగన్

వెతగొను జాబిలిఁ గలనిశ, గతి శాంతానలముభంగిఁ గ్రాలెడిదానిన్.

౫౦౯

తే. మైల దాఁకినవేదినాఁ బూలఁ గమల, దళములను బీఁకివైచి పక్షులను బఱచి

గజముఁగలఁపఁగ బురదచేఁ గాడు పడిన, సారసాకరమోయనఁ జాలుదాని. ౫౧౦

చం. మగనిఁ దలంచి యేడ్చుటనుఁ మానక, కట్ట దెగంగ వాఁకనాఁ

దగి, యుపచారహీన యయిఁ తానవసంగతి¹ గృష్ణపక్షమం

దగునిశఁబోలు నుందరి, నన్వరమణీస్థగితాలయోచితన్

మిగులనుఖార్వాన్తున్, మృదులఁ నిర్మలదేహను, నుందరీమణిన్

౫౧౧

తే. అపుడ యెండకు వైచినఁయట్టితమ్మి, తూఁ డనంగను వాడినఁతోయజాక్షి

యూథపునిఁ బాసికంబానఁ నుక్కు చెఁడఁగఁ, గట్టఁబడి పగ నూర్చెడిఁకరిణీకరణి

కం. తూలుచును నొంటిజడతో, జాలిగ నగ లేమిలేమిఁ శారదవేళన్

నీలం బగుననలక్ష్మీ, లీలలు గలభూమినా లలిం గనుదానిన్.

౫౧౩

¹తానవసంగతి = కృశించియుండుటచేత.

తే. భయమునను శోకమున నుపవాసములను
ధ్యానమునఁ గొఱకుడుపునఁ దపముఁ జేయు
చుండునదివోలె శుష్కించి యుండుదాని
దీన యగుదాని వెలవెల యైనదాని.

౫౧౪

ఉ. దేవతలార! నాపతికిఁ దేజ మెలర్పఁగఁ జేసి యాదశ
గ్రీవుఁ బరాభవింపుఁ డని కేల్తుకుళించి సభక్తికంబుగా
భావములోన వేడుచెలిఁ బ్రక్కలు చూచుచు నేడ్చుదాని, న
ప్పానని మైథిలిం గదిసెఁ బాపి దశ్యానుఁడు పంచతార్థ మై.

౫౧౫

→ రావణుఁడు తనకోరికను సీతాదేవికిఁ జెప్పుట. ←

కం. చేరంగఁ బోయి రాక్షస,వీరుఁడు మధురోక్తిఁ బల్కెఁ బృథ్వీసుతతో
వారక తనమదిఁ గలుగువి,చారము తెల్లంబుగాఁగ సాధ్వీమణికిన్.

౫౧౬

ఉ. ఏటికి నన్నుఁ జూచి జలజేక్షణ! దాఁపఁ గుచోదరంబు, లి
ట్లేటి కొకో వణంకఁ, బరు లెవ్వరోకో కరభోరు! యిందు, నా
మాటను బాటిగాఁ గొనుము మత్ప్రియురాల! బహుకరింపు నన్,
మేటినురూపతాఖనివి నీవ గదే జగదేకమోహినీ.

౫౧౭

ఆ. కలికి మనుజులైనఁ గామరూపధరులు, రాత్రిచరులునైన రాజపదన!
యిందులేరు నీకు నేటికి భయపడ? నాకు వెఱవ వలదు నళిననేత్ర!

౫౧౮

కం పరదారగమనకేళియు, బరదారాపహరణంబు పద్మదళాక్షీ
సరఁగుఁ గులధర్త మయి నిర్జ్వరవైఘల కెల్ల భీరు సందియ మున్నే.

౫౧౯

కం. రామా! యిది యిట్లయ్యు న, కామను నినుఁ దాఁక నొల్లఁ గామముబలిమిన్
గామింపు యథాకామము, గా మైథిలి! నాదుపట్లఁ గరుణామతి వై.

౫౨౦

ఉ. దేవి! భయంబు నొందఁగ మదిం దగ దిందు, బ్రసాదదృష్టి సం
భావన సేయు నన్ను, వెతఁపాల్పడఁబోకుమ, యేకవేణి దు
ష్టానని శయ్యయున్ వరసుఖార్హతలంబునఁ బస్తు లుంటయున్
వావిరిచింతయున్ మయిలవస్త్రము నీ కుచితంబులే యిటన్.

౫౨౧

ఉ. అందము లైనమాల్యనిచయంబులు దివ్యము లైనభూషణున్
జందన లేపనంబులును జక్కనిపెక్కు తెఱంగుచేలముల్
సుందరమందిరంబులును సౌం పగుపానశయాసనంబులున్

సుందరి నృత్తగీతములు నూల్కొనుమీ ననుఁ బొంది మైథిలీ!

౫౨౨

కం. స్త్రీరత్నమ! యిటు లుండకు, భూరివిభూషణ ధరింపు పువ్వుబోడి! నన్
జేరియును రుచిరాలం, కారములకుఁ బాసి యుండఁగాఁ దగు నొక్కొ.

౫౨౩

కం. చను చున్నది యెఱుంగ వొకో, ననబోణీ! హరియావనము నీకు వృథా
చనినదియు మరలు నటవే? వనజాక్షీ! వచ్చునా ప్రవాహము మరలన్? ౫౨౪

ఉ. నిన్ను సృజించి వెండి తరుణి యలవిశ్వవిధాత నూపసం
పన్నల సృష్టి సేయుటయె ధమా నె నటంచుఁ దలంతు లోకమం
దన్నులమిన్న! నీకు సరియంగన లేమి నొకర్తుఁ బూరుషుం
డన్నలు వైన ని న్బడసి యబ్జముఖి! విడనాడి పోవునే. ౫౨౫

తే. ఎచ్చ తెచ్చట నాదృష్టి యిందువదన! పడియె నీపయి నందంద ధ్రుతిఁ జలన
మించుకయు లేక నిలిచెనే యింఁచుబోడి, గురునితంబిని నిన్నెన్నఁ దరమె నాకు.

సీ. విడువుమీ మోహంబు వెలఁది భార్యపు గమ్ము, నా కచ్చటచ్చట నాచికొనుచు
దెచ్చిననాయెల్ల తెఱవలలో నగ్రమహిషివి గమ్ము సమ్మదము మీఱ
నెల్లఁ బీడించి యేను దెచ్చినమణుల్, నేను రాజ్యంబును నీధనంబు
నిర్జించి ధరణియు నిఖిలపత్తనములు, నీదుసంతుష్టి కై నెఱి నొసంగు

తే. వాడ జనకున; కెవ్వడే వాలుమగఁడు, నన్ను రణమున నోర్వఁగా నున్నజగము
నందుఁ బోరులవేళల నుందరాంగి, నాదుబలవీర్యములను గనంగఁ గలవు.

చం. బఱగిన తెక్కెముల్, రవుతు లూడినవాజులు, గూలు తేరులు

విఱిగినవిండులుం, జెదరివ్రేలెడి వెండ్రుకలుం, దడంబడం

బఱచెడిపాదముల్, పిలుకుమాటెడి సేనలు, గల్గి శత్రువుల్

పిఱికితనానఁ బాటుదురు భీతి ననిక దనుజామరుల్ సతీ! ౫౨౬

ఉ. కన్నులకాంక్ష దీరఁ గనఁగా మది గొల్పెడు నీదురూపమున్

జెన్నగుభూషణంబులను జెల్వ! ధరింపుము మేన, నాశదీ

రన్నిఖలేష్టభోగములఁ బ్రాజ్యముగా భుజియింపు, క్రీడలన్

బన్నుగఁ దేలుమీ, రుచిరపానకముల్ ముదమారఁ గ్రోలుమీ. ౫౨౭

మ. ధనమో భూమియో రాజ్యమో యెదియునే దన్వీ! యథేష్టంబుగా

వనితా! దానము సేయుమీ, ననుఁ గృపాభావంబునం జూడుమీ

కొనుమీ యెయ్యది గోర నిచ్చెదను నీకు, న్నాపయం గూర్చి జూ

పిన నీవారల కెల్ల సౌఖ్యములు ప్రాపించున్ నిజం బాడెదన్. ౫౩౦

తే. కలికి నాదుసమృద్ధియుఁ గలిమి కీర్తి, గనుము ప్రీతి; వనాటుండు గతరముండు
చెలియ! చీరాంబరుండు నిక్షిప్తవిజయుఁ, డలివ! స్థండిలశాయి నీపతి దలంప.

ఉ. రాముఁడు నింత దాఁక నటఁ బ్రాణముతోడుత నున్నవాడొ లే

డో మది సంశయింతు, నిను నుత్పలలోచన! చూడ నేనియన్

రాముఁడు చాలఁ, డగ్రమున రాజిలఁ గొంగలు వార్షికాంబుద

స్తోమము గ్రమ్మినన్ వశమె చూడఁగ వెన్నెల నెట్టివారికిన్? ౫౩౨

తే. వృత్ర శాత్రవకరగతః హేమకశిపు, కీర్తిచందంబునను రామః మూర్తి మరల
నాదుహస్తంబునం దుండి ధ సళిన నేత్ర! నిన్ను గ్రహియింప నెట్టులు ధ నేర్పుఁ జెప్పుమ.

కం. అందం బగుచిటునగవున, సుందరరదనములఁ గనులఁ సాబగున వినతా
నందనుఁడు లేలిహానము, చందమున హరించె దీపు ధ సకి నామనమున్. ౫౩౪

ఉ. మాసినచీరఁ గట్టి, నెఱిఁమాలి, యలంకృతి లేక మిక్కిలిఁ
గాసిలు చున్న యిట్టినినుఁ ధ గాంచుట నాప్రియురాండ్రతోడ వి
శ్వాసముగా రతిం జలుపఁ జాలన, కంటె సమస్తసద్గుణా
వాసలు మత్సరుల్ ముగుద! ధ వారల కీశ్వరి వై చెలంగుమీ. ౫౩౫

కం. సిరి నచ్చరలు భజించెడి, కరణిఁ ద్రిలోకీప్రవరలు ధ కాంతా! యస్స
త్తరుణులు నిన్ను భజింతురు, కరమును భయభక్తియుక్తిఁ ధ గరుణం గనుమీ. ౫౩౬

కం. చేకొను మలకాపురిఁ గల, ప్రాకటరత్నములు ధనముఁ ధ బద్ధదళాక్షీ
లోకంబునఁ గల్గునమూ, ల్యాకల్పంబులను నన్న ధ నాదర మారన్. ౫౩౭

కం. తపముననో బలముననో, విపులపరాక్రమములందో ధ విత్తమునందో
విపుల సుకీర్తినో కాంతినో, చపలాక్షీ! రామవిభుఁడు ధ సరియటె నాతోన్. ౫౩౮

మ. లలనా! కోరినరీతిఁ గ్రీడలను దేలంరాదె, త్రావం గదే,
కలభోగంబులఁ బొందుమీ, యొసఁగెదం ధ గళ్యాణి! విత్తంబులో
యిలదొ యెయ్యది గోర, నాపయిఁ గృపాదృష్టుల్ ప్రసరించినన్
జెలి! నీచుట్టము లెల్లరున్ సుఖులుగాఁ ధ జింతింపు కాంతామణి. ౫౩౯

మణిమంజరి. మసలకు కనకసుంధుండన! కుంజ
ద్భసలవిసరములు¹ ధ భాసిలు వేలా
కుసుమితతరుగణఁ కుంజములందున్
బసమెయి మెలఁగుము ధ భామిని నాతోన్. ౫౪౦

→ సీతాదేవి రావణునకు బుద్ధి చెప్పుట. ←

చం. అనుడు దశాస్యువాక్యముల ధ నాధరణీభవ యాలకించి దు
ర్తన యయి వేపమాన యయి ధ మానక సాధ్వీ పతిం దలంచుచున్
గనుఁగవ నశ్రువు ల్దొరఁగఁ గా విలపించుచు దీననాద యై
యనియెను గడ్డిపోచ తన ధ కడ్డము నిల్పి శుచిస్థితాస్య తాన్. ౫౪౧

కం. నాపయిఁ జిత్తముఁ జేర్చకు, నీపడఁతులయందు మనము ధ నిలుపుము నను నీ
వీపగిది వేడ ఫలమా, పాపాత్ములు ముక్తిఁ గోరుఁ పగిదిని ఖలుఁడా! ౫౪౨

ఉ. పుట్టితిఁ బుణ్యవంశమునఁ ధ బూజ్యతరాన్వయ మేను మెట్టితిం
బట్టితి నేకపత్నినియఁ మంబును నిట్లు రహించి పాపమున్

¹ భసలవిసరములు = తుమ్మెదగుంపులు.

గట్టుకొనంగ నేర్తునె యశకార్య మొకండు ఘటించి? యేల యీ
వట్టివి విప్రలాపములు ధ వాగెదు మూర్ఖుడ వాచు రాక్షసా?

౫౪౩

చం.అని పెడవాటుగా మరలి ధ యాజనకాత్తజ వెండి పల్కు నో
దనుజుడ! నేను సాధ్వీ, బరధారను, నీసతి గాను, నీమదిం
గను మిఁక సాధుధర్మముప్రకారము, సాధులమార్గ మూనుమీ,
పనిగొని తేరతేర కిటు ధ పాపము నీ వొడిగట్ట నేటికిన్?

౫౪౪

కం.నీ కెట్టులొ నీభార్యలు, లోకంబునవారిభార్యలును రక్ష్య లటుల్
రాకాసి తేడ! నిన్నే, చేకొని యుపమగను బ్రీతి ధ జెలగు స్వసతులన్. ౫౪౫

ఉ. సంచలి తేంద్రియుం డగుచు ధ జంచలుడై తనభార్యయంద ప్రే
మించి రమించి తుష్టి గొన ధ మేకొన నోపనిజాల్తుప్రజ్ఞ యుక్
సంచితలక్ష్మి యాయధముసంతతియుక్ మఱి వానియాయువుక్
ద్రుంచుట సత్య మన్యనవతోయజపత్రవిశాలలోచనల్.

౫౪౬

శా.లేరా పెద్దలు నీకు బుద్ధి దెలుపన్? ధ లేకుందురా యీపురిక్
వారిక్ డాయవో ధర్మమార్గములు నేర్వన్? నీదురాచారముల్
దూరీభూతసుపుణ్యవత్త్రియలు సాధువ్రాతదూరస్థుగా
నోరీ! తెల్పెడి; గాక యున్న విపరీతోక్తుల్ ననుం బల్కుదే?

౫౪౭

కం.కాలంబు దీఱ రాక్షస,జాలంబుల కీవు వినవో ధ సాధులబోధల్?

బాలిశ! మిథ్యాన్నహవి,లోలుక్ నిను నమ్మి వారు ధ లోగరె చెట్టన్?

౫౪౮

చం.అనయరతాత్ముడౌచు నకృతాత్మకుడైననృపాలపాశుప
ట్టనములు రాష్ట్రముల్ సిరి యడంగును, దద్దతి రత్నపూర్ణయై
గొన బగులంక యిం కిటను ధ గూలెడు నిక్కము శీఘ్రకాలమం
దన యనురేంద్ర! నీయొకనిదోషమునం బలుమాట లేటికిన్.

౫౪౯

ఉ. దూరపుజూపు లేక యెటు ధ దోచిన నెయ్యదియైన జేయుచుక్

గ్రూరపుబాపకార్యములకు మన సిచ్చి చరించునాయవ

స్తూరి స్వకీయకృత్యములను ధ జావగ లోకము లెల్ల సంతసం

బారగ బండుగుల్ నలుపు ధ హాయిగ గన్న మొగుడ్చు రాత్రులన్. ౫౫౦

ఉ. నిక్కపువంచకుండ వగుని నొక నెచ్చెలి వంచు నమ్మి వే

దిక్కటి పోవువారు నిను ధ దిట్టుదు రీచెడుకూళ చిక్కె నీ

చిక్కుల దైనతంత్రమున ధ జేడ్పడు గాక యటంచు సంతసం

బెక్కగ, నేలరా చెడెద ధ వీగతి నిందును నందు నిందలన్?

౫౫౧

- కం. రవి కెట్టు లెండ శ్రీరా, ఘృనకు నే నట్లు నన్నుఁ + గనకంబుల వై
భవముల నాశలు గొలిపెద, పవివేకీ! మోసపుచ్చ + నలవియె నీకున్. ౫౫౨
- తే. ఆజగన్నాథునత్కృతం + బైనభుజము, దిండుగా నుఖ మందెడి + దేవి నయ్య
ననురుడా! పేరులేనిపెద్దమ్మ నొకనిఁ, గరముచే నంటుదునె నాదు + కాంతుఁ బాసి.
ఉ. సాంగమువేదముం జదివి + సత్యము శీలముఁ గల్గి సాధుస
త్సంగతిఁ దేటి జ్ఞాని యగుఁ + త్తావిబుధేశున కాత్మవిద్య నా
నంగుగ రామభద్రునకు + న్యాయవిధిం దగుభార్య నేను; నీ
యంగముఁ గాల నేనియును + నంటుదునా యిది యేమి భ్రాంతిరా! ౫౫౪
- కం. కాననతలమునఁ జిక్కిన, ధేనుకతో¹ గరిని గూర్చు + తెరువున దుఃఖా
ధీన నయి పగచునాతో, నానాథునిఁ దెచ్చి కూర్చు + నయమతి పగుచున్. ౫౫౫
- ఉ. ఇంకను గొన్ని నాళ్లు పుర + మేలఁ దలంచెద వేని, దండభృ
త్కింకరఘోరపాశములఁ + గీడ్వడ నొల్లఁగ వేని, రావణా
కొంకకు రాముతోఁ జెలిమిఁ + గోరుమ, యప్పురుషోత్తముండు ని
న్నంకిలి పెట్ట కేలు శరణాగతవత్సలుఁ డౌట నర్హిన్. ౫౫౬
- ఉ. మానుము రాక్షసేంద్ర! కొఱఁమాలినబుద్ధి, దయాస్వరూపుఁ డా
మానధనుండు, న న్వస సమర్పణ చేసి భజింపు మాతని²
దాన శుభంబు నీ కగును + నానుడి నీవు కృతాంతుప్రేరణ³
వీనులఁ బెట్టవేని వృధి + వీవరుచే మృతి గందు వాజిలోన్. ౫౫౭
- ఉ. తప్పినఁ దప్ప వచ్చు బల + దానవవైరిశతారపాతముల్
దప్పినఁ దప్పవచ్చు నల + ధర్మనిచూడ్కులు కొంతకాలమే⁴
జెప్పెద సావధానమతిఁ + జేర్చుము వీనుల, రాముఁ డల్లిన⁵
జెప్పెడి దేమి మూర్తమునఁ + జీలిచి వైచును నిన్ను బోలులన్. ౫౫౮
- కం. కడువడి నురపతి విడిచిన, పిడుగులవడువునను గడిఁది + బెడిదపుటులివుల్
విడివడ రఘుపతిశరములు, వెడలఁగ వినఁ గలవురా! వివేకముఁ గనరా. ౫౫౯
- ఉ. క్రూరవిషానలార్చులను + గుప్పునఁ గ్రక్కుచుఁ గోఱ లార్చుచు⁶
దోరముగాఁగ నర్పములు + దూతెడు నట్లు లవక్రపర్వముల్
శ్రీరఘురామలక్ష్మణసు + చిహ్నితముల్ శితభీకరేషువుల్
ఘోరముగాఁ బయిం గవియ + గోడుకొనుం జామి లంక యంతయున్. ౫౬౦
- తే. రామలక్ష్మణముక్తనా + రాచతతులు, కంకపత్రంబు లీవురిఁ + గలయఁ బర్వ
వీనుఁగుల పెంట లొనరించు + దానవాళి, నింట నింటను నేడ్పులు + మింటి నంట.

తే. పాపమూక సువర్ణండు ♦ పట్టి చిమ్ము, గతి మహాబలుఁ డగురామఁ ఖగవిభుండు
రాక్షసేంద్రమహాసర్పఁ రాజి నెల్ల, నాశుగత్రోటిఁ జించి చెండాడుఁ జమ్ము.

చం. అసురకుఁ గైవసం బయిన యైంద్రపదంబుఁ ద్రివిక్రమాకృతిన్

వసముగఁ గైకొనండె హరి ♦ వాసవశాత్రవ! యట్ల రాముఁడున్

వెస నిట నుండి తోడ్కొనుచు ♦ వెల్లును నన్, నిజ మంతవట్టు, నీ

వసదుగఁ జూడఁ బోకు రఘువర్షుని భూమి మనంగఁ గోరినన్.

౫౬౩

కం. ప్రస్థానార్భటి చెలఁగ జ, నస్థానము వెడలి వచ్చి ♦ నానారులు నా

కస్థానముఁ జేరఁగను హ, తస్థానము గాఁగ నదియు ♦ ధైర్యము లేమిన్

౫౬౪

కం. దొంగిలి తెచ్చితి పుటజము, నం గూళా యొంటి నుండు ♦ నన్ నృపతిలకుల్

చెంగట లేమిని జోరుని, భంగియ గా కిదియు శూరుపద్ధతి యటరా?

౫౬౫

కం. పులులపసి సోక శునకము, నిలువంగా లేనియట్లు ♦ నిలువం గలవే

కలన రఘూత్తంసులముం, గల విక్రమహీన నీవు ♦ కల్తషచిత్తా!

౫౬౬

చం. అలవి యెఱుంగ నేరక మహాత్ములతోఁ బగ గొంటి, వీవు దు

ర్బలుఁడవు వారలం జెనయ ♦ వచ్చు నె నీ కని? దోర్మ్యగోగు నా

బలదనుజారి నొంటిచెయి, వాఁ డగువృత్తుఁడు పోరఁ దాఁకిన

ట్టుల విను నీవు ద్రుంగెడు పటుప్రదరాహతి వారిఁ దాఁకినన్.

౫౬౭

చం. అనుజసమేతుఁ డై యిటకు ♦ నాత్మవిభుం డరుదెంచి వేగ పే

ర్చినకినుకన్ వధించు నిను ♦ గ్రీష్మవిభాకరుఁ డల్పతోయమున్

దనకిరణాళిఁ బీఱ్చుగతి ♦ దాఁగిన యక్షపపర్వతంబునన్

వననిధినాథువీటను ధ్రువంబుగ వృక్షముఁ బిడ్గురీతిగన్.

౫౬౮

← రావణుఁడు సీతాదేవిని బెడరించుట. →

కం. అని పరుసంబుగఁ బల్కిన, వనజాయతనేత్ర సీతఁ వచనంబులు దా

విని పంక్తికంఠుఁ డనియెన్, వినరానికతోరవాక్యఁ విస్తర మొలయన్.

౫౬౯

కం. ఎంతెంతగ బతిమాలునొ, యంతంత వశుండు పురుషుఁ ♦ డగు సతులకుఁ దా

నెం తెంత ప్రియము లాడునొ, యంతం తవమాన మొందు ♦ నతఁ డతివలచేన్.

కం. కాపథములఁ జనుహయముల, నేవున రథచోదకుండు ♦ నిలిపెడిరీతిన్

నీపలుకుల రేగిననా, కోపము నార్చెడిని గామగుణ మోచెలువా!

౫౭౦

చం. వెలదిరొ! యాత్మకామమును ♦ విఘ్న మొనర్చెడునట్టిపారి దం

డ్యుల నొనరింప నెట్లు తగియుండియుఁ దద్విషయంబునన్ దయన్

జెలిమిని జూపు చుండ్రు గద ♦ చెల్వొ! యట్టులె కల్ల తాపసిన్

వలచెడి నీవు వధ్య వయినన్ బరిభావ్యవునైన నోర్చితిన్.

౫౭౧

కం.నీ వాడినపరుసుకుల, కే వధ కీ వర్షురాల † విప్పుడ యని కో
పావేశభరంబున నా, దేవారివిభుండు పలుకు † దివిజస్తుతకున్.

౫౨౩

మ.వినవే జానకి! యింక రెండునెలలే † విశ్వాసపూర్వంబుగాఁ
గను నే వేచెద, నంతయే గడువు, నెక్కం జూడు మాలోపలన్
ఘనవేణీమణి! నాదుశయ్య నతి వై † కాదేని రెణ్ణెల్లవై

౫౨౪

నిను వంటింటను గోసి వండుదురు వింటే ప్రాతరాశార్థమై.
కం.అని యిట్లు రాక్షసేంద్రుఁడు, జనకతనూజాత మిగుల † సాధ్వసపటుపన్
గని నిర్జరగంధర్వాం, గనలు తపించిరి వెతన్ వికారేక్షణ లై.

౫౨౫

కం.వెఱపెట్టి కఱకు లాడెడు, కఱటిం గని సీత వగవఁ † గనుసన్నల వా
తెఱలన్ మోములఁ గొందఱు, తెఱగంటినెలంత లామె † ధృతిఁ దేర్పంగన్.

→ సీతాదేవి రావణునిఁ బగుషంబులు పలుకుట. ←

తే.వారిసన్నల ధృతిఁ గూరి † వారిజాక్షి, నిబ్బరంబుగ వృత్తశౌంఠీర్యగర్వ
వశమునను నాత్మహిత మెంచి † భావవీధి, నిట్టు లను వానితో దిగు † లింత లేక.

ఉ. నిక్కము రోరి దుష్టమతి! † నీదుశుభం బిటఁ గోరువారు లే
రొక్కరుఁ, గల్గి రేని యిటు † లొప్పనికార్యము నీవు చేయఁగా
నొక్కివచింప కుందురె ఘనుల్ సరి గాదుర సూను మంచు, నీ
యొక్కనితోడఁ బోవ దిటు † లొప్పరికించుట వారు రాక్షసా!

౫౨౬

ఉ. ఆలను నేను రామునకు † నాహరికిన్ శచివోలె నన్నునో
బాలిశ నీవు దక్కఁగఁ బ్రపంచమునం దెవఁ డైనఁ గోరునా
బాలిని జిత్తమం దయినఁ, † బల్కితి వెన్నొదురుక్తు లాయఘం
బేలర నిన్నుఁ బాయు? జనితేనియు నెక్కడ కైనఁ ద్రొక్కునున్.

౫౨౭

ఉ. మత్తమతంగజంబుఁ గొఱ † మాలిననీచశశంబు దాఁకఁగా
నెత్తినయట్లు నాదువిభు † నీ వెదిరింపఁగఁ గోరు పెల్ల, నీ
జిత్తుల రాము దవ్వు చనఁజేసియు దొంగిలితెచ్చి నన్ను నీ
చిత్తమునం దొకింతయును † సిగ్గు వహింప వ దెట్టిమానివో.

౫౨౮

కం.లవమాత్ర మేనియును నా, ధవుకంటం బడిన నీవు † తత్సమయమునన్
బవరంబున నానృపులా, ఘవసత్త్వము లపుడె నీకుఁ † గనఁబడి యుండున్.

౫౨౯

కం.ఏలొకొ ననుఁ దమిఁ గనునా, భీలవిరూపములుఁ గృష్టపింగళములు నౌ
నీలోచనములు రెండును, నేలం బడ వవిసి యిపుడ † నిష్కరశీలా.

౫౩౦

కం.దశరథుకోడల నగుచున్, విశదయశుం డైనరామవిభునకు సతి వై

యశముం గను ననుఁ బల్కిన, దశవదనా నీదునాల్క † దగఁ జీలదుగా.

౫౩౧

ఉ. నేన దశాస్య నిన్నిపుడ † నీటుగఁ జేయ నె! నాదువల్లభుం
డానతి యీమి నట్టిసని^౧కై, తప మెల్లను బొల్లుపోవఁగా
మానస మొప్పు కుండుటను † మానితిఁ గాక, హరింపఁ జాలుదే
దానవ నన్ను? నిన్నెడవు^౨తత్పరత^౩ విధి యిట్లు చేసెడిన్.

౫౮౪

కం. శూరుడ వైవితతబలో, దారుడ వై యైలబిలుని^౧ † తమ్ముడ వై పెం
పారియు వంచనమెయిఁ బర, దారస్తేయంబు నీకుఁ † దగునే యనుడున్.

౫౮౫

→ రావణుడు సీతాదేవి పై నాగ్రహపడుట. ←

కం జానకిపచనంబులను ద, శాననుఁ డాలించి క్రూర † మగునయనంబుల్
దా నట్టె నిచ్చి త్రిప్పుచు, మానవతీమణిని గినుక † మండుచుఁ జూచెన్. ౫౮౬
సీ. కాలజీమూతసం † కాశుఁ డున్నతమహా, భుజశిరోధరుఁడును † భూరిసింహ
గతిసత్తుఁడును దీప్త^౧తతజిహ్వాకాగ్రలో, చనుఁడు మాల్యనులే^౨పనుఁడు మఱియుఁ
జలితాగ్రమకుటుండు † స్వర్ణాంగదధరుండు, రక్తమాల్యాంబర^౩స్తతనుఁడు
నవ్యసుధోత్పాద^౪నద్ధాహిమందర, మన నల్ల మొలత్రాట † నమరువాఁడు
తే. పర్వతమునకు నుద్ది యై † పరఁగువాఁడు? పీనభుజయుగ్మమున శృంగ^౫విహిత మైన
మందరధరాధరమునకు † మాద్రివాఁడు, రావణుండు త్రిలోకవి^౬ద్రావణుండు.
తే. రక్తపల్లవవరపుష్ప^౭రాజిచేత, నతులితాశోకములచేత † నద్రివోలె
నవదివాకరవర్ణకుం^౮డలయుగంబు, కలిమిఁ దనరారు మునిమనః^౯కంటకుండు. ౫౮౭

కం. చందనలిప్తశరీరుఁడు, సుందరత వసంతుడగుచు † నురుచిరభూషా
బృంద యుతుం డయి మసనము^౧, నందలిమండపమునా భ^౨యంకరుడగుచున్.

కం. రాజెడికోపహుతాశను, చేఁ జత్తులు జాజువాటి † చెడుగోషమున^౩
రోజుచు నాశీవిష మనఁ, దాఁ జటులత సీతతోడ † దశముఖుఁ డనియెన్. ౫౮౮

ఉ. ఓగుణహీనురాల! నను † నొల్లక సీతివిహీను నీర్ధను^౪
బా గని నాశ్రయించె దట † పంకజమిత్రుఁడు సంధ్యఁ ద్రుంచునా
లాగున నిన్ను నిప్పుడ చ^౫లంబున రూపఱఁజేయువాడ, నీ
యాగడ మెల్ల నాయెదుట^౬నా! నను రావణు నీ వెటుంగవా.

౫౮౯

సీ. అని పల్కి యచ్చటి^౧యనురకాంతల నేక, కర్ణ నేకాక్షి గో^౨కర్ణ హస్త
కర్ణిని మఱి లంబ^౩కర్ణి నకర్ణి, హస్తిపాది నపాది † నశ్వపాది
పాదచూళికను గో^౪పాదిని బృథుపాది, నేకపాదిని వివు^౫లైకనేత్ర
బెద్దతలలవారిఁ † బెద్దమెడలవారిఁ, బెద్దపొట్టలవారిఁ † బెద్దచనుల
తే. వారి నతిమాత్రనేత్రల † బాధదీర్ఘ, జిహ్వాక నజిహ్వాకను మఱి † సింహముఖిని
సూకరీముఖి గోముఖిఁ † జూచియనియె, వినుఁడు నాయాజ్ఞ మీరలు † వనితలార.

ఉ. మీరలు గుంపు గూడుచు సమేలపుమాటల రామపత్నినీ
వారిజలోచనన్ వినయః పాక్కులనో నుటి సామదానభే
దేరలనో¹ భయంబుననో యేగతినేఁ బ్రతిలోమలోమగీ
ర్వారములన్ మదీయవశఃవరిని వైశమ చేయుఁ డెల్లరున్.

౫౯౩

కం. అని యానతి యిడి రాక్షస, ననితలకున్ మరల మరల యైదేహిని దాఁ
గనుఁగొని గర్జనములఁ దర్జనమొనరుప నడ్డ మగుచు యైదేహికిన్

౫౯౪

→ ధాన్యమాలిని రావణున కడ్డము వచ్చుట. ←

తే. ధాన్యమాలిని రాక్షసతరుణి యతనిఁ
గౌగిటను గ్రుచ్చి యను తేడ! యైదేహి యేల?
యీసకియమానవి² వినర్ణ యేమనఁ మ
హాకృపణ³ రమియింపు నాయందు నీవు.

౫౯౫

కం. నిక్కమిని బ్రహ్మదేవుం, డిక్కమలాక్షికిని నొసటియెడ వ్రాయఁడు నీ
దిక్కులను గెలిచి తెచ్చిన, యక్కజపుంధనములెల్ల యనుభోగింపన్.

౫౯౬

కం. కామంబు లేనికామిని, గామించినయంతఁ బురుషుఁ కామంబు చెడున్

గామించుచున్న కామిని, గామించినఁ బరమసుఖము యగును నాథా. ౫౯౭

కం. అని చెప్పుచు నారక్కసి, దనుజేశ్వరుని స్థరల్ప యదశవదనుఁడు దాఁ

జని నవ్వికొనుచుఁ జొచ్చెను, దనమందిరమున్ సున్దర ధామోజ్జ్వలమున్. ౫౯౮

తే. దేవగంధర్వపన్నగఁ దేవతారి, కన్యకలు చుట్టుఁ గొలువంగఁ గదలి పోయె

నట్లు నీతను దర్జించి యనుచితగతిఁ, బంక్తివదనండు మదనసంభ్రాంతుఁ డగుచు.

→ రాక్షసస్త్రీలు నీతాదేవికి బోధించుట. ←

కం. ఆనతి యిడి యరిగినన, ద్దానవసతు లంతఁ గ్రోధతామ్రాక్షుల నా
జానకిని డాసి పలికిరి, నానావిధపరుషభాషణంబుల నిట్టుల్.

౬౦౦

కం. బేలా! రావణుఁ బతిఁగా, నేలా కైకొనవు? వాని యేమిగఁ గని తా

పౌలస్త్యుని దశకంఠుని, దైలోక్యవరిష్ఠు నిహతదర్పితవైరిన్?

౬౦౧

నీ. అంతట నేకజటాఖ్య యిట్లను నీత! రావణుం డనఁగ నీభావమునను

గొలఁదిగాఁ జూచెదే? యలప్రజాపతు లార్వు, రందుఁ జతుర్థుఁ డబ్జాసనునకు

మానసపుత్రుండు యహితయశస్వీ పు, లస్త్యుండు వానితలంపునందుఁ

గలిగె విశ్రవుఁ డనుకంజజతుల్యుండు, వానిపుత్రుండు గదే వారిజాక్షి!

తే. రావణుం డభియాతివి రావణుండు

తాన బతిమాలుకొన నీకుఁ దగునె బిగువు?

¹ భేదేరలు = భేదవాక్యములు. ² ఈసకియ + మానవి. ఈసకి + యమానవి.

³ మహా + కృపణ. మహా + అకృపణ.

మక్కువ యొనర్చుకొలఁదిని ♦ నిక్కిపడెదు

నమ్మవా నాదుమాట నో♦యెమ్మెలాఁడి!

౬౦౨

సీ. ఆవల హరిజట ♦ యనుపెనురక్కసి, తనపిల్లికన్నలు ♦ దద్ద విచ్చి

గిరగిర మని త్రిప్పి ♦ కినుక మైని ట్లను, ముప్పదికోటులు ♦ మూఁడుకోట్లు

నిర్జరులను గెల్చె ♦ నిర్జరనాథునిఁ, జేటఁబెట్టె నట్టిపె♦నెట్టి నీకుఁ

దగినవరుం డగు ♦ మగువ! వరింపుము, పంక్తికంతుని ననఁ ♦ బ్రభున యనియెఁ

తే. గ్రోధమూర్ఛిత యగుచును ♦ ఘోరఘణితిఁ

దనదుప్రియభార్య రూపసి ♦ ధన్యురాలి

విడిచి నినుఁ గోరుశూరుని ♦ వీరవరుని

బలియు సతి వొట కింత నిర్బంధ మేల?

౬౦౩

కం. కాంతాసహస్రకలితని, తాంతవిభాబహుళమణివి♦తానాంచిత మా

నంతఃపురమును బో నిడి, కాంతా! నీతోడఁ గూడఁగలఁ డాతండున్. ౬౦౪

సీ. వికట యి ట్లనియెను ♦ నికటంబునను జేరి, యమరులతో యుద్ధ ♦ మాడువేళ

నెన్ని మాటులొ గెల్చె ♦ హేలమై నాగగంధర్వయక్షోరగ♦దానవులను

నట్టిమహాత్ముండు ♦ పెట్టి నీవై మతి, యాసింప నిర్భాగ్యురాల యేల

యతనియిల్లాల వై ♦ హర్షింప నొల్లవు? నాఁగ దుర్ముఖ యెల♦నాఁగ కనియె

ఆ. నెవనిఁ దలఁచి సూర్యుఁ ♦ డెండలుగాయండు, వెఱచు గాలి వీవ ♦ వృక్షతతులు

పూలవాన రాల్చు ♦ బొలుపుగా మబ్బులు, పరమభీతిఁ గురియు♦వలయునపుడు.

ఆ. అట్టిరాజరాజు ♦ నమరారిఁ బతిఁ గాఁగఁ, గొనుము నాదుమాట♦వినుము శుభముఁ

గనుము సౌఖ్యముగను ♦ మనుము మారావణు, జాయ నగుట కింత♦సందియంబ?

↔ రాక్షసస్త్రీలు సీతాదేవిని బెదరించుట. ↔

సీ. మఱియు నందఱుఁ జేరి ♦ మైథిలిఁ గనుఁగొని, తర్జించి రిటు క్రూర♦గర్జనముల

నది యేల యొల్లవే ♦ యఖిలభూతమనోహరం బైనశుద్ధాంత♦రంగసీమఁ

బఱపులమీఁదను ♦ బన్నుండ? నోచెలి! మానుషి వగుటను ♦ మనుజునకును

నిల్లాల వగుటయే ♦ హెచ్చుగఁ జూచెద, విక నేటి రాముఁడే? ♦ యేల యతని

తే. మీఁద మన నుంచి మిడికెదు?♦మెలఁత! యింకఁ, గల్ల నీవెటు రామునిఁ♦గనుటగాన

రాక్షసేశ్వరుఁ డైనట్టి♦రావణుండు, నీకుఁ దగువాఁడు భర్తగా ♦ నెమ్మిఁ గొనుము.

ఉ. మానుషి వొట రాముఁ గొఱ♦మాలినమానుషు రాజ్యహీనుని

దీను దరిద్రు దుర్బలుని ♦ దేవి! మనోహరుఁగాఁ దలంచె, దీ

మానవభోక్త లోకచయ♦మానితసర్వపదార్థభోక్త యా

దానవభర్త భర్తగ య♦థానుభుముం జరియింప రాదట?

౬౦౫

కం. అనుచును దను ననురాంగన, లన విని కనుఁగవలఁ గాఱునశ్రులు కొనగో
టను మీటుచు జలజేక్షణ, యను నారాకాసిమూఁక ♦ నల్లనఁ గనుచున్. ౬౦౯

→ సీతాదేవి రాక్షసస్త్రీలకుఁ దనమనోనిశ్చయముఁ దెలుపుట. ←

ఉ. రాక్షసకాంతలార! వినఁరా? జను లెవ్వరు మెచ్చ రీనుడుల్
రూక్షతరాఘకారణములుం జఁడి మీ కివి, మర్త్యకాంతయున్
రాక్షసు నాలు గాఁగలదె? ♦ క్రచ్చట మీకిది యిష్టమేని నన్
భక్షణసేయుఁ డీచెనఁటిపల్కులు నాచెవిఁ గ్రుచ్చ కుండుఁడీ. ౬౧౦

కం. దీనుండో వర రాజ్యవి, హీనుండో నెవ్వఁ డైన ♦ హృదయేశ్వరుఁడే
మానితుఁ డగు నా కెప్పుడు, భానుండు సువర్చల కగుఁపగిదిం జగతిన్. ౬౧౧

సీ. బలనిఘావనునకుఁ ♦ బాలోమియట్టులు, దమి వసిష్ఠున కరుంధతినిబోలి
నీహారకరునకు ♦ రోహిణిరీతిని, జ్యవనర్షికే సుకన్యఁచందమునను
సత్యవంతునకును ♦ సావిత్రిమాడ్కిని, క్షీతిఁ గపిలునకు శ్రీమతివిధమునఁ
బ్రథ నగన్తునకు లోపాముద్రచాడ్చున, సగరునకును గేశినిగతిగాఁగ
తే. నల్లసాదాసునకు మదఁయంతికరణి, నలునకును దమయంతియంధంబు వెలయ
రఘుకులాధీశ్వరుం డైనఁరామచంద్ర, విభుసకే నాతని భజించి ♦ వెలయుదాన.

కం. జానకి యిటు పల్కిన విని, దానవకులనాథఁచోదితలు రాకాసుల్
దీనాత్తను గర్కశవా, చానిష్ఠురబాణనిహతఁ ♦ జలిపిరి మిగులన్. ౬౧౩

కం. కదలక మెదలక తెఱవక, పెదవులు నాశింశుపాఖ్యఁవృక్షస్థితుఁ డై
బెదరించు చుండ రాక్షస, సుదతులు జానకిని వాయుఁసూనుఁడు వినియెన్. ౬౧౪

→ రాక్షసస్త్రీలు సీతాదేవిని గఱకు లాడుట. ←

కం. అంతట సందఱురాక్షస, కాంతలు చుట్టుకొని రాముఁకామిని భీత
స్వాంతమున వణఁకఁ గోపా, క్రాంతత ని ట్లనిరి వాతెఁరల్ చలియింపన్. ౬౧౫

కం. గొడ్డండఁ ద్రిప్పుచును వఱ, గొడ్డంబులు పలుకుచుం బ్రకొవంబునఁ బై
వడ్డగతి నీ వటే మా, టొడ్డెదు నీవేల యొల్లఁవో రావణునిన్. ౬౧౬

కం. అను డాబిభీషికోక్తుల, విని జానకి శోక బాష్పఁవృష్టి కురియఁగాఁ
జనె నల్లశింశుపాద్రుమ, మునచాటునకున్ భయంబు ♦ ముంచుకొనంగన్. ౬౧౭

ఆ. బొట్ట వ్రేలుపొట్ట ♦ యెట్టనికన్నులు, బుట్టముక్కు గలిగి ♦ చిట్ట చిట్ట
లాడుకొనుచు వచ్చి ♦ యాడె జానకితోడ, వినత యనెడునొక్కఁవికటరూప.

కం. పతిపై నెయ్యము మేల్తేల్, సతి! కనఁబటిచితివి నీవు ♦ చక్కఁగ నైనన్
మితి మీఱిన నెని యేనియు, సతివా! కీడునకు మూల ♦ మగు నన వినవే? ౬౧౮

సీ. మనుజాంగనకుఁ దగుఁమగనాలితనమును, మెలఁత చెప్పితె లెస్సఁ మెచ్చు వచ్చె
నయిన నాచెప్పెడిఁయత్యంతపథ్య మా, మాటలఁ జెవి నిడుఁ మందయాన
సురనాయకుం డైనఁహరిహాయునట్టులు, వరవిక్రముఁడు రూపఁవంతుఁ డైన
నిఖిలరాక్షసభర్తఁ నీప్రియభర్తగాఁ, గొనుము నామాటనుఁ వినియుఁ జూడు
తే. మీగి గలవాఁడు కలవాఁడుఁ భోగపరుఁడు

దక్షిణుండు జనప్రియఁవర్మనుండు

రావణుండు నీకుఁ దగినట్టిఁప్రాణవిభుండు

కృపణుఁ డగురామునకు నేలఁ యేడ్చె దిట్లు?

౬౨౦

ఉ. ఘ మ్మనునంగరాగములుఁ కాంచనరత్నసమంచితంబు లౌ
సొమ్ములు లెస్స మై దొడిగిఁ సుందరి! యీశ్రుతినుండి యెల్లలో
కమ్ముల నేలుమీ, విబుధఁకాంతునకున్ శచి, నావహ యగ్నికిన్
సమ్మతి నిష్ఠురాం ద్రయినఁచాడ్చున నీ నగుమీ సురారికిన్.

౬౨౧

ఉ. ఏటికి రాముఁ గట్టుకొనిఁ యేడ్చెద వాకృపణున్ గతాయుషున్
గూటికి లేనివాని మడిఁ గూర్చెదు, విన్న మదీయవాక్యముల్
పాటిగ నెంచి మాపనుచుఁభంగి నొనర్పక మాటు పల్క నీ
న్గూటికి గండకండగనుఁ గోసి భుజింతుము వ్యంజనంబుగన్.

౬౨౨

తే. అంతటను వ్రేలుచన్నులఁయసుర పేర, వికట వికటాట్టహాసంబుఁ ప్రకటితముగ
ముష్టి పై కెత్తి చూపుచుఁ ముగ్ధనీత, ప్రక్కఁ గనుఁగొని యిట్లనుఁబరుషభంగి.

ఉ. ఓసి దురాత్మురాల! కఠిఁనోక్తులు పెక్కులు పల్క రాక్షసా
గ్రేసరు నయ్యె పాప మనిఁ కేవలమున్ మృదుకాయ వౌటచే
రోసము మాని పెంచయనుఁ గ్రూరత నిన్ను వధింపఁ డాతఁ డో
క్షాసుత! కాలయోగ్య మగుఁమాపలుకుల్ గణియింప వైతిగా.

౬౨౪

ఉ. ఏరికిఁ దేటి చూడఁగ మృగేక్షణ! శక్యము గానియాయకూ
పారముతీరమం దసురఁవల్లభునంతిపురంబులోన దు
ర్వారత మేము గావ దృఢఁపంజరమందలిచిల్కయట్టు లై
చేరితి వల్లయింద్రుఁడునుఁ జేరఁగ నేర్చునె నిన్నుఁ గావఁగన్.

౬౨౫

చం. వలవనిమాట లాడ, హితఁవాదిని నేను, మదీయవాక్యముల్
చెలువరొ వీనులం జొనుపుఁ చెక్కులఁ గన్నులనీరు గాఱఁగా
వలవల యేల యేడ్చెద, పఁవశ్యము శోక మనర్థకంబెకా
వౌఁది! దశాస్యుతోడఁ గడుఁవేడుకలన్ విహరింపు మ్మిలిన్.

౬౨౬

ఉ. ప్రాయము శాశ్వతం బటవె † భామల, కియ్యది నీ వెలుంగవా,
తోయజనేత్ర! జవ్వనము † దూలకమున్న నితాంతకాంతసా
ఖ్యాయతి నొందఁ జూడుము వఁనాంతరవీధులఁ గెళికాదులన్
జేయని భోగముల్ గుడువఁ † జేదటె యాయమరారి నేతతోన్. ౬౨౭

కం.సుందరి! బృందారకపర,బృందారకు భర్తగాఁగ † నేలిన నిన్నుం
గ్రందుగ సప్తసహస్రము, లిందీవరలోచనాళు † లెలమి భజించున్. ౬౨౮

కం.సమృతి గౌన కీమూవా,కృష్ణుఁ దిరస్కృతి యొనర్పఁగఁ జూచిన నీ
తొమ్ముఁ బగిల్చియు వెస న,సప్తముచు గ్రోలెదము వింతఁచవు లూరంగన్. ౬౨౯

కం.చండోదరి యనురక్తసి, చండతరక్రోధమునను † సాధ్వసకర మా
దండిత్రిశూలముఁ ద్రిప్పుచు, గండున నిట్లనియె జనకఁకన్యామణికిన్. ౬౩౦

కం.త్రాసోత్కంపిపయోధర, నీసుందరి భీతవన్యఃపుగనేత్ర స్వరా
వాసారిహృతను జూడఁగ, వాసిగ నానోర నీళ్లు † వారక యూరెన్. ౬౩౧

తే. ఎప్పుడో కదె నీత యఁకృత్తుష్టిహ, మెదను గల్గినయుత్పిడ † మిప్తముగను
జప్పరించుచు బంధన † మొప్పుమీఱ, మెదడు నరములు తనివారఁమెసవుటాదవు.

ఉ. అంతట నిట్లు పల్కుఁ బ్రభుఁసాఖ్య యి దేటికె యింతరచ్చ? యీ
కాంతగళంబును న్నులిమి † గ్రక్కున నల్లమనుష్యకాంత దా
నంతము నొందె నంచును దఁశాననుతోఁజని చెప్ప తేఁడు ని
శ్చింతతఁ దిండు పొం డనును † సిద్ధము దీనికి నాల మేటికిన్. ౬౩౩

చం.గల గల వాదు లాడుటయె † కార్యముచొప్పుఁ దలంప రెవ్వరున్
బలుకులతోడ నేమిపని † భామినినంజుడు నెల్లవారమున్
వలనుగఁ బంచుకోఁ దగును † వారుణి నంజుకొనంగ నూరుఁగా
యలు గొని రండు మీ దగురఁయంబును జాతము గాక యియ్యెడన్. ౬౩౪

కం.అనుచు నజాముఖి పలికిన, విని శూర్పణఖాసమాఖ్య † వినిచె యథార్థం
బనియె నజాముఖి కల్లును, గొని రండీ యదియ యన్నికొదవలు దీర్చున్. ౬౩౫

కం.మానుషమాంసంబును స,మ్నాననముగ నంజుకొనుచు † మఱి సురలోనన్
జానుగ నికుంభిలను గే,లీనిరతిం దేల వచ్చు † లీలం బాళిన్. ౬౩౬

కం.ఈరీతి నసురకాంతలు, దారుణముగ బెడిదములను † దర్జించిన నా
శ్రీరాముదేవి విని వెఱ, హా రామ! యనుచు నేడ్చె † నంగిలియెండన్. ౬౩౭

→ రాక్షసస్త్రీలమాటలకు భయపడి నీతాదేవి యేడ్చుట. →

ఉ. అండజయాన యట్లు బహుఁశార్తి శ్రమంపడు చాసురాంగనా
దండముతోడ నిట్లు లనుఁ † దధ్యము మీపలు కాదరింప, నన్

దిండు యథేష్టవృత్తి, నగునే యనురాధము లేడ? మర్త్యవే
తండనుయాన లేడ? గలదా విపరీతపుబొత్తు ధాత్రిలోన్? ౬౩౮

కం. అని రాకాసులలో మహితనయామణి చిక్కి వణకుఁ డనలోఁ గ్రుంగున్
వని మందనుండి చెదరినఁ, బెనుదోడెలు పట్టుకొన్న డిడి హరిణి యనన్. ౬౩౯

తే. ఇంబు జాఱఁగఁ బుష్పకఁదంబభార, లంబమానసుశాఖికాఁలంబ యగుచుఁ
గంబుకంధర తనదుమఁనంబునందు, నంబుజాక్షుని బతిని దుఃఖంబు గదుర ౬౪౦

కం. కనుదోయినీటివాఁకను, జనుదోయిని దడుపుకొనుచు డర్శియించుచు లో
దనుజాంగనలకు వెఱచుచు, ఘనవాతోచ్చలితకదళిఁకరణిన్ వణకెన్. ౬౪౧

చం. గడగడ లాడునాకలువఁకంటి విశాలము దీర్ఘ మైనపెన్

జడ యిటు నట్టుఁ బొర్లుచు మఁనంబునకుం దలఁపించె నర్పమున్;

బడఁతుక రామ! లక్ష్మణ! కృపారత! యత్తరొ కోసలాత్తజా!

చెడితిని హా సుమిత్ర! కృప డసేయరుగా యొక రైన నాదెసన్. ౬౪౨

ఉ. తాలిమి వీడ, రాక్షసులతర్జనముల్ గడుగోడు గూర్చు, నా

యేలినవానిఁ బాసి త్రుటియేనియు జీవముతోడ నుండుటన్

గాలముకానికాలమునఁ డగల్గుదు మృత్యువు పూరుషాళికిన్

గోలల కన్నసూరిపలుకుల్ కడునిక్కము వో తలంపఁగన్. ౬౪౩

కం. కొఱనోము నోచి పున్నెము, గఱగొఱ యగునేను నుడియుఁగాలికి జలధిన్

జిఱ జిఱను దిరిగి మునిగెడి, విఱసినకల మనఁగఁ జెడుదు డవిభురహితవలెన్. ౬౪౪

ఉ. ఆరఘురాముఁ బ్రాణవిభు డనాదట నేఁ గనుగొంట లేకయున్

గ్రూరపలాశినీవశఘుఁ డగూరి మహావృథ స్రుక్కఁ గంటి, దు

ర్వారరయోద్ధతం బయినవాహినిచేతను నుర్లువాహినీ

తీరమునట్టు లే మనుచుఁ డేకువ నుండుదు జీవయుక్త నై. ౬౪౫

కం. మాన్యనిఁ గృతజ్ఞు నుతసా, జన్యనిఁ గమలాక్షు సింహసమగతిఁ గృతిమూ

ర్ధన్యని నాప్రాణవిభున్, ధన్యలువోఁ గన్నులార డర్శించుజనుల్. ౬౪౬

కం. వసనాభిఁ దినినవానికి, ససువులు మెయి నిలువనట్టు డలమరసనాభున్

వసుధాపతి నెడఁబాసిన, వసమే నామేనఁ బ్రాణవాయువు లుండన్. ౬౪౭

కం. కటకట యింతగ వెతచే, నటమటపడఁ బూర్వజన్తమందును నేనే

పటుపాపముఁ జేసితినో, కుటిలాత్తిక నగుచు నదియ డకూర్చెడిఁ గీడుల్. ౬౪౮

కం. ఇక్కరణిని బెనుమోఱకు, రక్కెన లొక్కటను మూఁగి డక్షింపంగా

నెక్కడి రాముఁడు నా కిట, దిక్కేదీ చూడ మృత్యుదేవత దక్కన్. ౬౪౯

కం.చీ మనుజ జన్మ మేటికి, చీ మటి పరవశ్య మైనఁచెనఁటిబ్రతుకు నే
లా? మదిఁ దలంచినప్పుడ, యే మరణముఁ బొంద రామి ఁ యేర్పడఁ గంటే.

←→ సీతాదేవి శ్రీరామునిఁ తలంచుకొని దుఃఖించుట. ←→

ఉ. వెండియు నిట్టు లేడ్చుఁ బృథివీనుత యానతవక్త పద్ద యై
దండిగ బొప్ప వారి ముఖఁతామరసంబున నావరింప గో
త్రం డొరలాడుగోడిగవిఁధంబున నొప్పుచుఁ బిచ్చి యెత్తి న
ట్లుండి ప్రమత్తరీతిఁ దనఁయుల్లము భ్రాంతి మునింగినట్లుగన్. ౬౫౦

సీ. రాముఁ డేమటి యుండ ఁ కామరూపాశరుం, డేడ్చు చుండఁగ నన్నునీడ్చి తెచ్చె
నీరక్కసులచేతి ఁ కిటు చిక్కివారలు, తర్జింప నెఱ్ఱంగిఁ ఁ దనువుఁ దాల్చుఁ
బ్రాణంబు లేటికి ఁ నర్థంబు లేటికి, భూషణంబు లవేల ఁ పొక్కువేళ.
రామచంద్రునిఁ బాసి ఁ రాక్షసీమధ్యంబునన్ వందు చుండఁగ ఁ నాదుగుండె

తే. యినుపచిట్టెమొ గాక నాఁహృదయమునకు
ముదిమియును జాపు లే వొక్కో ఁ సదమదంబ
నయ్య దుఃఖంబుచే నది ఁ యవిసి పడదు
కటకటా నాదుదౌర్భాగ్యఁగరిమ నేమొ ౬౫౧

తే. పాపజీవిత నయి రామభద్రుఁ బాసి, యొడలఁ బ్రాణంబులను నీల్చిఁయున్నదాన
చీ యనార్యను నసతిని ఁ శీలహీన, నేమిబ్రదు కిది తలఁప నాఁదేమివ్రతము. ౬౫౨

మ. తిననీ పీరలు నాశరీరమును ప్రీతిం, దీర ఖండింపనీ
మనఁజాలం జతుర్థవీవలయితఁత్తౌభర్త నాభర్తఁ బా
సి నితాంతంబు దురంత మైనవ్యధ గాఁసిం బొందు చే నిట్టిరీ
తిని సౌఖ్యంబులు గోర్తుదాననె? కడుంఁదీపో కదే ప్రాణముల్. ౬౫౩

ఆ. ఎడమకాలిగోర ఁ నేనియు రావణుఁ
దాఁకుదానఁ గాను ఁ దధ్య మింత
యతని వలతు ననుట ఁ యది యేటిమాట యి
స్తీ యెఱుంగఁ డతఁడు ఁ చెనఁటి యగుట. ౬౫౪

ఉ. తిట్టి తిరస్కరించిన మదిం దెలియండు, తలంపలేడు దాఁ
బుట్టినవంశముం బరువుఁబోణిమియుం, దనుఁ దా నెఱుంగఁ డా
కట్టిఁడి, నన్ను వేఁడెడిని ఁ క్రౌర్యరతుం డయి, యేమి చేయుఁ దన్
గట్టి యముండు పాశముల ఁ గట్టిగ నీడ్వఁగఁ జావనున్నెడన్. ౬౫౫

←→ సీతాదేవి రాక్షసస్త్రీలకుఁ బరుషంబుగఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చుట. ←→

కం.కోయుఁడు కడికండలుగా, వ్రేయుఁడు కత్తులను రోషవివశత నన్నున్
ద్రోయుఁడు మండెడుమంటల, మీయుక్తుల విష ని టేల ఁ మిడిసిపడంగన్. ౬౫౬

నీ. తనవారిపట్లను ♦ బెనుదోస ముండిన, గుణము మాత్రముఁ గనుఁగొనఁగలఁడు
ఇంచుక యుపకార ♦ మెవఁడు చేసిన దాని, విస్తృతి నొందనివిజృంభణముఁడు
తన్ను నమ్మినవానిఁజిన్నతకై తాను, విరవిర లాడెడికరుణగలఁడు
అన్యులయభివృద్ధి ♦ నాత్మఁ గోరుచు నుండు, నిర్మలచిత్తుండు ♦ నిపుణతముఁడు
తే. పదియునాలుగువేల దుఃస్థులఁ ద్రుంచె, దానవుల నెక్కటిగ జనఁస్థానమునను
నట్టిప్రాణభర్త దానిట్టుకరుణ, మాలుటయు నాదుదౌర్భాగ్యఁమహిమ నేమొ.

నీ. నన్నిట్లు లరికట్టునిన్నీచబలుఁ ద్రుంపఁ, జాలియు న న్నేల ♦ నేల రాఁడొ?
దండకాటవి విరాధు ♦ దండించినట్టి వీరాగ్రణి న న్నేల ♦ యరయ రాఁడొ?
ఖరదూషణాదుల ♦ ఖండించి వైచిన, శూరుండు న న్నేల ♦ చూడ రాఁడొ?
రక్కసుచేతిలోఁ ♦ జిక్కినప్రియురాలిఁ, బ్రోయాలి న న్నేల ♦ ప్రోవ రాఁడొ?
తే. యుదధిమధ్యంబునను లంకఁయుండుఁగాక, యన్యులకు నెల్లదుస్సాధఁమగును గాక
మహిమ జగముల నెందుచు ♦ మాటు లేని, రామబాణంబులకు నడ్డ ♦ మేమి గలదు?

ఉ. సందియ మయ్యె నావిభుఁడు ♦ చాలఁడు నే నిట నుం టెఱుంగ, నీ
చంద మెఱింగి యున్నయెడ ♦ సైచునె మానధనుండు, రామ! నీ
సుందరి రావణాసురుఁడ ♦ సుమ్ము హరించె న టంచుఁ జెప్పఁడే
మందల వీడ కున్న ససఁమానబలుం డలగృధ్రనాథుఁడేన్.

౬౬౦

ఉ. అంతము నొందఁ జేసె నసుఁరాగ్రణి వీరు జటాయుఁ బట్టి, వా
డెంతటితెంపు చేసెఁ గడుఁనృద్ధుఁడు నయ్యను, ద్వంద్వయుద్ధమం
దింతల నంతలం జేనక ♦ యెఱ్ఱెఱి చూపె మదర్థ, మక్కటా
యెంతకు లేఁడు నాదుదురదృష్టమ కాలముగాదు వానికిన్.

౬౬౧

ఉ. నాయిత నుండుజాడ రఘుఁనాయకుఁ డింత యెఱింగెనేని య
త్యాయతకోపఘూర్ణహృదఁయంబున లోక మరాక్షసంబుగాఁ
జేయఁడే? యీనిమేషమున ♦ సింధువునం బెనుదుమ్ము రేపఁడే?
మాయఁగఁ జేయఁడే ఖలునిఁమానముఁ బ్రాణము నామముం బురిన్.

౬౬౨

కం. అప్పుడు గద రాక్షససతు, లిప్పుడు నే నేడ్చురీతి ♦ నిం టింట నెలుం

గొప్పఁగ విధవాకృతులన్, గొప్పగ నేడ్చెదరు గోలుఁగోలున సతమున్.

౬౬౩

చం. ఉడిగెడువాఁడు కాఁడు పురుఁషోత్తముఁ డేగతి నైన నాదుపో

బడిఁ గనిపట్టి యిచ్చటికి ♦ వచ్చుట సత్యము, వచ్చినంత నా

కడిదిబలాఘ్యులం గని కఁకాపిక లై చనువారు గాక మ్రు

క్కడిసురవైరులా యునుఱు ♦ గాచుకొనం గలవారు మూర్తమేన్?

౬౬౪

ఆ. పాడెరాను లుండ ♦ బొటల నిండఁగఁ, బొగిలి కాలు వీను ♦ పొగలు మింట
నెడము లేక యాడు ♦ గృధ్రాళిగూడ నీ, వీడు వేగ వల్ల ♦ కాడు కాదె. ౬౬౫

కం. తూర్ణంబ నాడుకోరికి, పూర్ణం బగుఁ, జెడెడివారు ♦ పొలఁతులు! మీమీ
దుర్ణయముల మీరే యిది, నిర్ణయముగ వినుఁడు వెండి ♦ నిజముం గనుఁడీ. ౬౬౬
చం. చెలఁగెడి నిప్పు డీపురిని ♦ జేటును దెల్పెడు పెక్కులక్షణం

బులు, నిజ మీపురంబు చెడి, పోవును నిష్ప్రభమై, దశాననుం

డిలుగ దురాసదం బయిన ♦ యీనగరంబు ముహూర్తమాత్రలో

పల సొబగాఁజెసిం గొమరుఁ ♦ బాయపురండనుబోలి, చూడుఁడీ. ౬౬౭

కం. భాసురపుణ్యోత్సవములు, వాసిగ శుభలక్షణములు ♦ పాయుచు విధవా
వాసం బగుచును బూర్వసు, వాసినీవలె నుండు లంక ♦ పతి మరణింపన్. ౬౬౮

కం. తడ వింక లేదు సోఁకుం, బడఁతులు బిడ్డా యటంచు ♦ మగఁడా యనుచున్
గొడుకా యని యింటింటను, మిడుక నేనీ వినఁగఁ గలను ♦ మెలఁతుకలారా!

కం. దిగ్ధాము లెఱుఁగ హతపల, భుగ్ధీరము¹ నిష్ప్రభంబు ♦ పుర మగును నసం
దిగ్ధము రఘువరశరశుచి, దగ్ధం బై ముగ్ధలార! ♦ తథ్యము కనుఁడీ. ౬౭౦

కం. ఆనీచు పంక్తికంతుఁడు, దా నొసఁగినగడువు ముగియ ♦ దాపయ్యె మదిన్
మీఁదైర్పతు లెఱుఁగరు సుని, ధానం బుత్పాత మిపుడు ♦ దలకొనుఁ జుండ్డి. ౬౭౧

కం. మాంసము నమలెడిదుష్టనృ, శంసులు ధర్తం బెఱుంగఁ ♦ జాలరు దనుజుల్
హింసింతురు నన్ రాక్షస, పాంసనువటువాతికూటి ♦ వ్యంజనమునకై. ౬౭౨

కం. ఏమి యొనర్చితి రేనియు, నే మనఁగా నేర్తు నాహృదీశ్వరుఁ గరుణా
ధాముని రాముని వికసిత, తామరసదళాక్షు విడిచి ♦ తలరెడిదానన్. ౬౭౩

కం. పతిఁ బాసి యిందు నీగతి, వెత గుడుచుట కన్న నిదిగొ ♦ విషముం గొను మం
చితవుగ నిచ్చెడికరుణా, పతి యుండినఁ జననె కనఁగ ♦ వైవస్వతునిన్. ౬౭౪

ఉ. ఇక్కడఁ బ్రాణయుక్త నయి ♦ యేడ్చుచు నుండుట లక్షణాగ్రజం
డక్కడఁ దా నెఱుంగఁడొ కటా! యొక యింత యెటింగి యుండినన్
జక్కఁగ రోయ కేలుదుగు ♦ త్కౌతల మెల్లను? నన్నుఁ బాసి లోఁ
ద్రెక్కునుశోక వేగమునఁ ♦ దీతె నొకో? యిక నేమి సేయుదున్. ౬౭౫

కం. ధన్యులు రఘుకులనృపమూ, ర్ధన్యుని నాహృదయనాథు ♦ రాముని నతరా
జన్యుని రాజీవాక్షుని, మాన్యునిఁ గను దేవసిద్ధి మానిప్రవరుల్. ౬౭౬

కం. పరమాత్ముఁడు ధీమంతుఁడు, నిరతము ధర్మైకరతుఁడు ♦ నృపఋషి యగునా
వరశీలున కా లయినం, బరఁగెడి నావలన నేమి ♦ ఫల మాతనికిన్. ౬౭౭

¹ హతఫలభుగ్ధీరము = చచ్చినరాక్షస ధీరులఁ గలది.

ఆ. కంటి కెదుర నున్నఁ ♦ గడుఁజ్రేమ గలుగును

మఱుఁగువడిన మెత్తి ♦ మఱపు గలుగుఁ

దధ్య మద్ది యగుఁ గృతఘ్నులయం, దెవఁ

జ్రేమ మఱవఁ దెవుడు ♦ రామవిభుఁడు.

౬౭౮

ఆ. అంతమంచిగుణము ♦ లమరవో నాయందుఁ, బుణ్యఫలము చూఱఁపోయె నేమొ?

ప్రాణతుల్యఁ డైనభర్తచే విడువంగఁ,బడితిఁ బడఁతి! గోడు ♦ గుడుచుదాన.

కం.శూరుఁడు రణధీరుఁడు నరి,మారుఁడు సద్గుణధనుండు ♦ మహితాత్ముఁడు సూ

దారుఁడు రాముఁడు పాయుట, ధారిణి నే మచుటకంటె ♦ దగు మరణింపన్.

మ.వనిలో వేరులు వెల్లఁకుల్ మెసపుచున్ ♦ వర్జించి శస్త్రాస్త్రముల్

మనుజశ్రేష్టులు నన్నదమ్ములు వ్యభామగ్నాత్ములై పోయిరో?

యనయుం డీయసురేశ్వరుండు కుటిలఁవాపారపారీణుఁ డే

మన శూరాగ్రణులన్ వధించె నొకొ మాఁయాసంప్రయోగంబునన్.

౬౮౦

కం.ఇంతటిదురవస్థలఁ బడి, యింతటిదుఃఖంబుఁ గుడుచుఁహీనాత్మకుఁ దా

నెంతోనుఖదము మరణం, బంతకునకుఁ గరుణ లేదు ♦ హా! నామీఁదన్.

౬౮౧

కం.ఎంతటిధన్యులొ మును లా,వంతయు నేవంత లేక ♦ త్యక్తకలుషులై

స్వాంతముఁ బ్రియాప్రియంబుల,పొంతలఁ జోనీగు విజితఁబుద్ధీంద్రియు లై.

౬౮౩

కం.ప్రియమున సంతోషం బ,ప్రియమున నధికముగ భయము ♦ పృథివి జనించున్

భయమును ముదమును విడిచిన,యయగుణులకు మ్రొక్కుదాన ♦ నవహితమతి నై.

కం.కావున విదితాత్ముం డగు, కేవలమత్ప్రియుని రాముఁ ♦ గీర్తితగుణునిన్

బో విడిచి పాపిదైత్యున, కే వశపడి యుండఁ గలనె ♦ మృత్యువుఁ గందున్.

౬౮౫

→ త్రిజట తనస్వస్న వృత్తాంతము రాక్షసస్త్రీలకుఁ జెప్పుట. ←

కం.అనిన విని యామెమాటల,కును గింకిరిపాటు గదురఁ ♦ గొందఱు రక్షో

వనితలు దశకంఠునకున్, వినిపింపఁగఁ జసిరి సీతఁవృత్తాంతంబున్.

౬౮౬

కం.కొందఱు కరాళవదనలు, ముందర నిలుచుండి రాముఁముదితం గని యో

మందమతి! నీదుమాంసం, బిందఱమును గుడుతు మనుడు ♦ నేకార్థముగన్.

కం.వారలను గాంచి నిద్దురఁ, గూరినయొకవృద్ధ మేలుఁకొని త్రిజట యనన్

బేగుది యిట్టులు పలికెన్, మీరలు చాలింపుఁ డింక ♦ మీమీమాటల్.

౬౮౮

కం.మీ రటె సీతను రాముని,దారను జనకేంద్రసుతను ♦ దశరథున్నుషనున్

జేరి భుజింతురు? పొండి, దూరంబుగ మిమ్ముఁ దినుఁడు ♦ తొయ్యలులారా!

౬౮౯

మ.కలఁ గంటిం జెలువార! యేమనుదు మైకంపంబు పో దిప్పుడున్

దలఁపన్ దాని, సమూలనాశనము సిద్ధం బయ్యె దైత్యాళి, కీ

- సలి నాక్షీనుణిభర్తకుఁ జయము మానం బో దనన్, భీత ల
 చ్చెలువల్ నీకల యెట్టి దీనిశ ననం జెప్పెం దదీయార్థమున్. ౭౯౦
- సీ. ఆకాశగమనంబు జహంసహస్రంబు, గజవంతమయ మైనకలికిపల్ల
 కీలోనఁ దెల్లనిమాలికల్ చేలముల్, దాల్చి సుమిత్రాగ్రతనయుతోడ
 రామచంద్రుఁడు వచ్చె జరమణీయశుక్లాంబ, రావృత యగుచు నీదేవి పాల
 వెల్లిలోపల నున్నవెల్లినిగట్టుపై, భానునితోఁ బ్రభ పరగునట్లు
 ఆ. రామచంద్రుతోడ జంజిల్లఁ గంటిసి, ధరముఁబోలి నాల్గుదంతములను
 మీఱు చున్నగజముమీఁద సలక్షణుఁ, గౌసలేయు నరుగఁ గంటిఁ గలను.
- గం. వెల్లినివలిసపుఁజేలలుఁ, దెల్లినిమాల్యములు దాల్చి ధీరోత్తము లీ.
 పల్లవపకచెంగట రం, జిల్లఁగ రఘుకులులఁ గంటిఁ జిత్తం బగలన్. ౭౯౧
- తే. అంత నాపర్వతాగ్రంబునందు మింటి, నంటి యుండినగౌరుపై నబ్జమిత్ర
 కులునితోడమీఁద నెక్కి యీకలునకంటి, తరణిచంద్రుల నంటువిధంబుఁ గంటి.
- కం. రాకొమరులు రాజాస్యయుఁ, బ్రాకటముగ నెక్కినట్టిభద్రేభము నే
 నాకసమున లంకపయిన్, జోకగ నిలువంగఁ గంటి సుందరులారా! ౭౯౨
- కం. అంచితస్యపభాష్టకముం, బూంచినరథ మెక్కి పురుషపుంగవుఁ డిట కీ
 చంచలలోచనతో నరు, దెంచుట నేఁ గంటిఁ గొఱత దెలియఁగ వినుఁడి. ౭౯౩
- తే. అర్కసన్నిభపుష్పకాఖ్యాతదేవ, యానమున వార లీగజయానతోడ
 నుత్తరంబుగ నరుగుట యుత్సవముగఁ, గన్నులారంగఁ గంటి నేఁ గలను జుండి.
- కం. ఆవిష్ణుపరాక్రముఁ డగు, ధీవిభవుఁడు రామవిభుఁడు తేజం బెసఁగం
 గా నెలఁదియుఁ దమ్ముఁడుఁ దా, నీవిధమున నుండఁ గంటి నిది నిక్కం బొ
- కం. పాపాత్ములు స్వర్గంబున, దాపున కరుగంగ లేనితద్గతి రామున్
 రూపింప నైన నేరదు, సౌపర్వసురారిగణము సంగరవీధిన్. ౭౯౪
- సీ. దశకంధరునిఁ గంటిఁ దైలలిప్తాంగుఁడై, తైలంబుఁ గ్రోలు చున్నత్తుఁ డగుచు
 గన్నేరుపేరులు గళమున వ్రేలంగ, రక్తాంబరంబులు గ్రాలు చుండ
 ముండుఁడై కృష్ణాంబురుం డయి వెండియుఁ, బుష్పకంబున నుండి పుడమిఁ గూల
 నెలనాఁగచేతను నీడ్వంగఁబడుచుండఁ, గంటి నేఁ గల మచ్చకంటులార!
- తే. మఱియు ఖరయుక్తరథమున మలయువాని, రక్తమాల్యానులేపనయుక్తుఁ డగుచు
 భ్రాంతమతి నూనె గ్రోలుచుగంతు లిడుచు, నగుచు గాడిదెపై దక్షిణంబుగాఁగ
- సీ. చను చుండ వెండియు మనదశవవనుండు, తలక్రిందు గాఁగ గార్దభమునుండి
 భయమోహితుం డయి పడుచు దిగ్గన లేచి, వెల వెల నై మదవిహ్వలుండు

సాధ్వసార్తుండు నై ♦ జల్పాకుఁ డగుచును, దిగ్వాసుఁ డయి దిక్కు ♦ తెలియ లేక
దుర్గంధ ఘోర మై ♦ దుస్సహతిమిర మై, నరకాభ మగుపెను ♦ బురదలోనఁ
తే. బడఁగఁ గనుఁగొంటిఁ గాళినాఁ ♦ బడఁతి యొకతె
రక్తవసనయు మఱియుఁ గర్దమవిలిస్త
దేహాయును నయి మెడఁగుచ్చి ♦ తిగుచు చుండె
దక్షిణపుదిక్కుగా మనఁరాక్షసేంద్రు. 200

సీ. అల కుంభకర్ణుపైఁ ♦ గలఁ గంటి నే నిట్టి, రీతిన మఱి దశ ♦ గ్రీవుసుతులు
నూనెఁ బ్రుంగుట గంటి ♦ దానవనాథుండు, పందిని నింద్రజి ♦ బలుమొసలిని
గుంభకర్ణుం డొంటఁ ♦ గొని వాహనములుగ, దక్షిణదిశ కయి ♦ తరలఁ గంటి
వీరలలోన విభీషణుం డొక్కఁడే, వెల్లనిగొడుగును ♦ వెల్లచేల
తే. ములును వెల్లనిగందంపుఁ బూతలు నయి, శంఖదుందుభినిర్ఘోషఁ సంయుతముగ
నృత్తగీతాదు లొప్ప భూభృతృమంబు, మేఘరావంబు నగునొక్కఁ మేలిగజము
తే. ఎక్కి నల్వరుమంతురు ♦ లెసక మెసఁగ, మింటి తెరువునఁ బోవుచు ♦ నుంటగంటిఁ;
ద్రావి చెంగవిగుడ్డలు ♦ రక్తమాల్యములును దాలిచి వాదిత్రఁములు చెలంగ
తే. సోఁకుమూఁకలు వెలయ నేఁ ♦ జూడఁ గంటి, భగ్నగోపురతోరణఁ పంక్తి గలిగి
యసురనాయకరక్షితం ♦ బైనలంక, వనధిలోపలఁ గూలంగఁ ♦ గనితఁ జుండు.

కం. ప్రాత్ర యట రామునకు నొక, క్రోతి వెన నవ్వి లంకఁ గుఱుకొని బూదిన్
జేతయుఁ; జేడలు మ్రోతలు, కూతలు నై చొచ్చి లంకఁ ♦ గ్రోలుచు నూనెన్
కం. వేడి యగుబూదిఁ గూలుట, మూడఁగ విధికుంభకర్ణఁ ముఖ్యులు దమ దా
వాడిమి చెడి పడఁబాటఁగఁ, బేడమడుంగునను గంటి ♦ వెలఁదుకలారా. 20౧

శా. పొండి చాటుగ లేచి రామవిభుఁ డీపూఁబోడిఁ గైకొంచు ను
శ్రుం డై రాక్షసకోటులం దునుముచోఁ ♦ గోపించి మీ రిట్టు లు
ద్దండత్వంబున నాత్మదారను బ్రియం ♦ దర్శించి బాధించుటన్
ఖండిభూతలఁ చేయకుండఁడు మిముం ♦ గంజాక్షిసంప్రీతికై. 20౬

కం. మచ్చిక్ష్ గల దని తన్నున్, నచ్చిన దని భార్య యని వనంబుల కెలమిన్
వచ్చిన దని రఘునాయకుఁ, డిచ్చానకు నై వధించు ♦ నెల్లయసుదులన్. 202

ఉ. చాలును జాలు రక్కెసలు! ♦ సాధ్వసభావలపుస్తకంబు లా
మూలను గట్టి వైపుఁ డిఁక ♦ మోసము వచ్చును, మంచిమాటలన్
లాలన సేయుఁ డీమె, మనఁలన్ తమియింపఁగ వేడుకొంటయే
పోలును, సీత యాత్మవిభుఁ ♦ బొందుట నిక్కము నిక్కలం గనన్. 20౮

కం.వ్యసనంబుల మునఁగినయా, బిసజేక్షణవిషయ మిట్టి విధమునకలయుం

బొనఁగినయేనియుఁ దత్సతి, వెన దుఃఖముఁ బొసి సుఖతఁ జలయును జూడఁడి.

కం.అదరించియు బెనరించియు, మువలించియు గాసిపెట్టఁమో మన మేలా

సదయ యగు ననఁగ వలవదు, కదిసెంబో బెడఁద మనకుఁ జ గాకుత్తునిచేన్. ౭౧౦

కం.ప్రణతిప్రసన్నజానకి, యణుమాత్రం బైన సందియము లేదు సుఁడీ

క్షణదాచరనతులారా, యణుమధ్యను వేఁడుఁడి మహాపదఁ బొపున్. ౭౧౧

కం.లక్ష్మింది చూడఁగా నవ,లక్షణ మొకటైన లేదు లలిమీఱువిశా

లాక్షిమెయిఁ గాన వల్లభ, సాక్షాత్కారంబు గలుగు జలజాక్షి కెటున్. ౭౧౨

కం.కేవలము వన్నె మాఱుట, చే వనటం బడె నటంచు సెంకించితి నీ

దేవి యదుఃఖార్థయ యగు, గావున దివ్యసుఖములను గలదు భుజింపన్. ౭౧౩

చం.అదె యదె కంటిరే జలరుహాయతపత్రమువోలి మిక్కిలి

గదలెడి వానులోచనము త్తాసుతకుం బ్రియసూచకంబు నై

సుదతికిఁ కార్యసిద్ధియును సోకులతేనికి నాశనంబు దు

ర్భదపరకాలుఁ డైనరఘురామునకు నివృజయంబుఁ దెల్పుచున్. ౭౧౪

కం.ఆకస్తికముగ జానకి, డాకేల్ పులకించి వడఁకె డాపలిదెస శుం

డాకారోరు¹ వదరుచును, గాకుత్సుపురస్థితిం బ్రకాశముఁ జేసెన్. ౭౧౫

చం.నెలకొని శాఖలందుఁ గడునెమ్మిగ నుత్తమసాంత్యవాది యై

వెలసెడిపక్షి పల్కుచును వెండియు వెండియు స్వాగతోక్తిఁ బే

రెలమిని వెండి వెండియును బ్రేరణ చేసెడునట్లు గ్రాలెడున్

వల దిఁక నిందు నిల్చి యతివృత్త వ్యధపెట్టఁగఁ బొండు దవ్వుగన్. ౭౧౬

→ సీతాదేవి శ్రీరాముఁడు రామికి కనేకవిధములఁ బరితపించుట. ←

మత్తకోకిలము. క్రూరుఁ డైనదశాస్యునాజ్ఞను ధూరరాక్షసకామినుల్

దారుణంబుగ నప్రియంబులు దన్ను బల్కుచు నుంటకున్

ధారిణీసుత కానలో మృగనాథుబారిని బడ్డయా

వారణేంద్రునికన్యరీతిని బాధకంపితగాత్ర యై. ౭౧౭

మత్తకోకిలము. రాక్షసాంగన లెల్లఁ జుట్టును గ్రాలి భీషణవేష తై

రూక్షభాషల బాధపెట్టఁగ రోషదూషితుఁ డైనయా

రాక్షసాధిపుత్రనంబుల రామకామిని కాన సం

రక్షకచ్యుత యైనబాలికరాణఁ దా విలపించుచున్. ౭౧౮

¹ శుండాకారోరువు = ఏనుఁగు తొండమువంటి తొడ.

పంచచామరము. అకాలమందు మృత్యు వచ్చి • దండు పెద్ద లెల్ల నా
ప్రకారమే యభార్థ మయ్యెఁ • బ్రాణ మేగ దయ్యయో
నికారరీతిఁ దెచ్చి క్రుచ్చి • నిష్ఠురంబు లాడఁగఁ
వికారరాక్షసీజనంబు • నే నదెంతపాపనో. 2౧౯

మత్తకోకిలము. అక్కటా! కఱ వాయె సౌఖ్యము • నైకదుస్సహదుఃఖముల్
పెక్కు లాయెను, వజ్రపాతవిభిన్న శృంగమునట్టు లై
యొక్క వేశకలంబు లై చన • దుల్ల మింతయుఁ జూడఁగా
నిక్క మీహృదయంబు నాశిల • నేర దెన్నఁడు దైవమా! 2౨౦

ఉ. చూడఁగ నైనరానిసుర • సూదను కోతకు నగ్గ మూచు న
లాడుటకంటెఁ బాప మగు • నా యురిపోతల నేను బ్రాణమున్
వీడుట? శూద్రజాతునకు • విశ్రుతమంత్ర మొసంగి పాపి యా
బాడబునట్లు నాకుఁ దగ • వా మన సీయ నిశాటనేతకున్? 2౨౧

మానిని. దుర్భర తేజఁడు రాముఁడు నన్నిట • దూర్ణుడు చూడఁగ రానియెడన్
నిర్భరకోపముతో గడు వేగిన • నిష్ఠురశాతకృపాణములన్
గర్భమున స్థగించినజంతువు • కండల శస్త్రచికిత్సకుఁడున్
నిర్భీనమున్ ఘటియించుగతిన్ రజ • నీచరుఁ డోడక కోయు ననున్.¹ 2౨౨

మత్తకోకిలము. ఎంతకాలముగానొ యేడ్చెడిఁహీనభాగ్యకు రెన్నెలల్
కొంత కొంత గతించె నే నును • కొందు నయ్యయొ ధారిణీ
కాంతునాజ్ఞను గాలుసేతులు • కట్ట వేకువ నధ్యుఁడై
చింతలం బడుదొంగభంగిని • జింతఁ గుందెద దైవమా! 2౨౩

సీ. కన్నతల్లికి మిన్న • కరుణ నన్ లాలించు, నారామమాత నా • యత్తగార!
యత్తగారికి మిన్న • యాదరించుచు నున్న, మైత్రిధీపాత్ర సు • మిత్ర దేవి!
కన్నతల్లినిబోలె • మన్నించు నాముద్దు, మఱఁది యోలక్ష్మణా! • మహితచరిత!
తనప్రాణములకన్న • ఘనముగా ననుఁ జూచు, ప్రేమసముద్ర యో • రామభద్ర!
తే. యయ్యయో రామ! లక్ష్మణా! • హాసుమిత్ర!, హారఘాతముజనని య • త్తా! యి టేను
గడలి సుడిగాలి సుడివడు • కలముకరణి, మందభాగ్యను నిడుమల • న్నందుదాన.

చం. కటకట! నానిమిత్తము మృ • గంబున్వహాపముఁ గాల్చి యున్నయా
కుటిలునిచేత మృత్యువును • గూరిరి శూరులు పార్థివాత్తజల్
దటుకునఁ బిట్టపిడ్లు నడిఁ • దాఁకినసింహవృషద్వయంబునా
నటమట మింత కైనఁ గల • దా? మఱి యింతకు మూల మేఁ గదా! 2౨౪

కం. రాముని లక్ష్మణు మతి చెడి, యే మని పాసితి నొ యప్పు • డే దురదృష్టం
బామృగరూపధరాకృతి, మై మోసము చేసె నన్ను • మాట లిఁ కేలా? 2౨౬

¹ దీనివలనఁ బూర్వకాలమునందు శస్త్రచికిత్సయందార్యులెంత ప్రవీణులైయుండిరో తెలియనగు.

ఉ. హరిః శ్రీరామ! సత్త్వరతః హః! పరిపూర్ణసుధాకరాననా!

హా గమనీయద్వీర్షర' • హా! జగ దేశహి తా! విశారదా!

హా రణరంగభీకర! సమస్తజగచ్చయధాతరక్షణా!

నారసన్నేత్ర! న న్నిట నిశాటులు చెంపుట నీ వెఱుంగవో?

292

సీ. ఈవొక్క(డవు) దక్క ♦ నితరదైవము లేద,టంచు నేఁ దలఁచినఁ యట్టితలఁపు

వినుగోరి నీసూక్తి ♦ వికటరాక్షసపరు, పాలాపము విను ♦ నట్టియోర్పు

నీతోడ శయనించు ప్రీతిమై నీనేల, బడియున్న యట్టియీ కడిదిదిటము

రాముఁ డేటికి నన్ను • రక్షింపకుండు నక, ధర్మమార్గంబున • సైర్యవిధము

తే. నాదుపరమపాతివ్రత్య, నవ్యతపము, పాడుగాఁ బోయె నాదుదోర్భాగ్యమునను
ధరిఁ గృతఘ్నున కొనరించు, పరమకృతిని, బోలి నాపాప మెంత ప్రభూత మౌర.

చం.చెలువము వాసి మిక్కిలి కృశించితి, ని న్ననులారఁ గానఁగా

గల ననునాశయుక్ సమసేఁ ♦ గావున మత్కృతపుణ్యకార్యముల్

పాలిసెను నిష్ఫలంబు లయి, పూరుషపుంగవ! పోయెఁ బొమ్మ ని

రతి మగునేకపత్నినియఁమంబు నిరర్థక మౌచు వల్లభా!

294

చిం జనకునియాజ్ఞ చి-ప్పునఁ బ్రశస్తగతి వనవాసదీక్షఁ దీ

రచన నగర మేగి ధాత్రి కభిషేకముఁ జైకొనుచుం గృతార్థుడ౯

జనవున వారిజాతదళ చారువిశాలవిలోచనాళితో

నైనయిక భీతి లేక రమియించెద వంచుఁ దలంతు సుప్రతా.¹

230

పంచచామరము. ఘనంబుగా మనంబు నిల్చి ♦ కంఠనేత్ర! నీపయిన్

వినాశ మందు చున్నదాన • నేను రామ! యీగతి

విస్తీర్ణిత నేను జబ్బు విశ్వసద్వృత్తులు

జనం బ్రయోజనంబు లేక నవ్విభాగ్య నొటచేన్.

230

శా.లేరే దాతలు నాకు నింత విషమే • లేఖారివేళ్ళంబున

శూరం బైనకృపాణ మేనియును గో కొమ్మంచు నీయంగ? న

శుభే నిచ్చిన బాధనే తనువు నిష్టే కాలకూటానం గా

నీ రాజత్కరవాలఘాతమునఁ గానీ దుఃఖినాశంబుగన్

239

చం.లలన యనేకరీతులఁ దలంచి తలంచి మనోవిభుక్ వృథా

కులమతి నిట్లు వా విడిచి, గోలున నంగిలి యెండ నేడ్చుచున్

దలఁకుచుఁ బుష్పితోరువనుఁ ధారుహమూలన దేశ మేగి య

చెల్లి తన వేణి గేలఁ గొని • చెచ్చరఁ దా నురిపోసికొనఁతిన్.

233

1 ఇట్టి విచారము స్త్రీలకు స్వభావము. అంతియకాని యిదివఱకే సీతగాక రామునకు వేఱు భార్య లున్నారను తలంపునఁ జెప్పఁబడలేదు.

ఉ. అనువగుశాఖః గేలః గొని యాత్మకులంబును రామచంద్రునిన్
ఘనుని సుమిత్రపట్టిసి మనంబున నెంచుచు నుండ శోకనా
శనమును ధైర్యసాధనము యశస్తకరంబును నొనిమిత్తముల్
గనఁబడెఁ దొంటియట్ల మృగకాతరనేత్రకు ముత్సదంబు లై.

23౪

➔ మరణోద్దుక్త యగు సీతాదేవికి శుభశకునంబు లగుట. ➔

సీ. అంతటివ్యధితను యార్దవ్యపేతను, బరిదీనమానసఁ యరమనియమ
భద్రనిమిత్తముల్ ప్రాపించి రాజిలై. ధని జేరుసేవకతతులభంగి
లక్షీకము నరాశఁపక్షరాజ్యేతంబును విశదవిశాలమును వినీల
మును నగువామలోచనము మీనాహత, మైనపద్మం బన యదరఁజొచ్చె

ఆ. మృదుమనోజ్ఞపీనఁపుత్తంబు చందనా, గురుసమర్ప మగుచుఁ యరమలోక
నాధచిరగృహీతఁనవ్యవామభుజంబు, కొంతసేపు కదలె యంతకంత.

23౫

కం. కరిరాజహస్తసిభములు, సరసంబులుఁ బీవరములు యసంహతములు నొ
కరభోరుతోడల నెడమది, పారిఁ బారి రఘురాముఁ జూపుపాలుపున్నదరెన్.

కం. చారురద చారులోచన, సారసముఖి యైనసీత యస్వర్ణాభవిభో

దారము ధూసరితం బగు, చీరయు నొకయింత నడలె యేమముఁ దెలుపన్. 232

కం. మున్నుగడు లెస్సయెఱిగియ, యున్న నిమిత్తములఁ జూచి యుగ్రాతపవా

తోన్నతిఁ జెడుబీజము సృష్టి న్నన మొలతెంచుమాడ్కి యీతయు నలరెన్. 23౩

కం. బింబఫలాధరమును రో, లంబాలకమును సుమంజఃలభ్రువు నీరే

జాంబకమున్ సితదంతంబుం బొలిచెను ముఖము రాహుఁముక్తేందుగతిన్. 23౪

కం. అంతట శ్రీరఘురాముని, కాంత విగతశోక హర్షాకలితయునై యే

కాంతము శోభిలై నిశా, కాంతునితో వెలుగు రేయిగతి నవ్వేళన్. 2౪౦

➔ సీతాదేవితో నెట్లుభాషింపఁ దగు నని హనుమ యోజించుట. ➔

కం. సీతావిలాప మనురీ, వ్రాతము బెడిదములు త్రిజటఁస్వప్న కథనమున్

వాతతనూజుఁడు విని భూ.జాతను సురవని నమర్త్యసఖఁగఁ దలంచున్. 2౪౧

ఉ. వేయితలంపు లూరఁ బదివేలవిధంబుల యోజనాపరుం

డై యతిసంఖ్యు లైనప్లవఁగ్రాణు లెల్లెడ నేసతీమణిన్

రోయుచు నున్నవారొ సితఁరోచిముఖం గనుఁగొంటి నిందు నే

నాయలినీలవేణిఁ గుసుమాసవసన్నిభవాణి జానకిన్.

2౪౨

కం. చారుడ నై యోగ్యుడ నై, వైరిబలాబలము లెఱుగఁ వలఁతిని నొనే

నారసి యసురవిశేషము, లీరావణుబలముఁ బురము యెఱిగితి నెల్లన్. 2౪౩

సీ. అటుగాన నప్రమేయగుణాకరుండును, నఖిలభూతహేతుండు † నైనరామ
చంద్రు దేవిని భర్తృసందర్శనానంద, నాశ్వసించుటె శుభం † బైనవిధము
దుఃఖనిర్మగ్న యై † దుఃఖాంత మెఱుంగక, సంతపించెడి పూర్ణసౌఖ్యపాత్ర
నూటడింపకయ యే † నూరక పోయిన, సత్య మనర్థంబు † సంభవిల్లు
తే. నీయశస్విని తన్నుఁ దా † నిందుఁ గాచు, కొనఁగ నేరక మరణించు † గురుబలుండు
దశరథసుతుండు జానకీవర్మనేచ్చుఁ, డతని నాశ్వసపఱుచుటే † న్యాయ్యమగును.

ఆ. ఏమి నేయవచ్చు † నీరక్కెసలు విను, చుండఁ బల్కు నెట్లు † యుక్త మగును
మగువ నేను రాత్రి † తెగువలలోపల, నూటడింప కున్న † నునుఱుఁ బాయు.

మ. హనుమా! యే మని నాకుఁ జెప్పు మనె నయ్యా! జానకీదేవి నీ
వనుమా తద్వచనంబులెల్ల నని ధర్మాత్ముండు శ్రీరాముఁ డొ
య్యనఁ బల్కున్ సతి నిందుఁ జూచియును మాట్లాడింప కే నేగి లో
ననుమానింపక యేమి మా టిడుదు? నర్హు బానె నా కావిధుల్? 2౪౬

కం. సీతాసందేశము లే, కాతరణికులేంద్రుఁ జూడ † సరిగిన నతఁడున్
జాతాధికకోపానల, హేతుల నను నీఱుఁ జేయ † కేలా మానున్. 2౪౭

సీ. సీత యున్నది లంకఁ † జెచ్చెరఁ బడఁ డని, రాముకార్యమున శాఖామృగాళిఁ
దోడి తెచ్చితి నేని † తుదకు న్యర్థము గాదె, జానకి యింతలో † సమసె నేని
యటుగాన నిం దుండి † యంతరంబును రోసి, జానకి నూరార్చి † చనుట లెస్స
యల్పశరీరుండ † నందు వానరుఁడను, మనుజునివలె నేను † మాటలాడఁ

తే. దగవె సంస్కృతమున? నేను † ధరణిసురుని
రీతి సంస్కృత మాడిన † భీత యగుచు
దశముఖాసురుఁగా నన్నుఁ † దలఁచు నేమొ?
యేమి నేయుదుఁ గ్రోతి నే † నెట్లు పలుక? 2౪౮

కం. డొరార్పఁగఁ దగుఁ దరుణిని, నూరార్చుట యెట్లు మౌన † మూనిన? మఱి నే
నేరీతిఁ బలుక? గతి లే, దీరమణిం బలుకరితు † నే మనుజ్జోక్తిన్? 2౪౯

కం. రూపంబునఁ గ్రోతియు నా, లాపంబులు మనుజులవియు † లలనామణి దా
రూపించి మున్నెరతు, స్త్రీపరిసంత్రస్త భయము † చెందదె మఱియున్. 2౫౦

సీ. కంజాక్షి యంతటఁ † గామరూపిని నిర్జ, రారి నేతఁగ నెంచి † యఱుచు భీతి
నానాదమునఁ జేసి † యఖిలాసురాంగనల్, వివిధసాధనహస్త † లవుచుఁ గదిసి
కోపించి ననుఁబట్టి † రూపుమాపఁగ నొండె, గట్టి కొంపో నొండె † గడఁగువారు
కొమ్మల రెమ్మల † గొప్ప మొదళ్లతో, వృక్షముల్ గొని పరువిడుచు నేను

తే. వనమున నివహరింపఁగ ధయద మైన, మత్స్వరూపంబుఁ గనుఁగొని ధ మగువలెల్ల
వికృతముఖములతో వెఱి ధ వేగ మరిగి, రాక్షసేంద్రునిగేహసంఠరక్షకులను రక్షిం
కం రక్కసులం బిలుతురు వా, రుక్కున శూలములు శక్తు ధ లుగ్రాసులు నీ
సెక్కఁగఁ గొని మొత్తము లై, యొక్కట ననుఁ దాఁక రోస ధ మొద వెడు నాకున్.

ఉ. వారల నెల్లఁ జంపుపని ధ వచ్చినచో జలరాశి దాఁటి యా
తీరముఁ జేర నెట్టు లగుఁ? ధ దెంపునఁ బైపడి నన్నుఁ బట్టినన్
శ్రీరఘురామువార్త చెవి ధ సేరదు సీతకు, నేను జిక్కుదున్
ధారిణికన్యఁ బట్టి ఖలఁదైత్యసతుల్ వధియింతు, రంతటన్ 2౫౩

ఉ. పా డగు రామభానుజులుఁపట్టిన కార్యము, సీత యంటినా
జాడయుఁ గానరా కనురఁసంఘపరీవృత యాచు వార్ధియే
వీడనిపే రగడ్డ యయి ధ విశ్రుతి గాంచినలంకలోనఁ గా
పాడఁ బడున్ రహస్యముగఁ ధ బ్రాణములైనను గోలుపోయెడిన్. 2౫౪

చం. కలనను నన్నుఁ జంపినను ధ గాక రుషామతిఁ గట్టివైచినన్
గలుగఁ డొకండు రామవిభుఁకార్యముఁ దీర్చఁగఁ జాలుమేటి, యె
వ్వలను దలంచి చూచినను ధ వానరుఁ డన్యఁడు నూలుయోజనం
బులు గలవార్ధి దాఁటఁగను ధ బూనెడువాఁ డట లేడ యారయన్. 2౫౫

ఉ. వేలకొలందిరాక్షసులఁవీచ మడంపఁగ నేర్తు నైన దో
ర్లల వెలుంగఁ బిమ్మటఁ దరింపఁగ లేను మహాబ్ధి గాసిమై,
నాలములో జయం బపజయం బన రా దిద మిత్థ మంచు, శం
కాలుళితార్థముల్ సలుపఁగా మది గొల్పుదు కొంచె మేనియున్. 2౫౬

కం. సందేహ మైన కార్యము, నం దెవ్వఁడు బుద్ధిమంతుఁ ధ డాలోచన లే
కెందును దెగు? నటు చేసిన, నిందింపఁగఁబడును దుర్విసీతుఁ డటంచున్. 2౫౭

తే. పలుకరింపక నే నేగ ధ భయము పేర్చి, మేను దొఱఁగుట నిక్క మీఁమీసనేత్ర
పలుకరించితి నేనియుఁ ధ బైయనర్థ, చయములెల్లను బ్రాప్తించు ధ సత్యముగను.

కం. ఐనట్టుతోఁచు పనులేన్, భానునిఁ గనుఁగొన్నతమముఁపగిదిం జెడెడున్
వానిని దేశము కాలము, జ్ఞానము లేనట్టిదూత ధ సలుపఁ గడఁగినన్. 2౫౮

కం. దీని నిటు సల్ప సఫలం, బౌ నని ప్రాజ్ఞులు విధించిఁనట్టిదికార్యం
బైనను జెఱుచును బండిత, మాని యయినదూత శక్తిమంతుఁడు గామిన్. 2౫౯

ఉ. ఏగతిఁ గార్యహాని జనియింపక యుండునొ, బుద్ధిజాడ్య మిం
కేగతి గాకయుండు నొకొ ధ యేగతి వారిధిలంఘనంబు దా

నో గయి పోక యుండెడినా యుర్విజ యేగతి నాడుమాటలన్
 బాగుగ నాలకించు, వెఱపాల్పడ కేగతి నుండు న న్లనన్. 2౬౧
 నీ. అనుచు దీర్ఘబుగ నాలోచన మొనర్చి, మతిమంతుఁ డగుహనుమంతుఁ డపుడు
 కార్యనిశ్చయము నీకరణిని గావించె, నాదూపమును జూప కారఘూత్ర
 మునిని గీర్తించెద వనజాతలోచన, భయపడ కుండెడుపగిది గాఁగ
 రఘుకులగ్రామణి రాముని విధితాత్ము, ధర్మసహితశుభదంబు లైన
 ఆ. మధురవాక్యములను మానుగ నమ్మిక, పుట్టునట్టిభంగి బొగడువాఁడ
 వెలఁది యెంతమట్టు విశ్వసించునొ దాని, నెఱిగి యవలికార్య మే నొనర్తు.
 కం. అని నిశ్చయించి సీతం, గను చామెయె వినెడునట్లుగా సరసకుజం
 బున మాటుగొనియె పావని, యనియె మధురంబు లైనయవితథసూక్తుల్. 2౬3

➔ హనుమ సీతాదేవి వినునట్లు శ్రీరాముఁ బ్రశంసించుట. ➔

నీ. దశరథుం డనురా జు¹ దారకీర్తియు రథి, వారణసైంధవభటయుతుండు
 ధర్మశీలుఁడు గుణధన్యుండు మాన్యుండు, రాజర్షి వర్యుండు ప్రకటయశుఁడు
 చక్రవర్త్యన్వయజాతుండు తపమున, ఋషిబోలు బలమున నింద్రసింహుఁడు
 కరుణావరుండు నిత్యైకువంశాగ్రణి, సత్యవిక్రముఁ డహింసారతుండు

తే. నృపతిలక్షణయుక్తుఁడు ఋజుగుణుండు
 చతురుదధివృతమేదినీచక్రవిశ్రు
 తుండు సుఖదుండు సుఖ యయి దొరలు లేక
 దొరల కెల్లను దొర యయి పరగు చుండు. 2౬౪

ఉ. ఆమహితాత్ము నగ్రనుతుఁ డబ్జనిభాస్యుఁ డతిప్రియుండు, శ్రీ
 రాముఁడు పేర, స్వీయజనరక్షణదత్తుఁడు, నాత్మధర్మర
 త్నామతి, చాపభృద్వరుఁ డఖండుఁడు నన్నిట, దుష్టశాస్త్రవ
 స్తోమభయంకరుండు, నిజశుద్ధకులాగతధర్మరత్నుఁడున్. 2౬౫

నీ. ఆయనఘండు సత్యాత్ముఁడు వృద్ధుఁ డౌతనతండ్రి పనిచినపనుపుఁ జేసి
 తమ్ముఁడు దారయుఁ డనతోడ రా వనీ, ధారణి కేగి యావీరవరుఁడు
 మృగయారతుం డయి మెలఁగుచు శూరులు, గామహపులు నైనఖలనురారి
 వరులఁ బెక్కురఁ జంపె ఖరదూషణాదులు, నమయుట విని జనస్థానమునను
 తే. మాయలేడి నెపంబున మాయ చేసి, యతని యిల్లాలి రావణుఁ డపహరించె
 నామె వెదకుచు వచ్చి నెయ్యిం బొనర్చె, భూవిభుఁడు కీశుఁ డైననుగ్రీవుతోడ.
 ఉ. వానినిమిత్త మై తునిమె వాలిని, వానరరాజ్యలక్ష్మీనిన్
 బూనిచె సూర్యసంభవునిఁ బూని యతండును సీత రోయఁగా

¹ దశరథుఁ డనుపేరితో సంభాషణము ప్రారంభించిన చమత్కారము గనుఁడు.

వానరవీరులం బనిచె ♦ వాడి చెలంగెడికామరూపులన్

మానక సర్వదిజ్ఞీచయ ♦ మార్గణతత్పరు లైరి వారలన్.

2౬2

మ. సరగన్ నేను జటాయుసోదరుడనౌ ♦ సంపాతివాక్యంబునన్

గురుశక్తిన్ శతయోజనాయతమహా ♦ కూపాగమున్ దాటితిన్

ధరణీపుత్రినిమిత్త మై; యిచట సీ ♦ తానాయకోక్తస్వరూ

పదుచిశ్రీలఁ జెలంగుసాధ్వీ గుణరూ ♦ పం గంటిఁ బుణ్యంబునన్.

2౬౩

చం. అని హనుమంతుఁ డాడ జన ♦ కాతజ తద్వచనంబు లన్నియున్

విని వెఱగంది మోమునను ♦ ప్రేలేడిముంగురు లల్లఁ ద్రోచికొం

చును మొగ మెత్తి చెట్టుదెసఁ ♦ జూచుచు రాము వెఱన్ స్థరించుచున్¹

గనియెను గ్రిందు మీఁదును న ♦ గంబునఁ బ్రక్కల నందు నొక్కడన్.

2౬౪

→ సీతాదేవి హనుమంతునిఁ జూచి భయపడుట. ←

ఉ. తూరుపుకొండపై వెలుగు ♦ తోయజమిత్రుఁ డనంగఁ గొమ్మలం

దారఁగ డాఁగియున్నకపి ♦ నర్జునచేలుని సాంత్వవాది శం

పారమణీయపింగళుని ♦ భాస్వదశోకసుమోత్కరాభునిన్

జేరుప కొమ్మ నుండెడి య ♦ చింత్యపరాక్రము స్వర్ణలోచనున్.

22౦

చం. కని చలియించి యబ్రహడి ♦ త్నాసుత హా! యిది భీషణంబు నౌ

వనచరరూప, మేదాసఁగు ♦ పాటిలునో కనుఁ గొంట దీని? నం

చును మదిలోఁ దలంచి భృశఃశోకమునన్ రఘురామ! లక్ష్మణా!

యని భయ మోహితాత్మ యయి ♦ యల్లన నల్లన నేడ్చె దీనయై.

22౧

కం. కనుచుఁ బృథుభుగ్నవక్త్రుని, వనచరపతిమంత్రివర్య ♦ వాతాత్మజునిన్

ఘనమేధావివరిష్టుని, దిననాథతనూజబంటుఁ ♦ దేజోనిలయున్

22౨

చం నెలఁత భృశార్తిఁ గుందుచు విసీతునిరీతిగ నున్నమారుతిం

దలఁచి మనంబులోన నగు ♦ నా యిది స్వప్న? మ టంచు వెండియున్

జెలువ సమీరపుత్రుఁ గని ♦ చిత్తము వ్యాకుల మంద భీతిచేఁ

గలఁగి విసంజ్ఞ యై శవముఁ కైవడి నై తెలి వొంది యిట్లనున్.

223

మ. కలలోఁ గ్రోతని జూడరా దనుచు వ ♦ క్కాణించు శాస్త్రంబు, నేఁ

గలఁ గంటిం గద వానరంబు, నిక నేకకష్టంబు ప్రాప్తించునో

కలుగుం. గావుత రామలక్ష్మణులకుం ♦ గళ్యాణముల్, సంతతం

బలరుం గావుత నాదుతండ్రి జనకుం ♦ డారోగ్యసంపత్తిచేన్.

22౪

చం. కల యని యందునా యెటులు ♦ కల్గెడు స్వప్నము నిద్ర లేకయే?

కలిగెడు నెట్లు నిద్ర యిటు ♦ కాటియపాటున వేగువేళలన్?

¹ ఆపత్కాలమందు ఆపదాపహర్తారమని శ్రీరాము స్థరించిన సకల భయములు నశించును.

జెలగు నొక్కో సుఖంబు సమస్తకరాభముఖారవిందుని

జెలుపుని రాముఁ బాసి యిటుఁ చేచ్చడు దుర్భగురాల నాకునున్?

22౫

చం. కల యిదిగాదు, నిక్కువముఁ గాదు, నిజం బరయంగ నెప్పుడు

దలఁపున రామ రామ యనిఁ భావ మొనర్చుచు, నోర నట్టులే

పలుకుచు నుంటఁ, దద్విషయఁ వాక్యములే విను దాన, నమ్మహా

బలునిస్వరూపమే కనెదఁ భావనతీవ్రబలంబు పెంపునన్.

22౬

ఉ. ఆరఘువీరుపై హృదయఁ మంతయు నిల్పి మనో భవవ్యధా

భారముచేఁ దపించుటనుఁ భావనశక్తి రఘూత్తమాకృతి

సారెకుఁ గాంతు నెల్లయెడఁ జారుతదీయకథల్ వినంబడు

వారక నాదుమోహ మొకఁ వానరరూపముఁ గాంచి పల్కెనో.

22౭

చం. అటు లయినకొ మనోరథముఁ నాకృతి యిట్టిది గా దటంచుఁ బ్ర

స్ఫుటముగ బుద్ధిచేఁ దెలియఁ జూచెద, రూపము లేదు దానికి

బటుతరహాపి యయ్యదియుఁ బల్కెడి మాటలు నన్నుఁ జూచియే

యెటు లనవచ్చు మాయ యనిఁ యెంతయుఁ జూచిన నిక్కువంబ యా. 22౮

చం. అని మది నిశ్చయించి తన హస్తయుగంబును మోడ్చి మ్రొక్కుదా

నను బలవైరియుక్తు సుమనస్తతిమంత్ర స్వయంభువు శుచి

వనచరుఁ డిప్పు నాయెదుటఁ బల్కినవాక్యము లెల్ల సత్య మై

యొనరుత వేటుగా జరుగఁ కుండెడిఁ గాత మటంచు వేడఁగన్.

22౯

→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవితో సంభాషించుట. ←

కం. హనుమయు వినీతవేషంబున వృక్షముఁ గొంత డిగ్గిఁ మోడ్పంగెలి

దనశిరమునఁ బూనుచు నతి, వినయంబున మధురఫణితిఁ నెలఁదికి ననియెన్. 2౩౦

శా. అమ్మా! యెవ్వతె వమ్మ నీ విచట నేలా మైల కాశేయచే

లమ్ముం దాలించి కొమ్మ యూతఁగొని నిల్వం? బద్ధపత్రంబులం

దిమ్మె కాటుజలంబునాఁగఁ గనులంఁ ది. క్షేల శోకాశ్రుపూ

రమ్ముల్ గ్రమ్మెడి? వానతీయఁ గదవేఁ ప్రార్థింతు పాధ్వీమణి!

2౩౧

ఉ. కిన్నరకాంతవో? యసురఁగేహినివో? వసురుద్రరామవో?

పన్నగవారివో? విబుధఁ భామినివో? మతి యక్షయోషవో?

యన్నెలఁ బాసి కూలినగుఁ జాన్విత రోహిణివో? తలంప నో

కన్నియ నీవు దేవతవఁకాఁ దలపోసెద భద్రలక్షణా!

2౩౨

తే. అలుకచేతనా మోహంపుఁగలఁకచేతనో వసిష్ఠుని నెడఁబాసి యుర్విదిరుగఁ

దడఁగివయరుంధతితి గావు, గా?యెటుంగఁ, బల్కవేప్రేమఁ గల్గ్యాణి భద్ర మగుత.

ఉ. ఎందులనుండి వచ్చి? తిటు + లిచ్చట నేల మహర్షిఁ గుండ, నో
సుందరి!¹ తండ్రి యెవ్వఁడొకొ? + సోదరుఁ డెవ్వఁడు? భర్తయెవ్వరో
నందనుఁ డెవ్వఁ డమ్మ? నురఁనారివి గా వని తోఁచె నేడ్చుటన్,
దందడియూర్పు లుంట, వసుఁధాన్ధలి నిల్చుట, రాజచిహ్నాలన్.

2౮౪

కం.లలనరొ! చూడ నీదుశుభఁలక్షణముల్ నృపకన్య వంచు భూ
వలయము నేలుమేటిన్యపఁపర్యనిపట్టపుదేవి వంచు నే
దలఁచెద, దండకాటవి యథామతిఁ ద్రిమృత రావణుండు దా
బలిమిని దెచ్చినట్టిన్యపఁభామిని సీతవో? పల్కుమే లగున్.

2౮౫

కం.అతిమానుష మగుహాపము, న్రతయుతవేషంబు నీదుఁవైవర్ణ్యంబున్
మతిఁ దలపోయఁగ రాముని,సతి వంచును దొఁచె లేదు + సందియ మబలా. 2౮౬

→ సీతాదేవి హనుమంతునితోఁ దనవృత్తాంతముఁ జెప్పుట. ←

కం.అనుడున్ రఘునల్లభకీ, ర్తనహృష్టమనోబ్జ యగుచుఁ + దర్వాశ్రితునిన్
హనుమంతుఁ గాంచి పలికెన్, జనకతనూజాత తనదుఁచారిత్రంబున్.

2౮౭

కం.రాజితయశుఁ డగుదశరథ,రాజేంద్రునిస్నుషను జనకఁరాజతనూజన్
రాజనిభాన్యుఁడు రామున, కే జాయను సీత యందు + రిల నాపేరున్.

2౮౮

ఉ. మానితసర్వకామముల + మానుషభోగములన్ భుజించుచు
మానుగ రెండునుం బది సమల్ వసియించితి రామునింటిలోఁ
బూని శ్రయోదశాబ్దమున + భూవరుఁడున్ గురుమంత్రిపౌరలో
కానుమతిన్ మదీశ్వరు రసాధిపుఁ జేయఁగ నున్న యంతటన్.²

2౮౯

ఉ. ఆనునుజాధినాథుప్రియుఁరా లగుకైకయి ప్రాణభర్తతో
రాముని నీవు ధారిణికి + రాజుగఁ జేసెద వేని చెప్పెదన్
నేమముఁ బట్టి త్రావ నిక + నీరముఁ, గూడును ముట్ట నింతతో
నీమెయితోడిపొత్తు సరి, + యిప్పుడ ప్రాణముఁ బొందుం జూమి.

2౯౦

ఉ. అడినమాట నిల్పుకొనుఁనట్టితలం పెదఁ గల్గె నేనియున్
పీడుము రామునిన్ గహనఁవీధుల వేగ మటన్న మున్ను దా
నాడినమాట నెంచి ప్రియుఁరాలికఠోరతరాప్రియొక్కి కై
యేడిచి మూర్ఛలన్ మునిఁగి + నృపధరాపతి ధర్మబద్ధుఁ డై.

2౯౧

ఉ. ఆలికిఁ జెప్ప లేక తనయగ్రతనూజుని వేఁడె రాజ్యమున్
శ్రీలలితుండు రాముఁ డభిఁషేకముకంటెఁ బ్రియంబు నైనభూ
పాలునిమాటఁ గైకొనియెఁ + బ్రాణనిమిత్తమ యైన నామగం
డాటరిపల్కుఁ బల్కుడు, నయంబున నిచ్చు గ్రహింపఁ డేమియున్.

2౯౨

¹ ఇంతటి జగన్మోహినిని నీవిట్లు దుఃఖింపఁ గారణము లేదేయని యాశయము. ² చూ. ఆ. కా. ప. 2౬2.

చం. జనకునిమీఁదిభక్తిమెయి ♦ సంపదలున్ ధరణీప్రభుత్వమున్
 ఘనతరనవ్యచేలములు ♦ గ్రక్కున వీడి, కుశాజినంబులన్
 గొని, ననుఁ దల్లికిన్ మిగులఁ ♦ గూరిమి నప్పన చేసె, నాకు న
 య్యనఘునిఁ బొసినంత నమఃరాలయ మైన రుచింప దాత్తుకున్.

2౯౩

ఉ. కావున రాముకంటె మును ♦ కానల కేను బ్రయాణ మైతి, స
 ద్భావుఁడు లక్ష్మణుండు దొలుతన్ ధరియించెను నారచీరముల్
 మూవుర మిట్లు మేము వ్రతముం గొని యెన్నఁడుఁ జూడనట్టిభీ
 త్యావహ మైనదండక ధరాధిపునాజ్ఞను జొచ్చి యుండఁగన్

2౯౪

ఉ. మ్రచ్చిలి తెచ్చె నన్ను రఘుముఖ్యునిదేవిని గూళ రావణుం
 డిచ్చట దిక్కు లేమి నిటు ♦ లేడ్చెద, మాసయుగంబు జీవితం
 బిచ్చె దశాస్యుఁ, డంతసయి ♦ నీల్లెడుదానను, నింతలోన నా
 సచ్చరితుండు వచ్చు నని ♦ చాలఁగనాశను మేను నిల్పితిన్.

2౯౫

→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవికి రామలక్ష్మణులకుశలవార్తఁ దెలుపుట. →

సీ. అనవుడు నామాట ♦ లాలించి పావని, సాంత్యనోక్తుల నను ♦ జనకసుతకు
 దేవి! నీకొక్కనం దేశ మంపఁగ రామభద్రుండు దూత నై ♦ వచ్చినాఁడ
 శ్రీరామచంద్రుండు ♦ సేమ మయ్యెడఁ దన, సేమంబు నీతోడఁ ♦ జెప్పు మనియె
 బ్రహ్మస్తవేదశాస్త్రవిదుండు శ్రీరాముఁ, డర్థిలి నీసేమ ♦ మడిగె నమ్మ!

ఆ. శౌర్యవర్షధనుఁడు ♦ సౌమిత్రి నీపతి, కనుచరుండుఁ బ్రియుఁడు ♦ సాశ్రునేత్రుఁ
 డగుచు నీకు భక్తి ♦ సాష్టాంగ మెరఁగెను, గుశలు లమ్మ వారు ♦ కువలయాక్షి.

కం. అని హనుమంతుఁడు పల్కిన, విని జనకతనూజ హర్ష వివశాత్తిక యై
 తను వెల్లఁ బులకరింపఁగ, ననుఁ బావనిఁ జూచి యంచిఁ తాలాపములన్.

2౯౬

కం. తనువునఁ బ్రాణము లుండినఁ, గనుఁగొను నూతేంద్రకైసఁ ♦ గడుహర్షంబున్
 మనుజుం డనుసామెత ము, న్ననుకొనఁగా వింటి నది యథార్థమ చూడన్.

కం. అని శుభవార్తం దెలిపిన, హనుమయెడన్ జనకతనయ ♦ యద్భుత మగుప్రీ

తిని జూపఁగ నన్యోన్యంబును నమ్మిక కుదురుకొనఁగ ♦ ముచ్చట జరగెన్.

2౯౭

కం. భూపుత్రిక పలికినయా, లాపంబుల విశ్వసించి ♦ లాలించుచు దుః

ఖోపశమనం బొనర్పఁగ, దావునకున్ మెల్ల వాయుతనయుం డరిగెన్.

౩౦౦

కం. అంతకు సంతకు వానర, కాంతుఁడు దను డాయుకొలది ♦ త్కృసుత శంకన్

జింతించె రావణుండే, చెంతకు నటు వచ్చె ననుచుఁ ♦ జేడ్పడి భీతిన్.

౩౦౧

→ సీతాదేవి హనుమంతుని రావణుం డని శంకించుట. →

ఉ. అక్కట! మోస మయ్యెను దశాననుఁ డీగతి మాఱురూపమున్

నెక్కొని వచ్చె, నీవిధము ♦ నేఁ దలపోయక మాట లొడితిన్

1 సీతాదేవి కనులవైభవము హనుమయందందు వర్ణించుచున్నాఁడు. ఆయనలేక్షణత్వమే రామున
 కామె యర్హత్వమును దెలుపుచున్నది. ఈపద మగ్ధగర్భితము. దీనివలన హనుమ తన గుణగ్రహణశక్తి తెలిపెను.

మక్కువ విశ్వసించితఁ, బ్రహ్మాదము కల్గె నయో! యటంచుఁ దా
గ్రక్కునఁ గొమ్మ వీడుచు ధరాస్థలిఁ గూలఁబడెన్ వ్యథామతిన్. ౫౦౨
కం.వడఁకెడి దేహముతో వ్యథ,పడుపడఁతిం గాంచి హనుమఁ ప్రాంజలి యగుడున్
గడువెట నతనిం జూడక, యడజడి నిట్టూర్పుతోడఁ ననె నీరీతిన్. ౫౦౩

చం.దెలిసితి లేర నిన్ను, నిటుఁ తెక్కలివేషము వేసి రావణా!
కలఁచెద వేలరా? శుభముఁ గాదుర నీ కిది, దండకాటవిన్
వలనుగఁ భిక్షురూపమునఁ వచ్చినమాయలమారి వీవె, దు
ర్బల నుపవాస దీనఁ దగఁవా యిటు కాటియ పెట్ట రాక్షసా? ౫౦౪
ఉ. రావణుఁ డీ వటంచు ననఁ రా దనియున్ మదిఁ దోచె, ని న్ననన్
భావమునందుఁ బ్రీతి ప్రభవం బగు చున్నది, రామదూతవేన్
వావిరి మేలు నీ కగుతఁ వర్ణన సేయుము మత్ప్రియంబు లౌ
నావిభురామచంద్రునిగుఁగంబు, లనంతముదంబు నా కగున్. ౫౦౫

కం.భూరిప్రవాహవేగము, తీరంబు హరించురీతిఁ దిగిచెదు సౌమ్యా
కారా! మచ్చిత్తము నని, ధారిఁగినుత మతియు నిట్లుఁ దలఁచెన్ మదిలోన్.
ఉ. ఎక్కడిరామదూత? యిటఁ కేగతి నచ్చును? స్వప్న మద్దిరా
నిక్కపుసౌఖ్య మిచ్చెడినిఁ నేటికి రామనిదూత నంచుఁ దా
నొక్కఁడు క్రోతి వచ్చె,నయఁయో కలయుం గల వాయె, మచ్చరం
బెక్కియొ నన్నుఁజేర దది, యేగతిఁ గాంచెద రాఘవేంద్రులన్. ౫౦౬

చం.కల యిది గాదు, వానరునిఁ గాంచిన స్వప్న మునందు భద్రముల్
గలుగునె? కల్లు చున్నయవిఁగా యిపు డీతనిఁ జూడ, నామనః
కలిలమొ? వాతలక్షణమొ? కా దనఁ బిచ్చియొ? యెండమావొ? యిం
దుల నెది గాదు, చక్కఁ గపిఁ తోచెడి, నాస్త్వతి లెస్స యుండెడిన్. ౫౦౭

చం.అనుచు బలాబలంబుల నిజాత్తవిచార మొనర్చి, లేదు నా
మనమున మోస, మింక ననుమానము మా నెదఁ, గామరూపి యౌ
దనుజవరుండె వచ్చె, నిదిఁ తథ్య మటంచును నిశ్చయించి యా
యనుపమసాధుశీల పలుకాడక యుండె మరుత్తనూజతోన్. ౫౦౮

→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవికి సందేహము దీటునట్లు భాషించుట. →

కం.కాంతామణి యీవిధమునఁ, జింతాకుల యగుట కీశశేఖరుఁడు నిజ
స్వాంతంబున నూహించి నితాంతమధురసూక్తి సతికిఁ దా నిట్లనియెన్. ౫౦౯

ఉ. రాజులలోన మేటి, దినరాజు ప్రతాపమునందు, యామిసీ

రాజు మనోజ్ఞతన్, భువనరాజులరా జలరాజరాజున

ట్లాడగ దేకకీర్తి యపరాజితశౌర్యుడు, మూర్తిమద్రతీ
రాజు సురూపనంపద, విరాజిలు సత్యవచోరతుండునున్.

౪౯౧

కం.గురుడు మధురోక్తులను భీకరుడు విరోధులకు భువనగణ మెవ్వనిశ్రీ

కరకరములఛాయను సుస్థిరతక జీవించు నట్టి దేవుని రామున్

౪౯౨

కం.మృగము నెవంబుగ దూరంబుగఁ గొనిచని యెవరు లేనిపొలకువఁ గని నె

వ్వగఁబడ నిన్నుం దెచ్చిన, పగతుడు తత్ఫలముఁ గుడువఁబరికింపు మిఁకన్.

౪౯౩

కా.జ్వాలాభీలకరాళశాతఖగదుఃస్వారప్రవాహంబునక

బాలా! రావణు నుంచి త్రుంచు ననిఁ గోపస్ఫీతుఁ డై పోరిలోఁ

గాలాగ్నిప్రతిమానుఁ డేమహితుఁ డాకాకుత్స్థపర్యండు స

చ్చీలా! నీకడ కంచె దూతగ ననుకఁ సెంకింప నీ కేటికిన్.

౪౯౪

నీ. నీవియోగంబునఁ నెవ్వగ రాముడు, నీసేమ మడిగె నోనీరజాస్య!

సౌమిత్రి సద్భక్తిఁ సాష్టాంగ మెరఁగి నీకుశలంబుఁ గోరె నోకోమలాంఘ్రి!

రామునిమిత్రుండుఁ రాజు క్రోతుల కెల్ల, సుగ్రీవుఁ డడిగె నీశుభముఁ దల్లి!

సౌమిత్రి సుగ్రీవసహితుఁ డై రాముండు, సంస్థరించును నిన్నుఁ సతము దేవి!

తే.రాక్షసులకును జిక్కియుఁ రాజతనయ! భాగ్యవశమున నిందాఁకఁ బ్రదికి యున్న

దాన వింకిటఁ దూర్ణంబఁ తరుణి కనెదు, రాము లక్ష్మణు వానరస్తోమవిభుని.

ఉ. మానిని! వానరుండ్ల, హనుమంతుండఁ బేర, దినేశపుత్రుఁ డౌ

వానరరాజమందిరినిఁ వారిధి దాటితి, లంకఁ జొచ్చితిక

దానవనాథునెత్తిపయిఁ నాపద ముంచి పరాక్రమంబునక

గానఁగ వచ్చినాడ నినుఁ గంజదళాయతనేత్ర! నమ్ముమీ.

౪౯౫

కం.ఎవ్వనిఁగా ననుఁ దలఁచితి, వవాడను గాను నందియంపడ నేలా?

పువ్వంబోనిరొ? యనుచును, నివ్వొధిఁ బలుకంగ నీతఁ యిట్లని యడిగెన్.

౪౯౬

→ నీతాదేవి హనుమంతుని రామలక్ష్మణులచిహ్నంబు లడుగుట. →

నీ. శ్రీరామచంద్రతోఁ స్నేహ మెట్లు లభించె, నీకు? లక్ష్మణు నెట్లుఁ లెఱిఁగి తీవు?

నరవానరుల కెట్లుఁ పరఁగె నమాగమం? బెట్టిగుర్తులవారఁ లిద్దఁ టిన్న

దమ్ములు? వానిని యధ్యంబుగాఁ దెల్పి, నాదుఃఖ మడఁపు వానరవరుండ!

యెట్టిది సంస్థాన? మెట్టివి రూపంబు, బాహూరువులు రామభద్రునకును

ఆ. నతనిసోదరునకు? సంతయు వినిపింపు, మంచు నిట్లు దన్నుఁ నడుగుటయును

మారుతాత్మజుండు మైథిలితో రాఘ,వులశుభాంకమాలనుఁ బలుకఁ దొడఁగె.

ఉ. భాగ్యము గాదె దేవి! ననుఁ భావమునం దిటు విశ్వసించి నీ

వాగ్యమే ముజ్జగించి నిజవల్లభుగుర్తులు లక్ష్మణాంకముల్

1 నీరజాస్య - కోమలాంఘ్రి - తల్లి - దేవి యివి సార్థకపదములు. వియోగమున ముఖస్థరణము - అంఘ్రులకు నమస్కరణము - సుగ్రీవునకు నీతయందు మార్మభావము సముచితము. ఇట్లులే తక్కినవి యూహించుకొనునది.

యోగ్యవిధంబుగాఁ బలుకు ఁ మున్నవిధంబుగ నంటి ప్రీతి సౌ
భాగ్యవతీ! వచింతు విను ఁ భ్రాతల మేనిశుభాంకపద్ధతుల్.

౫౧౯

సీ. రాముండు కమలపత్రవిశాలలోచనుం, డఖిలసత్త్వసుమనోహరగుణుండు
రూపదాక్షిణ్యనిరూఢుడై జనియించె, దేజంబునందు నాదిత్యుఁబోలు
నోరుపుగుణమున ఁ నుర్వికిఁ దుల్యుండు, బుద్ధి బృహస్పతిపురుడు చూపు
సద్యశంబున హరి ఁ సకలజీవావళి, రక్షకుఁ డాత్మీయఁరక్షకుండు

ఆ. స్వకులవృత్తి ధర్మసంరక్షకుఁడు నాల్గు, జాతు లరయుచుండు ఁ రీతిచేడక
మనుజహితము లైనఁమర్యాదలం దుండి, పరుల నట్ల చేయఁ ఁ బనుచు చుండు.

ఉ. కౌంతి రహించు, బూజితుఁడు ఁ కంజదళాక్షిరౌ! బ్రహ్మచర్య మ
త్యంతముఁ బూను, సాధులకుఁ ఁ దప్పనిప్రాపు, సమస్తసద్విధుల్
సాంతముగా నెఱుంగు, సముపాసితవిప్రుఁడు, రాజవిద్యలం
దెంతయు మేటి, శీలధనుఁ ఁ డెల్లరపట్ల వినీతుఁ డంగనా!

౫౨౦

తే. వేదవేదాంగముల యజఁర్వేదమునను
విల్లువిద్యను నిపుణుండుఁవిపులము లగు
సంసములవాఁడు దీర్ఘబాహువిరాజి
యబ్జకంఠుఁడు ముఖము రాకాబ్జసఖము.

౫౨౧

ఆ. తామ్రలోచనుండు ఁ తతగూఢజత్రుండు, దుందుభిస్వనుండు ఁ తోయజాక్షి
బల్లిదుండు స్నిగ్ధనర్ణుండు చామన, చాయవాఁడు సింహసంహసనుఁడు.

౫౨౩

సీ. ¹సమవిభక్తాంగుండు ఁ సముఁడు త్రితామ్రుండు, త్రిప్రలంబుండును ఁ ద్రిస్థిరుండు
ముచోచ్చిట్ల నున్నతి ఁ ముచోచ్చిట్ల స్నిగ్ధత, ముచోచ్చిట్ల గాంభీర్యమును గలండు
త్రివళివంతుండును ఁ ద్రిసముండు త్ర్యవనత, త్రిశిరస్కుఁ డమ్మ! నీహృదయవిభుఁడు
నాలుగు వ్యంగ్యముల్ ఁ నాలుగు కలలును, నాలుగురేఖ లంఁదంబు మీఱుఁ

ఆ. జెలి! చతుస్సముండు ఁ బలి చతుష్కిష్కుఁడో, యమ్మమహితనాసికౌష్ఠహనువు
లమరువాఁడు జంట ఁ లగుపదునాలుగు, సమముగాఁ గలండు ఁ జనకతనయ.

ఉ. నాలుగు ప్రక్కదంష్ట్రులును ఁ నాల్గిటియానముఁ గల్గు, నాలుగు
నాలుగు వంశముల్ గలఁడు ఁ నాలుగు నొక్కటి స్నిగ్ధ, మాఱును
నాలుగు పద్మముల్, మఱియు ఁ నాలుగు నాఱును గొప్ప, వొప్పెడు
నాలుగు రెండు మిట్టలును ఁ నాలుగు నైదును సన్నవైతగున్.

౫౨౫

తే. మూఁట వ్యాఘ్రుఁ డనుష్ఠించు ఁ మూఁటి సతము
రెంటఁ దెల్లన సత్యంబు ఁ నంటి యుండు

¹ ఈ మూఁడుపద్యముల కర్తము వివరముగా నుత్తరపీఠికయందుఁ గననగు.

ధర్మనిరతుండు సంగ్రహదానవిధుల

నెంతయును నిస్తులండు శ్రీమంతుఁ డమ్మ.¹

౫౨౬

కం. రామునిదైవమాతురుఁ డగు, సౌమిత్రి యజయుఁ డాజి ధ సద్గుణరూప

ప్రేమముల నట్టివాఁడు, గ్రీవమండలి దేవి! నిన్ను ధ వేదకుచు వారల్,

౫౨౭

←→ సీతాదేవికి హనుమంతుఁడు రామసుగ్రీవులసమాగమవిధంబుఁ జెప్పట. ←→

సీ. చనుదెంచి రమ్మ! మాచరియించుచోటికి, నన్న రాజ్యమునుండి ధ తన్నుఁదలుమ

ఋశ్యమూకాద్రి మే ధ మెల్లరు సేవింప, నన్నభయంబున ధ నదరివడుచు

నున్నసుగ్రీవుఁ డీయన్నదమ్ములఁ జీర, వసనుల ధృతచాపధ పాణితలుల

వీక్షించి భయమున ధ నెగిరి శృంగముఁ జేరి, ననుఁ బంపె వారిచంధం బెఱుంగ

ఆ. మోడ్పుఁగేలఁ బురుషధ ముఖ్యుల డాసితః, వారు నాదుపల్కు ధ గారవింప

మోచి తెచ్చి కీశధ ముఖ్యునిమ్రోలను, లలితరీతి వారి ధ నిలుపుటయును. ౫౨౮

కం. వారు పరస్పరసల్లాహర్యుల విశ్వసించి ధ యొండొరులను వా

రూఠార్చిరి తమఁ దనతన, చారిత్రముఁ జెప్పి విశదధ సరణిగ నంతన్

౫౨౯

కం. అన్న యగువాలిచేఁ దన, యన్నునిమిత్తంబు వెడలధ నడువంబడుటన్

బన్నపడి వగచు సుగ్రీవు న్నీప్రాణేశ్వరుండు ధ పొలఁతీ! తేర్చెన్.

౫౩౦

తే. నీవియోగవశంబున ధ నెవ్వగ గొను, రాముచరితంబు వాసరధ స్వామి కంత

వినిచె సౌమిత్రి యది విని ధ విగతతేజఁ, డయ్యె నుపరాగకలితపధ ద్వాప్తునట్లు.

ఉ. పూర్వము మింట రావణుఁడు ధ పొల్తుక ని న్లానిపోవువేళ నీ

పుర్వసి వైచినట్టినగ ధ లొక్కడ నేఁ బదిలంబు సేసితిన్

సర్వము నట్లు తేర దివధ సప్రభాసూతియుఁ జూపెఁ గాని హృ

త్పూర్వము గూర్చ నీయునికిధ పట్టును మాత్ర మెఱుంగ మంగనా!

౫౩౧

ఉ. వానిని జేర్చి యంకమున ధ వారిజలోచన! నీదుభర్త శో

కానలదహ్యమానుఁ డయి ధ యాభరణాలిని గాంచి కాంచి య

మ్మా! నినుఁ గూర్చి యా వఱచిధ నట్లఱచెన్ వివిధప్రలాపుఁ డై,

నేను విచేతనున్ నృపతి ధ నెమ్మదిఁ దేర్చితి సాంత్యవాక్కులన్.

౫౩౩

←→ రామునివిరహతాపము హనుమంతుఁడు సీతాదేవికిఁ జెప్పట. ←→

ఆ. నగలు చూచి చూచి ధ నగచరపతి కిచ్చె, మరల వాని నీదుధ మగఁడు దేవి!

నిన్నుఁ బాసి విభుఁడు ధ నిత్య మగ్నిని గాలు, నగ్నిపర్వతంబునటు తపించు. ౫౩౪

కం. మగ్నుం డై శోకంబున, భగ్నుంబుగ నిద్ర చింత ధ వనరుచు రాముం

డగ్నులచేఁ దపియించేడి, యగ్నిగృహం బనఁగ నున్న ధ యాతం డబలా! ౫౩౫

¹ ఇందుఁ గొన్నిచిహ్నములు వస్త్రముమఱుగునమండి సీతకుఁ దప్ప నితరులకుఁ దెలియరానివి. అట్టివి కాస్తజ్ఞానబలముచే నూహించి సరిగాఁ జెప్పఁగలిగినేని నితఁడు నమ్మఁదగినవాఁడని సీత తలంపు. కాన నిట్టి విషమప్రశ్న.

ఉ. కాపఁడు సౌఖ్య మేమి నినుఁ • గాననివేదనచేతఁ, దాపమున్
మావఁడు, త్వద్వియోగదహఁనంబు దహింపఁగ భూమికంపవే
గాన వణంకుకొండ యనఁగఁ జలియించెడి, సంతసింపఁ డో
మానిని! నిన్నుఁ బొసి నుమఁమంజులకుంజము లెన్ని చూచినన్.

౮౩౬

తే. హృద్యకాంతారముల నెందు • నేగు చున్న
గమ్రులహరీతరంగిణుల్ • గాంచు చున్న
నిన్నుఁ గాననికతమున • నీరజాక్షి
మానవేంద్రున కరున మఱఁమాట లేదు.

౮౩౭

ఉ. అంబుజనేత్ర! నీవతి రఁజావని రావణుఁ బుత్రమిత్రయు
క్తంబుగఁ జంపి శీఘ్రముగఁ • గ్రవ్వుటఁ గైకొను నిన్ను, బాస లా
యంబుజమిత్రవంశ్యుఁడును • నబ్జహితోద్భవుఁ డాచరించి రో
యంబ! వధింప వాలి నిను • నారసి నల్లడ వార్తఁ దేరఁగన్.

౮౩౮

ఉ. బంధురతేజు లుగ్రరణఁపండితు లాహరినాథుతోడఁ గి
ష్కింధను డాసి వాలి హతుఁ • జేసి యినాత్మజు రాజుఁ జేయుటన్
సంధి ఘటిల్లె నీగతిని • జక్కఁగ వారికి, వారిదూతుఁడన్
సింధువు నుత్తరించి యిటు • చేరితి రోయుచు నిన్ను మైథిలీ.

౮౩౯

ఉ. హనుమంతుఁడఁ బేరను నా, యినజుఁడు రాజ్యస్థుఁ డై హఁరీశ్వరకోటిన్
నిను నెమకఁగఁ బదిదిక్కుల, కును బంచిన వాడు చనిరి • కోమలి నీకై.

౮౪౦

ఉ. వాలితనూభవుండు కపిఁవల్లభుఁ డుత్తమశూరుఁ డంగదుం
డోలిఁ ద్రిభాగసైన్యయుతుఁ • డూనె స్వయంబుగ నేతదర్శ మై
శైలవరంబు వింధ్యమునఁ • జాలదినంబులు రోసి మేము దు
ర్గాళిని ద్రోవ తప్పి వ్యసఁనార్తిఁ బడం జనఁ గాల మంతయున్.

౮౪౧

ఉ. సుట్టయు గుట్టయు విడువక, చెట్టును జెట్టును మఱుంగుఁచేనుంజేనున్
బట్టుగ వెదకిన జనకుని, పట్టి! నీయునికి తెలియఁబడ దయ్యెఁ జామీ.

౮౪౨

ఉ. వేమో కడచనియెను, బుడమితనూజాత యున్నఁబోబడిఁ గనమున్
సరి కపివతి యనువెఱ, విడువఁగ నెంచితిమి మేము • వెలఁదీ యునుఱుల్.

← → { హనుమంతుఁడు సీతాదేవితోఁ దన కామయునికి
దెలిసినవిధంబుఁ జెప్పుట. } → ←

ఉ. అంగదుఁ డంత శోకమున • హా! యనుచున్ నినుఁ గోలుపోవుటల్
అంగము గృధ్రరాజునకుఁ • బ్రాణవినాశము వాలి కబ్బుటల్

శృంగమునందు మా కిటులు + చేకులుటల్ మృతి, చెప్పికొంచు నో
యంగన! యేడ్చె, నేడ్చిన జటాయువుసోదరుఁ డంతయు న్వివేన్. ౫౪౪
మ, విని సంపాతి యనంగ గృహప్రపతి వే! వే వచ్చి మాముంతికం
బునఁ గోపారుణనేత్రుఁ డై పలికె మమ్ముం జూచి యెవ్వండు నా
యనుజం జంపె వచింపుఁడీ ప్లవగులా!రా! యన్నఁ దారేయుఁడన్
దనుజం డాతని నీనిమిత్తము జనస్థానంబునం ద్రుంచుటల్
ఉ. అంతయు నాడె; నాడ నరుణాత్మజుఁ డార్తి నహించి నీదువృ
త్తాంతముఁ బల్కె రావణునిఁ ధామమునందు వసించి యుండుటల్¹
సంతస మార దాని విని + చయ్యనఁ గీశులు లేచి తన్నగ
ప్రాంతముఁ బాసి చేరిరి మహాంబుధియుత్తరతీరధారిణిన్. ౫౪౬
ఉ. చిత్తము నిన్నుఁ జూడఁ ద్వర + సేయుచు నుండియుఁ గంధిదర్శనం
బుత్తలపాటు గూర్చెఁ బ్లవఁగోత్తమపాళికి, నంత నేను లో
హత్తినదైర్యసారమున + నామడ లొక్కశతంబు దాటి దై
త్యోత్తమువీడు సొచ్చి నిశ + నాయన రావణు నిన్నుఁ జూచితిన్. ౫౪౭
చం. కలది వచించినాడ, మదిఁ + గాతరభావము మాని ధీరతం
బటుకుము, నన్ను నమ్ముము, నృపప్రవరోద్యమ మూని నీకుఁగాఁ
జెలి! యరుదెంచినాడఁ, గపిఁశేఖరుమంత్రిని, వాయుపుత్రుఁడన్
జలజహితాన్వవానృపసత్తము రామునిదూత సాధ్వరో! ౫౪౮
కం. మీరామున కఖిలాయుధ, వారభృదగ్రణికి సుఖము + వర్ణితగుణ! గు
ర్వారాధనయుక్తుం డగు, వీరుఁడు సౌమిత్రి సుఖత + వెలసెడి నమ్మా! ౫౪౯
కం. నీవిభుహిత మెంచుచు ను, గ్రీవునినుడి దక్షిణముగ + క్షీతిజా! నిన్నున్
నే వెదకుచు నసహాయుడ, నై వచ్చితి నిన్నుఁ గంటి + నతిపుణ్యమునన్. ౫౫౦
చం. నినుఁ గనలేనిదుఃఖమున + నివ్వేఱఁగూరిన కీశపాళికిన్
వినిచి నినుం గనుంగొనుట + వే తొలఁగించెద దుఃఖ మెల్ల, నో
జనని! సముద్రలంఘనము + సార్థక మయ్యెను బుణ్యసంపదన్
హనుమ యొకండు కాంచె జనకాత్మజ న న్యశ మేను గాంచితిన్. ౫౫౧

→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవికిఁ దనజన్మవృత్తాంతముఁ జెప్పుట. →

కం. వీరుఁడు రాముఁడు సహపరి, వారున్ సహమిత్రునిన్ సబాంధవునిన్ ర
క్షోరాజుఁ జంపి పోరన్, వారక గ్రహియించు నిన్ను + నమ్ముము దేవీ! ౫౫౨
సీ. మాల్యవంతం బనుఁమహితభూధరమున, జనని! నాతండ్రి కేసరి వసించుఁ
జనియె గోకర్ణాఖ్యఁశైలంబున కతండు, నట శంబసాదనుఁ + డనెడిదైత్యు

¹ సామద్రీకచిహ్నములఁ జెప్పుట, కొండమీఁదనున్న యేవురుక్రతులము మేమే నీసాములు
దాచితిమని చెప్పుట, స్నేహము కుదుర సరియైనకారణము, సంపాతి కొడుకును రావణుఁడు మార్గ
మడిగికునుట యివియన్నియు సీత విశ్వసింపఁ గారణములు.

దేవర్షిసంఘనిర్దిష్టఁ డై వధియించె, నతనిక్షేత్రంబున † ననిలునకును
జనియించినాఁ డను † స్వకృతకర్తంబున, హనుమంతుఁ డనునామ † మమరె నాకు¹
ఆ. నీవు నముపొంట † నీనాథుగుణముల, నెల్లఁ బలికినాఁడ † నిచటనుండి
నిన్నుఁ దోడుకొనుచు † నీవల్లభుం డేగు, భయపడంగ వలదు † భవ్యశీల! ౩౫౩

చం. అనవుడు విశ్వసిం చె జన † కాత్తజ యాతని దూతగా మనం
బునఁ, గడుసమ్మదాశ్రువులు † ముమ్మర మై ప్రవహించె వాలుఁగ
న్గొనలను, రాహుముక్తశిశిఁ కోపున మోము వికాస మందె, వా
నిని దలపోసె నిక్కపువ † నేచరుఁ డంచు నపాస్తశంక యై. ౩౫౪

కం. దానిని గని హనుమంతుఁడు, మానవతీమణికి ననియె † మరలి చనియెదన్
జానకి! యూటడుమీ నీ, కే నేమి యొనర్తు నెద్ది † యిష్టము చెపుమా. ౩౫౫
కం. పవనతనూజుఁడ నగుటను, జవబలగరిమములఁ దండ్రి † సరిపోలుదు నో
యవనిజ! కపిమాత్రుఁడ నని, తవులుట సందియము నీకుఁ † దగదు సుశీలా!

→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవికి రామముద్రిక నిచ్చుట. ←

ఉ. ఇంకను నమ్మ వేని జన † కేశ్వరనందిని! చూడు రామనా
మౌఖి త మైనయుంగరము † నాదటఁ బంచె నతండు దీని నీ
కింకరుచేత నీదుమదికిన్ ఘటియింపఁగ నమ్మకంబు నీ
యంకిలి దీటు నం చొసఁగ † నాయమ గైకొని దానిఁ బ్రీతితోన్.² ౩౫౬

చం. పతికరభూషణంబుఁ గని † పద్మదళాక్షి ముదంబు నొండె దాఁ
బలియె సమక్ష మచ్చటికి † వచ్చినయట్లుగఁ, దామ్రశుక్రభా
సితనయనాంచితం బయిన † శ్రీముఖ మెంతోవికాస మొందె న
ద్భుతగతి రాహుముక్తపరిఁపూర్ణసుధాకరబింబమో యనన్. ౩౫౭

కం. ప్రామతి బాలామణి పతి, నేమము సందేశవార్తఁ † జెప్పఁగఁ గపియున్
సామోదంబుగ విని యా, సామీరిని గౌరవించి † స్తవ మొనరించెన్. ౩౫౮

→ సీతాదేవి హనుమంతునిఁ బ్రశంసించి రామాదులకుశలం బడుగుట. ←

సీ. జలనిధి యోజన † శతము గోప్పదముగా, లంఘించి యొక్కఁడ † లంకఁ జొచ్చి
తీవె శూరుండవు † నీవె సమర్థుండ, వీవె ప్రాజ్ఞుండవు క † పీంద్రచంద్ర!
సామాన్యవానరుఁగ † మది నమ్మంగఁ, జాల రావణుఁ డన † సంభ్రమంబు
సంత్రాసమును లేమి † శాఖామృగేశ్వర!, భాషింపఁ దగుదువు † ప్రాణనాథుఁ
తే. డైనశ్రీరామునకుదూత † వగుటఁజేసి; పంపఁ డతఁ డవరీక్షితుఁ † బవనతనయ!
యొందులోపల నాకొఱ † కంపునవుడు, పటుపరాక్రమవంతునిఁ † బంపుఁ గాని.

¹మాయ రూపముగాదనుటకై. ²ఇతరకారణములచేత నమ్మకపుట్టినతరువాత
సుంగరముఁ జూపిన బుద్ధివైశారద్యముఁ గనుఁడు. తొలుతనే చూపిన సీత నమ్మియుండదు.

సీ. సత్యసంగరుఁడు కౌసల్యాతనూజుఁడు, కుశలిగా నాభాగ్యవశతఁ దండ్రీ!
యనుపమగుణి సుమిత్రానందవర్ధనుం, డౌలక్ష్మణుఁడు సుఖయా హితేంద్ర?
రాముండు కుశలియేక భూమివాద్ధులఁ గాల్చి, లేదుగా కల్పగ్నిలీలఁ గినిసి?
కా కేమి శూరులు నాకుల¹ గెల్వరే, కలనిలో నాపాపఫలము గాక

తే. యున్నవాఁడు గదా రాముఁ డన్న! చెపుమ
మద్వియోగవృథాప్తిని మఱుఁగకుండ?
నాకుఁగార్ బరితాప మందండు గాదె?
యెంచునా మీఁదికార్యంబు లెన్నఁ డైన?

౯౬౧

సీ. ఏనుఁజే కదా యెల్లకార్యంబులు, దీనుఁ డై సంభ్రాంతి వానరేంద్ర?
పురుషకారము లెల్ల సరిగఁ జేయును గదా, యారాజనందనుం డాంజనేయ?
సలుపునా మిత్రులశత్రులయెడ రెండు, మూఁ డుపాయంబులు మోసపోక?
గడన సేయును గదా కడు మిత్రవర్గంబుఁ జెలికాండ్రు రతనిఁ బూజింతు రయ్య?
తే. దేవతానుగ్రహమును జింతించు నొక్కో? పౌరుషంబును దైవంబుఁ బరఁగుచున్న?
కరముదవ్వైననామీఁదఁ గరుణ గలఁడె? ప్రాచునా నన్నునీ బాధద్రోచి తండ్రీ?

కం. ఆగర్భశ్రీమంతుఁడు, భోగి వృథానర్హుఁ డైనపుణ్యుఁడు రాముం
డీగతి నాకై దుఃఖాభోగంబున మిగుల నవసి పోలేదు గదా?

౯౬౩

సీ. కౌసల్యయు సుమిత్ర కపివరా! భరతుండు, కుశలులే? యువాత్సర్త విశదపడునె?
భ్రాతృవత్సలుఁ డైనభరతుండు నాకయి, యక్షోహిణీసేన నంపు నయ్య?²
దంతనఖాయుధతరుచరకోటితో, సుగ్రీవుఁ డీలంకఁ జొచ్చు నయ్య?
సత్త్వసంపన్నుండు సౌమిత్రి యసుగుల, నానా స్త్రుశృష్టిని నటకునయ్య?
తే. మాతానా నేను భీకరశాతబాణ, దారితాంగు సబాంధవు దశశిరస్కు?
నానిమిత్తంబు వగచు చున్నాడె? యేకమతియె నాపతి యణవ నాయతులితార్తి?

చరఃపరమనవీన హేమసమవర్ణము పద్మసమానగంధి యై
సురుభిర మైనమన్నయన సోమముఖంబు మరుత్తనూజ! మ
ద్విరహము పేరిమిన్ వ్యసనదీనత నీరము లింకఁ దమ్మికిన్
దర మయి వాడుపాటదు గదా వచియింపఁగదయ్య తత్త్వమున్.

౯౬౫

ఉ. క్రౌర్యముతోడఁ గైకయి యరణ్యములం బడు మన్న ధర్మస
త్కార్య మటంచు నెంచిన వికారవిదూరుఁడు, నేను బాదసరి
చర్యఁ జరింపఁ గానఁ గనఁజాలినధీరుఁడు, నేడు దీనుఁడై
ధైర్యము నుజ్జగింపఁడు గదా కపినాథ! నిజంబుఁ జెప్పుమా.

౯౬౬

ఉ. ఏ మనుదాన దూతుఁడ! ముదీశ్వరు, నాపయిక్కురికలె శ్రీ
రామున కాత్తమాతపయి రాజగుతండ్రీపయిన్ హితాశివై

¹ నాకులు = దేవతలు. ² పూర్వపీఠికయు సుత్తరకాండము చూచునది.

బ్రేమము హెచ్చు గాదు సరిఃప్రీతియుఁ గా, దటు గావునం గదా
యానుహితాత్తువార్త వినుఃనంతకు నిల్పితి మేనఁ బ్రాణముల్.

౫౬౭

చం. అని మధురార్థయుక్తము మహార్థము నొవచనంబు లాడి యా
వనజదళాయతాక్షి కపివర్యునిరామగుణానుకీర్తనం
బును వినునాశ మౌనమును బూనిన నాయమఁ జూచి వాయునం
దనుఁడు కరంబుభక్తి గరఃతామరసంబులు మోడ్చి యిల్లనున్.

౫౬౮

→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవికి ధైర్యోక్తులు చెప్పుట. →

చం. కమలదళాయతాక్షి! యెఱుఁగండు సుమీ యిట నీదునున్ని నీ
రమణుఁడు, కావునం గద పురందరుఁ డాశచిఃబోలె నిన్ను శీ
ఘ్రముగను దోడుకొం చరుగ రా, డిఁక నే వచియించినంత వే
గమ చనుదెంచు బుక్షకపిఃకాండసమాకులసైన్యయుక్తుఁ డై.

౫౬౯

ఉ. క్రమైషు క్రూరశాతవిశిఖమ్ములచే వరుణాలయంబు స్త
బ్ధమైసరించి లంక హతఃపాపనిశాటగఁ జేయు నమ్మ! మ
ధ్యమ్మనఁ గాల్కుఁ డైన విబుధాసురకోటులు నైన నాఁగివన్
దిమ్ము వదల్చు నమ్ముము మదిన్ నిరవద్యసుశీలభూషణా!

౫౭౦

కం సింగముచేఁ జిక్కినమా, తంగమువలెఁ ద్వద్వియోగఃతాపార్దితుఁ డై
యంగన! సుఖము నెఱుంగఁడు, పొంగటి కృశియించుఁ బూటఃపూటకు జేపి!

చం. మలయసుమేరువింధ్యధరఃమందరదర్బరభూధరాళిపై
ఫలముల వేరువెల్లకులఁపై జననీ! శిషధంబుఁ జేసెదన్
గలవు కనంగ భవ్యతరఃకంజవిలోచన ముజ్జ్వలోరుకుం
డల మరుణాధరంబు నగునాథమనోజ్ఞముఖేందుబింబమున్.

౫౭౧

కం. రామునిఁ బ్రస్తవణతటీ, ధామునిఁ జూడంగఁ గలవు ః త్వరగా నలను
త్రాముని విబుధాలయగత, భామానితనాకపృష్ఠఃభాసితుఁబోలెన్.

౫౭౩

కం. మాంసము¹ ముట్టఁడు రాముఁడు, హంసీవరయాన! మధువు² ః నాసింపఁడు సా
యంసమయములన్ మాత్ర మ, హింసారతి వన్యఫలము ః లించుక కొనెడిన్.

కం. దోమలు నీగలుఁ బురుగులు, బాములు దను వెరియ మీఁదఁ బ్రాకుచునున్నన్
రాముఁ డెఱుంగఁ డొకింతయు, భామిసి! నీయంద యుంటఁ బ్రాణము లెల్లన్.
నీ, నీచక్కఁదనమును ః నీదుసౌశీల్యంబు, చెలువరో! ధ్యానంబుఁ జేయుఁ జేయుఁ
జేయుచో నీ రూపుఁచెలుపు కన్నులఁ గట్ట, నుందరీ! నీవ్వెఱుఁ జూచుఁ జూచు
చూచి నన్ బాసి తే ః సుదతిరో! యంచును, గన్నులబడి నీరుఁ గార్చుఁ గార్చుఁ
గార్చి నే నేరీతిఁ గనుఁగొందునో కదే, మెలఁత నంచును గడుమిడుకు మిడుకు

¹ మాంసము = రుచికరముగ వాసనద్రవ్యములతోడ గృహంబున భోగ్యంబుగ పక్వముచేసిన మాంసము
రాముఁడు భుజింపలేదనియు, నాపద్ధర్మముగ వాఁకలివేళకుఁ బచ్చిదో వెచ్చిదో యెప్పుడేని గ్రహించెన
నియు, దానివలనఁ గౌసల్యతోఁ జెప్పిన వ్రతమునకు భంగములేదనియు గ్రహించునది. ² మధువు = తేనె.

తే. నన్య మేది స్థరింపఁ, డనంగబాణ

తాపమునఁ జేసి కనుమూయఁ ♦ దలఁపఁ డెపుడుఁ,

దలఁచెఁ బో యంతలోన నీతా! యటంచు

నులికిపడి లేచు మదిలోనఁ ♦ గళవళించు

౮౭౬

కం. పండో పునో మటి యిం, కొండుమనోహరపదార్థమో కాంచినచో

నండజగమనా యంచును, నుండును నినుఁగూర్చి యుల్ల ♦ ముదిలకొనంగన్. ౮౭౭

కం నీతా నీతా యనుచును, జేతము తపియింపఁ బలుకు ♦ క్షీతిజా! నినుఁ దా

నేతెఱఁగునఁ బడయఁగ నగు, నాతెఱఁగు నొనరెచ్చెడిన్ మహాత్ముం డనఁగన్.

ఉ. రామునికీర్తనంబునను ♦ రాగిలి రామసమానశోక నీ

తామదిరాక్షి దుఃఖమును ♦ ద వోన్వరించి, శరన్ముఖంబునన్

ధూమజఖండయుక్త మగుతోయజశాత్రవమండలంబు నొ

యామినిబోలి భూమిసుత ♦ యంజననందనుతోడ నిట్లనున్.

౮౭౮

→ నీతాదేవి హనుమంతునకు రావణుడు పెట్టినగడువు నెఱింగించుట. ←

కం. రాముఁ డనన్యమనస్కుఁడు, రాముఁడు భూరివ్యథాపరాయణుఁ డనుచున్

నీమాటలు సుధ విషమున, సామీరీ! కలిపి యిడినచందం బయ్యెన్. ౮౮౦

కం. భూరితరైశ్వర్యముననొ, దారుణదుఃఖమున నేని ♦ దైవము త్రాటన్

బూరుషునిఁ గట్టి యీడ్చును, ధారిణిపై జీవికిని స్వతంత్రత గలదే? ౮౮౧

ఆ. విధిని దాటుజీవి ♦ విశ్వంబునను లేదు, వానరేంద్ర! యింతవట్టు నిజము

రామచంద్రవిభుని ♦ సౌమిత్రినిన్ నన్ను, నెట్లు పఱచెఁ గంటివే కదయ్య.

ఉ. ఎప్పుడు చేరువాఁ డొకొ ది నేశకులాభరణంబు రాముఁ డీ

గొప్పవ్యథాసముద్రమునకూలముఁ? బెద్దతుపానుతాఁకునన్

ప్రిప్పుల నొందునావగతిఁ, ♦ దేజు దొఱంగి నలంగినాఁడె? న

నెప్పుడు దోడుకొం చరుగు? ♦ నెప్పుడు రావణుఁ ద్రుంచు? మారుతీ! ౮౮౩

ఉ. ఎప్పుడు వచ్చు నొక్కొ మను జేంద్రుఁడు? రాక్షసకోటిఁ బట్టి తా

నెప్పుడు వచ్చు నొక్కొ? దనుజేంద్రునిఁ గిట్టి శరాలిపాలుగా

నెప్పుడు ద్రుంచు నొక్కొ? యనురేంద్రునివీటిని మూలముట్టుగా

నెప్పుడు దంచు నొక్కొ? నను ♦ నెప్పుడు చూచెడి నొక్కొ? పావనీ! ౮౮౪

ఉ. తీవరపెట్ట వయ్య జగతీవిభు నింతటిలోన రాఁగ నో

పావనీ! నా కిలన్ బ్రదుకుపాటును నీసమ¹ తీటునంతకే

చూ విధియించె నట్లు దనుజుం, డిఁక మాసయుగంబ చిక్కెద

త్తావధియందుఁ, జెల్లెడిఁ జమా దశమం బగుమాస మియ్యెడన్. ౮౮౫

¹ సమ = సంవత్సరము.

ఉ. పెక్కువిధాలఁ దమ్ముఁడు విభీషణుఁ డెంతయు నొక్కిచెప్పె నీ
వక్కుమలేక్షణన్ మరల ♦ నంపు మటంచును, నాలకింపఁ డా
ముక్కుడి రావణుండు, విధి ♦ మూఁడినవానికి సాధుపద్ధతుల్
మక్కువ గూర్చునే దురభిమానము కన్నులఁ గప్పు చుండఁగన్? ౧౮౬
చం. పెనిమిటియానతిం గొని విభీషణుపత్ని నిజాత్తజాతఁ దా
ననల యనంగఁబేర నలరా రెడికన్యక నీచరిత్రమున్
వినువఁగఁ బంచె నాకడకు ♦ వే పతి నన్ను గ్రహించు శుద్ధమై
తనరె మదంతరాత్తయును ♦ దాన వసించు గుణంబు లెన్నియేన్. ౧౮౭

కం. పౌరుషము సముత్సాహము, సారతరబలంబు నాన్యశంస్యము మహిమో
దారత కృతజ్ఞతాదులు, శ్రీరామునియంద కలెవు ♦ స్థిరముగ హనుమా! ౧౮౮
సీ. ఆజనస్థానంబునందు సోదరుఁ డేని, బాసటగా లేక ♦ పదియునాల్గు
వేలరక్కనుల దోర్లీల నొక్కఁడ చంపె, నట్టివానికి నెవ్వఁ ♦ డడల కుండు?
నింద్రుని శచిపోలె ♦ నెఱుఁగుదుఁ దన్తహి,మంబుఁ గష్టంబు లామానధనునిఁ
గలఁవఁగ జాలవు ♦ కాండభానువులను, రక్షోజలంబుల ♦ రామభానుఁ
తే. డడరి శోషింపఁజేయు నం ♦ చశ్రుపూర్ణ,లోచనాంబుజ యైనయాలోలనేత్రఁ
జూచి యిట్లను నంజనానూనుఁ డప్పు, డేల శోకించె దమ్మ! యీలీల నీవు. ౧౮౯

→ { హనుమంతుఁడు సీతాదేవిని దనవీపున
నెత్తుకొనిపోయెద నని చెప్పట. } →

ఉ. నానుడు లాలకించి రఘునాథుఁడు వానరభల్లుకావళీ
సేనలతోడ నియ్యెడకు ♦ శీఘ్రమ వచ్చెడు, నంత కోర్వ నె
ట్లా నని తేని దుఃఖము రయంబుగఁ బాతు ననింద్యశీల! చం
ద్రానన! నాదువీపుపయి ♦ నాదట నెక్కుము కొంచుఁ బోయెదన్. ౧౯౦
కం. నీ వొకత వేల? లంకను, రావణునికొ మోచికొనుచు ♦ రయమునఁ బోవం
గా వలఁతిని జేర్చెద నిపు, డే విభుకడ హవ్య మగ్ని ♦ యింద్రునకువలెన్. ౧౯౧
శా. అమ్మా! మున్ దనుజావళిం దునుమ దైత్యారాతి సన్నాహి యా
నమ్మాడ్కిం దనతమ్ముతోడ భవదీయప్రాణనాథుండు య
త్నమ్ముం జేయుచు నుండఁ జూడఁ గల పుద్యత్ప్రీతిఁ గన్నారఁగా
లెమ్మా యెక్కఁగడమ్మ! వీపుపయి నోలేమా! ననున్ నమ్ముమీ. ౧౯౨
కం. నినుఁ జూడఁ గోరు వానిని, ననుపమబలశాలిఁ బర్వతాశ్రమగతునికొ
గనుఁగొనెదు నాకపృష్ఠంబున నుండెడివజ్రధరునిఁ బోలినవానిన్. ౧౯౩

ఉ. ఆలము సేయకన్తు నిను † నాదటఁ గూర్చెదఁ బ్రాణనాథుతో
బాలిక! గోహిణీకుముద † బాంధవులట్టులు కూడి యుండ మీ
రాలు మగండు, శీతకిరఁగార్కులతోడఁ బ్రసంగ మాడుచున్
లీలగ దాటవన్తు యవలీల నభంబును సాగరంబునున్.

౯౯౪

కం. నిను నేఁ గొనిపోవఁగ న, న్ననుగమనము సేయ నోపఁ † డమ్మా! లంకన్
దనుజుం డొక్కం డైనను, ననుమానము మాని యెక్కుమా నావీపున్. ౯౯౫
కం. ఏకరణిని వచ్చితి నిట, కాకరణిని గొంచుబోదు † నాకాశమునన్
నీ కేల సందియం బన, నాకపి గని హర్షవిస్మయాంగి వచించెన్.

౯౯౬

→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవికిఁ దనదేహముఁ బెంచి చూపుట. →

కం. హనుమా! మిక్కిలిదూరము, ననుఁగొని సీ వేగతిం జనం జాలెద వో
విన వింతలు నీపలుకులు, వనచర! నీక్రోతిబుద్ధి † వచ్చెం దెలియన్.

౯౯౭

ఉ. ఇంతవు నీ వదేమిగతి † నేగదవో నను మోసికొంచు భూ
కాంతునిపాలి కం చనిన † ఘోసతపల్కుల నాలకించి లోఁ

జింత వహించె నా కిపుడు † చేకుటెఁ గ్రొత్తపరాభవం బటం

చెంతయు వానరుండు మఱి † యిట్లని తాఁ దలపోసె నాత్మలోన్.

౯౯౮

చం. ఎఱుఁగదు గాక యించుకయు † నెంతటివాడనొ కానఁ బల్కె న

న్నుటక మదీయరూప మిపు † డొప్పుగఁ జూపిన నమ్ముఁ గాక యీ

తెఱవ యటంచు నెంచి తనదివ్యమహాకృతిఁ జూప నేలపై

కుటికి ద్రుమంబునుండి రభఃసోదధిఁ బెంపఁ దొడంగెఁ గాయమున్.

౯౯౯

సీ. దీప్తానలప్రభఁ † దేజరిల్లుచు మేరుమందరసంకాశఃపహితరూప

మునఁ దామ్రవక్త్రుడై † ఘనవజ్రసన్నిభ, దంష్ట్రానఖంబులు † దద్దవెలుఁగ

జానకిముంగలఁగా నిలుచుండి యి, ట్లనియె నాసతితోడ † నాంజనేయుఁ

డోదేవి! సగిరివఁనోద్దేశముగ సాట్ట, వప్రతోరణముగ † వైరినాథు

అ. తోడ లంకఁగొనుచుఁ † దోరంపుజవమునఁ, బోవుశక్తి గలదు † భూమితనయ

పిన్నవాడ ననునభిప్రాయమును బాసి, రమ్మ జౌల మేల † రాముకడకు. ౧౦౦

→ హనుమంతునితోడ సీతాదేవి తాను రామికిఁ గారణములు చెప్పుట. →

చం. అనవుడు వాయుసూనుని మహాద్భుతభీష్టదమైరూపమున్

గనుఁగొని నీరజాక్షి యను † గాడుపునందనుతో నెఱింగితిన్

ఘన మగుతావకీనబలఁగర్వసమున్నతి వాయువేగమున్

వనెదహనోరు తేజమును † వావరమాత్ముడవే కవీశ్వరా!

౧౦౦

ఉ. ఇంతటివాఁడు గాక యది యెట్లు పయోధిఁ దరించి లంక నే
కాంతము చొచ్చి న న్నరయఁ గా యముఁ జా? నొకప్రాకృతుండు దా
నింత ఘటింప నేర్చునె? యహీనజవంబున నన్ను రామభూ
కాంతునియంతికంబునను యచ్చటఁ జేర్తువు విశ్వసించితిన్. ౯౦౨

సీ. అయినను మామకీనాత్తేశుకార్యంబు, వేగంబ సిద్ధించు విధ మ దెట్లొ
యని తలపోయుట యావశ్యకము నాకుఁ గాదె? నీ వెంట రారా ద టెట
ననిలవేగముతుల్య యగునీదుజవమున, కోర్వక దిగ్భ్రమ యొదవు నాకుఁ
బైపైనఁ బొరలుకూపారంబుఁ గన భీతిఁ దల చుట్టి పడిపోనె దానిలోనఁ

తే. బడినయంతనె తిమినక్రపటలి నన్నుఁ
బట్టి చ్చవు లూరఁగా మ్రింగి యట్టె వోవె?
నన్ను రక్షింపఁ దలపోయు చున్ననిన్నుఁ
గూర్చియును సంశయించెదఁ గ్రోతిరాయ. ౯౦౩

సీ. ననుఁ గొనియేగుని న్గని పంక్తి కంధర, చోదితరాక్షస శూరవరులు
నిను వెంబడింపరే? నీకును వారికిఁ జండసంగ్రామంబు జరుగ కున్నె?
శూలముద్గరకరాభీలుర వారల, గెలుతువో? కలనిలో గెలున లేవో?
సాయుధుల్ వారు నిరాయుధుండవు నీ వ, దెట్లు పోరెదవు న న్నెట్లు గాతు?

తే. వీవు కలహింపఁ గ్రూరదుర్భావు లైన
దైత్యులను గని నామది తల్లడిల్లి
వనధిలోపలఁ బడుదునో? పడిన నన్నుఁ
గొనుచుఁ బోయి యొసంగరే దనుజపతికి? ౯౦౪

ఉ. పోరుపయి మది న్నిలిపి పోరుచు నుండెడివేళ నీవు నే
వారిధి జాతి త్రెల్లినను వారు బలాత్కృతిఁ గొంచుఁబోయినన్
శూరత నిన్ను గెల్చినను జొప్పు చెడుం గద? నన్ను రాక్షసుల్
క్రూరత ముక్కముక్కలుగఁ గోయరె వారలచేతఁ జిక్కినన్? ౯౦౫

చం. అరయఁగ నేరిసొమ్ము విజయపజయంబులు యుద్ధమందు? సా
గరమున నేను ద్రెళ్లమియ కల్గినను విజయంబు నీకునే
దొరకినయేనియు దనుజధూర్తులయార్భటి విన్నమాత్రనే
హరివర! ప్రాణముల్ విడనె యంత భవత్కృతి వ్యర్థమే కదా? ౯౦౬

కం. చాలుదువు నీవు రాక్షస, పాళి గెలువంగ నట్టి భంగియ యగునే
నీలోకంబున దఱుగదె, వాలాయము రాముక్తి వనచరనాథా! ౯౦౭

కం. అట్టులు గా కుండినచో, బట్టుగ రాక్షసులు నన్నుఁ బార్థివులు కపుల్
నెట్టన యెఱుంగ కుండఁగ, గుట్టగుడ్డలి దాఁప ఫలము గూడునె మీకున్?

ఉ. రామునిప్రాణ మాయనఘఃభ్రాతలప్రాణము కీశవర్య! మీ
స్వామికులంబుప్రాణమును ♦ వర్తిలు పెంతయు సేమమార నా
క్షేమముఁ బట్టి, యట్లగుటఁ ♦ జెచ్చెరఁ బోయి సుఖాన నున్న దా
భూమిజ యంచుఁ దెల్పి నృపపుంగవుఁ దెమ్ము శుభమ్ము కల్గెడిన్. ౯౦౯

కం.భూనుత లే దని నృపవరు, లాసను నాయెడను మానిరా యంతటితో
వాసిచెడి వానరావళి,తో సమయుట నిజము వారు ♦ దుఃఖబలమునన్. ౯౧౦

చం.వరపతిభక్తిఁ జేసి మగవానిని రామునిఁ దప్ప నింక నె
వ్వరిని స్పృశింప నొల్ల, దశవక్త్రుడు దాఁకఁడె నిన్నునంటివా?
పరవశురాల, దుర్బలను ♦ బ్రాపును లేద, యనాథ, నొంటి, నె
ప్పరసున నేమి చేయఁగలఁ? బావని నీవ తలంచి చూడుమా. ౯౧౧

కం.రాముఁడు దశకంధరు సం,గ్రామంబున నింద చంపి ♦ కలబంధులతో
సేమముగ నన్నుఁ గైకొన, సామిరీ! యతని కదియె ♦ సముచితకృతి యకా. ౯౧౨

ఉ. శిక్షితవైరి యైనరఘుఁశేఖరుభూరిపరాక్రమంబుఁ బ్ర
త్యక్షము గాఁగ నేఁ గనినదానఁ, బొరిం బొరి పిన్నదాన, నా
దక్షుని సంగరస్థలిని ♦ దాఁకఁగ లేవు ముఖాముఖి సహ
స్రాక్షముఖామగోరగసుఁరారిచయంబులు నైన వాయుజా! ౯౧౩

ఉ. ఎవ్వఁ డొకో సహించెడి నహీనబలున్ బలవైరివిక్రమున్
జివ్వను జిత్రకార్ముకు విచిత్రచరిత్రు సలక్షణుం గడున్
గ్రొవ్వఱఁ జూచియేనియు? నకుంతితమత్తదిశాగజాభుఁ దా
నెవ్వధిఁ దాఁకియున్ మను సమీరసమీరిత వహ్ని తుల్యునిన్. ౯౧౪

కం.కల్పవసానభాస్కర,కల్పు నమోఘానుపమితఁకాండుని దృఢసం
కల్పుని లక్షణసహితునిఁ, జల్పునొ సాహస మెవండు ♦ సమితిం దాఁకన్? ౯౧౫

ఉ. కావున వేటుపాయములఁ ♦ గార్యము లే, దిటకున్ రయంబునన్
నాభిభు లక్షణాన్వితు వనాటసమూహాధవోపసేవితున్
నీ వెట్లులేని తెమ్ము, ధరణీవిభుఁ గూర్చి నితాంతనిత్యదుః
ఖావిల నన్నుఁ దేర్పు, పవనాత్తజ! పుణ్యము నీకు నయ్యెడున్. ౯౧౬

→ { సీతాదేవి చెప్పిన కారణములను విని హనుమంతుఁ
డామెను బ్రశంసించుట. } →

కం.అని జనకతనయపలికెన, విని వాక్యవిశారదుండు ♦ ప్రీతుం డగుచున్
జననాథుతరుణిఁ గనుఁగొని, యనియెఁ జతురవచనరచన ♦ యమరఁగ నిట్టుల్.

తే. చారుదర్శన నీ వన్నఁచంద మరయ, యుక్తరూపంబు నినువంటిఁయవతిమణికి
ప్రీత్యభావంబునకును విశిష్టసాధ్వీ, శీలమునకును దగినట్లు ♦ చెప్పి తమ్ము. ౯౧౭

తే. ఆడుదానవు గావున ♦ నదరె దిట్టు,¹ లామడలునూలు విరివి గలట్టికడలి
నాదువీఁ పెక్కి దాఁటంగ ♦ నళిన నేత్ర! విశద మయ్యెను దీన నీఁపిఁకీతనము.

ఉ. రెండవకారణంబుగ ధరిత్రినుతా! యని తీవు ప్రాణకాం

తుం డగురాముఁ దక్క మఱి ♦ నూల్కొనఁ దాఁకఁగ నొండ్లఁ జచ్చి యె
వ్వం డగుఁగాక యంచు, నటువంటిమహాత్మునిభార్య వైనయో
యండజనేత్ర! నీకుఁ దగు ♦ నట్లన, నన్య లిటుల్ వచింతురే? ౯౨౦

చం. వినియెడువాఁడుగాక రఘువీరుఁడు దేవి! త్వదీయచేష్టితం

బును మఱి నీవు నాయెదుటఁ ♦ బొందుగఁ బల్కినయట్టిమాటలున్
వనజదళాక్షి! నీవు పడుపాటులు గన్గొని రామునందు మ
న్తనమునఁ గల్గుభక్తికతఁనన్ వచియించితిఁ దద్విధంబుగన్. ౯౨౧

చం. జలధిఁ దరించు పెంతయు నసాధ్యము గావున, లంకఁ జొచ్చుటల్

నుశుభ్రగఁ గానికార్య మనుచుం దలపోసి స్వశక్తి నెంచి నేఁ
బలుకుట తద్విధంబుగను ♦ భామిని ని న్బతితోడఁగూర్చుమేల్
దలఁపునఁ గాని వేటొకవిధంబుగ నీమది నెంచఁబోకుమీ. ౯౨౨

కం. నావెంట నిపుడు వచ్చుట, కీ వ్రతాహంబు సేయఁవేనియు రామ

త్వావిభున కభిజ్ఞానము, దేవీ యే దైన నిమ్ము ♦ తెలియఁగ దానన్. ౯౨౩

↔ నీతాదేవి హనుమంతునకుఁ గాకాసురవృత్తాంతముఁ జెప్పుట. ↔

కం. అని పవనసుతుఁడు పల్కిన, విని జానకి కనుల నీరు ♦ వెడలఁగ హనుమం

తునితో నిట్లను మెల్లగ, వినుమీ మేల్గుదు నిట్లు ♦ విభునకు ననుమీ. ౯౨౪

సీ. మును చిత్రకూటంబునను నీశ్వరాశను, మందాకినీతీరమందు మనము

తాపసాశ్రమములఁ ♦ దవిలి వసించుచో, విమలనుగంధిపుష్పముల నొప్పు

వనములఁ దిరుగుచు ♦ బడలి నీకుఱువున, నుండితి నట వాయునుం డొకండ్లు

తనముక్కునను మాంసమునయాస నన్నుఁ జ, రక్కునఁ బొడిచెఁ జఱు క్కనంగ

ఆ. మంటిపెళ్ళ నెత్తి ♦ తుంటరికాకిని, గొట్ట నదియుఁ జట్లఁ ♦ బెట్టు చుండె

గాని పోవ దయ్యె ♦ దానిని గని కోపమునను దఱిమిగొట్ట ♦ మనసు మెట్టి. ౯౨౫

కం. నాయొడ్డాణముఁ దీసితి, నాయెడ నొక్కింత జాతె ♦ సంశుకముచాటం

గాయది గని నీనవ్వుట, నాయాసముపడితి లజ్జ ♦ యలముటకతనన్. ౯౨౬

కం. ననుఁ గాకము చీరుటచేఁ, గినుకయు నీ వపహసింపఁ ♦ గెలలఁగ సిగ్గున్

జనుదెంచి గాసిపడి నేఁ, గొనకొని నీయంకసీమఁ ♦ గూర్చుంటి వ్యధన్. ౯౨౭

చం. బుడబుడ బాష్పముల్ కనులఁ ♦ బొంపిరి వోవఁ జెఱంగుచేత నేఁ

దుడుచుకొనంగ నన్నుఁ గని ♦ తోయజలోచన! యూడింపవే?

- వడఁబడి నీదునూరువున ♦ వ్రాలితి నిద్దురగ్రమ్మకనులన్
 వడిగనె లేచితిం బివవఁ ♦ బ్రాణవిభుండును గూర్చె నాతోడన్, ౯౨౮
- ఉ. అంతట మున్ను గాసి నిడి ♦ సట్టిది యాపలుగాకికాకి నా
 యంతికసీమ డాయుచు స్తనాంతరసీమను జీరి యంతతో
 శాంతి నహింప కాపులుఁగు ♦ సత్వరతం బొడువంగ మాటికిన్
 వంత జనింప రాముపయి ♦ వ్రాలె దదుద్గతరక్తబిందువుల్. ౯౨౯
- ఉ. పాపపుఁబుల్లు నా కిడెడుబాధ సహింపఁగ లేక నిద్దురన్
 లేపితి నామనోవిభుని ♦ లేచి యతండు స్తనాంతరంబునన్
 జేపడియున్నకాటుఁ గని ♦ చిత్తమునం గన లూని యెవ్వఁ డీ
 పాపముఁ జేసెఁ జెప్పు మిఁకఁ ♦ బైవలి! యాతని రూపు మాపెదన్. ౯౩౦
- ఆ. రోష వేగమునను ♦ రోఁజెడిపంచవ, క్రంబుపాముతోడ ♦ గర్వి యెవ్వఁ
 డాడుకొనఁగఁ జొచ్చె ♦ నంబుజలోచన! యనుచు నచట నాకు ♦ సభిముఖముగ
 ఆ. రక్తసిక్తనఖరఁయుక్త మాకరటంబుఁ, గనియెఁ గనినయంతఁ ♦ గాకిరూపుఁ
 గొనినయట్టి శక్రుఁకొమరుండు గా డ్పనఁ, బర్వతంబు డిగ్గి ♦ పాటఁ దొడఁగె.
 నీ. అది చూచి శ్రీరాముఁ ♦ డాగ్రహవశుఁడయి, యాయరిష్టముపట్లనదయుఁడగుచు
 దర్భాసనంబున ♦ దర్భయొక్కటి దీసి, బ్రహ్మమంత్రంబునఁ ♦ బ్రజ్వరిల్లఁ
 జేసి మాకళిమీఁద ♦ వేసిన నదియును, నంబరపథమున ♦ నరుగుచున్న
 బలిభుక్కు వెన్నంటి ♦ పటవఁ దొడంగెను, గాకియు వెట మూఁడులోకములను
 తే.నంచరించుచుఁ బలుపుర ♦ శరణు వేడె
 గన్నతండ్రియు సురలును ♦ ఘనమహర్షి
 చయములును దాముఁ గావంగఁ ♦ జాల మనఁగ
 మరలి చనుదెంచి రామునే ♦ శరణుఁజొచ్చె. ౯౩౩
- నీ. శరణంచు ధరణిపై ♦ సాగిలఁబడినట్టి, వాయసుఁ గని యది ♦ వధ్యమయ్యఁ
 జంపక కాచితి ♦ పెంపారుకరుణచే, జగముల దిక్కేది ♦ వగవు చెంది
 శరణాగతఁ బెనఁవగభృత్తుఁ గనుఁగొని, వ్యర్థంబు పోదు బ్రహ్మాస్త్ర మేమి
 చెప్పెద వనినను ♦ జేకొననిమ్ము నా, కుడికంటి ననియె నాఁచెడుగుశాకి
 ఆ. బెడిద మైనశరము ♦ కుడికన్ను హరియించి, చనియెఁ జనియెఁ గాకి ♦ చావు దప్పి
 కన్ను లొట్ట వోవఁ గాకుత్స్థకులున కా, దశరథునకు¹ భక్తిదండ మిడుచు. ౯౩౪
 కం. నాకొఱకై బ్రహ్మాస్త్రముఁ, గాకముపై విడిచి నిన్నుఁ ♦ గా దని ననుఁ దా
 నీకరణిని గొని తెచ్చిన, యాకూళునియెడ నుపేక్ష ♦ యగునె వరేంద్రా! ౯౩౫

¹ శరణాగతరక్షణధర్మము కూవంశధర్మము కావున రామునినే శరణువేడి బ్రదుకుమని దశరథుఁడు స్వర్గమున బోధించెనని తెలియునట్టి.

చం. తెలియనిదానఁ గాను జగత్తీవర! నీదుపరాక్రమంబునున్

బలముచు సాహసంబును, గృహగుణమే పరధర్మ మంచు మున్

బలికితి వీవ నన్లుటిచి • బాధలఁ బొందెడినాయెడన్ దయం

దలఁపుము, నాథుఁ డీ వఁట యఁనాథగతిం బడియున్నదానఁగా.

౯౩౬

కం. అంభోనిధిగంభీరుఁడు, శుంభద్విక్రముఁడు వైరిఁసూదనచణుఁ డా

జంభారినిభుఁడు సజలధి, కుంభినికిని భర్తచూ రఁఘు ప్రవరుండున్.

౯౩౭

కం. ఈవిధమున నస్త్రుకళా, కోవిదతతి మేటి సత్త్వగుణధాముఁడు స

ద్భావుఁడు సచ్చీలుం డే, లా విడువం డస్త్ర మొండు • నసురావళిపై.

౯౩౮

మ. వరదివ్యాస్త్రవిదుం డదేల యసురఁవ్రాతంబుపై వైవఁ డు

ద్ధురశాతాస్త్రమొకండు? దేవదనుజఁస్తోమాహిగంధర్వులేన్

దిరు లై చూడఁగలేరు సంగరధరిఁత్రిన్ రామునిన్, నాపయిన్

గరుణా లేశమె యున్న రాక్షసుల వీఁకం గూల్పఁ డేహేతువో?

౯౩౯

ఉ. అన్నయనుజ్ఞఁ బొంది యహిఁతాంతకమూర్తి సుమిత్రపట్టియే

న్న న్నదియేల కావఁగ మఁనంబుప నెంచఁడు? సర్వభుజ్జరు

త్సన్నిభు లన్నదమ్ములు నజయులు దత్తు లుపేక్షసేత కో

యన్న నిజంబు మత్కృతమఁహత్తరపాపమ హేతు వెన్నఁగన్.

౯౪౦

కం. అని దీనాలాపంబులఁ, గనుఁగవ బాష్పంబు లురలఁ • గళవళపడుచున్

జనకజ పల్కిన విని యం, జనతనయుం డిట్టు లనియె • సాంత్యవచనముల్.

౯౪౧

మ. వినుమీ సత్యముఁ జేసి పల్కెదను దేవీ! రామభద్రుండు త్వ

జ్జనితార్తిక్ విముఖుండు సర్వమునకున్ • సంతప్తుఁ డై కుందెడిన్

గని యాయన్న యవస్థ లక్ష్యుఁడు శోకక్షుబ్ధుఁ డయ్యెం జమి

కనితి నిన్నిపు డెట్టకేల కిట, నింకం జాలి నీకేటికిన్.

౯౪౨

కం. ఇడుమలఁ గుందెడికాలము, కడచెన్ దుఃఖాంత మిపుడ • కనియెద వాత్రం

పడుచు విభు లెదురు చూచుచు, బడఁతీ! యున్నారు లంక • భస్మము సేయన్.

కం. ఆహవమున సహబాంధవు, ద్రోహిని రావణు వధించి • ద్రుతగతిని జగ

న్ద్రోహిని! నినుఁ గొని పురి కుత్సాహంబునఁ బోవు రామఁచంద్రుఁడు ప్రీతిన్.

→ { సీతాదేవి హనుమంతునితో రామలక్ష్మణులకు
సందేశవార్తలు చెప్పి పంపుట. } →

ఉ. ఏమని చెప్పె సీత యన • నేమనుదున్ రఘురాముతో, సుమి

త్రానుహితాత్తజాతునకుఁ • దన్విరొ! యే మనువాఁడీ? వానర

స్వామికి నేమి చెప్పుదును? • సంగడికాం. ప్రగుక్రొతితేండ్ర కే
నే మని నీదుమాటలు మహితనయా! వచియింతు? జెప్పుమా.

౯౮౫

కరి. ఈవిధిఁ దన్నడిగిన యా, పావనివాక్యముల దుఃఖః పరితప్తగ నై
భూవిభునిదేవి యిట్లను, నావిరిఁ గన్నీళ్లు దొరఁగ • వాతాత్మజుతోన్.

౯౮౬

కం. లోకచయభర్త¹ శుభమతి, యాకోసలతనయ గాంచె • నామహనీయున్
నాకు న్నాటుగ మ్రొక్కుము, మీకుశలం బడిగె ననుమి • మిత్రవతంసా!

౯౮౭

ఉ. హరివిహారశాలలు సఃసంచితనిస్తులభోగభాగ్యముల్
వారిజలోచనామణులః పర్గముఁ బాయుచుఁ, దల్లిదండ్రులన్

గౌరవమారఁ బల్కి, యధిఃకం బగువారిప్రసాద మంది, కాం
తారనివాసి యయ్యె గుణఃధన్యుఁడు లక్ష్మణుఁ డన్నఁ గావఁగన్.

౯౮౮

చం. నిరుపమవిక్రమాఘ్నఁడు విఃసీతుఁడు సత్ప్రియదర్శనురండు ని
ర్భరసుఖ మెల్ల వీడి తనఃభ్రాతకుఁగా గహనంబులోన నీ

మృదశ సానుకూలమతిఁ • జొచ్చి నిజాగ్రజఁ గొల్పుచుండు, న.
న్నరయును దల్లిఁగాఁగఁ, దనఃయన్నను దండ్రినిగాఁగఁ జూచెడిన్.

౯౮౯

ఆ. మంచిమనసువాఁడు • మంచిచూడ్తులవాఁడు, సింగమనయుమూఁపుఁ చెలువువాఁడు
మామగారితో సఃమానుండు, దెలియండు, పాపియసుర నన్నుఁ • బట్టి తేర.

౯౯౦

సీ. వృద్ధోపసేవి నుఃశ్రీకుండు మితభాషి, మామామగారి గాఃరామునుతుఁడు
నాముద్దునుఱఁది యాఃసౌమిత్రి, మే మేమి, చెప్పిన నన్నియుఁ • జేయుచుండు

నెవ్వనిఁ గనుఁగొని • యెలమి శ్రీరాముండు, తనతండ్రి మదిలోనఁ • దలఁప కుండు
దాక్షిణ్యశీలుండు • దయ గలవాఁడు ని, ర్థలమతి కడుమెత్తఃమనసువాఁడు

తే. ననఘుఁడును రామచంద్రునిఃయనుఁగుభ్రాత, నేమ మడిగితి ననినీవు • చెప్పవయ్య
యెట్లు చెప్పిన శ్రీరాముఁ • డేగుదెంచు, నట్టు లంతయుఁ జెప్పుమా • యాంజనేయ!

కం. న్నావంత లంతమొందఁగఁ, బ్రోవఁగ ననుఁ బ్రాణవిభుఁడు • పూనుట యెట్లొ
యావిధిఁ గార్య మొనర్పఁగ, నీవే ప్రమాణంబు నుమి వఃనేచరసాధా!

౯౯౧

ఉ. సారెకుఁ జెప్పవయ్య కపిఃసత్తమ! నే నీక నొక్కమాస మే
తీరున నైనఁ బ్రాణములు • దేహమునన్ ధరియించుదాన, నా

పై రఘుచంద్రమా! నిజము • ప్రాణము నిల్వదు, మున్నఘోభువిన్
జేరినకౌశికిన్ హగిని • జేర్చినరీతి సముద్ధరింపుమి.

౯౯౨

←→ నీతాదేవి హనుమంతునిచేతికిఁ దనచూడామణి నీచ్చుట. ←→

కం. అని తనకొంగున ముడిచిన, ఘనచూడామణిని దీసి • కౌసల్యానం
దనునకు నిమ్మని జానకి, హనుమంతునిచేతి కిచ్చే • నధిక ప్రేమన్.

౯౯౩

¹ లోకమందుఁ దల్లిదండ్రులు తమ్ముభరించు బిడ్డలను గందురు. కౌసల్య లోకములనన్నిటిని భరించు
మంచిమనస్సుగల కొడుకును లోకోపకారకముగఁ గనెను.

కం. ఇచ్చినమణి నంగుళి నిడె, నచ్చపుమతిఁ బెద్ద గాదు ♦ హస్త మపుడు దాఁ

గ్రచ్చఱ వలగొని మ్రొక్కుచు, నచ్చపలవిశాలనేత్రయంచున నిలిచెన్. ౯౫౫

కం. సంతసమునఁ బొడలెడికపి, కాంతుఁడు దేహంబు సీతకడ నుంచియుఁ దా

స్వాంతంబున రఘురామునిఁ, జింతించుచు నుండె నతనిఁ ♦ జేరఁగఁ జనఁగన్.

చం. అతులిత మై మహార్హ మయి ♦ యాజనకాత్మజచే మహానుభా

వత ధృత మైనయమ్మణిఁ బ్రభావమునం గొని పావమాని మా

రుతమునఁ గంప మొందియును ♦ రూ పయి కోల్పోను నద్రివోలి హ

ర్షితమతి యై చనం దలఁచె ♦ శ్రీరఘురామునిఁ జేర నంతటన్. ౯౫౭

→ సీతాదేవి తన్నుగుఱించి శ్రీరామునికిఁ దెలుప హనుమంతుని వేడుట. ←

ఉ. జానకి రత్న మిచ్చి కపిసత్తముతో నను వానరోత్తమా!

దీనిని గుర్రెఱుంగు రఘుదీపకుఁ డెంతయులెస్స, దీని నా

మానధనుండు కన్గొనినమాత్రమునక జననిక ననుక ధరా

జానిని నాజినిం దలఁచు ♦ సంశయ మింతయు లేదు నమ్ముమీ. ౯౫౮

కం. సీవు సముత్సాహముఁ గొను, నావిధిఁ బ్రేరించితిక వనాటచయేంద్రా!

నీవే యీపని యిఁకమీఁ, దేవిధి ఘటియింపవలయు ♦ నెంచుము దానిన్. ౯౫౯

కం. సీవే గతి యీకార్యం, బోవానరవర్య! ఫలము ♦ నొందఁగఁ జేయక

నీ వేవిధి నైనను నా, వావిరిదుఃఖంబుఁ బాపవలయుం జమ్మి. ౯౬౦

కం. కావున నేమార్గంబున, భూవిభుఁడు మదీయదుఃఖమును బోనడుచుక

నీ వాయుపాయ మంతయుఁ, బావని! యోజింప నీదె ♦ భారము సుమ్మి. ౯౬౧

కం. అన నట్ల చేయువాడను, వనితామణి! యని ప్రతిజ్ఞ ♦ వచియించి మరు

త్తనయుఁడు పయనం బైనను, గని జానకి యిట్టు లనియెఁ ♦ గనుసీ రొలుకన్. ౯౬౨

కం. వినుమా కుశలం బడిగితి, ననుమా శ్రీగాముఁ దమ్ము ♦ నాప్తజనయుతుక

దినకరసుతుఁ గపివృద్ధుల, హనుమా! ధర్మోక్తి సేమ ♦ మడిగితి ననుమా. ౯౬౩

తే. ఆమహాబాహుఁ డైనశ్రీరామచంద్రుఁ, డెట్లు తరియింపఁజేయు నన్నీదురంత

కోకవారాశినుండి యాచొప్పు నెఱిఁగి, యట్లు సమ్మతిపఱుపుమా ♦ యతులక్తిర్తి.

కం. నాచేతోవిభుఁ డేగతిఁ, బ్రోచుక నే మేను విడకపూర్వమే నన్నుక

ధీచతుర! యట్లు పలుకుము, వాచాపుణ్యంబుఁ జలుపు ♦ వానరవర్యా! ౯౬౪

కం. సత్సాహసికాగ్రణి విచి, కిత్సాదూరోక్తి సీవు ♦ కెరలుచుఁ బలుకక

ప్రొత్సాహము గొని నను నా, పత్సాగరముం దరింపఁ ♦ బతి యొనరించున్.

కం. నాసందేశయుతంబగు, సీసూక్తులనాలకించి ♦ నెఱిపౌరుషముక

గౌసల్యాతనయుఁడు క్రూరాసురపంక్తులకుఁ జూపు ♦ నాహావమందున్. ౯౬౫

సీ. అనవుడుఁ బవమానతనయుఁ డిట్లను దేవి! శ్రీరామభద్రుండు ధీశ్రుముగను
వానరభల్లూకవారసంయుతుఁ డయి, చనుదెంచి యిచ్చటిశత్రుసమితి
హరియించి నీదుఃఖ మసనయించును దేవ,మనుజునాగార్కయమప్రభృతులుఁ
బర్జన్యుఁ డైనను ధగ్గులే నీ కయి, రాముండు దొడర నింకేమి పలుక?
ఆ. జలధివేష్టితోర్వి శాసింపఁగలవాఁడు, రామచంద్రుఁ డతిపరాక్రమమున
సతనివిజయమునకు నంబుజలోచన, నీవ కావె కతము నిశ్చయముగ. ౯౬౮

→ సీతాదేవి తనసందేహమును హనుమంతునితోఁ జెప్పుట. ←

కం. అనవుడు సయ్యక్తికంబును, విన నింపును సత్య మైనవృక్షోటోక్తుల్
విని సంతసించి యంజన,తనయుఁ బవమానసూక్తి ధరణిజ మెచ్చెన్. ౯౬౯
కం. ఆమాటలు విని శ్రీరఘు,రామున్నిపైఁ గల్గున్నహారమ దీపింపం
గా మారుతిదెస మఱి మఱి, ప్రేమంబునఁ గనుచు నిట్లు ప్రేయసి పలికెన్. ౯౭౦
కం. నాపలుకు నీకుసమ్మత,మై పొనరిన యేని శత్రుహరణసమర్థా!
యీపూట నిలిచి మఱుఁగున, రేపటఁ బోరాడె శ్రమము ప్రీతి నీకున్. ౯౭౧
కం. ఓపావని! నీసన్నిధి,ప్రాపున ధృతిఁ గూరి యల్పభాగ్యును క్షణమే
నీపుణ్యంబున శోకము, తాపంబుఁ దొఱంగి బ్రదుకుదానఁ గపీంద్రా! ౯౭౨
ఉ. పోయెద వేని పొమ్ము రఘుపుంగవుఁ జేరఁగ, నీవు గ్రమ్మఱన్
వాయుజ! వచ్చునందనుకఁ బ్రాణము లుండునొ యుండవో చుమీ
యీయొడలందు సందియమ యెంతయు వేఁగెడు నాకు నీవునున్
బాయుట గల్గ నేమి కనిప్రాణము నిల్చునొ నీవ చెప్పుమా. ౯౭౩
కం. నీయందును నీకును దోడై యరుదెంచినకపీంద్రులందును నాకున్
బాయనిసందేహం బో,వాయుజ! నాకనులమ్రాల వర్తిలఁ దొడఁగెన్. ౯౭౪
చరి. హరివర ఋక్షసైన్యములు నానృపవర్యతనూజు లేని దు
స్తరజలరాశి దాట నెటు చాలుదు రన్న? తలంచి చూడఁగా
గరుడుఁడు నీవు మారుతుఁడుఁ గాక మ తెవ్వరు భూతకోటిలో
బరవస మొప్పు దాటఁగలవారలు గానఁగరాదు మారుతీ. ౯౭౫
కం. కనుకొలఁది నసాధ్యం బౌ,పని యనుచుం దోచెఁ; గార్యపద్ధతులను నీ
కననియది లేడు దీనికి, హనుమా! నీ వనుమ విన సమాధానంబుల్. ౯౭౬
కం. నీ వొకఁడవె యీకార్యము, పావని సాధింప శక్తిపరుడవు ధరపై
నీ వొకఁడవె యీకిరితి,చే విలసిల్లంగఁ గలవు శిక్షితవైరీ! ౯౭౭
కం. బలములతో నిచటికి రఘు,కులతలకుఁడు వచ్చి కలనఁ గూల్చి దశాన్యుక్
గెలు పొంది నన్ను దనపుత్రి, కలవునఁ గొనిచనిన నాకు యశ మది గూర్చున్. ౯౭౮
కం. ప్రాకటశితనారాచా,నీకంబున లంకఁ జలిపి నీటుగఁ గడిమిన్
గైకొని న న్నేగినచోఁ, గాకుత్స్థున కదియె తగినకార్యము చుమ్మి. ౯౭౯

తే. పరమశూరుండు రాముండు † బవరమందు, నతనిమగఁటిమి కనురూప † మైనదావి
యోజనయొనర్చి చెప్పుమీ † యోజమీఱి, వనచరకులావతంస! నీ వనుచు నడుగ
కం. ఘనహితము హేతుయుతమును, సనఘార్థోపహితమైన † యవనిజసూక్తుల్
విని యంజనవరతనయుం, డనియెన్ వక్తవ్యశేష † మాదట నిట్టుల్. ౯౮౧

↔ హనుమంతుఁడు నీతా దేవినందేహము దీర్చుట. ↔

ఉ. దేవి! కపింద్రభల్లుకత † తిప్రభువర్యుఁడు నిశ్చయించె సు
గ్రీవుఁడు నీనిమిత్తము ప్ర † కృష్టబలంబులతోడ † దోడ్పడం
గా, వెన వత్తు రాతనికి † గైవస మై యనమానవిక్రముల్
దేవనిభుల్ మనోజవులు † దిగ్గగనాటులు శత్రుమర్దనుల్. ౯౮౨

కం. ఎంతగడును † బని నైన ర, నంతయు వెత లేక సలుప † నగువారలు వి
క్రాంతులు సాబ్ధిధరావని, గంతున వలగొనెడివారు † గగనాధ్వగు లై. ౯౮౩

కం. నాకంటె గొప్పవారును, నాకున్ సరివారు † గలరు † నగచరు లచటన్
నాకంటెహీను † డొకఁడే, త్నాకన్యా! లేడు తీక్షణ † కరసుతునొద్దన్. ౯౮౪

కం. నేనే నిను † గాంచితి నఁట, యానిస్తులబలుల నేను † యనవలయు నొకో
మానవపతి భూరిగుణా, హీనుల † బంపండు పంపు † నితరుల మొదలన్. ౯౮౫

సీ. కావున నీవు శో † కంబు మానుము దల్లి! దుఃఖకాలం బెల్ల † దొలఁగిపోయె
నిదె పోయి నే † జెప్ప † ముదితు లై క్రో † తులు, వచ్చెద గొకగంతు † వైచి యిటకు
నావీపుపై నెక్కి † భూవిభుల్ శశిభాస్కరులపోల్కి నీ † మ్రొ † ల † నిలుచువార
లిట వచ్చి యీలంక † నెల్ల సాయకముల † దుత్తుమురుగ † బోవ † ద్రుంచువారు

ఆ. రామచంద్రవిభుఁడు † రణరంగమం దిందు, సబలు † బంక్తికంతు † సంహరించి
నిన్ను † దోడుకొనుచు † నెమ్మి నయోధ్యకు † బోవువాఁడు పువ్వు † బోణి నిజము.

కం. కాలమున కెదురు చూడుము, బాలా! తూర్ణముగ రాము † వహ్నివలె † గనఁ
జాలెద వాతఁడు నీవ్యథ † బాలార్చును ననురుగతిని † బరికింపు మి † కన్. ౯౮౬

చం. కొడుకులతోడ బంధుజన † కోటులతోడ నమాత్యపంక్తితో †
గడచని రాక్షసేశ్వరుఁడు † త్స్థలి † ద్రెళ్ల † గ నీవ చూచి నీ
యుడుగనిదుఃఖసాగరము † నొడ్డును జేరి శశాంకు రోహిణీ
జలజదళాక్షి † చందమున † సమ్మదమార † గ † గూడె దంగనా! ౯౮౭

సీ. అని యిటు లూరార్చి † యవనిజ † గను † గొని, పయనింప నాయత్త † పడుచు వెండి
పల్కు నాపావని † పల్లటిల్లకు మమ్మ, త్వరగానె కాంచెదు † దాశరథుల
శరచాపకరుల నీ † పురమువాకిట నఖి, దంష్ట్రాయుధులు రణ † దత్తు లైన
శాఖామృగంబుల † నైలాంబుదసముల్, సద్భక్తి † గొలువంగ † జలదవేణి!

ఆ. నిన్ను † దల † చి † తల † చి † కన్ను మొగుడ్పక, యున్నవాఁడు రాము † డుమ్మలికను
దుఃఖపడకుమమ్మ! † దుదపిల్ల కో † యమ్మ! తాళవమ్మ వెతలు † దల † గు నమ్మ. ౯౮౮

కం.రామునికంటె విశిష్టుడు, భూమిజ! యెవఁ డమ్మ లోకముల నెం దేనిక?

సౌమిత్రికి సముఁ డెవ్వఁడు? భామా! నీకాశ్రయులును ♦ వహ్స్యనిలసముల్.

కం.రాముని నేఁ జూచుటయే, భూమినుతా! యడ్డు; నేను ♦ బోయి వచింపన్

భీమకపిస్తోమంబుల,తో మహిపుఁడు వచ్చి యిటకుఁ ♦ దున్నాడు నరిన్. ౯౯౦

కం.ఈరక్షోగణరక్షిత,ధారిణి వెత లందఁగలదు ♦ తల్లి! చిరముగా

స్వారాజును¹ శచి గూడిన,తీరునఁ బతిఁ గూడె దీవు ♦ ధృతి గొను మాత్మన్.

→ సీతాదేవి రాము నుద్దేశించి హనుమంతునితోఁ బలుకుట. →

సీ. అనవుడుఁ బవమానఁతనయునిఁ గనుఁగొని, ధరణిజ యిట్లనుఁ ♦ గరముఁ బ్రీతి

నీప్రియసూక్తులు ♦ నిండుముదం బిచ్చె, వాడినమడికిని ♦ వానయట్టు

లెట్టు లా తేళు నే ♦ స్పృశియింపఁ గలనొ నీ, వట్లు సేయుము వఱువట్లు దొలఁగఁ

గాకిని గోపాన ♦ నేకాక్షముగఁ జేసి,నట్టివార్తయు సరఃణ్యమున నాదు

ఆ. గండభాగమునను ♦ గరఁగిపోఁ దిలకంబు, స్వేదబిందువులను ♦ జిత్రరీతిఁ

మణిసిలను నొకంటఁమమత మీఱఁగనీవు,తిలక ముంచుటయును♦దలఁపు మనుము.

కం.వరుణేంద్రోపమవిక్రమ, పరుఁడవు నీయట్టిఁ డాత్మపత్నిని దైత్యుల్

హరియించి బాధ పెట్టఁగఁ, బరునట్టుల యూరకుంట ♦ భావ్యం బగునే? ౯౯౧

ఉ. దాఁచితి నీరజంబు మణి ♦ దాశరథీ! యిది నీమనోంబూజం

బాఁచికొనంగఁ జాలుట మహాత్త! భవద్విరహానలంబు న

న్ద్రాఁచెడివేళ ని న్గనినఁకైవడి దీనిని గాంచి పొంగుదున్

సైఁచుట దోఁప దింక వెతఁసంద్రమునం దును టుగ్గఁబట్టుచున్. ౯౯౨

ఆ. పడఁగ రాని యట్టిపాటులఁ బడుచును, వాకొనంగ రానివార్త వినుచు

గుండె జల్లు మనఁగఁ ♦ గూళరక్కెసలలో, నిన్నుఁ దలఁచి సైఁచి ♦ యున్నదాన.

చం.బిక నెల యెట్టు లైన మనియుండెద, నంతకు నీవు రానిచోఁ

బ్రక్కటముగాఁగఁ బ్రాణములు ♦ పాయును, రావణుఁ జూచినంతటన్

దకతక లాడు గుండియలు ♦ దైత్యుఁడు క్రూరుఁడు నాథ! నీమనం

బకట! కరంగ దేని యదియంతయు నాదురదృష్ట మే చుమీ. ౯౯౩

→ హనుమంతుఁడు మరలిపోవుటకు సీతాదేవిని నెల వడుగుట. →

చం.అని కరుణంబుగాఁరమణు ♦ నాడువృగాయతనేత్రవాక్యముల్

విని పవమాననందనుఁడు ♦ విన్తు సతీ! శపథంబుఁ జేసెదన్

వనజదళాయతాంబకుఁ డవశ్యము నీవెతఁ బాపు, నెంతయున్

వనరెడి నిన్నుఁ బాసి, మగువా! యది చూచి కృశించుఁ దమ్ముడున్. ౯౯౪

శా. ఎట్టెట్టో నినుఁ గంటి నిందు నిఁకఁ దల్లి! దుఃఖకాలంబు గా
దెట్టుం దప్పుదు నిన్నుఁ జూచుతమి ధాత్రి శాత్రుజుల్ లంకకుం
బట్టక లగ్గులు రాక్షసాధముని దుఃసఖ నీవ కన్నార రా
పట్టి! చూచెదు పోదు వాత్సవిభుతోఁ బద్మాక్షి మీపీటికిన్.

౯౯౯

ఉ. రాముఁ డెటుంగుగు కొకటి ధరాజనుతా! యిదు మంతె చాలు నా
భామిని మత్ప్రదత్తమణి ధావని! చాలెడిగుర్తు, తన్మణి
భూమివిభుండు చూచిన నఃపోహముగా దెవ నమ్ము నీనుడుల్,
నా మరుదాత్తజుండు పయఃనం బయి నే నిఁకఁ బోయివత్తునే.

౧౦౦౦

చం. అని నమితోత్తమాంగుఁ డయి యాత్మసదంబుల వ్రాలి లేవ న
య్యనఘునిమేను నెంచుట¹ మహాంబుధి దాటఁగ నుత్సహించుటల్
గని కనుదోయి బాష్పములు ధ్రువ సగద్గదకంఠ యై ధరా
తనయ ప్రభంజనాత్మభవు ధైర్యమునం గని పల్కె నీగతిన్.

౧౦౦౧

←→ సీతాదేవి హనుమంతుడు శ్రమిరి పోవుటకు ననుమతించుట. →

కం. హనుమా! కుశలం బడిగితి, ననుమా శ్రీరాము నతనియనుజు సుమిత్రా
తనయు సహమాత్యుని నిన, తనుజాతుని నందు నున్నతక్కినవారిన్.

౧౦౦౨

కం. అన్నా! రాఘవుఁ డెట్టులు, నన్ను విపత్సాగరంబునం జెడకుండక
జెన్నారఁ బ్రోచు నాగతి, మన్ననమెయిఁ బలుక వన్న! మఱనకు మన్నా!

కం. ఇన్నీచరాక్షసానళి, నన్ను భయముపఱుచువిధము ధానావ్యసనా
పన్నత జేఁ గుండెడిగతి, విన్నప మొనరింపు నాదువిభునకుఁ దండ్రీ!

౧౦౦౪

←→ హనుమంతుడు కార్యజేషం బాలోచించుట. →

చం. శుభ మగు గాకత్రోవ నరిసూదన! యం చనఁ బొంగుచున్ మరు
త్ప్రభవుఁ డుదగ్గి శాగమనఃతత్పరుఁ డై యటువాసి పోయి నే
నిభనిభయానఁ గంటి, నిఁక ధానించుక కార్యమ తక్కె, నీపురీ
విభు నెడ మూఁడుపాయములు ధావీడి చతుర్థమె యుక్త మారయన్.

౧౦౦౫

ఉ. సామము మేలు గాదు దనుఃప్రకరంబులపట్ల, దాన ము
ద్దామధ నాశ్యలందు ఫలఃదంబును గా, దిఁక భూరివిక్రమో
ద్దాము లభేదసాధ్యులు గదా, యటుగానఁ బరాక్రమం బొకం
డేమెయిఁ జూడ యుక్త మని యెంచెదఁ బ్రస్తుత కార్యభంగికిన్.

౧౦౦౬

చం. అనురులచేనమట్టు తెలియక గమకించెద నేని దండమే

యెనఁగు శుభోత్తరం బయి, మఃతేది ప్రయోజనకారి గాదు, రా

¹ సీతాదేవి చూడామణినిచ్చినప్పు డల్పగాత్రుఁడుగావున నది వ్రేలికి సరిపోయెను. ఇప్పుడు
దానిని గట్టువస్త్రమునందుఁ బదిలపఱిచెనని యెంచునది.

క్షునవరవీరులం గెడపఁగ ననిఁ గొందఱు నున్నహార లీ

రస మఱి మెత్తపాటు గొనఁ రామునికార్య మకష్టసాధ్య మా.

౧౦౦౭

ఉ. నీతను జూచి రమ్మనుచుఁ జెప్పెను గాక రఘూద్యహుండు దు
ర్నిత్యుత్తోడఁ బోరు మనఁ నే యని యాత్మఁ దలంతు నేనియున్
దూతయు నీతమైనపనితోఁ బలుకార్యములన్ ఘటించుచో
ఖ్యాతమనస్వి తత్ప్రథమఁకార్యవిరోధము లేమిఁ గన్గొనున్.

౧౦౦౮

ఉ. ఎంతయుఁ జిన్నపాటిపనిఁ నేనియుఁ జక్కఁగఁ జేయఁ బూనుచో
సంతస మందఁ గూడ దొకఁసాధన మబ్బినయంత, చర్మమాఁ
జింతిలఁ బెక్కు మార్గములఁ జేయఁగ దానిని, గాన జానకీ

కాంతుని యిచ్చహాక్రియయుఁ గార్యము చేయఁగఁ బెక్కుభంగులన్. ౧౦౦౯

తే. దనుజులకు నాకుఁ గలతారతమ్యమెల్ల, నరసి నిక్క మెటింగి కీశాధిసాధు

సరస కరిగితి నేని యశంబు వెలయ, భర్తృనాజ్ఞను జేసినబంట నగుదు. ౧౦౧౦

కరి సులభంబుగ నసురులతోఁ, గలహము సమకూరిఁ బంక్తికంతుం డస్త

ద్భమును దనదుబలంబును¹, దెలిసికొనుం గాక యొంటఁ దెలియం గలఁడే?

ఉ. కావున నెట్లు లెన దశఁకంతు సమంత్రినమూహు సైన్యసం

భావితు నాజి కీడ్చి పరిపంథిబలాబలరీతి వానిహృ

ద్యావముచందముం దెలిసిఁ దద్దయుఁ జెక్కు చెమర్చ కుండఁగాఁ

బోవుట కార్య మట్లయినఁబో కృతకార్యుడ నొదుఁ గావునన్.

౧౦౧౨

చరి. కనులకుఁ బండు వై హృదయఁకాంతము నై సురనాథుసలదనం

బన ఘనవృక్షసుందరలఁతాన్విత మై సొబగారుచున్న దీ

దనుజునినిష్కుటంబు,² వెసఁ ధ్వంసముఁ జేసెద దీనిఁ, గారుచి

చ్చునఁ జెడినట్టికాననముఁచొ ప్పయినం గని రావణుం డెదన్.

౧౦౧౩

ఉ. మండి మహారథద్విససఁమాజముఁ బంపును భండనార్థ మై

దండిమగల్ త్రిశూలచయఁదారుణపట్టినచాపహస్తై

గండున రాఁగ వారలనుఁ గ్రక్కునఁ జేయుచుఁ దుండె తుండెముల్

నిండుముదంబునం జనెదఁ నేఁ గవినాథుపురంబుఁ జేరఁగన్.

౧౦౧౪

→ హనుమంతుఁ డశోకవనంబుఁ బొడుచేయుట. ←

నీ. అని తలపోసి యంజనపట్టి చెలరేగి, యూరువేగంబునఁ ధారిణీజ

తతులఁ బ్రభంజనుఁగతి మూలముట్టుగఁ, బడవైవఁ గడఁగెనుఁ బెడిదముగను

మత్తశకుంతనఁమాఘ్నియ మగుచును, నానాద్రుమలతాళిఁ నవ్య మయిన

ప్రమదావనం బెల్లఁ బొడు పా దొనరించి, యూటమలల నెల్లఁ నవనిఁ గలిపి

¹ హనుమంతుని యుద్దేశము రావణాసురునితో ముష్టాముష్టియుద్ధమొనర్చి వానిబలము తెలిసికోవల
యునని. రావణాసురునితో తాను యుద్ధమునకుఁబోక హనుమంతు నితరులచేత నెట్లయినఁ గట్టి తెప్పించ
వలయునని. ² ఉద్యానవనము.

తే. కేళిసలిలాశయంబులఁ ♦ గూలఁ ద్రోయఁ, దెగినతీగలు విఱిగినయగచయంబుఁ
బాడుకొలఁకులు నగుచును ♦ బ్రమదవనము, కారుచిచ్చునఁ గాలినకరణి నయ్యె.
కం.కూఁకటివేరులతోడం, బ్రాకుంబల్లెల్ల నేలఁ ♦ బడఁగ లతాభుల్
మ్రాకులకొనలఁ జలించెను, దేకువ వడఁకాడుచెలులతీరున నంతన్. ౧౦౧౬
కం.వ్యాళంబులు నలఁగెను జి,త్రాలయములుఁ బొదరుటిండు ♦ లశ్మగృహంబుల్
గూలెను వ్రీలెను దూలెను, నేలను గడుగోర మగుచు ♦ నేత్రంబులకున్. ౧౦౧౭
కం.దనుజేశప్రమదావన,మును బ్రమదావనము మూలముట్టుగ నాశం
బొనరిచి యలరుచుఁ గలనికి, హనుమంతుఁడు తోరణాగ్రమందు వసించెన్.

→ రాక్షసస్త్రీలు హనుమంతునృత్తాంతము నీతాదేవి నడుగుట. →
కం.పక్షులబహుళారవమున, నృక్షంబులుగూలుధ్వనుల ♦ వెఱిగొని లంకన్
రాక్షసు లందఱు దిగ్భ్రమ,వీక్షించిరి యొకరి మొగము ♦ వేఱొక రంతన్. ౧౦౧౮
ఉ. క్రూరనిమిత్తముల్ దెలుపుకూఁతలు పెట్టుచుఁ బాటెఁ బక్షులున్
గ్రూరమృగంబు లాదిగ దిగ్భ్రుల్ పడి మేల్కని రాక్షసాంగనల్
ఘోరతరాకృతిన్ వెలయుఁక్రొఱిని బాడగు చున్ననిష్కుటం
బారసి చూచి వేగ జనకాత్తజఁ జేరఁగఁ బాటు చుండఁగన్. ౧౦౨౦

కం.ఆరాకాసులు బెదరఁగఁ, గ్రూరము భయదంబు నైనరూపముఁ గొనె న
మూరుతి యాతనిభయదా, కారు మహాబలునిఁ జూచి ♦ ధ్వానుతతోడన్. ౧౦౨౧
ఉ. ఎవ్వఁడె వీడు నీత? యిట ♦ కేరినిమిత్తము వచ్చినాఁడె? వీఁ
డెవ్వరివాఁడె? నీ వతఁడు ♦ నేమియొ ముచ్చట లాడుచుంటిరే?
నివ్వెఱి పొందఁ బోకు తరుణీ! భయకారణ మేమిలేదు, నీ
కివ్వనచారి యిందనుక ♦ నే మని చెప్పెను జెప్పవే యనన్. ౧౦౨౨

ఉ. మీ మటుమాయపుంబనులు ♦ మీకె యెఱుంగఁగఁ జెల్లుఁగాక నా
కేమెయిఁ దోచు రాక్షసులకృత్యము లెల్ల యధార్థరీతిగాఁ,
బాములకాళ్లు పాములకుఁ ♦ బాటిలుఁ గాదె యెఱుంగ, నెవ్వఁడొ
క్కో, మది నాకునుం గలఁగెఁ ♦ గ్రూరనిశాటుఁడు కామరూపియై¹ ౧౦౨౩

→ రాక్షసస్త్రీ లశోకవనంబు పా డగుట రావణునకుఁ దెలుపుట. →
నీ. ఏ తెంచెనో? యన ♦ నీతోక్తులను విని, భయపడి కొందఱు ♦ పాటి రందు
నిలిచిరి కొందఱు ♦ నెవ్వడి ననురాధి,పతికిని దెలుపంగ ♦ సతులు గొంద
ఱరిగి రావణుఁ గాంచి ♦ యవధారు దైత్యేశ! వికటవాసరరూపి ♦ వీరుఁ డొకఁడు
జనకజతోడుతఁ ♦ జనపున ముచ్చట, లాడి యశోకవనాంతరమున

¹ ఆశ్రితప్రాణరక్షణార్థమై, స్వప్రాణరక్షణార్థమై, కార్యరక్షణార్థమై పలికెడు బొంకు బొంకుకాదు.
ల్లో. సాధవఃక్షీణపాపాస్తుసచ్చబ్దస్సానువాచకః | తేషామాచరణం యత్తు సదాచారస్స ఉచ్యతే || వి. పు||

ఆ. నిలిచి యున్నవాఁడు * నిర్జరనాథుని, దూతయో కు బేరు * దూత యొక్కొ
 సీత నెమకుపోంఁటె * శ్రీరాముఁ డంపిన, దూతుఁ డేమొ తెలియ * దుర్ఘటంబు.
 కం. అమ్మా! యెవఁ డీకపి యని, కొమ్మును మే మెంతవేఁడు * కొన్నన్ మాతో
 నమ్మహిజ యెఱుఁగ నంచును, మమ్ముం గికురించె మాయ * మాటలచేతన్. ౧౦౨౪

ఉ. పోలఁగ భీమరూపుఁ గొని * పొంగుచు నీప్రమదావనంబు ని
 ర్మూలముఁ జేసి క్రోతి మృగ * మోహనపక్షి వితానసల్లతా
 జాలనగాలి రూపు చెడ * సర్వముఁ బాడొనరించెఁ గాని తా
 నేనొకా తాఁకకుండెడు మహిజ నసించుప్రదేశ మొక్కఁడున్. ౧౦౨౫

ఉ. ఆసతిరక్షణార్థమొ ప్రయాసముచేతనా ధారిణీనుతా
 వాసతలంబునై కుసుమ * వారసమంచిత మైనశింశుపన్
 గాసి యొనర్పఁబోఁడు, కనఁ * గా శ్రమ మెక్కడి దయ్యో వానికి?
 భూసుతసౌఖ్యముం దలఁచి * పోలుఁ జూచి యది ద్రుంప కుండుటల్. ౧౦౨౬

కం. నీవనముఁ జెఱిచినందున, కావనితం బల్కరించి * నందునకును ర
 యోవర! వానరవరునకుఁ, గావింపుము కఠినశిక్ష * కావర మడఁగన్. ౧౦౨౭
 కం. నీవలచి యున్నచేడియ, తో వాసవమధన! పలికి * తోడన మెయితోఁ
 బోవచ్చునె యెవఁడే? ననఁ, గా విని మండిపడెఁ బంక్తి * కంఠుఁడు కినుకన్. ౧౦౨౮

→ రావణుఁడు హనుమంతునిమీఁదికిఁ గింకరులఁ బంపుట. ←

కం. కోపావర్తితనేత్రం, జౌపంతిగ్రీవుకనుల * నశ్రులు రాలెన్
 దీపంబునుండి మండుచుఁ, బైపయిఁ బడుతైలబిందు * పటలం బనఁగన్. ౧౦౩౦

మ. తనతోఁ దుల్యులఁ గింకరాఖ్యుల మహా * దర్పాంధులన్ వాయునం
 దనుఁ బట్టన్ దితిజాధి నేశ పనుపన్ * వా రుగ్రు లై కూటసా
 ధనఖడ్గాదికహస్తు లై వెస మహా * దంష్ట్రాకరాళోదర
 న్వసరూపద్రవిణంబు లొప్పుఁ గపిపై * సంగ్రామలోలాత్తు లై. ౧౦౩౧

చం. ఎనుబదివేలదైత్యవరు * లేకముఖంబుగఁ దోరణస్థితున్
 హనుమను డాసి కాంచనక * నత్పరిఘోగ్రకృపాణదీప్తరో
 పనిచయశూలముద్గరను * పట్టినతోమరశక్తితాడితాం
 గునిఁగ నొనర్ప నాతఁడును * గొండవలెన్ మెయి వెంచి క్రుద్ధుఁ డై. ౧౦౩౨

→ హనుమంతుని జయఘోషము. ←

తే. వాల మల్లార్చి జాడించి * పసుధ మోఁది, యార్భటించిన నాగర్జ్జ * కఖిలపురము
 నిండి మార్గోన్మేఁ బతులు * నింగి కెగసి, గుండెలగలంగ ధారిణిఁ * గూలె నపుడు.

చం.జయము జయంబు రామునకు ♦ సారపరాక్రమధన్యమూర్తికి

జయము జయంబు విద్విషదఃసహ్యతరస్వి సుమిత్రపట్టికి

జయము జయంబు దాశరథిఃసంపరిపాలితుః షౌవలీముఖో

చ్ఛయపతి సూర్యపుత్రునకు ♦ సాహసవిక్రమకీర్తిశాలికిన్.

౧౦౩౪

ఉ. దానుఁడ సర్వసద్గుణవిఃతానమనోహరరామమూర్తికి

గోసలదేశవల్లభునఁకున్ హతశత్రుఁడ వాయుపుత్రుఁడన్

నాసరి గారు సంగరముఁనన్ దశకంఠులు వేపు రేనియున్

వాసి యడంతు తాల ద్రుమఃపాళుల నే హనుమత్సమాఖ్యుఁడన్.

౧౦౩౫

కం.ధ్వంసంబుఁ జేసి లంకను, హింసించి సమస్తరాక్షఃసేంద్రుల సీతా

హంసీయానకు మ్రొక్కి ప్రశంసితగతిఁ జనెద మిడుక ♦ సకలసురారుల్.

౧౦౩౬

కం.అని ఘోషించిన దనుజులు, మనమున బెగ డొంది సంజఃమ బృహ విరివి

గొనుకప్పిపై నృపునానతి, ఘనసాధనచయము వృష్టిఃగాఁ గురియంగన్.

౧౦౩౭

తే. తోరణాశ్రిత మైయున్నఁ దొడ్డయినప, గుదియఁ గైకొని పెనుఁబన్నఁగుని గ్రహించి

తిరుగుగరుడునిపోలికఁ ♦ దిరిగి తిరిగి, యనురబలముల వెస నులుఁమాడఁ గవిసి.

కం.కింకరకాండంబుల ననిఁ, బొంకం బడఁగించి యుద్ధఃమునఁ బుట్టుతమిన్

శంకింపక రక్షోతిభ,యంకరుఁ డై తోరణంబుఁనందుం జేరెన్.

౧౦౩౮

చం.హనుమకు నోడి బెగ్గడిలి ♦ ప్రాణభయంబునఁ బాటి రాక్షసేం

ద్రునిగృహమందుఁ దూటి నుడిఁతొట్టిలఁ జచ్చిరి సర్వకింకరుల్

దనుజవరేణ్య! యన్న విని ♦ దారుణరోషణభీషణుండు లో

చనములఁ ద్రిప్పి గిర్గిర నఁజయ్యునిఁ బంచే బ్రహస్తపుత్రకున్.

౧౦౪౦

→ హనుమంతుఁడు ప్రాసాదమును విలుగఁ దన్నుట. ←

ఉ. ఆదనుజాళిఁ జంపి పవఃనాత్మజుఁ డంతయుఁ బాటఁజూచి యే

లా దుము దుమ్ము చేసియు విఃలాసవనంబును, ద్రుంప నైతిఁ బ్రా

సాద మటంచు నెంచి వెలుఁచం గనకాచలశృంగతుంగ మై

మాదిరిమీఱు నత్తలము ♦ మానతి నల్లలనాడ దూఁకుచున్.

౧౦౪౧

కం.ఎక్కి శిఖరంబుమీఁదను, నిక్కునఁ గూర్చుండి పావఃనియు భాసిల్లెన్

దిక్కుల వెలుంగు తేజము, పెక్కువ నుదితార్కమాటుఁ బెంబం బగుచున్.

౧౦౪౨

కం.ధ్వంసంబు చేసి సమరరి,రంసువు ప్రాసాద మెల్ల ♦ రాజిల్లె బలి

ష్ఠాంసములు వెలుఁగ సురలు ప్రశంసింపఁగఁ బారియాత్రఁజైలాకృతి యై.

కం.దుర్భరరవరయము శ్రవో,గర్భంబులు చీల్చి నసురఁకాండములకుఁ బ్రా

విహృతామర్షంబున, నార్భటి యొనరించె రక్షఃకావళి స్రుక్కున్.

౧౦౪౪

చం. జయము జయంబు రామునకు ♦ సర్వమహాస్త్రివిదగ్రవర్తికిన్

జయము జయంబు విద్విషదః సహ్యతరస్వినుమిత్రపట్టికిన్

జయము జయంబు దాశరథిః సంపరిపాలితుః ఙ్గావలీముఖో

చ్ఛయసతి సూర్యపుత్రునకు ♦ సాహసవిక్రమకీర్తిశాలికిన్.

౧౧౪౫

ఉ. దానుఁడ సర్వసద్గుణవిః తానమనోహర రామమూర్తికిన్

గోసలదేశవల్లభునఁకున్ హతశస్త్రుఁడ వాయుపుత్రుఁడన్

నాసరి గారు సంగరముఁనన్ దశకంఠులు వేపు రేనియున్

వాసి యడంతు తాల ద్రుమః పాళుల నే హనుమత్సమాఖ్యుఁడన్.

౧౧౪౬

కం. ధ్వంసంబుఁ జేసి లంకను, హింసించి సమస్తరాక్షః సేంద్రుల సీతా

హంసీయానకు మ్రొక్కి ప్రశంసితగతిఁ జనెద మిడుక ♦ సకలమరారుల్. ౧౧౪౭

↔ హనుమంతుఁడు చైత్యపాలకులఁ జంపుట. ↔

మ. అని గర్జింపఁగఁ జైత్యపాలకశతం ♦ బానాద మాలించి హృ

జ్జనితామర్షముపేర్చి జట్టుకొని శస్త్రప్రాసకుంతాదులన్

హనుమంతు న్వడి నొంప గంగ సుడిగుంఁడం బోయనం గ్రాలె నా

దనుజస్తోమము కీశవర్యుఁడును రాద్రస్మా ర్తిసాటోపుఁడై.

౧౧౪౮

సీ. ప్రాసాదమునను స్తంభంబును బెకలించి, గిర గిర మని చూడ్కిఁకిని నగోచ

రముగ వేవిధముల ♦ రభసంబునను ద్రిప్పఁ, దజ్జాతశిఖిశిఖోత్కరము గవిసి

ప్రాసాదమెల్లను ♦ భస్మంబుఁ గావించె, వాయుసూనుండు దైతేయశతముఁ

గాలునిపురి కన్ని ♦ గగనంబునకు దాటి, యిట్లను బిగ్గర ♦ నెల్ల వినఁగ

తే. వినుఁడు నావంటివారలు ♦ వేలకొలఁదు, లవని వర్తించు చున్నార ♦ లవనిజాత

నెమక సుగ్రీవవశవర్తు ♦ లమితబలులు, వానరేంద్రులు లంకానివాసులార!

సీ. పదియేనుఁగులపాటి ♦ బలియురు కొందఱు, కొందఱు నూతేనుఁగులబలంబు

దనరినవా రిభద్రదశశతబలయుతుల్, కొందఱు వాయువేగులును గలరు

అప్రమేయబలాశ్రయ ♦ లర్కజకడ నిట్టి, దంతనఖాశ్లాసాధనులఁ గవుల

నూలులు వేలును ♦ నూలువేల్ కోట్లును, బదికోట్లు నెన్నంగఁ బాటిగాని

తే. వారిఁ గొనివచ్చు వానరవర్యుఁడౌ న, మేయబలుఁడు సుగ్రీవుండు ♦ మిమ్ముఁ జంపు

రామచంద్రునితోడ వైరమును గొంటి, రింక నెచ్చటి రావణుఁ డెచటిలంక.

↔ హనుమంతుఁడు జంబుమాలిని వధించుట. ↔

ఉ. అంతట నేగుదెంచెను బ్రహ్మాస్తనుతుం డగుజంబుమాలి దే

వాంతకచోదితుం డయి మహారభసంబున రక్తమాల్యముల్

విధితగు రత్నవస్త్రములు † లీలగఁ గుండలముల్ ధరించి దు

ర్దాంతబలుండు వాసవశఃరాసనతుల్యశరాసహస్తుఁ డై.

౧౦౫౧

ఉ. సాయకమొండు గైకొని దిశావలయంబు నణంక జ్యాలితం

బాయక మీటుచుకొ ఖరసఃమంచిత మైనరథంబు నెక్కి తఁ

డాయఁగ నచ్చువాసని ఘనం బగునాకృతివానిఁ గాంచి లో

వాయుజుఁ డుబ్బి యారై సురఃవైరిసమూహము పిచ్చలింపఁగన్.

౧౦౫౨

కం. వానరవీరునిఁ గని యా, దానవవీరుండు బాణఃదశకము వింటిన్

బూనిచి బాహులఁ గ్రుచ్చుచు, నాననముపఁ దలను మార్గఃకావళి నాటెన్.

కం. శరనిహతముఖము రక్తని, కరబిందునిషిక్త మగుచు † ఖరకరకిరణో

త్కరవికసితశరదాగమ, సరసీజాతంబుసొంపు † సంపాదించెన్.

౧౦౫౪

కం. శోణిత మగుకపివదనము, శోణితబిందువులచేత † శోభిలి మింటన్

శోణిత చందనబిందుల, రాణించెడికోకనదముఃరాణఁ దలిరెన్.

౧౦౫౫

సీ. రోపాళితాఃకునఁ † గోపించి మారుతి, డాపున నుండుబంఁడను నొకండు

గొని వైవ వాఁడును † దునుకలు గావించెఁ, బదిబాణముల దానిఃపాటు గాంచి

కపి పాలమొక్కండు † గ్రక్కునఁ గైకొని, త్రిప్పంగ దానిని † దితిజవరుఁడు

నాలుగుశరముల † లీలమై ఖండించి, యేనిట భుజముల † నేసి వక్ష

ఆ. మునను నొకటఁ బదిట † స్తనదేశమును గొట్టి, దీప్త బాణవిధఃదేహుఁ డగుచుఁ

బరిఘ మదియ త్రిప్పి † గిరగిర మని వాని, టొమ్ము సూటి చూచి † టువ్వుటయును.

కం. తల యేదో చెయి యేదో, మొల యేదో చాప మేదో † మోఁకా శ్చేవో

తెలియక యుండఁగ దితిజుఁడు, నులి నులియై నేల రాలె † నుగ్గె నూచై.

౧౦౫౬

కం. స్యందనముతోడ ఘోటక, బృందముతోఁ బూనియున్నఁ యిషుకాండముతో

పందము లగుభూషలతో, మ్రందెను దనుజుండు ముద్దఃమాడ్కిగ నగుచున్.

ఆ. జంబుమాలిపాటు † చయ్యన హతశేష, కింకరాళి దెలుపఁ † గింక రేఁగి

పంక్తికంఠుఁ డరితఁ † బనిచె నమాత్యపు, త్రకుల శౌర్యగర్వఃదర్పధనుల.

౧౦౫౭

→ హనుమంతుఁడు మంత్రిపుత్రుల నేడ్వరఁ జంపుట. ←

సీ. శస్తార్చివర్చసుల్ † సప్తసంఖ్యలువాడు, వెలువడి శరచాపఃపివిధసాధ

నంబులఁ గైకొని † డంబుమీఱఁగఁ బర, స్పరజయవాంఛు లై † భర్తజాల

కేతనమాలికాఃకీలితరథములు, నంబుదధ్వానంబుఃలట్లు మొరయఁ

జాపటంకృతుల దిశాభాగ మగలఁగఁ, గార్తెఱుంగులయట్లు † గ్రాలి చనఁగ

నే. వారితల్లులు కింకరఃవార్త వినుట, కొడుకు లేమగువారలొఁక్కోయ టంచు

బాంధవాప్తసమేతు లై † పల్లటిలిరి, సురవిరోధులు పవమానఃసుతుని డాసి

ఉ. స్యందనగర్జితస్వనము ✱ సాయక వృష్టియుఁ గ్రాల దేవతా
బృంసవిరోధవారిధర ✱ మెంతయు మూఁగిన వాయుసూనుఁ డున్
గొందలపాటు లేక యొకకొం డన నోర్చి చరించె మింట ని
ర్గుండరయాన రాక్షసశఙ్ఖరంబులకున్ గుఱిగాక వేగి యై.

౧౦౬౧

కం. ఇంద్రశరాసనసంయుత, సాంద్రాంబుదపంక్తి కలఁచు శ్వసనం డనఁగా
రుంద్రప్రతాపి కపియు న, తంద్రతఁ గోదండధరులఁ దైత్యులఁ గలఁచెన్.

౧౦౬౨

కం. కంతారవ మారఁగఁ గపి, కంతీరవ మపుడు గవిసి ✱ క్రవ్యాదవధో
త్కంఠం డై తలపదనఖ, కుంతితములఁ జేసె నేలఁ ✱ గూల బలంబుల్.

౧౦౬౩

ఉ. కొందఱఁగేల బాఁది, మఱి కొందఱ నేఁను మోఁది, గ్రుద్దుచుం
గొందఱ, వెండి కొందఱను ✱ గోళ్లను జీల్చుచు, నట్టై తాఁకుచున్
గొందఱ గుండువోలె, నొకకొందఱ దిద్దిర ద్రిప్పి వైచుచున్
గొందల మందఁ గూల్చె రిపుఁకోటి వనాటవిభుం డుదగ్రుఁ డై.

౧౦౬౪

తే. చెవులు బీటలు వాఱఁగ ✱ సింహనాద
మొనరఁ జేయఁగ మఱికొంద ✱ ఋర్విఁ గూలఁ
గాక తక్కురు వెఱచి చీకాకుపడుచుఁ
బోయినదె పోకగాఁ బాఱిపోయి రంత.

౧౦౬౫

తే. తన్నుకొనిచచ్చు గుఱ్ఱాలు ✱ ధరణిఁ గూలి
మూల్గునేనుంగులును నేల ✱ మ్రొగ్గతిలిన
గొడుగులును డెక్కెమఱి నిండఁ ✱ బుడమి నెత్తు
చేర్లు పాతెను లంకలో ✱ నెగసె నులివు.

౧౦౬౬

కం. వానరవీరుం డీగతి, మానవభోజుల వధించి ✱ మసలక చని యు
ద్యానముతో రణమున నా, నీనుం డై యుండె రణము ✱ సేసెడుకోర్కిన్.

౧౦౬౭

✱ హనుమంతునిమీఁదికి రావణుఁడు సేనానాయకుల నేవురఁ బంపుట. ✱
సీ. మంత్రితనూజుల ✱ మరణంబు రావణుఁ, డాలించి మఱుఁగిడి ✱ స్వాంతమును వి
రూపాక్ష దుర్ధర ✱ యూపాక్ష భాసక, ర్ణప్రఘసుల సైన్యఁ నాయకులను
నేవురఁ గనుఁగొని ✱ యేగి మీరలు సర్వ, సైన్యంబుతో వనఁచరునిఁ బట్టి
తేవలయును జుండు ✱ తేకువ మెలఁకువ, తప్పక కడుఁబ్రయత్నంబుచేసి

తే. కాలదేశవిరోధంబు ✱ గలుగకుండఁ, గార్య మొనరింపుఁడీ క్రోతిఁ గాఁడు వాఁడు
జిఘ్ఘుఁడు తపోబలంబున ✱ నృష్టి చేసి, యంపెఁ బెనుభూతమొం డస్తఁదర్థముగను.
చం. మిముఁ గొని కాదె గెల్చితిని ✱ మేటిబలాఘ్యుల నాగయక్షరా
డమరమహర్షి దానవుల ✱ నదృతరీతి రణాగ్రసీనులన్

సమయము వేచి వా రిపుడు • సల్పఁగఁ జూచెద రప్రియంబుఁ జం
డమరవిరోధులార! యెటులైనను గ్రోతని బట్టి తేరుడీ.

౧౦౬౯

ఉ. గేలిగఁ జూడఁబోకుఁడు ప్రక్షీర్తితవిక్రము నీకపీశ్వరున్
వానిని వాలిసోదరు నఁవార్యపరాక్రము జాంబవంతుఁ గీ
శాలిచమూపు నీలు ద్వీవిదాదులఁ జూచితఁ గాని వారి కీ
వాలినరూపు ధీగతి యఁవారితతేజము లుల్లసిల్లెనే.

౧౦౭౦

చం. ఘనతరభూత మెయ్యదియొ • కైకొని వానరరూప మీక్రియం
బనివడిరాఁగఁ బోలును, బ్రహ్మాదము మాని చరింపుఁ డాజిలొ
మనుజసురాసురాదులును • మార్కొనఁ జాలరు మిమ్ము నట్లటం
చును మది నేమటం దగదు • శూరులకుం గలహంబుపట్టులన్.

౧౦౭౧

చం. కలస జయింతు నేన యనఁగఁ దగ దేరికి, గెల్పు చంచలం
బలఘనతరప్రయత్నమున • నొఁ దన రక్ష యొసర్ప నంచఁ దాఁ
సెల విడ వార లేగిరి విశిష్టరథేభతురంగపంక్తితోఁ
గలకలనాదముల్ చెలఁగఁ • గాండ శరాసనశస్త్రపాణు లై.

౧౦౭౨

→ హనుమంతుఁడు సేనానాయకుల నేవురఁ జంపుట. ←

కం. వీరునిఁ బ్రజ్వలదుదయ, త్సూరునివలె వెలుఁగువాని • శుభమతిని మహా
కారు మహావేగు మహాధీరు మహాత్సాహుఁ గనిరి • దితిజనరేణ్యుల్.

౧౦౭౩

సీ. కనుఁగొని దుర్ధరుం • డనుపమశితపీత, ముఖశరపంచక • మునను హనుమ
శిరము నొప్పించిన • హరివరుం డుప్పర, వీదికి నెగిరి యుర్వియును దెసలు
నిండ గర్జింప నఖిండతేజం డైన, దుర్ధరుం డొకనూఱుతూపు లూని
కపిమీఁద వర్షింపఁ • గా నల్పమేఘంబుఁ, దూలించువాయువులీల వాని

ఆ. మాపి పవనజండు • మార్గణహతి నొచ్చి, మేను వెంచి వేగ • మింటి కైగసి
యచటినుండి పడియె • నాతనితేరిపైఁ, గొండమీఁదఁ బిడుగుపిం డనంగ.

౧౦౭౪

ఆ. హయము లెనిమిదియును • నక్షకూబరములు, సమసె విటిగె వాఁడు • స్యందనంబు
నుండి పడియె విడిచి • యుసులు వానిని గాంచి, తీవ్రరోషు లగుచు • దివికి నెగిరి

తే. అల విరూపాక్షయూపాక్షు • ల నెడివారు, కపియురస్థలి మోఁదముఁ దగము లెత్త
హనుమ వారల వేగంబు • నాఁగి మరలఁ, బృథ్వికిని డిగ్గి చెట్టొండు • పెల్లగించి.

ఉ. వారలఁ గొట్టి చంపఁ దమ • వారలమువ్వురపాటుఁ గాంచి దు

ర్వారతరాగ్రహంబునను • బట్టిసముం బ్రఘనుండు వైచినన్

శూరుఁడు భాసకర్ణుఁడును • శూలముఁ గైకొని క్రుమ్మెఁ గ్రుమ్మినన్

మారుతి బాలభాస్కరునిఁ మాడ్కిని మండుచు రక్తసిక్తుడై.

౧౦౭౫

కం. తరుమృగఘణిసంయుత మగు, ధరణీధరశృంగమునను ♦ ద. ద్రాక్షసులక్

బురుగతి వైచిన నయ్యిరువురు వ్రాలిరి యపగతానుభవు లయి ధరిత్రిన్. ౧౦౭౮

కం. ఏవురు దళవాయులు నిటు, చావం బెటవారి నెల్లఁ ♦ జక్కడఁచెను దం

తావళహయభటతతి దం, తావళహయభటుల నసురతతి నింద్రుఁ డనన్. ౧౦౭౯

కం. చన దెరువులేక యుండఁగ, ఘనగజహయభటచయంబు ♦ ధృ నెఱసిన నా

హనుమ లయకాలుఁ డనఁగాఁ, జని తోరణసీమఁ జేరె ♦ శ్రాంత్యర్థ మనన్. ౧౦౮౦

↔ హనుమంతుమీఁదికి రావణుఁ డక్షకుమారునిఁ బంపుట. ↔

సీ. దళవాయు లేవురు ♦ దళములతోఁ బోర, హతు లౌట విని యమఁరారి నేత

సమరోద్ధతోన్ముఖుఁ ♦ జండవిక్రమశాలిఁ, దనతనూభవు నతుఁ ♦ గనుఁగొనంగఁ

గనుసన్నయెఱిఁగి యా ♦ దనుజవీరుఁడు స్వర్ణ, చిత్రకార్తుకమును ♦ జేతఁ బూని

. ద్విజవరల్ వేల్పంగ ♦ వెన భగ్గు మని లేచు, నగ్నినా దిగ్గన ♦ సట్టెలేచి

తే. తపముబలమున నార్జింపఁ ♦ చప్తకనక, జాలశోభిత మై రత్న ♦ జాలలసిత

కేతనాంచిత మై జవో ♦ పేతసైంధ, వాప్తకసుయోజితం బయి ♦ యమరి మఱియు

తే. బాలభాస్కరుభంగిని ♦ బ్రజ్వరిల్లి, యమరదానవదుర్జయ ♦ మై నభశ్చ

రంబు నై రత్నమయ మైన ♦ రథము నెక్కి, తూణ మప్తకృపాఃకికల్ ♦ తోమరములు

కం. వెలుఁగ న్వెలువడి భువి దివి, నులివునఁ బూరించి రథగ ♦ జోత్తమహాయముల్

బలములు గొలువఁగఁ జని కనె, బలియునిఁ దోరణనివాసిఁ ♦ బ్లవగాధీశున్ ౧౦౮౩

చం. విలయకృశానుతుల్యుఁ డగు, పీరవసుక్ బహుమానదృష్టిచేఁ

గలయఁగఁ జూచి వానిజవగర్వము నాత్మఁ దలంచి స్వీయ మా

నలవు బలంబుఁ జూపఁగ హి ♦ మాత్యయభాస్కరుఁబోలి తీవ్రుఁ డై

తలఁకక మూఁడుబాణములఁ ♦ దాడితుఁ జేసి మరుత్తనూభవున్

౧౦౮౪

↔ హనుమంతుఁ డక్షకుమారునిఁ జంపుట. ↔

కం. వెండియుఁ బైపడి శితఖర, కాండంబుల నొంప నక్షకపినాథులకుక్

భండనము చెల్లె దివిజల, గుండెలు దిగ్ది గ్గనంగఁ ♦ గ్రూరం బగుచున్. ౧౦౮౫

చం. పుడమి నడంకె, దేజ మఱి ♦ పోయె నహర్పతి, గాలి వీచుటల్

విడిచె, జలించె గొండలును, ♦ విన్నవిరావ మెసంగె, యోభముం

బడియె సముద్రముల్ భయముఁ పాటున, రాక్షసవానరేశ్వరుల్

విడిచడి ఘోరభంగిఁ బురి ♦ విచ్చక మచ్చర మెచ్చి పోరుచోన్.

౧౦౮౬

ఉ. అట్టియెడం గుమారుఁడు రయంబునఁ గాంచనపుంఖబాణముల్

పట్టి విఘోజ్జ్వలంబు లగుఁ పాములపోలిక మూఁటి నాటినన్

దొట్టెడు నెత్తుటన్ ముఖము ♦ తోయజబాంధవుఁబోల సోకురా
పట్టి శరంబులు నేలెగ ♦ భానువులట్టులు ప్రజ్వరిల్లుచున్.

౧౦౫౭

సీ. అది చూచి మారుతి ♦ యాగ్రహోదగ్రుఁడై, తనచూపుగముల నెదనుజతనయు
బలముల వాహనంబుల దహించెను, మందరాగ్రస్థాంశుమాలిమాడ్కి
నక్షుండు కుపితుఁడై ♦ యచలంబుమీఁద జీ,మూతముగతి ముల్కి ♦ ముసురుగురిసె
గపియును జంకక ♦ గర్జించి తృణవృత,వాపిని డాసెడివారణంబు

ఆ. పగిదిఁ దన్నుడాయుబాలునిఁ గిక్కురించి, మింటి కెగసె దానఁ ♦ గంటగించి
యసుర పఱపె మార్గణాసార మతనిపై, హరియుఁ దగులువడక ♦ యంద తిరిగె.

చం.తిరిగిన నీడ వోవకయె ♦ తీవ్రఖరాశుగజాలవర్షముల్

గురియుకుమారుఁ గాంచి కపికుంజకుఁ డెట్లు జయింతు వీని నం
చరయఁగ నింతలోన నమఁరాంతకసూనుఁడు శాతమార్గణో
త్కరపరివిధబాహువుగఁ ♦ ద న్నొనరింపఁగ మెచ్చి చింతిలున్.

౧౦౫౮

ఉ. చూడఁగఁ బిన్నగాని పటుశూరుఁడు బాలదివాకరప్రభుం

డోడఁ డొకించుకేనియు ననుత్తమకర్ణుఁడు, వీని కక్కటా!

గోడు ఘటింపఁగా మనసు ♦ గొల్పదు, వీనిపరాక్రమంబుఁ గొం

డాడెద రెంతయున్ విబుధయక్షసురాహిమహర్షు లద్దిరా.

౧౦౫౯

ఉ. చక్కఁగ నన్నుఁ జూచెడిని ♦ సమ్ముఖమం దొగి నిల్చి తెంపు పెం

పెక్కెడు సంత కంతకును ♦ నెక్కుడు నేర్పును దీర్పు నోర్పునున్

మిక్కిలి యీసు మానఁడు, సమిన్నిపుణుండును, బాలుఁ డంచు నే

మక్కువ నూరకున్న నపమానము తప్పక గూర్చు నా కనిన్.

౧౦౬౦

ఉ. భండననీమ నీతని యభంగపరాక్రమవేగ తేజముల్

గుండెలు వ్రక్కలించు సురకోటుల కేనియు, నేమి వీనికో

దండవిజృంభణంబు భుజదర్పసమగ్రత! సైవ సచ్చునే?

ఖండితుఁ జేయఁ బూన నగుఁగా, జ్వలదగ్ని నుపేక్ష యర్హమా?

౧౦౬౧

చం.అని తనమేను వెంచి యనురార్భకుఁ ద్రుంపఁగ నెంచి నేవచ్చ మై

ఘనతరవేగవంతముల ♦ ఖప్రచరిష్టువు లైనవాజులన్

దునిమెఁ దలప్రహారములఁ ♦ దోడనె తేరును గూల నేలపై

దునిములు వాఱఁ దద్రథము ♦ దూకి కుమారుఁడు చాపహస్తుఁడై,

౧౦౬౨

చం.అనుపమ యోగశక్తిని మహర్షులు దేహము వీడి స్వర్గమున్

జనియెడిభంగిఁ దీవ్రరభసంబున మింటికి దాటి ఖడ్గముం

గొని పవనాత్మజుం గదిసి ♦ క్రూరతఁ బోరుచు నుండ నంజనా
తనయుఁడు డాసి పైపడి సదంబులు రెండును బట్టి కోపి యై. ౧౦౯౪
ఈ. అండజనేత జిహ్వగమునట్లు విదిర్చివిదిర్చి వేగతుల్
గండున నేలపై వినరి ♦ క్రచ్చుట మోఁద శీరంబు ప్రక్కలై
కండలు నెత్తు రెమ్ములును ♦ క్షౌతల మంతయుఁ గప్పఁ దండ్రికిఁ
గుండెలు యుల్లనంగ నురఁగోటులు సమృద్ధ మందఁ జచ్చినన్. ౧౦౯౫
కం.మునులును యక్షులుఁ బన్నగులును జక్రచరుల్ మహాత్ములును వాసవుఁడు
వీనియములు నమరవరులును, గని రచ్చెరు వొలయఁ బంక్తిఁకంతనుతారిన్. ౧౦౯౬
కం.క్షతజోపమాక్షు వాసన, సుతసన్నిభ తేజ నక్షు ♦ స్రుక్కించి మరు
త్పుతుఁ డేగి ప్రళయకాలుని, గతిఁ దోరణమందుఁ జేరె ♦ గాసి దొలంగన్. ౧౦౯౭

→ రావణుఁ డింద్రజిత్తును హనుమంతునిమీఁదికిఁ బంపుట. ←

కం.వీరుఁడు తనయుం డతుకు, మారుఁడు వానరునిచేత ♦ మడియుట వీని కో
పారుణితలోచనుం డై, ధీరత రావణుఁడు పల్కు ♦ దేవేంద్రజితున్. ౧౦౯౮
మత్తకోకిలము. ఈవె యస్త్రవిదగ్రగణ్యుఁడ ♦ వీవె సర్వసుపర్వదై
త్యావళీవ్యసనప్రదాతవు ♦ ఖ్యాత మెల్లజగంబులన్
దావకీనభుజాబలంబు, విధాతఁ గొల్చి మహాస్త్రముల్
నీవు పొందితి, నీచరిత్రలు ♦ నిర్జరాళికి స్పష్టముల్. ౧౦౯౯
కం.నీయస్త్రబలముపెంపున, నీయెదుటను నిలువ వశమె ♦ నిర్జరులును డై
తేయులు వాసవుఁ డైనను, మాయామ్నాయమున నీసమానులు గలరే? ౧౧౦౦
మత్తకోకిలము. యోజనం బొనరింపఁ దోఁపనియుక్తి యొక్కఁడు లేదు నీ
కాజికేళి నసాధ్య మౌపని ♦ యైన నేదియు లేదుగా
యీజగత్త్రయి నీదుదర్ప మహీననిస్తులితాస్త్రసం
యోజితాద్భుతశక్తి యెవ్వఁగోకో యెఱుంగరు పుత్రకా! ౧౧౦౧

తరలము. తపముపేర్కె బరాక్రమంబున ♦ దారుణాస్త్రబలంబునన్
విపులశక్తిని మాదృశుండవు ♦ నీకు గెల్పు రణంబులో
నెప్పుడు నిశ్చిత మౌ టెఱుంగుట ♦ నేను జింత దొఱంగి ధీ
నిపుణ! యెప్పుడు హాయి నుండుదు ♦ నేటిమాట యిదేటికిన్. ౧౧౦౨

కం.ఓడక ని న్నెదిరిచి యల్లాడనివాఁ డెవఁడు? భుజతపోతిబలంబుల్
గూడి నినుఁ గాచు నెప్పుడు, వీడక మఱి దేశకాలవేదివి తనయా. ౧౧౦౩

నీ. కింకరులను గాఱఁకింకరులను గూర్చె, జంబుమాలిని బట్టిడంబు మాల్చె
మంత్రిపుత్రుల యమమందిరంబున కన్నెఁ, బంచత సైన్యేశపంచకమున

కలవరించెను హయనాగరథాళితో, దళముల నెల్ల విదళనపటిచే
 నీముద్దుడమ్ముండు ధీమతీ నక్షకుమారు, డింద్రజితా! నాకు ధీ నెల్లయందు
 తే, కంఠేనీయందు విశ్వాస ధీముంట నిన్ను, బనుప వలసెను ధీవాసరుబలము జేలము
 చక్కఁ బరికించి నీబలశౌర్యములను, దదనుహపంబు సేయుము ధీతనయ కుట్టి.

మత్తకోకిలము. సేనయంతయు వానరేంద్రునిచే హతం బయి పోకమున్
 వాని నస్త్రవిదగ్రగణ్య! జవంబుమై బరిమార్చుమీ
 వానిఁ దాఁకఁగఁ బోవు ముందుగ ధీవానిశక్తి స్వశక్తియున్
 మానసంబునఁ జక్కఁజూడు ప్రమాదముం బడఁ బోకుమీ. ౧౧౦౫

మత్తకోకిలము. సేన కావఁగ లేదు నిన్నని ధీసిద్ధ మియ్యది, సేన లె
 నైనఁ దాఁకినఁ ద్రుంచు వాఁడు, మహాబలోపమవేగు వై
 శ్వానరాభుని డాయఁ బోకుము ధీవజ్రమున్ ధరియించి యెం
 డేని ముష్టిరణంబు సేయఁగఁసేని మర్దితశాస్త్రవా. ౧౧౦౬

మత్తకోకిలము. ఇంతయుం దలపోయుమీ మఱియేది యుక్తమొ చూడుమీ
 యంత నింతను బోఁడు వాఁడు మహాస్త్రముల్ స్థరియింపుమీ¹
 స్వాంతమున్ నిజదృష్టియున్ శరపాత మొక్కటిగాఁగ దు
 ర్దాంతశక్తి రణంబు సేయుము ధీతాల్లి, నీకు జయం బగున్. ౧౧౦౭

కం.బాలుని నినుఁ బంపఁగ రా, దాలమునకు నాకుఁ దెలియు ధీనైనను ధరణీ
 పాలురకు క్షత్రనీతియ, వాలాయము దాని దాట ధీవచ్చునె చెపుమా. ౧౧౦౮

కం.కాపున నిన్నంపెద నా,నావిధమహితాస్త్రముల మనంబునఁ గడుసం
 భావించుచుఁ బోరుము పు,త్రా! విజయముఁ గొమ్ము పోయి ధీరమ్మా సుమతీ!

→ ఇంద్రజిత్తు హనుమంతునిమీఁదికి యుద్ధమునకుఁ బోవుట. ←
 చం.అని జనకుండు వల్క వినియంబున నాతనికిం బ్రదక్షిణం
 బొనరిచి దక్షపుత్రనిభుఁ ధీదుద్ధతి సన్నహనంబు సేసి బం
 ధునిచయపూజితుం డగుచుఁ ధీదూర్జను పర్వమువేళ వార్ధిరీ
 తిని ఖగరాజవేగహరిధీప్రరథంబును నెక్కి వెల్వడెన్. ౧౧౧౦

ఉ. ఆరథికోత్తముండు పవనాత్మజుచక్కటి కేగ నాతఁ డా
 ఘోరశతాంగనిస్సృసము ధీక్రూరశరాసగుణారవంబులున్
 భూరితరంబు గావుటయుఁ ధీబొంగి గళార్భటి నించె వ్యోమసం
 చారులు నాగయక్షముషిసత్తము లుబ్బున మూఁగ వేడుకన్. ౧౧౧౧

¹ ఇదివఱకు హనుమంతునితో యుద్ధముచేసినవారు భుజస్త్రబలముల నమ్మి పోరాడినవారు. అక్షు
 కుమారుఁ డస్త్రవిద్య తెలిసియు నామార్గమున పోయినవాఁడు కాఁడు. అతికాయ మకరాక్షాను
 లిరువురు మువ్వు రస్త్రవిద్య తెలిసియు హనుమంతుని జయించునంత విద్య తెలిసినవారు కారని రావ
 ణుఁడు బ్రహ్మాది సర్వాస్త్రవేదియైన యింద్రజిత్తుని నస్త్రములతోనే పోరుమని బోధించెను.

చం. దరకరభూరిచాపమును † దారుణశాతశీలీముఖంబులున్

వరబలుఁ డుద్ధతిం గొని జవంబున సంగరకాంక్షఁ బోవ భీ
కరముగఁ గూసె సత్త్వములు † కాంతి దొఱంగె దెసల్ విహంగమో
త్కరములు మింటఁ బెక్కులువిధంబుల నాద మొనర్చె భీతిచేన్. ౧౧౧౨

శా. జ్యోటంకారవిపాటితాళుఁ డగుచున్ † శక్రారి నిర్వక్త మా

నాటోపంబున బాణవర్షములతో † నవ్యానరున్ డాయ వృ
క్షాటుం డుద్భటవైరిభీతికరగఁజ్ఞాస్ఫోటితో ర్వీధ్రుఁ డై
యూటాడంగ ధరాతలంబు నిజవేగోద్ధూతజీమూతుఁ డై. ౧౧౧౩

చం. విడివడి తాఁకె నిట్లు రణఃవీరు లవారణవిక్రమంబునన్

గడుకొని దేవదానవులఁకైవడిఁ బోరిరి బద్ధ వైరు లై
యెడ గొన నీక వచ్చుశరఃవృష్టిరయంబును నాఁపి కాయముం
బొడ వొనరించి తండ్రిపథఃముం గొని గ్రుమ్మరుచున్నమారుతిన్. ౧౧౧౪

ఉ. ఆయతతీక్షణశల్యకనఁకాంచితపుంఖశరాలి వైచె న

త్యాయతవేగ మార నసుఁరాధిపనందనుఁ డంతఁ దూర్యముల్
పాయక భేరికాపటహఁవారరవంబులుఁ గార్తుకధ్వనుల్
మ్రోయఁ దొడంగె దాని విని † రోషమునం బవమానసూతియున్. ౧౧౧౫

మ. కృతహస్తం డగువాసవారి దనపైఁ † గీలించు బాణావళిం

వితగాఁ జేయుచు వానియంతరమునన్ † వేగంబు దీపింపఁగా
ధృతి పెంపారఁ జరించు, నెట్టయెదుటన్ † దృగ్గోచరుం డౌ, నభో
గతుఁ డౌ, వెంటనె మీఁద దూఁకుఁ, గరయుఁగ్గం బడ్డగించు న్వేసన్. ౧౧౧౬

ఉ. ఇద్దఱు యుద్ధకర్తవణు † లిద్దఱు భూరిజవాధికోత్తముల్

పద్మగఁ బోరి రిద్దఱు నఁపారపరాక్రమ ముల్లసిల్లఁగా
నద్దీర నాఁగ భూతనిచఁయంబు, పరస్పర తారతమ్య మా
యిద్దఱు తెలుంగ రైరి దనుఁజేశ్వరనందనవాయునందనుల్. ౧౧౧౭

చం. హనుమౌ యెటుంగఁ డయ్యె నసుఁరాధిపనందనునంతరంబు, నా

దనుజుఁ డెటుంగఁ డయ్యె వసుఁధారుహచారునియంతరంబు, నా
యనఘులు పోరుచో దృఢసఁమాధిని నింద్రజి బాణముల్ వృథా
చనుటయ కాని కీశవరుఁ † జక్కఁగ నాటవ యేమి సేయుదున్ ౧౧౧౮

→ ఇంద్రజిత్తు హనుమంతుని బ్రహ్మాస్త్రమున బంధించుట. ←

ఉ. చిక్కఁడు లక్ష్మసిద్ధికిని † జేవడి వీని వధింప శక్యమా

యెక్కరణిం గ్రహింప నగు † నీతని నంచుఁ బితామహాస్త్రముం
గ్రక్కున నారికిం దొడిగి † రావణి పావని వైచి కట్టె వీఁ
డుక్కరి యొంటఁ బోఁ డనుచు † నుర్విపయిం బడె దానఁ గ్రోతియున్. ౧౧౧౯

ఉ. పోలి విచేష్టుఁ డై పవనఁ నూనుఁడు బ్రహ్మవరంబు నెంచి దో
 ర్లీల నడంచి నిర్జరవఁరిష్ఠునియానతి దాఁట శక్యమా
 పాలన సేయుటే పరమభవ్యము చిక్కితిఁ బో భయంబు లే
 దోలిఁ బితామహుండును బిఁజొజుఁడు వాయువు నన్నుఁ గావఁగన్. ౧౧౨౦

కం. ననుఁ బట్టుకొనుచుఁ బోదురొ, దనుజులు పోవుదురు గాక ఁ దశకంధరునిం
 గనుఁగొని సంభాషింపఁగఁ, జను నదియును నొక్కమేలె ఁ చర్చింపఁగన్. ౧౧౨౧

ఆ. అని సమీక్ష్యకారి ఁ యాహనుమంతుఁడు, చేష్ట లుడిగి యుండి ఁ దుష్టదితిజ
 తెల్లఁ బట్టి కట్టి ఁ యీడిచి బెడరింపఁ, గూఁత లిడియెఁ గోఁతిఁ గుణముఁ దెలుప.

→ రాక్షసులు హనుమంతునిఁ గట్టి రావణునొద్దకుఁ దీసికొని పోవుట. ←

చం. కనుఁగొని నిర్విచేష్టు డగుఁ కైసరి నాశరవారమెల్లఁ గిం
 కను బలితంపుఁబగ్గములఁ ఁ క్రౌర్యమునన్ ద్రుమచీరపాళితోఁ
 గొనకొని కట్టఁగా దనుజఁకుంజరుఁ డుత్కటకౌతుకంబునన్
 గను నను నంచు నోర్చి కపి ఁ కట్టులు సైఁచి యణంగి యుండఁగన్. ౧౧౨౩

చం. అనురలు త్రాళ్లఁ బగ్గముల ఁ నాహనుమంతునిఁ గట్టినంతనే
 వెస వెస నస్త్రబంధములు ఁ వీడి చనెన్, ద్రుహిణాస్త్రబంధముల్
 పసచేడిపోవు నన్య మగుఁబంధచయంబులతోడఁ గూడినన్¹
 లనదసమాస్త్ర మీగతి ఫలం బఱిపోవుట చూచి దీనుఁ డై. ౧౧౨౪

శా. అయ్యో! యెంతటికార్య మిట్లు విఫలం ఁ బాయెన్, సురారుల్ మహా
 జయ్యం బౌవరమంత్రశక్తి మది నెంచం జాలరై రక్కటా!
 యియ్యస్తంబు పునఃప్రయుక్త మయి కాఁదేనిన్ మఱొం డస్త్రమేన్
 గయ్యానన్ ఫలకారి కా దిఁకను, శంకం గూరి రీయందఱున్. ౧౧౨౫

చం. తనమెయి నస్త్రబంధములు ఁ దాఱు టెఱుంగఁడు గాక వానరుం
 డని యిటు చింత సేయఁగ నుఁరాధిపజేత, వనాటనేత బం
 ధనములఁ గట్టి కట్టియలఁ ఁ దాఁచుచు ముష్టుల బిట్లు గ్రుద్దుచున్
 గొని చని రావణాసురునిఁకొల్పున నిల్పిరి క్రూరరాక్షసుల్. ౧౧౨౬

ఉ. తెచ్చితి మయ్య! క్రోఁతి నని ఁ తెల్పిన నచ్చట నున్న వారు వీఁ
 డెచ్చటనుండి వచ్చె? నితఁ ఁ డెవ్వఁడో? యెవ్వఁడు పంపె? దాను రా
 నిచ్చటి కేమికార్య? మిటు ఁ లేటికిఁ జేసె? నటంచు నొండొరుల్
 ముచ్చట లాడుచుండ మదఁమోహమునన్ మఱికొంద టుద్ధతిన్. ౧౧౨౭

ఉ. కట్టుఁడి కొట్టుఁడి యతనిఁ ఁ గాల్పుఁడి మ్రింగుఁడ టంచుఁ గ్రుద్ధులై
 నెట్టనపల్కుచుండ విని ఁ నీరజబాంధవవంశ్యదూత య

¹ ఇట్లే ప్రపన్ను లితరదేవతల భజించినఁ బ్రపత్తికిఁ జ్యోతిగలుగును.

ప్పట్టున రాక్షసాధిపుని పాదసమీపమునందు మంత్రులన్
దిట్టల వృద్ధ సేవకుల ధివ్యమణిమయ గేహముం గనెన్.

౧౧౨౮

కం. ఇటురా యిటురా యనుచును, బటువికృతా కారదైత్య భటు లీడ్వఃగ ముం
దటఁ గనుఁగొనె దశముఖుఁ డు, దృటసాధ్వస హేతు తేజః వాయుతనూజున్.

కం. మర్కటసత్తముఁడును గనె, నర్మునివలె వెలుఁగువాని నతిబల తేజున్
గర్కశముఖు రాక్షసపతిఁ, దర్కింపఁగ రానిమహిమఁ దనరఁగ నతఁడున్. ౧౧౩౦

చం. వికటతరాగ్రహారణిత వింశతిలో చనముల్ వెలుంగఁగాఁ
అకటమనీషులన్ సచివ రాజుల సత్కులశీలనృద్ధులన్
నికటతలానువర్తుల ననెం, గపి యెవ్వఁ డెఱుంగుఁ డీరు త
త్సకల మటన్న వారు కపి సత్తముఁ గార్యముఁ బ్రశ్న సేయఁగన్.

౧౧౩౧

కం. హరిలో కేశ్వరుఁ డగునా, హరితనయుం డంప దూత నై యిచ్చటి కే
నరుడెంచితి నని వారికిఁ, బరమబలోదారుఁ డొసఁగెఁ బ్రత్యుత్తరమున్. ౧౧౩౨

➔ హనుమంతుఁడు రావణుని సభలోఁ జూచుట. ➔

కం. హనుమయు రావణుచర్యలకును¹ నబ్బురపాటు గదురఁ గోపారుణలో
చనుఁ డై నిర్లక్ష్యగతిం, గనుఁగొనియెం బంక్తికంఠుఁ గలహోత్కంఠున్. ౧౧౩౩
సీ. అతులమహార్ణము క్తావళీవృత మయి, మెఱుఁగారుమకుటంబు నటలు వాని
సంకల్పసంభూత జాంబూనదాభరణాంచిత మైనదేహంబువాని
తొమవస్తుని రక్త చందనలిప్తుఁ డై, వలపులు వెదగ్రమ్మఁ గొలుపువాని
దర్శనీయంబు లై తగవివృతంబు తై, వెఱపెట్టుకన్నుల మెఱపువాని
తే. మెఱుఁగుఁగోఱలు వ్రేలువా తెఱయుఁ గలుగు
వక్త్రదశకంబుతోడ సవ్యాళమంద
రాద్రిశిఖరంబునకు నెన యైనవాని
నమరవరులకు హృచ్చల్య మైనవాని.

౧౧౩౪

ఉ. కాటాకప్రోవుఁబోలు మెయి గ్రాల నురంబునఁ చారహారముల్
నీటు చేలంగ నిండునెల నెయ్యముఁ జూపుముఖంబుతో బలా
కాటనయుక్త వారిదము నంగు వహించెడివానిఁ జిత్రిత
స్ఫటికరత్న పీఠమున సారు వహించెడివాని వీరునిన్.

౧౧౩౫

కం. అంగద కేయూరాదిక, సంగతములు పీఠములు చందనయుతముల్
రంగుగ నైదుశిరములభు, జంగము లనఁ దేజరిలుభు జంబులతోడన్.

౧౧౩౬

సీ. కంకణర్పణర్పణ త్కారంబు తోరంబు, గను జామరములు జవ్వనులు వైవ
మంత్రతత్త్వజ్ఞతా మంత్రీవరుల్ దుర్ధ, రుఁడు ప్రహస్తుఁడు నికుంభుఁడును మఱి మ

¹తాను (రావణుఁడు). యుద్ధమునకు రాకయే తన్నుఁ గట్టి తెప్పించుట మొదలైనవి.

హాపార్శ్వఁడును భువనాళివార్ధిచతుష్ట, యంబురీతిని జుట్టి ధ యమరు చుండ
నితరమహామాత్రు ధ లింద్రుని సూతతి, భంగిని భజియింపఁ ధ బ్రబలువాని

తే. మేరుశిఖరాగ్రగత మైనవారియుక్త
వారిధర మన వెలుఁగొందునాని రాక్ష
సేశ్వరుని రావణునిఁ జూచి ధ హృదయసీమఁ
బరమవిస్తయపడు డయి ధ పవనజుండు.

౧౧౩౭

శా. బౌరా నూప! మహా బలంబు! ధృతి యాహా! తేజమా యద్దిరా!
యశారా రాజసమస్తచిహ్నకలనం ధ బయ్యో యధర్మక్రియా
చారోదారుడు కాడ యేనియు బిడోజస్సంయుతం జౌమరు
ద్వారాగారము నేల లేడె యితఁ డుద్యచ్ఛక్తిసంపన్నతన్.

౧౧౩౮

కం. క్రూరుం డై భూతదయా, దూరుం డై లోక మెల్ల ధ దూషించుపనుల్
వారక నలుపుట గాదే, సారాసురసమితి లోకచయములు నణఁకున్.

౧౧౩౯

కం. లోకంబు నెల్లఁ గినుకను, నేకార్ణవముం బొనర్ప ధ నితఁ డెంచినచో
వీకున నట్ల యొనర్పం, డే? కా దనువార లెవ్వ ధ రీగురుతేజున్.

౧౧౪౦

→ రావణుడు హనుమంతునిఁ జూచి యోజించుట. ←

మ. అను నాలోచన నుండ రావణుడు పింఁగాక్షుం బురోదేశవ
ర్తిని గీశేశుని నట్టె చూచి మది సంఘోషించెఁ గైలాసముఁ
ఘనశక్తిం బెకలింప శాపమిడుసాక్షాన్నందియా యేమి వ
చ్చెను నీలంకకుఁ? గాక బాణు డొకా¹ వచ్చెం గ్రోతిహాపంబునన్.

౧౧౪౧

మ. అని శంకించి సరోషతామ్రనయనుం ధ డై మంత్రివర్యుం బ్రహ
స్తుని వీక్షించి ప్రహస్త! నీ వడుగు మీదుష్టాత్మకుం డెవ్వఁ? డే
పనికై వచ్చెనొ మత్పురంబునకు? నెవ్వం డంపె? నుద్యానభం
జన మేలా యొనరించె? నేమిటికి రక్షస్త్రిలఁ దర్జించుటల్?

౧౧౪౨

ఆ. ఈదురాత్ము నడుగు ధ మేటికి యుద్ధంబు, సలిపె? ననఁగ నతఁడు ధ పలికె నిట్లు
లోరి క్రోతివాడ! యూఱడిల్లుము భయ, పడఁగ వలదు నీకు ధ భద్ర మగును.

→ ప్రహస్తుడు హనుమంతునిఁ బ్రశ్నించుట. ←

చం. అడలకు నీదుచందము యథార్థము చెప్పుము, నిక్క మాడఁ బో
విడుతుము, గాక దబ్బఱలు ధ ప్రేలితి వేనియు నిన్ను మేనితో
విడువము, వాసపుం డనురవీటికిఁ బంపెనె నిన్ను? గానిచో
విడిముడితేని²దూతవా? రవిప్రభవాప్పతు³ లంప వచ్చితో?

౧౧౪౩

¹వీడు కృష్ణునినాటి కాలమువాడు కాడు. ఆపేరుగల మఱియొక రాక్షసుడు.

²విడి

³రవి పరవాసములు = యమవరుణులు.

చం. అనురుల గెల్వఁ గోరువారి యంపఁగ వచ్చినదూత వేమొ, యీ

లసదసమాన తేజము బలంబును వానరమాత్రునందు నీ

రస నెట నేనియుం గనఁగ రాదు, స్వరూపముచేత మాత్రమే

యెసఁగెడు వానరుండ నయి యేటికి వచ్చితి? విన్నవింపరా.

౧౧౮౫

కం. విడుతుము నిను నిజ మాడిన, మెడపై దల నిల్వఁబోదు యిధ్యలు వలుకన్

నొడువుము సర్వము సోకుల, యొడయనిపురి నీవు చొచ్చునుద్దేశంబున్. ౧౧౮౬

→ హనుమంతుఁడు రావణునకుఁ దనవృత్తాంతముఁ జెప్పుట. ←

కం. అన విని హనుమంతుఁడు తద్దనుజగణేశ్వరునిఁ జూచి యతడబడక యనెన్

వినుమీ నావృత్తాంతము, దనుజేశ్వర! పలుకువాడఁ యిధ్యము గాఁగన్. ౧౧౮౭

సీ. నజ్రపాణియు యమవరుణులు పంపఁగా, నేను వచ్చినవాడఁ యి

శ్రీదునకును నాకుఁ జెలిమి యెప్పుడులేదు, నను విష్ణు విటకుఁ బొమ్మనఁగ రాను

జాతి యియ్యదియ యచ్చపువానరుండను, రాక్షసరాజుఁ యర్చనముసేత

దుర్లభం బది నాకు యొరకునిమిత్త మై, ప్రమదావనం బటు పాడుచేసి

ఆ. నాడ యుద్ధకాంక్ష నానాసురారులు, రామదీయదేహరక్షణార్థ

మేను బోరినాడ నింద్రాదులును నస్త్రపాశములను నన్నుఁ బట్టలేరు. ౧౧౮౮

ఆ. బ్రహ్మవలన నిట్లువర మేనునుం¹ గంటి, నధిపుఁ జూచువేడ్క నస్త్రమునకుఁ

బట్టువడితిఁ ద్రాళ్లఁ గట్టుట రాక్షసుల్, పాసె నెల్లయస్త్రబంధనములు. ౧౧౮౯

ఆ. రాక్షసేంద్ర! యొండురాజకార్యముకల్గి, నేను వచ్చినాడ నిన్నుఁ జూడ

భూరితేజఁ డైనశ్రీరామచంద్రుని, బంట నాదుమేలుపలుకు వినుము. ౧౧౯౦

→ { హనుమంతుఁడు రావణునకుఁ దాను లంకకు వచ్చినకారణముఁ దెల్పుట. } ←

సీ. సుగ్రీవునాజ్ఞ దశగ్రీవ! వచ్చితి, నీపట్టనమునకు నిన్నుఁ జూడ

నీసోదరుండు వనేచరనాథుండు, నీకుశలంబును నెమ్మి నడిగె

దమ్ముండు చెప్పినధర్మోక్తి యిహపర, సౌఖ్యనిదానంబుఁ జక్క వినుము

దశరథుం డనియెడిధరణీశ్వరుఁడు చతు, రంగబలంబులు నమరువాడు

ఆ. ధరణిజనములకును దండ్రికి మాటట, తేజమున సురేంద్రుదీటువాడు

అతనిపెద్దకొడుకు యీతితలరంజన, శాలి విభుఁడు రామచంద్రుడతఁడు

చం. జనకునియాజ్ఞ జేసి సతి జానకి తమ్ముఁడు లక్ష్మణుండునున్

దనబడి నేగుదేరఁ జని దండకఁ జొచ్చెను ధర్మశీలి, యా

తనిసతి నష్ట యయ్యె వనధారిణి ధారిణికన్య, దత్తుతిన్

బనిగొని రోయుచుం దనకు బాసటగాఁ జనుదేరఁ దమ్ముడున్.

౧౧౯౧

¹ బ్రహ్మచేత వరములనుబొందినవాడవు నీ వొకడవే కావు. నేనుగూడ నెట్టియస్త్రముచేతను మృతి లేకుండ వరముఁ బొందినాడను జామా.

ఉ. రాముఁడు బుశ్యమూకకుధరంబున సూర్యజుఁ జూడ నాతఁడన్
భూమిజ రోయఁగాఁ బ్రతినఁ పూనఁగ భానుకులుండు నట్లె శా
ఖామృగరాజ్య మిత్తు ననిఁ క్రచ్చుట వాలి వధించి యాజిలోఁ
బ్రేనును గట్టెఁ బట్టము హరిప్రవరుండుగ సూర్యనందనున్.

౧౧౫౩

ఉ. వాలిని మున్నునీ వెఱుఁగఁవా? యతఁ డొక్కశరంబుచేతనే
కూలెను రాముచేఁ, బిదపఁ గోమలి రోయఁగఁ గీశనాథుఁ
బోలఁగ దిక్కుదిక్కులకుఁ బుచ్చె దివాకరసూతి నూలులున్
వేలును వేసవేలుగనుఁ నింగియు నేలయుఁ జూచి క్రమ్ముటన్.

౧౧౫౪

కం. గరుడానిలసమవేగులు, హరివీరులు భూరివిక్రమాధ్యులు సీతా

హరిణాక్షీమణి నెల్లెడ, నరయుచు నున్నాగు వారియం దే నొకఁడన్. ౧౧౫౫

ఉ. మారుతునౌరనుండ, హనుమంతుఁడఁ బేరను, రాముడేవికై
యారయ నూలుయోజనముఁ లాయత మాలవణాబ్ధి దాఁటి నేఁ
జేరితి నీపురంబు, నిటఁ సీతను రోయఁగ నీగృహంబునం
దే రమణీమణిం గనితి¹ఁ నింతయు సత్యము రాక్షసేశ్వరా.

౧౧౫౬

→ హనుమంతుఁడు రావణునకు బుద్ధి చెప్పుట. ←

చం. చదివితి వెల్లధర్మములుఁ శాస్త్రవిధానముచొప్పునన్, జగ
ద్విదితముగాఁ దపోధికతఁ దీరితి, వట్టిఁడ వయ్య నన్యతా
ముదితల నేప న్యాయమె? సమూలవినాశనహేతు వాపదా
న్పుడ మగు ధర్మహీనకృతిఁ జల్పునొకో నినువంటి ప్రాజ్ఞుఁడన్.

౧౧౫౭

కం. రామాగ్రహానువర్తులు, సామిత్రికరోజ్జితములుఁ శరముల కెదుటన్

సేనుముగ నిలుతురే నా, నామరరాక్షసులు నైనఁ ననురప్రవరా!

౧౧౫౮

కం. రామునకుఁ గీడు చేసియు, నీమూఁడుజగంబులందుఁ నెలమి నుఖిరపం

గా మన నేనియు నెవనికి, సామర్థ్యముగల దొకో విచారింపు మెదన్.

౧౧౫౯

ఉ. కావున ధర్మ యుక్తము ద్రికాలహితంబును సార్థ మైనను
గ్రీవునివాక్యమున్ వినుముఁ శ్రీనరదేవున కిమ్ము జానకీ
మావిభుడేవి నిందుఁ గనినాఁడ, నదే గడు, సింక నోదశ
గ్రీవ! రఘూద్వహుండె పయిఁకృత్యము లన్నిటిఁ దీర్పఁజాలెడిన్.

౧౧౬౦

ఉ. కంటిని రావణా! జనకకన్యక నిచ్చట, నామె నీవు వా
ల్గంటియకాఁ దలంచితివిఁ గాని యెఱుంగుము పంచవక్త యై
కంటు వహించి యున్న పేనుఁ గాలభుజంగిగ, దుర్విషాన్నముం
గొంట సతిన్ గ్రహించు టనుకొమ్ము నురాసురకోటి కేవియున్.

౧౧౬౧

¹ సీత నీయింటనుండఁగాఁ జూచితిని చెప్పెనుగాని సీతను నీవెత్తికొనివచ్చితివని చెప్పలేదు. ఆ

వాక్యచమత్కృతియు నుపన్యాసము నుపక్రమోపసంహారవిధంబుల గమనింపుఁడు.

చం. అలఘుతపశ్చమార్జితము + నాయువుఁ దేజముఁ బెంచుధర్మన

త్ఫల మిటు పాడుచేసికొన + భావ్య మొకో? సురరాక్షసాళి నన్

గలన జయింప లేదనెడు + గర్వము మాను, మవధ్యతావరం

బులు నినుఁ గావ విప్లు, చెడిపోదువు చు మ్మది యెట్టు లంటివేన్.

౧౧౫౨

కం. కాఁ డనురుఁడు కాఁ డమరుఁడు, కాఁడు దనుప్రోద్భవుండు + గంధర్వండున్

గాఁ డహి సుగ్రీవుఁడు కపి, తేఁ డెట్టులు బ్రదుకు దీతఁటిన్ రాజేంద్రా!¹

౧౧౫౩

ఆ. పాపఫలము పుణ్యఫల మేకకాలమం, దనుభవింప నెప్పు + డనువు పడదు

ధర్మఫలము వెంట + ధర్మఫలం బేగు, ధర్మమునను జెడు నధర్మఫలము.

౧౧౫౪

ఆ. మున్ను నీవు సలిపి + యున్న తపోరూప, ధర్మమునఫలంబు + దానవేంద్ర

యనుభవించి తింతఁదనుక న దంతయుఁ; జడయఁ గల వధర్మఫలము వేగ. ౧౧౫౫

కం. తలఁపు జనస్థానము వధఁ, దలఁపుమ యవ్వాలివధము + ధరణిపసుగ్రీ

వులచెలిమియు స్థరియింపుము, దలపోయుమ యాత్మనుఖవిధానం బధిపా!

ఉ. నే నొకరుండనే కడిమి + నిర్మథనం బొనరింపనేర్తు లం

కానగరంబు సర్వమును + గాని వచింపఁడు రాముఁ డవ్వీధిం;

దానె వధింతు నంచుఁ బ్రతిఁనన్ వచియింఁచె గపీంద్రసన్నిధిన్

జానకిద్రోహి, నట్లగుట + సైరణ సేసితి రాక్షసేశ్వరా!

౧౧౫౬

కం. రామునకును సాక్షాత్సు, త్రాముఁడు నవకృతిని జేసి + రాదు సుఖంపన్

సామాన్యుల నన నేలా? నీమా టిక నేమి చెప్ప + నిర్జరవైరీ.

౧౧౫౭

ఉ. నీవశమంద యుండి ధరఁణీసుత యంచును నీవు చూచునా

భావిని లంక నంతయును + బా డొనరింపఁగఁ జేరియున్నయా

దేవిని గాళరాత్రిఁగ మఁదిం దలపోయుము, నీమెడందు నీ

తాపిధకాలపాశ మది + దార్మక నెఁ జూడుము యోగ్యపద్ధతిన్.

౧౧౫౮

చం. ధర్మణిను తాతపోనలను + దగ్ధము రాఘవకోపవీడితం

బరయుము సాట్టవప్రపుర + మంతయు, మంత్రిహితానురక్త శో

దరనుతదారయుక్తముగఁ + దద్దయు నాశన మేల యయ్యె? దీ

పురమును వారిఁ గాచికొనఁ + బోలదె చూడుము రాక్షసేశ్వరా.

౧౧౫౯

కం. వినుమీ నావచనంబులు, దనుజేశ్వర! పలుకువాఁడఁ + దధ్యము నే రా

మునిదానుఁడ దూతుఁడ నం, దును వానరుఁడన్² శుభంబు + దొరకొను నీకున్.

¹ నీవు తపస్సుచేసి సంపాదించిన పుణ్యఫలము నేటితో ముగిసినది. నీవు గంధర్వాదులచేతఁ జావు లేకుండ వరముఁ గోరితివి. సుగ్రీవుఁడు వారిలోఁ జేరినవాఁడు కాఁడు. వానరులచే మృతిలేకుండ నీవు కోరినవాఁడవు కావు. కావున నీకు నరవానరులచేఁ జావు తప్పదు. ² నీవు రాక్షసుఁడవు; రాముఁడు మనుష్యుఁడు; నే నుభయజాతులలోఁ జేరిని క్రోధిని. అందు దూతగా వచ్చినవాఁడను. లాభనష్టములు నన్నంటవు. కావున మధ్యవర్తి నై నిష్పక్షపాతముగఁ జెప్పుచున్నానని తెలిసికొనుము.

కం. సచరాచరభూతజగ,న్నిచయంబుల సంహరింప † నిరుపమశక్తిన్

రచియింప మరల రాముడె, ఖచరేశ్వరదమన! నేర్చు † ఘనయశ మొలయన్.

మ. సరదేవాసురయక్షకింపురుషగంధర్వాహివిద్యాధరో

త్కరసిద్ధామరకిన్నరావళుల విక్రాంత్యాద్య విష్ణూపమున్

సరదేవోత్తము రామునిన్ దురములోనన్ మార్కొనం జాల రె

వ్వరు నెక్కాలమునందు నెల్లయెడ సర్వప్రాణిజాలంబులన్.

౧౧౨౩

కం. రామునకు రాజసింహున, కామహనీయాత్తునకును † నవికలలోక

స్వామికి ద్రోహ మొనర్చితి, వేమెయి దుర్లభము బ్రదికి † యెసఁగుట నీకున్.

తే. మూఁడులోకంబులకుఁ బ్రభుఁముఖ్యుఁడైన

రామచంద్రుని రణమున † రాక్షసేంద్ర!

నాగయక్షనిశాటగంధర్వదేవ

దైత్యవిద్యాధరులు నైనఁ † దాఁకలేరు.

౧౧౨౪

తే. అధిప! బ్రహ్మ స్వభువు చతుఃరాస్యఁడైనఁ

ద్ర్యంబకుఁడు రుద్రుఁడును బురఃహరుఁడు నైన

నింద్రుఁడు మహేంద్రుఁడును సురాధీశుఁడైనఁ

గలన శ్రీరామవధ్యునిఁ † గావలేరు.¹

౧౧౨౫

కం. అని హితయుత మగుకఠినవ,చనముల ధృతి చెడక హనుమ † సభఁద న్నాడన్

విని దశవదనుఁడు కోపంబున గ్రుడ్డులు ద్రిప్పికొనుచు † భ్రుకుటి నడంకన్. ౧౧౨౬

→ విభీషణుఁడు రావణుతో దూతను జంపరా దని చెప్పుట. →

సీ. హనుమంతుఁ జంపఁగ † నాజ్ఞ సేయఁగ విని, దోషజ్ఞఁడైనవిభీషణుండు

నిశ్చితార్థుండయి † నీతి నాలోచించి, తద్ధితకాంక్ష² సత్యంత హితము

వఱల నన్నను మృదుఁవాక్కుల నిట్లను, క్షమియింప నయ్య రోషంబు విడువఱు

దయఁ జూడు నామాట † తగవు విచారింపు, నయవిధిజ్ఞులు ధరానాథు లెందు

తే. దూత వధియింప నొల్లరు † దోష మగుటఁ, గపిని జంపుట లోకవిగర్హితంబు

రాజధర్మవిరుద్ధంబు † రాక్షసేంద్ర! నిన్నుబోటికిఁ దగ దిది † నిర్జరారి! ౧౧౨౭

తే. క్షత్రధర్మంబునందు విశారదుడవు, మేలు మఱవనివాడవు † మేటి వీవు

ధర్మవిదులందు లోకంబుతప్పు నొప్పు, దెలియుదువు పరమార్థసుధీవరేణ్య!

కం. చదువరి యగునీబోటియ, మనిఁ గింకిరిఁ బూని కానిమార్గము చనఁగాఁ

గొడుకనిచో నన్నాళ్లులు, చదివినచదువులకు ఫలము † శ్రమ మొకఁడె కదా.

కం. కావున ననురేశ్వర! పరిభావితపరిపంథి! యుచితభంగిని మది సం

భావించి దూతునిం దగ, వౌవిధి దండింపు మనిన † వాతం డలుకన్. ౧౧౨౮

¹ కావలేరు = అంతటి మహిమగల మువ్వు రేకమై కలసివచ్చినను శ్రీరాము జయింపలేరని బహు వచనప్రయోగ సారస్యము. ² తద్ధితకాంక్ష = రావణుమేలుగోరి.

కం. పాపాత్ముల వధియించుట, పాపం బగు నెట్లు శత్రుభంజన! కానన్.

బాపచరిత్రుని వానరు, వ్యాపాదితుఁ జేయువాడ ♦ నని వచియింపన్. ౧౧౮౨

ఆ. అధికదోషయుత మనార్యసమృతము నధర్మమూల మైన ♦ దశశిరస్కు

పలుకు లాలకించి ♦ ప్రాజ్ఞఁ డైనవిభీషణుండు పరమతత్త్వధీచణుండు పలుకు.

పంచచామరము. క్షమింపు రాక్షసేంద్ర! ధర్మసంయుతంబు నానుడిన్

శమంబుతోడ నాలకింపు ♦ చంపరాదు దూతఁ గా

ర్యమున్ ఘటించువేళ నంచు ♦ నన్నిజాతులందునున్

సమస్తసీమలందు సూరిసంఘముల్ వచించెడిన్.

౧౧౮౪

సుగంధి. శాత్రువుండు వీడు, లేదు ♦ సందియంబు, శిక్షకున్

బాత్తుఁడున్ మహాపకారవారమున్ ఘటించుటన్;

జైత్రవర్య! దూతవట్ల ♦ సజ్జనాళి పల్కెడిన్

గాత్రవీడనంబు నాదిగాఁగఁ బెక్కుశిక్షలన్.

౧౧౮౫

కం. తల గొఱిగించుట యంగవికలుఁగాఁ గావించుటయును ♦ గళ నడుచుటయున్

దెలియఁగ గుర్తులు వేయుట, పలుకుదు రివి దూతదండపద్ధతు లనుచున్. ౧౧౮౬

ఉ. అంతియకాని దూత వధ ♦ కర్పూ డటం చన నాలకింప, నీ

యంతటిధర్మవేత్త యుచి ♦ తానుచితార్థవినిశ్చితాత్ముఁడున్

శాంతము మాని కార్యములు ♦ నల్పఁ గడంగిన నింక నేధరా

కాంతులు సత్త్వవంతులు ప్రగాఢతరాగ్రహ మాపువారలో?

౧౧౮౭

సుగంధి. ఆరయంగ ధర్మవాదమందుఁ గాని తొకికా

చారమందుఁ గాని సర్వశాస్త్రబోధనంబునన్

ధారణన్ భవత్సముండు ♦ దానవామరాళులన్

వీరవర్య! లేడు నుమ్ము ♦ నీవె మేటి వన్నిటన్.

౧౧౮౮

కం. ఈకోటిఁ జంపి తేనియు, నేకార్యము గలదు? వీని ♦ నెవ్వం డంపెన్

వీకున నవ్వానిని శిక్షాకలితుం జేయు టొప్పు ♦ ఖ్యాతి యెసంగన్.

౧౧౮౯

కం. ఖలుఁ డైన సుజన్మఁ డైనం, గొలువునకై చిక్కి పరులకుం డజ్జనముల్

పలికినపలుకుల న్నొం డెడఁ, బలికెడునద్దూతఁ జంప ♦ భావ్యం బగునే? ౧౧౯౦

సీ. ఇతని నీవు వధించి, తేనియు జలనిధి, దాటి రాజాలినదర్పఘనుఁడు

వేటొక్కరుఁడు లేడు ♦ వీఁ డిట మడిసిన, రాజపుత్రులకు నీయోజఁ దెలిపి

వారిని గొనివచ్చువాఁడును గలుగండు, కాన యుద్ధముమాట ♦ కలుగఁ బోదు

యుద్ధప్రియుండవు ♦ యుద్ధసముత్కంఠరతులు నీభటులు దుర్జయులు నుమ్ము

తే. యింద్రుఁడాదిగ దేవత ♦ పత్తిరేని, పోర నుత్సాహ మూనుటే ♦ పురుషగుణము

గాక నీయట్టివానికిఁ ♦ గడకున్ ద్రోయఁ, దగు నె దూతను జంపకు ♦ దనుజనాథ.¹

¹ రాముఁడు దండెత్తివచ్చినపుడు సందికుదుర్పవలయునని విభీషణు తలపు. దూతను జంపిన సంది యసాధ్యము.

కం. హితులు మహామతులు సమా, హితులు కులోద్భవులు శస్త్రభృత్పాగ్రవరుల్
జితకాసులు యోధులు సంభృతులు భవతైస్సన్యపతులు † మేటిబలాధ్యుల్.
కం. వలసినచోఁ గొందఱు తమ, బలములతో దాడి వెట్టి † పార్థివపుత్రుల్
నిలిచిన చోటికిఁ జని తమ, బలములు ప్రకటించు టదియ † పౌరుష మధిపా!

→ రావణుడు హనుమంతునితోఁకఁ గాల్పు నాజ్ఞ సేయుట. ←

చం. అస. విని నీవు వల్కినది † యంతయు సత్యము, దూతఁ జంపుటల్
సనయము గాదు, వీడుటయు † సమ్మతి గా, దొకశిక్ష వీనికిఁ
జనుఁ బొసరింపఁ, గ్రోతులకు † సమ్మతభూషణ మాటఁ దోఁక దా
నిని దెగఁగాల్చి వుచ్చుటయె † నిర్మలతేజ యథార్హదండ మా. ౧౧౯౪
తే. అంగవైచాప్యకర్మితుఁ † డైనవీనిఁ, జూచి యీతనిచుట్టముల్ † సుహృదు లెల్ల
నవ్వుదురు గాక వీని నీ † నగరమునను, దోఁకఁ గాల్పుచుఁ ద్రిప్పుడీ † తూర్ణముగను.
సీ. అనుచు దశగ్రీవుఁ † డాజ్ఞ సేయఁగ విని, రాక్షసుల్ ప్రాతవస్త్రములు దెచ్చి
చమురునఁ దడిపి వా † లమునకుఁ జుట్టుచో, నెండుకట్టల రేఁగి † మండువహ్ని
విధమునఁ దనమేను † వృద్ధిచేయఁ గడంగె, వారును శెలరేఁగి † వాలమునకు
నిప్పు దగిల్చిన † నిమ్మరామర్షపరీతాత్ముఁ డైవాతఃసూతి చెలఁగి
తే. బాలభాష్కరుపగిదివై † వాలమునను, జుట్టుకొని యుండుదనుజుల † నట్టెకొట్టె
దోఁక గాలుట గనుచు న † స్తోకముదము, గనిరి బాలురు వృద్ధులు † కాంత లెల్ల.

→ రాక్షసులు తోఁకఁ గాల్పుచుండ హనుమ యాలోచించుట. ←

సీ. తనచుట్టు ముట్టి య † ద్రాశవుల్ బాధింపఁ, దనలోన ని ట్లని † తలఁచె హనుమ
కర్తవ్య మెద్ది యి † క్కాలంబునను నాకు, వీరు కట్టిరి గాక † కోరినంత
నా కడ్డమే త్రొంచి † వీకునఁ బాశముల్, గాల రాచనె వీరి † నేలఁబెట్టి
భర్తృహితార్థమై † పరఁగన యేనియు; రావణాసురునాజ్ఞ † రాక్షసులును
ఆ. నన్నుఁ గట్టి కీడు † నా కొనరించిన, వారు గార; యిది శు † భంబె చూడ;
రాముప్రీతికొఱకు † రాక్షసపురమెల్లఁ, దిరిగి చూతు వీరు † త్రిప్ప నన్ను. ౧౧౯౫
తే. రాత్రి వేళను దుర్గక † ర్తంబు తెఱఁగు, సాధ్యపడ దయ్యె నెల్లను † జక్కఁజూడ
నుదయమునఁ దప్పకంతయు † నొప్పుఁజూడ, నవనిభర్తకు నయ్యది † హర్ష మొనఁగు.
ఉ. కావున వీరు నన్నుఁ బెడ † కట్లను గట్టినఁ గట్టనిమ్ము; మై
కావర మెత్తి కాల్చినను † గాల్వఁగ నిమ్ముటు లిట్టు లీడ్చిరా
ఘోషడి నీడ్వ నిమ్ము, హృద † యవ్యథ యేమియు లేదు, దైత్యచే
ష్టావిపరీతపర్తనల † సర్వముఁ దీర్చెద వడ్డితో వెసన్. ౧౧౯౬

ఉ. ఇప్పగిదిం దలంచు నెడ † నెంతయుఁ గేరుచు రాక్షసాగ్రణుల్
 వప్పక శంఖభేరులన † దంబులతోఁ బురి వాడవాడలన్
 ద్రిప్పిరి తొప్పి రెంతయును † దిట్టిరి కొట్టిరి కొంద తార్చుచున్
 జప్పటు లొప్పుఁ గొండలును † సంభ్రమ మారగ వెంట నంటగన్. ౧౨౦౦

చం. హనుమ యథానుఖంబుగను † నాశరపంతులు వెన్నడింపఁగాఁ
 గనుఁగొనెఁ దత్పురంబునను † గ్రంతయుఁ గ్రంతయు సందు సందు నొ
 య్యనఁ జని వాడ వాడయును † నాయతవీధులు గూఢ దేశముల్
 ఘనగృహకాంతరంబులు న † గారములున్ విలసద్విమానముల్. ౧౨౦౧

మ. ఇతఁడే చారుడు చూడుఁ డోయనురు లం † చెల్లెత్తి రక్షోభటుల్
 వితతారావము నింప గుంపు లగుచున్ † వృద్ధుల్ శిశుల్ స్త్రీలు దీ
 పితలాంగూలు సమీరనందనుని సం † ప్రీతిం గనన్ వచ్చి, రా
 వితముం గొందలు రాక్షసాంగనలు పృ † థ్వీపుత్రితో జానకీ! ౧౨౦౨

కం. ఎఱ్ఱనిఱుఖంబుతో గుఱు, గు ఱ్ఱని నీనోడఁ బల్కు † క్రోతిని ననురుల్
 బిఱ్ఱగఁ గట్టియుఁ దోకను, జుఱ్ఱనఁ గాల్చుచును బురముఁ † జుట్టెద రనినన్. ౧౨౦౩

→ సీతాదేవి యగ్నిహోత్రునిఁ బ్రార్థించుట. →

తే. మంగళాత్మిక సతి యాత్మ † మరణతుల్య
 మైనవాక్కులు విని విక † ఛాంబుజాక్షి
 శోకసంతప్త యయి కపి † శుభముఁ గోరి
 హుతపహునిఁ గూర్చి యి ట్లని † నుతి యొన ర్చె. ౧౨౦౪

తే. భర్తృశుశ్రావ యొనరించు † పడఁతి నేని, దపములను నిష్ఠ సలిపిన † తరుణి నేని
 నేఁబతివ్రత నగుటయు † నిక్క మేని, హనుమయెడ శైత్య మూనుమీ † యగ్ని దేవ!
 కం. ఇనకులతిలకుం డగురా, మునకు న్నామీ † దఁ గరుణ † మొనయున యేనిన్
 గన భాగ్యశేష నేనియు, హనుమయెడ † శీతలుండ † నగుము హుతాశా! ౧౨౦౫

కం. ఘనమతి రామునికూటమి, ననవరతముఁ గోరుదాన † ననుచున్ శుభశీ
 ల న టంకు నతఁడు నమ్మిన, హనుమయెడ † శీతలుండ † నగుము హుతాశా!

తే. సత్యసంగరుఁ డైనభా † స్కరసుతుండు
 సరగ సుగ్రీవుఁ డిట వచ్చి † సతము నన్ను
 ముంచుశో కాబ్ధినుండి దా † టించు నేని
 హనుమయెడ శైత్య మూనుమీ † యగ్ని దేవ! ౧౨౦౬

→ అగ్ని చల్లనైనందునకు హనుమంతుఁ డాశ్చర్య పడుట. →

సీ. అని వేఁడుసీతకు † హనుమంతు సేమంబు, వచియించువిధమున † వహ్ని సప్ర
 దక్షిణశిఖుఁ డయి † తనరెను; దేవిపై, వాలాగ్ని యుతుఁ డయ్యు † వాయు వపుడ

ప్రా లేయమారుతః ప్రాయః డై వీచెను, హనుమయుః దనలోన † నబ్రహ్మచు
ధగ ధగ మండియుః † దాపంబుః గూర్పఁడు, శీతలుం డై వహ్ని † హేతు వేమొ
ఱ, తెలిసెఁ దెలిసె రామః దేవునిమహిమను, మల నొకండు వార్ధిః మధ్యమునను
గనుచు నక్కజంబు † గొనితి నియ్యదియును, నతనిమహిమ సందియంబు తేదు.

కం. జడధియు మైనాకుండును, గడుకొని శ్రీరాముపట్లః † గాన్పించినకై

వడి నేల యగ్నియును వో, డ్పడి శుభముం గూర్పకుండుః వాఁడు దలంపన్. ౧౨౧౦
కం. నీతాసతిదయచేతను, నీతాహృదయేశుమహిమ † స్వీయసఖుతనూ

జాతుఁడ నగుటను నాయెడఁ, బ్రీతిం గొని పావకుండు † వేడిమి మానెన్. ౧౨౧౧
చం. అని తలపోసి కొంతవడి † యార్భటులఁ దెస లెల్ల నించి చి

వ్రస గిరిశృంగతుల్యమయి † పూర్వసువర్వనికాయహీన మై

తనరుపురంబు వాకిటికి † దాఁటి గిరీంద్రనికాశ దేహుఁ డా

హనుమఁడు హ్రస్వః డైనను దఃమంతట బంధములెల్ల నూడినన్. ౧౨౧౨

కం. శ్రీమంతుఁ డాత్మ వంతుం, ఙ్గామారుతసంభవుం డః హార్యసమం జౌ

భీమాకృతి మరలం గొని, యామెయి నామెయిని బాఱః వీక్షించి రుషన్. ౧౨౧౩

తే. తోరణాశ్రిత మైనట్టిః దొడ్డ గుదియ, సరగఁ గైకొని కావలిః నురవిరోధి

వారములఁ గూల్చి ప్రజ్వలః ద్వాలుఁడగుచు, నంశుమాలినిబోలి యిట్లాత్తఁ దలఁచు.

→ హనుమంతుఁడు లంకఁ గాల్పుట. ←

కం. కర్తవ్యం బెది యిం కిట? మార్తురకును దుఃఖపీడ † మఱి మఱి కలుగఁ

వర్తింపవలయు నీతా, భర్తకుఁ గార్యంబు నుకరః పడు నట్టెనన్. ౧౨౧౪

కం. చెండితి నశోకవనముఁ, ఖండించితిఁ బ్రబలదైత్యః కాండము సేనా

దండ మొకకొంత ద్రుంచితి, గండున దుర్గాళిఁ జెఱుచుః కార్యమ మిగిలెన్,

ఉ. ఇంచుక యత్న మూని పుర † మెల్లను నాశముఁ జేయ మత్రియా

సంచయ మెంతయుఁ ముగియు † సార్థక మయ్యెడు మచ్చమంబు; వా

లాంచలహవ్యవాహునకు † నాహుతి చేయుట న్యాయ్య మీగృహో

దంచితవత్తనం బనుచుఁ † దద్భవనాళివయిం జరించుచున్. ౧౨౧౫

కం. శంసాయుతతోయద మనఁ, గంపింపక హనుమ లంకఁ † గలయిల్లిల్లుఁ

దెంపునఁ జొచ్చుచు దాహన, లంపటుఁ డై తిరిగెఁ దోటః లఁ సౌధములన్.

సీ. మంత్రిప్రహస్తుని † మందిరంబున మహా, పార్శ్వనిగృహమున † వజ్రనాభః

సదనంబునను శుకః సారణాలయముల, నింద్రజిత్తు వసించుః నింటియండు

జరిబుమాలి నుమాలిః సౌధసీమంబుల, రక్షి కేతునివాటి † రవివిరోధి

హ్రస్వకర్ణులభవః నాంగణంబులయండు, దంష్ట్రరోమశమత్తః తలములందు

తే. వలను మెఱసి యుద్ధోన్మత్తునిలయమందు, నల ధ్వజగ్రీవదైత్యగేహంబునందు
ఘోరహస్తముఖాఖ్యులకూటములను, నోజ మెఱయ విద్యుజ్జహ్వః • డున్నవీట.

తే. సారిదిగఁ గరాళుని పిశాచు • శోణితాక్షు, కుంభకర్ణుని మకరాక్షు • కుంభు బ్రహ్మ
శత్రుని నికుంభు మఱి యజ్ఞశత్రు పాన, తలములం దెల్ల నగ్నిని • గొలిపఁ గవిసి.

చం. విడిచి విభీషణాలయము • వేమఱుఁ గ్రుమ్మరి యొక్కఁడేనియున్
విడివడకుండఁ దక్కుఁగలవీడుల నన్నిటిఁ గాల్చి యంతటన్
గడచి మహార్హరత్నకనఁకప్రకటోజ్జ్వలభూషణావళిన్
గడు బెడఁ గైనరావణునఁగారమునన్ దహనంబుఁ గొల్పుచున్.

౧౨౨౧

కం. కల్పాంతజలదగర్జా, కల్పం బగునాద మడరఁ • గపిరేగి నిజా
నల్పజవమారఁ జిచ్చును, గొల్పెను బెనుగాలి వినర • ఘోరపుభంగిన్.

౧౨౨౨

కం. చిటులుచుఁ బరీలు మనుచుం, బెటులుచుఁ బటపట మటంచు • వివిధమణితతిన్
స్ఫటికంబుల గొనబారెడి, కిటికీలును మేడ లిండ్లు • క్షీతిపైఁ గూలెన్.

౧౨౨౩

కం. కాలి విమానంబులు ధరఁ, గూలుట చూపట్టె నుకృతఁకోటులు దీఱన్
గూలెడిసిద్ధభవనముల, పోలిక నెల్లెడల దనుజపురవరమందున్.

౧౨౨౪

ఉ. మండెడునిండ్లకై కడుపు • మండఁగఁ బర్విడి వచ్చి వేడిమిన్
దండను జేర లేక మసి • నాశన మయ్యెడువిత్తముల్ గనన్
గుండెలు బ్రద్ద లైనను దిగుల్ గొని యేడ్చెడివారు హా! యటం
చుండెడివారు మొత్తుకొను • చుండెడివారు భ్రమించువారుగన్.

౧౨౨౫

చం. తనుతమయిండ్లు కాచికొన • దవ్వుల నుండియుఁ బాటువారు, బెం
డ్లములును బిడ్డలున్ మడియ • ల బెప్పన లాడెడివారు, వారికై
తమకముమీఱ లోనఁ జని • తామును గాలెడివారు, ధూమసం
తమనమునందుఁ జిక్కి వగ • దార్కొనువారును, నేడ్చువారలున్.

౧౨౨౬

కం. కటకట! కపిరూపున ము, న్పటివైరముఁ దీర్చికొనఁ గఁణంగెను దహనుం
డిటు లనియెడివారల య, పుటనులివు దిగంతరాళభాగము నిండెన్.

౧౨౨౭

చం. పరువడిఁ జాట్టుముట్టుకొనఁ • బావకకీలలు కొందఁ అంగనల్
విరిసినకేశపాశములు • ప్రేలుచు నుండ మహాస్వనంబుతో
నురమునఁ జంటిపావలను • నొత్తుచు మేడలనుండి కూలి రం
బరమున నుండి మబ్బులను • బాసి దొరంగు మెఱుంగు లోయనన్.

౧౨౨౮

తే. వజ్రవిద్రుమవైడూర్యవర్గములును
వెండి పైడియు ముత్తైముల్ • వింత లైన

భాతుభవనాళి కరగి యెంతయును బాటు

చుండఁగా నంజనానందఁచుండు గనియె.

౧౨౨౯

కం. తృప్తిఁగనఁ డనుమ గాల్పం, దృప్తి గొనఁ డగ్నికాప్తః తృణసంఘముఁ

దృప్తిఁగన దిలయు శవసం, ప్రాప్తి గాలియును పీవఁ బడలక యుండెన్. ౧౨౩౦

తే. కింశుకంబులడా లొక్కఁ క్రేవ శాల్మ

లీప్రసూనచయంబులఁలీల వేటు

చోటఁ గుంకుమలోహితఁ శోభ యొండు

గడను జెలువార జ్వాలలు ఁ కాంతి మెఱసె.

౧౨౩౧

కం. పురముల దహియించిన యా, పురహరుచందమున వాయుఁపుత్రుఁడు లంకా

పుర మెల్లఁ గాల్చె మంటలు, పారిఁ బారిగఁ ద్రికూటశైలఁమున వ్యాపింపన్.

సీ. అభ్రంలిహదభ్రఁ విభ్రమోదగ్రుఁ డై, రక్షశ్వరీరాజ్యఁరాజిఁ జేసి

నాలుకల్ గ్రోయుచుఁ నలువంకఁ గ్రమ్ముచుఁ, బవనుండు దనకుఁ దోడ్పడుచు నుండ

రేఁగి బ్రహ్మాండంబు ఁ లోఁగొనుపోలికఁ, గోటిది నేశులఁ సాటిమీఱఁ

బిడుగులు రాలెడిఁవడుపున ధ్వనియించి, సర్వంబుఁ దానయై ఁ పర్వ నగ్ని

ఱ. మింటి నంట నెగయుఁమంటలు మోదుగు, పూలగుత్తు లనఁగఁ ఁ జాలి యుండె

నగ్ని యాఱ నెగయుఁనసితంపుఁబొగలచే, మొగులు నల్లకల్వఁజిగిని దాల్చె.

←→ రాక్షసవిలాపము. ←→

ఉ. ఈకపి యామహేంద్రుఁడు నుఁరేశ్వరుఁ డాపవిహస్తుఁడో యముం

డో కుముదాప్తుఁడో దహనుఁడో ధనదుండుఁ జలాధినాయకుం

డో కమలాప్తుఁడో నవనుఁడో యలరుద్రుఁడో కాక యీతనిన్

బ్రాకృతవానరుం డనఁగ ఁ వచ్చునె? కాదు లయాంతకుం డొకో.

౧౨౩౪

ఱ. సర్వలోకకర్తఁ సర్వపితామహుం, డై చతుర్ముఖుండు ఁ శైవబ్రహ్మ

ప్రబలకోప మిట్లు ఁ రాక్షసనాశార్థ, మరుగుదెంచెనో వఁనాటుఁ డగుచు. ౧౨౩౫

కం. అనుచు విశిష్టులు రాక్షసు, లనలశిఖాదగ్ధభూరుఁహలయవనప

క్షీనికరముఖజీవ్యన్విత, మును దమనగరంబుఁ గాంచి ఁ పొక్కుచుఁ బలుకన్.

తే. అకట! యన్యత్త మేక మఁనంత మగు న, చింత్యవిష్ణును తేజంబు ఁ స్వీయమాయ

వానరాకృతిఁ గైకొని ఁ వచ్చె నేమొ, యఖిలరాక్షస కులవినాఁ శార్థ మిపుడు.

కం. హనుమ త్ప్రేరితహుతభు, గ్ధనకీలాదగ్ధసాశ్వఁగజరథజనప

క్షీనిచయమృగవృక్షం బై, దనుజస్థానీయ మపుడు ఁ తద్దయు నేడ్చెన్. ౧౨౩౬

కం. అయ్యో తండ్రీ! కొడుకా!, యయ్యో ప్రాణేశ! మిత్రమా! పోయితిరే

యియ్యెడ సుఖజీవన మ, య్యయ్యో పోయె నని యంగఁలార్చిరి యసురుల్.

చం. కెరలి ఛటచ్చటాకలితః కీలలమాలలః గాలి కూలుచున్

బరువిడు యోధవర్గములు † ప్రాణమువాసినవీరవర్మ లై

పరఃగఃగ రోదనధ్వనులు † పావనికోపబలాభిభూత మై

స్థిరః గనుపట్టె దత్పురము † తిట్టిన రూపలుమాఝి దీనమై

౧౨౪౦

తే. సంభ్రమత్రస్త సవిషణ్ణః సౌరవైరి, పాలిచే నుజ్జ్వలజ్జ్వలః పావకార్చి

రంకములచేతః జూపట్టె † లంక కల్ప, విశ్వసృష్టోపనిహత మావిశ్వ మనఃగ.

ఆ. వనముః బాడుచేసి † మనుజాదులను జంపి, సౌధభవనములను † జదునుచేసి

మండుతోకతోడ † మార్తండునట్లు త్రి, కూటశిఖరిః జేరి † క్రోతిజేడు.

తే. జానకీశ్వరుః గనుఃగౌనః † జనఃగః దలఁచె, నతనియద్భుతకర్తృంబు † నవధరించి

దేవగంధర్వమునినాగః † దివ్య లెల్ల, నిస్తులం బైనముదమున † నివ్వటిలిరి. ౧౨౪౩

కం. గంధవహనుతునిచే దశ, కంధరుపుర మెల్ల భస్మః కాండము గాఃగన్

గంధర్వులు సిద్ధర్వులు, బంధురవిస్మయముతోడ † బరికింపంగన్.

౧౨౪౪

కం. జ్వాలామాలావృతలాం, గూలు మరుత్తనయుః జూచి † కూరినభీతిన్

గాలానలుః డోయనుచును, జాలఃగః గంపించె భూతః సంచయ మెల్లన్. ౧౨౪౫

తామరసము. మునిసురపన్నగః † ముఖ్యులు యతుల్ గనుఃగౌని హారుతిః † కార్యమునాత్మన్

ఘన మగుప్రీతిని † గాంచిరి మేల్ మేలనుచును మెచ్చిరి † యంజనపుత్రున్.

↔ హనుమంతుఁడు సీతాదేవి దగ్గ యయ్యె నని పరితాపపడుట. ↔

కం. అంతట హనుమంతుఁడు వా, లాంతాగ్నిని వార్ధినీట † నాటిచి నగరం

బంతయును జూచి దుస్సహ, చింతారతి స్రుక్మ నేమి † చేసితి నయ్యో. ౧౨౪౭

కం. ఎంత యకార్యంబును నేఁ, జింతింపక లంకఁ గాల్చి † చేసితి ననుచున్

స్వాంతమున దిగులుపడి యే, కాంతంబును దన్నుఁ దానె † గర్హించుకొనెన్.

కం. దీపించునగ్ని జలముల, రూపు చెలుచునట్లు పేరుఁగు, రోషమును సుధీ

వ్యాపారముచే నణఁచెడు, నాపురుషుఁడె పో మహాత్ముఁ † డవృధన్యండున్. ౧౨౪౯

కం. కోపి తునుము గురువులనేన్, గోపి కడుంగఱకు లాడు † గుణవంతులనేన్

గోపి యొనర్పఁగఁ జాలని, పాపం బే దైనఁ గలదె † భావింపంగన్.

౧౨౫౦

కం. ఆరయ వాచ్యావాచ్యావి, చారంబే లేదు కోపిః † జనులకుఁ జేయం

గారానికార్య మాడం, గారానియవాచ్య మొండుఁ † గలదే చూడన్. ౧౨౫౧

కం. వాతాశనంబు జీర్ణం, బౌతనకుబుసంబు విడుచు † నట్టులు తమచే

జాతక్రోధముఁ బొచెడి, యాతఁడె పో పురుషుఁ డనఁగ † నర్హుడు జగతిన్.

కం. ఎంతటిలజ్జాహీనుఁడ, నెంత సుదుర్బుద్ధి బాపకృత్తముఁడ నిసీ

చింతింపక శ్రీరాఘవు, కాంతను దహియించి స్వామిః † ఘాతుకుఁ డైతిన్. ౧౨౫౩

ఉ. నిక్కము లంక యంతయును † నీ అంబుపోవుట, సీత యగ్నులం
జిక్కి నశించి యుండు, నెది † సేయఁగఁ బూనితి దానిఁ దెల్పి లే
కక్కట నేనె కీడ్పఱుచు † టయ్యెను, జానకీ గావఁ జూడమిం
గ్రక్కనకింకచేతఁ బతికార్యము నంతయుఁ బాడుచేసితిన్.

౧౨౫౪

కం. కొంచెవుఁబని యీపురిని దహించుట యది యెల్లఁ దీరె † నేలా? నేఁ గా
వించితిఁ బని నాశము నెదఁ, గాంచక ; మతి యున్నె యాత్రఁగానికి నెందున్?

ఉ. ఎంతటిలోన నాశ్రమము † లెల్ల వృథా చనె, రోషరూపిత
స్వాంతత స్వామికార్యమును † వట్టునఁ గల్పితి మూలముట్టుగాఁ
గొంతయుఁ దక్క కంతయును † గూలె సురారిపురంబు, మైథిలీ
కాంతయు నిందుఁ జిక్కి హతఁగా కెటుజీవము నిల్ప నోపెడిన్.

౧౨౫౬

కం. నాయజ్ఞానముచేతను, నాయూనినపనియె నాశ † నం బైన నిటన్
జేయుదుఁ బ్రాణత్యాగం, బీయెడ నయ్యదియ యుచిత † మెటు యోజింపన్.

కం. చి చ్చుఱుకుదునో? కడలిని, మచ్చెములకు సత్వములకు † మై యెరగాఁగన్
జొచ్చుదునో? బడబాగ్నికి, నిచ్చుదునో దేహ? మిప్పు † డెటు మరణింతున్?

ఉ. వారలకార్యముం జెటిచి † ప్రాణము మేన ధరించి యే మటం
చారఘరామలక్ష్మణుల † నాకపినాథునిమోముఁ జూచెదన్?
భూరితరాగ్రహంబుమెయి † భూప్రథితం బగుక్రోతిబుద్ధి నే
నీరహిఁ జూపితిం, బ్రకృతివృత్తము నావఁగ నేరనైతిఁగా.

౧౨౫౮

ఆ. అ నెడువారు లేమి † నతిచంచలము రజో, భావ మైనబుద్ధి † పాడు గాను
శక్తి గలిగియుండి † జానకీ గావంగఁ, దలఁప నైతిఁ గినుక † బలిమిఁ జేసి. ౧౨౬౦

సీ. భూమిజ మరణింప † రామలక్ష్మణులును, బ్రతుక రవ్వారల † పాటుఁ జూచి
సమయు నుగ్రీవుండు † సహబంధుఁ డై యది, విని భరతుండును † విలయ మొందు
శత్రుఘ్నుతో నిట్లు † మిత్రకులం బెల్లఁ, దీక్షింప బ్రజలును † దీర్ఘశ్లోక
సంతప్తు లయ్యెద † రింతకు ధర్మార్థహీనుఁడ భాగ్యరహితుఁడ రోష

తే. దోషకలితాంతరంగుండ † దుర్మదుండ
నైన నే మూల మై లోక † మంత నాశ

మొందఁగన్గొందుఁ, గల దొకో † సందియంబు

దీన? ననుచును జింతించె † దీనుఁ డగుచు.

౧౨౬౧

→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవిని నగ్ని దహింపఁజాలఁ డని నిశ్చయించుట. →

కం. ఈవిధమునఁ జింతించెడి, పావనికిం బూర్వదృష్ట † భవ్రశకునముల్

వావిరి మెయిఁ దోషఁగఁ జే, తోవీధిం జింత నేయఁ † దొడఁగెన్ మరలన్.

చం. అది యెటు సంభవించు? గలదా దహియింపఁగ నగ్ని నగ్ని? భూ

విదితమహత్త శీలవతి! స్వీయమహామహిమంబుచేత న

భ్యుదయము నొంద కున్నె? వరపుణ్యచరిత్ర మహత్తుదేవిని

సదమలశీలగుప్తమహిజ్జ దహనుం డెటుదాఁకఁ జాలెడిన్?

౧౨౬౩

ఉ. రాముమహత్తతఁ జనక! రాజసుతానుకృతంబుకల్గిన

న్నామెయిఁ గాల్పనేరనిహు! తాశనుఁ డెట్టులు కైకపట్టి లో

నౌ ముగు రన్నదమ్ములకు! నర్చితదేవత యై రఘూత్తమ

ప్రేమకు నాకరం బయిన! ప్రేయసిని దహియింపఁ జాలెడిన్?

౧౨౬౪

ఆ. అవ్యయుండుఁ బ్రభువు! సఖిలంబు నెం దేని, గాల్చి వైచువేల్పు! గాడ్పుసఖుండు

పూనఁ డయ్యెనాదు! పుచ్చంబు దహియింప, నమ్మహానుభావ! నంటు నెట్లు?

తే. ఔర! లంకకు వచ్చుచో! నీరసిధిని, నడుమఁ గన్గొంటిఁ గాదె మై! నాక మనెడి

శైలమొక్కటి నన్ను నా! శ్వాసపలుప, ననుచు వెండియుదానిని! నాత్మఁ దలఁచి.

ఉ. సూన్యతవాక్యసంపదను! శుద్ధతపంబునఁ బ్రాణనాయక

ధ్యానరతైకచిత్తమున! నాయమ కోరిన హవ్యవాహునే

పూని దహించుఁ గాక, పువుఁబోణిని నగ్నిదహింపఁ జాలునే?

లేనికుశంక లేల యని! లేమమహత్త్వము నెంచుచుండఁగన్.

౧౨౬౫

కం. ఔరా! వాయుతనూజ, ప్రేరిత మగునగ్ని లంక! నెల్ల దహించె

దోరణవప్రాప్తప్రా, కారసమేతం బసాధ్య! కార్యం బిదియున్.

౧౨౬౬

కం. స్థానములు విడిచి పరువిడ, దానవమాణవక¹వృద్ధ! తరుణీజనతా

నానారోదనముల లం, కానగరము గుహల నేడ్చు! కైవడిఁ దోఁచెన్.

౧౨౬౭

కం. ఏమీ చిత్రము భవన, గ్రామంబు²లతోడ లంక! గాలియు సకలం

బామహికన్యక మాత్రము, సేమంబున నున్న దగ్ని! సేరదు సీతన్.

౧౨౬౮

కం. అని ఋషులు చారణాదులు, వినువీదిని బల్కుచుండ! వీనుల నమృతం

బునుగురిసినయ ట్లానుడు, లను విని యాహనుమ పొంగి! లాఁతుగఁ దనలోన్.

చం. కలిగిననన్నిమిత్రములఁ! గన్నులఁ జూచినభూరికారణం

బుల, ఋషి వాక్యజాలముల! భూమిజ సేమ మెఱింగి, యాత్మలో

నలరుచు, గన్నులారఁగ మహాసతిఁ జూచి, నుఖం బెఱింగి, యా

వలఁ బయనింపఁగాఁ దలఁచె! వాయునుతుండు కృతార్థుఁ డంతటన్.

౧౨౬౯

➔ హనుమంతుండు మరల సీతాదేవిని సందర్శించుట. ➔

ఉ. ఆలలితాంగి యున్నయెడ! కాపవనాత్ముజ! డేగి శింశుపా

మూలగ తావనీజఁ గని! మ్రొక్కిడి తల్లి! మదీయభూరిపు

¹ మాణవకులు = పిల్లవాండ్లు.

² భవన గ్రామంబు = ఇండ్లసమూహము.

ణ్యాళివశంబునం గుళలితాప్తిరహించెడినిన్నుఁ గంటి, నా
యేలినవానికార్యతతు ధ లెల్లను దీరె యథోచితంబుగన్.

౧౨౨౩

కం. అనుచుఁ బ్రయాణోన్ముఖుడౌ, హనుమనుమటిమటియుఁ గాంచి యవనిజ యనియెన్
బెనిమిటిపైఁ గల ప్రీతికొ, మునుకొని సూచించువాక్యముల నిట్లనుచున్.

౧౨౨౪

కం. నీ వొకఁడవె యీకార్యము, పావని! సాధింప శక్తిపరుడవు సుమ్మా
వావిరిబలోదయముచే, నీవే కనియెదవు కీర్తి ధ నిర్దళితారీ.

౧౨౨౫

కం. ప్రాకటశితనారాచా, నీకంబునఁ జలిపి లంక ధ నీటుగఁ గడిమిన్

గైకొని న న్నేగినచోఁ, గాకుత్స్థున కడియె తగినకార్యము చుమ్మి.

౧౨౨౬

తే. పరమశూరుండు రాముండు ధ బవరమందు, నతనిమగఁటిమి కనురూప ధ మైనదాని
యోజన యొనర్చి చెప్పుమీ ధ యోజ మీఱ, వనచరకులావతంస నీవనుచుఁబలుక

కం. వినయము హేతుయుతంబును, ననఘాఢోపహిత మైనయా దేవినుడల్

విని యంజనవరతనయుం, డనియెన్ సముచితపుభంగి ధ నవనీసుతకున్.

౧౨౨౭

చం. అడలకు మమ్మ వానర బలాన్వితుఁ డైవెన రామభద్రుఁ డీ

కడలిఁ దరించి రాక్షసులగర్వ మడంచి. త్వదీయశోకమున్

గెడపును, నమ్ము నాపలుకుఁ ధ గీడ్పడఁ బోకుము, రాముఁజూడ న

య్యెడ కిదె యేగువాడ, సెల ధ వీయఁగదే జనయిత్రి మ్రొక్కెడన్.

౧౨౨౮

➔ నీతాదేవిచే సెలవుగొని మరలి హనుమంతుఁ డదిష్టాద్రి నెక్కుట. ➔

మ. అని సాష్టాంగనమస్కృతుల్ సలిపి కీశాధీశుఁడున్ స్వామిద

ర్శనకౌతూహలి యై లతాబహుళభూజవ్రాత మై కేసరి

స్వనగంభీరగుహాసమూహ మయి యక్షవ్యూహగంధర్వస

న్తునిసర్పాదినీషేవితం బగుచు స్వాదుస్సీతమూలాద్య మై

౧౨౨౯

నీ. తుంగపద్మకజష్టరంగనీలోద్యాన, మాలికాహృద్యమై ధ క్రాలుదాని

శృంగాం తరవిలంబిరంగత్పయోదోత్తరీయమైకనునిందు ధ సేయుదాని

మార్తండకరబోధ్యమానోన్లిషద్ధాతు, నేత్రసంజాత మై ధ నెగడుదాని

నిర్ఘరచయమంద్రనిస్సృనాధ్యయనఘోషాకలితం బయి ధ యమరుదానిఁ

తే. బ్రహ్మవణరావవిస్పష్టరమ్యగీత, మైనదానిని దేవదార్ద్రవనిజముల

నూర్ధ్వబాహువు నట్టుల ధ యొప్పుదాని, నిలను బడునీళ్లనులివుల ధ నేడ్చుదాని

నీ. శ్యామ మై పుష్పించి ధ శరదభ్రతతులచే, వార్ధికమునఁబోలె ధ వణకు చుండ

వెదురుబొంగుల గాలి ధ వెడ వెడఁ జొచ్చుచు, వెడలఁ గూజితమనధ వెలయు చుండ

సర్పముల్ బుసగొట్టుసాకున హనుమ పై, మల నిశ్శ్వసించినమాడ్కి నుండ

నిండారఁగా మంచు ధ నిండి గంభీర మై గుహలు ధ్యానించెడివహి భజింప

తే. వారిధరపాదనిభపాదవారములను, నడఁచి చనుచున్న యట్టి నాణ్యము వహింప

సాలతాలాశ్వకర్ణవంశప్రకీర్ణ, మగునరిష్టనగంబు నాహనుమ యెక్కె.

౧౨౩౦

సీ. చక్కఁగాఁ బూచిన † పెక్కు తెఱంగుల, లతకలచే నలంకృతము నగుచు
 వింతవింతగ బహువిధము లొమ్మగముల, వారంబుచే నభివ్యాప్త మగుచుఁ
 బలుచాయ లగుధాతువుల వన్నె లొప్పారు, శీతలవారిభూషితము నగుచు
 బండల గుండులఁ † బ్రస్రవణంబుల, దుర్గమం బగుచును † దోచుదాని
 తే. యక్షగంధర్వముపికిన్న † రాహిసేవి, తంబు నగుదాని బెబ్బులుల్ † దనరుదాని
 సింగములకందరములఁ జెలంగుదాని, రాముఁ గనుఁగొనుత్పర నెక్క † భీమబలుఁడు.

కం. నిజపాదఘట్టనంబుల, రజమై శిల లటుగ నెక్కి † రాజీవాళీ
 భుజగభయదాబ్ధిఁ గని వా, తజుఁ డనిలునిభంగి దాని † దాటఁ గడంగెన్. ౧౨౮౪
 ఉ. ఉత్తరపార మేగుతమి † నొత్తఁ బదంబుల శైలరాజమున్
 దత్తఱ మందె సత్త్వములు † ధారణి డొల్లె వరప్రసూనసం
 పత్తులతో ద్రుమోత్కరము † పర్వతగండరసంస్థసింహముల్
 బిత్తరపాటుతో దెసలు † పెల్లగిలన్ ధన్యు లిచ్చె హెచ్చుగన్. ౧౨౮౫

కం. కుసుమితతరుచయములు సర, భసముగఁ జనునతనితోడల † పటువేగమునన్
 బనచెడి వజ్రముతాఁకున, వసుమతిఁ గూలినవిధానఁ † బడె భగ్నము లై.
 కం. గాడుపుపట్టిజవోద్ధతిఁ, బీడిత మై గిరిమృగేంద్ర † బృందంబు గుహ
 క్రోడంబులలోఁ దబ్బి, బ్యాడెను గగనంబు పగులు † నారవ మెనఁగన్. ౧౨౮౬
 కం. తూలఁగఁ జీరలు పైటలు, ప్రేలఁగ మెయిభూషణములు † వీడ్పడఁ గలఁకన్
 శైలంబున విద్యాధర, బాలామణు లెగసి చనిరి † పటుజవయుక్తిన్. ౧౨౮౭

సీ. అధిక ప్రమాణమ † హావిషదీప్తజిహ్వలు దొర్లె బాములు † తలలు నులియఁ
 గిన్నగోరగయక్ష † కింపురుషాదులు, గగనస్థులైరి తన్నగము విడిచి
 ననగకూటోదగ్ర † శైలంబు దిగఁబడి, యారసాతల మేగె † నద్భుతముగఁ
 బదియోజనంబుల † పఱపును ముప్పది, యోజనంబులయెత్తు † నొప్పు చున్న
 తే. యాధరాధర మొకత్రుటి † యంతలోన, నేల మట్టంబుగాఁ బోయె † నీరనిధిఁ ద
 రింప నుద్యుక్తుఁ డగుచు హరిప్రవీరుఁ, డిట్లు మింటికిఁ గుప్పించి † యెగయుటయును.

→ హనుమంతుఁడు మరల సముద్రము లంఘించుట. ←

సీ. అర్కకారండవం † బజ్జకువలయంబుఁ, దివ్యశ్రవణహంస † దీపితంబు
 జలధరశైవాల † శాద్వలంబును బున, ర్వసుమహామీనవి † రాజితంబు
 నంగారకమహాగ్ర † హంబు నైరావత, ద్వీపంబు స్వాతిహం † సాపచితము
 వాతసంఘాతసం † జాతోర్ధ్విచంద్రాంశు, శిశిరాంబుమంతంబు † సిద్ధయక్ష
 తే. భుజగగంధర్వపుల్లసీ † రజము నైన, యంతరిక్షార్ణవమున మహాంబురాశి
 నావ దరియించుచందాన¹ † నవ్యలీల, నంజనానందనుం డేగె † నశ్రమముగ.

¹ రామాయణమునాటికే యాద్యులు నావికాయాత్ర చేయుచుండిరి.

తే. ఆకసంబును మ్రింగునో యబ్జవైడి, బట్టి గీటునొ సహతారభాస్కరంబు
గగనము హరించునో యనఁగపివరుండు, చనియె మబ్బులఁ జీల్చెడిచందముగను.

తే. తెలుపు నెఱుపును బనుపును నలుపు నగుచుఁ

గృష్ణలోహితవర్ణంబు నెనఁగు చుండ
నతుల తేజస్వి యగుచును దాతజాతు
దేహసంపర్కమున మొగుల్ తేజరిల్లె.

౧౨౯౨

కం. మఱి మఱి లోనం జొచ్చుచు, మఱి మఱి వెలుపలను దోచి యబ్బులనడుమన్
మఱుఁగుచు మెఱయుచు నొప్పెడి, కఱకంతునిశిరసుపూవుగతి¹ గపియొప్పెన్.

తే. విశదవస్త్రంబు ధరియించి వివిధ మేఘ, కాండవృతుఁ డయి కనఁబడి కానఁబడక
యంబరంబునఁ జనియెడి యాంజనేయుఁ, డంబుజారివిధంబున డంబు విఱియె.²

తే. వారిధరనికురుంబంబు దారితముగ.

మాటి మాటికిఁ జలుపుచు మారుతాత్మ
భవుఁడు బయలను మెఱయుచు వైన తేయు
మాడ్కిఁ దనరారె నాకాశమార్గమునను.

౧౨౯౩

సీ. జలదనిష్ఠోఘండు చటులమహారావమున దెస లెల్లను బూర్ణములుగ
రాక్షసప్రవరుల రణమున వధియించి, తనపేరు నెల్లను వినఁగఁ జేసి
పట్టనం బంతయు వ్యాకులపడఁ జల్పి, పంక్తికంతుఁడు న్యధఃపడ నొనర్చి
ఘోరబలం బెల్లఁ గూపెట్టఁగాఁ గొట్టి, వైదేహికిని గడుభక్తి మ్రొక్కి

ఆ. మహితతేజః డైన మారుతపుత్రుండు, మరలి వచ్చి జలధి మధ్యమునను
జనుచు నుండి శైల సత్తము మైనాకు, హస్తమున స్పృశించి యతని దాటి.

తే. జ్యాలతాముక్తనారాచ మనఁగ నరిగి, వారిదాభమహేంద్రంబువలను చూచి
దశదిశలు నిండ సింహనాదంబు సేసె, మేఘనాదంబుఁబోలె నమేయశక్తి.

కం. హితదర్శనలాలనుడై, వితతంబుగ నార్చి తోక విద్రువఁగఁ గపి య
ద్భుతఘోషమున దివాకర, యుతగగనము బ్రద్ద లైన యొప్పుం గనియెన్. ౧౨౯౪

→ హనుమంతుని సింహనాదము కవులు విని హర్షించుట. ←

ఉ. అయులిపూరువేగమును నావలితీరమునందు దీను లై
వాయుతనూజఁ జూచుతమి వర్తిలుక్రోతులు విన్ను హృష్టులై
రాయెడ ఋక్షరా జలరి యందఱఁ జేరఁగఁ జీరి యిల్లనున్
జేయని వచ్చె వాయుజుఁడు సిద్ధము కార్యము పండు చూడుడీ.

౧౨౯౫

ఉ. సందియ మేమి లేదు ధ్వనిచందమ తెల్పెడి గార్యసాధనం
బెందు నసాధితార్థులకు నీరవ మేటికిఁ గల్గు? నన్న న

¹ కఱకంతునిశిరసుపూవు = చంద్రుఁడు.

² దీనివలన హనుమంతుఁడు సముద్రము నీడనుగాని

దాటలే దనువాదము దుర్వాదముని యేర్పడుచున్నది.

య్యందలు మిత్రదర్శనమునాశ సముత్సుకు లౌచు నంజనా
నందనురావమున్ విను చనంతముదంబున గంతు లాడుచున్.

౧౩౦౦

తే. ఒక్కశిఖిరంబు నుండి యొం డొక్క శిఖర
మునకు నొక్కొమ్మనుండి సమున్నతంపుఁ
జెట్టుకొనకొమ్మ కెగురుచు డిట్టలంపుఁ
సన్నదంబునఁ గ్రాలుచు డిందడించి

౧౩౦౧

కం.పట్టుగ దూరపుజనులకుఁ, బుట్టుముఁ జూపించురీతిఁ డిప్పితతరులన్

గొట్టుకొనకొమ్మలన్ వెన, బిట్టుగ నాడించి యూచి డిప్పిరి క్రోతున్. ౧౩౦౨

కం.గిరిగుహల డాగి మొరయుచు, నురువడి వెలివచ్చుగాలియొప్పున గర్జల్

పరఁగించుచుఁ జనుదెంచెను, సరభసముగ మారుతాత్తసంభవుఁ డంతన్. ౧౩౦౩

కం.జలధరమార్గంబున న,బృలియుఁడు జలదోత్కరంబుపగిదిన్ రాగన్

వలిముఖు లందలు ఘటితాం,జలు లై నీలిచిరి సభంబుచాయం గనుచున్.

↔ హనుమంతుఁడు మందరాద్రిపై దిగుట. ↔

కం.గిరినిభుఁ డగు కపిముషభుఁడు, తరునిక రాకులమహేంద్రధరకూటమునన్

ద్వీరితుఁ డయి దూకి¹ గిరిని, రరమునఁబడె నిహతపక్షశైలం బనఁగన్. ౧౩౦౪

కం.స్త్రీతమనంబునఁ గపివర,జాతంబులు గంధవాహసంభవుచుట్టున్

గౌతుకమున నిలుచుండిరి, యాతనిఁ గనుఁగొనుచు మెచ్చి డియాడుచు మిగులన్.

మానిని. అంతట వానర పుంగవు లెల్ల నిరామయతం గనుపట్టుహనూ

మంతునిఁ జూచి నితాంతముదంబున డిమా నగుమూలఫలాదిక మే

కాంత ముపాయన మిచ్చి కుటంగట డిందలుఁ జేరి భజింప శుభ

స్వాంతుఁడు ఋక్షధవాంగదవృద్ధుల డిక్కిలిఁ జేసి నమస్కృతులన్. ౧౩౦౫

↔ హనుమ కపులతోఁ దాను సీతాదేవిని జూచితి నని చెప్పుట. ↔

సీ. చూచితి సీత నంచును సంగ్రహముగాఁగఁ, జెప్పి యంగదు కేలు డిచ్చి కేల

నామ హేంద్రాద్రిరమ్యారామతలమున, నాసీనుఁ డై వానరాళిఁ జూచి

రూక్షరాక్షససతీరక్షితసీతను, జూచితి సాధ్వీ నశోకవనిని

విభుదర్శనాస్తకిఁ డిబెనఁగొన్నకురులతో, నుపవాసములఁ జిక్కి² యున్న దనిన

తే. నమృతతుల్యమహార్థ వాక్యములఁ క్రోతు

తెగురువారును దూకువా డిరిందు సందుఁ

గూయువారుఁ గిలార్చుచు డిమ్రాయువారు

వాలముల నెత్తి నేలపై డిబాఁదువారు.

౧౩౦౬

¹ ఇదియును హనుమంతుఁ డాకాశమునుండి నేలకు దిగినట్లు తెలుపుచున్నది గాని సముద్ర మీఁది తీరము నెక్కినట్లు తెలుపదు. ² దీనివలనఁ బ్రతిదిన మింద్రుఁడు సీతకుఁ బాయసముఁ దెచ్చి యిచ్చు చుండెనను కథ ప్రక్షిప్తమని యేర్పడుచున్నది.

తే. ద్విరదతుల్యులు క్రోతులు † దరుల నుండి
దుమికి హనుమంతుఁ బరిరంభఁణము నొనర్చి
రంత సర్వవనాటమఁధ్యంబునందు
వాలితనయుండు పల్కు నఁవాయుతనయు.

౧౩౦౯

కం. విస్తారం బగువారిధి, నిస్తరణ మొనర్చి మరలి † నెమ్మది రాఁగన్
శస్త్రగతి నెవ్వఁ డోపును, నిస్తులజవనత్త్వములను † నీనముఁ జేఁడీ?

౧౩౧౦

కం. ఔరా! నీప్రభుభక్తియు, నౌరా! నీశక్తిధైర్య † మర రే! హనుమా
భూరిత రాదృష్టంబున, శ్రీరామునిరమణిఁ గంటి † సీతాసాధ్వీన్.

౧౩౧౧

ఆ. జానకీవియోగఁసంతాపమును భూప,వర్యుఁ డిపు డదృష్టఁవశతఁ బాసె

నీదుపోకరాక † నెఱి మాకుఁ దెలియంగఁబలుక వయ్య కర్ణ † పర్వముగను. ౧౩౧౨

తే. అనిన వానరులెల్ల వాఁతాత్తజాతు, జాంబవంతుని నంగదు † సరసఁ జుట్టి

యుండి రయ్యెడఁ బెద్ద వౌఁబండలందు, హనుమ చెప్పెడివృత్తాంత † మాలకింప.

కం. ఎటు దాఁటెనొ వారిధిఁ దా, నెటు చొచ్చెనొ లంక సీత † నెటు చూచెనొ య

క్కుటిలుని దశకంఠునిఁ దా, నెటు గాంచెనొ యంచు వినఁగ † నెసగినవాంఛన్.

తే. అంజలి ఘటించి భజియింప † నగచరాళి, వాలిసుతుఁడును శిఖరాగ్రఁభాగమందు

దిశలు వెలిగించు చుండెనుఁదేవవితతి, గొలువ రాణించువానవుఁకొమరు దోఁప.

కం. విలసితకీర్తియశస్సుల, నలరారెడుహనుమచేత † నంగదములచేఁ

జెలువారెడు నంగదుచే, జ్వలితం బయ్యెను మహీధ్రఁపరకూటంబున్. ౧౩౧౩

↔ { హనుమంతుఁడు తాను లంకకుఁ బోయి వచ్చిన } ↔
విధం బంతయుఁ గపులకుఁ జెప్పట.

దండకము. ఆద్యంతవృత్తాంత మాలింపఁగా నింపు పెంపారనాజాంబవంతుండు వాతా

త్తజం జూచి యోయంజనానందనా! ముందుగాఁ బొందుగాఁ దెల్పు మేరీతి నానా

తిని నీవు గన్గొంటి? వాల్గంటి దా నొంటి నెట్లున్న? దాయన్నుమిన్నన్ దశా

న్యుండు క్రూరుండు దా నేవిధిం జూచెడి? మీఁదికార్యంబు తేనంచునన్

నంచుగాఁజెప్ప నొ చెప్పుఁగా రానియవ్వాని భాషింపు మన్నన్, హనుమాంతుఁ

డత్యంతసంతుష్టుఁడై హృష్టుఁడై జానకి లోన ధ్యానించి మూర్ధంబుచే మ్రొక్కి

యిక్తైవడిం బల్కె; వారాళి యాప్రక్కతీరంబుఁ జేరంగ లో నెంచి నే నీన

గాగ్రంబునం దుండి కుప్పించి దాటంగ మీరెల్లఁ గన్నారఁ గన్నార కాడే? య

తే నేగ సంభోధిమధ్యంబునన్ హేమశృంగాంచితం బైనశైలంబు నాత్రోవకడ్డంబు

రా వచ్చెరా విఘ్న మం చెంచి రోపించి భేదించి పోవంగ లో నెంచి దానిన్ ధికి

లంచు నేఁ దాఁకితిన్, దోఁకతోఁ దాచితిన్, దాఁచినన్ దానిశృంగంబు వేభంగు

లక భంగ మై రాలె, దచ్చెలమో మామకీనాశయం బెంచి హర్షంబుగా
నాయనా! నీకుఁ జిన్నప్ప నే, గాడ్పుమిత్రుండ, మైనాకుడక, వార్ధిలో నుండుదుక,
మున్ను పక్షంబు లుండక ధరాధ్రంబులెల్లక యథేచ్ఛంబుగాఁ గ్రుమ్మరక లోక
భీదానదక్షంబు లౌ వాని వీక్షించి పక్షంబులం ద్రుంచె వజ్రహతిక శక్రు,
డగ్గోడు తప్పింప నీతండ్రి న దెచ్చి యాయంబుధిం ద్రోచెఁజూ, ధర్మభృద్వీర్యుడుక
శక్రవీర్యుండు నౌరాముకార్యంబున న్నాదుసాహాయ్యముం గొమ్ము నా, నమ్మతిక
నాదుకర్ణంబుచందంబు బోధించి కావ్యైకసక్తా త్తతక శైలరాజాజ్ఞ నేఁ బోయితిక,
గ్రానముక మానుషాకారముక మాని శైలాకృతిం బూని వారాశిమధ్యంబునం
బొచ్చె, నే నెచ్చు వేగంబునం బోవఁ బోవంగ నాగాంబ వేగంబ నాకడ్డ మై నిచ్చి
యోక్రోతితేడా! మదాహారముం గమ్ము, వేగమ్ము రారమ్ము, దేవాళి యేర్పాటురా
సుమ్ము నా, నమ్మహాదేవికిక మ్రొక్కిది క్కేమియుం దోఁప కిట్లంటి నోదేవి! భూదేవి
జామాత శ్రీరాముఁ డారణ్యదేశంబునక జానకీలక్ష్మణానీవతుఁ డై క్రుమ్మరం బంకి
కంతుండు శుంతుండు తద్దేవినిక మ్రుచ్చిలింఁచెక, దదన్వేషణార్థంబు రామాజ్ఞచేఁ
బోవు చున్నాడఁ, దద్దేవుదేశంబునం దుంట శ్రీరాముకార్యంబునర దోడు
కారాదె? కాదేని వైదేహినిక రామునిం జూచి వే వచ్చి నే నిచ్చ నీమెచ్చుగాఁ
బొచ్చువాడక భవద్వక్త్రమం దన్న నయ్యన్న హా! యేటిమాటల్ బళా దాఁటి
పోనీయ, నా కీవరం బిచ్చిరాదేవతావల్లభుల్, పొల్లుగాదన్న, మే న్వంచితిక యోజ
నంబుల్ పది న్నిడు నందర్థవిస్తారముం గల్గ నాదేవి నాయంత వాక్రంతఁ దావిచ్చె
నే నంత ప్రాస్వంధ నై యొక్కయంగుష్ఠమాత్రంబుగాఁ జివ్వనక దానివక్త్రం
బునం బొచ్చి వెల్వడ్డ నక జూచి నైజాకృతిం దాల్చి యాయంబ! యోవాసరంబా!
సుఖంబారఁ బో పొమ్ము, నీకార్యముల్ చక్క నౌఁ, గూర్పుమీ నీత శ్రీరాముతో,
మెచ్చితిక నీయెడక, భద్ర మా నన్న నన్నంతటక భూతముల్ ప్రీతముల్ మేలు
మేలంచు శ్లాఘింఁచెఁ, దర్వాత నిర్భీతిఁ బక్షీశురీతిక మొగుల్ త్రోవ నేఁబోవ,
నాచాయ నేదో గ్రహింపంగ నే చాయఁ గన్గొన్న నా కేమియుం దోఁప దాత్తీయ
వేగంబు సంకుంఠితం బైన నే నాత్మలో నే మహా! నా మహావేగమా చిక్కె, నే
ప్రక్క నే యొక్కరిం గానఁ, గార్యంబు వార్యంబుగా నోవునో? యంచు దుఃఖా
కులాత్తుండ నై క్రిందు చూడంగ, మున్నీట ఘోరాకృతిం బండి రాకాసి
యొక్కర్తు నక జూచి గర్జించి తర్జించి పెన్నవ్వతోఁ గ్రొవ్వతోఁ గీడుగా నాడె,
నోవద్దదేహంబువాడా! బలే యెందురా యేగ వేవేగ? నే నన్నియో నాల్గుగాఁ

గూడు లేకుంట నాకంట నే జిక్కి స్రుక్కంగ నిందుడ నాదండిభాగ్యాన
 నాకంటికిం దోచి తిప్పట్ల, నాకడ్పులోఁ గుడ్పుగాఁ జొచ్చి యానంద మొందింపరా,
 యన్నఁ గా ని మ్మటం చేను నామేను వే దాని వాకంటె బల్ పెద్దగాఁ బెంప,
 నాటక్కు నూహింపఁగా లేక నన్త్రింగ నో ద్విచ్చె, నేనో నిమేషంబునన్ గుజ్జ
 వేషంబునన్ దాని పెన్నొట్టలో దిట్టనై యట్టవేచొచ్చి ప్రేపుల్ వెసం గొంచుఁ
 జివ్వాలినం బైకి లంఘించితిన్, హస్తముల్ వ్రేల రాకాసి వారాళిలోఁ గూలె,
 మింటన్ నభశ్చరు తాచారణుల్ సింహికారాక్షసిం ద్రుంచె సామిరి యం
 చాడఁగా వింటి, నే నత్యయం బెంచుచున్ వింటిమార్గంబునం బోయి శాఖ
 ప్రతానావృతంబౌచు లంకాపురం బుండు నాయొడ్డుఁ గన్గొంటి, నాపిమ్మటన్
 సూర్యుఁ డస్తాద్రిఁ జేరంగ ఘోరాసురస్తోమముల్ గాన కుండంగ లంకాపురిం
 జొచ్చితిం, జొచ్చు చుండంగ నొక్కర్తు కల్పాంత ధారాధరాకార ఘోరాట్టహాసా
 ననోపేత జాజ్వల్యమానాగ్ని కేశాళితో నన్నుఁ జంపన్ సమీపింప డాకేల నేఁ
 బెద్దపె ట్టొక్కటిం బెట్టితిన్, దానితో తోలుచుం గూలి, నన్ జూచి యోవీర!
 లంకాపురిన్ నేను, న న్గెల్చి తీ వింక గెల్వంగ నేర్చి సురారాతీసంఘంబుఁ, బొమ్మంచు
 నచ్చేడె నన్నాడె, నే నాప్రదోషంబునన్ లంకలోఁ జొచ్చి రేయెల్లసీతాసతిన్ రోసి
 తిన్, దైత్యునంతః పురాంతస్థలిం గానరా దయ్యె, నే నయ్యెడన్ శోకసంతాప
 మేపారఁ బ్రాకారముం దాటి, యుద్యానముం గాంచి, యందే యశోకావనీజాత
 మొం డెక్కి బంగారవంటుల్ విరాజిల్లు తోఁ టొక్కటిన్ శింశుపాభూరుహో
 పాంతదేశంబునన్ శ్యామ నీరేజవత్రాంబకన్ నిట్రుపాసంబులం జిక్కి యేకాంశు
 కాన్వీత యై ధూళిసంలగ్న కేశాంత యై శోకసంతాపదీనాంగి యై నాథు ధ్యా
 నించుచున్ బెబ్బులుల్ చుట్టఁగా లేడిచందాన దుఃఖించుచున్ భూమిపై వ్రాలి
 పెన్నంచునం దమ్మివోలెన్ వివర్ణాకృతిం దాల్చి దైత్యేశభీతిన్ మృతిం జెందఁగాఁ
 గోరుసీతాసతిం గాంచు చాచెట్టుపై నుంటి, నే నింతలోఁ బంక్తికంఠాలయంబందు
 ఝూళంఝుళీరావముల్ వింటి, నద్దాన నే నివ్వెఱన్ గొంటి, సంక్షిప్తగాత్రుండ
 నై పక్షివోలెం గుజంబందు నే నుంటి, దైత్యేశుఁ డిల్లాండ్రతో వచ్చె నచ్చోటికిన్,
 జానకీదేవి యారాక్షసాధీశునింజూచి మోఁకాళులన్ తొమ్మునంజేర్చి హస్తంబులం
 జుట్టి విత్రస్త యై దిక్కు లే కందు నల్దిక్కు లీక్షించుచున్ వేపమానాంగి యైయుండ
 వాఁడంగనం జేరి ధాత్రీస్థలిన్ వ్రాలి న న్నేలవే గోల! యోబేల! రెన్నెల్లలో
 నన్నుఁ గైకోక గర్వించి తేనిన్ భవచ్ఛోణితం బేను ద్రావంగ నుంకింతుఁ జ మ్మన్న

నన్నీచువాక్యంబు లాలించి రోషంబునన్ సీత భాషించె నోసీచుఁడా! దుర్మతి!
 న న్నెవ్వతెంగాఁ గనుంగొంటిరా! నీవు; శ్రీరామునిల్లాల, నిత్యోకువంశేశ్వరుం
 డైనయ్యాయ్యాజికిం గోడలన్, నన్నురా నీవు నీచోక్తు లాడంగ! నీనాల్కు తుత్తున్న
 లై కూలదా? క్రూరుఁడా! శూరుఁడా నీవు? చోరుండ వై నాదునాథుండు లే
 నప్పు న దైచ్చి ముచ్చట్లు వాక్రువ్వగా వచ్చితా? రామచంద్రుండు సంగ్రామ
 శూరుండు సత్యోక్తు యదారుండు యజ్ఞప్రచారుండు నీ వామహాభావుదాసుండు
 గానైన నర్హుండవా? యన్న నన్నాతివాక్యంబు లాలించి కోపించి యంతఁ,
 జితాస్థాగ్ని చందంబున న్నండి పెన్దుడ్డులం ద్రిప్పి నద్దేవినిం గ్రుద్ది చంపంగ గేలెత్త
 నయ్యో యయో యయ్యయో యంచు దైత్యాంగనల్ గూయ స్త్రీమధ్యమం
 దున్న మందోదరీ¹నాన్ని దా నడ్ల మై శూరుఁడా! యేమి యీసేత? యీసీత నీ
 కేల నే నుండఁగా? లేరె యీయక్ష దేవాంగనల్? చాలరే వీరు? లీలావిలాసంబు
 లం దేలఁగా రాదె, ర మ్మంచుఁ గోపంబు చల్లార్చి యారాక్షసుం దోడుకొం
 చేగె, న ట్లేగ నీతాసతిం గాచుఘోరాస్య తారాక్షసస్త్రీలు తద్దేవినిం జూచి
 గర్జించి భర్జించి తర్జించి కర్జంబుగా నెన్నియో దారుణాలాపముల్ పల్కుఁగా
 వాని నాచానయున్ గడ్డిపోచంబలెం జూచె, నాయంతిస్థగ్యంబు నారక్కెనల్
 గ్రక్కునం బోయి దేవారికిం జెప్పి యాయంగనన్ లొంగఁగాఁ జేయ దుస్సాధమం
 చెంచి యందంద నిద్రించి రా మైథిలీదేవియున్ రామ! రామా! యటం చేడ్చు
 చుండం ద్రిజాటాఖ్య దా నిద్దురన్ లేచి రక్షస్సతీసంఘముం గాంచి మీరే
 టికే జానకిం జూచి భక్షింతుమా తిందుమా యంచుఁ దర్జింపఁగా? మ్రింగుఁడీ మిమ్ము
 మీరే, ధగాపుత్రి నాశంబు గా దెన్నఁ, డాయాజికిం గోడ లై రామునిల్లాలు నౌ
 సాధ్వీ మీచేతికా చిక్కెడిన్? దారుణం బైనస్వన్నంబునం దీవశ గ్రీవునాశంబు శ్రీ
 రాము గెల్పుంగనుంగొంటి, మీతర్జనల్ చాలు, మిమ్మెల్ల నీదేవి శ్రీరాముతోఁ జెప్పి
 రక్షింపఁ జాలున్, ననుస్కాగ మాత్ర ప్రసన్నన్ గృహవాల వే వేడు కోరే, మదీ
 యాశేయం బిద్ది, నిక్కంబు దుఃఖంబులం బాపు నీ దేవి, యోతల్లిరో! నీవ
 మాదిక్కు మామ్రొక్కుఁ గైకొంచు రక్షింపు మన్నన్ దయాలోల నీతామహాదేవి
 తా నెవ్వరిం గాచు, నన్నంత నాయంతియుం గాంతుజేతృత్వ మాలించి లోసిగ్గునం
 బల్కె, మీమాటసత్యంబ యే నట్ల రక్షింతు నం చీగతిం బల్క, నాకల్కియా
 పద్దశం జూడ లే నైతి, నాధైర్యమో వమ్ముగాఁ బోయె, నే నంత నాకాంతతో భాష
 ణోపాయముం జక్క భావించి యిత్యోకువంశస్తవం బారఁగాఁ జేయ నామాట

¹అడ్డమువచ్చినది మందోదరి కాదు. మందోదరిపేరుమాత్రము వినియుండుటచేతను భేదము గుర్తింపఁజాలక ధాన్యమాలినియే మందోదరి యని హనుమంతుఁడు భ్రమించెను.

లాలించి యాదేవి కన్నీటితో వానరశ్రేష్ఠ యెవ్వండ వయ్యా! నినుం బంపె
 నెవ్వండదేలా యదేలాగునన్ వచ్చి తీవిందు? నే విందుగా విందు, శ్రీరాముతోఁ
 జెల్లి నీ కెట్లు చేకూరె? భాషింపవేయన్న నాయన్నతో విన్నపం బిట్లు నేఁ జేసితిన్,
 దేవి! నీనాథు మిత్రుండు మిత్రాత్మజుండుండు సుగ్రీవనాముండు, నే నామహాశూరు
 బంటున్ హనుమంతుఁ డ నేర్పివాఁడన్, నినుం గాన నాతేఁడు శ్రీరాముఁ డంపెం
 జమీ, నీ కభిజ్ఞాన మాత్మాంగుళీయంబు దానిచ్చెఁ గైకొమ్ము, నాకిమ్ము నీ వానతిన్,
 రామ సౌమిత్రులన్ డాయని న్నొంచు నేఁ బోయెదన్ వచ్చెదే? యన్న నాగోలలన్
 మిన్న యోయన్న శ్రీరాముఁడే రావణుం జంపి న్నొంచుఁబో వత్తు నన్నన్ సతీ!
 నాకుఁ జిత్తప్రమోదావహం బైనగుర్తేమియే నిచ్చెదే? యన్నఁ గా నిమ్మటం చింద
 మీదివ్యచూడామణిం గొమ్ము, నాప్రాణనాథుండు నిద్దాని వీక్షించినంతన్ నిజం
 బెచ్చుగా నిన్ను మన్నించు నం చిచ్చి తా వెండియుం గొన్నిసందేశవాక్యంబులం
 జెప్పె, నే నాసతీరత్నమున్ మ్రొక్కి నే నిందురాఁ జూచు చుండంగఁ దా వెండి
 యున్ నన్నువీక్షించి యోయంజనానందనా! యెట్లు వాక్రుచ్చి నన్ రామసౌమిత్రి
 సుగ్రీవు లిచ్చోటికిన్ వేగ రాఁ జూతురో యట్లు భాషింపు, మిం కేను మాసద్వయం
 బే చుమీమేనఁ బ్రాణంబులం దాల్తు, నీలోన శ్రీరామచంద్రుండు న న్నూడ రాఁడా
 యెనా నాయనా! నే నాయనాథాకృతిం జత్తు, మీయిష్ట మం చన్న నాకన్నెదీ
 నోళ్లు లాలింపఁగాఁ గింక యంకూర మెత్తెం జుడి, యంతఁ గొండంత దేహంబుతో
 యుద్ధకాంక్షన్ వనంబెల్లఁ జీకాకుగాఁ బీఁకి నిర్మూలముం జేయ యారద్దనన్
 నిద్దురన్ లేచి యద్దైత్యకాంతల్ మదిన్ భీతి గొల్పంగ నల్లిక్కులం బాటి యిం
 ద్రానిని జేరి యోవైరి విద్రావణా రావణా! క్రోధియొక్కండు యుష్మత్తహా
 శూరతాఽజ్ఞాని దుష్టాత్ముఁ డై తోటయెల్లన్ సపాటంబుగా నేలతోపాటు గా
 వించె, నాక్రించు రప్పించి ఖండింపుమీ, యన్న నారాక్షసుండుగులం గింకరా
 భ్యాతశూలాయుధాశీతసాహస్రసంఖ్యాకులం బంచె, నేలాడిచేఁ ద్రుంచితిన్ వా
 రలం జావఁగాఁ, దక్కియున్నట్టిదైత్యుల్ వెసం బాటి దేవారిలోఁ జెప్పి రే నింత
 లో నూర కేలుండఁగా నంచుఁ దోచంగ నాచైత్య ప్రాసాదమున్ ధ్వస్తముం జేసి
 యచ్చోటిరక్షస్తతిన్ స్తంభఘాతంబులం గూల్చితిన్ నూర్వరన్, వచ్చెఁ దానంత
 లోనం బ్రహస్తాత్మసంభూతుఁ డౌజంబుమాల్యాభ్యవిఖ్యాతశూరుండు ఘోరా
 సురవ్యూహసంయుక్తుఁ డై, వాని నేనాసమేతంబుగా లొణిచేఁ జంపితిం, బిమ్మటం
 బంచె నాపై మహామాత్యపుత్రాష్టకం బేను నద్దాననే వారిఁ గాలాలయావా

నులం జేసితిం, బంచసంఖ్యాక సేనాను లుద్దండత న్పైండి పై రా విదారించితిన్
 సేనతో, వెన్న నప్పంకికంఠాత్తజం డత్తుఁ డన్వొడు పైనయంబుతో వచ్చె, నే
 నాకుమారున్ మహావీరు మందోదరీసూనునిన్ మింటికి న్వాడు లంఘించుచోఁ
 గాల్లు లీలన్ బిగంబట్టి గి గిట్టునన్ నూలు మాటుల్ వడిం ద్రిప్పి పెన్నుదగ్గఁ
 జేసి ధాత్రీస్థలి న్తోదితిన్, వానిపా టాదశాస్యుండు నాలించి వే తొండు పు
 త్రున్ మహాగాత్రునిన్ శక్రజం బంపె; నవ్వాని నవ్వాహినింగూడఁ దేజం
 బటంజేసి మోదించితిన్, వాడు నగ్గెల్పున న్నమ్మకం బూని రక్షోవిభుం డంపె, న
 న్నెట్టులుం గెల్వరా దంచు నూహించి వాఁ డంత బ్రహ్మస్త్రపాశంబులన్ నన్ను
 బంధించె, రక్షోవరుల్ త్రాళ్లతో నన్ను బంధించి కొంపోయి దైత్యేశు మ్రో
 లన్ నిలం బెట్ట వాఁ డుగ్రుఁ డై యేలరా వచ్చి తీలంక? కీ వేలరా చంపితా
 సోకులం?, జెప్పరా యన్న సీతార్థ మై సర్వముం జేసితిన్, నిన్నుఁ జూడంగ
 నీయింటికిన్ వచ్చితిన్ రాక్ష సేంద్రా! హనూమంతుఁ డన్వొడ, నేఁ బావమానిన్
 రఘూత్తంసుఁ డౌరాముదూతుండ, సుగ్రీవుమంత్రిన్, ననుం బంప రాముండు
 నీయొద్దకు న్వచ్చితిన్ దూత నై, సూర్యపుత్రుండు నీసేమముం బ్రశ్న గావించె,
 ధర్మార్థకామానుషక్తంబు పథ్యంబు వాక్యంబు నీకున్ వచించెం జమీ, ఋశ్య
 మూకంబునన్ రాముతోమైత్రిఁ గావించి యున్నాడు, తద్వీరువాక్యంబు లా
 లింపుమా, రామదేవుండు దేవారి నానారిసిన్ మ్రుచ్చిలించెన్ వసీభూమి, నీ
 విందు సాహాయ్యముం జేయుమా, యంచు న న్వేడ నే నట్టులే చేయుదుం గాని
 యవ్వాలినిం జంపఁగా బాసఁ గావింపుమీ యంటి, సూర్యాన్వయుం డట్లు
 గావించి యవ్వాలినిన్ బాణ మొక్కంట నే చంపి కీశాధిపత్యంబు నాకిచ్చె, నే హ
 వ్యభు క్సాక్షీకం బైనన్నేహంబు గావించితిన్, రామసాహాయ్య మే నెట్టులుం జేయు
 దున్, జానకీదేవి శ్రీరామభూనేత కి మ్మియకున్నంత వీరుల్ వనాటల్ భనచ్చార్వ
 నిర్మూలనం బెట్లుఁ గావెంతు, రెవ్వారు మావారిశౌర్యంబు లోకంబునం గానరో?
 పోవరో మున్ను దేవాళికిం దోడుగా? నంచు నీతో వచించెన్ ననుం బంచెనన్నన్
 రుషాశోణితం బైననేత్రంబులం జూడున ట్లుగ్రతం జూచి నావిక్రమం బాదు
 రాత్తుం డవిజ్ఞాతుఁ డై యంత నన్ జంప నాజ్ఞ ప్తి గావింపఁగా వానితమ్ముండు ధీశాలి
 రక్షోవరు న్నానిమిత్తంబుగా వేడె నోసోకుటేడా! కనన్ రాజశాస్త్రవ్య
 పేతంబు నీయాజ్ఞ, శాస్త్రంబునం దూత వధ్యుండుగాఁ, డిచ్చమై దధ్యముం
 బధ్యముం బల్కు వాఁ డెట్టినేరంబు గావించినన్ రూపు మార్పున్ వికా
 రంబుగాఁ జెల్లుఁగా, కెప్పుడుం జంపఁగా రాదనం, దోకఁ గాల్పంగఁ బంచెన్

దశాస్యుండు, రక్షోవరుల్ వాల్మవారంబులన్ జీర్ణకార్పాసవస్త్రంబులం దోకకుం
జుట్టి నన్ గట్టెలం గొట్టుచున్, గింకచేఁ దిట్టుచున్, బైపైయిన్ తొప్పుచుం, వీధులం
ద్రిప్పుచున్, బోవ సంక్షిప్తగాత్తుండ నై కట్టులం డుల్చి నే వెండియున్ ఘోర
రూపంబుఁ గైకొలచుఁ బెన్ తొడిచే వారలం జంప ద్వారంబునం జేరి లంకాపురిం
గొంప లన్నింటికిం జిచ్చు సంధించి యామంటలో సీతయుం ద్రుంగెనో? పోయెఁగా
పట్టనం బంతయుం బాడుగాఁ, దన్విమాత్రంబు దా నెట్లుజీవించెడిన్? రామకా
ర్యంబు నిర్దులముం జేసితిన్ బుద్ధిహీనుండ నై, యంచు శోకించుచున్ సీత
భద్రంబ యం చభ్రమార్గంబునం జారణుల్ పల్కనాలించి భావించి నర్వం
బుచుంగాల్పునాయాశ్రయాశుండు నాతోఁకఁ గాల్పండ, నాచిత్తమా సంప్రహృ
ష్టంబు, సౌరభ్యసంభారుఁ డై గంధవాహుండునున్ వీచె, సీతామహాదేవినా వీతి
హోత్తుండు దాఁగాల్పఁగా నోపునం చాత్తమోదించి యాయించుఁబోణిన్ మఱిం
గాంచి నే నామెకుం జెప్పి తత్రస్థ మానాయగిష్టంబుపై నెక్కి మిమ్మెల్ల దర్శించుపైన్
క్కువన్ గ్రక్కునన్ వారిధిం దాఁటి చంద్రార్కసంసేవితం బైన మార్గంబునన్
వచ్చితిన్, మిమ్ముఁ గన్గొంటి, శ్రీరామచంద్రప్రభావంబునన్ యుష్మదీయోరు తేజం
బునన్ నేను సుగ్రీవుకార్యంబు నీమట్టు గావించితిన్ లంకలో, నింకఁ గాఁగల్గు
కార్యం బవార్యంబుగాఁ జేయ మీరెల్ల రున్నారగా.

౧౩౧౭

→ { హనుమంతుఁడు సీతాదేవిని దోడ్కొని వచ్చి శ్రీరాముని } →
దర్శించుట యుక్త మని చెప్పుట.

మ. అని నర్వంబు వచించి జానకి మహాత్మ్యర్థప్రశీలంబుచే
నినసంభూతుని సంభ్రమంబు రఘువంశశేషప్రయత్నంబు గాం
చెను సాఫల్యము, నాదుచిత్తమొ సదా • చింతించెడిన్ జానకీ
వనజాతాయతలోచనాప్రవణమై • భాషించితిన్ సత్యమున్.

౧౩౧౮

చం. అలఁతిగ నెంచఁ బోకుండు సుఃకారివిభున్ దశవక్త్రునిం దపో
బలమున లోకముల్ నిలుప • బాధతరాగ్రహ మెత్తి నన్నిటిన్
బెలుచ దహింపఁ జాలెడిఁ బ్రాన్యధ్దుండు సర్వవిధాల, జానకీన్
బలిమిని దాఁకియుం జెడవి • వానితపోగరిమంబునం జాడి.

౧౩౧౯

కం. జానకి కోపమె పూనిన¹, మానక యొనరించుదాని • మఱి దహనుండున్
బూని కరంబున నంటినఁ, దా నొనరుపఁ జాలఁ డింత • తథ్యము నుండీ! ౧౩౨౦

¹ సీతను దాఁకిచెడిపోక తనతపోబలముచేత రావణుఁడుండెనేని సీతాపాతివ్రత్యమునకంటె
రావణుని తపోబలము గొప్పదని యేర్పడుచున్నది. అతైనచో రావణునకు రాఁగల భయమేమియని కవులు
సందేహింపఁగా నింగితజ్ఞుడైన హనుమ యదితెలిసి సీతకుఁ గోపమురాకుండుటచేత రావణాసురుఁడు బ్రతి
కెనుగాని వానితపోబలముచేతఁ గాదని చెప్పుచున్నాఁడు.

చం జరిగిన దేమొ చెప్పితిని † జాంబవదాదులసమ్మతి † నృపా

భరణము రామచంద్రుఁ గన † భావ్యము జానకీఁ దెచ్చి, రావణు

బరిజనయుక్తు నే నొకఁడ † పట్టి వధింపఁగఁ జాలుదున్ వనే

చరవరులార! మీరలును † సాయము వచ్చినఁ జెప్ప నేటికిన్? ౧౩౨౧

కం. శూరులుఁ గృతాస్తులును గడు, నీరులుఁ గృతమతులు మఱియు † విజయైషులు దు

ర్వారబలయతులుఁ బ్లవగులు, మీరలు బాసటగ లంక † మీటనె దివికిన్?

సీ. సహపుత్రు సానుజుఁ † సైన్యసమేతుని, రావణు నొకఁడ సంఘ్రామమునను

బారిపుచ్చ నేర్తును † హరిహయజత్తుని, బ్రాహ్మ మైంద్రంబును † రౌద్రవారు

ణాద్యస్త్రముల నెల్ల † హననంబుఁ జేసెద, నందఱుఁ గాని మ్మటంటి రేని

నాకురిసెడి నిరంతర శైలవృష్టికి, నమరులు నీల్గుదు † రనురు లెంత

ఆ. వనధివేల దాఁటి † వచ్చిన వచ్చును, మఱియు వణఁక వణఁకు † మందరంబు

గాని జాంబవంతుఁ † గదలింప నేరదు, సంగరంబునందు † శత్రుసమితి. ౧౩౨౩

సీ. అసురసంఘములఁ బే † రైనవారిని జంపఁ, జాలు నొక్కరుఁడ యీ † వాలినుతుఁడు

వనసనీలురజవఁపటిమను ను గ్గగు, మందర మాశరఁబృంద మెంత

మైందద్వివిదులతో † మార్కొనఁగలవారి, యక్షగంధర్వోరఁగాలి నైన

వ్రే ల్వంచి యొక్కని † వెదకి చెప్పుఁడు చూత, మే నెఱింగినయంతఁలోన లేఁడు

ఆ. బ్రహ్మవరముఁ గన్న † పరమబలాధికు, లమ్మత మానినార † లాశ్వినేయ

గౌరవార్థముగను † గమలసంభవుఁ డవ, ధ్యత్వ మిచ్చె వీరి † కనఘులార! ౧౩౨౪

కం. వరగర్వంబున వీరలు, సురవరసంఘముల గెల్చి † సురఁ గ్రోలిరి యా

శరవిసరముఁ జీరికిఁ గొం, దురె యంద టటుండ నిండు † దోర్దర్పఘనుల్. ౧౩౨౫

కం. లంకాపురమెల్ల, నిరా, తంకంబుగఁ గాల్చి బూడిదం జేసితి ని

శృంకంబుగ నామంబుల, బింకంబుగ నెల్ల యెడలఁ † బేర్కొంటిఁ జూడీ. ౧౩౨౬

చం. జయము జయంబు రామునకు † సారపరాక్రమధన్యమూర్తికి

జయము జయంబు విద్విషదఁసహృతరస్వి సుమిత్రపట్టికి

జయము జయంబు దాశరథిఁసంపరిపాలితుఁ డౌవలీముఖో

చ్చయపతి సూర్యపుత్రునకు † సాహసవిక్రమకీర్తిశాలికిన్. ౧౩౨౭

కం. కోసలరాజేంద్రునకున్, దానుఁడ హనుమత్సమాఖ్యఁ † దనరినవాఁడన్

నే సుతుఁడ మారుతున కని, వాసిగ నెల్లరును వినఁగఁ † బలికినవాఁడన్. ౧౩౨౮

→ హనుమంతుఁడు కవులకు సీతాదేవిస్థితిని దెలుపుట. ←

కం. అనుపమశీలవతీమణి, వసజాంబక ఖలునశోకఁపని శింశుపనీ

డను దుఃఖించుచు నున్నది, మన మెరియదె యామెపాటు † మది స్తరియింపన్.

కం.దానవతరుణీవృత యై, జానకి వారిదవిలీనః శశిలేఖ యనన్

దీన యయి కాంతి దొఱఁగియు, మానసమున సరకు గొనదు • మానవభోజిన్.

తే. ఆత్తనాయకునందు నేకాగ్రవృత్తిఁ, జిత్తమును నిల్పి నిర్జరః సత్తమువయి

సలపులోమజయట్టుల • యధికరక్త, యగుచు శ్రీరాము ధ్యానించు • ననవరతము.

ఉ. మాసినయొంటిచీరను దుఃమారమునం దను వెల్ల బ్రుంగ నీ

తాసతి దుఃఖభారవశః తం దపియించుచుఁ బ్రాణనాథుపై

నానను రక్తేనల్ బెదరుఁలాడఁగ ప్రేలెడు నొంటివేణితో

గాసిని గుండెడిం, దలపఁగాఁ గడు పెల్లను మండిపోయెడిన్.

౧౩౩౨

ఉ. చూడఁగ గుండె ఝల్లు మను • సోకునెలంతలు భీతి గొల్పుఁ ద

న్నాడఁగ, పల్లభా! యనుచు • నాతనిసేమముఁ గోరి దీన యై

వాడి దురంతశోకమున • ప్రాల ధరాస్థలి దుష్టరాక్షసా

క్రీడమునందుఁ గంటిఁ గలికిం జలికారునతూఁడుఁబోలఁగన్.

౧౩౩౩

ఉ. వచ్చెడిజాడ లేదు నృపః పల్లభుఁ డీయెడ, కీనురారినిన్

సచ్చఁగరాదు, వానివలనం జెడ నొల్లను, గాన నిప్పుడే

చచ్చుట మే లటంచును భృశంబుగ నిశ్చిత చిత్త యైనయా

సచ్చరితాగ్రగణ్య కొకఁచందమున న్నది నమ్మఁ బల్కితిన్.

౧౩౩౪

కం.ముచ్చటలను సర్వార్థము, లచ్చపలాక్షికిని జెప్ప • నగచరపతితో

సచ్చపుఁజెల్లి హృదీశున, కచ్చుపడుట కబ్జనేత్ర • హర్షం బందెన్.

౧౩౩౫

ఉ. ఆమెమహానుభావతను • నామెయతుల్యవలివ్రతంబునం

దామసుఁడైనయా యనురఁ నాయకుఁ డింతకుఁ జాక తక్కుటన్.

భూమి మహాత్ముఁ డే యనఁగఁబోలును, వానిని రూపు మాపఁగా

తాముఁడు సంగరస్థలిని • గ్రాలఁ గలందు నిమిత్తమాత్ర మై.¹

౧౩౩౬

తే. సహజముగ నీత తన్వంగి • సాధులార!

యందులో భర్తృశోకతాః పార్థిత యయి

పాడ్యమిని బరియిం చెడిఁ వానిచదువు

పగిడిఁ గృశియించి యున్నది • ప్రభ దొలంగి

౧౩౩౭

తే. నీత యారీతి లంకలోఁ • జిక్కి నవసి

గోడు. గుడుచుచు నున్నది • పాడి యరసి

దానికిని మాటు సేయఁగఁ • దలఁప రయ్య

యనినఁ దారాతనూభవుఁ • డనియె నిట్లు.

౧౩౩౮

¹ నీతాతపోమహిమచేతనే లంక మృతప్రాయమై యున్నదని భావము. చూ. ౧౧౭౦ ప.

←→ అంగదుఁడు సీతాదేవిని చోడ్చొని పచ్చుటకు సమ్మతించుట. ←→

ఉ. దంటలు మీరు శౌర్యమున † దానవదేవభుజంగపాళులన్
జంటలు లేరు మీకుఁ బ్లవనంబున, నిట్టిరు రిత్తకేలవా
ల్గంటులమిన్న లేక చనఁ † గార్యమె? రామునిఁజేరి జానకిన్
గంటిమి, తోడితేర, మనఁ † గాఁ దగునా మిమునంతవారికిన్?

౧౩౩౯

ఉ. వీరుఁడు గాడ్పుపట్టి హతఃపీరముఁ జేసె సురారివారమున్
గారియ మనస్య మేమి గలుఁగం గల? దుర్విజఁ దెత్త మన్న నా
వీరుని జాంబవంతుఁడు సువిశ్రుతశౌర్య! భవత్సమూహాయున్
దీ రగు, నైన రాఘవుమతిం జనఁగాఁ దలపోయుమీ యనన్.

౧౩౪౦

←→ కవులు కిష్కింధకుఁ బోవు మార్గంబున మధువనంబుఁ జూచుట. ←→

కం. సరి సరి యని రంగదకే, సరిసూనులు సున్నవారు¹ † శాఖామృగముల్
పరమమతి వాయుజపుర, స్ఫరము మహేంద్రాద్రిఁ బాసి † చయ్యనఁ జనఁగన్.

సీ. మేరుమందరసముల్ † భూరిగజాభులు, మార్తండపథమెల్ల † మాటు పటుచు
నట్టులు వ్యాపించి † యాంజనేయునిఁ దమ, దృష్టులచే వహి † యించునట్లు
కనుతెప్ప వెట్టక † కాంచుచు నాతనిఁ, గొసయాడుచును స్వామి † పనిని దీర్చి
నార మన్తుదమున † వారక ప్రియభాష, ణంబును జేయు చ † ననన్యచిత్త

ఆ. వృత్తి యుద్ధమునకు † వేడుక సేయుచు, రామసాహ్యమునకు † రాగపడుచు
మింట నేగి కనిరి † కంటికిఁ బండువౌ, మధువనంబు మిగుల † మంజులంబు. ౧౩౪౨

ఉ. నందనసన్నిభం బయి య † నంతముదావహమై ద్రుమావళీ
సుందరవల్లరీనికర † శోభిత మై సకలాప్రధృష్య మై
యందము మీఱఁగా దధిముఖాఖ్యుఁడు సూర్యజమేనమామ దా
నందు వసించి కాచు నెపు † డర్కజముత్కర మద్ది గావునన్.

౧౩౪౩

కం. దానిం గని క్రోతులు మధు, వానం దమకించి కొమరు † నంగదు వేడక
లోనం జన నిమ్మని యతఁ, డొననెఁ గపివృద్ధవిధిజ † లామోదింపన్. ౧౩౪౪

←→ కవులు మధువనంబుఁ జొచ్చుట. ←→

కం. యువరా జనుమతి సేయఁగ, నవనీరుహచారు లెల్ల † హర్షరసావే

శవివశు లై నృత్యంబుల, వివిధంబులుగాఁగఁజలిపి † వెసఁ జొచ్చి వనిన్. ౧౩౪౫
మానిని. ఆడెడువారును వేడెడువారును † హాయిగఁబాడెడివారును నై
వీడెడివారును గూడెడివారును † వేడుక లాఁగులు వేసెడువా

¹ ఉన్నవారు = తక్కినవారు.

దోడెడువారును గూలెడివారును ♦ నూఁగెడివారును మీసములన్

దీడెడువారును దాఁటెడువారును ♦ దేకెడివారును నైరి కపుల్. ౧౩౪౬

సీ. కొనకొమ్మనొక్కటి ♦ శ్రోతియొక్కం దూఁచి, పెఱకొమ్మమీఁదఁగు ♦ ప్పించియెగసె
శాఖయొక్కటినుండి ♦ సరగున నీల దూఁకి గొబ్బున వేటొక్క ♦ కొమ్మ కెగిరె
బైకొమ్మపెనుండి ♦ పడుచుఁగ్గిగొమ్మను, నొక కేలగ్రహియించి ♦ యూఁగునొకఁడు
కొమ్మలలో డాఁగి ♦ శ్రోతియొక్కఁడు సేరఁ, దటుకునఁ బైపడి ♦ తఱుమునొకఁడు

ఆ. ఒక్కఁ డెక్కిరించు ♦ నొక్కరుఁ డిగిలించు

నొకఁడు కొక్కిరించు ♦ నొకఁడు కూయు

నొకఁడు కిచకిచ మను ♦ నొక్కఁడు గికురించు

నొకఁడు లాఁగు వేయ ♦ నొకఁడు లాగు. ౧౩౪౭

ఉ. పాడుచు నుండ నొక్కరుఁడు ♦ పైపడి నవ్వు నొకండు నవ్వుచో

నేడుచు చేగు వే తొరుఁడు ♦ నేడువ నొక్కఁడు వెక్కిరించుచున్

జూడఁగఁబోవు నాతనిని ♦ సొంపు బలే యని కొక్కిరించుచున్

గూడఁగఁ బోవు నాతనిని ♦ గ్రోతి మ తొక్కఁడు నవ్వుటాలకై. ౧౩౪౮

కం. ఈవిధి నిచ్చఁ జరించుచు, ద్రావఁగఁ జేనియలు తృప్తి ♦ దనరనివాఁడున్

వావిరి మత్తెక్కనివాఁ, డావనచరన్ద్రనమితి, యం దరిది గనన్. ౧౩౪౯

కం. ఈరీతి భాతి దీఱఁగ, నారామముఁ గలఁచి డులిచి ♦ యచ్చటిపండుల్

గోరంబుగఁ గూలిచి ద్రుమ, వారంబులఁ బెల్లు రేఁగి ♦ వానరు ఋన్నన్. ౧౩౫౦

→ దధిముఖుండు కపుల వారించుట. ←

కం. ఇంతకు దధిముఖవానరుఁ, డెంతయుఁ గోపించి వనము ♦ నెటులే గావన్

జింతించి వానరావళి, యంతికమున కేగి వారి ♦ నాఁపఁ గడంగెన్. ౧౩౫౧

కం. తిట్టెను గొందఱ వెలికి, న్నెట్టెను గొందఱకుఁ బలికె ♦ నీతులు కేలన్

గొట్టెను గొందఱఁ గొందఱ, మొట్టెను బిడికింటఁ గినిసి ♦ మునుకొని కపులున్.

కం. కొఱికిరి కొందఱు కొఱల, బఱికిరి గోళ్లులను గాళ్లఁ ♦ బడ నడిచి ధరన్

బఱబఱ యీడ్చిరి కరముల, నఱిముఱి మర్దించి విడిచి ♦ రావనపాలున్. ౧౩౫౩

కం. కొందఱు ద్రోచిరీ పాసీని, గొందఱు దూషించి రథికఁ, కోపంబున ని

ట్లందఱు బాధించుచు వా, నిం దరుచరు లావనంబు ♦ నిర్మూలించన్. ౧౩౫౪

→ { అంగదహనుమంతుల ప్రాపునఁ గపులు మధువనంబున
నిచ్చకొలఁది సంచరించుట. } ←

కం. అంతట హనుమంతుఁడు కపి, కాంతులతో మీరు తృప్తి ♦ గన నవ్యగ్ర

స్వాంతంబుల మధు వానుఁడు, చెంతలఁ జేరంగ నీను ♦ సిద్ధము పగతున్. ౧౩౫౫

సీ. హనుమంతుఁ డాడినఁ యామాట లాలించి, యంగదుం డిట్లను + హరివరేణ్య
 లార! యవశ్యకాఁర్యం బకార్యం బైనఁ, గృతకృత్యుఁ డగువాయుఁ నుతునిపలుకు
 ఇప్పల్కుఁగూర్చి నేఁ + జెప్పంగవలయునే, తేనెగ్రోలుం డాసఁతీర ననిన
 బళి బళి యని మెచ్చి + బలిముఖుల్ వెల్లువ, పోలఁ జొచ్చిరి వనఁ పాలకులను.

తే. మొదలఁ దాఁచిరి త్రోచిరి + మొగము పగుల

ద్రోణమాత్రము మధువు సంఘోషముగను

నెల్లవారలుఁ ద్రావిరి + కొల్లగాఁగఁ

గొన్నిటిని నేలఁ బగులంగఁ + గొట్టి రపుడు.

౧౩౫౬.

కం. నైసర్గికబలమునఁ బృథ్వీసుతఁ గనుఁగొనుట వార్తఁ వినుటను మఱి తా

రానుతుననుమతిఁ దేనియ, నాసలు దీరంగఁ ద్రావి + రగచరు లెల్లన్. ౧౩౫౭

సీ. కొందఱు మధువాని + కొంత పాఱఁగ వైచి, మైనపుటుండల + మాఱుకొనిరి.

కొందఱు కైపెక్కి + కొమ్మలఁ జేఁబూని, యాకు సెజ్జల¹ బడి + రాద మఱచి

మత్తునఁ గడు వేఁదు + తెత్తినపోలికిఁ, ద్రోవు లాడిరి కొంద + తేవు చెలఁగఁ

గొందఱు గర్జింతు + కొందఱు నిద్రింతు, కొందఱు కిలకిల + కూయు చుండు

ఆ. తేమొ యేమొ చేసి + హిహిహి యందురు గొంద

తేమొ యేమొ చేసి + యెగిరి కొంద

తేమొ యేమొ చేసి + యెలమిఁ జెప్పిరి కొంద

తేమొ యేమొ చేయ + నంచి రపుడు.

౧౩౫౮.

ఉ. వానరవర్గముల్ పడెడిఁ పాట్లు గనుంగొని కిన్క మై మధూ

ద్యానమురక్షకుల్ దధిముఁ భానుచరుల్ వెన రాఁగ వారలన్

జానుల ముష్టిఘాతములఁ + జావఁగ మోఁదుచు దేవమూర్తమున్

గానఁగఁ జేయ భీతిగొని + క్రచ్చఱఁ బాటిరి నేత యుద్ధకున్, ౧౩౫౯

ఉ. ఇమ్మెయి నేగి యాదధిముఁ ఖేళ్యరుఁ గన్గొని వాయుపుత్రుసా

యమ్మున వానరాళి వనఁ మంతయుఁ బా డొనరించి మమ్ములన్

గుమ్మిరి జాను దేశముల + గుద్దిరి ముష్టుల, వెండి దేనమా

ర్గములు² చూపి రన్నఁ గినుఁకం గొని వారల నూఱడించుచున్. ౧౩౬౦

శా. రండీ వానరులన్ బలాంధులను గ్రాఁర్యం బార మర్దింత ము

చ్చండత్వంబున నంచు నాతఁ డొక భూఁజశ్రేష్ఠముం గొఱచు రాఁ

గొండల్ గుండులు తాలుఁ జెట్టుఁ గొని నఁక్రోధాంతరంగంబునన్

దండన్ డాసిరి తక్కు క్రోతులు వెనన్ + ధండింపఁ గీశేశులన్. ౧౩౬౧

౧౩౬౧

¹ సెజ్జ = శయ్య. ² దేవమూర్తిము = ముర్తస్థలము.

↔ అంగదుండు దధిముఖునిఁ దన్నుట. ↔

- సీ. వానరవరు లిట్టు ♦ వచ్చి నేలను జెట్లఁ, గ్రుమ్మరు క్రోతులఁ గుంపుమీఁదఁ
గవిసిన నాతనిఁ కడఁకఁ గనుంగొని, పావని మొదలగు ప్రముఖు లెల్ల
నచటికిఁ బఱ తెంచి ♦ రంగదుఁ డంతటఁ, దరుహస్తుఁ డైనయా దధిముఖుండు
దనకుఁ బూజ్యం డని ♦ మత్తత నెఱుఁగక, కోపించి కేలిచేఁ ♦ గూలఁ దాఁచి
ఆ. నలియ గ్రుద్ది విడువ ♦ వెలవెలఁ బోవుచు, రోజుకొనుచు నెత్తురులు దొరంగ
నంగసంధి ప్రిదుల ♦ నరసావు చచ్చియు¹, లేచి యాపె బెఱ వలీముఖముల.
తే. ఎట్టులో వారువిడువంగ ♦ నేగుదెంచి, యేకతంబునఁ దనవారి ♦ నెల్లఁ గూర్చి
దధిముఖుం డిట్టు లను వీరు ♦ మధువనంబునంద యుండఁగ మనమెల్ల ♦ నరిగివేగ.
ఉ. రామునితోడ నున్నకపిఁ రాజును గన్గొని యొక్కయంగదుం
డే మునుకొంచు దోషముల ♦ నెల్ల ఘటించె నటంచుఁ జెప్పఁ బై
తామహామున్ దురాసద ముదాత్తము నిష్టవనంబు గావునన్
దామన మేది కీశవతి ♦ దండనముల్ ఘటించు వీరికిన్. ౧౩౬౪
- కం. భూవల్లభ శాసనవరి, భావులు దుర్గతులు వీరిఁ ♦ బరిమార్చింపం
గా నలయు నంత వీరల, కావరమును దొలఁగు మనకుఁ ♦ గసియుం దీలున్.
కం. అని తనబడిఁ దక్కినమధు, వనపాలకు లేగుదేర ♦ వానరపతిపు
త్రునిఁ జూడనాకసంబునఁ, జని దధిముఖుఁ డొక్కత్రుటిని ♦ సత్వరుఁ డగుచున్,
ఆ. రామచంద్రవిభుని సౌమిత్రి సుగ్రీవుఁ, గాంచి యచట డిగ్గి ♦ కపికులాభ
రణముఁ జేరఁ నేగి ♦ ప్రణతిఁ గావించెన, త్యంత మార్తి మొగమునందు వ్రేల.
↔ దధిముఖాదివనపాలకులు సుగ్రీవునితోఁ గపులదుశ్చేష్టలు దెల్పుట. ↔
- కం. ఇమ్మై ధీనతఁ దనపా, దమ్ములఁ బడ సూర్యసుతుఁడు ♦ దధిముఖుఁ గనిలే
లెమ్మా! భయపడకుము విష, యమ్మును వినిపింపు మంచు ♦ నాశ్వాసింపన్.
ఆ. అతఁడు లేచిపల్కె ♦ నధిప! నీజనకుని, తరమునందు నన్నతరమునందు
నీతరంబునన్, వనేచరు లావంక, మలయరానిరమ్యమధువనంబు. ౧౩౬౫
- ఉ. ఆవనచారు లెల్లవిలయం బొనరించిరి పాడు పాడుగాఁ
ద్రావిరి తేనె, లెల్లఫలఁ రాజి మెసంగిరి, తక్కు తేనెలన్
భూవివరంబులం దొలుకఁ బోసి, రిదే మని వీర లడ్డ మై
పోవఁగఁ గొక్కిరించి కనుబొమ్మలు చూపిరి గుఱ్ఱుకొట్టుచున్. ౧౩౬౬
- ఉ. ఏపున వీర లొక్కటిగ ♦ నేగి వని న్వేడలుం డటంచనన్
గోపముతోడ ముష్టులను ♦ గ్రుద్దిరి, గ్రుమ్మిరి కాలుసేతులన్

¹ అరచావు చచ్చు = మూర్ఛపోయి.

జూపిరి దేవమార్గముల † శుంతుతనాన యథేచ్ఛ మిట్లు నీ
భూవతితం జెలంగి పలుపోకలఁ బోయిరి తోట పాడుగన్.

౧౩౭౧

కం. అని విన్నవించు చుండఁగ, విని లక్ష్మణుఁ డనియె నోరవిప్రభవా! యే
మనియెడి నీవనపాలుఁడు, వనరెడి నిటు లేల యనిన † వాక్యజ్ఞుఁ డనున్.

౧౩౭౨

→ { సుగ్రీవుఁడు లక్ష్మణుతో హనుమదాదులు మధువనంబున
విహరించుటఁ దెల్పుట. }

సీ. ఆర్య! సామిత్రి! యుద్ధానపాలుఁడు వీఁడు, దధిముఖుం డనియెడితరుచరుండు
దక్షిణదిశ రోయఁ † దరలి పోయినయంగ, దాదులు చనుదెంచి † మోదమునను
మధువనంబునఁజొచ్చి, మధు వంతయుం ద్రావి, యిచ్చావిహారంబు † నలమిఁజలుపు
చున్నవా రట యందు † నూహింప నివి యెల్ల, నకృతకృత్యులచేత † లనఁగ రాదు
తే. వనముఁ జొచ్చిన యప్పుడె † వారుకార్య, సాధకతఁ గ్రాలు చుండుట † సత్య మయ్య
చూడఁబడె దేవి, సత్యంబు † సుమ్ము హనుమ, చేత నే యది యితరుల † చేతఁ గాదు.

కం. ఈకార్యము సాధింపఁగఁ, జేకుటుఁ బావనికె యొరుల † చే నిదియానే
యాకపివరునకెళిక్తియు, ధీకలిమియు శ్రుతము తెంపు † తేకువ గలుగున్.

౧౩౭౪

ఉ. మంతిరి జాంబవంతుఁ డట † మానుగ వానరకోటికిఁ హనూ
మంతుఁడు రక్షకుం డట, సమానవిహీనబలాఘ్నఁ డంగదుం
డింతకు నేలినాతఁ డట † యిట్టిరు పూనినకార్య మొక్కయా
వంతయు మొక్కపోనె? ఫలవంతము యా టది యేమి చోద్యమో?

౧౩౭౫

కం. అంగదుఁ డాదిగఁ బ్రముఖులు, భంగించిరి మధువనంబు † వారింపంగఁ
జెంగటి కేగిన జానుల, నంగంబుల నలియ దంచి † రట యీకపులన్.

౧౩౭౬

చం. వనజదళాయతాక్షిఁ గని † వచ్చినవారలు వారు కాని చో
వనమును బ్రహ్మాదత్తమును † వారట కన్నుల వైనఁ జూడఁగాఁ
జనియెడివారు? నాఁగ శ్రుతి, సౌఖ్యదవాక్యము లాలకించి యా
యినకులదీపకుల్ పరమహృష్టతఁ దుష్టి నహించి రంతటన్.

౧౩౭౭

→ సుగ్రీవుఁడు కపులకుఁ ద్వరగ రం డని దధిముఖుచే వార్తఁ బంపుట. →

చం. ఇనజుఁడు తోటవాని కనియెం గపివల్లభ! నీధువాక్యముల్
వనచరు లావనంబునను † వారక గ్రుమ్మరి రంచు వింటచే
ఘనముద మయ్యె, సాధితనుకార్యులు మన్నన కర్హులే కదా?
గనుక ఊమించితిం గపులఁ † గానఁగ నేగుము పల్కుమివ్వధిన్.

౧౩౭౮

కం. హనుమంతుడు లోనుగఁ గల, వనచరవద్యులచరిత్ర • వనుధాతనయం
గనుటను వారిప్రయత్నము, వినఁ గోరితి నృపులతోడ • వేరం డనుమా. ౧౩౭౯
కం. అని చెప్పి సంప్రహృష్టుల, ఘనముత్సంఘల్లనయన • కంజుల నృపులన్
గని పులకితగాత్రుండై, యినజుడు కార్యంబుసిద్ధి • కెంతయుఁ బొంగెన్. ౧౩౮౦

→ అంగదాదులు సుగ్రీవుకడకుఁ బోవుట. ←

కం. తరణికులోదారకులకుఁ, దరణితనూజునకు మ్రొక్కి • దధిముఖుఁ డరిగెన్
బరిచరయుక్తుం డగుచును, దరణిపథంబున యథాగతత్వరితమునన్. ౧౩౮౧
సీ. మధువనంబున డిగ్గి • మధువారి మూత్రించి, కైపేది లేచిన • కపులఁ గాంచి
యంగదుఁ జేరంగ • నరిగి యంజలి మోడ్చి, రోషింపకయ్య మాదోషమునకు
నజ్ఞానవశమున • నడ్డగించిరి వన, పాలురు మిమ్ము నృపాలతనయ
యువరాజ! నీవ యీ యుద్యానమున కెల్ల, బ్రభుఁడవు మూర్ఖత • బలిమిఁ జేసి
తే. చేసితిమి నేరముచు మదిఁ • జేర్చు కీవు; మమ్ము క్షమియింపు మీరు వనమ్ముఁ జేర్చ
నేగుదెంచుట నీదుపిత్తవృన్దనకును¹, నేను బోయి వచించితి • మాననీయ. ౧౩౮౨
కం. దోషంబుగ నేఁ జెప్పిన, భాషణముల నాలకించి • పతి యది యేమో
రోషింపఁడు మీపై సం, తోషంబున వేగ ర మ్మనుచుఁ జెప్పు మనన్. ౧౩౮౩
ఉ. ఆకపిమూట లెల్ల విని • యంగదుఁ డిట్లను వానరాళితో
నీకథలెల్ల రాఘవకుఁ లేంద్రుఁడునున్ విని యుండునే కదా
ప్రాకటలీలఁ దేనియలఁ • ద్రావి శ్రమంబును దీర్చుకొంటి మిం
కేకరణీయ మిందుఁ గల • దేగఁగ నాఁ బినతండ్రిఁ జూడఁగన్. ౧౩౮౪

కం. మీరెల్ల రెట్లు చెప్పిన, నారీతి నొనర్చువాఁడ • నగచరులారా!
యారయఁ ద్వత్పరతంత్రుఁడఁ, గారియముల సందియంబు • గలదే దీనన్. ౧౩౮౫

కం. యువరాజను మీ కెల్లర, కవుదుమగా కేమి దాన • నాజ్ఞాపింపన్
దవుదునె? కృతకర్తుల మిము, నవునే వీడింప రిత్తి • యాజ్ఞలచేతన్? ౧౩౮౬

చం. అన విని వార లెల్లరుఁ బ్రహర్షమునం బ్రభు వెవ్వఁ డీగతిన్
వినయము దోపఁ బల్కుఁ, బృథివీపతి నంచును భాగ్యనష్టచే
తనుఁ డయి తానె సర్వ మని • దర్పముఁ జూపును గాక యన్యుఁ డి
ట్లనునతఁ డున్నె? భావిశివఁ తార్హతఁ² దెల్పెడి నీవినీతియే. ౧౩౮౭

కం. నీవిద్వేషము లేకడు, గేనియు నటుపెట్టఁ జాల • మెట్లరము నృపా
లా! నీచెప్పినయట్టుల, వానరపతిఁ జూడఁబోవ • వల నగు ననినన్. ౧౩౮౮

ఉ. మంచిది లెం డటన్నవిని • మానుగఁ గీశులు మింటిజూడ లం
ఘించి జవాన యంత్రమున • క్షిప్తములై చనుకొండ లట్లు ల
భ్యంచితలీల నేగిరి మాహాంబుదసంఘము లట్లు గర్జలన్
నించుచు; రామచంద్రుఁ డట • నీరజలోచనవార్త రామికిన్ ౧౩౮౯

¹ పితృవృన్ద = పిన్నతండ్రి. ² భావి...ర్హత = రాగలమేలునకు యోగ్యత.

➔ సుగ్రీవుడు శ్రీరామునకు ధైర్యోక్తులు చెప్పుట. ➔

సీ. తపియింపఁ గనుఁగొని † తపనతనూభవుం, డూరార్చి యిట్లను † నీరజాక్ష
వీరలు చూచిరి † వారిజాతాక్షిని, సందియం బేమియు † నొంద వలదు
గడువు దాటియు నన్ను † గానఁగ వత్తురే, కార్యంబు సాధింపఁకయ నృపాల!
యంగదుం డంతటిఁ యనదయో వరశౌర్య, తేజఁడు రత్త యే † తేరుటకును?

తే. గార్యమును జేయకయుఁ బ్రవృత్తుఁడు, తండ్రిదాతలచే రక్షితుండు వైన
నామధూద్యానరత్నంబు † నేమిమొగముఁ, బెట్టుకొనిచొచ్చు నెదభీతిఁ † గొట్టుకొనఁగ.

తే. ఊటడిల్లుము రఘువర! † యూటడిల్లు, సంశయము మానవయ్య కౌ † సల్యతనయ!
చూడఁబడె దేవి, నిక్కంబు † నుమ్ము హనుమ, చేతనే యది యితరుల † చేతఁగాదు.

కం. ఈ కార్యము సాధింపఁగఁ, జేకులుఁ బావనీకె యొరుల † చే నిది యానే?
యాకపి¹యెడఁ దేజమునలె, నీకపియెడ శక్తిబలము † ప్రేక్షయు ధ్రువమా. ౧౩౯౨

ఉ. మంతిరి జాంబవంతుఁ డట † మానుగ వానరకోటికిన్ హనూ
మంతుఁడు రక్షకుం డట, సమానవిహీన బలాభ్యుఁ డంగదుం
డింతకు నేలినాతఁ డట † యిట్టిరు² పూనినకార్య మెన్నఁ డా
వంతయు మొక్కపోనె? యిపు † డార్చి దొఱంగు మతుల్యవిక్రమా. ౧౩౯౩

➔ హనుమంతుడు శ్రీరామునకు సీతాదేవిస్థితిఁ దెలుపుట. ➔

సీ. ఇటు ముచ్చటింపఁగ † నింతలోఁ గార్యసిద్ధిని దెల్పురీతి గర్జనము లమరఁ
గిష్కింధ కేతెంచు † కీశుల కిలకిలా, శబ్దంబు మింట నానన్నమైన
నది విని సుగ్రీవుఁ † డాయతొంచితవాలుఁ, డై యుండె వానరు † లంగదాంజ
నేయపురస్సరు † లై యరుదెంచి రాఘవకపినాథాంతి † కమున డిగిరి

తే. యంత శిరమున మ్రొక్కి వాతాత్తజండు
రామవిభునకు నియతయుఁ † ప్రాణయుక్త³
దేవి⁴ యన ఫలియించె బో † భూవరేంద్రు
కార్యమని సంతసం బందె † గపివిభుండు. ౧౩౯౪

ఆ. ప్రీతియుక్తు లగుచు † శ్రీరామలక్ష్మణుల్, కడుఁబ్రియంబుఁ దెలుపుగంధవాహు
నాత్మజాతుఁ గనిరి † సాదరాలోకన,పంక్తు లతనిమీఁదఁ † బరఁగఁ జేసి. ౧౩౯౫

ఉ. రాముని లక్ష్మణుం బ్రవగఁ † రాజును జేరి నమస్కరించి శా
ఖామృగపాళి భూమినుతఁ † గాధ వచించెను లంక నామె సు

¹కపి = సూర్యుడు. ²ఇట్టిరు = ఇట్టివారు. ³నియత - శిలముగలది, ప్రాణయుక్త - ప్రాణముతోనుండునది. సీత ప్రాణముతోనుండియు శిలముచేడి యుండనేని చచ్చినదానితో సమానయే కావున మొదట నియత యని హనుమంతుఁడు చెప్పెను. ⁴మొదట దేవి యను పదముఁ జెప్పిన సీత భ్రష్టరా లయ్యెనని చెప్పినో మరణించెనని చెప్పినో యని యంతలో రాముఁడు పరితపించునని ముందు నీయత, ప్రాణయుక్త యనిచెప్పి తరువాత దేవి యని చెప్పెను.

త్రామనిరోధిమందిరధారం జెఱి నుండుట, రాక్షసాంగనా
భీనుబిభీషికల్,¹ గడువు ధ పెట్టుట, తత్సతిభర్తృభక్తియున్.

౧౩౯౬

ఉ. జానకి సేమ మంచుఁ గపిసత్తము లాడఁగ రాఘవుం డనున్
వానరులార! సీత యెట ధ వర్తిలు చున్నది? నాయెడాటమం
దేనియతిం జరించు! నిది ధ యెల్లను జెప్పుఁ డ టన్ననంజనా
సూనుని నీవు పల్కు సతిఁ ధ జూచినవాడ వ టన్నవానరుల్.

౧౩౯౭

కం. హనుమంతుండును వసుధాతనయామణి యుండుదెసకుఁ ధ దన్వీరుణికిన్
సనయంబుగ శిరమున వం,దన మొనరిచి² యిట్టు లనియె ధ దశరథసుతుతోన్.

→ { హనుమంతుండు శ్రీరామునకు సీతాదేవి } →
లంకయం దున్న దని తెల్పుట.

స్త్రీ. శతయోజనాయతసాగరంబును దాటి, భూమిజఁ గనుకోర్కిఁ ధ బోయినాడ
నచట దుష్టాత్ముఁ డొననురారి రావణుం, డేలెడిలంక య ధ నోటలు గలదు
ఆరాక్ష సేశ్వరుఁనంతఃపురంబున, స్వాభిలాషంబు నీయంద యునిచి
జీవించి యుండెడి సీతను గంటి వి,రూపరక్షస్త్రీలు ధ రూక్షముగను

తే. మీఁడ మీఁడను దర్జింప ధ మిడుకు చున్న, దతివ దుఃఖ మెఱుంగని ధ యట్టిసౌఖ్య
శీల యిం తంత యనుచును ధ జెప్ప రాని,శోకమునఁ గుందు చున్నదశోకవనిని.

స్త్రీ. రావణునంతఃపురంబునఁ జెఱఁ జిక్కి, రాకానిఘూఁకలు ధ రక్ష సలుప
నొకటిగఁ బెనఁగొన్న ధ యొంటివేనలితోడఁ, గటికినేలను బండి ధ కష్టపడుచు
సనవరతంబుఁ ద్వద్ధ్యానరతాత్మయై, యడజడి హేమంతమందు నళిని
నాఁగ వివర్ణయై ధ నవసి రావణుకోర్కి, వృథచేయ దేహంబు ధ విడువఁ దలఁచి

ఆ. నిశ్చయించి యున్న నెలఁత నెట్టెట్టులో, యేను గాంచి యామె ధ కెఱుకపడఁగ
నెలమిఁ బొగడినాడ ధ నిత్యైకువంశవిఖ్యాతి దేవి నమ్మఁ ధ గలుగుటకును.

కం. ముచ్చటలను సర్వార్థము, లచ్చపలాక్షికిని జెప్ప ధ నగచరపతితో

నచ్చున్నేహము మీకిట, నచ్చుపడుట కబ్జనేత్ర ధ హర్షం బందెన్.

౧౪౦౧

→ హనుమంతుండు శ్రీరామునితో సీతాదేవి వాక్యంబులు దెల్పుట. →

ఉ. నిన్నుమహానుభావ! కడు నిర్మలచిత్తమునన్ స్మరించుచున్

సన్నతభక్తిశీలములు ధ సాధ్వీగుణంబుఁ దపంబుఁ బాయ కం

¹బిభీషికల్ = బెదిరింపులు. ²హనుమంతుండు సీతను జూడకముందు రాముండు ఋష్యమా
కంబునఁ బడు విరహతాపముఁ జూచి యింతటివాడు గూడ నొకస్త్రీకై యేడ్చుచున్నాడే యేమి యీ
యాన జితేంద్రియత్వమని తలఁచుచుండెను. సీతను జూచినపిమ్మట నామెను దేవతగా భావించుటయే గాక
రాముండు రావణాసురుని జంపుటయందు నిమిత్తమాత్రమే యనియు నామె మహిమచేతనే లంకయం
తయు ముందే దగ్ధమైనదనియుఁ దలఁచినవాడాయెను. ఆకారణముచే రామునియందుకంటె సీతయందు
హనుమంతునకు యొక్కవ భయభక్తులు.

దున్నది, నేను జూచితి,¹ రఘూత్తమ! నీకు సభిజ్ఞ చిత్రకూ

టోన్నతసీమఁ గాకికథ • యొందు వచించియు నాకు నిట్లనెన్. ౧౪౦౨

కం.హనుమా! యిచ్చటఁ జూచిన, దనుమా సర్వంబుఁ బురుషహర్యత్సునితో

నినకులదీపకుతో నని, నను నాజ్ఞాపించెఁ గంజనయన నృపాలా. ౧౪౦౩

కం.మిక్కిలియత్నముతోనే, నక్కట రక్షించితిని మహామణి యిది నీ

వక్కాకుత్థున కిమ్మా, యక్కపినాథుండు వినఁగ • ననుమా యిట్టుల్. ౧౪౦౪

ఆ. గండభాగమునను • గరఁగిపోఁ దిలకంబు, స్వేదబిందువులను • జిత్రరీతి

మణిసిలనునొకంట • మమతమీఱఁగ నీవు, తిలక ముంచుటయునుదలఁపవలయు.

ఉ. దాచితి నీజలోద్భవము • దాశరథీ! యిది నీమనోంబుజం

బాచి కొనంగఁ జాలుట మహాత్మ! భవద్విరహానలంబు నన్

గ్రాచెడివేళ ని న్గనినకైవడి దీనిని గాంచి పొంగుదున్

సైచుట దోష దింక రఘుచంద్రమ! యియ్యది నీకుఁ బంచితిన్. ౧౪౦౬

కం.నెల యొక్కటి యెటు లేనియు, నిలుపుదుఁ బ్రాణంబు మేన • నీరజనయనా!

నెల కావల బ్రదుకను సోఁకులచేతికిఁ జిక్కి నిజము • కువలయనాథా! ౧౪౦౭

చం.అనుచుఁ గృశాంగి ధర్మరత • యాశరసాధనిరుద్ధ ధారిణీ

తనయ నృగాక్షి పల్కెను యథాస్థితి సర్వము నీకుఁ దెల్పితిన్

వనధిఁ దరింపఁ బూనుము దివాకరవంశమణి!యె టేని యం

చును రతనంబుఁ జేత నిడె • సాంపుగ వారలు విశ్వసింపఁగన్.² ౧౪౦౮

→ శ్రీరాముఁడు సీతాదేవిచూడామణిని జూచి దుఃఖించుట. ←

కం.రాముఁడు తన్నణిఁ గైకొని, ప్రేమంబున నక్కుఁ జేర్చి • ప్రియసోదరుతో

భామినిఁ దలంచి దుఃఖోద్దామతఁ బలవించి నూర్యతనయున కనియెన్. ౧౪౦౯

సీ. సుగ్రీవ! యీదివ్యచూడామణిని జూడఁ, జూడ నామనము లేదూడఁ గన్న

ధేనువు చేపెడితెఱఁగునఁ గరఁగెడి, త్కృతనూభవకు మామామగారు

వఱలుప్రేమమున నుద్వాహవేళను శిర, మం దిది గూర్ప నత్యంతకౌంఠిఁ

దేజరిల్లుచు నుండె • దివ్యంబు సజ్జన,పూజితం బంబునంభూత మైన

ఆ. దీని నభ్యరమునఁ • దృప్తుఁ డై శక్రుండు, జనకునకు నొసంగె • సారదయను

మణిని జూచినంత • మామామ జనకుని, నాత్మజనకుఁ గన్న • యట్టు లయ్యె.

కం.ఆతరుణీమణిశిరమున, భాతిం జెలువారు దీనిఁ • బరికింపఁగ నా

కోతరణిజ! భూనుతయే, ప్రీతిం జనుదెంచినట్టిరీతిగఁ దోచెన్. ౧౪౧౧

¹ నేను గన్నులారఁ జూచి చెప్పుచున్నాను గాని యితరులు చెప్పిన ముచ్చటలను నేను జెప్పలేదు.

² ఆత్మశ్లాఘగా నుండుననియుఁ గార్యనివేదనమునకనావశ్యకమనియు రామునకుఁ గావలసినది సీతా వృత్తాంతమే గావునఁ దాను బడినకష్టము, చేసినకార్యము నొకటియేనియుఁ జెప్పినవాఁడు కాఁడు.

ఉ. వారక దప్పిచే నలఁగుఁవానికి నీరము పోయరీతిగా

సారెకు సీతవాక్యముల ఁ సౌమ్యగుణా! వచియింపవయ్య, యా

వారిజనేత్ర లేకయును ఁ వారిజ మీరతనంబుఁ గంటి, నా

కారయ నింతకంటెను మహత్తరదుఃఖము లున్నె లక్ష్మణా!

౧౪౧౨

చం. ఒక నెల దాఁకఁ బ్రాణమున ఁ నుండఁగఁ జాలినయేని యింక జా

నకి చిరజీవ, నేనొకక్షణం బసితేక్షణ లేక మేనిపొం

దిక బ్రదుకంగ నేర, సుమతీ! ననుఁ దోడ్కొని పోఁగదే ప్రియా

నికటముఁ జేర, వార్తను వినిన వశమా యిట నాకు నిల్వఁగన్?

౧౪౧౩

మ. అకటా! యెట్లు వసించునో కదె మదీయాత్మేశ భీశీల యా

వికటాలాపభయంకరాస్యసురవిద్యేష్యాళిమధ్యంబునన్;

బ్రకటాభ్రాన్వృతశారదేందుసమ మై ఁ పద్మాక్షి నెమ్మోము త

న్నికటానేకపలాశనావృతము నై ఁ నిస్తేజ మై యుండదే?

౧౪౧౪

కం. హనుమా! సతినుడు లన్నియు, ననుమా మందునను బ్రదుకుఁ నాతురురీతిన్

విని బ్రతుకువాడ న న్నే, మని మధురాలాప మధుర ఁ యనె మచ్ఛ్యుత యై.

↔ { హనుమంతుఁడు శ్రీరామునకుఁ గాకాసురసృతాంతం } ↔
బభిజ్ఞానంబుఁ దెలుపుట.

కం. అని రామచంద్రుఁ డడిగిన, హనుమంతుఁడు భూమికన్య ఁ యాడిన వెల్లెన్

వినిచె సతి చిత్రకూటంబున వృత్తము గుటుతుఁ జెప్పెఁ ఁ బురుష రేణ్యా! ౧౪౧౬

కం. నీతోడుత నిద్రించుచు, సీతాసతి మున్నె లేవఁ ఁ జెచ్చెరఁ గాకం

బాతరుణీస్తనమధ్యము, శాతనఖాగ్రమునఁ జీరె ఁ సహసోద్గత మై.

౧౪౧౭

కం. ఆర్యజనోత్తమ! నీవును, బర్యాయంబునను నీదుఁపడఁతుకతోడ సౌ

కర్యంబుగ నిద్దుర గొన, ధైర్యంబునఁ బక్షి మరలఁ ఁ దద్దయు నేఁచెన్.

౧౪౧౮

కం. మాటికి మాటికి ముక్కునఁ, గాటు పడం బొడువఁ బొడువఁ ఁ గాకము నీసీ

మాటి¹ దదుద్గతరక్తము, నూటిగ నీమీఁదఁ బడియె ఁ శుద్ధచరిత్రా! ౧౪౧౯

ఉ. పాపపుఁబుల్లు సీత కిడుఁబాధ సహింపఁగ లేక నిద్దురన్

లేపెను గాదె రామ! నిను ఁ లేచి నృపాల! స్తనాంతరంబునన్

జేపడియున్నకాటుఁ గని ఁ చిత్తమునం గన లూని యెవ్వఁ డీ

పాపముఁ జేసెఁ జెప్పు మీఁకఁ ఁ బైదలి వానిని రూపు మాపెదన్.

౧౪౨౦

ఆ. రోష వేగమునను ఁ రోఁజెడిపంచవ, క్రంబుపాముతోడఁ ఁ దవిలి యెవ్వఁ

డాడుకొనఁగఁ జొచ్చె ఁ నంబుజలోచన! యనితి వపుడు నీకు ఁ నభిముఖముగ.

ఆ. రక్తసిక్తనఖరః¹ యుక్త మాకరటంబుఁ, గనితి కనినయంతఁ ధ గాకిరూపుఁ
గొనినయట్టిశక్రుఁకొమరుండు గాడ్పనఁ, బర్వతంబు డిగ్గి ధ పాటఁ దొడఁగె.

సీ. అది చూచి నీవు భృశాగ్రహవశుడ వై, యాయరిష్టముపట్ల ధ నదయుఁ డగుచు
దర్భాసనంబున ధ దర్భయొక్కటిఁ దీసి, బ్రహ్మమంత్రంబునఁ ధ బ్రజ్వరిల్లఁ
జేసి మాకళిమీఁద ధ వేసిన నదియును, సంబరపథమున ధ నరుగు చున్న
బలిభుక్కు వెన్నంటి ధ పటవఁ దొడఁగెను, గాకియు వెఱి మూఁడు²లోకములను
తే. సంచరించుచుఁ బలువుర ధ శరణు వేఁడె
గన్నతండ్రియు సురలును ధ ఘనమహర్షి
చయములును దాము గావంగఁ ధ జాల మనఁగ
మరలి చనుదెంచి దేవ నిఁ³ ధ శరణు జొచ్చె.

౧౪౨౩

సీ. శరణంచు ధరణిపై ధ సాగిలఁ బడినట్టి, వాయనుఁ గని వాఁడు ధ వధ్యుడయ్యుఁ
జంపక కాచితి ధ పెంపారుకరుణచే, దిక్ష్మవ్యరును లేక ధ దీనుఁ డగుచు
శరణాగతుం డైన⁴ జాల్పు నాతనిఁ జూచి, వ్యర్థంబు పోదు బ్రహ్మాస్త్ర మేమి
చెప్పెద వనినను ధ జేకొన నిమ్ము నా, కుడికంటి ననియె నా⁵ చెడుగుకాకి

ఆ. బెడిద మైనశరము ధ కుడికన్ను హరియించి, చనియెఁ జనియెఁ గాకి ధ చావు దప్పి
కన్ను లొట్ట వోవఁ ధ గాకుత్స్నకులున కా, దశరథునకు భక్తి⁶ దండ మిడుచు. ౧౪౨౪

కం. ఈవిధమున నస్త్రకళా, కోవిదతతి మేటి సత్త్వ⁷ గుణధాముఁడు స
ద్భావుఁడు సచ్చిలుం డే, లా విడువం డస్త్రమొందు ధ నసురావళిపై? ౧౪౨౫

మ. వరదివ్యాస్త్రవిదుం డ దేల యసుర⁸ వ్రాతంబుపై నంపఁ డు
ద్ధరఘోరాస్త్ర మొకండు! దేనదనుజ⁹ స్తోమాహిగంధర్వులే¹⁰
దిరులై చూడఁగ లేరు సంగరధరి¹¹ త్రి¹² రాముని¹³; నాపయిం
గరుణా లేశమె యున్న¹⁴ బంకివదను¹⁵ ధ ఖండించుఁ గా కింకనేన్. ౧౪౨౬

ఉ. అన్నయనుజ్ఞఁ బొంది యహి¹⁶ తాంతకతుల్యుఁడు లక్ష్మణుండునే
స న్నదియేల కావఁగ మ¹⁷నంబున నెంచఁడు? సర్వభుజ్జరు
త్సన్నిభు లన్నదమ్ములు న¹⁸ జయ్యలు దక్షు లుపేక్ష సేత కో
యన్న! నిజంబు మత్కృతమ¹⁹ హత్తరపాపమ హేతు వెన్నఁగన్. ౧౪౨౭

←→ { సీతాదేవిని దా నూరార్చినవిధంబు హనుమంతుఁడు
శ్రీరామునకుఁ దెలుపుట. } →

కం. అని దీనాలాపంబులఁ, గనుఁగవ బాష్పంబు లురలఁ ధ గళవళ పడుచున్
జనకజ పల్కిన విని యో, జనవర! యిట్లంటి సతికి ధ సాంత్యవచనముల్. ౧౪౨౮

¹కరటంబు - మాకళి - అరిష్టము - బలిభుక్కు = ఇవి కాకికిఁ బేర్లు.

మ. వినుమీ సత్యముఁ జేసి పల్కెదను దే! పీ! రామభద్రుండు త్వ
జ్జనితార్థి విముఖుండు సర్వమునకుఁ ♦ నంతపుఁ డై కుండెడిక
గని యాయన్నయవస్థ లక్షణుఁడు శో! కత్తుబ్బుఁ డయ్యెం జమీ
కనితి న్ని న్నిపు డెట్టకేల కిట, నింకం జాలి నీకేటికిన్.

౧౪౨౯

కం. ఇడుమలఁ గుండెడికాలము, గడచెన్ దుఃఖాంత మిపుడ ♦ కనియెద వాత్రం
పడుచు విభు లెదురు చూచుచు, బడతీ! యున్నారు లంక ♦ భస్మము సేయన్.

కం. ఆహవమున సహబాంధవు, ద్రోహిని రావణు వధించి ♦ ద్రుతగతిని జగ
న్దోహిని నినుఁ గొని పురి కు, త్సాహంబునఁ బోవు రామ! చంద్రుఁడు ప్రీతిన్.

ఉ. రాముఁ డెటుంగుగు ర్మొకటి ♦ రాజసుతా! యిడు మంతె చాలు నా
భామిని నాల్గుదిక్కులను ♦ బాటఁగఁ జూచి నిజప్రవేశికా
సీమను గూర్చనైనమణిఁ ♦ జీరచెఱంగుననుండి¹ విప్పి స
త్ప్రేమను నాదుచేత నిడ ♦ దేవిరొ నే నికఁ బోయి పత్తునే.

౧౪౩౨

చం. అని నమితోత్తమాంగమున ♦ నామె పదంబుల వ్రాలి లేవ న
య్యనఘయు నాదువర్తనము ♦ సంబుధి దాటఁగ నుత్సహించుటల్
గని కనుదోయి బాష్పములు ♦ గ్రమ్మఁగ గద్గదకంఠ యై ధరా
తనయ మదాస్యముం గనుచు ♦ దైన్యము దోవఁగఁ బల్కె నీగతిన్.

౧౪౩౩

←→ | సీతాదేవి సందేశవాక్యములు హనుమంతుఁడు | →
శ్రీరామునకుఁ దెలుపుట.

కం. హనుమా! కుశలం బడిగితి, ననుమా శ్రీరాము సతనియనుజ సుమిత్రా
తనయు సహమాత్యుని నిన, తనుజాతుని నందు నున్నతక్కినవారిన్.

౧౪౩౪

కం. అన్నా! రాఘవుఁ డెట్టులు, నన్ను విపత్సాగరంబునం జెడ కుండక
జెన్నారఁ బ్రోచు నాగతి, మన్నన మెయిఁ బలుక వన్న ♦ మఱవకు మన్నా!

కం. ఇన్నీచరాక్షసావళి, నన్ను భయముపఱుచువిధము ♦ నానావ్యసనా
పన్నత నేఁ గుండెడిగతి, విన్నప మొనరింపు త్రోవ ♦ వెలయుత శుభముల్.

కం. ఈవిధి మీయార్యామణి, భూవల్లభ! భృశవిషాదపూర్వంబుగ నీ
తావరవర్ణిని పలికెను, నీ వాసతి కుశల యనుచు ♦ నెఱిసమ్ము మదిన్.

౧౪౩౫

←→ హనుమంతుఁడు సీతాదేవితోఁ దనకు నైన సంభాషణముఁ దెలుపుట. →

కం. నాపయి నీన్నేహముచే, నీవంపినవాడ ననెడి నెఱనమ్మికచే
భూపాలోత్తమ! జానకి, యాపోవనిరక్తి నిట్లు ♦ లనియెన్ నాతోన్.

౧౪౩౬

¹ సీత. కొన్ని పోములను బాటవైచి కొన్ని చెట్టుకొమ్మలకుఁ దగిలించెను గాని యీ చూడామణి సము
ద్రమునందుఁ బుట్టి దివ్యమై యింద్రదత్తమై యుండుటచేత బయటికిఁ గనబడిన రావణుఁడు హరిం
చునేమో యని దానిని మాత్రము చీరకొంగున కావలియున్న రాక్షసస్త్రీలకుఁగూడఁ దెలియకుండ దాచి
యుంచెను.

కం.రానణు వధించి రాఘవ, భూవరుఁ డెటుతోడుకొనుచుఁ + బోవునొ నన్నున్

నీ వాగతి నిట నాగతి, వావిరి వినిపింప వలయు + వాయుతనూజా! ౧౮౩౯

కం.నాపలుకు నీకు సమృత, మై పొనరినయేని శత్రుఁహరణసమర్థా!

యీపూట నిలిచి మఱుఁగున, రేపటఁ బోరాదె శ్రమము + వ్రీలెడి నీకున్

కం.ఓపావని! నీనన్నిధి, ప్రాపున ధృతిఁ గూరి యల్పభాగ్యను క్షణమే

నీపుణ్యంబున శోకము, తాపంబుఁ దొఱంగి బ్రదుకుదానఁ గపీంద్రా! ౧౮౪౦

ఉ. పోయెద వేని పొమ్ము రఘుపుంగవుఁ జేరఁగ, నీవు గ్రమ్మఱన్

వాయుజ! పచ్చనందనుకఁ + బ్రాణము లుండునొ యుండవో చుమీ

యీయొడలందు సందియమ + యెంతయు వేఁగెడు నాకు నిన్నునున్

బాయుట గల్గ నేమి గని + ప్రాణము నిల్చునొ నీవ చెప్పమా. ౧౮౪౧

కం.నీయందును నీకును దో, డై యరుడెంచినకపీంద్రులందును నాకున్

బాయనిసందేహం బో, వాయుజ! నాకనుల మ్రోల + వర్తిలఁ దొడఁగెన్. ౧౮౪౨

చం.హరివర! ఋక్షసైన్యములు + నానృపవర్యతనూజ లేని దు

స్తరజలరాశి దాట నెటు + చాలుదు రన్నీ! తలంచి చూడఁగా

గరుడుఁడు నీవు మారుతుఁడు + గాక మతెవ్వరు భూతకోటిలో

వరజవ మొప్పు దాటఁ గలవారలు గానఁగరారు మారుతీ. ౧౮౪౩

కం.కనుకొలఁది నసాధ్యం బా, పని యనుచుం దో, చెఁ గార్యఃపద్ధతులను నీ

కననియది లేదు దీనికి, హనుమా! నీ వనుమ విన సమాధానంబున్. ౧౮౪౪

కం.నీ వొకఁడవె యీకార్యము, పావని! సాధింప శక్తిఁపరుడవు సుమ్మీ

నీ వొకఁడవె యీకీరితి, చే విలసిల్లంగఁ గలవు + శిక్షితవైరీ! ౧౮౪౫

కం.బలములతో నిచటికి రఘు, కులతిలకుఁడు వచ్చి కలనఁ + గూల్చి దశాస్యున్

గెలుపొంది నన్నుఁ దనపురి, కలవునఁ గొని చనినయేని + యశ మది గూర్చున్

కం.వనమున నే నుండఁగఁ దల, మునుకలు నగు తనదుభీతి + ముచ్చిలి తెచ్చెన్

దనుజుఁడు నను నావిధమునఁ, గొనిపోవుట యర్హమా రఘుగ్రామశికిన్?

కం.ప్రాకటశితనారాచా, నీకంబునఁ జలిపి లంక + నీఱుగఁ గడిమిన్

గైకొని నన్నేగినచో, గాకుత్స్థున కదియె తగినకార్యము చుమ్మీ. ౧౮౪౬

తే. పరమశూరుండు రాముండు + భండనమున

నతనిమగఁటిమి కనురూప + మైనదాని

యోజన యొనర్చి చెప్పమా + యోజ మీఱ

వనచరకులావతంస! నీ + వనుచుఁ బలుక

౧౮౪౭

ఉ. దేవి! కపీంద్రభల్లుకతఃప్రిప్రభువర్యుఁడు శౌర్యశాలి సు
గ్రీవుఁడు నీనిమిత్తము ప్రకృష్టబలంబులతోడఁ దోడ్పడం
గా వెన వచ్చు నాతనికిఁ దగవన మై యసమానవిక్రముల్
దేవనిభుల్ మనోజవులు దిగ్గగనాటులు శత్రుమర్దనుల్.

౧౮౫౧

కం. ఎంతగడునుఁబని నైన ర,వంతయు వెత లేక సలుప దగువారలు వి
క్రాంతిని సాద్ధిధరావని, గంతున వలగొనెడివారు దగనాధ్వగు లై.

౧౮౫౨

కం. నాకంటె గొప్పవారును, నాకుఁ సరివారు గలరు దగచరు లచటఁ
నాకంటె హీనుఁ డగుకపి, త్నాకన్యా! లేడు తీవ్రకరసుతునొద్దన్.

౧౮౫౩

కం. నేనే నెనుఁ గాంచితి నఁట, యానిస్తులబలుల నేమి దయనవలయు నొకో
మానవపతి భూరిగుణాహీనులఁ బంపండు పంపు దనితరుల మొదలన్.

౧౮౫౪

సీ. కావున నీవు శోకంబు మానుము దల్లి, దుఃఖకాలం బెల్లఁ దొలఁగి పోయె
నిదె పోయి నేఁ జెప్ప ముదితు లై క్రోతులు, వచ్చేద రొకగంతువైచి యిటకు
నావీపుపై నెక్కి భూవిభుల్ శశిభాస్కరులపోల్కి నీమ్రాల దిలుచువారు
ఇటనచ్చి యీతంకనెల్ల సాయకములఁ, తుత్తుమురుగఁ బోవ ద్రుంచువారు
ఆ. రామచంద్రవిభుఁడు రణరంగమం దిందు, సబలుఁ బంక్తికంఠం దసహరించి
నిన్నుఁ దోడుకొనుచు నెమ్మి నయోధ్యకుఁ, బోవువాఁడు పుష్పబోణి చూడు.

కం. కనెదవు నఖదంష్ట్రాయుధ, ఘనవిక్రమవరుల దేవి దగపిసింహములఁ
వినెదవు శైలాంబుదనిభ, వనచరగర్జలను లంక వనుధాద్రములన్.

౧౮౫౬

తే. కాననావాసనమయంబుఁ దగడపి నిహత
వైరిరాముండు నీతోడ వనజనేత్ర!
యలయయోధ్యను నభిషేక మందఁ గనెద
వనుచు నమ్మించి దుఃఖంబు నాపినాడ.

౧౮౫౭

తే. తతభనద్దుఃఖమునకును దరణిగోత్ర
వార్ధిచంద్రమ యట్లు తా బాధ పడుచు
శుభము నిష్టంబు నగునాదుఁసూక్తి ధృతి నొ
సంగ శ్రీరామ వహియించె శాంతి సీత.

౧౮౫౮

సుందరకాండంత పద్యములు.

కం. యతిమానసబిసజాలయ! యతమానజనార్థనిర్వహణసుసమర్థా!
నతసర్వభూతచయ! యింగితవిజ్ఞనవర్య! విబుధక్షీర్తితచర్యా!

౧౮౫౯

పద్మనాభవృత్తము.

రామా! సతాంహోవిరామా! మునీంద్రాత్తరామా! దయాసత్యధామా! నిశాట
స్తోమావళీభీమసంగ్రామసీమా! విధూమత్రిధామాభతేజస్సుధామా!
రామాంబుముగ్ధామ! నీలోత్పలశ్యామ! రాకేందుకామాభసౌందర్యధామా!
సోమాదిముఖ్యామరారాధ్యనామా! విశుద్ధాత్తభక్తావనోద్దామకామా! ౧౪౬౦

అంబురుహవృత్తము.

త్వారమణీశరజాబ్జభవాననసారసాహితపద్యసం
వారసుశస్త్రనిజార్థిమహాద్యుతబాధధైర్యపరాక్రమా!
భూరిపయోనిధితారణకారణభూతనిర్దరయానవ
చ్చారుతరాత్మసమాఖ్య! నిజాశ్రితసర్వసౌఖ్యవిధాయకా! ౧౪౬౧

— గద్యము. —

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిశిం
దాయమాన మానసత్వ మహావైభవ వావిలి
కొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ సుబ్బరాయ
నామధేయప్రణీతం బైన శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకిరామా
యణ మనునిర్వచనమహాకావ్యంబునందు

సుందర కాండము.

శ్రీ రామా ర్పణ మస్తు.

శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ.

శ్లో. నమోస్తు రామాయ సలక్షణాయ, నమోస్తు దేవ్యై జనకాత్మజాయై
నమోస్తు వాతాత్తభువే వరాయ, నమోస్తు వల్లీక భవాయ తస్మై.

౪౪-వ పుట ౮౬౦ ప. ౪-వ పాదము—

“సంత్రాసమునురేమి! కాళామృగేశ్వర, భాషింపఁదగుదవు” అనుదానిని

“సంత్రాసమునురేమి! సమభిభాషింపఁగఁ, బావని! తగుదవు” అని సవరింపవలయును.

భాషించుట యనఁగా నీవెవ్వరనిన నీవెవ్వరని క్రొత్తవారివలె నేవో ముచ్చటలాడుట. అభిభా
షించుట యనఁగాఁ బరిచితుల కుశలప్రశ్నాదికము. సమభిభాషించుట యనఁగా నెవ్వరెఱుంగని యంతః
పుర రహస్యములుగూడఁ జెప్పట యని సంప్రదాయార్థము.

శ్రీః

శ్రీసీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్సమేత శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణే నమః.

శ్రీ శారదాయై నమః.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీమదాంధ్రవాత్సక్తి రామాయణము.

యుద్ధ కాండము.

ప! ప్రపద్యేడిత! దురి

తాపహ! కారుణ్యసీమ ధ యరిజనభీమా!

తాపహరా! విధిహరనుత!

హ్లాపుశ్రీలోల! రామచంద్రనృపాలా!

౧

←→ శ్రీరాముడు హనుమంతుని బ్రశంసించుట. ←→

కం.కలది కలయట్లు చెప్పిన,వలిముఖమణి గాడ్పుపట్టివాక్యము లెల్లన్

జలజాతుడు రాముడు విని, యలరుమనంబునను నిట్టు ధ లను నుత్తరమున్. ౨

కం.మనసుననే నన్యనకుం, బొనరింప నశక్య మగుచుఁ ధ బొరి దుర్లభ మై

తనరు మహాకార్యముఁ దీ,రెను హనుమకు నీడు జోడు ధ క్షీతిలోఁ గలరే? ౩

కం.ఇ వ్యాయుతనూజుడు గా, కవిహగాధీశ్వరుండు ధ ననిలుండును గా¹

కెవ్వరి కొకా సాధ్యం బగు, నవ్వారిధి దాటఁ దోపఁ ధ డాత్త నొకండున్. ౪

చం.అనిమిషయక్షరాక్షసమహాహిచయంబుల కైనఁ జక్కఁగాఁ

గనుఁగొన రానిదాని, దశఁకంధరపాలిత మైనలంకనున్,

¹ ఇ వ్యాయుతనూజుండు గాక, విహగాధీశ్వరుండు గాక, అనిలుండు గాక అని యుండవలసి యుండఁగా విహగాధీశ్వరుండు ననిలుండు గాక అని యిరువురను గలిపి చెప్పటచే వారిద్ద టొకయెత్తని హనుమంతుఁ డొకఁడే యొక యెత్తని భావము.

- ఘనతరసత్వలక్ష్మీఁ జొరఁగఁ గను లెక్కడఁ? జొచ్చె నేనియున్
దనవునఁ బ్రాణముల్ గలుగఁ దా మఱి వచ్చుట యేడ నెట్టిడున్? ౫
- కం.బలవీర్యము లున్న మహాబలసుతుతో నీడు వచ్చువాడును గాఁడే
గలఁడే రక్షోరక్షిత, మలదుర్ధర్మంబు, లంకఁ నటువలె జొరఁగన్. ౬
- కం.రవితనయభృత్యకార్యముఁ, బవమానసుతుండు దీర్చెఁ ద్రస్తవ్యగతిన్
సవరన నిజవిక్రమతు,ల్యవిధంబుగ బలముఁ జూపె ననురూపముగన్. ౭
- తే. పతి సుదుష్కర మగుపనిఁ బంప భక్తిఁ, దనకుఁ జెప్పనిదైనను దదనుబంధ
మైనదానినిఘటియించునట్టి భృత్య,వరునిఁ బురుషోత్తముండండు పరమమతులు.
- తే. భర్తచేత నియుక్తుడై పతికి హిత మ
టంచు నెఱిగియుఁ జెప్పఁ డటంచు హెచ్చు
నాచరింపని యుక్తసమర్థభటుఁడు
మధ్యముఁడు నాఁగఁబడు సాధుమతులచేత. ౯
- కం.పతిచే నియుక్తుడై తత్కృతిని సమర్థుండు నయ్య భృత్యుఁడు శ్రద్ధా
యుతుఁ డయి చలువక చెఱిచిన, నతనిని బురుషాధముం డటందురు పెద్దల్. ౧౦
- ఉ. కాన నియుక్తకార్యమును గాడ్పుతనూభవుఁ డాత్మగౌరవం
బూనత నొంద కుండఁ, బతి యుష్ణకరాత్తభవుండు సంతసం
బూన ఘటించె, వెండియు రఘూత్తమవంశము నన్ను లక్ష్మణున్
జానకిఁ గాంచి మన్నె, సడిచావు¹ దొలఁచెను, నిల్పె ధర్మమున్. ౧౧
- కం.ఇంతటిపరమప్రియము ను,దంతము నచియించుపవనతనయునికృతి క
త్యంతము సమ మగుప్రియ మొక్కింతయుఁ గావింప లేమి కే దుఃఖింతున్. ౧౨
- ఉ. నాకుఁ గలట్టిసర్వముధానంబు నొసంగినఁ గాని పోదు హృ
ద్యాకులతావిధంబు, ధనవంతుడఁ గా, నిక మాటుమేలు నే
నేకరణి² ఘటించఁ గల నియ్యెడఁ? గావున నాదుకొఁగిలి²
గైకొనవయ్య దానివ్రతిగా మహితాత్మక! మారుతాత్మజా! ౧౩
- కం.ఋని పులకితగాత్రుం డై, యినవంశాభరణ మపుడు కృతకార్య మహా
త్ముని బావని బిగికొఁగిట, మన మారఁగఁ గ్రుచ్చి వెండి మానసవీధిన్ ౧౪
- కం.తలపోసి రామచంద్రుండు, జలజహితతనూజుఁ గాంచి జానకి రోయం
గలపని చక్కంబడియును, జలనీధిఁ దలపోయ మనసు ఝల్లనె జమ్మి. ౧౫
- కం.దుస్తర మగుజలనిధిని సమస్తకపుల్ దాటి దక్షిణాశాతటమున్
బ్రస్తుతగతిఁ జేరుట యెటు? నిస్తులితబలాధ్య! చెవుమ నీ వొకయుపమన్. ౧౬

¹ సడిచావు = నిందతోడి చావు. ² హనుమంతుని శ్రద్ధాభక్తులకుఁ దనకుఁగల ధనమంతయు (ప్రపంచమంతయు) నిచ్చినను మోతుమిచ్చినను సరిగాఁజాలను. కావున భక్తునకుఁ దన్నే సమర్పణ చేసికొనెను. కృష్ణుఁడు గోపికలకుఁ జెప్పిన వాక్యము స్మరించునది (కృ. లీ.).

కం.జనకతనూభవ యుండెడు,నునికియుఁ దద్వార్త మీరఁ బొప్పుగఁ జెప్పఁ
వినితిని వనచరు! లిందఱు, వననిధిఁ ధరియింప నెట్లుఁ వల నగుఁ జెప్పుఁడా? ౧౭

కం.అని పలికి హనుమతో నహి,తనిబర్హుఁ డైనరామఁధరణీశుఁడు యో
జన సల్పె మహాబాహుం, డనయము శోకంబు దన్నుఁ నారట పెట్టన్. ౧౮

→ సుగ్రీవుఁడు శ్రీరామున కుత్సాహంబుఁ గలుగ భాషించుట. ←

సీ. తతశోకసంతప్తుఁ డశరథాత్మజఁ గాంచి, సుగ్రీవుఁ డిట్లునుఁ శోకనాశ
కరము తానూర్తులఁ ధరణీశేనందన, యే లయ్య ప్రాకృతుఁలీల నీవు
సంతాప మందెడు,సాహృదంబుఁ గృతఘ్నుఁ, డవలఁ ద్రోచెడిభంగిఁనార్తి విడువు
మింతకు నీ విట్లుఁ సంతాప మందఁగఁ, గారణం బేమియుఁ గానరాదు

ఆ. పగతునునికి దెలిసెఁ బలిమి నీరధి దాఁటి, లంక లగ్గ పట్టిఁ బింకమునను
నీదుశాత్రవునినిఁ నిహతునిఁ గావించి, వెలయఁగల మి టేలఁ కలఁగ నీకు. ౧౯

మ.మతిమంతుండవు శాస్త్రవేత్తవు దలంపం బండితాద్యుండవు

స్తుతధీప్రాజ్ఞవరుండ విట్లు దగునేఁ శోకంబునం గుండఁగా?

ధృతి యోగీంద్రుఁడు సార్వభౌమనికరబుద్ధి వీడున ట్టివ్యథా
మతిఁ బోవీడుము, కార్యనాశ మగుఁ జుమ్మా శోకదైన్యంబులన్. ౨౦

కం.దిగ్గనఁ దరించి జలనిధి, నగ్గిన ముగ్గినలుగా నిశాటుల్ లంకన్

లగ్గులుపట్టి భవద్రిపు, గగ్గో లొనరింతు చూడుఁ కపివీరవరుల్. ౨౧

కం.దీనుం డై యుత్సాహవిహీనుం డై శోకముననుఁ గృశియించెడియ

మ్మానవుకార్యములుం జెడు,మాననివ్యసనముల నతఁడుఁ మఱుఁగుచు నుండున్.

ఉ. ఈహరియూధపుల్ కుశలుఁ లెల్లరు వీసులు విక్రమోద్ధతుల్

సాహసికాగ్రణుల్ నృపతిఁచంద్రమ! నీదునిమిత్త మై కృశో

త్సాహులు, చిచ్చునే నుఱుకఁ దప్పరు, వీరిముదంబుఁ జూడఁగా

నాహవదోహలం బెఱుకఁ యయ్యె, దృఢంబ సుమీ మదూహయున్. ౨౩

ఉ. రావణుఁ బాపకర్మ రణరంగమునందు వధించి జానకీన్

దే వల నైనపద్ధతినిఁ దేకువఁ బూనుము, సేతుబంధ మిం

కేవిధి సాగు, లంకఁ గనుఁ జెట్లగు నట్లు సమాచరింపుమీ

యావిబుధారివీడు గనినంత హతుం డని వాని నెంచుమా. ౨౪

సీ. సేతునిర్మాణంబుఁ జేయక వారిధి, దరియింపరా దయ్యఁ సురల కైన

సేతు వేర్పడఁ గపిఁవ్రాతంబు దాఁటుట, శత్రుసంహారంబుఁ జలుపు టాయె

గా నిశ్చయింపుముఁ కామనూపులు కపుల్, సమరశూరులు కలి¹ జంక రేపుడు

గావున రాజేంద్ర! కార్యనాశిని యైన, వైక్లబ్యబుద్ధిని వదలఁయ్య

ఆ. జగతి శోక మెపుడుఁ శౌర్యవినాశన, క్షమము గాన నీకుఁ గలఁక దగదు

శౌర్యముఖ్యులైనజనులు కార్యంబుల,బలము ధృతియు దిటముఁ బాయరేపుడు.

ఉ. లోకమునందు నిస్తులబలుల్ నినుబోటిమహాత్ము లెయ్యెడన్
వ్యాకులతన్ వహింపరు ప్రణవ్విసప్తములందు నెప్పుడేన్;
శోకము సర్వకార్యలయఁ సూచక మాట యెఱింగి దైన్యముం
బోకడఁ బెట్టి ధైర్యగుణముం గొనియాడుచు నుందు రెప్పుడున్.

౨౬

ఉ. నీ వన బుద్ధిమద్వితతి యిస్తులితుండవు శాస్త్రకోటులన్
గోవిద! పుష్కలుండవు నకుంతితవిక్రమశాలి విష్ణు డో
త్తావర! మాదృశాప్తహితమండలసంగతి శత్రుకోటికేన్
గావర మాటఁ జేయఁ దగుఁ యిగాలము గా దిది గుందుచుండఁగన్.

౨౭

ఉ. నీకు శరాసపాణికిని యిల్చి ముఖాముఖిఁ బోరువాని ము
ల్లోకములందుఁ గానఁ గపులన్ బలయుక్తులు వారు చేయఁగాఁ
జేకొనినట్టికార్యమునఁ యేటానగూడదు, భూరివార్ధి నీ
వేకరణిం దరించి హృదయేశ్వరిఁ జూచెదు వైశమే నృపా!

౨౮

కం. కావున శోకము మానుము, నీ వెదఁ గ్రోధంబు గొనుము యిశ్చేష్టులు నా
భూవరులు మందభాగ్యులు, వావిరి వడఁకుదురు కోపవంతున కెవరున్.

౨౯

శా. మాతో నీ విపు డెట్లు వారిధిఁ దరింపన్ నచ్చుఁ దత్పద్ధతిన్
జేతోపీథిని సూక్ష్మబుద్ధిఁ గనుమీ యేనావళుల్ దక్షిణా
శాతీరంబును జేరెనా రిపులు నాశం బైరి, వీరల్ శిలా

ప్రాతత్కారుహవృష్టిఁ గూల్చెద రమితప్రహముం బోరిలోన్.

౩౦

కం. వరుణాలయ మెటు లైనను, దరియింపన్ వలయు సంతదనుకనె కష్టం
బరి రావణాసురుఁడు సం, గరసీమను నిర్జితుండుఁగా నెంతు నృపా!

౩౧

కం. ఏలా పలుమాటలు నీ, కేలీలల నైన విజయ యెసఁగును శుభదం
బాలక్షణములఁ గంటిని, జాలఁగ నామనము సంతసంబునఁ దేలెన్.

౩౨

→ శ్రీరాముఁడు హనుమంతుని లంకయందలి దుర్గాదులవిధం బడుగుట. ←

చం. అని యిటు యుక్తియుక్తముగ యాడిన నాపరమార్థవేది యా
జనకసుతామనోహరుఁడు యిక్క గ్రహించి మరుత్తనూజునిం
గని కనులార నీవె దశకంఠునివీటిని గంటి గాదె? లం

కను జెపు మెన్నిదుర్గములు యెఱెడినో బల మెంతమాత్రమో.

౩౩

కం. నాతపముబలముచేతనా, నేతువు బంధించి యొండె యిశ్ఞానఖబాణ

ప్రాతమున నొండె జలనిధి, నేతీరున నైన దాట యే నిపుణుండన్.

౩౪

తే. ద్వారదుర్గక్రియాదుల యెనుజుసదనములను దద్దుప్తికర్తముల్ యెలుక వయ్య

తీటుపాటుగ సర్వంబుఁ దిరిగి కంటి, వన్నివిధములఁ గుళలుండఁవాంజనేయ.

౩౫

ఉ. రామవిభుండు తన్ను నిటు † ప్రశ్నయొసర్పఁగ విన్న దేవ లం
కామహిమంబు దుర్గబలఁ కాండవిధానము వాహనావళి
ధామవిభాగమున్, మకరఁ ధామము¹ భీమత, గుప్తికర్మమున్,
భీమసురారిభక్తియును † వేద్యము సర్వము విన్నవించెదన్.

3౬

ఉ. ధౌరమణా! ప్రహృష్టమయి † మత్తగజాకుల మై, మహాకృతుల్.
తేరులు, గల్గి పూర్ణముగ † దేవవిగోధిచయావృతంబు నై
సారతురంగమాధ్య మయి † సార్గళసంపరిబద్ధతుంగవ
ద్వారచతుష్కయుక్త మయి † వాసవవైరిపురంబు గ్రాలెడిన్.

3౭

ఉ. అందలి యశ్శయంత్రముల² † నాగతశాత్రవసైన్య మంద వే
మ్రుందు, శతఘ్నికల్ తఱచు † రాక్షససంఘవినిర్మితంబు లై
క్రందుగ ద్వారదేశములఁ † గ్రాలుచు నుండు, సువర్ణసన్నఱీ
బృందవిదూరజాంతరితఁ భీమసువప్రము దుష్ప్రధర్ష మా.

3౮

సీ. ఆపురిచుట్టు మహాభీమములు గ్రాహ,వంతముల్ శీతలఁ వారి మిగులఁ
గమ్రంబు లగుచు నఁ గాధంబు లగుచు న,గడ్డ లొప్పును మీనఁ కాండయుక్తి
ద్వారంబులందు యంత్రామాధములు చాల, విరువులౌ వంతెనల్ † వెలయునాలు
గచ్చోటఁ గలవు మహాగృహపరక్తు లా,పలకలవం తెనల్ † పరులసేన

తే. వచ్చునప్పుడు రక్షించుఁ † బత్తనంబు, వాని యంత్రాళిబలమునఁ † బరిఖిలోన
విడుచు చుందురు; వానిలో † వేదికలును, బైడికంబంబులును గల్గి † పటిమ నొప్పి

కం. కదలింపరాక దృఢ మై, పొదలెడువం తెన యొకండు † పొలుచును జమ్మి
యది సేనాదర్శనమున, యదనున దశకంధరునకు † నగుఁ దానముగన్.

౪౦

కం. నుతిమత్ప్రకృతియుతుం డయి, సతతంబు యుయుత్కుం డగుచు † స్వయముగ సేనా
తతి సావధానముగఁ గను, చతులితజాగరిత రావణాసురుఁ డొప్పున్.

౪౧

సీ. ఇక లంక నాదేయకృత్రిమ పార్వత, వాన్యచతుర్విధానన్యసాధ్య
భీకరదుర్గనఁ మాకలితం బయి, సురలకు నేనియుఁ † జొరఁగరాక
యాలంబహీన మై † యంబుధికూలంబు, నందు నావలు చనఁ నైనఁ ద్రోవ
లేక వార్తకుఁ జొర † వీక శైలాగ్రంబు, నం దమరావతిఁ చందమునను

తే. వాజివారణపూర్ణ మై † పరమయంత్ర, వివిధ పరిఖాశతఘ్ని కాన్వితము నగుచుఁ
బరమదుర్జయ † మయి దశఁ వక్రపాలి, తంబు పొలుపొందు దశరథఁ తనయ యందు

సీ. ప్రాద్వారరక్షకుల్ † పదివేపు రుందురు, ఖడ్గాగ్రయోధులు † కడిదిబలులు
శూలపాణులు రణఁ శూరులు దుర్జయుల్, దక్షిణద్వారంబు † రక్ష సేయ

¹ మకరధామము = సముద్రము. ² ద్వారమునకుఁ బైభాగమున శిలలు పేర్చి శత్రువు లామార్గ
మున దానిక్రిందికి వచ్చినపుడు వారిపై నవి పడునట్లు చేయు యంత్రములు.

నియుతరక్షోవరుల్ ♦ నిష్ఠురవిక్రముల్, చతురంగ బలయుక్తి ♦ సతత ముండ్రు
పడమటివాకిటఁ ♦ బ్రయుతరక్షోగ్రిముల్, చర్మఖడ్గాన్వీతుల్ ♦ చటులబలులు
తే. వినుతసర్వాస్త్రకోవిదుల్ ♦ వెలయు చుందు
రుత్తరద్వారమును గాచు ♦ చుండ్రు న్యర్భు
దానురులు కులజులు వారఁగాశ్వవాహు
లిందలును బూజితులు రాక్షుఁ సేశ్వరునకు.

౪౩

కం. మధ్యమభాగాశ్రితులు న, సాధ్యులు నూ ర్వేపు రుండ్రు ♦ సర్వంబు సదా
రాధ్యం బగుతత్పురమున, మధ్యాహ్నార్కభకోటి ♦ మానవభోజుల్.

౪౪

కం. చెఱిచితి నంతెన లెల్లను, బఱచితిఁ బాతికబలంబుఁ ♦ బాడు లగడ్డల్
నులుమాడితి వప్రంబులు, తెఱపులు నెటఁ గన్ననిపుడు ♦ దేవారిపురిన్.

౪౫

సీ. శ్రీరామ! యెటులైన ♦ వారిధిఁ దరియింపఁగలిగినయేని లంకాపురంబు
వానరకోటిచేఁ ♦ బా డని నమ్ముము, బల మంతయును? నేల ♦ పార్థివేంద్ర
యంగదద్వివిదముఁ టాధ్యక్షనీలురు, మైంద వనస నలుల్ ♦ మాత్ర మైన
వారిధి దాఁటి దేవారిపురంబునఁ, బర్వతవనములు ♦ భగ్నపఱిచి

తే. తోరణంబులు చెఱిచి ప్రాకారములను
తులుము గావించి భవనముల్ ♦ దుమ్ము గలిపి
వత్తు రీవారిఁ బంపుము ♦ వరముహూర్త
నిశ్చయముఁ జేయుమీ పయఁనించుపొంటె.

౪౬

→ శ్రీరాముఁడు కపిసేనతో లంకపై దండయాత్ర వెడలుట. ←

కం. అనుహనుమంతునివాక్యము, లనుక్రమముగాఁగ రాముఁ ♦ డాలించి యనున్
దనుజేంద్రపురము విధ్వంసనముం గావించుఁ జుండు ♦ సత్యం బంటిన్.

౪౭

చం. అగు నిది మంచిమూర్తము ప్రయాణము సేయఁగఁ, బద్ధమిత్రుఁడు¹

గగనము మధ్యముం దఱిసెఁ ♦ గ్రాలు నిదే విజయంబుపేరిటన్

నెగడినసన్నహూర్తము వఁ నేచరనాయక! యిప్పు పోయినన్

బగతుఁడు జానకిం గొనుచుఁ ♦ బ్రాణముతో నెటకేగఁ గల్గెడిన్?

౪౮

ఉ. నాయభియానమున్ వినుచు ♦ నాప్రియురాలు మనంగ నాసయేన్

జేయును గాక, వీడితుఁడు ♦ చేపడినట్టివిషంబు గ్రోలి సా

¹ హనుమంతుఁడు తొలుత సముద్రము దాటి సంధ్యాకాలమున లంకలోఁ బ్రవేశించి. సీతను వెదకి కనుగొని రాక్షసులతో యుద్ధముచేసి యింద్రజిత్తుచేఁ బట్టుపడినప్పటి కరుణోదయమయ్యెను. రావణ దర్శనము, లంకాదహనము మఱునాటియుదయమున జరిగెను. వెంటనే సముద్రలంఘనము, కపులతో సమాగమము, మధువనప్రవేశము, శ్రీరామదర్శనము అనాటి ౧౦, ౧౧ గంటల లోపల జరిగెను. ౧౨ గంటలకు నభిజిల్లగ్నమున దండయాత్ర వెడలుట.

పాయదశక్ సుధాద్రవముఁ బానముఁ జేసినరీతి సూర్యజా!

యూయెడఁ గాలయాపన మీఁ కేల యొనర్పఁగ రిత్త చూడుమా.

౪౯

ఆ. ఉగ్రకిరణతనయ యుత్తరఫల్గుని, నేడు రేపు హస్తఁ నిలుచు శశియుఁ

గాన నేడ సకలఁ సేనాసమేతంబు, పయన మగుట లెస్సఁ స్లవగరాజ.

౫౦

కం. ఉత్తమశుభదము లైసని, మిత్తము లెంతయును దోచెఁ మేలుగ మనకున్

మిత్తికి వశపడ రాక్షస, సత్తముఁ గావించి నిజముఁ జానకిఁ దెత్తున్.

౫౧

కం. మీఁగ న్నదరెడి శత్రులఁ, జాఁగఱఁ గొని విజయి పగుచుఁ జనకజఁ గొని నీ

వీఁగెదు బన్నం బనుక్రియఁ, జాఁగురె పయనింప నిదియఁ సమయం బనుచున్.

చం. వరనయవేది వెండి యనుఁ వానరరాజును లక్ష్మణుండుఁ ద

న్దురుతరరక్తిఁ గొల్పఁగనుఁ గొబ్బునఁ బంపుము నూలువేల్వనే

చరులను మార్గశోధనముఁ సల్పఁగ నీ వెలగోలుగాఁ జమూ

వరుఁ డగునీలు వెంట హరిఁవర్య! మహాబలవేగవంతులన్.

౫౩

చం. వరఫలమూలవంత మయిఁ వారి సుఖాస్పద మై సుశీత మై

పరమమధుప్రభూత మగుఁ బాటలఁ దోకొని పొమ్ము నీల! నీ

హరివరసేనలన్, విను దుఁరాత్ములు వైరులు నీళ్ల మూలికొ

త్కరఫలకోటులన్ విషముఁ దార్తురు, పొంతురు ద్రోవ రాక్షసుల్.

౫౪

కం. జలదుర్గంబులఁ గానన, తలములఁ బల్లముల వైరిఁతతి ఛన్నంబై

బిలముల డాఁగును గావున, వల నగుఁ బైకెగిరి కనఁగఁ వానరతతికిన్.

౫౫

కం. బలవిక్రమవంతులకును, జలుపఁగ నర్హులు ఘోరఁసంగ్రామంబుల్

బలహీను లెవ్వరేనియుఁ, గలిగినఁ గిష్కింధ కనుపఁగాఁ దగు నీకున్.

౫౬

సీ. వెల్లివెల్లువ పాటుఁవిధమున నెలగోలు¹, బలము నూలులు వేలుఁ పనుప వయ్య

గజాడు గవాక్షుండుఁ గవయుండు మును చను, వా రాలలో బలీవర్దము లన

బుషభునితోఁ బంపుఁమీ కపిసేనను, దక్షిణపార్శ్వంబుఁ రక్ష సేయ

మదహస్తిబలి గంధఁమాదనుఁ డరుగుతఁ, గపులతో డాపటిఁకాపుగాఁగ

తే. సకలబలములు జాతహర్షమునఁ దేల, నేను నైరావతారూఢుఁ డైనయింద్రు

కరణి హనుమంతు పై నెక్కిఁయరుగువాఁడ, సైన్యమధ్యంబునందు నోఁసైన్యనాథ.

తే. సార్వభౌమంబు మీఁది వైఁశ్రవణుపోల్కి

నంగదుని నెక్కి సౌమిత్రిఁ యరుగుదెంచుఁ

గుక్షిరక్ష నుషేణుండుఁ బుత్రునాథ

జాంబవద్వేగదర్శులుఁ సలుపువారు.

౫౮

కం. భూవిభుఁ డిట్లు వచింప రు, మావిభునాదేశముననుఁ మర్కటులు గుహ

భూములు శృంగతలంబులు, భీమగతిన్ వెడలి రభ్రఁపుధ్వలు నిండన్.

౫౯

¹ ఎలగోలు బలము = మార్గశోధనముకై ముందుగఁ బోవుసేన.

కం. రాముఁడు వానరవల్లభ, సౌమిత్రినమేతుఁ డగుచు • సమ్మదమున ను
ద్దామగతి నడిచె రయమున, శామనదిజ్ఞుఖముగా¹ ససైన్యం డగుచున్. ౬౦

సీ. వారల వెంబడి • వారణవిభులైన, క్రోతులు వేలును • గోటు లయుత
ములు వెన్నడించిరి • ముదితు లై దృప్తులై, గంతులు వేయుచు • గర్జ లిడుచు
నెగురుచు దుముకుచు • మొగి చుట్లు పెట్టుచు, ఫలముల మెక్కి తేనెలను గ్రోలి
చెట్టుల నెక్కుచుఁ • జిదుముచు గుత్తులు, కాయల రాల్చుచు • గండుమీటి

ఆ. యొక్కఁ డొకనిఁ ద్రోయు • నొక్కనిఁ బై కెత్తు

నొకఁడు గేలి సేయు • నొక్కఁ డతనిఁ

బట్టి పెనఁగు వానిపై నెక్కు నొక్కండు

నొకని నొకఁడు ద్రోసి • యుర్వీ గూలు. ౬౧

కం. నేనే త్రుంచెద రావణు, నేనే వధియింతు యామి • నీచరకోటిక

నేనే నేనే యనుచును, వానరతతి రాముమ్రొల • వాదము లాడున్. ౬౨

సీ. కుముదనీలర్పభుల్ • కొమ్మున మున్నుగాఁ, జనిరి మార్గములశోధనము సేయ
రామలక్ష్మణులును • రాజ సుగ్రీవుండు, నడుమ నేగిరి గొల్వఁ • గడిదిబలులు
శతవలి పదికోట్లు • శాఖామృగాళితో, సర్వంబు రక్షించె • సైన్యసమితిఁ
బరిజనుల్ వేవేలు • బలసిరాఁ బనసార్క, గజ కేసరులు ప్రక్క • కాపు లైరి

ఆ. ఋక్ష సేనతోడ • రక్షించె జఘనంబు, జాంబవంతుఁ డధికశక్తియుక్తి

బాస టయి సుషేణ • బలిముఖుఁ డుండఁగఁ, దరణిసుతుఁడు మున్ను • దవిలి నడువ.

కం. సేనాపతి యగునీలుఁడు, వానరసైన్యముల నాల్గు • వంకల సంర

తొనియుమంబున నిపుణత, మానుగ నరయుచును జనె బ్ర • మాదరహితుఁ డై

తే. వానరులఁ దీవరించుచు • వరుసఁ జనిరి

రంభుఁడు దరీముఖుండును • రభసకపియు

మఱి ప్రజంఘుండు చను చిట్లు • మార్గమునను

గనిరి సహ్యాద్రి ఘనసరో • వనయుతంబు. ౬౩

కం. భీమాగ్రహాయతుఁ డగుశ్రీ, రాముని యాజ్ఞ ప్తి వానరవ్యూహంబుల్

గ్రామంబుల జనపదముల, భూముల డాయంగఁ జనవు • పురుతరభీతిన్. ౬౪

తే. సాగరాఘనిభం బయి • జలధిఘోష, సన్నిభారవ మయి కీశ • సైన్య మపుడు

రామపార్శ్వతలంబున • రమణ నడచె, సంప్రయోజితజవనాశ్వ • చయముభంగి. ౬౫

కం. వానరసమూహ్యమానులు, మానవపతితనయు లపుడు • మహితగ్రహయు

క్తానంతరత్నమిహికా, భానులగతిఁ బొలిచి చనిరి • ప్రాభవమారన్. ౬౬

→ లక్ష్మణుఁడు శుభశకునముల శ్రీరామునితోఁ జెప్పట. ←

శా. తారేయాంసగతుండు లక్ష్మణుఁడు నీ • తానాధుతోఁ బల్కున

న్నా! రక్షోధిపుఁ జంపి తద్వృతసతిక • వైదేహినిం గ్రమ్మఱక

¹ శామన నిక్కు = దక్షిణము.

దేరం గల్లును నీకు నిక్క మిది కంఠే కార్యసిద్ధ్యర్థ మై
యారం దోచెడి సన్నిమిత్తముల భూమ్యాకాశదేశంబులన్.

౬౯

సీ. అనుకూలవాయువుల్ ధమనైనవ్యములమీఁద
మృదుహితసుఖములై ధమలఁగఁ దొడఁగె
బరుషేతరారావభాసమానంబు లై
మృగపక్షితతులెల్లు ధలిడఁగఁ గడఁగె
సన్నిదిక్కులు సుప్రసన్నంబు లై యొప్పె
విమలుఁ డై భానుండు ధవెలుఁగువాఁడు
బ్రహ్మరాశి విశుద్ధభార్గవుం డనుగతుఁ
డై యున్నవాఁడు మహర్షివరులు

తే. ధ్రువుని వలగొనుచున్నారు ధత్యజాక్ష!
మనకుఁ బ్రపితామహుండు నిర్ధలనృపర్షి
సహపురోహితుఁ డగుచుఁ ద్రిశంకుఁ డదిగొ
మింట వెలుఁగుచు నున్నాఁడు ధమేలిరుచుల.

౭౦

కం. మనయిత్వోక్తులతారకఁ, గనుము విశాఖను వెలింగె ధగడువిశదం బై
తనరి నిరుపద్రవంబుగ, మనశత్రుల కివి రహించు ధమార్గము వినుమా.

౭౧

సీ. నైర్మతదైవతఁ నక్షత్రమగుమూల, దుమగతికేతుచే¹ ధూపితంబు
గావుట రాక్షసఁకాండంబులకుఁ జేటు, దెల్పుచున్నది యెన్నిఁతెఱఁగు లరయ
వారికి నాశంబు ధచేరువ నున్నది, మృత్యుగృహీతులఁరిక్క మరణ
కాలంబుఁ దెలుపుచు ధగ్రహపీడితం బగు, నం ద్రిప్పు డది వైరులందుఁగలిగె

ఆ. నీరు నిర్ధలంబు ధనీరజాకరముల, వనము లెల్లఁ బుష్పవంతములును
గమ్మదావి యొలసె ధఘ్మని యెల్లెడ, భూజతతి యథర్తుపుష్పయుతము.

౭౨

ఆ. తారకామయాఖ్యఁదారుణరణమున, దేవసేనపోలె ధదేవ వెలుఁగు
చున్నయదియు వానఁగ్రవీరులసేన, జయము నిజము మనకు ధశంక వలదు.

౭౩

కం. అని శకునంబులఁ దెలుపుచు, దనయగ్రజమనము ముదము ధదగుల సుమిత్రా
తనయుఁడు పలికిన రాముఁడు, విని సంతస మంది సేన ధవే నడిపించెన్.

౭౪

←→ కపిసేనలు ప్రయాణమై పోవుట. ←→

చం. జలధరసంఘ మంబరము ధఛాదితముం బొనరించుమాడ్కి న
బృలిముఖచక్రముల్ సవనఁపర్వతదక్షిణదిక్కు గప్పఁగా
బలితపుడత్కరాంఘ్రిహృతిఁ ధబాయక లేచి ధరాపరాగముల్
జలజహితద్యుతుల్ సమయ ధసర్వజగంబును మ్రింగె నొక్కటన్.

౭౫

¹ దుమగతికేతుచే = ధూమకేతువుచే.

కం.విడువక శాఖామృగముల,దడములు తరియించుకతనఁ ♦ దటినలు వంకల్

పెడమరలి పాతెఁ బెక్కా,మడ లెప్పటి యట్లపోవ ♦ మార్గము లేమిన్. ౭౬

చం.విమలసరోవరంబులను ♦ వృక్షచయావృతపర్వతంబులన్

సమతలభూప్రదేశములఁ ♦ జారుఫలాన్వితసద్వనంబులన్

గ్రమమున నడ్డ నెల్లయెడఁ ♦ గ్రచ్చట నడ్డముగాఁగఁ గ్రిందుగా

సమద వలీముఖప్రముఖఃసైన్యసమూహము లావరించుచున్. ౭౭

చం.చనఁ జనె వాయువేగమున ♦ సమ్మదవీర్యబలాతిరేకముల్

గనఁబడ యశావనోద్ధతివి♦లాసపరాక్రమరీతి గర్జలన్

నినుచుచు నందుఁ గొందఱు వ♦నేచరనాథులు కిల్కిలార్భట

స్వనముల తొప్ప, గంతులను ♦ వైచిరి కొందఱు రంతు సేయుచున్. ౭౮

సీ. త్కాస్థలి తోఁకలు ♦ జాడించి కొట్టుచు, ధరణి గ్రక్కదలఁ బాదముల నిడుచుఁ

గొండల నెక్కుచుఁ ♦ గుప్పించి దాటుచు,భూజముల్ విటుచుచు ♦ బొబ్బ లిడుచు

నూరువేగంబునఁ ♦ జారులతాపాలి, నలియఁ జేయుచును వానరబలంబు

నూలులు వేలును ♦ నూలువేలును గోట్ల,కొలఁదిగా ధారణిఁ ♦ గలయఁ బర్వీ

తే. రేయుఁబగలును నడిచె ను♦గ్రీవరక్ష, నిలువ కెడ నెడ హర్షరంబు ♦ దలకొనంగ

నెప్పు డెప్పుడు రాముని♦యిగురుఁబోణి, బందిఁ దొలఁగింత మనుతమి ♦ సందడింప.

చం.నిలువక పోయి పోయి యవ♦నీరుహసంకటమున్ మృగావళి

కలితము నైన సహ్యా మను♦త్కౌఠరమున్ మలయావనీధ్రమున్

బలితపుఁగాననంబులఁ బ్ర♦వాహములం గనుఁగొంచు నేగుచో

వలిముఖభంజితంబు లయి ♦ వ్రాలె గరంబు తమాలసంతతుల్. ౮౦

కం.త్రుంచుచు నూడుగలన్ భం,జించుచు మావులను జువ్విఁచెట్లను దెగ ఖం

డించుచుఁ బొగడల నేరెడు, లించుక భయ మేది వనచ♦రేశ్వరు లరుగన్. ౮౧

కం.కాననభూరుహపారము, వానరతతిమిఁద వాయు♦వశచలితం బై

మానితసుగంధబంధుగ,నూనవితానములు గురిసె ♦ సొబగారంగన్. ౮౨

కం.చందనశీతలుఁ డగుచును, నిందిందరబృందగాన ♦ మెనఁగేగ వీచెన్

మందత సుఖసంస్పర్శుఁడు, సుందరసామోదవనుల ♦ శుభపవనుండున్. ౮౩

కం.వాతమహారయఘట్టిత,ధాతుప్రసృతము రజోవి♦తానముచే న

త్యాతతగతి శైలము ప్ర,స్థితవలీముఖవరేణ్య♦సేనం గప్పెన్. ౮౪

కం.వికసించి యుండె గిరిఁ గే,తకపద్మకతినిశేవరణ♦ధవపాటలచూ

తకకోవిదారరథకురు,వకచూర్ణకసిందువార♦వకుళాదితరుల్. ౮౫

కం. గంతు లిడుచుఁ జనువానర, కాంతుల రాయడిని వివిధఁ కాననతరువుల్

కాంతులు చెడి వ్యాఖులతా, వంతము లై యుండె శైలఁ వర్గముమీఁదన్. ౮౬

నీ. పర్వతమ్ములనున్న బావులు గుంటలు, శీతలజలసముఁ పేత మగుచుఁ

జక్రకారండవఁ సంసేవితంబు లై, చెలువార శాగ్ధూలఁ సింహముక్ష

చిత్రకాయలులాయఁ పోత్రిచయంబులు, సర్వత్ర నయనగోఁ చరము లయ్యెఁ

బద్ధసాగంధికోఁ త్పలకైరవంబుల, కొలఁకు లచ్చోటనుఁ గలుకు లయ్యె

తే. శైలసానుతలంబులఁ శ్రవ్యముగను, విహగకూజితములు చాలఁ బహుల మయ్యె

నట్టితలముల డాసి వఁ నౌకసములు, తనివి తీరఁగ విహరించెఁ మనముకొలఁది. ౮౭

ఉ. దోసిట నీరు గ్రోలుచునుఁ దోఁగుచు నిచ్చగఁ ద్రోవ వచ్చునా

యాసము దీర నీశ్వఁబడిఁ యాడుచు నొండొరుమీఁద నీర ము

ల్లాసముగాఁగఁ జల్లుచుఁ దలఁ జలమధ్యమునందు ముంచుచున్

మాసరకందమూలఫలఁ మండలి మెక్కుచుఁ గొండ లెక్కుచున్. ౮౮

కం. తేనియల ద్రోణమాత్రప్ర, మాణములం గ్రోలుచున్ టఁ మారుహతతులన్

మానితలతలం జెటుచుచు, వానరతతి దిరిగె నేర్చిఁ వసుధాధరముల్. ౮౯

ఆ. చెట్టుచేమ లేని మెట్టలఁ గొందఱు, పోవఁ దేనె లెస్సఁ ద్రావి మత్తు

కతనఁ జెట్లనీడఁ గపులుకొందఱుఁ గొందఁ, అరుగఁబడుచు లేచుఁ చరుసమునను

కం. ఎచ్చటఁ జూచిన కీశస, ముచ్చయముల్ పరఁగ ధరణిఁ మొగిఁ బక్వం బై

హెచ్చినవరిపైరున మడి, యచ్చున రాజల్లెసిబిడఁ మై యెటు చూడన్. ౯౦

కం. ఇంద్రనిభుఁడు రాముండు మ, హేంద్రధరాధరమునన్ సఁ మేధిత మాశ్వం

గేంద్రము నెక్కి కమతర్కుష, సాంద్రము రత్నాకరంబుఁ సందర్శించెన్. ౯౧

తే. మలయసహ్యామహాశైలఁ ములఁ దరించి, యానుపూర్విగ జలధి డాఁయంగఁ బోయి

దిగ్గి వేలావనంబెల్లఁ దీవరముగ, దాఁటి ధాతోపలతలముఁ దఱిసి వేల ౯౩

→ శ్రీరాముఁడు కపిసేనతో సముద్రతీరముఁ జేరుట. ←

ఉ. శ్రీరఘువంశమౌళి కపిఁ శేఖరుఁ గన్గొని కీశనాథ! కూ

పారము! తీరముం గదియఁ వచ్చితి మింక నతీరమున్ సుగం

భీరము నైనదీని నొకఁ మేలియుపాయముచేతఁ గాక యిం

కేరహి దాఁటరాదు మనఁ యీకపిసేనకు నెల్లఁ జూడుమీ. ౯౪

తే. మున్నుమనకెల్లఁ మది సముత్పన్నమైన, చింతయే యిట్లు వెండియుఁ జివురులెత్తెఁ

జేయఁగాఁదగు నొకనడుఁ పాయ మిట్లు, కాలయాపనసేత యోగ్యంబు గాదు.

ఉ. కావున మంత్రతత్పరతఁ కార్యము చుచ్చు, యనుజ్ఞ నిమ్ము సు

గ్రీవ! నివేశముం గొనఁగఁ గీశచమూనిచయంబు లింద, యిం

దేవనచారి యైనఁ బని ♦ యెయ్యది యైనను గల్లు గాక దాఁ
 బోవఁగ రాదు సేన విడి, ♦ పోవఁగ వచ్చును శూరసత్తముల్
 ౯౬
 ఉ. ఛన్నవిరోధిసంఘములఁచందము రోయఁగ నొను గాన, నం
 చన్న సుమిత్రపట్టియు సహాయుఁడుగాఁ గపిసేన నెల్ల వా
 రాన్నిధితీరమందు వనఁరాజిని బాళెము దిగ్గఁ బంచె సం
 పన్నగుణుండు కీశవతి ♦ భ్రాజిత మాపరిధిస్థకోటితోన్.
 ౯౭
 కం.పారం బెఱుఁగనిమర్కట, వారము మధుపాండుసలిలఁనంతం బగుకూ
 పారం బన లవణాకూ, పారము నికటమున నపుడు ♦ భాసిలు చుండెన్.
 ౯౮
 కం.వారిధినాదము లోఁగొని, సారం బగుకీశపైన్యఁసన్నాహరవం
 బారూఢిఁ జెలఁగె; ముత్తైఱఁ, గై రహి మించెన్ బలంబు ♦ లర్కజ నాజ్ఞన్.
 ౯౯

←→ సముద్రవర్ణనము. ←→

సీ. దూరపారంబు రఁగోరాజియుక్తంబు, చండనక్రగ్రహఁసంయుతంబు
 ఊణదాదిఘోరంబు ♦ కలితఁఫేనకదంబ, హాసితంబు భంగనృత్యాంచితంబు
 జైవాత్మకోదయఁసంజృంభితంబును, బ్రతికువలయహితఁవ్యాకులితము
 తిమితిమింగిలసముదీర్ణంబు చండమా, రుతమహాగ్రాహభాసితము నగుచు
 తే. దీప్తభోగభుజంగాళి ♦ తేజ మీటి, శింశుమారాచితతిచేతఁ ♦ జెలఁగుదానిఁ
 బ్రకటశైలయుతంబు దుర్గమపథంబు, సాగరవరంబుఁ గాంచె గీశవ్రజంబు. ౧౦౦
 సీ. మొసళ్లులచే భోగఁవిసరంబుచేత వి, గాఢ మై వాతప్రకంప్ర మగుచుఁ
 బడుచును లేచుచు ♦ బహుళతరంగము, లధికప్రవృద్ధ మై ♦ యమరుదాని
 నగ్నిచూర్ణాకీర్ణ ♦ మయినట్లు భాస్వరో¹, దకము మహోరగఁతతులు గలిగి
 యమరారివిషయ మై ♦ యధికభీకరము నై, పాతాళవిషమ మై ♦ వారిదాధ్వ
 ఆ. సన్నికాశ మగుచు ♦ సాగర మిది యని, యభ్ర మిది యటంచు ♦ ననఁగరాక
 గగన మబ్ధిఁ గలసి ♦ గగనంబునం దబ్ధి, గలసితారకామఁబలను వెలసి ౧౦౧
 కం.తనరుచు సముత్పతన్తుది, రనికరముల భూరిభంగఁరాజులచేతన్
 గనుఁగొనఁగరాక భేదం, బనయము నొక్కటిగఁ బెనసి ♦ యరుదగుదానిన్. ౧౦౨
 తే. బెరసి యొం డొంటితో వెండి ♦ పెరిగి యొకటి
 నొక్కటి గుభాలునను దాకి ♦ యూర్జిపంక్తు
 లబ్ధిరాజమహాభేరుఁలట్లు మ్రోయ
 నగచరావళి చూచె మహాద్భుతముగ.
 ౧౦౩
 చం.రయయుతవాతసంకులతఁరంగకగర్భితదివ్యరత్ననం
 చయజలనాదితంబు జలఁజంతుసమూహసమాకులంబు న
 వ్యయమహితానిలోద్ధుతసుఁరాధ్వనటద్భృశభంగమున్ సవి
 స్తయమతిఁ జూచె నెల్లకపిఁసంఘము భ్రాంతతరంగనాదమున్.
 ౧౦౪

¹ భాస్వరము = Phosphoros. (ఫాస్ఫరసు)

కం.భరమగు నిర్మాదంబును, బొరలి పొరలి వచ్చునలలుఁ † బురుగును గనఁగా
సురద్రావి పొర్లువెంగలి, కరణి జలధి తోఁచెఁ గీశఁకాండంబునకున్. ౧౦౫

→ శ్రీరాముఁడు సీతం దలంచి దుఃఖించుట. ←

కం.పాలకయుతహరివాహిని, నీలుఁడు సింధూత్తరమున † నెఱి విడిసెను శా
స్త్రాలపితరీతి నలైన, మాలక చరియించి కావ † మైందద్వివిదుల్ ౧౦౬
చం.కడలిదరి యుక్తపద్ధతి, విడియఁగ సేనలును రామవిభుఁడు భృశార్తిన్.

మిడుకుచుఁ దనకెలన వసిం, చెడిలత్తుఁ జూచి యనియెఁ † జిత్తం బెరియన్.
కం.లోకమున నాఁడునాఁటికి, శోకంబు తుయించుచుండుఁ † జమ్మి యెందున్
నాకన్ననా నానాఁటికి, త్నాకన్యక లేమి వనట † మఱి మఱి పెరిగెన్. ౧౦౭
తే. లేదు వగపు కాంత † చాదవ్వు చనె నని, లేదు వగపు మ్రుచ్చిలింపఁ బడుట
కంబుజాతనేత్ర † కరుగు చున్నది గదా, వయ స టంచు నాత్త † వగచువాడ.

శా.పొమ్మి మారుత! సీత యున్నయెడకుం † బూఁబోఁటి స్ఫుర్చింపుమీ
రమ్మి నన్ను స్ఫుళింపుమీ మరల, సాఁరంగాంకుమార్గమునన్
గొమ్మం జూచెద,¹ నట్లు నీవలన నాకున్ జానకీకోమలాం
గమ్మం దాఁకినయట్టులొ, గలదె భాగ్యం బంత నా కక్కటా? ౧౧౦

ఉ. రావణుచేతఁ జిక్కువడి † రాజముఖమణి నన్నుఁ గూర్చి హా
జీవితవల్లభా!² యని వఁచించిన యార్తివిలాపయుక్త మా
నావచనంబులన్ మనమునందుఁ దలంపఁ దలంపఁగా నశే
షావయవంబులున్ విషము † నానినయట్టులు క్రాఁగఁ జొచ్చెడిన్. ౧౧౧

కం.చింతాజ్వాలాయుతము ని,తాంతవియోగేంధనప్రతానేధిత మా
కంతుజ్వలనము రేవగ, లెంతయు నాదేహమున్ దహించెడి వత్సా! ౧౧౨

తే. నిన్ను విడనాడి లక్ష్మణా! † నీరనిధిని, నేను మునిఁగి సుఖంబుగా † నిద్దురింతు
నారములలోన శయనించున న్న దెట్లు, నీరజేషుఁడు దహింప † నేర్చుపాడు.

కం.అక్కమలాక్షియు నేనును, నొక్కవసుంధరనె నిలిచి † యుండుటచే నే
నెక్కరణినొ మనఁ గల్గితి, గ్రక్కన నప్పలఁతఁ జూడఁగల్గునె నాకున్. ౧౧౩

కం.ఆవారి జలము గలమడి, క్రేవలఁ దడి లేనిపొలము † క్రీయాటవలెన్
బావని మని యున్నది యని, నే వినుటను బ్రదుకుఁ గంటి † నిర్మలచరితా. ౧౧౪

ఉ. ఎన్నఁడు గాంచువాడనొ యహీనవిరోధులఁ జంపి నిస్తులా
భ్యున్నతి నొందులక్షివలె † నుగ్గలి నీరజవత్రనేత్ర, నే
నెన్నఁడొ గాసిబడ్డయతఁ † డిప్టరసాయన మానుభంగి నా
యన్నముఖాబ్జమెత్తి యధఁరామృత మానుదు నాశ దీరఁగన్. ౧౧౬

¹ నేను జంద్రునిఁ జూచెదను. సీతయుఁ జంద్రుని జూచును. ఆ మార్గమున నేను సీతను జూచె
దను. అట్లులే గాలి యిరువురను దాఁకుటచే నిరువు రొకరి నొకరు స్ఫుళించి నట్లయ్యె. ² గోవిందా
యని ద్రౌపది యజుచినట్లు ప్రశస్తుల యాత్తి భగవంతుఁడు విని నైఁపఁడు.

కం.బలిసిన యిటిసిన తాళీ,ఫలములతో నెనయుచున్న ధ పద్మాక్షికుచం

బులు న న్నెన్నఁదొ కౌఁగిట, నలరించెడివేళఁ గంప ధ మందెడి నయ్యో. ౧౧౭

కం.నన్నుం బ్రాణేశ్వరుఁగాఁ, గొన్నసతీమణి యరాళఃకుంతల సోఁకుం

గ న్నెలనడుమ ననాథవ,లె న్నవసెడిఁ గాచుదిక్కుఁలే కెదపడుచున్. ౧౧౮

కం.జనకునినుత యట దశరథు,జనపతికోడ లట నాదుఃసతి యట రక్షో

వనితాజనతామధ్యము,నను నిద్దుర నెట్లు గొనెడి ధ నవలామిహియున్. ౧౧౯

కం.గౌరేతరనీరదతతి,దారితముగఁ దోఁచుశారఃదవిధుకల యనన్

గ్రూరానురులన్ సతి ధి,క్కారించియు వెలికి రాఁగఁ ధ గలుగుట యెపుడో.

చం.తరళమృగాక్షి నైజముగఁ ధ దాను గృశాంగియ, యందు నిష్టు దు

ర్భరబహుళార్తిచేతను, విఃపర్యయ మాటను దేశికాలముల్,

కర ముపవాసముం బడుటఁ ధ గాంత మ తెంత కృశించెనో కదా

హరిహయవైరిఁ ద్రుంచి ముదఃపార ధరానుతఁ దెచ్చు పెన్నఁదో. ౧౨౦

తే. దేవతాకన్యఁ బోలునాఃదేవి సీత

పరమసాధ్వీమచర్చిక ధ పరమరతిని

నెప్పుడో కదె నాకంత ధ మెలమిఁ గ్రుచ్చి

వితతమోదాశ్రువులఁ దాను ధ విడువఁగలదు. ౧౨౧

కం.నాసతిఁ దరుణీరత్నము, భూనుత నెడఁబాయఁ బెరుఁగుఃభూరివ్యథ నే

మాసినవస్త్రముమాడ్కిని, బాసి సుఖమువడఁగఁగలుగుఃభాగ్యం బెపుడో. ౧౨౨

చం.అని విలపించు చుండఁగ దిఃనాంతమునం గడుమందరశ్చి యై

దినకరుఁ డస్తమించుటయు ధ దీనత పాయ వచించి లక్ష్మణుం

డనునయసూక్తిఁ దేర్చుటయు ధ నంబుజలోచన సంస్థరించుచున్

వనట మునుంగుచున్ నృపతిఃపర్యుఁడు సంధ్య యజించె భక్తిమై. ౧౨౩

→ రావణుఁడు మంత్రులతో నాలోచించుట. ←

ఉ. అక్కడ రావణుండు త్రిదఃశాధిపతుల్యుఁడు మారు తాత్తజం

దెక్కటి¹ లంకలోఁగ ఘటిఃయించిన ఘోరము భీతిదంబు నా

నక్కృతి నెంచి రాక్షససఃభాంతరసీమను సిగు దోఁవఁగా

నుక్కటి నేలఁ జూచు చనుఃరోతమవీరులతోడ ని ట్లనున్. ౧౨౪

ఉ. వానరమాత్రుఁ డొక్కరుఁడు ధ వాలినశక్తిఁ జొరంగరాని లం

కానగరంబుఁ జొచ్చి ననుఁ ధ గానునకుం గొన కాధరానుతన్

గానఁగఁ బోయి పెన్గవని ధ గల్గినగోపుర ముర్విఁ గూల్చి ర

క్షోనిచయంబుఁ జంపి పురి ధ ఘోరవిధిన్ దహియించె నుగ్రుడై. ౧౨౫

¹ ఎక్కటి = అసహాయుడై.

ఉ. ఏమి యొనర్చువాడ? నిక † నెయ్యది మార్గము? మీకు నాకు మే

లేమివిధంబునం గలుగు? † నేమి యొనర్చిన నెల్లఁ జక్క నా?

రాము నెడాటమం¹ దెటులుఁగ్రాలిన మే లొనగూడుఁ? జెప్పుఁడా

మీమతమున్, జయాస్పదము † మేలిసుమంత్రము యందు రాధ్యులున్. ౧౨౭

తే. జగతిఁ బురుషులు గలరు ముఁత్రైగలవారు, దలఁప నుత్తమ మధ్యమాఁధము లనంగ

వారియందలి గుణదోషఁవర్గములను, వరుస వచియింతు రాక్షసఁప్రవరులార!

చం. నమసుఖదుఃఖ బౌంధవులఁసంహతితోఁ దనమేలు గోరు నె

య్యముగలవారితోడఁ దనఁయాత్మను నచ్చినమిత్రకోటితో

విమలమనీష యోజనలు † వే యొనరించి ఫలంబు దైవయ

త్నముగను గార్యముం గడఁగుఁతజ్ఞనుఁ డుత్తముఁ డండ్రు కోవిదుల్. ౧౨౯

కం. దైవమే శరణంబుగఁ గొని, భావించి యొకండె కార్యఁపద్ధతి నొకఁడే

కావింపఁ బూనె నేనియు, నావాఁ డగు మధ్యముం డటందురు ప్రాజ్ఞుల్. ౧౩౦

కం. అరయక గుణదోషంబులఁ, బొరి దైవాశ్రయము చింతఁపూనక పని దా

నెరయింపఁబూనియును నది, పరిపూర్తి నొనర్పకున్నఁవాఁ డధముఁ డగున్. ౧౩౧

ఆ. పురుషులందుఁబోలె † నురవైరివరులార! యొప్పు మంత్రములను † నుత్తమాధ

మములు మధ్యమంబు † మఱి వీని లక్షణములను విశదపఱుతుఁదెలియ వినుఁడు.

తే. శాస్త్రదృష్టిని జూచుచు † సచివులెల్లఁ

గార్యమునయందు నాసక్తి † కడమ నడక

యైకమత్యంబు వహియింతు † రట్టియదియ

యుత్తమాలోచనం బందు † రుర్వి బుధులు. ౧౩౩

తే. కార్య మాలోచనము సేయఁ † గడఁగు నపుడు

మొదల వేర్వే టభిప్రాయములను గొనియుఁ

దుదకు నేకమతంబునఁ † బొదలిరేని

దాని మధ్యమ మందురు † తత్త్వవిదులు. ౧౩౪

తే. ఒకరిమతమును మెచ్చక † యొక్కరుండు, తాను బట్టినపట్టును † మానుకొనక

యైకమత్యంబునందు శ్రేయస్సులే దటన్నయాలోచనం బది † యధమ మండ్రు.

ఉ. మీరలు బుద్ధిమంతులరు † మే లగుకార్యము నిశ్చయించి యీ

తీరునఁ జేయ నొ ననుచుఁదీ రెఱిగించుటె నాయభీష్ట మా

వీరుల వానరేంద్రులను † వేలకొలందులఁ గూడి భీకరా

కారత ముట్టడించు రఘుఁకాంతుఁడు లంక నిజంబు చూడఁగన్. ౧౩౬

¹ రాము నెడాటమందు = రామునివిషయమందు.

ఉ. సానుజుడుం జమూయుతుడు ♦ నై రఘురాముడు దాటివచ్చు న
 న్యూనసుఖంబుతో జలధి ♦ యుక్తపరాక్రమరీతి మై బయో
 హీనముఁ జేసియో మఱి యెదేని ♦ నిజాదృఢతశక్తిఁ జూపియో
 కానఁ బురీబలంబులకుఁ ♦ గల్గ శుభం బొకయుక్తిఁ జెప్పఁదా.

౧౩౭

→ రాక్షసులు రావణపరాక్రమంబుఁ బొగడుట. ←

చం. పవిధరవైరిపల్కులకుఁ ♦ బల్కిరి మోడుపుఁగేల నెల్లదా
 నవులు మహాబలాఘ్యులు మనంబున నాత్మవిరోధపక్షముల్
 లవము నెఱుంగ లేక మిగులక మతిహీనత నీతిబాహ్యు లై;
 భువి నవినీతు లైనసచివుల్ గద రాజులపాలిశాత్రవుల్.

౧౩౮

సీ. దనుజేంద్ర! యిటు విషాదముపడ నేటికిఁ? బట్టినశక్త్యప్తి, పరిఘశూల
 సంకుల మగుమహాసైన్యంబు నీ కుండఁ, బరిమార్చితివి భోగవతిని ఘణులఁ
 కైలాసవాసి యక్షవ్రాహ్మహసంయుతు, ధనదుని నొడిచితి ♦ దర్పగరిమ
 నమ్మహేశ్వరుసఖ్యి ♦ మంది కీర్తితుండ వై, కినుక దిక్పాలుర ♦ గెలిచి తీవు
 తే. యక్షులను బట్టి గళవళ ♦ మందఁ జేసి, కొట్టి వధియించి కైలాసకూటమందుఁ
 జేజరిల్లువిమానంబుఁ ♦ దెచ్చి తిటకు, నీకు సరివారు గలరె ముల్లోకములను?

చం. భయమున నీదుసఖ్యమును ♦ బ్రార్థన సేయుచు నాత్మసంభవన్
 మయుఁ డనుదాన వేశ్వరుడు ♦ మానుగ నిచ్చెను నీకు భార్యగా,
 జయము గొనంగ లేదొకొ రసాతలనీమ రణంబునన్ బిలే
 శయులను¹ వాసుకిన్ జటిని ♦ శంఖుని దక్షకు గెల్చి శూరతన్.

౧౪౦

ఉ. దానవనాయకుండు బలదర్పితమానసుఁ డామధుండు కుం
 భీనసిసౌఖ్యధాత యతివీరుడు నీకు వశంపడండె? యు
 ధ్ధాన సమస్తదిక్పతులదర్ప మడంచి సురేంద్రలోకముం
 మానక చేరి యందు బలమర్దను నిర్జితుఁ జేయవే ప్రభూ.

౧౪౧

కం. బలయుతుల లబ్ధవరులను, గలిశూరుల నక్షయులను ♦ గదనములోనన్
 నిలిచి యొకయేడు దనుజుల, గెలువవె మాయలను నేర్చి ♦ కీర్తిం గనవే.

౧౪౨

కం. విక్రనువంతుల మఱి నిర్వక్రభుజబలాఘ్యయుతుల ♦ వరుణాత్మజులన్
 జక్రాన్వీతుల బాహుపరాక్రమమున గెలువలేదె ♦ రణలంపటతన్.

౧౪౩

చం. ప్రకటితశాల్మీద్రమవిభాసము భీకరమృత్యునండన
 క్రకమును గాలపాశసుతరంగము దండధరోగ్రకింకరా
 హికము పరేతరాడ్చలమహిష్టసముద్రముఁ జొచ్చి మృత్యువున్
 దికమికఁ గూర్చవే జగము ♦ దిగ్భ్రమ నొంద జయంబుఁ గాంచవే.

౧౪౪

ఉ. పృత్రవిరోధినన్నిభులు • విశ్రుతవీర్యపరాక్రమాధ్యు లౌ
క్షత్రియు లీధరాస్థలిని • గాననవృక్షములట్టు లుండఁగా
దాత్రముచేతఁ బోలె శరదారితగాత్రులఁ జేయవొక్కొ; యా
గోత్రధృతీడ్యవిక్రములకున్ సరి వచ్చునె రాముఁ డాజిలోన్.

౧౮౫

ఉ. ఊరక యుండు గాసి గొన • కోమనుజాశననాథ! పాకజి
దైవ్విరి యొక్కండె చక్కడుచు • వానరకోటుల నెల్ల, మృత్యునం
హారు మహేశుయజ్ఞమున • హర్షితుఁ జేసి సుదుర్లభంబు దు
ర్వారము నౌవరంబుఁ గని • రంజిలఁ జేయఁడె యెల్లవారలన్.

౧౮౬

సీ. శక్తితోమరచయఃశకులీకమును విని, కీర్ణాంత్రశైవాలః కీలితంబు
వారణకచ్ఛపఃవారసంబాధంబు, నశ్వమండూకచఃయాంచితంబు
నాదిత్యరుద్రమహాగ్రాహమును మరు, ద్వసుమహాపన్నగఃదరకరంబు
స్యందనతురగగఃజాంబుపూరంబును, బటుపత్తిసైకతఃభ్రాజితంబు

తే. నైవనిర్జరసైన్యమహార్ణవంబుఁ, బటచి శంబరవృత్రహుఁ • బట్టి లంక
కిటకుఁ గొనివచ్చి శ్రీసురఃజ్యేష్ఠనాజ్ఞఁ, దలఁచి విడిచినశూరుఁ డీతండ కాఁడె.

ఉ. కావున నిట్టియాత్మజు నఖండపరాక్రము నింద్రజిత్తుఁ గీ
శావళి రామయుక్తముగ • నంతకునంతికసీమఁ జేర్పఁగాఁ
బోవ ననుజ్ఞ యిమ్ము, పొరిపుచ్చును వారలఁ, బ్రాకృతుం డొకం
డావిధిఁ జేటు గూర్చె నని • యాత్మఁ గలంగకు, గెల్తు రాఘవున్.

౧౮౭

➔ ప్రహస్తాదులు తమతమ పరాక్రమంబు రావణుతో జెప్పుట. ➔

ఉ. అంతట సైన్యనాథుఁ డసిఃతాబ్జనిభుండు ప్రహస్తుఁ డుగ్రదు
ర్దాంతపరాక్రమోద్ధతుఁడు • ప్రాంజలియై యసురేంద్ర! యేల యీ
చింత? నురాసురోరగవిశిష్టపిశాచగణంబు లేని నీ
చెంతలఁ జేర లే వనఁగఁ • జెప్పెడి దేమి వనేచరావళిన్.

౧౮౮

ఉ. ఎవ్వఁడు మ మ్మైదుర్బు మము • నెవ్వఁడు గెల్వఁగఁ జాలు నంచు మే
మివ్వగ సప్రమాదగతి • నేమటి యుంటిమి గాన వానరుం
డవ్విధి మేనితోఁ జనఁగ • నయ్యెను వంచన చేసి, కానిచో
నవ్వనగోచరున్ యమగృహతిథిగా నొనరించి యుండనే?

౧౮౯

చం. జలధిసరీతధారిణి సశైలవనాంత మవానరంబుగాఁ
జలిపెద, నాజ్ఞ యి మ్మిపుడ • చయ్యన నేగెదఁ, గ్రోతిచేత నే
విలయము గూడకుండ నొకఃవేయివిధంబులఁ గావు పెట్టెదన్,
గలుగదు స్వాపరాధభవకష్ట మొకింతయు నీకు నావుడున్.

౧౯౦

ఉ. క్రుద్ధుఁడు దుర్ముఖుం డనెడిఁ ఘోరపలాశి వచించెఁ గ్రోతి దు
ర్బుద్ధి పురంబువారికిని † బొల్తుకకూటువకున్¹ నురేంద్రునిన్
బద్ధు నొనర్చినట్టిబలఁవంతున కీయసురాధినేతకున్

సిద్ధ మగౌరవం బొనరఁ † జేసెను, దీనిని సైఁవఁ జెల్లునే.

౧౫౨

కం. ఈనిమిషంబున నొకఁడన, వానరవర్గంబు మిన్ను † ప్రాకిన జలధిం
దీనతఁ దూఱ భుజంగ, స్థానంబున కేగఁ బట్టి † చంపెదఁ గడిమిన్.

౧౫౩

చం. అనవుడు వజ్రదంష్టుఁడు మహాబలశాలి పలానరూషితం

బును బరిఘంబుఁ గేలఁ గొని † బొబ్బిడుచుం బలుకున్ దపస్వీయూ
వనచరుఁడోడ నేమి పని † వ్రాలినశక్తిని రాముఁ డుండఁగా

ననుజుఁడు లక్ష్మణుండుఁ బ్లవఁగాధిపుఁ డుండఁగ? నే నొకండనే

౧౫౪

కం. రాముని సుగ్రీవాన్వితు, సౌమిత్రియుతంబుగాఁగఁ † జప్పున నిపుడే

నామ మణతుఁ బరిఘంబున, భీమంబుగఁ గ్రోతు లదరి † బెదరి తపింపన్. ౧౫౫

శా. రాజేంద్రా! విను మే నుపాయ మనువాఁరం బల్కెదన్, యుక్తులన్

భ్రాజద్ధీ వచియించువాఁడె యరిఁ దీర్పం జాలు నిస్తంద్రుఁడై

యోజస్సీతులఁ గామరూపధరులన్ † యుద్ధక్రియాభీలర

క్షోజాఘాగ్ర్యుల నేటి వేలకొలఁదిం † గూర్పం దగున్ వెంటనే.

౧౫౬

ఉ. వారలు మానవాకృతుల † వారిజమిత్రకులీను రామునిన్

జేరి భవత్సహోదరుఁడు † శ్రీభరతుం డనిపె న్నము న్ముఖా

కారుఁ డ దేమొ యాత్యయికఁకార్యము గల్గెఁ బురంబుఁ జేర నే

తేరు మటంచుఁ బల్కె ననఁ † దెప్పున నాతఁడు పోవు సేనతోన్.

౧౫౭

కం. ఆసమయంబునఁ జాపశ, రాసిగదాకరుల మగుచు † నభ్రతలమునన్

రాసుల మై ప్లవగులను బ, రాసులఁ జేయంగవచ్చు! † నశ్వసునృప్తిన్.

౧౫౮

కం. ఈయనువున మాపన్నిన, మాయలలోఁ జిక్కి రామమహిపుఁడు ననుజం

డాయమసదనముఁ జేరం, బోయెద రంతటను బీడ † పోవును మనకున్.

౧౫౯

తే. కుంభకర్ణసుతుండు నిఁకుంభుఁ డనెడి, ఘోరదర్పుఁడు పరమసంక్రుద్ధుఁ డగుచు

భువనరావణు రావణుఁ † బోలఁ జూచి, యధికగంభీరవాక్కుల † ననియె నిట్లు.

ఉ. ఉండుఁడు మీర లింద యసుఁరోత్తముఁ గొల్పుచు నే నొకండ దో

ర్దండపరాక్రమక్రమవిఁదారితగాత్రులఁ జేసి పుచ్చెదన్

భండనసీమ రాఘవుని † భ్రాతృయుతున్ హనుమం గపిప్రభున్;

జెండెదఁ దక్కు వానరవిఁశిష్టచమూనివహంబు వ్రేల్చిడిన్.²

౧౬౦

¹ పొల్తుకకూటువకున్ = ఆంతఃపుర స్త్రీలకు.

² వ్రేల్చిడిన్ = చిటికెవేయుకాలములో.

కం. అప్పుడు వజ్రహనుం డను, నప్పలలాశనుఁడు పర్వతాభుఁడు క్రోధం
బుప్పుతిలఁ బెదవి నాకుచుఁ, దెప్పున వచియించెఁ దనదుఃధీరత వెలయన్. ౧౬౨

ఉ. ఎక్కడిజోలి విూకుఁ, జనుఁడీ పదఁడీ మదిలోనఁ జింతలం
దక్కి యథేచ్ఛ మైఁ బను లొనర్చుకొనం, దనివార మాంసమున్
మెక్కుఁడు త్రాగుఁడీ మధువు † మెచ్చగునాటల నాడుఁ, దొక్కఁడన్
గ్రక్కున రాఘవాంగదుల † గాడ్పునుతుం గపిరాజుఁ ద్రుంచెదన్. ౧౬౩

→ రభసాదులు విజృంభించి పలుకుట. ←

సీ. అంతట రాక్షసుల్ † యజ్ఞహుండు నికుంభ, రభస మహాపార్శ్వ † రశ్మి కేతు
సూర్యశత్రువులును † సుప్తఘ్నుఁడును మహా, దరుఁ డగ్ని కేతుండు † దశశిరస్కు
సుతుఁ డింద్రజిత్తు నిఁస్తులుఁడు ప్రహస్తుండు, నతికాయుఁడును విరూపాక్షుఁ డుగ్ర
ధూమాత్ముఁడును వెండి † దుర్ముఖవజ్రవం, స్థులు పట్టసంబులు † శూలములును
తే. బ్రానశక్తిపరశ్వధ † పరిఘములును, గాండదీపితచాపముల్ † ఖడ్గములును
నొడిసి త్రిప్పుచుఁ జెల రేఁగి † మిడిసిపడుచు, మండుచునుబల్కిరనురప్ర † కాండుతోడ.

కం. ఈనగరంబును గాల్చిన, యానీచుని హనుమ రాము † ననుజసమేతున్
వానరనాయకు నిపుడే, నేనే వధియింతుఁ ద్రుంతు † నేనే నేనే. ౧౬౪

కం. అని కేల నాయుధంబులు, గొని బిరుదము లాడునసుర † కోటులఁ దమయా
సనముల నుండ న్నరలిచి, యనియె విభీషణుఁడు భ్రాత † కంజలితోడన్. ౧౬౫

→ విభీషణుఁడు రావణునకు రాజనీతిఁ దెలుపుట. ←

కం. విను సామదానభేదము, లనెడు నుపాయముల మూఁట † నర్థము సిద్ధిక్
గన కున్న విక్రమంబును, గొనియాడుదు రయ్య నీతి † కోవిదవర్యుల్. ౧౬౬

చం. అమలినరాజ్యతంత్రముల † యందు విరక్తునిమీఁద, నింద్రియ
ప్రమదసురక్తి హెచ్చరిక † వాసినయాతనిమీఁద, దైవసా
హ్యము గనరానివానిపయి † నర్భకభీరులమీఁద, మంత్రయు
క్తముగ విమర్శ సల్పి మఱి † దండముఁ బూన జయంబు సిద్ధ మా. ౧౬౭

ఉ. ఏమటుపాటు లేదు మది † నేనియు, గెల్పు గొనంగఁ గోరెడిన్,
భీమబలస్థితుండు, రణ † వీధిని దేటి కనంగరాదు, దు
ర్దామపరాక్రముండు, పిజితప్రతిఘ్నం, డలరామభద్రుఁ డా
రాముని నెట్లాకో ఘనప † రాక్రమవృత్తి జయింపఁ జూచుటల్. ౧౬౮

కం. ఘోరనదీనదపతిఁ గూ, పారము లంఘించి యొక్క † స్థవగుం డరరే
ధీరత దుష్కరకార్యముఁ, దీరుచు నని యెవ్వఁ డే మ † దిం దలఁచె నొ.కో ౧౬౯

కం.బలమా లెక్కింపఁగ రా, దలవును నట్టిదియ పగఱ † కట్టియెడం గే
నలము నలక్ష్యంబుగ నిటు, పలుకఁగ నర్హు బె యనుర † వల్లభులారా!

౧౭౧

ఉ. ఏయపకారముం జలిపె † నేర్పడఁ జెప్పుడు రాఘవుండు దై
తేయకులాగ్రగణ్యునకుఁ † దేరకుఁ దా మును మున్న యీతఁడే
యాయషనీంద్రభార్యను వ † నాంతరవీధి హరించి తెచ్చె, న
న్యాయచరిత్ర మెవ్వరిదొ † యాడుడ యెవ్వరొ వైరకారకుల్?

౧౭౨

ఉ. రాముడు గాఁడె మున్ను ఖర † రాక్షసునిం దునుమాడె? నందురా
యామనుజాశనుండె కద † యీతని పైపడిపోయెఁ జివ్వకై?
భూమిని నెల్లప్రాణులును † బూని యథాస్వబలంబుగాఁ దముం
దాము సురక్షసేత తగ † దా? యది దోషమె మీర చెప్పుడా?

౧౭౩

కం.పరదారహరణ మెప్పుడుఁ, గర మపక్షీర్తిని ఘటించుఁ † గలుషముఁ బెంచున్
హరియించు నాయు వర్థముఁ, బొరి నాశము సేయుఁ గానఁ † బుణ్యజనేంద్రా.

మ. తలఁపన్ జానకికారణంబుగ సము † త్పాదిలై నీయెల్లవా

రలకున్ భూరిభయంబు, నిక్క మిది, కా † ర్యం బామె బో వీడుటల్;
కలహార్థం బొకకార్యముం జలుప బా † గా? యా నటం చందువేన్
గలహంబే నిజమేని యేమి పని లం † కన్ సీతతోఁ జూడుమా.¹

౧౭౪

కం.సారబలిష్ఠుడు ధర్తా,చారరతుం డట్టిరామ † చంద్రునితో ని
ష్కారణవైరము దగునే? శ్రీరామున కప్పగింపు † సీతాదేవిన్.

౧౭౫

కం.చారుమణిసంకులము హయ,వారణయుక్తంబు లంక † పరబాణాళిన్
దారితము గాక మున్నే, శ్రీరామున కప్పగింపు † సీతాదేవిన్.

౧౭౬

కం.ఘోరము దుర్ధర్షము కపి,వారము మనపురికి లగ్గ † పట్టక మును పే
పేరిమి యెసఁగఁగఁ దండ్రీ, శ్రీరామున కప్పగింపు † సీతాదేవిన్.

౧౭౭

కం.మానవభోజులతో లం,కానగరము నాశమందు † ధ్వాసుత నీవే
మానితగతి నీవేనియు, జానకిని న్తరల రామ † చంద్రున కిమ్మి.

౧౭౮

ఉ. అన్నపు గావ ని న్నిదిగొ † హస్తముల న్తుకుళించి వేఁడెదన్,
నన్ను ననుగ్రహింపు, దయ † నావచనంబులచొప్పు చేయుమీ
యన్న! హితంబుఁ బథ్యమును † నాడితిఁ గాని మ తొండు గాదు, ధ్వా
కన్నెను రామచంద్రునకుఁ † గ్రమ్మఱ బుచ్చుము మేలు హెచ్చుగన్.

౧౭౯

శరదర్కకరనిభంబును, బురుదృఢము నవాగ్రపుంఖ † మును నగుధరణీ

శరుశరనికరము నిన్నుం, బొరిగొన వెడలకయమున్ను † పుచ్చుము సీతన్. ౧౮౦

¹యద్ధమే యభీష్టమేని సీత లంకలోనుండినను లేకుండినను నొకటే.

పంచచామరము. త్యజింపవయ్య కోపమున్ సుధర్మ సౌఖ్యనాశమున్
 భజింపవయ్య సౌఖ్యకీర్తివర్ధనంబు ధర్మమున్
 భుజింపవచ్చు భోగముల్ సపుత్రమిత్ర రాక్షస
 వ్రజంబులెల్ల, నీత నిమ్ము ♦ రామభూమిభర్తకున్.

౧౮౨

కం.నావుడు విభీషణునివా, క్యావళి నాలించి రాక్షసాధిపుడు వెసన్
 దా వారి నెల్ల వీడి ని, జావాసముఁ జొచ్చెఁ బరిజనావళితోడన్.

౧౮౩

↔ విభీషణుడు రావణగృహంబునకుఁ బోవుట. ↔

నీ. వైలాగ్రసంచయఁసన్నికాశంబును, నుర్వీధరోరుశ్శంఁగోన్నతంబు
 నువిభక్తకక్ష్యంబు ♦ సూరిసంయుతమును, మతిమత్స్రరక్తసఁస్తంత్రీయుతము
 నాప్తపర్యాప్తనుఁరారిరక్షితమును, శంఖనిస్వనమహాఁస్వానితంబు
 ప్రమదావితానసంఁబాధితంబును దూర్య, నాదానునాదితఁనవ్యతలము
 తే. మత్తమాతంగనిశ్శ్వాసఁమారుతాధి, కాకులీకృతవాతవిఁహారహృద్య
 మతులకలకలకలితమఁహాఁషధంబు, తప్తకాంచనమత్తదంఁతావళంబు.

౧౮౪

కం.మరుతుల గంధర్వుల మం,దిరముల కెన యగుచు రత్నఁనికరముచే సం
 భరితం బై భోగుల నుం,దరగేహము నట్లు వెలయుఁదానిన్ ద్యుతిమై. ౧౮౫
 తే. ప్రాస్తధర్మార్థనిశ్చయం ♦ డై విభీషణుండు భీషణకర్తుండు ♦ చండభానుఁ
 డభ్రపటలంబుఁ జొచ్చున ♦ ట్లన్నగృహముఁ, జొచ్చె మటునాఁటివేకువఁశుద్ధమతిని.
 తే. భ్రాతృజయసంశ్రితంబులు ♦ పరమపుణ్య,ములును వేదవిదభిహితఁములును నైన
 విమలపుణ్యాహరవములు ♦ వినుచు నచటి,దధిఘృతాక్షతపుష్పపాఁత్రములచేత
 తే. అర్చితము మంత్రవేదవిఁదవనివిబుధ, పూగముం గని రాక్షసఁపూజ్యమానుఁ
 డగుచుఁ దన తేజన న్నెల్లు ♦ నాసనస్థు, శ్రీదసోదరుఁ గనుఁగొని ♦ చేరి మ్రొక్కె.
 కం. ఈరీతి మ్రొక్కి విహితా,చారవిదుఁడు నడపి యర్హఁచర్యల రక్షో
 వీరుని కనుస న్నెఱిఁగి మ,హారజతాసనమునందు ♦ నాసీనుండై

౧౮౬

↔ విభీషణుడు రావణునకుఁ బురంబున నవశకునంబులు పుట్టుటఁ జెప్పుట. ↔

తే. దేశకాలార్థసంవాది ♦ దృష్టలోక,మంగళామంగళుం డట ♦ మంత్రు లెదుట
 విజనముగ సాంత్యసూక్తుల ♦ విభుఁ బ్రసన్నుఁ, జేసికొని యిట్లు లనియె నశ్లిష్టఫణితి.
 శా. అన్నా! జానకి యెట్లు నీవురికి సంప్రాప్తించె నాఁ డాదిగా
 నెన్నంజాలని పెక్కుదుశ్శకునము ♦ ల్వీక్షింప నయ్యెం జమి
 చెన్నారండు సుమంత్రయుక్తహవులం ♦ జేర్పంగనుఁ ధూమజా
 తాన్నత్యుండు సవిస్ఫులింగుఁడు సధూఁమార్చిర్యుతుం డగ్నియున్.

౧౮౭

- ఆ. వంటయిండ్లలోన † వైశావనరునిగృహం, బులను వేదపాఠములు పఠింపఁ
బడెడిమందిరములఁ † బాములు ప్రాకెడి, హవ్యములను జీమ † లంటఁ దొడఁగె.
కం. ఆవులు వట్టి చనెన్ దం, తావళములనుదము చెడియె † దైన్యముతో మే
పావంత యెలమి ముట్టవు, మావులు మనవీట విమతమదమానహరా! ౧౯౩
కం. ఖరములకు నొంటెలకుఁ గం, చరగాడిదలకును రాలి † చనె వెండ్రుక లే
తెరువునఁ జికిత్స చేసినఁ, బురి గొన వాభంగి బాష్పములు పొరిఁ గార్చున్.
కం. కాకులు గుంపులు గుంపులు, నై కఠినరవాళి నినిచె † నన్నితలములన్
బ్రోకలు నై విహరించెడిఁ, గాకారవముల విమానగణములమీఁదన్. ౧౯౪
కం. గ్రద్దలు చక్రాకృతిగాఁ, బద్ధుగఁ దిరుగాడి వ్రాలె † భవనంబులపైఁ
బ్రౌద్దుల సాయంవేళలఁ, దద్దయు నటళులును నించె † దారుణరవముల్. ౧౯౫
కం. పిడుగులవడువున రవములు, కడుబెడిదముగాఁగ నించెఁ † గ్రవ్యాదంబుల్
విడివడి పురిగవఁకులకడ, విడువక తద్ధన్వసులు వీట † వినఁగా నయ్యెన్. ౧౯౬
→ విభీషణుఁడు రావణుతో సీతాదేవిని శ్రీరామున కిచ్చుని చెప్పుట. ←
కం. ఈయశుభంబుల కెల్లను, బ్రాయశ్చిత్తం బొకండు † వాకొను వాడెన్
జేయు మిది సీత రామున, కై యర్పింపుము క్షీతీశ † యభిమత మేనిన్. ౧౯౭
కం. ఇది యజ్ఞానముచేతనొ, బ్రదికెడియాసలనొ యిట్లు † పలికితి ననుచున్
మదిఁ దలఁతు వేనియును సుర, హృదయవ్రణ! యపుడు దోష † మెంచకు నాపై.
కం. పురమున నంతఃపురమునఁ, దరుణులకుం బురుషులకు నుదాహృతదోషో
త్కరములు విదితంబులు చు, మృరయుము వలతేని రాక్షసాన్వయచంద్రా! ౨౦౦
కం. విను నీమంత్రులు నీకున్, వినిపింపఁగ లేరు సుమ్ము † వీని స్నేహో
కనినది వినినది సర్వము, వినిపింపక యుండ నాకు † విహితమె యన్నా! ౨౦౧
కం. కావున న్యాయాన్యాయము, లోపీరా! ముందు వెన్క † యోజించి మఱిన్
గావింప వయ్య నీయి, చ్ఛావిధి నని చెప్పె నెల్లసచివులు వినఁగన్. ౨౦౨
చం. హితము మహార్థమున్ మృదులహేతుయుతంబు వ్యతీతకాలసం.
ప్రతిశుభదంబు, సౌఖ్యదము † భావిని, నౌతనతమ్మువాక్యముల్
శ్రుతిఁ జొరనిచ్చి రావణుఁడు † క్రోధముఁ దాలించి యాత్మకృత్యమం
దతిశయ మైనపట్టుదల † నాతనితోడ వచించె నివ్వీధిన్. ౨౦౩
ఉ. ఏమిర వచ్చె నంతభయ † మీయెడ నా? కది యట్లు లుండనీ
రాముఁడు డాయనే జనకరాజకుమారిక? నెట్లు చూచినన్
సామరసంఘశక్రుఁ డయి † యాలము చేయఁగఁ బూనె నేనియున్
రాముఁడె నిల్చువాఁడు రణరంగమునందు మదగ్రధారిణిన్? ౨౦౪

కం. అని నిర్దర్శనైవ్యవిమర్శనుఁడు మహాచండబలుఁడు † దశవదనుండున్
దనయనుజుని హితవాదిని, ననఘు విభీషణుని విడిచి † యవలకుఁ జనియెన్.

→ రావణుఁడు కొలువుకూటంబునకుఁ బోవుట. ←

కం. హితుల యనాదృతిని స్వయం, కృతసీతాహరణపాపకృతిచే నీతా
తక్షకామమోహితుం డగు, పతితుఁడు రావణుఁడు చిక్కఁ † బాటుచు నుండెన్.

కం. ఆలోచనకును సర్వపుఁ, గాలము కడచనఁగ యుద్ధకాలము డాయన్
గాల మిది సచివహితలో, కాళులతో ననుచుఁ దలఁచె † నాలోచింపన్. ౨౦౨

సీ. బంగారుకిటికీలఁ † బగడాలసాములఁ, దీరినగుఱ్ఱాల † తేరి నెక్కి
మబ్బు లుర్రెడిరీతి † † గొబ్బున సభకు నై, దశకంఠుఁ డంతటఁ † దరలి చనఁగ
వాలును బలుకయు † వఱలుసాధనములు, ధరియించి మున్నగొం † దఱు చనంగ
నానావికృతవేష † నానాపరిష్కార, భూషితు లిరువంకఁ † బొల్పు చుండ
తే. రథములను వీరవారణ † రాజిమీఁద, నటన మాడెడి వాజుల † పటలిమీఁద
నతిరథులు కొంద టెక్కి ద † శాన్యు బలసి, కొలిచి వెనువెంట నేగిరి † కొప్పరించి
కం. పరిఘగదారిష్టులఁ దో, మరములఁ బరశువుల శక్తి † మండలి శూలో
త్కరములఁ గరములఁ దాలిచి, సురవైరులు చనిరి విబుధ † సూదను వెంటన్.

ఉ. అంతటఁ దూర్యనిస్స్వనము † అంతట నిండె మహారవంబుగా,
దొంతర లయ్యె శంఖముల † తోరపునాదములున్, ధరాంబరా
క్రాంతము లయ్యె నేములవి † రావము, లిట్లు రహింపఁ దారకా
కాంతిని మించె ఛత్రములు † గ్రాల మహాపథమార్గగామి యై. ౨౧౦

కం. చనఁగా హాటకమంజరి, వినిచయగర్భితము స్ఫటిక † విగ్రహములు నౌ
ఘనచామరవ్యజనములు, దనరారె దశాస్యసవ్య † దక్షిణదిశలన్. ౨౧౧

కం. దనుజులు నేల న్నిలఁబడి, వినయంబునఁ గేలు మోక్షి † వినమితశిరు లై
ఘనరథసంస్థుని దశవక్త్రుని మ్రొక్కిరి పోవుచుండు † త్రోవల నెదురై. ౨౧౨

కం. దేవారులు జయజయ యని, దీవింపఁగఁ గొంద అందుఁ † దెలచుచు నుండన్
భావిత తేజుఁడు సువిహిత, మై వెండిపసిండికంబ † మై శోభిత మై ౨౧౩

తే. అమలినస్ఫటికాంతర † మగుచుఁ బైడి, పట్టుసరిగలరత్నకం † బళము గలిగి
యాలునూర్లపిసాను ల † హర్షి శంబుఁ, గాచుభవనోత్తమము విశ్వ † కర్తకృతము. ౨౧౪
కం. రయమునఁ జొచ్చి విదూరజ, మయముం బ్రియకాజినాభి † మండితము నుపా
శ్రయరాజిత మయినసము, చ్చయపరమాసనముఁ గొనుచు † రావణుఁ డంతన్.

→ రావణుఁ డెల్లరాక్షసుల సభకు రప్పించుట. ←

ఉ. దూతల వేగవంతులను † దోడన పిల్చి జవంబున స్తహ
జ్ఞాతము నై సమర్థము వి † చార్యమునై పని యొందు గల్గె మీ

రాతతవేగ యుక్తి సభ కై చనుదెండని సర్వరాక్షస

వ్రాతముఁ బిల్చి రం డసనఁ వారును నేగి పురంబులోనికిన్.

౨౧౬

కం. ఇల్లిల్లు తోటదొడ్డులు, సల్లలితవిహారదేశఁ సమితిఁ గనుచు వా

రెల్లరఁ బిలిచిరి మఱి ని, ద్రిల్లెడివారలను గూడఁ దిగులేది వెసన్.

౨౧౭

ఉ. కొందఱు స్యందనంబులనుఁ గొందఱు భూరిమదావళంబులన్

గొందఱు సైంధవంబులనుఁ గొందఱు కాల్పడ వచ్చు చుండఁగా

నందఱు తేర్ల వారణహఁయంబులచే నగరంబు రాజిలెన్

గ్రందుగఁ బక్షిసంఘములుఁ గ్రమ్మి రహించు నభంబుకైవడిన్.

౨౧౮

ఉ. యానము లెల్ల దూరతలఁమందున నిల్చి పదప్రచారు లై

లోనికి సోకు లెల్ల గుహఁలోనికిఁ బోవుమృగాధినాథులో

నా నయమార నేగి నురఁనాయకగర్వవిదారిపాదముల్

పూని కరంబులన్ మరలఁ బూజితు లై యుచితత్వ మేర్పడన్.

౨౧౯

కం. కొందఱు పీటల మఱియుం, గొందఱు దర్భాసనములఁ గొందఱు నేలన్

బృందారకరిపుశాసన, మొంది యతనిమ్రోల నెల్లఁ రుపవిష్టులుగాన్.

౨౨౦

సీ. అర్థనిశ్చయసమఁధాత్తు తాపండితుల్, సర్వజ్ఞులును బుద్ధిఁచక్షువులును

గుణయుక్తు లగుమంత్రిఁకుంజరుల్ నూలుల, కొలఁదిగ నుండిరిఁ కూటమునను

యోధులు పెక్కురుఁ నొప్పిరా యాస్థాని, నందఱుఁ బతిసేమఁ మారయుటకు

నపుడు విశాల మైఁ హాటకచిత్రితం, బగుమేలిగుఱ్ఱాలఁ స్యందనమున

తే. నరయశశ్శాలియు మహానుభావుఁడైన, యవ్వీభీషణుఁ డరుదెంచిఁ యన్నడాసి

తనదుపేరు వచించి పాదముల మ్రొక్కె, నట్ల శుకుఁడు ప్రహస్తుఁడుఁ నాచరింప.

కం. వారల కుచితాసనముల, వేరుగఁ బతి యొసంగ వారుఁ వెలసిరి వానన్

సారపరార్థ్యాగురుక, రూరప్రగ్గురభి గొనుచుఁ బొలిచెఁ బవనుఁడున్.

౨౨౧

ఉ. గట్టిగఁ బల్కుఁ డెవ్వఁడు నొకండును నక్రమవాది లే డటన్

మట్టును మీఱి నద్దిడఁడుఁ మానవభోజుల నొక్కఁ డేని దై

త్యేట్టునియాననంబుఁ గనుఁ చెల్లరు ధీరులు వీరు లుండ సావ

రాట్టు పనుల్ భజింపఁగనుఁ రాజిలుభంగి నతండు రాజిలెన్.

౨౨౩

→ రావణుఁడు రాక్షసుల సంబోధించుట, ←

సీ. కలయంగ సభ నెల్లఁగనుఁగొని దళవాయి, యగు ప్రహస్తునితోడఁ శాన్యుఁడనియె

నేనాపతి! నీవుఁ చెచ్చెరఁ జని చతుర్విధకళాధుర్యులఁ వీరవరుల

నెక్కుడుకా పుంచుమీ యన నతఁడును, రాజశాసనమునఁ రక్ష నిలిపె

వీటిలోపల మఱిఁ వెలుపల నెల్లెడఁ బురరక్షణార్థంబుఁ పూర్ణముగను

ఆ. వేఱ వేఱ యసుర ♦ వీరుల నిటు నిల్చి, సర్వసైన్యములను ♦ సకలదిశల
రక్ష నిలిపినాఁడ రాక్షసవల్లభ! శంక లేక పనులు ♦ నలుప వచ్చు. ౨౨౮

కం. అనవుడు రాజ్యహితైషుఁడు, దనుజాధిపుఁ డతనివాక్యతతి విని సుఖమం
దనురక్తికలిమి సుహృదులఁ, గనుఁగొని యిట్లనియెఁ బ్రకృతకార్యము దెలియన్.

చం. అసురలు! ధర్మకామముల ♦ నర్థమునం దగు దేనిఁ బూనఁగా
వెస నని యోజనన్ జలుపువేళల లెస్సగ దాన దాన నే
దొసఁగులు మేల్లు సౌఖ్యములు ♦ దుఃఖములుం బ్రియవిప్రియంబులుం
బొసఁగునొ లెస్సగా నరసి ♦ పూర్ణమనీషను నిశ్చయింపుడీ. ౨౨౯

ఉ. ఎప్పుడు నేమికార్యముల ♦ నే నొనరించిన మీర లెల్లరుం
జెప్పినపద్ధతి న్నడతుఁ ♦ జేటొనఁగూడద యొంట నేని, నే
నప్పురుహూతుఁ డిందుమిహిఁరామరసమ్మతిఁ బోవుమాడ్కి మీ
రొప్పుగఁ జెప్పినట్లు చని ♦ యొందుదుఁ గాదె నితాంతసంపదన్. ౨౩౦

ఉ. మీ కిది సర్వముం దెలుప ♦ మేకొని యుండియుఁ గుంభకర్ణు ని
ద్రాకలితత్వముం గనుటఁ ♦ గ్రన్నన యప్పుడ చెప్ప నైతి, న
స్తోకపునిద్ర నారైలలు ♦ సోలెను, నీప్పుడ మేలు కాంచె, నీ
ప్రాకటసర్వశత్రుధరవర్యుఁడు కావున నేడు చెప్పెదన్.¹ ౨౩౧

→ రావణుఁడు రాక్షసులతో సీతావృత్తాంతముఁ జెప్పుట. ←

ఉ. రామునిదేవి సీతఁ బ్రియుఁరాలి నిదేహతనూజ దండకా
భూమిని నుండఁ దెచ్చితిని ♦ బుష్పసుగంధిని, మందయాన యా
భామిని నాదుశయ్యపయిఁ ♦ బండఁగ నొల్లదు, మూఁడులోకముల్
వేమటు రోయ సీతసరిలేమ లభింప దటంచుఁ దోచెడిన్. ౨౩౨

చం. తనుతరమధ్య సత్పుథులఁతాపరిశోభినితంబబింబఁ గం
జనిభవిశాలలోచనను ♦ శారదపూర్ణసుధాకరాస్య నా
కనకపుబామ్మ నుందరిని ♦ గాంచినచో మయుడే సృజించెనా
వనజదళాయతాక్షి నని ♦ భావమునం దలపోత గల్గెడిన్. ౨౩౩

తే. అరుణతలములు కడుమనోహరతమములు
సుప్రతిష్ఠితములు నైనఁనుందరాంగి
చరణములు తామ్రనఖములు ♦ చక్కఁజూడఁ
జూఁడు ననుఁ బుష్పబాణుండు ♦ వాడిమెరిసి. ౨౩౪

కం. సారహతాగ్నిజ్వాలల, తీరున నీరజహితద్యుతి న్వలిగెడి యా
సారసదళనయనం గని, మారునివశ మైతి నమీరమండనులారా!² ౨౩౫

¹ సీతను మ్రచ్చిలించితెచ్చి బండియందుంచినవార్త పడినెలుగు నెవరికి రావణుఁడు చెప్పుక
దాంచెను. ² ఇత్యాదివాక్యములవలన రావణుఁడు సీతను గాముకుడై హరించెనని యేర్పడుచున్నది.

కం. తీరైనయున్నసంబును, హారులు విపులంబు లైనయక్షులుఁ గలయా
నారిముఖముఁ గని వివశత, మారునివశ మైతి ననురఁమండనులారా!¹ ౨౩౩

కం. అలుకను ముదమునఁ దుల్యుఁడు, బలియించును శోకతాపభరముం గాంతిం
దొలఁగించు నట్టి స్థరుచేఁ, గలుపితచిత్తుఁడ నిశాటఁకాండములారా! ౨౩౪

కం. తనమగఁడు రామచంద్రుఁడు, చనుదెంచెడి న నెడియాస ఁ సంవత్సరమున్
నను గడువు వేడెఁ దత్కామిని నే నామేలిమాటఁ ఁ గైకొంటిఁ జూడీ. ౨౩౫

కం. చక్కఁగస్వారి యొనర్చుట, మిక్కిలి వడఁబడిన తేజఃమిహినా నేనుం
జిక్కితిఁ గామునిదాడికి, స్రుక్కితి నిది నావిధంబు ఁ సురపరులారా! ౨౩౬

ఉ. ఏకరణిం దరింతురు మహిష్టభయంకరసత్త్వయుక్త నీ
రాకరవర్య మాఘనవనాకసు లేని నృపాలు రేని నా
నాకపియొక్కఁ డే కద మహాహవము న్తనతో నొనర్చె, నె
ప్లేకరణిం గ్రియాసరణి ఁ యేగడినో తెలియంగ శక్యమే. ౨౩౭

ఉ. దాన భవిష్యదర్థము యథామతి యోజనచేసి చెప్పఁడీ
మానవుచే భయం బొదవుమాటయు లే దది చక్కఁజూడుఁడీ
దానవదేవయుద్ధములఁ ఁ ద్వద్భుజ శౌర్యము నేను నూతగాఁ
బూని కదా జయించితిని ఁ బోరుల గెల్పిడినారు మీరెకా. ౨౩౮

ఉ. ఆవసుధాధిపాత్తజులు ఁ త్కౌతజపోబడి తా రెటింగి సు
గ్రీవపురస్సరం బగుహరిధ్వజనీతతిఁ గూడి వార్ధివే
లావనిఁ జేరినారు, వసుధాత్తజ నీయఁగ రాదు, వెండి నీ
తావిభుఁ జంపఁగా వలయు ఁ దానికిఁ జెప్పఁడు మంచియుక్తులన్. ౨౩౯

→ కుంభకర్ణుఁడు రావణునిఁ గోపించి పలుకుట. ←

ఉ. రాముఁడు దక్క వేటొకఁడు ఁ రాఁడు సముద్రము దాటి వానర
స్తోమముతోడఁ గాన జయశుద్ధి వినిశ్చిత మంచుఁ బల్క, నా
కామపరీతచిత్తదశఁకంతునిరోధన మాలకించి కో
పామితదగ్ధచిత్తుఁ డయి ఁ యాతనిఁ బల్కెను గుంభకర్ణుఁడున్. ౨౪౦

సీ. రామసౌమిత్రిసంరక్షణీయను నీత, నపహరించితి వేరి ఁ నడిగి నీవు?
అటుచేయకయ మున్న ఁ యడిగినఁ జెప్పమే, యామునరక్షితయమునవోలె
నీచిత్త మెంతయుఁ నిల్కడ భజియింప, నోమహారాజ! మేల్ ఁ యుక్తి నొకటి
నటు లైన నెంతోలెఁసెని యుండు నీపని, నిప్పుడు చింతింప ఁ నేమిఫలము?

తే. రాజకార్యంబు లెవ్వఁడు ఁ ప్రథమమంద, న్యాయపద్ధతి యోజించి ఁ యాచరించు
నట్టివాఁడెందు దుఃఖింపఁడవలఁగార్య, మయ్యెచెడిపోయెనేయని యాత్తయందు.

¹ రావణుఁడు కామకుఁడా భక్తుఁడా యనువిషయ ముత్తరపీఠికయందుఁ జర్చితము.

కం.విపరీతాలోచనఁ బని, నిపుణత లే కాచరింపఁ నెఱిచెడు మఱియున్

విపరీతఫలము లొదవును, నపవిత్రపుండవెల నున్నఁ హావిఁ దిన్నట్లై.

౨౪౨

కం.మొదలం దగు కార్యంబును, బిదపం గావించువానిఁ ఁ బిదపటిపనులన్

మొదల నొనరించునాతని, విదితంబుగ నీత్యనీతివిదుఁ డనఁ దగునా?

౨౪౩

కం.బలియుఁడు దుస్సాధుం డని, తలఁపంబడువాఁడు చపలఁతం బని సేయన్

నులువుగ భేదింతు రొరుల్, పులుఁగులు క్రొంచాద్రిరంధ్రఁమునఁ గాదె చనున్.

కం.దుష్ట మనాలోచితమును, గష్టం బగుపనిని జలుపఁ ఁ గలిగితి విషసం

శ్లిష్టాన్న భుక్తిభంగి న,దృష్టము పో చంపఁ డయ్యెఁ శ్రీరాముఁ డటన్.

౨౪౪

సీ. పరులకుఁ జాలదుఁక్కర మైనకార్యంబు, నెత్తికొంటివి ఘటిఁయించుటకును

(నీతోడఁ బుట్టుటఁ నీతోడ నిల్వక, నాకుఁ దప్పునె దైత్యఁనాథ యిపుడు)

జరుగంగఁ దగుకార్యఁసరణి వచించెద, నీపగతుర నేనుఁ నీల్లఁ జేసి

కార్యంబు సరిపడఁ ఁ గావెంతు శక్రాన,లార్కమరుచ్చీదుఁ లడ్డపడినఁ

ఆ. గేలఁ బరిఘ మూనిఁ లీలమైఁ ద్రిప్పుచుఁ, గఱకుఁగోఱడాలుఁ కడలఁ గప్పుఁ

గొండఁబోలు మేనఁ గండున గర్జింపఁ, గొండపగతుఁ డైనఁ బెండువడఁడె.

కం.రెండవశరమున రాముఁడు, ఖండించెడునంతలోఁ దఁగఁగ నానెత్తు

ద్దండత నేఁ ద్రావెదఁ జామి,ఖండితసురజాల! నుఖముఁ ఁ గాంచుము మీఁదన్

ఉ. రాముని గీటణంచి మఱిఁ క్రచ్చట లక్షణుఁ బిల్కుమార్చి శా

ఖామృగయూథము న్దాసవిఁ గఱ్ఱునఁ ద్రేచుచు నీకు గెల్పునుం

గామముఁ దీర సౌఖ్యమునుఁ గల్గఁగఁ జేసెదఁ, ద్రాగు వారుణిన్

నీమది కెక్కు కార్యములఁ నిర్భయతం జరియింపు నేవ్చచ్చమై.

౨౪౫

కం.భీమాహవరంగంబున, శామనపురి కేగ మృత్యుఁసంగతి¹ నలశ్రీ

రాముఁడు పదపడి సీతా,భామారత్నంబుఁ బొందుఁ బాథముదమునన్.

౨౪౬

➔ మహాపార్శ్వఁడు గావణతో సీతాదేవిని విడువరాదని చెప్పుట. ➔

కం.రావణుఁడు క్రుద్ధుఁ డగుటను, భావించుచు శాంతుఁ డగునుఁపాయముత్రుటి సం

భావించి మహాపార్శ్వఁడు, కావించుచు నంజలిన్ సఁగర్వోక్తి ననున్.

౨౪౭

కం.నానామృగసత్త్వాన్విత, మైనవనం బెట్లొ చొచ్చి యటఁ జేపడఁగాఁ

దేనియను ద్రాగఁ డెవ్వొ, డానరునిం బాలిశుం డటందురు ప్రాజ్ఞుల్.

౨౪౮

కం.ఈశ్వరుఁడవు లోకంబుల, కీశ్వరుఁ డన్యండు గలుగునే నీ కనురా

ధీశ్వర! శత్రునిబర్హణ! శాశ్వతసుఖ మనుభవింపుఁ ట్లానుతతోడన్.

౨౪౯

కం.మక్కువతో జానకి నినుఁ, దక్కు గొనఁగ నొల్ల దేనిఁ తానుగ నీవే

కుక్కుటవృత్తి² జరింపుమ, తక్కుమ సందేహ మెద నుఁధాభుగైవరీ!

౨౫౦

నేను జావఁగా శ్రీరాముఁడు సీతను బొందునని యొక యర్థము. శ్రీరాముఁడు చావఁగా నీవు

సీతను బొందుమని రెండవ యర్థము. ²కుక్కుటవృత్తి = కోడివలె బలవంతముగ.

తే. వేగ నీవాంభితము నెఱవేఱ నేని, గలుగనీ భయ ముత్తరక్షణమునంద

కాక కాలాంతరంబునఁ గలుగ నిమ్ము, వాని నెల్ల సహింపఁగ వచ్చు నీవు.

కం.దంభోళిఁ గేలఁ గైకొని, జంభారియు వచ్చె నేని ధ సమితిక్షీతి సం

రంభమునఁ గుంభకర్ణుఁడు, జంభారిజతుండు మేముఁ జంపుదు మతనిన్. ౨౫౫

ఉ. ముందుగ సామదానములు ధ మూడవభేదము శక్తి లేనియా

పందలు మెచ్చు చుంద్రు సలుపం దగు నంచును, శక్తిశాలి దా

నెందును దండనీతిఁ జరియించును, గావున దండపద్ధతిఁ

బొందుము నీదువాంభితముఁ బూర్ణముగా మనుజాశనాధిపా! ౨౫౬

ఉ. వచ్చిన యేని యిచ్చటికి ధ వైరిసమూహము శస్త్రసంహతిఁ

వచ్చి నధింప నోపుదుము ధ వాస్తవ మియ్యది, సందియంబు లే,

దిచ్చఁ జరింపు మన్న ననురేశ్వరుఁ డాతనివాక్యజాలమున్

మెచ్చుచు వాని కిట్టు లను ధ మేటిలుచింతను నాత్మవృత్తమున్. ౨౫౭

→ రావణుఁడు మహాపార్శ్వనితో బ్రహ్మ తన్ను శపించినవిధంబుఁదెలుపుట. ←

సీ. పినుము మహాపార్శ్వ! ధ వినిపింతు మత్పురావృత్తంబు గోప్య మవిశ్రుతంబు

హాటకగర్భనేవార్థ మవ్వీటి కై, పుంజికన్ధల యనుపువ్వఁ బోణి

యభ్రమార్గంబున ధ నరుగుచు ననుఁ జూచి, జంకుచు నొదుగుచుఁ ధ జనుచు నుండ

నగ్నిశిఖయుఁబోనియద్దానిఁ గనుఁగొని, బలవంతముగను బైపడుచుఁ జెఱిచి

తే. కోటవిగఁ¹ జేసి విడిచినఁ ధ గోమలాంగి, నలువసభ కేగె నలిపిననలిస మనఁగ

నబ్జభవుఁడును దాని వృత్తాంత మెఱిగి, కోపమున నాకు నీగతి ధ శాప మిచ్చె.

కం.ఇది మొదలుగ దశకంఠా! మదిలో ని న్నొల్లనట్టిమానిని బలిమిన్

గదిసితివా నీతల యాపదనున ధరవ్రాలు నూఱువ్రక్కలు గాఁగన్. ౨౫౮

కం.ఈశాపభీతిఁ గాదే, యాశంపక యున్నవాడఁ ధ నపనిజఁ గాదే

నాశయనంబున నెపుడో, యాశంపాదేహఁ గూడఁనా జంకుదునా? ౨౫౯

శా.నావేగం బది సాగరం బెనసెడి ధ న్వాతూలముంబోలెడిన్

నావర్ధిష్ఠగతిప్రకార మనిఁ గానన్లేక యద్దాని నీ

తావామాక్షినిమిత్త మిచ్చటికిఁ బ్రోద్దామోగ్రసైన్యంబుతో

వే వచ్చెం గపినేత బాసటగఁ బృథ్వీకన్యకాకాంతుఁడున్. ౨౬౦

ఉ. శైలగుహప్రసుప్తహరిఁనత్తమము న్నడి నిద్రలేపునా

పోలికిఁ, గ్రుద్ధమృత్యువుఁ బ్రబోధ మొనర్చెడిభంగి, మామకా

భీలభుజంగసన్నిభనువిశ్రుతశాతశరాళి రాముఁ డే

వేశను గుర్రెఱుంగమిని ధ వేగమ వచ్చెడి న న్నెదుర్కొనన్. ౨౬౧

¹కోటవిగ = దిసమొలదానినిగ.

శా.దంభోళిప్రతిమానమామకధనుఁ ధండ మృతాభీలబా

ణాంభోవృష్టి సహస్రధాగతిఁ బయిఁ నావ్యపింపఁగా జేయుచుం

గుంభీంద్రంబు నలాతకోటిబలె నాఁక్రొ శింపఁగాఁ దోలుదున్

జంభ ద్వేషిసహాయుఁ డే స్రఘుపతిన్ • సంగ్రామరంగంబునన్.

౧౬౩

ఉ. అల్ల సహస్రనేత్రుఁ డమఁరాధిపుఁ డేనియుఁ బాశహస్తుఁ డ

బృల్లభుఁ¹ డేని నాజి నిలువం గలఁడా ననుఁ దాఁకి? శ్రీదు పెం

పెల్ల నణంచి లంక హగిఁయింపనె? తద్బల మెంత? చుక్కలన్

బొల్లువడంగఁ జేయునవఁపూషునిభంగిని దేజు మా పెదన్.

౧౬౪

→ విభీషణుఁడు సీతాదేవిని శ్రీరామున కిమ్మని రావణునకు బోధించుట. →

కం.దనుజకులసార్వభౌముం, డనుమాటలుఁ గుంభకర్ణు • నతిగర్జితముల్²

విని విని విభీషణుం డి, ట్లను దశకంతునకు హితము • సర్థయుతముగన్, ౧౬౫

మ.తతబాహ్వంతరభోగరాశి భృశచింఁతాకాలకూటంబు ను

గ్రతరస్తేరనిశాతదంష్ట్ర కరశాఁఖాపంచకస్ఫారవి

స్తృతపంచోగ్రశిరోతకాయము పతీ • సీతామహాశీవిషం

బతిమేధావివి పట్టి తేరఁ దగ వాఁనా దాని భావింపుమా.

౧౬౬

కం.భూమిధరకూటనిభు లు,ద్దామనఖాయుధులు భూరిఁదంష్ట్రులు క్రోతుల్

భీమగతిరాక మున్నే, రామునకున్ సీత నిమ్ము • రాక్షసరాజా! ౧౬౭

కం.సామీరజవము లశని,గ్రామనిభము లైనరామఁకాండము లనుర

స్తోమములతలలు ధరఁ బడఁ, బ్రామక మును సీత నిమ్ము • రఘురామునకున్.

ఆ. కుంభకర్ణుఁ డైనఁ • గుంభనికుంభులు, నైన నింద్రజితుఁడె • యైనఁగాని

యామహోదరుఁడు మహాపార్శ్వఁ డీయతి, కాయుఁ డైన రాముఁ • గలరె చెనకః

ఉ. భానుఁడు నిన్నుఁ గాచిన నుపర్వచయంబులు ప్రోచినన్ దయా

న్యూనముగా బలారియు నిజోరుతలంబున నిన్నుఁ జేర్చినన్

మానకమృత్యు వడ్డపడిన నృలిసీమ³ మఱంగిన నృహ

స్తా! నిను రామచంద్రుఁ డనిఁ • బ్రాణముతో విడువం డెఱుంగుమీ.

౧౭౦

చం.అనుడు విభీషణోక్తికిఁ బ్రహస్తుఁడు మా ర్వచియించె మాకు నా

యనిమిషసిద్ధకింపురువఁయక్షనగాహులచేత నేనియుం

బాసరదువో భయంబు, రఘుపుంగవుఁ డౌసరనాథపుత్రుచే

మొనయునె? యేల యిట్టులు మము న్బేదరించెదు రిత్తమాటలన్.

౧౭౧

→ విభీషణుఁడు ప్రహస్తుని గర్హించుట. →

సీ. అనుడుఁ బ్రహస్తువాక్యంబుల నాలించి, ధర్తార్థకామతత్పరమనస్వి

ప్రభుహితైషణుఁ డయి • క్రాలువిభీషణుం, డనియెఁ బ్రహస్త యి • ట్లాడె దేల?

¹ అబ్బల్లభుఁడు = వరుణుఁడు.

² వ్యర్థములైన యటపులు-మొదట నీతి చెప్పినట్టే చెప్పి తుదకు

రావణుని యభిప్రాయములోనే కలిసికొని యేమేమో వదిలెను. ³ బలిసీమ = పాతాళము.

యీవు మహాదరుం ధీకుంభకర్ణుండు, జలుపుయోజన రామచంద్రుపట్ల.

ధర్మవిరుద్ధవర్తనులకు స్వర్గంబు, ఫలియింపనట్లు సఫలతఁ గనదు

ఆ. కలము¹ లేనివాఁడు జలనిధిఁ దరియింపఁ, దలఁచినట్లు కార్యదక్షుఁ డైన

జానకీహృదీశు నేనైన నీ వైన, సకలదనుజు లైనఁ జంపలేము. ౨౨౨

తే. పరమధర్మైకనిరతు నిఁత్యైకునంశ, భవు మహారథు రాజేంద్రవర్యుఁ గార్య

దక్షు రణభూమి నెదుర నదక్షు లగుచు, రూఢిగా వేల్పు లెల్లరుఁ మూఢులైరి. ౨౨౩

ఉ. సాటి వచింపరాక హరిశంబసమానజవాన్వితం బసూ

ద్భాటనకర్తశీల మగు దాశరథిప్రవిముక్తము న్నిరా

ఘాటము నైన తచ్చరనికాయము పోరఁ బ్రహస్త నీమెయిన్

నాటపు పూర్వ, మాకతమున న్గద పగ్గెలు కొట్టె దియ్యెడన్. ౨౨౪

ఉ. ఎందనుకన్ దురాసద మహీననిశాతము తీవ్రవేగితా

స్కందముఁ గంకపత్రమును య్మౌతనయాధవహస్తముక్తని

ర్తందశిలీముఖోచ్చయ మమంధరరీతిని నిన్ను ప్రచ్ఛనో

యందనుకం బ్రహస్త! యిటు లాడుచు నుండు వికత్తనంబులన్.² ౨౨౫

ఉ. రావణుఁ డైనఁ గాని నురరాజజితుండును గుంభకర్ణుఁ డే

నీ వయినం ద్రిశీర్షకుఁడ యేని నికుంభనరాంతకాదు లేన్

గ్రావసమానసారగుఁ డకంపనుఁ డే నతికాయుఁ డేని నీ

తావిభుదృష్టిమార్గమునఁ దాళరు నిల్వఁగ సంగరంబునన్. ౨౨౬

ఉ. మీర లమిత్రతుల్యు లయి మిత్రులునా వ్యసనాభిభూతుఁ డై

క్రూరతరస్వభావుఁ డయి కొంచక తా నసమీక్ష్యకారి యై

కారియము ల్ఘటించుసురకంటకనాథునకున్ నిశాటసం

వారవినాశనార్థముగఁ బంచన చేరితి రేమి చెప్పుదున్. ౨౨౭

కం. శిరములు వేయియు సంతముఁ, బరికింపఁగ రానిమేను భయదాకృతియుం

గురుబల మగునహి చుట్టెను, బరిరక్షితుఁ జేయరయ్యఁ ప్రసభమున³ బతిన్ ౨౨౮

కం. పరిపూర్ణకాము లగుహిత, వరు లెల్లరు జేరి కావలయును రాజం

గురు లొడిసిపట్ట శత్రుత్కర మరుదేరకయమున్న గ్రహవిద్ధుబలెన్. ౨౨౯

తే. ప్రళయకర మైనసౌమిత్రిజలధిలోన, మునిఁగి శ్రీరామపాతాళముఖముఁ జొచ్చు

పంక్తికంఠునిఁ గావరే ప్రాజ్ఞులార, పట్టిబలవంతముగ నైన బయట వేసి. ౨౩౦

కం. ఈయది లంకకు నసురని, కాయమునకు రాజునకును గడుమే లిచ్చున్

జేయ నిటు తగును సీతా, నాయకునకు సీత నీయ నామతము నుండి

¹ కలము=ఓడ. ² వికత్తనంబులన్=తన్నుతాను బొగడుకొను మాటలను. ³ ప్రసభమున=బలాత్కారముగ.

కం.తనబలము నెదిరిబలమును, దనస్థానము ఊయము వృద్ధి • దాయలవిధమున్
దనమడి దలంచి లెస్సగఁ, దనతేనికి హితముఁ గూర్పఁ • దగుమంత్రులకున్.

↔ ఇంద్రజిత్తు విభీషణుఁ దిరస్కరించి పలుకుట. ↔

తే.బుద్ధి సురగురుతో సరిపోల్పఁజాలు, నవ్వీభీషణు వాక్యంబు • లాలకించి
తండ్రిఁ గని రాక్షసాళియోధప్రబంధుఁ, డైన వాసవజితుఁ డిట్టులనుచుఁ బల్కె.
ఉ. ఏ మిటు నీదుసోదరుడె • హీన మనర్థకమున్ విభీతదం
బై మనజాతి కర్వము ర • వంతయుఁగాని విధంబు పల్కెవిం
తే, మనయన్వయంబున జనింపనివాఁ డయిన న్వచించునే
యీమెయి? జెప్పెఁ బో విను నె • యెవ్వఁ డదెంతటిశక్తిహీనుడేన్? ౨౮౪

ఉ. శౌర్యము భూరిసత్త్వమును • సాహసము నృటువిక్రమంబునున్
స్థైర్యముఁ దేజము నృబలఁ, ధైర్యము నేమియు లేనియట్టి ని
ర్వీర్యుఁడు నీదుతమ్ముఁడు విభీషణుఁ డొక్కఁడె నుమ్ము తండ్రి! యీ
యార్యకులంబునం బ్రభవ • మందెను దుర్యశముం గడింపఁగన్. ౨౮౫

మ. పిటికీ! మాకటె భీతి నేర్పెదవు? పృథ్వీనాయకద్వంద్వముం
బటప న్లేడొకొ దేబెసోకుఁ డయిన • న్నాలోన, నీ కేల ప
ల్లటవు, ల్లోకము లేలుజిష్ణు నమృతాంధోధీశుని న్లర్యమున్
బటిపోవం జెట నుంపనే? తటుమనే • భ్రాంతాత్తు లౌవేల్పులన్. ౨౮౬

చం. కెరలిననాదుశక్తిఁ గని • గీయని కూయుచు నేలఁ బొర్ల ని
ర్జరపతివారణంబు రదఁనంహతి నూడఁగఁ బీకి దానిచే
నరులను దోలనే? సురచయంబులదర్ప మణంప లేదె? యీ
శరులకు శోకదాత నయి • సన్నుతిఁ గాంచనె? నీ వెఱుంగవే? ౨౮౭

ఉ. అంతటివాడఁ బ్రాకృతనృపాత్మజుల నృపహీనమర్త్యులన్
వింత యొకో జయించుట విభీషణ యంచు వచింప నంత దు
ర్దాంతబలుం డజయ్య సురరాజనిభున్ గురుతేజఁ జూచి యీ
వంతయుఁ గొంక కిట్లను మహార్థనుభాషిత మెల్లరు నివ్వనన్. ౨౮౮

↔ విభీషణుఁ డింద్రజిత్తును నిందించుట. ↔

ఉ. బాటఁడ వీవు నాయన! యపక్వమనీషుడ వౌట మంత్రకా
ర్యాళి యథార్థదృష్టిఁ గనుఁనంతటివాడవు గావు, కావునన్
నీలయ మే నెఱుంగకయె • నేర్చిన యట్టులు లేనిపోనివా
డైల ముపన్యసించితివి • కార్యము తీరెనె యంతమాత్రనే. ౨౮౯

కం.పుత్రుడ వను నెపమునఁ బ్రియమిత్రునివలె రావణున కమిత్రుడవై త్తౌ

పుత్రిపతి భయదుఁ డన నీమాత్రము గనలేక చెనఁటిమాటలు వినుదే. ౨౯౦

చం.అరయఁగ నీవు దండుడవఁ యంతియ కా దిటువంటిమంత్రముం

జరపెడివేళ నిచ్చటికిఁ సాహసముఖ్యుని బాలు ధీరతం

దిరుని సభాస్థలిం జొరఁగఁ దెచ్చినదుర్మతికూడ నధ్యుఁ డా;

సరిపడు నొక్కొమంత్ర మదిఁ జాలులు మూఁగినకొల్వలోపలన్. ౨౯౧

చం.తెలివియొ సర్వమంగళము¹ తీక్షణత నీకు స్వభావసిద్ధమున్

దెలియ వణంకు వెట్టిదియొ తీర్పులు దిద్దె దెఱింగినట్టులే

యలుచవు స్వల్పబుద్ధివి దుఁరాత్ముడవు న్నొకండవుం గడు

ల్బిలుకవు మేటిదుర్మతివిఁ పిల్లతనంబునఁ బ్రేర దీగతిన్. ౨౯౨

తే.ఎవఁడు సైరించు నొక్కొసీతేశుఁ డేయు,బ్రహ్మదండనిభంబులుఁ రవితనూజ

దండకల్పంబు లర్చిమంతంబు లుగ్ర,కాలతుల్యకృతులు నైనఁకాండములను.

మ.దనుజాధీశ్వర! నాదువిన్నపము డెందంబందుఁ బొందింపుమీ

ధనము ల్రత్నములుం బరిష్కరణసంతానంబు దీవ్యస్తహా

ధనము ల్చిత్రమణుల్ధరాసుతయుఁ దాత్పర్యంబున న్రామచం

ద్రున కర్పింపుము, సౌఖ్య మంద నగు నెంతో యెల్లవాగుం బురిన్. ౨౯౩

➔ రావణుడు విభీషణునకు జ్ఞాతిలక్షణంబుఁ దెలిపి నిష్ఠురంబు లాడుట. ➔

తే.అనుచు నునివిష్టమును హితఁ మైనవాక్యమును వచించువిభీషణుఁమోముఁ జూచి

రావణుడు కాలచోదితభావుఁ డగుటఁ, బరుషవాక్యంబు లిట్లనిఁ పలికె నతని.

కం.కినిసినఫణితో నేనియుఁ, దనశత్రువుతోడ నేనిఁ దగు వసియింపం

దనమిత్రునివలె మెలఁగెడి,తనరిపు సేవకునితోడఁ దగదు వసింపన్. ౨౯౬

కం.జ్ఞాతుల స్వభావ మంతయు, నా తెలియనియిదియె త్రిభువనంబులలోనన్

జ్ఞాతులకు వ్యసన మబ్బిన, జ్ఞాతులకును సంతసంబుఁ సమకూడుఁ గదా. ౨౯౭

కం.ఆతతమతియుతు ధర్మో,పేతు ననుత్తముని శూరుఁ హితసాధకునిన్

జ్ఞాతులు మెచ్చరు మఱి పరిభూతియు నొనరింతు సమయముం గనుఁగొనుచున్.

ఆ. కలసి మెలసినట్లఁ కనఁబడు చుందురు, క్రూరకర్మములకుఁ రోయకుండు

మనసు నీయ రెడరునను జంపఁ జూతురు, భీతికరులు గారెఁ జ్ఞాతు లెందు.

కం.మును పాశాహస్తనరులను, గని పద్మవనంబునందుఁ గలవారణముల్

వినిచే నొకకొన్నివద్యములను వానిని వినుము జ్ఞాతిలక్షణ మెఱుఁగన్. ౩౦౦

ఆ. భయము లేదు మాకుఁ బాశచయంబుల, నిష్పవలన శత్రునిచయములను

స్వార్థపరులుఁ గ్రూరుఁలైనదాయాదుల,వలననే భయంబుఁ గలుగు మాకు. ౩౦౧

ఆ. మీరు దెచ్చినట్టి వారణంబులు మమ్ముఁ బట్టుకొనఁగ నుపమాఁ బల్కు నిజము
సకలభయములందుఁ జ్ఞాతిభయం బది, దుస్సహంబు మాకుఁ లెస్స తేలియు.

ఆ. గోవులందు భాగ్యగుణ మది నైజంబు, విప్రులందు దమముఁ విశ్రుతంబు
స్త్రీస్వభావగుణముఁ చిత్తచాంచల్యంబు, జ్ఞాతి కెడకునేతఁ సహజగుణము.

కం. కావున లోకము నను సంభావించుట నిరుపమానభాగ్యము గనుటన్
నే వైరులతలఁ ద్రొక్కుట, నీ వెడఁ జూపోప వైతివే సౌమ్యుండా! 30౪

కం. అంటియును దామరాకున, నంటనిజలబిందుసమితియట్టు లనార్యుం
డొంటుకొని చేయున్నహం, బంటియంటకయ యుండునౌ రాక్షసుడా. 30౫

కం. విను విరులఁ దేనఁ గ్రోలిన, వెనుక న్నధుపములు వానిఁ విడిచెడిగతి దు
ర్జనులు తొలిమైత్రిఁ దలఁచు, పని తీరిన వెనుక నిజముఁ పలికెద ననురా. 30౬

కం. మును జలకేళిం దేలియుఁ, దనశిరమునఁ దనకుఁ దానఁ తనతొండమునన్
మను వైచుకొనెడు నేనుఁగు, ననువున ఖలమైత్రియును నిరర్థక మనురా! 30౭

కం. శారదవేళల గర్జల, పారంబుగ నించి చినుకుఁ పడరాల్చియున్
ధారిణి తడియనిగతి ని, స్సారము నిష్కల మనార్యసంగతి యనురా. 30౮

కం. ఈపాటి నన్యఁ డాడిన, వే పొర్లదె వానిశిరముఁ పృథివిని ద్రుటిలోఁ
బాపాత్తా! కులపాంసన, ఛీ పో నాయెదుటఁ బలుకఁజెల్లదు నీకున్. 3౦౯

→ విభీషణుఁడు సభవిడిచి మింటి కెగసి రావణునకు హితముఁ దెల్పుట. ←

తే. అనుచుఁబరుషంబులాడుడుఁ న్యాయవాది, యగు విభీషణుఁడునుగదాఁ హస్త్యుడగుచు
నలుపు రసురులతో వియఁ న్నార్గ మెగసి, యలుక శ్రీమర్మతుఁ¹ డన్నతోఁ ననియె నిట్లు.

ఉ. అన్నపు నీవు రాజ వటుఁ తొటను నిచ్చకొలంది పల్కు మే
చెన్నున నైన మాన్యుడవుఁ జ్యేష్ఠుడవు నిత్యసన్నిభుండ వ
ట్లున్నను ధర్మమార్గమునఁ నుండమి నీయన్యతంబులుం గడుం
బన్నము దెచ్చు నిఘరపుఁబల్కులు సైవఁగ లే నొకింతయున్. 3౧౦

కం. హితకాముడ వై నీకును, వితతముగ నునీతివిధముఁ వినిపించితి నీ
మతి కెక్కడ కాలవశా, గతుఁ డకృతాత్మకుఁడు హితముఁ గ్రహించు నొకో.
కం. అనయము ప్రియవాక్యంబుల, ననియెడిజను లెందు సులభుఁ లప్రియ మయ్యున్
గనఁ బథ్య మైనసూక్తిసి, ననువాఁడును వినెడివాఁడుఁ నరు దనురేంద్రా! 3౧౩

ఉ. కాలెడుగేహము న్విడువఁగా మన సొప్పనిభంగి సర్వభూ
తాళివినాశహేతు వగుఁనంతకుపాశముచేతఁ జిక్కు ని
న్నాలము నేయ నొల్ల, నవహాటకపుంఖము దీప్తపావకా
భీలము రాఘవాశుగముఁ పృథ్వి నినుం గన నొల్లఁ గూల్పఁగన్. 3౧౪

¹ భగవత్కైంకర్యనిష్ఠలక్షిగలవాఁడు. చల్లు, వాకిలి, ధనము, ధాన్యము సర్వము వడలి రాష్ట్రమును
విడిచి పోవువానికి మఱి యే సంపత్తు చేప్పటయు నుచితము కాదు. నిజమై నిత్యమైన శ్రీ భగవత్సాన్నిధి

కం. వాలుమగ లేని కడుబల, శాలులునే నస్త్రుశస్త్రుఁ చతురులు నైనం

గాలునిచేఁ జిక్కినతటి, వాలుక సేతువులుపోలెఁ బసచెడుదు, రిలన్.

3౧౫

ఉ. అన్నపు నీవటంచు హితఁమార వచించిన యట్టి నానుడల్

మన్నన సేయ వైతి, వికఁ లంకను రాక్షససంఘ యుక్తమున్

నిన్నును లెస్స కాచుకొనిఁ నెమ్మది నుండుము, స్వస్తి నీ కగున్,

న న్నెడఁబాసి సౌఖ్యము ఘనంబుగ నందుము, పోయి వచ్చెదన్.

3౧౬

కం. హిత మెంచి యెంతచెప్పిన, మతికెక్కఁగనీవు నాదుఁమాటలు నీవున్

హితసూక్తులు రుచియించు నె, గతజీవిత లగుపరీతఁకాలుర కెందున్.

3౧౭

→ విభీషణుఁడు నలుపురుమంత్రులతో శ్రీరాముఁ డున్నచోటికిఁ బోవుట. →

కం. అని పరుషం బగువాక్యము, నని ఖలు రావణుని రావణానుజఁ డావెం

టనె వచ్చె సలక్షణుఁ డౌ, జనకనుతానాథుఁ డున్నస్థలమున కంతన్.

3౧౮

కం. మేరుగిరిశిఖరతుల్య, కారు జ్వలచ్ఛంచలానిఁకాశు నభస్సం

చారుని ధరణీగతవన, చారిప్రాగ్రసరచయముఁ సంవీక్షించెన్.

3౧౯

కం. తనతో నైదవవాఁ డయి, చనుదెంచెడునతనిఁ జూచిఁ చతురుఁ డసాధ్యం

డినసుతుఁ డాలోచించుచు, వనచరతతితోడ నిమిషఁపర్యంతంబున్.

3౨౦

కం. హనుమత్ప్రముఖుల కిట్లనుఁగనుఁడి రక్కసులు గొల్వఁగా నల్వరు తన్

మనుజాశనుం డఖిల సాధనములతో మనలఁ జంపఁ దధ్యము వచ్చెన్.

3౨౧

ఉ. నావుడు వానరేంద్రువచఁనంబులు వీనుల సోకినంతనే

గ్రావములన్ ధరారుహానిఁకాయములం గొని యిట్లు పల్కి రో

దేవ! దురాత్ములన్ వడి వధింపఁగ నానతి యిమ్మ, యిప్పుడే

జీవముఁ బాసి నేలఁ బడిఁ చెల్లిరి చూడుము స్వల్ప తేజులన్.

3౨౨

→ విభీషణుఁడు తనరాక శ్రీరామునకుం దెలుప వానరుల వేడుట. →

మ. అనుచు న్వానరయూథముఖ్యు లిటు లన్యోన్యంబు భాషింపఁ గ్ర

క్కునఁ దా వచ్చి విభీషణుండును నుదఁక్కులంబునం జేరి మిం

టన నీ బ్బుండి మహాత్ముఁడు న్నుమతి యంద్రోతులన్ భానుమ

త్తనయుం జూచి వచించె స్వీయ మగువృత్తాంతం బుదారధ్వనిన్.

3౨౩

కం. రాక్షసుఁడును దుర్వృత్తుఁడు, రాక్షసకులనాథుఁ డైనరావణునకు నే

సాక్షాదనుజఁడఁ జుండీ, యాక్షితిని విభీషణాఖ్యఁ నెఱుంగం బడుదున్.

3౨౪

మ. ధరణీకన్యక దండకాటవి జనస్థానంబునం దుండఁగా

హరియించెన్మఱి యజ్జటాయువును సంహరించె రోధించె నా

కరణీయానను స్వావరోధమున రక్షస్త్రీలఁ గా వుంచె నా
హరిణీ^౧చన దీన యై వివశ యై యల్లాడ నాక్రూరుఁడన్.

3౨౫

కం.రామునకు నీత నిమ్మని, వేమాఱును హేతుయుక్త వివిధోక్తులచే
సామమున నెంతో చెప్పితి, నామానవభోజి కది నిరర్థక మయ్యెన్.

3౨౬

కం.అంతకవశుఁ డగువానికి, నెంతటిమే లౌషధంబు నిందనిగతి నే
నెంతహిత మాడినను నొక, సుంతయు మతిఁ గొనఁడు కాలఁచోదితుఁ డగుటన్.

చం.సరుషములాడి నన్ను నొకఁబంటువిధాన నవజ్ఞ చేసినన్
దురుసున, నాలుబిడ్డలను ద్రోపిడి యియ్యెడ రామచంద్రునిన్
శరణముఁ జొచ్చినాఁడ, రఘునతముతోడ జగచ్చరణ్యతోఁ
బరమమహాత్ముతోఁ బ్లవగఁవర్యులు! నాస్థితి వేగ దెల్పు రే.¹

3౨౮

→ సుగ్రీవుఁడు రామునకు విభీషణురాక దెలిపి రాక్షసుల నమ్మరాదనుట. ←

కం.అను నా వచనంబుల విని, యినతనయుఁడు శీఘ్రగామి యేగి సుమిత్రా
తనయు సమక్షమునం ది, ట్లనియె న్రఘురాముతోడ నత్తరపడుచున్.

3౨౯

కం.తనపేరు విభీషణుఁ డట, యనుజం డట దేవ! రావణాసురునకుఁ దా
మనుజుడ చతుష్కముతోఁ, జనుదెంచి నరేంద్ర! నిన్ను శరణముఁ జొచ్చెన్.

తే. యోజనలు సేయు తెఱఁగుల య్యూహములను

నుపమలందేని చారనియుక్తియందు

వానరులపట్ల వైరులవలన మిగుల

నప్రమత్తుండ వై యుండ నగు జయంబు.

3౩౧

తే. కామరూపులు మఱియు నికారవిదులు, శూరవర్యులు రాక్షసు ల్సారివర్య

తెలియరాకుండఁగనులకుఁ దిరుగుచుండు, వారి నెన్నండు నమ్మంగవలనుపడదు.

కం.ప్రణిధి²యయి రాసణునకున్, జనుదెంచెనొ నీతిశాలి స్వయముగఁ దానే

మనలోన నుండి సమయముఁ, గని మనలం బిలుకుమార్పఁగా వచ్చె నొకో. 3౩౩

కం.తనహితు లనిచినబలమున్, ననచారులబలము మూలబలముం దనవే

తనమునఁ గుదిరినబలమును, జను నమ్మగ; నమ్మరాదు శాత్రవబలమున్. 3౩౪

కం.రాక్షసుఁ డట సహజంబుగ, రాక్షసనాథునకు ననుఁగుభ్రాతయు నట ద్వి

ట్పక్షమున వచ్చినాఁ డట, యీక్షింపుము నమ్మవచ్చునే వీని మదిన్. 3౩౫

చం.వినుము విభీషణుండు రఘువీర! దశాన్యునిచారు, డాతఁడే

ప్రనువఁగ వక్రబుద్ధిమెయి వచ్చినవాఁ డట, కీవు నమ్మినన్

జనవర! మాయచే మనలఁ జంపుట సత్యము, వీని నిష్పడే

పానుఁగువడంగఁ జేత దగుఁ బోక్షమవద్దర!³ నాకుఁ జూడఁగన్. 3౩౬

3౩౬

¹విభీషణశరణాగతి అభయప్రధానము. ఇవి యుత్తరపీఠికయందు విపులముగఁ జర్చితములు.

²ప్రణిధి = వేగులవాడు. ³క్షమవద్దర = ఓర్పుగలవారియందు శ్రేష్ఠుఁడా.

చం. వెరవరి యైనదాయ యరివీరుల సేనలలోనఁ జొచ్చి యే
యరమర లేక త్రిమృదుచు • నంతట సం దొకయింత గల్గినన్
బొరిగొను శత్రుసంతతులఁ • బూర్ణముగాఁగ నులూకసంహతిన్
గరటమువోలెఁ గాన నెటుఁకార్యము గాదు విరోధి నమ్మఁగన్.

332

కం. క్రూరుఁ డగురావణామరు, కూరిమిశమ్ముండు సేవఁకులతో వీనిన్
గ్రూరంబుగఁ జంపుటయే, సారమతీ! కృత్య మిపుడు • చర్చింపంగన్.

33౩

కం. అను నినజునిసంరబ్ధం, బుననాడినవాక్యములను • బురుజోత్తముఁడన్
విని నికటపార్శ్వవర్తుల, హనుత్పముఖాగచరుల • కను సంప్రీతిన్.

33౪

→ శ్రీరాముఁడు విభీషణునిషయమై కపులయభిప్రాయ మడుగుట. ←

చం. వలిముఖ సేత యాయసురఁవల్లభుతమ్ము నెడటమందుఁ దాఁ
బలికినయుక్తియుక్త మడుఁపల్కులు మీరును వింటిరే కదా
బలితపుఁగార్యసంకటముఁపట్ల హితుం డొకఁ డాడ నంశతోఁ
బలుకమి యొప్పు దన్య మగుఁప్రాజ్ఞ సమర్థ శుభేచ్ఛపాళికిన్.

3౪౦

కం. కావున నియ్యెడ మీమీ, భావంబులు దెలుపుఁ డన్నఁ • జ్జవగవరుల్ త
ద్భావుకచిక్కిల్ల లై సం, భావించుచుఁ దమమతంబుఁ • బలికి రశనికిన్.

3౪౧

చం. తెలియని దింత లేదు జగఁతీత్రయమందు మహాత్! నీకు మా
వలనినిగారపుంజెలిమిఁబల్కిని బ్రశ్న యొనర్చి తింతయే;
యెలసెఁ బరీక్ష్యకారిత నుఁహృత్పరతంత్రత ధార్మికత్వముం
బలదృఢశౌర్యసత్త్వము లఁపారపరాక్రమ! జ్ఞ ప్తి నీయెడన్.

3౪౨

కం. మతిసంపన్నులు క్రీయలం, దతినిపుణులు నీదుసచివు • లందఱు నగుటన్
హిత మొక్కొక్కఁడు తనతన, మత మనుటయ మేలు హేతుఁమానితఘణితిన్.

→ అంగదాదులు వారివారి యభిప్రాయంబులఁ దెలుపుట. ←

చం. అన విని వాలిపుత్రుఁడు ధఁరాధిపుతోడ విభీషణుం డరా
తనికటమందు నుండి చనుఁదెంచుటచే ననుమానపాత్రుఁ డే;
చనదు తటాన నమ్మఁ, దమఁచందము మార్పడఁ జేసి రంధ్రముం
గని ప్రహరింతు ద్రోహు, లటుఁగాన ననర్థము గల్గు నెంతయున్

3౪౪

ఉ. కావున నట్టివారలను • గార్యములం దిడి తత్ప్రవర్తనన్
వావిరి నిశ్చయించి గుణఁవంతుఁడయ్యెన్ గ్రహియింపవచ్చు, దు
ర్భావుఁడ యేని వీడు టది • భావ్యము, దోషబహుత్వ మున్నచోఁ
జే విడువం దగుం, గుణవిశిష్టుఁడ యేనియుఁ గైకొనం దగున్.

3౪౫

ఉ. ఆనుడు లాలకించి శరభాహ్వయుఁ డిట్లను సాధ్యసూక్తులన్
దానపుచిత్తశోధన మొనర్పఁగ వేగుల సూక్ష్మబుద్ధులన్
బోనియమించి వా రితనిపోకల నెల్ల నెఱింగి వచ్చినన్
మానవలోకపాల! యనుమానము పాయ గ్రహింపు పిమ్మటన్.

౩౪౬

చం. అనవుడు జాంబవంతుఁడు గుణాధ్యము దోషవివర్జితంబుగా
మనవి యొనర్చె రావణుఁడు † మత్సరచిత్తుఁడు బద్ధవైరుఁ డా
తని నెడఁబాసి మిమ్మితఁడు † దాయఁగ వచ్చె నహేతుకంబుగాఁ
గనఁగ నదేశకాలములఁ † గావున నమృతుఁ డీవిభీషణున్.

౩౪౭

ఉ. మైందుఁడు నీత్యనీతుల సమంబుగ బుద్ధిఁ దలంచి పల్కె ము
న్తుండు విభీషణుం దఱిసి † ముచ్చట కీడిచి తేనెమాటలన్
సందున రావణాసురునిచందము మాటలపొం దెఱింగి మీ
దం దగు యుక్తముం జలువ † దాశరథీ! ఖలుఁడే నదుష్టుఁడేన్.

౩౪౮

తే. అర్థత సంస్కారసంపన్నుఁ † డఖిలమంత్రి
సత్తముఁడు నగుహనుమ ప్రశస్తఫణితి
నర్థవంతంబు మధురంబు † నగుచు బ్రియము
మితము నగువాక్యములు పల్కు † హితము దోష.

౩౪౯

→ విభీషణుని గ్రహింపవచ్చునని హనుమంతుఁ డభిప్రాయముఁ జెఱుపుట. ←

కం. మతిమంతులలో శ్రేష్ఠుఁడ, వతికుశలుఁడ వర్థముల మహావాగ్ధివి ని

న్నతిరేకించి వచింపఁగ, శతమఖునాచార్యుఁ డైనఁ † జాలఁడు రామా.

౩౫౦

సీ. వాగ్వాదముల నేను † వావదూకుఁడ¹ నంచు, దర్కనైపుణిఁ జూపఁ † దలఁపలేదు

అన్యమతంబుల † నణఁచి నావాదంబె, గెలిపింప వలయు నస్తలఁపు లేదు

ఎల్లవారలకన్న † నేన మిన్నయటన్న, గౌరవంబును గాంచు † కాంక్షలేదు

నావచోజృంభణ † మావిష్కృతము సేయ, నిది సమయం బంచు † నెంచలేదు

తే. దనుజునందలి పక్షపాతమునఁ గాదు, త్వద్గురుత్వాప్తి నభిలాషవలనఁ గాదు

రాజవల్లభ! దశరథరాజతనయ, కలది వచియింతు శ్రీరామ † గౌరవమున. ౩౫౧

తే. అర్థము ననర్థమును నారయంగ నీదు

సచివవర్యులు పలికినచందములను

దోష మొక్కండు నామదిఁ † దోచుచున్న

దది గ్రహించుట కివుడు సాధ్యంబు గాదు.

౩౫౨

కం. పనులందు నియోగింపక, పనివానితనంబు తెలియఁబడదు తటానన్

బనులందు నియోగించుట, యను దోషమ యనుచు దోచె † నుర్వీశవరా.

¹ వావదూకుఁడు = చక్కఁగా మాట్లాడుటయందు శేర్పడి.

కం.చారప్రణిహిత మిపు డను,వారు ననుచు ననిరి యది నిరర్థక మగుఁ జూ
దూరపుఁబనికిఁ వేగులు, చేరువల న్వార లేమి ఁ సేయఁగ వచ్చున్. ౩౫౪

ఉ. ఈతఁ డదేశకాలముల ఁ నిం దరుదెంచె నటన్నమాటకుఁ
నాతలఁ పేమినా ననురఁనాయకుదౌష్ట్యము నీదు శౌర్యముం
జేతమునం దెఱింగి యిటు ఁ చేరె గుణోత్తరు నర్హవేశనే,
యీతనిబుద్ధికిం దగిన ఁ దియ్యది గాదె? యదేశ మెట్లగున్? ౩౫౫

తే.పనిచి యజ్ఞాతరూపు లౌవారి దేవ! ప్రశ్నయొనరింపఁ దగు నని ఁ పలుకఁబడియె
నీవిచారంబునందు నాభావమునను, దోచు చున్నది యొక్కండుఁదోష మధిప.

చం.పరిచితిలేనివాఁ డొకఁడు ఁ ప్రశ్నలు వేయఁ గడంగినంతనే
నరమతి యైనవానికి నవశ్యము సందియ ముద్భవించి యే
పరుసునఁ జెప్ప నేమి యని ఁ పల్కు సదుత్తర మీక, దానిచే
దురితము లేనిమిత్రుఁడును ఁ దూషితుఁ డౌ సరిగానిప్రశ్నలన్. ౩౫౬

ఉ. మాటలఁ దానయెంతయు సమర్థుఁడ నంచుఁ దలంచువాఁడు ధీ
పాటవ మేర్పడం దనదుభావ మెఱుంగఁగనీక పల్కునా
మేటరి మాట కానిమదిఁమేర నెఱుంగఁగలేడు నిక్క, మ
ల్లాటఁ తదీయయుక్తియు నిరర్థక మంచుఁ దలంతు రాఘవా. ౩౫౭

ఉ. ఆతఁడు మాట లాడునెడ ఁ నారసి చూచిన దుష్టభావతా
రీతియునేని దోపదు గఁగిష్ఠగుణాధ్య! ప్రసన్నమాముఖం
బీతటి వంచకుం డిటుల ఁ యెంతయు నిబ్బర మూని రాఁడు శం
కాతురవృత్తిలేక, నుడిఁ ఁ గానఁగరా దొకదోష మేని యున్. ౩౫౮

కం.ఏవిధి గోరిన రూపం,బావిధి మార్పఱుపవచ్చు ఁ నంతర్గత మా
భావంబు దాఁప శక్యమే? భావంబును బయలు పుచ్చు ఁ వదనం బెటులేన్. ౩౬౦

ఉ. కావున సంశయింపఁ దగుఁకారణ మేదియు లేదు, వీని స
ద్భావమునక గ్రహింపఁ దగుఁ ఁ బార్థివసత్తమ! దేశకాలముల్
భావనచేసి కార్యమును ఁ బాగుగఁజేసినఁ దత్ఫలంబు పెం
పొవహి వైశ మబ్బు, మహితాత్మక! నీకు వచించువాఁడనే. ౩౬౧

ఉ. నీమహితోద్యమంబు రజఃనీచరనాయకుదుర్ణయంబు ను
త్రామసుతు న్వధించి కపిరాజ్యము భాస్కరసూతి కిచ్చుటల్
తా మును విన్నవాఁ డగుటఁ ఁ దానును రాజ్యము వేడుపొంటె నీ
తామహిళేశ! నీయెడకుఁ ఁ దారసిలె న్నతిపూర్వకంబుగన్. ౩౬౨

తే.దీని సంతయు యోజించి ఁ వీనిసాధు,గుణముఁ బల్కితి నాశక్తిఁగొలఁది రామ
నిగ్రహనుగ్రహంబుల ఁ నిపుణమతివి, శేష కార్యంబు నీవ యోజింపవయ్య. 1 ౩౬౩

¹ విభీషణునియందలి పక్షపాతముచే నతని గ్రహింపవచ్చు నని యభిప్రాయము పుట్టకుండుటకై
హనుమ తనకును నీతాదేవికిని విభీషణుఁడు చేసిన సహాయమును బ్రస్తావించినవాఁడు కాఁడు.

శ్రీరాముడు కపులతో విభీషణుడు గ్రాహ్యుడని చెప్పట. →
ఉ. మారుతపుత్రుఁ డాడినసమంజససూక్తుల నాలకించి దు

ర్వారమతిన్ నువిశ్రుతుఁడు † రామవిభుండు ప్రసన్న చిత్తుఁడై¹
వారలతో నిజాశయము † బల్కె వినుండు హితేచ్ఛులౌటచే
గోరెద నీవిభీషణుని † గూర్చి వచింపఁగఁ గొంత నేనునున్.

3౬౪

తే. మైత్రి భావించి తాన సంప్రాప్తుఁడైన, వాని నెపు డేని చేవీడు † వాఁడఁ గాను
వానియెడ నుండె నేని నే † దేనిదోష, మద్ది గర్హ్యంబు గాదు స † దాళులకును.²

కం. అను రాముభాషణంబులు, విని నుగ్రీవుండు దాని † వెండి తరచి యి
ట్లను నిశ్రేయసకరముగ, వినయోక్తుల రామచంద్ర † విభునకు మైత్రిన్.

3౬౬

ఉ. ఈతఁడు దుష్టబుద్ధి యగు † నేనియు దుష్టుఁడె కాక యుండెనే
నీతనిచేతఁ గాఁగలుగు † నెయ్యది? యెవ్వని కాను వీఁడు? స్వ
భ్రాతను నిట్టికష్టదశఁ † బాసినవాఁడెడఁబాయకుండు నే
యేతటి నెవ్వనిం? బరుల † కీతఁడు నాదుకొనంగ నేర్చునే?

3౬౭

చం. అనవుడు రామభద్రుఁడు వ † నౌకనులం గని మందహాస మా
ననము నలంకరింపఁ దగు † నర్థిలిఁ దమ్మునివంకఁ జూచి యి
ట్లను ననధీతశాస్త్రుఁడయి † యార్జుల వృద్ధులఁ గొల్వకుండినం
బనుపడు నొక్కొ యిట్టిప్రతి † భాయుతవాక్కుశలత్వ మేరికిన్.

3౬౮

చం. కల దొక సూక్ష్మధర్మము ప్ర † కాశముగా నిఖిలావసీశులం
బలికెద వి న్ననంతరపు † త్కౌపతు లేకకులోద్భవు ల్విరో
ధులు, వ్యసనంబు లొత్తుతటి † ద్రోహ మొనర్చుచు నుండ్రు, గావునన్
లలితగుణా! విభీషణుఁడు † నన్నిటఁ జేరఁగ వచ్చెఁ గానిచోన్.

3౬౯

కం. కలుషవిహీనాత్ములు తత్కులజులు స్వీయు లగుహితుల † కున్ గౌరవముం
గలిగింతు రైన నృపతులు, కలుషింతురు ప్రాయకముగఁ † గడునిర్మలులన్.

3౭౦

చం. అరిఁ దనుఁ జేరనిచ్చు టన † యం బని యాడితి వీవు, శాస్త్రన
త్సరణి వచించెద న్వినుము † జ్ఞాతుల మెవ్వరుఁ గాము వానికిన్
స్థిరమతి రాజ్యకాంక్షఁ జను † దెంచినవాఁడగు, వారిలోన నుం
డరె మతిమంతు? లట్లు లగు † టన్ గ్రహియింపఁ దగు న్విభీషణున్.

3౭౧

ఉ. శూరులలోన హృష్టులును † శుద్ధమనస్కులు నైనవారిలో
వేరిమి యొక్కవేళఁ బ్రభ † వించును, గాననె యిట్టి రచ్చ, త
త్కారణజాత మావెఱపు † గల్గుట నీతఁడు చీలి వచ్చె న
స్తేరఁగ నిప్పు, డల్లు గుట † చే గ్రహియింపఁ దగు న్విభీషణున్.

3౭౨

¹ ఒకఁడైన విభీషణుని గ్రహింపవచ్చునని చెప్పెనుగదా యని ప్రసన్నచిత్తుఁడాయెను. అంత
వఱకుఁ బ్రసన్నత లేదు. ² దీనియందు హనుమంతునకును బ్రత్యుత్తరము గలదు. విభీషణునియందు
దుష్టబుద్ధి కానరాదు కావున నతని గ్రహింపవచ్చునని హనుమంతుఁడు చెప్పెను. శరణు చొచ్చిన
వాఁడు దుష్టుఁడుగానుండినను వానిదోషము లెంచి నిరాకరింపక రక్షింపవలయునని శ్రీరాములవ్రతము.

తే. భ్రాతృ లెల్లరు భరితునిఁపాటి గారు,¹ జనకునకు నన్నుఁబోలినఁతనయుఁ డున్నె
హితులయందును నీయట్టిఁహితుఁడు లేఁడు, తండ్రి! లోకంబునందిదిఁతథ్యమయ్యె.

కం. అనురామునివాక్యంబులు, విని లక్ష్మణుతోడ లేచి ఁ వినయంబు మెయిం
దినకరతనయుఁడు ప్రజ్ఞాధనుఁ డిట్లను రామచంద్రఁధరణిపుతోడన్. 32౪

కం. రావణునివేగువాఁ డని, భావింపు విభీషణున్ యపాచరవర్యున్
గావున యమవద్వర! నీ, వేవిధి నితనిన్ వధింప ఁ నెంచుట తగ వా. 32౫

ఉ. వచ్చినవాఁడు వీఁడు దశఁవక్త్రుఁడు వక్త్రపుబుద్ధిఁ బంపఁగా
నచ్చితి మేని మాయల నొనర్చి ప్రమాదపుబుద్ధి నుండఁగాఁ
గ్రచ్చట నన్నొ నిన్నొ మఱి ఁ గాదిలితమ్మునినో వధించు నో
సచ్చరితా! యటెటఁ దగుఁ ఁ జక్కడుపన్ సచివాన్వితంబుగన్. 32౬

కం. అని మిన్న కున్న సుగ్రీవునివాక్యము లాలకించి ఁ పొడిఁ జక్క విమ
ర్శన మొనరిచి శుభతరనూ, క్తిని సీతానాథుఁ డనియెఁ ఁ గీశాగ్రణితోన్. 32౭

→ { శ్రీరాముఁడు సుగ్రీవునకు శరణాగతరక్షణం బవశ్యకర్తవ్యం } →
బని చెప్పట.

ఉ. ఈతఁడు దుష్టబుద్ధి యగు ఁ నేనియు దుష్టుఁడె కాకయుండె నే
నీతనిచేతఁ గాఁగలుగు ఁ నెయ్యది? యొక్కరవంతయేని వాఁ
డేతఱి నేని కీడు ఘటిఁయింపఁగ శక్తుఁడు గాఁడు మామక
వ్రాతము లందు నాయెడ, దిఁవాకరనందన! నన్ను నమ్ముమీ. 32౮

కం. ఈనిఖిలావని యటుల, దాననరక్షఃపిశాచఁతతులను వల తేన్
భానుజ! యంగుళికొనచే, నే నిమిషములోనఁ జిమ్ముఁనే మిత్తి గనన్.² 32౯

మ. వినవా మిత్రను బోయవాఁ డొకడు పృథ్విం గూల్చి స్వప్రేయసిన్
దన ప్రాణంబులు పెన్బుభుక్ష నడలన్ఁగత్కార్థి యై చేరినం
డనమాంసంబు లొసంగి వానికిఁ గపోతం బాతనిం గాఁచెఁ గా
ననచారీ! శరణాగతు నివ్విడుచుటల్ ఁ న్యాయంబె నాబోఁటికిన్? 3౩౦

కం. మును కణ్వసుతుఁడు కండుం, డనువరమతపోధనాధ్యుఁ ఁ డాడినగాధల్
విను మతిధర్మిష్ఠంబులు, నినతనయా! సత్యవాక్సుఁహితమును వినుతున్. 3౩౧

తే. కరములను మోడ్చి దైన్యంబు ఁ కడలుకొనఁగఁ
జేరితిని నీదుమఱువు రక్షింపు మనుచుఁ
బ్రార్థనము సేయువాఁ డరియైనఁ జంప
రాదు కరుణాగుణావనార్థంబు గాఁగ. 3౩౨

¹ పరోక్షమందుండు భ్రాతృలలోనని యర్థము. ² ఇది శ్రీరాముని సర్వసంహారకశక్తిని, సతిమాను
షత్వమును డెలుపుచున్నది.

తే. పరులకును శరణాగతుఁ డరియయైన, నాత్తుఁ డైనను మఱి దృష్టుఁ డైనఁ గాని
యాత్తనాశంబునకు నోర్చి యైనఁ గావ, వలయు శాస్త్రమవిశ్వాసభావులకును.

తే. భయముచే నొండె మోహంబువలన నొండె

బ్రతిఫలానక్తి నొండె స్వబలముకొలది

ప్రాపుకోరినవారిఁ గాపాడఁ డేని

వాఁడు పోలియు నిహంబునఁ బరమునందు.

3౮౪

తే. తాను జూచుచు నుండఁగఁ దన్ను శరణు, జొచ్చినాతఁడు పరునిచేఁ బచ్చి నేని
యాయనాథుఁడు రక్షసేయనినృశంసు, నెల్లసుకృతంబుఁ గైకొని యేగువాఁడు.

ఉ. కానఁ బ్రపన్నుఁ డౌపురుషుఁ గావక యున్న దురంతపాపముల్

మానక కల్లు, నారకఫలం బపకీర్తియుఁ దప్ప దేమియున్

మేనిబలంబు వీర్యమును మేకొను నాశము, గాన సద్యశ

స్థానము ధర్మనాకఫలదంబు నొనర్చెదఁ గండువాక్యమున్.

3౮౬

→ శ్రీరాముఁడు విభీషణున కభయ మిచ్చుట. ←

కం. నీవాఁ డని యొకపరియే, యేవాఁ డే శరణు వేడఁ నేని సకలభూ

తావళి నభయంబును నే, వావిరి ఘటియింతు నిదియఁ ప్రత మగు నాకున్. 3౮౭

ఉ. పొమ్మిక లెమ్ము కంజహితపుత్రక! వాఁడు విభీషణుండఁ యే, యే,

సమ్మతి రావణుండ యయిన నీవును మే నభయం బొసంగితిం

దెమ్మిట వావి నన్న రఘుధీరదయాగుణచోదితాత్ముఁ డై

సమ్మద మార దాశరథిసత్తముతోఁ గపినేత యిట్లనున్.

3౮౮

ఉ. ఏమి విచిత్ర మిద్ది జగదీశ్వర ! ధర్మవిధిజ్ఞ ! లోకసా

ఖ్యామితసక్తచిత్త ! యిటు లార్యనుతోక్తులఁ బల్కుటల్, సదా

ధీమతసత్యమార్గనిరతిం దృఢసత్త్వయుతప్రభావముం

భామహితత్వముం గలుగుఁ ప్రాజ్ఞవరిఘ్ననకు న్రఘూర్షహ.

3౮౯

ఉ. నాకును సంతరాత్మ రఘునాయక ! యీతఁడు శుద్ధుఁ డంచు నే

ప్రాకటరీతిఁ దెల్పెడిని భావముచందము నారయం, ద్వంద

స్తోకసయుక్తిసూక్తులను దోరముగాఁ బరికించివాఁడ, లే

దేకలుషంబు వీనియెడ నెంతయుఁ బూతుఁడు లోన వెల్పులన్.

3౯౦

¹ సుగ్రీవ విభీషణులు సమానదశయం దుండుటచేత నేగాక సుగ్రీవున కింకను విభీషణునిపట్ల సందేహము కలదేమో యనియుఁ బోనని చెప్పినేమో యనియు నతని మనసు శోధించుటకును దనయందు సందేహించి యితరులను బంపెనని సుగ్రీవుఁడు సందేహింపకుండుటకును రాముఁడు సుగ్రీవునే పంపెను.

² శ్రీరామునిప్రత మెఱింగిన నీత నీవు రాముని శరణువొరుము. ఆయన నిన్ను రక్షించునని రావణున కుపదేశించెను. రాముఁడును రావణాసురుఁడు వచ్చిన రక్షించెదనని చెప్పెనుగాని రావణుఁడు శరణువొరక చేడిపోయెను. రామరావణుల మంత్రాలోచన తారతమ్యము గమనించునది.

ఉ. కావున మానమానుఁ డయి ధ్రువుత మమ్ములఁ గూడి యిష్ట మే
ధావి విభీషణుండు సఖితం గని యం చన హర్షయుక్తి ను
గ్రీవునివాక్యము ల్విని నుక్తిగ్రహించె దశాస్యభ్రాత వే
యావిన తాతనూజసఖితాప్తి నెసంగినయిందుకైవడిన్.

3౯౧

←→ { విభీషణుఁడు శ్రీరాముపదంబులమీఁదఁ బడి తన్ను } →
నివేదించుకొనుట.

ఉ. అంతట రామభద్రుఁ డభయం బొసఁగం గని రావణానుజం
డెంతయుఁ బ్రాజ్ఞుఁ డౌటను మహీస్థలిఁ జూచుచు సన్నతుండు నై
సావంతము పొంగ నల్వరు నిజాప్తులతోడుత మింటనుండి స
త్సావంతుఁడు రాముపాదముల ధరింపఁ జే శరణార్థి యై పడెన్.

3౯౨

కం. సరగ నిటు ధర్మబుద్ధియు, శరణా న్వేషియు సరాక్షసచతుష్కుండు నై
చరణముల వ్రాలి ధర్మాకర ముచితైత్వార్హార్షకరసూక్తి ననున్.

3౯౩

చం. అనుజుఁడ రావణానురుస ధాతఁడు నన్నవమాన పెట్టఁ దెం
పునఁ జనుదెంచి నే సకలభూతశరణ్యుని నిన్నుఁ జేరితిన్
నిను శరణంబుఁ జొచ్చితిని నెయ్యర లంక సిరిం ద్యజించితిన్
మనుజవరా! భవద్గతము మత్సుఖజీవితరాజ్యభోగముల్.¹

3౯౪

కం. అనుతద్వచనంబుల విని, చనవునఁ దా నాదరించి ధాంత్యఫణితులన్
జనకనుతాపతి రాక్షస, వినిచయము బలాబలములు వినిపింపు మనన్.

3౯౫

←→ విభీషణుఁడు శ్రీరామునకు గాక్షసబలంబుఁ దెల్పుట. →

చం. ప్రవిమలసచ్చరిత్రునకు ధాతమున కిట్లను దేవ యాస్వయం
భువునలన న్వరంబులను బొందుటచే దశకంఠ నాజిహ్వా
దివిజవలాశిసంతతికిఁ ద్రిక్పిన భూతసమూహకోటికిం
దవిలి వధింపరాదు ననుధాధవనందన భక్తనందనా.

3౯౬

సీ. రావణుతమ్ముండు ధరావీర్యవంతుండు, కుంభకర్ణుండు నిష్కుంఠ తేజఁ
డన్న నా కతఁడు బలారికి నెదురుద్ది, యని దళవాయి ప్రహస్తుఁ డతని
వినియుందు వేమొ యావీరుండు కైలాసమున మాణిభద్రుని మొక్కపటిచేఁ
గలన ననిర్యేద్యకవచుండు బద్ధగోధాంగుళిత్రుండు శరాస మూని

తే. యింద్రజియదృశ్యుడగుచును నేపు మీఱు, విగ్రహంబున హుతవహు వేల్చితత్ప్ర
సాదమున మాయమగుచును జంపునరుల, రావణుని యీడువాఁడు పరాక్రమమున.

తే. లోకపాలసమాను లనీకపతులు, మఱి మహాపార్శ్వంబును నకంపనుఁడునాఁగ
నధికబలుఁడు మహాదరుండునాఁగ గలరు, వీర్యవిక్రమనిర్జిత విబుధవరులు.

3౯౭

¹ విభీషణుఁడు శరణుఁజొచ్చుటకుఁ గారణము రాజ్యకాంక్షయా మోక్షకాంక్షయా యనునది
యుత్తరపీఠికయందుఁ జెప్పితము.

ఆ. కామరూపధరులు † కల రొకపదివేల, కోట్లు లంకయందు † గ్రూరబలులు
పలలభోజు లల్ల † వారలబౌసట, భంగపటిచె నురల † బంక్తిముఖుడు. ౩౯౯

చం. విపులపరాక్రముండు రఘు † వీరుడు రాక్షసవంశదీపునా
లపితము నాలకించి సక † లంబు మదిం దలపోసి పల్కునీ
విపుడు దురాత్ము రావణుని † నృత్తము సర్వము నోవిభీషణా
నిపుణముగా † గె దెల్పుటను † నిశ్చలచిత్తమున † గ్రహించితిన్. ౪౦౦

మ. వినుమా రావణు బుత్రమిత్రసచివా † నీవుతు స్తహస్కందనం
బున మ్రందింతు, రసాతలంబును నధో † భూమిం జొరంబాటినన్
వనజాతాసనుదాపు చేరినను బ్రా †ణాన న్విడం జుమ్మి, ని
న్ననఘా కట్టెద † బట్ట మయ్యనురరా † జ్యశ్రీకి సత్యంబుగన్. ౪౦౧

కం. ఒ ట్టిడుకొందును నాతో †, బుట్టులపై రావణుని స † సుత్రహితబబున్
మట్టిడక నే నయోధ్యా, పట్టనముం జొర † గె బోను † బరమచరిత్రా! ౪౦౨

తరలము. అనుడు భక్తి విభీషణుండును † నంజలిన్ ఘటించి యో
యనఘశీల! మదీయదేహము † నందు † బ్రాణము లుండునం
దనుక † జొచ్చెద శత్రుసేన ని † తాంతసాహ్య మొనర్తు లం
కను వినాశ మొనర్గు రాక్షస † కాండముం బరిమార్చుగన్. ౪౦౩

→ శ్రీరాముడు విభీషణునకు బట్టాభిషేక మొనరించుట. ←

సీ. అనువిభీషణుని † దా † సంకపాలిని¹ గ్రుచ్చి, సౌమిత్రితో రఘు † చంద్రు డనియె
డెమ్ము మానద! సాగ † రమ్ముజలమ్ముల, నాప్రసాదమ్మున † క్షీప్రముగను
సభిషిక్తు † జేయుమా † యనురరాజ్యశ్రీకి, నివ్వీభీషణు నన † నింపుమీఱి
మర్కటవాహినీ † మధ్యంబునను నత †, డట్లు గావించె రా † జాజ్ఞకలిమి

తే. శ్రీరఘూత్తముకరుణావి † శేషమునకు, మేలు మే లని కపు లెల్ల † మెచ్చుకొనుచు
గేక లెస † గించి రంత ను † గ్రీవపవన, సంభవులు పల్కి రిటు విభీషణునితోడ. ౪౦౪

ఉ. ఈవరుణాలయంబు † దరి † యింప † గ నెట్లు లగున్ వనాటనే
నావళితోడ †, జెప్పుమ యు † పాయ మొకం, డన నవ్వీభీషణుం
డోవనజాప్తనందన! మ † హోదధి సాగరఖానితంబు ము
న్లావున రాఘవుండు శర †ణం బన † బ్రాజ్ఞ † డొనర్చు † గార్యమున్. ౪౦౫

సీ. అనవుడు సుగ్రీవు † డరిగి నీతేశున, కవ్వార్త † దెలుప † గ † నాత † డలరి
కార్యదక్షుం డయ్య † † గడ † క సమ్మాననా, ర్థంబు తమ్ముని † గపి † రాజు † బలుకు
మత్సమ్మతం బది † మర్కటపతికి నీ, కవ్వీభీషణువాక్య † మాదరింప
దగు నని తో † చిన † † దలపోసి చెప్పుడు, మర్కటేంద్రుడు సూరి † మంత్రవిదుడు

తే. గాన యోజింపుఁ డన రఘుఁ కాంతునకును
వార లని రయ్య! కాలార్హఁ వాక్య మతఁడు
చెప్ప మా కేల యది యరుఁచించు? లంక
సేతువును గట్ట కేభంగిఁ జేరఁ గలము?

౪౦౬

కం. ఆల మిఁకేలా సేనా, జాలముతో దాట నుపమఁ సల్పుఁ డనన్ నీ
తాలోల్లుఁడు వేదివయ్య, జ్వాలవలెన్ వేగ దగ్ధఁ శయమునఁ బండెన్. ౪౦౭

←→ { శార్దూలుఁడు రావణునితో శ్రీరాముఁడు కపులతో } →
సముద్రమునొడ్డున దిగియుండువార్తఁ జెప్పుట.

సీ. అక్కడ శార్దూలుఁ ఁ డనురావణానురు, చారుండు సుగ్రీవఁ సైన్యవిధము
నంతయుఁ బరికించి ఁ యతిరయంబున నేగి, రావణుఁ గనుఁగొని ఁ రాక్షసేంద్ర!
యిదిగొ శాఖామృగఁ బుష్పవాహిని మన, పురముపైఁ బడ వేగఁ పొర్లి వచ్చె
నప్రమేయం బయి ఁ యధికగంభీర, మై, మాటట జలధి యై ఁ మహిమ నెసఁగె
తే. బండ్రిరథుపుత్రు లిరువుడు, భ్రాత లుత్త, మాయుధులు రామలక్ష్మణా హ్వయులు సీతఁ
జేరఁ జనుడెంచి నిలిచిరి ఁ సింధుతటిని, బ్రబలదశయోజనావృతఁ బలముతోడ.

ఉ. వైశమ దేవరా! తగినఁ వారిని దూతల నందు సర్వముం
బోలఁగ మూలము ట్టెఱుఁగఁ ఁ బుచ్చుము వేగమ, నాకుఁ జూడ నీ
వేళను సామదానములొ ఁ భేదము యర్హవిధం బ టన్న శా
ర్దూలునివాక్యముల్ విని నిఁదూపితకార్యవిధుండు వ్యగుఁ డై. ౪౦౯

←→ రావణుఁడు శుకుని సుగ్రీవునొద్దకు రాయబార మంపుట. →

కం. శుకనామకు నర్థవిధు, న్నికటమునకుఁ బిలిచి యనియె ఁ నీ వరిగి వెనన్
వికలుఁడవుగాక మద్వా, చికముగ సుగ్రీవుతో వఁచింపుము సూక్తిన్. ౪౧౦

ఉ. ఈవు మహాబలాఘ్నఁడవు ఁ ఋక్షరజస్తనయుండవున్ మహా
క్షౌవరవంశజాతుఁడవు ఁ కాఁగలలాభ మ దెద్ది నీకు నీ
తావిభుతోడి చెల్లి? గలదా యొకనష్టము వీడిపోవ? సు
గ్రీవ! మదీయభ్రాతృ స్థిరింపుము పూర్వపు నెయ్య మియ్యెడన్. ౪౧౧

కం. రాముఁ డనురాజపుత్రుని, భామిని నే నపహరింపఁ బ్రాజ్ఞురా! నీ
కే మగునష్టము? సుగ్రీ, వా! మరలుము నీదుపురికిఁ బగ మన కేలా? ౪౧౨

కం. వానరవరు లెమ్మెయినే, నీనగరముఁ జేరలేరు ఁ దృఢ మిది గంధ
ర్వానీకము నేరద నర, వానరులూ వచ్చువారు ఁ వనచరనాథా! ౪౧౩

చం. అనువిభునానతిం గొని విహంగమ మై శుకుఁ డంబరంబునన్
జని చని ఖస్థితం డగుచు ఁ సారసబాంధవుసూనుతోడ న
ద్దనుజకులేంద్రువాక్కులు యథాక్రమ మంతయుఁ జెప్పఁ, గిన్నఁ జి
వ్వనఁ వినువీదికి న్నెగసిపోయి కపుల్ శుకు నేలఁ దాచుచున్. ౪౧౪

↔ వానరులు శుకుని మర్దించుట. ↔

కం.విడికిళ్ల నొకరి నొక్కరు, కడవఁగ మర్దించుటయును ♦ గలవరపడుచున్
మడియింప రాదు దూతలఁ, గడువడి వారింపు కపులఁ ♦ గాకుత్స్సవరా! ర౧౫

చం.పతి విధియించుమార్గమునఁ ♦ బల్కుక యాత్మమతంబుఁ జాటుచుం
బతినుడులన్ వచింపనికు♦మార్గపుదూతలు వధ్యు లంద్రు, నేఁ
బతి విధియించినట్టివిధిఁ ♦ బల్కితి, నోసమె రామ? యన్ననా
దృతి నలదూతచేయుపరి♦దేవనమున్¹ విని రామభద్రుడున్. ర౧౬

కం.వానిని జంపఁగ వలదన, వానరు లవాని గలులు²♦పాచి విడిచినన్
దీనత మింటికిఁ జని యా,వానగవిభుతోడ ననీయె ♦ వదలనిభీతిన్. ర౧౭

కం శ్రీమతిబలసంపన్నా!, భీమపరాక్రమ కపీంద్ర ♦ వీటికిఁ జని నే
నే మని వచింతు నయ్యా, నీమాటగ స్వామి! యామి♦నీచరపతితోన్. ర౧౮

↔ సుగ్రీవుడు రావణునకుఁ బ్రత్యుత్తర మంపుట. ↔

ఉ. నావుడు దూతఁ జూచి కపి♦నాయకుఁ డిట్లను నోరి చారుడా
యీవిధిఁ బల్కు రావణున ♦ కీ వెటుచూచిన నాకు మిత్రుడున్
గావు, ప్రియుండ వేనియును ♦ గా, వుపకర్తవు గావు, గావునన్
నీవు పలాశినాథ! దయ♦నీయుండ వైనను గావు నమ్ముమీ. ర౧౯

కం.రామునకు నీవు వైరిని, రామునకును నేను హితుండ ♦ రాక్షసరాజా!
రామునిచే నీవును సం,గ్రామంబున వాలిఁ బోలఁ♦గల వో వధ్యా. ర౨౦

చం.వదలక నిన్ను జ్ఞాతిహిత♦బాంధవపుత్రసమూహయుక్తుఁగాఁ
గదనములో వధించెద, ని♦కారముగా దిది, లంక సర్వముం
బద³ డొనరించెదన్ నిమిష♦మాత్రమునన్ హరిసేనఁ బంచి, నీ
యుదు టిలఁ జెల్ల దింకఁ, జెడు ♦ గొప్పునె యెందు నిశాచరేశ్వరా! ర౨౧

శా.పాతాళంబున డాగినన్ సురవతిం ♦ బ్రార్థించి తోడ్జెచ్చినన్
ద్యోతస్థీతువధంబులో మఱిఁగినన్ ♦ దుర్గార్గళీలా! యథా
జాతా!⁴ రావణ!నిన్నుఁ బ్రాణములతో ♦ సం,గ్రామరంగంబునన్
నీతానేత విడండు, నేలకు బలిన్ ♦ నీకంఠముల్ గూర్చెడిన్. ర౨౨

కం.నీతాపతి కినిసిన యా,పాతకి రక్షించువాని ♦ బ్రహ్మాండములో
దైతేయపిశాచామర, జాతంబుల నే నెఱుంగ ♦ షణదాటవరా. ర౨౩

కం.బడుగును ముదుకని దుర్బలుఁ, బొడిచితివి జటాయు నంతఁ ♦ బోటు మిగిలెనే
చెడుతనమె కాక నీయెడఁ, బొడ గానఁగఁ గలదె బీర♦మును బలలాశీ. ర౨౪

¹ పరిదేవనమున్ = ఏడుపును.

² గలులు = అక్కలమూకలు.

³ బదడు = ప్రళానము.

⁴ యథాజాతా = మూఢుడా.

చం. అవనివిభుండు చూచునెడఁ నా మఱి లక్ష్మణుమ్రోలు నైననా
యవనిజ నీహరించుట? కటా తలపోయఁగ లేవ యట్టిని
యవగడపుంబనిం గలుగుఁహాని, మహాత్ము మహాబలున్ శచీ
ధవముఖదుర్దయున్ రఘువతంసము నేమిగ నెంచినాడవో.

౪౨౫

కం. నీపాలిటికాలునిఁగా, త్తోపాలకుఁ దలఁపు మనిన • సత్వరుడై తా

రాపుత్రుఁడు కపిపతిపైఁ, జూపుంచి వచించె శుకునిఁ • జూపుచు మింటన్. ౪౨౬

కం. చారుండు గాని ప్లవగమ, హారాజా! రాయబారి • యనరా దితనిన్

జోరవిలోకనముల బల, మారయు చున్నాఁడు తూఁచిఁనటు లుండి యటన్.

కం. పోనీయరాదు లంకకు, వీని ననన్ రాజునాజ్ఞ • వృతౌటులు న

వానిని గట్టియుఁ గొట్ట మ, హానిష్ఠురవృత్తిఁ బఱప • ననదయుఁ బోలెన్ ౪౨౭

కం. దేవుళ్ళఁ బడుచు వికటా, రావంబున మొఱలు వెట్టె • రామా! రామా!

నీవే గతి చంపి రయా, యీవానరవరులు కావఁవే ననుఁ గరుణన్. ౪౨౮

చం. పెఱికిరి కంటిగుడ్డు పృథివీవరసత్తమ! నాడుతెక్కలన్

నఱికిరి, యీమహాద్రి నిధిఁనంబును గంటినయేని చెప్పెదన్

దఱచుగ నాదుపుట్టువు మొదలొని రేవగ లింతదాఁక నేఁ

గఱకునఁ జేసినట్టికొఱఁగాములపాపము నీన్నముట్టెడిన్.

౪౩౦

ఉత్సాహము. ఆవిలాప మాలకించి • యంబుజాక్షుఁ డాతనిన్

గావుఁ డతఁడు దూతగాన • ఘాత మర్హ మౌన? నా

నావనాటు నతనిఁ జంప • రైరి; యంత భూమిక

న్యాయవిభుండు జలధివేలఁయందు దర్భశయనుఁ డై.

౪౩౧

→ శ్రీరాముఁడు దర్భశయనంబునఁ బరుండుట. ←

సీ. మును హొరంగు లెసంగ • నునురంగు జాళువా, బంగారుతోడగులఁవఱలుదానిఁ

గాంచన కేయూర్ణకమ్రము క్తావర, భూషణాంచిత మయి • పొలుచుదానిఁ

బరమనారీజనఁకరములచేఁ బెక్కు, బడులను న ల్లిడఁబడినదానిఁ

జందనాగరుపూతఁసౌరభోపేతమై, రక్తచందనమునఁ • గ్రాలువాని

తే. శయనతలమున జానకీఁచంద్రవదన, యుత్తమాంగంబుచే శోభ • నొందుదాని

గాంగజలములఁ దక్షకుఁకాయమునకుఁ, దుల్య మగుదానిదీనార్తిఁ • దొలఁచుదాని.

తరలము. కలన శాత్రవశోకదంబు యుగప్రతీపము దీర్ఘమున్

సలఁతాప్తముదాకరంబును • సాగరాంత సమాశ్రయం

బలఘనవ్యశరప్రయోగసమర్థమున్ దృఢశింజినీ

కలిత మౌటను జర్మ మూడుటఁ • గాయకాచినదానినిన్.

౪౩౩

మత్తకోకిలము. వేలు వేలుగ నాలమందల † విశ్రుతంబుగ దానముం

బోలఁ జేసినదానిఁ, బన్నగ † భోగసన్నిభ మై మహా

భీల మాపరిఘాతనం బనఁ † బేర్చిమించినదాని, నా

వేల దక్షిణబాహువుం బర † వీరకాలుఁడు దిండుగన్

౪౩౪

కం.తూరుపు మొగ మై కైకొని, పారావారంబు తరుణ † భంగియొ మరణం

బో రెంట నొకటి నిజ మని, వీరుఁడు నుది నిశ్చయించి † విధిహితనియతిన్.

కం.ముని యై శయనించెను న, న్నననిధిఁ బ్రార్థించికొనుచుఁ † బన్నుండ నిటుల్

చ నె మూఁడు యామినులు ద, ర్శన మొనఁగఁడు మందుఁ డగుట † సరిదధిపతియున్.¹

→ శ్రీరాముఁడు వముద్రుపైఁ నాగ్రహపడుట. ←

ఉ. అంతట రాఘవుండు కన † లార మహోదధివర్యుమిఁద ర

క్తాంతవిలోచనం డయి ని † జాంతికసీమన యున్నలక్ష్మణున్

గాంతసులక్ష్మణుం బలుకుం † గంటివె దర్శన మీఁడు సాగరుం

డెంతటిగర్వియో? పరువు † హీనత పో మలినాత్తు వేఁడుటల్.

౪౩౭

కం.ఓరుపు శమ మార్జనమును, జారుప్రియవాదితయు న † సాధులయందున్

గారియముసేయ దాన, చ్చారి, త్రు నశక్తుఁ డనుచు † జడుఁ డెంచు మదిన్.

౪౩౮

కం.తనుఁ దాన పొగడుకొనువా, నిని సర్వోత్సృష్టదండు † నిర్దయుఁ గుటిలా

త్తుని విపరిధావకుం గని, జనములు తనియించు చుండు † సత్కారములన్.

౪౩౯

కం.సామమునఁ గీర్తి గలుగదు, సామంబున యశము లేదు † సామిత్రీ! సం

గ్రామముఖంబున జయమేన్, సామమున లభింప దయ్య † జగముల నెందున్.

ఉ. ఏను ట్తమాగుణంబు వహి † యించుట నీజలరాశి నన్నుశా

లీనునిఁబోలెఁ జూచెడి, బ † లే ట్తమ చూపఁగఁ గూడ దిట్టిఁడౌ

వానియెడన్, మదీయశర † వారవిదారితనక్రకూర్త సం

తాను నిరుద్ధతోయు గత † దర్పు విలోలునిఁ జూడు లక్ష్మణా?

౪౪౦

కం.కరులకరంబులు దర్శి, కరములభోగములు మీల † కాయంబులు సా

గరమున మచ్చిన్నంబులు, కరముం దేలాడఁ జూడఁగల వనుజాతా!

౪౪౧

కం.కరవాఁడిశరంబుల సా, గరమును సవిసారశక్తి † కాశంఖసము

త్కరముగ నింకించెద సం, గరమునః మెత్తందనానఁ † గనఁబడఁ డితఁడున్.

౪౪౩

శా.సామిత్రీ!² యిటు దెమ్ము చాపము మహా † సర్వోపమానాశుగ

స్తోమంబున్ వెన సాగరంబు నిదె సం † శోషిల్లఁ గావించెదన్

¹రామనామము స్మరించుచుఁ దన్ను దాఁటఁబూనిన హనుమంతుని సముద్రుఁడు గౌరవించి తనకు శరణాగతుఁడైన రాముని నుపేక్షించుటచే భగవంతునికంటె భగవన్నామమే శ్రేష్ఠమని ఫలదమని యేర్పడు చున్నది. ²సుమిత్రపుత్రుఁడా యని సంబోధించుటచే, సుమిత్ర నావిషయములో నీవెట్లు నడచుకొన వలయునని బోధించెనో దానిని స్మరించి మఱుమాట చెప్పక విల్లివ్వుని భావము.

భూమి ధ్రాటచయంబు¹ కాలినడకం బో జేసెదం గిన్న వే

లామర్యాద యణంగి పొంగి ధరఁ బొర్లన్ టుబ్బముంజేసెదన్.

౪౪౪

→ శ్రీరాముడు సముద్రునిపై బాణంబులు వైచి ట్టోల్లి జేయుట. →

ఉ. ఏగతిఁ బట్టునో కనుమ యీవరుణాలయ మిప్పుడంచుఁ దా

జేగుఱుఁగన్నులన్ ధనువుఁ జేకొని కల్పకృశానుతుల్యునా

లాగున మండుచుం గరతఁలంబునఁ జాపము బిగ్గఁబట్టి వే

లాగి శరోచ్చయంబుఁ బవులన్ బలవైరియపోలె వైచినన్,

౪౪౫

ప్రగ్ధరఁజ్వాలాభీలాశుగంబుల్ చర చర చనుచున్ సాగరం బుత్తలింపన్

వే లోనం జొచ్చినంతన్ విషధరచయముల్ బెగ్గిలెన్ దిగ్గనన్

హళీకుంభీరయుక్తం బగుసలిలము వాతాతినిర్ద్వాదయుక్తన్

జాలన్ ఘోరత్వమందెన్ సరఁగఁ బొగలతో సంభ్రమద్భంగపాళిన్.

౪౪౬

కం. గుడి తిరుగుచుఁ దిరుగువడి, బుడబుడ శుక్తులను శంఖములఁ గ్రక్కుచు లోఁ

దొడిబడుచును వెడరూపునఁ, గడలి కడుం గొడువ గుడిచి కళవళ పడియెన్.

కం. అడిలిరి పాతాళంబును, విడిమ ట్టగుపన్నగులును విడివడి తొడిపై

నడిరెడిశరములవడి మం, డెడుకన్నులు మోము లొప్ప డీలుం గొనుచున్.

౪౪౭

ఆ. నక్రమకరకమఠఁచక్రవాళాన్వీత, వింధ్యమందరాభఁవీచితతులు

వేలకొలఁదు లెగెసె విన్నంట నల్లకల్లోల మయ్యె జలధి మూలమట్టు.

౪౪౮

శా. ఎన్నం డూననియుగ్రవేగమున నీ తేశుండు కోదండమున్

సన్నాహంబునఁ బట్టి దీర్ఘతరని శ్వాసంబులం బుచ్చఁగా

సన్నా! మానుము మాను మంచు వెస డాయం బోయి సామిత్రి యా

పన్నార్తావనదక్షుచాపమును సంభ్రాంతాత్ముడై పట్టినన్.

౪౪౯

→ శ్రీరాముడు సముద్రుపై బ్రహ్మాస్త్రంబు వేయఁ బూనుట. →

చం. జనకనుతామనోహరుడు సాగరు నిట్లను దారుణోక్తి మ

ద్వనతరశాతతీవ్రశరఁకాండసుదగ్ధుఁ బ్రశుష్కుఁ జేసి నిన్

గనుము రసాతలంబుదనుకం ద్రుటిలోపల దుమ్ము రేపెదన్

మనియెదె! నీదురూపమును మాపెదఁ జూడుము రోరిసాగరా!

౪౫౦

ఉ. మామకచాపముక్తశితఁ మార్గణవర్షముచేత సర్వశా

ఖామృగపాళి యీక్షణమఁ కాల్పడ నావలియొడ్డు చేరఁగా

నోమనుజాశనాలయుడ! యుద్ధతిఁ జూపెద నిప్పు చూడరా,

నీ మది నె ట్లెఱింగెదవు నిస్తులమద్భులవిక్రమంబులన్.

౪౫౧

¹ భూమి ధ్రాటచయంబు = కపిసమూహము.

శా.కానీరా యని బ్రహ్మదండనిభ మాఁకాండంబు కోదండమం
దానీరేజవిలోచనుండు దొడి బ్రహ్మస్త్రంబు మంత్రించి, వే
గానన్ జ్యాలత రోషతీవ్రఁ డయి యాఁకర్ణాంతమున్ లాగ, గ్రా
వానీకంబులు సంచలించె దిశలఁబల్లలాడె బెంజీకటిన్.

౪౫౩

శా.ప్రక్కల్ వాతెను రోదనీబిలము, మాఁగర్తండక్షపానాయకుల్
చుక్కల్ ద్రోవలు తప్పె, నేళ్లుఁ గొలఁకుల్ ఁ త్రోభించె, నుల్కాతతుల్
లెక్కల్ మీఱి మహారవంబునను వ్రాఁలే మేదినిన్, మింట నా
ర్దుకుల్¹ మారుతపంక్తులున్ బలిసె బెన్మూర్ఛం గొనెజంతువుల్.

౪౫౪

కం.సంతమనసమావృతదిన, కాంతమయాఖములతోడ ఁ గగనతలం బు
ద్బాంతిం గూర్చుచుఁ గొఱపుల, సంతతి వెలుఁగొందునట్లు ఁ జ్వలితం బయ్యెన్.

కం.అంజలిగుంజలిగా నెగ, యం జిమ్ముచు మేఘవితతి ఁ నవనీజములన్
భంజించె సశైలశిఖర, పుంజముగఁ బ్రభంజనుండు ఁ పురుభీతిదుఁ డై.

౪౫౫

కం.భైరవరవపూరితములు, ఘోరంబులు నైన మేఘఁకోటులు గురిసెన్
ధారిణిఁ జిచ్చుఱపిడుగుల, ధారలు బెక్కిట్టె భూతఁతతి దీనదశన్.

౪౫౬

కం.ఎదపడి జంతులు ధరఁబడి, కదలక మెదలకయ యుండెఁ ఁ గడు నెసఁగించెన్
రొదల నదృశ్యపుభూతస, ముదయము కడలియు ససత్త్వఁముగ వెతఁ జెందెన్.

౪౫౭

←→ శ్రీరామునకు సముద్రుఁడు ప్రత్యక్ష మగుట. ←→

చం.చెలియలికట్ట వాసి యలఁసింధువు యోజన మేగె లోనికీన్,
లలితదయాబ్ధి రాముఁడు కలంబకమున్ విడఁ డయ్యె, నయ్యెడన్
జలముల నుండి మేరుగిరి ఁ సప్తతురంగుఁడువోలెఁ దోఁచె ను
జ్వలితముఖాహిసంవృతుఁడు ఁ జాంబవభూషణభూషి తాంగుఁడున్.

౪౫౮

ఆ. సాటిమీఱు నొంటిఁపేటహారంబును, ధ్యమునఁ బాటలవ్రఁభాంచిత మయి
కొస్తుభానుజ మయి ఁ సిస్తగుమణిపత, కం బురంబునందుఁ ఁ గ్రాలువాఁడు.

౪౫౯

సీ. స్నిగ్ధవైడూర్యసఁన్నిభుఁడు లోహితమాల్య, వస్త్రధరుండును ఁ వారిజాత
పత్రనేత్రుఁడు దివ్యఁపౌష్పమాలాంచిత, మస్తుఁ డాత్మజరత్నఁమండితుండు
ప్రాతేయశైలంబుఁలీల నానాధాతు, యక్తుఁ డాఘూర్ణభంఁగౌఘుఁ డతుల
కాలికానికరవాఁతూలసంకులుఁడు ను, ద్వర్తితనక్రుఁడు ఁ భ్రాంతరాక్ష

తే. సావళీలేలిహనుండు ఁ నైనవీర

వరుఁడు సాగరుఁ డాయస్త్రఁపాణిఁ జేరి

యంజలిఘటించి రామచంఁద్రా! యటంచు

సాదరంబుగఁ బిలిచి యి ఁ ట్లనియె నపుడు.

౪౬౦

¹వార్దుక్కుల్ = మేఘములు.

చం. అవసినభోనిలానలపయస్సులు శాశ్వత మైనమార్గమున్
దవిలి స్వభావ మేమియును ధప్పవ, యట్టుల నే నగాధ మ
ప్లవమును నొట నాసహజభావము, దీనిని దప్పరాదు, రా
ఘవవర! సౌమ్య! యియ్యది యకార్యము, నీకు నెఱుంగఁ దెల్పితిన్. ౪౬౨

తే. కామమున నైన లోభాదికారణముల, నైన భయమున నైన ధరాధినాథ!
గ్రాహనక్రాకులం బుదఃకంబు నేను, స్తంభనముఁ జేయ రాద యేసమయమునను
డి. ఐనను నీదుకీశబల ధంతయు దాఁపెడిదాఁక గ్రాహసం
తానము సేన కెట్టిబెడదల్ సమకూర్పక యుండఁ గాచెదన్
జే నయినంత, నీ ప్లవగఁసేన దరింప స్థలం బొసంగెదన్
మానుము కోప మన్న రఘుమండనుఁ డిట్లను నమ్మహాబ్ధికిన్. ౪౬౪

→ శ్రీరాముఁడు బ్రహ్మాస్త్రమును ద్రుమకుల్యముపైఁ బ్రయోగించుట. ←

డి. ఇయ్య దమోఘ మైనశర ధమెచ్చట వైతు న టన్న సాగరుం
డయ్యతులాస్త్రముం గని ధరాధిపుతో ద్రుమకుల్యమంచు నో
యయ్య! భవద్విధంబున మహాఖ్యసు గన్నతలంబు గల్గు నొం
డయ్యెడ నుగ్రదర్శులు మహాకలుషాత్ములు దస్య లుద్ధతిన్. ౪౬౫

కం. వాలాయము నాజలములఁ, గ్రోలుదు రాభీరు లట్టికుటిలులస్పర్శన్
దాళఁగఁ జాలను దన్నిర్హాలముఁ గావింపు నీయమోఘశరమునన్. ౪౬౬

సీ. అనవుడు రాఘవుం ధబ్ధి చూపినచాయ, జ్వలదగ్నిశరమును ధవైచుటయును
శరపతనం బైనస్థలము గాంచెను మరు, కాంతార మనఁ బేరు ధకాండకలిత
రంధ్రంబునుండి నీరంబు పై కెగసె ర, సాతలంబున నుండి ధసరభసముగఁ
గూపంబునకు వ్రణకూప మన్పే రబ్బె, నందుండి యెగసెడియంబురాశి
తే. కడలి కుద్దిగఁ దోచుఁ దత్కాండవరము, భయదనినదసమేతంబు ధవనుధ వ్రచ్చు
కతన నచ్చటిగుంటలఁ ధగలజలంబు, శోషగిలె నంత రఘువంశభూషణుండు.

కం. ఆమరుకాంతారమునకుఁ, ప్రేమంబున వర మొసంగె ధబ్రియయవసము వీ
తామయమున్ ఫలమూలర, సామలమున్ సురభితోషధాన్వితమునుగాన్. ౪౬౮

కం. ఆవరముబలముపెంపున, నావసుధ శుభవ్రదేశ ధమయ్యెను; నిటు పా
రావారము దనకుక్షి ధ, రావల్లభుతీవ్రతరశధరంబునఁ గ్రాగన్. ౪౬౯

చం. సకలకళావిశారదుని ధక్షాధవు వెండియుఁ బల్కు విశ్వక
ర్థకుఁ దనయుండు, తండ్రికి సమానుఁడు, తద్వరశక్తి విద్యలన్
బ్రకటితదర్శుఁ డీనలుఁడు ధరాఘవ! సేతువుఁ గట్టఁగా సము
త్సుకుఁ డగుఁగాక, తద్భరముఁ ధదోయజలోచన! యేన తాల్చెదన్. ౪౭౦

←→ నలుడు సేతువు నిర్మించుట. →←

సీ. అని తిరోహితుఁ డైన † నను నలుం డవసీశ! వారిధి సత్యంబుఁ † బలికె దేవ!

యీమహోదధియందు † నేను సేతువుఁ గట్టు, వాఁడ మజ్జనకుని † వరము పేర్చి
దండమొక్కటియె యు † త్తనుము లోకంబునఁ, బురుషున కంచు నే † బుద్ధిఁ దలఁతు
నకృతజ్ఞు లగువారి † యందు శమం బేని, దాన మేనియు సాంత్య † మైనఁ గాని

ఆ. నిష్ప్రయోజనంబు † నీరజలోచన!, దండభీతిఁ గాదె † తనదులోతు

చూపఁ గలిగె జలధి † చూడఁగఁ గోరి నా, సేతుబంధనంబు † భీతిదంబు. ౪౨౦

చం.మును పలవిశ్వక్ర్మ వర † ముం దయచేసెను మందరాద్రి మ

జ్జననికి, విశ్వక్ర్మకును † సంభవ మందితి నౌరసాత్తజం

డను నయి, శిల్పపుంబనుల † నైపుణిఁ దండ్రికి నీడు వత్తు, నీ

వననిధిమాటలన్ స్తుతికి † వచ్చెను మద్వరశక్తి రాఘవా! ౪౨౧

కం. ఈసాగరుండు దీనిన్, మీసన్నిధిఁ జెప్ప కున్న † మిన్నక యుందున్

నాసామర్థ్యము నేనే, వాసి చెలఁగఁ జెప్పుకొనఁగ † భావ్యము గామిన్. ౪౨౩

ఉ. కట్టుదు నేను సేతువును † గంధిజలంబుల వానరావళుల్

పట్టుగఁ దోడ్పడన్ వలయుఁ † బార్ధివవర్య! యటన్న భూమిపా

లేట్టునియాజ్ఞ మై నగచ † రేశ్వరు లెల్లరు నేగి కానలన్

జెట్టులు పెళ్ళగించికొని † చెచ్చరఁ దెచ్చిరి వార్ధివేలకున్. ౪౨౪

సీ. సాలాశ్వక్ర్మముల్ † సప్తపర్ణంబులు, ధనవంశకుటజముల్ † తాలములును

దిలకార్జునంబులు † తిమిశబిల్వంబులు, సుమయతకర్ణికా † రము లశోక

వారముల్ మామిళ్ళు † వకుళముల్ చండ్రులు, తాలదాడినుగ్గుల్ † చాలములును

వేములు టెంకాయ † వృక్షముల్ హరులు స, మూలముల్ గాను వి † మూలములుగఁ

ఆ. దెచ్చి రింద్రధ్వజముఁ † దెచ్చెడిభంగిని, నందుఁ గపులు కొంత † అలపు మీటి

కొండగములఁ బెటికి † దండియంత్రంబుల, నునిచి తెచ్చి రప్పు † దుదధికడకు.

పంచచామరము. గుభీల్ గుభీల్ గుభీ ల్లనంగఁ † గొండ లెల్ల దండిగా

దభాలునం బడంగ వైవఁ † దల్లడిల్లి సత్వముల్

గభీ ల్లనంగ గుండియల్ ది † గా ల్పడంగ, బిందువుల్

నభంబునం జివాలునన్ ఘ † నంబుగన్ నటింపఁగన్. ౪౨౬

సీ. ఆమడల్నూలు వ్యా † యత మైనసూత్రముల్, పట్టిరి కొండలు † ప్లవగవరులు

దండంబులను గేల † ధరియింత్రు కొండలు, సమముగ నెఱపిరి † శైలములను

దృణకాష్టపర్వత † గణముల బిగియింత్రు, సందులు శ్రీరామ † చంద్రునాజ్ఞఁ

బరుగిడువారును † బర్వతంబులఁ బట్టి, పెకలించువారును † భీమముగను.

ఆ. మోసితెచ్చువారు † మున్ను నే నే మున్న,టంచువచ్చువారు † నబ్ధిలోన
వైచువారు వైరి † వానరు లమ్మహా,రవము తుముల మయ్యెఁ † బ్రకటభంగి.
కం.రామాజ్ఞఁ దోడుపడ శా,ఖామృగముల్ సేతు వొనరఁగట్టె న్నలుఁడున్
ధీమంతుఁడు తొలిదినమున, నామడ లొకపదియునాలు † గంబుధిలోనన్. ౪౭౮
ఉ. వుట్టినసంతసంబునను † భూరిజనంబునఁజేసి క్రోతి పెన్
దెట్టువ లిర్వదామడ ద్వి,తీయదినంబునఁ గట్టె వీకమై
నట్టె తృతీయఘస్రమున † నామడ లిర్వదియొండు నబ్రహ్మ
సట్టులు నాచతుర్థదినఁమం దొక యిర్వదిరెండు పిమ్మటన్. ౪౭౯
కం.పంచమదివసంబున బం,ధించెను నిరువదియుమూఁడు † నెఱియామడలన్
బ్రాంచితగతి సామర్థ్యర,మాంచితుఁ డగునలుఁడు జనకుఁనటు లన కట్టన్. ౪౮౦
కం.అంబరమున స్వాతీపథ,ముం బోలుచు వార్ధిమధ్యఁమున సేతువు గ్రా
లం బరికించుచు నభమున, నంబరచరతతులు నిలిచె † నబ్బుర పడుచున్. ౪౮౧
సీ. పదియోజనంబులఁపఱపును యోజన,శతకంబు నిడివి యై † జాను మీఱి
రాణించుకడుదుష్కఁరం బైన సేతువు, ముక్కున వ్రే లిడి † యక్కజపడి
యద్భుతం బిది రోమఁహర్షణ మిది యస,హ్యంబు నచింత్యం బటంచు సకల
భూతముల్ వెఱ గండ † భూమహచారులు, గంతులు వేయుచు † గర్జ లిడిరి
ఆ. కోటివేలుకపులు † సూటి సేతువుఁ దీర్చి,కొనుచు నవలితీరఁమునకుఁ జనిరి
గద ధరించి నిలిచెఁ † గానివారి వధింపఁ, బ్రెగ్గడలును దా విభీషణుండు. ౪౮౨
కం.ఏపారి విశాలం బై, తోపుడుగొన్నట్టు నునుపుఁదోఁపఁగ సమ మై
దీపించుచు సేతువు దగఁ, బాపట దీర్చినవిధాన † వారిధి నడుమన్. ౪౮౩

→ శ్రీరామలక్ష్మణులు కపిసేనశోడ సేతువు దాటుట. ←

సీ. అప్పుడు నుగ్రీవుఁ † డారాముతో నను, హనుమంతు మీరు తాఁరాత్తజాతు
సామిత్రి యెక్కినఁ † జయ్యన నీయబ్ధి,వైహాయసాధ్వంబుఁ † బట్టివారు
దాఁటింతు రనవుడు † దశరథతనయుఁడు,సహలక్ష్మణుం డయి † చాప మూని
తోయజ్ఞాప్తభవుండు † తోడరా సైన్యంబు, ముంగల గాఁగఁ జనంగఁ గడఁగె
ఆ. నంతఁ గపులుకొంద † అతనిపార్శ్వంబులఁ, గొలిచి రాఁగఁ గొందఁఅలపుమెఱయ
నీఁదుకొనుచుఁ జనిరి † యేగిరి కొందఱు, గరుడుభంగి వేగ † గగన మొరసి.
కం.కొందఱకు లేదు మార్గమ, యందఱు నిట్లరుగు చుండ † నాసేనరవం
బెందును బర్వుచు జలనిధి, క్రందెల్లను మ్రింగె నిమిషఁకాలములోనన్. ౪౮౪
ఉ. సేతువు నిట్లు దాఁటి కపిసేన సమూలశలోదకక్షీతిన్
నేతృనిదేశమార్గమున † నెమ్మది డిగ్గెను, గోసలాత్తజా

జాతు నుదుమ్మరంపుఁగృతి ♦ సంభ్రమతత్పరదృష్టిఁ జూచుచున్
 జేతము పొంగ దేవఋషి ♦ సిద్ధులు చారణులున్ రఘూత్తమున్
 వనమయూరము. చేరి యభిషేకమును ♦ జేసి శుభవారిన్
 ధీరవర! శత్రుల వధింపుము సపారా
 వారమహి నేలుమ యపారసమ లంచున్
 సారెకు సమర్థుల నొనర్చిరి సభక్తిన్.

ర౧౩

ర౧౭

→ { శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణున కప్పుడు దోచు శకునం } →
 బులతెఱం గెఱింగించుట.

చం. సకలనిమిత్తవేది రఘుచంద్రముఁ డప్పుడు వర్తమానముల్
 శకునము లోలిఁ జూచి యనుజాతునిఁ గొఁగిటఁ జేర్చి యిట్లనున్
 బ్రకటజలాశయంబు ఫలవంతవనంబుల నాశ్రయించి సా
 వికలతఁ గీశ వాహినులఁ ♦ బెం పగు పూహము దీర్చి లక్ష్మణా!

ర౧౮

చం. బలిముఖఋక్షరాక్షసనిఁ బర్వణమున్ భృశభీతిదంబు నొ
 ప్రళయము లోకనాశనకరంబుగఁ దారసెలెం, బరాగముల్
 బలియఁగ వాయువుల్ వినరెఁ ♦ బర్వతశృంగములున్ వణంకె, నీ
 యిల చలియించె, నేలపయి ♦ వృక్షచయంబులు వ్రాలె గంటివే.

ర౧౯

తే. భయదమాంసాదనిభములఁ ♦ బరుషములును
 బరుషరవములఁ గ్రూరముల్ ♦ వారివాహ
 నిచయములు ఘోరభంగిని ♦ నెత్తుతోడి
 వృష్టిఁ గురియించె నుత్పాతఁ హేతుకముగ.

ర౨౦

నీ. కుంకుముడాలున ♦ ఘోర మయ్యెను సంధ్య, సూర్యునం దొకనల్లఁచుక్క దోచె
 మార్తండునం దుండి ♦ మండుచు నొకయగ్ని, మండలం బిల వ్రాలె ♦ దండితారి
 మృగములుఁ బక్షులు ♦ నెల్లెడ దీనస్వరముల ఘోషించెను ♦ రవిని జూచి
 నిజ తేజ మెడయంగ ♦ నిశలందుఁ జంద్రుండు, నలుపుచు నెఱుపును ♦ గలయఁ గొనల

తే. విలయ కాలంబునను బోలె ♦ వికటముగను,

దాపమును గూర్చుచున్నాఁడు ♦ ధరణికెల్ల
 గుడుసు హ్రస్వంబు గూక్షంబు ♦ ఘోర మగుచు
 వెలయు చున్నది యద్దానిఁ విధముఁ గంటె.

ర౨౧

చం. మలినము లొచుఁ దారకలు ♦ మాననిలోకవినాశ మియ్యెడన్
 దెలిపెడిఁ, గాకగృధ్రములు ♦ దేకున గల్గినడేగ లెంతయే
 నలుపపుఁబక్షులుం దఱుమ ♦ నారట మండెడి, నక్క లెయ్యెడన్
 గలయఁగఁ బర్వి భీకరముఁగా రొద సేసెడిఁ గీడు దెల్పుచున్.

ర౨౨

ఉ. వీనిఫలంబుఁ జూడఁ బృథివీస్థలి శోణితమాంసకర్దమం

బౌ నిజ, మట్లు గాన విబుధాహితపాలితపట్టనంబు ని

ష్టే నిఖిలాటవీచరసః మేతముగాఁ జని ముట్టడింత మం

చా నెఱబంటు లంక కెదురై చనె సంభృతచాపహస్తుఁడై.

౪౯౩

తే. సంప్రహారసావేశః సంప్రహృష్టు, రాము వెన్నొని సుగ్రీవః రాక్షసాధి

పతులు లోనగుకపులెల్ల ధరుసఁ జనిరి, శత్రుమర్దననిశ్చితః సావ్ంతం లగుచు. ౪౯౪

కం. వారలభక్తియు శక్తియు, వారలయాలాపములును ధారలచేష్టల్

వారలధైర్యము గని నీ, తారమణుఁడు సంతసించెఁ దనహృదయమునన్. ౪౯౫

→ శ్రీరాముఁడు లంకలోనిధ్వని విని నీతను దలఁచి దుఃఖించుట. →

కం. పారావారముఁ బోలున, పారవనే చరబలౌఘః పర్గము ధాటిన్

భూరిజవంబును సైవక, ధారిణి వడఁకాడె భీతిఁ దతపీడితయై.

౪౯౬

ఉ. భ్రాజితతారకానికరః రాజితశారదపార్ణమాసి నీ

రేజవిపక్షుచేవలె హరిప్రవరౌఘము సంన్యవస్థితం

బై జిగి మీఱె భూమితనః యాధవుచే, విన వచ్చె లంకఁ బే

రోజ మృదంగకాహళరః వోల్బణముల్ ప్లవగేంద్రపాళికిన్.

౪౯౭

ఉ. ఆమహితారవంబులు వనాటులవీనులఁ బడ్డ వారు ను

ద్దామముదంబునం గెరలి తద్దయు నీసున వాని మించఁగా

భీమరవంబు నింపఁగ గభీరఘనాఘనగర్జలట్లు లం

కామనుజాశనావళికిఁ గర్ణసుగోచర మయ్యెభీమమై.

౪౯౮

చం. తతబహుచిత్ర కేతనపః తాకిని లంకను జూచి జానకీ

పతి తరుణీమణిం దలఁచి పాపిదశాస్యనిచే నిరుద్ధయై

సతి మృగశాబలోచన కుఃజగ్రహబాధితరోహిణీగతిన్

వితతమనోవ్యధం దవిలి విన్నఁబడెం గద యీపురంబునన్.

౪౯౯

తే. అనుచుఁ దా వేడినిట్టుఁ గుప్పి నినిచి యనుజుఁ

గాంచి యిట్లనుఁ దనకుఁ దత్కాలమునకు

హితముఁ గూర్చెడివాక్యముల్ నుతబలాధ్య

లంకఁ గనుఁగొంటె యాపురి పొంక మౌర!

౫౦౦

ఉ. భానుపథంబుఁ బైకొనఁగఁ బాతెడినో యన విశ్వకర్మచే

మానసకల్పితంబుగతి ధృధరశృంగతలంబునందుఁ దా

మానిత మయ్యెఁ గంటివె విమానకదంబముతో ధరాస్థలిన్

మా నగుపాండరాంబుదనః మంచితవిష్ణుపదంబుచాఢ్యునన్,

౫౦౧

ఉ. మంజులసూనకుంజచయః మండితచైత్రరథోపమాన మై
కుంజదళిద్విజప్రకరః ఘుప్తవనంబులచే మనోజ్ఞ మై
రంజలైః బుష్పలీనభ్రమః రంబును మత్తశకుంతముం బికి
శింజిత మౌననావళిని ధీతసమీరణుఁ డోలి నూఁచెడిన్.

౫౦౨

→ శ్రీరాముఁడు సేనల వ్యూహంబు దీర్చుట. ←

సీ. అని యిటు వచియించి ధీమనిజాపతి సేన, శాస్త్రపద్ధతి విభజనము సల్పి
నీలునితోఁ దదనీకినితో నంగ,దుం డురోదేశస్థితుండు గాఁగ
ఋషభుండు చక్రసమేతుఁడై దక్షిణ,పార్శ్వంబునం దోలిఁ బ్రబలి నిలువ
గంధమాస్తినిబోలు ధిగంధమాదనుఁడు దా, డాపట వెలయఁగఁ నేపు మెఱసి
తే. వేగదర్శినుషేణులు విధిసుతుండు, జాంబవంతుండు మువ్వరు సైన్యయుక్తిఁ
గుట్టిఁగావంగ ముదలిడి కువలయాత్ముఁడనుజుఁడునుదానుశిరమున యందునిలిచి.

కం. లోకము వెనుకటియర్థము, జోక వరుణుండు గాచుచొప్పునఁ గీశా
నీకిని జఘనముఁ గావఁగఁ, బ్రాకటబలు సూర్యపుత్రుఁ బనిచెన్ సరగన్. ౫౦౪

ఉ. అంబుదసంస్థ వం బయిన ధ్రుముఁబోలెడి కీశసేన వృ
క్షంబులు శైలశృంగములు గైకొని రేగి దశాన్యుపట్టనం
బుం బొరి సుగ్ధనూచముగ భూధరకూటవితానముష్టులన్
డంబుచెడంగ దంపఁగ నెడందఁ దలంచె సరోవచిత్త మై.

౫౦౫

→ శుకుఁడు రావణుతోఁ దాను బోయివచ్చిన వృత్తాంతముఁ జెప్పుట. ←

సీ. అయ్యెడ శ్రీరాముఁ డర్కజుతో శుకు, విడిచి పుచ్చు¹మటన్న వెడల నడిచె
నతఁడును భయకంపితాంగుఁడై రావణు, డాసిన నగుచు రాకాసితేడు
ఏ మిది శుక! అక్క లేమాయె గత్తిరించినజాడ దోచెడిఁ జెనఁటు లైన
చలచిత్తు లైన్దకీశులచేతఁ జిక్కితా?యే మన నతఁడు లో నెసఁగుభీతి
తే. రాక్షసోత్తముతో నను రాక్షసేంద్ర! నీదుపనుపునఁ జని నేను నీరనిధికి
నుత్తరపుడీరముం జేరి మెత్తదనము, దోప మధురోక్తి సుగ్రీవుతోడ నేర్చి.

కం. నీచెప్పినట్ల పలికిన, నేచినకినుకను గవీంద్రులెల్లరు నన్నున్
ద్రోచిరి తాచిరి కూలన్, వైచిరి వీచి రిల నేను వాచారంగన్.

౫౦౬

కం. గ్రద్దన పై కెగిరి ననున్, గ్రద్దిరి పిడికిల్ల గోడు గుడిపిరి కాల్
మద్దించిరి బిద్దింపఁగ, గద్దతితనమునను గపులు కడఁగిరి తేడా!

౫౦౭

ఆ. ముక్కుమీఁద నుండు ముంగోప మెప్పుడు, సహజముగను గ్రక్కసకపులకును
నన్నుబల్కు నీరు నామాటకును బదు, లిడరు మీఁద మీఁద నడచువారు.

¹ శుకుని విడిపించిన నతఁడు సేతుబంధవిషయము రాముని సేనావిషయము రావణునకుఁ జెప్పిన నతఁడు సేతుబంధమునకు విఘ్నము కలిగింప నెంచునని యిన్నిదినములు యీ శుకుఁడు వానరుల నిర్బంధ ములోనే యుంచఁబడి యిప్పుడు విడువఁబడెను.

కం.ఖరవైరి విరాధాంతకుఁ, డరిభయదకబంధకాలుఁ † డదె రాముఁడు భా

స్కరసుతసహితుం డగుచును, ధరణిసుతన్ సేనతోడ † దాయఁగవచ్చెన్. ౫౧౦
ఉ. కట్టెను సేతువున్ జలధిఁకాండములన్, లవణాబ్ధి దాఁటి తా

మెట్టె నవాచితీరమును † మెండుదశంబులతోడ లంకనున్

ముట్టెను, రాక్షసాళి మునుఁముట్టుగఁ గొట్టఁగఁ గార్తుకంబుఁ జే

పట్టెను దిట్టయైన రఘుఁవల్లభుఁ డల్లదె రాక్షసోత్తమా!

౫౧౧

శే. పర్వతాభ్రనికాశు లాఁష్టవగఋక్ష,వరులసేనలు వేసవేల్ † ధరణివెల్ల

నావరించెను శాఖామృఁగాసురులకు, సంధి పొసఁగదు దైత్యనిఁజ్జరుల కట్లు. ౫౧౨

తే. గండుఁగ్రోతులు లగ్గ లెఁక్కకయ మున్న, సీతనిచ్చుటొ యుద్ధంబు † సేయు టాండె

నొండు వే నిశ్చయింపు ముఁద్దండతేజ, తడవు సేసినఁ గార్యంబుఁతప్పి వచ్చు.

←→ రావణుఁడు శుకునితో సీత సీయ నని తనపరాక్రమముఁ దెలుపుట. ←→

మ. అనుడున్ రోషకషాయనేత్రుఁ డయి రఁక్షోధీశుఁ డోరీ శుకా!

వినరా దానవదేవతావళి రణోఁర్విం గూడి న న్దాకినన్

జనతాసంఘముతోడ లోకములు సంఁతాపించినన్ జానకిన్

జననాథాత్మజునొద్దకున్ మరల శుంఁతా! పంపఁగాఁ బోనురా.

౫౧౪

ఉ. ఎన్నఁ డొకో మదీయనిశిఁతేషుతతుల్ సురభిం బ్రసూనసం

పన్నకుజాళి కై యళులఁమాడ్కిని రామునిమీఁదఁ బాటు, నిం

కెన్నఁడొ తూణిఁ దూఁగుశరఁబృందము కార్తుకముక్తమై కడున్

ఖిన్నునిఁ జేయు రామునిఁ బ్రకృష్టపుటుల్కలు కుంజరంబునాన్.

౫౧౫

కం.ఉదయించు నినుఁడు జగమునఁ, బొదలు పదార్థముల తేజఁమును లోఁ గొను న

చ్చదురున రామునిబలముం, గదనంబున నే హరింతుఁ † గలఁగెద వేలా. ౫౧౬

కం.జలనిధిజవము ప్రభంజను, నలఘుగతియు నాకు నుంట † నమ్మునుజుండున్

దెలియండు గాక తెలిసినఁ, గలనన్ న న్నెదురుకొనఁగఁ † గాంక్షించు నొకో

కం.కఱకులు తూణీశయములు, నెఱకలు గలసవిషఫణులఁబృందము లని తా

నెఱుఁగండు నాదుములుకుల, నెఱిగిన న న్దొడర రాముఁ † డేలా వచ్చున్.

ఉ. జ్వారవసంకులంబును భృఁశార్తవిభీతమహాస్వనంబు దు

ర్వారఖగప్రకాండతలఁవాదితమున్ శరణోణఘోషితో

ద్వోరధనుర్విపంచిఁ గొని † దుర్హృదనీకిని యాలకింపఁగా

నే రణరంగరంగమున † నేర్పి జరించెదఁ జూడరా శుకా!

౫౧౮

కం.రాముఁడు పూర్వంబున సం,గ్రామంబున నన్నుఁ దొడరి † కానఁడు మద్యీ

ర్యామితశక్తులు నీయెడఁ, దా మది నెఱిగెడిని గాక † దలరఁగ నేలా? ౫౨౦

మత్తకోకిలము. వేయిగన్నులు గల్గినెల్లెడుఁ వేల్పుతేఁ డరుదెంచినన్
దోయధీశుఁడు పాశహస్తుఁడుఁ శ్రోచివచ్చిన, దండి యె
యాయముం డిట వచ్చినన్, ద్రవిణాధినేత యెదిర్చినన్
జేయ లే రొకయింతయేనియుఁ జెట్ట నా కెటు భీరుకా. ౫౨౦

←→ రావణుఁడు శుకసారణులను వానరసేనఁ బరికించి రాఁ బనుచుట. ←→

తే. పొ మ్మటంచును వానినిఁ బుచ్చి యవల, సారణుండును శుకుఁడనుఁ సచివవరుల
వంకఁ గనుఁగొని పల్కె రాఁనణుఁడు దుర్భరస్థయావిష్టచిత్తుఁడైఁ రభసయుక్తిః
ఉ. ఎన్నఁడు మున్ను విన్న యదిఁ యేనియుఁ గాదు మహాబ్ధిలో మహా
భ్యున్నతసేతు వాజిప్రియఁపుత్రుఁడు¹ నిర్మితి సేయఁ గ్రోతులున్
బన్నుగ నబ్ధిదాఁటి మనఁ పైపడి వచ్చిన వంట, నిక్క మం
చెన్నఁగనేర నంబునిధిఁ యెక్కడ! సేతువు కట్టు పెక్కడన్!! ౫౨౩

సీ. అదియును గాక వఁనాటసైన్యంబును, గణియించుట యవశ్యఁకార్య మగుటఁ
జనుఁ డీరు మాఱువేషంబులఁ గపిసేనఁ, జొరుఁడు మి మ్మెవ్వరుఁ జూడ కుండఁ
బ్లవగులవీర్యంబుఁ పరిమాణ మెఱుఁగుఁడు, రామమంత్రులఁ గపిఁరాజహితులఁ
బూర్వాభివర్తులుఁ పురువీర్యవంతులు, వృతౌటు లెవ్వరో యెఱిఁగి రండు
తే. వానరాళినివేశంబుఁ వార్ధిసేతు, నిర్మితియుఁ జూచి చనుదెండుఁ నిక్క మేమొ
ష్టనగవీరులకును దళఁవాయి యెవఁడొ? చక్కఁగ గ్రహించి రండు నాఁసచివులార!

కం. రాముఁడు సేయుప్రయత్నం, బామానవుబలిమి యాయుఁధాళివిధంబున్
సౌమిత్రిపరాక్రమము మహామాత్రులు! చక్కఁ దెలియుఁ డామూలముగన్.

సీ. అని సమాదిష్టులైఁ యాశుకసారణుల్, తరుచరవేషముల్ఁ దాల్చి యేగి
కపిసేనఁ గని మేనఁ గగ్గురు పొడువ దిగ్భ్రుచెంది లెక్కింపఁ వశముగాక
శైలకందరగుహఁవేలావనీదేశ,ముల నుపవనములఁ వెలయువారి
దాఁటిన దాఁటెడుఁ దాఁటనుండెడివారిఁ, దీరంబునకు వచ్చిఁ దిగెడువారిఁ
తే. గాంచి యవిచింత్య మైనయాఁకపిబలాబ్ధి, పార మెఱుఁగక తిరుగ నఁవ్వారి నెఱిఁగి
వెంటనే పట్టి కట్టి విభీషణుండు, రాముముంగల నిలుప నాఁరక్కసులను. ౫౨౬

←→ విభీషణుఁడు శుకసారణులను బట్టి శ్రీరామున కప్పగించుట. ←→

తే. అర్థిగొని ప్రాణములమీఁదిఁయాశ విడిచి, హస్తయుగళంబు మోడిచిఁయనిరి యిట్లు
పర్యకికంతునియాజ్ఞ నీబలము నలపు, తీ రెఱుంగఁగ వచ్చినఁవార మయ్య. ౫౨౭

కం. త్రుంచినఁ ద్రుంపుము మము ర, క్షించిన రక్షింపు జానఁకీపతి! యన నా
లించి హసించుచు నిటు వచి, యిం చెను నిశ్చేషభూతఁహితరతుఁ డెలమిన్. ౫౨౮

¹ ఆజిప్రియపుత్రుఁడు = దశరథుని కొడుకు - రాముఁడు.

ఉ. మీరలు సర్వసైన్యము సమీక్షణ చేసితి రేని, మావిధం
బారఁ బరీక్షచేసిన, దశాన్యుఁడు మీకు వచించి నట్టి యా
కారియ మెల్లఁ దీరినను ధగ్మఱి పొండు; యథేచ్ఛ మేదియే
మీరలు చూడ రేని చని ధమతిచొప్పున వెండి చూడుఁడి.

౫౨౯

ఉ. ఏకత మేగ మీకు భయఃమేని విభీషణుఁ డెల్లఁ జూపెడిన్
మా కిటు కైవసంపడుట ధమానుఁడు ప్రాణముపట్ల భీతి, న్యా
యాకలితంబు గాదు విగఃతాయుధు లై వశపడ్డదూతలన్
తేకు మడంచి చంపుటలు ధతిచ్చసడం బని యేరు మీ కిటన్¹.

౫౩౦

చం. కరము విభీషణా! పరవిఃకర్షణశీలురఁ బృచ్ఛమానులన్
సురరిపుచారులన్ విడుము ధనొంపకు మంచు వచించి వారితో
ధరణివిభుండు పల్కు తుణ ధదాచరులార! పురంబుఁ జేరి కి
న్నరపతితమ్ముతో ననుఁడు ధనావచనంబులు గాఁగ నీవిధిన్.

౫౩౧

ఉ. ఏమిబలంబు నమ్మి యనుఁరేశ్వర! నాసతి సీతఁ గానలో
నామెయి మ్రుచ్చిలించితివొ ధయాబలమున్ సహసైన్యబాంధవ
స్తోమము గాఁగ నీవలచుఁచొప్పునఁ జూపుము, తేవ లంక నా
నామహితాస్త్రజాలముల ధనాశముఁ జేసెద నీవ చూడఁగన్

౫౩౨

ఉ. దారుణ మైనవజ్రమును ధదానవకోటులమీఁదఁ బంచుపా
కారిగతిన్ మదీయభయఁదాగ్రహమున్ భవదీయసేనపై
వారక వేగుఁబోక వెనఁ బంచి సతోరణ మైనలంకఁ బ్రా
కారయుతంబు ధ్వంసితముఁగా నొనరించెదఁ జూడు రావణా!

౫౩౩

కం. అని పల్కుఁడు మీపతికిం, జనుఁ డని విడిసింప వారు ధజయరవములతో
ఘను ధర్మవత్సలునిఁ గీ, ర్తన సేసిరి; యంతఁ బోయి ధరావణుఁ గనుచున్.

౫౩౪

శుకసారణులు రావణుతో సీతాదేవిని శ్రీరామున కిమ్మని చెప్పుట.

చం. పలికిరి రాక్షసేశ్వర! భవద్వినిదేశముమేర కేగి త
ద్బలములలోఁ జరింప మముఁ బట్టి విభీషణుఁ డాకృపాళు రా
ములకడ నిల్ప వధ్యుల మమున్ విడిపించె మహోగ్రతేజుఁ డా
యలఘుపరాక్రమాధ్యువిధ ధమంతయు నే మని చెప్పువారమో.

౫౩౫

ఉ. వీరులు నస్త్రువేదు లతివిక్రమవంతులు దిగ్ధవోపముల్
చేరిరి నల్వ రొక్క యెడ ధశ్రీరఘురాముఁడు లక్ష్మణుండు వృ
త్రారిసమానవిక్రముఁ డహర్పతిజుండు విభీషణుండునున్
వీరలె పేల్లగింప మనఁవీడు సమూలము పాటఁ జిమ్మఁగన్

౫౩౬

¹ వేగులవారు శిక్షకుఁ బాస్త్రులేయెనను వాస్తవవిషయము వీరు రావణునకుఁ దెలిపిన సతిఁడు తన్ను
శరణుచొచ్చునేమోయని దయాసముద్రుఁడైన రామభద్రుని తలంపు.

చం.వలఁతులు,¹ తక్కువృక్షచరఃపర్యులమాట యటండ నిమ్మ; రా
ములవివిధాస్త్రసంపదయు ♦ మూర్తివిశేషముఁ జూడఁజూడఁగా
నలవున నాతఁ డొక్కఁడె సమర్థుఁడు పో మనలంక యంతయున్
గులగులలై చెడన్ ధర్మణి ♦ గూల్పఁగఁ,దక్కినముగ్గు రేటికిన్.

౫౩౭

ఉ. రాముఁడు లక్ష్మణుండు హరిఃరాజును బాలనసేయుసేన సు
త్రామపురోగమామరులఃరాజికి నేని జయింప రాదు, నూ
తామడ యాయతంబుఁ బదిఃయామడ విర్వియు నైనసేతువుం
దీమన మారదాఁటి మనఃతీరమునం గపిసేన యంతయున్.

౫౩౮

ఉ. పాశేము డిగ్గి యున్న యది ♦ వారిధి దాఁటిన దాఁటు చున్నసై
న్యాళికి నంతముం గనము ♦ హర్షవివృద్ధకపీంద్రపాళితో
నాలము సేయ డీకొనుట ♦ యర్హము గాదు, శమించు టొప్పు, భూ
పాలున కప్పగింపుము నృపాలతనూజ, శుభంబు నీ కగున్.

౫౩౯

→ రావణుఁడు శుకసారణులతోఁ బ్రసాద మెక్కి కపిసేనలఁ జూచుట. →

చం.అని యిటు పథ్యసూక్తుల భయంపడ కాడినమంత్రి సారణున్
గని నచియించు రావణుఁడు ♦ కాటులు పల్కెద వేల? దేవతల్
దనుజులు గూడి యొక్కటయి ♦ తార్కొని రేని జగంబులెల్ల నా
కనుపమభీతిఁ జూపిన ధర్మాత్తజ నిచ్చుట లేదు నమ్ముమీ.

౫౪౦

కం.అక్కపివరులకు వశపడి, చక్కఁగ మర్దింప వారు ♦ సంత్రస్తుడ వై
యిక్కరణి సీత నిమ్మని, పెక్కులు కొఱగాములెల్లఁ ♦ బ్రేలేదు పిఱికి.

౫౪౧

ఉ. ఎవ్వఁడు రోరి న న్నని జయించెడిశత్రువు? రమ్మ చూత మం
చవ్విబుధాహితుండు మిహిఃకార్జునమున్ బహుతాళకోన్న తం
బవ్వినువీది నంటు నొకఁయబ్రపుమేడను రోష మాత్మలో
నివ్వటిలంగ నెక్కి యవఃసీధరకాననసాగరంబులన్

౫౪౨

చం.వనచరపూర్ణదేశము నఃపార మసంఖ్యము భూరికీశవా
హినిఁ గని పల్కు సారణుని ♦ నెవ్వరు కీశచమూసమూహమం
దొనరిన వీరవారమున ♦ నుగ్రబలాధ్యులు శూరసత్తముల్
పెనుపరు లగ్రతస్సరులు ♦ విశ్రుతులున్ వ్యవసాయవంతులున్.

౫౪౩

కం.ఎవరికిఁ జెవి నిచ్చు కపి,ప్రవరుండు? ప్రధాను లెవరు ♦ ప్లవగబలమునం?
దెవ రొకొ యూధపయాధపు? లివియెల్ల యధార్థముగను ♦ నెఱిఁగింపుమురా.

కం.అని తన్నడుగుదశగ్రీవునకున్ శాఖామృగాళిఃపూహములోనన్
ఘనులను ముఖ్యజ్ఞం డిట్లని చెప్పెన్ సారణుఁడు యధార్థపుఘణితిన్.

౫౪౪

→ సారణుడు రావణునకు సంగదాదుల నెఱింగించుట. →

ఉ. అల్లదె లంకకట్టెదుట † నార్భటులన్ మనలంక పాతుతోఁ
బెల్లదరంగఁ జేయుచును † భీషణకీశులు నూలువేలు దన్
మొల్లమిఁ గొల్వ సేనలకు † ముంగలి యై నిలు చున్నవాఁడె చూ
వల్లభ! వాహినీవతి స్థనంగమముఖ్యుఁడు నీలుఁ డాఖ్యచేన్.

౫౮౬

ఉ. సారబలుండు ధారిణిఁ బఁచారము సేయుచు బాహు లెత్తి దు
ష్టూరవిలోకనావళులఁ † గ్రోధవశుం డయి లంకఁ జూచుచున్
సారెకుఁ గేరి వాలమున † త్కౌస్థలి బ్రద్దలువాఱఁ గొట్టు నా
సారస కేపరాభుఁడు రఁసాధరశృంగనిభుండు చూచితే?

౫౮౭

ఉ. ఆతఁడె యంగదుండు స్థవఁ గాధిపుఁ డాతని యశావరాజ్యమం
దాతతరీతి నిల్పెఁ గనితా? నీనుఁ బోరికిఁ బిల్చు చున్నవాఁ
డాతఁడు వాలికిం దగినఁ యాత్తజుఁడున్ రవిపుత్రుసత్ప్రియుం
డాతఁడు వజ్రకై వరుణఁ నట్టులు రామునకై పెనంగెడిన్.

౫౮౮

కం. ఈతనిబుద్ధిఁ గదా యూ, వాతాత్మభవుండు రాఘవప్రియఘటనా
ఛేతన్ముం దురుజవన, స్థీతుఁడు హనుమంతుఁ డరసి † నీతం గాంచెన్.

౫౮౯

కం. అయోధనకర్మశుఁ డితఁ, డాయతయూధములఁ గూడి † యవిజయ్యుండై
యోయామినీచరేశ్వర!, జే యని చనుదెంచె రణము † సేయఁగ నీతోన్.

౫౯౦

ఉ. వాలిజువెన్కఁ గీశబలఁ వారముతో రహిమించువాఁడె శా
ద్దులపదృతుఁ డౌనలుఁడు † దోర్బలవంతులు చందనాలయుల్
పోలఁగ వేయికోట్లు కపిఁపుంగవు లెన్నిదినుర్లవేలు నే
వేళ భజించు చుండ్రు సురభీషణ! సేతువుఁ గట్టె నీతఁ డే.

౫౯౧

ఉ. ఆతనిసైనికుల్ గనుమ † యార్భటులన్ దెసలెల్ల నించుచున్
జేతముఁ గ్రోధపూర్ణముగఁ † జేసి చివాలున లేచి గాత్రమున్
భీతి ఘటింప నుద్దవిడిఁ † బెంచి విదుర్బుచు నిన్నుఁ జూచి ప్ర
స్థీతగతిం బయిం దుముకుఁచెన్ను వహించిరి, వారు తెంపరుల్.

౫౯౨

ఉ. శ్వేతుఁడు వెండికొండ కెన † చెప్పఁగఁ జాలెడివాఁడు, లోకవి
ఖ్యాతుఁడు, భీమవిక్రముఁడు † నస్థిరచిత్తుఁడు, బుద్ధిమంతుఁడున్
వే తపనాత్మజుం గదిసి † వెన్కకుఁ బోయి దళంబు సర్వమున్
రీతిగఁ దీర్చెడిం గడుఁబ్రహ్మప్రముఁ జేయుచు దానవేశ్వరా!

౫౯౩

మ. కుముదుం డాతఁడు గోమతీతటగసంఁకొఁచాఖ్యశైలంబు ము
న్నమరన్ స్థానము గాఁగ వృక్షచరరాజ్యం బేలు వేవేల్ కపుల్

విమలస్వాంతులు గొల్వ రాజులు మహావీరుండు తద్దీర్ఘవా
 లమునన్ లోహితవీతనీలసితముల్ ♦ గ్రాలెన్ మహారోమముల్. ౫౫౪
 కం.రోషణుండు సాంపరాయిక, భీషణుండు భవత్సమిద్ధ, వేషణుండు యశో
 భూషణుండు చండుఁ డరిపుర, శోషణసక్తుండు విమతఃసూదన కంటే. ౫౫౫
 చం.తిరుఁ డతిదీర్ఘలోచనుండు ♦ ధీరుండు సింహనిభుండు చూడ్కి నీ
 పురము దహించుపోల్కి నిటు ♦ పొంగుచుఁ జూచెడిఁ, గృష్ణవింధ్యభూ
 ధరముల సహ్యాపర్వతనుఁదర్శనసీమల సంచరించు నీ
 హరివృషభుండు రంభుండు నుఁరాంతక! నిస్తులశౌర్యుఁ డీతనిన్. ౫౫౬
 కం.వీరులు శూరులు రణదు,ర్వారులు చండులు ప్రచండఃపటువిక్రములుం
 గ్రూరులు ముప్పదికోట్లగ, చారులు గొలిచెదరు లంక ♦ ససి మాసంగన్. ౫౫౭
 ఉ. వీనులు నిక్కవెట్టి మెయిఁ ♦ బెంచుచు మాటికి మాటికిం గ్రుథ
 న్నేను వణంకఁ దోకపయి ♦ నిల్చుచు దృష్టుల నడ్డచూపులన్
 దా నదె చూచుచున్ మరల ♦ దారుణగర్జల నించు 'చున్నవాఁ
 డానగచారి గంటె శరఃభాఖ్యుండు వాఁడె నురేంద్రమర్దనా? ౫౫౮
 కం.పాటఁడు దురమున జవమున, మీతెడు గీతెడిని గిరుల ♦ మృత్యువునకు నే
 మా తొడ్డెడు వెఱపున నో,టాటఁడు సాల్యేయ శైల ♦ మందు వసించున్. ౫౫౯
 కం.వీరాగ్రణి యీశరభు వి,హారు లనన్ సైన్యపులు సహస్రశతంబుల్
 చేరి భజియింతు వారలు, కోరుచు నున్నారు లంకఁ ♦ గూల్పుగఁ గడిమిన్. ౫౬౦
 చం.పటమొగు లాకసం బలముఁభంగిగ నై తెఱగంటిగుంపుల
 న్తెఱసెడిగుంటిసూఁ¹డన వఃసేచరకోటులలో వెలింగి పె
 న్నుఱుములఁబోలుగర్జల రఃకోత్సుకుఁ డై విలసించువాఁడె యే
 యటగొఱ లేనిధీరుండు మహాబలుఁ డౌపననుండు దేవరా! ౫౬౧
 కం.వీనిని నేబదిలక్షలు, వానరపరివృథులు యూధఃపశ్రేష్ఠులు శౌ
 ర్యానుత్తములు భజింతురు, మానక యల పారియాత్ర ♦ మందువసించున్. ౫౬౨
 నీ. అంబుధివేల రెంఁడవమహోదధి యన, భీమ మాసేనకు ♦ వెలుఁగు గొలిపి
 దర్దరధారిణీఃధరమున కుద్ది యా, వాఁడె పో వినతుఁ డన్ వానరుండు
 అఱువదిలక్షలఁయగచరుల్ గొల్వంగఁ, బల్లాస యనునదిఁవారిఁ గ్రోలుఁ
 గలహంబునకు నిన్నుఁ ♦ బిలుచుచు నున్నయా,తండ్రి క్రోధనుఁ డనుఁతరుచరుండు
 ఆ. వేనవేలు గలకు ♦ వీరు లీతనియొద్దఁ, దోపురంగువాఁడు ♦ తోడివారి
 గేలి సేయువాఁడు ♦ హేళిఁబోలిన తేజు,వాఁడు గవయుఁ డనెడిఁవనచరుండు. ౫౬౩

- కం. డెబ్బదిలక్షలక్రొత్తులు, గబ్బితనమువారు గొలువఁ ♦ గనలున నీపై
దబ్బునఁ బడి యొకదెబ్బఁ, నిబ్బరమునఁ దీయ వాఁడు ♦ నిగిడెడిఁ గంటే. ౫౬౪
- కం. వీరలు దుష్ప్రసహులు బల, హోరులునుం గామరూపు ♦ లతిశయవేగో
దారులు యూధపనాయకు, లారఁగ యూధములు వీరి ♦ ననిశముఁ గొలుచున్.
- సారణుఁడు రావణునకు హారాదియూధనాథుల నెఱింగించుట. ←
- సీ. రామునిమిత్రమై ♦ ప్రాణముల్ గోల్పోవ, నున్నవారల విను ♦ మున్నవారి
నిద్దంబులై కడునిడుపులై కావియుఁ, దెలుపును బనుపును ♦ నలుపు మఱియుఁ
బెక్కుతారంగుల ♦ వెండ్రుకల్ తోక పై, నిట్టగ్రమ్మగఁ గొన్ని ♦ నేలవ్రాలి
రవిమరీచులవోలె ♦ రాణించు చున్నవి, వాఁడు హరుం డను ♦ వానరుండు
- ఆ. యూధనాథుఁ డాతఁ ♦ డుర్వీరుహంబులు, గేలఁ గ్రాల లంకఁసాలములను
లీల నెక్క జతన ♦ మోలి సేయుచు నున్న, వారు సూర్యసుతుని ♦ వారె వీరు. ౫౬౬
- ఉ. అంజనపర్వతంబొ యసి ♦ తాంబుదసంఘమొ యన్నయట్టులై
యంజిక లేనివారు రణ ♦ మందు యధార్థపరాక్రముల్ గుహ
పుంజములన్ నదీతటులఁ ♦ బొల్చెడివా రయి నీపయిం బడన్
గొంజక దూఁకు చున్నయెలుఁ ♦ గుంగమిజోదులఁ జూడు రావణా! ౫౬౭
- కం. గర్జదనములు చుట్టిన, పర్జన్యుఁడువోలె నెలుఁగు ♦ బంటులు గొలువన్
దుర్జయుఁ డైక్రాలెడు భయ, వర్జితు భీమాక్షు భయదఁవపువుం గంటే. ౫౬౮
- కం. ఆతండు ఋక్షనద్వి, ఖ్యాతాద్రి వసించి నర్త ♦ దాంబులు గ్రోలున్
నేత సుమీ భల్లూక, వ్రాతములకు ధూముఁ డనఁగఁ ♦ బరఁగుం బేరన్. ౫౬౯
- సీ. వానితమ్ముఁడు¹ చూడు ♦ వసుమతీధ్రం బనఁ, గ్రాలెడి నన్న కా ♦ కారమునను
సముఁ డయ్య శ్రేష్ఠుఁడు ♦ చటులవిక్రమమున, యూధపయూధపుఁ ♦ డుద్ది లేఁడు
గురుసేన సల్పెసం ♦ గరమునఁ జండుండు, విబుధాసురాహవఁవేళయందు
శంబసాధనునకు ♦ సాహ్యంబుఁగావించి, పెక్కులు నరములు ♦ పేర్కఁ గాంచె
- ఆ. గుడియదాల్పు నేని ♦ యెదు గొడ్డి చెంగించు, వీనిసేన గిరులఁపైన నిలిచి
యురలఁ ద్రోయు చున్న ♦ యురుతరాశ్శంబుల, రాజఁజూడ వయ్య ♦ రాక్షసేంద్ర!
- కం. గోమములదండి రక్ష, స్తోమపిశాచావళులకుఁ ♦ దుల్యము లగుచున్
ధూమధ్వజదీప్తులు నై, యామహితధ్వజిని దిరుగు ♦ లాడెడిఁ గంటే. ౫౭౦
- కం. జంభారి నుపాసించు న, దంభబలపరాక్రముండు ♦ దారుణతరసం
రంభవిజృంభితుఁ డల్లదె, దంభుఁడు స్లవమానుమాడ్కి ♦ దర్శితుఁ డాజిన్. ౫౭౧
- సీ. ఆమడ ద వున్నయద్రు లప్పుడు పార్శ్వ, గతము లెవ్వనికి వే ♦ గంపునడక
యోజనోన్నతుఁ డయి ♦ రాజిల్లు నెవ్వఁడు, హాళి మై నిలుచున్నయట్టివేళ

¹ ఇతఁడు జాంబవంతుఁడు.

నిలఁ జతుష్పాజ్జంతుఁపులలోన నెవనియా, కారంబునకు మిన్న ఁ గానరాదు
తోలిపురుహూతునిఁ దురమునమాన్కొని, యెన్వఁడోటమిమాటఁ యెఱుఁగకెసఁగెఁ
తే. దరుచరాళికి నెవఁడు పిఁతామహుండు, నుగ్రదర్పండు యూధపఁ యూధనాథుఁ
డతనిఁ గనుఁగొంటె సన్నాదు ఁ నతులనాదుఁ, బరమబలదర్పసదనయోఁపంక్తివదన.

మ. దనుజాధీశ్వర! చూడుమా యితని గంధర్వాంగనాపుత్రుఁడై
జనియించెం బనమానమిత్రునకు, నన్వప్నాసురామోధనం
బున లేఖాళికి బాస పై యరిగి పెంపుం జూపె, బాకారితో
నెనయున్ విక్రమసంపదం గ్రథనుఁ డం ఁ డ్రీయూధపాగ్రేసరున్.

౫౭౪

ఉ. ఎచ్చట నుండు నేరెడుమహీజమునేప యొనర్చు యక్షరా
జెచ్చట హాయిగాఁగఁ జరియించును నిచ్చలు నీవిమాతృజం
డెచ్చటఁ గిన్నరావళు లహీనగతిన్ విహరించు నట్టిభూ
భృచ్చయవర్యమరదు వసియించునితం డవికత్థనుం డగున్.

౫౭౫

కం. కోటిసహస్రంబులు శైలాటులు దనుఁ గొల్వ నిజబలానళితో ను
ద్భాటించి లంక నేల స, పాటముగాఁ జేయఁ దలఁచుఁ ఁ బాటవ మమరన్.

౫౭౬

ఉ. వారణవానరావళుల ఁ ప్రాబగ లోన స్థరించి జాహ్నవీ
తీరమునన్ మతంగజతఁతిం బెదరించుచుఁ జెట్ల గౌరులన్
గౌరులఁ జెట్లచే గిరుల ఁ త్తౌజతతిన్ హరియించుచున్ మహా
వీరుఁ డుశీరబీజగిరి ఁ వేడ్కఁ జరించును గంగయొడ్డునన్.

౫౭౭

చం. కపు లొకకోటి గొల్వ హరిఁకాంతుఁడు వీడు ప్రమాధినామయా
ధపుఁడు సురాలయంబు బలదానవఘస్తరుఁబోలి తద్గిరిన్
విపులబలాధ్యుఁ డేలు సురఁవీరమదాపహ! వీర్యవిక్రమా
కృపణులు వీనిసైనికు లహీనమదస్ఫురితాత్మ లెంతయున్.

౫౭౮

కం. వానిద సుమ యదిగోఁ బవ, మానసమాధూతరక్తఁమహితరజస్సం
దానిత మతినంరబ్ధం, జానిమరకీశసేన ఁ యనురాధీశా!

౫౭౯

తే. గండుగొండంగులం దెల్ల ఁ గండుఁ డతఁడు
చూడుము గవాక్షుఁ డనియెడి ఁ శూరవరుఁడు
వానిఁ గాటుకమొగములఁ వఱలుకొండ

ముచ్చు లొకకోటి కొలిచెడి ఁ హెచ్చుబలిమి.

౫౮౦

సీ. ఎందు మిళిందముల్¹ ఁ క్రందుగా రొద సేయు, సర్వర్తుతరుఫలఁనంతతులను
దేనిని దనరంగు ఁ లీనునగంబును, సూర్యుఁ డెల్లప్పుడు ఁ చుట్లుపెట్టు

¹ మిళిందముల్ = తుమ్మెదలు.

నేగిరి తన్నాశ్రయించిన మృగపక్షి, తతులను దనకాంతిఁ దనరఁ జేయు
 దేనిని దేవతల్ దివ్యమహర్షులు, పాయక యుందురు భవ్యరీతి
 తే. వలచినట్టివి ఫలము లఁవారిగాఁగ, నెప్పు డెయ్యది యొసఁగు నేయెడను దేనె
 సోన గురియును నారమ్యమైన మేరు, నగమునందుండుఁ గేసరినామకుండు. ౫౮౦
 సీ. గండరగండఁ¹డితండు రాక్షసతతి, మధ్యంబునందు నీమాడ్కి దేవ
 యటువదివేల స్వర్ణాద్రులనడుమను, మేరువు రాణించి మేటి యగుచు
 శాఖామృగంబుల లచ్చట శ్వేతకపిలలో, హితమధుపింగళాకృతుల నొప్పుఁ
 గరవాఁడి²గోళ్లును గఱకుఁగోఱలు నయి, బెబ్బులులట్టులు గబ్బులగుచు
 తే. బొబ్బ మెకములవడువునఁ బొడవులైన, నాల్గుకోఱలు గలిగియంటంగరాని
 వేల్పుతోడను సోమించి విషధరాళి, బోలి మదవారణములకుఁ బురుడుసూపి.
 తే. దీర్ఘవాలంబు లమర మఁదించినట్టి, గౌరులను గొండలనుబోలి ఘనపయోద
 రావులై వృత్తపింగళరక్తనయన, ములు రహింపఁగ నీలంక మూలముట్టు. ౫౮౩
 తే. నాశమును జేయ నున్నట్టి కీశవరుల, నడుమ విజయార్ధియై యున్న నగచరుండు
 దేవ శతవలి యనియెడి ధీరతుండు, దినముదినము నుపాసించు దివసనాథు. ౫౮౪
 కం. బలియుఁడు శూరుఁడు పౌరుష, కలితుఁడు రామునకుఁ బ్రియముఁ గావించుటకై
 తలఁపఁడు ప్రాణము దీ పను, పలు కువ్వెల్లారు లంకఁ బాడొనరింపన్. ౫౮౫
 తే. గజగవాక్షులు నీలుండు గవయనలులు
 నొక్కఁ డొక్కఁడు దశకోటి యూధసమితి
 పతులు వింధ్యంబునందలి, ప్లవగవరుల
 రాక్షసేశ్వర యెన్నఁ దరంబు గాదు. ౫౮౬

కం. అంద టమితప్రభావులు, నందఱు నచలాభకాయు లందఱు భూభృ
 ద్బృందంబులు పొడిపొడి చేయం దిట్టలు ఊణములోన ననురాధీశా! ౫౮౭

→ శుకుఁడు రావణునకు మైందాదుల నెఱింగించుట. ←

కం. సారణభాషణముల విని, తీర వచింపం దలంచి దివిజారికి నా
 పారావార మెనయుకపి, వారంబుం బాఱఁజూపి పలుకు శుకుండున్. ౫౮౮
 సీ. ప్రా లేయగిరి నున్న సాలవృక్షజులలో, మందాకినీతటి మట్టిచెట్ల
 మత్తెక్కితిరిగెడి మాతంగనాథులో, యనఁగ దుస్సాధులు నధికబలులు
 కామరూపులు దితిజామరసంకాశు, లని దేవసన్నిభు లైనప్లవగు
 లిరువదియొకకోటి తరుచరు లట్టులే, వేయిశంఖంబులు బృందశతము
 తే. వీరు కిష్కింధయం దుండు వారు సూర్య, తనయునచివులు దేవగంధర్వతతికి
 సంభవించిన వారలు సమరమునను, శశు, భీకరు లెల్లరు శక్రవైరి. ౫౮౯

¹గండరగండఁడు = శూరులలో శూరుఁడు. ²గరవాఁడి = మిక్కిలి పదునుగల.

మత్తకోకిలము. వారిఁ జూడు మవార్యవీర్య విభావ్రభావులు బాలకా

కారు లబ్జజుపంపునన్ మురిగిండుమీఱ నుధారసం

బారఁ గ్రోలిరి మైందుఁడున్ ద్వీవిదాఖ్యుఁడున్ నిను నీపురిం

భూరివిక్రమసంపదన్ మునుముట్టఁ గూల్పఁగఁ జూచెదన్. ౧౯౦

కం. వారల క్రేవల శైలా, కారులు నుముఖానుముఖులు ధీకారునితనయుల్

వీరులు జనకసమాను ల, పారబలులు పాఱఁజూచు వారలు లంకన్. ౧౯౧

సీ. మత్తమాతంగంబు మాడ్కి నుండెడివాఁడు, కనలునఁ గడలినేన్ ధీమతువాఁడు

పవమాననుతుఁ డని ప్రథఁ జెలంగెడివాఁడు, కేసరితనయుఁ డై కెరలువాఁడు

దలఁచినరూపంబు ధరియింపఁ గలవాఁడు, బలరూపములతీవి బ్రబలువాఁడు

వాయువున ట్లని వార్యవేగమువాఁడు, హరిచయంబుల మిన్న యైనవాఁడు

తే. దర్పమున సాగరంబును దాటినాఁడు, త్కౌతజను నిన్నుఁ జూచిమాటాడినాఁడు

తిరిగి యిచ్చటి కిపు డరుఁడెంచినాఁడు, కనితివే వాఁడె హనుమంతుఁడనెడివాఁడు

ఉ. వాఁడు కిశోరవృత్తి చెలువం బగువేళ తుధార్తి నప్పుడే

వేడివెలుంగు ప్రాచి బ్రభవింపఁగ నాకలి దీఱి వీనినిన్

బోడిమి మ్రొంగువాడ నని పూని చివుక్కున మింట నామడల్

మూఁడుసహస్రము ల్నెగసి లోకవిలోచను డాయఁ బోకయే. ౧౯౩

కం. శైలవరకూటతలమున, వ్రాలుటయున్ హనువు గాయపడె జీలిక యై

వాలుమగఁడు దానం గద, వాలెన్ హనుమంతుఁ డనెడివరవిఖ్యాతిన్. ౧౯౪

కం. హనుమంతుఁడు హనుమంతుఁడు, హనుమంతుం డనుచు నితని యాపులు పిలువన్

విని యెఱిగితి నీతనిబల, ఘనమహిమనురూపములను గాదా వచింపన్. ౧౯౫

కం. టిప్పునఁ బైపడి యిపుడే, యువ్వెత్తుగ లంక నెల్ల ను హ్వని మీటన్

గ్రొప్పునఁ దలఁచెడి నీతం, డవిధికిని జాలువాడ యని నేఁ దలఁతున్. ౧౯౬

→ శుకుఁడు రావణునకు శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూపుట. ←

సీ. సారసనేత్రుండు శ్యామలగాత్రుండు, ఘనగుణహారి విక్రమవిహారి

శూరవరేణ్యుండు నుజనశరణ్యుండు, నర్కవంశజలయం దతిరథుండు

పౌరుషప్రథితుండు ధీరసంకథితుండు, వేదవేదాంగసంవిద్ధనుండు

ధర్మరక్షకశరణుండు ధర్మానుసరణుండు, బ్రహ్మస్త్రమంత్రాళి బండితుండు

తే. బాణముల విన్ను బ్రద్దలు పాపజాలు, నచలములఁ బిండి సేయంగ నైనఁ గ్రాలు

బరమరుషగొన్న మృత్యు దేవతనుబోలు, బటుపరాక్రమమున దివస్పతికి మేలు.

కం. వేనిసతిన్ నీత జన, స్థానంబునఁ దెచ్చి తట్టి దశరథమహిభృ

త్సానుఁడు రాముడు వాడే, పూనెను నీతోడ యుద్ధమున కనురేంద్రా! ౧౯౭

సీ. ఆయన సయిదోడు † నన్నకు సరిజోడు, వలపటికయివంక † వఱలువాఁడు
మిసిమిమేలి కడాసి † మెఱుఁగులీ నెడువాఁడు, కఱియుంగరంబుల † నెఱులవాఁడు
కెందామరల నవ్వుకందోయిగలవాఁడు, నిక్కువేర్వెడలుపు † టక్కువాఁడు
అసమున నన్నకై † యునుఱునిల్పెడివాఁడు, నోటమి యెఱుఁగని † యేటుకాఁడు
తే. రామునకుఁ గుడికే లయి † గ్రాలువాఁడు, నతనికిని నిచ్చ వెలియును † తైనవాఁడు
పూని యని నేరికిని గెల్వ † రానివాఁడు, కనలు నిండ్లరు డెందానఁ † దనరువాఁడు.
కం. ఈతని లక్ష్మణుఁ డందురు, భ్రాతకుఁ బ్రియతముఁడు మఱియుఁ † బ్రాణసముండున్
నీతిని సంగరరీతిని, ఖ్యాతుఁడు సర్వాస్త్రశస్త్ర † గణకోవిదుఁడున్. ౬౦౦

కం. బలియుఁడు మేధావంతుం, డలఘుపరాక్రముఁడు రాక్ష † సావళి నెల్లన్
గలనం దా నొక్కండే, పొలియింపఁగఁ దమకపడెడుఁ † బురురోషమునన్. ౬౦౧

కం. హితుఁ డై రామునకును నా, శ్రితుఁ డై డాపటను నిల్చి † శ్రితరక్షస్సం
వృతుఁ డైనవాఁడు రాక్షస, పతి యైనవిభీషణుండు † భవదనుజుండున్. ౬౦౨

తే. మానవాశన! యితఁడు శ్రీ † మద్వరుండు, రాజరాజైనశ్రీరఘు † రాముచేత
లంక కభిషిక్తుఁ డగుచు నుల్లాసగరిమఁ, దాఁక నున్నాఁడు నిన్నని † దర్పయుక్తి.

సీ. క్రోతుల నడుమను † గొండనా నున్నవాఁ, డగచరాళికి భర్త † యైనవాఁడు
ధీజ్ఞానయశములఁ † దేజఃకులంబుల, ధరములఁ బ్రాలేయ † గిరివరంబు
వెలిఁగించువగిదిఁ గీ † శులనేలువాఁడును, గలన వెన్నీయని † కడిమికాఁడు
సగహనద్రుమ మయి † శైలదుర్గస్థ మా, కిష్కింధగుహలోనఁ † గీశయాధ

తే. పతులును బ్రధానులును గొల్వఁ † బ్రబలువాఁడు
లలితపుష్కరశత మయి † లక్ష్మీ సుప్ర
తిష్ఠితం బయి కాంత మై † దేవమనుజ
తతికిఁ దగు హేమమాలికఁ † దాల్చినాఁడు. ౬౦౪

కం. దురమున వాలిని గూలిచి, ధరణీతనయాధవుండు † తారాసతినిన్
దిర మగుకపిరాజ్యం బీ, సరియును¹ నుగ్రీవునకు నొ † సంగెం బ్రీతిన్. ౬౦౫

➔ శుకుఁడు వానరసేనాసంఖ్యను రావణునకుఁ దెలుపుట. ➔

సీ. కోటి యా లక్షను † నూటిచే గుణియింపఁ, గ్రాలుఁ దల్లక్ష శం † ఖంబు పేర
నది లక్ష యైన మ † హాశంఖ మనఁబడు, నది లక్ష యైన బృం † దాఖ్యఁ బరఁగు
నది లక్ష యైన మ † హాబృంద మందురు, తల్లక్ష యగును బ † ద్ధంబు దేవ!
యది లక్ష యైన మ † హాపద్మ మై చెల్లు, నది లక్ష యైన ఖ † రావృభిధాన
ఆ. మదియు లక్ష యేన్ మ † హాఖర్వమాఁ దత్స, హస్త మగు సముద్ర † మదియు లక్ష
యైన నోఘ మందు † రది లక్షయు మహాఘ, మంచు గణితవేత్త † లందు రధిప!

¹ సరి = హారము. దీనిమహిమ పూర్వపీఠికఁ జూడుఁడు.

సీ. ఈ యున్నవానరబృందంబు గణించి, వివరింతు వినవయ్య ♦ వేయికోట్లు
శంఖశతము మహాశంఖసహస్రంబు, బృందశతము మహాబృంద మొక్క
వేసద్దశతమును ♦ వేమహాపద్మము, ఘ్రిర్వసముద్రము ♦ లృతము శతము
శతమహాఘంబులు ♦ శతసహస్రశతమహాఘముల్ గలిగి మహాబ్ధియట్లు
తే. పెంపు గను వాహినియును విభీషణుండు, సచివయుక్తంబుగాఁ దన్ను ♦ నుచితరీతి
బలసి యుండంగ నీతోడభండనమున, కెదురు చూచుచు నున్న వాఁడైననుతుండు
చం. అలఁతులఁ బోఁడు దేవర! మహాబలవంతుఁడు వీర్యవిక్రమా
స్థలితుఁడు ప్రజ్వలదహని, కాశచమూసము పేతుఁ, డాతని
బలమును బాఱఁ జూచి యటుపై నెటు లోటమి రాక యుండునో
గలుతువో శత్రువర్గమును ♦ గేరి ప్రయత్నము సేయు మవ్వీధిన్. ౬౦౮

→ రావణుఁడు శుకసారణుల నిందించుట. ←

చం. శుకుఁ డిటు లాడఁగాఁ బ్లవగశూరసమూహము రామభూమిభృ
న్నికటగతున్ నిజానుజని ♦ నిస్తులవీర్యుని రామదక్షిణ
ప్రకటభుజున్ సుమిత్రసుతు ♦ బంధురవిక్రము సర్వకీశనా
యకుఁ గని గుండె ఝల్లన నొకంత దశాన్యుఁడు క్రోధచిత్తుఁ డై. ౬౦౯
కం. వెలవెల నై నమ్రతరా, స్యులు నై నిలుచున్నవారి ♦ శుకసారణులన్
దిలకించి రోషగద్గద, కలితకరోరోక్తి ననియెఁ ♦ గడిమి దలిర్పన్. ౬౧౦
ఉ. నేరిమి ప్రగ్రహంబును వినిగ్రహముం గలరాజుతోడనే
వారక వానిసొమ్ముఁ దిను, వారలు విప్రియము ల్వచింపఁగాఁ
దీ రగు నొక్కొ? మీ తెలివి, తేటలు నీ అయి యేల పోయెనో?
మీ రటె నాకు ధీ గఱపు, మేటులు? చెల్లునె యిట్లు లాడఁగన్? ౬౧౧
కం. ప్రతికూలురు యుద్ధార్థా, గతు లగుశాత్రవులు దఱిసి ♦ కడిమిఁ బయిపడన్
హితులవలె వారిఁ బొగడెద, రితవే మీ కిదియు? సమయ ♦ మెఱుంగఁగ వలదే?
ఉ. ఆర్యగుణైకభూషణుల ♦ నాదటమై గురువృద్ధులన్ మహా
చార్యుల సేవఁ దన్నితిరి ♦ శ్రద్ధను భక్తిని, దానఁ గల్గ దే
కార్యము, నిష్ప్రయోజనము, గాఁ జనియెం జదువెల్ల, భూమిభృ
ద్యుయ్యులఁ గొల్చుపద్ధతుల, తత్త్వము మీర లెఱుంగఁజాలమిన్. ౬౧౩
కం. తెలిసికొని యుంటి రేనియు, ఫల మేమియుఁ గలుగ దనుభవమునకు రామిన్
బలితపుశాస్త్రజ్ఞానము, బలు వొక్కటె మోసి తిరుగు, వారలు మీరల్. ౬౧౪
కం. మీయట్టిమంత్రులను నై, ధేయులఁ ¹గట్టుకొని నేను ♦ దేవునికృపచే,
జేయుచు రాజ్యము దేహం, బేయనువుననో ధరించి ♦ యిటు లున్నాడన్. ౬౧౫

తే. ఎఱుగరా మీరు నానాల్కఁదే శుభంబు
నశుభమును మీకుఁ గూర్చిన మర్థ మనుచు?
నిట్లు పరుషంబు న న్నాడఁ జెత్తికొనుట
కేమిరా మృత్యుభయము లేదేర మదుల?

౬౧౬

ఆ. కారుచిచ్చు దవిలిఁ జాననంబున నుండు, వృక్షచయము నిలిచిఁ వెలయుఁ గాక
ప్రభువుకోపమునకుఁ జాత్రుఁడౌనపరాధి, తనువు నిలుపలేడుఁ ధరణిమీఁద.

ఉ. పాపుల శత్రుపక్షమునఁ వారిఁ బ్రశంస యొనర్చుమిమ్ము నా
కోపమహాశుశుక్షణికి¹ఁ గూర్చినె యాహుతిఁగాఁగఁ, జిత్తమున్
మీపొనరించి యున్న తొలిఁమేల్ల నెఱింగి మృదుత్వ మందదేన్;
గావధవర్తు లీరలు పొకాల్కుడు చీ నిలకుండు దాపునన్.

౬౧౭

కం. మీమేలు దలఁచి మిమ్మున్, నే మృతిఁ గూర్చంగ నేరఁ నెఱిచెడి మీరున్
నామేలు మఱచి యస్త్ర త్రేమకు దూరస్థు లగుటఁ దెల్లినవారల్.

౬౧౮

కం. అని యిట్లు పంక్తికంధరుఁ, డన లజ్జానతశిరస్కుఁ లయి యామంతుల్
వినయంబున జయజయ ని,స్వనముల నుతియించి చనిరిఁ సభ నుండి వెసన్.

→ { రావణుండు శార్దూలాదులను శ్రీరామునిచర్య
కనుఁగొని రాఁ బంచుట. }

ఉ. అంతట రావణుండు నికటావనివర్తి మహాదరాఖ్యుతో
నెంతటినీతివేదుల నఁహీనచరిత్రుల వేగువాండ్ర న
త్యంతజవంబునం బిలువఁ నంపు మటన్నను వాఁడు శేముషీ
మంతుల వేగువాండ్ర నురమర్దనుముంగల నిల్ప వారలున్.

౬౧౯

కం. జయశబ్దపూర్వముగ నవి, నయముగఁ గేల్తోడ్చి నిల్చిఁనన్ వారల ని
ర్భయులన్ భక్తుల శూరుల, నయవేదులఁ గాంచి రావణప్రభు వనియెన్.

౬౨౦

ఉ. పొండిట నుండి చక్క రఘుఁపుంగవుపాశము డిగ్గుచోటి కా
తం డొనరించుయత్నమువిధంబును శోధన చేసి యంత నా
తం డెద నచ్చువారిచరితంబును నాతనిమీఁదఁ బ్రీతిమై
నుండెడిమంత్రిపర్యులసముద్యమముం గని రండు లెస్సగన్.

౬౨౧

తే. ఎవరుతోడుగ నేవేళఁ నెట్లు నిద్ర
గొనును రాఘవుఁ డొంటిమైఁ గూర్చుఁ గొనునొ
యెపుడు మేల్కొను మఱి యెపుఁ డేమి నేయుఁ
డెలిసి సర్వంబుఁ జక్క రావలయు మీరు.

౬౨౨

కం. వైరుల తెఱంగు మతిమ, చ్చారులనే నెఱిగి తేడు † శా.త్రవగణమున్

బోర లఘుయత్నమున ధి, క్కారించి జయించు ననినఁ † గడుకొని వారల్. ౬౨౭

సీ. వల్లెయటంచును † వలగొని మ్రొక్కి శా.ద్దూలుండు మున్నుగాఁ † దూర్ణ మరిగి

ప్రచ్ఛన్న వేషులై † రామసౌమిత్రులు, విహరించు చున్నను † వేల మరిగి

వానరరాక్షస † వల్లభసహితు లా, దాశరథుల వారి † ధ్వజనిఁ జూచి

వెల్లఁబోవుడును విభీషణుం డెఱిగి య, భార్వాణ్ణ లటంచు † నగచరాళి

తే. కొయ్య నెఱిగించి శాద్దూలుఁ † డొక్కరుండె

పాపి యని పట్టి యన్యులఁ † బాఱఁదోలఁ

జెట్టుదిమ్మగులును వారిఁ † బట్టి కొట్టి

పిండి యిడి రెంతయును వారి † గం డడంగ. ౬౨౯

కం. వానివిలాపము సీతా, జాని విని కృపాళుఁ డగుచుఁ † జరవర్గముతో

వాని విడిపింప వారును, వానరఘాతముల గుండె † వకవక లగుడున్ ౬౩౦

కం. ఎగయూరువుతో వేలుపుఁ, బగ¹ డాయఁగఁ జని సువేల † పర్వతమున నా

జగదీశుఁడు విడిసినవాఁ, డగచరసైన్యంబుతోడ † నని వచియింపన్. ౬౩౧

←→ రావణునకు శాద్దూలుఁడు కపులచేఁ దాను బడినపాటు దెలుపుట. ←→

సీ. రావణుండును మది † రాముండు కడుదాపు, దఱిసె నంచు నొకింత † తత్తఱిల్లి

యపనర్ప² వరునితో † ననియె శాద్దూల! సీ, తనుకాంతి పూర్వనిధంబు గాదు

కందువాటితి వేల? † కడుసుక్కినాఁడవు, కనలుదాయలకు లోఁ † గావు గాదె?

యనుచుఁ బ్రశ్నింప భయాకులచిత్తుఁ డై, యల్ల నల్లన నిట్టు † లనియె వాఁడు

ఆ. దేవ! వేగుదీయ † దెప్పరవుం బని, క్రోతులందు వా ర † కుంతబలులు

నమితవిక్రమాఘ్య † లది గాక రామ ర, క్షితులు సుమ్ము వారిఁ † జేర రాదు. ౬౩౨

ఉ. కి మ్మని యాడరా దచటఁ † గీశుల నే మనిప్రశ్న సేయ? మా

ర్ముల నెల్లఁ బర్వతసీ † కాశులు క్రోతులు కాచు చున్నవా,

రిమ్ముగ నేను జొచ్చితిన్ † యించుక లేదా తటాన నన్ను రే

ద్రిమ్మరు³ లుక్కడంపుబిగి † దెప్పునఁ బట్టిరి కొట్టి రుగ్రులై. ౬౩౩

ఉ. దంచిరి నన్ను బాదములఁ † దద్దయుఁ జేతుల వ్రేళ్లగోళ్ల నా

ప్పించిరి, ముష్టిఘాతములఁ † బిండిగఁ గొట్టిరి, దంతపంక్తిచే

నుంచిరి మేనఁ గా, ట్లుదిల † నుక్కిరిబిక్కిరి నై తపింప మ

ర్దించిరి, నాల్గువంకలను † ద్రిప్పిరి దెప్పిరి తొప్పి రాకవుల్. ౬౩౪

ఆ. త్రిప్పి త్రిప్పి నన్నుఁ † దెచ్చిరి శ్రీరాము, కడకు నేను నెత్తు † కాల్యవాణు

మేనితోడ నడలు † మానసంబున రాము, నంఘ్రి, యుగళిఁ గావు † మనుచుఁ బడితి.

¹ వేలుపుఁబగ = రావణుఁడు.

² ఆపనర్పుఁడు = వేగులవాఁడు.

³ రేద్రిమ్మరులు = విభీషణుని

కం. సీతాపతిచేతఁ బరి, త్రాతుఁడ నై యెట్లా బ్రతుకుఁదలఁ గంటిఁ; గపి
వ్రాతముచే శైలశిలా, జాతము నిండించి కడలి + జననాయకుఁడున్ ౬౩౩

కం. గరుడవృహంబున నగ, చరవర్గము తన్నుఁ గొలువఁ + జాపాయుధుఁడై
ధరణీపతి మనలంకా, పురిగవన్నిన్ని లిచేఁ జమ్ము + పురుహూతారీ! ౬౩౪

కం. నన్ను విడిచి లంకమీఁదం, చనదృష్టిని నిలిపెఁ గ్రోతిఁతతి లగ్గలకున్
జనుదేకమున్న యుద్ధమొ, జనకజ నిచ్చుటయొ యొకటిఁసలుపు మటన్నన్. ౬౩౫

→ శార్దూలుఁడు రామునకుఁ గవుల బలపరాక్రమములు దెలుపుట. ←

సీ. ఆమాట లాలించి + యనురాధిపతి యిట్లు, పలికె వానికి గొప్పఁవాక్య మొండు
దేవగంధర్వులు + దితిజదానవులును, నుక్కునఁ దా రెల్ల + నొక్కటగుచు
నెదిరించివచ్చిన + నెల్లలోకములచే, ముప్పురంబుగఁ గీడు + మూఁడె నేని
సీత నిచ్చుట లేదు + సిద్ధాంత మియ్యది, యిది యుండ నిమ్ము తదృష్టచరుల
ఆ. బలములందుఁ దిరిగి + వచ్చినాఁడవు గదా, శూరు లెచట నున్న + వారు? వార
లెట్టివారు? కొలఁదు, లెంతమాత్రమ్ము? ప్రభా, వంబు లెట్టి? వందు + బలియు రెవరు?
కం. ఎవ్వరిపుత్రులు తత్కపు, లెవ్వరినునుమండ్రు? తెలుపు + మెదిరిబలం బే
నెవ్విధి నెఱింగి సకలం, బవ్వల యోజింతుఁ జేయ + సర్వక్రియలన్. ౬౩౬

కం. దురమును గోరెడివారికిఁ, బరులబలాబలము లెఱుఁగఁవలయు నటన్నన్
సుర వైరిఁ గాంచి యుత్తమ, చరుఁ డిట్లని చెప్పె శైలఁచరవిషయంబున్. ౬౩౭

సీ. ఋక్షరజనుపట్టి + వృక్షాటరాజు ను, శ్రీవుఁ డాతని నని + గెలువరాదు
గద్గదుకొడుకు ఋక్షప్రభుఁ డాతఁ డే, జాంబవదాఖ్య ప్రశస్తి గాంచె
ధర్మనిపుత్రుండు + ధర్మచిత్తుఁడు వీర్యధని నుపేక్షించు దోర్దర్బయుతుఁడు
సామ్యుండు సోమసంఁజాతుండు దధిముఖుం, డపరమృత్యువులుగ + నబ్జభవుఁడె
తే. వృక్షచరరూపమున ధర + సృష్టి చేసె, నుముఖదుర్ముఖు లనియెడిఁశూరవరుల
వేగదర్శిని రాజేంద్ర! + వీతిహోత్రు, నుతుఁడు నీలుఁడు సేనానిఁశూరతముఁడు.

కం. నీకొడుకు లోనుగాఁగల, నాకారులఁ బిల్కు మార్చె + నసహాయం డై
యేకపి యాతనిజనకుఁడు, పాకారిగురూద్భవుండు + ప్రబలుఁడు పోరన్. ౬౪౦
కం. అనిలునితనయుఁడు హనుమఁడు, ఘనవిక్రముఁ; డుక్కలుండు + గట్టులపగకున్
మనుమఁడు యావనవంతుఁడు, చను నంగదుఁ డనెడిపేర + శక్తారాతీ! ౬౪౧
తే. మొందుఁడును ద్వివిదుండునాఁమహితశౌర్య, లశ్వితనయులు వైవస్వతాత్మభవులు
గజగవాక్షగవయులును + గంధమాద, నుండు శరభుండునా యముఁనుద్దివారు.¹

¹ కవిత్వయభిమాపాది మహాకవిప్రయత్నమైన యఖండయతి.

కం. శూరులు శ్రీమద్దేవకు, మారులు రణదోహాలులు సమానవిరహితుల్
ధీరులు పదికోట్లు వనే, చారులు గల రున్నవారిఁ జాలం జెప్పన్.

౬౪౩

సీ. సింహసంహనను లక్ష్మీణబలాఘ్నలు, దశరథపుత్రులు నిశిచరేంద్ర
వారిలో నెక్కటి పోరిలోనఁ ద్రిశీర్ష, ఖరహంత గండరఁ గండఁ డయ్య
యలవిరాధుఁ గబంధుఁ పంతికాతిథులుగా, ననిచినరాముండు యమనిభుండు
విక్రమంబున రామవిభునితో సరిపోల్పఁ, గానరాఁ డొకఁడు జగంబులందు

తే. నలజనస్థాన మంతయుఁ హత మొనర్చి, నట్టిపౌరుషశాలి గుణాలి నెన్న
నెవ్వఁ డేనియు నేరఁ డీ యెల్లలోక, ములను సత్యంబు రాక్షసకులవతంస!

౬౪౪

కం. వారణసన్నిభుఁ డని నని, వారణవిక్రముఁడు భూమి నరుసోదరుఁ డా

వీరునిశితనారాచము, బారిం బడి బ్రతుక లేఁడు బలశాస్త్రపుఁడున్.

౬౪౫

కం. శ్వేతుఁడు జ్యోతిర్ముఖుఁడును, ఖ్యాతబలుల్ సూర్యతనయుఁ లప్పటికిఁ దనూ

జాతుండు హేమకూటా, ఖ్యాతుం డల నలుఁడు విశ్వకర్మాత్మజుఁడున్.

౬౪౬

కం. హరివీరులమేటి నుదు, ర్ధరుఁడు వసువుసుతుఁడు నుమ్ముఁ రాక్షసులందున్

గరము పరిఘుఁడు నీసోదరుఁడు విభీషణుఁడు హితుఁడు దాశరథులకున్.

౬౪౭

కం. ఈరీతిగఁ గపిసేనల, తీ రంతయుఁ దెలియనాడితి నువేలాద్రిన్

వా రున్నవారు తక్కిన, కారియముం దీర్ప నీవఁ గతి యంతటికిన్.

౬౪౮

→ { రావణుఁడు విద్యుజ్జ్వహుని రామునిశిరస్సుఁ
జాపముఁ గల్పింప నాజ్ఞాపించుట. } →

సీ. అపసర్పు లీరీతిఁ నక్షోభ్యబలముతో, నంబుజాక్షుఁడు నువేలాద్రిమీఁద
విడియుట వినిచినఁ విని వింశతిభుజుండు, నెద ర్ములుక్కన నొక యింత వెఱచి
నిబ్బరంబున మంత్రి నివహంబుతో నను, సచివులారా! నీతిశాస్త్రవేదు
లార! మీ రెల్లరు నాలంబు లే కిందు, రండు వేవే మంత్ర ముండుకాల

తే. మిపుడు ప్రాప్తించె నని వారలెల్లవారు, రాగ మంతన ముండి యారావణుండు
వారిఁ బనివిను¹డని చెప్పి చేరి స్వాం, యంబుఁ బిలిపించి యటకు మహాబలాఘ్న.

సీ. మాయావిదుని మహామాయు విద్యుజ్జ్వహుఁ, గని యిటు లనియెను, త్కౌతనూజ
మోసగింపఁగ వలెఁ వీసమంతయు భేద, మేమి లేకుండ శ్రీరాముశిరము
సశర మానాతని చాపంబు మాయచేఁ, గల్పించి నేనుండు కడకు రమ్మ
టన్ననాతఁడు వలె యనఁ గొన్ని సొమ్ములు, పసదనంబుగ నిచ్చి పంచి యతని

తే. దాను విశ్వంభరాసుతాదర్శనాభి, లాషి యై యశోకవసీతలంబుఁ జొచ్చి

దీనురాలి నధోముఖఁ దీవ్రశోక, బాధ్యమాన నదైనార్హర్థఁ బరమశీల.

౬౪౯

¹ పనివినుడు = పొండు.

వం ధరణితలోపవిష్ట యయి ధారుణవిగ్రహరాక్షసాంగనా
పరివృత యైనదానిఁ, దనఁప్రాణవిభున్ స్థరియించుదాని, నుం
దరిఁగని డాయఁ బోయి యమితప్రమదాకరవార్త యేదియో
సరసిజనేత్రకుం బలుకుచందమునన్ వచియించు ధీరుడై.

౬౫౧

→ రావణుడు నీతకు శ్రీరామాదులు హతు లై రని చెప్పుట. →

శా.ఎంతో నిన్ బతిమాలుకొంటిఁ గదె తనీన్ నన్నుఁ జేపట్టఁగాఁ
జంతాకంతయు నానుడిన్ వినక ఛీఁఛీ యంటి వెవ్వనిపై
స్వాంతం బంతయు నుంచి యట్టిభవదీయప్రాణనాథుండు నీ
కాంతుం డాఖరహంత రాముఁడు సతీ కయ్యానఁ జంపంబడెన్.

౬౫౨

ఉ. మోడిగ నీదునేడువె పమూలము నాశముఁ జేసె నీపతిన్,
వీడఁగఁగొట్టినాడఁ గద ధీతలక్రావ్యను మూలముట్టుగా,
నేడువు మెంతయేడ్చెదవో యిష్టము దీరఁగ, దిక్కు లేక నీ
వేడుచుచైన నాదుహృదయేశ్వరి వయ్యెదు నీవ చూడుమి.

౬౫౩

ఉ. చచ్చినవానిఁ గట్టుకొని ధారుణిలోచన యేల యేడ్చె, దీ
పిచ్చితనంబు మాను మిఁకఁ బేరిమిమిఱఁగ మత్సరీతతిన్
బచ్చగ రాణి వై మనుము పండితమానిని యల్పపుణ్య యో
మచ్చరిక తై స్వార్థహితమారిణి బాలిశురాల దుర్లభ!

౬౫౪

కం.విను వృత్రాసురవధవలె, విన ఘోరం బైననీదువిభవధ మెల్లన్
వననిధిదరికిని నీపతి, చనుదెంచెను నన్నుఁ జంప సకపిబలుండై.

౬౫౫

చం.దినకరుఁ డస్తమించునెడఁ దీవ్రకరాత్తజు తెచ్చియున్నయ
వ్వనచరసేనతో లవణవారిధియుత్తరతీరమందుఁ జే
రెను, బయనంపుగాసి నిదురించెను రాముఁడు, రాత్రివేళ నా
పనిచినవేగు లవ్వధము బాగుగ శోధన చేసి క్రమ్మఱన్.

౬౫౬

ఉ. ఆవల సేనతోఁ జని ప్రహస్తుఁడు వైదులు డిగ్గియున్న యా
తావును మెల్లఁ జేరి శరదండమహాయసఖిష్టయస్థి శూ
లావళిశక్తిచక్రపరిఘాయుధముద్గరతోమరాళులన్
వే విదళించి రెల్లకపివీరుల భీతులఁ దూఁగుఁబోతులన్.

౬౫౭

కం.గుఱక యడుచు నిద్రింపఁగ, మెఱుఁగు మెఱచినట్టు లఱిమి ధమలతుక రామున్
నఱకెన్ శిరముఁ బ్రహస్తుఁడు, కఱకఱ మని యుఱక పెద్దకరవాలమునన్.

౬౫౮

సీ. వింటిక్తె యెగురువిభీషణు మావారు, పట్టి కట్టిరి చక్కబాతళించి
క్రోతులలో నొక్కఁకోతి యె సామితి, యూడనిఁబాడె దిగ్భూహములకుఁ

గీశాధినేత నుగ్రీవుండు కృత్తను, గ్రీవుఁ డై పన్నుండెఁ ట ట్టితితలమున
హనుమంతుఁడు నిరస్తఁహనుకుఁ డై తండ్రికిఁ, బ్రాణంబు లర్పించెఁ ట బట్టువదలి
తే. జాంబవంతుఁడు రాక్షసుల్ ట చటులపట్టి
సాదులను మోఁద మోఁకాళు ట లవనిఁ గూల
నంగలార్చుచు జానకీ! ట యంతరించె
నెలుఁగు గావున తోలుచు ట నెలుఁగు లిడుచు. ౬౫౯

కం. మైందద్వివిదులు రక్షో, బృందము ద మ్మంగవింప ట బీరువడి వెసన్
మ్రుందిరి రోజుచునేడ్చుచుఁ, గుందుచు డిందుచును మిగులఁ ట గొందలపడుచున్.
తే. పనసకాయను గుందినఁపగిది గాఁగ, భిన్నమును భిన్నమును జేయఁ ట జేవ దటిఁగి
పొర్లు చున్నాఁడు నెత్తుటఁ ట బువ్వఁబోణి, పనసుఁడిం కేల నసగొట్ట ట భర్తకొఱకు.
సీ. నారసంబుల మేను ట నీరసంబుగ దరీ, ముఖుఁడు దరీముఖఁమునను జచ్చెఁ
గూఁతయొక్కటిలేక ట కుముదుండు కుముదుఁ డై, యంబకములకు మే ట నప్పగించెఁ
దుండు తుండుగ నొడల్ ట తుండింపఁగా నంగ, దుండు నీవతితాంగఁదుండు నయ్యె
నుక్కిలు రక్కను ట లొక్క పెట్టునఁ గ్రుమ్మి, రథము లేనికలు తుఁరంగమములు
ఆ. పటప నిచ్చకొలఁది ట ప్లవగులు కొందఱు, నాగవితతి ద్రొక్క ట నలఁగి చచ్చి
రతివ! కొన్నిఁక్రోతు ట లరదముల్ పైఁబాట, నజ్ఞగుజ్ఞ నెత్తుఁబజ్జ లయ్యె. ౬౬౦
కం. నిలిగిరి నలఁగిరి తొలఁగిరి, మలిగిరి దెరలిరి భయాన ట మడిసిరి క్రోతుల్
దలరిరి గెడసిరి ముగిసిరి, యిలిగిరి మఱి డింక వేసి ట రిం కేమందున్. ౬౬౩
కం. పారీంద్రంబులచేతను,¹ వారణవారములువోలె ట వ్రాలిరి నగసం
చారులు కొందఱు దూఱిరి, వారాన్నిధి నుప్పరంబుఁ ట బ్రాకిరి వెఱచేన్. ౬౬౪
కం. వానరులవృత్తి తమకు న, నూనంబుగ సాయపడఁగ ట నుర్వీరుహసం
తానంబు నెక్కెనెలుఁగులు, కానలఁ గోనలను నిండెఁ ట గపులశవంబుల్. ౬౬౫
కం. నాదశము లిట్లు పొడువఁగ, నీదయితుఁడు దత్తబడలు ట నీల్గిరి యిట్టిం
కేది గతి నీ కటంచును, నాదశముఖుఁ డామె వినఁగ ట ననురక్కసికిన్. ౬౬౬

➔ రావణుఁడు సీతాదేవికి రామునికల్పితశిరచ్ఛాపంబులఁ జూపుట. ➔

కం. రామునిశిరంబు నంగర, భూమిస్థలినుండి తెచ్చె ట భూరిక్రూరో
ద్దాముఁడు విద్యుజ్జహ్వం, డామానవభోజిఁ బిలువుఁమా యిచ్చటికిన్. ౬౬౭
కం. అనునంతలోన మూర్ధం, బును ధనువు గ్రహించి వచ్చి ట మ్రొక్కిడి దశకం
తునియెదుట నిలువ నాతం, డను విద్యుజ్జహ్వనకు మహాజహ్వనకున్. ౬౬౮
కం. ఓరీ! రామునిశీర్షం, బారమణికి నెదుట నుంపుఁమా చయ్యనఁ గ
న్నారఁగ నీనిర్భాగ్య మ, నోరమణునిచరమదశఁ గఁనున్ లెస్స యనన్. ౬౬౯

¹ పారీంద్రము = సింహము.

కం.మనుజాశనుండు ప్రియదర్శన మగుతచ్చిరము నుంచి ♦ జానకి కెదుటన్
జనియెను దిరోహితుండై,దనుజేంద్రుడు రాముశిరముఁ ♦ దత్తార్జుకమున్ ౬౨౦

చం.ధరణిజమ్రాలఁ ద్రోచి యిదె ♦ తామరసాక్షిరొ లెస్స చూడు సం
గరమున మాప్రహస్తుడు ప్రకాశముగా నిశ రాము నీమనో
హరు వధియించి తెచ్చెఁ జుమ ♦ యాతనిసజ్యశరాసనంబు, నో
సరసిజనేత్ర! యేమిటికి ♦ బాగు? వశంపడు మింక నా కనన్. ౬౨౧

→ శ్రీరాముని మామూశిరశ్చాపంబులఁ జూచి సీత దుఃఖించుట. →

ఉ. అచ్చెలి యాశిరంబును శరాసనముం గని వాయుపుత్రువా
క్రుచ్చినభాస్కరాత్తభవుఁకూటమియుం దలపోసి యేమియుం
బొచ్చెము లేనిమోముసరిఁమోమును గన్నులవంటికన్నులున్
దచ్చికురాభకుంతలవిఁతానము తద్వదనాబ్జవర్ణమున్ ¹ ౬౨౨

కం.శుభకరచూడారత్నము, నిభరాజసమానయాన ♦ యీక్షించి తమిన్
విభుశిర మని నమ్మి మహా,ర్తిభరంబున నేడ్చెఁ గురరిఁతెఱఁగున మిగులన్. ౬౨౩

ఉ. హాజే గడాలమారి కయిఁకా! నెఱవేతెనుగా త్వదీప్సితం
బోజేగజేంత! వంశకలఁశోదధిచంద్రుడు గ్రుంకె, వంశస
ద్బీజముఁ బాడుచేసితివి ♦ తెంపరి వై, యికమీఁద హాయిగా
నేజడ నింత లేక నుఖఁయింపుము గుండియనిబ్బరంబుతోన్. ౬౨౪

కం.ఏవిప్రియంబు నీకుం,గావించె మహాత్ముఁడైనఁకాకుత్స్థుఁడు నీ
కావిధి యడవులఁ ద్రోయం,గా వల్కముఁ గట్టఁ జేసి ♦ కసి నాతోడన్. ౬౨౫

చం.అనుచు విదేహరాజనుత ♦ యంచితభూరితపోవ్రతాధ్య హా
యని విలపించి బాలిక వ్యధాతిశయంబున వేపమాన యై
వనరుచు ఛిన్నమై ధరణిఁవ్రాలు ననంటిని బోలి త్రెల్లి చే
తన చెడి వెండియుం దెలిసి ♦ తచ్చిరముం గొని మూరుకొంచునున్. ౬౨౬

తే. హా! మహాబాహ! రణధీర! ♦ హానువీర!, యయ్యయో! నాశ మైతినో! ప్రాణనాథ!
యిట్టినీచరమావస్థ ♦ నేను గాంచి, విక్రమైకధనాధ్య హా ♦ విధవ నైతి. ౬౨౭

కం.సతిగుణహీనతచేతం, బతి తొలుతం జచ్చునంచుఁ ♦ బల్కుదురు బుధుల్
నుతశీల!నీవు నాదు,మృతిఁ దెగితివి నేను లెస్స ♦ జీవింపంగన్. ౬౨౮

ఉ. పాపిని నే నటంటకును ♦ వారిజలోచన! సందియం బాఱో
యాపదమీఁద నాపదలు ♦ ప్రాప్తములై వ్యసనాబ్ధి మున్గుచోఁ

¹ దీనివలన నార్యులు శబ్దవద్యుయిందు నెంత నిపుణులైయుండిరో నెఱుగఁదగు.

బ్రో పానరింపఁ దెప్పగతిఁ ♦ బూని ప్రయత్నముఁ జేయు నిన్నయో
పాపపుమిత్తి ద్రెక్కినియెఁ ♦ బాపము గల్గునె యింత కెక్కుడున్.

౬౭౯

సుగంధి, కుల్య! రామభద్ర! యిట్టి క్రూర మైనవార్త హృ
చ్చల్య మై వినంగఁ గల్గ ♦ సాధుశీల యత్త కా
సల్య పుత్ర పుత్ర రామచంద్ర యంచు దుఃఖిధీ
తాల్య లేగఁ బాయుగోవు ♦ లా గదెంత కుందునో.

౬౮౦

ఉ. మాయురె! శాస్త్రవేత్త లసమానపరాక్రమ! పల్కి రార దీ
ర్ఘాయువు నీకు, వారినుడు ♦ లయ్యె నసత్యము ప్రాణనాథ! య
ల్పాయువు నీ విటైతి, వనఃఘాతక నీకు సకాలమృత్యు వె
ట్లాయెనొ వారి కట్లె మతిహానియు, దైవము హేతు వింతకున్.

౬౮౧

చం. తెలియనివాఁడ వాడువె పతీ! నయశాస్త్రము తెల్ల? వీనిని
జలుపఁగ వచ్చు నియ్యవి విసర్జనయోగ్యము లం, చెఱుంగుని
న్నలమె నదృష్టరూపమున ♦ నయ్యపమృతువు నిద్ర యన్తిషన్,
దలఁపఁగ నడ్డ మాట గలదా విధికిన్ మతి యెంత గల్గినన్.

౬౮౨

ఇంద్రవంశము. నీరేజపత్రేక్షణ! ♦ నిర్దయాత్మికన్
గూరన్ మహారాద్రను ♦ ఘోరదుష్కృతా
కారన్ ననున్ వల్లభ! ♦ కాశరాత్రినిన్
జేరంగ నీతీయుటఁ ♦ జేటుఁ దెచ్చితిన్.

౬౮౩

ప్రగ్విణి. ఓమహాబాహు! నీయొద్దికం గానఁగా
నే మహానిష్ఠులన్ ♦ నిచ్చ వర్తింపఁగా
రామ! భూమిం బరీరంభసందాత వై
ప్రేముడిం గూడితే ♦ వీడితే న న్నిటన్.

౬౮౪

కం. సత మేను గంధసుమనో, వితతుల సర్పింప నాకుఁ ♦ బ్రియ మగుకనకాం
చిత మగునీకార్తుక మీ, గతిఁ బట్టెనె నేడు దిక్కు ♦ కానక వీరా!

౬౮౫

కం. నామామగారు నీపైఁ, బ్రేమము గలతండ్రితోడఁ ♦ బితరులతో ను
త్రామజగంబున సౌఖ్యం, బామనిగా నున్నవాఁడవా ప్రాణేశా!

౬౮౬

కం. అయపుణ్యశీలురకు ను, ప్రియముం బుణ్యంబు నగుచుఁ ♦ బేర్గన్నత్వద
న్వయముం గను చున్నాడవె? నయశీలా! మింట నిలిచి ♦ నక్షత్రమ వై.

౬౮౭

మత్తకోకిలము. బాలికం గద బాల్యమందున ♦ ప్రాప్త నైతిని వల్లభా!
శీలినిన్ సహచారిణిన్ శుభశీల! భార్యను బత్నినిన్

- బాళి న న్లన వేల? మాటయుఁ బల్కు వేటికి? నేమి కాం
తాళమా¹ హృదయేశ! మత్కృతదారుణాఘమ చెప్పుమా. ౬౪౮
- సీ. పాణిగ్రహణవేశఁ బాయ ని న్ననినట్టి, బాసను మఱచితేఁ బ్రాణనాథ!
నీతుల్య సుఖదుర్లభఁరీతుల నేఁ గాన, నీతోడఁ గొనిపోమ్ముఁ నీర జాక్ష!
నీప్రాణకాంతనుఁ నే నిట దుర్లభంప, వీడి పో న్యాయమాఁ విదితచరిత!
నాదిక్కు నీవె కాఁ నాయకా! పరలోక, మర్తమా యొంటిఁ బోఁ న్యాయశీల!
తే. సారఘనసారసమ్మిశ్రఁచందనముల, నవ్యభూషణముల నొప్పిఁ నాయొక్కర్త²
యంకపాళి సుఖించు మేఁ నయ్యొ కంక, గృధ్రములపాలు పడియెనాఁ నృపవతంస.
కం. అగ్నిష్టోమాదుల హుత, భుగ్నికురుంబంబుఁ దన్నిఁ పూర్ణంబుగఁ ద్వ
త్ప్రాగ్నరపాలురగతిని ద, దగ్నుల సంస్కార మందుఁ టబ్బిన నీకున్. ౬౪౯
- సీ. ఒంటి సౌమిత్రియఁయోధ్యకుఁ బోవంగఁ, గౌసల్య యాతనిఁ గాంచి ననికి
నాయనా! మువ్వరుఁ పోయితిరే మీరు, కలిసి యబ్బంగి నొక్కండ విట్లు
వచ్చితి తక్కినఁవార లే రన నీవు, రాక్షసతతులచేఁ రాత్రి నిద్ర
బలఁగంబుతోడుతఁ బరిమార్పఁ బడుటయు, నేను రావణునింటఁ నిట్లు లుంట
ఆ. జీవితేశ యతఁడుఁ చెప్పిన బెగ్గిల్లి, కళవళించి కుందిఁ కలవరించి
జలదరించి తరలిఁ జాలిమై దూపిల్లి, పల్లటిల్లి గుండెఁ పగిలి చచ్చు. ౬౫౦
- ఉ. ఉక్కున నొక్కటీఁడు మహిఁమోదధి పార్థివనందనుండు నా
మక్కువకాఁడు రాముఁడు కుఁమానిని నాకొఱకై యనర్హపుం
ఫక్కిని గూలె దాఁటియునుఁ పారిధి గోష్పదమంతమాత్రలోఁ,
దక్కునె యట్టిదివ్యగుణఁధన్యుఁడు నీదురదృష్టరాలికిన్? ౬౫౧
- ఉ. పాపిని నన్ను నాత్మకులఁపాంసని నంచు నెఱుంగలేక ని
ష్పాపుఁడు రామభద్రుఁడు విఁవాహమునన్ గ్రహియించె గూర్తి, నా
పాపపుఁజేత రామునకుఁ భార్యయె మృత్యువు నయ్యె, భార్య దా
పాపము పుణ్య మెగ్గును శుభం బొనగూర్చుఁ దదీయభర్తకున్. ౬౫౨
- ఉ. నే నెదొ పూర్వజన్మమునఁ నిశ్చిత ముత్తమ మైనకన్యకా
దానము విఘ్నపాటొదవఁ దారుణవృత్తి ఘటింపఁ గంటి, న
ద్దాననె సర్వలోకజనఁతాపరిపూజ్యనిభార్య నయ్యునున్
మానగుభోగకాలమునఁ మాఁడెద నిట్లతిదుఃఖవహ్నులన్. ౬౫౩
- కం. రావణ! మే లగు నన్నున్, జా వింతయు³ లేక రామఁచంద్రునిమీఁదన్
ద్రోవుము సతిఁ బతిఁ గూరిచి, కావింపఁగదయ్య! పరమఁకల్యాణంబున్. ౬౫౪

¹ కాంతాళమా = కోపమా. ² ఇది రాముని యొకపత్నివ్రతమును స్థాపించుచున్నది. ³ జాపు = ఆలస్యము.

కం. రాముని కాయముతోడన్, నామేనిన్ నాదుశిరము | నాధుశిరము ర
క్షోమండలవర! కూర్పుమ, యామహితాత్తకునిగతికి | నరిగెద నేనున్. ౬౯౬

కం. అని కమలాయతలోచన, తనహృదయేశ్వరునిశిరము | ధనువు మఱిమఱిన్
గనుఁగొను విలపించును నే, డ్బును నారట మందుఁ గుందు | సొమ్ములు వోవున్.

➔ మంత్రులు పిలువ రావణుఁడు కొలువుకూటంబునకుఁ బోవుట. ➔

సీ. అంతలో ద్వారపాలాధ్యక్షుఁ డరుదెంచి, హస్తముల్ జోడించి | యార్యపుత్ర!
జయ మగు నగుచు నాశాస్త్రముల్ వచియించి, దేవ! ప్రహస్తుండు | తానకీన
దర్శనకాంక్షి యై | తక్కినసచివన, ర్గంబుతో వాకిటఁ | గాచినాఁడు
తనరాక యెఱిగింపు | మనిన వచ్చితి రాజ, వైననీవే చేయ | నర్హమైన

ఆ. యది యవశ్యకార్య | మైనది గలదు వి, జయము చేయు మన్న | సత్వరముగఁ
బంక్తిముఖుఁ డశోక | ననీ వీడి రామును, ద్యమము నెఱిగి సభకు | నరిగి యందు.

కం. వలసిన కార్యముఁ గూరిచి, తలపోయుచు నుండె; నిందు | దశకంఠుఁడు త
త్తలమున్ వీడిన యంతన, తిలకింపఁగ శిరము ధను వ | దృశ్యము లయ్యెన్. ౬౯౯

మ. అట రక్షోధిపుఁ డెల్ల కార్యములఁ బ | ర్యాలోచనం జల్పి యు

త్కటసేనానుల సంతకస్థుల కనుం | గాలార్హ మౌవాక్కులన్

స్ఫుటకోణాహతి భేరినాదముల ర | క్షోవాహినీపాలి ను

ద్భటయుద్ధోద్యమ మొప్పుఁ గూర్పుఁ దగుఁ; జెప్పం బోకుఁడీ హేతువున్.¹ ౭౦౦

కం. వారును వలై యటంచును, వారలసైన్యంబు లెల్ల | వలనుగ నొకచోఁ

గూరిచి తెలిపిరి వెన నా, తీరు రణోత్సాహి యైన | దివిజరిపునకున్. ౭౦౧

➔ సరమ సీతాదేవిని సమాధానపఱుచుట. ➔

సీ. రావణాదిష్ట యై | రక్షించు సరమ యన్, చాన దృఢవ్రత | సదయశీల
తనకు నెచ్చెలి యయి | తనకాచు చున్నట్టి, సీత వంచిత యయి | జాతదుఃఖ
మునఁ జాలఁ దపియించి | ముగుద వినంజ్ఞ యై, పుడమి ధూళిని బ్రుంగి | బడబయనఁగ
నుండుటఁ గనుఁగొని | యొద్దకుఁ జని మృదు, వాక్యసంతతుల నా | శ్వాసపటిచి

తే. చెలిమిబలమున నువ్రత | పలుకు నిట్లు, లూఱిడిల్లుము జానకీ! | యూఱిడిల్లు
మాయలాఁ డగురావణుఁమాటఁ బట్టి, వగచె దేటికిఁ దపియింప | వలదు వలదు.

ఉ. రావణుఁ డిప్పు డీవు బెద | రన్ వచియించినరీతి నాపయిన్

నీవును నుత్తరం బిడుట | నే గగనాంగణలీనగాత్ర నై

రావణభీతి డీల్పడక | రాజముఖి సకలంబు వింటి, నా

జీవితమందునే బ్ర | యము | నేయను నీకొఱ కబ్జలోచనా. ౭౦౩

¹ రావణాసురుని యుద్ధభటులకు యుద్ధకారణమేమో తెలియదు. ఈ దుర్వృత్తి యిప్పటి ప్రభు
వులయందును గననగునుగదా! సత్యముఁ జెప్పిన సన్న్యాసయోధులు భటులు చేయరని భయము.

ఆ. అనురనాథుఁ డిప్పు ఁ డదరున బెదరున, నాదబాద చనినఁ యట్టివిధము
నేను వెలికి నరిగి ఁ నిక్కం బెఱింగితి, వినఁగదమ్మ! సీత ఁ విశదముగను. 20౪

ఉ. అమ్మరొ! నిద్రపోవ విదిఁ తాత్తుని రాముని హింస సేయ శ
క్యమ్మును గాదు, ¹ నీదువిభుఁ ఁ డంతము నొందఁడు, పాదపాయుధుల్
నెమ్మది నున్నవారలు వఁ నేచరు లందఱు, వారి నొంప సా
ధ్యమ్మును గాదు వేల్పులు బఁలారివలె రఘురాముఁ డోమఁగన్. 20౫

సీ. వెడఁదవక్షమువాఁడు ఁ నిడుద వట్టువయు నై, రవణిల్లుపీనబాహువులవాఁడు
శౌర్యంబుగలవాఁడు ఁ సతతంబుఁ దన్నును, దనయాశ్రితులఁ బ్రోవఁదనరువాఁడు
ధర్మచింతగలాఁడు ఁ ధరణివిఖ్యాతుండు, డంబుమీఱినకార్ముకంబువాఁడు
సంహాననమువాఁడు ఁ చారుసౌందర్యలక్ష్మీనిధానం బయిఁచెలఁగువాఁడు

తే. బంధురం బైనవోఁ ప్రతాపంబువాఁడు, సీతేశాస్త్రవిదుం డన ఁ నెగడువాఁడు
సోదరుని లక్ష్మణునిఁ గూడిఁ యొప్పి నాఁడు, యువతి సీభర్త కుశలి ఁ యొయున్నవాఁడు.

కం. సీతా! శాస్త్రవసేనా, వ్రాతనికారణుఁ డచింత్యఁబలపౌరుషవి
ఖ్యాతుఁ డజయుఁడు శ్రీసము, పేతుఁడు రాముండు కాఁడుఁ హింసితుఁ డబలా!

తే. తెలివిమాలినవనులను ఁ జలుపువాఁడు, నఖిలభూతంబులకుఁ బగ ఁ యైనవాఁడు
మాయలను జక్క నెఱిఁగినఁ మాయలాఁడు, క్రూరకర్తుండు నిన్నింతఁకుతిల పఱిచె.

కం. పోయెను దుఃఖము లన్నియు, దాయఁగ నున్నయది శుభము ఁ తరుణి నిన్నున్
జేయని భజింప సిరి విచ్ఛేయును ముత్కరముఁ బ్రియముఁ ఁ జెప్పెద వినుమీ.

→ సీతాదేవికి సరమ యుద్ధసన్నాహముఁ దెలుపుట. ←

సీ. వారిధిదాఁటి సీపతి కీశసేనతో, దక్షిణతీరంబు ఁ దఱిసినాఁడు
జలధితీరస్థ మాఁజైలాటసేనచేఁ బరిరక్షితుం డయి ఁ ప్రబలినాఁడు
పూర్ణార్థుఁ డగురఘుఁపుంగవుఁ గన్నార, గంటిఁ దమ్మునితోడఁ ఁ గ్రాలినాఁడు
రావణప్రేరితఁరాక్షసుల్ లఘుపరా, క్రము లకూపారంబు ఁ రాఘవుండు

ఆ. దాఁటినాఁ డటంచుఁ ఁ దద్వార్తఁ దెలిపిరి, దానఁ జుమ్మ వీఁడు ఁ దశముఖుండు
మంత్రిజనముతోడ ఁ మంతనం బున్నాఁ డ, టంచుఁ జెప్పుచుండు ఁ నంతలోన.

కం. వినఁబడియె రణోద్యోగం, బునఁ దనరిన సైన్యసంఘంబులభైరవని
స్వినముల్ దండాహతసం, జనితమహాభేరికానిఁ చయరావంబుల్. 2౦౬

కం. గురునిర్ఘోషము వినుచుమ, ధురభాషిణి సరమ సీతఁతో ననుఁ బిఱికి
పరఁగెడి నల్లదె వింటివె, సరభసముగ నెసఁగుసమరఁసన్నాహంబుల్. 2౦౭

ఉ. తోయదగర్జతోడఁ దులఁదూఁగు గభీరపుభేరికారవం
బాయత మయ్యె గర్జితగఁజాళుల సజ్జనసేయువారు తే

¹కాసల్య కట్టిన రక్షచేతను విశ్వామిత్రుఁ డుపదేశించిన బలాతిబలలను విద్యలచేతను రామునికిఁ
బ్రమాదమందును గీడు కలుగఁజాలదు.

రాముతముల్ తురంగనిచఁబయంబులఁ బూన్చుచు నున్నవారు జా
తీయహయాళి నెక్కి చనుఁదెంచిరి రాతులు ప్రాసమాన్తులై.

2౧3

కం. అట నటఁ బాదాతికు లగు, భటు లుద్భటవృత్తి మూఁగుఁబారలు చుమ యు
త్కటవర్షన సేనలతోఁ, బటునదములతోడ; రాచఁబాటలు పురిలోన్

2౧౪

ఉ. నీరధి వారిపూరముల • నిండినభంగిని నిండి యున్న;వో
చారుదతీ! డగధగితఁశస్త్రములున్ దృఢచర్తవర్తముల్
వారణఘోటకాళి రథఁవర్గము రాక్షసవీరపాళు లెం
తేరహిఁ బూనుభూషలు నవే దివి నించె ననేకకాంతులన్.

2౧౫

కం. నడువేసంగిని నెండిన, యడవుల దహియించుకారుఁటగ్గి యనంగా
దడముల దట్టపుఁదేజు ని, బిడమై యొప్పారె నిపుడు • బినరుహనేత్రా!

2౧౬

సీ. విన వచ్చు! ఘంటలఁబివిధఘణంఘణల్, రథములదబదబల్ • రమణి వినుము
ఆలకింపఁగదచ్చు • హయముల హేషల, నాలింప వచ్చు తూఁర్యారవంబు
లది యుద్యతాయుధఁహస్తుల రాక్షసేం, ద్రానుయాయుల రోమఁహర్ష మైన
సంభ్రమం బగుఁ జమ్ము • సంతాపపడకచ్చు, వ్యసననాశిని యైనఁహర్ష లక్ష్మీ
తే. చేరు నిను రాక్షసాళికే • జేటు గలుగు, విజితరోషుండు నవిచింత్యఁవిక్రముండు
సారసాక్షుండు నిర్జరఁస్వామిసముఁడు, రావణు వధించి నిన్నేలు • నీవిభుండు.

కం. బాసట¹ గాఁగ నుపేంద్రుఁడు, వాసపుఁ డరివధము సేయుఁవడుపునను నుమి
త్రానుతయుతుఁడై నీపతి, యానురసైన్యముల నెల్ల • హతముం జేయున్.

2౧౮

సీ. చూడక పోదునా • నుండరీ! జితవైరి, నీపతికుఱువున • నీవు గులుక
విడువక పోదువా • వెలఁది! కాంతునిఁ గ్రుచ్చి, కౌఁగిట ముద్బాష్పఁకణము లెదను
బలి చిక్కుదీయునే • పదము లంటెడునిన్ని, నెలలుగఁబెనఁ గొన్న • నీదుజడను
బాయకయుందువా • పాముకుబుసమునాఁ, బతిఁ జంద్రముఖుఁజూచిఁవ్యసన మెల్ల

తే. రావణానురుఁ దూర్ణంబ • రామచంద్రుఁడనిని నధియించి ప్రియురాల • వైసనిన్నుఁ
గదిసి సౌఖ్యార్థుఁడెల్లభోఁగములఁ దేలు, సంతసింపఁగదచ్చు యోఁజానకచ్చు! 2౧౯

కం. కారునను వాన గురిసిన, నారబముల² గూడి వుడమి • యలరెడిమాడ్కిక
వీరుండు మహాత్ముం డగు, నీరమణునిఁ గూడి క నెదు • నిండుముదంబున్.

2౨౦

కం. కావా³ తిరుగుహాయం బనఁ, గా విబుధాలయముఁ జట్టు • కరుణ జగత్సౌ
ఖ్యవహుఁ డగునీవేలుపు, వే వెలుఁగుక శరణుఁ జొరుమ • విశ్వాత్తుకునిన్. 2౨౧

→ సీతాదేవి సరమను రావణుమనోనిశ్చయం బెఱింగి రమ్మనుట. ←

కం. సూరకర⁴ తప్తమహి నా, సారంబున శాంతి పఱుచుఁచద లనఁగను ర
క్షోరాక్షోహిత దుఃఖిని, చారను సంతోషపఱిచి • సఖ్యము పేర్చిన్

2౨౨

¹ బాసట = సహాయుఁడు. ² ఆరబములు = పైరులు. ³ కావా = చక్రాకారము. ⁴ సూరకర = సూర్యకిరణములచే.

కం. కాలజ్ఞ సరమ స్థితపూ, ర్వాలాప వచించె నేరి ♦ కగపడకుండన్

బాలా! నీసేమము వా, క్యాళియు రామునకుఁ దెల్పి ♦ యరుదే నేర్తున్. 2౨౩

కం. అంబరమున నేను నిరా, లంబగతిం జనెడివేళ ♦ లలన! యెయిద¹శ

క్యం బెట్టుగాదు పత్రర, ధంబులయేలికకునే సదాగతి కైనన్. 2౨౪

ఉ. తియ్యఁదనంబు దోఁప నుదఁతీమణి శోకముఁ బాచి నెయ్యపుం

దొయ్యలిఁ బల్కు, నే నెఱుఁగుదున్ గగనంబు రసాతలంబు నేన్

డయ్యక పోయి రాఁగలవు ♦ నాదునిమిత్త మసాధ్య కార్యమేన్

జయ్యనఁ జేయఁగాఁ గలవు ♦ సాధుమతీ! విను మొక్కకోరికన్. 2౨౫

ఉ. నీవును మత్ప్రియార్థమున ♦ నిశ్చలచిత్తవ యేని నెచ్చెలీ

రావణుఁ డేమి చేసెడినొ ♦ క్రచ్చఱఁ బోయి యెఱింగి రమ్మ మా

యావి దయావిహీనుఁడు దుఃరాత్ముఁడు శాస్త్రవరావణుం డయో

త్రావినమాత్ర వారుణివిధంబుగ న న్నటు మోహ పెట్టెఁగా.² 2౨౬

సీ. కావలి యున్నరాఁకాసిమూఁకలు నన్ను, నదరింప బెదరింప ♦ నడలుదాన

నేవేళ కేమేమి ♦ గావించునో యను, సం దేహపాటున ♦ మ్రందుదాన

మనమున సావ్యస్థమన్ ♦ మాట లేద యశోక, వస నుంటఁ దద్భీతి ♦ వనరుదాన

వానిచరిత్రంబు ♦ వానినిశ్చయమును, నెఱుఁగరా దొకయింతఁ యేని చాన

తే. కాన వానివిధంబును ♦ గరుణ నెఱిఁగి, వచ్చి చెప్పుము నా కదే ♦ సచ్చరిత్ర

పరమ మగునుపకృతి యన ♦ సరమ జవర, నుడుల నూరార్చి కన్నీళ్లుఁ తుడిచి పలుకు.

కం. ఇది యేని నీదుకోరిక, యిదెపోయి విగోధచిత్త ♦ మెఱిగి జనమునన్

నుదతీ! క్రమ్ముదానను, ముదితమనంబునను జెలఁగు ♦ ముగుదా! నీవున్. 2౨౮

→ సరమ సీతాదేవికి రావణునిశ్చయం బెఱింగించుట. ←

కం. అని రావణు డాయం జని, విని యాకావరుఁ డమాత్యఁబృందముతో వా

కొనువిధము వానినిశ్చయ, మును దెలిసి యశోక వనికి ♦ మూర్తముఁగోనన్. 2౨౯

ఉ. క్రమ్మటి భ్రష్టపద్ధ రమఁకైవడి నై తనరాక వేచు నా

కొమ్మను డాయ సీతయును ♦ గూరిమిఁగొఁగిటఁ గ్రుచ్చి తాన పీ

ఠమ్మ నొసంగి పల్కు నిచటన్ శ్రమ మాట సుఖోపవిష్ట వై

యమ్మెఱ కైనకూశహృదఁయంబువిధంబు వచింపు సర్వమున్. 2౩౦

కం. అని వణఁకుచు నడిగినయా, జనకాత్మజతోడ సరమ ♦ సచివాన్వితఁ డై

దనుజేంద్రుఁడు చేసినయో, జనను యథార్థముగ నిట్లు ♦ సకలముఁ జెప్పెన్. 2౩౧

సీ. రాజాస్య! విన వమ్మ ♦ రావణులెల్లియు, మఱియు నవిధుఁ డఁ న్నంత్రివృద్ధు

శ్రీరామవిభునకు ♦ సీత ని మ్నంచును, బలువిధముల బోధఁపఱిచి రమ్మ

¹ ఎయిదన్ = ఎదుగుటకు. ² రామునకు సం దేశమంప నొల్లక, సరమచనవు చెడకుండఁ జెప్పినవని యిది.

యలజనస్థానమఁ దైనయద్భుతము దృష్టాంతంబుగాఁ గొనియాడి రమ్మ
యంబుధి లంఘించి హనుమ వచ్చుట నిట, నినుఁ గంట ననురులనిహతి సేత
తే. మదిని దలపోయ మానవమాత్రుఁడైన
వాఁడు గావించుపను లొనె వలదె తలఁవ?
ననుచు బోధింప ధనకామి ధనముఁబోలె
నిన్ను విడువంగ నొల్లఁడు నిర్జరారి.

239

ఉ. ముక్కున నూర్పు గల్గ నలఁమూర్ఖుఁడు ని న్విడువంగఁ బోఁడు, దక్ష
ద్రెక్కొనుమృత్యులోభమున నిశ్చిత మయ్యెను వానిబుద్ధి, వాఁ
డుక్కటి యీబిభీషికల కోతరుణీ! బెదరండు, దానును
ఁక్కను లీల్గుదాఁక నిను రామున కప్పన సేయ నేరఁడున్.

233

ఉ. మానిని! రాక్షసేంద్రు శితఃపార్శ్వపక్షిని గూల్చి ని న్నయో
ధ్యానగరంబుఁ దోడుకొని తప్పక పోవును నీవిభుండు, లో
మానుమి శంక యంచు సరఃమాసతి పల్కుచు నుండునంతలో
వాసరశంఖభేరులరవంబులు ధారిణి దద్దటిల్లఁగన్

238

కం. విన రా లంకాపురమున, మనుజులెల్ల భీతఃపానసముల వి
న్ననిమోముల నుసులుల పై, మనుజు ధిపుదోషమునను మానిరి యాశల్. 239

→ మాల్యవంతుఁడు సీతాదేవి నిన్నుని రావణునకు నీతిబోధించుట. ←

తే. శంఖభేరినినాదముల్ సాంద్రముగను, బరపురంజయుఁ డగురామభద్రుఁ డేగు
దేరఁ దన్నాద మాలించి దివిజవైరి, ధ్యానతత్పరుఁ డయి ముహూర్తంబొకండు.

ఉ. అందఱ మంత్రులం గని మహానినదంబునఁ గ్రూరుఁడు జగ
ద్బృందమనోవ్యథాకరుఁడు దిట్టుచుఁ గేకలు వేసి పల్కు మీ
రందఱు సైన్యయుక్తుఁ డయి యంబునిధిం దరియించి భూమిభృ
న్నందనుఁ డేగుదెంచె ననినం జూడి నేఁజెవిఁ దూఱఁబెట్టితిన్.

232

చం. ధరణినుతామనోహరునిదర్పము విస్కలి మాన మూని యొం
డొరుల మొగంబుఁ జూచుకొను చున్నను మీరలు సంగరంబునం
దరు దగుసత్యవిక్రము లటంచు నెఱుంగుదు, మిమ్ము నమ్మికా
యరగలి లేక యెంతటిమహాకృతి నేనియు నిర్వహించితిన్.

235

కం. అని రావణుఁ డాడినఁ ద, జ్ఞననికిఁ బినతండ్రి యతులసంవిద్వనుఁ డి
ట్లని పల్కు మాల్యవంతుం, డనురాక్షసవరుఁడు సనయ మగుమార్గముఞ్చన్.

తే. వృషతి ధర్మ మెఱింగించునీతివిద్య, లందుఁ బండితుఁ డయి నయ మనుసరించు
వాఁడు చిరకాల మేలు నైశ్వర్యయుక్తి, వైరివర్గంబు నెల్ల స్వవశముఁ జేయు.

కం. సమయోచితముగ నరివర్గముతోఁ గావింపవలయు ♦ గణమును సంధిన్.

శమితామర! యది తనపక్షము వృద్ధిం జేసి మిగుల సంపదఁ గూర్చున్. 2౪౧

కం. తనబలము తఱుఁగు చున్నను, దనతో సముఁడైన సంధి ♦ తగు శత్రువుతోఁ

దనబలము పెరుఁగు చున్నను, జన దాలము సేయఁ బగలు ♦ సంగరమే తగున్.

చం. నయవిధ మిద్ది గాన రఘునాయకుతోఁ దగు సంధి యిప్పు, నీ

కయ¹ మది, నీకు రామునకు ♦ నయ్యె విరోధము నీతఁ దెచ్చుటన్,

రయమున నామె నిమ్ము రఘురామునకుం, బగ దీటు, నంతతో

భయము దొలంగి నీవు నిరపాయసుఖస్థితి నుండఁ గల్గెడిన్. 2౪౩

కం. దేవర్షులు గంధర్వులు, నేవానికి జయము గల్గి ♦ నిచ్చఁ దలఁతురో

యావనుధావతితో నే,లా వైరము సంధి సేయ ♦ నర్హము నీకున్. 2౪౪

సీ. రెండుపక్షంబులు ♦ సృజయించె జగతిపై, ధాత ధర్మంబు నధర్మ మనఁగ

నమరులు మహితాత్ము లాశ్రయించిరి ధర్మ, మసుర లధర్మంబు ♦ నాశ్రయింతు

ధర్మ మేవేళ నధర్మంబు మ్రింగునో, యదియ చూ కృతయుగ ♦ మనఁగఁ బడును

ధర్మ మేవేళ నధర్మంబుచే జెడు, నదియ పో కలికాల ♦ మనఁగఁబడెడి

తే. జగములను నీవు చరియించు ♦ సమయములను²

నేపుమెయి ధర్మ మెల్లను ♦ హపు మాసి

సంగ్రహించి తధర్మంబు ♦ సరకు లేక³

దాన మనకంటె బలు లైరి ♦ కానివారు.⁴ 2౪౫

ఉ. మానక నీ వధర్మము ప్రమాదముమై నభివృద్ధి చేసి త

ద్దాన సదే గ్రసించెడిని ♦ దానవనాయక యస్తదాదులన్,

మానుగ నయ్యదే విబుధమండలిపక్షము వృద్ధిచేసెడిన్,

బూనుట ధర్మమున్ మనుజువుంగవుఁడున్ బుధపక్షపాతి యా. 2౪౬

సీ. విషయసక్తుండ వై ♦ ఋషులకన్యలఁబట్టి, యే మేమొ చేసితి ♦ వెఱుకమాలి

వహ్నికల్పులు ఋషివర్యుల కద్దాన, నుద్వేగ మమిత మై ♦ యుద్భవిల్లె

మండు చుండెడివహ్నిమాడ్కినిఁ దపము పెంపున దురాధర్మ లాపుణ్యమునులు

భూరితపంబునఁ ♦ బూతచిత్తులు వారు, ధర్మాభివృద్ధి నాస్థను గలారు

తే. ఆద్విజాతులు ముఖ్యంబు ♦ లైనయజ్ఞములను గావించి వేల్పు చఁగ్గులను శాస్త్ర

చోదితం బగుసద్ధతి ♦ వేదరవము, నింపెదరు రక్కసులను లెక్కింపకెదను. 2౪౭

తే. ఉబ్బు జాతిన వేసంగిమబ్బులట్లు, రక్కసులు పాటుచున్నారు ♦ దిక్కులకును

వారిముంగల వహ్నిసంధవములైన, పొగలు పదిదిక్కులందును ♦ బగటు మీఱె.

¹అయము = మేలిచ్చునది.

²దిగ్విజయవేళ.

³పరశ్రీలను జెలుచుటచేత.

⁴కృతయుగమున

కంటెఁ గలియుగము దుర్బలము కావునఁ గలిధర్మమాశ్రయించిన నీవు కృతయుగధర్మ మాశ్రయించిన రామునిచే జెడుచువని భావము.

కం. ఆపొగతాకునఁ దేజము, రూపతే రక్కసులగమికిఁ దూక్షముగ మునుల్
పాపాపహతలములఁ దప, మేపునఁ గావింప నదియఁ యేచె ననురులన్. ౨౪౯

ఉ. దానవయక్షరాక్షసబుధప్రకరంబులచే వినాశమున్

గానక యుండఁగా వరముఁ గల్గెను నీ కిపు డాహవార్ధ మై

మానవవానరాచ్ఛము లమానుషశౌర్యము లుల్లసిల్ల లం

కానగరంబు ముట్టెను, నిఁకం గలకార్యము నూహ సేయుమీ. ౨౫౦

ఉ. ఈతటి నుప్పరంబున మహిన్ జనియించెడిదారుణంబు లు

త్పాతము లెల్లఁ గాంచిననుఁ దప్పక నాశముఁ జెందు రాక్షస

ప్రాత మటంచుఁ దోచెడి, ఖర్జస్తనితంబులు ఘోరమేఘముల్

భీతికరంబులై కురిసెఁ వెచ్చనినెత్తురు లంక నెల్లెడన్. ౨౫౧

సీ. కన్నీరు గార్చె శోకమున వాహనములు, ధ్వజములు ధ్వస్తముల్ఁ వన్నెఁ బాసె

లంకలో గుమిగూడిఁ కంకగోమాయుగృధ్రంబులు భైరవాఁరవము నించె

బూతనాదులు తుద్రఁభూతముల్ రాత్రుల, గృహవస్తుతతుల సంగ్రహము చేసి

మగువలకలలలోఁ నగపడి తెల్లని, దంతముల్ వెలిదోపఁ దగవు లాడి

ఆ. యపహసించు చున్నఁయవి బలిపిండముల్, కుక్కలిండ్లఁ దూటిఁ మెక్కఁ దొడఁగె
రాసభముల నాలు¹ఁ ప్రసవించెఁ దిరిగెడి, ముంగిసలను గూడిఁ మూషికములు.

సీ. పిల్లులు పులులతోఁ విహరించు చున్నవి, కుక్కలు పందులుఁ గూడి తిరిగె

గిన్నరరాక్షసులు న్నరు లొక్కటైరి, పావురంబులు రక్తపాదములును

దెల్లనిమేనులైఁ తెలిపెడి రాక్షస, పాళులకు వినాశకాల మనుచు

బెంపుడుశారికల్ వేళ్లంబులందు వీచీకూచి యని రొదఁ సేయఁ దొడఁగె

తే. బూర్వనిర్జితములు మృగములును బత్తు, లుద్దవిడి వెండి మూగెడిఁ యుద్ధమునకు
మృగములును బక్షీసంఘముల్ మేర దప్పి, రాజ! వాపోవుచున్నవిఁ రవిని జూచి.

ఆ. మిట్టపండ్లవాఁడుఁ మిడిగ్రుడ్లవాఁడును, నొటవమేనివాఁడుఁ కఱకువాఁడు

బోడినెత్తివాఁడుఁ పొంచి కన్నున్నాఁడు, వేళ వేళఁ దూటిఁ కాలుఁ డిండ్ల. ౨౫౨

కం. ఇట్టివి యుత్పాతంబులు, పుట్టుచు నున్నయవి గానఁ బుద్ధిఁ దలఁచి యి

ప్పట్టునఁ జెట్టలు పుట్టని, యట్టిపనుల్ చేయ నీకుఁ నర్హ మటంచున్. ౨౫౩

కం. ఉత్తమనచివాగ్రణులం, దుత్తమపౌరుషధనుండుఁ నొగిఁ జెప్పియుఁ ద

చ్చిత్తము శోధించియు నది, మెత్తనపడకున్నఁ జూచిఁ మిన్నక యుండెన్. ౨౫౪

→ రావణుడు మాల్యవంతుని ధిక్కరించుట. ←

చం. అన విని కాలకింకరవఁ శాత్తకుఁ డౌటను మాల్యవంతునీ

తిని హితబోధమున్ వినకఁ దేవవిరోధి సరోషచితుఁడై

¹ రాసభములన్ = గాడిదలను. ఆలు = ఆవులు.

- కనుఁగవశేంపు బొమ్మముడి • కన్బక గ్రుడ్లను ద్రిప్పు చాతనిన్
గని వచియించు దుష్టమతి • కండలక్రొవ్వున నెల్లరున్ వినన్. ౨౫౭
- కం.హితమత మని యే మని యీ, గతిఁ బరుషము లహిత ములగుఁకాఱులు ప్రేలన్
మతి గల్గె? వైరిపక్షవి, జతుఁడవు నేఁ జొరఁగ నీను • జెవి నీమాటల్. ౨౫౮
- ఉ. ఏ మని తుచ్చమానవుని • హీనబలుం గృహణున్ దరిద్రు శా
ఖామృగసంచయాశ్రయ బిఁకారిగఁ దరిద్రయ వెళ్లఁ గొట్టఁగా
దీనునమేది కానలను • ద్రిస్తురునొంటరికాని రాము నెం
తో మెఱమెచ్చు లాడెదవు • దొడ్డసమర్థత యేమి గంటివో. ౨౫౯
- కం. ఏ మనుచు రాక్షసేశ్వరు, సామరగంధర్వజనభ • యంకరు సర్వో
ద్దామపరాక్రమసంయుతు, నీమదిఁ గడుహీనుఁగా గఁగించితి చెపుమా. ౨౬౦
- కం. కనుకుట్టుండనమో యరి, జనతాప్రోత్సాహవిధమొ • శంకింతు ద్విష
జ్జనపక్షపాతమో నీ, యనుటకుఁ బరుషాక్షి నన్ను • నగుఁ గారణముల్. ౨౬౧
- కం. అరిప్రోత్సాహము లేకయె, పరశాస్త్రాభిజ్ఞుఁ డైన • పండితుఁ డెవఁ డీ
కరణిని బ్రభావయుతుఁ డగు, పరిపక్వమనస్కునిన్ నృ • పాలుం బలుకున్. ౨౬౨
- కం. తామరసహీనరమఁ¹ బోల్, భూమిజ వనిఁ² దెచ్చి యేమి • మునిఁగె న టంచున్
రామునకు బెదరికొని నేఁ, గామితమును దీర్చికొనక • క్రమ్ముట నిత్తున్. ౨౬౩
- శా. నీవే చూడఁగలాఁడ వావనతరాఁనీవుతున్ ససౌమిత్రిసు
గ్రీవున్ రాముని సంగరక్షితిని నే • గృధ్రాళిపా లేయఁగా
నేవీరాగ్రణి ద్వంద్వసంగరమునన్ • బృందారకుల్ డాయ లే
రావీరాగ్రణి రావణుం డదరునే • యాయోధనక్రీడకున్. ౨౬౪
- కం. ఏవానికి నే లొంగను, జే వట నను రెండు గాఁగఁ • జీల్చిన; మత్స్య
భావికదోషం బిదియు స్వ, భావము దురతిక్రమంబు • పాయం దరమే. ౨౬౫
- ఉ. తోయధి సేతునిర్మితిని • దొడ్డగ నాడెద వేల? కాకతా
లీయ మ దేమి యచ్చెరువు • లెక్కగఁ జెప్పెదు బీతుఁ గొంటె? వి
స్తీ యలరామభద్రుఁడు వ • సేచరయుక్తిని నిందు వచ్చియున్
గాయముతోడ వెండియును • గ్రమ్ముట నే విను బాస చేసెదన్.³ ౨౬౬
- కం. అని గర్వంబునఁ బలికిన, విని దశకంఠుండు కోప • వివశుం డనుచున్
మనమునఁ దలంచే లజ్జా, వనతశిరంబునను మౌల్య • వంతుం డుండెన్. ౨౬౭
- తే. అవల నమ్మౌల్యవంతుఁడు • నాజ్ఞ గాంచే
జయము వచియించి వీటికిఁ • జనియె నంత
రావణుఁడు మంత్రివర్గంబుతో విమర్శ
సలిపి కా పుంచె లంకలో • సకలదిశల. ౨౬౮

¹ ఆశ్రయములేని సితనని భావము. ² వనిన్ = అడవినుండి. ³ క్రమ్ముట = (1) మరలిపోవు
నని నేను బాసచేసెదను. (2) క్రమ్ముటపోగలఁడా యని యొకయర్థము.

← రావణుడు పురద్వారంబులఁ గా పుంచుట. →

సీ. తూరుపుదెసఁ బురఁద్వారంబుఁ గావఁబ్ర, శస్త్రశౌర్యాధ్యుఁ బ్రహస్తు నిలిపి
దక్షిణమున మహాదరమహా పార్శ్వలఁ, బడమటిగవనిని బహుళమాయు
సాంద్రసేనావృతుఁ నింద్రజిత్తును నిల్పి, సారణు శుకుని వైశ్రవణుదెసకుఁ
బనిచి యాదిక్కు తాఁ స్వయముగ రక్షింతు, నని చెప్పి గుల్మంబునందు భూరి
తే. బలముతోడ విరూపాక్షుఁ నిలిపి యిట్లు, లంక నల్లడఁ గడుఁబదిలంబుగాఁగఁ
దగువిధానంబుఁ గావించి దశముఖుండు, తలఁచె ధన్యుడ నని విధిబలముపేర్చి.
తే. కెలసములు¹ వారి వారికిఁ బలికి యిట్లు, వారి నెల్లరఁ బోవంగఁ బనిచి తాను
నఖిలసంపత్సమృద్ధ మానంతిపురికిఁ, జనియె నాశీస్సు పలుకంగ సచివచయము.

← శ్రీరామునకు విభీషణుడు రావణసేనాసన్నాహంబువిధంబుఁ దెల్పుట. →

సీ. నరలోకభర్త వానరలోకభర్తయు, బావమానియు జాంబవంతుఁ డంగ
దుండు మైందద్వివిదులు మఱి లక్ష్మణుండును సుషేణవిభీషణులును గజాండు
నలకుముదులును బనసగవాక్షులు గూడి, కార్య మాలోచింపఁగడఁగి రస్ప
డసురేంద్రపాలితం లైన యాలంక యిదే దుర్జయం బని దేవతాహి

తే. యక్షగంధర్వతతి కైన రాక్షసాధి
నేత రావణు డిందు సన్నిహితుఁ డెపుడు
కాన కార్యంబు సిద్ధి కాఁగలతేటంగు
నిపుణమతిఁ జూడఁ దగు నంచుఁ గపిచయంబు

22౧

తే. అనుడు సగ్రామ్యపదవంత మగుచు బుష్క
లార్థ మగువాక్యముల రావణానుజండు
పలుకు ననలుండు శరభుండు ప్రఘనుఁ డతుల
మతులు సంపాతి యనెడి నామంత్రివరులు.

22౨

సీ. పక్షి వేషంబులఁ బరిపంథిపురిఁ జొచ్చి, దశముల విహితవిధానములను
బరికించి వచ్చిరి పలికెద శ్రీరామ, వారలు చెప్పినతీరు వినుము
తూర్పు ప్రహస్తుండు దొడ్డబలంబుతో, గవనిని గావంగఁ గడఁగినాఁడు
దక్షిణంబును మహాదరమహాపార్శ్వలు, పడమట నింద్రజి కడిమి నిలిచె

తే. బట్టిసాసిధనుశ్శూలపాణు లైన, శూరు లెందఱో యాతనిఁ జట్టినారు
రావణుం డుత్తరంపుద్వారంబు తాన, కాచువా డయ్యె నాశర² కాండయుక్తి.

కం. శూలాయుధహస్తులు కర, వాలలసత్కరులు చాపపాణులు గొలువక

జాలు విరూపాక్షుండు పురిఁ, బాలించును గుల్మమధ్యపరితిష్ఠితుఁ డై.

22౩

¹ కెలసము = పని. ² ఆశరకాండము = రాక్షససమూహము.

సీ. ప్రతిపక్షసైన్యంబు • పన్నినవిధ మిది, పురమున నొక వేయి కరులు రథము
 లయుతంబు నశ్వంబు • లయుతంబు రాక్షస, కోటియుఁ గలదు నిశాటులెల్ల
 నాతతాయులు సంగఁరావని శూరులు, ఐక్తికంతునిమెచ్చు • వచ్చువార
 లుగ్రు లీతెగలలో • నొక్కొక్కదానికి, దశలక్ష పరివారదళము గల ద
 తే.టంచుఁ జెప్పిరిమంత్రు లటంచువారి, మ్రొల నిల్పి మఱి రఘుముఖ్యుఁ బలుకు
 విత్తపతి గెల్చె నటువది • వే లనురుల, నాత్తులుల్యలఁ గొని రావఁజానురుండు. 22౫
 కం.కినియకుము నీకు రోషంబును గూర్పఁగ నిట్లు పలుకఁ • బూనితి నీవు
 ఘనుడవు సమర్థుడవు దురమున వేల్పుల నేని గెలుతు • పురుశౌర్యమునన్.
 కం.రామా! చతురంగ బలస్తోమముతో శాత్రువులను • దూలింపు మనన్
 రాముఁడు యోజించి బలం, బీమయి విభజించె రిపుల • నెల్ల జయింపన్. 22౭

→ శ్రీరాముఁడు లంకాద్వారముల సేనల నిలుపుట. ←

తే. తూర్పుగవనిని నీలుండు • దొడ్డసేన
 తోఁ బ్రహస్తునితో ననిఁ • దొడరవలయు
 దక్షిణపుదిక్కునన్ మహాదరుని నెండి
 యును మహాపార్శ్వ సంగదుం • డొప్పు గెలువ. 22౮

తే. అప్రమేయబలుం డైనఁ యాంజనేయుఁ, డమితసైన్యంబుతోఁ జని • హరిహయూరి
 యుండుపశ్చిమదిక్కున • గండుమిఱి, యహితపుటభేదనంబుఁ దా • నటుమవలయు.

సీ. మహితు లౌఘములకు • మఱి దానవాళికి, గుండెగాలం బైన • దుండగీని
 వరము మ్రొ గండకావరమును గలవానిఁ, బ్రజలెల్ల నల్లాడఁ • బఱచు నీచు
 హతుఁ జేయు వంతు నా • యది గాన నతఁ డుండు, నుత్తరదిశను నే • నుండువాడ
 సౌమిత్రియుతుడ నై • జాంబవంతుండు ను, గ్రీవవిభీషణుల్ • ప్రోవవలయు

తే. మధ్యమంబును, వానరుల్ • మనుజరూప
 ములను దాల్పంగ రా దిది • వలయు నియతి
 యగచరసమూహమునకుఁ జిహ్నంబు దీనిఁ
 దప్ప రా దెవ్వరైన నేతరుణమునను. 2౨౦

కం.నేనును నాతమ్ముండును, నా నెచ్చెలి యసురరాజు • నలువురు సచివుల్
 ఘానవరూపంబుల నరి, సేనం బరిమార్పఁ గలము • సిద్ధ మిది నుఁడీ. 2౨౧

కం.అని సేనల నియమించియుఁ, దనకార్యము సిద్ధికొఱకు • దశరథసుతుఁడున్
 మనమునఁ దలఁచి నువేలా, ననిధరకూటంబు నెక్కె • జత్తనముఁ గనన్. 2౨౨

→ శ్రీరాములు సుగ్రీవాదులతో సువేలాద్రి నెక్కుట. ←

సీ. తనతోడ సౌమిత్రి • చనుదేర సుగ్రీవు, ననురక్తు ధర్మజ్ఞు • నఖిలమంత్ర
 వేత్త విధిజ్ఞు విభీషణుఁ గనుగొని, మధురసూక్తుల నిట్లు • మందలించు

- వివిధధాతుచితనుఁ వేలాద్రిపై నెక్కి, యంద యారాతిఁ యంత గడపి
వలువాతఁ జూతముఁ వాని నాశమున కై, నాపత్నిఁ గొనిచన్నఁ పాపచరితు
ఆ. నిలయ, మయ్యె యెంతఁ సీచుఁడో యాతఁడు, వంశ మైన సాధువర్తనంబు
వైన ధర్మమైనఁ నాత్మఁ దలంపక, జగము దిట్టుపనినిఁ జలిపెఁ జెనఁటి. 2౮3
- ఉ. ఆతనిపేరు విన్నఁ దనువంతయు మండెడి, నైన నొక్కఁడు
జ్ఞాతునిమిత్ర మై నకలఁ రాక్షసులన్ వధియించు పెట్టాకో?
పాతకముం బొనర్చు యమఁ పాశవశంగతుఁ డైనయొక్కఁ, డా
పాతకి నీచు హేతువునఁ బా డగు నాతనివంశ మంతయున్. 2౮౪
- సీ. అని యిట్లు క్రోధవఁ శాత్తుఁడై పలుకుచు, మున్నుగ నెక్క రాముండు గిరిని
నతులవిక్రమరతుం ఁ డైన సౌమిత్రియు, శరచాపహస్తఁడైఁ చనియె వెంట
నాతని వెన్నంటిఁ హరిరాజు సామాత్యుఁ, డగు విభీషణుఁడునుఁ హనుమ వాలి
తనయనీలురును మైందద్వివిదగజులు, గవయగవాతులుఁ గంధమాద
తే. నుండు శరభుండు జాంబవంతుండు హరుఁడు, పనసరంభకుముదశతఁవలినుషేణ
ఋషభదుర్ముఖు లాదిగఁవృక్షచరులు, పెక్కు రెక్కెరి మాగుతఁవేగు లపుడు. 2౮౫
- ఉ. అందఱు శైల మెక్కి దివిఁ నంటినభంగిఁ ద్రికూటకూటమం
దందముమీఁటి సాలనిచఁయంబులు నుత్తమ మైనద్వారముల్
సందడి మీఁటి రాత్రిచరఁసంఘములుం బొలుపొంద లంక వే
డ్డం దగఁ జూచి సాలగతఁకాలనిశాటులు వేఱుకోటనాన్ 2౮౬
- ఉ. కాంచిరి; కాంచి రక్కసులుఁ కయ్యపుటెత్తున నుంటఁ జూచి గ
ర్జించిరి రామునన్నిధినిఁ వృక్షచరుల్ వివిధస్వనంబులన్;
మించినరాగవర్ణమునఁ నీరజబాంధవుఁ డస్తమించె; సం
ధించెను బూర్ణశతకరఁదీప్తవిభావరియున్¹ మనోజ్ఞమై. 2౮౭
- కం. వృక్షచరాగ్రేసరుఁడును, రక్షోనాథుండు గొలువఁ రాముఁడు జాగ్ర
ల్లక్షణుఁ డగులక్ష్మణుతో, ఋతుదులు గొల్వ గిరినిఁ రేయి వసించెన్. 2౮౮

→ శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునుగ్రీవాదులతో లంకం జూచుట. ←

- సీ. వేవినయంత నఁవీరులు లంకలో, సమసౌమ్యరమ్యవిశాలదీర్ఘ
ముల నుపవనములఁ దిలకించి యబ్బుర,పోయి రందఱు దానిపాలుపునకును
సౌలతాలతమాలఁచంపకాశోకపు, న్నాగనీపార్జునఁ నాగమాల
పాటలార్జుననప్తఁపర్ణనీపావళీ, కర్ణికారతిలకఁకాండములను
తే. బుష్పీతాగ్రలతావృతఁభూరుహముల, వింతకునుమంబులను రక్తఁకాంతమృదుల
పల్లవంబులఁ బచ్చికఁపట్లగముల, నీలవనరాజులను గిరిఁ నెమ్మిఁ గూర్చె. 2౮౯

¹ సువేలారోహణము పున్నమనాఁడని కొందఱు; చతుర్దశినాఁడని కొందఱు; దివిటిల కాంతులచె
నారాత్రి పున్నమవలె నుండెనని కొందఱు.

కం.మానవులు భూవణంబుల, మానుగ ధరియించురీతి + ట్టోజములు సుగం

ధానూనపుష్పఫలసం, తానంబులఁ దాల్చి చూడ్కిఁ తనుపుం గూర్చెన్. ౨౯౦

కం.నందనచైత్రరథాభం, బిందిందరబృందనాద + మిరిద్రియనికరా

నందం బై సర్వర్తుక, మందలిననరాజి గూర్చె + హర్షము మిగులన్. ౨౯౧

సీ. వననిర్మరంబుల + భరతపక్షులు చీఁకు, కొక్కెర లింపుగాఁ + గూయు చుండ

నెమ్ములు గేరి నృత్యమ్ములు గావింప, బంభరనాదసంఘంభమొనర

మత్తవిహంగము + ల్లధుపసంచారము, లోకిలసముదయఁ కూజితములు

విహంగరుతంబులు + భృంగసంగీతము, ల్సారసగానము + త్లేరమీఱు

తే. తద్వనోపవనంబులఁ + దరుచరాళి, చొచ్చి చెలరేఁగి కేరుచుఁ నిచ్చవచ్చి

నట్టిహంపంబులం గొని + మట్టుమీఱి, సంతసిల్లిరి యం దందు + సంచరించి. ౨౯౨

కం.ఇ మ్మెయి వానరు లుద్యానమ్ములఁ జొరఁ బొఱఁ బుష్పఁ నవ్యసురిభిస

ర్గమ్ములు మందానిలములు, ఘమ్మని పైవీచె నపుడు + శ్రుణునుఖముగన్. ౨౯౩

కం.హరిరాజాజ్ఞను దక్కిన, హరివీరులు దండు వెడలి + యరిగిరి లంకా

పురిపైఁ దద్గర్జల నా, పుర మల్లల నాడెఁ బాదఁములఘట్టనచేన్ ౨౯౪

ఉ. కంపిత మయ్యె భూమి, పదఁఘాతసముత్థితఘాళిపాళులుం

బెంపు గనెం, దదారవముఁ భీతిసి ఋక్షవరాహాసింహముల్

ఱంపు లెసంగఁ బాతె దిశఁలం బడి యున్నతమున్ సమంబు నై

సాం పయి పుష్పజాలములఁ జొంపము లంతట నిండ నోల మై. ౨౯౫

కం.లలితమహారజమునకుం, దులితం బై పక్షులకును + దుష్ప్రాసం బై

కలితశ్రీనిర్మల మై, చెలువారెడుదాని మిగులఁ స్నిగ్ధం బగుచున్ ౨౯౬

కం.మనుజులు తలఁపున నేని యుఁ, జనఁగ నశక్యం బనంగ + జతనంబునఁ బోఁ

గొనసాగ దనఁగ నేలా, గొన బగుతద్ధారిణీధ్రఁ కూటమునందున్. ౨౯౭

సీ. అసురేంద్రపాలితం + బైనలంకాపురి, నిడివి నూతామడ + వెడలుపునను

ముప్పదామడ యయి + గొప్ప వొవెల్లమ, బృలఁ బోలుచుండుగోఁపురములొప్పి

స్వర్ణరాజతభూరిఁ సాలశోభిత మయి, శ్రీసాధసువిమానఁ భాసిత మయి

ఘనములచే వానఁ కాలంబునందు మ, ధ్యమవైష్ణవపద మన్ తలఁపుఁ గూర్చి

తే. క్రాలు చుండఁగ నందు నాకసము నంటు

రజతగిరిశిఖరాభ మై + రాణమీఱు

వేయిరాడుల¹మాడువు + వెలుఁగు నదియు

ననయ మాసురరక్షితం + బగుచు నుండు. ౨౯౮

కం. ఆలంక కలంకారం, బై లలితం బైనరావణానురచైత్యం

బాలోకించెను గోలాం, గూలంబులు విసయంబు † గుబ్బతిలంగన్.

౭౯౯

శా. నానాచిత్రవిచిత్రధాతుయుతము † న్నానానురాన్వీతము

న్నానారామవనాభిశోభితము నా † నాపక్షిసంఘుష్టము

న్నానాసత్త్వనిషేవితంబును నగేం † ద్రవ్యూహసంశోభితం

బానీరేజపిలోచనుండు కపిసంఘాన్వీతుఁ డై కన్గొనెన్.

౮౦౦

కం. కనుఁగొని సురవరనగరం, బెన సెడితత్పురముసొంపు † నీక్షించి ధరా

తనయాధవుఁ డచ్చెరువుం, గొని సకలముఁ జూచు చుండెఁ † గుతుకముతోడన్.

→ సుగ్రీవుఁడు రావణుగోపురంబునకు దాఁటి యతనితోఁ బోరుట. ←

తే. ఆమడలురెండు విరివియూ † నలసువేల

పర్వతాగ్రంబునను రామభద్రుఁ డర్క

తనయ హరియూధ పరివృతుఁ † డన్నిదెసలఁ

జూచుచుఁ ద్రికూటగత లంకఁ † జూచునపుడు.

౮౦౧

ఉ. అం దొకగోపురంబు పయి † హరిమణీచయభూషితాంగుఁ డై

చందనలిప్తగాత్రుఁ డయి † స్వర్ణమహాధనరాజితాంగుఁ డై

కంద¹వినీలదేహుఁ డయి † కమ్రజయూతపవారణుండు నై

సుందరగౌరవామరవిశోభితుఁ డై రహి మీలుదుర్జయున్.

౮౦౩

తే. అమరనాయకగజవిషాణాగ్రకలిత, కిణవిరాజితవత్సు రా † వణు దినాంత

మిహిరకాంతిసమావృత † మేఘరాశి, నా శశాస్రాభనస్త్రంబు † నవ్యరీతి

౮౦౪

చం. ఎనసినవాని రాక్షసకు † లేంద్రుఁ గపింద్రులు రామచంద్రుఁడుం

గనుఁగొను చుండ రావణునిఁ † గాంచినమాత్రన జాతరోషుఁ డై

ననచరలోకనాథుఁడు చి † వాలునఁ దెంపును బెంపు శౌర్యమున్

బెనఁగొన నట్టె దాఁటె సుర † వీరవిరోధి వసించుమేడకున్.

౮౦౫

చం. నిలిచి ముహూర్తమాత్ర మట † నిర్భయుఁ డై యనురేంద్రుఁ జూచి యా

ఖలు నొకపోకకుం గొనక † కర్ణకరోరముగాఁగ నిట్లను

నృలువ! త్రిలోకభర్త రఘు † నాథున కేను సఖుండ దానుఁడన్

దలఁగకు రాముతేజమున † దర్ప మడంపక పోవనిత్తునే.

౮౦౬

కం. అని దుమికి మీఁదికిం ద, ద్ధనమణిమయముకుట మీడ్చి † ధర మొత్తి మఱిం

దనమీఁదికి నరుదెంచెడి, యిననుతు నీక్షించి రాక్ష † సేశ్వరుఁ డనియెన్.

౮౦౭

కం. సుగ్రీవా! యింతకు మును, సుగ్రీవుఁడ వీవు నాదు † చూపునఁ బడి హీ

నగ్రీవుఁడ వయ్యెద వని, యాగ్రహమున నతని వినరి † యావల వైచెన్.

౮౦౮

ఉ. వైచినఁ బుట్టచెండువలె † వానరనాథుఁడు లేచి బాహులన్

ద్రోచె నిశాచరేంద్రు నిలఁ † ద్రోచినమాత్రన యీడఁబోక వే

¹కందము = మేఘము.

చం.హరిచయనాథుఁ డీకరణి † నాహవక్తీర్తి గడించి¹ యామినీ

చరపతి గాసిపెట్టి సువిశాలనభోంగణమున్ మహాజవో

ద్ధురగతి దాటి వచ్చి నవశోయజనేత్రుని రాముప్రక్కఁ దా

హరివరసంఘమధ్యమున † నల్లన నిల్చె శ్రమంబు దీఱఁగన్.

౪౧౯

కం.ఇయ్యనువున రావణుతోఁ, గయ్యం బొనరించి శన్నుఁ † గపు లర్చింపన్

నెయ్యంబున రాఘవులకుఁ, గయ్యపుటు బృహరఁ జేసె † గపినాథుండున్. ౪౨౦

→ శ్రీరాముఁడు సాహసము చేయవల దని సుగ్రీవునకు బోధించుట. →

కం.శ్రీరామచంద్రుఁ డంతట, నారవిసుతుమేన నున్న † యాహవచిహ్నల్

తీరు గని యతనిఁ గొఁగిట, నారమునంబునను గ్రుచ్చి † యనె నిబ్బంగిన్. ౪౨౧

కం.నాతో నాలోచింపక, యీతెంపుం జేయఁ జెల్లు † నే కపినాథా!

భూతలభర్తలు స్వయముగఁ, జేతాకున² నిట్టిపనులు † చేయఁగఁ జనునే. ౪౨౨

సీ. ఎంతటిసాహసం † బీ వొనరించితి, సాహసప్రియ! నీవు † సల్పినట్టి

కార్యంబు నన్ను † గపిసేనను విభీషణుని సందియంబున † మునుగఁ జేసె

గటకట యెంతటికష్టకార్యం! బిట్లు, చేయకు మింక యో † జించుకొనక

యొండు నీ కేదేని † యొదవినచో సీత,తో నేమిపని భరతుండు నేల

తే. యేల సామిత్రి శత్రుఘ్నుఁ † డేల యింత, యేల నా దేహ మైన నా † కేటి కయ్య

నీదురాకకు ముం దిట్లు † నిశ్చయించి, నాడ నెఱిగియు నీశక్తి † నాడిమగఁడ.

ఉ. ఎట్టన యుద్ధభూమి నను † రేశ్వరు సాత్తజబంధుసైన్యఁగాఁ

బట్టి వధించి లంకకును † బట్టము గట్ట విభీషణున్, మదిన్

నెట్టన కైకయీతనయు † నిల్చి స్వరాజ్యమునందు మేనిఁ బో

గొట్టఁ దలంచి యుంటిఁ గపి † కుంజర యన్న హరింద్రుఁ డిట్లనున్. ౪౨౪

తే. అనఘ నీభార్య దొంగిలి † నట్టిముచ్చు, నెదుటఁ గనుఁగొని నాశక్తి † నెద నెఱింగి

యూరకయ యుండ నాహన † సొప్పు నెట్టు, లనిన మెచ్చుచు లక్ష్మణ † ననియె నిట్లు.

→ శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునకు శకునంబులఁ దెలుపుట. →

కం.ఫలవంతము లగువనముల, కలిమియు శీతోదకమును † గలతావులలో

బలముల నిలుపుచు మొగ్గర,ములు పన్నగ వలయుఁ జుమ్ము † మునుకొని యనుజా.

చం.బలిముఖముక్షరాక్షసని † బర్హణమున్ భృశభీతిదంబు నొ

ప్రళయము లోకనాశనక † రంబుగఁ దారసెలెం బరాగముల్

బలియఁగ వాయువుల్ విసరె † బర్హతశృంగములున్ వణంకె నీ

యిల చలియించె నేలపయి † వృక్షచయంబులు వ్రాలె గంటివే.

౪౨౭

¹ రావణుఁడు మాయాయుద్ధముచేయుటచే నోడెనని యెఱుంగునది. ² చతాకున = సాహసించి.

తే. భయదమాంసాదనిభములుఁ బరుషములును

బరుషరవములుఁ గ్రూరముల్ • వారివాహ

నిచయములు ఘోరభంగిని • నెత్తుతోడి

వృష్టిఁ గురియించె నుత్పాతఁ హేతుకముగ.

౫౨౮

సీ. కుంకుముడాలున • ఘోర మయ్యెను సంధ్య, సూర్యునం దొకనల్లఁ చుక్క దోఁచె

మార్తండునందుండి • మండుచు నొకయగ్ని, మండలం బిల వ్రాలె • నండితారి!

మృగములుఁ బతులు • నెల్లెడ దీనస్వ, రముల ఘోషించెను • రవిని జూచి

నిజ తేజ మెడయంగ • నిశలందుఁ జంద్రుఁడు, నలుపును నెఱుపునుఁ గలయఁ గొనను

తే. విలయకాలంబుననుబోలె • వికటముగను,

దాపమును గూర్చుచున్నాఁడు • ధరణికెల్ల

గుడును హ్రస్వంబు రూక్షంబు • ఘోర మగుచు

వెలయు చున్నది యద్దానిఁ విధముఁ గంటె.

౫౨౯

చం. మలినములొచుఁ దారకలు • మాననిలోకవినాశ మియ్యెడన్

దెలిపెడిఁ, గాకగృధ్రములు • దేకువ గల్గినడేగ లెంతయే

నలువపుఁబతులుం దఱుమ, నారట మందెడి, నక్క లెయ్యెడన్

గలయఁగఁ బర్వి భీకరముఁగా రొద సేసెడిఁ గీడు దెల్పుచున్.

౫౩౦

→ శ్రీరాముఁడు సువేలాద్రి డిగి లంక ముట్టడించుట. ←

సీ. లక్ష్మణా! యిప్పుడ • లంకను బలముతోఁ, జని ముట్టడించుట • చను నటంచు

నగము తూర్ణము డిగి • నగచరవరు లెల్లఁ, గన వారి కుత్సాహఁకారణముగఁ

బారుషవాక్యము • ల్పలికి కాలజ్ఞుండు, కౌసలేయుఁడు కీశఁగణముతోడ

లంకాభిముఖుఁ డయి • శంకలే కరుగంగ, వానరరాక్షసఁవల్లభులును

తే. బావమాని సుమిత్రాత్తఁ భవుఁడు నలుఁడు, జాంబవంతుండు నీలుండుఁ • జనిరి తోడ

వారి వెంట ధరారుహఁధారిణీధ్ర, తతులు ధరియించి కవ్యచ్చఁదళము లరిగె. ౫౩౧

ఆ. దీర్ఘకాల మరిగి • ధీరులు భ్రాతలు, వనవిరాజితంబు • ధ్వజయుతంబు

యోధదుర్జయంబు • నున్నతప్రాకార, తోరణంబు త్రిదశ • దుర్దమంబు. ౫౩౨

ఆ. చేరిముట్టడింపఁజేసి వానరసేనఁ, బురము చుట్టు నిలువ • భూరిబలులు

స్లవగవరులు రామఁవాక్యచోదితులయి, నియత దేశములను • నిలిచియుండ ౫౩౩

తే. శైలకూటంబుపోల్కినుఁచ్చంబునైన, యుత్తరద్వారమును భ్రాతృఁయుక్తుఁడగుచు

రాముఁ డరికట్టె నచ్చటఁరావణుండు, తత్పురీరక్షణాసక్తిఁ • దగ వసించె. ౫౩౪

చం. వగుణుఁడు కాచుసాగరముఁభంగిని రాక్షసనేత యున్నయు

త్తరదిశ ద్వార మాఁగుటకు • దాశరథుం డొకరుండు దక్క నే

వ్వరు వలఁతు? ల్భయంకరులు • వాలుమగల్ దృఢవిక్రమాఘృత

శరవరు లోలిఁ గావ బలిఁనర్థము దానపు లట్టు లుగ్రు లై.

౫౩౫

తే. ద్వారనికటస్థ వేదికా తతులమీద, యుద్ధస్తక్ భటాళుల కుపకరింప
వివిధకవచాయుధంబులు విపులముగను, నించియుండఁగ రాముఁడు గాంచెనపుడు.

కం. ప్లవగచమూపతి నీలుఁడు, ద్వివిమఁడు మైందుండు నరుగుఁ దేరఁగఁ దోడై
దివిజేంద్రాశాద్వారం, బవిరళ సైన్యంబుతోడ నరికట్టె వెసన్ ౫౩౭

కం. దక్షిణపుగవని నాఁగె గ, వాక్షుర్నభగవయగజస మన్వితఁ డై హ
ర్యక్షపరాక్రముఁ డంగదుఁ, డక్షిణబలుండు నిజబలావళితోడన్. ౫౩౮

సీ. ప్రఘసప్రమాధు ల్కా పటువిక్రములఁ గూడి, పశ్చిమద్వారంబు పవననూతి
కాచె సుగ్రీవుండు గరుడానిలోపమ, వేగులతో గుల్లవీధి నిలిచె
దరణిసుతుం డున్న తావున ముప్పది, యాటుకోట్లగచరు లమరి రంత
గవనికి గవనికిఁ గపివరు లొక్కొక్క, కోటి నిల్చిరి లంక కోటఁ జుట్టి

తే. ఋక్షనాయక యుక్తుఁ డై యినతనయుఁడు
మధ్యమున రామునకుఁ బడ మటను నిల్చె
యుద్ధకాంక్షను వానర యోధులెల్ల
వివిధసన్నాహములతోడ వేది రపుడు. ౫౩౯

సీ. వికృతలాంగులురు వికటదంష్ట్రాయుధుల్, వికృతచిత్రాంగులు వికృతముఖులు
దశనాగసత్త్వులు దశగుణోత్తర బలుల్, కదినూర్లగజముల బలమువారు
నోఘసత్త్వులును శతౌఘసత్త్వులు నప్ర, మేయబలాధ్యు లజేయబలులు
గాఁ బెక్కువిధములఁ గపివీరు లొప్పిరి, వారి సేనలు మూఁగుతీరు చూడ

ఆ. శలభసమితి కవియుఁచందంబుగాఁ దోచె, మిన్నుమన్ను భేద మెన్నరాక
కోట్లకొలఁదికపులు కోటవాకిలి డాయఁ, గోట్లకొలఁది వెనుకఁ గూడి యుండు.

కం. కరువలి కేనియు లంకం, జొరరాకుండఁగ వనాట శూరతతి గిరుల్
ధరణీరుహములు గేలన్, ధరియించి పురంబుఁ జుట్టె దర్ప మెలర్పన్. ౫౪౦

సీ. శక్రసీకాశపరాక్రమయుక్త మై, మేఘసంకాశ మై మెఱయు చున్న
వృక్షౌట సైన్యంబు వీక్షించి రాక్షసు, లబ్బురపాటున నదరి రెదల
వేల విరిసినకంధి వెల్లిపాఱెడునట్లు, వారలు నడతేర భూరిరవము

పురమునం దంతయు బోరుకొనెన్ లంకఁ, బ్రాకారతోరణ రాజితోడ

తే. సావనీధరవన మయి జలదరించె, రామలక్ష్మణసుగ్రీవరక్షి తాగ

చరచమూసంఘ మది సురాసురుల కైనఁ, దేటి చూడఁగ రా కుండఁ దేజరిల్లె.

ఉ. ఈవిధి నాత్మ సైన్యముల నెల్ల సమర్థము లైనతావులన్

దా విడియించి మంత్రిజన తాసహితుం డయి మంత్ర ముండి సీ

తావిభుఁ డర్హకృత్యమువిధంబుఁ దలంచి సునీతివేది ర

క్షోవిభుసమ్మతిం బడసి శుద్ధమతి స్పృహధర్మ మెంచుచున్. ౫౪౩

←→ అంగదురాయబారము. →←

కం.వీరుని వాలిసుతుం గని, శూరా! లంఘించి లంకఁ జొచ్చి దశాస్యుం
జేరి మదుక్తిగ ననుమి, భీరహితుఁడ వగుచు నీదుఁ నేరిమి వెలయన్. ౪౪౪

సీ. ఓరి భ్రష్టశ్రీకఁ యోరి గతైశ్వర్య! యో సప్తచేతనఁ యో ముమూర్షు¹
గర్వమోహంబులఁ గావించితివి ద్రోహ, మప్పురోగంధర్వ! యక్షనాగ
నిర్జరముషిరాజ! నిచయంబులకు నీవు, బ్రహ్మవరంబుకావరము దీటు
కాలంబు ఘటియిల్లెఁ గాంతాహరణకర్మి, తుండను దండధరుండువోలె

ఆ. నీకు శాస్తి సేయఁ నీలంకవాకిట, నిలిచి యున్నవాఁడఁ నిశిచరేంద్ర!
యేమిబలము నమ్మి యింతి మాయ హరించి, తట్టిబలముఁ జూపఁ నరుగు దెమ్ము.

కం. ఆశరనాయక దురమున, నాశరముల నీల్గి నీవుఁ నాకులరాజ
రీశమహర్షులపదవి ని, వేశంబుగఁ గొనెద వీవుఁ వీరుఁడ వేనిన్. ౪౪౬

కం. కా వేని సీత మరలం, గావర మఱి నిచ్చి శరణుఁ గాంచుము కాదే
నే వెన లోక మరాక్షస, మై వెలయఁగఁ జేయువాఁడఁ నాశుగతతులన్. ౪౪౭

తే. ధర్మచిత్తుండు రాక్షస! తతిగరిష్ఠుఁ
డగువిభీషణుఁ డిట నన్నుఁ నాశ్రయించె
నితఁడు శ్రీమంతుఁ డొందె లంకేశ్వరత్వ
మసుర! నిష్కంఠకముగ నిత్యంబు గాఁగ. ౪౪౮

మ. వినరా మూర్ఖసహాయ! ధర్మపథమున్ వీడ్కొల్పి పాపైకగ
ర్థనచిత్తుండవు నస్వతంత్రమతి వైఁ రాజ్యంబుఁ బాలింప నొ
క్కనిమేషంబు నశక్య మింక, ధృతి చిక్కం బట్టి శౌర్యంబుమై
జనుదే పోరికి, బూతుఁ డయ్యెదవు మఁచాఁతాస్త్రిశాంతుండ వై. ౪౪౯

చం. పొవరు దొలంగి క న్తోటఁగిఁ పోవఁ దలంచి శకుంతమై మనో
జవమున మూఁడులోకములుఁ జాల్చుఁడ చొచ్చితి వేనియున్ శ్రమం
బవుఁ జమ యంతమాత్రమ², మదక్షిపథంబును బొంది ఘోరమృ
త్యువువదనంబునం బడకఁ ద్రోహి! ధర్మ మనఁ జాల వేమిటన్. ౪౫౦

కం. కావున హిత మాలింపుము, జీవశ్రాద్ధంబు నిపుడఁ చేసికొని పురిక
నీవలచినయవి కను; నీ, జీవము నాచేతిలోనఁ జిక్కెం గుమతీ. ౪౫౧

కం. అని రాముఁడు వచియించిన, ఘనపథమున కెగిరి రూపుఁ గాంచినయనలుం
డనఁ దారేయుఁడు రావణు, ఘనసౌధమునందు వ్రాలిఁ కడమి దలిర్పన్. ౪౫౨

కం. సామాత్యుం డగురావణు, మోముం గని చేరఁ బోయిఁ మూర్తిమదగ్నున్
దామత వెలుఁగుచుఁ దూచా, యేమి విడక రాముసూక్ష్మ! లెల్లను వినిచెన్. ౪౫౩

¹ ముమూర్షు = చావుఁగోరినవాఁడా.

² కాకాసురువలె.

³ తూచా = విడక, ఒక యక్షుర

కం.భ్యాతుఁ డగుకోసలేంద్రుఁడు, పూతచరితుఁ డైనరామభూవరమణికిఁ
మాతను వాలితనూజుఁడ, నేతటి నా పేరు వింటివే యంగదుఁడన్. ౮౫౪

చం.అనఘుఁడు రామచంద్రుఁ డిటులాడె దురాత్మక! పూరుషుండవే
సనికిని లేచి రమ్మ, సచివాత్తజబాంధవమిత్రయుక్తుఁగా
నిను వధియింతు, లోకములు నిర్వ్యధమై సుఖయింప దేవతా
దనుజముషీశ్వరాహివనితాజనకంటకు నిన్నుఁగూల్చెదన్. ౮౫౫

తే. భూమిజాతసు బహుమానపూర్వకముగ, సరగఁ గొనివచ్చి యర్పించిశరణు వేడ
వేని నినుఁ జంపి నీరాజ్యమే విభీషణునకు నిత్తునటం చను మనియు ననిన

← అంగదుఁడు రాక్షసులఁ జంపి మరలి శ్రీరాముకడకు వచ్చుట. →

కం.ఆపరుషభాషణము విని, కోపారుణనేత్రుఁ డసురకుంజరుఁడు దురా
లావుని వీనిని గొట్టుఁడు, వే పట్టుఁడు చంపుఁ డనుచుఁ బెక్కులు తడవల్ ౮౫౬

చం.పలికినఘోరరాక్షసులు పైపడి నల్వరు వాలిపుత్రుని
బెలుచనఁ బట్ట నాతఁడును స్వీయబలోద్ధతిఁ జూపఁ జిక్కిన
ట్టులు నటియించి వారలఁ దట్టుక్కునఁ జంకలలోన నొక్కి తా
నలఘుజనంబునం బులుఁగునట్టులు దాటెను మేడమీఁదికిన్. ౮౫౭

కం.అచ్చట నుండియ నలుపురఁ, జెచ్చెర విదలింప వారు చేవ చెడంగఁ
జచ్చి పడిరి దశకంఠుఁడు, కచ్చటి కనుఁగొనుచు నుండఁగా నంగదుఁడున్ ౮౫౮

తే. శైలశృంగోన్నతంబు ప్రాసాదశిఖర, మచట వీక్షించి పదహతి నవనిఁ గూలఁ
దన్నె రావణుఁ డీక్షింపమున్ను వజ్ర, మంచుగుబ్బలి¹శృంగంబుఁద్రుంచుమాడ్కి.

ఉ. క్రచ్చట నిట్లు సౌధశిఖరంబును ద్రుంచి పరాక్రమించి నే
వచ్చినవాడ నంగదుఁడ వాలితనూజుఁడ రాముబంట నం
చచ్చుపడంగఁ బల్కి మహితార్భటు లుల్లసిలంగ టివ్వనన్
వచ్చి వియత్పథంబునను బాధివవర్యునిమ్రోల వానరుల్ ౮౫౯

కం.ఉల్లాసంబునఁ గెరలఁగఁ, బెల్లగుదుఃఖమున ననురవీరులు వగవన్
మెల్లన నిలిచినఁ గని రఘు,నల్లభుఁ డెద మెచ్చి యాహవమునకుఁ దొడరెన్.

కం.ప్రాసాదభంగమునకున్, రోసము దీపింపరావణుం డది భ్రష్ట
శ్రీసూచక మని తనకున్, వే సమకుటు నాశ మనుచు పెచ్చగ నూర్చెన్. ౮౬౩

తే. కొండవలె నుండు నలసుషేణుండు దండి, గండుమీఠినవానరకాండసేన
తోడ నాలుగుగవకులఁ దోయజారి, చుక్కగుమిబోలె తేనాజ్ఞఁ జట్టు చుండె.

ఉ. పూహము దీరి యున్న ప్లవగోత్కరమున్ లవణాబ్ధి దాటున
క్షౌహిణులన్ నిశాచరులు గాంచి భయంపడి రందు వీరు లా

సాహసికాగ్రణుల్ రణము ♦ సల్పఁ గుతూహల మంది రెంతోయు
తాహ్సముఁ బూని శస్త్రములు ♦ దాల్చి చరించుచు ఝంఝు¹ పోలికన్. ౪౬౫
తే. వరణపరిఖాంతరంబుల ♦ వ్యాప్త మైన, క్రోతిగమిఁ గని యిది వేఱుఁకోట యొక్కొ-
యనుచు వెఱచిరి వారలఁ యార్భటులకు, నడలె ననురులపిండు హాఁహా యటలచు.
→ రాక్షసులు రావణుతో లంకను వానరులు ముట్టడించి రని తెలుపుట. →
తరువోజ.

అంతట రాక్షసు ♦ లను రేంద్రనిలయ ♦ మరిగి యాతనితోడ ♦ నగచరు ల్లంక
నంతయు రోధించిఁ నట్టినిధంబు ♦ నఖిలంబుఁ దెల్పిన ♦ నాతండు కనలి
వింతగాఁ గాపెల్ల ♦ ద్విగుణంబుఁ జేసి ♦ వెన సౌధ మెక్కితఁ ద్విధమును గాంచె
గాంతార్శైలముల్ ♦ గణియింపరాని ♦ కదనలంపటు లైనఁ కపులాక్రమింప. ౪౬౭
తోదకము. ధరణిని మ్రొంగఁగఁ ♦ దార్మోనువీరిన్
దురమున నేగతిఁ ♦ ద్రుంతు నటంచు
నగరమును జింత నొనర్చుచు నాత్మ
దిరుఁ డయి వారలఁ ♦ దేకువఁ గాంచెన్. ౪౬౮

కం. భూవిభుఁడును సాలసమీ, పావని డాయంగ నరిగి ♦ యన్ని దెసల ర
క్షోవీరసమావృత మై, కావఁబడి పతాకమాలిఁ కాచిత్రిత మై. ౪౬౯
ఉ. క్రాలెడిలంకఁ గాంచి జనఁకప్రభుపుత్రిఁ దలంచి యాత్మలో
జాలి. వహించి యయ్యె మృగఁ శాబవిలోచన నానిమిత్త మై
చాలఁగృశించి శోకమున ♦ స్థండిలశాయని యై తపించెడిన్
హా! లలనామణీ! యనుచు ♦ నారటపాటునఁ దత్కృపాలుఁడున్ ౪౭౦

→ శ్రీరాముఁడు లంకఁకోటకు లగ్గలు పట్ట వానరుల కనుజ్ఞ యిచ్చుట. →
ఉ. ధ్వంసము సేయుఁడి సకలఁవైరుల నంచు ననుజ్ఞ నీయ బా
హంసములందు భూజశిఖఁ రాఘలఁ దాలిచి కీశసంఘముల్
శంసితభంగి గర్జల దిశావలయంబు విదారితంబుగా
మౌంసభుగోఘమండలము ♦ మార్కొనె నుద్దవిడిన్ మహర్భటిన్. ౪౭౧
చం. పిడికిటిపోటులం గుధరఁబృందముపాటుల లంక యంతయున్
బొడు వడఁగంగఁ జేయుతమిఁ ♦ బూని రఘుప్రియ కామితార్థ మై
విడివడి జీవితాశ విడి ♦ వింశతిబాహుఁడు చూచు చుండఁగాఁ
గడిమిని లగ్గవట్టి ప్లవఁగప్రముఖుల్ ద్రుమశైలకోటులన్. ౪౭౨
సీ. ప్రాకారతోరణఁ రణ్యతలంబులఁ, జక్కాడ్డి నిర్మలఁ సలిలపూర్ణ
పరిఖలఁ దృణకాష్ఠఁ పరీతాగ్రద్రుమ, భూపరాగంబులఁ ♦ బూడ్చి వైచి

లక్షలు కోటులు ♦ వృక్షచరాగ్రణుల్, కోట నారోహించి ♦ గోపురములఁ
 గూలిచి ద్వారముల్ ♦ వ్రీలిచి కొమ్ములు, రాలిచి భయదగర్జలను నించి
 తే. మొగిరి దాటులు వైచుచు ♦ నెల్లవారు
 జయము శ్రీరామవిభునకు ♦ జయము లక్ష్మ
 ణునకు రాఘవపాలితుం ♦ డినజనకును
 జయ మటంచును ఘోషింతు ♦ సంతసమున.

౫౨౩

కం. జాంబూనదతోరణములు, త్ర్యంబకగిరిశిఖరనిభము ♦ లగుగోపురముల్
 డంబటి రూపము మాయఁ జే,లంబున నొనరించి రపుడు ♦ లావరులు కపుల్. ౫౨౪
 తే. వీరబాహును బాహువుల్ ♦ వీరవరుఁడు, నలుఁడు ప్రాకారమును జుట్టి ♦ నాల్గుదెసల
 ముట్టడిని గాచి యుండిరి ♦ మోహరమున, నింతలోపలఁ దక్కినవృక్షచరులు
 సీ. తగినపద్ధతిని స్కంధావారమును దీర్చి, గుముదుండు తూర్పునఁ ♦ గోటికపులు
 ప్రఘనుండు పనసుండు ♦ బాసటగా నుండె, వింశతికోటులు ♦ వీరవరులు
 దనకుఁ దోడ్పడి నిల్చె ♦ దక్షిణద్వారంబు, నెదుటను శతవలి ♦ భృశబలుండు
 నటువదికోటులఁ హరిచయంబులతో ను, పేఁగుండు పడమటఁ ♦ జేరి నిలిచె
 ఆ. రామచంద్రుఁ డుత్తరద్వారమునఁ బన్నెఁ, దమ్ముతోడ సూర్యతనయుతోడఁ
 గొండముచ్చుతేఁడు ♦ క్రూరదర్శనుఁడు గ,వాత్సుఁ డుండె రాముఁనంతికమున.
 తే. ఎలుఁగులకు తేఁడు ధూమ్రుండు ♦ ఋక్షకోటి
 బలియ రాముని మఱి యొండుఁ ప్రక్క నిలిచె
 నచివసహితంబుగా విభీషణుఁడు గదను
 చాల్చి నిలిచెను రఘురాముఁదాపునందు.

౫౨౬

తే. గంధమాదనశరభులు ♦ గజగవాక్ష,గవయులును నెల్ల సేనకుఁ ♦ గాపు గాఁగ
 నన్నివంకలఁ బరువెత్తి ♦ యరయు చుండి,రంతయును జూచి రావణుం ♦ డాగ్రహించి.

→ రావణుఁడు రాక్షసుల యుద్ధమునకుఁ బోవ ననుజ్ఞ యిచ్చుట. ←

సీ. పొండు రాక్షసులార ♦ భండనమున కన, నామాట వెలువడినదియొ లేదొ
 యార్పులు పెడబొబ్బ ♦ లట్టహాసంబులు, భీమనిర్ఘోషముల్ ♦ పెల్లు రేఁగె
 జంద్రపాండురముఖఁ చర్మభేరులు హేమ,కోణాహతములుగా ♦ ఘోష లెసఁగ
 భూషితాసితతనుల్ ♦ పూరింప శంఖముల్, సబలాక చంచలాఁ జలదచయము
 ఆ. పగిదిఁ దోఁచె నిట్లు ♦ వారిధి పొంగిన,వడుపు దోఁప సోఁకుఁదడము లెదిరెఁ
 గపులు పేరుటులిపు ♦ కందరప్రస్థపూర్ణముగఁ దాఁకి వీఁక ♦ రణము సేయ. ౫౨౭
 శా. ఘోరం బయ్యెను సంగరంబు కపిరక్షోనాథయూధాళి క
 య్యారే ప్రాక్తనదేసతానురమహాభ్యామర్దనీకాశ మై

వీరుల్ కీశవరుల్ సఖాయుధులు భూభృద్భావనృతౌంకు లై
పోరక రక్కసు లుగ్రశూలపరిఘంబుల్ శక్తులుక వైవఁగన్. ౪౪౦
సీ. తమతమ పేర్వాడి • తరుచరనాయకుల్, జయ జయ సుగ్రీవ • జయము రాజ
యంచు ఘోషించుచు • మించి కోటకుఁ బ్రాకి, ప్రాకారమున నున్న • రాత్రిచరుల
సఖములఁ గోటల • సగములఁ గుజముల, మర్దించి వధియించి • మహిని ద్రోయ
రక్కసుల్ చెలరేగి • యుక్కున లగ్గెక్కు, వారిమీఁదను భిండి • పాలములను
ఆ. ఖడ్గశూలములను • గడువడిఁ గురియంగ, లెక్క గొనక సాల • మెక్కి కపులు
కసిమసంగి పరులు • కసిమసి గొనఁ బోర, రక్తమాంసపంక • స్తిక్త మవని. ౪౪౧

→ వానరరాక్షస ద్వంద్వయుద్ధము. ←

కం. కాంచనశిరోగ్రభూషో, దంచద్వాహములు పావ • కాభధ్వజముల్
చంచత్కవచంబులు రవి, సంచురథంబు లయి యసుర • సైన్యము మెఱసెన్. ౪౪౨
తే. రావణజయార్థు లగుచును • రాక్షసులును
రామవిజయార్థు లయి వాన • రప్రముఖులు
రోషముల దృష్టిభీకర • వేషములను
వీకఁ దాకిరి గర్జలు • విన్ను దన్న. ౪౪౩

సీ. సంకులసమర మీ • చందాన వర్తిల్లు, నెడ వాలిపుత్రుని • నింద్రజిత్తు
త్ర్యంబకు నంతకు • నట్లు మార్కొనిపోరె, సంపాతి దాకెఁ బ్ర • జంఘు నసుర
జంబుమాలి యెదిరె • సామీరి మిత్రఘ్నుఁ, డటిమె విభీషణు • నమితకోపుఁ
దపనుండు గజాఁడును • దార్కొనిరి నికుంభు, నీలుండు గదిసెఁ బే • రాలమునను
తే. బ్రఘనుతోడను ధీకొనె • బ్లవగవిభుఁడు, లక్ష్మణుండు విరూపాక్షు • లగువు పటిచె
యజ్ఞకోపుఁడు సుప్తఘ్నుఁ • డగ్ని కేతు, రశ్మి కేతులు దెంపున • రాముఁ దాక
కం. కిట్టిరి మైందద్వివిదుల, నట్టియెడక వజ్రముష్టి • యశనిప్రభుఁడుక
బెట్టెదిరించిరి నలుఁడుం, గొట్టెం బ్రతపనసమాఖ్య • ఘోరానురునిన్. ౪౪౪
తే. ధర్మసుతుఁడు సుషేణుండు • దరలఁ దాకె, నమితబలుని విద్యున్తాలి • యనెడువానిఁ
దక్కువానరరాక్షసు • లక్కజగుగఁ, బోరి రెదు రైనవారితో • ఘోరముగను.

ఉ. ఈవిధి రోమహర్ష మయి • యెల్లెడ సంకులసంగరంబుగా
వావిరి చెల్లఁ డద్ధరణి • బర్వెను గుంతలశాద్వలంబు ని
ర్జ్వలశరీర కాష్ఠము న • నృద్ధతినీచయ, మట్టివేళ తో
భావహు వాలిసూనుని గ • దాహతి శక్రజితుండు నొంచినన్. ౪౪౫

ఉ. పట్టఁగరానికోపమున • వానిరథంబున దూఁకి చాపముక
బట్టి విదల్చి దూరముగ • వైచి జవోద్ధతి నూతుమూర్ధముక

జట్టకుఁ బాపి గుట్టములు • సాల్పడి చావఁగఁమోఁది తేరినిన్
 నెట్టన నుగ్గునూచముగ • నేలఁ బడన్ విటిచెం గపీంద్రుఁడున్.
 ఉ. శాతశత్రయంబునఁ బ్రజంఘుఁడు దోర్బల మొప్పుఁ గొట్ట సం
 పాతియు నశ్వకర్ణకుజఁ పాతమునన్ వెన వాని నొంచెఁ బ్ర
 స్థితరణంబుపై నిలిచి • వేర్కొని కింకను జంబుమాలియున్
 వాతతనూజావక్షమున • బాధసముజ్జ్వలశక్తిఁ జిమ్మినన్.

౪౪౯

ఉ. మారుతనందనుండు నసఁమానజవంబున మించుమాడ్కి నా
 తేరున వ్రాలి చేతికొలఁదిన్ నురవైరిని బెట్టు పెట్టఁగాఁ
 దేరును వాఁడు నొక్కత్రుటిఁ • దీఱ, నలుం గని తీవ్రబాణసం
 దారితగాత్రుఁ జేయుచును • దద్దవడిం బయిఁ బాటుతేరఁగన్

౪౫౦

కం. వానిని బ్రతపనుఁ గనుఁగొని, వానరవరుఁ డైననలుఁడు • పై కుటికి వెసన్
 వానికనుగ్రుడ్లురెండు న, దీనజవంబునను బెటికి • త్రెళ్లఁగఁ జేసెన్.

౪౫౧

ఉ. చూపఱు బెగ్గడిల్లఁ బ్రఘఁసుండు కపిధ్వజనీచయంబుఁ బె
 లేపునమ్రింగున ట్లడర • వృక్షచరాధిపుఁ డుగ్రమూర్తి యై
 చేపడునస్తపర్ణమున • శీర్షము ప్రయ్యలు గాఁగ మోఁదినన్
 రూప మెఱుంగరానిగతిఁ • స్మరనిశాటుఁడు గూలె నేలపై.

౪౫౨

కం. అక్షయశరములు రిపుహృద, యక్షోభముగాఁగఁ గురిసి • యాశుగ మొకటన్
 రక్షో వరుఁడైన విరూ, పాక్షుని వెస లక్ష్మణుండు • హతుఁ గావించెన్.

౪౫౩

తే. యజ్ఞకోపుఁడు సుప్తఘ్నుఁ • డగ్ని కేతు
 రశ్శి కేతులు బాణపఁరంపరలను
 రాము నొప్పింపఁ గినుక మై • రయము మెఱయ
 నల్వరను నాల్గుశరముల • నఱకి వైచె,

౪౫౪

చం. అడరెడివజ్రముష్టిఁ గని యాగ్రహఁమారఁగ మైందుఁ డుగ్రుఁ డై
 పిడికిటఁ గ్రుమ్మ రాక్షసుఁడు • పృథ్వీబడెన్ సరథుండు సాశ్వఁ డై
 పిడు గడువంగఁ గూలుపుటఁ భేదనపౌధ మనంగ, నీలునిం
 గడుఁ గఱ కైనముల్కులను • గ్రచ్చట ప్రచ్చె నికుంభుఁ డత్తఱిన్.

౪౫౫

చం. రవి తనయంశుజాలముల • మ్రబ్బును వచ్చువిధంబు దోఁప న
 ద్దివిజవిరోధి వెండియును • దీప్తశరంబుల క్షీప్రకారి యై
 తవులఁగ వైచి నవ్వినను • దానవవైరివిధంబు దోఁపఁగా
 బ్రవగవరుం డమేయతరఁలాఘవ మూని తదీయసారథిన్.

౪౫౬

ఉ. ఆతనితేరిచక్రమున • నంతకునంతికసీమ కన్నె, గ్రా
 వాతతశృంగ మొత్తి ద్వివిఁదాఖ్యుఁడు వే. యశనిప్రభాఖ్య వి.

- ఖ్యాతనురారి వైచి యనుఁ రౌఘము చూడఁగ ధారిణీరుహ
వ్రాతముతోడఁ బైఁ గవియఁ రాక్షసుఁడున్ శితకాండపంక్తులన్ ౮౯౭
- కం.వృక్షముల నటకి యాతని, నక్షంబున నారసములుఁ పరఁగించిన నా
వృక్షౌటుఁడు సాలంబున, రాక్షసుతురగములఁ జంపెఁ రథయుక్తముగన్. ౮౯౮
- సీ. అపుడు విద్యున్తాలిఁ స్యందనారూఘుఁ డై, కాంచనభూషితఁ కాండములను
వర్షించుచు సుషేణుఁ బాధించి గర్జింపఁ, జిప్సన భూధరఁ శృంగ మొండు
వైచి రథంబునుఁ భగ్నంబుఁ గావింపఁ, దటుకున నేలకుఁ దాఁటి యతఁడు
గద కొని నిలఁబడఁ గనలి సుషేణుండు, బండ నొక్కటి నెత్తిఁ పైకి నులుకఁ
- ఆ. దలఁగ దాఁటి యతఁడుఁ తనగదతోఁ గ్రోతి, తొమ్ము సూటి చూచిఁ క్రుమ్ముటయును
సరకు సేయ కతఁడుఁ సరగున నాబండ, వానివక్ష మగలఁ వైచుటయును. ౮౯౯
- కం.ముద్ద యగుడు వక్షం బా, గద్దటికాఁ డుర్విఁ గూలఁ గపిసంతతు లీ
పద్మన సోకులమూఁకలఁ, దద్దయు నాకమున కనిచెఁ ద్వంద్వరణమునన్. ౯౦౦
- సీ. భగ్నంబు లై గదాఁ పట్టనతోమర, ఖడ్గసాధనములుఁ కలయ వ్రాలె
వివిధాకృతులు గాఁగఁ విధ్వస్తసైంధవ, సంఘంబు పఱచినఁ చంద మయ్యె
భిన్నదంతంబులుఁ చిన్నతుండంబు లై, భూరికుంజరములుఁ ప్రోవు పడియె
నసురవాసరులచఁయంబులమేనుల, మొండెముల్ తుండెముల్ఁ దండిమీఱఁ
- ఆ. దునిఁగిపడిననొగలుఁ దునిసినకాఁడులు, విటిగిపడినకండ్లఁ విసరములును
నవనినెల్ల నెఱసెఁ నద్భుతరూప మై, వంచకముల కుత్సఁవంబు గాఁగ. ౯౦౧
- కం.బంధురరక్షఃప్లవగక, బంధంబులు నాట్య మాడెఁ భయదంబుగ ద
ర్పాంధు లగుకవులతో గత, గంధులు రాక్షసులు పోరిఁ కడఁక దలిర్పన్. ౯౦౨
- ఉ. మేనుల రక్తముల్ గురియఁ మేకొనఁజాలక చివ్వ కెప్పు డొ
క్కో నిశ వచ్చు నంచుఁ దమఁయుల్లములం దలపోయు చుండఁగా
భానుఁడు గ్రుంకె, గ్రోతులకుఁ బ్రాణవినాశిని రాత్రి ధావంతసం
తానము పర్వఁజేయుచునుఁ దారసెలెం గను గాన కుండఁగన్. ౯౦౩

↔ వానరరాక్షసుల రాత్రియుద్ధము. ↔

- కం.ఆపెంజీకటి యుద్ధ, వ్యాపారము జరగె బద్ధఁవైరులకు బలో
ద్దీపకులకుఁ గీశులకుం, బాపాత్తుకు లైనదుష్టఁపలలాశులకున్. ౯౦౪
- శా.ఓరీ రాక్షస! పోకు పోకు మన నోఁహో కీశ! రా రమ్మ నాఁ
గూరుం జంపుము చంపు మం చనఁగ నాఁకూళుం దిగన్ మ్రింగునా
నోరీ పాతెద విస్మిరో యనఁగ నోఁహో పోవఁ బోనిత్తునా
రారా నాఁగ వినంబడెన్ రవము లాఁరాత్రిన్ సమిద్ధారిణిన్, ౯౦౫
- కం.నీలతనూకాంతులతో, మేలిపసిఁడికత్తళములఁమొలుపులతో న
వ్వేళను వనాపధులతో, శైలేంద్రములట్లు లసురఁసంఘము వెలిఁగెన్. ౯౦౬

ఉ. ఆనిబిడంపుజీకటిని ♦ నాశరకోటులు మ్రింగఁ జొచ్చె న
వ్యాసరపాళి, గ్రోతులును ♦ వారక శత్రుతురంగ దంతినం
తానములం బతాకలను ♦ దద్ధవజసంఘముఁ దీక్షదంష్ట్రులన్
బూనికఁ దుస్క తుస్కులుగఁ ♦ బోడిమి మాపిరి బెట్టిదంబుగన్. ౯౦౭

సీ. రామలక్ష్మణు లష్ట ♦ సామర్షచిత్తు లై, శింజినీనాదంబు ♦ చెవుడు గొలువ
జడివాన గురిసినవడువున బాణముల్, గురియించి యించుకఁగోచరించు
పరిపంథులను గతఁప్రాణులుగఁ జేయ, రక్కసుల్ పెనువీక ♦ రథముఁ బటప
గుఱ్ఱాలగొరిజలఁకొట్టుల రేగిన, ధూళి లిర్వాఁగు నంధులను జెవిటి
ఆ. వారిఁ జేసెఁ దచ్చఁరీరంబులను గాఱు, నల్ల వెల్లిపాతెఁ ♦ గొల్లగాఁగఁ
బణవశంఖవేణుఁబహుళ భేరినాద, ములును బర్వెదిక్కు ♦ లలము కొనఁగ. ౯౦౮

కం. చచ్చెడిరక్షఃస్థవగుల, యుచ్చావచమైన¹యేడ్పు ♦ టులి వెల్లదెనన్
బెచ్చయ్యెఁ గఠోరంబుగ, నచ్చటులసమిద్ధరిత్రి ♦ యాసమయమునన్ ౯౦౯
కం. చొర రాక తెలియ రాకయుఁ, బురుశోణితమాంసపంకఁముగ శరసూనో
త్కరసముపహార యయ్యెను, హరివరపలలాదసంఘఁహరిణి యగుచున్ ౯౧౦

↔ శ్రీరాముఁడు రాక్షసుల వధించుట. ↔

ఆ. పొలిచెఁ గాళరాత్రిఁ పోలికనారాత్రి; యట్టిసమయమునను ♦ నసురవరులు
పిండు గట్టి నిశితఁకాండముల్ గురియుచు, రాముఁ దాకి రుగ్రఁరభసమునను.
కం. వారలు కోపోద్రేకిత, నారావముపేర్చి నభము ♦ నగలించుచు దు
ర్వారత రా నాగర్జులు, పారావారములు పొంగుఁభంగిగ నయ్యెన్. ౯౧౧

ఉ. వారలరాకఁ జూచి రఘుఁవర్యుఁడు చాపము చంద్రమండలా
కారము గాఁగ జ్వారవము ♦ కర్ణపుటీప్రవిదారణంబుగా
నారసముల్ దెగం దొడిగి ♦ నల్వర నిద్దఱ నాటిటన్ నడిన్
బోరగిలంబడన్ నటకె ♦ భూరిభుజుండు నిమేషమాత్రలోన్. ౯౧౩

సీ. అంతటఁ బోక ఖఁరాంతకుం డెదిరిన, యమశత్రు దుర్ధర్షు ♦ నమితబలు మ
హాపార్శ్వని మహోదఁరాఖ్యు మహాకాయు, వజ్రదంష్ట్రుని భీమఁబాహు లైన
శుకసారణులఁ గ్రూరఁవికటబాణంబు లా, సారంబుగాఁ గప్పఁ ♦ జావు దప్పి
పాటి రంతట రామఁబాణావళియు నిరా, ఘాటంబుగాఁ బాతె ♦ సూటి చెడక
తే. యగ్నిశిఖిలకుఁ బురు డయిఁహాటకాంచి, తంబు లగుచును రామనామంబు లొప్పు
విశిఖచయముల దిశలెల్ల ♦ వెలుఁగఁ జేసె, వహ్నిగతశలభాళినాఁబరులు మడియ.

ఉ. * ఏవును గోవునుం గలసి ♦ యెంతయువింతలు సంతరింపఁగాఁ
జూవును దూవునుం బెరసి ♦ సూడులదాడుల గోడగింపఁగాఁ

¹ ఉచ్చావచమైన = నానావిధములుగల.

ద్రోపును దాపు నేక మయి ధోషము వేషము భీషణంబుగాఁ
 గైపును సైపు లేమియు నొకండుగ రాముఁడు చండమూర్తి యై. ౯౦౫
 కం. * ఒండు గుటి నేయఁ దొడుగఁడు, రెండవబాణమును; నేశఃరీరికినేని
 గాండము వెన్నునఁ దగులదు,¹ బెండుగ వృథ వోవ దొక్కఃవిశిఖం బేనిన్. ౯౦౬
 తే. కనకపుంఖవిరాజితఃకాండతతులు, వేన వేలుగ నెల్లడ ధ వెడలి పటనఁ
 బొలిచె రాతిరి మిణుఁగురుపురుగుగముల, రహి వహించిన శారదఃరాత్రికరణి.
 కం. క్రూరాసురగర్జనముల, భూరుహచరసంచయప్రభూతరవముల
 ఘోరం బగునాయామిని, ఘోరతరం బయ్యె నపుడు ధ గుండెలు పగులన్. ౯౦౭
 తే. ధ్వాంతసీకాశనిజతనూఃకాంతు లెసఁగు
 కొండముచ్చులు తమరొదల్ ధ కొండ నిండ
 దాపరించినరక్కసఃదాటుఁ బట్టి
 పట్టు వదలక భక్షించి ధ వైచె నపుడు. ౯౦౮

→ ఇంద్రజి త్తంగదుచే బరాజితుఁ డయి మాయాయుద్ధ మొనర్చుట. →
 చం. స్లవగులయేటు రాక్షసులఃపాటు న రేంద్రులపోటు చూచి యా
 దివిజధవారి రావణి మఃదిం గనరెత్తి విలాసవిక్రమం
 బవితథ మై చెలంగఁ గుధఃరాటుల పైఁ గవియంగఁ దోడుతో
 లివమెయి వాలిసూనుఁ డవఃలీలను వాని హతాశ్వః జేయుచున్. ౯౦౯
 కం. సారథిని జంప రావణి, తీ రిదిగా దనుచుఁ దేరు ధ దిగ దాటుచు మా
 యారంభుం డై మఱిఁగిన, వీరునిఁ దా.రేయుఁ బొగడె ధ విబుధర్షితతుల్. ౯౧౦
 కం. ధీరుం డని మాయాజి వి, శారదుఁ డని ప్రథనమున నఃజయ్యుం డని శ
 క్రూరిని జగ మెఱుఁగుట న, వీరుని నొడుచుటకును మెచ్చె ధ విశ్వము కీశున్.
 ఉ. మెచ్చిరి రామలక్ష్మణులు ధ మే లని రర్కఃజుడు విభీషణుం
 డిచ్చ దలిర్ప నిట్లు స్లవఃగేశునితాఃకున కోహటించి లో
 మచ్చర మెచ్చ రక్కసుఁడు ధ మాయను గైకొని కానరాక కీ
 శోచ్చయమున్ నిశాతవిశిఃఖోత్కరముం గురియించి యేచినన్. ౯౧౩
 ఉ. అయ్యెడ రామచంద్రుఁడు వఃనాటసమూహములార! వీడు రే
 కయ్యమునం దసాధ్యుఁడు, జఃగత్త్రయముం బరిపీడితంబుగా
 నయ్యజదత్తదుర్వరబఃలాధికతం జలువంగఁ జాలు, నా
 కియ్యెడ బ్రహ్మవాక్కు తుమిఃయింపంగ నర్హము గాన మీరలున్. ౯౧౪
 కం. సుగ్రీవునికడ నిలఁబడి, జాగ్రద్దశనుండుఁ డనియె ధ శతమన్యజితుం
 డాగఃహమున నంతర్నిత, విగ్రహుఁ డై మింటి కెగసి ధ విశ్వభయదుఁ డై. ౯౧౫

¹ వెన్నిచ్చినవానిని రామబాణము చంపదు. కావుననే కాకాసురుఁడు పరువెత్తుచుఁ బ్రాణము
 డక్కించుకొని రాముశరణువొచ్చి బ్రతుకఁగలిగెను.

చం. పిడుగులపిండుపాటు దలఁపింపఁగ శాతశరోత్కరంబులన్
 జడిగొనఁ గీశసంఘములఁ సైన్యముపైఁ గురియింప వారలున్
 జడిమయు తీచ్చపాటు కడుఁసంభ్రమపాటును బొంది దిగ్భ్రమన్
 నడి చెడి తూలి సోలి యలఁ ప్రాళి యడంగి మడంగి రెంతయున్.

౯౨౬

ఉ. ఏరికిఁ జూడ రాక తనఁ యెచ్చటియున్నియుఁ దోఁప నీక పెం
 పార భయంకరాహివిశిఁఖావళి రాము నుమిత్రనందనున్
 బీరము దీఱ బాణచయఁ విద్ధసమస్తశరీరభాగులం
 గా రయమారఁ జేసె దశఁకంతతనూజఁ డతుల్యతీవ్రతన్.

౯౨౭

చం. కదనతలంబునం దభిముఁఖంబుగ నిల్చి నృపాలపుత్రులన్
 మద మణఁగింపలేమి సురఁమర్దనుఁ డయ్యెడ మాయపెంపునన్
 జిదుమఁగ నెంచి వృక్షచరఁశేఖరు లెల్లను జూచు చుండ న
 వీడితపరాక్రమండు గడఁవె¹ శరబద్ధులఁ జేయ వారలన్.

౯౨౮

→ ఇంద్రజిత్తు శ్రీరామలక్ష్మణుల నాగపాశబద్ధులఁ జేయుట. ←

ఉ. ఎందును దానయై, యునికిఁ యేమియుఁ గానఁగ రాక, మాయ మి
 న్నంది పరాక్రమించుననుఁరాధిపనందను రోయ వృత్రహా
 నందననందనుం ద్రుహిణఁనందను నీలు నుషేణపుత్రులన్
 వందితవిక్రమున్ శరభఁవానరునిన్ బుషభాఖ్య వెండియున్.

౯౨౯

కం. వినతుని సానుప్రస్థుని, ఘను బుషభస్కంధుఁ బంపఁ ట్లొరుహగిరిసా
 ధను లై మింటను నల్లడఁ, బనిగొని నెమకంగ నింద్రఁవైరియుఁ గడిమిన్.

౯౩౦

కం. తెక్కలు గలపెనుఁబాముల, మొక్కలమున తీవ్వటన్నఁ మ్రోతయె బుసగా
 నొక్కవడి బాణజాలం, బక్కపితతి దిమ్మదిరుగఁ నడరించి మఱిన్.

౯౩౧

కం. పరమాస్త్రంబుల వారల, త్వరయును గమనంబు నాఁపఁ వనచరవీరుల్
 పరికింప రైరి యాతనిఁ, బర పగునాగడప² లఱునుఁ భాస్కరు ననఁగన్.

౯౩౨

చం. తెఱపి యొకింత యిచ్చిననుఁ దెప్పితి రేనియు వీరిమ్రోలఁ గ్ర
 మ్మట నిలఁగా నశక్య మనిఁ మానవరాజకుమారవీరులన్
 గఱకుఁగసిండికోతలఖఁగమ్ములు మేనుల నిండ దండిగా
 విలుగడలేక యయ్యసురఁవీరుఁడు వైచె సరోషచిత్తుఁ డై.

౯౩౩

ఉ. ఆచటులాస్త్రఘాతజనితాస్త్రధునీరససిక్తగాత్రు లై
 పూచినకింశుకంబులనుఁబోలెడివారల రక్తనేత్రుఁ డై
 యేచి విభిన్నకజ్జలసిఁతేతరగాత్రుఁ డదృశ్యకాయుఁ డై
 చూచుచుఁ బల్కు నైజభృశఁశూరత వార లెఱుంగఁ జాటుచున్.

౯౩౪

¹ కడవె = ప్రయత్నించెను. ² ఆగడపలు = మేఘములగుంపు.

ఉ. మీరటె నన్ను మాక్కొనెడిఁ మేటిమగల్? ప్రథనోర్వి నుగ్రమా
యారతి నే నగోచరుడఁ నై చరియింపఁగ నల్లవృత్తదై
త్యారియు డాయలేడు గనఁ నైనను లేఁ డన మీరు లెక్కయే
ఘోరతరాస్త్రసంతతులఁ గూల్చెదఁ జూడుఁడు మిమ్ము నిర్దఱన్.

౯౩౫

ఉ. రోషణభాషణంబు లిటుఁ క్రూరనిశాటుఁడు వారిఁ బల్కి జ్యో
భీషణఘోషణం బరులుఁ పెల్కుటఁ జేయుచు శాస్త్రవస్తయ
ప్రేషణశోషణాహిశరఁబృందముఁ బైపయిఁ గ్రమ్మి దుష్టవి
ద్యేషణభూషణాత్తులనుఁ వే శరబద్ధులఁ జేసె నీసునన్.

౯౩౬

కం. ఆయేతరి రాకొమరుల, కాయంబులఁ గాఁడె శరనిఁ కాయము ప్రేలెం
డేయెడ సం దొనరఁగ నీ, కాయుద్ధతికిం జలించిఁ యావీరవరుల్.

౯౩౭

చం. ముడిబిగి తూలునింధ్రుధ్వజఁముం దలఁపించుచుఁ గంప మందుచున్
నడలఁగ నిబ్బరంబు నిముఁసంబును గన్నులు విప్పురాక పై
నడరెడిమర్తభేదనశఁరావళిఁ గర్మితు లౌచు, గాయముల్
బుడబుడఁ గ్రక్కునెత్తురులఁ బ్రుంగి కలంగి నలంగి రెంతయున్.

౯౩౮

కం. అనఘులకఁరాంగుశంబుల, దనుక నబాధితము నప్రఁదారిత మనిలా
శనశరనికరాబద్ధము, తనువులఁ గన రా దెడంబుఁ తచ్చరవృష్టిన్.

౯౩౯

ఉ. అంజక యంతకున్ సయిచిఁ యట్టై నిలంబడి యున్నరాముని
నైంజిగి దొట్టు గన్గవ వినిర్జితనాకపుఁడున్ శితాగ్రముల్
కంజరపుంఖముల్ భయదఁకాండము లుగ్రత వత్సదంతభ
ల్లాంజలికక్షురాశుగచఁయంబులు భీకరసింహదంష్ట్రముల్.

౯౪౦

కం. ప్రేసిన హెచ్చిననొవ్వున, నాసింహబలుండు త్రిణతఁ మై విజ్యం బై
భాసురరత్నాంచిత మై, కై నడలెడి వింటితోడఁ ట్టా శయనించెన్.

౯౪౧

ఉ. ఆనళినాంబకుండు బహుఁశార్తిని దొల్తను వీరశయ్య పై
మేను గదించె, నన్న యిటుఁ మేదిని వ్రాలఁగఁ జూచి తమ్ముఁడున్
మాని స్వజీవితాశ శరఁమండలతల్పుగుఁ డయ్యె, నింతకున్
వానరముఖ్యులెల్ల నరఁవర్యులఁ జేరి నితాంతదుఃఖు లై

౯౪౨

➔ నుగ్రీవాదులు బద్ధులైన శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూడ వచ్చుట, ➔

ఉ. క్రిందును మీఁదు చూచుచుఁ బరిక్షితు లై శరపూర్ణగాత్రు లై
క్రిందను వ్రాలి యున్ననరఁకేసరులం గను చుండ నింతలో
మందత నొంద రానణజఁమార్గణవృష్టియు వేగ భానుమ
న్నందనుఁడున్ విభీషణుఁడుఁ తత్ఫలికిం బఱలెంచి వారలన్

౯౪౩

కం. కని యచ్చట ద్వీవిదాంగద, హనుమన్తైదకుముదాద్యః గాటయుతముగా
వనరుచుఁ దద్దురవస్థకు, మనమునఁ దిక్మికలుపడుచు † మల్లడి గొనుచున్. ౯౪౪
సీ. జాలువాఁజెడునెట్టి † జాజువాఁతినమేను, గాజు వాఁతినమోము † కళలవారిఁ
గాలు చేయి కదల్పుఁ † గడిమి చాలనివారి, నొయ్యనియూరుపు † లూర్పువారి
వాఁడిముల్కులు లెస్స † గాఁడినమైవారిఁ, బుట్టపట్లన బుసఁగొట్టువారి
నలుగులపాన్పున † నత్తమిల్లినవారి, హాటకధ్వజముల † సాటివారి

తే. వీరశయనశయానుల † వీరవరుల, మందవిక్రము లైయున్న † మనుజవరుల
నీరు గాఁజెడికనుల వ † నేచరాళి, మిడుక నెఱుంగక స్తృతి దప్పి † పడినవారి.

కం. వగచుచు దుఃఖభరంబున, వగరుచుచున్ మిన్నగనుచుఁ † బర్వతరిపుపె
న్బగతునియడపొడ గానక, యగచరవరు లన్నిదిక్కు † లరసిరి వృథగన్. ౯౪౬

కం. మాయావి నన్నకొడుకున్, మాయాసంఘన్ను లబ్ధమహితపరబలున్
మాయావేది విభీషణుఁ, డాయెడ నొక్కండ కనియె † నట రావణియున్. ౯౪౭

→ ఇంద్రజిత్తు శ్రీరామలక్ష్మణులు చచ్చి రని రాక్షసులతోఁ జెప్పుట. ←

కం. తనశరముల బాధితు లై, తనువు లెఱుంగక ధరిత్రి † తల్పముగా వ్రా
లినభ్రాతలఁ గని పొంగుచుఁ, దనవారికి ను బ్బెసంగ † దర్పించి యనున్. ౯౪౮

సీ. ఎవ్వరు ఖరుని నామైకశేషునిఁ జేసి, రెవ్వరు దూషణుఁ † గ్రొవ్వడంచి
రెవ్వరిచింతఁ బాఁన్నేమి యంటక మూఁడు, జాము లేగడి¹ రేల † జనకునకును
నెవ్వరు సకలకఁపీంద్రులతోఁ గూడి, కడలి సేతువుఁ గట్టి † విడిసి రిందు

నెవ్వరికడిమికి † నీలంక కలగుండు, పడె వానకారున † వాఁకపాలె

ఆ. నట్టివారి నిదిగొ † నస్త్రబంధంబులఁ, గట్టి చంపినాడఁ † గట్లు విప్ప
నఖిలనిర్జరర్షు † లైనను జాలరు, తక్కువారిమాట † తడవ నేల? ౯౪౯

కం. ఈరాఘవుఁ డీలక్ష్మణుఁ, డీరాణువ చేసి యున్న † యెల్లమగతనం
బీ రే నిష్ఫల మై చనె, శారదదినములను మేఘజాలం బనఁగన్. ౯౫౦

→ ఇంద్రజిత్తు వానరవీరుల నొప్పించుట. ←

చం. ప్లవగచమూచయంబువని † పట్టెద నిం కిటఁ జూడుఁ డంచు వా
సవపరిపంథి యూధపులఁ † జక్కడుపన్ సమకట్టి ముల్కులన్
సవకముచేత నీలుమెయి † నాటఁగఁ గ్రుచ్చియు మూట మైందునిన్
ద్వీవిదుని మూట వైచి యొకపేరలుగుం దొడి జాంబవంతునిన్. ౯౫౧

చం. డరమునఁ గాడఁ జిమ్మి జవనోద్ధతు మారుతపుత్రుఁ దాఁకఁగా
శరదశకంబు వైచి రభసంబుమెయిన్ శరభున్ గఱాక్షు భీ

¹ మూఁడుజాములేగడిక = రేయెల్ల నిదురలేదని భావము.

కరఖగయుగ్తాడితులఁగ నొనరించి కలంబవృష్టులన్
గురిసెను వాలిసూనువయిఁగ గ్రోధసమేధితశౌర్యధుర్యుఁడై.

౯౫౨

తే. వహ్నిశిఖలను నెఱిమించుఁగ బాణములను

బలిముఖులమేను లెల్లనుఁగ దొలులు గొట్టి

సింహనాదంబు గావించెఁగ జేవ యెడలి

ప్లవగకుంజరములు భీతిఁగ బడలు పడఁగ.

౯౫౩

ఉ. అంబరవీధి నిల్చి ప్లవఁగవళియుక్కు మడంచి యట్టహా

సం బొనరించి రాక్షసులఁసంఘముఁగ న్గొని యిప్పు చూడుఁడీ

యింబటి నేల వ్రాలి వికఁగఁజేషునిబద్ధశరీర మైనయు

గ్గంబు నటన్న వా రతనిఁకార్యముఁగ న్గొని విస్తితాత్తు లై.

౯౫౪

కం. జలదము లుఱిమెడువడువున, బలితపుగర్జలను నించిఁగ పార్థివులు సమి

త్తలమునఁ జచ్చిరికా యని, తలఁచుచు నమ్మేఘనాదుఁగ దన్నిరి పూజన్.

౯౫౫

కం. ఆడక కాలులుఁ జేతులు, నాడక యుచ్చావస మేమిఁగ యవనీగతు లై

గోడుకొను నన్నదమ్ములు, గూడిరి మృతి ననుచుఁగ దలఁచిఁగొని రయ్యసురుల్.

→ విభీషణుఁడు సుగ్రీవునకు ధైర్యముఁ జెప్పుట. ←

ఉ. ఎంతయు సంతసంబున నుఁగ రేంద్రజితుండును లంకఁ జొచ్చె, భూ

కాంతులయున్నిఁ జూచి దినఁకాంతతనూజుఁడు బెగ్గడిల్లి నే

త్రాంతములన్ జడిం గొనుచుఁగ నశ్రులు రాలఁగ శోకతప్తుఁడై

చింతను మోము వెల్ల నయిఁగ చేడ్పడి యుండ విభీషణుం డనున్.

౯౫౬

చం. చనునె కపీంద్ర! ప్రాకృతునిఁచందమునన్ దిగులొంద, మానుమీ

కనుఁగవ బాష్పపూరములుఁగ గార్పకు, యుద్ధము లిట్టివే కదా

యనిఁ దనగెల్పె నిశ్చయ మటం చని నమ్మఁగవచ్చు నయ్య? నీ

మనమున ధైర్య మూని గతిఁమాలిన నన్నును దేర్పు మియ్యెడన్.

౯౫౭

చం. మనకును భాగ్యశేషము రుమాధవ! యించుక యైన నున్నచో

ననఘులు భూరిశౌర్యులు మహాత్ములు మూర్ఖు దొలంగువారు పా

మ్మనయము సత్యధర్మనిరఁగ తాత్కుల కెం దపమృత్యుభీతి లే

దని యుదకార్మహస్తమునఁగ నాతనినేత్రయుగంబుఁ దుడ్చుచున్.

౯౫౮

తే. మంత్రితాంబువులను గొనిఁగ మంత్రవిదుఁడు

మార్జనము సల్పె నేత్రయుఁగ్గంబు కీశ

రాజునకు వెండి కాలసంఁగ ప్రాప్త మైన

వాక్యములు పల్కు మదితొట్టుపాటు దొలఁగ.

౯౫౯

కం.కాలంబు గాదు నీకున్, దీలు పడఁగ నిట్టిగతి; నతిస్నేహము దు

ష్కలంబున వీక్షించుటె, హేళినుతా! మరణమునకు ధీతువు నుమ్మి. ౯౬౦

సీ. కావున సర్వార్థఘాతీ నదైర్యంబు, విడువుము వానరవీర వర్య

రామచంద్రుడె తమప్రా పని నమ్మిన, దళముల నెల్లను ధలఁప వయ్య

కా దేని స్తృతి తప్పి ధీకాకుఁ డుండెడు,దాఁక నాతనికాపు ధలఁగ కయ్య

జనవరేంద్రులు లబ్ధసంజ్ఞలైనను మన,యడ లెల్ల దీర్ప సమర్థు లయ్య

ఆ. నాగపాశబంధఃసములు శ్రీరామున, కెట్టిబాధ నిడవ యింత నిజము

మరణభీతి వలదు ధీమరణించు వారి కీ,కాంతి వదనసీమఁగలుగ దెవుడు. ౯౬౧

ఉ. కావున సర్వకార్యములు క్రమము నే సరిపెట్టుదాఁక ను

గ్రీవ! నమాశ్వసిల్లు మెదఁ ధీశసమూహము నూఁడింపుమి

యీవనచారులెల్ల వికచేక్షణులై వెఱి తొట్టగిల్లఁగా

నావల నట్టె చూచి కపి,నాయక యొండొరువీనులం దొగిన్. ౯౬౨

తే. గున గునలు పోవుచున్నారు ధీవెనఁ బలాయ,మాను లగుటకు వీరినిమాన్ప వయ్య

వనచరావళి భుక్తపూర్వస్రజంబు,పోల్కి భయమును విడువంగ బుద్ధి సెపుము.

కం.అనుచు విభీషణుఁ డీగతి, వనచరవతి నూఁడిల్లఁ బలికి మఱి పలా

యనపర మగుష్టవగావళి,ననునయవాక్యములఁ దేర్చె ధీనడలక యుండన్. ౯౬౩

←→ { ఇంద్రజిత్తు రావణునితోఁ దాను శ్రీరామలక్ష్మణుల
నాగపాశబంధులఁ జేసి వధించితి నని చెప్పట. } →

ఉ. అక్కడ నింద్రజిత్తు సకలసురసేనలు గొల్వ లంకఁ బే

రుక్కునఁ జొచ్చి తండ్రికి రఘూద్వహయుగ్గముచావుఁ జెప్పినన్

గ్రక్కునఁ బీఠి దూఁకి కొడుకా! బలిరే యని మెచ్చి శీర్షమున్

మొక్కులపుంబ్రమోదమున ధీమూర్ఖుని కొఁగిటఁ జేర్చి పిమ్మటన్. ౯౬౪

కం.శ్రీరాఘవులవధవిధం, బారఁగ వినఁగాఁ గుతూహలాత్తుం డగుడున్

నారాచబంధనంబున, వారలు నిశ్చేష్టు లగుటప్రభ పాయుటయున్. ౯౬౫

కం.వినిపించె యథావృత్తం,బును సర్వం బింద్రజిత్తుముదమునను దళా

ననుఁ డుత్సహించి రాఘవ,జనితభయము విడిచివుత్తు ధీశ్లాఘించె గడున్. ౯౬౬

←→ హనుమదాదులు శ్రీరామలక్ష్మణులఁ గాచి యుండుట. →

తే. హనుమదంగదనీలగఁవాక్షు గవయ, గజ సుషేణ కుముద సల ధీకంజజాత్య

జాతపురురంభ శతవలి ధీశరభ గంధ,మాదనులు ఋషభస్కంధమర్కటుండు

కం.కృతకార్యం డై రావణ,సుతుఁ డరుగుడు లంక కంతఁ జుట్టు నిలిచి దుః

ఖితులై మిక్కిలిజాగ్ర,స్తతితో రక్షణ మొనర్ప ధీమానవనాథున్. ౯౬౭

కం.వృక్షచరు లున్న వారలు, వృక్షంబులఁ గేలఁ బూని ♦ తృణము గదలినన్
రాక్షసు లని యులుకుచు మది, వీక్షించిరి దిక్కులెల్ల ♦ విన్నున్ మన్నున్. ౯౭౧

→ { రావణుడు రాక్షసస్త్రీలతో సీతాదేవికి శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూపుఁ డని చెప్పట. } →

తే. ఆత్మజునిఁ బించి యనుర ధ♦రాత్మజాత,రక్షిణుల రాక్షసస్త్రీల ♦ రా వచింపఁ
ద్రుజట మున్నుగ వార లే♦తేరఁ బ్రీత,మానసంబున నిల్లను ♦ మానినులకు. ౯౭౨

ఉ. చచ్చిరి రామలక్ష్మణులు ♦ శక్రజిచే నని భూమికన్యతో
ముచ్చటమీఱఁ జెప్పి రణ♦మూర్ధతలస్థితులన్ నెలంత దా
నచ్చిక పుట్టఁ జూడ జత♦నంబునఁ బుష్పకమానసీమ పై
నచ్చెలి నిల్చి తోడ్కొని ర♦యంబునఁ బొం డటఁ జూపుఁ డంతయున్. ౯౭౩

ఉ. ఎవ్వనిప్రాపు నమ్మి జల♦జేక్షణ కావర మెత్తి నన్నుఁ దా
గవ్వకు లెక్క సేయ దల♦కాంతుఁడు రాముఁడు భ్రాతృయుక్తుఁ డై
చివ్వసు జచ్చె,నింక సతి ♦ చింతయు శంకయు నాశఁ బాసి యా
మవ్వరి సర్వభూషణ ను♦మండిత యై నను డాయుఁ గావుతన్. ౯౭౪

కం.ఇప్పుడు కదా తమ్మునితో, విపులఁ బరాసువుగ నున్న♦విధుఁ గనుఁగొనుటన్
వ్యసనీతాశను సతి తన,విపరీతస్థితి ననన్య♦విధగతి నెఱుఁగున్. ౯౭౫

ఉ. ఇప్పుడు భర్తపట్ల నిర♦పేక్షమనంబున నన్నుఁ దానుగాఁ
దప్పక కైకొనుం జెలువ ♦ తప్పదు పొం డన, వారు నట్టులే
తెప్పునఁ బుష్పకంబుఁ గొని ♦ దీనత వల్లభశోకతప్తయై
ముప్పిరి గొన్న తాపమున ♦ మున్గు ధరాసుత నందు నిల్పుచున్. ౯౭౬

కం.పాలికలనికీ¹ దోడ్కొని చని, రలివేణియుఁ ద్రిజటతోడ ♦ నటఁ గనె ధరపై
బలిముఖసశములు సర్వము, విలయంబును బొంది చెడిన♦విధ;మిటఁ బురిలోన్

కం.హత్తినముదమున దశముఖుఁ, డెత్తించెన్ ధ్వజము లెల్ల♦యెడఁ బ్రకటించెన్
మిత్తిని గూర్చెను వాసవ,జి త్తని రాఘవుల ననుచుఁ ♦ జెచ్చెర సంతన్. ౯౭౭

→ సీతాదేవి పుష్పకంబున నుండి శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూచుట. →

కం.పొంగెడి రక్కసమూఁకలఁ, గ్రుంగెడి కాకుత్స్థసార్భవ♦గులవానరులన్
గంగిన స్తృతి దొఱఁగిన దు,ర్భంగుల శరతల్పగతుల ♦ రాముని ననుజున్. ౯౭౮

ఉ. వ్రాలినచాపముల్ రుచులు♦వాడినరూపము లూడురోపముల్
చీలినవర్తముల్ దెగిన♦జీవితమర్తము లాడుచర్తముల్
దూలెడియూర్పులుం జెడిన♦తోరపునేర్పులు మోముమార్పులున్
ధూళిని బ్రుంగుమేను లగు♦తోయజనేత్రుల నగ్నిపుత్రులన్. ౯౭౯

¹ పాలికలను = స్వశాసము. రామలక్ష్మణులు పడయుండుచోటు.

కం. ఎన సెడివారల భ్రాతల, ననుపమ దేవప్రభావహాధులఁ బతి నా

యనవద్యగాత్ర సౌమి, త్రిని నసి తేక్షణ నితాంతఃదీనాత్మిక యై

౯౮౧

కం. కాంచుచు నెట్టులొకో యీ, యంచితమహిమాఘ్య లిట్టులై రనుచు విత

ర్కించుచు బాష్పంబులఁ గురి, యించుచు దుఃఖాబ్ధి మునీగి యీవిధి నేడ్చెన్.

→ నాగపాశబద్ధులైన శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూచి సీతాదేవి దుఃఖించుట. →

కం. నుతవతి నయ్యెద ననుచుం, బతిహీనత నొంద ననుచుఁ బలికిరి నన్నున్

క్షీతిసురులు లక్షణజ్ఞులు, హతుఁ డగుటను రాముఁ డనృతమాడిరి జ్ఞానుల్. ౯౮౩

కం. క్రతుశతనిరతుం డగును, వ్రతికి మహిషి సత్రయాగపరుషత్నిని నై

నుతిఁ గందు నంచుఁ బలికిరి, హతుఁ డగుటను రాముఁ డనృతమాడిరి జ్ఞానుల్.

కం. మతిమంతులు దైవజ్ఞులు, క్షీతిసురు లే వినుచు నుండఁ జెప్పిరి శుభసం

తతిశతము నన్నుఁ గూరిచి, హతుఁ డగుటను రాముఁ డనృతమాడిరి జ్ఞానుల్.

కం. అతులితవీరవరుం డగు, క్షీతిపతికిం బత్ని నగుచుఁ జెలఁగెద నని స

త్కృతి నని చెప్పిరి యయ్యో, హతుఁ డగుటను రాముఁ డనృతమాడిరి జ్ఞానుల్.

ఉ. పాదములందు నేకమలపాణికిఁ గ్రాలునొ యిట్టిపద్మ రే

ఖాదిసుచిహ్నసంచయముఁ లాతరళాక్షి నరేంద్రుపత్ని యై

శ్రీదయివాఱఁ బొందు నభిషేకముఁ బట్టముతోడ, నక్కటా

నాదురదృష్ట మిట్టివియుఁ నాశము లయ్యె నిరర్థకంబు లై.

౯౮౭

చం. తరుణులు లక్షణంబు లెవిఁ దాల్చుటచేతను భాగ్యహీనలై

ధర విధవాత్వమందుదురొఁ తత్కలుషాంకము లందు నొక్క రేఖ

బారయను, నిట్టి దుస్థితినిఁ బొందుట యెట్టులొ? భద్రలక్షణో

త్కరములు పద్మచిహ్నములుఁ కార్యము లేమి య డెట్లా దైవమా.

౯౮౮

సీ. సమములు నలుపులుఁ సన్నముల్ చికురముల్, కనుబొమల్ రెండునుఁ గలయఁ బడవు

రోమహీనములు వఃక్రూనలు నాజంఘలు, పలుచా లేడము లేకఁ కలసినదియుఁ

గణతలు నేత్రముల్ కరచరణంబులు, నూరులు గుల్ఫంబుఁ లుబ్బు గలవు [యు

నిద్దముల్ గుండ్రముల్ నెఱిసమంబులుగోళ్లు, లురుపయోధరములొండ్లొంటినొర

తే. మగ్గుములు చనుముక్కులుఁ మఱియు నాభి

యుబ్బుప్రక్కలు లోతునుఁ నొనరినదియుఁ

బ్రక్కలును తొమ్ము నుబ్బినఁ గ్రాలు నాదు

ననయవద్యుతి మణినిభమై తనర్చు.

౯౮౯

కం. మృదువులు తనూరుహంబులు, పదతలములఁ గాలివ్రేళ్ళుఁ బాగుగ ధరణి

పదమున నానుట భద్ర, పద్మచిహ్నము లనుచు నన్నుఁ బలికిరి పెద్దల్. ౯౯౦

కం. ఎఱుపులు నిరంతరంబులు, మఱియు సమగ్రయవరుచులు † మత్కరపదముల్
 చిఱునగు కల దని కన్యల, గుఱుతు లెఱుక కలుగు విప్రః కోటులు పలికెన్. ౯౯౧
 తే. అవనిదేవులు పలికి రే † నాధిరాజ్యమందుఁ బతితోడ నభిషేక † మందఁ గల న
 టంచుఁ దత్సర్వమును వ్యర్థ † మయ్యె నాదు, భాగ్యహీనతఁ దత్సక్తిభంగ మందె.
 కం. శోధించి జనస్థానము, సాధించి మదీయవార్త † జలనిధి బలిమిన్
 రోధించి గోష్పదంబున, బాధింపంబడిరి మఱిది † ప్రాణేశ్వరుడన్. ౯౯౩

సీ. వారుణాస్త్రంబును † వాయవ్యబాణంబుఁ, బావకాస్త్రంబును † బ్రహ్మశిరము
 నైందాస్త్ర మాదిగా † నఖిలాస్త్రమండలి, వీర లెఱింగిన † వార మఱియు
 రామునికంటికి † రణమునఁ బ్రతిపంధి, యగపడి యుసురుతో † నరుగ లేడ
 యతఁ డెంతటిమనోజ † వాఘ్యుఁ డేనియు నట్టి, వీరులఁ బర్యవశ్యమైరినిభుల
 తే. నిఱుముకొని మాయ మఱుగున † నింద్రజిత్తు, దిక్కు లేకుండు నాకల † దిక్కుగాఁగ
 నున్నరాముని లక్ష్మణు † యుద్ధవీధిఁ, బిలుకుమార్చెను నిం కేమి † తలఁప వచ్చు.

కం. రాముడు తమ్మునితో రణభూమిం దెగిపడుట కాలమున కతిభారం
 బేమెయిఁ గలుగదు దైవం, బే మేలుం గీడుఁ గూర్చ † హేతువు జగతిన్. ౯౯౪

కం. రామునకు నంత వగవన్, సౌమిత్రికి నంత వగవ † జననికి వగవన్
 నామాత్ర కేష్యఁ గౌస, ల్యామహిత తపస్వినికి న † లందురుదానన్.¹ ౯౯౬

కం. ఎప్పుడు వ్రత మీడేఱునొ, యొప్పుడొకో కనుదు సీత † నే రామునితో
 నొప్పెడిలక్ష్మణు నని మది, నెప్పుడుఁ జింతించుఁ ద్రోవ † లెదురుం జూచున్.¹ ౯౯౭

→ త్రిజట సీతాదేవికి శ్రీరామలక్ష్మణులు జీవించి యున్నారని చెప్పుట. ←

చం. అని విలపింపఁగాఁ ద్రిజట † యాసతిఁ గాంచి వచించె నేలయో
 వనజదళాక్షి యేడ్చెదు భవత్పతి ప్రాణయుతుండ, దుఃఖమున్
 గొనకుము, రామలక్ష్మణులు † గూల రటంటకు గొప్ప హేతువుల్
 వినిచెద విన్తు నేఁ గనిన † విన్ మును నాకు నెఱుంగ నైనవిన్. ౯౯౮

సీ. పతి హతుఁ డాయెనా † భటులముఖంబులఁ, గనలును ముద మేమి † కానఁబడదు
 పుష్పగం బనుపేరి † వ్యోమయానము దివ్య, మిది వీరు తెగిన ని † న్నిందుఁ గొనదు
 హతవీరసైన్యంబు † హతనావికతరి నా, నుత్సాహ మెడలి ని † రుద్రమ మగు
 నీసేన భయ మింత † యెఱుఁగక కలఁగక, రాఘవులను లెస్స † రక్ష సేయు
 తే. నిన్ని తెలిపితి నీమీఁద † నెనఁగుప్రీతి, భద్రకారణచిహ్నముల్ † పడఁతి యెఱిఁగి
 నానుడిని విశ్వసింపుము † మాను వగవు, నన్నదమ్ములు బ్రదికియ † యున్నవారు.

కం. ఆడినది లేదు కల్లల, నాడఁగఁ బోనింక నెప్పు † డంబుజనేత్రా!

యోడకు నామది కెక్కితి, చేడియ చారిత్రసఖ్య † శీలత్వములన్.

౧౦౦౦

¹ ఇప్పటి యత్తులు కోడంద్రు దీనిని గమనింపవలయు.

ఉ. జానకి వీరి. గెల్వఁగ నసాధ్యము సేంద్రసురాసురాళికిన్

మానితభద్రచిహ్నములు † మానమిఁ గాంచి వచింతు వారినె

మేనులవైఖరుల్ గనుమి † మెల్లన మూర్ఛ నలంగి యుండియున్

మానదు నైజలక్ష్మి, ద్యుతి † మాఱుఁ జూచి విగతాసుదేహులన్. ౧౦౦౧

కం. సుందరి రామసుమిత్రా, నందనులకు వగచు టుడుగు † నమ్ముము వీరిన్

మ్రందింప నెట్టివా రా, స్కందనమునఁ జాల రేల † కళవళపడఁగన్. ౧౦౦౨

తే. త్రిజట యారీతిఁ బల్కిన † దేవకన్య, పోని మైథిలుకన్య యా † పొలఁతిఁ జూచి

యంబ నీవచియించిన † యట్ల యగుత, మంచు నంజలిఁ గీలించి † యనియె నంత.

తే. మరలి చని పుష్పకము రాము † తరుణితోడఁ

ద్రిజటతో వారి లంకలో † దించుటయును

నసురకాంత లశోకవ † నాంతరము ప్ర

వేశ పెట్టిరి జానకీ † లేశమధ్య.

౧౦౦౪

కం. ఆరాక్షసలో కేళువి, హారతలం బైనమంజ † లారామము నీ

తారమణి చొచ్చి రాజకు, మారుల భావించి కాంచి † మఱి మఱి వగచెన్. ౧౦౦౫

→ శ్రీరాముఁడు మూర్ఛ దేటి లక్ష్మణుం జూచి దుఃఖించుట. ←

తే. వీరులు కీశనాయకులు † వేయివిధంబులఁ దన్నుఁ గాచుచున్

భూరితరార్తి దుఃఖమునఁ † బొక్కుచు నుండఁగ నంతలోపలన్

ధీరుఁడు సత్త్వశాలి రఘు † నేత శరోత్కరబద్ధుఁ డయ్యునున్

గూరి స్తృతిన్ నిజాంతికపుఁ ట్లోణితలంబున నున్నతమ్మునిన్.

౧౦౦౬

కం. నెత్తులువట్టులు వాఱఁగ, జొత్తిల్లినమేనితోడ † సాలిమిడి గొని గా

ధాత్తశరబంధనంబున, నొత్తోరు వయి నొగిలి యున్న † యుత్తమవీరున్. ౧౦౦౭

కం. తిలకించి దుస్సహర్తిన్, నలఁగుడుపడి యేడ్చె నాయ † నా! లక్ష్మణ! హా

యలఘుమతీ! తమ్ముడ ని,న్నిల నిట్టియవస్థఁ గంటి † నెంతటిపాపిన్. ౧౦౦౮

కం. దురమున నిటు నిర్జితుఁ డై, సారిగి పడిన కూర్మితమ్ముఁ † జూడఁగఁ గలిగెన్

ధరణి నిఁ కేటికి సీతా, తరుణియు గిరుణియును జీప † తము గీవితమున్. ౧౦౦౯

కం. నెమకిన సీతకు సమ యగు, కమలాక్షి లభింప వచ్చు † తమ లక్ష్మణుతో

సముఁ డగుతమ్ముఁడు సచివుఁడు, నమరకళావిదుఁడు దొరకఁ † జాలం డెందున్.

కం. బాణహతిఁ దమ్ముఁ డే ని, ర్యాణంబును బొందఁ గలిగె † నా నిక్క మిటన్

ఁగోణిరుహటులు గనఁగాఁ, బ్రాణంబులు విడుతుఁ గాక † బ్రదు కేమిటికిన్.

కం. ఏ మందును గౌసల్యకు, నే మందును గైకయికిని † నే మందును నా

సౌమిత్రికి భరతున కీ, సౌమిత్రిని విడిచి నేను † జనితిన యేనిన్.

౧౦౧౨

ఉ. ఎన్నఁడు నచ్చునో తనయుఁ డెప్పుడు గందునొ యంచు నున్నస్త్రీ

మిన్నకు నేమి చెప్పుదు నుమిత్రకు, నీచెడువార్తఁ జెప్పినన్

ఖిన్నత వేపమాన యయి డ్రేపు దొఱంగినధేను వై మహా

పన్నత నొంది యేడ్వ నెది డల్కుదు నే మని యూఱడించెదన్.

౧౦౧౩

చం. అడవుల కేగునీ కటు సహాయునిఁగాఁ దెక తేర కేను నా

కొడుకును బుచ్చితిన్, వనులఁ డగోల్పడి యాతని నీవు భార్యయున్

విడిదికిఁ జక్కవచ్చితిరె డీరుఁడ యొక్కనిఁ గావ నీకునున్

గడిమి దొలంగెనా? యనుచుఁ డ్రౌర్యము దోఁప నుమిత్ర పల్కినన్.

౧౦౧౪

కం. సైరించు పెట్టాకో నా, కారణమున మడిసినట్లు డక్షమఁ బడినాఁ డీ

శూరుఁ డనార్యుఁడ భృశపా, పారంభుఁడ భీ మనంగ డనగుఫల మేమీ.

౧౦౧౫

సీ. అనయంబు దుఃఖించునను నూఱడింతువే, విలపింప నిపు డేల డపలుక వయ్య

యెవ్వరి రణమున డనేపు మాపుదు వట్టి, యనురులచే హతుఁ డైతె తండ్రి

శరతల్పమునను నెత్తురు గాఱ శరజాల, వృతుఁడ వై సంధ్యార్కు డననసె దీవు

ఘనబాణహతమర్తతను బల్కుఁజాలమి, వ్యధఁ బ్రేమదృష్టులఁ డబలికె దీవు

తే. వనములకు నొంటిగాఁ జనువాఁడ ననుచు, వెంట నెటు లీవు వచ్చితోవీరవర్య!

యటుల యమలోకమునకు నీవరుగ నొంటి, నేను దోడన వచ్చుట డనీతిగాదె.

తే. ఇష్టబంధుజనావృతుఁ డీతఁ డెప్పు, డయ్య నేవేళ నన్నుఁ దా డననుసరించు

నట్టిగుణశాలి దురదృష్టుఁ డైననాదు, తెలివిలేమిని నిట్టిదుస్థితిని గాంచె.

కం. కోపించితి నేని నయో, పాపం బీలక్ష్యణుండు డప్రతిగా ననుఁ దా

నేపాటనేని యహితం, బో పరుషమొ పలుకఁ డెఱుఁగ డమొగమునవిటుపేన్.

చం. అసమునఁ గార్తవీర్యుఁడు మహాంబక పంచశతంబు లొక్కటన్

వెనఁ బరఁగించులోన భృశవేగమునన్ బలుఁ డీతఁ డన్నియే

మనులక వైచుఁ, ద్రుంచు శతమన్యునియస్త్రము లస్త్రపాళి, నీ

యనమనుభోచితుండు దెగి డహా! ధరణిం బడియున్నవాఁ డయో.

౧౦౧౬

తే. ప్రతి న చేసితి రాక్షసరాజుఁ జేయు

వాఁడ నంచు విభీషణు డబాస దప్పె

నట్టియన్మతోక్తి యిపుడు నాయవయవముల

నిప్పువలె గాల్చు చున్నది డనేర సైఁవ.

౧౦౧౭

→ శ్రీరాముఁడు సుగ్రీవుతోఁ గిష్కింధకుఁ బొమ్మని చెప్పుట. →

శా. నీ వీమూర్తమునంద యంగదు నలున్ డనీలున్ బలంబెల్లను

గ్రీవా! తోడ్కొని పొమ్ము నిల్వ కిట వార్ధిం దాటుమీ యేలనా

- దేవారాతిపరివృథుండు కినుకన్ ♦ దృష్టించి నాలేమి నీ
పై వచ్చున్ హితసైన్యయుక్తుఁ డయి, పోవం దెప్పురం బత్తటిన్. ౧౦౨౧
- సీ. అన్యులు గావించునట్టివా పావని, సమరానఁ జేసినసాహసములు?
ఈజాంబవంతుండు ♦ నీగవాత్సుండును, జలిపినకృత్యముల్ ♦ పలుక వశమే?
తారేయుతెంపు నాతరమె వక్కాణింప, మైందుండు ద్వివిదుఁ డమందబలులు
కేసరి సంపాతి ♦ చేసినకార్యంబు, లలఁతులా? యే మని ♦ యాడువాఁడ?
- తే. గజుఁడు శరభుండు గవయుఁడు ♦ గంధమాద, నుండు లోనగుకీశు లుద్దండవృత్తి
మన్నిమిత్తంబు ప్రాణముల్ ♦ మఱచి తెగిరి, మెచ్చితిని వీరి నెల్ల నోసచ్చరిత్ర!
కం. నీవు సుహృత్తును మిత్రుం, ఙ్గావాఁ డెంతెంత జేయ ♦ నగు సంతయు ను
గ్రీవా! ధర్మభయంబునఁ, గావించితి దైవ మణఁపఁగా నరు వశమే. ౧౦౨౩
- కం. వానరవరులారా! కడు, పూనికమై మిత్రకార్యమును జేసితి రే
మానసమున మెచ్చితి మీ, కానతి యిడినాఁడ నరుగరయ్యా స్వేచ్ఛన్. ౧౦౨౪
- చం. అనవుడు నెల్ల వానరులు ♦ హా యని కన్నులు వాఁచ బాష్పముల్
కనుఁగవనుండి వెల్లువలు ♦ గట్టఁగ నేడిచి రింతలో ననీ
కినులను నందు నందుఁ బరికించి దృఢంబుగ నిల్చి గాఢపుల్
పెనుపటి యున్న చోటికి విభీషణుఁడుం జనుదెంచెఁ జయ్యనన్. ౧౦౨౫
- కం. అంజనధరాధరంబున, కుం జతయై గద ధరించి ♦ గొబ్బునఁ జనుదే
రం జడిసి యింద్రజిత్తని, యంజాయించుచును బాటె ♦ నగచరకోటుల్. ౧౦౨౬
- కవులు విభీషణుని నింద్రజిత్తనీ భ్రమించి పరువెత్తుట. ←
- సీ. వాతూలహతిఁ బటాపంచ మామబ్బుల, భంగిని దనసేన ♦ పరువు వెట్టఁ
గనుఁగొని సుగ్రీవుఁ డనియె నీసైన్యంబు, కడలినడుమ సుడిగాలులకును
దిరుగుడుపడునావకరణి నల్లాడెడిఁ, గత మేమొ యనఁగ నంగదుఁడు పల్కు
వీరులు రాజకుమారులు రాముఁడు, సౌమిత్రి మార్గణజాల నిహతు
- తే. లగుటె కారణ మన సుతు ♦ ననియె సూర్య
పుత్రుఁ డది కాదు మఱి యేదొ ♦ పుట్టఁబోలు
నాయుధంబులు విడనాడి ♦ యదరి బెదరి
నిలువుచూపులు విన్న మోములును గలిగి ౧౦౨౭
- తే. ఉఱుకుచున్నార దెసలందు ♦ నెఱయఁ బిటికి
కండ లందఱు నిసి నానగండ¹ లగుచుఁ
బడినవారిని దాటుచుఁ ♦ బ్రక్కవారి
నీడ్చుకొని పోవుచున్నవా ♦ రింతయేల? ౧౦౨౮

¹ నానగండలు = సిగ్గువిడిచినవారు.

కం. అనులోన విభీషణుడును, దన కేలన్ గద ధరించి ♦ తటియగఁ జని దీ

వన లిచ్చి యినజనకు రా,ముని లక్ష్మణుఁ జూచు చుండె ♦ మునుఁగుచుఁ జింతన్.

చం. వనచరలోకభర్తయుఁ బ్లవంగమభీషణు నవ్వీభీషణున్

గని నికటస్థు భల్లుకనిఁకాయపతిం గని యివ్వీభీషణుం

గని కపికోటి రావణియ ♦ క్రవ్వుటి వచ్చె న టన్న శంకచే

గనుకని పాటెడిం, దెలిపి ♦ క్రవ్వులుపం గదె వారి నెల్లరన్.

౧౦౩౦

కం. అనవుడును జాంబవంతుఁడు, వనచరసంఘాతమెల్లఁ ♦ బరువిడుమార్గం

బున కడ్డ మగుచు నిట్లనుఁ, దనచేతుల నెత్తి కడును ♦ దారరవమునన్.

౧౦౩౧

చం. వెఱవకుఁడీ కపీంద్రులు! విభీషణుఁ డీతఁడు, శక్రజిత్తు గాఁ

డుఱుకకుఁడీ విజం బరయ ♦ కూరక యంధత గొఱ్ఱెదాఁటుగ,

న్బిటికితనంబు పోత్తకము ♦ నేర్చితి రెన్నఁడు? చాలు నింకఁ గ్ర

మ్ముఁ డన వారు ఋక్షవిభుఁమాట మెయిం జని యివ్వీభీషణున్

౧౦౩౨

కం. కని విగతభీతి నుండిరి, యనఘుండు విభీషణుండు ♦ నాశుగచితులన్

ఘనబలుల రామలక్ష్మణులను గని వగపాటుమెయి జలంబులఁ గనులన్

౧౦౩౩

→ దుఃఖించు విభీషణుని సుగ్రీవుండు దేర్చుట. ←

కం. తుడిచి భృశదుఃఖభరమున, మిడుకుచుఁ బలవించె హా య ♦ మేయబలాధ్యుల్

కడుసాత్త్వికు లాజప్రియు, లడఁగిరిగా కూటయోధు¹ ♦ లగునసురులచేన్. ౧౦౩౪

తే. క్రూరచిత్తుండు మాయన్నఁకొడుకు వీరి, ఋజుపరాక్రముఁను మోస ♦ నిజపలాశి

వక్రబుద్ధిని బీడింప ♦ వ్రాలియున్నవారు ముల్కులతో ముండ్లపండు లనఁగ.

ఉ. ధీరుల నేరిఁ జేరితిఁ బ్రతిష్ఠను గోరి² నరేంద్రు లిద్ద టి

తీరున మిత్తిఁగూరెడిగతిం బడినా, రిక నేను మగ్గడన్

గూరియుఁ జచ్చిన ట్లయితిఁ ♦ గుంతితరాజ్యమనోరథుండ నై²

కోరిక యుం బ్రతిజ్ఞ సమఁకూడె దశాస్యున కేమి పాపమో.

౧౦౩౬

కం. అని విలపించువిభీషణుఁ, దనకౌఁగిటఁ బొదివి పలుకుఁ ♦ దరుచరవిభుఁ డ

ల్లన లంక నీవ యేలెదు, తనయులతోఁ గనఁడు కాంక్షితము రావణుడున్.

చం. పగవకు మయ్య వీరి కొకఁబాధయుఁ గల్గదు, మూర్ఖు దేఱినన్

బగతుని సైన్యయుక్తుఁ డగుఁపంక్తిముఖున్ విజళింతు, రంచు నొ

ప్పగుగతి నూఱడించుచు నిజాంతికవర్తి సుషేణుతోడ నో

యగచర! లబ్ధసంజ్ఞల నరాధిపులం గొని కీశసేనతోన్.

౧౦౩౮

కం. చనుమీ కిష్కింధకు నే, దనుజేంద్రు సపుత్రమిత్రఁతతిబాంధవునిన్

దునిమి కొనితెత్తు సీతన్, మును నప్తశ్రీని నమరఁముఖ్యునిమాడ్కిన్.

౧౦౩౯

¹ కూటయోధులు = మాయాయుద్ధము చేయువారు. ² ఉత్తరపీఠికఁ జూడుఁడు.

➔ సుగ్రీవునితో సుషేణుడు సంజీవకరణిఁ దెప్పింపుమని చెప్పట. ➔

సీ. అనుడు సుగ్రీవుతో • ననియె సుషేణుండు, తొల్లి దారుణ మయి • చెల్లెఁ గలమా
మమరాసురుల కందు • నసమదానవశర,నిహతి బృందారకఁనిచయ మెల్ల
వ్రాలి సొమ్ములు వోయి • ప్రాణముల్ విడువంగ, నమరగురుండు విద్యాప్రయుక్త
మహితోషధులచేత • మా నెను దద్బాధ, నవియు ఊరాంబుధిఁప్రాంతమునను
తే. గలవు సంపాతి పనసాదికపులఁ బంపి, వేగ దెప్పింప వయ్య కఁపిప్రకాండు
లెల్ల రెఱుఁగుదు రచ్చోటు • నీమరుత్త,నూజఁ బంపుము బలియుండుఁ తేజ మెఱసి
తే. తెచ్చు; సుధకయి దేశతల్ • ద్రచ్చి రెచటఁ, గలశవారాశి నచ్చోటఁగలవుద్రోణ
చంద్రకుధరంబు లందు విశల్యకరణి, దివ్యసంజీవకరణియుఁ • దేజరిల్లు. గంరగ
కం. ఓషధులు నిలిపి రసుర, ద్వేషులు వేవేగ వానిఁ • దెచ్చును మనుచున్
భాషించు చుండ్ల నీలో, ఘోషము వినవచ్చెఁ జెవుడుఁగొలుపుచు ఘనమై. గంర౨

➔ గరుత్మంతుఁడు శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూడ వచ్చుట. ➔

కం. విడివడి మబ్బులు చెదరఁగఁ, కడలి కర శృంగసి యల్లఁకల్లోలముగా
గడగడ లాడఁగ మేదిని, గడు సద్వీపద్రుమంబుఁగా లవణాబ్ధిన్. గంర౩

కం. మూలములతోడ భూరుహ, జాలంబులు విఱిగి కూలఁ • జండనమీరం.
బోలి నువయించె నుడివడి, వ్యాలంబులు బెదరి పఱచి • యంబుధి దూఁకెన్.

ఉ. వెంటనె సంజ్వలద్దహనుఁపెంపున వెల్లుచు వైన తేయుఁడున్
మింటను దోచెఁ, దోచుటయు • నీరజనేత్రులఁ జుట్టియున్న యా
తుంటరిపాఁపపువ్వులును • దోన యథాయథలై భయంబు లో

నంటఁగఁ బాఱి దూఁకె లనఁజాంబుధి; నగ్గరుడుండు డాయుచున్ గంర౪

కం. కాకుత్స్థులఁ గని యలరుచు, శ్రీకరచంద్రాభముఖకుఁశేషయయుగ మ
స్తోక ప్రేమను నివరఁగఁ, బ్రాకటగతి మాసె మేనిఁవ్రణజాలంబుల్. గంర౫

తే. ధిషణబలములు వీర్యంబు • తేజ మోజ

ముత్తమగుణంబు నుత్సాహ • మోలి స్ఫుటియు

సత్సవర్చనమును రామఁచంద్రునకును

లక్ష్మణునకును రెట్టించె • లలితరీతి. గంర౬

తే. మేనికాంతియుఁ బసిడికి • మేలుచేయి, యయ్యె నంత సువర్ణఁ డాయనఘమతుల
నెత్తి కవుఁగిట నొత్త నీఁతేశుఁ డనియె, నమితసంతోషమున వినఁతాత్తజనకు.

➔ { నాగపాశబంధనిముక్తు లై శ్రీరామలక్ష్మణులు } ➔
గరుత్మంతునిఁ బ్రశంసించుట.

ఉ. అయ్య! భవత్ప్రసాదమున • నాసురభర్తృనుతప్రయుక్త మా
నియ్యహిపాశబంధతతి • నెట్టివిపత్తును లేక యేమియున్

దయ్యక మున్నువోలెఁ బెనుధాఁకయుఁ గంటిమి, నిన్నుఁ జూడ మా
యయ్యను నాజి¹ దాత నజుఁ నాదృతిఁ గన్నటు లుల్ల ముబ్బెడున్. ౧౦౪
తే. రూపమును దివ్యమాల్యానుఁ లేపనముల, విమలవస్త్రంబులను దివ్యవివిధభూష
ణంబులను దాల్చి దివ్యతేజంబుఁ గలిగి, యొప్పు చున్నాఁడ వెవ్వండవోమహత్త!

→ { గరుడుఁడు శ్రీరామునకు హెచ్చరికగ } →
యుద్ధము సేయ బోధించుట.

కం. అనవుడు నానందాశ్రులు, కనుఁగొనలక సందడింపఁ బగవతి యను మీ
కనుఁగుసఖుండను² గరుడుఁడఁ, బ్రణతయశా! నీబహిశ్చరప్రాణంబున్. ౧౦౫౧
సీ. చనుదెంచితిని మీకుఁ సాహాయ్య మొనరింప, దానవానురులు గంధర్వులైన
నింద్రుని మున్నుగాఁ నిడుకొనివచ్చినఁ, బాపలే రీశరబంధనములు
మాయాబలంబున³ మఘవారి నిర్దింపఁ, గాద్రవేయులు విషకశినదంష్ట్రు
లిట్లు శరంబులై యేతెంచి బంధించి, రీవార్త విని రయంఁ బెసక మెసఁగ
తే. వచ్చినాఁడను స్నేహతత్పరత రామ! వీడఁ జేసితి బంధముల్ పీరవర్య!
కూటయోధులు రాక్షసకులజులెల్ల, నప్రమత్తత మీరుండుటర్హమయ్య. ౧౦౫౨
కం. అనురులకు బలము మాయయె, యనఘవినిర్మల మనస్కుఁ లగుమీకు బలం
బెసఁగు ఋజుత్వమే కావున, ననురుల నమంగవలవఁ దాహవమందున్. ౧౦౫౩
కం. దృష్టాంతం బిదె యనుచును, స్పష్టముగ గ్రహించి వారిచరితము నీ ష
ష్టాష్టకమున మెలఁగుడు మీ, యిష్టము నెఱవేటు శీఘ్రమే రఘురామా!
ఉ. నేను సఖుండ నెట్లయితిఁ నీ కని చూచెద వవ్విచారమున్
మానుము,⁴ తద్విధం బని సమాప్తము నొంద నెఱుంగవచ్చు, నా
కానతి యిచ్చెదే చనఁగఁ నప్రతిధర్మవిధిజ్ఞ! శత్రులం
దేనియు మాన వీవు కృపఁ నెప్పుడు నీరజపత్రలోచనా. ౧౦౫౪
కం. బాలురు వృద్ధులు దక్కఁగ, నీలంకఁ గలట్టియనురబృందంబుల ని
ర్మూలించి మార్గణంబుల, శీలవతిక సీత మరలఁ జెందెద వనుచున్. ౧౦౫౫
తే. పలికివారలఁ దనయంకపాలిఁ గ్రుచ్చి, తతముదం బొనగూర్చి ప్రదక్షిణించి
పవనునట్టుల యాకాశపథముఁ బట్టి, తార్క్యఁ డరిగినఁ దేటినదాశరథుల
→ శ్రీరామలక్ష్మణులఁ జూచి కపులు సింహనాదంబులు సేయుట. →
కం. తిలకించి హర్షభరమునఁ, బులకించి మదించి వాలములఁ దాచుచు గ
ర్జల నించి భేరి నినదము, బలియించి మృదంగరవముఁ బరఁగించి కపుల్. ౧౦౫౬
కం. వాయింపుచు వాద్యంబుల, మ్రోయింపుచు శంఖములనుఁ మునుపటియట్టుల్
కోయంపుచు జేయంపుచు, మాయింపుచు రాక్షసులనుఁ మార్కొని రెలమిన్.

¹ ఆజి = ఆజమహారాజు కుమారుడు: దశరథుడు. ² నీ వాహనమగుటచే; ఇది గూఢోక్తి.

³ మాయాబలము = ఆశ్చర్యశక్తిరూపబలము.

⁴ వాస్తవము చెప్పిన నవతార రహస్యము వెలువడును.

రావణవధ పర్యంత మది వెలువడరాదు.

కం.జలదాగమమున వెఱగొన, జలదంబులు మ్రోయుగతి సఃశామధ్యమునఁ
బలిముఖులభీమనినదంబులు కర్ణకఠోరముగను ధబారిఁ బారి నెగసెన్. ౧౦౬౦

→ రావణుడు కపులసంతోషమునకుఁ గారణము విచారించుట. →

మ. పటుసంరంభవిజృంభమాణకపిసంప్రాతస్ఫురద్భీషణా
ర్భటు లుద్దామగభీరకంఠనినదఃప్యాపారముల్ పర్వ నా
క్కట సంసద్గతరావణుం డులికి రఃక్షఃకాండమున్ వానరో
ద్భటకోలాహలసింహనాదములు నాదన్తేఘగర్జాచ్ఛటన్ ౧౦౬౧

కం.తలఁపించెను బట్టనముం, దలఁకించెను సాగరంబుఁ ధదలరించెను లో
నలు కించుక లేక యిటుల్, తలిరుపఁగా నేదికతమొ ధతరుచరవీరుల్. ౧౦౬౨

ఉ. ఏదియొ హర్షహేతువు కఃపీంద్రులకుఁ ఘటియిల్ల నోపు, సీ
తాదయితుండు లక్ష్మణుడు ధదారుణనాగమహాస్త్రబద్ధులై
మేదినిఁ గూలి యుండఁగ నిమిత్తము లెకయె సేన యుబ్బునే?
మేదుర మయ్యె సందియము ధమీరు వెసం జని తన్నిదానమున్ ౧౦౬౩

ఉ. ఆరసి రండు పొం డన భయాకులతం బరువెత్తిపోయి ప్రా
కారము లెక్కివానరనిఃకాయముఁ గన్గొని ముక్తబంధులన్
హరివిహారలోలసమఃరాంగణసర్దుల భీమమూర్తులన్
శూరుల రామలక్ష్మణులఁ జూచి గభిల్లన గుండె లాశరుల్ ౧౦౬౪

మ. వెలుకం బాటినమోము లొప్పుఁ జని యావృత్తాంతమున్ సర్వమున్
దెలియం బల్కిరి శక్రవైరిశరబంధీభూతనిశ్చేష్టు లా
బలధుర్యుల్ గజతుల్యపిక్రములు తత్పాశంబులం ద్రెంచి య
స్థితాండబరవృత్తిఁ గ్రాలెదరు రాజా! రాముడుం దమ్ముడున్. ౧౦౬౫

→ శ్రీ రామలక్ష్మణులు నాగపాశవిముక్తులగుటకు
రావణుడు వ్యసనపడుట. →

చం.అనవుడుఁ జింతయున్ వ్యసన ధమారట పెట్ట విషణ్ణచిత్తుఁడై
యనియె దశాన్యుఁ డేమిది నుహాపవనాశనతుల్యముల్ విక
త్తనసమముల్ పితామహవఃరప్రతిపన్నము లప్రతిపముల్
ఘనతరమత్సుతాస్త్రములు ధకా పవి వ్యర్థము లెన్నఁ డేనియున్. ౧౦౬౬

కం.అట్టిశరంబుల నింద్రజి, బిట్టుగఁ గట్టినను మరల ధవిడివడిరి రిపుల్
చిట్టలు నాబల మిఁక న, న్నెట్టును రక్షించు ననుట ధయేమో నమ్మన్. ౧౦౬౭

కం.ఒవ్వనివారలప్రాణము, లువ్వెత్తుగఁ దీయఁ జాలు ధనుగ్రశరచయం
బవ్వానుకిసమ తేజం, బివ్వీధి వ్యర్థముగఁ బోయె ధనిక నే మనఁగన్. ౧౦౬౮

➔ ధూమ్రాక్షుఁడు యుద్ధమునకుఁ బోవుట. ➔

కం. అని రోషకషాయితలో, చనుఁ డై రోజుచును బాముఁచందమున దళా
ననుఁ డను ధూమ్రాక్షునితోఁ, జనుమీ దుర్వారసైన్యఁసంయుక్తుఁడ వై
ఉ. నీవు వధార్థ మై¹ మదవఁనేచరయుక్తుఁడు రాముమీదికిఁ,
నావును వాఁడు సమ్మవముఁనన్ దశకంధరు మ్రొక్కి పోయి సై
న్యావళిఁ గూర్పు తూర్ణముగఁ నాలము చేసెద వేల? నావుడున్
రావణునాజ్ఞ సైన్యసతిఁ రాణున సిద్ధముఁ జేసి తెచ్చినన్. ౧౦౨౦

శా. ఘంటావ్రాతఘణంఘణంఘణఘణఁ క్వాణంబు నిండన్ దెస
ల్లంటల్ చిమ్మ ధగధగధగితశూఁలప్రాసభల్లాదులున్
మింటిం దన్న ధమంధమింధమధమాఁ మేయోరువాద్యధ్వనుల్
గంటుంగొంటరితుంటరక్కనులమూఁకల్ మీతె నస్తోకమున్. ౧౦౨౧

కం. డ్వేళాపూరితదిశు లై, కాలాయసదండపరిఘఁకరవాలమహా
శూలపరశ్వధపట్టిన, జాలజ్వలితాంగు లగుచుఁ సంభ్రమమతు లై ౧౦౨౨

కం. కవచులు ఖడ్గులు ధ్వజు లై, సవురుగ రాక్షసులు స్వర్ణఁసంచయయుతముల్
వివిధాస్యఖరంబులు గల, రవిసన్నిభరథములందుఁగ్రాలిరి తీవిన్. ౧౦౨౩

కం. సరసుజవో పేతము లగు, హరులపయిన్ మదకలంబు²ఁ లగునంతుల పై
సురవైరులు వ్యాఘ్రంబుల, కరణిన్ దుర్జయులు చనిరిఁ కలహోత్సురు లై. ౧౦౨౪

కం. వృకసింహముఖసునర్ణ, ప్రకటాలంకారయుక్తఁపటుఖరరాజ
ద్వికటస్యందనగతుఁ డై, చకచక్రధూమ్రాక్షుఁ డరిగెఁ సమరంబున కై. ౧౦౨౫

➔ ధూమ్రాక్షున కవశకునంబు లగపడుట. ➔

ఉ. హరివిలాసహాసరుచిఁరాననుఁ డై హనుమంతుఁ డున్న యా
ద్వారముఁ జేరఁబో శకునఁవారము మింటను గట్టె, గ్రద్దయున్
దేవపయిన్ దభాలుననుఁ ద్రెల్లె, ధ్వజాగ్రమునందు గ్రద్దలున్
వారక వ్రాలె, దెల్లనికఁబంధముఁతన్నికటస్థలంబునన్. ౧౦౨౬

కం. తొరఁగెడి నెత్తుటఁ దడియుచు, స్వరము వికారంబుగాఁగఁ సైన్యాధ్యక్షున్
బరికించి యాఘ్రిటించుచు, ధరణీతలమందుఁ బడియెఁ దబ్బుర మఱియున్. ౧౦౨౭

కం. కురిసెన్ నెత్తురు పిడుగులు, దొరలెడిగతి గాలివీచెఁ దొర కెదు రగుచున్
ధరణి వణంకెను నెల్లెడ, నిరు లఱిమెను దిశలు కాంతిఁహీనము లయ్యెన్. ౧౦౨౮

కం. వీక్షించి వాని నాధూ, మ్రాక్షుఁడు తనలోన మిగులఁ నలమట చెందెన్
రాక్షసులును మూర్ఛాగతు, లై ట్టితిపైఁ బడిరి సాధ్వీసాక్రాంతసుతిన్. ౧౦౨౯

¹ నీవు రామవధార్థమై చనుమని రావణు భావము. నీవు చచ్చుటకై పొత్తుని నోరవచ్చెను.

² మదకలము = మదపుటేనుగు.

కం.ఎట్టును ధృతిగొని సేనలు, చుట్టును దనుఁ గొలిచి రాఁగఁ జూరసూదనుఁడు
జెట్టుందిచ్చురి గమిపై, నిట్టల మగువీఁకఁ జనియెఁ నిబ్బర మొనరిన్. ౧౦౮౦

← ధూమ్రాక్షు సేనలు కపులతోఁ బోరుట. →

ఉ. ద్వారము దాటి నచ్చు సురఃవైరిని గాంచి కపీంద్రు లెల్ల హ
ర్షారభటుల్ చెలంగఁ గలఁహప్రియు లై వెన నంటఁదాకినన్
వారలనంకులాహవ మఁవారితభీషణ మై రహించె గో
త్రాదుహశూలముద్గరశఃరప్రతిఘాత మనన్యసామ్య మై. ౧౦౮౧

చం.పరశుగదాత్రిశూలశరఃపట్టినభల్లక భిండిపాలము
ద్గరముఖసాధనంబుల ముఖాముఖి రాక్షససేన పోరఁగాఁ
దరుగిరిశృంగహస్తులయిఁ దర్పితవానరకోటి రాక్షసో
త్కరములమీఁద దూఁకి ప్రవిఁదారితగాత్రముఁ జేసె సైన్యమున్. ౧౦౮౨

చం.కినుక సురారిసంఘములుఁ కేరి గదాదికసాధనాదులన్
వనచరపాళి నెత్తురులుఁ వట్టులు వాఱఁగఁ జేయ వారలున్
ఘనశరదారితాంగు లయిఁ ఖడ్గసుతాడితదేహు లయ్యునున్
వెనుచున కశ్శృంగహతిఁ వ్రీలఁగఁజేసిరి తచ్చిరంబులన్. ౧౦౮౩

మ. శిరముల్ బ్రద్దలు వాఱ మోఁచుచు రయఃశ్రీ దోఁప శాఖావళిన్
గగముల్ నేలఁ దొరంగ బాఁచుచును నిఁష్కారుణ్యచిత్తంబునన్
సరముల్ ప్రేవులుఁ ద్రొంచి వైచుచును నాఁనాభంగి దంష్ట్రాళిచే
నురముల్ వ్రచ్చిరి దొంతి గ్రుచ్చిరి జయఃప్రోత్సాహ మేపారఁగన్. ౧౦౮౪

ఉ. చింతురు శత్రుకాయములఁ జీలిక లై పడ రెండు రెండుగా
దంతురు బజ్జి బజ్జిగ నుదారరయంబునఁ జెట్లదెబ్బలన్
నొంతురు తాల అప్పల నఁనూనమహాద్భుతసృష్టిఁ గొల్పి మ
ర్దింతురు ముష్టిఘాతములఁ గ్రిందఁ బడన్ మెడఁ ద్రొక్కి యీసునన్. ౧౦౮౫

కం.రక్కసులు కపులపోటులఁ గ్రక్కిరి నెత్తురులు నేలఁ గండలతోఁ దా
రుక్కిరి బిక్కిరి యై చెడి, స్రుక్కిరి మక్కిరి మఱుంగుఁ చొచ్చిరి భీతిన్. ౧౦౮౬

కం.కూలినఖరముల ప్రోవుల, వ్రాలినతెక్కెములఁ జెడినఁగధములగుమిచేఁ
దూలినగజములచే మెయి,చీలినతురగములచేతఁ ట్టితి నిండా రెన్. ౧౦౮౭

కం.గంతుకొని చివ్వునం దమ,దంతంబులఁ గఱకుగోళ్లఁ దనుజులముఖముల్
వ్రంతలుపడ చీలిచి యము,నంతికమున కనిచి రగచఃరాధిపు లంతన్. ౧౦౮౮

కం.వ్రేలెడువెండ్రుకలును రుచి,మాలినమోములును రక్తఁ మాంసజమాదో
త్రాలకుగంధముసోకున, సోలెడు దేహములు నగుచుఁ సోకులు¹ పఱవన్.

¹సోకులు = రాక్షసులు.

➔ ధూమ్రాక్షుఁడు కవుల వధించుట. ➔

కం. కొందఱు రోషవశంబునఁ గ్రందుగఁ బైపడి శతారఁకతినతలములన్

డెందముల మోఁద వారల, మ్రందించిరి కవులు చరణఁమహిజాహతులన్.

కం. రాక్షసులపాటిపోకయు, వృక్షౌటులమీటిరాక ఁ వీక్షించుచు ధూ

మ్రాక్షుఁడు రోషకషాయిత, వీక్షణుఁడై కవిసె నహితఁబృందముమోఁదన్. ౧౦౯౧

ఉ. వాసవశస్త్రతుల్యశితఁబాణపరంపరఁ గ్రుచ్చి కొందఱన్

బ్రాసవరశ్వధాహతులఁ ఁ బట్టినముద్గరశూలఘాతులన్

ద్రాసకరాస్త్రసంతతుల ఁ దారితగాత్రులఁ జేసి గొందఱన్

భానురవిక్రమం బడర ఁ బల్విడి క్రోతుల యే పడంచుచున్.

౧౦౯౨

కం. ఎక్కడఁ జూచినఁ దానై, ప్రక్కలు చెక్కుచు నురంబుఁ ఁ బగిలించుచు మేన్

ప్రక్కలు ప్రక్కలు చేయుచు, నుక్కున నిహరించె బలమఁదోడ్పతి యెసఁగన్.

కం. తెఱపి గని సోకుమూఁకలు, నఱకఁగఁ గీశులను వారు ఁ నలిగులి యగుచున్

బఱచిరి చచ్చిరి నెత్తుటఁ, దఱచుగఁ దోఁగిరి నరాలు ఁ తఱుగుడుపడఁగన్.

కం. జ్యోతంత్రీమధురము హి, క్కాతాశసమన్వితంబు ఁ గజబృంహితసం

గీతము రణగాంధర్వం, బాతతమై వెలసె నతనిఁయాహవకేళిన్.

౧౦౯౩

కం. కార్జుకవిచ్యుతశరజా, లోర్తిపరంపరలఁ గపికుఁలోర్చిని ముంపన్

మార్కొగ మిడుక్రోతులఁ గని, ధూర్జహితగ్రావ మెత్తి ఁ ద్రుతగతి యగుచున్

➔ ధూమ్రాక్షుఁడు హనుమంతునిచే హతుం డగుట. ➔

కం. ధూమ్రాక్షునిపైమారుతి, తామ్రాక్షుం డగుచు వైచెఁ ఁ దచ్చిల వడి రా

వే మ్రొగుజవంబున ధర, పై మ్రాన్నడ కుటికి నిలిచెఁ ఁ బటుగదఁ గొనుచున్.

చం. పిడు గన వచ్చి యాశిలయుఁ ఁ బిండిగఁ జేసె రథంబుఁ గాడితోఁ

దొడితోడి వింటితో ధ్వజముఁతో రథచక్రయుగంబుతోడఁ ద

త్తడిగమితోడ దానిఁ గని ఁ దానవవీరులు వేగవంతు లై

యెడఁ జొరఁ బాటి తాఁకిరి యఁహీనపరాక్రము మారుతాత్మజున్.

౧౦౯౪

ఉ. ఆతఁడు గండుమీటి విలఁయాంతకుకైవడి స్కంధయుక్తభూ

జాతముఁ ద్రిప్పుచుం గవిసి ఁ చావఁగ మోఁదుచు ఫట్ఫటారవ

స్థితముగాఁ దల ల్పగులఁ ఁ జేయుచు శోణితవాహినిన్ సము

దూభతముఁ జేయ రాక్షసులు ఁ దూలిరి త్రస్తవిషణ్ణచిత్తు లై.

౧౦౯౫

ఉ. రాక్షసు లిట్టుపాటుటయుఁ ఁ గ్రమ్మఱనొక్కనగంబుకూటమున్

దక్షుఁడు కేలఁ బట్టి భయఁదత్వరితుం డయి మోఁద రాఁగ ధూ

మాక్షుడు సింహనాదముఖఃరాననుఁ డై గద యెత్తి మారుతిఁ
 వక్షము వ్రయ్య నేయుటయుఁ ధి బావని లక్ష్యము సేయ కుగ్గుఁ డై, ౧౧౦౦
 కం.లక్ష్మీంచి శృంగమును ధూ,మ్రాతుని నడినెత్తి వైచె ధి నతిజవమునఁ ద
 ద్రక్షఃపాలుఁడు దానం, బ్రక్షీణాయుష్కుఁ డగుచుఁ ధి బడియె ధరిత్రిన్. ౧౧౦౧
 కం.పిడు గడిచినకుధరముక్రియఁ, బడినబలాధ్యతుఁ జూచి ధి స్లవగము లెగవన్
 నుడివడి యెదవడి విహ్వల,పడి పఱచిరి లంకశ్రోవఁ ధి బట్టి నిశాటుల్. ౧౧౦౨
 కం.ఈవిధి హనుమంతుఁడు ర,క్షోపీరుం బిలుకుమాడ్చి ధి క్రోతిబలఁగముల్
 వావిరిఁ బూజింపఁగఁ దన,తావునఁ జని నిలిచె యుద్ధతత్పరుఁ డగుచున్. ౧౧౦౩

←→ రావణుడు వజ్రదంష్ట్రుని యుద్ధంబున కనుచుట. ←→

సీ. ధూమ్రాతుమృతి విని ధి తోరపుటల్కచే, దశకంధరుఁడు వజ్రదంష్ట్రుఁ జూచి
 రామలక్ష్మణుల శాఖామృగనేతతో, సంహార మొనరింపఁ ధి జనుము నీ ప
 డై వల్లే యని ధి యధికసైన్యముతోడ, నరిగె యుద్ధేచ్ఛ మాయావి యసుర
 మకుటకేయూరాది,మండితగాత్రుఁ డై, కవచంబు దొడి పట్టి ధి కార్తుకంబు
 తే. ధ్వజసమాలంకృతోజ్జ్వల,తప్తకనక,రమ్యభూషణభూషిత,రథముఁ జేరి
 దాని వలగొని యెక్కి గ,దావిచిత్ర,శూలముద్గరవరకర,వాలధరులు ౧౧౦౪
 కం.భటులు వివిధాస్త్రశస్త్రో,ద్భటులు విచిత్రాంబరులు ముదంబునఁ జన ను
 త్కటమదదంతావళములు, పటుగతి నడకొండ లనఁగ ధి బలువిడి నడవన్. ౧౧౦౫
 తే. తోమరాంకుశకరులు సం,గ్రామనిపుణు, లధికశూరులు కరులపై ధి నరిగి రల్ల
 బలము చర్వాగమమునశం,పాసమేత,గర్జదంబుదనిచయంబు,కరణిఁబొలిచె. ౧౧౦౬

←→ వజ్రదంష్ట్రుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట. ←→

ఉ. వాలితనూజదక్షిణపు,ద్వారమునన్ వెడలంగ వారిపై
 వ్రాలె విమేఘ మైన సుర,వర్తమునుండి మహోల్క లగ్నులున్
 జ్వాలలు గ్రక్కి నక్క లశు,భంబుగ భీకరరీతిఁ గూసె ర
 క్షోలయ మారఁ దెల్పుచు శ,కుంతములున్ విహరించె మింటిపై ౧౧౦౭
 కం.మృగములు రక్షోజాలము, దెగుటను సూచింపఁ దొడఁగెఁ ధి దేరకు యోధుల్
 వగచెడి భయమోహితు లై, దిగువం గా ల్జాటి పడిరి ధి ధృతిచెడి రరుగన్.
 కం.ఆమహితోత్పాతములకు, వ్యామోహిత మగుచు యోధ,వర్తము దూలన్
 భీమాహవదోహాలుఁ డై, యేమియు నవ్వజ్రదంష్ట్ర ధి డెదవడ కరిగెన్. ౧౧౦౮
 ఉ. ఆతనిరాకఁ గాంచి కపు ధి లంబరముం బగిలించునాస్పలన్
 వీతదరంబుగా నటిమి ధి భీమము గాఁగ రణం బొనర్పఁగా

జాతరుషాత్తు లాకపినిః శాచరముఖ్యై లాక ల్లోకశ్చ ని

ర్హాతసమప్రహారములః ఘాత మొనర్పంగః బూని యుద్ధతిన్.

౧౧౧౦

కం.టివ్వున అువ్విసతాలును, జివ్వలవలె వచ్చుశితవిః శిఖములు దగులన్

జివ్వను నెగిరెడిమిడుగురు, లవ్వేశం జూపఱకు మఃహాద్భుత మిడియెన్.

౧౧౧౧

సీ. ఉపలద్రుమంబులు ధివులకాలాయస, సాధనంబును దాఁక ధి జరగురవము

సరభసంబుగఁ బాటుఁస్యందనంబుల నేమి, చయముల నుదయించుఁచప్పడులును

భేరీమ్మదంగశంఘారింఖణధ్వనుల్, జ్యాలతాటంకారశబ్దములును

గరులబృంహితములు ధి హరులహేషారవంబులును గాల్పలములఁబొబ్బరింత

ఆ. లట్టహాసములును ధి నన్యోన్యతాడన, నాదములును సమితిఁవాదములును

గరము లప్పళింత ధి బెరసి యయ్యిరువాఁగుఁ, జెవుడుపఱిచె గుండె ధి చెదరఁ జేసె.

కం.అసురులు కొందఱు సాధన, వినరంబులఁ గవుల నొంప ధి వృక్షౌటవరుల్

కసిపూని ద్రుమములం గొని, పస మాపిరి శత్రుసైన్యభటవర్గములన్.

౧౧౧౩

ఉ. మ్రోడ బాహుయుద్ధము మఃహాద్భుతభంగిఁ జెలంగె వానరుల్

చయ్యనఁ గాలుసేతులను ధి జానుల ముష్టుల నొంపఁ జొచ్చినన్

గుయ్యడఁ జొచ్చె నాశరులఁకూటువ, వారలపాటుఁ గాంచి మ

బొబ్బయ్యన నుర్జుభంగి రథ ధి ముద్ధతిమైఁ బఱపెన్ మదాంధుఁ డై.

౧౧౧౪

తే. వజ్రదంష్ట్రుండు దుర్వారఁ బాణజాల, నృష్టిఁ బరఁగించి వానరఁవీరవరులఁ

గనువుగొట్టుచుఁ ద్రిజగతీకల్పనమయ, పాశహస్తకసమవర్తిపగిదిఁ దిరిగె.

౧౧౧౫

చం. వెఱ పొకయింత లేక యరిఁవీరబలంబులఁగోని కుద్ధతిం.

బఱపి రథంబు జ్యాలతిక ధి బంధుర మై మొరయంగ బాణము

లైఱపియ లేక యుండ నవలీల నిగుడ్చుచుఁ గ్రోతిమూఁకలన్

నఱకుచుఁ బాఱఁదోలుచు విఁనాశముఁ జేయుచుఁ జేవఁ జూపినన్.

౧౧౧౬

→ అంగదుఁడు శత్రుసేనపై విజృంభించుట. ←

ఉ. ఆతనిప్రాపునం గెరలి ధి యాశరవర్గ మనర్గశక్రమ

స్థితమహాస్త్రధారలను ధి జెండెఁ బ్రచండగతిం బ్లవంగమ

ప్రాతము, దానికిం గనలి ధి వాలినుతుండు యుగాంతహేతిమ

ద్భాతిని మండుచుం గదియఁ బాతె నుదగ్రమహిజహస్తఁ డై.

౧౧౧౭

శా. బాణా త్రిష్టు చదృశ్యఁ డై బలజవఁప్రావీణ్యముల్ దోఁపఁ గం

ఖాణస్యందన కేతుసూతయుతరఁక్షసైన్యసంఘంబు సం

క్షీణం పై చెడఁ గృత్తభూజములమాడ్కిన్ ఛిన్న మూర్ధాంగగీ

ర్వాణారుల్ ధర వ్రాల విక్రమకళాఁరంభైకసంరంభుఁ డై.

౧౧౧౮

కం. ఎక్కడఁ జూచిన రుధిరం, బెక్కడఁ జూచిన శవంబు † లెక్కడఁ గనినన్

రక్కసుల మేనితుండెము, లెక్కడ శస్త్రములతునుక † లెనఁగించె ననిన్ ౧౧౧౯

కం. హారంబులతో మణి కే, యూరంబులతోడ నంబు, రోత్కరములతో

సారతరశస్త్ర తతితో, శారదనిశవోలె వెలిఁగె † సమరాంగణమున్. ౧౧౨౦

కం. యుద్ధమృగంబులఁ జూచిన, రుద్రాణీవాహనంబు † దూపున భృశశౌ

ర్యోద్రేకస్ఫూర్తిని గపి, రౌద్రంబుగ రూపు మాపె † రాక్షసకోటిన్. ౧౧౨౧

↔ వానరులు పజ్రదంష్ట్రు సేనలఁ బొరిగొనుట. ↔

సీ. అంగదుఁ డిట్టు లభంగురవిశ్రీమ, మెనఁగ శాత్రవసేనఁ † గసిమసంగ

నుగ్రప్రభంజను † నుద్ధతి కోర్వక, విరియుమబ్బులమాడ్కి † విచ్చు సేనఁ

గని పజ్రదంష్ట్రుండు † కనలి శక్రాశని, సమనిస్సవనం బైన † జ్యారవంబు

చెవుడు గొల్పఁగ మహాశీవిషసంకాశ, నారాచవర్షంబు † ఘోరభంగిఁ

ఆ. గురిసి మిగిలినచ్చు † క్రోతుల నాఁగినఁ, దేటి రాత్రిచరులు † దివ్యశస్త్ర

సమితిఁ గీశయోధ † సంఘంబుపైఁ జిమ్మి, యుబ్బణంప దండి † నిబ్బరమున. ౧౧౨౨

కం. వేలకొలందుల సాధన, జాలంబుల సోకుమూఁక † సం దీక వడిన్

శైలాటయోధముఖ్యుల, పై లీలన్ విసరి విసరి † పస మాపంగన్. ౧౧౨౩

కం. చేయంగలకీశులు గ్రా, వాయుధులై కో యటంచు † నార్చుచు † గుములై

యాయామినీచరేంద్రుల, కాయంబుల నలియ నడిచి † కాలునిఁ గూర్చన్. ౧౧౨౪

సీ. గుట్టలై రాలిన † కుణసరాసుల నెక్కి, తోడేళ్లు లాడి య † స్తోకరతిని

జిట్టలుగా రేఁగి † యట్టలగుమి మూఁగి, గొండిలి సల్పె † బ్ర † చండభంగి

నందిపొందినహార † లందఱతోఁ గడు, పార గ్రద్దలు విందు † లారగించె

నల్లయేఱులఁ బుట్టె † మొల్లంపుఁ దెప్పల, నిక్కున నూరేగె † నక్కపిండు

తే. వాయసంబులు మింటఁ గా † వా చరించె, గాకగృధ్రంబులకుఁ బెద్ద † కలహ మయ్యె

నపుడు భూతభయానకం † బైనరీతిఁ, బరిధవిల్లెను నాసుర † ప్లవగరణము. ౧౧౨౫

↔ వజ్రదంష్ట్రుడు వానర సేనపై విజృంభించుట. ↔

కం. పగులుతలల్ దెగడుమొల, పొగులుమెయుల్తునుఁ గుచేతులుం బాదములై

తగులు శరంబుల నెనఁగిన, నెగులునఁ జెడి పడిరి. యామి † నీచరకీశుల్. ౧౧౨౬

ఉ. చండతరప్రతాపి కపి † సైన్యముచేఁ దమవార లందఱున్

గండటి తూలి తాఁ గన వి † కావికలై చనుచుండ వజ్రదం

ష్ట్రుండు శరాసనంబుఁ గొని † రోషసముజ్జ్వలభీకరప్రతీ

కుం డయి వానరుల్ బెదరఁ † గూరగతిం బరఁగించె నమ్ములన్. ౧౧౨౭

శా.వ్యూహంబుల్ కలఁగంగఁబాట సరదంబుం దోలుచున్ సంగరో

త్సహం బిన్నడిగా నిశాతవిశిఖాసారంబునం గీశరా

డేహంబు ల్దులుమాడుచున్ నటకుచున్ ధృష్టింప దుర్లభ్యుఁడై

బాహుతోపముఁ జూపె నాహవకళాపాండిత్యముం జాటుచున్.

౧౧౨౮

కం.తక్కక క్రోధావేశం, బెక్కఁగ నేవురును నేడ్వఁ రెనమండ్రుగఁ దా

నొక్కొకనారాచంబున, నక్కపులను గుదులు గ్రుచ్చియామికఁ బాపెన్. ౧౧౨౯

కం.ఒఱగుమెడల్ విఱగుదొడల్, నటకుడువడుకాళ్లు నగుచు యగచరవర్యుల్

విటిగి చని వాలితనయుని, మఱుఁగునఁ జొరఁబాటి రపుడు మలచపు వెఱచేన్.

→ వజ్రదంష్ట్రుఁడంగదుతోఁ బోరి చచ్చుట. ←

ఉ. త్రస్తుల నాత్మయోధులను ధారతనూజుఁడు గాంచి కిన్నమై

మస్తక మూఁచి చూపులనె మానవభోజి దహించునట్టిఁడై

శస్త్రజవంబునన్ హరి గజంబుపయిం బడుమాడ్కి దూకి య

భ్యస్తసమస్తజన్యవిధుఁ డంకిలి లేకొక గ్రుద్దు గ్రుద్దినన్.

౧౧౩౦

కం.తోమరసంఘాతంబుల, సామజమును గ్రుమ్ముగతి నిశాచరుఁడలుకన్

భీమశరసహస్రముల ను, త్రామజనుతుమేను సలిపె రక్తమయముగన్.

౧౧౩౧

ఉ. ఇవ్విధి బాణవర్షము నహీనగతిం గురియించి మర్తముల్

నొవ్వఁగఁ జేయ శక్రజుతఁ నూభవుఁ డొక్కవిశాలసాలము

నువ్వున వీచి వైవఁ గని నూల్కొని లీల సురారి భూజమున్

గ్రొవ్వున నింత లింతలుగఁ గూల్చె ధరం బడ శౌర్యసంపదన్.

౧౧౩౩

ఉ. ఆశరువిక్రమంబుతెఱఁగఁ గంతయుఁ గన్గొని శైల మొండు వే

కీశవరుండు గైకొని పకీలున వైచె ససింహనాదుఁడై

లేశముఁ గొంక కాతఁ డవలీల గదం గొని దిగ్గదాఁటినన్

నాశముఁ జేసె భూధ్రము ఊణంబునఁ దేరి సచక్రవాజిగన్.

౧౧౩౪

కం.వెండియును వాలినందనుఁ, డొండొకతరుయుక్తభూధ్ర ముద్ధతి విసరన్

గండలు గ్రక్కుచు నద్వైత్యుండు ధరన్ సోలె గదను నూతగఁ గొనుచున్.

తే. ఊర్పుచును వ్రాలి యొకక్షణం బుండి లబ్ధ, సంజ్ఞఁడై లేచి కదసిన శక్రపౌత్రు

తొమ్ము లక్షించి బిట్టుగఁ గ్రుమ్ముటయును, వాలితనయుండు నగ్గదఁ బాటఁజిమ్మె.

కం.భీమబలాధ్యులు దెగి ముష్టిముష్టిరణంబు నేయ ధీకొన ననోయ

న్యాయితఘాతములను నుద్దామంబగురక్తధారఁ దడిసె న్నేనుల్.

౧౧౩౭

కం.ఱంగారకబుధు లనఁగాఁ, జెంగక రక్షఃస్థవంగ శేఖరు లలుకన్

భంగముపడక భరంపడి, కంగా రొనరింప నందు గని స్థవగుండున్.

౧౧౩౮

చం. అవిరళపుష్పభారసముః దంచితభూమిరుహంబు వైచినన్

దివిజవిరోధి ఖడ్గనిహతిం దెగవ్రేయగఁ జూచి యార్షభం¹

బవుఫలకంబు గజ్జయలఁ నందము మీఱు కృపాణముం గొనెన్

బ్రవగవరుండు, దైత్యుఁడు కృపాణము డాలును గొంచుఁ దాకినన్. ౧౧౩౯

కం. జయకాంక్ష నిష్ఠలును నిర్దయచిత్తత నేటు పోటుఁ దాటును బలమున్

రయముం జూపుచు నొండొరు, భయపడక యుదగ్రన్మత్తిఁ బడ నడువంగన్.

ఉ. పోటులగంట నెత్తుటనుఁ బూచినమోదుగుచెట్లఁబోలి యా

మేటిమగల్ శ్రమం బడరఁ మేదిని జానుల నూఁది నిల్చుచో

వ్రేటునఁ బామువోలె నెసఁరేగి కపింద్రుఁడు దాటి మీఁదికిన్

బోటనబంతినా నసురుఁభూరిశిరంబును ఖడ్గధారచేన్ ౧౧౪౦

కం. ఖండించుటయున్ రోషోచ్ఛండత గిరగిరను దిరుగుఁచతులతోడన్

నిండురు నెత్తురులతో, మొండెంబును విడిచి త్రెల్లైఁ మూర్ధము త్రుటిలోన్.

ఉ. అంతకుపాలికిం దమబలాధిపుఁ డేగిన రక్కసుల్ భయా

క్రాంతమనంబులన్ నగచరప్రవరుల్ దలుమంగ లంకకున్

స్వాంతము పల్లటిల్లఁ జనిఁ రంతట నంగదుఁ డెల్లవానరుల్

పొంతలఁ గొల్వ నొప్పె నురఁపుంజసమర్చితశక్తుకైవడిన్. ౧౧౪౩

→ అకంపనుఁడు యుద్ధమునకుఁ బోవుట. ←

సీ. వాలిపుత్రునిచేతఁ వజ్రదంష్ట్రుండు జన్యంబునఁ గూలుటఁ యాలకించి

యమరారిభర్త ప్రహస్తుతో దుర్దమ, శౌర్యధుర్యులను రాక్షసులఁ గూర్చి

పంపు మకంపనుఁ బ్రథనార్థ మీతఁడు, సర్వశస్త్రాస్త్రవిశారదుండు

సమరసమ్ముతుఁడు శాస్త్రయు గోప్తనేతయు, మద్యాతికాముండుఁ మహితబలుఁడు

తే. ఈతఁడు జయింపఁజాలు నరేంద్రవాన, రేంద్రుల నటన్న నాతఁ డహీనసేన

భీమదర్శనరాక్షసస్తామ మొనరఁ గోలుతలు సేసి యిచ్చె నకుంతగతిని. ౧౧౪౪

చం. కలన నిలింపకోటికి నకంపనుఁ డౌట సకంపనప్రథన్

జెలఁగెడివాఁడు నీరదరుఁచిన్ జలదాగృటి నొప్పువాఁడు మే

ల్దళుకుఁబసిండిపోగులవిలాసముహేఁడు మహారథంబుపైఁ

బొలిచె సరోజబాంధవుఁడుఁ పుట్టుమలన్ వెలుఁగొందుచంద మై. ౧౧౪౫

సీ. ఈరీతి నరుగుచోఁ దేరిగుట్టంబులు, నిర్నిమిత్తంబుగఁ నేల మ్రొగ్గె

డాకన్ను చలియించెఁ డగ్గుత్తిక జనించె, వదనసీమను విన్నఁ బాటు దొడరె

బ్రతికూలవాయువుఁ భయదమై వీచె దుర్దినముగాఁ² దోచె మదినమ యయున్

ఖగమృగంబులు నించెఁ ఖరతరస్వరములు, శార్దూలబలుఁ డవిఁ సరకు గొనక

¹ ఆర్షభము = వృషభచర్మముతోఁ జేయఁబడినది.

² దుర్దినము = మబ్బు క్రమిసదినము.

- ఆ. కలని కుత్సహించె • బలలాశిసైన్యంబు, లబ్ధి తోభ మొంద • నార్భటింప
నులికి కీశ సేన • యుద్వీరుహాద్రుల, సిద్ధపతిచి నిలిచె • యుద్ధమునకు. ౧౧౪౬
- చం. ఉభయచమూనమూహముల • కుగ్రసమీక మనేకభంగియై
రభస మెలర్పఁ జెల్లునెడ • రామదళాన్యజయార్థ మై కపుల్
ఋభుపరిపంథులుం దనువు • లీయఁ గడంగి పరస్పరంబు దో
ర్విభవ మెలర్పఁ దాచిరి యిరీణపరాక్రమ ముల్లసిల్లఁగన్. ౧౧౪౭
- సీ. వారలతర్జనభర్తనగర్జలు, బధిరత్వ మొందించె • భటులకెల్ల
నొక్కచో నరుణవర్ణోపమానరజంబు, పదిదిక్కులందును • బ్రాహ్మ దొడఁగె
నొక చోటఁ బదఘట్టఁ నోద్ధూతధూళులు, చీకుల గావించె • సేనవారి
వాజినర్తంబును • ధ్వజము పతాకయుఁ, దే రనుభేదంబు • తెలియరాదు
తే. రూప మొక్కఁడుదోఁవ కాటోపజనిత, వికటసంరావమొక్కండఁవినఁగఁ నయ్యె
రాక్షసులు కొట్ట సాగిరిరాక్షసులనె, ప్లవగవర్యులు ద్రుంచిరిప్లవగవరుల. ౧౧౪౮
- కం. తనవార తెదిరివా రని, మనమున గుర్తింపరాక • మహితాంధమునన్
తనవారి నెదిరివారిని, దునిమి రుభయయోధవరులుదుములపుటనిలోన్. ౧౧౪౯
- తే. అస్రధారావ్రవాహంబు • లమిత మగుడు
క్షౌరజము రూపు మాయఁగఁ • గాన వచ్చె
గుణవశతములుఁ జచ్చినగుట్టములును
రాను లై నేలవ్రాలినవేసడములు. ౧౧౫౦
- కం. ద్రుమముల శక్తిశిలాప్రాసముల గదాపరిఘపట్టినంబులఁ గపియూ
ధము రాక్షసయూధంబును, సమరం బొనరించె నసమసాహసలీలన్. ౧౧౫౧
- కం. నఖములఁ బ్లవగులు నొంప విశిఖముల రాక్షసులు ద్రుంపఁ • జేతులఁ గ్రోతుల్
ముఖములఁ జింప శితశిలీ, ముఖములచేఁ ద్రొంచి రసురముఖ్యులు వానిన్. ౧౧౫౨
- కం. అప్పు డకంపనచోదిత, మప్పులభుక్సమితి గపుల • నడలఁగఁ జేయన్
గుప్పలు తాల్గురియించుచుఁ, గప్పిరి వృత్తాటవరులు • గం డడఁగంగన్. ౧౧౫౩
- కం. చెట్టుల గుట్టల తాలం, గొట్టుచుఁ బైకుటికి భ్రాంతి • గొలుపుచు వారల్
పట్టినయాయుధముల బిగి, పట్టున లాగిఁగొని వారి • వనుధం గూల్పన్. ౧౧౫౪
- తే. ఇంతలో వారలకు బాస • తేగుదెంచి
నలుఁడు కుముదుండు మొందుండు • బలియుఁ డైన
ద్వివిదుఁడును వృక్షముల నరివీరనమిలి
బీన్లు పెంటలు చేసిరి • భీమగతిని. ౧౧౫౫

→ అకంపనుడు వానరసేనపై గవియుట. ←

మ. సమదప్రక్రియ వైరియోధులు భుజాసంరంభశుంభదర్శిత
దమవారిక వధియించి మించుటయుఁ గ్రోధస్ఫూరతామ్రాక్షుఁడై
విమతప్రాణవినాశకారి ధనువుకా * వే త్రిస్పచుం దీప్తవే
గమునం దోలుము సారథీ! మనశతాంగంబుం బరుల్ బెగ్గిలన్.

౧౧౫౩

ఉ. అల్లదె కీశనాథు లనురాళి బడల్బడఁ ద్రుంచు చున్నవా
రల్లతలంబుఁ జేరఁ జనుమా, యట శైలమహీజసాధనుల్
పెల్లుగ నున్నవారు కపివీరులు యుద్ధము వేచి, వారలం
జిల్లులు వాఱఁ ద్రుంపఁ దమి * సేసెదఁ జూపఱ గుండెదిగ్గనన్.

౧౧౫౪

చం. అనవుడు నూతుఁ డట్ల తనస్యందన ముద్ధతిఁ దోలఁగా నకం
పనుడును దీప్తబాణచయఃపాతపురస్సరుఁ డొచు వారిపైఁ
జని సరఘావితానముల¹ చందమునం బరఁగించి శస్త్రముల్
వనచరపాళి మూర్తమున * లా వఱి తూలఁగ నేసి యార్చినన్.

౧౧౫౫

కం. ఆతనికోల్తలకుం గా, కాతతదరమునను వీఁగునగచరవరులకా
వాతాత్మజుండు గని యా, దైతేయున కెదుట నిలిచె * దర్ప మెలర్పన్.

౧౧౫౬

→ హనుమంతునిచే నకంపనుడు హతుం డగుట. ←

కం. హనుమంతునిప్రాపును గని, వనచరయూథాధినాథవర్గము మోదం
బునఁ బొదలి బలము గొని క్రం,దనములెసఁగ వైరిసేనఁదాఁకెం గినుకన్.

౧౧౫౭

మ. తనమ్రాలం బవమాననూనుడు మహీధ్రప్రక్రియకా నిల్చినకా
జనితామర్షకుఁ డయ్యకంపనుడు పర్జన్యండు ధారావళికా
మునుఁగం జేయుగతికా శరావళులచే * ముంచెం దదాసార మే

పున నార్షభ్యము² వాన పైతొరఁగఁ గొమ్ముల్ వంచుచందంబుగన్

౧౧౫౮

కం. శిర మొక్కయోర వ్రాలిచి, సరకు గొనక వానిచక్కి * నమదగజంబుం
బురిడించుచు నుద్రేకిత, నెరవడిఁ జన రక్కసుండు * నివ్వెర గొనుచున్.

౧౧౫౯

కం. తొలఁగి చని బాణవర్షము, నిలుపక కురియింప మండునీరజహితునికా
దలఁపించుచు నాహనుమయుఁ, దలఁగక గర్జించి వానిఁ * దఱుముకొని చనెన్.

ఉ. వెంటనె పాటివచ్చుకపివీరునిపై ననురుండు వేగియై
మంటలు గ్రుమ్మరించు శితమార్గణముల్ పరఁగించి నొంచినకా
గంటున సాధనం బెదియుఁ * గైకొనకుంట దలంచి పాతుతో
నంటఁగఁ బీకి శైల మొకహస్తమునం గొని బొబ్బ వెట్టుచున్.

౧౧౬౦

¹ సరఘా వితానములు = తేనెటీగల గుంపు.

² ఆర్షభ్యము = ఆబోతు.

కం గిరగిర ద్రిప్పుచు నముచిన్, స్వరుకరుఁడై¹ మున్నుత్రిదశఃపతి దటిమినయ
క్కరణి నకంపనుఁ దలుమంగ, సురవైరియు దానిఁ జూచి ♦ సూటి మెఱయంగన్.

చం కట కగునర్థచంద్రవిశిఖంబుల దవ్వుననుండియే గిరిం
దులు మొనరింపఁ గేసరితఃసూభవుఁడుం దనకొండ మింటనే
నలు మయి పోక గన్గొని ఘనం బగుకిన్కను నశ్వకర్ణమున్
బిటబిట వేరుతోఁ బెటికి ♦ వేగమ యెత్తి హసించి త్రిప్పుచున్.

౧౧౬౬

మ. పదఘాతంబుల భూమి కంపిల భటాశ్వస్యందనవ్యూహమున్
రది²సంఘాతము నుగ్గునూచముగ రాత్రస్ఫూర్తిఁ దున్నాడుడున్
బెదరెం బాటఁ గృతాంతుఁ గన్నవగిదిన్ ♦ విద్యేషిసైన్యంబు, దు
ర్గదుఁడై చావకళాప్రవీణత రహింపన్ రాక్షసాధీశుఁడున్.

౧౧౬౭

ఉ. సాలముఁ ద్రుంచివైచి శరఃజాలవ్రణీకృతదేహుఁ జేసినన్
గాలిసుతుండు నెత్తురులు ♦ గాఱుశరీరముతో విధూనున
జ్వాలకృశానునట్లు నుమఃసంచయరంజితకింశుకాగమున్
బోలి సమగ్రసత్త్వమున ♦ భూరుహ మన్యము పట్టి త్రిప్పుచున్.

౧౧౬౮

చం. పరులకు దుర్నిరీక్షుఁ డయి ♦ బాధరుషాపరిపూర్ణచిత్తుఁడై
కరములరెంట బిట్టుగ నకంపను శీర్షము వ్రయ్య మోదినన్
సురపరిపంథి నేలసయి ♦ సోలెను సీలైచు, దక్కురక్కసుల్
ధరణి వణంకినన్ ద్రుమవిఃతానములట్టులు వ్రాలి రుర్వి పై.

౧౧౬౯

సీ. మోదరసావేశమునఁ గవుల్ దలుమంగ, సంభ్రాంతచిత్తులై ♦ చావుభీతి
విరిదలల్ దడఁబడుచరణంబులను గల్గి, త్రోద్రోపులుగఁ బడఁద్రోసి కొనుచు
నొండొరులను మీటి ♦ యుటికిరి లంకకు, వెనుప్రక్క మఱిమఱి ♦ కనుచు నంత
హరిసమూహంబులు ♦ హనుమంతు శ్లాఘించె, నిరుపమబలుఁడవు ♦ నీవ యనుచు
తే. నతఁడు ప్రతివాక్యముల వారిఁ నాదరించె, మీరు దోడ్పడ నాకెది ♦ మేర యనుచుఁ
బ్లవగులును బొంగి యూపిరిపట్టునంత, బిగ్గ కేకలు వైచిరి ♦ ప్రియము చెలఁగ.

కం. కొఱకొఱ ప్రాణంబులతో, గుఱ గుఱ మను గొంతులోనిఁ గుఱకలతో న
త్తటి నుండిన రాక్షసులన్, బటబట వెన నీడ్చి పాఱవైచిరి కీశుల్.

౧౧౭౦

చం. బలియు నకంపనుం దునిమి ♦ పావని తేజస మీఠె నయ్యెడన్
బలిని నడంచి మించు నలఁవామనుభంగిని, రామలక్ష్మణుల్
వలిముఖనేతయున్ దనుజవల్లభుఁడున్ దివిజావళుల్ మహా
బలసుతుమేలివాక్యములఁ ♦ బ్రస్తుతి సల్పె ముదంబు పెంపునన్.

౧౧౭౧

¹స్వరుకరుఁడు = వజ్రహస్తుఁడు. ²రది = ఏనుఁగు.

←→ రావణుడు ప్రహస్తుని యుద్ధమునకుఁ బొమ్మనుట. →

సీ. అనిలో నకంపనుం ధడంతకాతిథి యయి, చనుట దశాస్యండు ధవిని యొకింత
దీనుడై మంత్రివిఠానంబుతో మంతనం బుండి యించుక ధనాటియుదయ
కాలంబునం బురిఁ ధగలయంగ నలువంక, యరిగి సేనలచొప్పు ధనరసి చూచి
కాపు లెసైని యుంట ధకన్గొని కపిసేన, చుట్టు ముట్టడిగొన్నప ట్టెటింగి
తే. మన్యుపరిదగ్ధచిత్తుడై ధజన్యనిపుణు, సంతికస్థుఁ బ్రహస్తుని ధనతఁడు పలుకుఁ
గోట ముట్టడి డింపించుఁబాట యొండు, కలను దక్కఁగ వేటొండు ధగానరాదు.

సీ. ఈమహాభారంబు ధనే నొండె ననుజుండు, కుంభకర్ణుండు నిఁకుంభుఁ డొండె
సేనాని వగుయోధఁశేఖర! నీ వొండె, నింద్రజితుం డొండె ధనింత గాక
యేవారు చతురులు ధమోవఁగఁ జెప్పుమా, దాన నీవలసినఁదానవాళిఁ
గొని యని కేగుము ధక్రోతులు నీధాటి, విన్నంత వెఱిగొని ధవిచ్చువారు

తే. బెదరుగొడ్డులు నవినీతు ధలదరుగుండె, వారు కీశులు నీమహాఽర్భటుల విన్న
సైఁచువారలె? సింహగఁర్జనము విన్న, వారణములట్టు లూడనిఁబాడువారు.

తే. సేన లేకున్న నే మొకో ధచేయువారు, రామసౌమిత్రు లెడలంగ ధరాజసంబు
దిక్కు గానక వడిచెడి ధదీను లగుచు, నీకు లోపడువారలు ధనిశ్చయముగ.

చం. మరణము గల్గు నిక్కముగ ధమందిరమం దిపు డూరకుండినన్,

మరణము సందియంబు రణఁమండలి, గెల్తుమొ యేమొ, కొంతయేన్

దొరకొనినన్ శుభంబె కద ధదోర్బలధుర్య! హితంబుఁ బల్కుమి

మరణము వీట మేలొ రణఁమండలమందున మేలొ యోధకున్?

౧౧౭౬

చం. అనవుడు వాహినీపతి దశాస్యనితో ననురేంద్రు శుక్రున

ట్లను నీదియెల్లఁ బూర్వమె సమర్థులు మంత్రులు నేను యోజనం

బొనరిచినార, మేకమతముం గొనకుండుట యెల్లవారమున్

బని చెడియెన్ వివాదమునఁ ధబల్కెద నామత మాలకింపుమి.

౧౧౭౭

కం. శ్రేయము జానకి నిచ్చుట, చేయవ పో యట్లు రణముఁ సేయుట శుభ మం

చీయనువున నేఁ జెప్పిన, వైయర్థ్యము గలిగె భేదఁవాదముచేతన్.

౧౧౭౮

చం. అది యటు లుండ నిమ్ము వివిధార్థములన్ బహుమానవాక్కులన్

ముదమునఁ దన్ని యెల్లపు డఁనూనగతిన్ నను సత్కరించి తీ

వద నిది నాకు నీఋణము ధసంతయుఁ దీర్పఁగ, నిట్టివేళ నే

బ్రదుకఁగఁ గోరి డాఁగుదునె ధపార్థివ! యంతటితీపె ప్రాణముల్?

౧౧౭౯

కం. పుత్రకమిత్రకళత్ర, త్రేత్రధనావళుల నాన ధసేయను నీకై

గాత్రము రణసవమున నే, మాత్రము పిలుసవక వేల్పు ధమది నమ్ము పతీ.

౧౧౮౦

→→ ప్రహస్తుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట. →→

తే. అనుచు సేనాని నిజబలాధ్యక్షుతోడఁ, జటుల సైన్యంబుఁ గొని రమ్మక్షణములోన
మచ్చితాశుగవినిహతమర్కటాళి, మాంసముల మెక్కు మాంసాదమండలంబు.

తే. అబ్బలాధ్యక్షుఁ డెల్ల నాయత్తపటుపఁ, దిగ్గనానావిధాయుధదీప్త మనుర
బలమతంగజసైంధవాకులమునయ్యె, లంకయంతయుఁ ద్రుటిలో భయంకరముగ.

తే. జాతవేదుని వేల్చిన నేతిపొగల, వాసనలచేత బ్రాహ్మణవరుల సర్ప
చేసి యర్పించునుమముల శ్రీసుగంధ, ములఘుమాయించెనగరంబుమూలమూల.

కం. హారంబుల బలువివిధా, కారంబుల మంత్రితములఁ గలహోద్యమహ
ర్వారంభులు మేను లలం, కారంబులు చేసికొనిరి శ్రవ్యాదవరుల్. ౧౧౮౪

కం. మై మఱువు దొడిగి కేలను, భామానితకార్డుకములు పట్టి నిజం బౌ
హామిక దశకంఠుఁడు గన, నామోదముతోడ వచ్చి రసురవరేణ్యుల్. ౧౧౮౫

సీ. సకలాస్త్రశస్త్రసంఘాయసంయుతంబును, బటుతరాజానేయవాహితంబు
రణకళాకుశలసారథిచోదితంబును, నిష్ఠురజలధరనిస్స్వసంబు
ప్రత్యక్షశీతాంశురవిభాస్వరంబును, హాటకజాలసమంచితంబు
భయదదర్శికరధ్వజదుర్ధరంబును, సురథగుప్తిరథాంగశోభితంబు

తే. నన్యవస్త్రపహాసిప్రభాధికంబు, నైనరథ మెక్కిరావణనాజ్ఞబూని
శంఖదుందుభినిర్ఘోషసంకులంబు, నైనసైన్యంబుతోడ సేనాని వెడలె. ౧౧౮౬

కం. నిర్జరహృద్యేదకముగఁ, బర్జన్యనదోపమానబహుళరసముతో
గర్జిల్లుచు భుజశౌర్యావర్జితపరిపంథి యాహవస్పృహఁ జనియెన్. ౧౧౮౭

→→ ప్రహస్తున కవశకునంబు లగవడుట. →→

సీ. ఘోరస్వరముల దిక్కుటముల్ వ్రయ్యంగ, భీమరూపులు మహాభీమతనులు
మున్నగా నడువ సమున్నతుండు సరాంతకుండు మహానాదకుంభహనులు
సచివు లీనల్వరు శ్వపరివారములతో, బలసి రాఁ జనెఁ దూర్పుద్వారమునను
వానిప్రయాణరంబు సేనాక్షేప్త, లును లంకలో నున్నదనుజతతికి

ఆ. గుండె లగలఁ జేసెఁ గూపెట్టె సర్వభూతము లమేఘదివి బ్రదక్షిణముగ
రథముఁ జుట్టి పక్షిరాజులు తిరుగాడె, నదరు లుమిసె వఱడులతనికెలన. ౧౧౮౮

చం. పరుషముగాఁ బ్రభంజనుఁడు వారక వీచె గ్రహాళు లెల్ల సం
బరమునఁ బోరఁగాఁ దొడఁగె వ్రాలె మహోల్కలు మేఘవారముల్
ఖరతరరావముల్ నినిచె గ్రద్దధ్వజంబున దక్షిణాస్య మై
యిరుదెస గీలుకొంచు హరియించె సమస్తము వానితేజమున్. ౧౧౮౯

తే. జాటిపడె జేతి సెలగోల ధ సారధికిని

జాచకట్టుగఁ బడియెను ధ సైంధవములు

సమతలమునందు వసుదుర్ల ధ భము స్వతేజ

మపుడు త్రుటిలోన సముసె బ్రహ్మస్తునకును.

౧౧౯౦

చం. పొడగని యిట్టిదుశ్శకునముల్ మదిఁ గొంకక ఖ్యాతపౌరుషం

డుడుగనితీవ్రవేగమున ధ నుగ్రగతిం జను తేరఁ గ్రోతులున్

బుడమి వడంకు ఘోషములు ధ పుట్టఁగఁ గొండలఁ జెట్లఁ బీకుచున్

నడచిరి వాని నెత్తికొని ధ నాదవిదారితదిక్సమూహు లై.

౧౧౯౧

ఉ. అంకెలు వైచుకోడెల తేఱంగున నయ్యిరువాఁగు నొం డొరున్

బింకము మీఱఁ గన్గొనుచుఁ ధ బిల్చుచు తొప్పుచు యుద్ధలంపటుల్

గొంకును జంకు లేనితమిఁ ధ గో యని యార్చుచు డాసి రంత ని

శ్శంకము నహ్నిలో మిడుతఁచందమునం గపిరాజవాహినిన్

౧౧౯౨

కం. కుమతి ప్రహస్తుఁడు గెలువం, దమకపడుచుఁ జొచ్చె నిట్లు ధ తతభీమగతిన్

దమసేనలపై నడరెడు, తమిచరుఁ గని రామవిభుఁడు ధ దరహాసముతోన్.

౧౧౯౩

→ ప్రహస్తసేనలు వానరులతోఁ బోరుట. ←

కం. పలుకు విభీషణుతోడన్, బలితపుబలములు భజింప ధ బలు పగుమేనన్

గలనికి వచ్చినవాఁడా, బలియుఁ డెనం డనఁగ నతఁడు ధ వచియించె నిటుల్.

ఉ. ఈతఁడె రావణానురునిఁ యెంతయునమ్మినజోదు శూరుఁడున్

ఖ్యాతపరాక్రముండు మహిఁ తాస్త్రవిదుండు సమస్తవాహినీ

నేత త్రభాగ సైన్యయుతఁ నిఘరకర్తుఁడు వీర్యవంతుఁడున్

వీతభయుండు రామపృథిఁ వీవర! పేరఁ బ్రహస్తుఁ డం చనన్.

౧౧౯౪

శా. ఈలో వాఁడు నదత్సరారియుతుఁ డై ధ యెంతేరుషం బ్రస్ఫుట

క్షేప్తశాజాలవిభిన్నదిక్కుహరుఁడై ధ జేయంచుఁ బైవచ్చినన్

గోలాంగూలచయంబు భూమిరుహముల్ ధ గొండ ల్వేసం గొంచు ను

ద్వేలక్షిప్రగతిన్ సమిర్ష్యను గ్రుధాంధీభూతచేతస్కమై.

౧౧౯౫

కం. ఎదురుకొనెన్. శూలంబులు, గదలున్ రోకండ్లు శక్తి ధ ఖడ్గాశుగముల్

గుదియలు బరిసలు బరుచులు, మొదలగుకైదువులు మెఱయఁ మొగి రక్కసులున్.

ఉ. తాకిరి వారు వారు బలఁదర్పము లొప్పఁగ తాలవానయున్

వీకను బాణవర్షమును ధ బెన్జడిగాఁ గురియింపఁ దద్ధతిన్

మూఁకలు మూఁక లై యసురఁముఖ్యులు వానరులున్ వ్యధార్తు లై

కూఁకలు నెట్టుచు న్నలఁగి ధ కూలిరి భిన్నశిరఃప్రతీకు లై.

౧౧౯౬

- సీ. కాలాయనంబు లౌ ధ శూలాయుధంబుల, గుదులుగాఁ గ్రుచ్చిరి ధ క్రూరవృత్తిఁ
బరిఘాతనంబులఁ ధ బ్రతిఘాతముల నిచ్చి, ప్రతిఘాతనముఁ జల్పి ధ రతులరీతి
గండ్రగొడ్డలియేట్లఁ ధ గండలు వగిలించి, గండడఁగించి రుద్రండభంగి
నొత్తి పైపడి త్రొక్కి ధ క్రుత్తుక బిగఁబట్టి, యూగోపకుండఁగ ధ నొత్తరించి
తే. రసురవర్యులు క్రోతుల ధ నగచరాళి, యంపపోటుల హృదయమ్ము ధ లగిలి ఖడ్గ
ధారలను రెండునై శూలధ వారనిహతిఁ, గృత్తపార్శ్వకమై యస్తుధ గెడసి చనియె.
- ఉ. అజ్జగడంబునం గవులుధహామికఁ గొండలుఁ జెట్లు టువ్వినన్
బజ్జలు నూరుఁబిండులును ధ బచ్చడులుం బెనుముద్దలున్ మఱిన్
గుజ్జలు నైరి రాక్షసులు ధ గూలిరి వ్రీలిరి వీటతాటమై
నజ్జగ నైరి వజ్జటి విధనాశముఁ జెందిరి మ్రంది రందఱున్. ౧౨౦౦
- సీ. ఘోరకలితచధపేటఘాతములచే, బొక్కినో లైనట్టిరక్కసులును
బిడుగుల కెనవచ్చు ధ పిడికిళ్లపోటుల, గ్రుడ్లూడి గ్రుడ్లయి ధ కూలువారు
సిగఁ బట్టి తల వంచి ధ చేకొల్ది గ్రుద్దిన, భోక్కున నెత్తురు ధ గ్రక్కువారు
నిరుగాలు బిగఁబట్టి ధ గిరగిర మని త్రిప్పి, వీచి వైచిన యముఁ ధ జూచువారు
తే. నుటికి కఱ కగుఱోటలఁ ధ గఱచి గోళ్లఁ, బెటికి వారల ఖండాల ధ నఱకి వైవ
బిటుసుచెడి గర్వముడిగి తధత్తటిలి వెఱచి, యఱచిపఱచిరి మడసిరిధయెఱచిదిండ్లు.
- శా. బాహాస్పాలన మాచరించుచును శుంధదైర్భరవాకారులున్
సాహంకారవివృత్తనేత్రు లయి రధక్షుఃకీశసైన్యాళి హే
మాహేమీలు ఘటా ఘటీ ల్గడఁగి సింహవ్యూహసంరంభు లై
బాహాబాహిని మల్లసంగరకళాధప్రావీణ్య మేపారఁగన్. ౧౨౦౨
- కం. పోరునెడ వారిపటుగ, ధ్వారవములు శ్రందనములు ధ జయనపరత్వే
ళారభటుల్ దీనులదుఃఖారావము లధిక మయ్యె ధ నాసమయమునన్. ౧౨౦౩
- సీ. అంతకోపమకుంభధహానుసమున్నతనరాం, తకమహానాదులు ధ దర్ప మొనరఁ
బొంగి నచ్చెడి కీశధపుంగవవార్ధికిఁ, జెలియలికట్టలై ధ నిలువరింపఁ
గొండపేటును ద్వివిధుండు వైచిన దాన, సంతకుఁ గొల్చె నధరాంతకుండు
దుర్ముఖుం డొకమహాధ్రుమము టివ్వన వైవ, నుర్వీపైఁ గూలె సధమున్నతుండు
తే. ప్రప్రసుతుఁడు మహానాదు ధ సరభసముగ, బండతోఁ దాఁప నాతండుధదండఁ జేరె
దారకరముక్తభూరుహధతాడనమునఁ, గుంభినీధర మనఁ గూలెఁగిధగుంభహనుఁడు.

→ ప్రహస్తుఁడు కవుల వధించుట. ←

- ఉ. అద్రిచరక్రియం గని ప్రహస్తుఁడు కార్తుకహస్తుఁడై లయో
న్నిద్రపయోధిచందమున ధ నిర్లరభీకరుఁ డట్టై పొంగుచున్

- చపేటఘాతములు = అఱచేలి చెంపఁబెట్టులు.

- రాద్రసంబు మూర్తిగొనుఁరాణ లయం బొనరించుభంగి న
తుద్రజసంబునం బటపెఁ గ్రోతులు భీతులుగా శతాంగమున్. ౧౨౦౫
- మ. స్లవగాంభోనిధి మందరాయితరథఁవ్యాపారపారీణుఁడౌ
దివిజారాతిరణంబు కల్పసను మై దీపింపఁ దత్సాగరా
రవముంబోలెఁ జమూనినాదము కఠోరస్ఫారనారాచపా
తవినిర్భిన్నవలీముఖాంగవిగళఁద్రక్తంబు నీరంబుగన్. ౧౨౦౬
- తే. దానికిని నీడఁబోవక తరుచరాళి, జన్య మొనరించి రాక్షససంఘములను
బిలుకుమార్పఁగ నుభయసేనల మహీధ్ర, సమశరీరంబు లొప్పె భీమముగ నవుడు.
కం. దైతేయకీశరక్త, స్రోతస్వినిచేతఁ దడిసి ట్కోణి రహించెన్
స్థితగతిన్ మాధవవే, శాతతనుమయుక్తకింశుఁకాకృతి దోషన్. ౧౨౦౮
- సీ. కూలినవీరులఁకోటులు దరులుగా, విఱిగినకైదువుల్ వృక్షములుగఁ
గీలాలజాలంబు కీలాలచయముగాఁ¹, గారిజంబును బ్రీహ మార బురద
ప్రేవులప్రోవులు శైవలవితతిగాఁ, గాలుసేతులతుండ్లు మీలు గాఁగ
గాత్రాంగనివహముల్ కడిమిడిపట్లుగాఁ, బెనుగ్రద్ద గుమి యంచఁపిండు గాఁగ
తే. మలయురాపుల్లు లుయ్యలపులుఁగులుగను
మెదడు సురువుగ నేడ్పులు ననములుగను
గాపురుషదుస్తరము యమకంధిగతిక
మాజిభూమయి నిమ్మగ యవుడు పాటె. ౧౨౦౯
- కం. శారదవేళను హంసక, సారసచయసేవితంబు శైవలినినలెన్
ధీరులు, వానరరాక్షస, వీరులు తన్నదిఁ దరించి వెలసిరి బలిమిన్. ౧౨౧౦
- కం. పాదరజోవిధ్వస్తము, మేదురరక్తాభజలసమేతము సరసిన్
సాదరముగ నీదిన మద, వేదండము లనఁగ వారు వెలిగిరి రక్తిన్. ౧౨౧౧

←→ నీలుఁడు ప్రహస్తుని వధించుట. →

- ఉ. ఎందును నడ్డు లేక తను నెన్వఁడు మార్కొనువాఁడు లేక యా
స్కందనధాత్రిలోఁ దనదుఁస్యందనముం బటిపించి మీఁదమీఁ
దం దనుఁ జూచి క్రోతులు యథాయథ లై పరువెత్త నబ్ధిలో
నం దిరుగాడు పెన్గొఱ యనన్ విహరించునిశాటు నీలుఁడున్ ౧౨౧౨
- చం. కనుఁగవ కెంపు పెంపు గొనఁ గాంచి సమంచితవేగుఁడై వియ
జ్జనితమహాబలుండు ఘనజాలముపైఁ బదురీతి నాఁగినన్
దినమణిభాసమానరథఁతీవ్రజనోద్ధతి చాపనైపుణం
బును మెఱయంగ వానిపయి మొక్కలుఁడై పడి యేపు చూపుచున్. ౧౨౧౩

¹ కీలాలము = నెత్తురు; కీళ్లు.

శా. హంకారస్ఫుటనాదః డై దితిభవః పూహంబు మెచ్చున్ దను
ప్రంకారం బొనరించుచున్ నిశితకాండంబుల్ మెయిం గ్రుచ్చి సా
హంకారోద్ధతి నార్భటించె, నవి కీ శాధ్యక్షు మేనిన్ నిరా
తంకప్రక్రియః జించి చొచ్చె ధరణిం ♦ దద్ర క్తసిక్తంబు లై

౧౨౧౪

ఉ. వెండియు నాప్రహస్తుః డటః పీచగుః జెంతలః జేరనీక యు
ద్దండశరప్రకాండముల ♦ దారుణవాహిని మీఁదఁ గొల్పు, నీ
లుండును సాలమొండు త్రుటిలోఁ గొని తా నెదు రీది పోయి దో
శ్చండిమ శూరవర్యుఁడు నిశాచరుపై నొకదెబ్బ దీసినన్.

౧౨౧౫

కం. క్షేష్వాబధిరితదిగ్గజ, జాలుండై రాక్షసుండు ♦ శరధారాక
ల్లోలిని నీరంధ్రంబుగ, నీలువయిం బఱప నతఁడు ♦ నిశ్చేష్టుం డై

౧౨౧౬

శా. వారింపం దరియింపరామిని గపిః వ్యాఘ్రంబు ట్కోణిక్ శర
ధారాపాతమునన్ వృషంబువలె నేత్రద్వంద్వమున్ మోడ్చి దో
స్సారం బూతగ నిల్చియుండి యవకాశం బబ్బ వృక్షాహతిన్
ధీరుం డల్లి మనోజవాన రథవీతిస్తామముం గూల్చుచున్.

౧౨౧౭

ఉ. పైపడి వానికార్తుకముఁ ♦ బట్టి దృఢంబుగ నీడ్చి వైచి యా
టోపమునన్ నదించుచుఁ దటుక్కున దానిని ద్రుంచి వైచినన్
జాపము లేమి రక్కసుఁడు ♦ స్యందనసంస్థితసాధనాళిలోఁ
జేపడినట్టిరోకలిస ♦ జేకొని భూమికి దాఁటఁ జివ్వనన్.

౧౨౧౮

కం. రోకలి త్రిప్పుచుఁ దన్నుం, దాఁకెడురక్కసునిఁ గాంచి ♦ తడఁబడ కేమిన్
వీకను నీలుఁ డెదుర్కొని, యాఁకట్టె బాహుబలరః మాధికుఁడగుచున్.

౧౨౧౯

ఉ. ఇద్దఱు వాహినీపతులు ♦ నిద్దఱు జాతవిరోధు లిద్దఱున్
గద్దటికాండ్రు రిద్దఱును ♦ గాఢజవాన్వీతు లొం దొకండు పె
న్నుద్దులు నోలమాసగొన ♦ కోటమి చెందక యోహటింప కా
పద్దశ నొంద కేపటక ♦ పాయక లోఁగక స్రుక్కు కాత్తలన్.

౧౨౨౦

నీ. మత్తకుంజరములః మాడ్కిని బోరుచో, నెత్తుట మేనులు ♦ జొత్తిలంగ
నసమును గోరుచుఁ ♦ బసమెయిఁ గేరుచు, మసలక తారుచు ♦ మండలగతిఁ
గోటలఁ గొలుకుచు ♦ గోళ్లను బెలుకుచు, గత్తుల నలుకుచు ♦ గండుమీటి
దాసినఁ గొట్టుచుఁ ♦ బాసినఁ బట్టుచు, దూసినఁ దిట్టుచు ♦ దోరగిల్లి

ఆ. లేచి కవియు చిట్లు ♦ లీలమై రాక్షస, స్థవగనైవ్యపతులు ♦ బలము మెఱసి

స్మితహరులరీతిఁ ♦ బిఱు దివియక యాత్త, రోస ముజ్జగింప ♦ కేసరేగి.

౧౨౨౧

సీ. కొమ్మచేనుంగులఁకొమరున ఢీకొని, హు మ్మని తాఁకుమఁ దొక్కమాటు
తగరులవడువునఁ దవ్వు దవ్వుగ పిఁగి, యురువడిఁ దగులుదుఁ దొక్కమాటు
కోడిపుంజులరీతిఁ గూడి చుట్టుచు దాఁటు, లుగ్రత దాఁటుదుఁ దొక్కమాటు
దందశూకము లనఁ గ్రిందు మీఁ దగుచును, నుర్విని బొరలుదుఁ దొక్కమాటు
తే. ఆముటాఁబోతులట్లు సింహములకరణి

వ్యాఘ్రములభంగిఁ బోరుచుఁ నసమబలులు

నజితు లాహవవిక్రాంతిఁ విజయు లుండ

దితిజపరివృఘఁ డొక్కింతఁ తెఱపిఁ గాంచి.

౧౨౨౨

కం.తటుకున ముసలంబును గొని, పటుజవగతిఁ గీశపీరుఁఫాలము నడిచెన్
జొట జొట నెత్తురు గాఱఁగఁ, ద్రుటి నీలుఁడు విసరి చిమ్మెఁ దోరపుఁజెట్టున్.

చం.మినుగక దాని కేమి మిసిమింతుఁడు గాక ప్రహస్తుఁ డుగ్రుఁడై

ముసలము రెండుకేలఁ గొనిఁ మొగ్గలపుంబస మీఁది కెత్తి రా

గసిబిసిపాటు లేక ప్లవఁగప్రవరేణ్యుఁడు దవ్వు దాఁటి పే

రెస్స నొకగుండు టివ్వుననుఁ నీచి శిరంబున మొత్తై సూటిగన్.

౧౨౨౩

కం.ఆరాతితాఁకునను దే,వారాతిశిరంబు పగిలిఁ యఱవఱలుగ నై

ధారిణిఁ బడె లగుడంబుప్రహరంబునఁ బగులు కుంభఁ మన నిమిషమునన్.

కం.మూలము నఱకినఁ గుజ మన, వ్రాలె నతఁడు నేలపై శిరంబున మేనన్

జాలుగొనెన్ సెలయేఱుల,పోలిక నెత్తురులు భీమముగ నవ్వేళన్.

౧౨౨౪

మ. తమసేనాపతి యిట్టు లీల్గఁగ నపేతప్రీతిచిత్తుల్ నిరు

ద్యములున్ దీనులు నై నిశాచరులు వ్రయ్యం గట్ట నీరంబునా

సమరక్షోణిని వీడి లంకకును ద్రాసం బొత్తఁగాఁ బాటి యా

యమరద్యేషిన్పాళుశాలఁ జని మాటాడంగ లే కేమియున్.

౧౨౨౫

తే. ధ్యానమూకత్వమునఁ దెల్విఁ తప్పినట్లు, మహితశోకార్ణవంబునఁ మగ్ను లౌచు

వెట్టిచూపులు చూచుచుఁ వెడలు బొప్ప,ధార లణఁపఁగ నేమియుఁ నేర రైరి.

కం.అద్భుతగతి, గపివంశ,ప్రోద్భవుఁ డిటు వైరిఁ జంపిఁ భుజబలమున సం

యద్భామి వెలిఁగెఁ గీశులు, ముద్భావముతోడఁ బొగడఁ మొనసినరక్తిన్.

కం.రాముఁడు మెచ్చెను మే లని, సౌమిత్రియు మిగుల నతనిఁ శ్లాఘించెన్ శా

ఖామృగసేనానియు నమి,తామోదముఁ జెందె దశరథాత్మజకృపకున్.

౧౨౨౬

←→ రావణుఁడు తొలిసారి యుద్ధమునకు వెడలుట. →→

సీ. హతశేషసైన్యంబుఁ లంతయు వినిపింప, విని రావణుఁడు క్రోధవివశుఁ డగుచు

శోకార్దితుం డయిఁ సురల సంబోధించు, వృద్ధశ్రవసురీతిఁ నిట్లు లనియె.

నాకపటలనాశు ధ నాచమూపాలునిఁ, గవు లటే చంపిరి ధ కదనసీమ
సానుయాత్రంబుగ ధ సహాయగజంబుగ, నింక నుపేక్షింప ధ హితవు గాదు
ఆ. బొర! యెంతవెంత ధ యగచరులా రాక్షసులను జంపువారు ధ చూతుఁ గాక
నేన పోయి వారి ధ నిన్మూలితులఁజేసి, జయముఁ గొందు స్థిరయఁశంబుఁ గందు.
ఉ. ఏడుర నన్నుఁ దాఁకి మని ధ యేగెడివాఁ డిక్కఁ జూడుఁడీ ననున్

మాఁడిచి వైచెదం గపిఠఁమాజముఁ గానను గారుచిచ్చు నాఁ
జూఁడెద రామలక్ష్మణులఁ ధ జొక్కపు ముల్కుల, నింతచేసినన్
మాఁడరిపుర్వులన్ నరులఁ ధ ద్రుంతును గా కిక్క నే సహింతునే? ౧౨౩౨

చం. అని జ్వలనప్రకాశ మగుఁస్యందనమున్ హయరాజియుక్తమున్
ఘనమణిదీప్యమానమును ధ గ్రద్దన యెక్కి మృదంగభేరికా
సినదము శంఖరాసమును ధ నిస్తులరాక్షససింహనాదముల్
జనశుభవాక్యము ల్వలయ ధ సంగరకుర్దనలిప్పుఁ డై చనెన్. ౧౨౩౩

తే. అద్రిజలదాభహాపమాంసాదనులను, నగ్నిసందీప్తలోచను ధ లనుగమించి
రా నిశాచరరాజేంద్రు ధ నసురనాథు, రుద్రభూతముల్ వెనుకొనుఁమాద్రిదోఁప.

తే. రావణుం డిట్లు వాహినీఁరాజి గొలువఁ, బురము వెలువడి చనికాంచె ధ భూజశైల
హస్త మర్ణనజలదరఁవాన్వితంబు, దృష్టిభీకర మైనకఁపీంద్రసేన. ౧౨౩౪

ఉ. వ్యాలధవోపమానభుజఁ ధ డద్రిచరేంద్రసమన్వితుండు సు
శ్రీలలితుండు రాముఁడు విశృంఖల మై సమితిప్రచండ మై
యాలముఁ గోరివచ్చుననుఁరాధిపసైన్యముఁ జూచి శస్త్రువి
ద్యాలసితాగ్రగణ్యు సుగుఁణాధ్యు విభీషణుఁ గాంచి యిట్లనున్. ౧౨౩౬

శా. నానాకేతుకదంబజుప్తమును నాఁనాప్రాసశూలాదినం
తానాభీలము దిగ్గజోపమమహాఁదంతావళాన్వీతమున్
నానాయోధవితానభీమ మయి సైన్యం బొప్పె నతోభ్య మై;
దానిన్ నా కెఱుఁగంగఁ జెప్పు మనురేంద్రా యద్ది యెవ్వారిదో. ౧౨౩౭

↔ విభీషణుఁడు శ్రీరామునకు రాక్షసవీరుల నిరూపించి చెప్పుట. ↔

కం. అనవుడు విభీషణుం డావనజాయతలోచనునకుఁ ధ బండ్తిముఖునివా
హిని నిట్లని విశదంబుగ, వినిచెం దతేనఁ గలుగువీరులతోడన్. ౧౨౩౮

మ. కరటిస్కంధగతుండు పూర్వగిరిశృంఖభ్రాజమానాబ్జమి
త్రరుచిస్థితముఖుండు శౌర్యఖని దోర్దర్పప్రథాశాలి దు
ర్ధరతేజుండు స్వభారసంచలితవేదంఁదోత్తమాంగుండు భూ
వరచంద్రా! యతఁడే యకంపనుఁడు దేవద్యౌషిరాట్పుత్రుఁడున్. ౧౨౩౯

- శా. జంభారాతిశయాసనద్యుతిలసఃఽచ్ఛాపంబుఁ దాఁ ద్రిష్ఠుచున్
గుంభిద్వేషిపతాక మౌరథమునం • గూర్చుండి ప్రాచీదిశా
కుంభింబోలి విష్ణుత్తదంష్ట్రుఁ డయి నిఁక్కుల్ మీఱువాఁడే చుమీ
జంభారిస్తయహారి యింద్రజి వరాఁజయ్యుండు ధాత్రీశ్వరా! ౧౨౪౦
- చం. అతిరథసింహుఁ డుత్తమశఃఽరాసనటంకరణోగ్రుఁ డస్త మన్
క్షీతిధరమున్ మహేంద్రమును • నిస్తులవింధ్యముఁ బోలువాఁడు దా
నతిపరివృద్ధకాయుఁడు శఃఽతాంగగతుండు సమీకమం దనా
హతుఁ డతికాయనాముఁడు మఃఽహాద్భుతకర్తుఁడు మానవేశ్వరా! ౧౨౪౧
- శా. బాలార్కప్రతిమానబోచనుఁడు భాఃస్వద్వంటికానిస్సన్వనా
భీలానేకపవాహనుండు నిజవిఁద్విడ్భీతినంధాత వీ
రాళీప్రాగ్రసరుండు భూరిఖరసిఁహ్లాదుండు రామావనీ
పాలా! వాఁడు మహోదరుం డనెడుదేవదేవ్వి వీక్షింపుమా. ౧౨౪౨
- శా. సాయాహ్నభ్రగిరిప్రకాశవిలసఃఽజ్ఞాంబూనదాలంక్రియా
స్థాయతైస్సంధవయానుఁ డై ధగధగఃఽజ్ఞావీలావలీనద్ధగాం
గేయావిష్కృతముష్టికుంతవరముం • గీలించి కేలన్ రణ
వ్యాయామాస్థను వచ్చునాతఁడు పిశాఃఽచాఖ్యుండు సీతాధిపా!¹ ౧౨౪౩
- ఉ. కింకరవజ్రవేగ మని • కీర్తిత మైనవృషంబు నెక్కి ని
శృంకమతిన్ తుణప్రభలఁజాలము² లీనెడిశాతశూలమున్
బింకము మీఱఁ బట్టి యతిఁవేగమునం జనుదెంచువాఁడు పు
ణ్యాంక రఘూత్తమా! త్రిశిరుఁ • డన్బలియుండు జగత్ప్రసిద్ధుఁడున్. ౧౨౪౪
- ఉ. కుండలిరాజకేతనుఁడు • కుంభుఁడు పూర్వధనుజాతపీనవ
క్షుం డమృతాశనోత్కరనిఁషూచనదక్షుఁడు తాలతుల్యకో
దండవిధూననుండు భృశఃఽదారుణకార్తుకటంక్రియావిరా
వుండు ప్రచండవిక్రముఁడు • భూమినుతారమణీమనోహరా!¹ ౧౨౪౫
- ఉ. ఆతనిసోదరుం డతిభఃఽయంకరరూపుఁడు దైత్యవాహినీ
కేతనభూతుఁ డుగ్రరణఃఽకేశ్యవిచింతితఘోరకర్తుఁడున్
ఖ్యాతబలుండు రత్నమయఃఽహాటకజుష్టవిధూమదీప్తిమా
లాతతసంజ్వలత్పరిఘఃఽహస్తుఁడు రామ! నికుంభుఁ డాఖ్యచేన్. ౧౨౪౬
- ఉ. చాపకృపాణకాండముఖఃఽసాధనసంచయభాసమాన మై
దీపితహవ్యవాహనసఃఽదృక్షుము వ్యోమచలత్పతాకమా

¹ సీతగతి మనస్సునకుఁడెచ్చి రామునకుఁ గొపముకలిగింప నిట్లు సంబోధింపఁబడెను.² తుణ

శ్రీపరిణధ్ధఘోటకవిశిష్టశతాంగముపై నుదగ్ర మా

రూపున నున్నవాఁడు నగఃకూఠసుయోధి నరాంతకుం డగున్.

౧౨౪౭

సీ. నానావిధాకారఃనాగేంద్రశాస్త్రాల,వీతిమృగోష్ట్రాస్యభూతచయము

బలసి రా రుద్రునిభాతి వెలుంగుచు, సూక్ష్మశలాకంబు ధ సుందరంబు

సోమసంకాశంబు ధ శుభ్రౌతపత్రంబు, రహిమీతి మకుటంబు ధ రాణ దనరః

దళతళలాడంగః ధ జలకుండలంబులు, ప్రాలేయధరపింధ్యఃపర్వతములః

ఆ. బోలు భీమతనుఁడు ధ పురుహూతసమవర్తి,దర్పహంత యపరఃతపనమూర్తి

నాకలోకమందిఃరార్తిఘటకకీర్తి, సదయ! యతఃడె యసురఃచక్రవర్తి.

౧౨౪౮

→ శ్రీరాముఁడు గానఁజూచి యాశ్చర్యపడుట. →

కం.శ్రీరాముఁ డానుడు ల్వని, యారా తేజంబు! పటుపఃరాక్రమ మరరే!!

సూరుఁడు కరములచేవలె, నీరానఁజు డమరె దుర్నిఃరీక్షుండగుచున్.

౧౨౪౯

కం.దేవతలయందు నేనియు, దేవారులయందు నిట్టితేజోయుతనూ

పేవేళ వినఁగఁబడెనే, యీవీరునిదీప్తి కలుగ ధ దిల నెవ్వరికిన్.

౧౨౫౦

కం.అందఱును శైలతుల్యులు, నందఱు నగయోధు లంద ధ తాయుధధరులున్

మందేతరతేజులు వీనిం దిరు లయి కొలిచి నచ్చు ధ నిశిచరవీరుల్.

౧౨౫౧

కం.భీమపరాక్రమముం దే,జోఽమితవిగ్రహము తీక్ష్ణ ధ మగుబహుభూత

స్తోమము గొలువఁగ నీతం, డామార్తండాత్తజాతుఃనట్లు వెలింగెన్.

౧౨౫౨

కం.ఈపగిది దైవవశమున, నీపాపాత్తుండు నాదుఃదృష్టిపథంబున్

బ్రాపించె వీనిపై నీ,తాపహరణజనితరోష ధ మంతయు విడుతున్.

౧౨౫౩

కం.అని రామచంద్రుఁ డంతట, ధనువుం గొని యెక్కుపెట్టి ధ దారుణశరమున్

దొన నుండి దూసికైకొని, యనుజనితో నిలిచె సంగఃరార్పితమతి యై.

౧౨౫౪

సీ. అసురాధినాయకుం ధ డనుచరులను బల్కు, నరుగుఁడు మీ రెల్ల ధ మరలి పురికి

ద్వారచర్యాగృహఃవారగోపురముల, నిలువుఁడు మదిలోనఃనళుకు లేక

యెల్లరు నిటవచ్చు ధ పెఱిగినచో వన,చారులు తమ కిదే ధ సమయ మనుచు

శూన్యపట్టనమును ధ జొచ్చి ధ్వంసముఁ జేసి, పాడుచేయఁగఁ బూనుఃవారు సుండు

ఆ. పొం డటంచుఁ బంపి ధ వండిమగం డంత, నర్ణవంబుఁ జొచ్చు ధ సమితరూప

ర్షుషమువోలె గీశఃసైన్యసాగరమును, ప్రచ్చికోనుచుఁ జొచ్చెఁ ధ గచ్చు మెఱసి.

→ రావణుఁడు సుగ్రీవాదులతోఁ బోరుట. →

శా.సాహంకారకరోరనాదదళితాఃశాకుడ్యభాగుండు నై

యాహోపూరుషికం బ్రదీప్తవీశిభేఃపావనుండు నౌ రాక్షస

పూహాధీశ్వరుఁ జూచి సూర్యసుతుఁడుం ధ్రువోద్యన్తహారోషుఁ డై
బాహాటోపవిజృంభమాణుఁ డగుచుం ధై వైచె శైలాగ్రమున్.

౧౨౫౬

ఉ. వాసరరాజముక్తకుజః వారసమంచితసానుయుక్తని

స్సాన్వినభయంకరాద్రి తనః పై నరుదెంచుట గాంచి రుక్తపుం
ఖానుపమానవేగవిశిఖావళిఁ జాపకళాప్రవీణుఁ డా

దానవభర్తయేసె శతః ధాపికలం బయి నేల రాలఁగన్.

౧౨౫౭

ఉ. ఏసియు వాసరేంద్రు వధిఁ యింపఁగఁ గోరి సరోషచిత్తుఁ డై

వాసవసాధనోపమ మః వారితమారుతతుల్య వేగమున్

భాసురశాతమార్గణముఁ ధ్రువక తేజము గాఢముష్టి నా

యాసురభర్త వైచె హృదః యాంతరదేశము నాట సూటిగన్.

౧౨౫౮

తే. షణ్ముఖప్రేరితం బైన శక్తి క్రౌంచ, సర్వతము నుచ్చిపోయిన పగిది గాఁగ

దశముఖవిముక్తదారుణ విశిఖ మపుడు, వేడి వెలుగులదొరపట్టిఁ ధ్రువడిపాటొ

కం. ఆసాయక వేదనచే, వాసరపతిసుతుఁడు కూత ధైచుచుఁ బడినన్

మాసర మగుసంతసమున, నాసురిసైన్యంబు లట్టః హాసము సేసెన్.

౧౨౬౦

సీ. శాఖామృగేంద్రుని ధ్రువచందంబుఁ గనుగొని, తీవ్ర వేగమున జ్యోతిర్ముఖుండు

గవయగవాక్షులు ధ్రువగర్వభుం డైన, ఋషభుఁడు నభుఁడు మహాధరాళిఁ

దాల్చి సుదంష్ట్రుండుఁ ధ్రువకుఁ దోడ్పడ మేను, పెంచి రావణమూఁదఁ దిసరి వైవ

వింశతిబాహుండు ధ్రువవిధఖగంబుల, నేలఁ దూలఁగ నేసి ధ్రువశతబాణ

తే. జాలముల వారితనువుల ధ్రువజల్లెడలను, బోలె నొనరింప వారలు ధ్రువమిఁ బడిరి

పంక్తివదనుండు నెనిరించు వారు లేక, మూఁకపైఁ బడి నులుమాడె ధ్రువ మెఱసి.

చం. నగచరవీరవర్గము నః సర్గశమార్గణవృష్టిఁ జేతిబ

ల్బిగు వెసఁగంగ ముంప నతిభీతిని గ్రోతులు జాతదుఃఖు లై

వగచెడి పాటి దీనజనవత్సలు లోకశరణ్య రామునిన్

మొగి శరణంబు వేడె నృపః ముఖ్యుఁడు వారలభీతి మాన్పుచున్.

౧౨౬౨

←→ లక్ష్మణుఁడు రావణుతోఁ బోర రామాజ్ఞ గొనుట. →

కం. కరుణాపరుఁడు మహాత్ముఁడు, గురుతరచాపంబుఁ గేలఁ ధ్రువ రావణుపై

నరుగఁగ లక్ష్మణుఁ డిట్లనుఁ బరమార్థం బైననూక్తిఁ బ్రాంజలి యగుచున్.

౧౨౬౩

కం. దేవరలే కృతముఖు లీ, రావణ దురితాత్ముఁ జంప ధ్రువమున నైనన్

నే వధియించెద నీచుం, దేవా నా కానతిమ్ము ధ్రువమి నటన్నన్.

౧౨౬౪

ఉ. రాముఁడు సత్యనిస్తులపః రాక్రముఁ డిట్లనుఁ బొమ్ము లక్ష్మణా!

యేమటఁబోకుమీ కలన ధ్రువనియనురేశ్వరుఁ డాహవైకవి

ద్యామహితాసమద్రవిణుఁ డదృఢతవీర్యుఁడు మూఁడులోకముల్
హామిక నెత్తి క్రుద్ధుఁ డగుఁ నాతనివ్రేలిని వంపలే వనిన్.

౧౨౬౫

కం.కను మాతనిభిద్రంబులు, కను నీలోపములు వానిఁ డగనఁబలుపకు నిన్

ధనువునఁ గన్నుల హెచ్చరి, కను రక్ష యొనర్చికొనుచుఁ డగడఁగుము పోరన్.

కం.నావుడు సౌమిత్రియు నీ, తావిభునిం గౌఁగిలించి డతత్పదముల స

ద్యావమున మ్రొక్కి యుద్ధము, పై వేడుక నరిగెఁ గీశ డవరులు నుతింపన్.

మ. ధరణీశాత్తజుఁ డేగి కన్గొనియె నుద్యద్భీమకాండాసనున్

బరమాశీవిషతుల్యమార్గణకదంబచ్చాదితాత్తీయవా

నరసేనానివహున్ దశాస్య శితకాంఠద్రాతనిర్భిన్నగా

త్రరవాక్రాంతదిశాంతు రక్తనయనాంఠతస్థితవక్త్రాబ్జుఁ డై.

౧౨౬౬

→ రావణ హనుమంతుల యుద్ధము. ←

కం.కరికరబాహుఁడు లక్ష్మణుఁ, డరుదెంచుట గాంచి యడ్డ డమరిగి బలువిడిన్

మరుదాత్మభవుఁడు తోకం, బరుశరములఁ జెదర నడిచి డపటుకోపమునన్.

ఉ. రావణు తేరిపై కుటికి డగ్రద్దన దక్షిణబాహు వెత్తి ర

క్షోవరుఁ డాత్మ బెగ్గిలఁగెఁ డ్రూరపుఁజాపులఁ జూచు చిట్లనున్

రావణ! నాగయక్షసురఁరాక్షసదానవపక్షి జాతిచేఁ

జావక యుందు గాక కపిసంఘముచే మృతి నీకుఁ దప్పనే?

౧౨౬౭

మ. ఇదె నాదక్షిణబాహువుం గనుము రోరీ! పంచశాఖాన్వితం

బిది నీయిన్నిదినాలు కాచునును టిప్పే దేహమందుండి వే

చెదరంగొట్టఁగ నెత్తితిం, దిరుడవై డచేకొమ్ము, నా రావణుం

డుదితక్రోధుఁడు రక్తనేత్రుఁ డయి వాఁ యుప్రోద్భవుం ధీరతన్.

౧౨౬౮

మ. అనియెం జూచెదఁ గాక నీకడిమి కీశా! కొట్టుమీ వేగ న

న్ననుమానింపక పొందుమీ యశము నే డనావెన్క నీశౌర్యముం

గని నిన్నుం బరిమార్తు నన్న మును సంగ్రామంబునన్ మద్ధతున్

మనమం దక్షుని సంస్థరించుకొని యస్త్రచ్ఛౌర్య మూహింపుమీ.

౧౨౬౯

చం.అనవుడు శౌర్యదర్పమహిమాన్వితుఁ డౌనసురేంద్రుఁ డామరు

త్తనయునురంబు గాఢతలఁతాడనవీడితమున్ ఘటింపఁగా

హనుమయుఁ దత్ప్రహారజనితాధికబాధను సారె సారె కొ

య్యనఁ జలియించి యూఁగి నిమిషార్థమునన్ మఱి స్థైర్య మూనుచున్.

కం.తీంధ్రం బగుకోపంబునఁ, జంధ్రలనిప్పుకలఁ బోలు డచక్షుల నసురన్

గాంధ్రించుమోమునన్ వెన, గోంధ్రించుచుఁ బాణి నొక్కఁ గ్రుద్ధుం గ్రుద్దెన్.

కం. ఆకపివర్యునిపోటున, కాకంపించెను నురారి † యధికవృథచే

భూకంపంబున గిరి యనఁ, బ్రాకటగతి వచ్చుపోవు † ప్రాణంబులతోన్. ౧౨౭౫

కం. హనుమత్కరతలతాడన, మున గాసింబడినయసుర † ముఖ్యునిఁ గని కా

ననచరఖచరమునీంద్రులు, మనములు భృశహర్షవార్ధి † మగ్నంబులుగన్ ౧౨౭౬

కం. కొండాడిరి రావణుఁడుం, గొండ్ొకవడిఁ దెప్పిటిల్లి † కొని మేల్ మేల్ మా

ర్తుడవ యైనను మెచ్చితి, దండిమగఁడ వన్నఁ బవన † తనయుఁడు పలికెన్. ౧౨౭౭

ఉ. ఏటికి నన్ను మెచ్చెద వి † నీ యది యేమిటిపోటు రావణా!

కాటికిఁ బోక తక్కితివి † కాల్పనె మద్భుజశౌర్యసారముల్

పోటులతారతమ్యమును † బోలనెఱుంగనిమూఢ! నన్ను నీ

మా టెది గ్రుద్దుమీ పిదప † మద్భుతముష్టిని నిన్నుఁ గూల్చెదన్. ౧౨౭౮

ఉ. నావుడుఁ గ్రోధరక్తనయ † నంబుల మండుచు శక్తియంతయున్

వావిరిఁ బూని పెన్లడఁక † వాయుతనూజునురంబు దక్షిణం

బావరముష్టిఁ దాఁచినఁ ద † దాహతి నాతఁడు దద్దటింపఁగా

రావణుఁ డింతలో నుటికి † క్రచ్చుట నీలునిఁ దాఁకి యీనునన్. ౧౨౭౯

→ రావణుఁడు నీలునితో యధము సేయుట. ←

శా. ఘోరాశీవిషతుల్యముల్ నిశితముల్ † క్రూరంబులున్ మర్దనం

వారచ్చేదనదక్షముల్ భయదముల్ † బాణంబు లత్యుద్ధతిన్

ధీరున్ నీలుని ముంప నాతఁడు మహా † ధీరాగ్రముం గేల ర

క్షోరాజన్యునిమీఁద వైచెను; మరుత్సానుండు నీలో స్థుతిన్ ౧౨౮౦

కం. కని నీలునితోఁ బెనఁగెడి, దనుజేంద్రునిఁ జూచి యహహ † తప్పిం దప్పెన్

జనరాదు గాక పగతుం, డని సేయఁగ నన్యుతోడ † నని చింతించెన్. ౧౨౮౧

ఉ. నీలవిముక్తశృంగమును † నిఘరమార్గణసప్తకంబునన్

నేలను దున్నలై తొరఁగ † నిర్జర్జరై ఘటింప నాతఁడున్

గాలకృశానుఁబోలి యధి † కం బగురోషముతోడ మండుచున్

సాలధవాశ్వకర్ణకర † సాలతమాలజటిద్రుమాదులన్. ౧౨౮౨

ఉ. వారక పైపయిం గురియ † వానిని జెక్కలు ముక్కలై పడన్

నారసముల్ గుముల్ రయము † నం బరఁగించియు నంతఁ బోక య

వీరునిపైఁ గలంబచయ † నృప్తి నిరంతర మై పడంగ లే

ఖారి నిగుడ్ప వానరుఁడు † హ్రస్వముగా ఘటియించి రూపమున్. ౧౨౮౩

చం. ఎగసి ధ్వజంబుపైఁ బడఁగ † నెందుర పోయెద వంచు వానిపై

ఖగముల వైచు లోన హరి † గర్జల నించుచు వింటికోపుపై

నొగపయిఁ గేతనంబుపయి ♦ నొ వ్వడరంగఁ గిరీటసీమపై
 వగచెడి సైంధవాళిపయి ♦ వానికరంబులపై శిరంబుపై. ౧౨౮౪

కం. ఇక్కడ కక్కడ కక్కడ, కిక్కడకు లాఘవమున ♦ నెగురుచుఁ గపి పే
 రక్కజపున్ద్రాఘవమున, నొక్కింతయు గుటికి చిక్క ♦ కుద్ధతి మెఱసెన్. ౧౨౮౫

కం. ఆతనిజవలాఘవముల, కాతతవిస్మయము నొంది ♦ రనిలాత్తజుడు
 సీతానాథుండు సుమిత్రాతనయుఁడు సంప్రమోదతత్పరమతులై. ౧౨౮౬

కం. వానరలాఘవవిస్మితుఁ, డౌనరభోజనుఁడు పావకాస్త్రము వింటు
 బూని కపినేయఁ గడఁగియు, వానియునికిఁ దెలియ లేక ♦ భ్రమ గొని యుండెన్.

కం. వికలస్వాంతంబునఁ గడుఁ, దికమిక గొనునసురనేత ♦ దృష్టించి కపుల్
 ప్రకటార్భటుల న్నించిరి, మెకమెకపాటునను ముదము ♦ మిగులఁగ నంతన్.

కం. నీలునిగంతులకుం గపి, జాలము రంతులకు నసురఃసత్తముఁ డెంతే
 వ్యాలోలమనస్కుం డయి, తూలుచు నేమియును దిక్కు ♦ దోచక యుండెన్.

చం. కలవరపాటుఁ దేటి దశఃకంఠుఁడు కేతనసంస్థు నీలుసిన్
 దెలిసి కపీ! లఘుత్వమునఁ ♦ దేటినమేటివి, మాయచేత¹ బె
 క్కులు నిజరూపముల్ నెఱపఁ ♦ గూడితి వీయనలాస్త్ర మేసెదన్
 దెలియుము, నీకు శక్తి గలఁదేనియుఁ బ్రాణముఁ గాచుకొ మ్మికన్. ౧౨౯౦

కం. నీనెంత యెగురు లాడిన, జీవముతో విడదు నిన్ను ♦ సిద్ధం బని యా
 పావకబాణము వైచెను, బావకసుతుమీఁదఁ బంక్తివదనుం డలుకన్. ౧౨౯౧

చం. తతభయదానలాస్త్రమునఁ ♦ దాడితుఁ డై పరిదహ్యమానుఁ డై
 స్తృతిరహితుండు నై యొటిగె ♦ మేదిని నీలుఁడు జాను లూతగాఁ
 బిత్తుసుమహానుభావమున ♦ స్వీయబలంబునఁ దేజుచే నను
 చ్యుతిఁ గనఁ డయ్యె నంత బలఃసూదనగర్వహరుం డహంకృతిన్. ౧౨౯౨

→ రావణ లక్ష్మణ సంవాదము. ←

చం. ముదిరము మ్రోయునట్లు రథఃముం బఱపించుచుఁ గేరి లక్ష్మణుం
 గదిసి గుణధ్వనుల్ చెలఁగఁ ♦ గ్రచ్చుట నడ్డము వచ్చువారలన్
 గుదియఁగఁ జేయుచుండఁ గని ♦ కూళ నిశాచర! బక్కక్రోతులన్
 మదమునఁ జంపు టంత విసుఁమానవుఁగర్తమే శూరధర్తమే. ౧౨౯౩

కం. ముదముదలే కీకీశుల, నదవదపడఁ జేసి యడరినంతనె చనెనా
 గొదగొద రా రమ్మిటు గే, నదమద మొనరింతు నీదుఁ స్తయ మనురేంద్రా!
 కం. అనవుడు నాతనివాక్యం, బును నుగ్రము పూర్ణఘోషఃమును నగుమార్వీ
 నినదంబును విని కినుకన్, దనుజాగ్రణి యను సుమిత్రతనయునితోడన్. ౧౨౯౪

¹ మాయ = అదృశ్యశక్తి. అసత్యమైన యింద్రజాలాదికము గాదు.

ఉ. ఎంతటిభాగ్య మౌర మనుఁ జేన్ద్రసుతా! విపరీతబుద్ధి వై
యంతకునంతికంబుఁ జనఁ నాత్మఁ దలంచియొ వచ్చినాఁడ, వొ
క్కింత మదీయదృష్టిపథఁ మియ్యెడఁ బాయకు, నాదుబాణముల్
సుంతయు జాగులేక యమఁలోకముఁ జేరఁగఁ బుచ్చు నిన్ననన్. ౧౨౯౬

ఉ. ఏపున బొబ్బరిల్లుననుఁ రేన్ద్రుని వృత్తసితాగ్రదంష్ట్రునిన్
భూపతివర్యపుత్రుఁ డొకఁ పోకకుఁ గైకొన కిట్లు పల్కు నో
పాపజనాగ్రగణ్య! యిటుఁ పగ్గలు గొట్టెడ వేల నీకు నీ
వే? పరమప్రభావు లిటుఁ ప్రేలరు కాటులు మున్ను మున్నుగన్. ౧౨౯౭

చం. ఎఱుఁగనివాఁడఁ గాను ననుఁ రేన్ద్ర! భవద్బలముం బ్రతాపమున్
గొఱలుపరాక్రమం¹ బెఱిగిఁ కొరి రణం బరుదెంచినాఁడఁ గ్ర
చ్చుట శరచాపపాణి నయిఁ సాధనముల్ కయి నుండ నిట్టిప
ల్లటపుల నేమికార్య మగుఁ నాలము సేయఁగ రమ్ము నావుడున్. ౧౨౯౮

→ రావణలక్ష్మణుల యుద్ధము. ←

ఉ. క్రోధపరీతచిత్తుఁ డయిఁ క్రూరసుపుంఖకలంబసప్తకం
బేధితవేగముం బఱపఁ నింతలు నింతలుచేసె వాని దు
స్సాధపరాక్రమముండు నరఁ సత్తముఁ డుజ్జ్వలర్తుకపుంఖ ము
తేధము శాతధార మగుఁ తీవ్రపృష్ఠత్కనముత్కరంబునన్. ౧౨౯౯

సీ. సామిత్రినిర్దుక్తఁ శాతాశుగంబుల, చేఁ దనబాణముల్ఁ చిద్రుపలగుచు
నిర్దుక్త ఫణులట్లుఁ నేలఁ దొరంగినఁ, దామ్రలోచనుఁ డయిఁ దశముఖుండు
వెండియుఁ గురియించెఁ గాండప్ర కాండప్ర, కాండంబులను మెండుఁ దండి గాఁగఁ
దద్బాణవర్షంబుఁ దశరథసుతుఁడును, గర్జిభల్లతురఁ కాండములను
తే. నర్థచంద్రశరంబులఁ నన్ని యంద, యంద తునుమాడి కలఁగకఁ యంద నిలిచె
నెన్నిశరములఁ దా నేయఁ నన్ని వితథ, ములుగ నొనరించు లక్ష్మణుఁ బలముఁ జూచి.

ఉ. అబ్బర మంది యయ్యనఘుఁ హస్తలఘుత్వపటుత్వలక్ష్మీకే
గొబ్బన వెండియుం గురిసెఁ ఘోరశరంబుల వాని నెల్ల బె
న్నిబ్బరమూని లక్ష్మణుఁడుఁ నేలను గూలఁగ నేసి వీని పె
న్గబ్బితనం బడంచి వడిఁ గాలునిఁ గూర్చెద నంచు నెంచుచున్. ౧౩౦౦

శా. దంభోళిప్రతిమానదండనిభ శాతక్రూరబాణాళి సం
రంభం బొప్పఁగ వింటఁ గూర్చి హుతభుఁగ్ శిచ్చటల్ గ్రక్కు త
చ్చంభద్వేగితతిన్ నిగిడ్చె నల రఁ ట్తోనాథు పై ధర్పవి
స్రంభుం డాతఁడు వానిఁ ద్రుంచి మఱి విశ్వేస్రవ్యదత్తంబులన్. ౧౩౦౧

¹ ఇది పరిహాసవచనము.

శా.కల్పోషద్భుధతుల్యకాంతిశరపూఃగంబుల్ లలాటస్థలిఁ
గొల్పెన్ గాఢముగా సుమిత్రనుతుఁడుం డ గూఢాస్త్రసంతానజా
తాల్పాన్యవ్యథ సంచలించి శిథిలం డ బాచాపముం బట్టి పె
న్నెల్వారం బ్రతిలబ్ధసంజ్ఞఁ డయి ఖండించె దదిహ్వాసమున్ ౧౩౦౩

శా.తుండల్ చేసి నిరంకుశత్వరను దైత్యున్ మూఁడుబాణంబులన్
గుండల్ వ్రయ్యఁగ నాటఁగా నతఁడు గగ్గో లొంది తబ్బిబ్బు వై
ఖండిభూతశరాసనుండు భృశరః క్షక్తిన్న గాత్రుండు మే
దోండవ్యాప్తతనుం డసంజ్ఞఁ డయి కృచ్ఛాత్తస్మృతిం దెంపునన్. ౧౩౦౪

ఉ. తోయజగర్భుఁ డిచ్చినవిఃఘ్నామకృశానునిభం బమోఘు మ
త్యాయతశక్తి శక్తి యనుఁ నాయుధముం గపిగోటి బెగ్గిలన్
జే యని వీచి వైనఁ గని యిమ్మరవహ్నిసదృశ్శరంబులన్
దాయక యుండఁ గొట్టినను యదాక యయ్యది భీషణాకృతిన్ ౧౩౦౫

➔ మూర్చ్ఛిల్లిన లక్ష్మణు రావణుఁ డెత్తఁ బ్రయత్నించుట. ➔
చం. సరభసవృత్తి వచ్చి సువిశాలభుజాంతరసీమ నాటినన్
గురుతరశక్తిశాలి రఘుఁకుంజరుఁ డుజ్జ్వలగాత్రుఁ డై ధరం
దొరఁగెను మూర్ఛ ద్రెక్కొనఁగఁ డూర్ణమ వింశతిబాహుఁ డామహా
పురుషుని నెత్తికొం చరుగ యిద్ధిఁ దలంచి కరాళి నెత్తఁగన్. ౧౩౦౬

ఉ. మాసితశక్తి మేరువుచు యందరముం దుహినాచలంబు ద్యౌ
యానచరాన్వితం బగుసఃమస్తజగంబును గేల నెత్త నా¹
దానవభర్త యాభరతుఁతమ్ముఁ² గదల్పఁగ నేరఁ డయ్యె బల్
పూసికఁ బంగటించి పెదపు ల్బిగియించి యు నీల కర్చియున్. ౧౩౦౭

ఆ. ననజభవునిశక్తి యక్షంబు నాటంగ, నిట్టి దట్టి దనుచు నెన్నరాని
విబుధవినుత మైనవిష్ణ్వంశభూత మా, స్వస్వరూప మతఁడు సంతసరించె.³ ౧౩౦౮

ఉ. మానక వైష్ణవాంశ మటు మానుష దేహసమాస్థితంబుగా
దానవదర్పనాశకు నుదారబలాధున్ సుమిత్రపట్టి న
ద్దానవనాయకుండు భుజదండములన్ బిగఁబట్టియున్ రవం
తేనియు నెత్తఁజాలక రఘిం బెనఁగాడుచు నుండె నింతలోన్. ౧౩౦౯

➔ { హనుమంతుఁడు రావణుఁ దన్ని లక్ష్మణు నెత్తికొని } ➔
శ్రీరామునొద్దకుఁ బోవుట.

ఉ. పరువున వచ్చి వాయుజుఁడు వజ్రనిభం బగుముష్టి తొమ్మునం
బురుతరశక్తి గ్రుద్దుటయు మోములఁ గన్నుల వీనులందు నె

¹ ఎత్తనా = ఎత్తుటకు శక్తిగల. ² రామునకుఁ జిన్న భరతుఁడు; భరతునికంటెఁ జిన్న లక్ష్మణుఁడు. ఇరువదిచేతుల లక్ష్మణుని గదలింపలేనివాఁడు రాముని నేమిజయింపఁగలఁడని భావము. ³ ఉత్తరపీఠికఁ జూడుడు.

త్తురు లురలంగ ది క్కెదియుఁ దోఁపక చేష్టలు దక్కి సోలి తా
నరదములోనఁ గూలఁబడియైనను గానఁడు పూర్వసుస్థితిన్.

౧౩౧౦

ఆ. అతులశౌర్యధుర్యుఁ నరసాపు చచ్చిన, పంక్తివదనుఁ జూచి ధ్వజగతతులు
ఋషులు వాసవాదిఁ ఋభువితానంబులు, నెలమిఁ బొంగి కేకఁ లిడియె నంత.

తే. రావణశరార్ద్రతుని నుమిఁత్రాతనూజు, ననఘ తేజస్వి యైనవాఁతాత్మజుండు
బాహువుల నెత్తికొని చని ధన్వహగరిమ, రామచంద్రునియంతికిఁ సీమ నిలిపె.

తే. పవనతనయుండు నుహృదుండుఁ ద భరమభక్తి

గలుగువాఁడును నగుట లక్ష్యఁడు పగఱ

కప్రకంపుండు నయ్యు వనాటునకును

దేలికగ నయ్యె¹ నంత నాధీరవర్యు

౧౩౧౩

కం. దుర్జయుఁ డగులక్ష్మణుని వి, సర్జించి విధాతృశక్తిఁ చయ్యనఁ జనియెన్

నిర్జరకంటకు తేరికి; వర్జితశల్యుండు తేటిఁ బడలిక దీఱన్.

౧౩౧౪

తే. మనములోపల స్థిరియించుకొనుచు నుండె, విష్ణు నవిచింత్య మైనట్టిఁ స్వీయభాగ
మంత నురవైరి తెప్పిటి యాశుగములఁ, గార్తుకంబును ధరియించి కడఁగె ననికి.

→ శ్రీరాముఁడు హనుమంతుపై నెక్కి రావణమూర్తికిఁ బోవుట. ←

ఉ. పాతితవీరయోధము ద్రవధరియూధముఁ జూచి రాముఁడున్

జాతరుషారుణాక్షుఁ డయి సత్వరుఁడై దశకంఠమూర్తిదఁ బో

వాతసుతుండు డాసి బలవంతు నుపర్ణుని విష్ణునట్లు నన్

త్తాతనయేశ! యెక్కి నురశాసను శాసితుఁ జేయు టొప్పగున్.

౧౩౧౬

సీ. అనవుడు నక్కపిఁవ్యాఘ్రంబుమూఁపు పై, నారోహణ మొనర్చి యమితశౌర్య

ధనుఁడు రాముండు స్వంధనగతు వింశతి, బాహునివంకను బాఱఁజూచి

రోషవశమున వైచినిపై బాటు, నుద్యతాయుధవిష్ణుఁ నొప్పు మిగుల

వజ్రనిష్పేషనిఁ స్పృశము మూర్ఖరావ, మంతకంఠకు నిగుడారు చుండ

తే. జలధిగంభీరరవమునఁ బలుకు నిట్లు, నిలునిలుము విప్రియం బట్లు సలిపి నీవు

దనుజవల్లభయెచటికేన్ జనెదవేని, విడుతు నంచుఁ దలంతువా వీరమాని.

కం. వినరా యింద్రుని గాలుని, దిననాథు స్వయంభు శంభు దిగ్దశకంబున్

జనినను నిను విడువన్ నీ, తనువునకుం బ్రాణమునకుఁ దగులముఁ జెఱుతున్.

చం. తతగురుశక్తి నెవ్వనిని దాడితుఁ జేయుటఁ బొంగి పోయె దా

యతిబలశాలి లక్ష్మణుడై హావడి నీ కొనరింపఁ గోరి నిన్

సుతతరుణీసమేతు రవిఁ సూనున కప్పున సేయువ ఁడు నై

మతిగొని యుద్ధభూమి నిను మార్కొన వచ్చె నటంచు నెంచుమీ. ౧౩౧౯

¹వాస్తవపు మూర్ఖుఁడొకరికిఁ దెలికగను, మఱియొకనికి భారముగను దానుగ నగుశక్తి తెలివి
గలవాఁడు కాఁజాలఁడు. బ్రహ్మశక్తిని నగౌరవింపరాదు గావున దానిని సమ్మానింప నాగపాశబంధము
నందువలె నీమూర్ఖ మాయామానుషనటనముమాత్రము. ఉత్తరపీఠికం జూడుఁడు.

కం. ఈనేను గాదె యనురవి, తానముఁ బదునాల్గువేలు ♦ దర్పేద్ధతమున్
నానాసాధనము జన్మస్థానంబునఁ జంపినాఁడ ♦ సంగరమందున్.

౧౩౨౦

→ శ్రీరామరావణుల ప్రథమయుద్ధము. ←

చం. అనవుడు వాగ్రహం బడర ♦ నారఘరామునియెక్కిరింత¹ బా
వని లయకాలవహ్నినిభ ♦ బాణములం బ్రహరించి నొంప నా
యనఘుస్వభావతేజ మది ♦ యంతకు నంతకు నెక్కు డయ్యె, నా
తని దశకంఠమార్గణకృతవ్రణుఁ గాంచి రుషావశాత్తుఁ డై.

౧౩౨౧

శా. ఆకణ్ఠాంతము లాగి చాపమును వేఁగాటోప మేపార నా
నాకిద్యేషిరథంబు నొక్కవడిఁ జక్రాశ్వధ్వజచ్ఛత్రసూ
తాకుంతాశనిశూలఖడ్గనుపతాకానీతమై ధాత్రివై
నాకారం బెఱుఁగంగరానిగతినుఁగై రాల బాణావళిన్

౧౩౨౨

ఉ. కూలిచి యంతఁ బోక భృశఃఫూరమహాశనివజ్రసన్నిభం
బై లలిమీఱుబాణమును ♦ నాతనివ్యూఢభుజాంతరంబు దం
భోళిని మేరుశైలము ఋభుత్తుఁడు వ్రయ్యఁగ మోఁదినట్టు లా
భీలముగాఁగ నాటుటయుఁ ♦ బెల్కుటై నాతఁడు వీతచేష్టుఁ డై.

౧౩౨౩

తే. యోధుఁ డెవ్వఁ డశనికులి, శోగ్రహతుల, కించు కేనియుఁ గలఁగఁడు ♦ సంచలింపఁ
డట్టివీరుఁడు రామబాణార్తిమిగుల, నడలి వడఁకుచు ధనువును ♦ విడిచెఁ బుడమి.²

ఉ. ఆకులపాటుఁ గూరుచు నిఁరాయుధుఁ డై ధర నిల్చియున్న యా

నాకులవైరి యర్కరుచి ♦ నందముమీఱుకిరీట మర్ధచం

ద్రాశృతి గల్గుబాణమున ♦ నామహితాత్తుఁడు డొల్లనేసి య

ప్రాశృతయుద్ధధర్మకృతి ♦ బాధదయారసపూర్ణచిత్తుఁ డై.

౧౩౨౪

కం. కోటలు దీసినపా మన, నాటినవేడిమిగలట్టి యర్కుం డనఁగాఁ

దీఱఁగఁ గిరీట మాశృతి, మాటి గతశ్రీకుఁ డైన మనుజుడు ననున్.

౧౩౨౫

చం. అనితరసాధ్యముం బరభ యావహ మైనరణంబు సేసి తిం

దనుక, హతప్రవీరునిఁగఁ ♦ దద్దయుఁ జల్పితి నన్నుఁ, గాన నీ

వనిఁ గడు డస్సినాఁడ వని ♦ యాత్తఁ దలంచి నిశాచరేంద్ర! నిన్

దునుమఁగ నొల్ల, రాముఁ డనిఁ ♦ ద్రుంపఁడు నుమ్ము నిరాయుధున్ జడున్. ౧౩౨౬

శా. పొమ్మా లంక కనుజ్ఞయిచ్చితిని బో, పో గాసి దీఱంగ రా

రమ్మా క్రమ్మట ధన్వీవై రథివినై ♦ రాజన్యహాశస్త్రపూ

గమ్ముం గైకొని యపు చూచెడు శతాంగస్థండ వై నాదుశౌ

ర్యమ్మున్ రాత్రిచరేంద్ర! యన్న హతదర్పానందుఁ డై వాఁడునున్. ౧౩౨౭

¹ ఎక్కిరింత = వాహనము.

² విల్లు విడువకున్న రాముఁడు చంపునని భితి.

→ రావణుడు పరాజితుడై లంకకుఁ బోవుట. →

కం. చాపము విఱుగఁగ నూతుఁడు, చూపఱ గుఱ్ఱములు చావఁ | సూరశరహస్తాన్
దీపులు గొనుమెయితో నతఁ, డేవఱి విరిశిరముతోడ | నేగెం బురికిన్. ౧౩౩౨

ఉ. దానవదేవశత్రుఁ డతి | దారుణశౌర్యుఁడు రాక్షసేంద్రుఁ డి

ట్లానతమూర్ధుఁ డౌచు నమ | రావనిఁ బాసి పురిం జొరంగ నా

త్తానుజయుక్తుఁ డై రఘుకు | లాభరణంబు ప్లవంగవర్యుల

న్తానుగ వీతశల్యుల నొ | నర్చి శ్రమం బఱఁజేసె నయ్యెడన్. ౧౩౩౦

కం. హరిహయరిపు వోటఱ నిర్జరు లనురులు భూతగణము | సాగరధరణీ

చరజలచరముషిదర్శి, కరదిక్సంతాన మెల్లఁ | గర మలరారెన్. ౧౩౩౧

→ రావణుడు తనపరాభవంబుఁ దలంచి దుఃఖించుట. →

సీ. రావణుఁ డటు లేగి | రామశరంబులఁ, దలపోసి తలపోసి | తలఁకు చెంది

భగ్నదర్పం డయి | వ్యథి తేంద్రియుం డయి, గరుడాభిభూతనా | గంబునాఁగ

హర్యక్షముఖముక్త | హస్తినా రాముని, బారిని బడి కాలు | బారి తప్పి

సర్వతోముఖరామ | చంద్రశరంబులు, తనుఁ దాఁకు చున్నట్లు | తలఁచి బెగడి

తే. దీర్ఘముగ నూర్పు పుచ్చుచు | దివ్యమైన, చిత్రకనకాసనమున నా | సీనుఁ డగుచుఁ

దోడిరాక్షసవీరుల | తోడ నిట్లు, లార్తుఁ డగుచును వచియించె | నాత్మగతము.

మ. అకటా! నాపరమాద్యుతంపుఁడవ మా | హా! వ్యర్థమై పోయెఁగా

వికటా యోధనసీమ వజ్రధరుఁ డౌ | వృత్తారినిన్ గెల్చి నేఁ

డొకమర్త్యున్ గెలువంగ లేక చెడితిన్ | యుద్ధక్షీతిం, గాల మెం

తకు వచ్చెన్ మనుజుడవున్ మనుజుడే | దర్పద్ధతిన్ గెల్చెడిన్. ౧౩౩౩

కం. మానదు భయంబు కలనన్, మానవుచే నీ కటంచు | నాళీకభవుం

డానాఁడు పలికె ఘోరపు, టానుడి ఫలియించె నేటి | కవితథ మగుచున్. ౧౩౩౪

ఉ. దానవయక్షరాక్షసపు | దాకునభశ్చర దేవ తాళిచే

నే ననిఁ జావకుండ నళి | నీనుమసంభవుచే వరంబులన్

మానుగఁ గాంచినాఁడఁ దొలి | మానవులన్ గణియింప నైతి దు

ర్తానముపేర్చి నిప్పు డది | ప్రాణముమీదికిఁ దెచ్చెఁ గంటిరే. ౧౩౩౫

సీ. ఇహ్మోకుకులభవా | ధీశుం డయోధ్యలో, ననరణ్యుఁ డనియెడి | యవనివిభుఁడు

తొల్లి నాచే ననిఁ | ద్రెళ్లుచో ననుఁ జూచి, రాక్షసాధమ! నిన్ను | రణమునందు

సుతులతో బలముతో | హితులతో సచివవర్గంబుతోఁ దురగసా | రథులతోడఁ

గులపాంసనా! చంపఁ | గలశూరుఁ డుదయించు, నస్తదన్వయమున | నడిచిపడకు.

తే. కుమతి! యంచును వచియించెఁ డగువలయేశు

మాట నేటికి సూటి యై ధాటి మీఁజె

దత్త్య మిది యాట రాముని ధశరథాత్మ

జాతు మానుషుఁగా నెంతు ధన్వంతమందు.

౧౩౩౬

చం. అవమతి నొంది మత్కృతిని ధాకర¹ మూని శపించె నన్ను వే

దవతి యనంగ నొప్పు నొకతన్వితపస్విని పూర్వ మిట్టు, దా

నవ! నిను నీకులంబును విధానముఁ జేసెదఁ జూడు మంచు నా

యువిద విదేహనాథునకు ధన్యవ మయ్యెను సీతనా నిటుల్.

౧౩౩౭

కం. గిరికన్యకయును రంభయు, వరుణునికన్యకయు నంది ధపలికిన యట్టుల్

జరుగఁ దొడంగెను రాక్షస, వరులారా! ఋషుల నుడు లబద్ధము లగునే. ౧౩౩౮

ఉ. శాపచయంబుచంద మిది ధక్క నెఱుంగుచు సర్వయత్నులై

యాపుగ మూలకొత్తశములందును గోపురమూర్ధసీమలం

దేవున నిల్చి యుండుడ, యహీనగభీరుని దేవదైత్యుడ

ర్వాపహు బ్రహ్మశాపవివశాత్తుని లేపుడు కుంభకర్ణునిన్.

౧౩౩౯

→ రావణుడు మంత్రులను కుంభకర్ణు నిద్రలేప నియోగించుట. ←

ఉ. చచ్చె బ్రహ్మస్తుఁ డుగ్రరణశౌండుడు, నే నని నిర్జితుండ నై

వచ్చితి, నెవ్వ రింకఁ బగవారిని మార్కొని యొర్చువార? లా

పొచ్చెములేనిబం టనురపుంగవుఁ డౌఘటకర్ణుఁ డొక్కడే

హెచ్చినశక్తి వైరి వధియింపఁ గలం డని నిశ్చితాత్ముడై.

౧౩౪౦

సీ. ద్వారంబులెల్ల యత్నంబునఁ గావుడు, ప్రాకారముల నెక్కి ధపగఱఁ గనుడు

ఈలీల నే నుండఁ ధగాలోపహతమతి, హాయిగాఁ జింత లే ధకాద మఱచి

నిద్రించు చున్నాడు ధనిశిచరవర్యుండు, నేడు తొమ్మిది యాఱు ధనెనిమిదియును

మాసముల్ నిద్రించు ధమంతనంబుండి యింతకుఁ దొమ్మిదవనాడ ధతవిలె నిద్ర

తే. యిపుడు మేల్కొల్ప నుకరం బహీనబలునిఁ, కుంభకర్ణుని రాక్షసకులవరేణ్య

నతఁడు మేల్కొనె నేనియుహతము సేయు, రాజపుత్రాన్వితముఁ గీశరాజ నిజము.

చం. అసురులనెల్ల మేటి పరమార్థము భీకరసంగరస్థలిన్

గసిమసి చేయుశాస్త్రవులఁకాండములం బనిపూన నట్టిఁ డౌ

నసమబలుండు గ్రామ్యనుఖమందలిప్రీతిని మూఘుడై మహా

లసగతి నుండు నెప్పుడు, ధలంపఁగ లేడు మదీయదుఃఖమున్.

౧౩౪౨

కం. అతండు లేచె నేనియు, సీతాధవువలన నాకుఁ సిద్ధించినయీ

యాతతపరిభవమంతయు, వే తీర్చున్ సంతసమున ధవెలయుదుఁ బిదపన్. ౧౩౪౩

తే. శక్రతుల్యబలుం డతిఃసాహసాంకుః, డట్టివాఁ డనిలోన నాఁకిట్టిపాటు

సంభవించియుఁ దోడ్పడఁజాలఁ డేని, యింక వాఁ డుండియును నాకుఁ నేమిఫలము.

సీ. వానిలేపుఁ డటన్నఁ జరమసంభ్రాంతు లై, యసురలు గంధమాల్యములు భక్త్య
వర్గముల్ గొని మహాఁదావీరమై యెటుచూడ, యోజనాయతమయి యుండు కుంభ
కర్ణునిగుహ సర్వఁగంధప్రవాహినిఁ, జొచ్చుచో నాతనిఁ హెచ్చుటూర్పు
గాలిచే నబ్బలఁశాలులు గాలికి, వగుడాకులట్టు లై ఁ యెగిరిపోవ

తే. వెండియును వార లెం తెంతోఁ దండికష్ట

మునను నిలఁ ద్రొక్కికొని పాదములను లోనఁ

జొచ్చి కాంచనకుట్టిమఁసుందరంపు

గుహను నిద్రించువానిని ఁ గుంభకర్ణు.

౧౩౪౫

సీ. భీమదర్శను నేల ఁ విటిగి యొలుగుగిరి, భంగిని బాన్పుపైఁ బడినవాని

వినదారి యనఁ బెనుఁ జుసలుకొట్టెడివాని, వికటంపునిట్ర వెంఁద్రుకలవాని

భయదనాసాపుటుఁ బాతాళవిపులాస్యఁ, గాంచనాంగదనద్ధఁకాయు బలియు

మకుటమండితమూర్ధుఁ మహితమేదోరక్తఁగంధు నరిందముఁ గాంచి డాసి

తే. మేరుపర్వతసన్నిభాఁమిషచయంబు, మహిషమృగసూకరములసంఘాతులు నద్యు
తంపుటన్నంపుఁబ్రోవుమఁద్యములు పెక్కు, రకములును నెత్తుకుండలుఁప్రక్కనుంచి.

→ రాక్షసులు కుంభకర్ణుని నిద్ర లేపుట. ←

కం. అలఁదిరి యుత్తమగంధము, లలిమాల్యంబులును బరిమఁశపువస్తువులున్

నిలిపిరి మేనన్ ధూపంబుల వైచిరి స్తోత్రములను ఁ బొగడిరి యసురుల్. ౧౩౪౬

ప్రగ్ధర. పూరింతున్ చంద్రతుల్యంబులు బహుళదరంబుల్ దిశల్ వీలిపోవన్

ఘోరధావనంబు లోలిన్ ఁ గుమికొని యసురుల్ ఁ గొల్పి రవావీర లేకా

కారంబై కుత్తుకల్ ప్రక్కలుగఁ జన నిరాఘాటబాహావిరావం

బారూఢం బయ్యె త్వేణఁయతరవములు పెన్ ఁ హావడిం గూర్చె లంకన్.

సీ. పణవభేరీశంఖపటునినాదంబులు, త్వేణితాస్ఫోటితఁసింహనాద

ములు బహుళములైన ఁ ముగ్ధి సాధ్వసమునఁ, బతులు దెసలందుఁ బఱచి పఱచి

దివికిని నెగఁబ్రాకి ఁ దిగ్భ్రుచు గొని గలుల్, తడఁబడ నుడివడి ఁ తత్తటమున

నేలపై వ్రాలె నానిశిచరుల్ వేసరి, విసివి గాసినిబడి ఁ యసము దూలి

తే. రంతె గాకను రేంద్రుఁ డొక్కింత యైన, మేలుకొనకున్న వెండియు ఁ జాలిమాలి

ముద్గరగదాద్రిభూరుహఁముసలతతులఁ, జేకొలందిని మోఁదిరి ఁ డాకమెఱిసి. ౧౩౪౭

తే. అధిక బలవంతు లయ్యె నయ్యసురవరులు, రావణానుజనాసికాఁరంధ్రజాత

మారుతోద్ధతి నిలువంగఁ నేరరైరి, మహితవాతూలహతిఁ దూలు ఁ మబ్బులనఁగ.

ఉ. భీమబలాధ్యు లొక్కపది వేలనిశాచరు లోలి నందఱున్
స్తోమముఁ జేరి యొక్కపరి ధూర్యమృదంగఘటాళినాద ము
ద్దామముగాఁగఁ జేసియును ధానవవీరుఁ డొకింతయేనియున్
దామెయి తెల్విగానమిని ధారుణయత్నముఁ జేయఁ బూనుచున్.

౧౩౫౧

ఉ. దండకుశాంకుశంబులను ధద్దయుఁ గొట్టుచు నుష్టవాజివే
తండఖరాదిజంతువుల ధానవవీరునిఁ ద్రొక్కఁ జేసియున్
దండిగ నల్లజంతులరొదల్ పరఁగింపఁగఁజేసి తారునున్
మెండుగ శంఖభేరుల నమేయముగా ధ్వనిచేసి వెండియున్.

౧౩౫౨

కం.నుత్తైల దూలంబుల పెనుఁగత్తుల గునుపముల గుదెల ధండపరశులన్
హత్తినశక్తులకొలఁదిని, మొత్తిరి లే కెదను దయయు ధామోటంబున్.

౧౩౫౩

కం.గింగురు మనె వీనులు లంకం గల యనురులకు శైలఁకాననయుత మె
ల్లం గలయఁగఁ దన్నాద మభంగగతిం బూర్ణమగుచు ధ్యాపింపంగన్.

౧౩౫౪

కం.అంతకును లేవ కున్నను, బొంతన వెయిభేరు లొక్కఁపూఁపున రక్ష
స్సంతతి పసిండికొడుపుల, నెంతయు మ్రొయింపఁ గదలఁడించుక యేనిన్.

ఉ. శాపవశంబునం బరనశత్రుమునం బడియున్న రాక్షసుం

గోపవశాత్తులై మఱియొకొండుపరాక్రమ ముద్యమించి భే

రీపటలంబు నూతనము క్రేవలఁ గొట్టుచుఁ గేశసంఘముల్

మోపుగఁ బీకుచుం జెవులు ధామోటకులై క్షీతిజంబు గాఱఁగన్

౧౩౫౬

కం.కొఱకుచుఁ గరనఖరంబులఁ బెఱుకుచు నుదకుంభములను వీనులలోనన్

నెఱపుచుఁ దలయును తొమ్మును, జఱచుచు ముగ్ధరము లెత్తి సంబాధింపన్.

చం.కదలక యున్నరజ్జుచయఁగాఢనిబద్ధశతఘ్ని కావళిన్

మదమున నెల్ల రొక్కమొగి మద్దనముం బచరించుచున్ మఱిన్

మదకరు లొక్కవేయి యొకఁమాఱుగఁ బాఱఁగ మీఁదఁ దోలఁగా

నెదొ తనుసోకిన ట్లయిన నించుక కన్నులు విచ్చె నంతలోన్.

౧౩౫౮

→ కుంభకర్ణుఁడు నిద్ర లేచుట. ←

చం.ధరకుజవారపాతములు ధారుణశస్త్రచయప్రహారముల్

సురరిపుఁ డేమియుం దలఁపఁజూడఁడు, నిద్దుర లేచినంతనే

దరికొనునాకటన్ వెఱచి ధానవవీరుఁడు మే నివ్విదుర్బుచున్

సరగున లేచి నాగతనుశైలనిభం బగుబాహుయుగ్గమున్.

౧౩౫౯

కం.జాడించి నీల్గి వెండియు, బాడబముఖతుల్య మైనవక్త్రముఁ దెఱవన్

జూడఁగఁ బాతాళమునకు, నీ డగు నది మేరుగతది నేశ్వరుఁ బోలెన్

౧౩౬౦

ఆ. ఆవులించి లేచు ♦ నాతనియాకృతి, కొంగచాలుతోడ ♦ రంగు మీఱు
వాన గురియుమబ్బు ♦ వడువున రహి మీఱె, గలయఁ జూచె నాల్గు ♦ కడలనతఁడు.
కం. జ్వలదగ్నికి సదృశము చం, చలలకుఁ దుల్యంబు నైన ♦ చక్షుర్ద్వయమున్
బలముగ మండునుహోగ్రహ, ములతోఁ బురిడించె నంత ♦ మునుకొనుక్షుధచేన్.

ఉ. అచ్చట నున్న భక్ష్యవివిధామిష కాసరసూక రాళిఁ దా
నిచ్చ భుజించి శోణితము ♦ నెంతయుఁ గ్రోలియు మద్య మాదిగా
హెచ్చుగఁ ద్రావి తృప్తిగొని ♦ యింద్రవిరోధి చెలంగు చుండ నం
దచ్చపుభీతి డాఁగినను ♦ రాదులు వెల్పుల వచ్చి మ్రొక్కుచున్. ౧౩౬౩

సీ. తనచుట్టు నిల్చినఁ ♦ గని కుంభకర్ణుండు, నిద్రావిశదభూరి ♦ నేత్రయుగుఁడు
కలుషీకృతేక్షణుఁ ♦ డల వారి నందఱ, వీక్షించి బోధన విస్తయమున
మీ రందఱిటు నన్ను ♦ మేలుకొల్పితి రేల?, రాక్షసేశునకు భద్రంబ కాదె?
భయకారణం బేమి ♦ పాటిల్ల లేదుగా?, యూహింప నాకు సంధేహ మొదలె
తే. గడఁగి నన్నుఁ బ్రబోధించు ♦ కారణమున, సత్యముగ గొప్పయాపద ♦ సంభవించె
బరులచే జాగ దేటికిఁ బలుకుఁ డిపుడు, నన్నుఁ బ్రతిబోధితుని జేయ నున్నకతము.

ఉ. నెట్టెదఁ బాకశాస్త్రపుని ♦ నేని దివంబుననుండి త్రైశ్యఁగాఁ
గట్టెద నాశ్రయాశుఁ బెను ♦ గాటపుఁగట్టుల నింక నేరినేన్
గొట్టెద నుగ్గునూచముగఁ ♦ గూర్కెడు నన్నొకమాత్ర లేవఁగా
నిట్టుల నుల్కొనండు దను ♦ జేంద్రుఁడు చెప్పుడ యేమి మూఁడెన్. ౧౩౬౪

→ { యూపాక్షుఁడు కుంభకర్ణునితో నతని నిద్రలేపిన } →
కారణము దెలుపుట.

కం. ఈపగిది గుంభకర్ణుఁడు, కోపరసావేశమునను ♦ గుఱుకొని పలుకన్
యూపాక్షుఁ డనెడిమంతిరి, యూపటుబలు డాసి యనె గృతాంజలి యగుచున్.

ఉ. దైవకృతంబుభీతి మనఁ దైత్యుల కెన్నఁడుఁ గల్గి దిప్పు డో
దేవ మహాభయం బొదవెఁ ♦ దీరుపరాక మనుష్యపాళిచే
నీవఱ కెన్నఁడేన్ దితిజఁ బృందముచేతను దానవాళిచే
దైవతకోటిచేఁ గననిదాయము గల్గెఁ జమా నరాళిచేన్. ౧౩౬౫

కం. భూమిధరకాయులు శాఖామృగములు లంకఁ జుట్టి ♦ క్రాలెద రధిపా!
భూమినుతాహరణార్తుఁడు, రామునిచేఁ గీడు మూఁడె ♦ రక్షస్తతికిన్. ౧౩౬౬

ఉ. వచ్చి వనాటుఁ డొక్కఁడు డవార్యబలోద్ధతి లంక కంతకున్
జిచ్చిడె నక్షుఁ జంపె మును ♦ సేనలతో నిభపంక్తితోడ ని

పైచ్చినశక్తి రాముడు దిశ్వరతేజుడు సంగరంబునన్
 జచ్చితి వోరి యంచు నురశాత్రవనాథునిఁ దోలె రావణున్. ౧౩౧౯
 కం.రాణను దితిదనుభవగీ, రావణులు సమకూర్చలేనిభంగము సీతా
 ప్రాణేశ్వరుఁ డిడి రావణుఁ, బ్రాణంబులు పోయి పోనివానిఁగఁ జేసెన్. ౧౩౨౦
 కం.అని యూపాక్షుఁడు పలికిన, ననిఁ దనయగ్రజనిపాటు నాలించి యనెన్
 గినుక వివృతాక్షుం డై, యనుపమబలశాలి రావణానుజఁ డతనిన్. ౧౩౨౧
 ➡ మహోదరుఁడు కుంభకర్ణునితో రావణుఁ జూడఁ బొమ్మని చెప్పట. ➡
 ఉ. ఈక్షణ మేగి రాఘవసమేతముగా హరిసైన్యమెల్ల యూ
 పాక్ష వధించి వెండి యసురాధిపుఁ గాంచెదఁ దృప్తిఁ గూర్చెదన్
 రాక్షసకోటికిన్ వనచరప్రచయక్షతజామిషంబులన్
 దక్షత రాఘవాస్త్రములఁ ద్రావెదఁ దృప్తిగ నే స్వయంబుగన్. ౧౩౨౨
 తే. ఇటులు పలికిన రోషవివృద్ధదోష, మైనయాతనిగర్వోక్తు లాలకించి
 యుచితగతి దోషఁ బల్కె మహోదరాఖ్యఁబరఁగునైఋతయూధపపరివృథుండు.
 కం.రావణువచనంబుల విని, యావల గుణదోషముల సమాలోచనముం
 గావించి పదంపడి విజయావహగతి రణముఁ జేయ నర్హుటన్నన్. ౧౩౨౪
 శా.కాని మృంచును లేచె లేచుటయు రక్షస్సంఘముల్ వేగ ర
 ఖోనాథుం గదియంగఁ బోయి కరముల్ జోడించి మేల్కొన్నవాఁ
 డై నీసోదరుఁ డున్నవాఁ డనురలోకాధీశ! నీ వేగి న
 మ్మానింతో యతఁ డిందు వచ్చినను బ్రేమం గారవింతో యనన్. ౧౩౨౫
 ఉ. అతఁడు వచ్చుఁ గాక యిట నాతని నర్హమర్చనాదినం
 ప్రీతునిఁ జేయు టొప్పు నన వే చని వారలు మిమ్ముఁ జూడ మీ
 భ్రాత సురారి నేత తమి వర్తిలెడింజనఁ గోరుదే? యనం
 జేత మిగుర్ప వల్లె యని శిక్షితశాత్రవుఁ డాత్మతల్పమున్ ౧౩౨౬
 కం.విడిచి వెలి వచ్చి వదనముఁ గడిగికొని నిమజ్జనంబుఁ గావించి నగల్
 దొడి బలవర్ధనపానముఁ గడుపారఁగఁ ద్రావె దప్పి కడమవడంగన్. ౧౩౨౭
 తే. రావణాజ్ఞను వెస మదిరాఘటంబు, లమితవివిధోపహారంబు లనుర లీయఁ
 గుంభములు వేయి ద్రావి యాకుంభకర్ణుఁ డతుల తేజోబలోపేతుఁడయమదించి.
 చం.ప్రలయకృతాంతతుల్యవిభవంబున నన్నఁ గనుంగొనంగ న
 బృలియుఁడు పోవుచో ధరణి పాదహతి వడఁకాడఁ దత్పురిం
 గల యుపనిష్కరంబులును గ్రాలె దదీయపరిష్ఠియాతతిన్
 వలనుగ రెండువంకలను బద్ధకరాంజలిపంక్తి రాజిలెన్. ౧౩౨౮

చం. కమలజవీటి కేగుబలఁ ఘస్థరుపోలికఁ బోవువానిఁ దే

జమున ఖరాంశునంటువిలఁ సత్పరిమాణవిహీనకాయు భూ

ధ్రుమహితశృంగకల్పు నలఁ రాక్షస సత్తముఁ గుంభకర్ణుఁ బ

ట్నమువెలి ముట్టడించినవఁ నౌకసులుం గని యబ్రపాటునన్.

౧౩౮౦

కం. ఎదవడి పరువిడి పదములు, గుదివడ నిలఁబడిరి కపులు ఁ కొందఱు రామున్

గదిసి శరణంబుఁ జొచ్చిరి, మదమఱి యిలఁబడిరి భీతఁ మతు లగుక్రోతుల్.

→ { రావణుఁ జూడఁబోవు కుంభకర్ణుఁ జూచి } →
శ్రీరాముఁడు విభీషణుఁ బ్రశ్నించుట.

సీ. పర్వతాకారుని ఁ భయదశరీరుని, మున్ను నారాయణుఁ చెన్ను దోఁప

నాకాశ మంటుదేఁ హంబును గలవాని, సాంబుతో యదనిభుఁ ఁ డైనవానిఁ

గాంచనకేయూరఁ కమ్రభూషాంచితుఁ, గని కీశసైన్యంబు ఁ కాందిశీక

మగుడు రఘూత్తంసుఁ ఁ డతులచాపముఁ గొని, యచ్చెరువున రానఁ నానుజాతు

ఆ. ననియె నెవ్వఁడయ్య ఁ యద్రినంకాశుండు, మకుటధారి మహికి ఁ మహితకేతు

వనఁగఁ దగినవాఁడు ఁ సైరావతీవారి, వాహమునకు నీడు ఁ వచ్చువాఁడు. ౧౩౮౨

తే. కపిలనేత్రుండు కోటప్రాఁ కారమునకు

మీఁద నొక్కఁడ తెలిసెడిఁ మేనితోడ

నరుగుచున్నాఁడు లంకలో ఁ నతఁడు రాక్ష

సుండ్లో యటుగాక బృందారఁ కుండ్లో చెపుమ.

౧౩౮౩

ఉ. పాటుచు నున్నవారు మనఁ వానరు లెల్లరు వానిఁ జూచి దై

వాలుభయానఁ బూర్వమిటుఁ వంటిమహద్భుతభూత ముర్విపైఁ

దేఱఁగఁ జూడలే దన నుఁ ధీవరుఁ డైనవిభీషణుండు దాఁ

దాఱనిభక్తి నిట్టు లను ఁ దాశరథిప్రవరున్ నయంబునన్.

౧౩౮౪

→ విభీషణుఁడు శ్రీరామునకుఁ గుంభకర్ణుఁ గుఱించి తెలుపుట. →

సీ. భండనంబునఁ గిట్టి ఁ దండి వాసవుఁ బట్టి, యోటమిఁ గూర్చినఁ మేటిబంటు

విశ్రవసోమునిఁ విఖ్యాతపుత్రుండు, కుంభకర్ణుం డనఁ ఁ గొఱలువాఁడు

ఇంతటిపాడువును ఁ నింతటిలావును, బెరరక్కసులకు నెఁవ్వరికి లేదు

వరదానకృతబలుల్ ఁ సురవైరు లందఱు, నతఁడు స్వభావబలాధికుండు

తే. అమరగంధర్వకిన్నరఁ యక్షభుజగ, దనుజవిద్యాధరులఁ బ్రవిఁ దారణమున

నొడిచి యున్నాఁడు వేనవేల్ ఁ తడవ లితఁడు, సురల కీతనిపేరుహృచ్చాల మధిప!

కం. శూలంబు గేలఁ గ్రాలఁగ, నాలమున విరూపనేత్రుఁ డై వీఁ డడరన్

గాలుండ్లో యని నిర్జర, జాలంబులు డాయ లేక ఁ సాధ్వీస మందున్.

౧౩౮౫

సీ. పుట్టి పుట్టక మున్న భూరిబుభుక్షూర్తి, వేనవేల్ జంతుల పీడు మ్రంగఁ
గడఁగుడుఁ బ్రజలెల్లఁ గడుభయంపడి చని, వేలుపుటేనికి విన్నవింప
జంభారి దంభోళిఁ గుంభకర్ణుని వైవ, నత్తఁకునఁ జలించి యార్భటింప
నమ్మహారవమున కడలు భూవలయంబు, వెండియు దిగులున గం డడంగె

తే. గుంభకర్ణుండు హరిహయఁకుంభిరదముఁ, బీఁకి దానన మర్దించె వృత్రవైరి
నేటువడి వాసవుం డార్తిఁ రాటుపడఁగ, వ్యసనసంతపు లైరి దైత్యర్షిసురులు

ఉ. ఈతఁడు పెట్టురాయిడి సహింపఁగ లేక ప్రజాసమేతుఁడై
ధాతను డాయఁగాఁ జని శత్రుత్వఁ డింతయు విన్నవించె నీ
పాతకులోకభక్షణము స్వర్జనధర్షణ మన్యకామినీ

వ్రాతభృశాభిమర్శనముఁ బా డొనరించుట యాశ్రమస్థులుల్. ౧౩౧౮

కం. ఈకరణి పీడు నిత్యము, లోకుల భక్షించె నేని లోకేశ్వర! భూ
లోకము పాడలు నన్న ది, వాకస్తతి నూటడించి యబ్జభవుండున్. ౧౩౧౯

తే. కుంభకర్ణునిఁ గనుఁగొని గుండెలదర, నిబ్బరము దెచ్చుకొని వాని నెమ్మి బిలిచి
సత్యముగ నిన్నులోకనాశంబు కొఱకె, విశ్రవనుఁడు వినిర్దించె విశ్వవైరి. ౧౩౨౦

సీ. కావున నిది యాదిగా నీవు పడియుండు, ఘటకర్ణుడా! మృతకల్పుడ వయి
యని శపియించిన నాతని మ్రోలన, తత్క్షణంబున పీడు ధరణిఁ ద్రెళ్ళ
బరమసంభ్రాంతుఁడై పంక్తికంధరుఁ డనుఁ, దాత నీ కిటు సేయఁదగ వటయ్య
నీమనుమండు వీనిని శపింపఁగఁ జన్నె, యుమ్మె తనైనఁ దా నెమ్మి బెంచి
తే. నటక న్యాయంబె ఫలవేశ నలినగర్భ! నీదుసూక్తిని దబ్బట నెఱయఁ గలదె
కరుణ దలపోసి శయనభాగరములందుఁ, గాలనిర్ణయ మొనరింపఁగదె మహాత్మ.

కం. అని వేడిన దయగూడిన, మనమున ననె నీతఁ డాటుమాసంబులు గూ
ర్కును నొక్కపగలు మేల్కొని, తినుఁ గావుత మగ్నిపగిదిఁ దిరుగుచు జగతిన్.

ఉ. అట్టిఁడు కుంభకర్ణుఁడు మహాత్మక! యీతని మేలుకొల్పె ని
ప్పట్టున నార్తిఁ గూరి దశవక్త్రుఁడు త్వద్బలభీతుఁ డౌట, స్వా
రాట్టువిరోధిఁ గన్గొని దరంబునఁ బాతెడిఁ గ్రోతులెల్లఁ దా
మెట్టుపెనంగు వారొ యని నీతఁడు మార్కొనె నేని రాఘవా! ౧౩౨౩

తే. తనదుశిబిరంబు వీడి యీదర్పధుర్యుఁ, డరుగుదెంచుచు నున్నవాఁడనికి దేవ
వానరులఁ బట్టి యిరుకేల వాత వైచి, కొనుచుఁబరువునఁ జనుదెంచు గుణధూరీణ!

చం. ఇది యొక కీలుబొమ్మ యను, రేశ్వరకల్పిత మాట దీనికై
యదరకుడి కపిప్రవరు లంచును జాటుట మేలు దానిచే

వదలి భయంబు పానరులు • వర్తిలువార లటన్న హేతుమ
ద్ధదితము లాలకించి ప్లవఃగధ్వజనీపతి రాముఁ డిట్లనున్.

౧౩౯౫

→ { శ్రీరాముఁడు నీలునితోఁ గుంభకర్ణుతోడ యుద్ధమునకు
సేనల సిద్ధపఱుపుచుని బోధించుట. }

సీ. పావకీ! చని మనఃబలఁగంబు సర్వంబు, వ్యూహము వీర్పుమీ • యొప్పు మెఱయ
లంకద్వారంబుల • సంక్రమస్థలములఁ, జర్యల నరికట్టు • సత్వరముగఁ
గుధరశృంగంబులుఁ • గుజవితానంబులు, శిలలును జతగూర్చి • సిద్ధపడుము
సాధనహస్తలు • శైలపాణులు నయి, వనచరుల్ నిలువంగ • వలయు నన్న

ఆ. నీలుఁ డెల్లకపుల • కోలి నెఱింగించె, రామునాజ్ఞఁ గీశఃరాజు లెల్ల
నట్ల సిద్ధపడిరి • యద్రిశృంగంబులు, వృక్షతతులుఁ గేల • వెలయు చుండ. ౧౩౯౬

కం. శరభగవాక్షాంగదకేసరిసూనులు పెచ్చుపెరిఁగి • శైలతటంబుల్
కరములఁ గొని ద్వారంబుల, నరికట్టిరి వైరిభీకఃరార్భటు లెసఁగన్. ౧౩౯౭

కం. నగములు కేలం దాలిచి, యగచరసంఘంబు నిలువ • నద్రినమిపా
నుగతమహాంభోధరతతి, పగటుం దలపించెఁ గన్గనకు వ్రేఁ గగుచున్. ౧౩౯౮

→ కుంభకర్ణుఁడు రావణుఁ జూచుట. ←

కం. కొదనిద్దురమబ్బును నతి, మదిరాపానమున నైనఃమత్తును బెరయన్
మది యాకులితంబుగ దశ, వదనుం గన రాక్షసప్రవరుఁ డరిగె వెసన్. ౧౩౯౯

సీ. రాక్షసవీరులఃరాజి భజింపఁగఁ, బురజనుల్ చల్లఁగఁ • బుష్పనితతి
రమ్యలక్ష్మీక మాఃరాజమార్గంబునఁ, జని హేమజాలకఃసమ్మతంబు
తతభానుభాస్వరఃదర్శనంబును విశా, లం బగునన్నగృహంబుఁ దరణి

యభ్రజాలముఁజొచ్చు • నటుసొచ్చి లోఁ జని, కక్ష్యాంతగంబులు • గడచి పోయి
తే. దూరమునఁ బాకవిద్వేషి • తోయజభవుఁ, జూచుభంగిని నగ్రజఁజూచి యతఁడు
పుష్పకవిమానమునఁ జింతఃమునీఁగి యుండఁ, జేరఁజనఁ గుంభకర్ణుండు శీఘ్రగతిని.

శా. రమ్మా నాయన! యంచు రావణుఁడు హర్షం బారఁగా లేచి ప్రే
మ మ్మేపారఁగఁ గొఁగిలింతుటయు సమ్మానంబుతో నన్నపా
దమ్ముల్ ఫాలము సోక మ్రొక్కి నికటస్థం బైనవీరంబునన్
సమ్మోదంబున నుండి యిట్టు లనె రూక్షప్రేక్షణుం డన్నతోన్. ౧౪౦౦

కం. భూవర! నాపై బ్రేముడి, నీవేళను నన్ను లేప • నేలా చెపుమా?

యేవంక భయము దొన రెనొ, యేవాఁ డొకొ ప్రేతభావ • విపుడు వహించున్.

కం. త్వరగ వచింపుమ యన సో, దరుకోపస్థితి నెఱింగి • దశముఖుఁ డీష

త్వరివృత్తలోచనుం డై, యరమర లేకనియె నమ్మహావీరునితోన్. ౧౪౦౩

→ { రావణుడు కుంభకర్ణుతో శ్రీరామునివలన రాక్షసుల
కైనవిపత్తు దెలుపుట. } →

ఉ. తమ్ముడ! నీవెఱుంగవు గదా నుఖనుప్పుడ వౌటఁ బెద్దకా
లమ్ముగ నన్ను రాఘవుఁ డలంచెడిరీతి, దినేశసూతి సా
హ్య మ్మొనరింప సైన్యయుతుఁ డై వనరాశిఁ దరించి సోకునై
వ్యమ్మును సర్వ మాజని విఁనాశము సేసెడి మూలముట్టుగన్.

౧౪౦౪

తే. కంటివే సేతు వొక్కటి ధ కల్పితంబు, సేసి లంకాపురీప్రాంతభాసమాన
నిష్కుటోపవనంబుల ధ నెగడఁ జేసె, వానరైకార్ణవంబు భూజాని యయ్యె.

ఉ. పోరికి రాక్షసోత్తములు ధ పోవుటె కాని యొకండునే నిజా
కారముతోడఁ గ్రమ్ముట ధ కానను, వానరులందు నొక్కడే
బేరుగలట్టివీరుఁ డని ధ బిద్దుటయున్ వినరాదు, దాన లోఁ
గూరెను భీతి, నీపురముఁ ధ గూరిమి కావుము వీరసత్తమా!

౧౪౦౬

ఉ. కూలుతు గాక యాప్లవగఁకోటుల నంచును నిద్ర లేపితిన్
జాలఁగఁ గోశసంచయము ధ సత్త్వము నాశితె, నమ్ముమీ, జర
ద్బాలజనావశిష్ట మగుపట్టన మన్ననిమిత్త మియ్యెడం
బాలన సేయుమా సలుపుమా యతిదుష్కర మైనకార్యమున్.

౧౪౦౭

ఉ. ఎన్నఁడు నీకు మున్ను వచియించినవాడనె యిట్లు? స్నేహసం
పన్నత యాదరంబు నతిమాత్రము నీపయి నా కెఱుంగవే?
పన్నుగ దేవతాసురులభండనవేళల వారినెల్ల శౌ
ర్యోన్నతి గెల్వవే? మఱపు ధ నొందితినా యవి యన్ని యెప్పుడేన్?

౧౪౦౮

ఉ. భీమపరాక్రమాధ్య! భుజవీర్యము శౌర్యము ధైర్యమున్ సమి
ద్భూమిని నేడు చూపు, మిలఁ ధ బోటుమగండు భవత్సమానుఁ డే
డీ? మహితప్రియంబు ఘటియింపుము నా కిది, బంధులోకసం
గ్రామకళాప్రియా! మనయరాతులఁ ద్రుంపు తలంపు నెయ్యమున్.

౧౪౦౯

కం. నాకొకసులం దోలిన, నీకు వనొకసులు మాత్ర ధ నిరుపమతేజ
శ్రీక భవద్బలపవనో, ద్రేకవిధూతములఁ జేయు ధ ద్వేషిఘనములన్.

౧౪౧౦

→ కుంభకర్ణుడు రావణు నిందించుట. →

చం. అని యిటు లంగలార్చుననురాధిపుఁ గన్గొని నవ్వు దోష ని
ట్లను మును మేము మంత్రసమయంబున నెట్టివిపత్తు మూఁడు నీ
కని మది నిశ్చయించితిమొ ధ యట్టివిపత్తు హితాళులందు ర
క్షిని గొననట్టి నీకుఁ గలిగెన్; విపరీతము లేదు దీనిలోన్.

౧౪౧౧

కం. దురితములు సేయువారలు, నిరయంబునఁ గూలునట్లు † నీచేసినయా

దురితము తత్ఫలము న్నిను, విరియక చేసేత ననుభవింపఁగఁ జేసెన్. ౧౪౧౨

చం. తొలుతను రాజ! నీ వెవరితోడను గర్జముభంగి యోజనం

జలుపఁగ లేదు, కేవలము † శౌర్యమదంబున భావ్యసర్థముల్

దలఁపఁగ వైతి, విత్తపుడు † దా మును వెన్నలఁ జేయ నర్హమా

కెలసము లోలి వెన్న మును † గేరి యొనర్చిన నీతివేత్తయే? ౧౪౧౩

సీ. హవిని నపాత్రుల † కర్పించునట్లులు, కాలదేశవిహీనఁకార్యతతులు

విపరీతఫలముల † వెలయించు నుత్తమ, మధ్యమాధమకార్యమార్గములను

దేవ! ద్రవ్యం బన † దేశకాలములునా, నాత్మప్రయోజనాఖ్యలను బరఁగు

పంచసంబంధంబు † లంచితగతిఁ గూర్చి, సచివులతోడ యోజన యొనర్చు

ఆ. ననుభవించుఁ జుమ్మ † యతులనీతిఫలంబు, నీతి విడక కార్యనిర్ణయంబు

సచివమిత్రయుక్తిఁ † జలిపెడునాతండు, కార్యజయముఁ గాంచి † గణన కెక్కు.

చం. శ్రమముగ ధర్మ మర్థమును † గామము వేటుగ నైన నన్నియే

గ్రమమతి రెండు రెం డయిన † రాక్షసవల్లభ! నిత్య మర్హకా

లముల భజించుపూరుషుఁడు † లక్ష్మీకిఁ బట్టగు, నెల్లవేళఁ గా

మమ కొనియాడువాఁడు నొకమానవుడే? సిరి వాని నొల్లునే? ౧౪౧౪

తే. దానఁ దత్త్రితయమున నుత్తమ మెఱింగి

నృపుఁడొ నృపమాత్రుఁడో దాని † నిష్ఠఁ దవుల

నొల్లఁడే వాఁడు గుండెలు † క్రుశ్ల మిగులఁ

జదివి యేటికిఁ గేవలశ్రమముచేటు. ౧౪౧౫

ఉ. సామము దానభేదములు † సంహతి గాఁగనొ యొక్కఁ డొక్కఁడో

నీమము దోష నీతియు ననీతి నెఱుంగుచు ధర్మవిత్తముల్

కామము మంత్రయుక్తుఁ డయి † కార్యదృఢీకరణం బొనర్చి ని

స్థామహితాత్ముఁ డొనరుఁడు † సత్యము కీమనఁ గుండఁ డెన్నఁడున్. ౧౪౧౬

తే. అర్థతత్త్వజ్ఞ మగుసచివాళితోడఁ

గార్య మిట్టిది యిట్టి దకార్య మనుచు

యోజన యొనర్చి హితఫల † మొనఁగుదానిఁ

జలుపునాతఁడు జీవించు † సౌఖ్యముగను. ౧౪౧౭

చం. తెలియక శాస్త్రమర్థములు † దేకువమై బళుబుద్ధులైనజా

ల్లులు సురవైరివర్య! భ్రమమోహితచిత్తనృపాలుమంత్రులై

వెలయుచు మంత్రముల్ సలుపుఁ వేళలఁ గెనల మాప్రగల్భతన్
బలుకఁగ ముందు నిల్చెదరుఁ పాటిలుచేటుఁ దలంప లేమియున్.

౧౪౧౯

తే. అర్థశాస్త్రానభిజ్ఞు లై యధికలక్ష్మీ, నంద నభిలాషపడెడి శాస్త్రార్థధీవి
హీనుల హితేతరోక్తులఁ నించు కేని, పాటినేయంగఁ దగదు నిశాటరాజు.

తే. హితమువలెఁ దోచునహితంబుఁ ధృష్టుఁ డగుచు

వాఁగుచెఱపనచేటనుఁ వల నెఱింగి

కార్యములు యోజన యొనర్చుఁ కాలములను

దవ్వు దవ్వుల నిల్పుటే తగవు పతికి.

౧౪౨౦

కం. కర్తజ్ఞు లైనపగఱకు, మర్తంబులు చెప్పి యాత్మఁ మహిపునిచే దు

ష్కర్తంబులు చేయించుచు, దుర్మంత్రి విపత్తయోధిఁ ద్రోయఁడె టేనిన్.

కం. మిత్రులవలె వెలితోచున, మిత్రుల మంత్రంబువేళఁ మెలపున శాంతిన్

ధాత్రీపతి యెఱుంగఁ దగు, శత్రుహరణ! వారిపలుకుఁ సరణి యరయుచున్.

కం. త్వరపడి పని చేయుచు దు, శ్చరితు సచివుఁ డనుచు నమ్ముఁ జనపతిమర్తం

బరయుచు లోఁ జొత్తురు పగు, లరిమర్దన! క్రంచనగముఁ హంసలువోలెన్.

కం. ఉక్కివు నరి నెఱుంగక తమ, నక్కఱఁ గాచికొనలేని యధిపతి కీడుల్

తక్కక పొరయఁగ సంపద, వ్రక్కలుగాఁ బొలియు నాత్మఁ పదవీచ్యుతుఁ డై.

కం. మును నీ కనుజుఁడు చెప్పిన, పనిఁ జేయుమ యదియె నీకుఁ బరమహితం బా

దనుజాధిప! నామత మిది, విను మావలఁ జేయుమి యభీష్టముపగిదిన్.

౧౪౨౧

→ రావణుఁడు కుంభకర్ణుఁ గోపించి పలుకుట. →

తే. ఇట్లు ఘటకర్ణుఁ డెంతయుఁ హితముఁ బలుక

వింశతిభుజుఁడు విని రోషఁ వివశుఁ డగుచుఁ

గనుబొమ ల్కుడివడఁ గనుఁ ల్లలక వాఱఁ

గటము లడరంగ సోదరుఁ గాంచి పలికె.

౧౪౨౨

ఉ. శౌర్యధనాధ్య! నీతిగుణశాలియు మాన్యుఁడు నైనదొడ్డయా

చార్యునిపోల్కి శాసనముఁ సల్పెద వేలర? చాలుఁ జాలు, నీ

కార్యమువేళ యుక్త మగుఁ కార్యము సల్పినఁ దీరుఁగాక యే

పర్యవసాన ముండెడినిఁ బల్కుము కేవలవాక్చమంబునన్.

౧౪౨౩

కం. పొరపడియో తెలియమినో, యరుబలవీర్యాశ్రయమునఁ నో తప్పి చనెన్

గరణీయము మఱి మఱి యది, వర మని భాషింపనేమి వచ్చెం జెపుమా? ౧౪౨౪

కం. కడచినదానికి వగతురె? కడచినదో కడచినదియెఁ కార్యం బిపు డే

వడువునఁ దీర్పఁగ నగు నది, కడఁగు; గత ముపన్యసింపఁ గార్యము గలదే? ౧౪౨౫

ఉ. నాపయి నీకు స్నేహము ఘనం బగు నేనియు, నీ వెఱుంగుదేన్

నీపటుశౌర్య మింత యనిఁ నీమది, నిప్పటియెత్తికోల్ నిరా

క్షేపపుఁగార్య మంచుఁ బరికించెద వేనియు, వేగ మామకి

నావనయోద్భవం బగుననర్థము శౌర్యముచేతఁ దీర్పుమి.

౧౮౩౧

కం. ఇడుమగొను పెఱిఁగి దీనత, మిడికెడినరుఁ జేరువాఁడె ధీమత్తుఁడు జగతిన్

దొడరి యపనీతి దుఃఖము, పడునాతనిఁ గాచువాఁడె ధీమత్తువు సుమ్మి.

౧౮౩౨

→ కుంభకర్ణుఁడు రావణుని సమాధానపఱచుట. ←

కం. అనిన తుభి తేంద్రియుని ధీరుని దారుణవచను నన్న ధీమత్తువశుంగా

మనమున నెఱింగి మెల్లన, వినయంబున మధురస్మాక్తి ధీమత్తుపించెన్.

౧౮౩౩

సీ. చాలు రాక్షసరాజ! ధీమత్తుపించకు మింకఁ, దొలఁచుమి కినుక న్యస్తంధుండ వగుము

ఏ మనియుండఁగ ధీమది మది నిడఁబోకు, మెవ్వనివలన నీ ధీమత్తు వుట్టె

వానిని బరిమార్తు ధీమత్తుభావంబున, సోదరస్నేహమధీమత్తుదకతన

నన్ని వేళల హిత ధీమత్తు టావశ్యక, మాట నట్లాడితిఁ ధీమత్తుతెఱఁగు

తే. ప్రేమగలచుట్ట మక్కఱవేళఁ జేయ, నర్హుగుశత్రునాశంబు ధీమత్తు సమరరాజ!

యసమ మగుమామకీనశౌర్యంబుఁ జేసి, చూడు నేడని సలిపి నీ సూడు దీర్తు.

ఉ. చూడుము నన్నిదే సమరశూరుని రాముని వైరిఁ ద్రుంపఁగా¹

బాడుగఁ బాటుచుండఁ బరవాహినులం గనులారఁ జూడుమి

వేడుక రాము గూల్పు రణవిధిని దొర్లు శిరంబుతోడ న

న్నేడుచుచుండ నిమ్మలమహినుతయుం గరుణాత్తచిత్త యై.

౧౮౩౪

ఉ. చూతురుగాక యాజి దమచుట్టము లీల్గిన సర్వరాక్షసుల్

ప్రీతి రహిం గొనంగ నను ధీమత్తు గాంచఁగ రాఘవుం గృతాం

తాతిథు లైనబాంధవులకై విలపించెడివారి బాష్పముల్

స్ఫీతజవంబునం దుడుతుఁ ధీమత్తుర వైరివినాశనంబునన్.

౧౮౩౫

ఉ. ఏగతిఁ బట్టునో కనుమ ధీమత్తులు నింతలు తున్నలై ధరం

బ్రో గయి వ్రాలి పర్వతనిభుండు ససూర్యవలాహకాభుఁ డా

రాగమయూఖనందనుఁడు ధీమత్తుజ్ఞాంసువు లేను రాక్షసుల్

రాగము పూని కావ రఘుధీమత్తునునధ్యుడ వౌదు వెట్లొకో.

౧౮౩౬

ఉ. రాముఁడు నన్నుఁ దొల్త రణరంగమునన్ వధియించెనా బల

ప్రీతిహితుండు నిన్నిహతుఁ ధీమత్తుక మానఁడు సత్య మేను సం

గ్రామములోన నొందెదఁ బరాభవ మన్నవిచార మాత్తనా

కేమియు లేదు గాన నను ధీమత్తు బంపుము పంప కన్యనిన్.

౧౮౩౭

చం. హరిహాయుఁ డైన నేమి ప్రళయనలమారుతు లైన నేమి కి

న్నరపతి యైన నేమి జలనాయకుఁ డైనను నేమి శూలమున్

¹ రామునివైరి నన్నుఁ ద్రుంపఁగాఁ జూడుమనియు నన్వయము. ఇట్లే తక్కిన పద్యంబుల నన్వయించునది.

గరమునఁ గీలుకొల్పి గిరిఁకాయుడ నై శితదంష్ట్ర లొప్పుగా
దురమునఁ దాకినన్ బెదరి ఁ తూలరె వ్రీలరె కూలగే యరుల్.

౧౪౩౯

ఉ. కేవలరిక్తహస్తములఁ గేరి విరోధుల నల్పి వైచుచో
జీనముమీఁద నాశగలఁజీవి యెవం డెదిరించి నిల్చు? బా
ణావళి యేల? యేల నిశిఁతాసిగదాదులు? నేల శక్తి? నా
కేవియు నేల? చేతులనె ఁ యింద్రుని నైనను ముద్ద సేయనే.

౧౪౪౦

ఉ. నామహితంపుముష్టిపతఁనంబు రఘూత్తముఁ డోర్వఁ గల్గినన్
రామునిబాణజాలములు ఁ రక్తము పానము సేయఁ గల్గు, నే
లా మనుజాశనేంద్ర! వ్యసఁనాత్తుడ వయ్యెద వేను గల్గ? ను
ద్దామజవోద్ధతిం జని మఁదం బణఁగింతు నరాతికోటికిన్.

౧౪౪౧

సీ. రామలక్ష్మణుల శాఁఖామృగనేతను, మనలంకఁ గాల్చినఁహనుమఁ దక్కుఁ
గలపెనుమ్రానుమెఁకంబులఁ గూల్తు నే, వదలుము రామునిఁవలని భయముఁ
గలిగెడు నీకు నిఁస్తులక్ష్మీర్తి యింద్రు నే, నల్లస్వయంభువు ఁ నయిన ద్రుంతు
నేఁ గోపగించిన ఁ నిర్జరయూథంబు, చాఁవకట్టుగ నేలఁ జచ్చి పడదె

తే. శమను శమియింతు సర్వభఁక్షకు గ్రసింతు
నుడుగణంబులతో నర్కుఁ బడఁగ నడుతు
జన్యసవపశు వొనరింతు ఁ శతమఖునిని
గ్రోలి వైచెద వరుణునిఁకొంపఁ గూల్చి.

౧౪౪౨

ఉ. దంచెదఁ బిండి పిండిగ మఁదంబునఁ బట్టి కులాచలంబులన్,
జించెదఁ దున్క తున్కలుగఁ జేవ వసుంధర, నిన్నీనాళ్లు ని
ద్రించినకుంభకర్ణుబలఁతేజము లియ్యెడఁ జూచుఁ గాక భ
క్షించుచు నుండ భూతములు ఁ గీడ్పడి చేడ్పడి మేడ్పడి వెఱన్.

౧౪౪౩

ఉ. హామిక మూఁడులోకముల ఁ నట్టై భుజించినఁ దృప్తి లేదు, శ్రీ
రామునికారణంబున¹ దిఁరం బగుసౌఖ్యము నీకుఁ గూర్ప సం
గ్రామ మొనర్తు, రాఘవనుఁరక్షితసర్వకపీశవాహినీ
స్తోమము మ్రొంగి తృప్తిఁ గొనుఁదున్ దనుజేశ్వర! చింత యేటికిన్.

౧౪౪౪

తే. కోర్కెలు భుజింపు మద్యంబు ఁ గ్రోలు కృత్య
మఖిలమును దీర్పు మేఁ బోదు ఁ హతుఁడు గాఁగ
రామవిభుఁడక్షయంబుగ ఁ రమణి నీతఁ
బొందఁ గలుగును నీ కెదఁ బొగల వలదు.²

౧౪౪౫

¹౧. రాముని + కారణంబునన్ = రాముఁడు హేతువుగన్. ౨. రాము + నికారణంబునన్ = రాముని మరణముచేతన్. ²౧. ఏన్ హతుఁడుగాఁగ బోదున్ రామవిభుఁడు నీతను బొందఁగలుగు ననియు నొక యన్వయము. ౨. రామవిభుఁడు హతుఁడుగాఁగ నీకు నీతఁ బొందఁగలుగునని రెండవ యన్వయము.

←→ మహోదరుడు కుంభకర్ణమతమును ఖండించుట. →

కం. అని యతికాయుడు బలియుడు, ఘనబాహుం డైనకుంభకర్ణుడు పలుకన్

విని యాతనిఁ గని యీగతి, ననియె మహోదరుడు వీతహర్షం డగుచున్.

ఉ. పుట్టితి గొప్పవంశమున • బుద్ధి యొకింతయు లేదు, గర్వపుం
బట్టయి యున్నవాడవును • బ్రాకృతదర్శన! కార్యమెల్ల లో
పట్టు గనంగఁ జాల విసి • బాల్యవశంబున నోటి కార యె
ట్టెట్టులు వచ్చె నట్లు వచి • యింపంగఁ జూచెదు జ్ఞానహీనతన్.

౧౪౪౭

ఉ. రా జపె నీత్యనీతులతఃరంబు లెఱుంగఁడు? స్వాన్యహాని పే
రోజము స్థానముం దెలియు • నొప్పుగ దేశము కాలభంగియున్
యోజనచేసినాఁడు, బలయుక్తుడు, ప్రాకృతబుద్ధి వృద్ధసే
వాజడునట్లు సల్పు నొకొ • పండితుఁ డెందును గుంభకర్ణుడా.

౧౪౪౮

చం. కనుఁగొన ధర్మ మర్థమును • గామ మొసంగుఁ బృథక్ఫలంబు లం
చును వచియించి, తీ వెఱుఁగుచొ ప్పొక టున్నను జెప్ప వయ్య యే
పని సిజమార నేఫలముఁ • బాయ కొసంగునా? కర్తమే కదా
ఘనబల! యైహికాదిఫలకారణ మాఁ దలపోసి చూచినన్.

౧౪౪౯

ఉ. శ్రేయము పాపశీలురను • జెందఁగఁ జూడమె? ధర్మ మర్థమున్
శ్రేయము గూర్చు నట్లొనరఁజేయు నధర్మ మనర్థమున్ శుభం,
బేయెడనో యఘంబు ఘటియించు నధర్మ మనర్థ, మింక నే
చాయను ధర్మమే నియతఃసత్ఫల మంచు దృఢీకరించెదో?

౧౪౫౦

ఉ. అచ్చపుఁబుణ్యకర్తముల • నైహికసౌఖ్యపరత్రభోగముల్
హెచ్చుగఁ గూరు నంచు ఘటియింతురు లోకులు సాధుకార్యముల్
కచ్చులు దీర స్వైరగతిఁ • గార్యములం బొనరించువానికే
వచ్చును సంపదల్, సుమతివర్య! కతం బది యేమి చెప్పుమా?

౧౪౫౧

ఉ. కామ మొకండ కైకొని నుఖంపడఁ గోరె విభుండు దోషమా?
మామది కద్ది సమృతమ • మార్తురపట్ల సురారినేత తెం
పేమి యొనర్చెఁ జెప్పఁ గలవే? యిక నెక్కటి పోరువాడ నం
చేమొ వచించి తద్ది యుచితేతర మెట్లనెదో వచించెదన్

౧౪౫౨

ఉ. మాసవభోజివీరుల నమానుష శౌర్యధనాధ్యులన్ జన
స్థానమునందుఁ ద్రుంచిన ప్రశస్తపరాక్రముఁ డెవ్వఁ, డేనిపే
రానినభీతి నేటికిఁ దదాప్తులు లంక స్థరించు చుండు, రా
మానితశౌర్య రాము నని • మార్కొన నీ వపె పోయె దొంటిగన్.

౧౪౫౩

ఉ. రామునిఁ గ్రుద్ధకేసరిపఁ రాక్రమధాముని శౌర్యదర్శని
 స్త్రీముని సుప్తసర్ప మవశీకృతశేముషి లేపఁ బూనున
 త్లేమని లేపఁ బోయెద? వఁహీనదురాసదరోష మృత్యువ
 ద్భీమునిఁ దేటి చూచుటకు ధీరగుణుం డెవఁ డోపు నాజిలోన్. ౧౪౫౪

కం. ఇందలు సేనలతోడుత, నం దరుగఁగఁ జాల రన్న ధీ
 నందినివిభుఁ దొడరుట నా, కుం దగవుగఁ దోఁప దయ్యెఁ ధీ గుంభశ్రవసా.

కం. హీనార్థుం డెవ్వం డొకొ, ప్రాణంబులయాశ విడిచి ధీ ప్రాకృతునట్టుల్
 మానితసమృద్ధబలు నరిఁ, బూని వశముఁ జేసికొనఁగఁ ధీ బోవుం జెపుమా.

ఉ. మాసవులంధు రామునిసఁ మానులు లే రసురేంద్ర! వజ్రకిక్
 భానునకున్ సముండు రఘుఁ నాయకుఁ, డాతనితోడ నేల క
 య్యానకుఁ బోవ నెంచెద? వఁనర్థము చేకుట కున్నె? యంచు న
 ద్దానవుఁ డాదశాస్యుఁ గని ధీ దర్పరుషాపరిరబ్ధచిత్తుఁ డై. ౧౪౫౫

తే. జానకీసతి నీచేతిఁ లోని యదియ, నేల పదరఁగ దానికై ధీ యింతసేపు
 వలతు వె ప్దప్పడే నీకు ధీ వశముపడెడి, నందునకు నొక్కయుపమనే మందలింతు.

→ రావణునకు మహోదరుఁ డుపాయముఁ జెప్పుట. ←

సీ. విన సమృతం బేని ధీ వివరింతుఁ గుంభకర్ణుండును నే ద్విజఃహ్వండు మఱి వి
 తర్దన సంప్రది ధీ దైత్యు లీయేవురు, రాము వధింప దురమున కేగు
 వారుగాఁ జాటింపఁ ధీ బంపు మీ పురిలోనఁ, జని మేమొ యెటులైన ధీ శక్తికొలఁది
 రాముతోఁ బోరెద ధీ మేమొ జయించుట, గలిగెనే నుపమ యొక్కటయ లేదు
 తే. మేము దెగి యెంతపోరిన ధీ రామవిభుఁడె
 ప్రాణములతోడ నున్న నుపాయ మొండు
 నపుడ చేయంగఁ దగు దాని ధీ సంత నేను

యోజన యొసర్చి యున్నాడ ధీ రాజవర్య! ౧౪౫౬

ఉ. బింకముతోడ మేము రణఁ పీఠిని బోరినయట్ల రామనా
 మాంకితశాతబాణముల ధీ నాత్మశరీరము లోలి వ్రచ్చి ఘో
 రాంకమునందు రాఘవుని ధీ సానుజఁ జంపితి మంచుఁ గేరి ని
 శ్చంకమహార్భటుల్ చెలఁగ ధీ సన్నిధిఁ జేరి భవత్పదంబులన్ ౧౪౫౭

ఉ. వ్రాలెడువార మో యసురవర్య! ముదంబున నీవు కానుకల్
 చాలఁగ మాకు నిచ్చియు గఁజంబుశిరంబునఁ జాటఁ బంపుమీ
 ప్రోలున రామలక్ష్మణులు ధీ భూరిచమూతతితోడ నాజిలోఁ
 గూలి రటంచు వెండియాను ధీ గోర్కులు దీరఁగ సేవకాళికిన్ ౧౪౫౮

చం.వివిధపదార్థసంతతులు • ప్రీతి నొసంగుము యోధకోటికిన్,
నవననానులేపనక • నన్తఃపండనమాల్యపేయముల్
సవరన నిమ్ము, నీవు నరు • సంబున వారుణిఁ గ్రోలు, మంత రా
ఘవులవినాశవార్త పురిఁ • గ్రచ్చట నల్లడ సుప్రసిద్ధ మా.

౧౪౬౨

ఉ. మెల్లగ నీవు నీతఁ గని • మేలిమివాక్కుల నిచ్చకంబులన్
గల్లల ధాన్యవిత్తమణి • కాండము లాసలు గూరఁ జూపి రం
జిల్లఁగఁ జేసి యూటడఁగఁ • జెప్పి వశంపడఁ జేసి కొమ్ము నీ
యుల్లముతాప మాట నిది • యుక్తి సుమీ భయశోకనష్టికిన్.

౧౪౬౩

చం.అననిజ రంజనీయుఁ డగు • నాత్మవిభుండు వినాశ మొందఁగా
నవిరళభోగభాగ్యమహి • మార్వస్తుభేధిత యౌట మున్న దుః
ఖవికలచిత్త యాస చెడఁ • గా రమణీచలబుద్ధిఁ జేసి నీ
కు వశపడం దలంచు నెదఁ • గూరిమి లేకయు నీవె దిక్కుగన్.

౧౪౬౪

నీ. ఇది సుమ్ము నానిర్ణయించినపద్ధతి, యిది నీకు సుఖ మని • యే దలంతుఁ
బంక్తిరథాత్తజ • బారిని బడితివా, సత్య మనర్థంబు • చాల నొదవు
నింద సుఖంబుగా • నెలమి నుండుము రణ,వనీకిఁ బోవఁగ యత్న • పడఁగ వలదు
భండనం బొనరింప • కుండిన సుఖలాభ, మధిప నావాక్యంబు • లాదరింపు
ఆ. సూడుబలము¹ జాడఁ • జూడక ప్రాణసం, శయము లేక తేడ • జయము గొనుము
యశముఁ గీర్తిఁ బుణ్య • మైశ్వర్యమును బొంది, చిరయశంబు నీవు • చెందఁ గలవు.

➔ కుంభకర్ణుడు మహోదరు నిందించుట. ➔

ఉ. చెప్ప మహోదరుం డిటు లి, నీ యని యాతని నీసడించి పెం
పొప్పఁగఁ గుంభకర్ణుఁ డను • రోత్తముఁ గాంచి దురాత్తు రామునిన్
దెప్పునఁ జంపి నీభయము • దీర్చెద నిష్పరిపంథి వాచు నీ
వెప్పటియట్ల లెస్స సుఖ • యింపుము రాక్షసలోకనాయకా!

౧౪౬౫

కం.నిర్జలమేఘంబులవలె, గర్జింపరు వ్యర్థముగను • గడిమిం గలవా
రూర్జితయశ శాత్రవులను, నిర్జించి యొనర్చుగర్జ • నెఱిఁ గనవన్నా!

౧౪౬౬

కం.సరధిక్ష్మతముల సైపరు, చొర రాత్తశ్లాఘులకును • శూరులు వెలికిన్
వెరవిడుల ట్లుండియు దు,ష్కరముల సాధింతు రాక్షసప్రాగ్రసరా!

౧౪౬౭

నీ. ఓరి మహోదర! • యుద్ధకాపురుషులుఁ, బండితమానులు • బాలిశులును
నిచ్చకమారులు • హీనబుద్ధులు నినుఁ, బోలినవారలు • బోధ లగుట
మీవాక్యము ల్విని • రావణుం డిటు లయ్యెఁ, గార్యఫలం బిట్టి • గలికి వచ్చె
మిత్రచిహ్నుండు న • మిత్రకుం డగురాజు, వెనువెంటఁ దగిలి మీ • రనవరతముఁ

¹ సూడుబలము = శత్రు సేన.

ఆ. బురము రాజశేషముగ నొనరించితి, రెల్లకోశములును † నెల్లబలము
 నులుపు మాపి యేటియుక్తులు గిక్తులు, జాలుఁ జాలు మున్ను † సలిపినవియ.
 కం.మీయొనరించినదుర్ణయ, మా యోధనమునకు నేగి † యనువుపడంగాఁ
 జేయుదు నన నవ్వుచు దై, తేయవిభుఁడు కుంభకర్ణుఁడెనఁ గని పలుకున్. ౧౮౭౦

→ రావణుఁడు కుంభకర్ణుని బ్రశంసించుట. ←

ఉ. రాముఁడగు భయంపడి దురంబు మహోదరుఁ డొల్లఁ డేమియున్
 భీమబలంబునన్ మిగులునెయ్యమునందును నాకుఁ నిన్నుఁబో
 ల్గీమహితుండు వే తెవఁడు † తెప్పన సంగరకేళి కేగుమీ
 ప్రామిడి శత్రులం దునిమి † ప్రాణభయంబును బాపు తమ్ముఁడా. ౧౮౭౧

ఉ. నే నలభీతిఁ గాదె నిను † నిద్దుర లేపితి, నాకుఁ గూర్చువా
 రానికఁ దోడ్పడంగ నమయం బిదియే, యటుగాన శూలముం
 బూనుచుఁ బాశహస్తఁ డగుఁ పూషసుతుంబలె సూర్యతేజులన్
 మానవనాథులం గపుల † మానక యందఱి మ్రింగి వేయుమా. ౧౮౭౨

కం.నీయాకారముఁ గనిన యథాయథలై పాటిపోనె † తరుచరతతు ల
 త్యాయతభీతిని రాఘవుఁ, డాయనుజుఁడు గుండె లగల † హతులై పోరే. ౧౮౭౩

ఉ. ఈతెఱఁ గాడి రాక్షసకుఁ లేశ్వరుఁ డాఘటకర్ణు, వానిప్ర
 స్థితభుజాబలంబుఁ బటువీర్య మెటుంగుటఁ జేసి తన్ బున
 ర్జ్వాతునిఁగాఁ దలంచుచు భృశప్రమదంబునఁ దేలియాడుచున్
 శీతమరీచిభంగి వెలసెం గడునిర్మలఁ డై సభాస్థలిన్. ౧౮౭౪

→ రావణుఁడు కుంభకర్ణుతో నొంటిగ యుద్ధమునకుఁ బోవల దనుట. ←

సీ. అన్నయానతిమేర † కాకుంభకర్ణుండు, యుద్ధసన్నాహంబు † లొనరఁ జేసి
 కాలాయనంబును † గనకభూషితమును, శక్రాశనిసమంబు † సాధ్వీసదము
 దానవదేవగంధర్వసూదనమును, వమదుగ్రపావకజ్వాల మసమ
 తేజంబు దీప్తంబు † ధృతరక్తమాల్యంబు, శాత్రువశోణితసంయుతంబు

తే. నగుచు రహిమించు శూలంబు † హస్తమందుఁ
 దాల్చి దశకంఠుఁ గనుఁగొని † తరలువాఁడ
 నేకతమ యని సేయఁగ † నింద నాదు.

బలము లుండెడుఁగాక నావచ్చు దాక.

౧౮౭౫

చం.తరమిడి మ్రింగువాఁడ వనుధారుహచారుల నన్నఁ బరిక్షిం
 ధరుఁ డది నీతి గాదు, భయదధ్వజనీచయము ల్భజింప ము

ద్వరమునలాయుధు ల్లోలువఁగఁ జనుమీ, కపు లన్నశౌర్యని
 ర్భరు లతివేగు లాహవధుఁరంధరులున్ సముదీర్ణసాహసుల్. ౧౪౭౩
 కం.ఒంటరిఁ బ్రమత్తు నినుఁ గని, కంటునఁ గోటలను గోళ్లఁ గపికాండంబుల్
 దుంటలుగఁ బెటికి చంపెడు, నొంటిగఁ జన కన్న! చనుమ యుగ్రబలముతోన్.
 చం.మనపగవారి నెల్లఁ బరిమార్పు మటంచును రావణుండు ది
 గ్గన తనపీఠముం డిగి ప్రకాశధురం బగురత్నహార మ
 య్యనుజానికంఠసీమ ముదఁ మారఁగ వైచి మణిమయోర్జిక
 ల్లనకవిభూషణంబులు జ్వలన్తహితాంగదకుండలంబులున్. ౧౪౭౪
 ఆ. తాన తొడిగి దివ్యమానిత పరిమళ,భరితమాల్యదామఁపటలములను
 మేన నుంప నతఁడుఁ మేలిసొమ్ములు దాల్చి, సుహృత్మైనయగ్నిఁశోభఁ దనరె
 కం.మాసరసి తేతరశ్రోణీసూత్రముచేత నతఁడుఁ నెఱిరాణించెన్
 భాసురనుధాజననమున, నాసర్పానద్ధమందఁరాద్రివిధమునన్. ౧౪౭౫
 మానిని. కాంచనభారసహంబు నివాత మఁకాండవిదార్యము నైద్యుతతే
 జోంచిత మాకవచంబు ధరించి మహాత్ముఁడు వీరుఁడు సాంధ్యకభృ
 త్సంచయసంవృతపర్వతరాజముఁచందమునన్ రహిమించె మఱి
 జందనసూనవిభూషణభూషితఁసర్వతనుం డయి శూలియు నై. ౧౪౭౬
 తే. వీరుఁడు త్రివిక్రమోత్సాహఁవేళయందుఁ
 బెరుఁగు నారాయణునిఁబోలెఁ వెలిఁగి యాతఁ
 డన్నకును దాఁ బ్రదక్షిణఁ మాచరించి
 కౌఁగిటను గుచ్చి మ్రొక్కిడిఁ కదలె ననికి. ౧౪౭౭
 ➡ కుంభకర్ణుఁడు యుద్ధమునకై వెడలుట. ➡
 సీ. అన్నచే దీవనఁ లంది యాబలశాలి, యార్భటుల్ నించుచుఁ నరుగుచుండ
 శంఖదుందుభుల నిఁస్సవనములు శూరుల, గౌరుల తురుకులఁ తేరిగములు
 రవములు నిండాఁరెఁ రథికులు వెన్నంటి, చనిరి సింహద్విపఁ సర్పతురగ
 మృగఖరోష్ట్రంబులుఁ నేగె నాతనిబడి, బురజనుల్ చల్లిరిఁ పుష్పములను
 ఆ. భటులు చనిరి శస్త్రపాణులై సింహనాదములు దెసల నిండఁ దారుణాక్షు
 లగుచుఁ గుంభకర్ణుఁ డతిభీమరూపుఁ డై, యస్రగంధమత్తుఁ డగుచుఁ జనుచు.
 సీ. నూలువిండ్ల వెడల్పుఁ నూలునూలులయున్న, తియు రథచక్రముల్ఁ దెగడుకనులు
 రాత్రరూపంబు పర్వతసన్నిభాంగంబు, దగ్ధశైలోపమఁతనువుఁ దాల్చి
 గహ్వరాన్యుండు రక్కసులఁ గనుంగొని, నగుచు నిట్లను దైత్యనాథులార!
 మిడుతలపైఁ జిచ్చుఁ పడువడువునఁ గ్రోతి, నెఱసరి¹మిన్నలఁ నిర్దహింతు

తే. నాకు వా రపరాధమొనర్పలేదు, మఱియు మావంటివారల ధ మంజులోప
వనులకెల్ల నలంకృతిప్రాయు లగుదు, రిట్టు లగుటను వారల ధ నేల చంప?
చం.మననగరంబు ముట్టినది ధ మానవనాథులు రామలక్ష్మణుల్
మును మును వారిఁ జంపిన సమూలముగా నశియించు సర్వ మం
చన మదిఁ బొంగి వారలు మహాంబుధి త్రోభిల సింహనాదముల్
నినిచిరి రామలక్ష్మణులు ధ నేటికిఁ దీటి రటంచు నెంచుచున్. ౧౪౫౫

సీ. కుంభకర్ణుడు రణకుతుకంబునను జన, దుశ్శకునంబులు ధ దోఁచెఁ జాల
నుల్కాశనులతోడ ధ నొప్పె మేఘంబులు, గర్దభౌరుణము లై ధ గగనసీమఁ,
గలఁగె సాగరవసుల్ ధ కంపించె మేదిని, వఱిడులు వాపోయె ధ జ్వాల లుమిసి
యప్రదక్షిణముగ ధ నరిగె శకుంతముల్, మాలికనా మీఁద ధ వ్రాలె గ్రద్ద

తే. యదరె డాకన్ను గేలు తే ధ జాతె రవికిఁ
బగువముగ వీవఁ దొడఁగెఁ బ్రభంజనుండు
వాని నేమియుఁ గైకొక ధ వాసవారి
కాలబలచోదితుం డయి ధ కదలె ననికి. ౧౪౫౬

కం.చంగునఁ బ్రాకారంబును, లంగించి యతండు పదములన్ శంబరభృ
ద్భంగి వెలుంగుచు నుండు, స్లవంగమసైన్యంబుఁ గాంచె ధ వాలినకినుకన్.

ఉ. వచ్చినకుంభకర్ణుఁ గని ధ వానరవాహిని విచ్చుమొగ్గ యై
పచ్చముపాడుగాఁ బఱచె ధ వాతహతాంబుదజాలరీతి ని
ట్లెచ్చినభీతిఁ బాటెడికఁపీంద్రులఁ గాంచి ప్రహర్షవార్ధిలో
ముచ్చమునింగి భూరిజలముగ్గతి బొబ్బలు నించె నించినన్. ౧౪౫౭

కం. బెడిదపుటులివున వడఁబడి, దడఁబడి యెదవడి నుడివడి ధ తరుచరవీరుల్
తొడిఁబడి తొడితొడి బడి బడిఁ, బుడమిఁ బడిరి వేల్పు తెగినభూజము లనఁగన్.

కం.వారిఁ గనికుంభకర్ణుఁడు, వారక చెలరేఁగి కేలఁ ధ బరిఘముఁ గొని తాఁ
దోరపుజవమునఁ గవిసెన్, వారిపయిన్ శత్రుభయదవర్తనుఁ డగుచున్, ౧౪౫౮

→ { కుంభకర్ణునిఁ జూచి పరునిడు క్రోతులకు నంగదుఁడు } →
ధైర్యముఁ జెప్పుట.

కం.వరుణాయథవాసపులకున్, దురమున్న బారిగొనఁగరానిదోర్బలధుర్యున్
బరభీకరాత్ము గళరవ,పరిదారితశైలు నశనివర్షాపాదిన్ ౧౪౫౯

చం.కనుఁగొని క్రోతిమూఁకలు వికావికలై పరిభిన్నదారదం
బనఁ జనె, నంత నీలుని గవాత్ము నలుం గుముదున్ సహస్రనే

త్రునిమనుమండు డాసి నుతఁదోర్బలధుర్యుల రీరు, మీరలే
 చనియెద రెందు? నాత్తుకులఁ శౌర్యములున్ మఱి పాయెనే మదిన్. ౧౪౯౨
 చం. వెఱి పెవు డభ్యసించితిరి ఁ వీరులు? ప్రాకృతవాసరాళియ
 త్తెఱఁగున మీరు పాటుదురె ఁ తేకువఁ బ్రాణభయార్తిఁ బాటినన్
 బఱచినచోట మిత్తి కనుఁ బ్రామఁగ శక్యమె? మేలె దానొకో
 యఱగొఱలేనికీర్తి హతు ఁ తొటయొ యాఱడిచావుఁ జచ్చుటో? ౧౪౯౩
 చం. కటకట ప్రాణవాయువులు ఁ కాచుకొనంగను లేర? రాక్షసుల్
 పొటమఁగఁ జేయ భీతి వెఱిబొమ్మను దెచ్చిరి, పోటు చాల దీ
 కుటిలత మీ రెఱింగి పడఁ ఁ గూల్చినఁ దీతెడిఁ, గ్రోతుతార! రం
 డిటు తిరుగుండు దీని వధిఁయింతము మింతము నిత్యకీర్తులన్. ౧౪౯౪

→ వానరులు కుంభకర్ణుతోఁ బోరి యోడి పాటిపోవుట. ←

కం. అనవుడు వారును ధైర్యంబునుగొని సంక్రద్ధు లగుచు ఁ భూరుహముల న
 ద్దనుజవరేణ్యుని మోఁదిరి, ఘనమదలసితంబు లైనఁగజములమాడ్కిన్. ౧౪౯౫
 ఉ. అద్రిచరేంద్రు లొక్కమొగిఁ బ్రాంశుధరాధరశృంగపాళి భూ
 రిద్రుమచక్రవాళముల ఁ రేయుచుఁ దాఁచినఁ గంప మొందఁ దు
 న్నిద్రమదాతిరేకమున ఁ నిర్జర్జరైరి, సహస్రధాభిదన్
 రాద్రముగా ధరం దొరఁగె ఁ రాక్షసు సోకినచెట్లు గుట్టలున్. ౧౪౯౬
 కం. ఇద్దఱుం డాతఁడు సం, క్రద్ధుం డై వనిసి జిచ్చుఁకొమరున భుజశౌ
 ర్యోద్ధతి శోభిల నరిమద, వృద్ధిం బోకారై కూల్చె ఁ విటతాటముగన్. ౧౪౯౭
 ఉ. నెత్తురు గాఱుమేనుల వఁ నేచరయూధము కృత్తరకపు
 ష్పాత్తుకుజంబులట్లు సమఁరావని వ్రాలెను గొంత, యాత్మలో
 హత్తినభీతిఁ గొందఱు వఁనాటులు పోయినదే పథంబుగాఁ
 దత్తఱ వెన్నఁ గన్గొనక ఁ దాఁటులు వైచుచుఁ బాటి రెల్లెడన్. ౧౪౯౮
 నీ. కొందఱువానరు ఁ ల్గొందలపాటున, జలధిలోఁ జొచ్చిరి ఁ సరభసముగ
 సేతువు దాఁటి వచ్చినవారు నడిత్రోవ, లోన వీఁగిరి భీతఁమానసముల
 వెలవెల్ల నైనమోఁములతోడఁ గొందఱు, లాఁగల మిట్టల ఁ డాఁగికొనిరి
 యెలుఁగుబంటులుకొన్ని ఁ యెక్కె వృక్షంబులు, కొండలపైఁ బ్రాఁకెఁగొన్ని వెఱును
 ఱ. గుహలలోనఁ దూఱెఁ ఁ గొన్నిజలంబుల, మునిఁగి యుండె దిక్కుఁ మొగములయ్యె
 దిక్కు తెలియలేక ఁ తికమికపడె నేలఁ, గూలఁబడియె నెలుఁగుఁగ్రోతిగములు.
 కం. ఈరీతిఁ బఱచువానర, వీరులకున్ వాలిసుతుఁడు ఁ వెన నడ్డం బై
 వారించి నూలుకొల్పి మ, హారవమున నెల్లవారి ఁ కను నిబ్బంగిన్. ౧౫౦౦

→ అంగదుడు కవులకు భయముఁ బాపి క్రమ్మటించుట. →

ఉ. పోకుఁడు పోకుఁడీ స్లవగఁపుంగవులార! నిలుండు పోరికిన్

వీకునఁ గ్రమ్మఱుండు పరఁవీరులు నవ్వఁగఁ బాటిపోవ న

స్తోకపుభీతి నీజగతి ఁ సుంతయు లేదు సుఖంబుఁ గీర్తియున్

బోకడఁ బెట్టి మాన మిటు ఁ పోవఁగఁ బ్రాణము లంతయెక్కుడే.

౧౫౦౧

కం.దిగవిడిచి కైదువుల నని, మగతనములు దూలఁ బఱచి ఁ మనికికీ జన మీ

మగువలె మిముఁ గని నగరే? మగవారల కున్న వేఱుఁమరణం బకటా. ౧౫౦౨

చం.అసమకులంబునన్ జనన ఁ మందితి రందఱు, బక్కక్రోతుల

ట్లసమటి పాటిపోదురె భయంబున? గీర్తియుఁ బొరుషంబు మీ

రసదుగఁ జేసి పాటుట ననాద్యుల రీరలు గారె? మున్నునిం

డుసభ వదించుపగ్గెలు నుడుల్ దలపోయుఁడి భీతిఁ బాయుఁడీ.

౧౫౦౩

ఆ. మాన మెడల వెనుక ఁ మని యుండఁ గల్గినఁ, బిటికిపంద యనుచుఁ ఁ బిలుచుజనము

హేయ మైనబ్రదుకఁ దేటికి? ధీరు లా, సాధుజనులు చనెడిసరణిఁ బొందు. ౧౫౦౪

సీ. కొట్టెనా యీతఁడు ఁ కొఱియూపిరులతోడఁ, బడియుంద మవనిపైఁ ఁ బ్లవగులార!

చంపెనా యితరదుఁష్టాపంబు బ్రహ్మలో, కంబున సౌఖ్యంబుఁ ఁ గనఁగవచ్చుఁ

జంపితిమా వీని ఁ సాహసరంబున నసా, మాన్యశాశ్వతకీర్తి ఁ మనఁగఁ గలుగుఁ

గాదేని క్రయ్యంబుఁగాఁ జేసి యనువుల, వీరలోకముఁ గొని ఁ వెలయ రాదె

ఆ. మనుజవిభుఁడు గనినఁదనుక వీనిజవంబు, రాముబారిఁ బడిన ఁ రాక్షసుండు

వహ్ని నులుకు మిడుతఁవడువున మాఁడఁడే, ధీరతను గొనుండు ఁ తిరిగి రండు.

చం.బకనిని మించి యింకొకరుఁ ఁ డూరక పిక్కబలంబుఁ జూపినన్

దికమికఁ బ్రాణరక్షకయి ఁ దేబెలువోలె యశంబు గల్గునే?

యొకనికి నోడి పాఠఁ గపిఁయోధులయాధ మటన్ననింద తా

రకలును జంద్రసూర్యులు ధరాస్థలి యుండెడిదాఁక నుండదే.

౧౫౦౬

కం.అనవుడు భీమాక్షుం డై, చనుదెంచెడికుంభకర్ణుఁచాయం గనుచున్

వనచరులు చెదరి పఱచుచు, నని రాతారేయుతో భయాకులమతు లై. ౧౫౦౭

ఉ. క్రూరుఁడు రాక్షసుండు బలఁకుంతితగాత్రులఁ జేసె వానితోఁ

బోరఁగ నెవ్వఁ డోవుఁ బరఁపుణ్యజనాళుల¹ యట్టివాఁడు కాఁ

డూరక చచ్చినంతఁ జలఁమో ఫలమో మటి పేరొ పెంపొ, చాల్

ధీరత లింకఁ, బ్రాణములు ఁ దీ పసఁగా విన లేదె యంగదా!

౧౫౦౮

కం.అని పరు విడ నడ్డంబుగఁ, జని కారణములు వచించి ఁ సాంత్యనఫక్కిన్

మనములు దేర్చిన వారలు, జనితామోదమున మరలి ఁ సత్వరు లగుచున్. ౧౫౦౯

¹పుణ్యజనాళులు = రాక్షససమూహములు.

ఆ. మైంద ధూమ్ర కుముద ధూమ్ర రంభ గ, హక్ష పనన శరభు ధూమ్ర లమితబలులు
ఋషభ నీల తారు ధూమ్ర ద్వివిద సుషే, ఋలును నెదురు చనిరి ధూమ్ర కలహవాంఛ.

➔ కుంభకర్ణుడు వానరసేన హతముఁ జేయుట. ➔

సీ. అంగదువాక్యంబు ధూమ్ర లాలించి యందఱుఁ, బ్రాణంబులందలి ధూమ్ర మాని
పేర్వాడి తమతమ బిరుదులు పలుకుచుఁ, గపివీరు లని సల్పఁ ధూమ్ర గడఁగి రేఁగి
కొండలు గుండులుఁ ధూమ్ర గుజములుఁ గైకొని, కుంభకర్ణునిఁ దాఁక ధూమ్ర ఘోరభంగి
నాతండుఁ గినిసి యుద్ధదాహస్తుఁడై, వారల నెల్లర ధూమ్ర బారి సమరె

ఆ. వ్రేటునకును నూలువే లేడు నెనిమిది, వేలు క్రోతిగములు ధూమ్ర నేలఁ గూలె
బదియు నూలుగురను ధూమ్ర బదిమంది నిరువది, మందిఁ బట్టియొక్క ధూమ్ర మ్రింగు.

కం. గరుటామంతుడు పాముల, సరణిని విదలించి మ్రింగ ధూమ్ర శాఖామృగముల్
పురి గొనుచు నెట్ట కేలకు, దుర మొనరించెను సమీకధోహల మగుచున్.

➔ ద్వివిదుడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట. ➔

చం. ద్వివిదుడు కోపఘూర్ణితమతి శిఖరంబు నొకండుఁ బూని పె
న్జవమున గాలికిం జనుఘనంబువలెం జని దాని వైవ దా
నవవిభుఁ దాఁక కయ్యదియు ధూమ్ర నడ్డ బలంగములోనఁ గూలి సైం
ధవరథదంతిసైన్యముల ధూమ్ర నాశము సేసె నిమేషమాత్రలోన్.

౧౫౧౩

ఉ. వెండియు వానరుండు పృథివీధర మొండు గ్రహించి దోర్మగో
ద్దండతఁ జిమ్మఁగా నదియు ధూమ్ర దానవసైన్యము వీతసాదివే
తండహయంబుఁ జేయఁగ మృధంబు భయంకర మయ్యె భూమియున్
నిండె నురారిరక్తమున ధూమ్ర నిర్జరవైరు లుదగ్రమూర్తు లై

౧౫౧౪

శా. చండాంశుప్రతిమాన బాణపటలీసంచిన్న గాత్రంబుగా
ఖండీభూతశిరంబుగా దళితవక్షఃఫాల దేశంబుగాఁ
బిండీభూతపలంబుగాఁ ద్రుటితనాభీశ్రోణిపాదంబుగాఁ
జెండం జొచ్చిరి కీశసైన్యము బలశ్రీయుక్తదోశ్యక్తులన్.

౧౫౧౫

కం. ధీరులు భుజబలసారులు, త్కారుహచారులు కుజాళి శాత్రవసేనన్
దేరుల గౌరుల మావుల, వారక వధియించి బడలుపడఁ జేయనెడన్.

౧౫౧౬

➔ హనుమంతుడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట. ➔

ఉ. మారుతి భీమనూపమున ధూమ్ర ధరశృంగధరారుహళి దు
ర్వారజవంబునన్ దనుజవల్లభమూర్ధతలంబుపై మహా
సారమువోలె నభ్రపథసంచరణంబునఁ గ్రాలి వైవఁగా
శూరుడు కుంభకర్ణు డది ధూమ్ర శూలమునన్ శకలాయితంబుగన్

౧౫౧౭

ఉ. చేసియు నంతః బోక కపిః సేనల నుగ్రతః దోలి తొలి శూ
లాసమధారః ద్రుంపః బవః నాత్మజః డుక్ గురుశృంగహస్తుః డై
యాసుర్వైరికట్టెదుట • నట్టె నిలంబడి వీచి వైవ వాః
డాసిగరంబుతాఁకున మహావృథః జెంది భృశాప్రసిక్తుః డై.

౧౫౧౮

చం. తలఁకి కలంగి శాత్రవవిదారణశీలము శూలమున్ మెలుం
గుల గొనబారుదాని గురుః గోత్రముః బోలినదాని వైచి య
గ్గలికను గొంచగ ట్టసితః కంఠతురంగుడు¹ శక్తిః బోలె నా
వలిముఖవీరుపక్షముచు • ప్రచ్ఛే నరాతులు పిచ్చలింపగన్.

౧౫౧౯

ఉ. శూలవిభిన్నవక్షుః డయి • శోణితపూరము లారః గ్రక్కుచున్
వ్రాలి యుగాంతనీరదరః వంబునుబోనిరవంబు నింప న
గాలితనూజపాటుఁ గని • గాఢముదంబున రాక్షసావళుల్
క్షేపశల నించె డీలుపడి • బెగ్గిలి పాటెఁ గపీంద్రసంఘముల్.

౧౫౨౦

చం. పరువిడువారి నిల్పి కపిః పర్యుడు నీలుఁడు శృంగ మొండు దా
నురవడిఁ గుంభకర్ణుని మదోద్ధతి వైచిన సోకు దాని ను
ద్ధురగతి ముష్టిఘాతమునఁ • దూల నడంపగ మంటలున్ మిడుం
గురు లురల్ ధరాస్థలిని • గూటము గూలెను జాలు గుండ్లు నై.

౧౫౨౧

→ శరభాదులు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట. ←

సీ. సాహసికా గ్రణుల్ • శరభనీలగవాక్ష, గంధమాదనులు విక్రమధనుండు
ఋషభుఁ డీయేవురు • వృక్షశైలంబులఁ, గాల్లను బిడికిళ్లఁ • గరతలముల
నలుదెసలం దుండి • చలమున నొప్పింప, నెసఁగు నయ్యేటుల • నీగవ్రాలి
నట్టుల యైన రక్షోధీశుఁ డది లెక్క, యడక యాఋషభుని • నొడిసి పట్టి
తే. రెండుచేతుల నదుమఁ గీశుండు నల్లఁ, గ్రక్కిపడె గంధమాదనుఁ • గాల ముష్టి
శరభు మోఁకాల నీలునిఁ • గరతలమున, నాగ్రహంబునఁ దాఁచెగఁ వాటునసుర.

కం. దత్తప్రహారు లై యిటు, నెత్తురు ముక్కులను నోట • నెఱ గ్రక్కుచు సం
కృత్తవలాశము లట్టులు, వత్తిన వెతఁ బడిరి వనచరాగ్రణు లవనిన్.

౧౫౨౨

చం. మేటులు మ్రానిద్రిచ్చురులు • మేదినిఁ గూలినఁ గుంభకర్ణునిన్
గోటివనేచరుల్ గవిసి • కొండను బ్రాకినయట్లు ప్రాకి పె
న్నాటలఁ బోటులన్ శితనః ఖంబుల దంష్ట్రలఁ గేలిచ్రేటులన్
గాటపువీడ నొవ్వు గొనఁగాఁ బ్రహరింపగఁ గుంభకర్ణుడున్.

౧౫౨౩

→ కుంభకర్ణుడు వానరుల మ్రొంగుట. ←

కం. ధరణీరుహపరిశోభిత, ధరణీధర మనఁగఁ బొల్చి • తరుచరుతతులన్
గరములను వారి నెల్లర, గరుడుం డహితతులఁబోలె • గ్రసీయింపంగన్.

౧౫౨౪

¹ అసితకంఠతురంగుడు = కుమారస్వామి.

- ఉ. మ్రింగుడుపడ్డ యాష్టవగఃబృంద మధోభువనోపమానకు
క్షీం గడువేగ చొచ్చియును ధ్వజేర ముక్కులనుండి వీనులన్
భంగము లేక వెల్వడియె ధ్వజును హా యని నోరు విచ్చి పే
రంగద¹ జాలుగా మెనవె ధ్వజచృటికీశుల నెల్ల ప్రేల్చిడిన్. ౧౫౨౬
- సీ. నజ్రహస్తుం డైన వానపుః బాశహస్తుం డయికెరలెడిదండధరుని
బోలుచు ననురుండు ధ్వజాలహస్తుం డయి, తరుచగతతులలోఁ ధ్వజిరి తిరిగి
కాలాగ్నిభంగిని ధ్వజులుచు వధియింప, క్షీతి మాంసశోణితక్షేద మయ్యె
వేసంగి నెండినవిపినంబు దహనుండు, కాల్పుమాడ్కి దహించె ధ్వజపిబలంబు
తే. వానిధాటికి సైంధవ ధ్వజచరాళి, విస్వరంబుగ విలపించె ధ్వజతనాధు
లగుచుఁ దక్కినవా రెల్ల ధ్వజిరి రాము, శరణుఁ బొచ్చిరి దుఃఖంబుఁగరిముఁ గలఁగి.

→ అంగదుఁడు కుంభకర్ణునితోఁ బోరుట. ←

- ఉ. భగ్నుల వానరావళుల ధ్వజవపుత్రనుతుండు గాంచి యు
ద్విగ్నుఁడు గాక తొప్పుచును ధ్వజప్రజనంబున శృంగ మొండు భీ
మగ్నముగాఁ బలాశులసమాజము రాక్షసభర్తృమూర్ధసం
లగ్నము గాఁగ వైచిన బలంబుగ నొచ్చి యభుగ్నకోపుఁ డై. ౧౫౨౭
- ఉ. ఇంద్రజనూనుదర్పము సహింపక రావణుసోదరుండు ని
స్తంద్రజనంబునం బ్లవగఃజాలము బెగ్గిల గర్జ నించుచున్
రుంద్రతరప్రభాకలితఃపాక్షము శూలము బిట్టు వైచె నా
యైంద్రజమీద, సంగరరహస్యవిదుం డతిలాఘవంబునన్ ౧౫౨౮
- ఉ. శూలముఁ దప్పదాటి చని ధ్వజరవరేణ్యుఁడు తారపట్టి యా
భీతలప్రహారమున ధ్వజుగ నొంచిన నాగ్రహంబునన్
సోలియు లబ్ధసంజ్ఞఁ డయి ధ్వజకుఁడు దాఁ బెడకేలిముష్టి చే
వాలితనూజునిం బొడువ ధ్వజాలె నతండు విసంజ్ఞఁ డై ధరన్. ౧౫౩౦

→ సుగ్రీవుఁడు కుంభకర్ణుతోఁ బోరుట. ←

- ఉ. అంగదుఁ డిట్లు శూలఁ దనయాయుధముం గొని సూర్యపుత్రుమీఁ
దం గవియంగ నాతఁడును ధ్వజవననాయకుసమ్ముఖంబుగా
శృంగమొకండు నెత్తికొని ధ్వజేరి ప్లవంగమలోకరక్షసి
క్రాంగు వనాటఘస్థరు భయంకరరూపుని గాంచి యిట్లనున్. ౧౫౩౧
- ఉ. త్రుంచితి కేశవీరులను ధ్వజరక్షరము నాచరించి భ
క్షించితి క్రోతిగుంపులను ధ్వజేపడె నీకు యశంబు దీనఁ జా

- లించుట మేలు ప్రాకృతవశీముఖమారణకర్త మిట్టు లే
తెంచి మదీయపర్వతహాతిన్ సయిరింపుము రాక్షసోత్తమా! ౧౫౩౨
- చం. అనవుడు సత్వధైర్యవిభావాన్విత మైనహరింద్రువాక్యముల్
విని మనుమండ వయ్య నలవేధకు, ఋక్షరజస్సుతుండ వై
వినుతబలుండ వయ్య నిటు ప్రేలెద వేల ప్లవంగమా! యనన్
ఘనతరపర్వతాగ్రమునఁ గంజహితాత్తభవుండు రాక్షసున్ ౧౫౩౩
- ఉ. అ క్కదరంగ వైచుటయు నాతనివక్షముఁ దాకి సంతనే
ముక్కలు ముక్క లైననగముం గని డైత్యులు సింహనాదముల్
దిక్కుల ముంపఁ జల్ప, మలద్రిచ్ఛురు లెల్ల విషణ్ణచిత్తు లై
పోక్కిరి, కుంభకర్ణుఁడును భూధరశృంగనిపీడ్యమానుఁ డై. ౧౫౩౪
- తే. వివృతవక్త్రుండునున్ రోషవినశుఁ డగుచు
మెఱుఁగులు తుఱంగలించెడి మేటిమూఁడు
మొనలవాలును వానరముఖ్యుఁ జంప
నెంచి పరఁగించె వానరు లెల్ల బెగడ. ౧౫౩౫
- ఉ. కాంచనధాతుజుష్ట మయి క్రక్కుచు నిప్పులు వచ్చుదాని వీ
క్షించి మరుత్తనూభవుఁడుచివ్వున నడ్డము దూకి పట్టి వే
త్తుంచె ఫళుక్కునన్ విఱుగఁ దోరపుహర్షమునన్ వనౌకసుల్
గాంచి మదించి కేక లిడి గాడుపుపట్టి నుతించి రెంతయున్. ౧౫౩౬
- కం. తోరపుహాపం బై నెయి, బారువప్రే గైనయుక్కుపటుశూలంబున్
వీరుఁడు మోకాలను రెం, డై రాలగ విఱిచి మిగులహర్షం బందెన్. ౧౫౩౭
- కం. శూలము భగ్నం బై చన, వైశమ లంకాస్థమలయపర్వతతటమున్
దా లాగి దాన నసురుఁడు, హేళిసుతున్ డాసి యడిచెఁబృథుదోశ్శక్తిన్.
- మూర్ఖిల్లిన సుగ్రీవునిఁ గుంభకర్ణుం డెత్తికొని లంకలోనికి బోవుట. →
సీ. కుధరాగ్రహతిఁ జేసి కూలె సుగ్రీవుండు, నష్టసంజ్ఞం డయి కష్టదశను
నాశ్చర్యఘోరపరాక్రముం డిననుతుం, డిటుచేప్టలను మాని యిలను బడినఁ
గని రాక్షసులు ఘోరగర్జల నింపగఁ, గుంభకర్ణుఁడు వానిఁ గూడ నరిగి
పట్టి యెత్తికొని యభ్రంబును వాయువు, గొనిపోవునట్టులు కొని యరుగుచు
ఆ. రాత్రిచరులస్తోత్రరావముల్ విస్మిత, దివిజనాదములను దివిజవైరి
వినుచు ఘోరశృంగవిలసితమేరువు, భంగి లంకఁ జొచ్చె భయదరీతి. ౧౫౩౮
- కం. ఇక్కరణిఁ జనుచుఁ దనలోఁ, జిక్కెను బ్లవగప్రభుండు చిక్కిన యట్లే
తక్కినరాముబలం బని, పెక్కులు తలపోసికొనుచు బిఱ బిఱ చనగన్. ౧౫౩౯

సీ. చిక్కిన ను గ్రీవుఁ డెదరి పాతెడిసేనఁ, గనుఁగొని మారుతి డమనములోన

నేమి చేయఁగ వచ్చు డనిప్పుడు దీనికిఁ, బ్రతివిధానము న్యాయ్యపథము విడక,

చలిపెద నెదియైన డలెనిభుండ నై, మద్దింతునా త్రియామాచరేంద్రు?

వీనిని జంపిన డవిడివడు హరిరాజు, ప్లవగు లెల్లను హర్షపడెడువారు

తే. విక్రమం బేను జూప నుపక్రమింప, నేల? సామాన్యుడే వానరేంద్రుఁ డుటక

విబుధముఖ్యులుపట్టిన డవీర మెఱసి, తాన విడిపించికొని వచ్చుఁద్రఢిమఁ గలఁడు.

కం. ఈరీతిఁ జిక్కి యుంటకుఁ, గారణ మీతండు శైలఘాతంబునఁ బ్ర

జ్ఞాఠహితుఁడు గా నోపుచు, మూరుతమునఁ దేటి తనకు డమూఁకకు హితమున్

చం. పొనరుచుఁ గాక నే బలిమిఁ డబూని మహాత్ముని ముక్కు జేసినన్

ఘనతరక్తిరీనాశమును డగప్తము సమృద్ధహాని గల్గు నీ

యన కిల శాశ్వతం బగుచు డనట్టులు గాన ముహూర్త మోర్చి యీ

వనచరసేననివ్వెఱను డబాచుచుఁ దేర్చెదఁ బ్రోవు గూర్చెదన్.

౧౫౪౩

కం. అని చింతించుచుఁ జెదరిన, వనచరులం గూర్చు చుండ డపడి ఘటకర్ణుం

డును సుగ్రీవుం గొని వడిఁ, జనుచుండెను లంక రాజసరణిని నంతన్.

౧౫౪౪

➔ సుగ్రీవుఁడు కుంభకర్ణుని ముక్కు సెవులు కొటికి రామునొద్దకు వచ్చుట. ➔

సీ. ఇరువంక రాణించు డగృహగోపురవిమాన, చర్యాగ్రవర్తులు డచల్లు చున్న

లాజగంధోధకఁ డరాజుల మెల మెల్లఁ, దడియుట ఘంటాపథంబుశైత్య

మున నెట్టకేలకు డమూర్చదేటి ససంజ్ఞఁ, డయి రాజమార్గంబునందుఁ జనుట

యెఱిగి ప్రతిక్రియ డయేమి చేయుదు నిష్ట, సలుపుదుఁ గాక కీశులకు హితము

ఆ. నిష్ట మైనకార్య డమిపు డని యోజించి, చంక నుండి దిగువ డజాటి సరగ

నింతలోన మీఁదికెగసి చివాలునఁ, గొటికె ముక్కు గోల్లఁ డబెటికె జెవులు.

చం. చెవులును ముక్కుఁ బోవ మెయి డసిక్తముగా క్షతజంబునన్ రుషా

వినశత మ్రాన్తెకంపుఁబతి డబిట్టుగఁ బట్టి నలంచి నేలపై

జవమునఁ గొట్టె, నీగతిని డసంపరిపిష్టఁడు నయ్య మాంస భు

గ్నివహసుమర్దితుండు నయి డకీశవిభుండు లఘుత్వ మేర్పడన్.

౧౫౪౫

కం. నింగికిని దాటి రాముకు, అంగట నిలఁబడియె నచట డఅంపిలు నస్త్రం

బంగముఁ దడువఁగ నెలయేర్లం గొఱలెడి కొండవోలె డరక్తప్రభుఁ డై.

౧౫౪౬

➔ కుంభకర్ణుఁడు మత్తుఁడై వానరాదుల మ్రింగుట. ➔

మ. అమితామర్షమునన్ నిశాచరుఁడు సంధ్యాయుక్త మానీలమే

ఘమునాఁ బొల్చుచు యుద్ధభూమి కెదురై డకాంతాశపుంబేర్చి య

ప్రముఖం గ్రక్కుచు బోవుచుం గరమునకఁ ♦ శస్త్రంబు లే కుంట రా
 ద్రము క్రూరం బగుమున్దరంబుఁ గొని ప్రధవంసింఁచె బ్రత్యర్థులన్. ౧౫౪౮
 ఉ. మత్తమనన్ముఁడుఁ ట్టతఁజఁమాంసమగృధ్నఁ డెఱుంగ లేక తా
 నత్తటి వీరు వా రనకఁ ♦ యాశరకీశపిశాచముఁఖ్యులఁ
 మిత్తి లయంబునందువలె ♦ మ్రింగఁ గడంగెను నొక్క కేలఁ జే
 హత్తిన యిద్దఱు ముగుర ♦ నారఁగఁ బెక్కుర వాతఁగూరుచున్. ౧౫౪౯

→ శ్రీరాముఁడు కుంభకర్ణుతో యుద్ధము చేయుట. ←

సీ. చుట్టును గ్రోతులు ♦ బిట్టుచెట్టులఁ గొట్టి, సంపీడితునిఁ జేయ ♦ సరకు గొనక
 సెలవుల నెత్తురు ♦ పలలంబు ప్రవియింప, నేడ్వర నూర్వుర ♦ నెనిమిదిగుర
 దిగ మ్రింగుచును నిచ్చఁదిరుగులాడఁగఁ గపుల్, శరణుఁజొచ్చిరిరామఁచంద్రుఁజేరి
 యది గని లక్ష్మణుం ♦ డధికకోపంబునఁ, కుంభకర్ణుని నేడు ♦ క్రూరబాణ
 తే. ములను గొట్టిన నాతనిఁవలను గనక

రాముఁ డున్నెడకును బాఱి ♦ రాద్రశరము

వింట సంధించి రాముఁడు ♦ వెడదయురము

దాక విడుచుటయును వాఁడు ♦ దరలి యదరి

౧౫౫౦

కం. అంగారమిత్రకీల ల, భంగురగతి నోరు వెడల ♦ భయదరవంబున్

నింగి పగులంగ నించి ప్లవంగులదెన మరలి వీక ♦ వారిం దటిమెన్. ౧౫౫౧

తే. నెమ్మిగఱు లగురాఘవఁనిష్ఠురాశు, గంబు లురమున నాటఁగ ♦ గాటముగను

జేతికైదువు లెల్లను ♦ క్షీతితలమున, జాతి తమయంతఁ బడిన నిశాచరుండు

కం. కాలను గేలను యుద్ధం, బోలి నొనర్చుచును నెత్తుఁటాడలున రక్షః

పాళులఁ గ్రోతుల మ్రింగుచు, హాళిమెయిం దిరిగి యంతఁకాకారుం డై.

మ. ధరకూటంబు నొకండుఁ డెచ్చి వడి సీతానాథుపై వైవ నం

తరమం దేడుశరంబులం దునిమి యద్దానిన్ మఱిన్ శైల ము

ర్వరఁ గూలన్ ద్వీశతంబు మర్కటులు చావం గల్గునం చాశుగో

త్కరవర్షంబునఁ జూర్ణముం జలిపె వేగస్ఫీతుఁ డై రాముఁడున్. ౧౫౫౨

కం. ఈలో నాతనిఁ జంపఁగ, నాలోచనసేయురాఘఁనానుజఁ డను న

న్నా! లాతులఁ దమవారిని, వాలాయము మ్రింగు చున్నవాఁ డదె కంటే.

కం. వనచరుఁ డని నిశిచరుఁ డని, మనమునఁ దెలియంగ లేడు ♦ మత్తత రక్తం

బున వాసనచేఁ; గ్రోతులు, గొనకొని పై నెక్కి రేని ♦ కోటులకొలఁదుల్

కం. గురుభారపీడితుం డై, దురితాత్ముఁడు నలఁగి క్రోతితుటుముల నిట్టుల్

పొరిగొన నోవం డన విని, తరుచరసంఘంబు లెక్కె ♦ దానవుమీఁదన్. ౧౫౫౩

ఉ. మావటిఁ గ్రిందఁ ద్రోయఁ జెడుఁ మత్తగజేంద్ర మొడల్ విదుర్బున
ట్లావరసత్వశాలి తనఁ యంగము లోలి విదిర్చి యెల్లకీ
శావళిఁ గ్రిందఁ ద్రోయ మనుఁ జాధిపుఁ డయ్యది గాంచి వీఁ డహఁ
కావలుఁ డంచుఁ దీవ్రశరఁ కార్తుక హస్తుఁడు తోడు తోడుగన్.

౧౫౫౮

ఉ. వానిభయంబునన్ సురగుఁ వానరు లెల్లరు మోద మంద రో
మానలతామ్రచక్షుఁ డయి యాతనిఁ జూపులనే దహించుచు
దానను రాక్షసుం దటిమి యాన యదల్పుచు నడ్డగించె ర
క్షోనిచయంబు బెగ్గిలఁగఁ గ్రూరగుణారవపూరితాశుఁ డై.

౧౫౫౯

ఉ. నల్లను గ్రక్కుచున్ మరల యా నాలుక నాకుచు రోసి క్రోతులన్
గొల్లగ మ్రింగి వైచుచును ఘోరపురూపునఁ గల్పకాలుఁ దా
నుల్లసమాడువానిని సముజ్జ్వలితాంగదు స్వర్ణరత్నభూ
షోస్థితాంగుఁ జేరఁ జన యగ్రత వాడును రోషదీప్తుఁ డై

౧౫౬౦

→ శ్రీరామకుంభకర్ణుల సంవాదము. ←

ఉ. నమ్ముఖ మేగుదేర రఘుఁ చంద్రముఁ డిట్లను రాక్షసేంద్ర! రా
రమ్ము విషాద మందకుము యాముఁడ నే నిదె చాప మూని సి
ద్ధమ్ముగ నున్న వాఁడ నెటఁ దారెడ వింక ముహూర్తమాత్రలో
నమ్ముము కాలువిందుగ నొనర్చెద నా ర్చెద నీప్రతాపమున్.

౧౫౬౧

కం. అనవుడు నాతఁడె రాఘవుఁ డని యెఱిఁగి సురారి వికృతఁ హాసరవుం డై
వనచరుల గుండె లగలఁగ, స్తనితార్భటి ననియె రామఁ చంద్రునితోడన్.

౧౫౬౨

ఉ. కాను జమి విరాధుఁడను యా గాను గబంధుఁడఁ, గాను వాలి, నేఁ
గాను ఖరుండ, రామ! విను యా నలతాటక పట్టి, వచ్చితిన్
దానవదేవతానికరఁ దారణకారణభీషణేతదు

గ్రానలతుల్యముద్గరకఁ రార్జితవర్ణుఁడఁ గుంభకర్ణుఁడన్.

౧౫౬౩

చం. చెవులును ముక్కు లే వని హాసించుకు న న్గని రామచంద్ర! య
య్యవి తెగిపోకఁ బీడ లవ యైనను లేదు, భవద్బలంబు శౌ
ర్యవిభవ మేను గాంచి మఱి యస్తదనూనసరాక్రమంబు నీ
కవితథభంగిఁ జూపి జవ యారఁగ మ్రింగెదఁ బెం పెనంగెదన్.

౧౫౬౪

మ. ఘటకర్ణుం డిటు వల్కు రాముఁడు సుపుంఁ ఖస్ఫారవజ్రద్రుతో
త్కటబాణంబులఁ జిమ్మె దద్ధతిని నాతం దేమి కంపింపమిన్
బటుసాలంబుల వాలిఁ ద్రుంచినశరఁ వ్రాతంబులన్ వైచె న
చ్చటులాస్త్రంబులు నించు కే నతని నేఁచన్ లేవ, యద్వైత్యుఁడున్

౧౫౬౫

కం.కురిసెడిశరవర్షంబును, శరవర్షమునా గ్రహించి ♦ శరవేగము ము
ద్గరవేగంబున నుడుపుచుఁ, దరుచరతతి నెల్లఁ దఱిమెఁ ♦ దద్వాశమునన్. ౧౫౬౬

➔ శ్రీరాముఁడు కుంభకర్ణుని కాలుసేతులు నఱకుట. ➔

మ. అలఁతిం బోయెడువాఁడు గాఁ డనుచు వాఁయవ్యాస్త్రముం బూని శ్రీ
జలజాక్షుండు సముద్గరం బయినహాస్తం బుర్వోఁ గూల్పంగ, నా
పలలాశిప్రవరేణ్యుఁడుం దుములరావం బార నించెన్, శరో
ద్దళితం బైనకరంబు వృక్షచరసంఘాతానాంత మై భూమిపై ౧౫౬౭

మ. పడినన్ భగ్న హతావశేషనికురుంబం బెల్ల చాడవృగ్గాఁ
గడలం బాటి విషణ్ణచిత్త మగుచుం ♦ గంపించు దేహంబులన్
గడుఘోరం బగురామరాక్షసులసంఘ్రామంబు వీక్షించె న
య్యెడ గుండెల్ దిగు దిగ్గు దిగ్గుమన నెంఁ తే వీతహర్షంబునన్. ౧౫౬౮

ఉ. అంత నికృతబాహుఁ డమఁరాంతకుఁ డొంఱొకకేలఁ బీడిత
త్ప్రాంతగతంబు భూరుహము ♦ రామునిఁ గొట్టఁగ వచ్చు చుండ దు
ర్దాంతమహేంద్రబాణమునఁరాముఁడు వృక్షముతోడిహస్త మ
భ్రాంతిని ద్రుంచి వైవఁగ ధరంబడి కేలు ద్రుమాన్వీతంబుగన్ ౧౫౬౯

కం.పొరలుచుఁ బొరలుచు శిలలం, దరుచరులన్ భూరుహములఁ ♦ దద్దయు మోఁదెన్
ధరఁ దొరఁగఁ జావ విఱుగన్, గిరినిభుఁ డగురక్కనుండు ♦ కెరలుచుఁ గినుకన్
కం.కరములు రెండును లేకయు, కరము భయంకరము లైనఁగర్జలతోడన్
నురవడి రాఁ గని యాతని,చరణంబుల నఱకె సర్ధఁచంద్రద్వయిచేన్. ౧౫౭౦

కం.దిక్కుల విదిక్కులం బెను,రక్కసగుమి గిరుల సాగఁరంబున గుహలం
దొక్కమొగి రవము పుట్టఁగ, నక్కాళులు రెండు దునిసి ♦ యవనిం బడియెన్.

తే. కృతబాహుండు మఱి వినికృతచరణుఁ
డయ్య నాతఁడు హా యని ♦ యాస్యగహ్వ
రంబుఁ దెఱచి ఘోషించుచు ♦ రాముఁ జేర
వచ్చె శశి మ్రుంగ రాహువు ♦ వచ్చుకరణి. ౧౫౭౩

ఉ. విచ్చిననోట రామపుణివీధవవర్షుఁడు హేమపుంఖభా
స్వచ్ఛటులాంబకాళి రభఁసంబుగ నిండఁగ వైచె, నోటిలోఁ
గ్రుచ్చుకొనంగ బాణములు ♦ క్రూరచరిత్రుఁడు మాట లాడలే
కెచ్చుగఁ గూత వేసి స్తృతిఁహీనత బమ్మెర పోవ నెంతయున్. ౧౫౭౪

➔ శ్రీరాముఁడు కుంభకర్ణునిరంబుఁ దెగ వ్రేయుట. ➔

మ. జ్వలదర్కప్రతిమానమై నిశిత మై ♦ సంవర్తకాలాభ మై
ఖలభీదం బయి బ్రహ్మదండనిభ మై ♦ గాంగేయపుంఖంబు నై

- బలవిద్విట్పవిమారుతస్యదమునై ధాన్వత్ప్రదీప్తానల
జ్వలనం బై విలసించు నైంద్రశరమున్ ధాన్వత్ప్రదీప్తానల
శా.ద్రాగకృష్ణగుణంబుగా దశదిశాక్రాంతైకఘోషంబుగా
వేగంబార నిశాటుపై విడువఁ దద్భీమాస్త్రమున్ ధూమరా
జీగద్భీకృతరోహితాశ్వసమ మై శ్రీరోచిరుద్దీప్తితా
శాగోత్రాధరజాలమై పిడుగునోజం బాటి యాభిల మై. ౧౫౭౬
- ఉ. భూరిమహీధరాగ్రనిభఃముం జలచారుసువర్ణకుండలం
బార విన్మృత్తదంష్ట్రమును ధాన్వత్ప్రదీప్తానల
ఘోరతఁ ద్రుంప బిట్టెగసి కుండలరాజితతచ్చిరంబు పొ
ల్పారెఁ బునర్వసూడుయుగఃశాంతరచంద్రునిఁ బోలుచు న్నిశన్. ౧౫౭౭
- ఉ. దబ్బున నేలపైఁ బడుచుఁ దత్పురిఁ గల్గినగోపురంబులున్
బ్రబ్బినయిండ్లు నున్నతవుఁవప్రముఁ బా డొనరించె నాద మా
గుబ్బతిలం గళేబగము గూల్చుచుఁ గోటివనాటులన్ జలం
బుబ్బఁగఁ గంధిఁ ద్రెల్లై భుజఃగోత్కరనక్త్రుపాంతకారి యై. ౧౫౭౮
- కం. దేవబ్రాహ్మణశాత్రుఁ డీవిధమున జన్యసీమ ధాన్వత్ప్రదీప్తానల
భూవలయము దివి తుములం, బై వెలసెను దేవతాప్రహరారభటిన్. ౧౫౭౯
- ఉ. రామపరాక్రమంబునకు ధాన్వత్ప్రదీప్తానల
స్తోమసురర్షి యక్షతతిఁద్యోచరభూతచయంబు లెల్ల, సం
గ్రామమునన్ నురాహితులు ధాన్వత్ప్రదీప్తానల
రామునిఁ జూచి యేడిచిరి ధాన్వత్ప్రదీప్తానల పేరెలుంగునన్. ౧౫౮౦
- తే. సైంహికేయవిముక్తభాస్కరుఁడు దేవ,లోకతిమిరంబు జోపి వెలుంగుమాడ్కి
సంగరంబున ఘటకర్ణ ధాన్వత్ప్రదీప్తానల, రామచంద్రుండు వెల్లెగె మర్కటులనడుమ. ౧౫౮౧
- ఉ. భీమబలున్ దురాసదుని ధీషణకాయుని గుంభకర్ణు దు
ర్దామబలంబునం దునుమ ధాన్వత్ప్రదీప్తానల గపిసంఘ ముల్లస
త్తామరసాభివక్త మయి ధాన్వత్ప్రదీప్తానల హర్షమునన్ నుతింపఁగా
రాముఁడు వృత్రుఁ జంపిన నురప్రవరుం డన మోదముం గనెన్. ౧౫౮౨
- హతశేషులు రావణునకుఁ గుంభకర్ణమరణంబుఁ దెలుపుట. →
- కం. యోధాగ్రేనరుఁ డగుసీ,తాధవుచే గుంభకర్ణదనుజేంద్రుం డా
యోధనమునఁ జెల్లుట రక్షోధీశున కిట్లు చెప్పి ధాన్వత్ప్రదీప్తానల
శా.దేవా! తావకసోదరుండు నిజవిద్విట్పూగముం బోరిలో
భీవిద్రావిత మాచరించి శుచికిం బెన్నుద్ది యై మూర్త మై. ౧౫౮౩

- తే విఖ్యాతగతిం బెనంగి కపులన్ ♦ హింసించి యాజానకి
దేవీవల్లభుచేత సంగరములోఁ ♦ దీతెం బ్రశాంతార్పి యై. ౧౫౮౪
- ఉ. కృత్తగళోరుబాహుఁ డయి ♦ కీర్తితశౌర్యుఁడు నేల నిండఁగా
నెత్తురు గాఱఁ గూలె రజఃనీచరనాథ! తనర్థదేహ మీ
పత్తన మడ్డగించెఁ జుమి ♦ ద్వారమునం బడి, మొండె మంబుధిన్
హత్తినజీవజంతువుల ♦ కంతముఁ గూర్చుచుఁ గూలె భీమ మై. ౧౫౮౫
- కం. నీతమ్ముఁడు నీతావిభు, శాతాశుగపీడితుఁ డయి ♦ చటులానలద
గ్ధాతతవనుంధరారుహ, భూతుం డై మఱి లగండఃభూతుం¹ డయ్యెన్. ౧౫౮౬
- తే. అనుచు హతశేషు లాడిన ♦ ననురభర్త, కుంభకర్ణుండు కలనిలోఁ ♦ గూలుట విని
తాళరానిభృశార్తిసంతపుఁ డగుచు, మూర్ఛయగ్గలముగఁ దన్ను ♦ ముంపఁ ద్రెల్లె.
ఉ. అంతకసన్నిభుండు హతుఁ ♦ డయ్యెఁ బితృవృత్త డటన్న దుఃఖిన్
త్రాంతము నాలకించి పరిఃతాపమునం ద్రిశిరోతికాయదే
వాంతకులున్ నరాంతకుఁడు ♦ హా యని యేడ్చిరి విహ్వలాత్తు లై
యెంతటిధైర్యశాలి మఱి ♦ యెంతబలాభ్యుఁ డటంచు నెన్నుచున్. ౧౫౮౭
- తే. రామవిభుచేత ఘోరసంఘ్రామమునను
దమనహోదరుఁ డీల్గిన ♦ దారుణంపు
వార్త వినుకలిచే మహాపార్శ్వఁ డడలె
హా యటంచును నేడ్చె మహాహోదరుండు. ౧౫౮౮
- తే. ఎట్టకేలకు నయ్యసుఁరేశ్వరుండు, జాతచైతన్యఁ డై యనుజాతుఁ దలఁచి
తలఁచి యాతనిశౌర్యంబు ♦ ధైర్యగరిమ, పరిపరివిధాల నేడిచెఁ ♦ బనవి పనవి.
- కుంభకర్ణమరణంబునకు రావణుఁడు దుఃఖించుట. ←
- సీ. హా! రిపుదర్పఘ్న! ♦ హా వీరరత్నమా! హా కుంభకర్ణ! మహాబలాధ్య!
దైవచోదితుఁడ వై ♦ తరలితే తమ్ముఁడా! యగ్రజ ననుఁ బాసి ♦ యమునిపురికి
బంధువులయు నాదుఃబాధలఁ బాపక, చనునె నీ వొంటిగఁ ♦ జనఁగఁ దండ్రి!
యెవ్వనిప్రాపున ♦ నింద్రాదులకు నైన, వెఱవక యుందు నోఁవిపులశౌర్య!
తే. యట్టినాదక్షిణభుజంబు ♦ హతము గాఁగ, నింక నే నేమి నేయుదు ♦ హీనబలుఁడ
నైతిఁ బూర్వాపకారి నన్నమరవరులు, చూచి నవ్వరె నే నెందుఁ ♦ జొత్తు నయ్య!
కం. హేలాగతి సురదానవ, జాలన్తయ మణఁచినట్టిఁచతురుండవు హా
కాలానలరుద్రాభుఁడ, వాలంబున నీవుఁ దెగితిఁవా రామునిచేన్. ౧౫౮౯
- ఉ. ఏమిది శంబసాధనునఁహీనమహాశని నిన్నుఁ దాఁకఁగా
నేమియు డయ్య వట్టిమహిమేద్యుఁడ వొర! మనుష్యమాత్రుఁ డా

¹లగండము = ముద్ద; అజగరము. అగండభూతుఁడని పాఠాంతరము. గుర్తింపరానివాఁడని యర్థము.

రామవిభుండు వైచినశఃరంబుల కోర్వఁగ లేక యార్జించే
 భూమిని బెద్దనిద్దరను ధి బొందితివే యిటు లున్నె చిత్రముల్. ౧౫౯౩

కం.మునితతి వేల్పులగుంపులు, ననిలో నీ తెగుట గాంచి ధి యడలు విడిచి లోఁ
 బెనఁగొనుముదమునఁ గలకల, మని నవ్వుచుఁ ద్రుళ్లు చున్నయవి గగనమునన్.
 కం.ధ్రువముగ నిదియే యద నని, ప్లవగులు నిస్తులితహర్షఃపరవశు లగుచున్
 జనమున నెక్కుదు రీపురి,గవఁకుల వాకిండ్లఁ గోటఃకడ నల్లడలన్. ౧౫౯౪

ఉ. ఏటికి నాకు రాజ్య? మిఁకఃనేటికి నీపురి? యేల సీత? నా
 కేటికి జీవితంబు? రుచిఁబుంచునె నాయనుజుండు లేనిచో?
 సాటికి ధ్రాత్యహంత రఘుఃచంద్రము నే వధియింప నేని ము
 మ్మాటికిఁ జావె మేలు, కోటఃమాలినయీబ్రదు కేల భూమిపై! ౧౫౯౫

కం.నాయనుజుఁ డుండుచోటికి, నే యరిగెద వాని విడిచి ధి యే నొకక్షణమే
 గాయంబు నిలుప నోపను, నేయెడ నే నట్టివాని ధి నిలపైఁ గందున్. ౧౫౯౬

చం.హరిహయుఁ డెత్తిరాఁగ నిఁకఃనాతని నెట్లు జయింప నేర్తు? నా
 వరమతి యశావిభీషణునిఁవాక్య మయో ఫలియించి వచ్చెఁగా,
 యరయక బుద్ధిమాలి మహిఃతాత్తుని యాతనివాక్యమం దనా
 దరమతి చేసితిన్, ఫలము ధి తప్పక తార్కొనె నేమి నేయుదున్. ౧౫౯౭

చం.అనిమొనఁ గుంభకర్ణుఁడు ప్రఃహస్తుఁడు గూలినవార్తలన్ వినన్
 మనమున నవ్వీభీషణునిఁమాట లహః సరిదాఁకి వచ్చెఁగా
 యని కడులజ్జ యయ్యెడు, మఃహాత్తుని ధర్మరతున్ నిరస్తుఁ జే
 సినఘనపాపమే యిటులు ధి చేసెడు, శోకముపేరఁ గోసెడున్. ౧౫౯౮

కం.అని యేడ్చును బలవించును, ననుజా! యనుఁ గుంభకర్ణుఁడా! యనునయయో
 చనితా యను నిఁక నాగతి, ననుమా యను సోలు వ్రాలు ధి నలదురుఁ జెడితిన్
 ➤ త్రిశిరుండు రానణునకు దుఃఖశాంతివాక్యంబులఁ దెలుపుట. ➤

చం.అని యిటు లేడ్చు చున్నయనుఁరాధిపతిం ద్రిశిరుండు పల్కు నీ
 యనుజుండు నీవు వేల్కుగతి ధి నట్టిఁడ, వైరులచేత నీల్లె, నీ
 యనువు పరాక్రమాఘ్యులకు ధి నందఱకున్ సహజంబ కాని స
 జ్జులు భవన్విధంబుగ భృశంబుగ నేడ్వరు తండ్రి యెయ్యెడన్. ౧౬౦౦

ఉ. బేలవుపోలె నేడ్వఁ దగఁవే? భువనంబులు మూఁటి నైన నీ
 వాలమునన్ జయింపఁగ సఃకుఝుడ వొదువు, నీకు లేవె స
 త్యాలయ¹దత్తసాయకశఃరాసనశక్తితనుత్రముల్ పయో
 దాళినినాదసన్నిభసఃహస్రఖిరేద్ధరధం బమోఘ మై. ౧౬౦౧

ఉ. కేవల రిక్తహస్తముల † గీ టణఁగింపవె యెన్నిమార్లొ దే
 ఖావళి దానవాళుల? నమస్తవరాయుధయుక్తి నేగి నీ
 తావిభు బాహుశౌర్యమున † దండితుఁ జేయుమ, యంతయేల? యి
 చ్ఛావిధి నింద నీవు నిలు † సౌఖ్యముగాఁ బగ నేన తీర్చెదన్. ౧౬౦౩

మ. మహితవ్యాలకదంబకంబు గరుటామంతుండు వారించున
 వ్యహి నీశత్రులఁ జించి చెండెద బలప్రత్యర్థి యాశంబరున్¹
 విహగాధీశ్వరసైంధవుండు నరకున్² † భేదించిన ప్లేను దు
 స్సహశాతాశుగపంక్తి రామవిభునిన్ † సంహారముం జేసెదన్. ౧౬౦౪

కం. అను త్రిశిరునివచనంబుల, విని కాలప్రేరితుండు † వింశతిభుజఁ డా
 త్తను దన్ను ధరఁ బునర్జాతునిఁగాఁ దలపోసి యలరిదుఃఖము మానెన్. ౧౬౦౫
 తే. త్రిశిరువాక్యంబులను విని † తేటికొని న, గాంతకుం డతికాయ దే, వాంతకులును
 రణసముత్సుకు లగుచు గర్జలను నించి, రహమహామికాప్రకారము † లతిశయిల్ల.

ఉ. అందఱు సింగిద్రిచ్ఛరులు † నందఱు మాయలఁ బండితేంద్రు ల
 య్యందఱు దేవదర్పవినిహంతలు నందఱు జన్యదుర్జయుల్
 అందఱు శౌర్యధైర్యయుతు † లందఱు విశ్రుతకీర్తిశాలు ల
 య్యందఱు యుద్ధకేళి నపరాజితు లాదశకంఠనందనుల్. ౧౬౦౬

చం. మాటికి మాటికి భుజగమండలిఁ దోలెడిచాట దవతా
 ర్ఘాటము³ నేచుచోట నొకసారియు వారలు నోడి రన్నయ
 మాటయ లేని వీరు లతిమానితబుద్ధులు యుద్ధదుర్లదుల్
 సాటులు లేనిపండితులు † లబ్ధవరుల్ దిననాథ తేజులున్. ౧౬౦౭

→ { దేవాంతక సరాంతకాతికాయత్రిశిరోమత్తయుద్ధోన్మత్తుల } →
 రావణుఁడు యుద్ధమునకుఁ బనుచుట.

ఉ. వారలు గొల్వ దేవవృతవాసవున ట్లయి తేఁడు పుత్రులన్
 గారవ మారఁ గ్రుచ్చి బిగిఁకొగిట భూషణభూషితాంగులం
 బేరిమిఁ జేసి యందఱకు † మేలిమి దీవన లిచ్చి పుచ్చె నీ
 తారమణప్లవంగమవితానముతో సమరం బొనర్పఁగన్. ౧౬౦౮

కం. తనయులకుం బాసట యై, యొనరఁ బనిచె ననికి మత్తు † యుద్ధోన్మత్తున్
 మనుజాశివరుల భ్రాతల, వినయంబున వారు మ్రొక్కి † విబుధద్యేషిన్. ౧౬౦౯

¹ ప్రద్యుమ్నుఁడు చంపినవాఁడు వీఁడుకాఁడు. ² వీఁడు కృష్ణనిహతుఁడుకాఁడు. విప్రచిత్తికి-
 సింహికకుఁ బుట్టినవారిలో నొకఁడు. ³ ర్ఘాటము = సమాహము.
 నరకశ్చైవ కాలనాభస్థైవ చ ||

కం. సర్వాషధులకాగంధము, నార్దురు వేర్వేట పూసి యంగంబుల దో
ర్గర్వాంధులు రణకాంక్షను, నిర్వక్రజవంబున వానచరతతిపై. ౧౬౧౧

సీ. వెడలి రారాక్షసుల్ విధివశంబునఁ జేసి, దేవాంతకుండును ద్రిశిరసుండు
నతికాయుఁ డోలి నరాంతకుండును మహా, దరమహాపార్శ్వలు దరము లేక
నీలజీమూతసన్నిభము నైరావత, వంశజం బైనట్టి వారణంబు
కలితసుదర్శనాఖ్యము సమస్తాయుధో. పేతంబు పాసంగజాతయుతము

తే. సప్తగిరి భాస్కరుం డెక్కుననువు దోచ
నెక్కిను మహాదరుండు పేరుక్కు మెఱయ
నైలబిలుమాడ్కి గద కేలఁ గ్రాల భీమ
కాయుఁ డైనమహాపార్శ్వఖలుఁడు వెలిగె. ౧౬౧౨

కా. ఆజానేయ^౧ చయాంచితంబు వరశస్త్రాన్వీత మాతేరిపైఁ
దేజం బార సవిద్యుదుల్కము సథాత్రిభృత్వ రేషావసనం^౨
బాణీమూతముతోడి కూట మనఁగా నాభీలకోదండుఁడై
యోజం దత్రిశిరుండు వెల్వడె రణోద్యోగానురక్తాత్ముఁడై ౧౬౧౩

తే. మూఁడుబంగరుసిగరముల్ మొనసి వెల్లు
మంచుఁగొం డన నాత్రియామాచరుండు
మకుటముల మూట రాణించు మస్తకముల
వెలిగె స్వందనమున లోకభీకరుండు. ౧౬౧౪

సీ. సర్వధానుష్కప్రశస్తచారిత్రుండు, కాంచనమకుటసమంచితుండు
కిరణభాసితమేరుధరణీధరం బనఁ, బురురుక్తభూషణభూషితుండు
దృఢరథాంగాక్షంబు భృశసుసంయుక్తంబు, స్వనుకర్షము సుకూబరాన్వీతంబు
శరధిబాణాసనసంప్రదీప్తంబును, బ్రాసాసిపరిఘాదిభాసితంబు

తే. నైనరథసత్తమంబునం దనురభర్తృ, నూనుఁ డతికాయుఁ డెక్కి తఱఁ సూరెలందుఁ
బలలఘోజుల తుటుములు బలసి కొలువ, నమరవృతవజ్రపాణియ ట్లతిశయిల్లె.

కం. శ్వేతము కన కాభరణో, పేతం బుచ్చైశ్రవంబు పెన్నుద్ది జవ
స్థితం బురుకాయం బగు, వీతివయినరాంతకుండు వెలుగుచు నుండెన్. ౧౬౧౬

కం. మాసర మగుశక్తి కయి, భాసిల రహిమించు కేకి హాహనుమాడ్కి
మీసర మగునుల్కాభ, ప్రాసంబును దాల్చి పొల్చె రావణునుతుడున్. ౧౬౧౭

తే. పజ్రచయభూషితంబైన పరిఘ మొండు, హస్తమునఁ బూనియొప్పె దేవాంతకుండు.
భూధరంబును నిరుగేలఁబూనినట్టి, యబ్ధిశయనుని నుల్లసంబాడుభంగి. ౧౬౧౮

తే. అమరు లమరావతిని వీడి సమరమునకుఁ, జనెడిభంగిని వెడలిరి సైన్యనిచయ
సంయుతంబుగ రథదంతి సైంధవములు, నాయుధోపేతు లగుభటు లనుగమింప.

^౧ అజానేయము = ఉత్తమజాతిగుఱ్ఱము.

^౨ ఇంద్రధనుస్సుతోఁగూడినది.

చం. మకుటమణీప్రభాళు లలఁచున్ దిశలన్ గ్రహరాజుఁ బోలుచున్

జకచకపర్వకాంతులను • సాంద్రము తావరశస్త్రముల్ దివిన్

బ్రకటితశారదాంబుదనిభం బగునంచలపిండు సాటిగా

మకురునఁ జావొ గెల్పొ యొకఁమాటయ నిశ్చయ మంచు నెంచుచున్. ౧౬౨౦

కం. తొప్పుచు వైరులబలముం, దెప్పుచు నార్భటు లెసంగఁ • దీవ్రాయుధముల్

త్రిప్పుచు గర్వము కన్నులఁ, గప్పఁగ వెల్వడిరి యుద్ధఁకాంక్ష దలిర్పన్. ౧౬౨౧

కం. వారలక్ష్యేశారవముల, వారిభుజాస్ఫాలనముల • వారిపదదభ

క్కారంబుల గడ గడ మని, ధారిణి వడఁకాడఁ బగిలెఁ • దారాపథమున్. ౧౬౨౨

ఉ. ఈగతి నిస్త్రమించి యసుఁ రేంద్రు లతంద్రత నుద్యతోరున్

తొగము యుద్ధకాంక్షము మహాప్లవగేంద్రబలంబుఁ గన్గొనన్

నాగరథాశ్వసంకులఘఁణంఘణనాదితచారుకింకిణీ

పూగము యాతుధానబలఁముం దిలకించిరి వానరేంద్రులున్. ౧౬౨౩

←→ వానర రాక్షససేనల యుద్ధము. ←→

తే. అసితజీమూతనిభము దీప్తానలార్క, తుల్యము సముద్యతాయుధఁస్తోమ మగుచు

వైఁఘ్రతర్జ భవృతముసైఁన్యంబుఁ జూచి, యార్భటులు నించి రగచరు • లగము లెత్తి.

ఉ. ఈసున శత్రుసేనల యహీనసముద్ధతి సైపఁ లేక పెన్

రోసముతోడ రాక్షసులు • రోదసి వీలఁ బ్రతిధ్వనుల్ మదో

ద్భాసితచిత్తు లై కొలుప • వానరులున్ నగశృంగహస్తు లై

త్రాసవిహీను లై తెగి పఁరధ్వజినిం జొరఁబాటి యుగ్రు లై ౧౬౨౪

ఉ. కొందఱు మింట నేల మఱిఁకొందఱు కొందఱు నృక్షహస్తు లై

కొందఱు శైలపాణు లయి • కో యని యార్చుచు భూమిభృచ్చిలా

బృందము వర్షముం గురిసి • పెంపు రహింపఁగ నంటఁ దాఁక నా

స్కందన మెంతయుం బొలిచె • సర్వదిదృక్షుభయప్రదాయి యై. ౧౬౨౬

ఉ. దానికి నోహటింపక బుధప్రతిపక్షులు శాతబాణసం

తాన మవారిగాఁ గురిసి • తాఁకెడివారల నిల్వరింపఁగా

వానరు లీడఁబోక జలఁవాహరవోపమగర్జు లై జయా

ధీనమనన్ము లై పరులఁ • దీర్చిరి పేర్చిరి బాహుసంపదన్. ౧౬౨౭

ఉ. నిర్భయవృత్తిఁ గేరి ధ్వజఃసీయుగళంబు పరాక్రమించి కం

తార్భటు లుల్లసిల్లఁ దెగి • యాహవకేళుల నోల లాడుచో

నిర్భరదోర్బలంబున వఁ నేచరులున్ నిజబాహుసీరదా

విర్భవశైలశృంగకుజఃపృష్ఠిని ముంచుచుఁ దెంపు పెంపునన్. ౧౬౨౮

మ. ద్విరదస్యందనసైంధవంబులవయిం ♦ దేదీప్యమానాంగు లా
భరణాళీలసితాంగు లౌ దనుజులం ♦ బై దూకి వే గ్రుద్దినన్
గిరులన్ మొత్తిన గ్రుడ్లు పెల్లగిలఁగా ♦ గీఁ యంచుఁ గూపెట్టుచున్
ధరణిం బ్రాకుచు నేల దొర్లుచును దైత్యవ్యూహముల్ నీల్గినన్. ౧౬౨౯

ఉ. చేయఁగలట్టిరాక్షసులు ♦ శీఘ్రము ముద్గరశూలఖడ్గకా
క్షేయకశక్తిసంఘములఁ ♦ జిమ్ముచు నెమ్ములు వీలఁ గ్రుచ్చుచున్
గాయములందు నెత్తురులు ♦ గ్రమ్మఁగఁ గ్రమ్ముచు గెల్పుఁ గోరి నా
నాయససాధనంబుల వఁనాటులపో టణఁగించి రుగ్రులై. ౧౬౩౦

కం. ఇకువాఁ గీగతి బెడిదపు,టురవడిఁ బోరంగ నొకముఁహూర్తములో నె
త్తురు వటవలుగాఁ బాటఁగ, ధర కుంకుము పటచినట్టిదశ వహియించెన్. ౧౬౩౧

ఉ. వానరు లాక్రమించి పడఁవైచి ధరిత్రిని నెన్ను సోక వ
తొనఁ బదంబు లూఁది కరఁసాధనముల్ వడి లాగి వైచినన్
దానవులుం గరాంఘ్రులను ♦ దా రొగి నోపినయంతఁ బోరుచున్
మానముమీఁద దృష్టి నిడి ♦ మర్కటులన్ సొలయించి రుద్ధతిన్. ౧౬౩౨

చం. ఫలపలభోజనుల్ సమరఁపాటవముల్ పచరించి పోరుచోఁ
జేలమునఁ జెంతఁ బోరుసురఁశాత్రవుకాళ్ళు గ్రహించి త్రిష్టుచున్
మలికిత మింత లేక తనఁమాటుతుఁ గీశుఁడు తాఁపఁబోవ నా
ఖలుఁడును నొండుక్రోఁతిఁ గడఁకాళ్లను బట్టి విరోధి వైచెడిన్. ౧౬౩౩

కం. వానరులు వేయుశిలలన్, దానవులును ననురు లేయుఁదారుణశరసం
తానంబుల వానరులును, మానకవారించు చాజి ♦ మలసిరి కడిమిన్. ౧౬౩౪
తే. కొండమనుకులయేటులఁ ♦ గూలి పుడమిఁబడినసోకులమూఁకలు ♦ దొడిగి యున్న
బొందశంబులపగిలినఁసందులందు, రక్తము స్రవించె ద్రుమములఁరసమునట్లు.

కం. సింధురముల దంతులచే, సైంధవముల హరులచేత ♦ త్స్థాధరపాళీ
బాంధవరథముల రథములు, బంధురబలు లైనప్లవగఁపతు లణఁగింపన్. ౧౬౩౬

చం. తతబహుశాఖ మైనవనుఁధారుహసంతతిఁ బూని రాక్షస
ప్రతతుల నొంప వానరులు ♦ రాక్షసులున్ విశిఖితురప్రభ
ల్లతతులఁ జెట్టులం బ్లవగులన్ వధియింప సముత్సుకాత్తు లై
క్షీతిధరచారు లుగ్రగతిఁ ♦ జెండిరి తద్వివిధాస్త్రధారులన్. ౧౬౩౭

కం. వెండియు శాఖామృగవే,తండంబులు సమరభూమిఁ ♦ దలఁగఁగ నెటు రా
కుండఁగ జేసిరి దివిజులు, కొండాడఁగఁ బూర్వదేవఁకుణపంబులచేన్.¹ ౧౬౩౮

¹ పూర్వదేవకుణపములు = రాక్షసశవములు.

—> సరాంతకుండు కవులఁ దునుమాడుట. <—

సీ. అంత సరాంతకుం డంతకాకారుఁ డై, బంధురజవనాధ్యఃగంధవాహ
బాంధవసైంధవం డ బారోహణము సేసి, శక్తిధరుం డయి డ ట్టాధరాట
సైన్యంబు మీనంబు డ జలనిధిఁ జొచ్చిన, వడువునఁ జొచ్చి పెన్మాసమునను
శాఖామృగంబుల డ సప్తశతంబుల, నొక్కక్షణంబున డ నుక్కడఁచె

తే. నెందుఁ జూచినఁ దాన యై డ యేపు మీటి
యిచ్చ విహరించు నయ్యసుఁ రేంద్రసుతుని
మార్గ మంతయు శోణితఃమాంసకర్ద
మితము వానరశవచయాఃపుతము నయ్యె.

౧౬౩౯

సీ. తలపడ నెవ్వండు డ తలఁచెడు నంతలోఁ, దల పడు నేల నబ్బలిముఖునకు
వృక్షంబు శైలంబు డ నెత్తెడునంతలోఁ, దరుచరుమే నిలఁ డ బొరలు చుండు
లాఘవంబున మీఁద డ లంఘించునంతలో, నూర్ధ్వకాయం బొండఁ యొడ్డఁ బడును
దృష్టిని దనవంకఁ డ ద్రిష్టెడునంతలోఁ, గాలునిదృష్టికిఁ డ బాలుపడును

తే. మర్కటుం డెవ్వఁడే; నిట్లు డ మాటు లేక, ప్రాసకరుం డయి శాత్రవఃత్రాసకరుండు
నగుచుశుష్కాటవిదహించుఁ హవ్యవాహు, భంగిఁ గ్రోతుల సేనలఁ పటిమఁ జెటిచె.

తే. వానకారున నాలుగుఁ వంకలందు, వినరి వినరియుఁ బెనుగాలి డ వీచునట్లు
దివిజశాత్రపుతనయుండు డ తిరిగి తిరిగి, నన్నివంకలఁ గీశుల డ హతులఁ జేసె.

చం. నిలువఁగ లేరు, ప ర్విడఁగ డ నేరరు, నిట్టటు లైన భీతిఁచే

దలఁగఁగ లేరు, వానరులు డ తద్దురవస్థ సరాంతకుం డనిన్

నిలిచినవారలన్ నెగసి డ నింగిని బ్రాఁకెడువారిఁ బాటువా

రల బలదర్ప మేర్పడ నరాతులఁ ద్రుంచె నొకింతమాత్రలోన్.

౧౬౪౨

కం. పిడుగులు పడియెడివడువునఁ, బడుప్రాసపుటేట్లు నోరుఁవం జాలక పె

ల్లడలున మలద్రిచ్చురు ల, యొడ నాక్రోశించి రొక్కఁ యెలుఁగున భీతిన్. ౧౬౪౩

—> అంగద సరాంతకుల యుద్ధము. <—

సీ. దంభోభిధారలఁ డ గుంభినీధరములు, ప్రీలు నవ్వడువున డ వృక్షచరులు
గూలుట గనుఁగొని డ కుంభకర్ణునిచేతి, బళువు వీక్షించినఁ ప్లవగపతులు
సుగ్రీవునొద్దన డ సుఖముగా నుండిరి, భాసుజండును హరిఁ సేన చెదరి
పాటుట సోకుండు డ మీటుట గనుఁగొని, జంభవైరి సమానశౌర్య ధీరు

తే. సంగదకుమారుఁ గనుఁగొని డ హయముమీఁద

నడ్డులే కరుదెంచుదఁ శాస్యతనయుఁ

జూపి యాతఁడు మనసేన † చూఱి పుచ్చెఁ

దనయ! యాతని వధియింపు † దర్ప మెసంగ.

౧౬౪౪

ఉ. రా జిటు లాడఁగా నతఁడు † మ్రబ్బలు వ్రీల్చుచుఁ దోఁచుపద్దినీ

రాజువిధంబునం బ్లవగ † రాజులనుండి నిజాంగదద్యుతుల్

రాజుల ధాతుమండితధ † రాధరమో యన నేగుదెంచి యా

రాజకుమారుపైఁ జనె ని † రాయుధుఁ డై నఖమాత్రశస్త్రుఁ డై.

౧౬౪౫

ఉ. వానికి నిట్లనుకొ దనుజ † వర్యుఁడ! ప్రాకృతకీశపాళులకొ

మానక తున్తినంత బల † మా యశమా ఫలమా యెదీ భవ

న్నానిత మైన ప్రాసమును † నాదునురంబున వైపుమీ యనకొ

దానవుఁ డాతనిం గని ని † తాంతరుషాపరిదగ్ధచిత్తుఁ డై.

౧౬౪౬

కం. రదములఁ బెదవులు గొఱుకుచు, మదమున రోజుచును ద్రాచు † మాడ్చినీ దారా

మదవర్ధనువక్షంబున, నదటున నడరించె బ్రాస † మతిదృఢశక్తిన్.

౧౬౪౭

చం. అదియును వాలిపుత్రకులి † శాభమహోరముఁ దాఁకి తున్న లై

చెదరి ధరం దొరంగెఁ, గపి † సింహము దానిని గాంచి మీఁదికికొ

గొదుకక దూఁకి గుఱ్ఱమును † గ్రుద్దిన నద్ది నిమగ్నతాలు వై

చిదికిన గ్రుడ్లతోఁ దెగిన † జిహ్వికతోడ విశీర్ణమూర్ధ మై.

౧౬౪౮

కం. కొండవలెఁ గూలి తత్తడి, గండడఁగినఁ జూచి క్రోధ † కలుషితమతి నా

ఖండలుమనుమనితల సోఁ, కుండును బిడికింట నొక్క † గ్రుద్దం గ్రుద్దెన్.

౧౬౪౯

ఉ. ముష్టివిభిన్నమూర్ధుఁడుగ † ముమ్మర మై బహులోష్ణరక్తముల్

దృష్టులు పాఱకుండ దొర † లెం, బెనుమూర్చ మునింగి కీశుఁడుకొ

గప్తముమీఁదఁ దెల్వొ గొని † కార్కొనుకిన్కను మండుచుం బరో

త్కృష్టపరాక్రమంబునకు † దెందము విస్థిత మౌచు నుండఁగన్.

౧౬౫౦

ఉ. చివ్వన లేచి భూమిధర † శృంగనిభం బగుముష్టిఁ బూని తా

నవ్వొబుధారిఱొమ్ము నలి † యం బొడిచెకొ రుధిరంబు కండలుక

గ్రొవ్వను మేన నిండె ధర † గూలె నతండును దూలి దవ్వగా

నవ్వొబుధేంద్రవజ్రహత † మై విధురం బగుత్తాధరం బసన్.

౧౬౫౧

కం. వానరపతితనయునిచే, దానవపతితనయుఁ డిట్లు † తనువు దొఱంగకొ

వానరులరవము ధివి ధితి, జానీకరవంబు బెరసి † నవఘృశ మయ్యెన్.

౧౬౫౨

కం. దుష్కర మగుతత్కృతిఁ గని, పుష్కరజేక్షణుఁడు రామ † భూవరుఁడును శో

చిష్కేశ తేజ నంగదుఁ, బుష్కలహర్షమున మెచ్చి † పొరి మనించెన్.

౧౬౫౩

→ అంగదుఁడు దేవాంతకమహోదరత్రిశిరులతోఁ బోరుట. ←

సీ. త్రిశిరోమహోదరుల్ ధేవాంతకుండును, వగచి నరాంతకుఁపాటు గాంచి
యభ్రసంకాశగఁజాధిరూఢుం డయి, యుగ్రపుంగినుక మహోదరుండు
పరిఘహస్తుం డయి ధగురురథస్థితుఁ డయి, దేవాంతకుండును ధ్రిశిరుఁ డొక్క
మొగి వాలితనయునిఁ ధెగి తాఁకి నొప్పింప, నతఁడొకద్రుమముదేవాంతకాఖ్య
తే. మీఁద వైవ దాని ధ మేలిశరంబుల, విశసనం బొనర్చెఁ ధ్రిశిరుఁ డలుక
వెండి వృక్షశైలఁవృష్టిని గురియింప, వానిఁ ద్రుంచె నతఁ డవార్యబలుఁడు.

ఉ. త్రుంచియుఁ దృప్తిలేక రణఁదోహలియై త్రిశిరుండు కీశుని
స్తుంచుచు ముల్కులం దటుమ ధ నూల్కొని యల్లమహోదరుండు క్రో
ధాంచితవృత్తిఁ నోమరనుఁతాడితుఁ జేసెను, నున్నవాఁడు¹ మ
ర్దించి నృథంబుగా గుదియఁ ధెప్పన దవ్వుగ దాఁటి పోయినన్. ౧౬౫౫

ఉ. ముగ్గురు తన్ను నీగతిని ధ ముట్టిన వాలితనూజఁ డేమియున్
బెగ్గిల కాత్త నొవ్వ కతిఁవేగయుతుండు మహాజవాఘ్యఁ డై
యగ్గజముం దలంబున శిరోగ్రమునం బ్రహరింప నేలపై
మ్రొగ్గుచు ఘోంకరించెఁ గనుఁగుడ్డులు రాలఁగ మిట్టిపాటునన్. ౧౬౫౬

ఉ. దంతివిషాణముం బెటికి ధ దానన వాలినుతుండు మోఁదె దే
వాంతకు, వాఁడు దద్దరిని ధ నాశుగధూతకుజంబుమాడ్కి నా
ద్యంతము మే న్వణంక బహుఁశాస్త్రము గ్రక్కుచు నేల వ్రాలి తా
నెంతయు గాసిఁ దేటి ప్లవఁగేంద్రసుతుం బరిఘాన ప్రేసినన్. ౧౬౫౭

కం. ఏటఁ వడి మోఁకటిల్లియుఁ, బాటవమున లేచు నతనిఁఫాలమునందున్
గాట చుగ నాటఁగ నిరాఁఘాటతఁ ధ్రిశిరుండు వైచెఁ ధ గాండచయంబున్. ౧౬౫౮

→ హనుమంతునిచే దేవాంతకుఁడు నీలునిచే మహోదరుఁడు చచ్చుట. ←

సీ. మువ్వురు రాక్షసఁముఖ్యు లిట్లు కుమారు, నంగదుఁ దాఁకినయను వెటింగి
హనుమంతుఁడును నీలుఁ ధ డచటికి నరుదెంచి, రందు నీలుండు శైలాగ్రమొండు
త్రిశిరునిపై పైవ ధ దివ్యశరంబుల, భేదించె నతఁడు దృగ్భీకరముగ
హర్షించి రేగి దేవాంతకుండును గేలఁ, బరిఘంబుఁ గైకొని ధ పావమాని

ఆ. పైపడంగ రాఁగఁ ధ బవికల్పముష్టిని, బొడిచెఁ గీశవరుఁడు ధ నడిశిరమున
దానఁ గూత లిడుఁగు ధ దంతముల్ వెలి రాఁగ, జిహ్వవ్రేల మెదడుఁచెదరఁ జచ్చె.

సీ. దేవాంతకుం డిటు ధ దేవలోకముఁ జేరఁ, ధ్రిశిరుండు నీలుపై ధ నిశితబాణ
వర్షంబుఁ గురియింప ధ నడి మహోదరుఁడును, నుగ్రశరంబుల ధ నురముఁ గ్రుచ్చె
వారలశరవృష్టి ధ వదలఁగ సంధులు, సోలి నసంజ్ఞఁడై ధ లీల లేచి
కుజపండమండితఁకుధరంబుఁ గొని మహోదరు వైవ నాతండు ధ ధరణిఁ గూతె.

ఆ. వజ్రనిహత మైనవసుమతీధర మనఁ, బిన్నతండ్రి యిట్లు + ప్రేత మైన
నంజనాతనూజునిం జటులాస్త్రాళిఁ, గప్పె ద్రిశిరుఁ డధికఁగర్వ మెసఁగఁగఁడఁ

→ హనుమంతునిచే ద్రిశిరుండు చచ్చుట. ←

చం.గిరిశిఖరంబు నొండు గొని + కేసరిసూనుఁడు వాని వైవ నా
శరుఁడు సుతీక్ష్ణబాణముల + సత్వరుఁడై పొడిచేసె దాని, నీ
కరణిని వ్యర్థ మైన గిరిఁ + గాంచి ధరారుహవృష్టి కొండద్రి
మ్మరియొకిమీఁడు ముంచె నది + మధ్యమునఁ హరియించె నాతఁడున్. ౧౬౬౦
సీ. చిద్రుపలుగాఁ జేసి + సింహనాద మొనర్ప, నంజనాసంభవుం + డాగ్రహమునఁ
దెప్పన లంఘించి + దితిజారిహయములఁ, గేసరి కరి వ్రచ్చుఁక్రిడ దోష
నఖములఁ జీల్చిన + నక్షత్రంబుండును, గాలరాత్రి నిగుడ్చుఁకాలుమాడ్కి
శక్తిని మారుతసంభవు వైచిన, నతఁడు దానిని బట్టి + హతముఁజేసె

ఆ. ఘోరశక్తి నిట్లు + గూల్చిన హనుమని, మే లటంచుఁ గపులు + మెచ్చి పొగడఁ
ద్రిశిరుఁ డధికరోషఁదీప్తుఁడై ఖడ్గ మంకించి వైచెఁ దాఁకఁగీశునురము.

కం.కశ నడచిన సింహం బన, దశరథతనయాగ్రగణ్యదాసుం డటచే
ద్రిశిరునురంబునఁ దాఁప స్వవశతచెడి విసంజ్ఞఁ డగుచువ్రాలె ధరిత్రిన్.

ఉ. వ్రాలెడువానిఖడ్గమును + వాయుతనూజుఁడు గుంజి యార్చె దై
త్యాళి భయాతురత్వమునఁ + నారటమొందఁగఁ దన్ని నాదముం
దాళక మిట్టిపాటున వనాటునురంబునఁ దాఁప ముష్టిచే
గేలను దత్కిరీటమును + గేలియపోలె గ్రహించి క్రుద్ధుఁడై. ౧౬౬౪

చం.గురుమకుటాంచితంబును సకుండల మైనశిరస్త్రియంబు భా
స్వరకరవాలధారను బ్రభంజనపుత్రుఁడు పాకదైత్యసం
హరణుఁడు విశ్వరూపుఁ డునుమాడినభంగిని ద్రుంచి వైచినఁ
ధరణిఁ దొరంగె నవ్వీ జ్వలనప్రతిమాయతనేత్ర పంక్తితోన్. ౧౬౬౫

తే. సుకృతఫలసంక్షయంబునఁసూర్యమార్గమునను ధర వ్రాలువానిని + బోలి యనుర
నేల వ్రాలిన శాఖామృగాళులెల్లఁ, బగలు పరువెత్త నార్భటుల్ + పరఁగఁ జేసె.

→ ఋషభునిచే మత్తుండు చచ్చుట. ←

సీ. దేవాంతకుండును + ద్రిశిరసుండును నరాంతక మహోదరులు యుద్ధప్రచండు
లరులచే హతు లైన + యధికాగ్రహంబున, మత్తుండు శాత్రునమాంసరక్త
ఘేనిలంబును భృశబీభత్సమును హేమపట్టాన్వితము మహాపద్మసార్వ
భౌమవాసవగజభయదంబు రక్తమా,ల్యాలంకృతంబు దీప్తాగ్ర మైన

ఆ. గద ధరించి కల్పఃకాలసప్తార్చినాఁ, గవుల నెగచు చుండఁ ♦ గనలి ఋషభుఁ
డెగిరి ముందు నిలువ ♦ నిన్ధతేజుఁడు నిశా,చారుఁ డతని మొత్తె ♦ భూరిగదను.

చం.బలితపుఁదద్గదాహతిని ♦ వానరనాథుఁడు భిన్నవత్సుఁ డై

దెలివి దొఱంగి నేలపయిఁ ♦ ద్రెల్లి స్రవింపఁగ నోట నెత్తురుల్

బలియుఁడు మీఁద దూఁకి ప్రసభంబునఁ జేతిగదఁ హరించి య

చ్చలమునఁ ద్రిప్పి త్రిప్పి పడి ♦ శాత్రవుమూర్ధముమీఁదఁ గొట్టినన్. ౧౬౬౮

కం.తనగదచేఁ దా హతుఁ డై, ఘనశైలము వజ్రహతిని ♦ గండడఁగుక్రియఁ

దనుజుఁడు విశీర్ణరదలో,చనుఁడై వీతాసు వగుచుఁ ♦ జనె యనుపురికిన్. ౧౬౬౯

కం.ఆతండు పడినతోడనె, చేతోగతిఁ బల్లటిల్లి ♦ చెల్లాచెదరై

భీతిగొని యానిశాటుల,వ్రాతంబు పలాయనాతిఁపటుతం జూపెన్. ౧౬౭౦

→ అతికాయుఁడు కవులఁ బాఱఁదోలుట. ←

సీ. తనతోడఁబుట్టులుఁ ♦ బినతండ్రులును దెగ, బ్రహ్మదత్తవరుండు ♦ పర్వతాభ

కాయుండు దేవతాఁకాండభయాపాది, యతికాయుఁ డర్క సహస్రనిభము

రథ మధిరోహించి ♦ రభసంబునను జాన,విష్ణుర మొప్పఁగఁ ♦ బేరువాడి

గర్జల వానరోత్కర మదలించుచుఁ, దటుమఁ జొచ్చినఁ జూచి ♦ తరుచరాళి

తే. యనురవీరునిదేహమాఁహత్త్య మట్టై, చూచి మఱి కుంభకర్ణుఁడే ♦ లేచి వచ్చె

నో త్రివిక్రముఁడే యగుఁనో యటంచు, మూఁకలుగఁ దీరె బోరెడివీక దఱిఁగి.

చం.పర మగుసాధ్వసంబునను ♦ బ్రజ్ఞ చెడం జని లక్ష్మణగ్రజఁ

శరణముఁ జొచ్చినన్ నృపతిఁచంద్రముఁ డారధికుఁ ధరోపముఁ

గురుతరచాపహస్తఁ గని ♦ కూరినవిస్తయపాటుతో వనే

చరులభయంబు దీర్చి హితఁసత్తము ని ట్లను నవ్వీభీషణున్. ౧౬౭౧

→ శ్రీరాముఁడు విభీషణు నతికాయుఁ గూర్చి యడుగుట. ←

సీ. వీఁడెవ్వఁ డయ్య పృథ్వీధరకాయుండు, హరిలోచనుండు చాపాయుధుండు

హయసహస్రక మైనఁస్యందనంబునఁ బ్రాస,శూలతోమరనురోఁచులు రహింప

భూతనృతుం డైనఁభూతేశ్వరునిఁ బోలి, శంపాసమంచితఁజలద మనఁగఁ

గాలజిహ్వోభ మై ♦ క్రాలు శక్తి ధరించి,నాఁడు కాంచన పృష్ఠఁనన్యచాప

ఆ. సమితి శక్రచాపఁసమ మయి తేరికి, శోభ గూర్చు చున్న ♦ సౌబగు గంటె

రాహుటెక్కియంబు ♦ రవిరశ్మినిభశర,పంక్తి దెసలకెల్లఁ ♦ ప్రభలు గూర్చె. ౧౬౭౩

సీ. చాపంబు త్రిణతంబు ♦ జలదనిర్మాదంబు, కాంచనపృష్ఠంబు ♦ ప్రాంచితంబు

రథము సధ్వజము సాఁరధిచతుష్కము సప,తాకానుకర్షంబు ♦ తతరవంబు

- పదియు నెన్నిది యిరువది తూణులును భీమ,కార్తుకంబులు మఱి • కనకవర్ణ
గుణములు శోభిల్లఁ • గొమరుగ నికువంక, నాయతి పదిమూర • లగుచు నాల్గు
అ. మూర లైనపిడులు • మొనయ ఖడ్గంబులు, గ్రాలె ధీరవరుఁడు • రక్తపుష్ప
గళుఁడు కాలముఖుఁడు • కాలుండు మేఘస్థ,దినకరాభుఁ డెవఁడు • ధీరవర్య!
- తే. హాటకాంగదనద్ధభుజాళి నితఁడు, తుంగశృంగేద్ధహిమవంతుఁడోయివాఁడు
కుండలంబులచే నొప్పు • కొమరుమోము, రాజిలఁ బునర్వసువునడిరాజువోలె.
- కం. ప్లనగులు వీనిం గని భీ,వివశత గొని వఱచి రిట్టివీరుం డెవఁడో
జవము బలం బేమాత్రమొ, వివరింపు మటన్న నావిభీషణుఁ డనియెన్. ౧౬౭౬
- సీ. రాజేంద్ర యీతఁడు • రావణాసురునకు, ధాన్యమాలినికిని • దనయుఁ డయ్య
రావణప్రతిముండు • రణమున శూరుండు, వృద్ధసేవియు నస్త్రవిత్తముండు
దారుణకృతి మహోత్సాహుండు శ్రుతిధరుం, డశ్వృష్టమున శతాంగమండు
నేనుఁగుపై నుండి • యేవున వింటను, ఖడ్గంబులను బోరఁ • గడువలంతి
- తే. నయమునందును సామదానంబులందు
భేదమున మంత్రములను బ్రవీణుఁ డితఁడు
వీనిభుజబలమున లంక • విగతభీతి
నతిశయిల్లెడి నతికాయుఁ • డండ్రు పేర. ౧౬౭౭
- సీ. తపమున బ్రహ్మకుఁ • దనివిఁ గూర్చినవాఁడు, క్రూరాస్త్రములను గైకొనినవాఁడు
నమరాదిచే నవధ్యత్వ మందినవాఁడు, నీదివ్యకవచంబు • నీశతాంగ
మజునిచేఁ గొన్నాఁడు • యక్షదానవనిర్జరులఁ దోలి యనురులఁ • బ్రోచినాఁడు
పటుశరంబులఁ బాశిపాశంబుఁ బర్వత,భేదివజ్రంబు స్తంభించినాఁడు
- తే. రాక్షసులకెల్ల మేటిధీరతుఁడు బలియుఁ, బురుషపుంగవ వానిచే • దురములోన
భూజచరసేన హతమయి • పోకమున్నయతని నధియింప నమకట్టు • మనెడు లోన.
- శా. జ్యోఘోషం బతిభీషణంబుగ ధరాచక్రంబు కంపింప ని
ర్వాఘాతాదృతవేగుఁడై ప్లవగసైన్యాబ్ధి రణక్రీడనో
ల్లాఘత్వంబునఁ జొచ్చి మందరము లీలన్ హల్లకల్లోల మై
మోఘప్రాణము నై కలంగఁ, దిరుగం • బూనెన్ సురారాతియున్. ౧౬౭౮
- చం. వడిఁ గుముదుండు నీలశరభద్వివిదుల్ సహమైందు లొచుఁ బె
న్నిడుగులువోలె తాల నవనీజములన్ గిరిశృంగకోటి దం
దడిఁ బయి వైవ బాణముల • దానవనాథతనూజుఁ డన్నిటిన్
బొడి పొడి చేసి తత్కపుల • భూరిశరంబులఁ గ్రుచ్చి నొంచినన్. ౧౬౮౦

ఉ. ఓరువరానినొ వృషరః నాం డెది సేయఁగలేక విచ్చి య
వీరులు పాసి పోవఁ గనిఁ వింశతిబాహునుతుండు వారిఁ గం
తీరవ మోలి జింకల వనిక బెదరించెడిమాడ్కిఁ దోలుచున్
జేరఁగ వచ్చి భానుకులఁ శేఖరు నిట్లను గర్వ మేర్పడన్.

౧౬౮౧

→ అతికాయుఁడు లక్ష్మణుఁ డూలనాడుట. →

ఉ. వచ్చినవాఁడఁ జాపశరఁ పాణిని నై, బలవిక్రమంబులన్
హెచ్చినవాఁడఁ బ్రాకృతులఁ నేయనివాఁడ, రథస్థితుండ, నీ
యిచ్చటిసేనలోన ననిఁ నీయ సమర్థుఁడు గల్గె నేని తా
నచ్చును గాక ముంగలికిఁ వైశ మటన్న సుమిత్ర పుత్రుఁడున్

౧౬౮౨

ఉ. చంగున దాఁటి శాతశరఁ చాపములం గొని మున్ను నిల్చి నూ
తంగకరాభహస్తమునఁ ధారిణిశైలదిశాబ్ధిదేవతా
ధ్వంగణపూరణంబుగనుఁ జ్యౌరపమున్ ఘటియింప భీతమై
పొంగణఁగన్ నిజానుచరఁ పూగము రావణనందనుండునున్

౧౬౮౩

ఉ. దానికి విస్తయంబుపడిఁ దర్పమదాంధుఁడు గాన నిట్లనున్
మానవ! బాలకుండవు సుమా రణమం దవిచక్షణుండవున్
మానుము పొమ్ము కాలనిభుఁ నన్నటె తాఁకెడివాఁడ వీవు నుం
తేని పరాత్తశౌర్యవిధఁ మెంచ నదెంతటిబాలిశుండవో.

౧౬౮౪

ఉ. మామకహస్తముక్తశితఁ మార్గణపంక్తివడిన్ సహింపఁగా
హైమమహీధరంబు గగఁ నావను లైనను నేర వన్న నీ
వేమిటి లెక్క, లేపుతలఁ పేటికి నిద్రితకాలవహ్నిఁ, బో
పో మహి విల్లువైచి చెడిపోవకు చావకు మద్గతుండవై.

౧౬౮౫

ఉ. పో నని కండకావరముఁ పొంగున నిల్చెద వేని యిప్పుడే
ప్రాణములం ద్యజించి యమఁ పట్టనముం జనువాఁడ వోనరా
యానిశితాశుగోత్కరముఁ హేమపరిష్కృత మాత్రిశూలముం
బోనిది ధ్వస్తశాత్రవసఁ మూహమదంబును లెస్స చూడుమి.

౧౬౮౬

కం. ఆశీవిషములఁ బోలు మ, దాశుగములు నీదురక్తఁ మాస్వాదించున్
దారశధి! క్రుద్ధకేసరి, యాశమెయిన్ నాగరాజఁ నస్త్రముఁ బోలెన్.

౧౬౮౭

→ లక్ష్మణుఁ డతికాయు ధిక్కరించి పలుకుట. →

మ. అని నారాచము వింటఁ గూర్పఁగ సగఁ ర్వాత్యుగ్రరోషోక్తులన్
విని వహ్నిప్రసవేక్షణుం డయి మహావీర్యుండు సౌమిత్రి యి

ట్లను వాజ్ఞాత్రమునం బ్రధానుడవు దైత్యా! కావు, స్వశ్లాఘ స
జ్జనుఁ డన్ ఖ్యాతియు రా దిటేటికి వృథాఁజల్పంబు లీ వాడఁగన్. ౧౬౮౮
కం. శరములు శరాసనంబును, గరములఁ గొని నిల్చినాడఁ • గదనము సేయన్
బిసుదంబు లాడ నేటికి!, దురితాత్మా! చూపు నీదుఁదోర్బలమెల్లన్. ౧౬౮౯
కం. ఊరక పొగడు కొనంగాఁ, గారియమే? చూపు నీకుఁ • గలశక్తిఁ గ్రియన్
బొరుషయుక్తుం డగున, పూరుషుఁడే శూరుఁ డనఁగ • భువి నెన్నఁబడున్.
ఉ. పోడిమి సర్వశస్త్రములు • పూనినవాడవు, తేరిమిఁద ను
న్నాడవు, కేలఁ జాపము ఘనంబుగఁ బట్టిన వాడ, వింక నీ
వేడిమియుం బరాక్రమము • విశ్రుతభంగిని జూపరాదె కొ
వ్వోడిలకోర్ల¹ నేని మఱి • వాలినయస్త్రకులాళి నేనియున్. ౧౬౯౦
కం. భండనమున నీకుం గల, గండెల్ల నెఱింగి పిదప • ట్టాఁ గూల్చెద నీ
కాండంబుల నీశరముం, బండిన పెనుదాటిపండుఁ • బవనుఁడువోలెన్. ౧౬౯౧
కం. కనియెదవు గాక మామక, సునిశితశరపాళి స్వర్ణ • సుందరము భవ
త్తుగతరుధిరము శరశ, ల్యనిచయకృతమార్గములను • నాస్వాదింపన్, ౧౬౯౩
ఉ. బాలుడ నంచు న న్నసురఁవర్యుడ! హేళన మేల సేయ? నే
బాలుడనో జరుండనొ ధ్రువం బిది నమ్ముము నీకు మృత్యువన్
బాలుడు గాదె వామనుడు • బాలిశ! మూఁడుజగంబు లోలిఁ దా
హాళిఁ ద్రివిక్రమక్రమత • నాచి కొనండ్ జగం బెఱుంగఁగన్. ౧౬౯౪

←→ లక్ష్మణాతికాయుల యుద్ధము. ←→

సీ. అని వల్క నతికాయుఁ • డతిరోషవశుఁ డయి, తీవ్రాశుగమును సంధించె వింట
వారలయుద్ధంబుఁ • బరికింప మింటను, ఖచరదేవర్షులు • గములు గట్టి
రసురుండు లక్ష్మణు • నాశీవిస్రోపమాం, బకమునఁ దివీ మ్రొంగుభంగి వైచె
సౌమిత్రియును సర్ధఁచంద్రశరంబుల, ఖండించి వైచెఁ దత్కాండవరముఁ
ఆ. గృత్తభోగఫణిసదృక్షబాణముఁ గాంచి, పంచవిశిఖములను • బరఁగఁ జేసె
ససురభర్తతనయుఁ • డవియెల్ల రామాను, జుండు చేరకుండఁ • జెండి వైచె.
ఉ. అంతటఁ బోక హేతినహిఁతానలతుల్యపృషత్క మొండు క
ర్ణాంతము సోక లాగి యమఁరాహితుఫాలముఁ గాడ వైవఁగా
నెంతయు నెత్తుటం దడిసి • యేర్పడి యాశర మొప్పె భూరిశై
లాంతగతోరగం బనఁగ • నాతనిమోమునఁ జిత్రభంగిగన్. ౧౬౯౬
కం. ఆశరము తాకుపెట్టున, కాశరముఖ్యుండు సైప • కాకంపించెన్
శ్రీశంకరశరహతకీ, నాశపురద్వార మనఁగ • నాకులు పొంగన్. ౧౬౯౭

నీ, ఆయేటు వడి యసురాధిపపుత్రుండు, చింతించి తన్నాశ్వశించికొనుచు
గర్తవ్యము విమర్శ • గావించి లక్ష్మణుఁ, గాంచి యిట్లాడు నక్కడిమికాఁడు
మేలు నాయరి వైన • మెచ్చితి నీబాణ, శక్తి లాఘవము రాజవ్యతనయ
యని శిరంబును వంచి • హస్తంబులను గ్రింద, మోపి రథస్థుఁ డై • యేపు మెఱసి
తే. యిచ్చకొలఁదిని సమరోర్వి • హెచ్చి తిరుగు
చొకటి మూఁ డైదు నేడును • నుగ్రశరము
లెనఁగి గైకొని సంధించి • యిడ్చి వైచెఁ
బుంఖహాటక కాంతులు • పుడమి నిండ.

౧౬౯౮

ఉ. ఒక్కటి దక్క కుండ నృకులోత్తముఁ డన్నిటిఁ జెండి వైచెఁ దాఁ
బేక్కుశరంబు లొక్కమొగి • బే రలుక న్నిగిడించి యేమియున్
నుక్కక సంభ్రమంపడక • సూరకులాగ్రణి యిట్లు మీఱినన్
గ్రక్కుచు నిప్పు లయ్యసుర • కాండ మొకొండు స్తనాంతరంబునన్. ౧౬౯౯
తే. కీలు గొల్పిన నెత్తురుల్ • జాలువాఱె, మత్తదంతావళవిముక్త • మదజల మన
లక్ష్మణవిభుండు తద్బాధ • లక్ష్మ్య మిడక, శాతనారాచ మొక్కటి • సంగ్రహించి.
నీ. పావకమంత్రానఁ • బ్రజ్వలింపఁగఁ జేసి, గుణమునఁ గూర్పఁగఁ • గుటిలచరితుఁ
డధిక వేగమున సౌరాస్త్రము సంధించె, నిరువురుఁ దెగఁదీసి • యేయుటయును
నవి దాకి యొండొంటి • నంబరంబునఁ గ్రుద్ధ, భూరిభోగులభంగి • బోరి పోరి
యొక్కటి నొక్కటి • నురువు లే కుండఁగ, భస్మీకృతంబు లై • పడియె నేలఁ
ఆ. దవమహాస్త్ర మిట్లు • దగ్ధమై పోవ నై, షీకమెత్తి యసుర • చిమ్ముటయును
నంబుజాప్తవంశ్యుఁ • డైంద్రబాణంబున, దాని హతముఁ జేసెఁ • దర్ప మెసఁగ.
క. ఐషీకం బీగతి నిశ్శేషంబుగఁ జేడిన దనుజ • శేఖరుఁడు మహా

రోషంబున యామ్యాస్త్రము, భీషణముగ వైచె నసురభీకరుమీఁదన్. ౧౭౦౨
కం. ఆయామ్యశరవిజృంభణ, వాయుశరంబున సుమిత్ర • పట్టియుఁ దఱుఁగన్
జేయుచు శరవర్షం బతి, కాయునిపైఁ గురిసెఁ దెఱపి • గానకయుండన్. ౧౭౦౩
ఉ. ఆమహితాశుగోత్కరము • లాతనిఁ దాఁకుచు మిట్టిపాటునన్
భూమిని వ్యర్థ మై తొరఁగ • భూవరపుత్రకుఁ డుగ్రమూర్తి యై
యేమియుఁ దీవ్రతన్ విడక • యేసె మహాంబకముల్ సహస్రముల్
భూమి దొరంగె నవ్వియును • బొల్పటి శ్రుంప కవధ్యవర్తునిన్. ౧౭౦౪

→ లక్ష్మణుచే అతికాయుండు చచ్చుట. ←

నీ. బాణ మొక్కం డైనఁ • బలలాశు బాధింపఁ జాలకఁ యున్నలక్ష్మణునిఁ జేరి
పవనుఁ డిట్లను వీఁ డ • వధ్యతనుత్రాణుఁ, డజనివరం బది • యణఁపరాదు

- బ్రహ్మస్త్రమున వీడు ♦ వధ్యుండు తక్కిన, యేవిశిఖంబున ♦ జావఁ డాజి
వరలబ్ధకవచుండు ♦ పరమాస్త్రసంవేది, బలియుఁ డీతం డిట్టు ♦ లలఁతిఁ బోఁడ
ఆ. టన్న లక్ష్మణుండు ♦ ననమానవీర్యుండు, శ్వసనుమాటఁబట్టి ♦ చాపమునను
బ్రహ్మశరముఁ గూర్చ ♦ భాస్కరచంద్రగ్రహహోర్విదిజ్ఞభంబు ♦ లుదిల గొనియె.
కం.యమకింకరసన్నిభ మై, యమలనుపుంఖంబు నైనఁ యాశరము నమో
ఘమహావేగము వైచెను, విమతునిపై నదరు లుమియ ♦ వీరుం డలుకన్. ౧౭౦౬
సీ. దానివచ్చుటఁ గాంచి ♦ దారుణశరములఁ, బెక్కిట నతికాయుఁ ♦ డుక్కు మిగిలి
పరఁగింప వానిని ♦ భస్మీకరించుచుఁ, దనుఁజేర శక్తిగఁదాకుతార
శూలహుళాదుల ♦ శూరుండు తాఁచిన, నుడుగక యవానిఁ యుదుటు మాన్చి
మణికిరీటప్రభాఁమండితశిరమును, సశిరస్త్రముగఁ గూల్చె ♦ త్కౌతలమున
ఆ. హిమధరాధరంబు ♦ శృంగంబువడువున, నతనిశిరము ధరణిఁ ♦ బతిత మైన
నిహతశేషులైనఁ నిశిచరుల్ దీను లై, యేడ్పుమోము లొప్ప ♦ నెల్లవారు. ౧౭౦౭
కం.అమితప్రహారజనిత, శ్రము లై వాపోవుచుం బుఁరంబుముఖముగా
సమరాభిలాష వీడి భ,యమునం బరువిడిరి క్రోఁతు ♦ లఱిమెడి ననుచున్.
కం.వికచానను లగుచుం ద్వర, సకలవనేచరులు వచ్చి ♦ సౌమిత్రిని హ
ర్షకలితహృదయంబులతోఁ, బ్రకటగతిం బూజ చేసి ♦ ప్రణుతించి రటన్. ౧౭౦౮
→ అతికాయాదులమృతి విని రావణుండు దుఃఖించుట. ←
కం.అహితాంతకుఁ డగులక్ష్మణ, మహితశరంబులను బేరు ♦ మాయఁగ సంయ
న్తహి నతికాయునిమృతి విని, బహుశవ్యధ రావణుండు ♦ పనవుచు ననియెన్.
సీ. ధానుష్కరత్నంబు ♦ దారుణకోపుండు, ధూమ్రాక్షుఁ డక్కటా ♦ తూలి పోయె
నీస్తులదోర్బలఁ శస్త్రప్రహస్తుండు, కాలునివాకడిఁకండయయ్యె
సముదీర్ణభుజపరాఁక్రమనువిదీర్ణదిగ్గజకుంభుఁ డల కుంభఁకర్ణుఁ డేడి?
హతుఁ డయ్యెనే దేనఁతాసురసైన్యావి,కంపనుం డైనయఁకంపనుండు
తే. వీరలెల్ల రసామాన్యఁవీర్యయుతులు, దోర్బలాధ్యులు నాహవఁదోహాలులును
శత్రుసైన్యప్రధర్షణల్ ♦ సాహసికులు, కటకటాకూలిరే రాముఁకాండములను.
ఉ. వారును వీ రటంచు నుడువం బని యేటికి నెల్లవారలున్
ధీరులు భూరికాయులు సుధీయుతులుం బరమాస్త్రశస్త్రవి
ద్యారతులున్ మహాత్ము లపఁరాజితులుం బరచిత్తశల్యముల్
శూరులు దేవదానవనిఁషూదను లయ్యయొ కూలిపోయిరే. ౧౭౧౨
సీ. ప్రఖ్యాతవిక్రమఁప్రణుతుండు నాపట్టి, యింద్రజి భండనఁపృథ్వీయండు
వరలబ్ధశరముల ♦ భ్రౌతల బంధించె, వానిని విడిపింప ♦ వశము గాదు

యక్షగంధర్వదేవదూల కేనియు, నట్టిచో రామరామానుజాతు
 లక్కటా విడివడి ధరి యేమి మాయయో, వారిప్రభావంబో వంచనంబో
 ఆ. యెఱుంగ రాదు నాకు నే మనవచ్చును, నేను బొమ్మటన్న నిశిచరేంద్రు
 లట్టై పోక కాని యరుదేర రెవ్వరు, క్రమ్మఱంగఁ గవులకడిమిఁ జిక్కి. ౧౭౧౩
 కం. ఈవీట నింక నాసీ, తావిభునికా సానుజాతుఁ దత్సైన్యని ను
 గ్రీవు పిభీషణు గెలువం, గా వలఁతికా వెదకియైనఁ గనలే నొకనిన్. ౧౭౧౪
 కం. ఏమీ రాముపరాక్రమ, మేమీ యాయస్త్రిబలము హింసితు లై నా
 నామరవిరోధిముఖ్యులు, భూమిని బేరైన లేక పాలిసిరి కలనన్. ౧౭౧౫
 తే. యోధవరులు నిశాటు లా యోధనమున, నెవనిశక్తిని యమపురికేగి రట్టి
 వీరు రాము ననామయు విష్ణుమూర్తి, నాదినారాయణునిఁగ నేనాత్మఁ దలఁతు.
 ఆ. అతనిభీతిఁ గాదె యకట యంతర్బహి, ర్ద్వారతతులు మూయ వలసి వచ్చె
 లంక నన్నిచోట్ల నింక హెచ్చరికను, గావ వలయు మీరు కడిమి మెఱసి.
 → రావణుఁడు లంకయం దంతటఁ గావుంచుట. ←

కం. నాముదలలే కళోకా, రామమునకు నందు సీత రహియించెడియా
 సీమకు నెవరేనియుఁ జనఁ, గా మఱి వెలి రాఁగఁ దగనికార్యము వినుఁడి. ౧౭౧౬
 సీ. సైన్యముల్ నిలిచినస్థలముల నెల్లను, బలములతోఁ గావ వలయు మీరు
 కాఁదారి మాఁదారి¹ గడసంజ నైనను, దెల్లవాఱెడివేళ నెల్లయపుడు
 బ్రవగులత్రోవలు పరికింపుఁడి మీరు, కారా దలక్ష్యంబు కపులపట్ల
 నహితు లుద్యుక్తులో యరుదెంచు చున్నారో, యూరక నిలిచియేయున్నవారో
 ఆ. యనుచు నెఱుంగ వలయు ననవరతంబును, జనుఁ డటన్న రాక్షసప్రజంబు
 లేగి యట్లై చేసె నిట్టు లాజ్ఞాపించి, దైన్యతప్పుఁ డగుచు దశముఖుండు. ౧౭౧౭
 కం. తనమందిరమునకుం జని, ఘనరోషానలముపేర్చిఁ గ్రాగుచు నతికా
 యునిఁ దలఁచి తలఁచి పొక్కుచు, మనమునఁ జింతించి మాటి మాటికి నూర్చెన్.

→ ఇంద్రజిత్తు రావణు నూరార్చుట. ←

చం. తనయులుఁ దమ్ములుం దెగిన దారుణశోకభరంబునకా దశా
 ననుఁడు విమోహితాత్ముఁ డయినం గని యింద్రజి చేరి పల్కు నీ
 తనయుఁడు శక్రజిత్తు సురదానవదర్పనిహంత లెస్స యై
 మని యిట నుండ నేమిటికి మన్నితముం గొన రాక్షసేశ్వరా? ౧౭౧౮
 ఉ. ఇంద్రజిబాణపాతముల నెవ్వఁ డొకో సయిరించువాఁడు ని
 స్తంద్రత మేను గాచికొనఁ జాలెడి వాఁ, డది యేల యిప్పు మ
 త్సాంద్రశరోగ్రవృష్టి సువిదారితభిన్నశరీరభూమిభృ
 చ్చంద్రుల రామలక్ష్మణుల త్తొలురదంగులఁ జూచె దియ్యెడన్. ౧౭౧౯

¹ కాఁదారి మాఁదారి = నడిరేయి.

మ. వినుమీ పౌరుషదైవయుక్త మగునీ వృత్రాహితారిప్రతి

జ్ఞు రక్షోధిప! రామలక్ష్మణులఁ జంఁచదీప్తపాణామోఘకాం

డనికాయంబుల సంగరక్షితిని సంతరింతు; విష్ణివంద్రులున్

దిననాథాశ్వీకృశానుచంద్రయములున్ • వీక్షించి నాయుద్ధతిన్

౧౭౨౩

చం. బలిసవనాలయంబునను • వర్ధిలు విష్ణువాకో యటంచు లోఁ

దలఁపఁగఁ జేయువాఁడ నని • తండ్రియనుజ్ఞను గాంచి వాయువే

గలలితరాసభాన్వితను • కాంతరథంబునఁ జాపపాణి యై

చెలువుగ నెక్కి తోడ హయ • సింధురరోహకు లార్భటింపఁగన్.

౧౭౨౪

→ ఇంద్రజిత్తు మొదటిసారి యుద్ధమునకు వెడలుట. ←

శా. భేరీనిస్సవనశంఖరావములు విఁనీయిదిం దలంబార, భా

పూరంబుల్ ప్రసవించు ముద్గరగదాపూగంబులుం బ్రాసముల్

నారాచంబులు మండలాగ్రములు నానాశస్త్రముల్ దాల్చి పెం

పారన్ రాక్షసు లేగుదేర న్తుతివా • క్యావాలవక్త్రుల్ వెసన్.

౧౭౨౫

తే. శంఖశశివర్ణ రాజతఁచ్ఛత్రకలన, నందగించెను రావణానందనుండు

శారదాపూర్ణనీరేజఁవైచేత, భాసురం బయి యొప్పు నభంబు వోతె.

౧౭౨౬

తే. విల్లు పట్టెడివారలఁకెల్లమేటి, యైనమందోదరీతనఁయాగ్రణికిని

జాళువాపిడులొప్పారుఁచామరములు, వైచి రిరుగడరాక్షసవర్యు లపుడు.

౧౭౨౭

తే. ఖరమయూఖునిచేతఁ బుష్కరమువోలె, భానుసన్నిభ తేజఁ డప్రతిబలుండు

నైనదశకంఠసుతునిచే • నల్ల లంక, యధికశోభ వహించె నత్యద్భుతముగ.

కం. సమరాంగణమునకుం జని, యమరాహితుఁ డాత్తరథము • నన్నిదెసల ద

ట్టముగఁ బలాశులఁ గాపుగ, నమరిచి వేలువఁగ జొచ్చె • నగ్నులలోనన్.

౧౭౨౮

సీ. లాజల గంధమాఽల్యంబులచే నొప్పు, హవిచేత నర్పించె • నగ్నిహోత్రు

శరపత్రములు గాఁగఁశస్త్రముల్ ఘటియించి, తాండ్రశాఖల సమిధలుగఁ జేసి

యెట్టపస్త్రము లూని • నినుపస్త్రునముఁ బూని, శరపత్రమధ్యదేశంబునందు

మిన్నుటంబుగ నల్లమేకను బలి యీయఁ, బొగ లేనిమంటలఁ • బొలుపుమీటి

ఆ. విజయలక్ష్మణముల • వెలికి సూచించుచు, సప్రదక్షిణముగఁజ్వాల లెగయఁ

బసిఁడినగలు దాల్చిఁప్రత్యక్షముగ రోహి, తాశ్వఁ డెగయుదెంచిఁహవి గ్రహించె.

కం. తనరథమును దనచాపము, తనబ్రహ్మాస్త్రంబు మఱి పదార్థము లెల్లన్

దనుజుఁడు మంత్రయుతంబుగ, ననలునిలో వేల్చె నిశ్చలాత్తుం డగుచున్.

౧౭౩౦

కం. సేందుగ్రహసక్షత్రము, బృందారకపథము నణఁకె • భీతి మయసుతా

నందనుఁ డిటు బ్రహ్మాస్త్ర మ, మంఠనుతిన్ వేల్చె నగ్నిఁచుధ్యమునందున్.

౧౭౩౧

చం. పవనసఖాభ తేజః డగుః పంక్తిముఖాత్తజః డగ్నిదత్తసైం

ధవవరచాపమార్గణరథంబులు సూతుఁడు నై యదృశ్యుఁడై

దివికిని నుద్గమించి తనదిక్కు సురారుల నూలుకొల్పినన్

బవరము సెల్లె నాయుభయపక్షమువారికి రోమహర్ష మై.

౧౭౩౩

→ ఇంద్రజిత్తు మాయాబలంబునఁ గపిసేనల నుటుమాడుట. ←

చం. భరముగఁ బోరు చున్నతనవారిఁ గనుంగొని నేను గల్గఁ గా

తరపడ నేల మీకు నని దానవులార! వధింపుఁ డీవనే

చరులను నెల్లవారల నిజం బగు మీకు జయంబు నా నిశా

చరులును గేరి తాకి యని సల్పిరి వీక జయాభిలాషు లై.

౧౭౩౪

ఉ. మించి దశాస్యనందనుఁడు మేలిశరంబులఁ గీశసేనల

న్తుంచి పరాక్రమించుచు ననూనగదాముసలాయుధాళిచేఁ

జించుచు శత్రుదేహములఁ జీల్చుచుఁ గూల్చుచో కొక్కముల్కిచే

సంచుగఁ బంచసప్తనవసంఖ్యులఁ గీశులఁ ద్రుంచె ప్రేల్పిడిన్.

౧౭౩౫

ఉ. ఆతని వీకఁ గన్గొని యగయుధపాణులు కీశముఖ్యులున్

స్థితజవంబుమై నెదుర సింగముభంగిని బొంగి గ్రీష్మఖ

ద్యోతునిబోలి తేటి కన దుష్కర మై రవితుల్యమార్గణ

ప్రాతవిభిన్నకాయులుగ వారల నెల్ల నొనర్చె నీనునన్.

౧౭౩౬

కం. అంగములు నలఁగినం బ్రథమాంగంబులు పగిలినన్ ద్రుమాటులు ధృతిమై

సంగరము సలిపి రాసీ, తాంగనసతికొఱకునై చ్యుతాయువు లగుచున్.

౧౭౩౭

ఉ. రావణఁ జట్టుముట్టి నగరాజచరుల్ జడివానపోలె బెన్

గ్రావములున్ శిలాగిరిని కాయములుం గురిపింప వాడునున్

గేవలశౌర్యధైర్యపరికీర్తిత చాపకళావిలాసముల్

చేవ గొన న్నిమేషమునఁ జేసెను నన్నిటిఁ దుండెతుండెముల్.

౧౭౩౮

సీ. వెండియు నతఁడు దోశ్చండిమ గంధమా, దనుఁ బదు నెనిమిదిఁ ఘనశరముల

దూరస్థుఁ డౌనలుఁ దొమ్మిదిఖగముల, మైందుని నొకయేడు మార్గణముల

గజా నైదుముల్కుల ఁ ఘను జాంబవంతునిఁ, బదిట నీలాఖ్య ముప్పదిట నేసి

సుగ్రీవుని వాలి సూనుని ఋషభుని, ద్వివిదుని వరలబ్ధతీవ్రబాణ

తే. సంఘముల నేలఁబడఁగ నిష్పాణు లగుచుఁ

గ్రూరుడై నొంచి తక్కిన క్రోతిగములఁ

గాలపావకుఁ డన బహుకాండహేతి

మాలికల నిర్దహించెను మాటులేక.

౧౭౩౯

కం. ఖరకరనిభవిశిఖపరం, పరలక్ నిస్తులితఘనజఃవంబుల భూభృ

చ్ఛరవాహిని మథియించె న, మరపతివిద్యేషి జాతఃమన్యుం డగుచున్. ౧౭౪౦

ఉ. దారుణబాణమోహితనిఃతాంతసమాకులవైరిసేనలక్

వీరుఁడు గాంచి పొంగుచును ధివెండియు మింట నదృశ్యగాత్రుఁడై

ఘోరశరంబులం గురిసి ధ్రువులచేతులు మూతు లంగముల్

తీరు చెడంగఁ జేసె నవధీరితనిర్జరుఁ డుగ్రమూర్తియై.

౧౭౪౧

చం. పవిహతశైలరాజములఃభంగిః బ్లవంగమపుంగవుల్ ధరక్

జవమఱి కూలుటల్ నిశితఃసాధనముల్ పరసేనమీఁద ను

ద్దవిడిని జోరునం బడుట ధిక్కఁ గనుంగొన నేర రైరి యా

బవరమునక్ ఊపాచరులఃవర్గములుక్ గపియోధవీరులున్.

౧౭౪౨

కం. అనితనివి లేక రావణి, సునిశితనిస్త్రింశపరిఘఃశూలాదికముల్

ఘనవిస్ఫులింగసంభవల, దనలాభంబులను గురిసె ధిచ్రుచరులపై.

౧౭౪౩

కం. ఆయంపవెల్లితాఁకున, కాయగచరవార మెల్ల ధిచరులతోఁ గెం

జాయ వహించినమోదుగు, చాయలు గొని విస్వరముగ ధిసలిపెను రొదలన్.

సీ. కన్నెత్తి చూచెనా ధికటకుబాణములు, రెండుకన్నులలోన ధినిండియుండుఁ

తలు వంచి తిరిగెనా ధితరమిడికోలల, నడినెత్తి బ్రద్దలై ధిపుడమిఁ దొరఁగు

డాలు చేపూనెనా ధికేలుదోయి విఖండితం బయి పొరలాడు ధిధరణిమీఁద

ధరముఁ బైకెత్తెనా ధిదాని క్రిందనె వాఁడు, నజగుజలై పడి ధినలఁగి పోవు

తే. నార్భటింపఁగ వావిచ్చు ధినంతలోన, నోరునిండఁగ బాణముల్ ధికూరుకొనెడిఁ

గ్రోతి యగునాతఁ; డొరయాఃక్రూరచరితు, చాపపాండితి నే మని ధిసంస్తుతింప.

సీ. హనుమంతు సుగ్రీవు ధినంగదు గంధమా, దను జాంబవంతు మైంఃదద్వివిదుల

హరిలోమ నీల గఃవాక్ష గోముఖ వేగ, దర్శి సుషేణుల ధిదధిముఖు గజ

జ్యోతిర్ముఖాఖ్యుని ధిసూర్యాననుని సహ్ని, నయనునిఁ గేసరి ధినలునిఁ గుముదు

మంత్రసంహితతీవ్రఃపార్గణప్రాసగ, దాశూలముఖ్యసాధనవితాన

తే. ములను మర్దించి వారలఃబళువు చెటిచి, తరణిరశ్మిసమేషుకఃదంబకముల

రామలక్ష్మణులను ముంచి ధిరహి వహించి, విక్రమించెడిరావణిఃవిధముఁ గాంచి.

←→ { శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునకు బ్రహ్మవరంబు మన్నించి
యోర్పుకొను మని చెప్పట. } →

కం. పరమాద్భుతధైర్యశ్రీ, నిరతుఁడు రాముండు బాణఃనికరాసారం

బరవాయి లేక బిందూ, త్కరమునలె సహించి పలుకుఁ ధిదమ్మునితోడన్. ౧౭౪౪

సీ. అన్న లక్ష్మణ! దనుఃజాధినేత్రాత్మజం, డతుల మాబ్రహ్మాస్త్రమాశ్రయించి
హరిసైన్యముల నెల్ల ధననిపా లొనరించి, మనలఁ బీడించెడి ధమాలులేక
బ్రహ్మదత్తవరంబుబలమున నభమున, మఱిగి యస్త్రంబుల ధమాలుకొనెడిఁ
గలన పీని వధింపఁ ధగల మెట్లు? స్వభు వగు,భగవంతుఁ డగునజఃబాణ మిదియు
ఆ. నిది యచింత్య మహిమ ధ నెనఁగెడి బాణావ,పాత మీవు నాదుఃభంగి ధైర్య
వరత నోర్చికొనుము ధ సురవైరి దిక్కుల, నెల్లఁ గప్పె నిశితఃభల్లములను. ౧౭౪౮
కం.ఆపీరునివిక్రమమునఁ, జేవ చెడెం గీశసేన ధ స్తుతి చెడి యత్నా
భావము గలమనలం గని, పోవున్ జయలక్ష్మీఁ గొనుచుఁ ధ బురి కనురుండున్.
కం.అనుచుండ బాణవర్షము, ఘనమై దుస్సహము నైనఁ ధ గాకుత్స్థులు మూ
ర్ఖును గూరిరి రావణియును, మనుజేంద్రులపాటు గాంచి ధ మది హర్షమునన్
కం.పొంగఁగ హర్షారవము చె,లంగఁగ నిటు కీశసేనఃలన్ రఘువరులన్
జెంగించి భంగపఱిచి య,భంగపరాక్రముఁడు తనదుఃపత్తన మరిగెన్. ౧౭౫౧

→ విభీషణాంజనేయులు జాంబవంతుని వెదకుట. ←

సీ. రావణి యేటుల ధ రహించెడి సుగ్రీవ,జాంబవదంగదఃసైన్యనాథు
లేమియుఁ దోఁపక ధ యెదవడి యుండ వి,భీషణుం డడలు కఃపిప్రముఖులఁ
గనుఁగొని కవులార! కార్యమా దుఃఖంప, రాఘవు లవశులై ధ వ్రాలి రనుచుఁ
గాదిది దుఃఖంపఁ ధ గాలంబు నృపతులు, కంజజవాక్యంబు ధ గారవింప
ఆ. మదిఁ దలంచి యనురుఃమార్గణములఁ జిక్కి, యున్నవారు నీరఃజోదరాస్త్ర
మత్యమోఘవేగ ధ మగుటను దాని స,మ్మానదృష్టిఁ గనిరిఃమాన్యులార! ౧౭౫౨
కం.ఏలా వగచెద రని మృదు,లాలావంబులను వారి ధ నాశ్వాసింఁచెన్
జాలఁగ నయ్యస్త్రము వా,తూలనుతుఁడు గౌరవించి ధ తోరపుభక్తిన్. ౧౭౫౩
చం.అనియె విభీషణుం గని మఃహాత్మక యీమనసేనలోన నిం
కను మనియున్నవారలను ధ గన్గొని యూఱడఁ బల్కుఁ బాడి యౌ
నన నతఁ డట్ల యౌ ననఁగ ధ హస్తములం గొఱపుల్ ధరించి చ
య్యన హతశేషవానరుల ధ నయ్యనఘాత్తులు రోసి రానిసిన్. ౧౭౫౪
సీ. భిన్నలాంగూలురు ధ ఛిన్న బాహాశయల్,కృత్తాంగుళులును నిఃకృత్తపదులు
ఖండితశీర్షు లై ధ క్షతజముల్ దొరఁగంగఁ, గొండలవలెఁ బడిఃయుండు కవుల
శస్త్రముల్ భేదింప ధ నస్త్రముల్ బాధింప, నొడఘులు ఛేదింపఁ ధ బడినవారి
గంధమాదనుని నంఃగదు నీలు సుగ్రీవు, ద్వివిదసుషేణుల ధ వేగదర్శి
తే. నళునిఁ బనసు జ్యోతిర్ముఖఃనాము మైందు
నాహుకు గవాక్షునిం దక్కుఃసద్రచరుల

వీతచేష్టుల నిహతుల † వీరవరులఁ

గాంచి రెంతయు మదిలోనఁ † గలకదోషర.

౧౭౫౫

చం. ఆటువది యేడుకోటులవఁ † నాటులు భీమతరన్వ లిట్టు లు

క్కటి దినపంచమాంశమున † నబ్జజప్రీతికిఁ బాత్రుఁ డైనయా

కఱకుసురారిచేఁ దెగిరి † కంధినిభం బగుకీశ సేన యొ

క్కెఱ నిటు గూపు మాటుడును † కేసరిపుత్రసురారిసత్తముల్.

౧౭౫౬

ఉ. ఎక్కడ నున్నవాఁడొ కదె † ఋక్షవిభుం డని రోయు చేగి తా

రొక్కెడ శాంతహవ్యవహూఁ † షోయన మేన ననేక బాణముల్

చిక్కగ నాటినన్ మిగులఁ † జేడ్పడి యున్న సృభావవార్ధికు

న్కిక్కిలివృద్ధు ధాతృసుతుఁ † నిం గని రావణుతమ్ముఁ డి ట్లనున్.

౧౭౫౭

→ జాంబవంతుఁడు హనుమంతు కుశలమును విభీషణు నడుగుట. →

ఉ. ఓయతులప్రభావ! విశిఁఖోత్కరముల్ నినుఁ బ్రాణహీనుఁగాఁ

జేయఁగ లేదుగా? యనినఁ † జేవ శ్రమంబునఁ దెచ్చుకొంచుఁ దా

వా యొకయింత విచ్చి యిటుఁపల్కు మహాబల! రాక్షసేంద్ర! నీ

చాయ స్వరంబుఁ బట్టి చుమి † చక్క నెఱింగితిఁ జూడ లేకయున్.

౧౭౫౮

కం. సునిశితశరములు నాటుటఁ, గను లేమియుఁ గాన రావు † గాడుపుసుతుఁ డం

జనగాదిలిబిడ్డం డా, హనుమంతుం డున్నవాఁడె † ప్రాణముతోడన్?

౧౭౫౯

చం. పలుకఁగదయ్య యన్న రఘుఁవర్యుల సేమము ప్రశ్న సేయ కో

యలఘుమతీ! మరుత్తనయు † నాదటఁ బ్రశ్నము సేయ నేల? యా

బలియునిమీఁది ప్రేమ నృపఁవర్యులమీఁదను వాలిపుత్రు పై

జలగుహమిత్రసూనుపయి † సత్యము నీ వెదఁ బూన వేలొకో?

౧౭౬౦

కం. అనుచు విభీషణుఁ డాడిన, విని భల్లూ కేశ్వరుండు † వినుమీ వినుతున్

దనుజేశ్వర! నే మారుత, తనయునిఁ బ్రశ్నించుటకు నిఁదానముఁ దెలియన్.

కం. హనుమంతుఁడు జీవించిన, మన సేనలు హతము లయ్యు † మనియున్న వగున్

హనుమంతుఁడు లేకుండిన, మన మెల్లను బ్రతికియున్న † మ్రందిన యట్లా.

కం. నుతమతి వాయుజుఁడు సదా, గతికిన్ సరి గమనమునను † ఘనవీర్యమునన్

హుతవహుతుల్యుఁడు గావునఁ, బ్రతుకుదుఁ గా కనుచు నాశ † బాధించె ననున్.

చం. అన హనుమంతుఁ డయ్యనఘుఁనంఘుల వ్రాలి మహాత్త! యే మరు

త్తనయుఁడ వచ్చినాఁడ ననఁ † దల్లపితంబుల నాలకించి యున్

మనమునఁ గుంది వెండి నిజఁమాత్రుదరంబునఁ బుట్టినట్టు ల

వ్యనజజనంభవుం డలరి † వాయుతనూజునితోడ ని ట్లనున్.

౧౭౬౪

→ జాంబవంతుఁడు హనుమంతుని సంజీవకరణిఁ దేర నియోగించుట. →

కం. రమ్మ హరిశాన్దూలా! యిమ్మర్కుటబలముఁ గావఁ నీవే గతి శౌ
ర్యమ్మున నీసరు లే రీ, సమ్మతి మాకెల్లఁ బరమఁసఖుఁడవు గావే. ౧౭౬౫
ఉ. అన్న! భవత్సమానబలుఁ నన్యని నారసి కాన నెందు లో
కోన్నతశౌర్యశాలివి త్వఁదుగ్రపరాక్రమెల్లఁ జూపఁగాఁ
జెన్నగువేళ యియ్యదియఁ చేకుటఁ గీశులు భల్లుకంబులున్
సన్నతరామలక్ష్మణులుఁ సంతస మొంద నొనర్చుమీ వెసెన్. ౧౭౬౬
నీ. అంజనాతనయ! నీఁ నంబుధిఁ దరియించి, నెంతయు దూరంబుఁ నేగి శీత
శైలంబుఁ గని వెండిఁ స్వర్ణమయం బగు, ఋషభకైలాసమఁహీధరములఁ
గనుఁగొని తన్మధ్యఁమున ఘనప్రభ మయి, సర్వౌషధులచేఁ జానుమీఱు
నోషధిగిరిఁ గాంచుఁ ముర్వీధరాగ్రంబు, నం దమదీప్తి నఁమందముగను
తే. దెసల వెలిఁగించునోషధుల్ఁ పొసఁగు నాల్గు, వానికాంతులచే వానిఁనల నెఱింగి
నీవు వే మృతసంజీవఁనిని విశల్య, కరణి సావర్ణ్యసంధానఁకరణు లనఁగ ౧౭౬౭
తే. పరఁగువానిని గొని జగఁత్ప్రాణతనయ, వచ్చి యీకీశసేనకుఁ బ్రాణ మిమ్ము
పొమ్ము నీకు శుభం బగుఁ రమ్ము వేగ, మనిన నాతఁడు సంతోషఁ మతిశయిల్లు.

→ హనుమంతుఁడు సంజీవనిఁ దెచ్చుటకై పోవుట. →

కం. అర్ణవము జలంబులచేఁ, బూర్ణం బగుభంగి దేహఁమును బెంచి బలో
దీర్ణుండై గిరిశిఖరముఁ, దూర్ణమ తనపాదములనుఁ దొడిఁబడఁ జేసెన్. ౧౭౬౮
నీ. రెండవకొండనాఁ గండు మీఱినమారు, తాత్తజాతునిపాదఁహతుల కోర్వఁ
జాలక కంపించెఁ శైలంబు శృంగముల్, కుజములు ధరణిపైఁ గూలఁ బడియె
నానగంబునఁ బ్లనఁగావళి నిలువ లే, కడలున గడగడఁ లాడె నపుడు
ఘూర్ణిత ద్వార మైఁ కుంతితగేహ మై, భగ్న గోపుర మయిఁ పట్టనంబు
తే. సాధ్వసాకుల మయి గొండ్లిఁ నలుపునట్టు, లయ్యెనారాత్రి నీరీతిఁ హాటకాద్రి
మందరనగోపమాన మాఁమలయగిరిని, నాకులప్రస్రవణము నుఁరాన్వితంబు.
కం. నానాలతాద్రుక్వీర్ణము, నానావికసితకువాలఁనళినచయంబున్
నానామృగసంక్వీర్ణము, నానాకందరము మానిఁనాథాంచితమున్. ౧౭౭౧
తే. అంఘ్రిలను ద్రొక్కి బడబాముఁఖాభముఖము, విచ్చి గర్జించె భూతాళివీను లగల
నద్భుతారవ మాలించిఁ యసురులెల్లఁ, గదల కిట్టటు లుండిరిఁ కడుభయమున.
ఉ. భీమపరాక్రముండు హరివీరుఁడు భక్తిని రామచంద్రునిన్
దా మనసార మ్రొక్కు లిడిఁ దాశరధిప్రియకార్యకర్తృత్వం

దై ముఖ మొచ్చ విచ్చి మహితాహినిభం బగుతోకనెత్తి సం
 ధామతి వీపు వంచి శ్రవణంబులు గుంచి ప్రచండవేగుడై. ౧౭౭౩

సీ. కుప్పించి యెగిరినఁ ఁ గుధరస్థశిలలును, వృక్షమండంబులు ఁ వెంటఁ బాటి
 యావేగ మణఁగిన ఁ సంబుధిలోఁ బడె, గరుడవేగుం డయి ఁ యురగయుగముఁ
 బోలు చేతులు సాచి ఁ పొరిఁబారి దిక్కులు, కంపింపఁగా విష్ణుఁకరవిముక్త
 చక్రం బనఁగఁ బాటె ఁ సంఘూర్ణితతరంగ,జాలము భ్రామితఁసర్వసత్త్వ
 తే. మైనవననిధిఁ గాంచుచు ఁ నరిగి యరిగి, మార్గమందు నదీనదఁమహిజవండ
 హరిపురములఁ గనుచు నీహారనగముఁ, గాంచి విధిసుతునుడుల స్థఁరించి యేగి.

కం. బహుకందరనిర్ఘ్న మై, బహుశప్రప్రవణయుక్తిఁ ఁ బరఁగుచు నానా
 మహిజగుహస్వీతం బై, మహితసితాభ్రాభశృంగఁమంజుల మగుచున్. ౧౭౭౪

సీ. తనరామహిమగిరిఁ ఁ దటియఁగ నేగి ప్ర,వృద్ధఘోరోత్తమఁశృంగతలము
 పుణ్యాశ్రమంబులు ఁ మునిజనయుతములు, పరమమతిం గనిఁబ్రహ్మకోశ
 మలరజతాద్రిని ఁ హరిహయాలయమును, నుగ్రబాణప్రమోఁక్షోరుతలము
 హయముఖు సందీప్త ఁ మగుబ్రహ్మశిరమును, యమునికింకరుల వఁజ్రాలయంబు
 తే. నబ్జహితతేజ మగుధనఁదాలయంబు, సర్కబంధనతలము బ్రహ్మసనంబు
 ననుమతీనాభిఁ గైలాసఁపరిసరమున, నొప్పుహిమవచ్చిలను ఋషభోగ్రధరము.

కం. సర్వాషధినందీప్తము, సర్వాషధినగము సూర్యఁసన్నిభమును మే
 ఘూర్వునిదూతాత్తభవుఁ¹ డ, ఖర్వాశ్చరైకమతిని ఁ గనుఁగొనె నచటన్. ౧౭౭౭

→ హనుమంతుఁడు సంచీవనిఁ దెచ్చుట. ←

చం. వనచరభర్త యోషధుల ఁ వారక రోయుచు నొక్క వేయియో
 జనములు సంచరింప నిజఁసంగ్రహణార్థము వచ్చె నెవ్వఁడో
 యని తలపోసి యోషధిచఁయంబులు వే మఱిఁగెం, గవీంద్రుఁడ౯
 గినుకను దామ్రచక్షుఁ డయి ఁ కేరి మహార్భటిఁ బల్కుఁ దద్గిరిన్. ౧౭౭౮

ఉ. ఏమి నగోత్తమా! కరుణఁయింతయు లేదుగ రామచంద్రుపై?
 నే మని యాషధిప్రతతి ఁ నిట్టు లణంచితి లోన? నిద్రియే
 నీమది నిశ్చితంబ యగుఁనేని మదీయభుజాభిభూత మై
 యే మయి పోదువో యెఱుఁగుఁదే? యిదిగో నినుఁ బిండి గొట్టెదన్. ౧౭౭౯

చం. అనుచు సకాంచనంబును సఁనాగము ధాతుసహస్రజుష్టమున్
 ఘనతరశృంగమున్ రవినిఁకాశము శైలముఁ దోడఁ బాఁతుతో
 ననఘుఁడు పెల్లగించి జలఁదాధ్వముమీఁదికి నుద్గమించి చ
 య్యనఁ జనుదెంచె ఖేచరు లఁహా యనుచున్ స్తుతియించు చుండఁగన్. ౧౭౮౦

¹ మేఘూర్వునిదూత :: వాయువు.

కం. భాస్కరమార్గగుఁ డై యా, భాస్కరశిష్యుండు దాల్చి • భాస్కరనిభమున్
భాస్కరసమీపగునిఁ బ్రతి, భాస్కరునింబోలెఁ దీవ్ర • భాస్కరుఁ డగుచున్.

కం. శైలధరుఁడు పావని యు, త్తాళాభీలము సహస్రధారము చక్రం
బోలి ధరించినవిష్ణువు, పోలెన్ రాజిల్లెఁ బగలు • పారి భీతిల్లన్, ౧౭౮౨

→ సంజీవనిచే వానరాదులు జీవించుట. ←

ఉ. వాయుసుతుండు దూరమున • వచ్చుచు నుండఁగ నోషధీలతా
వాయువు సోకి వానరులు • ప్రాణములం గని యెల్లవారు న
చ్చాయను జూచి కేక లిడ • సమ్మద మారఁగఁ బావమాని గ
ర్జాయతి మాతెలుం గిడియె • నాశరులున్ వెఱి బొబ్బరింపఁగన్. ౧౭౮౩

కం. ఈనెటి దించి గిరిం ద, దావనరమధ్యమునఁ బెద్ద • వారికి మ్రొక్కెన్
మానుగఁ గాఁగిటఁ జేర్చెన్, దానవవిభు గంధవాహతనయుఁడు ప్రీతిన్. ౧౭౮౪

చం. వలనుగ నమ్మహావధుల • వాసన మూర్ఖుని రామలక్ష్మణుల్
తెలివి వహించి లేచి కడుఁ • దేటిరి, చచ్చినక్రోతిమూఁకలున్
బలితపునిద్ర నుండి తెల • వాటిన మేల్కనుభంగి లేచి క్రొం
జెలువు వహించె; రాక్షసుల • జీవితుఁ డొక్కఁడు గాఁ డదే లనన్. ౧౭౮౫

కం. పోరు మొద లాశరులు కపి, వీగులచేఁ జచ్చునసుర • వీగుల నపుడే
నీరనిధిఁ ద్రోయు చుండిరి, గౌరవహేతువునఁ బంక్తి • కంఠునియాజ్ఞన్. ౧౭౮౬

కం. కార్యంబు దీర మహితా, హార్యంబును గొంచు మరల • నరిగి త్వర హతా
నార్యుం డెప్పటిస్థితి నిడి, యార్యు రఘూత్తమునిఁ జేర • నరుదేరంగన్. ౧౭౮౭

→ సుగ్రీవుఁడు లంకఁ గాల్పుఁ గపుల నాజ్ఞాపించుట. ←

ఉ. వానరవల్లభుండు హరి • వైరినికారసముద్భవాగ్రహ
నూనపరీతచిత్తుఁ డయి • యుక్తవిధంబునఁ బల్కునాహనూ
మానునితోడఁ దమ్ములుఁ గు • మారులు చచ్చుట శోకతప్తుఁ డై
దానవవల్లభుం డనికీ • దా నరుదేరఁడు కాన మీరలున్. ౧౭౮౮

కం. నెఱసరులును లాఘవయుతు, లఱగొఱ లే కెల్లవార • లరిగి జవమునన్
గొఱపులఁ గొని లంకాపురిఁ, జాతిపుచ్చుఁ డటన్న నెల్ల • శూరవరేణ్యుల్ ౧౭౮౯

శా. రాద్రం బైననిశాముఖంబున రుషా • రంభుల్ ప్లనంగేంద్రులా
కద్రాసంభవు లట్టు లూర్చుచును ను • ల్కాహస్తు లై లంక న
త్తుద్రాహోపముతోడఁ జొచ్చి పురర • ఖుల్ రాక్షసుల్ భీతిమై
బ్రద్రాహోస్తుఖు లైన సంతసమునం • బ్రాసాదగేహభులన్. ౧౭౯౦

తే. గోపురాట్టప్రతోళులఁ గూటములను, నగ్నిసంతర్పణముఁ జేసి యెనఁగఁ గొండ లననుండుప్రాసాదఁ కాండములును, దబ్బు దబ్బును నులివుఁ ధరణిఁ గూలె.

←→ కపులు లంకఁ గాల్పుట. ←→

సీ. అగలుచెక్కలు మేలిఁహరిచందనంబులు, మండుచు మేల్ పరిఁమళము లీ నె
మూక్తికంబులు వజ్రఁమణులు స్రవణముల్, శంఖసంఘములు భస్మంబు లయ్యెఁ
గౌశేయరానులు యమసంతానముల్, మడతలు మడతలు యమయ మయ్యెఁ
గంబళంబులు రమ్యఁకాంచనభాండంబు, లాజభాండపరిచ్ఛదాళి చెడియెఁ

తే. గరులసొమ్ములు రథభాండ¹ పరికరములు

కవచములు గజవాజులఁ గప్పుచేల

లతులఖడ్గధనుర్ధ్వఁ లాయుధములు

శూలములు శక్తులును గాలి యూర్ణ మయ్యె.

౧౭౯౨

సీ. వాలజరోమజఁవ్యాఘ్రచర్మజములు, బహుభాండజంబులు యపాడు లయ్యె
ముక్తామణివిచిత్రములు పెనుమేడలు, నస్త్రమందిరములు యనఁగి పోయె
వేనవే లనురులఁవీడులు బూ దయ్యె, రాజితవరతనుఁత్రాణధరులు
దామహారాంబరఁధారులు మధుపాన, చంచల నేత్రులు యజాతరుషులు

తే. వల్లభలతోడ నిద్రించువారు త్రాగు, వారు తినువారు భీతిల్లువారు పరుగు

పాటువారును నాయుధపాణులైన, వార లెల్లరుఁ బావకుఁవాతఁ బడిరి. ౧౭౯౩

సీ. భార్యలు తమకొంగు యపట్టఁ బాటెడివారు, పొగ నేది తోపక యపొగులువారు
చంక బిడ్డలతోడ యజలదరించెడివారు, పరువిడుచో నేలఁ బడెడివారు
తమవారికై యేగి యతాముఁ గాలెడివారు, తొలఁగినవారిని యబిలుచువారు
కొడుకా! యటంచును యగోడలా! యంచును, గూతురా! యని బిగ్గ యకూయువారు

తే. స్వర్ణచంద్రార్థచంద్రరూపములు గలుగు

చంద్రశాలలు మణిగవాక్షములు రత్న

విద్రుమాంచితములు చారువివిధపక్షి

మందిరంబులు నగ్నుల యూడు టయ్యె.

౧౭౯౪

చం. జ్వలనపరీతగేహములు యవారికవేళలఁ జంచలాలతా

కలితపయోధసంఘములఁకైవడి నొప్పఁగఁ గాలి కూలుశా

లలు కులిశాహతిం బడు నిలాధరశృంగములట్లు దోచెద

త్కలితమహానినాదములు యగ్రమ్మి చెవు డృడఁ జేయఁ బొరులన్.

౧౭౯౫

కం. మిద్దెల మేడల మీదను, నిద్దుర గొనుముద్దరాంధ్రు యనెగసెడిమంటన్

గ్రద్దన యూడిచి భూషలు, హద్దటి పలవించి రపుడు యహా హా యనుచున్.

కం. జ్వాలాపంక్తులతో హస్తాళి రహిన్ మీతై దీపితౌషధివనికా

జాలాంచిత మగుమిహికా, శైలశిఖర మనఁగ దూరఁజనదృష్టులకున్.

౧౭౯౭

తే. జ్వాలికాపంక్తు లెగురంగ ఁ సాధశిఖర

తలములందు నిశావేళఁ ఁ దత్పురంబు

నిండఁ బూచినమోదుగుఁపిండువోలె

దవ్వు చూడ్కికిఁ దోచెఁ దత్సమయమునను.

౧౭౯౮

తే. కట్లు విడిచినఁ జరియించుఁకరులతతులు, వారువంబులు నై ఁ లంక వరఁగె నపుడు

విలయసమయసముద్భాంతఁవివిధనక్ర, యుక్తఘనరసనిధికిఁ బెన్నుద్ది యగుచు.

తే. బెదరి పరుగెత్తుగుట్టుంబుఁవిధముఁ గాంచి

తొలఁగి పోయె నొకొక్కచో ఁ దొడ్డగజము

భీతిఁ బటచెడియేనుఁగుఁరీతిఁ గాంచి

యొండుగడ సైంధవంబు దా ఁ నొదిగి చనియె.

౧౮౦౦

తే. అనురనగరంబు దహియించుఁహవ్యవాహు

మించుకాంతులతో నీరు ఁ మిశ్ర మగుచు

నంబునిధి యప్పు చూపట్టె ఁ నదృతముగ

లోహితోదంబు¹ నాఁగ సఁమూహ సేయ.

౧౮౦౧

తే. చెట్టుద్రిమ్మరు లెల్లడఁ ఁ జిచ్చు నిడఁగ

నొప్పెఁ దత్పత్తనంబు ముఁహూర్తమునను

సర్వలోకాంతకర మైనఁసమయమునను

మండు చుండెడుధాత్రికి ఁ మాద్రి యగుచు.

౧౮౦౨

కం. ధూమము కన్నులఁ దట్టఁగ, నేమియుఁ దోపకయు మేన ఁ నెగయుఁగ మంటల్

భీమముగఁ గూఁక లిడియెడి, భామలరావము లెసంగెఁ ఁ బదియోజనముల్.

కం. తనువులు గాలఁగ వెలువలి, కిని వచ్చెడివారితోడఁ ఁ గీశులు పెనఁగన్

దనుజుల క్రోతుల భీకర, నినదంబులు దివియు భువియు ఁ నిండెం బెలుచన్.

సీ. తొలఁగ వేదన మహాత్ములు రామలక్ష్మణుల్, సంభ్రాంతరహితు లై ఁ చాపములను

గైకొని మార్పిటంఁకారంబుఁ గావింపఁ, గలగుండు కొనిరి రాక్షసులు భీతి

వేదమయం బైనఁవిశ్రుత మార్పిని, మీటెడినాకాశఁజూటుభంగి

శ్రీరామవిభుఁడు సాఁరించుడు గుణమును, నాశబ్దమొక్కటి ఁ యగచరులయు

ఆ. రాక్షసులయు నులివు ఁ గ్రక్కున మ్రింగెను, గీశయాధతతుల ఁ డ్వేళ లనుర

సంఘరనము రామఁచంద్రునిజ్యాలతా, నిస్సృవనంబు దెసలఁ నిండె బెరసి. ౧౮౦౩

ఉ. రామధనుర్విముక్తశరఁరాజి నిశాటపురాట్టగోపుర

స్తోమములం బడ ల్పడఁగఁ ఁ ద్రోచె నిలాస్థలి దాని కుల్కి ప్రో

¹ లోహితోదంబు = రక్తసముద్రము.

ద్వామజనంబునన్ సురలదాయలు సంకులయుద్ధయత్నులై
దీనుస మార వెల్వడిరి ధిక్కులు పిక్కటిలన్ రవంబులన్.

౧౮౦౬

తే. యుద్ధసన్నాహమున రాక్షసోత్కరములు
సింహనాదంబు లొక్కటఁ జెలఁగ ననికీ
బయలువెడలఁగ నపుడు యాపాసమయము
రాద్ర మయ్యెను భాస్కరప్రభవుఁ డపుడు.

౧౮౦౭

కం. ఆసన్నద్వారంబును, డాసి కపుల్ ముట్టచింపుఁ డా సోమరి యై

యోసరిలునట్టిభూమిప, శాసనదూషకునిఁ బట్టి శాసించుఁ జూడి.

౧౮౦౮

సీ. అనవుడు వానరుల్ హస్తతలంబుల, మండెడుకొఱపులు మెండుకొనఁగ

నికటంబునం దున్ననిశిచరనాథుని, ద్వారంబు నాకట్ట దశగళుండు

నాగహోదగ్రసమ్యగ్రాక్షనేత్రుడై, రూపంబుఁ గైకొన్న రుద్రకోప

మనఁగ మండుచుఁ దనయలుతనున్ననురారు, లాకులపాటొంద నట్టై లేచి

తే. కుంభకర్ణునినుతుల నికుంభకుంభు, లనెడివారల మఱియు యూపాక్షశోణి

తాక్షకంపనులను బ్రజంఘాఖ్యుఁ బనిచెఁజటుల సేనాచయంబుతో జన్యమునకు.

←→ కుంభనికుంభులు యుద్ధమునకు వెడలుట. ←→

చం. వెడలిరి కాంభకర్ణు లతివేగమునన్ సహసైన్య లై భయం

బడర నరాతినీనకు జయధ్వను లొక్కటఁ బర్వ జాళువా

యొడుముల¹ కాంతిపూరములు మగ్రతరోజ్జ్వలసాధనప్రభల్

కడుకొని చంద్రకాంతు లధికంబుగఁ బర్వ నభస్తలంబునన్.

౧౮౧౦

కం. వానరులు రగులఁ జేయుకృ, శానునిరోచులును రాక్షసప్లవగతతుల్

మీన ధరించినభూషా, నూనద్యుతు లాకసమున కొకరుచిఁ గూర్చెన్.

౧౮౧౧

కం. శీతకరకిరణకాంతి ప్రభూతాలంకారశోభిపురగృహహుతభు

గ్నేతిద్యుతి యుభయధ్వజినీతతి వెలుగంగఁ జేసె నెఱి నవ్వేళన్.

౧౮౧౨

కం. ఇండులపైభాగంబుల, మండెడిమంటలు సముద్ర మధ్యములోనన్

నిండారఁగఁ జలదూర్బుల, కాండంబులు వింతకాంతిఁ గైకొని వెలిగెన్.

౧౮౧౩

సీ. అశ్వమాతంగశతాంగసంయుతమును, భటనికురుంబసంబాధితంబు

ప్రజ్వలత్తోమరప్రాసకార్దుకగదా, శూలఖడ్గాదిసంశోభితంబు

జ్వలితవర్తము హేమజాలాంచితభుజంబు, కింకిణీశతరవసంకులంబు

బొణసంస్తకచాపంబు వ్యాఘూర్ణిత, బంధురశస్త్రంబు గంధమాల్య

తే. మధుసము త్సేకమోదితమారుతంబు, జలధరరవంబు శూరసంచయగతంబు

నగుచువచ్చెడియసురసైన్యంబుఁ గాంచి, యార్భటుల నించి శాఖామృగాళిసేన.

¹ ఒడుములు = భూషణములు.

కం.మిడుతలు పావకకీలలఁ, బడుతెఱఁగునఁ దరులు గిరులు • బలువడిఁ గొని వై
పడి పో రొనరించిన వా, రడిదంబుల నఱకివైచి • రగచరులతలల్. ౧౮౧౫

ఉ. మాదముప్పేర్చి వేదలులఁమాడ్కి వెనం బఱతెంచి పండులన్
ఛేర మొనర్చి కర్ణములఁ • జేకొలఁదిం బిడికిళ్ల శీర్షముల్
భేదిలఁ గొట్టి పెన్ సెలలఁప్రేటుల నంగము ముద్దఁ జేసి సొం
పేదఁగ శత్రుసైన్యముల • నేడ్డెఱఁ జేసిరి కీశవల్లభుల్. ౧౮౧౬

కం.ఆయిగువాఁగున మిక్కిలి,చేయంగలవారు శత్రుఁ సేనాభటులన్
జే యని యార్చుచుఁ గూల్చి ర,మేయపరాక్రములు నుదురుఁమిడుకులు పోరన్.
సీ. కొట్టఁబోయెడువానిఁగొట్టిపోయె నొకండు,త్రోయువానిని బడఁద్రోసె నొకఁడు
చంపఁ బూనెడువానిఁ • జంపెవే తొకరుండు, కొఱికెడువానిని • గొఱికె నొరుఁడు
తిట్టెడువానిని • దిట్టె వే తొక్కిండు, గ్రుద్దెడివానిని • గ్రుద్దె నొకఁడు
నీచేతిబలుపును • జూచెద రార నా, నిదిగొ వచ్చితి నంచు • నెదురు నొకఁడు

ఆ. బక్ష్వానిమీఁదఁ • బౌరుషమా నిలు, మిటులు ర మ్మటంచు • నిట్టు లొకరి
నొకరు గదిరిపలికి • యుద్ధభూమిని దను, భుజబలంబుకొలఁదిఁ • బోరుచుండ.

ఉ. ఒల్లియ జాఱ సాధనము • లూడఁ దనుత్రము లుర్విపాలుగా
నొల్లు నెఱుంగ కయ్యసురఁయూధము లుద్యతశూలయష్టులన్
బెల్లుగ మోఁది కీశులను • బెల్లుఱఁ జేయఁగ వారు నీరసం
బుల్లము నిండఁ బోరఁగ మఁహోగ్రగతిన్ దుర మొప్పె నయ్యెడన్. ౧౮౧౯

కం.పదుపుర నేడ్వరఁ గపులను, విదళింపఁగ ననురవరులు • వివిధాస్త్రములన్
బదు నేడ్వరుగాఁ జంపిరి, వదలక వానరులు దైత్యవర్యుల నపుడే. ౧౮౨౦

కం విరితలలు జాఱుచేలలు, చిరిఁగినతెక్కెములు మేలిజీరాలును నై
పరుగిడురక్కనులను దరు,చరు లుద్ధతిఁ జట్టుముట్టి • చంపుచు నుండన్. ౧౮౨౧

↔ అంగదుఁడు కంపను వధించుట. ↔

ఉ. వీరజనక్షయంబుగఁ బ్రసృత్యము నౌ తుములాహవంబునన్
ధీరవ రేణ్యుఁ డంగదుఁడు • తెంపరి యై సమరోత్సుకత్వమే
పారఁగఁ గంపనుం దొడర • నాతఁడు రా యిటు ర మ్మటంచుఁ గ్రో
ధారుణతాఱుఁ డై యడిచె • హస్తగతం బగు పెన్దదన్ వడిన్. ౧౮౨౨

ఉ. అంగదుఁ డాగదం బెఱికి • యాతని దానన కొట్టె గొట్ట స
ర్వాంగములుం జలింప జడుఁన ట్లయి తెప్పిటి మాఱుతొఁచినన్
శృంగ మొకండు నయ్యసురశీర్షమునం బడ నేయ దానితో
సంగరభూమిఁ ద్రెల్లె హత • సత్త్వఁడు ప్రాణము లెల్ల పాయఁగన్. ౧౮౨౩

ఉ. గండతి వీచుఁ గై పడినకంపనుఁ గన్గొని వేగ శోణితా

త్తుండు శరంబులం గురియుఁచు స్థిరిమన్నని నొంప వాఁడు ను

ద్దండతఁ జాపసైంధవరఁభంబుల ను గ్గొనరింప భేటముం

జండతరాసిఁ గొంచు రభఁసంబున మింటికి నుద్గమించినన్.

౧౮౨౪

తే. తోడనే వాలిసూనుఁడు • కూడ నెగిరి, కరమునం దున్నయసి బలాఁత్కారముగను
గుంజుకొని యంసఫలకంబునం జిరాన, నటకె జందెము నట్లు మై • పటియ వాయ.

సీ. ఆఖడ్గమును గొని • యరుల నొంపఁగ శోణితాత్తుండు నాయసం • బైనగదను
గైకొని తాఁకె నొక్కటఁ బ్రజంఘుండు యూ, పాత్తుండు గలసిరాఁయగచరేంద్రుఁ
డిరువంక రక్కసు • లెసఁగ విశాఖన, డిమిపూర్ణచంద్రుఁడము వహించె

నాతని రక్షింప • నరిగి మైందద్వివి, దులు సరభసముగఁ • దోడుపడిన

ఆ. ముగురురాక్షసులకు • ముగురువానరులకుఁ, బోరు ఘోర మయ్యె • భూజచరులు
వైచు వృక్షములను • వారక ఖండించె, నసిఁ బ్రజంఘుఁ డనెడి • యసురవరుఁడు.

కం. శరముల యూపాత్తుఁడు త, త్తరువుల ఖండించె ద్వివిదుఁతరువుల ధరణిం

దొరఁగించె శోణితాత్తుఁడు, గురుగదచే నంత మిగులఁ • గుపితుం డగుచున్.

కం. పరమర్థనికృంతనమును, గరము భయంకరము నైనఁఖడ్గోత్తంసం

బిరుగేలఁ గొని ప్రజంఘుఁడు, సరభసముగఁ గవిసె వాలిఁసంభవుమీఁదన్.

→ అంగదుఁడు ప్రజంఘుఁ జంపుట. ←

సీ. అభ్యాసగతుఁ డైనఁయసురఁ దారాసుతుం, డశ్వకర్ణద్రుమాఁహతునిఁ జేయ
నాయేటువడికిఁ జేయడిదంబు జాతినఁ, బిడికిట నొసటను • బొడిచెఁ గపిని
నంగదుండును మూర్త • మావంత కంపించి, తేటి కరాచూరిఁ • దెగఁగ ప్రేసె
నాప్రజంఘునితల • హతుఁ డైనపినతంత్రి, గనునీరు గాఱఁగఁ • గాంచి బాణ

తే. హీనుఁ డౌటను దరవారి • నెత్తికొంచుఁ

బటచె యూపాత్తుఁ డంగదుఁడైకి నింత

లోన ద్వివిదుండు దొడరి యఁవ్వానిటొమ్ము

పగుల వెస గ్రుద్ది బంధించె • బాహుయుగళి.

౧౮౨౫

తే. చిక్కువడి యున్నసోదరుఁజేర నరిగి, శోణితాత్తుండు ద్వివిదుండు • సొక్కగదను
నురముపై మోఁద నాతండు • త్వరగ లేచి, యసురవీరుని చేగద • నపహరించె.

కం. రూక్షబలుఁడు మైందుఁడు యూ, పాత్తునురముఁ గేల నడిచె • నటు క్రోతులకు

రాక్షసులకుఁ బోరయ్యెను, జతురమ్యంబు హృదయఁసంభ్రమకర మై. ౧౮౩౧

చం. ద్వివిదుఁడు శోణితాత్తుఁ బృథివిం బడఁ ద్రోచి యురంబుఁ ద్రొక్కి రో

షవివశుఁడై నఖాళి సురఁశాత్రవునాస్యముఁ బీకి కుత్తుకం

దవులగ నొత్తి నుల్లి నిధఃసం బొనగూరిచె నంతలోనఁ గీ
శవిభుఁడు మైందుఁడుగ్ గెడవెఁ సత్వరుఁ డౌచును యూపనేత్రునిన్. ౧౮౩౨

→ కుంభుఁడు నానరవీరుల నొప్పించుట. ←

నీ హతవీర మైనసైఃవ్యంబు వెల్పించి బోయి, కుంభుఁ జేరఁగఁ బోవఁ గ్రోధమూర్తి
యయి యాతఁ డుగ్రతఁ జ్యాలతానాదంబు, దిక్కులఁ బర్వఁగఁ నుక్కుమిగిలి
హ్రదిసీసంయు తైఃరావతాఖ్యనగారి, చాపంబుఁ దలఁపింపఁ జాప మూని
యాశీవిషోపమాఁనాశుగంబులఁ గపి, ప్రాణాశుగంబులఁ నాహరింప
తే. ద్వివిదు నాశ్రవణాకృష్టఁవిశిఖమును, వేయ నాతండు తద్ధతిఁ విహ్వలించి
కొండ యనఁ గూలె నిట్లు తమ్ముండు పడినఁ, బెద్దశిలఁ గుంభు మైందుండుఁవినరివైచె.

ఉ. పైవడవచ్చుతచ్చిలనుఁ బాణములేనిటఁ దున్తి దందశూ
కోసమబాణ మేయఁ బడెఁ నుర్విని మైందుఁడు సైపలేక తా
నేపటి, మేనమామ లిటుఁ పృథ్వీ బడం గని యంగదుండు సా
టోవుఁడు కుంభుఁ దాఁకెను బటుప్రతిహీనబలైకధుర్యుఁ డై. ౧౮౩౪

→ అంగదుఁడు కుంభుచే నొచ్చి పడుట. ←

ఉ. వచ్చెడువాలిపుత్రు శరఃసంచకమున్ మఱిమూఁటిఁ బెక్కిటిన్
జిచ్చులువోనివాసి వెసఁ జిమ్మె నమోఘము లైనముల్కులన్
హెచ్చిన తెంపునం గపియుఁ నేమియు స్రుక్కక యోర్చి నిల్చి పై
పెచ్చుగ తాలవాన యొదఁవించెను గుంభునిపై రయోద్ధతిన్. ౧౮౩౫

ఉ. ఆతఁడు దానినెల్లఁ దుముఁరై పడఁ జేసియు మీఁదవచ్చు తా
రాతనయున్ భ్రువుల్ దగులఁ రాజితపుంఖశరాళి నుల్కనం
ఘాతముచేఁ గరింబలె దిఁగాల్పడఁ గొట్టిన నెత్తు కాఱఁగా
జేతను మూసి నేత్రములుఁ చేయలఁతిం¹ గలభూరివృక్షమున్. ౧౮౩౬

కం. రెండవకరమున యామొక్కండు వెసం బట్టి బోరఁ² గదలిచి మొదలున్
గండున గజ మనఁ బెకలిచి, చండోద్ధతి వైచె ననురఃసత్తముమీఁదన్. ౧౮౩౭

ఉ. మందరసన్నిభంబు శతఃమన్యుధనుఃప్రతిమంబు వృక్షమున్
జిందఱి చేసి యద్దనుజఁశేఖరుఁ డంగవిభేదనంబు ల
స్యందజవంబు లైనదృఢఁశాతశరంబుల మేను వ్రచ్చినన్
గొందలపాటుతోడ ధరఁ గూలె సహింపఁగ రానివేదనన్. ౧౮౩౮

తే. అఱచి వేదన మూర్ఛపాఁలై సముద్ర,తీరమునఁ గూలి యున్న యాధీరవరుని
పాటు కొందఱుకీశులుఁ పలుక రామ,చంద్రుఁ డనిచెను దోడ్పడఁ జాంబవంతు

¹చేయలఁతి = సమీపము. ²బోర = వక్షము.

కం. తక్కినవీరులఁ గొందఱ, నెక్కుడుకోపమున వారు • వృక్షశిలాదుల్

మిక్కిలిగఁ గొనుచుఁ గుంభుని, గ్రక్కునఁ దాఁకిరి కుమారఁరక్షణపరులై. ౧౮౪౦

సీ వేగదర్శినుషేణఁవిధినుతుల్ క్రుద్ధు లై, తనమీఁద నచ్చుచంఁదంబుఁ గాంచి

ప్రోతస్సువేగంబు • ద్రుచునగాదులచేత, నరికట్టుగతి మార్గఁజౌఘములను

వారి నాఁకట్టెఁ దఁద్యాణపరంపరఁ, గంధి వేలనుబోలెఁ • గడవ లేక

చిక్కువడం గని • యెక్కుడుకోపాన, భాస్కరపుత్రుండు • భ్రాతృతనయు

ఆ. వెనుక వేసికొనుచు • వనగజంబును వెలి, బొబ్బమెకము తలుముఁపోల్కిఁ దఱిమి

యశ్వేకర్ణధవముఁఘావనీరుహముల, చాలు గురియఁ జేసెఁ • జేదలు నిండ. ౧౮౪౧

➔ సుగ్రీవుఁడు కుంభు నుపాలంభించుట. ➔

ఉ. ఈనునఁ శౌంభకర్ణయు నఁనేకశరంబుల వానినెల్లఁ బోఁ

ద్రోసిన నవ్వి శంకుచితఁదూక్షశతఘ్నులుపోలె నొప్పుఁగా

భాసురతేజఁ డర్కజుఁడు • పైపయి రాలెడి బాణజాలము

నీ్వసరపోనిధీరత గఁణింపక పైపడి దూఁకి చాపమున్

౧౮౪౨

చం. విఱిచి సుదుష్కరంపుఁగృతి • వే ఘటియించియుఁ గిన్న దంతముల్

విఱిగినమత్తకుంజరముఁలీల వహించినకుంభు ని ట్లనున్

వెఱఁ గొనరించె నీవిశిఖఁవేగము కుంభుఁడ! నీదుశౌర్య మ

ట్లుఱవగుసన్నతిన్ బలిమి • నుద్దివి నీపెదతండ్రి కెంతయున్.

౧౮౪౩

సీ. బలపరప్రహ్లాద • బలినికషాత్తజ, వైశ్రవణుల కెత్తుఁవత్తు వీవు

నీతండ్రిసముఁడవు • నీ చొక్కఁడ వె నుమ్ము, నైజదేహబలంబుఁతేజమునను

నిను మీఱ నేరరు • నిర్జరు లైనను, విజితేంద్రియుని నాధిఁబృంద మనఁగఁ

బ్రాజ్ఞఁడా! నీయెల్లఁబలము నేఁ జూడఁగఁ, గోరెదఁ జూపుమీ • కొంకు లేక

ఆ. నీదు పెద్దతండ్రి • నిరుపమవరశక్తి, సహజశక్తి నీదుఁజనకుఁ డమర

చయము నేఁచి రీవు • చాపంబునను శక్ర, వైరి బలిమిఁ బంక్తిఁవదనుమాద్రి. ౧౮౪౪

చం. బలమునఁ బేర్కొనం దగినఁవాఁడవు నీ చొకరుండ రాక్షసా

వళులను నాదునీపేనుకుఁవన్ హరిశంబరజన్యభంగి నీ

కలిగినభూతసంతతులు • కాంచెడిఁ గాక, దృఢాస్త్రచాపకౌ

శలమునఁ గీశ వీరులను • జంపితి వెంతటిశౌర్యశాలివో.

౧౮౪౫

కం. అపవాదభయంబున ని, న్నిపుడే వధియింప నొల్ల • నిఁక నాయాసం

బవనీతముగాఁ దొడగును, యపు డీవు మదీయబలము • సంతయుఁ గనుమా.

కం. అని శౌరవరూపకవా, క్యనిచయముల హేళనంబు • గావింపఁగ న

య్యినతనయునిఁ బట్టుకొనెన్, ఘనమదబలయుతుఁడు కుంభఁకర్ణసుతుండున్.

→ నుగ్రీవుడు కుంభుని వధించుట. →

ఉ. వానిని వీడఁ దన్నికొని ♦ వానరనాథుడు వెండి దండిచం
దానను బైపడంగ నిటు♦దానవవానరపీరు లుద్ధతిన్
బూనినరోషవేగములఁ ♦ బోనిమదంబులఁ గొంచెమేనియున్
న్యూనతలేనిబింకముల ♦ నుద్ధతిఁ బోరిరి దంతులోయనన్. ౧౮౪౮

ఉ. మాటికి మాటి కూర్చుచును ♦ మార్కొని యొండొరుతోఁ బెనంగుచున్
బూటిగఁ బేనినట్లు తనువల్లరు చొప్పగఁ గ్రిందఁ బొర్లుచున్
ప్రేటుల నొంచుచుం బరుశఃరీరము నీడ్చుచు గాసి తోలుచున్
నోట సధూమకీలల ననూనముగా వెడలించు చిర్వురున్ ౧౮౪౯

మ. పదఘాతంబుల వార్ధి ఘూర్ణిలఁగ దుఃర్వాగ్రంబుగాఁ బోరుచో
నద నైనన్ వెనఁ గుంభుఁ బట్టికొని పాఠావారమధ్యంబునన్
మదమారన్ రవిసూనుఁ డేసినను వింధ్యగ్రావతుల్యంబుగా
నుదధిన్ నీరము లేని యొడ్డతిమె, శౌర్యోదగ్రుఁ డై కుంభుఁడున్. ౧౮౫౦

ఉ. కోపము రూపముఁ గొనినఃకోపున వారిధి నుద్గమించి పె
ల్లేపున దాపునం దుమికి ♦ యింద్రపవిస్సుటవేగముష్టి సా
టోపతఁ గ్రుద్దినన్ మెయి కడుంగడుజీలి స్రవించె రక్తజా
లాపగ తత్ప్రహారమును ♦ నాచెఁ దదంగగతాస్థిసంతతుల్. ౧౮౫౧

తే. దివిజవతి మేరుపక్షముల్ ♦ ద్రెంచు నపుడు, వజ్రనిష్పేషసంజాతఃపహ్ని యనఁగఁ
బిడుగునకు నుద్ది యైనయాప్రేటువలన, వింతరుచి దోచె నాహరిఃకాంతుమేన.

ఉ. హు మ్మనీ వానరేంద్రుడు సముజ్జ్వలహేతినహస్రభాసురం
బమ్మహికారిమండలమునట్టి దృఢంబును శక్రవజ్రక
ల్పమును నైనముష్టి బిగఁబట్టి తదాశరుపక్ష నుద్ధతిన్
గ్రుమ్మినఁ దత్ప్రహారమునఁ ♦ గూలెను గుంభుడు విహ్వలాత్తుఁ డై. ౧౮౫౩

కం. శూలితిరస్కృతఖరకర,మాలి యనం బ్లవగనాథఃపర్దితుఁడై తా
నేలఁబడి తన్నికొని విజ్వలం బగువహ్నివోలెఁ ♦ బలలాదుండున్ ౧౮౫౪

కం. దివినుండి లోహితాంగుడు, భువిఁ గూలినయట్లు ప్లవగఃపుంగవహతుఁ డై
భువిఁ గుంభుడు పడ వడఁకెన్, సవనాద్రిధరిత్రి యనురఃసంతతి బెగడెన్. ౧౮౫౫

→ నికుంభుడు కపులఁ బాటఁదోలుట. →

ఉ. కుంభు నిజాగ్రజం బ్లవగఃకుంజరుఁ డిట్లు వధింప రోషసం
రంభవిజృంభితుం డగుచు ♦ మంటలు గ్రమ్మెడిచూడ్కిచేత సం

స్తంభితుఁ జేయున ట్లడరి + ప్రక్కనకాంబరభూషితంబు ను
త్తంభితశృంగసన్నిభము + దత్తకరాంగుశపంచకంబునున్.

౧౮౫౬

నీ. యమదండతుల్యంబు + నఖిలరాక్షసలోక, భయనాశకం బైన పరిఘ మెత్తె
నలనికుంభుఁడు వత్సతలగతనిమ్మంబు, లంగదంబులు మెఱుఁగారు చుండఁ
గుండలంబులు కాంతిమండలంబుల నీనఁ, బరిఘంబుతో వాఁడు ప్రజ్వలించె
శంషాలతాయుతజలదంబుమాడ్కిని, దాని త్రిప్పునఁ బుట్టుదారుణాగ్ని
తే. చే మహావాయువులు మండుఁచెలువుఁ జూపె

నలక గ్రహతారకలును మహాగ్రహళి
చందురుండును భువనంబునకల మింద్ర

పురముతోఁ గూడ భ్రమియించుకరణి నుండె.

౧౮౫౭

కం. పరిఘాభరణప్రభలం, బరఁగి నికుంభాగ్ని కీశవరులకుఁ గల్పి

ద్ధురవహ్నివోలె సైవం, దర మేమియుఁ గామి మిగులఁదరలిరి భీతిన్, ౧౮౫౮

కం. కదలక మెదలక యేమియుఁ, బెదవులఁ దడి లేక యెసఁగు + వెఱపున నసురల్
మద మఱి కీశులు నిలఁబడి, రెదవడ కొక్కండు హనుమ + యెదురన్ నిలిచెన్.

→ హనుమంతుఁడు నికుంభు వధించుట. ←

చం. నిలిచినవాయుపుత్రుఁ గని + నిష్ఠురవృత్తి నురంబుఁ జూచి య

బృలియుఁడు దాని వైన నది + పావనిఁ దాఁకిన యంతఁ దున్నతై

పాలుపటి పెక్కులుల్క లన + భూమిని వ్రాలె, దదాహతిన్ ధరా

చలనమునందు శైల మనఁ + జంచలతం గని పావమానియున్.

౧౮౬౦

కం. ఉడుగక వెంటనె బెడిదపుఁ, బిడికిటిపోటున నికుంభు + వే తాఁచిన వాఁ

డడలియుఁ దెప్పిరి కప్పిపై, బడి పట్టెన్ దనుజు లార్వఁ + బ్రముదితు లగుచున్.

కం. పట్టువడి యుండి గాడుపు, పట్టియు దృఢముష్టిఁ బొడిచి + పగతుని బలిమిన్

బట్టు విడఁగొట్టికొని మఱి, కొట్టెం గడు హెచ్చరికను + గూలఁగ ధరిణిన్, ౧౮౬౧

తే. పృథివిఁ బడఁదన్ని యతనిపై + కెగిరి వేగ

చక్కబిగఁబట్టి మెడఁ ద్రిప్పి + శాత్రవుండు

గర్జిలుచు నున్న విడువక + కాల నులిమి

మృత్యువును గూర్చె యొక్కనిఁ మేషమునను.

౧౮౬౩

ఇంద్రవంశము, కుంభానుజన్తుం డిటుఁగూల నేలపై

గంభీరరావంబున + త్కౌఠరాటులున్

శుంభదగ్ధిన్ సమ్మదఁ శుద్ధ చిత్తు లై

జృంభించి గర్జించిరి + పృథ్వీ యాడఁగన్.

౧౮౬౪

➔ మకరాక్షుడు యుద్ధమునకు వెడలుట. ➔

సీ. కుంభనికుంభులు ♦ కుంభిని పాలెట, విని రావణుడు రోషవివశుడగుచు
గ్రోధశోకంబుల ♦ బాధితుం డై మండివడి మూర్ఛితుం డయి ♦ ప్రకటబలుని
ఖరపుత్ర మకరాక్షుడు ♦ గని పల్కు బుత్ర కా!, నాయాజ్ఞ బ్రబలసేనలు భజింపఁ
జని పానరుల రామచంద్రుని లక్ష్మణు, హతులఁ గావింపు నాయన! యటన్న
తే. వల్లె యనుచును పలగొని ♦ పంక్తివదను, నందనము సల్పి యిల్వీడి ♦ బయట వచ్చి
పైన్యనాథునితోడ నాన్యందనంబు, దెమ్ము పైన్యంబుఁ గూర్పు మూర్తమ్ములోన.
చం. అనవుడు నట్లు గూరుప శతాంగము ముంగలఁ దాఁ బ్రదక్షిణం
బొనరిచి యెక్కి సూతుడ! సముగ్రజవంబునఁ దోలుమీ యటం
చని నిశిచారులార! రభసంబున మీరలు మత్పురస్థులై
యని యొనరింపుఁ డేనును దశాన్యునియానతిమేర కుద్ధతిన్. ౧౮౬౬

తే. రామలక్ష్మణులను గపిరాజుఁ దక్కు, గలవనేచరసంఘంబు ♦ ఖడ్గబాణ
శూలవహ్నుల దావాగ్ని శుష్కవనము, చందమున నిర్దహింతు నమందగతిని.
కం. అనవుడు రాక్షసవీరులు, నునిశితనానాయుధముల శోభలు సిండన్
ఘనకరు లన గర్జించుచు, మొన నిల్చిరి కామదూషములఁ దాల్చి వెసన్. ౧౮౬౮
తే. శంఖభేరీసహస్రనిస్సాన్వనములచు, క్షేళితాస్ఫటితంబుల ♦ వికటరసము
చాపగుణటంకరణములు ♦ సంకులముగఁ, బర్వినడచిరి మకరాక్షు ♦ బలసి యనికి.
చం. అరుగుఖరాత్తజాతునిరథాగ్రగతంబు ధ్వజంబు నేలపైఁ
దొరఁగెను, సూతుచేచబుకు ♦ దూలె, హయంబులు గాళ్ళు తొట్రిలన్
గురువులు వాటి కశ్రులను ♦ గూర్చె సదైన్యములై, సపాంనులై
ఘోరిఁ బ్రతికూలవాయువులు ♦ భోరున వీచెను దారుణంబుగన్. ౧౮౭౦

కం. బహుదుశ్శకునము లైనను, సహియించి గజాహిమేఘసమవర్ణులు దా
రహమహమిక¹ ననురులు దు,స్సహ తేజుని రామచంద్రుఁ చక్కటి కరుగన్. ౧౮౭౧

➔ మకరాక్షుడు శ్రీరాముఁ దూలనాడుట. ➔

చం. స్తవగుల నంటఁ దాఁకుటయు ♦ నారల కద్భుతరోమహర్షణం
బవుసమరంబు చెల్లఁ బరిఁ ఘాయుధశూలనిహంత లుర్విభృ
న్నివహకుజాళిమారకులు ♦ నిఘురముష్టికలంబతాడితుల్
వివిధగదాసికుంతశరవృక్షశిలాచయభిన్న గాత్రులున్ ౧౮౭౨
చం. అయి సమరంబు చెల్ల మకరాక్షునివేడిమి కంపవెల్లికి
భయమున నెల్లవానరులు ♦ పాటఁగ వెన్నొనిరాక్షసావళుల్

¹అహమహమికన్ = నేను ముందు నేను మందని.

- రయమునఁ దోలఁ గోపమున • రాముఁడు వారల నిల్వరించె దు
ర్జయపరసంఘభీతికరఁ శాతమహాశుగతీవ్రవృష్టిచేన్. ౧౮౭౩
- కం.వారితదనుజుల శరసం, వారము గురియించు రామభద్రునిఁ గనిరో
షారంభుఁడు మకరాక్షుఁడు, ధీరత నిట్లనియె రామదేవునితోడన్. ౧౮౭౪
- చం.నిలు నిలు రామ! యేమిటికి • నిక్కెదు? నే నిదె యున్నవాఁడ, నీ
బలువును జూడ వచ్చితిని • ద్వంద్వరణంబున నీదుప్రాణముల్
బలియిడువాఁడ మేదినికిఁ • బొఱుకు, నాచనుదేనిచోట
వలవున నాదుతండ్రి ఖరు • నంతకుఁ గూర్చితి దండకాటవిన్. ౧౮౭౫
- ఉ. నాయెదుటం బరాక్రమమునన్ విలసిల్లెడినిన్నుఁ జూచినం
గాయము నుండెడిన్ ఖలుఁడ • కాలము నా కనుకూల మాటచే
సాయము చేసె దైవమును • స్వల్పమృగంబు తుధార్త సింహసం
స్త్రాయముఁ గూర్చినట్లు నిను • నాదట నిల్పె మదీయసన్నిధిన్. ౧౮౭౬
- కం.నాచే నని నిహతిం గని, వే చని సూర్యాత్తజాతుఁవీటికి నట మున్
నీచేఁ జచ్చినవీరని, శాచరులున్ నీవు క్రీడ • సల్పుఁడు చెలిమిన్. ౧౮౭౭
- ఉ. ఏటికిఁ బెక్కుమాటలు నఁరేశ్వర! యెల్లరుఁ జూచువారు నీ
యేటును నాదుపోటు, నిపుడే గదనో యితరాస్త్రశస్త్రముల్
కోటినా రిత్తచేతులనా • కోరెద వెయ్యది యెందు నీవు మేల్
పోటరి వద్దియే కొనుము • పోరికి రమ్మన మందహాసి యై ౧౮౭౮
- కం.ఏటికి వికత్తనములు¹ ని, శాటుఁడ! యే మేమొ ప్రేల • వ్యర్థముగ ననిన్
బోటరితనమునఁ గాకిటు, మాటలబలమునను జయము • మసఁగునె యెందున్. ౧౮౭౯
- ఉ. ఆలములోఁ జతుర్దశసహస్రనిశాటము సేస దండకన్
బాలిశ! దూషణుం ద్రిశిరుఁ • ద్వత్పిత నేఁ బొరిగొం పెఱుంగవా?
హాళిని దీక్ష్యతుండనఖఁరాంకురగృధ్రస్య గాలమాకళుల్
చాలఁగఁ ద్వచ్ఛరీరతరఁసంబు భుజించుత ముక్కుబంటిగన్. ౧౮౮౦

→ శ్రీరాముఁడు మకరాక్షు వధించుట. ←

- చం.అనవుడు రామచంద్రునిశఁరాధికవృష్టిని ముంచె దైత్యుఁ డా
ఘనశరపాళినెల్ల నిజఁకాండములన్ హరియించె రాముఁడున్
దనుజనరేంద్రు లీగతి మదంబు జవంబు బలంబుఁ జూపుచున్
బెనఁగిరి జ్యౌరవంబులు దివిన్ ఘనఘర్షణసన్నికాశ మై ౧౮౮౧
- చం.పరఁగఁగ మాని దానవ సుపర్వమహోరగులుం దదీయసం
గరమును తెప్పపా టిడక • ఖస్థలి నిల్చి కనుంగొనం బర

¹వికత్తనములు = పొగడుకోలుమాటలు.

స్వరకరముక్తబాణముల భంగ మొనర్చుచు నంత కంతకుం

బెరుగుబలంబుతో నలఘువీర్యము ధైర్యము శౌర్య మేర్పడన్.

౧౫౫౨

ఉ. రాముడు వైచుబాణముల రాక్షసవీరుడు నేలఁ గూల్చుఁ గా

రాముడు గాక్షసాశుగపరంపరలక శతధావిభిన్న మై

భూమిని వ్రాలఁ జేసె, నిరువు ర్నిగిడించుఖగాళి దిగ్విది

క్లోసుము నిండె, నెద్దియును దోపక యుండె రణజరంబునన్.

౧౫౫౩

మ. తనతోసాటిగఁ బోరురాక్షసునిచందం బంత వీక్షించి చ

య్యన రాముండు ధనుస్సుఁ ద్రుంచి పసునంభ్యా కేషులక సారథి

దునిమెక, వాజులఁ ద్రుంచె దద్రధము నిర్ధూతంబుఁ గావించె, సం

త నిశాటుండు ధరాస్థలిక దుమికె జేతక శూలముక గ్రాలగన్.

౧౫౫౪

కం. లోకభయంకరశూలము, భీకరగతిఁ ద్రిప్పి వినరి భేసెక రాముక

గాకుత్స్థవరుడు దానిని, నాకసమం దొకశరత్రయంబునఁ ద్రుంచెన్.

౧౫౫౫

కం మిడుగురులు సెదర శూలము, పొడిపొడియై ధరణిఁ బడిన భూతములెల్లక

బుడమిసుతవిభునిఁ బొగడెను, గడుమేల్మేల్ మేలటంచు గగనము నిండన్.

ఉ. శూలము భగ్నమై చెడిన శూరవరుండు క్షపాచరుండు దా

గేలిన ముష్టి గూర్చి రఘుకేసరి! నిల్చిలు మంచుఁ బైపడక

రా లలితాల్పహాసవదనద్వీజరాజు క్షమాత్తజామనో

బ్బాళి గుణంబుఁ గూరిచి భయంకరపావకబాణ ముగ్రుఁ డై

౧౫౫౬

కం. చిమ్మిన నాయమ్మును వేగమ్మునఁ జని యసుగుతోమ్ము భాడిన క్షణమా

త్రమ్మున ధరణిం బడి కా, యమ్మును విడి యమునియాలయమ్మున కరిగెన్.

౧౫౫౭

తే. రామచంద్రునిచే నిట్లు రాక్షసుండు, పడినఁ జెలరేగి పొంగె బ్లవంగతతులు

దశరథాత్మజబాణపాతంబుభీతి, యలమఁ బఱచెను హతశేష మసురసేన.

→ ఇంద్రజిత్తు రెండవసారి యుద్ధమునకుఁ బోవుట. ←

కం. పటుబలుఁ డగుమకరాక్షుం, డిటు హతుఁ డగు టాలకించి యింద్రారి క్రుధక

బటపట రదములు కొఱుకుచు, గుటిలచరిత్రునకుఁ దనదుకొడుకున కనియెన్.

ఉ. వీరుడ యింద్రజీ! యధికవీరుల రాము నుమిత్రపుత్రకు

బోర వధింపు మెట్లయినఁ బొంచియొ తోచియొ మాయ ముంచియొ

యారయ నీవె యింతకు సమర్థుడవుం బ్రబలుండ వల్లబృం

దారకనాయకుక సమరధాత్రి జయింపవె వాల్తగండ వై.

౧౫౫౮

కం. మానవు లన లెక్కయె పుత్రా! నీమహిమంబునకును దరలు మటన్నక

గా నిమ్మని సెలవుం గొని, తా నేగెక యజ్ఞభూమి దహనుక వేల్చెన్.

౧౫౫౯

తే. అరుణవర్ణంబు లైనమూఁగ్ధాంబరములు, చేతఁ దాలించి భయమున ఁశీఘ్రగతిని
బాటుదెంచిరి రాక్షసఁవనిత లపుడు, దేవపతిశాస్త్రపుఁడు వేల్పుఁదేశమునకు.

సీ. లాజలు గంధమాఁల్యంబులచే నొప్పు, హవిచేత నర్చించి ఁయగ్నిహోత్రు
శరపత్రములు గాఁగ ఁ శస్త్రముల్ ఘటించి, తాండ్రశాఖల సమిధలుగఁ జేసి
యెఱ్ఱిపస్త్రము లూని ఁ యినుపస్రవముఁ బూని, శరపత్రమధ్యదేశంబునందు
మిమ్మటంబుగ నల్లఁమేకను బలి యాయఁ, బొగ లేనిమంటలఁ ఁ బొలుపుమిటి

ఆ. విజయలక్షణముల ఁ వెలికి సూచించుచు, సప్రదక్షిణముగ ఁ జ్వాల లెగయఁ
బసిఁడినగలు దాల్చిఁప్రత్యక్షముగ రోహి, తాశ్వఁడెగయుఁదెంచిఁహవిగ్రహించె.

సీ. దశకంఠసూనుఁ డంతర్ధానగతమును, వాఞ్చతుష్కవిఁరాజితంబుఁ
గనకపరిచ్ఛదం ఁ బనల తేజంబును, జంద్రార్ధచంద్రనిఁశాతవిశిఖ
సంపూర్ణమును మృగఁసంయుతంబును నగు, రథ మధిరోహించి ఁ రమ్యశాత
కుంభకంబువు నయి ఁ జృంభితపావక, తులిత మై వైడూర్యఁకలిత మైన

తే. ధ్వజము మెఱయంగ సూర్యకఁల్పంబు బ్రహ్మ
శరము రక్షింప దుస్సాధఁసత్త్వఁ డగుచుఁ
బురము వెలువడి రాక్షసఁపూగములకుఁ
బలుకు నిట్లని నిజబాహుఁపటిమ తెలియ.

౧౮౯౫

←→ ఇంద్రజి త్తదృశ్యుండై కపిసేనల రామలక్ష్మణుల నొప్పించుట. ←→

చం. అన్యతమునీంద్రవేషకుల ఁ నాజి వధించి జయం బొసంగెదన్
జనకునకున్, ధరాతలము ఁ సత్యము నేడ యరామలక్ష్మణం
బును నకపిప్రకాండ మగుఁ ఁ బూర్ణముదంబు నురారి నేతకున్
బొనరు నటం చదృశ్యుఁ డయి ఁ పోరికి నేగె జయాభిలాషి యై.

౧౮౯౬

చం. దశముఖచోదితుం డతులఁదారుణరోషుఁడు దివ్యచావన
ద్విశిఖధరుండు గాంచె నవఁధీరితనైఋతయోధులన్ రుషా
వశులఁ ద్రిశీర్షపన్నగవిఁభావ్రవిభాసులఁ గాంచి పీ రహా
దశరథపుత్రకుల్ ప్లవగఁదండసమావృతు లంచు నెంచుచున్.

౧౮౯౭

ఉ. చాపము నెక్కు వెట్టి శరఁసంతతి వారలమీఁద ఘోరధా
రావతనంబుభంగిని బఁరంపరగాఁ గురియింప భ్రాతలున్
రోషపరీతగాత్రు లయి ఁ రోషమునన్ వినువీది మార్గణ
వ్యాపిశముం బొనర్ప నొకఁబాణమ యేనియుఁ దాఁక దింద్రజిన్.

౧౮౯౮

సీ. ధూమాం ధకారంబుఁభీమంబుగాఁ జేసి, యభ్రంబు మూడమం ఁ చలమినట్టు
లొనరించి శరవర్ష ఁ ముగ్రతఁ గురియంగ, గుణలతాఘోషంబొ ఁ ఖరరసంబొ

నేమిధ్యనియె మఱిఁ యేమియు వినరాదు, బాణపాతం బొండఁ ప్రబలు చుండె
రావణి యెదు రేగిఁ రామలక్ష్మణులమే, నులు ముంచె నారాచఁములను వారు
తే. హన్యమానశరీరులై యధికవృష్టిఁ, దాడితం బైనగిరులచందంబుఁ దాల్చి
వానిశరములు వచ్చెడివలను చూచి, కఱకుములుకులు చిమ్మిరిఁ కడఁక మెఱసి.

మ. అతఁ డాబాణపరంపరం దరలి బాధాయుక్తుఁడై బాణసం

తతులం బై గురియంగ దాశరథులుఁ న్వానిన్ మహాస్త్రంబులన్

శతధాభిన్నముఁ జేయుచుం బెనఁగ రక్షస్సత్తముం డుద్ధతిన్

శితనారాచము లుగ్రవేగమున వైచెన్ దేహముల్ ప్రీలఁగన్.

౧౯౦౦

ఉ. పూచినకింశుకంబు లనఁ బొల్పుచు రాఘవు లుండ నేరి కా

నీచునిచూపమో ధనువొ నిల్చిన పోయెడు నట్టిచొప్పు నా

రాచములో కనుంగొనఁ దరం బెటుగా, దిటు వాఁడు మాయచే

నేచిన నూర్లు వేలుగ మఱిం బడె వానరసంఘ మెల్లెడన్.

౧౯౦౧

ఉ. ఆకుటిలాత్తుచందమునఁ కాగ్రహ మూని సుమిత్రపట్టి నీ

తాకమనున్ వచించె విధిఁ దారుణబాణముచే నరాక్షసా

నీకముఁ జేసెదన్ జగముఁ నీకది సమ్మత మేని యన్న న

స్తోకదయాపరుండు పరిశుద్ధమనస్కుఁడు తమ్ము నిట్లనున్.

౧౯౦౨

ఉ. ఒక్కనికారణంబునను నుర్విఁ గలట్టిసమస్తదైత్యులన్

స్మక్కుఁగఁ జేత ధర్మ మొకొ సొక్కినవాని నయుధ్యమానిఁ దా

నుక్కుటిపాటువానిఁ గర యుగ్గముమోడ్చిన డాఁగి యున్న నా

దిక్కిఁక నీవ యన్నను వధింపఁగ ధర్మముగాదు శాత్రువున్.

౧౯౦౩

ఉ. వీని వధించునవ్వెరవు వేగ ఘటింతము, వీఁడు మాయచేఁ

గానఁగరాఁ డ దెట్లయినఁ గానఁగఁ జేసినయంతలోననే

వానరు లే వధించెదరు వాఁడు రసాతల మేగినన్ దివం

బేని గమించినం దునుమ నే నిదె పూనెదఁ జక్కఁ జూడుమీ.

౧౯౦౪

కం. మామకశరదగ్ధుం డై, భూమిం బడుఁ జూడు మంచుఁ బురుషోత్తముఁ డు

ద్దామరుషామతి వికసిత, తామరసేక్షణుఁడు చూచెఁ దారాపథమున్.

౧౯౦౫

→ ఇంద్రజిత్తు మాయాసీతతో హనుమంతుఁ డున్నదిక్కున కేగుట. ←

కం. యోధమణి యైనరఘుపతి, బుద్ధి యెఱిగి పంక్తికంఠపుత్రుఁడు మరలెన్

యుద్ధంబు మాని పురికిని, గ్రుద్ధుఁడు రాఘవుఁ డటంచుఁ గొఱలెడిభీతిన్.

౧౯౦౬

కం. తనవారలమరణంబును, మనమునఁ దలపోసి పోసి మండుచుఁ గినుకన్

గనుఁగవ నిప్పుక లురలఁగ, మనుజుడు వచ్చె బళ్ళి మద్వారమునన్.

౧౯౦౭

ఉ. వచ్చి సుయుధ్యమానరఘు • వర్మలపాం గణఁగింప నెంచి రూ
పచ్చవడంగ మాయజనఁకాత్తజఁ గల్పన చేసి తేరిపై
ముచ్చిరుదాని నిల్చి పెనుఁమోహమునం గపిసేన ముంపఁగాఁ
గ్రచ్చట వారికట్టెదురుఁగాఁ జనియెన్ సతిఁ ద్రుంపఁ గోరుచున్.

౧౯౦౪

కం. పురనిర్గతుఁ గని కానన, చరు లందఱు నొక్క పెట్ట • సాలధరాంచ

త్కరు లై వాయుభవపుర, స్సరులై పడిఁ జనిరి నానిఁ • జంపెడియాసన్.

౧౯౦౫

చం. హనుమయుఁ గేలఁ గ్రాల మహిఁతాద్రి యొకం డెదురేగి స్యందనం

బునఁ గనె మాసియున్న యొకఁపుట్టముతోఁ బెనఁగొన్నవేణితోఁ

గనుఁగవఁ గాఱునశ్రువులఁకాల్వలతో నుపవాసకారణం

బునఁ గృశియించి యున్న మెయిఁపోణిమితో గతభూషణాళితోన్

౧౯౧౦

కం. దీన యయి ధూళి బ్రుంగిన, మేనం జెలు వేదియున్న • మెలఁతుకను మరు

త్సానుఁడు మూర్తము గనుఁగొని, జానకియే యీమె యనుచు • సంతాపించెన్.

కం. కొన్నిదినంబులముందఱఁ, గన్నాతఁడుగాన నీతఁగా నెఱుఁగుట నా

పన్న యయి వానిరథమున, నున్నం గని హనుమహృదయ • ముల్లల నుడికెన్.

↔ ఇంద్రజిత్తు మాయసీతఁ జంపఁ బూనుట. ↔

ఉ. ఏమి యొనర్చు నొక్క యితఁ • డీసతి నీమెయిఁ బట్టి తేరఁగా

నేమొకొ హేతు వంచుఁ బ్లవఁగేంద్రుఁడు వానరసైన్యయుక్తుఁడై

భీమజవంబునం బఱవ • వీరుఁడు శక్రజి వారిఁ గాంచి దు

ర్దామరుషావశాత్తుఁ డయి • గ్రచ్చట ఖిగ్గము దూసి యెత్తుచున్.

౧౯౧౩

కం. చేతఁ గొని ఖలుఁడు మాయా, సీతాకేశములు రామ • శ్రీరామా! యం

చాతరుణి యేడ్వ శిరముం, వే తఱుగఁగనున్నదైత్యవీరునితోడన్

౧౯౧౪

చం. కనుఁగవ బాష్పపూరములు • గ్రమ్మఁగఁ జారుశరీర రామచం

ద్రునిప్రియురాలు దేవెరి మనోజ్ఞచరిత్రను గాంచు చిట్లనుం

గినుకను మూర్ఖ! యన్యనతిఁకేశకలాపము నాత్తనాశమున్

గన నిటు లేల పట్టితివి • కావలుఁడా! దురితాత్త! శుంఠుఁడా!

౧౯౧౫

ఉ. మానిత మైనబ్రహ్మఋషిఁమండనవంశమునందు రాక్షసీ

యోనిని సంభవించితివి • రోరి దురాత్ముఁడ! కాన నీవు పా

వీ! నిరయాధ్వగామి యగుఁనిట్టిమహాకలుషప్రవర్తనం

బూనితి శుద్రశీల! ఖల • యుగ్రచరిత్ర! దయావిహీనుఁడా!

౧౯౧౬

ఉ. ఏమిర నీమదిం గరుణ • యేని జగుప్సయ యేని దోపదా

భామినిఁ జంపఁ బూనెదవు • పాపము! రాజ్యము నిల్లు వాకిలిన్

రామునిసన్నిధిన్ విడిచి • రాక్షసు చీయెడ నేమితప్పు రా
 యీమిథిలేంద్రుకన్య ఘటియించెను నీ కిటు నామె ద్రుంపఁగన్. ౧౯౧౭
 కం.నీవే సతిఁ జంపితివా, జీవింపవు సుమ్ము నిజము • చిరముగ నిను నే
 నేవిధముననేన్ ద్రుంచెద, రావణి! నాచేతఁ జిక్కి • క్రమ్మటి చనుదే? ౧౯౧౮
 కం.ఓలోకవధ్య! జడుడా!, స్త్రీలను వధియించుపాపశీలురలోకం
 బోలిఁ గనె దీవు సుమి నిర్మూలితకాయుండ వగుచు • హుక్షమనస్కా! ౧౯౧౯

→ ఇంద్రజిత్తు మాయాసీతను వధించుట. ←

చం.అని తనమీఁదనచ్చుననిలాత్తజు సేనను గాంచి దాని నె
 ల్లను శరవృష్టి ముంచుచుఁ బలాయితముం బొసరించి వాయువు
 త్రున కిటు లాడు నీవు నలఁతోయజమిత్రనుతుండు రాముఁ డే
 వనితకు నిందు వచ్చితిరొ • వాయుజ! తత్సతి నీవ చూడఁగన్ ౧౯౨౦

చం.తునిమి, మఱిన్ రఘూత్తములఁ • ద్రుంచెద, నిన్ను దినేశపుత్రు నా
 యనుచితమార్గవర్తి ఖలుఁ • డైసవిభీషణుఁ జెండి వైచెదన్,
 వనితను జంపరా దనుచు • వానర! సల్కితి, శత్రుకోటికిన్
 మనసులు నొచ్చుకార్యములు • మానక చేత సమర్థమే యగున్. ౧౯౨౧

కం.అని మాయామయి సీతను, దనచేతికృపాణధారఁ • దటిగెను నది రో
 దన మొనరింపఁగ జన్నిద,మునచొప్పున దానితుండెములు ధరఁ దొరఁగన్.

ఉ. ఈవిధిఁ ద్రుంచి రాము వయి • నెత్తినకోవముప్పేర్చి నీధరి
 శ్రీవరకన్యకం దునిమిఁతిన్, వృథ యయ్యెను గాదె మీశ్రమం
 బోవనచారి! యంచు దివి • నొత్తురవంబున నార్భటించినన్
 లావణి పాతెఁ గ్రోతులబలంబు ప్రహృష్టుని వైరిఁ జూచుచున్. ౧౯౨౩

→ హనుమంతుఁ డింద్రజిత్తుతోఁ బోరుట. ←

కం.చెదరినపాదరసం బన, నదరున నాస్యములు వెల్లఁనై పఱచెడియా
 మెదకలఁ గని యిట్లనియె, నృదులోక్తుల వాయుపుత్రుఁడెల్లరు వినఁగన్.

ఉ. సాహసచిత్తులార! రణసంభ్రమతత్పరులార! సంగరో
 త్సాహము వీటిఁ బుచ్చి దృఢఁడైర్యరమం బెనువెల్లిఁ గల్పి వీ
 రాహవముం దొఱంగి పరు • లందఱు ఘక్కున నవ్వ దుర్యశం
 బూహ యొనర్పలేక యిటు • లొప్పునె కాలికి బుద్ధిఁ జెప్పఁగన్? ౧౯౨౪

ఉ. శూరత యెందుఁ బోయె? మగఁచొప్పది మి మ్మెడఁబాసి పోయెనే?
 భీరుత యెందు నేర్చితిరి • పెంపుతలంపును లేక పోయెనే

- కార్య మౌన మౌగము ♦ గైకొని పాటఁగ? సంతభీతియే?
వీరవరేణ్యులార! నను ♦ వెన్నొనుఁ డే జనువాఁడ ముంగలన్. ౧౯౨౬
- సీ. అనవుడు వారెల్ల ♦ నద్రుల ద్రుమములఁ, గైకొని తనుఁ జుట్టి ♦ కదలిరాఁగ
నసమానవేగాఘ్యఁ ♦ డాశుగనందనుం, డరివాహినులఁ బ్రళయఁగ్నివోతె
నిర్దహింపఁగఁ జొచ్చె ♦ నెఱకింక చూకురు, పెనఁగొన మనమునఁ ♦ భీచుగతిని
నొండు విశాల మాబండను రావణి,రథమున వైవ సారథియు మిగుల
- ఆ. నొడికమునను దేరి ♦ నెడగాఁగఁ గొనిపోయె, నదియు నచట నున్నయనురతతుల
నలియఁ జేసి కొనుచు ♦ నిలయు బ్రద్దలు వాఱ, ధరణిఁ జొచ్చెఁ బరులుతత్తఱ్ఱిల్ల.
- ఉ. వానరు లంతలోఁ గలసి ♦ వాసవవైరిని సాంద్రభూజనం
తానశిలాప్రహారములఁ ♦ దస్తయు నొంచుచు వానిఁ గాచు నా
సేనను బీన్లుపెంటలుగఁ ♦ జేయఁగ నింద్రజి దీప్రబాణసం
దానితమాంబో యై స్లవగఁనాథులఁ దాకి తెరల్చె వారలన్. ౧౯౨౮
- ఉ. ఏలినవానివిక్రమ మహీనవిజృంభముఁ జూచి మత్తు వై
శూలవరశ్వధానులను ♦ సోకులమూఁకలు కీశపాళులన్
గూలుచు చున్నఁ జూచి కపిఁకుంజరుఁ డుగ్రమహోగ్రరోషణ
భీలుఁడు వారి నాఁగి కపివీరులతోడ వచించె నీగతిన్. ౧౯౨౯
- హనుమంతుఁడు రణంబు చాలించి శ్రీరాముఁ జూడఁబోవుట. →
- ఉ. వానరవీరులార! పరవాహిని సంతయుఁ ద్రుంచి వైచినన్
దాన లభించుమేలు గలదా? రఘురామునిమిత్రమై కదా
ప్రాణము లాస మాని బహుభంగులఁ బోరుట, యట్టిరామున
బ్జానన యుద్ధహేతువు ధరాత్తజయే హత యయ్యె వైరిచేన్. ౧౯౩౦
- ఉ. ఈదిధ మంతయున్ దశరథేశ్వరుపట్టికిఁ గీశనేత ను
గ్రీవునకున్ వచించి యెదిరితిగ వారు దలంతు తద్విధిన్
బోవుట మే లటంచు హరిపుంగవులన్ మరలించి మెల్ల నీ
తావిభుఁ జూడఁ బోయెఁ గపిదండముతో నిట శక్రవైరియున్. ౧౯౩౧
- చం. అనివని వీడి రాముఁ గన ♦ నంజనపట్టి చనంగఁ బొంగి పె
ల్చిన విధివత్ప్రకారముగఁ జైత్యమునందలియానికుంభిలన్
ఘనతరహోమముం జలుపఁగాఁ గడఁగెం బలలాప్రయుక్త మై
యనలము హేతిమంత మయి ♦ యస్తమయార్కరుచిన్ వెలుంగఁగన్. ౧౯౩౨
- కం. రాక్షసులశుభముపొంటెను, రాక్షసవతిసుతుఁడు కడువరం బగుహోమం
బాక్షణము సలుపఁ గడఁగెను, రక్షింప నయానయజ్ఞరాక్షసవర్చుల్. ౧౯౩౩

→ హనుమంతుడు శ్రీరామునకు నింద్రజిత్తు సీతాదేవిని
వధించె నని తెలుపుట. →

కం. అక్కడ రాముడు వాయుజు, దిక్కునఁ గోలాహలంబు † దివి కెగయుడు † బో
రెక్కు డని తలఁచి విధిసుతు, నిక్కరణిం బలికె వింటి † వే యారవముల్. ౧౯౩౪
చం. వినవినభీమ మయ్యెఁ బర † వీరులయాయుధనిస్సవంబు, లా
హనుమకుఁ బోరు భార మయి † నట్టులు దోచెడి సీవు బాసటై
చను మన నాత్మనేనఁ గొని † చయ్యన నాతఁడు పోవుచున్ మరు
త్తనయుని దీర్ఘనిశ్చయను † దారితవైరి గవీంద్రసంవృతున్ ౧౯౩౫

కం. తన కెదురై వచ్చెడివా, నిని ద్రోవం గనుడు నతఁడు † నిలుపఁగ నిలిచెన్
హనుమయు రామునిజేరం, జని భృశదుఃఖమున భూప † చంద్రుని బలుకున్.

చం. అరిబలమర్దనా! కడుభ † యంకరవృత్తిని మేము పోరుచో
దురితరతుండు రావణియుఁ † దొయ్యలి సీతను నేడ్చుదానిఁ దాఁ
బారిగొనె మాసమక్షమునఁ † బొక్కునఁ జిత్తము తత్తఱింపఁగా
సరగున వచ్చినార మది † సర్వము నీ కెఱిగించువార మై. ౧౯౩౬

చం. అనవుడు భిన్నమూలకుజ † మై రఘురాముడు మూర్ఖు డన్నుఁ దై
క్కిన ధర వ్రాలె శోకమునఁ † గూరినవంతఁ గవీంద్రులెల్లఁ గ్ర
క్కనఁ బ్రదహద్దురాసదశిఖం బగు వహ్నినిబోలెఁ జల్లి రో
య్యనఁ గువ¹ పద్దినీపరిమళామలనీరముఁ దాపశాంతికై. ౧౯౩౭

→ లక్ష్మణుడు శ్రీరామునితో ధర్మంబు నిరర్థకం బని చెప్పుట. →
కం. శోకావేశభరంబునఁ, జూకురుపడి తమ్ముఁ డగ్ర † జం గ్రుచ్చి యనున్
బ్రాకట హేత్వర్థయుతం, బై కొఱలినవాక్యములను † నస్వస్థునకున్. ౧౯౩౮
కం. కేవల ధర్మరతాత్ముఁడ, వీవు జితేంద్రియుఁడ వెంతో † హితకారివి నిన్
గావ దనర్థమువలనం, గావున ధర్మము నిరర్థకంబు మహాత్మా. ౧౯౪౦

ఉ. స్థావరజంగమంబులవి † ధంబున లోకములోనివారి కే
లా విశదంబుగా దది త † లంపుము ధర్మమొకండు గల్గినన్?
పావిరి తత్ఫలంబు లయి † నం బొడకట్టవె స్థావరాదు ల?
ట్లోవిపులేశ ధర్మమొకఁ † డుండుట కల్గని నేఁ దలంచెదన్. ౧౯౪౧

కం. కలదేని యధర్మము గన, వలయున్ బహుదుఃఖములను † బంకిముఖుండున్
గలదేని ధర్మ మిగతె, గలుగకయుండంగ వలయుఁ † గద నీకు వెతల్. ౧౯౪౨

ఉ. కావలుఁ డైనరావణుడు † కష్టము గానమి నిత్యధర్మస
ద్భావుఁడ వీవు దుఃఖముల † పా లగు చుంట నధర్మధర్మముల్

శ్రోవణగాఁ బరస్పరవిరుద్ధఫలప్రదముల్ దలంపఁగాఁ

బ్రోవగుఁ గీడు ధర్మమునఁ బొల్పుగు సౌఖ్య మధర్మసంగతిన్.

౧౯౪౩

సీ. ధర్మప్రవర్తనఁ శర్తంబు ఘటియిల్లు, ధర్మహీనత దుఃఖతతులు గలుగు

నని తలపోసెదే యన్నయా! యది కల్ల, ధర్మంబు సౌఖ్యప్రదంబ యేని

ధర్మాత్ము లగువారు ధర్మమంప చరింపఁ, దద్ధర్మఫలములు దలఁగ కుండ

వలదె జగంబునఁ గలవె యాభంగులు, తలపోయుమా యింత ధర్మశీల!

తే. పాపు లగువారు సౌఖ్యముల్ పడయు చుండఁ

దలఁగకుండును గష్టముల్ ధార్మికులను

దానఁ జేసియె ధర్మం బధర్మ మనెడి

రెండును నిర్ధకములు భూమండలమున.

౧౯౪౪

తే. పాపరతుల నధర్మంబు బాధపఱిచె

నేనియుఁ గ్రియాత్మకం బయి యిట్టిబాధఁ

గూర్చెడి యధర్మ మొకత్రుటిఁ గూడఁ బిదపఁ

దాను జెడి వేని కవల బాధల ఘటించు?

౧౯౪౫

సీ. కర్మంబు చెడినను గర్మాధిదేవత, ఫలము గూర్పదె యని పలికి తేని

దైవ మెప్పుడు ధర్మతత్పురు బాధించుఁ, గాదేనియును గర్మకారుఁ డన్య

జనుని బాధించును సత్య మిట్టైనచో, బాపకర్మంబులఫలము దుఃఖ

మది దైవమునె చెందు నందదు కర్మము, ధర్మంబుచందంబు తప్ప కిట్లె

టి. కానరాదు గూపు కడఁగి చిహ్నములచే, నైనఁ దెలియఁబడదు మాననీయ

యల యసత్స్వరూప మగుధర్మ మేరీతి, బరమఫల మొసంగు భ్రాంతి గాక.

కం. ధర్మం బొకఁ డుండినచో, ధార్మికమణి వైననీకుఁ దగులునె కీడుల్?

మర్కచ్ఛేదనదుఃఖము, లర్హటచే ధర్మ ముంట యన్మతము నున్మి.

౧౯౪౬

తే. క్షీబమును దుర్బలంబు తర్కించి చూడఁ, జౌరుషము ననువర్తించి వ్యవహరించు

ధర్మ మట్లాట ఫలములు తనకుఁ దాన, యాయ నేరనిధర్మంబు నేల సలుప.

చం. కనుఁగొన ధర్మమే పురుషః కారవిశేషణభూత మైనచో

బనిగల దొక్కొ ధర్మ మని బాధలు వొందఁగ? దాని వీడి యిం

దమకను ధర్మముం గొలుచుతద్విధి జౌరుషమున్ భజంపుమి

జనవర! యన్ని కార్యములు చక్కఁబడున్ నను విశ్వసింపుమి.

౧౯౪౭

సీ. సత్యభాషణము శ్రేష్ఠం బైనధర్మ మయ్యది సల్పువాడ నం చనెదు గాని

యదియు నీచే సమ్యక్ గాచరితము గాదు, సభలోన నెల్లరు చక్కవినఁగ

నీకు రాజ్యం బీయఁగఁగి నీకొని నిర్దయుం, డై తండ్రి నిన్నిట్లుఁగఁగి లడవి కనిచె
నతని నండింపవఁగఁగి యాతని రెండవ, నుడి నల్ప నే. మనిఁగఁగి కడఁగి తీవు

తే. ధర్మ మొండెను నొండె నధర్మ మొకటి, వరఁగ నరుఁడాచరింప నిర్బంధ మేని
దేవపతి యేల మాని వధింపకుండ, యజ్ఞ మొనరింపఁడయ్యెనోఁగఁగి యార్యవర్య!

కం. కేవల మధర్మ మేనియు, గేవల ధర్మంబ యేనిఁగఁగి డొసఁగుఁ జూచి
యేవేళకుఁగఁగి నటు లది, భావించుట మేలు సౌఖ్యపదకాములకున్. ౧౯౫౧

← లక్ష్మణుఁడు శ్రీరాముతో ధనంబు సర్వార్థసాధకం బని చెప్పుట. →

సీ. నామతం బిది తండ్రి! యాయంబుగా నీకు, లభియించు ధర్మమూలంబు రాజ్య
రమ వీడి డేమమూలము పాడుచేసితి, ధర్మ మెట్లులు నిన్నుఁగఁగి దలఁగకుండు?
సర్థమూలము ధర్మఁగఁగి మది జనదత్త మా, కరములచే వృద్ధిఁగఁగి గాంచు చుండ
శైలజాతంబు లొక శైవలినులఁ బోలు, నద్దాన ధర్మకార్యములు జరుగుఁ

ఆ. గాన సకలకార్యకాండంబులకు నెల్ల, ధన మొకండె కడుప్రధాన మట్టి
ధనముఁగఁగి గతంబుఁగఁగి దలఁగంగ నెట్లు న్వ, కార్యఘాతుకునకుఁగఁగి గలదె మేలు.

కం. ధనహీనుడె బలహీనుఁడు, ధనహీనుని విడుతు రన్నదమ్ముల యేనిక
ధనహీనుఁడు తలపెట్టిన, పని వేసవియేటి నీటిపగిది నశించున్. ౧౯౫౩

తే. సౌఖ్యపరుఁ డాత్మధనము వెచ్చం బొనర్చి, శ్రమృతి సుఖార్థియై తదర్థంబు ధనము
సేకరింపఁగఁగి బావముల్ సేయు చుండు, దానఁ గల్గవత్తియై తా నశించు.

కం. కలవాడే మిత్రంబులు, గలవాఁడును బంధుజనులుఁగఁగి గలవాఁడు సుమీ
గలవాడే పురుషుం డిలఁగఁగి, గలవాడే సర్వశాస్త్రగణపండితుఁడున్. ౧౯౫౪

కం. ధనవంతుడె బలవంతుఁడు, ధనవంతుడె ధీయుతుండుఁగఁగి ధర్మాత్తుండుక
ధనికుండె మహాభాగియు, ధనికుండె మహాగుణుండుఁగఁగి ధైర్యుండున్. ౧౯౫౬

ఉ. అర్థము లేమిఁ గల్గెడు నసర్థములక మును పల్కినాడ నే
యర్థముఁ గోరి రాజ్యమునుఁగఁగి దృక్తము చేసితొ నే నెఱుంగఁగఁగి, దా
సర్థము సర్థకామములకై వ్యయపెట్టెడువాని కేదియుక
వ్యర్థము పోదు, నిర్థనుఁడసర్థముఁ గూరు ధనాభిలాషి యై. ౧౯౫౭

కం. శమముక హర్షము కామము, దమముం గ్రోధంబు దర్పధర్మంబులు స
ర్వము నివి ధనమ్ముచే భూ, రమణా! వర్తించు నిలుచుఁగఁగి రహిగాంచు ధరన్. ౧౯౫౮

ఉ. ధర్మము ధర్మ మంచు నొకఁగఁగి ధర్మమునే శరణొందువారికిక
శర్మ మిహంబునం గలుగఁగఁగి జాలదు, మేఘము లావరించినక
భర్మసమాంశుముఖ్యుఖగపాళులు¹ దోపనిభంగి, సర్వస
చ్చర్మనిదానవిత్తములుఁగఁగి చారుగుణా! విను నీకు లేవుగా. ౧౯౫౯

¹ భర్మ....పాళులు = సూర్యాదిగ్రహములు.

చం జనకుని సత్యభాషణునిఁ జల్పఁగఁ బూనితి, తత్ఫలం బిదే
 కనితివె? నీదుప్రాణములకన్నఁ బ్రియఁ భవదీయపత్నినిఁ
 దనుజుఁడు మ్రచ్చిలించెను, గతం బది యేటికి? నింద్రజిత్కృతం
 బునకుఁ బ్రతిఁ ఘటెంటు రఘుపుంగవ లెన్తు యనుజ్ఞ యి మ్మైగిన్. ౧౯౬౦
 తే. పార్థివోత్తమ! యాజానుఁ బాపముగళ!, నియమసద్యత! లేలెమ్మునిను మహాత్ముఁ
 డైనయాత్ముని నెఱుఁగ తే ఁ కకట! నీవ, యిట్లు తపియింపఁ జేయ నే ఁ నేమి నేర్చు?
 ఉ. నీకుఁ బ్రియం బొనర్చఁగ జనించిన వీడు భవత్ప్రియూపధం
 బాకట వింట రోషకలుఁ షాత్తకుఁ డయ్యెను దేవ! లంక న
 స్తోకరథాశ్వసింఘరముఁ ఁ దూర్ణచు రాక్షసనాథఁ యుక్తమున్
 బ్రాకటమత్కరోజ్ఞతశఁరప్రకరంబులఁ గూల్చి వైచెదన్. ౧౯౬౧

→ విభీషణుఁ డింద్రజిత్తుమామోపాయంబు శ్రీరామునకుఁ దెలుపుట. ←
 సీ. అని భ్రాతృవత్సలుం ఁ డగులక్ష్మణుం డన్న, నూరార్చుచుండఁగ ఁ నుచితరీతి
 గుల్మముల్ దీరిచి ఁ కుంజగసేవితి, యూధపథంగిని ఁ నుగ్రు లైస
 సచివులు గొల్వ నాఁస్థానంబునకు విభీషణుఁ డరుదెంచి బాఁష్టములు రాల
 వగచులక్ష్మణు నున్నవానరులను లక్ష్మణాంకాశ్రితుని వ్యసనార్తు రాముఁ
 ఆ. గాంచి వగచి యేమిఁకతము దీనికి ననఁ, గనుల మిగులనీరు ఁ కార్చికొనుచు
 నతనిఁ గపుల భాస్కఁరాత్మజుఁ జూచుచు, లక్ష్మణుండు పలికె ఁ సూక్ష్మఫణితి.
 కం. హత యయ్యె నిపుడు ధరణీ, సుత యింద్రజిచే నటన్న ఁ నుద్దులను మరు
 త్సుతుఁడు వచించిన రాఘవుఁ, డతిదుఃఖముచేత మూర్ఛ ఁ నందె మహాత్మా!
 చం. అని వచియించులక్ష్మణుని ఁ నాఁగి విభీషణుఁ డిట్లు పల్కు నో
 యనఘ! మరుత్తనూజానుడి ఁ యంబుధి యింకె నటన్నరీతిగా
 మనమున నమ్మరాదు, నురఁమర్దనుచిత్తము నే నెఱుంగుదున్
 జనకజవల్ల, నత్తరుణిఁ ఁ జంపఁడు నొంపఁడు నమ్ము రాఘవా!
 ఉ. ఎంతయు వేడినాఁడ మనుఁజేశ్వర! యాతనిమేలు గోరి భూ
 కాంతతనూజ వీడు మని ఁ కర్ణము లీయఁడు నాహితోక్తికిన్
 శాంతము దానభేదములు ఁ జాలము దండము వీన నేరికిన్
 బొంతను బోయి చూచుటకుఁ ఁ బోలదు పో జనకాత్మసంభవన్. ౧౯౬౨

→ ఇంద్రజిత్తు నికుంభిల యాగముఁ జేయువార్త }
 విభీషణుఁడు శ్రీరామునకుఁ దెలుపుట. ←

సీ. ఐన నీకృతిచేత ఁ నగులాభ మే మన్న, మోహపఱిచి కపిఁవ్రాహ్మణములను
 గ్రూగుఁ డై చైత్యనికుంభిల రావణి, హోమంబుఁ జేయుచు ఁ నున్నవాఁడు

అది పూర్ణమైనచో * నమరాదులకు నైనఁ, గలన నజయ్యుండు * కాన వాని
 విక్రమక్రమమును * విఘ్నముఁ గావించ, వానరవర్యులఁ * బంపవలయు
 ఆ. మాయఁ బన్నినాఁడు * మనుజేంద్ర! సత్యంబు, వేల్చి ముగియుమున్న * వీరవరులఁ
 గపులఁ బంపు మందుఁ * గారణ హీన మా,వగపు మాను రామభద్ర లెమ్ము.
 కం.వ్యసనమున మునుఁగుని న్గని, పసచెడె సైన్యంబు శోకభరమున మాతో
 వెన సౌమిత్రిని బంపుము, కసి తీరఁగ నీతఁ డతనిఁగం డ డఁగించున్. ౧౯౬౮
 ఉ. శూరుఁడు లక్ష్మణుండు బలఁసూదనవైరినవంబుఁ దొల్త దు
 ర్వారశరంబులం జెఱిచి * హనివధించును వెండి, శత్రుసం
 హారమునం దుపేక్ష దగ * దానతి యిమ్ము సుమిత్రవట్టికి
 వైరి సమాప్తకర్ముఁ డయిఁనన్ విబుధాళికి నే నసాధ్యుఁ డౌ. ౧౯౬౯

↔ { ఇంద్రజిత్తును జంప లక్ష్మణుఁ బంపు మని
 విభీషణుఁ శ్రీరాము వేడుట. } ↔

కం.సవమారఁ దీరె నేనియు, దివిజారిసుతుండు దివి నదృశ్యుం డగుచున్
 బవగ మొనరించుఁ బడపడి, యవనీశ్వర! యతని గెల్వ * నమరుల పశమే.
 చం.అనవుడు దుఃఖితప్తమతి * యానరపాలవరేణ్యుఁ డానుడుల్
 వినియు గ్రహింపలేక ధృతి * వెండియుఁ గైకొని లేచి యిట్లనున్
 విన మదిఁ గోరెదన్ దనుజవీర! వచింపుము క్రమ్మఱంగ నీ
 వనినహితోక్తు లన్న మహితాత్మకుఁ డాయసురేంద్రుఁ డిట్లనున్. ౧౯౭౧
 కం.నీయానతిఁ గొని చని యా,యామెడలన్ నిలిపి సేన * లన్నియును యథా
 న్యాయంబుగ విభజించితిఁ, జేయంగలయంతవట్టు * చేసితి సధిపా! ౧౯౭౨
 ఉ. నామన వాలకింపుమి మనంబున హేతువు లేనియార్తి మీ
 రీ మెయి సంతపింప నన * నేటికి మాదురవస్థ దేవ! మా
 యామయశోకమున్ విమతహర్షకరంబును వీడి నమ్మద
 స్థాయిఁ బరాక్రమంబుఁ గొని * శాత్రవులం బరిమార్చు జూడుమా. ౧౯౭౩
 ఉ. జానకిఁ గ్రమ్మఱం గొనఁగ * స్వాంతమునం గలదేనిఁ ద్రుంపుమి
 దానవపాళినెల్ల, నలదానికి నే నుపమన్ వచించెదన్,
 వానగసేనతోడ రఘువర్య! నికుంభిల కిప్పు పంపుమి
 యీనెఱబంటు లక్ష్మణుని * నీయన రావణిఁ ద్రుంచుఁ బోరిలోన్. ౧౯౭౪
 తే. మండలీకృతభీమకోదండుఁ డగుచు, భండనంబున నీతఁ డుద్దండవృత్తి
 గం డడంచును నిజభుజాచండిమమునఁ, గాండకాండవ్రయుక్తి నాఖండలారి.

చం.దశముఖనందనుండు మహితం బగుఘోరతపం బొనర్చి బ్ర

హ్లాశిరము నస్త్ర మభ్రచర • మైనతురంగతతిన్ వరంబుగా

దశరథనందనా! పడసె • దామరసోదరుచేత, దాన నా

నిశిచరుఁ డేగినాఁడు క్రతునిర్వహణైకమనస్కుఁ డై నృపా!

౧౯౭౬

చం.బలఁగము చుట్టునుం బలియ • వాఁడు నికుంభిల కేగినాఁడు,వాఁ

డలసవమున్ ఘటించి యనికై యరుదెంచిన మమ్ము నెల్లరం

దలఁపుము చచ్చినా రని, సిఁతామహాఁడుం గ్రతువిఘ్నకర్తయే

బలరిపువైరినిం దునుముఁవాఁ డని చెప్పె వరంబు నిచ్చుచోన్.

౧౯౭౭

కం.కావున వానిం దునుమఁగ, నీ వనుమతి యిమ్ము జానఁకీశ్వర! కలనన్

రావణి తెగ హితతతితో, రావణుఁడుం జచ్చినట్ల • రామా! యనుడున్. ౧౯౭౮

చం.తెలియనివాఁడఁ గాను సుమతీప్రవరా! యలవానిమాయలున్

బలము జనంబు, వాఁడు కడుఁబ్రాజ్ఞుఁడు, బ్రహ్లాశిరం బెఱుంగు, వే

ల్పుల జలధీశు నైనఁ బొరిపుచ్చఁగ నేర్చు రథస్థుఁ డై, దివిన్

జలధరసంస్థవాఝ్కగతిఁ • జక్షు రగోచరుఁ డై చరించెడిన్.

౧౯౭౯

→ ఇంద్రజిత్తును జంప శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణుని నికుంభిలకుఁ బంపుట. ←

సీ. అన దురాత్ముం డైనఁ యనురేంద్రనందను,బల మెంచి యనుజుతోఁ • బలికె నిట్లు

లన్న! సుగ్రీవునిఁ యఖిలసైన్యముతోడఁ, బవనజముఖియాధఁపతులతోడఁ

జాంబవంతునితోడఁ • జని జాపిరము లేక, మడియింప వయ్య యాఁమాయతాని

నరుదెంచు నీమహితాత్ముఁడు మంత్రులతో విభీషణుఁడును • దోడుగాఁగ

ఆ. నతనిసవనతలము • నితఁడు చూపు నటన్న, నద్భుతోరువిక్రమాఘ్యుఁ డైన

లక్ష్మణుండు హేమఁలసితచాపముఁ గేలఁ, గొన విభీషణుండు • గొనియె నొండు.

కం.సన్నద్ధుం డై కవచంబు న్నిశితతరాసిబాణములు గైకొని తా

నన్నపదంబుల వ్రాలి ము,దున్నతి నచియించి నిజమహోద్యమ విధమున్.

ఉ. ఇప్పుడు మత్కరోజ్ఞుత శిఁతేషువు లాదశకంఠపుత్రుమే

నొప్పుగఁ దూటి పుష్కరిణి • పూహములై చొరఁబాటునంచలై

తొప్పులుదోరలై పడెడిఁ • దూర్ణము లంకపయిన్ మహాత్త! వాఁ

డిప్పుడు మచ్చరాహతి మహిం బడు దారితసర్వగాత్రుఁ డై.

౧౯౮౨

చం.అని వచియించి రావణివధాభిరతిన్ వలగొంచు భక్తి రా

మునిచరణాంబుజంబులకు • మ్రొక్కి విభీషణుతోడ నంజనా

తనయునితోఁ బ్లవంగమవిఁతానముతోఁ జనువాఁడు జాంబవం

తునిబలఁగంబుఁ గాంచి నడిఁత్రోవను దానిని గొంచు నేగుచున్.

౧౯౮౩

చం.చని చని దూరమందుఁ గనె ♦ శస్త్రభయంకర మై విశాల మై
ఘనతరకేతనోగ్ర మయి ♦ గాఢజవం బయి దీప్తిమంత మై
కనుఁగొనఁ గారుమబ్బునకు ♦ గాదిలిచుట్టము నై రహించు నా
దనుజవరేణ్యుసేనఁ, గని ♦ దారుణకార్తుకదండహస్తుఁ డై.

౧౯౮౪

తే. పవనతనయునీతోడను ♦ వాలితనయు,తో విభీషణుతోడ నధూర్తయజ్ఞ
మబ్జజునివాక్యవిధమున ♦ హతము సేయ, సిద్ధపడి యుండె నప్పు డాసేనఁ జూపి.

→ విభీషణుఁడు లక్ష్మణునకు నింద్రజి త్తుండుచోటు చూపుట. ←

కం.బాధక మరులకు నై హిత,సాధక మారీతిఁ బలికె ♦ సౌమిత్ర! ద్విష
ద్యోధులయూధముఁ గనుము ప,యోధరసీలంబు దానిఁనుగ్రశరములన్. ౧౯౮౬
ఉ. పాయలు పాయఁ గొట్టు నుది ♦ పాసినయంతనె తోఁచువాఁడు డై
తేయధవాత్తనంధనుఁడు ♦ ధీగుఁడు క్రూరుఁడు వంచకుండు దు
ర్జ్ఞేయపరాక్రముండు ఖలఁశీలఁడు సర్వజగద్భయంకరుం
డాయధముండు సేన నడుఁమంతరమందు సవంబు సల్పెడిన్.

౧౯౮౭

కం.అనవుడుఁ బిడుగులఁబోలిన,ఘనశరముల లక్ష్మణుండు ♦ కడిమిం గురిసెన్
వనచరభల్లుకసంఘము, చని గవిసెన్ శైలభూజఁసాధన మగుచున్.

౧౯౮౮

→ కవు లింద్రజిత్యేనలతోఁ బోరుట. ←

చం.కలఁగక రాక్షసుల్ ముసలఁఖడ్గపరశ్వధతోమరాదులన్
బలిముఖసేనఁ దాఁకుటయు ♦ వారికి వీరికిఁ బోరు ఘోర మై
యులివె పురంబునల్గడల ♦ నుద్దవిడిం గలసెన్, నభంబు సం
కుల మయి తోఁచె నుద్యదసిఁకుంతశరాద్రిమహీజపూర్ణ మై.

౧౯౮౯

మ. తమపై భీకరశస్త్రముల్ గురియుచున్ ♦ దర్పించుకీనాశసం
ఘములం గీశులు వృక్షభూమిధరసంఁఘాతంబులం గూల్చి దు
ర్దమదోశ్చండిమ చాటుచున్ శలభవాఁరం బోయనన్ మూఁగి సం
తమసాకారచమూసమూహముల ఛిఁన్నంబై చెడం గూల్చినన్.

౧౯౯౦

కం.వారల మునుమున నిలువఁగ, నేరక రాక్షసులు చెదర ♦ నిజసైన్యము డై
న్యారంభముఁ గని వేలిమి,కారియమున్ విడిచి లేచి ♦ కనలున వచ్చెన్. ౧౯౯౧
సీ. వృక్షాంధకారంబు ♦ విడిచి వెల్పుల వచ్చి, మహితరోషంబున ♦ మండిపడుచుఁ
బూర్వకల్పితరథఁమును నధరోహించి, కాలాభనిభుఁ డుగ్రఁకార్తుకంబుఁ
గొనుచు రక్తాక్షుఁ డై ♦ క్రుద్ధాంతకునిఁ బోలి, తరలిన లక్ష్మణుఁ ♦ దాఁక నున్న
బలము లాతనితేరు ♦ బలసి నిల్చుండిన, నీలోన రావణి ♦ యెఱుక పడమి

ఆ. మారుతాత్మజుండు † మందరతుల్యుండు, కల్పనహ్నిఁ బోలి † కాల్పఁ బొచ్చె
వృక్షహస్తుఁ డగుచు † నెగచి యరాతుల, రూపుమాపె నసమఁదూక్షవృత్తి.

↔ హనుమంతుఁడు రాక్షసుల నాశ మొనర్చుట. ↔

సీ. జవనాధికుం డగు † పవమాననుతుఁ దాఁకె, బలలాశినంఘముల్ † భయదభంగి
శితశూలపాణులు † శితశూలధారలఁ, గరవాలహస్తులు † ఖడ్గములను
బట్టిసాయుధకరుల్ † పట్టిసాయుధముల, శక్తిప్రయుక్తుల † శస్త్రధరులు
పరిఘముద్గరగదా † పరశుశతఘ్నుల, భిండిపాలంబుల † భీమభంగిఁ

తే. దలములను ముష్టులను రేఁగి † తాఁచు చుండ

నరకు గొన కేమియును వాని † జదును చేసి

వీన్లు పెంటలు గావించె † భీషణాహి

తాహితార్క్ష్యుండు గంధవఁహత్తజుండు.

౧౯౯౩

చం. ఎదిరెడురాక్షసోత్కరము † లేయుశరంబుల లోఁగ కేమియున్

గదనము సేయుచున్న బలి † గాడుపుపట్టిని జూచి సారథి

పదిలముగాఁగఁ బోగునల † వానరుపై మన తేరు పోవ ని

మ్మైదుర కుపేక్షచేయ బల † మెల్లను ద్రుంచు నతండు సు మ్తనన్.

౧౯౯౪

↔ ఇంద్రజిత్తు హనుమంతు నెదుర్చుట. ↔

ఉ. సారథి యట్లసేయుటయు † సాయకసంహతి ఖడ్గవృష్టులన్

దారుణపట్టిసంబుల ని † తాంతజవంబున శూలకోటులన్

మారుతి ముంచె, గేసరికు † మారుఁడు వానిని బాయఁ దట్టి యా

క్రూరునితోడ నిట్లనియె † రోషము వేషముఁ గొన్న కైవడిన్.

౧౯౯౫

శా. ఓరీ దుష్టనిశాట! దుర్మతి! రణో † ద్యోగంబునన్ నీవునున్

శూరుం డేనియు రమ్మ యుద్ధమునకుం † జొక్కంపురీతిన్ బలో

దారున్ మారుతిఁ దాకి ప్రాణములతో † దైత్యేంద్రపుత్రా! మఱిం

బోరా దెట్లు నియుద్ధకేళికిని రా † పో చూచెదన్ నీగతిన్.

౧౯౯౬

చం. ఎసఁగిననాదుపోటు సహి † యించినచోఁ గద నీచ! బంట వం

చసమున ధిక్కరించుపవ † నాత్మజు నేయ శరాసనంబుఁ దా

మసేలక యెత్తుచుండ శత † మన్యుజితుండు సురారి వాఁడె యా

దెసఁ గను మంచుఁ జూపె నిసి † ద్రిష్టురితేఁడు సుమిత్రపట్టికిన్.

౧౯౯౭

కం. కవిసినవాఁ డనుమపయిన్, జవమునఁ జని నీదుతీవ్ర † శరముల వానిన్

భువిఁ గూల్పు మంచు గర్జా, రవు ధరనిభు భీమబలుని † రావణిఁ జూపెన్. ౧౯౯౮

↔ { విభీషణుడు లక్ష్మణునకు నింద్రజిత్తు యజ్ఞముచేయు } ↔
నయగ్రోధముఁ జూపుట.

ఆ. చూపి యిట్లు ముదము • నుబ్బుగ లక్ష్మణుఁ
దోడుకొంచుఁ బోయి • తూర్ణగతిని
ననతిదూర మొందు • వనముఁ బ్రవేశించి
యందుఁ గానిపించె • యజ్ఞవిధము.

౧౯౯౯

సీ. సౌమిత్రి మేచక • జలదసంకాశంబు, ఘోరరూపంబు నయగ్రోధ మిదియె
దైతేయనుతుఁ డిందు • భూతబలుల్ దీర్చి, హోమంబు సాగించి • యుద్ధమునకు
వచ్చు వచ్చినను నే • వారి కదృశ్యుఁడై, సంగ్రామ మొనరించుఁ • జటులబలుఁడు
వధియించుఁ గొందఱ • బంధించుఁ గొందఱ, జిత్రవధము నల్పు • శత్రువరుల

ఆ. మరల నింద్రజిత్తు • మట్టి డాయఁగ నీక, తేరితోడ సాశ్వ • సారథిగను
బిలుకు మార్పు మన్న • నలరుచు లక్ష్మణుం, డల్లెయనుచు మీఁపె • ననమగుణము.

ఆ. అగ్ని వర్ణ మైన • యరదంబుపై నెక్కి, కవచి ధన్వి ధన్వజయు • ఖడ్గి యగుచు
రావణాత్మజుండు • గ్రక్కున నటకు రాఁ, జండకోపి లక్ష్మ • ణుండు పలుకు. ౨౦౦౧
కం.వచ్చితి వెదకుచు నీకై, యిచ్చటికి రణాతిధేయ • మిమ్మా నిను నే
నిచ్చగఁ బలిచెద రమ్మా, కుచ్చితుఁడా! నీదుమాయ • కొనసాగ దిశన్. ౨౦౦౨

↔ ఇంద్రజిత్తు విభీషణు నధిక్షేపించుట. ↔

కం.అనఁ దత్పరిసరవర్తిని, బినతండ్రి విభీషణాఖ్య • వీక్షించి యనున్
మన మెరియఁగ గోపంబునఁ, గనుఁగన నిప్పుకలురాల • గర్వం బెనఁగన్. ౨౦౦౩

కం.రూక్ష! యిటఁ బుట్టిపెరిగితి, సాక్షాదనుజఁడవు నాదు • జనకునకును నో
రాక్షస! పినతండ్రివి ప్రత్యక్షపుద్రోహంబు తగునె • తనయుని పట్లన్? ౨౦౦౪

ఉ. చుట్ట మటన్న మాట యది • నున్న, స్వజాత్యభిమాన మేని క
న్నట్టదు, స్నేహభావమొ యభావము, లేదు ప్రమాణబుద్ధి యే
గట్టిడి! ధర్తచింతనము • కానఁగ రాదుగ, దుష్టబుద్ధి! నో
బుట్టినవాఁడ టన్నమతి • పుట్టునె నీకును ధర్తదూషణా! ౨౦౦౫

కం.తనవారి విడిచి పరులం, బనివాఁ డయి కొలుచు నీయ • వస్థం గని న
జ్ఞననిందనీయ! నీయెడ, మన మతిదుఃఖంబుచేత • మఱిగెడుఁ గుమతీ! ౨౦౦౬

కం.ఎక్కడి స్వజనావాసం, బెక్కడి పరజనులసేవ • యీమాత్రము నీ
కక్కట భేదము తోఁపద, చక్కఁగ నీచులకు బుద్ధి • చతురత గలదే? ౨౦౦౭

కం.తనవార లగుణలేనియు, ఘనగుణములచేతఁ బరులు • గ్రాలిర యేనిన్
గన నుత్తము లగుణలెయగు తనవారలె, పరులు పరులె • తధ్యము కుమతీ!

కం.తమవారి విడిచి పరపక్షముఁ గొల్చెడివారు స్వజనసంఘము నిర్మా
లము గాఁగఁ బిదపఁ దామును, విమతులచేఁ జెడుట నిజమువెంగలివిత్తా.
కం.దయ యన్న మాట లే కిటు, నయహీనా! తెగితె యింతనాశపుఁబని కీ
క్రియ ఘోరకృతికి నెవ్వఁడు, మెయికొనుఁ జుట్టమవు నీవు ధ మిగిలినఁ దండ్రీ!

→ విభీషణుఁ డింద్రజిత్తునకు సమాధానముఁ జెప్పుట. ←

తే. అనుడు నాయన్నకొమరున ధ క నె విభీషణుండు రాక్షసనాథనుతుండ! యనయ
శీల! నాశీల మెఱుఁగనిశీల నేల, నదర? గౌరవవశమునఁ ధ బదర వలదు ౨౦౧౧
కం.జననము క్రూరాసురకులమున నైనను నేమి? గుణమె ధ ముఖ్యము గాదా
జనులకుఁ? గావున గుణమున, వినరా రాక్షసుఁడఁ గాను ధ వేమాలులకున్. ౨౦౧౨
కం. రుచియింపవు దారుణములు, రుచియింప దధర్త మెపుడు ధ క్రూరుఁడ! నాకున్
గుచరిత్రుఁ డన్న యెవ్వఁడు, వచియించుఁ బొకాలు మనుచు ధ భ్రాత౯ సభలోన్?
కం.ధర్తవిహీనునిఁ గల్గవ,కర్తునిఁ గరగతముఁ బాముకరణిని విడి స
త్తర్తుం డిహమునఁ బరమున, శర్తంబుల ననుభవించు ధ జాల్కుఁడ వింటే. ౨౦౧౩
కం.పరధనములఁ బరదారల, హరియించుట హింస యీదుఁరాచారంబుల్
పురుషుఁడు మండెడుగేహము, కరణిన్ విడనాడవలయుఁ ధ గలుషాత్తుకుఁడా!
కం.పరవిత్ర మపహరించుట, పరదారలఁ గోరు చుంట ధ స్వసుహృత్తతి ని
ర్భరసంశయ మీమూఁడును, దురితాత్త! వినాశ హేతుఁదోషంబు లగున్. ౨౦౧౪
చం.విను మునికోటిహింసనము ధ వేల్పులతో నెడ లేనిపోరులున్
గనలును బద్ధవైరమును ధ గర్వము నన్యలమేలు సైఁపమిన్
మనుగడ సర్వసంపదలు ధ మా న్చెడిదోషము లివ్వె యన్నయం
దనయము నిల్చి డాఁచె సుగుఁగానళిఁ గొండను మేఘముల్వలెన్. ౨౦౧౫
కం.ఈదోషము లుండుటచేఁ, గాదే నాయన్న నీదుఁకన్నయ్యను నే
మోదమున విడుచు టిలపై, లే దీపురి నీవు లేవు ధ లేడు జనకుఁడున్. ౨౦౧౬
కం.అతిమానీవి బాల్కుడవు, న్నతిహీనుఁడ వెఱుఁగ వీ నఁగంకువ వైవ
స్వతపాశబద్ధుఁడవు నీ,మతిఁ దోఁచినదెల్ల వదరుఁమా వైధేయా! ౨౦౧౭
ఉ. చేటు ఘటిల్లే నీ కిపుడు ధ చేసె డిదే మిఁక నీవు? రిత్తవా
కాటులతోడ నే మగును ధ గ్రమ్మట మట్టిని జేర లేవు, సం
స్ఫోటమునందు రాఘవులఁముంగల జీవమునిల్ప లేవు, నీ
కూటరణంబు చెల్ల దిఁకఁ ధ గూల్చును లక్షణు, డిప్పు ని న్ననిన్. ౨౦౧౮
చం.చని యొనరింపుమీ యమునిఁసరియమినిన్ నిజదేవతార్చనన్
దనుబల్ల మంతయున్ సకలఁదారుణశాస్త్రములున్ వ్యయంబుగాఁ

బొనరువుమీ, సుమిత్రనుతుభూరిశరాళికి గోచరుండ వై
చనుటయ కల్ల యిమ్మెయిని ధ సైన్యము నీవును లంకలోనికెన్.

౨౦౨౧

→ ఇంద్రజిల్లక్షణులసంభాషణము. ←

సీ. అనవుడు నామాట ధ లాలించి కోపించి, యున్యతాయుధుఁ డయి ధ యుగ్రవృత్తిఁ
బ్రలయాంతకునిఁబోలి ధ భయదచాపం బెత్తి, కఱకుబాణంబులు ధ కాంతు లీన
దృఢరథస్థితుఁ డయి ధ తేజుచే దీపించు, నుదయాద్రిగతభాను ధ నొప్పు గలిగి
హనుమంతుమూఁపువై ధ నాసీనుఁ డగువాని, సౌమిత్రి శత్రుహింసనసమర్థుఁ

ఆ. గాంచి యను మదీయఁకార్తుక ప్రవిముక్త, ఘోరదుస్సహాశుఁగోరువృష్టి
మింట నుండి కురియ ధ మిడికెద రేగతిఁ, జూడు నీవు నీదుఁతోడివారు. ౨౦౨౨

ఉ. ఇప్పుడు నిన్ను నీబలము ధ నెల్లను మత్కరముక్తబాణముల్
గప్పి దహించుఁ దూలికలఁ ధ గాల్చెడునగ్నినిబోలి లక్ష్మణా!
యిప్పుడె మీర లందఱును ధ నేగెద రొక్కటఁ గాలుప్రోలికి
దప్పక మల్లఘుప్రదరఁదారుణవృష్టుల నోర్చు నెవ్వఁడో. ౨౦౨౩

చం. మఱచితి వేమొ లక్ష్మణుఁడ ధ మత్పవిత్రుల్యకలంబధారలన్
గొఱ కొఱ యూర్పుతోఁ దెలివి ధ గోల్పడి ధారిణిఁ ద్రెల్లి యుండుటన్
మఱవక యున్నచో యమునిఁమందిరముం జనఁ గోరి వచ్చి తో
కఱకరిసర్పముం జెనయఁగా నిట వచ్చితి వే మొ బేల వై. ౨౦౨౪

కం. అనవుడు నభీతవదనుండును గ్రోధియు నగుచు లక్ష్మణుఁడు పల్కెను జే
తనుగానిపగ్గె లాడితి, పని దీర్చి వచించువాఁడు ధ ప్రాజ్ఞుం డెందున్. ౨౦౨౫

ఆ. పనికిరానికొన్ని ధ పలుకులు పలుకుచు, నేరి కలవిపడనిఁకారియములఁ
జలిపినట్ల చెప్పి ధ సంతోష పడియెదు, ధన్యతముఁడ ననుచు ధ దాశకంఠి! ౨౦౨౬

కం. ఏరికిని గోచరింపక, యారే యుద్ధమున మఱిగి ధ యటు లొనరింపన్
బారుష మెచ్చెనె? యదియును, జోరునిమార్గంబు గాక ధ శూరుని విధమే?

కం. నీశరపథమున నిల్చితి, నాశరవర! నీవు దొల్లి ధ యగపఱచినబా
హుశక్తిఁ జూపుమీ కన, నాశించితి ఫలము గలదె ధ వ్యర్థోక్తులచేన్. ౨౦౨౭

→ ఇంద్రజిల్లక్షణయుద్ధ ప్రారంభము. ←

ఉ. నావుడుఁ గోపఘూర్ణ నయఁనద్యయుఁ డై నిశితాశుగంబు లెం
తేవడిఁ బైపయిం దెఱపి ధ నింతయు నీక మహాదృఢతంబుగా
రావణి వైచె, వైచినశఁరప్రకరంబులచే విధూమ మా
పావక మో యనం బొలిచెఁ ధ బార్ధివుఁడున్ శతజార్ద్రగాత్రుఁ డై. ౨౦౨౮

ఉ. దానన పొంగి తీర్చితే గదా కెలసం బని రాక్షసుండు గ

ర్జానినదాగ్ధటిన్ నభము ధ్రువ్యుగఁ జేయుచుఁ బల్కు లత్తణా!

మానితమధ్ధనుర్గళితః మార్గణకుండలిమండలంబు నీ

ప్రాణసమీరణంబుల దురంబున నిప్పుడు గ్రోలుఁ జూడుమీ,

౨౦౩౦

కం. నక్కలు డేగలు గ్రద్దలు గ్రీక్కిటీయుచు వ్రాలి, నావఃరిష్టశరములన్

దిక్కటి కూలిననిన్నుం, బొక్కలు పొడుచుచును దినుతఁ ధోరుచుఁ దమలోన్.

చం. కవచము తున్నులై ధనువు ఖండిత మై పరిధూతశీర్ష మై

దెవి పడియున్నదుష్టుని నధీరుని భక్తవరేణ్యు డత్రబం

ధువు నినుఁ జూచుఁ బో పరమదుర్జతి రాముఁ డటంచుఁ బల్కు నా

పొవరుఁ దుటారపు న్నుడికి ధూవరుఁ డాడు సహేతుకోక్తులన్.

౨౦౩౧

కం. పలువా! వాగ్బల మేలా, పలికితి వెది నీవు సలుపువాడ వటంచున్

సలుపుగ నది దీరిచి, కీర్తులఁ బొండఁగ రాదె రిత్తః మాషణ మగునే? ౨౦౩౩

కం. అగ్గించు కొనెడు దేనిని, నిగ్గింపక మున్న నీవ ధిష్ఠురచరితా

యెగ్గింపుము నీపల్కిన, పగ్గెలు నెఱవేర్చి నమ్మువాడను నేనున్.

౨౦౩౪

కం. కఱకులు ప్రేలక యేదియుఁ, గొఱతల నిడఁబోక పొగడుకొనకే నిపు డీ

కఱకుశరంబుల నీతల, నొఱగించెద నేల నాడు నొఱపు రహింపన్

౨౦౩౫

కం. అని యాకర్ణాపూరిత, నునిశితశరపంచకంబుఁ జొప్పించెను న

ద్దనుజనియురమున నవి వెలిఁ, గెను తొమ్మునఁ దీవ్రకరునిఁ కిరణముఁ లనఁగన్.

తే. దాన రావణి నొచ్చి నితాంతరోష, కలితుఁ డై వైచె మూఁడుమార్గణము లుఱక

రాముతమ్మునిమీఁదఁ బరస్పరజయ, వాంఛలను బోరి రిద్దఱు వారితముగ.

ఉ. ఇద్దఱు విక్రమాన్వీతులు ధిద్దఱు భూరిభుజాబలాధున్ లా

యిద్దఱు సుప్రసిద్ధులును ధిద్దఱు శస్త్రవరాస్త్రకోవిదుల్

తద్దయు దుర్జయుల్ హరిపదంబునఁ బోరుగ్రహంబు లట్టిరై

యుద్ధిగఁ జెంగిపోక రణముగ్రతఁ జల్పిరి దుష్పథర్షణుల్.

౨౦౩౬

కం. సింగము సింగముఁ డాఁకిన, భంగిని బెనఁగిరి నితాంతఃపారుషయుతు లై

లొంగక నడలక నిర్జర, పుంగవశృత్రు లన మనుజుఁ పుంగవదనుజుల్.

౨౦౩౭

ఉ. బండ్లొరు మీఱుసంతసము ధిబండ్లొరు మీఱెడిసాహసంబు దా

రొండ్లొరు మీఱుశౌర్యమును ధిబండ్లొరు మీఱురణాభిలాష ము

ద్దండధనుఃకళానిపుణతల్ శరవేగము మీఱు చుండఁగా

నొండ్లొరు ముంచి రుగ్రమహితోగ్రకలంబకదంబకంబులన్.

౨౦౪౦

ఉ. ఒక్కరుఁ డేయుమార్గణము ♦ లొండొకగుం డెడఁ ద్రుంచి వైచు వే
తొక్కఁడు వేయులోన మఱి యొక్కఁడు ముంచు శరాళి నిట్లు దా
రెక్కువ తక్కువల్ దొడర ♦ కేడ్డెట శంబరవాసవాభు లై
మిక్కిలి తెంపు పెంపునను ♦ మేటిలి పోరిరి జల్లజంపు లై.¹

౨౦౪౧

→ ఇంద్రజిత్తు లక్ష్మణబాణంబులచే నొచ్చుట. ←

సీ. శ్రవణావతంసితః జ్యాలితకుం డయి, సౌమిత్రి క్రుద్ధభుజంగ మనఁగ
నిట్టూర్చుచును గడుఁ బెట్టిదంబుగ నొక్క, దొడ్డనారసమును ♦ దొడిగి యేయఁ
గద్దుణటంకృతిఁ దావనసమాకర్ణ, నంబునమోము తేజంబు వాయ
వెల్లనెల్లనయయి ♦ డిల్ల పాటున శక్ర, వైరి లక్ష్మణమోము ♦ వంకఁ గనిన

ఆ. వానినిధ మెఱింగి ♦ ప్రథనసంయుక్తుఁ బృ

ధ్వీతలేంద్రజని విభీషణుండు

చేరి వైరియందుఁ ♦ జహ్నుముల్ గన వాఁడు

చెడుట నిదము త్వరయుఁ ♦ జేయ నయ్య.

౨౦౪౨

ఆ. అనుడు నగ్నిశిఖిల ♦ కనుఁగుఁదోఁబుట్టు లౌ, వాలురంపగములఁ ♦ బాఁపపిండు

పుట్టలోనఁ దూఱుఁ పొలుపున నాతని, మేను దూఱి నేసె ♦ మెత్తఁబడక. ౨౦౪౩

మ. బలభిత్సాధనతుల్య బాణచయసంస్పర్శంబునక వాఁడు వ్యా

కులసర్వేంద్రియుఁ డై జడుం డయి వ్యధాఁకుంతీభవత్కార్యుఁ డై

కలనక మేడ్పడి యుండి తెప్పటిలి నిఁష్కంపప్రభావాఘ్య ను

జ్వలతేజక నృపసూతిఁ గాంచి యనె వాఁచాగర్వ మేపారఁగన్.

౨౦౪౪

చం. తొలిదినసంబుయుద్ధమున ♦ ధూళిని బ్రుంగుచు నేలఁ బొర్లఁగా

బలితపుశస్త్రపాశముల ♦ భ్రాతల మి మ్మటు కట్టివైచుటల్

తలఁపున లేదె? లేమిఁ గద ♦ దార్కొన వచ్చితి నన్నుఁ బోరిలోఁ,

బిలుచుచు నున్నదో యమునిఁ పీ డటుగా కిటు వచ్చువాడవే.

౨౦౪౫

కం. ప్రథమదినంబున జరిగిన, ప్రథనంబున నాబలంబుఁ ♦ బరికింపనిచోఁ

బ్రథితంబుగఁజూపెద ని, ర్థధితుని నినుఁ జేసి నిమిషఁ మాత్రము నిలుమీ. ౨౦౪౬

చం. అని శరసప్తకంబున నృపాత్మజునిం బదిటక మరుత్సుతుక

బెనుఁగినుకక విభీషణునిఁ విభీషణ బాణశతంబునక దళా

న్యూనితనయుండు వైచుటయుఁ ♦ జూచి సుమిత్రసుతుండు చీరికేక

గొన కవి నవ్వు చివ్వియ యొఁగో యరులం బస దూలఁ జేసెడిన్.

౨౦౪౭

ఉ. లెక్కయె పొ మ్మటంచు నవఁలీల శరంబులఁ గ్రుమ్మ నాతఁడుక

జిక్కఁగ నేయు బాణములు ♦ చిందఱనందఱ నేయు చిల్లునుక

¹ జల్లజంపులు = సాహసులు.

రక్కసుఁడా! భవచ్ఛితశఃరంబు లొకో యివ్వి యిట్టివానిఁ దా
నుక్కరిశత్రువుకొ వయిచునో యెవఁ జేనియు గెల్వఁ గోరినన్.

౨౦౪౮

తే. లఘువులును నల్పవీర్యముల్రాక్షసుండ!

త్వచ్ఛరంబులు వ్యథ లేదు, తగులు చున్న

నిట్టివానిని నేయునే, దిట్టబం ట

టంచుఁ గవచంబు ప్రయ్య శఃరాళిఁ గురిసె.

౨౦౪౯

←→ ఇంద్రజిత్తులు ఘోరంబుగఁ బోరుట. ←→

ఉ. ఆవిశిఖోగ్రసృష్టికిని, హాటకభూషేతవర్గ మంతయుకొ

వావిరి తున్న తున్న లయు, వ్రాలె రథంబున మింటనుండి వే

వే పసుధం దొరంగునుడుబృందములో యనఁ గృత్తవర్షుఁ డై

రావణి బాణవిద్ధుఁ డయి, రాజిలె నట్లు ప్రయాథశైల మై.

౨౦౫౦

ఉ. అంతఁ బరస్పహస్రభయదాంబకవృష్టి సుమిత్రపట్టిమే

నంతయుఁ గప్పి నిస్తులితమైనతనుత్రముఁ ద్రుంచి వైచి య

య్యంతకభీకరుండు కృతి, కష్ట ప్రతికొ ఘటియించె, నిట్లు ల

త్యంతరుషావశాత్తు లయి, యన్నెఱజోదులు సాటిదీటుగన్.

౨౦౫౧

కం. పోరుచు నన్యోన్య్యాశుగ, దారితసర్వాంగు లగుచుఁ, దడయక జయముం

గోరుచు నెత్తురుగార్చుచుఁ, గారణ¹ నూర్చుచును దీర్ష, కాలము పోరన్.

౨౦౫౨

చం. తనువుల నూటకాల్వలవిధంబున నెత్తురు గాఱ గర్జలకొ

నినుచుచు ఘోరరూపముగ, నింగిపయోధరసంచయంబు మా

డ్కిని శరసృష్టులం గురిసి, కీడ్పడకేమియు గాసి లేక య

ద్దనుజనరేంద్రపుంగవులు, ధైర్యము శౌర్యము తుల్యరూప మై.

౨౦౫౩

కం. దీపింపఁగఁ బోరుచు దృఢ, చాపంబులు గుడుగువడఁగ, శస్త్రాస్త్రంబుల్

పైపయిఁ గురియుచు విశిఖి, ప్యాపారముచేత మింటి, బంధించి రొగిన్.

౨౦౫౪

చం. ప్రిదులనిబాణవేగములు, వీడనిచిత్రపరాక్రమంబులుకొ

వదలనిలాఘవంబులును, వ్రాలనిచాపకళాచమత్కృతుల్

పొదలనిరోషము ల్వేలయఁ, బోరిరి పారితలప్రహారముల్

నదములు వజ్రఘోషము లనన్ విన నయ్యెను వేఱు వేఱుగన్.

౨౦౫౫

సీ. జనములు కంపించుచటలగర్జారృటుల్, శరముల తాఁకులచప్పుడులును

బధిరతాపాదు తొభయదగుణధ్వను, లాశుగంబులహతి, నైనయులివు

లేకంబుగాఁ దప్త, హేనుపుంఖాంకిత, బాణంబులను మేన, వ్రణము లెసఁగఁ

గాఱెడి నెత్తుటి, కాల్వలతోడను, బుష్పితాశోకముల్, పొలుపు దాల్చి

తే. యని యొనర్పఁగ వారిశఃరాళి తనులు

గాడిపాటి వసుంధరాగర్భసీమఁ

దూతే నొకకొన్ని నభమునఁ ద్రుంగిపోయె

మఱియు నొకకొన్ని యెదిరియంబకము లణఁచె

౨౦౫౬

ఆ. వెలుఁగు నగ్నియుగముఁకలిమి దర్భమయంబు, క్రతు వనంగ దాశఃకంఠిదాశ

దధులరణము వెలిఁగెఁగఁ బ్రకటమార్గణమయ, మగుచు విబుధలోకఃహర్షద మయి.

ఉ. రావణిలక్ష్మణుల్ దెగి పఃరస్పరసంజ్ఞసనాభిలాషు లై

కేవలరౌద్రమూర్తు లయి ఁ ఖన్నత నొందక యీడఁబోక తెం

పావహిలంగఁ బ్రాణముల ఁ నాశ వహింపక మిన్ను మన్ను బా

ణావృతముం బొనర్చిరి రఁవంతయు స్రుక్కక పెద్దకాలమున్.

౨౦౫౮

కం. ఆకొక్కటియును తే కస్తోకం బలరులఁ జెలంగి ఁ సొబ గగురక్తా

శోకంబులు బూరుగు లనఁ, బాకారిజతుండు రాముఁభ్రాత వెలుంగన్. ౨౦౫౯

కం. కలహపరిశ్రేము నింద్రజిఁ, బొలియింప విభీషణుండు ఁ పొరిఁబ్రియహితమున్

గలిగింపఁగ నపరాజిత, బలుఁ డగులక్ష్మణున కతనిఁసజ్జన యుండెన్.

౨౦౬౦

→ విభీషణుండు కపులఁ బ్రోత్సాహపఱుచుట. ←

శా. అన్యోన్యప్రతిఘాతనైషణు లమఁ ర్త్య ద్వేషిమిత్రాన్వజుల్

జన్యాటోపము మీఱ గర్జితవనఁస్తంబేరమద్వంద్వసా

మాన్యంబుం దలఁపించుచుం బెనఁగుచో ఁ త్సానాథపుత్రుండు ప

ర్జన్యారాతిపయి న్నిగిడ్చె శితధాఁరాఘోరనారాచముల్.

౨౦౬౧

కం. బర్హిష్మత్తనీభేషులు, బర్హిర్ముఖవైరిసేనఁ ఁ బడి ప్రతిభటనీ

స్తర్వణ మొనరిచెఁ బాకని, బర్హణుకులిశంబు శైలఁవారముఁ బోలెన్.

౨౦౬౨

తే. భీషణబలాధ్యు లైనవిఁభీషణాను, చరులు శూలాసిపట్టనఁసాయకముల

గుములు గుములుగ రాక్షసకోటిఁ గూల, నైచి రప్పుడు తమకేలిఁవాడి మెఱసి.

కం. గున్నేనుంగులనడుమం, దున్నమదగజంబుమాడ్కి ఁ నొప్పెడిదృఢ శౌ

ర్యోన్నతుఁ డైనవిభీషణుఁ, డన్నగచరకోటి కనియె ఁ హర్షము గదురన్. ౨౦౬౩

ఉ. ఎక్కటిబంటులార! వినుఁడి దశకంఠన కీతఁ డొక్కఁడున్

జిక్కినయీబలంగ మిది ఁ శేషము, వీఁ డిటఁ ద్రెళ్ళె నేనియున్

రక్కను లెల్లరుం దెగిర ఁ రావణుఁ డొక్కఁడు దక్కఁ, గాన మీ

యుక్కు జవంబునున్ మెఱసి ఁ యుగ్రతఁ జంపుఁడు వీరి నందఱన్.

౨౦౬౪

సీ. కుంభకర్ణుండును ఁ గుంభ నికుంభ ప్రహస్తనుప్తఘ్న ధూఁమాక్ష వికట

సంప్రది దుర్ధరఁజంబుమాలులు వజ్ర, వంష్ట్రమహామాలి ఁ తపనదములు

నశనిప్రభుండును ధి యజ్ఞకోపుండును, బ్రహ్మసప్రభూసులు ధి రశ్మి కేతు
 వగ్ని కేతుండును ధి నర్మ శత్రుండును, జంఘప్రజంఘులు ధి చక్రమాలి
 తే. కంపనుండు ద్విజహవ్యః ధి కంపనుండు, తీక్షణవేగసుపార్శ్వలు ధి ధీరనిఘ్నుః
 డల్లదేవాంతకనరాంతః కాదులెల్ల, బవరమునః గూలి రీతః ధి పాటి విూకు.
 కం.వారల నెల్ల వధించిన, వీరుల రీయసురః ద్రుంప ధి వింతయె పారా
 వారముః గరముల నీడిన, యూరలు గోష్పదము నీడి ధి యెసః గుఃడు కీర్తిన్.

కం.మీ రింకః జేయ మిగిలిన, కారియ మీసేన యమున ధి గారంబునకున్
 వారక పనుచుటె క్రొవ్విస, వారెల్లరుః జనిరి మున్నె వరుసలు గొనుచున్. ౨౦౧౮
 ఉ. నానుతు నేన చంపుట యనంగ నయుక్తపుః గార్య మైననున్
 వాసిగ రామహేతువునః ధి బాసి దయన్ వధియింపవచ్చు నే
 దోసము లేదు పో యితనిః ధి ద్రుంపఃగ నాన నహించు నాకనుల్
 మాసరబాష్పపూరములు ధి మాటికి మాటికి నప్పళించెడిన్. ౨౦౧౯

ఉ. కావున వీని లక్ష్మణుడె ధి గం డడఁచుం గపులార! మీరు నే
 లా విత యూరకుండ లివ ధి లావు వెలుంగఁగ నింద్రజిత్సమీ
 పావనిసేనః ద్రుంపః దగ ధి వన్నః గపుల్ చెలః రేగి శత్రుసే
 నావళి డాసి పోరిరి యపారభుజావిభవంబు లేర్పడన్. ౨౦౨౦

తే. కారుమబ్బులఁ గాంచి మయూరనమిలి, యుబ్బి కేకలువై చెడి యొప్పు దోఁప
 యామినీచరసైన్యంబు ధి నారఁగాంచి, గర్జల నొనరెచ్చె శాఖామృగములపిండు.

సీ. వారిలోపల జాంబవంతుండు నిజయూధ, వృతుఁ డయి రాక్షస వితతిమీఁదఁ
 గవిసి పో రొనరింపఁ ధి గలఁక లే కసురులు, చుట్టుముట్టిరి వాని ధి మట్టుమీటి
 శరములఁ బట్టసఁపరశు తోమరముల, భల్లూకపతిమీఁద ధి జల్లువోలె
 గురిసి నొప్పించిన ధి సరకు సేయ కతండు, పోర బీభత్సమై ధి ఘోరమయ్యె

తే. దేవతాసురయుద్ధంబుఁ తెరువు దోఁప, నల్లభీమస్వనంబులు ధి పె ల్లెగయఁగ
 గాడ్చుపట్టియుఁ గ్రుద్ధుడై ధి త్పూరుహమున, నేటునకు వేవు రిలఁ గూలఁ నెగసి చంపె.

చం. తనపినతండ్రితోఁ బెనఁగి ధి దానవనాథసుతుండు వెండియున్

దనుజనికారణున్ దశరథప్రభుపుత్రకుఁ గిట్టి తాఁకినన్

హనుమయు లక్ష్మణుం గొలిచె ధి నంతట వారికిఁ బోరు చెల్లె భూ

తనివహహృత్ప్రకంపనని, దానము నిర్జరరోమహర్ష మై.

౨౦౨౩

←→ ఇంద్రజిల్లక్ష్మణు లఘోరంబుగఁ బోరుట. ←→

కం. ప్రావృట్కాలంబున రవి, జై వాత్సకబింబయుగము ధి శరధరసంఘా

తావృత మగుచందంబున, నావీరయుగంబు మఱిగె ధి నాశుగతతులన్. ౨౦౨౪

కం. తీయుట తొడుగుట దిగియుట, యేయుట కైమార్పు లక్ష్యం మీక్షించుటయున్
బాయుట డాయుట దురమున, లాయుట గనరాదు వారిలాఘవగరిమన్.

తే. చాపవేగవినిర్భుక్తశరవితానములను నెద్దియుఁ దోఁప దేతలమునందు
నెందుఁ జూచినఁ బటచెడి క్రిందఁబడెడి, తాఁకుచుండెడి బాణసంతాన మేచె.

తే. ఒండొరులమీఁద వార లుద్దండన్యత్తి, జిమ్ముకాండంబు లభ్రపథమ్మునందుఁ
బందిరి ఘటించినట్లు కన్పట్టుచుండె, జిమ్మచీకట్లు ధరణిని ముమ్మరముగ. ౨౦౭౭

ఉ. వారలబాణవేగములు మారలశౌర్యవిజృంభణంబులున్
వారలహస్తలాఘవము మారల తెంపును బెంపుఁ జూడఁగా
నేరికొ గెల్పు వీని కిద మిత్థ మటంచు వచింపరాక పెం
పారుచు నుండె నాకదన మబ్బురపోవుచుఁ జూడ భేదరుల్. ౨౦౭౮

కం. దెసలును మూలలు బాణ, ప్రసరంబులచేత నిండ రవి లేనియెడన్
ముసరెడి పెంజీకటినా, నెసఁగెను సంతమస మపుడు దృగ్భీకర మై. ౨౦౭౯

సీ. నెత్తురుపేలులు మొత్తంబు లైపాఞ్జె, గ్రవ్యాదములు నించెఁ గఠినరుతము
లనలుండు జ్వలియింపఁ డనిలుండు వీవఁడు, స్వస్తి లోకేభ్య యటంచుఁ బలికె
ఋషిసంచయంబులు బృందముల్ గట్టి వీక్షించు గంధర్వాదిభేదరతతి
సాధ్వసంబున సహచారణమై దవ్వు, చని నిల్చి కనియె నాసమయమునను

ఆ. సుకృతహస్తఁ డైనశూరుండు లక్ష్మణుం, డసురసింహు హాటకాంచితముల
నీలసైంధవముల నాలుగింటిని నాల్గు, వాలురమ్ము లేసి పటిమ మాన్చి ౨౦౮౦

→ లక్ష్మణుఁ డింద్రజిత్తుసారథిని జంపుట ←

కం. వేడిమిఁ బిడుగున కెన యై, వాడి మిగిలి మేలిగలుల వటలుచు డాలుం
బోడిమిగలయమ్మున న, వాఁడిమిగనిసూతు శిరము వసుధం గూల్చెన్. ౨౦౮౧

ఉ. సారథిఁ జంపి తత్తణమ చాపముఁ ద్రుంచిన దాశకంఠియున్
దేరిన దాన తోలుచును దేకువఁ గార్తుక మొండు పూని య
వ్వీరుఁడు పోరుటల్కిగులఁవంతలు గొల్పెను, సూతకృత్యమున్
దీరుచువేళ లక్ష్మణుఁ డుద్దీర్ణరయంబునఁ ద్రుంచి వింటినిన్. ౨౦౮౨

ఉ. చాప మొకండు వుచ్చుకొనునందున వాజుల నొంచె నొంపఁ దా
నేపు దొఱంగ కాయనురుఁ డెంతయుధీరతఁ దాను వైచుబ
ల్టాపులలోన మార్గలయఁ దూర్ణమ బాణవరంపరాహతిన్
జోపు గొనంగఁ జేయఁ దనఁ సూతునిచావున కంగలాడ్చుచున్ ౨౦౮౩

ఉ. తేజ దొలంగియున్న నరఁ దేవవిరోధిముఖంబుఁ గాంచుచున్
భూజచరావళుల్ పొగడఁ భూధవపుత్రకు సాధుపాక్కులన్

వాజులపేర్ల నాతఁ డనిఁ వారణశక్తిఁ జరించుచుంటచే
యోజనచేసి శౌర్యమదఁయుక్తులు నల్వరు వానరేశ్వరుల్.

౨౦౮౪

చం. శరభుఁడు గంధమాదనుఁడు ఁ సారబలుల్ రభసప్రమాధులు
ధ్వరగతిఁ జివ్విన న్నెగసి ఁ దూఁకి హయంబుల నాలుగింటినిన్
ధరణిని గూల్చి రావణిరథంబును దున్నులు చేసి వెండి ని

ల్చిరి త్రుటిలోన లక్ష్మణునిఁ చెంతఁ గపింద్రులు తమ్ము మెచ్చఁగన్. ౨౦౮౫

కం. హతతురగుఁడు హతసారథి, హతనిర్జరరాజుఁ డపుడు ఁ క్షీతి నిలఁబడి త్నా
పతిసుతు నెదిరిన నాతఁడు, శితశరముల నతనియుదుటు ఁ చెఱిచెం ద్రుటిలోన్.

→ ఇంద్రజిత్తు కపుల వంచించి లంకకుఁ బోయి రథకుడై వచ్చుట. ←

ఉ. మానక కాండము ల్గరియ ఁ మానననాథసుతున్ సురారి నా
నానిశితాస్త్రసంతతు లఁ సంతముగాఁ గురియింప నిర్వరున్
మానము మచ్చరంబు విసుఁ మానముగాఁ బెరుఁగంగఁ బోదుచో
వానరరాక్షసావళులు ఁ వారలప్రాపున వైరిసంఘముల్

౨౦౮౬

కం. కుతిలపడఁ బెనఁగుచుం దమ, పతులన్ రక్షించుకొనుచుఁ ఁ బలువిధముల ను
ద్ధతిఁ జూపఁగ నపు డాహరి, జితుఁ డసురుల మెచ్చి పొగడి ఁ చేరి యిటు లనున్.

సీ. సకలకకుష్పుల ఁ సంతమనం బతి, గాథ మై పర్వె రాఁ కానులార!

మనవారిఁ బేటవారిఁ ఁ గనిసింపఁగా రాదు, సలుపంగఁ దగు నొండుఁ సాహసంబు
తెఱపి నింతయు నీక ఁ తికమిక గొనఁ గపుల్, ముసరి పోరుఁడు వారు ఁ మోహపడఁగ
క్షణములో నరుదెలతు ఁ స్యందనస్థితుడ నై, యంకిలి లేక నే ఁ లంక కరిగి

తే. వార లెఱిగిన నడ్డము ఁ నచ్చు వారు, వారలను మోసగింపఁగ ఁ వలయు మీరు
శక్తిసామర్థ్యముల కిది ఁ సమయ మన్న, వారు వల్లె యటంచును ఁ బోరు చుండ.

కం. పురికిం జని కనకాలం, కరణోపేతంబు రథము ఁ ఘనముసలగదా

కరవాలపూర్ణ ముత్తమ, తురగము హితసారథికముఁ ఁ దొర సమకూర్చెన్ ౨౦౯౦

ఉ. పూని రథస్థుఁ డై భటులఁ పుంజము వెంబడి రాఁగ వాఁడు లం.

కానగరంబు వెల్వడియెఁ ఁ గాలుఁడు దన్ బెరరేప వచ్చి రా
మానుజు నవ్వీభీషణుని ఁ నద్రుచరావళి శాతబాణధా
రానికరంబులం బొదివె ఁ రాక్షసు లందఱు మేలు మే లనన్.

౨౦౯౧

కం. ఆతనిజవలాఘవముల, కాతతవిస్తయము గాంచి ఁ రగచరులు సుమి

త్రాతనయవిభీషణులుల, జేతంబున నితఁడె యాధఁ శేఖరుఁ డనుచున్. ౨౦౯౨

→ లక్ష్మణుఁ డింద్రజిత్తు నొప్పించుట. ←

ఉ. రక్కసుక్రోధమూర్ఖుఁ గపిఁ రాజుల రావణి నూర్లు వేలుగన్

జక్కఁగ సాల్పడన్ నిశితఁ సాయకము ల్నిగిడింపఁ దక్కువా

- రుక్కటి రాఘవానుజుని యోలముఁ జేర సురారిచాపమున్
ముక్కలు ముక్క లై విటుగ ధముల్కి నిగిడ్చె సుమిత్రపట్టియున్. ౨౦౯౩
- చం. సరభసవృత్తి నయ్యసుర ధ చాప మొకొండు గుణంబుఁ గూర్చుచోఁ
ద్వరపడి మూఁడు బాణముల ధ దానిని ద్రుంచి సపక్షపన్నగో
త్కరములఁబోలు నైదువిశిఁఖంబుల వక్షముఁ దూఱ నేయఁగా
నురపడి నవ్వి మే న్నెడలి ధ యుద్విని రక్తభుజంగమక్రియన్ ౨౦౯౪
- ఉ. వ్రాలఁగ భిన్నవర్తుఁ డయి ధ రక్తముఁ గ్రక్కుచు గాఢసారమా
వాలు శరాసనంబుఁ గొని ధ పార్థివనందను నస్పరందరుం
బోలి శరోగ్రవృష్టులను ధ ముంచిన సంభ్రమ మింత లేక య
య్యాలరిఁ బాఱఁ జూచె నృపుఁ ధ డద్భుతమున్ ఘటియించెఁ జూపఱన్. ౨౦౯౫
- ఉ. అంతట లక్ష్మణుండు విలఁబూంతకుకైవడి రేఁగి విద్విష
త్సంతతి నొక్క నొక్కనిని ధ దప్పక యేసియు మూఁడు మూఁడు జీ
వాంతకభల్లకంబుల నుఁరారిధవాత్తజు ముంచె భీమవి
క్రాంతి యెసంగఁగా బహుళఁకాండములం గనువారు బెగ్గిలన్. ౨౦౯౬
- ఉ. వాఁడును నీడఁబోక కరఁవాఁడిలకోరులఁ దీవ్రవేగుఁ డై
వేడిమి చూప వాని నడుఁబీదిని దున్నులు చేసి యొండుకొ
వ్వఁడిశరంబునం దునిమెఁ ధ బాతకిసూతుశిరంబు శిక్షచే
నాఁడెము లైనమాపులు పెఁనంగక సారథిలేక యుండియున్. ౨౦౯౭
- కం. మండలవిభ్రమణంబుల, గం డడఁగక తిరుగ వింత ధ గలిగించె; మహా
కాండంబుల సౌమిత్రియు, గుండె లదరఁగొట్టెవానిఁ ధ గ్రూరుం డగుచున్. ౨౦౯౮
- ఉ. ఆతనియేపుసైఁపక మహాంబకముల్ కులిశాభము ల్జవ
స్థితము లానుమిత్రసుతుఁ ధ జిమ్మిన నయ్యవి జోడుదాఁకి యు
ర్వీతలమందు వ్రాలఁగ నభేద్యతనుత్ర మటంచు నెంచి తా
శాతశరత్రికంబుఁ దొడి ధ సత్వరుఁడై నొస లంట నేసినన్. ౨౦౯౯
- కం. కరలాఘవమును నెఱపుచుఁ, బరఁగించినతచ్చరాళి ధ ఫాలమునందున్
గర మరుదుగ మెఱయఁగ నెఱ, సరి లక్ష్మణుఁడుం ద్రిశృంగఁశైలం బనఁగన్. ౨౧౦౦
- చం. వెలయుచు రోషసంక్షుభితఁబీక్షణుఁ డై వడి నైదునారసం
బులఁ దొడి వైరిఫాలమున ధ భూరిబలుండు నిగిడ్చె నిట్లు లా
యలఘుపరాక్రముల్ మదుల ధ నాఱనియూనున నొం దొకళ్లు మే
నులు దలఁపింప జల్లెడల ధ నూల్కొని పోరిరి గెల్పు గోరుచున్. ౨౧౦౧

మ. అతులామర్షణః డాదశాస్యతనయుం డాకర్ణపూర్ణేషు ల
 ద్భుతవేగంబున నవ్విభీషణునొసల్ డూఱంగ మూఁ డేసి తా
 నితరోర్వీధరచారులం దవుల నేకైకాశుగం బేసినన్
 తతరోషుండు విభీషణుండు గదచేఁ డ దావృజలం గూల్చినన్.

౨౧౦౨

→ ఇంద్రజిల్లత్క్షణులు దివ్యాస్త్రంబులఁ బోరుట. ←

చం.తురగము లీల్గినన్ ధరణి డూఁకి బలారివిరోధి శక్తిచేఁ
 ద్వరితగతిన్ విభీషణుని డారక వైవ సుమిత్రపట్టి భీ
 కరశరము ల్పదిం దొడిగి డ్త్యాస్థలిఁ ద్రైల్లంగ దాని నేసినన్
 హరిహాయసాధనాభభయఁ దాశుగముల్ దనయన్నపుత్రు పై
 డ. ప్రేసె వెసన్ విభీషణుఁడు ప్రిలఁగ తొ మ్మవి దూసి పాటీనన్
 రోసముతోఁ బితృవృషయిఁ గ్రూరచరిత్రుఁడు కాలవత్తమై
 భాసిలు భీషణాస్త్రమును వైచిన స్వస్థకు బేరదత్తది
 వ్యాసమదుర్విషహ్యసరఁ మాస్త్రము లత్క్షణుఁ డూని వైచినన్.

౨౧౦౩

౨౧౦౪

కం.బలవంతులు బలవద్ధను,వుల బలవంతముగఁ దిగిచి డ పుచ్చిన జ్యోవ
 ల్లులు క్రౌంచంబులపోలిక, వెలయించెను ధ్వనులు సురలు డ వెఱఁగొందంగన్.
 సీ. ఆయస్త్రములురెండు డ ననలంబుఁ గ్రక్కుచుఁ, బిడుగులమాడ్కిని డ వడిగఁ బాటి
 చదల నొండొంటిని డ సరగ ఢిక్కిలున, ఢీకొట్టుకొనుచు నస్తోకధూమ
 విస్ఫులింగంబులు డ విన్నెల్ల నలుమంగ, భూరిగ్రహములట్లు డ పోరి పోరి
 శతధాచ్చినంబు లై డ త్త్యాస్థలి వ్రాలిన, సౌమిత్రియును శక్రఁ శాత్రవుండు
 ఆ. సిగ్గురోసములను డ జడిముడి పడి రంత, వారుణాస్త్రమును నృపాలసుతుఁడు
 వైవ రౌద్రశరము డ వైచి రావణపట్టి, యద్భుతముగ దాని డ నణఁచి వైచె.
 చం.ఉడుగక యంతలోనఁ గడుఁ నుగ్రత లోకముల్లెఁ గాల్చున
 వ్యోమపునఁ బావకాస్త్రమును డ వాసవవైరి గుణంబుఁ గూర్చి నె
 వ్వడి రఘురాముతమ్ముపయి డ వైచిన నాతఁడు సౌరబాణముం
 దొడిగి యణంచె దాని మదిఁ డ దొట్రిల శత్రువరుండు వెండియున్.

౨౧౦౭

కం.ఆసురబాణము వైచిన, భాసురముగ్ధరమునుంఠ డ పరిఘగదాసుల్
 రానులుగ వెడలి రాఁ గని, ప్రేసెన్ లత్క్షణుఁడు రౌద్రఁ విశిఖము సరగన్. ౨౧౦౮
 మ. అనీవార్యంబు సమస్తశత్రుహననోఁ దాడంబు రౌద్రాస్త్ర మా
 దనుజాస్త్రంబును నాఁగినన్ గగనభూతవ్రాతముల్ తుబ్ధమై
 మనుజేంద్రాత్తజఁ జుట్టి యుండె, నసురఁ త్తానాథయుద్ధంబు స్వ
 ర్జనతాశ్చర్యనిదాన మై భయద మైఁ సంభ్రాంతిదం బై కడున్

౨౧౦౯

ఆ. వర్తిలంగ ఋషి నుఁ పర్వగంధర్వాహి, గరుడతతులు గూడిఁ | హరిహాయుండు
మున్నుగాఁగఁ గలనఁ | సన్నతశీలు ల, త్వుణుని మోచ్చరికనుఁ | గాచు చుండ

→ లక్ష్మణుఁ డింద్రజిత్తును వధించుట. ←

సీ. అలఁతులఁ బోఁడు సఁర్వాస్త్రవేది యితం డ, టంచు రోషించి రాఁమానుజుండు
మును సురాసురయుద్ధమున హరి యెద్దానఁ, గీనాశసంఘంబుఁ | గీ టణంచె
నట్టివహ్నిస్పర్శఁ | మసమనుపర్వంబు, సారపత్రంబు నుఁసంస్థితంబు
హోటకవికృతంబుఁ | నరినాశనకరంబు, దుర్నివారంబునుఁ | దుస్సహంబు

ఆ. విబుధపూజితంబుఁ | విషధరప్రఖ్యంబు, నింద్రదేవతాకఁ | మైంద్రశరముఁ
గాఘ్నకోత్తమమునఁ | గాంఢోత్తమంబును, బూరుసోత్తమండుఁ | పూని తిగిచి
తే. సారధర్మాత్ముఁడును సత్యసంఘుఁడేని, రామచంద్రుండు దశరథరాజసుతుఁడు
పౌరుషమునను నప్రతిఁద్వంద్వఁడేని, శరమ! యీరావణాత్మజఁ | సంహరింపు.

చం. అని నిజకార్యసాధకయఃఫార్థసుభాషణము ల్వచించి చ
య్యన దృఢముష్టిదృష్టిలఘుఁ, తాతిరయంబులు దోషఁగా దశా
స్యనిసుతుపై నిగుడ్చ నదిఁ | సూర్యనిభప్రభ మై మహోద్ధతిం
జని సశిరస్త్రకుండలముఁ | శాత్రుమూర్ధముఁ ద్రుంచె ప్రేల్చిడిన్. ౨౧౧౩

చం. తెగినశిరంబు హేమరుచిఁదీపిత మై రుధిరోక్షితంబు నై
బిగిచెడ కుర్వఁ గానఁబడెఁ | భిన్నశరాసము భిన్నవర్తమున్
నొగిలినశీర్షకం బయి తఁనూగిరి ద్రెళ్ల విభీషణుండునున్
నగచరులెల్ల వృత్రవధఁనాఁటిదివౌకసులట్లు మోదిలన్. ౨౧౧౪

→ ఇంద్రజిత్తు మరణంబునకు లోకంబులు సంతోషించుట. ←

కం. మింటను వేలుపులున్ వాల్గంటులు ఋషివరులు యక్షగంధర్వులు లో
నంటినసంతసమున రవ, గెంటింపక యుల్లసిలిరిఁ | కేకలతోడన్. ౨౧౧౫

ఉ. ఏలికచావుఁ జూచి తముఁ | వృక్షచరుల్ దఱుమంగ రాక్షసుల్
రాలఁగఁ జేతికైదువులుఁ | లంకకుఁ బాటిరి కాందిశీకు లై
వేలకొలంది దిక్కులకుఁ | భీతిలి పాటిరి చొచ్చి రంబుధిన్
శైలము లెక్కి రొల్లియలుఁ | జాటఁగ వ్రేలఁగఁ గేశబంధముల్. ౨౧౧౬

చం జలజహితుండు గ్రుంకఁ గరఁసంతతి యాతనివెంటఁ బోవు న
చ్చెలువునఁ గూలియున్న హరిఁజిత్తును గాంచి సురారికోటిలో
నిలువఁడ యొక్కఁడే నచటఁ | నిర్వృతపాపకుఁ డో ప్రశాంతర
శ్శులదిననాథుఁడో యనఁగఁ | శూరవరుం డతఁ డోప్పె నయ్యెడన్. ౨౧౧౭

కం. దేవతలతోడ సంగ్రామావనికె వచ్చి శక్రుఁ డనురం గని హ
గ్నావేశంబునఁ బొంగెను, ద్యోవీధిని నెనఁగ దేవదుందుభిరవముల్. ౨౧౧౮

సీ. భానురతేజఁ డై ధాన్యుం డలరారె, శాంతదుఃఖము లయ్యె ధగము లెల్ల
నాపదలను బాసి ధీపించె లోకంబు, పాడిరి గంధర్వనరులు మింట
నటియించి రప్పరో నాళీకవదనలు, కురిసెను బుష్పముల్ ధనురలగములు
నీరనిధానముల్ ధిర్మలాకృతు లయ్యె, దెసలెల్ల నచ్చపుఁదెలివిఁ దాలె
తే. సర్వలోకభయంకరశక్తవైరి, గూలినయుదంతమును విని ధనుములు గట్టి
చూచి లక్ష్మణుఁడైఁగొనించి ధిర్మధుని, దీవన లొసంగె దనుజుల్ దేవవితతి. ౨౧౧౯

కం. కలఁకయుఁ బరితాపము లే, కిల ధరణీనిర్జరాళి యిఁక నిర్భయమై
మెలఁగెడిననుచు ముదంబునఁ, బలికె సుపరోవృత్కరంబు బ్రహ్మరితతుల్. ౨౧౨౦

ఉ. పొంగుచు జాంబవత్సవనపుత్రవిభీషణు లోలి నమ్మహా
భంగపరాక్రముం దివిజవల్లభజైత్రు వధించి మించురా
సింగముఁ జేరి సంస్తుతులఁ జేయుచుఁ దద్విజయంబు మెచ్చి వే
భంగులఁ దద్రణంబు నభివర్ణన సల్పిరి శ్రద్ధధాను లై. ౨౧౨౧

కం. అటచుచు లాంగూలంబులఁ, జటచుచు దుముకుచును లంకఁ సంక్షోభింపన్
బటచుచు మెఱయుచు లక్ష్మణు, నెఱి మెచ్చుచు నతనిఁ జాట్టి నిలిచిరి కీశుల్.

కం. జే లక్ష్మణ జే లక్ష్మణ, జే లక్ష్మణ యనుచుఁ బ్లవగశేఖరు లన్యో
న్యాలింగనరతి రణకథ, లోలిన్ వినిపించికొనుచు నుండిరి వేడ్కన్. ౨౧౨౨

కం. విని ప్రియనుహృదుఁడు లక్ష్మణుఁ, డొనరించినయసుకరంబు¹ నొగి నమ్మక తా
రనిభూమికె జని కనుఁగొని, మనముల నుప్పొంగి చని రమర్తులు ప్రీతిన్. ౨౧౨౩

→ ఇంద్రజిత్తు వధ విని శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణుఁ గొండాడుట. ←

సీ. ఇంద్రజిత్తు వధించి సాంద్రముదం బొంది, తోఁగుచు నెత్తుట ద్రుమచరులను
జాంబవంతుని వాయుసంభవునిం జేరి, సుగ్రీవరాములఁ జూడ మనము
పోదము పదుఁడని పూని విభీషణు, మారుతి కేలు లక్ష్మణుఁడు వేగ
మమరేంద్రుఁ జేరుబృహస్పతివిధమున, రామచంద్రుని డాసి ప్రణతిఁ జేసి
తే. పలికె దిన్నగ సంకోచపడుచు నింద్ర, జిద్వధంబును రాక్షసశేఖరుండు
మనము పొంగఁగసర్వంబు వినిచె రామ, చంద్రుఁ డలరారితత్కథాశ్రవణమునను.

శా. మేల్లేల్ లక్ష్మణ! నిన్ను మెచ్చితి బలే మేల్చేసి తీ వింక నా
జాల్గుం డీల్గుట సర్వకార్యములు లెస్సల్ చుమ్మటం చాతనిన్
మేల్తీం బల్కుచు లజ్జమాను నతనిన్ నిల్పె నిజాంకంబునన్
బల్కి శీర్షము మూర్కొనెన్ దృఢపరిష్కంగంబునం గ్రుచ్చుచున్. ౨౧౨౪

¹అసుకరంబు = దుష్కరము, ప్రాణములఁ గలిగించునట్టిది. ఇంద్రజిత్తు ప్రాణముతో నుండు
వటకు దేవతలు ప్రాణములు లేనివారే.

కం.తను వెల్ల నిమురుచుం ద,మ్ముని మఱి మఱి చూచి దేహమున శల్యసుసా,
 ధనకృతవ్రణముల రోజుగ, మనమున వగచుచును దాను ధ మాటికి నూర్చెన్.
 కం.తడవుచు శిరమున్ మూర్కొను, నొడువును ననునయములన్ మనోరుజ దీఱన్
 గడుసరి వాఁ డెంతగ నినుఁ, గడగండ్లం బెట్టె ననుచుఁ ధ గళవళమందున్. ౨౧౨౮
 కం.అన్నా! నీ వొసరించిన,యిన్నెటి దుష్కరము పో య ధ దెప్పరికేనిన్
 జెన్నారె శుభము లిఁక మన, కన్నీచుఁడు రావణుండు ధ హతుఁ డాత్మజుతోన్.
 సీ. రావణునకు నెప్పు ధ రావణియే సుమ్ము, దక్షిణబాహువు ధ తండ్రి! కలన
 సట్టిపాలనుని నీ ధ వంతంబు నొందింస, నిపుడుగా నేను జయించినాఁడ
 నెన్నఁగా శక్యమే ధ యీవిభీషణవాయు,సంభవుల్ సలిపినసాహసంబు
 మూఁ డహోరాత్రముల్ ధ వేడిమి మై పోరి, చచ్చెఁగా యె ట్లెట్లా ధ శక్రజితుఁడు
 అ. ఆత్తతనయుమరణ ధ మాలకించిన యంతఁ,గలబలంబుతోడఁ ధ గదలి వచ్చు
 నసురవరుఁడు సంగధరాతిధ్య మిఁక నిచ్చు, నన్న! నాదుబలిమి ధ నతఁడు చచ్చు.
 కం.నా కిట ది క్కయి నీ వా,నాకపతివిరోధిఁ ద్రుంచిఁనం గద నేనా
 త్కాకన్యను రాజ్యంబును, జేకొనఁగాఁ గలిగితిన్ విశిష్టచరిత్రా. ౨౧౩౧
 చం.అని యిటు లాశ్వసించి బిగియారఁగఁ గ్రుచ్చి సుషేణుఁ బిల్చి యీ
 యనఘున్నిమిత్రవత్సలు మహామతి స్వస్థునిఁ జేయ వయ్య యీ
 యనఁ మెయినాటియున్న యవి ధ యమ్ముఁముల్కు,లటే విభీషణున్
 వనచరఋక్షశూరులను ధ స్వస్థులఁ జేయుము క్షీప్రకారివై ౨౧౩౨
 ఉ. వారును వీరు నేల మనధవారుగ సంగరకేళి నొచ్చిన
 వ్వారలకెల్ల వేగముగ ధ బాధఁ దొలంపు మటన్న నాతఁడున్
 సారతరౌపధిన్ నృపతిఁచంద్రున కిచ్చెను, దాని మూర్కొనన్
 గూరె సుఖంబుఁ దత్క్షణమ ధ కూలెను ముల్కులు మానె గాయముల్.¹ ౨౧౩౩
 తే.మఱి విభీషణునకుఁ, దక్కుఁమర్కటులకుఁజలిపెను జకిత్స రామునిఁశాసనమునఁ
 దత్తణంబున లక్ష్మణఁతరుచరేంద్రు, లెల్లరును పీతబాధులై ధ యుల్లసిలిరి. ౨౧౩౪
 తే.రామచంద్రానుజుండు నిఁరామయుండు, గాఁగ వానరభల్లూకఁకాండపతులు
 నవ్వీభీషణుఁడును జాలఁహర్ష మంది, రనుజు వెండియు మెచ్చె నీఁతాత్మవిభుఁడు.

→ ఇంద్రజిత్తుమరణమునకు రావణుఁడు విలపించుట. ←

చం.తరుచరవర్యు లిందుఁ బ్రనుఁదంబునఁ దేలఁగ నందు రాక్షసే
 శ్వరుసచివుల్ బలారిజతుఁవార్త వినిన్ సువినిశ్చితాత్ము లై
 యురలఁగ బాష్పవారి యసుఁరోత్తమ నీయనుజుండు తోడ్పడం
 బారిగొనె నంట లక్ష్మణుఁడు ధ పోర భవశ్శుతు సింద్రజిత్తునిన్. ౨౧౩౬

¹ ఇట్టి వైద్య మిప్పటి నాగరక శిఖామణు లింకను నేర్చుకొనవలసియున్నది.

ఉ. శూరవరుండు జన్యమున • మ్రుక్కుటెఱుంగఁడు, శక్తజైత్రుఁ డై
ధారిణిఁ గీర్తి కెక్కె, బలఁధాముఁడు నీనుతుఁ డట్టివాఁడు నీ
తారమణానుజుం దొడరి • తద్దయు హావడి పుట్టుఁ జేసి దు
ర్వారశరాళి వీరజనఁభావితలోకముఁ జేరె నంచనన్.

౨౧౩౨

ఉ. దారుణహృద్విదారణను • తప్రలయంబును విన్నమాత్రలో
ఘోరపుమూర్ఛ ద్రెక్కునఁగఁ • గుంభిని ద్రెల్లి విసంజ్ఞఁ జొచు లం
కారమణుండు దీర్ఘశరఁకాలమునం దెలివొంది క్రమ్మఱన్
వారనిపుత్రశోకమున • వ్యాకులుఁ డై పలవించె దీనుఁడై.

౨౧౩౩

సీ. హా పుత్రరత్నమా! • హా మహారథవర్య! హా రాక్షసవ్యూహఁవీరముఖ్య
నాపెన్నిధానంబ! • నాపాలిభాగ్యమా!, ననుఁ బాయ నీ కెట్లు • మనసు వచ్చె
వాసపునంతటిఁవాని జయించియు, సౌమిత్రిచే నెట్లు • సమసి తయ్య?
కాలాంతకుని నైనఁ • గాలుఁ గూర్చెడునీదు, నాశుగళక్తి యేమయ్యెఁ దండ్రి!

తే. మందరముశృంగములనెల్లి • మహిని న్రోయఁ
జాలుదోశ్చక్తి యెట్టులు • సమసెఁ బుత్ర
యట్టినిశౌర్య మాసుమిఁత్రాత్తజాతు
నణఁవఁజాలని దయ్యెనా • హా కుమార!

౨౧౩౪

కం. కాలుండు నాకుఁ బూజ్యుఁడు, వాలాయము నేఁడు నిన్ను • వంటిబలాధ్యుఁ
గాలగతిఁ గూర్చె నౌరా!, కాలముగతి నెవ్వఁ డెఱుఁగఁగఁ గలఁ డెందున్.

శా. అన్నా! నాసుతరత్నమా! యిదియ పో • యర్హపుమార్గంబు శౌ
ర్యాన్నత్యంబునఁ గ్రాలువారికి సమఁస్తామర్త్యమర్త్యాళి క
స్కన్నస్థైర్యుల కాత్మభర్తకయి త్యక్తప్రాణు లౌవారి, కా
త్తన్నాదుస్థినితి దిక్కులేనివిధముం • దర్శించి దుఃఖించెదన్.

౨౧౩౫

కం. ఎన్నండు నన్నుఁ బాయపు, కన్నాకై నన్ను బలముఁ • గాచెద విఁక నా

కున్నారె దిక్కు నీకుం, జన్నే నను నొంటి విడిచి • జముపురి కరుగన్. ౨౧౩౬

కం. ఇప్పుడు పో యమరులును గ, కుప్పుపతులు ఋషులు నీదుఁకూలుట వినుటన్

మప్పితము లేనిముదము, నిప్పిల్లఁగ నాద మఱచి • నిద్రింతు సుతా. ౨౧౩౭

ఆ. పురము నగరు లున్న • భూమి యాకస మున్న, ననము లున్న శైలఁవరము లున్న
జీవరత్న మింద్రఁజితుఁ డొక్కరుఁడు లేమి, సర్వశూన్య మగుచు • జగము దోఁచె.

కం. అక్కట యంతఃపురముల, రక్కసకన్నియల దుఃఖఁరవములు గుహలన్

దిక్కేది యటచుకరిణుల, వెక్కసపుం ధ్వనులువోలె • విన నయ్యె నయ్యో. ౨౧౩౮

ఉ. నన్నును యశావరాజ్యమును • నాయన! లంకను రాక్షసాళి నీ
యన్నులమిన్ననున్ జనని • నందఱ వీడి యొకండ పోవఁగాఁ
జన్నె కుమార! నీవు కద • సల్పఁగ నర్హము ప్రేతకార్యముల్
మున్నుగఁ జన్న నాకు, విధిఁమోసమునన్ విపరీత మై చనెన్.

౨౧౮౬

ఉ. రాముఁడు లక్ష్మణుండు కపిఁరాజును బ్రాణముతోడ నుండఁగా
నామనమందు గాటముగ • నాటినశల్యము లట్ల యుండఁగా
నే మని తీవ్రవేదనల • కీగతిఁ బాలొనరించి నన్నుఁ బు
త్రా! మహితోర్ధ్వలోకనుఖఁరాజకి నాస యొనర్చి తక్కటా.

౨౧౮౭

ఉ. నాయనురక్తి మర్వ నగుఁనా యను నిర్జితనిర్జరాళిసే
నా యను బాహువీర్యసదఁనా యను నీతలిదుఃఖ మార్పరా
దా యను జాయఁ దేర్పఁ దగఁదా యను నీచల మేల మేఘనా
దా యను నీవె దిక్కపు గఁదా యను నాతనుజాతరత్నమా!

౨౧౮౮

→ రావణుఁడు రాక్షసులతోఁ దనపరాక్రమంబు దెలుపుట. ←

చం. అని విలపించు చున్న సహఁజాధికకోపనుఁ డైనరాక్షసేం
ద్రునకు సుతార్తిసంభవముఁరోషము భీషణ మై మనంబునన్
జననము నొంద వేసఁగిని • సంజ్వలదశ్శులు రశ్శిమాలికిన్
ఘనతరతీక్షణతం గొలుపుఁకైవడి నైన నతండు మండుచున్

౨౧౮౯

సీ. సహనక్రకల్లోలఁసాగరుం డన నొప్పెఁ, గుటిలభ్రుకుటిలతాఁనటనయుక్త
ముఖుఁడు కోపవిజృంభఁమున వానివక్తంబు, నింగలంబులఁ గ్రక్కుఁవృత్తునోడు
దలఁపించె సహజరఁక్తంబులు నేత్రముల్, క్రోధాగ్ని వెండియు • దూక్ష మయ్యెఁ
బ్రకృతిఘోరం బగుఁవపుపుకింకను రేఁగ, రుద్రరూపముతోడ • మాద్రి యయ్యె

ఆ. మండువత్తిసుండి • మండునూసియబొట్లు, పోలెఁ గనులనుండి • రాలె నీటి
విప్రుషములు; దనుజఁవేష్ట్యమానమహిత,యంత్రరవముఁబోలె • నసురవిభుఁడు
కం.దంతములు కొఱుకుచప్పుడు, లంతకుగతి నతనిచూపు • లడరిన యాయా

ప్రాంతముల నసురవీరులు,స్వాంతంబులు చెదర భీతిఁ • బఱచిర గుములై. ౨౧౯౦
తే. అపుడు తనవారికెల్ల భయంబు దీఱ, దిటము కలుగంగ నిట్లనుఁ • బటపటంచుఁ
బండ్లు కొఱకుచు రాక్షసఁవర్యులార!, వినుఁడు నాశక్తి యెఱిగింతు • విశేదముగను

సీ. వర్షసహస్రముల్ • పరమతపం బుండి, విధినప్పు డపుడు మెఱిపించినాఁడఁ

దపముబలంబున • ధాతవరంబున, లేఖాసురభయంబు • లేనివాఁడ

భిదురంబుచే నైన • భేదింపఁగారాని,కవచంబు బ్రహ్మచేఁ • గాంచినాఁడ

నట్టిచాపముఁ బూని • స్యందనస్థితుఁడ నై, మాటెందు లే కుర్వీ • మలయువాఁడ.

ఆ. గంజజాతదత్త ధ కార్తుకశరములఁ, బూని నిలువ యుద్ధభూమి నల్ల
యింద్రుఁ డేని నన్ను ధ నెదిరింప నేర్చునే, రామలక్ష్మణాదు ధ లేమి లెక్క.

కం. తెండి తూర్యశతంబుల, నిండాదురవంబుతోడ ధ నిస్తులధనువున్

జెండెద రాముని లక్ష్మణుఁ, జండాంశుసమానశాతధ సాయకతతులన్.

౨౧౫౪

→ రావణుఁడు సీతను జంపఁ బోవుట. →

కం. అని సుతవధసంతప్తుఁ డ, తనురోషవశంగతుండు ధ దశవదనుఁడు తా

జనకజఁ జంపఁగ నెంచుచు, ననియెన్ దీనస్వరమున ధ ననురావళికిన్.

౨౧౫౫

ఉ. నాతనయుండు సంతరుతధ నంబు వనేచరవంచనార్థ మై

సీత యనంగ నొక్కతెను ధ సృష్టి యొనర్చి వధించె దాని, నే

నాతరళాక్షి త్రియకుధ లాధమరక్త పిదేహకన్యనే

వే తెగవ్రేయుదుం గనుఁడు ధ వీడతెగున్ మన కామృగాక్షి తోన్.

౨౧౫౬

చం. అని విమలాంబరద్యుతినధ మంచిత మై సుమహారయుక్త మై

గొన బగుచంద్రహాసమును ధ గొబ్బునఁ గైకొని పుత్రశోకసం

జనితభృశార్తిఁ జిత్త మవధ శంబుగ జానకి యున్నచాయకై

చనియె జవంబునం దనదుధ జాయలు మంత్రులు వెన్నడింపఁగన్.

౨౧౫౭

సీ. చనురాక్షసేంద్రునిఁ ధ గని ఘోష లిడుచు నొం, డొరులతో నని రందుధ నున్నవారు

సామాన్యుఁడా వీఁడు ధ సకలదిక్పాలుర, నాహవంబునఁ దోలిధ నట్టివాఁడు

ఱట్టివీనిని గని ధ పృథ్వీశనందను, లేగతిఁ బోదురో ధ యెవ్వఁ డెఱుఁగు

దేవాదులను గెల్చి ధ త్రిభువనరత్నాళిఁ, దివిరి బలాత్కృతిఁ ధ దెచ్చినాఁడు

తే. విక్రమంబున బలమున ధ వీనిపాటి, యెవనిఁ జెప్పంగ నీరేడుధ భువనముల న

టంచుభాషించుచుండ నాధ యసురవరుఁడు, చనియెనునశోకవనమునధ చాయఁ బట్టి.

చం. వల దని మంత్రు లాడినను ధ బంధువు లందఱు నడ్లగించినన్

జెలిమరు¹ లాఁకగొన్నను విశిష్టమతుల్ దగ దంచుఁ జెప్పినన్

నిలువక గోహిణిం బఱచుధ నిఘరదుష్టఖగంబువోలె దాఁ

బెలుచన సీతపైఁ బఱచె ధ భీమగతిం గనువారు బెగ్గిలన్.

౨౧౫౮

→ రావణునిఁ జూచి సీతాదేవి దుఃఖించుట. →

ఉ. వచ్చెడువానిఁ, గేలఁ గరధ వాలముఁ దాల్చినవానిఁ, గిన్నచే

హెచ్చినవాని, స్నిగ్ధజనధ బృందము లడ్లము వచ్చువాని, నా

సచ్చరితాగ్రగణ్య రఘుధ చంద్రముతోయ్యలి గాంచి యయ్యె యీ

వచ్చెడిజాడఁ జూడఁగ నధ వశ్యము నన్ను వధింపఁ గోరెడిన్.

౨౧౬౦

¹ చెలిమరులు = మిత్రులు.

కం దిక్కులకు నెల్లఁ దా నే, దిక్కుయినమహావ్రతుండు † దిక్కుగఁ గలన

న్నక్కట యనాథవలె నీ, మ్రుక్కడిరక్కనుఁడు నేఁడు † ద్రుంపఁగఁ దలఁచెన్.

సీ. పతిదేవతను నన్నుఁ † బలుమాటు లీపాపి, భయనయంబులఁ దన † పత్ని గాఁగ

బతిమాలి ఛీకొట్టఁబడి నిరాశుం డయి, వేసరి మోహంబు † రోస మాత్తఁ

బెనఁగొన ననుఁ ద్రుంపఁ † జనుదెంచు చున్నాఁడు, సత్యంబులే దిందు † సందియంబు

అటుగాక నాకొట † కమ్మహాభావులఁ, జంపెనో రామలక్ష్మణుల వీఁడు

తే. ఇస్సీ సీ మన్ని మిత్తంబు † నృపతనూజ, లంతమొందిరొ దైవమా! † యెంతపుట్టెఁ

గాక యీపాపి పుత్రశోకమున వారిఁ, జంప లే కిటు వచ్చె నన్ † ద్రుంపఁగోరి.

ఉ. ఎంతటిబుద్ధిహీన హిత † మెంచినసమ్మతిమంతుఁ డౌహనూ

మంతునిమాటలం గొనక † మాలితి, నాతనిమాటఁ బట్టి ని

శ్చింతత వీఁపు నెక్కి చనఁ † జిక్కిక తేనియు లేక హాయి నే

నింతకు నాథునంకమున † నిమ్ముగ నుండ నె యిట్టు లేద్దునే?

౨౧౬౩

సీ. ఎంతశోకించునో † యేకపుత్రక సాధ్వీ, కౌసల్య కొమరుండు † కదనసీమ

హతుఁ డైననుడి విని † యార్యపుత్రునిఁ దాను, గానక కానక † కన్నవిధము

బాల్యసంక్రీడలఁ † బ్రజముద్దుబిడ్డఁ డై, ముద్దులసుద్దుల † మురిప మిడుట

యావనమందుఁ దా † వర్తిలిఁ దనయెడఁ, జూపెడిభక్తియు † శుద్ధచరిత

తే. ధర్మకార్యానురూపతఁ † దలఁచి తలఁచి

గుండె లవియఁగ నిక నేటికొడు కటంచు

నాసలను మాని శ్రాద్ధకార్యములఁ దీర్చి

తాను జితియందొ నీటియందో నశించు.

౨౧౬౪

కం. ఇంతకు మూలం బాజగ, జంత యసతి కుబ్జ దుష్టచరితయ యిస్సీ

యెంతటిదుఃఖం బాను, స్వాంతకుఁ గౌసల్య కొదవె † నామంధరచేన్. ౨౧౬౫

↔ సుపార్శ్వఁడు రావణునకు నీతిఁ దెలిపి మరలించుట. ↔

చం. అని యిటు భర్తృహీన యయి † యల్లగ్రహంబునబారిఁ బడ్డచం

ద్రునిసతిఁబోలి యేడ్చు నృపతోయజలోచనఁ గాంచి ధీయుతుం

డును శుచి యాసుపార్శ్వఁడు ననుత్తమమంత్రి హితానళీనిరు

ద్ధుని దళకంధరుం గదిసి † తూర్ణము పల్కు మనంబు దాఁకఁగన్.

౨౧౬౬

ఉ. బౌర! దశాస్య! బ్రహ్మకులమందు జనించి, కుబేరుతమ్ముఁ డై,

పారము ముట్ట వేదములు † పల్లియ వైచి, వ్రతంబు లన్నియుం

దీరిచి, స్నాతకుండ వయి † నిత్యనిజోచితకర్తశీలి వై

నీరజనేత్రనా తునును † నీవు తెగించితి? వీరసత్తమా!

౨౧౬౭

కం. కోపంబుచేత నెంతటి, పాపం బొడిగట్ట వలసెఁ బరికింపవుగా

యేపగిది ధర్మ మందును, నీపాపం బంపఁబూని ఁ తీ వసురేంద్రా!

౨౧౩౮

ఉ. మానవతీసురూపమహిమంబును జూడుమ, యెట్టు లొక్కొ నీ

కీనవగా వధింపఁ జెయి ఁ యెత్తఁగఁ జిత్తము వచ్చె? రాక్షసే

శా! నెఱశూరు లైనమము ఁ సాయముగాఁ గొని రామచంద్రుపై

మానితభంగి వీడు మెద ఁ మండెడుకోపము, మెచ్చు లోకముల్.

౨౧౩౯

తే. కృష్ణపక్షచతుర్దశి ఁ నిపుడు లేచి

యభ్యమిత్రుండ¹ వగుచుఁ బ్రయాణసన్న

హన మొనర్చి యమావాస్య ఁ యగుట తేప

బలఁగములతోడ నని కేగి ఁ గెలుపుఁ గొనుము.

౨౧౪౦

కం. శూగుండవు ధీరుండవు, సారతరకృపాణి వీవు ఁ న్యందనగుండవు

ధీరతుండవు రథి వై చని, శ్రీరామునిఁ జంపి నీతఁ ఁ జేకొను మధిపా!

౨౧౪౧

తే. అనిన దుష్టాత్ముఁ డాధర్మ్య ఁ మైనవల్కు, లాలకించి గృహంబున ఁ కరిగి యిష్ట

సచివజనసంయుతుండయి ఁ సభను దీరి, కేసరి యనంగ నూర్పుచ్చె ఁ రోసమునను.

↔ మూలబల యుద్ధము. ↔

సీ. పరమదుఃఖితుఁ డయి ఁ బహుశదైన్యంబున, బలముఖ్యవర్యులఁ ఁ బాఱఁ జూచి

కడుపుదుఃఖముదన్నుఁ గాల్పఁగఁ జేమోడ్చు, ఘటియించియనుఁగార్యఁ ఘటకులార!

హస్త్యశ్వయుక్తంబు ఁ న్యందనభటరాజితం బగు సేనతో ఁ దాడి వెడలి

రాము నొక్కనిఁ జుట్టి ఁ ప్రాశ్నడబ్దము లన, శరవర్షముల ముంచి ఁ చంపుఁ డీరు

ఆ. రేపు నేను మీకుఁ ఁ బ్రాపుగఁ జనుదెంచి

జానకీశుఁ ద్రుంచి ఁ జగ మెఱుంగ

జయముఁ గాంచి ఁ మిమ్ము ఁ సత్కరించెద నన్న

వారు వల్లె యనుచు ఁ బయలు వెడలి.

౨౧౪౩

కం. నానానీకంబులతో, సేనాపతులెల్ల వెడలి ఁ సితపట్టససం

తానంబులఁ బరిఘంబుల, వానరవీరులను వైచి ఁ బవరము సేయన్.

౨౧౪౪

సీ. భాస్కరోదయవేళఁ ఁ బ్రథనకేళికి నయి, దశకంఠబలములు ఁ దాఁకుటయును

వానరవీరులు ఁ వసుధారుహంబుల, వసుధాధరంబులఁ వైచి వైచి

పో రొనరింపఁగ ఁ ఘోరఖడ్గాదుల, గదల రాక్షసకోటి ఁ కసి మసంగి

చంప ని ట్లని వచిఁయింప రాకుండ సం, గ్రామ మవ్వేళ నుభీమ మయ్యె

తే. జరణనిహతిసముద్భూతఁ ధరణిరజము, క్షతజకూలంకషలచేత ఁ శాంత మయ్యె

రక్తనదులందు నొక లై ఁ రథము లమరె, గీశరాక్షససంగ్రామఁ ఖేలనమున. ౨౧౪౫

¹ అభ్యమిత్రుఁడు = శత్రువులపై దాడివెడువాఁడు.

కం.కరిరథచయకూలంబులు, తురగఝషంబులు శరీరఃతుంగోడుపముల్

గురు కేతనభూగుహములు, పరఃగెఁ రుధిరాపగానిఃవహములు దఱి చై. ౨౧౭౬

కం.నెత్తురులఁ దోఁగుచుం బెను,హత్తుల ఘోటులను ధ్వజచఃయంబులఁ బైపై

మొత్తముగ నెగిరి యెగిరి ప్ర,మత్తత దొరఁగించి రిలను ధ మర్కటవీరుల్. ౨౧౭౭
తే.జానుగుల నాసికలను నొసళ్ళ వెండ్లు

కలను గోళ్లను రదముల ధ బలము మెఱయఁ

బెఱుకుచును గొఱుకుచుఁ దెగ ధ నఱుకు చిట్టు

లనురవర్యుల వేధించె ధ నగచరాళి.

౨౧౭౮

కం.పండినవృక్షమునకు ఖగ,కాండంబులు పఱచునట్లు ధ కవు లొక్కొకమా

ర్తుం డగునసురకుఁ గవిసిరి, దండిమగలు నూర్లకొలఁది ధ దర్పము మెఱయన్.

చం.ప్రతిభటు లోహటింపక పఃరశ్వధశూలకృపాణవల్లరీ

శితపరిఘాశుగంబులను ధ జల్చిరి కూల్చిరి నొంచి త్రుంచి వే

కుతిలపడంగ డీలుపడఁ ధ గొందల మందఁగఁ దల్లడిల్లి లో

వెతగొనఁ బాఱఁ దోలిరి కఃపిప్రవరధ్వజినీచయంబులన్.

౨౧౮౦

కం.సురవైరిచయము లెగవఁగ,హరు లెల్లరు విఱిగి దశరఃథాత్మజ రామున్

బరమార్తశరణ్యునిఁ గని, శరణంబును జొరఁగ రామఃచంద్రుం డలుకన్. ౨౧౮౧

→ శ్రీరాముఁడు మూలబలంబు సంహరించుట. ←

చం.పరమశరాసనంబుఁ గొనిఃపార్థినవర్యుఁడు శత్రుకోటిలోఁ

జొరఁబడి బాణవర్షమున ధ జోరున ముంపఁగ సూర్య మేఘముల్

దరిఁ జన లేనిచందమున ధ దావమహాగ్నిని డాయ రానియ

క్కరణిని నొక్కఁడేని కనఁగఁగానఁడు డాయుట చెప్పనేటికిన్.

౨౧౮౨

చం.శిఖిశిఖి లొక్కటం గవియుఃచెల్వినఁ గ్రక్కుచు నిప్పు సర్వతో

ముఖ మతు రాముబాణములు ధ ముమ్మర మై పఱవంగ నమ్మహా

ప్రఖరశి తేషువుల్ దగిలి ధ వ్రయ్యఁగ మెనులు సోకులున్ మరు

త్సఖపరిదగ్ధ మకామిడుతఃదండులఁబోలి రొకింత సేపులోన్.

౨౧౮౩

ఉ. ఇట్టి దటంచు నేరు వచిఃయింపఁగరానిజవంబునన్ నృపా

లేట్టు చలద్విరోధిబలుఁ ధ డేస యెసంగ మహారథానళిన్

దిట్టినఁ గూలునట్లు కడుఁదీవ్రతఁ ద్రుంప నరణ్యపీఠులన్

గొట్టు మహాశుగంబు¹ గనఁగూడనిభంగిగ నయ్యె వారికిన్.

౨౧౮౪

కం.భిన్నము భిన్నము విభవ,స్కన్నము సన్నంబు నగుడు ధ సైన్యము శవసం

ఛన్నం బయ్యె మహీస్థలి, కన్నులు కడుగోరగింపఁగఁ జూపఱకున్. ౨౧౮౫

¹మహాశుగంబు = పెనుగాలి.

కం. కూటాశితల తూలెడితల, వ్రేలెడితల దగ్ధభగ్నః¹ పీడితతనువుల్.

చాల నెటుచూడఁ దోచెన్, జాలమువలెఁ గానరాఁడు + జనపతి యెచటన్.

ఉ. యు వ్వని వచ్చి బాణములు + తొమ్మున నాటుట తోచుఁ గాని యా

చివ్వను క్షీప్రకారి రఘుశేఖరుఁ డెందును గానరాఁడుగా

యవ్వధి యింద్రియార్థములకై మెయి నిల్చినయాత్మబోలె; నా

నెవ్వడిఁ దత్ప్రచారములఁ నేర్పును జెప్పఁగ నెట్లు శక్యమా.

౨౧౮౭

మ. వరచూడామణి రామభూవిభుఁడు గాంధర్వంబునన్ మాడ్చుచోఁ

బరసేనాతతి మోహితాత్త మయి దిగ్భ్రాంతిం గొనెన్, వే పర

స్పరమున్ రాముఁడుకాఁ దలంచుచును దత్సాదృశ్యముం దోవఁగాఁ¹

బొరి నన్యోన్యముఁ గ్రుద్ధచిత్తు లగుచుం + బోకార్చి రారాక్షసుల్.

౨౧౮౮

సీ. ఈయేనుఁగులఁ ద్రుంచునీతఁడే శ్రీరాముఁ, డీహాయంబులఁ గూల్చునితఁడెరాముఁ

డీరథికులఁ దీర్చునీతఁడే రఘురాముఁ, డీపదాతుల మాడ్చునితఁడె రాముఁ

డీశరంబులఁ జిమ్మునితఁడె సీతారాముఁ, డీపతితెంచెడియితఁడె రాముఁ

డీనన్నఁ జూచెడియితఁడె కోసలరాముఁ, డిదొకత్తియెత్తినయితఁడె రాముఁ

తే. డంచు జగమెల్ల రామనుయంబుగాఁగ

నీవ రాముఁడు రాముఁడ + వీవ యనుచు

నొండొరులఁ దాఁకి రాక్షసుల్ + దండిశస్త్ర

సంహతులఁ గూలి మడసిరి + సంఘములుగ.

౨౧౮౯

కం. ఒక్కనికిం బెక్కురుగను, బెక్కుర కొక్కండు గాఁగ + భీమశరాసం

బక్కజము కొఱవిఁ ద్రిప్పిన, యక్కరణిం ద్రిప్పఁ¹ గోటి + యగపడెడి బలే.

౨౧౯౦

సీ. అంగనాభియును సత్త్వార్చి శరారంబు, నేమిచావంబు జ్యోనిన్వనార

వంబు తేజోబుద్ధి + వరగుణజ్వలంబు, దివ్యాస్త్రధారంబు + డీపితంబు

రాక్షసాంతకరంబు + రామచక్రంబును, గాలచక్రమువోలెఁ + గనిరి ప్రజలు

పదివే లనీకముల్ + పవనవేగంబులు, పెనురథంబులు పదు + నెనిమిదియును

తే. వేలదంతు లనీకముల్ + వీతిచయము, గ్రాల సాదులు పదునాల్గు + వే లనీక

ములు పదాతులు రాక్షసుల్ + పూర్ణశతస, హస్తయుగ్మం బనీకంబు + లపుడె కూలె.

తే. మూఁడుముక్కలుగడియలో, వేడిమిగల. వాడిములుకుల రాముండు + పాదచారి

నిస్సహాయుఁడనై యిట్లు + నేలపాలు, సలిపె స్వచ్ఛందహావుల + శాస్త్రపులను.

కం. హతరథులును హతతురగులు, హత కేతను లగుచుఁ గొంద + అరిగిరి పురికై

హతశేషులు హతగజహారి, తతిభటసముదాయు లగుచు + దైన్యము గొనుచున్.

కం. క్రుద్ధుం డగుఫాలాక్షున, మిద్ధాక్రీడం బనంగ + నెసఁగెన్ ధరయున్

శుద్ధపరాక్రము రాముని, సిద్ధులు మే లటంచుఁ + జేసిరి వినుతుల్.

౨౧౯౧

¹ కొఱవిఁ ద్రిప్పిన నిష్పచక్రమువలెఁ గానవచ్చునట్లు గమనవేగముచే రాముఁడును సందఱకు నందందఱు రాములై యెందును దానై తోచెను గాని యింద్రియమువంటి మోసవిషయచేఁగాదు.

ఉ. అంతయుఁ దీఱ నంతఁ బ్రవఁగాధిపు రాక్షసనాథునిన్ హనూ

మంతుని బ్రహ్మజున్ ద్వివిదఁమైందులఁ దక్కినకీశవీరులన్

బొంతకుఁ జీరి మీకనినఁభూరితరాస్త్రజవంబుశక్తి క

ల్పాంతకుఁ జ్ఞాత్రిలోచనునిఁయందును నాయెడఁ గాన నయ్యెడిన్.

౨౧౯౫

కం. అన విని కూలినరాక్షస, జనముం గని యబ్రహ్మచుఁ సమృద్ధమున నిం

తొనరించి గాసిఁ గాననీ, మనుజేంద్రుఁ గృతాస్త్ర దేవఁమండలి పొగడెన్. ౨౧౯౬

→ రాక్షసస్త్రి విలాపము. ←

ఉ. రావణసంప్రయుక్త మనుఁరధ్వజనీనిచయంబు రామబా

ణావళి మూలముట్టుగ సఁనాగము సాశ్వము సధ్వజంబుగాఁ

జేవ యడంగిపోక హతఁశేషులు చెప్పిన రాక్షసాంగనల్

ప్రోవులు గట్టి హో యనుచుఁ బొక్కిరి యేడ్చుచు వాడవాడలన్.

౨౧౯౭

కం. హతవతులున్ హతసుతులున్, హతబాంధవ లైనరాక్షసాంగన లెల్లన్

క్షీతిఁ బడి పొరలుచు నేడ్చుచు, వెతఁ దలతలఁ గొట్టుకొనుచుఁ బెన్దరవములన్.

సీ. ఏమిటి కేగెనో యాముదుసలిపక్కు, మిట్టపండ్లది వ్రేలుఁపొట్టతోడఁ

జేటంతగోళ్లతోఁ జింపిరితలతోడ, నేనుంగుఁజెవులతోఁ గూనితోడ

నిడిమిడిగ్రుడ్లతోఁ మిడిమేలముగఁ బోయి, యడవిలో నెచటనో యడఁగియున్న

కందర్పసుందరుఁ గడుసుకుమారుని, శృంగారసదనుఁ బూర్ణేందువదను

అ. భూరిశక్తు సకలఁభూతహితాసక్తు, లోకనింద్య సర్వలోక వంద్యు

సర్వసుగుణహీనఁ సర్వగుణాఢ్యుని, జెనకి గాదె యింతఁ చేటు దెచ్చె. ౨౧౯౮

సీ. తా నేడ నిండారుఁదలుల మోముకురూప, యతఁ డేడ రాకాసుఁధాంశుముఖుఁడు

తా నేడ నరనినఁతల వెంద్రుకలడొక్క, యతఁ డేడ నిందిందిఁరాలకుండు

తా నేడ నవగుణఁతతులకుఁ బుట్టిని, ల్లతఁ డేడ సుగుణరఁత్నాంబురాశి

తా నేడ నుత్తాలఁతాలభీకరహస్త, యతఁ డేడ నాగకఁరాభబాహు

తే. తనకుఁ దనరూపమునకును ఁదగినవాఁడు

రాముఁడా తోఁచె? నయ్యయోఁ ప్రజలు విన్న

నవ్వరా? తిట్టవా భూజఁనంబు? లిట్టి

యాగడంబులు వింటిమే ఁయవని నెందు.

౨౨౦౦

కం. వనమున ఖరదూషణులకుఁ, బెనుమిత్తిగ నయ్యెఁ దానఁ వేరముఁ బెంచెన్

మనుజాసురనాథులకును, మనదురదృష్టం బదిట్లుఁ మల్లడి పెట్టెన్.

౨౨౦౧

చం. నిజగళకాలపాశ మవఁనీసుతఁ దాఁ గొనివచ్చెఁ గాని భూ

మిజ నతఁ డేమొ పొందు టది ఁమిథ్య, వృథాబలవద్విరోధ ము

ర్విజపతితో ఘటిల్లెఁ బృథివీజనుఁ గోర, విరాధుఁ డమ్మహా
భుజబలిమిఁ గతించె నదెఁపో తగినంతనిదర్శనం బిటన్.

౨౨౦౨

చం.పదియునునాల్గువేలు బలఁనంతులు రాక్షసు లొక్కపెట్ట పె
న్నుదుటున రామునిం దొడరి • యొక్కఁడు చిక్కక కూలి రామదా
స్పదులు ఖరుండు దూషణుఁడు • సత్త్వధనుం డగునాత్రిశీర్షుఁడు
బొదివిరి చచ్చి రల్ల యదిఁపో తగినంతనిదర్శనం బిటన్.

౨౨౦౩

కం.యోజనబాహుఁడు శోణిత,భోజనుఁడు కబంధుఁ డతులభూరిబలుం డం
భోజాక్షునిచేఁ జచ్చెను, యోజింప నిదర్శనం బిఁకొండును వలెనే.

౨౨౦౪

కం.మేరునిభసారు బలిఁ బా,కారితనూజాతు వాలి • నాశుగ మొకటన్
ధారిణిఁ గూల్చినరాముని,వీరతకు నిదర్శనంబు • వేటాం డేలా?

౨౨౦౫

కం.దీనుఁ డయి యాస చెడి తన,ప్రాణమునకు ఋశ్యమూకఁమందె సవియు నా
భానుజు రాజొనరించిన,జానకిపతిబలిమి కొండుఁసాక్ష్యం బేలా?

౨౨౦౬

చం.తలఁగక సర్వరాక్షసహితప్రదక్షము సర్గధర్మం
కలితము నైననీతులు దెగంబడి వీనుల నిల్లు కట్టుకొం
చలఘుగుణాఘ్యుఁ డాసుమతి • యాడె విభీషణుఁ డీదశాస్యుతో
బలితపుమోహపాశముల • బద్ధుఁడు గాన రుచింప వానుడుల్.

౨౨౦౭

ల. ఆనుడు లాలకించి ధనదానుజుఁ డప్పుడ సీత సీయ లం
కానగరం బిదేటి కిటు • కష్టదశం గని వల్లకా డగున్?
మాననివంతసందరమునన్ జన మేటికి మున్ని చచ్చు? న
య్యో నెఱి మాలతేఁ డదియు • నూరక పోవు న? గాసి పెట్టదే?

౨౨౦౮

ఉ. రామునిచేత నిస్తులపరాక్రముఁ డాఘటకర్ణుఁ డీల్లుటల్
రామునితమ్ముచేఁ బరదురాసదుఁ డాయతెకాయుపాటునున్
భీమజవుండు శక్రజతుబిద్ధుట యిన్నియుఁ జూచి యైన నొ
రా మతి యింతయుం గొనఁడు • రావణుఁ డయ్యయొ యెంతమూర్ఖుఁడో.

కం.నాతనయుఁడ! నాయన్నా!, నాతమ్ముఁడ! తండ్రి! ప్రాణనాథా! యని యా
ర్తతతరవములె వినఁబడె, నేతట్టును జూడఁ బురిని • నింటింటికడన్.

౨౨౦౯

సీ. రథముల వాజివాఃరణముల సేనల, లక్షలకొలఁదిని • రాక్షసులను
నొక్కరాముఁడ వింట • నుగ్రుడై వధియించె, విష్ణువో రుద్రుఁడోవిబుధవరుఁడో
శ్రీరామరూపంబుఁ • జేకొని త్రుంచె స్వయమ్ముగా వచ్చెనో • యంతకుండు
పోటుబంటులు గూలి • రేటిజీవిత మిక,నాపద దొలఁగెడియనువు లేదు

ఆ. దిక్కుమాలి మనము • దేవురించుచు నుండ, రామువలనఁ దనకు • రాగలట్టి
ముప్పు గాన లేడు • మొప్పెదశాన్యుండు, కలవు వరము లనుచు • గర్వపడెడు.

కం. శ్రీరాముబారిఁ జిక్కిన, వారిన్ రక్షింప లేరు • వసురాక్షసబృం

దారకగంధర్వులిఁ కే, తీరున దశముఖుఁడు బ్రదుకు, తెరువుం గనునో. ౨౨౧౨

తే. రావణుఁ డొనర్చుచున్నట్టి, ప్రతిరణంబు, లోన నుత్పాతములు పెక్కు • గాన నయ్యె

రావణుఁడు సంగరంబున • రాముచేతఁ, జచ్చు నని వానఁ దోఁచెడి • సత్యముగను.

చం. కమలజు నీదశాననుఁడు • గాటపురక్తి వరంబు వేడుచో

నమరఖగాహిరాక్షసచఁ, యాదుల మృత్యువు లేమిఁ గోరి గ

ర్వము మెయి మద్భ్యులన్ విడిచె • వారక తత్ఫల మిప్పు డిట్లు ప్రా

ణముఁ గొన వచ్చె, రక్కసులఁ నాశము సిద్ధము పంక్తికంఠుతోన్. ౨౨౧౩

సీ. వరదానమదమునఁ • బంక్తికంఠుఁడు పెట్టు, హావడి కోర్వక • యమరవరులు

ధాతతో మొఱవెట్ట • దానవరాక్షసు, లిది మొదల్ భయమున • మెదలువారు

జగములఁ బొం డన • శంకరుఁ బురహరు, వృషభధ్వజునిఁ జేరి • వేడికొనిన

సుప్రసన్నుం డయి • సురలార! రాక్షస, నాశార్థముగనొక • నారి పుట్టి

ఆ. దానవులకు మున్ను • దావరించినటుత్తు, పోలె వారి నెల్లఁ • బొలియఁజేయు

ననుచుఁ జెప్పె సీత • యాయింతి రావణు, నసురకులము మ్రింగ • నరుగుదెంచె.

ఆ. కుటిలబుద్ధి తెల్వి • గోరంతయును లేదు, నీతిపొంతఁ బోని, పాతకుండు

పంక్తిముఖుఁడు పీని, పాడంబుచే బురి, పాడుపడియె దుఃఖఁ పాటు గలిగె. ౨౨౧౪

కం. లయకాలయమునిపోలిక, భయమున్ ఘటియించు రామ, భద్రునివలనన్

భయ ముడిపి కావ భువన, త్రయి నెవ్వరు లేదు మనకుఁ • దధ్యము నుండీ. ౨౨౧౫

కం. వనదహనవేష్టితం బగు, వనకరిణీయాధ మనఁగ • వనరుచు నుండన్

గనుఁగొని శరణ్యుఁ డగునా, ఘనుఁ డెన్నఁడు దిక్కుమాలి • కాలెడిమనకున్.

తే. విమలనీతిరతుండు వి, వేకశాలి

యవ్యభీషణుఁ డర్హంబు • నాచరించె

గలిగె భయ మెందు నద్దానిఁ • దెలిసి యాతఁ

డందుఁ జని యాశ్రయించి భ, యంబు వాసె. ౨౨౧౬

కం. అని రజనీచరతరుణులు, పనవుచు నొండొరులఁ గ్రుచ్చి • పలవించుచు హా

యని యేడ్చిరి దివి ముట్టెడి, పెరువముల మాటు మ్రోయ • విదిశలు దిశలున్

→ రావణుఁడు పౌరుషోక్తులు పలుకుట. ←

ఉ. ఈవిధి నింట నింట జని, యించుమహర్తిరవంబు ఘోర మై

రావణునినులం బడ భ, రంబుగ నూర్చుచు ధ్యానయక్తుఁ డై

రేవి మహానుషం గనులు • ద్రిష్టచ భూతభయంకరాస్యః డై
యావిలయాగ్నివోలె ననుఃరాళికి నేనియు దుర్నిరీక్షుః డై

౨౨౨౧

కం. కటకట రదములు కొలుకుచుఁ, బుటపుట రక్తంబు మోవిఁబొడమఁ గొలుకుచున్
మటమట లాడుచు భీత్యఃస్ఫుటవచనుం డనియె దాపుఁసోకులగమికిన్. ౨౨౨౨
సీ. మాయాజ్ఞ మేరకుఁమహితసైన్యముతో మహాపార్శ్వఃకును విరూఃపాక్షుఁడును
హోదరుండును వేగ • యుద్ధమునకుఁ బోవఁ, బయనింపుఁడి యనిఁపల్కుఁడనిన
వా రట్ల తమరాజుఁపనుపున నొనరించి, దళవాయు లఖిలంబు • దండు దీర్చి
భయమున దరిఁ జేరి • ప్రాంజలు లగుచును, నృపుజయంబును గోరి • నిలిచి యుండ
తే. నవ్విరూపాక్షుఁ డాదియాఁనసురవరులఁ, జూచి యిట్లను సంవర్తఃపూర్యకల్ప
మార్గణంబుల రామలక్ష్మణులఁ దొలుతఁ, జెండి వైచెద మద్బాహుఁచండిమమున.
చం. ఖరహరిజిత్ప్రహస్తఘటఃకర్ణులకున్ బుణ మేను దీర్చెదన్
వరుసగ రామలక్ష్మణుల • వానరనాథుల నెల్లఁ ద్రుంచి మ
ద్గురుతరబాణవారిధరఃకోటుల దుర్దినమున్ ఘటించి సా
గరగగనక్షమాధరనిఁకాయము లేర్పడ కుండఁ జేసెదన్.

౨౨౨౩

సీ. *కండలుకండలు • తుండెముల్ ముండెముల్, తుంటలుతుంటలు • దుమ్ము దుమ్ము
తుండెలుతుండెలు • తునుకలుతునుకలు, మ్రుక్కలుమ్రుక్కలు • వ్రక్క వ్రక్క
బ్రద్దలుబ్రద్దలు • పటియలుపటియలు, వ్రయ్యలు వ్రయ్యలు • వ్రష్ట వ్రష్ట
తుండులుతుండులుఁఖండముల్ ఖండముల్, తునియలుతునియలుఁతుఱుముతుఱుము
ఆ. పాట దోకినట్టు • బాడిసఁ జెక్కిన, కొమరు అంపమునను • గ్రోత వండఁ
దఱిగినట్లు దోపఁ • దరుచరవితతుల, నలుకువాడ మీఁద • నులుకువాడ.

కం. ఇప్పుడు వానరసేనలఁ, గప్పెద ధనురుదధిజనితఁకాంక్షోర్తులచే

దెప్పిటిల లేక కుప్పలు, కుప్పలుగా వారు నేలఁ • గూలంబడఁగన్.

౨౨౨౪

కం. కేసరవర్ణము నీరజ, భాసురకాంతియును నైనఁప్లవగేశ్వరయూ

ధాసమసరసుల గజ మన, వాసి చెడం గలఁచువాడఁ • బరమాస్త్రములన్.

కం. కాడఁగ శరములు మోమున, వాడిమి చెడి నేలఁ బడినఁవానరులతలన్

తూఁడులతోఁ గమలము లనఁ, బోడిమి గలిగించు సమరఁభూతలమునకున్

కం. ఒక్కొక్కశరముచేతనె, తక్కక నందలకొలంది • తగుచరవరులన్

జెక్కలు చెక్కలుగా ధర, నొక్కెఱ నొఱగింతుఁ ద్రుంతు • నుదుటు న్నాన్తున్.

కం. ఎవ్వరిపతు లెవ్వరిసుతు, లెవ్వరిసోదరులు కలన • నీల్గిరి యిపు డే

నవ్వారికనులనీటిన్, నెవ్వగఁ జనఁ దుడుతు నరుల • నిర్జించి యనిన్.

౨౨౨౫

కం. చండభుజచండధృతకో, చండగళితనిశితకాండః చండంబులచే
భండనకుంభినిఁ జూపఱి, గుండెలు పగులంగఁ ద్రుంతుఁ ధ్రోతుల దండున్.
కం. గండడఁచి రిపులమేనులఁ, గండలు తెగఁ గోసి శాతః కాండంబులచే
మెం డగునక్కలు గ్రద్దలు, దండిగఁ దిన నిత్తుఁ గడుపు ధనియఁగ నిపుడే.

→ రావణుడు యుద్ధంబునకు వెడలుట. →

ఆ. పన్నుమా రథంబు ధరచాపమును దెచ్చు, యిపుడ మిగిలియున్న యెల్లయసుర
లగుగుదేరనలయుఁ నాహంబునకు నా, వెంట ననినఁ బలుకుఁ వెంటనపుడ. ౨౨౩౩
కం. దళవాయులార! యందఱు, వెలలుడు సంగ్రామమునకు ధేగమ యనుచున్
బలుక మహాపార్శ్వఁడు వా, రలసత లే కింటి కింటి ధరుగుచుఁ బిలువన్.
సీ. ఒకముహూర్తములోన ధనుగదర్శను లైన, రాక్షసు లాయుధఃరాజితోడ
నడ్డకత్తులతోడ ధద్రుకట్టెలతోడ, బడితలతోడను ధబలకతోడ
బాగుదారులతోడ ధవాయిదారులతోడఁ, గత్తులతోడ రోఁకండ్ల తోడ
గండ్రగొడ్డండ్లతోఁ ధగరవాలములతోడఁ, జబురుజంగులతో జబాలతోడఁ
తే. దక్కుఁగలశస్త్రములతోడఁ ధదరలిరాఁగ, దీప్యమానంబు భీమంబుఁ ధదేరి నెక్కి
సత్త్వగాంభీర్యములకల్పి ధక్షాతలంబు, ప్రీల దళకంఠుఁ ధనికయి ధవెడలె నపుడు.
సీ. లధిపునానతి విరూఃపాక్షచుహాపార్శ్వ, లును మహాదరుఁడును ధఘనబలాధ్వ
లాత్తశతాంగంబు ధలధిరోహణ మొనర్చి, యార్పులు పెడబొబ్బి ధలతిశయిల్ల
మేదిని భేదిల్ల ధమేదురారవములు, నించుచు జయకాంక్ష ధనిర్గమింప
నంతకుభంగి నుధద్యతకార్తుకుం ధయి, జవనాశ్వయుక్త మై ధదినసకరుని
తే. భాతి వెలుఁగొందురథమునఁ ధబంక్తిముఖుఁడు
మహితజవమున రామఃక్షణులు మెలఁగు
చక్కటికి నల్లదావరంబుఁచాయఁ గదలి
కర్కశాసురసేనతోఁ ధగదలి రాఁగ.

౨౨౩౬

→ రావణున కవశకునంబు లగుట. →

ఉ. మాసై సరోజబంధు వతిఃమాత్రపుఁజేకటు లెల్ల దిక్కులన్
రేసె వణంకె నెంతయు ధరిత్రి పలాశశకుంతసంతతుల్
గూసె మహాప్రవృష్టి పడె ధగుంపులు గట్టి సృగాలజాలముల్
చేసె శుభేతరారవముఁ ధజేరి ధవజంబున వ్రాలె గృధ్రముల్. ౨౨౩౭
ఉ. వాజులు కాళ్ళు జాటిపడె ధవామభుజేక్షణముల్ చలించె న
త్రేజము మాసె మోమునకు ధదీనత నొందె గళస్వరంబు స్వా

రాజవిరోధికిం, బిడుగు ధీరాడిభంగిని నుల్కరాలె, న
 య్యాజ్ఞి జేటు దెల్పుచు శివాళులు కాకులు గూసెఁ జట్టుచున్. ౨౨౩౮
 కం.ఘోరోత్పాతము లీగతి, దారుణముగఁ దోచు చున్న ధశముఖుఁ డాత్మ
 జేరంగ నీక కాల, ప్రేరితుఁ డై మోహమునను ధ వేగమ చనియెన్. ౨౨౩౯
 ఉ. వారిశతాంగఘోషముల ధ వారలయార్పుల నాలకించి తెం
 పార వనేచరుల్ మిగుల ధ నాహవదోహాలు లై యెదిర్చినన్
 వారికి వీరికి రణము ధ వారక చెల్లె భయంకరంబుగా
 వారల నెల్ల మీటి దశవక్త్రుడు చాపగుణంబు మీటుచున్. ౨౨౪౦

→ రావణుడు కపిసేన నులుమాడుట. ←

సీ. కాంచనమండితఁకాండప్రకాండంబు, లొండొండ మెండుగ ధ నుద్దవిడిసి
 బటప శిరంబులు ధ పగిలినవారును, గుండెలు దబ్బలై ధ కూలువారుఁ
 జెవులు దెగినవారుఁ ధ జెంప చీలినవారుఁ, బ్రక్కలు డొక్కలు ధ పగులువారు
 ముక్కులు తోకలు ధ మొక్కవోయినవారు, నూపిరి తిరుగక ధ యురలువారుఁ
 ఆ. గనులు లేనివారుఁ ధ గాళ్లు దెగినవారు, మెడలు దెగినవారు ధ మిడుకువారు
 నైరి కీశవర్యు ధ లాతని రథమెందుఁ, బటచె నందు సేన ధ పాడుపడియె. ౨౨౪౧
 సీ. కత్తుల నటకినఁయతైఱఁ గొప్పార, బాడినఁ జెక్కిన ధ పగిదిగాఁగ
 అంపానఁ గోసినఁసొంపు సంపాదింపఁ, ద్రోపుడు పట్టినఁత్రోవఁ దనర
 నులులను మలచినఁచేలువు దీపింపఁగఁ, దటిమెనఁ బెట్టుచంఁదంబు దోపఁ
 దుటిమినచాడ్చునఁ ధ దటిగినభంగిని, గొఱవులఁ జూడినఁతెఱఁగు వెలయఁ
 ఆ. గారుచిచ్చు గవిసి ధ కాల్చినమాడ్కిని, నేపు మెఱసి పరులఁరూపు మాపె
 జండదీర్ఘబాహుఁతాండవితశరాస,రాజదండుఁ డైనఁరావణుండు. ౨౨౪౨
 సీ. ఎందును దానయై ధ యేపారి తెంపారఁ, బిడుగులు గురియించు ధ నెడము లేక
 యేచాయఁ దానయై ధ రోచులు గ్రక్కుబా,ణాళులఁ జించి చెండాడు చుండు
 నేవంకఁ దానయై ధ యేవంకయును లేని,ములుకుల హవళి ధ గలుగఁజేయు
 నేమూలఁ దానయై ధ యామూల మరులసై,న్యంబులు పటవఁ జీకాకు సేయుఁ
 ఆ. జక్కసూటి పోవుఁ ధ బ్రక్కప్రక్కలు నొక్కుఁ, గోణసీమలందు ధ రాణ మెరయఁ
 జిత్రమండలములఁ ధ జిందువం దొనరించు, నరిదివిల్లుకాడు ధ సురలసూడు.
 కం.ఆశరనాథకర్జ్యత, మాశరవారంబు దాక ధ నగచరసైన్యం
 బాశుగసఖసంప్రప్తిత, మాశలభవ్రాత రీతి ధ నాకృతి మాజెన్. ౨౨౪౩
 ఉ. మారుతధూతమేఘములఁమాడ్కి దవానలదహ్యమానకాం
 తారగజంబు లట్లసురఁనాథశ రార్దితమర్కటాగ్రణుల్

పోరు దొలంగి పోయినదె ధోకగఁ బాటిరి కాందీశీకు లై
యారవపురితాశు లయి ధ యాపద నొంది నలంగి దీనులై.

౨౨౪౫

→ సుగ్రీవుఁడు రాక్షసుల వధించుట. ←

చం. ప్లవగులు మూల కొక్కఁడుగఁ ధ బాట రఘూద్వహుపై శతాంగమున్
జవమునఁ దోలఁ బంచెఁ దనఁ సారథి నయ్యెడ సూర్యనందనుం
డవిరళకీశసైన్య మిటు ధ లాటడిపోవఁ దనంత వానిఁ గీ
శవిభు నుపేణు గుల్మమున ధ స్థాపితుఁ జేసి రయం బెలర్పఁగన్.

౨౨౪౬

ఉ. శూరులు యాధనాయకులు ధ సూరెల రా ద్రుమశైలపాణు లై
పేరిమిమీటి రాక్షసులఁ పీచ మడంపఁ దొడంగి శైలముల్
భూరుహముల్ మహోగ్రగతి ధ బో రన మేఘము కానలో శిలా
సారము పుల్లులం గురియుఁ చందమునం గురియించె నీసునన్.

౨౨౪౭

కం. లయసమయజనితవవనో, చ్చయనిహతిం ద్రైష్టు భూజఁ సముదయ మనఁ ద
ద్రయమునకుఁ దెరలి రాక్షస, చయములు నాల్పడియె నేల ధ సత్త్వము దూలన్.

చం. లగచరనాథముక్తవివిఁ ధాశ్లాచయాహతిఁ జేసి శీర్షముల్
పగుల నరంబులుం దెగ మొలల్ విటుగం గరపాదజాలముల్
నొగులఁగ నెత్తు గ్రక్కుచును ధ లోఁగుచు విచ్చుచు క్షీయమాణ మై
మొగి నసురేంద్రశూరతతి ధ మోడు వడెన్ మొగతప్పె బెగ్గిలెన్.

౨౨౪౮

→ సుగ్రీవుఁడు విరూపాక్షు వధించుట. ←

ఉ. శిక్షితరాక్షసుండు హరిఁ శేఖరుఁ డీగతి మీఱినన్ విరూ
పాక్షుఁడు పేరు వాడుచు శతాంగము డిగ్గి గజంబు నెక్కి ప్ర
త్యక్షలయాంతకుం డన వఁ నాటుల మార్కొని భానుసూనుపై
రాక్షసు లెల్ల మోదమున ధ రాజుల వైచెఁ గలంబనంతతుల్.

౨౨౪౯

ఆ. వానిబాణవృష్టి ధ వనచరపతి నొచ్చి, రూపు గొనినయేపుఁ కోప మనఁగఁ
గుజమొకండు ద్రిప్పిఁ కుప్పించి యెగిరి శద్ధజముముఖముమీఁదఁ ధ దాచుటయును.

చం. కరివర మాప్రహారమునఁ ధ గంపిలి యొక్కఁ ధనుఃప్రమాణమున్
సురిఁగి పిఱిందికిన్ ధరణి ధ సోలె రవాన్విత మైనురారియున్
గరి విడనాడి భేటకము ధ ఖడ్గమునుం గొని ధీరవర్యుఁ డౌ
హరిపతిమీఁదికిం బటవ ధ నాతఁడు వైచెను బ్రస్తరంబునన్.

౨౨౫౦

ఉ. రాతిని తప్పఁదాఁటి యలఁ రాక్షసుఁ డాయినసూతిఁ గత్తిచేఁ
జేతికొలంది మోదఁ గపి ధ చేడ్పడి మూర్ఛ మునింగి తేటి సఠ

జాతరుషాతి రేకమునఁ ♦ జక్కనిముష్టి నురంబు నొంపఁగా

వే తరవారి మైమఱపు ♦ వ్రీలఁగఁ జేసియుఁ గాలఁ దన్నినన్.

౨౨౫౩

ఉ. ధారిణిఁ ద్రెళ్లి లేచి తలఁతాడితుఁ జేసిన రాక్షసుండు త

ద్వోరతరప్రహారమును ♦ ద్రోపుడు పుచ్చి యురంబు మోఁదినన్

వీరుఁడు సూర్యసూతి తనఁ వ్రే టటు తప్పిన సందు వేచి యా

వైరిలలాటదేశమున ♦ బాధదృఢోగ్రసుముష్టి గ్రుద్దినన్.

౨౨౫౪

కం. నెత్తురు గ్రక్కుచు దేహము, నెత్తుటఁ దడియంగ వికృతఁ నేత్రుం డగుచున్

గుత్తుక మెదలఁగ నూపిరి, హత్తిన వేదనను తోలి ♦ యవనిం ద్రెల్లెన్.

౨౨౫౫

కం. ఇలఁ బడి ప్రక్కలఁ బొరలుచు, విలవిల మని తన్నికొనుచు ♦ వికృతరవంబుల్

బలియించు చెగిరిపడుచో, బలియు విరూపాక్షుఁ బ్లవగఁవర్గము చూచెన్.

కం. ఇతైఱఁగున నయ్యసురుఁడు, మిత్తిన్ హత్తన్ నిశాటు ♦ లగచారులు ను

న్దత్తునురవాహినీగతి, నత్తఱి గననయ్యె శోకఁహర్షాధికతన్.

౨౨౫౬

←→ సుగ్రీవుఁడు మహోదరుఁ జంపుట. ←→

ఉ. ఈసున రెండుసైన్యములు నేడైఱఁ దాఁకి మహానిదాఘవే

భాసరసీజలంబు లన ♦ లావు దొఱంగి నశింప, నందు నా

త్తాసురసైన్యదుస్థితి బఁలాధ్యవిరూపవిలోచనుండు స్వ

ర్వాసము బోక గాంచి దశఁవక్త్రుఁడు కోపము ముబ్బడింపఁగన్.

౨౨౫౭

కం. గ్రావాలయు లఱుముటయును, దేవారులు విఱుగుటయును ♦ దేకువఁ గని చే.

తోవేదన గొని వగచెన్, దైవవివర్యాస మిట్లు ♦ తనరునె యనుచున్.

౨౨౫౮

చం. వరబలుఁ డంతఁ జేయలఁతిఁ వానరముఖ్యులఁ ద్రుంచునమ్మఁగో

దరుఁ గని పల్కు నోయిలఘుఁదర్పనిధీ! విను మజ్జయాశ త్వ

త్కరగత మయ్యె నీబలము ♦ గాఢపరాక్రమ మెల్లఁ జూపి యీ

పరుల వధింపు, వేళ యిది ♦ స్వామిముణం బఖలంబు దీర్పఁగన్

౨౨౫౯

చం. అనవుడు వలై యంచు నతఁ ♦ డగ్నిఁ బతంగమువోలె శత్రువా

హినిఁ జొరఁబాటి తేనినుడు ♦ లెంతయుఁ దోడ్పడ నాత్మశక్తికిన్

వనచరనాథయాథమును ♦ వారక కిట్టి వధింప మర్కటుల్

ఘనకుజశైలసంతతుల ♦ గాటముగాఁ బ్రహరించి రాతనిన్.

౨౨౬౦

సీ. అన్దుహోదరుఁడు రోఁపావేశమునఁ దీవ్ర, శరపారముల శైలఁచరుల నెల్ల

భిన్నపాదులుగ సరిఁచిన్నపాణులుగ ని, కృత్తోరువులుగను ♦ నుత్తరింప

వెఱచి క్రోఁతులు పాఱి ♦ వెఱవకుఁ డంచు సుగ్రీవుండు వాని భంఁగింప నొక్క

విపులపాషాణంబు ♦ విసరి వైచిన దానిఁ, దుత్తుమురుగఁ జేయఁ ♦ దూర్ణముగను

ఆ. గృధ్రచక్ర మనఁగఁ గిరగిర దిరుగుచు, ధరణిఁ ద్రెళ్లఁ గాంచిఁ తరణిసుతుఁడు
సాల మొండు ద్రిప్పిఁ చావుము రాక్షసా! యనుచు వైవ దానిఁ దునిమె నతఁడు.

చం. హరివతి నేల నున్న పరిఃఘాయుధముం గొని త్రిప్పి యమ్మహా
దరురథసైంధవావళులఁ దాఁచిన నయ్యవి నేలఁ గూలె వాఁ
డురవడి నేల దూఁకి యొకఁ యుక్కుగదం గొనె, వీరు లిద్దఱుం
బరిఘగడాధరుల్ గెరలిఁ మాఁగొని కోడెలువోలె తొప్పుచున్ ౨౨౬౩

చం. పెనఁగఁగ నమ్మహాదరుఁడుఁ భీమగతిఁ గదఁ ద్రిప్పి వైచినన్
దినకరనందనుండు కడుఁ దీవ్రత నాపరిఘంబు వైచె ని
ట్లనుపమసాధనద్వయముఁ లాహవభూమిఁ బరస్పరాహతిఁ
దునిఁగి ధరాస్థలిం బడినఁ దూర్ణు వానరలోకనాథుఁడున్. ౨౨౬౪

సీ. మునలంబుఁ గాంచనఁ లసితంబుఁ గైకొని, విసరి వైచిన వాఁడుఁ వేటొకండు
గద దాని నడిచినఁ త్తొ రెండునున్ వ్రాలె, నాయుధంబులు వ్యర్థఁ మగుటఁ జేసి
ముష్టియుద్ధమునకుఁ మొనసి యయ్యిరువురు, మండెడునగులఁ మాడ్కిఁ దనరి
బిగిఁ గిలారించుచుఁ మొగిని గర్జించి ముష్టిముష్టి కదనంబుఁ సేయు చుండ

ఆ. నలఘుసారుఁ డైనఁ యసురాధినాయకుం, డనతిదూరవర్తుఁ లైన ఖడ్గ
భేటకములఁ గొన వఁ నాటేళుఁ డట్టుల, వేటుకత్తి డాలుఁ వేగఁ హించె. ౨౨౬౫

మ. కడు విక్రాంతులు కీశరాక్షసులు ఖడ్గాఖడ్గి పాటించుచోఁ
గుడిగా మండలచారణంబులను సంకోచంబు లే కేమియున్
వడిగాఁ జుట్టుచుఁ దాఁకుచున్ మరలుచున్ శౌర్యంబుమైఁ బోరుచోఁ
జెడుగం డాయనురుండు ఖడ్గమున వైచెం జర్తమున్¹ నాటఁగన్. ౨౨౬౬

ఉ. నాటినకత్తిఁ దీయ నదఁ నంబుగ రాక్షసుఁ డూన నంతలో
హాటకరత్నకుండలనఁ మంచిత మాసశిగ్రస్త్రమూర్ధమున్
మీఁటె దివాకరాత్మజుఁడుఁ నిస్తులశాతకృపాణధార న
ప్పాట సురారిపాటుఁ గనిఁ పాటిరి తక్కినరాక్షసాధముల్. ౨౨౬౭

కం. ఖరకరసుతుఁ డరిఁ గూలిచి, ఖరకరుఁడు స్వకాంతి వెలుఁగుఁ కరణి వెలుంగన్
సురయక్షసిద్ధసాధ్యులు, ధరణీభూతంబు లతనిఁ దద్దయుఁ బొగడెన్. ౨౨౬౮

→ మహాపార్శ్వః డంగదుచే హతుం డగుట. ←

సీ. దురమున నిటు మహాదరుఁడు సుగ్రీవుచే, హతుఁ డౌటగనిమహాప్రతిఘుఁడయిమ
హాపార్శ్వః డుగ్రసాఁ యకవితానంబులఁ, గనుపు గొట్టెను వాలితనయు బలిమి
బెడిదపుగాలినిఁ దొడిమె లూడిన రాలు, ఫలములునా నేలఁ దలలు దొరలె
గొందఱకరములుఁ కొందఱచరణముల్, కొందఱపార్శ్వముల్ఁ గూల్చి వైచె

¹ చర్తము = తోలుతోఁ జేయఁబడిన డాలు.

ఆ. వానితీవ్రబాణఃపర్షంబు నోపక, విముఖ మగుచు శరము † వ్రేల వైచి
విచ్చె బలఁగమెల్ల † వీరుఁడు తారాసు,తుండు చూచి సమరఁదోహలమున.

ఉ. పున్నమవార్ధివోలె మెయి † పొంగఁగఁ బట్టె మొకండు సూర్యులే
జ న్నగుదానిఁ ద్రిప్పి సురఃసూదను వైవఁగ వాఁడు సూతుతోఁ
గ్రన్నన నప్తసంజ్ఞఁ డయి † ఘోషలి దొర్లిన జాంబవంతుఁడు
బన్నుగ భీకరాశ్రమున † వానిశతాంగము నుగ్గు నేయుచున్.

౨౨౨౦

తే. వాజులను గూల్పఁగా మహాఃపార్శ్వఁ డింత,లోనఁ దెప్పిరి శక్రజఃసూనుమేను
బాణవిస్థంబుఁ గావించిఁబ్రహ్మానుతుని, తొమ్ము మూఁడుశరమ్ములఁఁగుమ్మి మఱియు
కం.బుక్షచయనాయకునిని గ,వాక్షుని బహుశాంబకముల † వ్యధ పెట్ట సహ
స్రాక్షుని మనుమఁడు క్రుధ ర,క్రాక్షుండై పరిఘ మొకటి † యలపునఁ గొనుచున్.

ఉ. రక్కసు నుక్కడంపఁగఁ గఃరంబుల రెంటును ద్రిప్పి త్రిప్పి యీ
సెక్కఁగ వైవఁ దన్ధతి మఃహిం బడె బాణముతోఁడిచాపము
జిక్కని తచ్చిరస్త్రముచు † జేతిశరాసన మూడ వెంటనే
కుక్కివడంగ గ్రుద్దెఁ జెవిఁగూ బదరం దల దిమ్ము పట్టఁగన్.

౨౨౨౩

ఉ. దాన సురారి రోసపడి † దారుణ మౌపెనుగండ్రగొడ్డలి
నూనె మెఱుంగు లీనుచు మఃనోభయదం బగుదాని శైవముం
బోనిబలంబుదానిఁ గయిఁ † బూని వెనం గపివామజత్రుదే
శాన రయోద్ధతిన్ వయివ † శక్రసుతాత్తభవుండు నేర్పునన్.

౨౨౨౪

తే. తొలఁగ దాఁటుచుఁ బితృతుల్యఃబలుఁడు మర్త
విదుఁడు తారేయుఁ డాగ్రహఃవేశమునను
గట్టిపిడికిలి వజ్రంబుఁనట్టిదానిఁ
బూని హృదయంబునను దాఁచెఁ † బూర్వలేఖు.

౨౨౨౫

కం.పోటున నసురుఁడు హృదయ,స్ఫోటముగఁ బరాసు వగుచు † భువిఁ గూలఁ ద్రియా
మాటుల సేనలు కళవళ,పాటున సంక్షోభ మంది † పాఱం దొడఁగెన్.

౨౨౨౬

కం.వానరగర్జలచే లం,కానగరము సాట్టవప్రఃఘనసౌధం బై
మానక వణంకి వ్రీలెడు, నోనా నపు డొప్పె రాక్షఃసోత్కర మడలన్.

౨౨౨౭

కం.నాకాకోనాదములు వ,నాకోగర్జలను బెరయ † నుత్కటరోష
వ్యాకులుఁ డయి వింశతిభుజఁ, డేకోద్యముఁ డగుచు నడచె † వృక్షాటుల పై.

→ రావణుఁడు కవులఁ బొలియించుట. ←

సీ. ప్రబలశౌర్యులు మహాఃపార్శ్వమహోదరు, లతులధీరుఁడు విహఃపాక్షుఁ డట్లు
హతులైన దుర్విషఃహ్యగ్రహంబున రథ,చోదకు ని ట్లను † శూరులైన

మంత్రులు చచ్చిన ధమహితదుఃఖంబును, రుద్ధపురార్తియు ధయద్ధభూమి
మడియించి రామలక్షణులఁ బోకార్యేనఁ, దోలుమీ రథ మతిఁతూర్ణముగను
ఆ. హరిజవిధిజకుముదఁహనునున్నలాంగద, ద్వివిదమైందముఖ్యఁవృక్షచారు
లనెడుకొమ్మలమరుఁనవనిజానుమథల, ప్రదము రామకుజముఁ బడఁగ నడుతు
ఉ. సారథియుక్ రథంబు రథఁసంబునఁ దోలె రథాంగనిస్సవనం
బార దిశాసమూహములఁచుందుఁ బ్రతిధ్వను లుబ్బు చుండఁ గాం
తారనదీమహీధరకఁదంబసమేతవసుంధరాతలం
బారవపూర్ణ మై వణఁకె ధనంబుధి వేల నతిక్రమింపఁగన్. ౨౨౦

కం.తామసుఁ డగుదశవక్త్రుఁడు, తామసపడ కాన్లవంగఁతతిపై నేసెన్
దామనబాణవరంబును, దా మసిఁ జేయంగఁ బూని ధత్తైస్యంబున్. ౨౨౧
ఉ. ధాతృవినిర్గతం బయిన ధదారుణమార్గణ మాఁగ రాక త
ద్భీతికరార్చులం బ్లవగఁవీరతతిఁ దహియింపఁగా సమి
దూభతలముం దొఱంగి కపిఁపుంగవు లొక్కటఁ బాటఁ దద్రజో
వ్రాతము కల్గిఁ జీకటులు ధవర్వే నిరంతర మక్షిరోధ మై. ౨౨౨

కం.దానవుఁ డస్త్రమున ననే, కానీకములన్ దహించి ధయవనిం గలుపన్
గానీరా యని మహిజా, జాని శరాసము గ్రహించె ధసంగరకాంక్షన్. ౨౨౩

→ రామరావణ యుద్ధము. ←

సీ. ఈలోన నసురుఁ డుపేంద్రయుతుం డైన, శక్రునిఁబోలి లక్షణునితోడ
నిలిచి కేలను మహానిరుపమధను పూని, మింటను లిఖించు ధదంటవోలెఁ
దనరారు నీరేజఁదళవిశాలాక్షుని, నాజానుబాహుఁ గాఢాంతకాభుఁ
గదియ రాముండును ధగపిసంఘములచేటు, పంక్తివక్త్రుఁడు వచ్చుఁధంగిఁ గంచి
ఆ. కుంది ముదము నొంది ధకోపరక్తాక్షుఁ డై
చాప మెత్తి భూమి ధశకలములుగ
గుణము మీటుటయును ధగ్రోతులు రక్కసుల్
గుములు గుములు గాఁగఁ గూలి రవని. ౨౨౪

కం.ఆరాజశేఖరాత్మజ, నారాచపథంబుఁ దటిసి ధనాళీకాప్తా
బ్జారుల డాసినరాహువు, నా రజనీచారలోకఁనాథుం డుండెన్. ౨౨౫

చం.తొలుత రణంబు సేయుతమిఁ ధదూర్ణమ లక్షణుఁ డానిశాటుపై
జ్వలదనలాభ శాతశరఁజాలముఁ గప్పిన వాని నన్నిటిన్
బలియుఁడు రావణుండు కరఁపాటన మేర్పడ నొంటి నొంట మూఁ
డలుగుల మూఁటిచేఁ బదిట ధనన్ని శరంబులఁ ద్రుంచె వ్రేల్చిడిన్. ౨౨౬

చం. అతని సతీక్రమించి గిరిఁ యట్లచలుం డయియున్నరాము పై
 శీతవిశిఖోత్కరంబులను • జెచ్చెర వైచిన భల్ల మూని ట్టై
 పతితనయుండు సర్వశరఁవార మణించి నిశాచరేంద్రుపై
 శతములు నారసంబులు ప్రశస్తగతిం బరఁగించె నేర్పునన్.

౨౨౮౭

శా. కాండీరద్వయ మద్వయాద్భుతలసఁ త్కాండప్రకాండంబు కో
 దండా రావవిభిన్న దిక్తటముగా • దర్పించి వైవంగ బ్ర
 హ్మాండాంతర్గతభూతసంచయము హాహాకారపూర్ణాస్య మై
 మెం డాక్రోశ మొనర్చె గుండె లదరక • మేడ్పాటు గాంచెం ద్రుటిన్. ౨౨౮౮

ఉ. సంతతసంప్రయుక్తశరఁజాల మఖర్వగతి న్నభస్థలిక
 బంతులు గట్టి పాటఁగను • వార్షికవారిధరాళి చంచలా
 సంతతిదీప్త మై పలుచుఁచందముమీతె గవాక్షముల్ దివిక
 దొంతర గూడెనో యనఁగఁ • దోచె శిలీముఖపంక్తు లయ్యెడన్.

౨౨౮౯

చం. అతులజవంబు లై శీతము • లై మఱి గ్రద్దగలుల్ చెలంగునా
 యతిరథముక్తసాయక చఁయంబులు పర్వఁగఁ బ్రొద్దు గ్రుంకినక
 దత మగుమబ్బు గ్రమ్మినను • దట్టపుఁజేకటి వ్యాప్త మానటుల్
 క్షీతి పొలుపారె, వీరజనఁశేఖరు లిద్దఱు నస్పృదుగులై

౨౨౯౦

చం. కదిసి పరస్పరక్షణనఁకాంక్ష బలారియు వృత్తదైత్యుఁడుక
 గదనము నేయాభంగిఁ గరఁకౌశల మొప్ప నచింత్యమున్ దురా
 సదముగ నస్త్రశస్త్రసువిఁశారదు లుగ్రశరాసనుల్ భయ
 ప్రదబలధుర్యవర్యులు దుఁరం బొనరించిరి రామరావణుల్.

౨౨౯౧

కం. వాతహాతిఁ గంధిభంగ, వ్రాతం బుప్పొంగురీతి • వారలశరసం
 ఘాతంబు వారు చనియెడు, నా తెరువుల వరుస వరుస • లై ప్రసరించెన్.

ఉ. రక్కసమూఁకఱ్ఱేడు నిజఁరౌద్ర శరాసనముక్తబాణముల్
 చక్క నరేంద్రఫాలతలఁసంధిని నాటఁగ వైవ నించుకేక
 లెక్క గొనండు రాముఁడు సఁలీలవినీలకువాలపంక్తి నా
 స్రుక్కక తాల్చి రోషమున • రుద్రమనూజ్జ్వలబాణసంతతుల్

౨౨౯౩

చం. ధనపతితమ్ము నేయుటయుఁ • దద్విశిఖంబు లవధ్యవర్తమున్
 జెనకి వృథా మహిం బడిన • శీఘ్రకరుం డఖిలాస్త్రవేది యా
 దనుజులలాటదేశము విదారితమై గొన బేద నేసె ధా
 రణిసుతనాథుఁ డేనుప్రదఁరంబులఁ బంచముఖాహులట్లుగన్.

౨౨౯౪

కం. వెండియు శర మేసిన సుర, ఖండనుఁ డది త్రుంచి వైచి ♦ కలుషాత్తకుఁ డై
 చండాసురాస్త్ర మేసెను, దండిజవంబునను రోషఁతామ్రాతుం డై. ౨౨౯౫
 నీ. పంచాస్యశార్దూలఁ వాయసదక్షాయ్య, ఖరగృధ్రపోత్రిస్థఁ గాలపంచ
 వదనభుజంగమఁ వదనబాణంబులు, నీహామృగాస్యముల్ ♦ వృశ్చికాండ
 జాతకుక్కటనక్రఁ సారమేయముఖంబు, లగుపెక్కు బాణంబు ♦ లసురుఁ డేయ
 వచ్చెడునసురాస్త్రఁ వరముఁ గనుంగొని, రాముండు వహ్నిశఁరంబు వైన
 ఆ. నగ్నిదీప్తముఖము ♦ లర్కముఖంబులు, సర్ధచంద్రశీతఁ లాంశుముఖము
 లుడుఖగాస్యములును ♦ నుల్కాముఖంబులు, కేతువక్త్రములును ♦ నాతతముగ
 కం. జనియించి వాని నన్నిటి, వినువీది హరింప నంద ♦ విలయం బొందెన్
 వనచరులు పొంగి యార్వఁగ, వనచరనాథాదు లధిపు ♦ బలసి భజింపన్. ౨౨౯౬
 కం. రావణముక్తశరంబును, భూవిభుఁ డిటు లణఁగఁ జేసి ♦ మునమున వఱలెన్
 రావణుఁడును దనయస్త్రం, బీవిధిహతమైనఁ గోప ♦ మినుమడి గాఁగన్. ౨౨౯౭

→ రామరావణులు దివ్యాస్త్రంబులఁ బోరుట. ←

చం. మయవిహితంబు రాద్ర మగుఁ మార్గణమొండు గుణంబు గూర్చి దు
 ర్జయుఁ డగురాముపైఁ బఱపఁ ♦ గ్రచ్చట శూలగదామునుండు లా
 లయసమయప్రవాతములఁ లాగున ముద్గరకూటపాశసం
 చయములతోడ వెల్వడుడు ♦ సర్వమహాస్త్రవిదుండు రాముఁడున్. ౨౨౯౮
 కం. బంధురజవసంయుతుఁ డై, గాంధర్వాస్త్రంబుఁ దనదుఁ కార్దుకమందున్
 సంధించి వైచి దాని ను, ధాంధను లరుదందఁ ద్రుంచె ♦ నాక్షణమందున్. ౨౩౦౦
 నీ. ప్రతిహతం బగుడు నస్త్రం బొడు గఱచుచు, సౌరాస్త్ర మేసె దాఁ శరధిమీఁదఁ
 జక్రసంతతులతోఁ ♦ జనుదెంచునద్దాని, దివియెల్ల వెలిఁగించుఁ తేజదానిఁ
 బుష్పవంతులఁబోలి ♦ పొలుపు దాల్చినదాని, రాముండు శంపాళి ♦ నామ మణఁచే
 నదియును హత మైనఁ ♦ బదిబాణముల రాము, ముర్తముల్ నొప్పింప ♦ ధర్మశీలుఁ
 తే. డించు కేనియు స్రుక్కక ♦ యిషునికాయ
 ములను రావణు నొప్పించె ♦ నలపు మెఱసి
 యంతలో లక్ష్మణుఁడు తనఁ యన్నతోడ
 సరిగఁ బోరెడియను రేంద్రుఁ చంద మరసి ౨౩౦౧

→ రావణలక్ష్మణ యుద్ధము. ←

చం. కనలి రథస్థుఁ డొ టితఁడు ♦ కాల్పడ నిల్చినయన్నతోడఁ దా
 బెనఁగెడినింతద వ్వనుచు ♦ వీరుఁడు బాణము లేడు పూని కే

- తనము మనుష్యశీర్షకము † ధాత్రిఁ దొరంగఁగ నేసి యొంటఁ జ
య్యన మణికుండలాంచితని † యంత్యశిరంబు నొకంటఁ ద్రుంచుచున్. ౨౩౦౨
- కం.తక్కినశరపంచకమున, దిక్కరికరతుల్య మైన † దృఢచాపంబున్
బెక్కులు దునియలుగాఁ గెం, పెక్కుకనుంగవను ద్రుంచె † నేడైఱ నాలోన్
తే. కాలమేఘనిభంబులు † త్సౌధరాభ,ములును నగు తేరిగుఱ్ఱాల † బలియుఁడౌవి
భీషణుం డొక్కదూఁకున † భీమగదను, మొత్తివధియించె నన్నింటిఁ † దత్తతీలక.
కం.హయములు గూలినయంతన, రయమున భూస్థలికి దాఁటి † రథగతశక్తిన్
భయదాకృతిఁ గొనితమ్ముని, లయముం బొందింపఁ జూడ్కు † లన్ సెగ లెగయన్.
ఉ. హు మ్మని వేయ నద్ది పిడు † గో యన వెల్వడునంతలోన బా
ణమ్ములు మూఁడిటిం దొడిగి † నాశముఁ జేసె సుమిత్రపట్టి యు
గ్రమ్మగుశక్తితున్క-లయి † కాంచనమాలికతోడ రాలె న
భ్రమ్మనఁ దోకచు క్కనఁ జ్ఱ † నంగమసైన్యము లుబ్బి యార్వఁగన్. ౨౩౦౩
- చం.తనయసమానశక్తి యిటు † దారిత మౌటయు మండుఁగన్నులన్
దనుజవరేణ్యుఁ డుగ్రతర † దండధరావ్రతికార నైజకాం
తినిచయదీప్త మైనయొక † దివ్యతగాశనితుల్యహన్యవా
హనసఖశక్తిఁగేలఁ గొను † నంతటిలో రఘురాముతమ్ముఁడున్ ౨౩౦౪
- ఉ. జడ్డొకయింత లేక యసు † సంశయదుస్థినితు నవ్విభీషణున్
జడ్డన వెన్క వేసికొని¹ † సాయకవర్షము వైరిమీఁద ము
జ్జిడుగ ముమ్మరమ్ముగను † జేడ్పడఁ దిక్కటమక్కటంగొనన్
సడ్డొకయింతఁ జేయ కతి † సాహసవృత్తిని ముంచి వైచినన్ ౨౩౦౫
- ఉ. అడ్డము దూఁకి యిట్లు వసు † ధాధిపసూతి నిజానుజాతుపే
రెడ్డమీఁ బాప వైచిన శి † తేషువులన్ నిజశౌర్య మంతయున్
జడ్డుపడంగఁ దమ్ము నిటు † చావునకుం దొలఁగించి యున్నయా
దొడ్డబలిష్ఠు లత్తుణుని † దుష్టచరిత్రుఁడు రావణుం డనున్. ౨౩౦౬
- చం.తవిలి విభీషణున్ మృతికిఁ † దప్పఁగఁ జేసినశౌర్యసార! నీ
యవితథవిక్రమంబునకు † నచ్చెరు వయ్యెడు మెచ్చితిం జమీ
నవరన నిల్వ లత్తుణుఁడ! † చావక తప్పెను రాక్షసుండు నీ
పొవ రడఁగింతు నీహృదయ † మున్ వెసఁ జీల్చి హరింతుఁ బ్రాణముల్. ౨౩౦౭

→ లత్తుణుఁడు రావణుశక్తిచే మూర్ఛ పోవుట. ←

- ఉ. తాళు మటంచు రావణుఁడు † దారుణరాపము భీషణాష్టఘం
టాలసితం బమోఘ మరి † నాశకమున్ మయదైత్యశాంబరీ

¹ శరణాగతరక్షణము దనప్రాణమిచ్చి యైనఁ జేయవలయును గనుక.

జాలనుకల్పితంబు నగుశక్తి దురాత్ముడు రాముతమ్మును
దేవలజవాన్వితంబుగను + వ్రేసిన వచ్చెడుశక్తి గాంచుచున్.

౨౩౧౧

ఉ. నవ్విస్తి సుమిత్రపట్టికిని + వ్యర్థము గమ్ము శరమ్ము! యంచు భూ
శస్తుడు రానుభద్రుడు ప్రశాంతికరోక్తులు పల్క భీతిస
న్నవస్తుని లక్ష్మణుం గదిసి + వ్యాశవరేణ్యముజిహ్వోలె వి
ధ్వస్తభుజాంతరుండుగను + వైశమ వక్షమునాట భీమ మై.

౨౩౧౨

ఉ. గాటముగాఁగ శక్తి మెయి + గాఁడిన మూర్ఖ మునింగి లక్ష్మణుం
డోటటి నేల వ్రాలుడు సహోదరుదుస్థితి జూచి వేదనా
స్ఫోటితచిత్తుడై మనుజపుంగవుఁ డించుక పల్లటిల్లి యా
మేటిబలాభ్యుఁ జూచుచును + మేడ్పడి కన్నుల నీరు నించుచున్.

౨౩౧౩

కం. కాల మిది గాదు వగవఁగ, నాలమునకు సమయ మనుచు + నాగ్రహవశుఁ డై
చాలించి వగపు వింటిని, గేలఁగొని దశాస్యుఁ జంపఁ + గృతయత్నుం డై.

→ శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునిఁ గవుల కప్పగించుట. ←

సీ. తివిరి రక్షోవిభుఁ + డవిరళశరవృష్టి, తనమీఁదఁ గురియింప + దైన్య పడక
ష్టపగనాయకులెల్లఁ + బాపజాలనిశక్తి, నవలీలఁ బెటికి తున్మాడి వైచె
నదె సమయం బని + యసురేంద్రుఁ డాతని, మర్తదారణశీల + మార్గణముల
వైవ గణింపక + భ్రాతఁ గాఁగిటఁ గ్రుచ్చి, సూర్యప్రభంజన + సుతులతోడ

ఆ. ననియె వీరులార! + యప్రమత్తుల రయి
బలసి నాదుతమ్ము + నిలువ రయ్య
యెంతకాలముగనొ + యెదురు చూచుచు నున్న
కాల మొదవె నింతఁకాలమునకు.

౨౩౧౪

శా. ఆసాసం గొని వేచి మిన్ను గనుసాఁరంగంబు ఘుర్తాంతవే
శాసంలక్ష్మితవారిదంబుఁ గనులీలం గంటి సంగ్రామభే
లాసంరబ్ధు దశాస్యు నేను జిరకాఁలం బెంతయున్ వేచి యే
లా సందేహము వీనిఁ దున్నెదను సత్యం బింతయున్ నమ్ముఁడి.

౨౩౧౫

కం. నావచనము వినుఁడి నే, రావణ నీక్షణమ వేగ + రణమునఁ ద్రుంతున్
రావణుఁడో రాముఁడో కా, కీవసుమతి నిద్ద టుంట + యిది మిథ్య యిఁకన్.

ఉ. లచ్చిని గోలుపోక, వనులం జరియించుట, దండకాటవిన్
ముచ్చిరుచుంట, జానకిని + మూర్ఖుఁడు ముట్టుట, సోకుమూఁకతో
హెచ్చినపోరు, ఘోర మగునీనిరయోపమదుఃఖ, మిన్నియున్
గ్రచ్చుటఁ బాయువాఁడ దశకంఠ రణావనిఁ దున్ని యాత్ముటిన్.

౨౩౧౬

ఉ. ఏమినిమిత్త మేను వధిఁబొందితి వాలిని, భానుసూను శా

ఖామృగరాజుఁ జేసి కపిఁకాండము నెల్లను గూర్చు గంటి, నే

నేమిటి కబ్బిఁ గట్టి తరిఁబొందితి, నింతకు మూల మైననీ

చీమనుజాశనుండు ప్లవఁగేశ్వరులార! యిదే కనంబడెన్.

౨౩౧౯

కం. చూపుల విష ముండెడిఫణి, చూపులపాల్పడినవానిఁచొప్పున నేఁడీ

పాపి యని నాదుదృష్టికిఁ, జేపడియును బ్రదికి పోవఁ జెల్లదు నుండీ.

౨౩౨౦

ఉ. నెమ్మది నిమ్మశంబుగ నఁనేచరులార! సమీపధారిణి

ధ్రమ్మనఁ గూరుచుండి ఖలుఁరావణునాదుదురంబుఁ జూడుఁడీ

యిమ్ముగ మూఁడులోకములు ఁ నెల్లనిలింపులు నింద్రపానియు

క్రమ్ముగఁ జూచువారలు ప్రఁకాశముగా రఘురామురామతన్.¹

౨౩౨౧

కం. నాకులు సచరాచర మగు, లోకంబులు గుఱులు గట్టి ఁ శ్లోకయుతముగా

నాకదనమువిధ మెప్పుడు, వాఁకొన నొనరింతు భూమి ఁ వటలెడిదాఁకన్.

౨౩౨౨

➔ రావణుఁడు పరాజితుం డై లంకకుఁ బరువెత్తుట. ➔

చం. అనుచు సువర్ణభూషణసఁపించితశాతశరాళి పంక్తివ

క్తునిమెయిఁ గాఁడ నేయుటయుఁ ఁ గ్రూరత నాతఁడు దీప్తబాణముల్

పెనుముసలంబులన్ ముదిరఁబృంధము నీరమువోలె రాముమీఁ

దను గురియింప వాని శతఁధాపరిభగ్నముఁ జేసె రాముఁడున్.

౨౩౨౩

చం. ప్రకటబలప్రతాపనరఁవల్లభరాక్షసరాజముక్తసా

యకనిచయంబు లుప్పరముఁనంద యొకొంటిని దాఁకుచప్పుడుల్

సకలదిశాంతవీధుల నఁసహ్యములై పరఁగెన్ ధరాస్థలిన్

శకలము లొచు రాలి పృథుఁజైలవితానములట్టు లొప్పుగన్.

౨౩౨౪

ఉ. ఏమిర! యింతదాఁకఁ దెగి ఁ యీతఁడు పోరెడు నంచు నల్కమై

రాముఁడు నిప్పుగ్రక్కెడిశఁరంబులఁ గోటుల లస్తకంబునన్

స్తోమముగాఁగ నీనుగతిఁ ఁ దొప్పలు దోరలు పర్వఁజేసినన్

దీమస మేది రావణుఁడు ఁ దీనతఁ బాతఁ బురంబులోనికిన్.

౨౩౨౫

➔ మూర్ఛిల్లిన లక్ష్మణుఁ జూచి రాముఁడు దుఃఖించుట. ➔

ఉ. రావణుతోడఁ బోరుచు నె ఁ రామవిభుం డొకకంట రక్తసి

క్తావయవున్ నిజానుజని ఁ నార్తిని గాంచు చనెన్ సుషేణుతో

హా! వరవిక్రముండు సుగుఁణాంబుధి ప్రాణముకన్న మిన్న యీ

ధీవిభవండు తమ్ముఁడు ట్టితిం బొరలాడెడిఁ బాముకైవడిన్.

౨౩౨౬

¹ రామతన్ = రామనామ పార్థక్యమును; రామావతార ప్రయోజనమును; జగదేశవీరత్వమును; సత్యధర్మశౌర్యములచే మూఁడులోకములను రమింపఁజేయుటను.

ఉ. ఈతనిపాటుఁ గన్న మన ఁ మెంతయు నారటమందఁ జొచ్చెడిన్
నాతర మానె యింకఁ గదఁనం బొసరింపఁగ? శౌర్యశాలి నా
భ్రాత ప్రశస్తలక్షణవిఁరాజతమూర్తి సుమిత్రపట్టి య
య్యో! తెగ నేని నే బ్రదికిఁయుండుట యేటికి? సౌఖ్య మేటికిన్? ౨౩౨౭

ఉ. జాతెడిఁ జాపదండ, మవఁశం బయి పోయె మనంబు, బాణముల్
పాతెడి నెట్టెటో గుఱిని ఁ బాసి, యయో కనులందు బాష్పముల్
మీతెడి దృష్టి నాఁగుచును ఁ మేను భరింపఁగ నాశ లన్నియుం
దీతె, విషాద మెచ్చెడిని ఁ దీనతఁ దమ్మునిపాటుఁ జూచినన్. ౨౩౨౮

ఆ. న్యస్తయానమందు ఁ జనులకుఁబోలె నా,యంగకములు సడలి ఁ యవనిఁ గ్రుంగఁ
బడుచు నున్న వయ్య ఁ పటిమ లే దొడలను, సడలి డీలు పడియె ఁ సంధులెల్ల.

కం. నాకనులమ్రోలఁ దమ్ముం, డీకరణి గరానుచేత ఁ మృతి గన నిస్సీ
నాకడిమిఁ దలఁప సి గ్గో, నా కెక్కడిబల? మిఁ కేల ఁ నా కీధనువున్? ౨౩౩౦

చం. అని వ్యసనాభిషేడితు శఁరాభిహతాంగు వినప్తవంతుఁ ద
మ్ముని వెలిప్రాణమై తనరు ఁ మోహనగాత్రునిఁ జూచి చూచి తాఁ
గనులను నీరు గార్చుచును ఁ గాఢతరార్తిపరాయణుండు నై
మన మురియంగ మిక్కిలి క్షుమాతనయారమణుండు దీనుఁ డై. ౨౩౩౧

కం. ఏలా నా కీయుద్ధం?, బేలా ప్రాణంబు? నీత ఁ యేలా యింకన్?
లాలితగుణుఁ డగుతమ్ముం, డీలీలన్ భూళి బ్రుంగి ఁ యిలఁ బడియుండన్. ౨౩౩౨

కం. నాముద్దుఁదమ్ముఁ డీతఁడు, భూమి నిహతుఁ డైనయేని ఁ భోగము రాజ్యం
బేమిటికి? బ్రదికి యేటికి?, నేమిప్రయోజనము గెలిచి ఁ యేనియు ననిలోన్?

కం. ఊరూరఁ గళత్రంబులు, నూహారన్ బాంధవులును ఁ నొదవెద రకటా!
యారయ భ్రాత సహోదరుఁ, డాగఁగ లభియించుదేశ ఁ మవనిం గలదే? ౨౩౩౪

→ సుషేణుఁడు శ్రీరాము నూరార్చుట. ←

తే. అనుచు నిట్టూర్పు నిగిడించు ఁ నవనిఁ బొరలుఁ
గన్నులను నీరు నించు శోఁకంబు నొందుఁ
బనవుఁ బలవించు నిట్టున్నఁయనఘుఁ గాంచి
చేరి యూరార్చి పలుకు సుషేణుఁ డపుడు. ౨౩౩౫

కం. లక్ష్మీవర్ధనుఁ డగుమనఁలక్ష్మణుఁడు మృతుండుగాఁడు ఁ శ్లాఘితచరితా
లక్ష్మణములఁ గనుఁగొనుమీ, సూక్ష్మమతీ! నీకు నిట్లు ఁ స్రుక్కఁగ నేలా? ౨౩౩౬

తే. కాంతి దొఱఁగదు నీలంబుఁ గాదు మాటు, పాటు నొందదు వదనంబు ఁ పార్థివేంద్ర!
సుప్రభంబు ప్రసన్నంబు ఁ సౌబగు గలదు, పాణులును రకనీరజఁప్రభల నొప్పె.

భ్రాత = తమ్ముఁడు. సహోదరుఁడు = తనతో సమానుఁడు. రామలక్ష్మణభరతశత్రుఘ్నులవి ప్రా
కృతశరీరములు గావు. దివ్యావృతకారణమైన యప్రాకృత దివ్యమంగళ విగ్రహములు. ఒక పాత్ర
ములోని పాయసము భోగములయినట్టి లోకతేజస్సు నాలుగురూపములు భరించెను గనుక సమానములు.

కం. కనులందుఁ దేజు మాటదు, మనుజేంద్రా! యిట్టికాంతి ♦ మహిమయుఁ గలదే
వినశించినవారికి? నీ, తనిముఖ మెఱిగించు దీర్ఘ ♦ తరజీవితమున్. ౨౩౩౮

ఉ. కాన మృతుండు గాఁడు సుమి ♦ గాదిలితమ్ముఁడు భద్రమూర్తి స
ప్రాణుఁడు దుఃఖ మొందకుము ♦ రాజవరా! యదె మాటిమాటికిఁ
గానఁగ నయ్యెడికి హృదయ ♦ కంపన ముచ్చవ్వసనంబు చూడుమి
మాను విషాద మంచు హను, మంతునిఁ జూచి వచించె నీగతిన్. ౨౩౩౯

→ హనుమంతుఁడు సంజీవనిపర్వతంబు దెచ్చుట. ←

కం. హనుమా! మందులమలకై, చనుమావేగంబ మున్ను ♦ చతురాస్యసుతుం
డనినపథంబున నగ్గిరి, గొనబారెడి దక్షిణంపుఁ గూటమునందున్. ౨౩౪౦

సీ. కలదు సుమ్ము విశల్య ♦ కరణి యైన విశల్య, కరణి శ్వశ్రేయస ♦ కారి యగుచుఁ
గల వందున సవర్ణ ♦ కరణి సంజీవని, సంధానకరణియు ♦ శస్త్రవేగ!
కొనితెమ్ము లక్ష్మణు ♦ మనుదల గూర్పఁగఁ, బొమ్ము వీరుడ వేగ ♦ రమ్మ టన్నఁ
జివ్వనఁ జని యటఁ ♦ జేరి మహాపాధి, నెల వెలుంగఁగలేక ♦ నెమకి తలఁచె
తే. నేల యీజాగు గిరిని స ♦ మూలముగను, బెఱికికొనిపోదు మందులు ♦ వఱలు నిందు
నట్ల చెప్పె సుషేణుండు ♦ నౌపథంబు, గొనక మసలిన నెంతయుఁ ♦ గూడుఁ గీడు.

కం. పౌరుషహానియు నా కని, వీరుఁడు చింతించి యల్ల ♦ పృథివీధరమున్
వారక ముమ్మా టూఁచెను, జారుతరోత్ఫుల్లభూజ ♦ సంతతితోడన్. ౨౩౪౧

సీ. పెకలించి పై కెత్తి ♦ వినువీదికిని దాఁటి, పుట్టచెండునుబోలె ♦ భూమిధరము
నెగవైచి పట్టుచు ♦ జిగి జలపూర్ణమే, చకఘన మగుదాని ♦ సరగఁ దెచ్చి
వనచరావళిమధ్య ♦ మున డించి యించుక, గాసి దీఱ సుషేణుఁ ♦ గాంచి పలికె
నిందలిమందుల ♦ నెలుంగఁజాలక కొండఁ, బెకలించి తెచ్చితి ♦ వీరనర్య!

ఆ. యనిన మెచ్చుకొనుచు ♦ నతని సుషేణుండు, దీసె నోపధులను ♦ దీవరముగఁ
బావమానికృతికి ♦ వానరరాక్షస, చయము లబ్రవడె న ♦ సాధ్య మనుచు. ౨౩౪౩

→ లక్ష్మణుఁడు మూర్ఛ దేలుట. ←

ఉ. అంత సుషేణుండుం బతి మహాపాధి మూర్ఛొనఁ జేసినంతలో
నెంతయుఁ దేజు మీటి వ్యధ ♦ యేమియు లేక విశల్యుఁ డై వెనక్
సంతసమార లేచె, గపి ♦ సంఘము లాకపివర్యశక్తి క
త్యంతము మెచ్చి మే లనుచు ♦ నర్హగతిం గొనియాడె నాతనిన్. ౨౩౪౪

కం. రా రమ్మి లక్ష్మణ! యని, గారామునఁ దమ్ము నపుడు ♦ కౌగిటఁ గ్రుచ్చెన్
శ్రీరాముఁడు కనుగవలన్, నీరము దొలఁకాడ నిండు ♦ నెయ్యముపేర్చిన్. ౨౩౪౫

కం.అన్నా! లక్ష్మణ! యెంతటి, పున్నెంబో నిన్ను మరలఁ బొడగనఁ గలిగెన్

జెన్నటి యముబారిం బడి, క్రన్నన చనుదెంచి తీవుఁ గాదిలియనుజా! ౨౩౪౬

కం.నీవు మరణింప నా కిల, జీవితమున నేమిఫలముఁ సీతయు నేలా?

రావణునిఁ జంపి జయమున, నే వఱలఁగ నేల? చెప్పఁవే సౌమిత్రి? ౨౩౪౭

↔ లక్ష్మణుఁడు శ్రీరాముని రణంబునకుఁ బ్రోత్సహపఱుచుట. ↔

కం.అనవుడుఁ బలుకులు తడఁబడ, మనమున నెగు లూని యనియెఁనుహితబలాధ్య!

తునుముదు రావణ రాజ్యం, బనఘ! విభీషణున కిత్తుఁ ననవే చెపుమా. ౨౩౪౮

కం.పలికిన బాస మహాత్తుకు, లలఘుమతీ! తప్పిపోదుఁరా యెపుడేనిన్?

బలికిన బాసను దీర్చుట, యలఘుగుణాఘ్యలకుఁ జిహ్నఁ మతిబలధుగ్యా! ౨౩౪౯

కం.బలవంతుఁడ వీ వయ్యను, బలహీనునిమాడ్కిఁ బేదఁపలుకులు తగునే

వలవదు నాకై కార్యము, నిలువఁగ రావణ వధించిఁ నెఱపుము ప్రతినన్.

కం.ఖరదంతం బతిశాతన, ఖర మయి గర్జిలు మృగేంద్రుఁకనులం బడినన్

గరి యరుగ లేనిగతిఁ ద్వచ్చరషభగతుఁ డసుర బ్రదికిఁ చనలే డన్నా. ౨౩౫౦

చం.అరుణమయూఖుఁ డీతఁ డిఁకఁ సస్తముఁ జెందక మున్న¹ పంక్తికం

ధగుఁ దునుమాడు మాతనివధం బభివాంఛిత మేని, త్వద్వచః

కరణము కార్య మేని, యిదిఁ కైకొన నీ కభిలాష మేని, యో

నరవర! యిష్ట శీఘ్రముగఁ నావచనం బొనరింపు మర్థిలిన్.

౨౩౫౧

↔ శ్రీరామరావణుల కడపటియుద్ధము ప్రారంభము. ↔

చం.అనవుడు రామచంద్రుఁడు నిజానుజవాక్యము లాత్త నుంచి వే

ధనువుఁ గొనెన్, దశాననుఁడుఁ దా నొకస్యందన మెక్కివేగి యై

దినకర్షుఁ దమోగ్రహముఁ తీవ్రత వచ్చెడిమాడ్కి వచ్చి యా

మనుజవరేణ్య వజ్రమయఃపూర్ణతాడితుఁ జేసెఁ గ్రూరతన్.

౨౩౫౩

కం.సీతాపతి పావకనిధ, శాతాశుగపంక్తి తప్తఁజాంబూవదభూ

షాతతభూషితముం గొని, యాతని తనువెల్ల వ్రణమఁయంబుగఁ జేసెన్. ౨౩౫౪

సీ. దేవగంధర్వాదిదివిజు లప్పుడు చూచి, భూమిస్థితుండు శ్రీగామవిభుఁడు

రథికుండు రావణఁరాక్షసుం డిది సమ, యుద్ధంబు గా దంచుఁ నుగ్గడింపఁ

గాంచనరుచిరంబుఁ ఘంటికాశతభూషితము తరుణార్కసింభము విదూర

భవకూబరంబునుఁ భర్తపరిష్కారమును సితచామరంబును బలాశ

ఆ. కాంతి కలిగి రవినిఁకాశ మాహరితతి, గ్రాల రుక్తవేణుఁకలిత మైన

ధ్వజము మెఱయు తనరథంబును శక్రుండు, పంపె నపుడు రామభద్రుకడకు.

¹ దీనివలన లక్ష్మణమూర్ఖు పగటియంద కావున హనుమంతుఁడు కాలనేమిని జంపుట కల్పితకథ యని తెలియనగు. రావణుఁడు లంకకుఁబోయి రథియై వచ్చెడిలోపల లక్ష్మణుఁడు మూర్ఖుడేఱెను.

→ మాతలి శ్రీరాముకడకు నిండుప్రసన్నున రథంబుఁ దెచ్చుట. →
 కం. ప్రీతిని హరిహాయువనుపున, మాతలి స్యందనముఁ గొనుచు • మహికిం డిగి శ్రీ
 సీతాపతికిన్ మొక్కినను, జేతన కశ యుండ దిగక • స్వీయరథంబున్. ౨౩౫౬
 శా. దేవా! నీవిజయంబుఁ గోరి పనిచెన్ • దేవేంద్రుఁ డీస్యందనం
 బీ పుత్సహముతోడ నెక్కి కొనుమీ • యీయైంద్రకాండాసనం
 బీవైశ్వానరతుల్యవర్ణము దినాధీశాభ బాణోత్కరం
 బీవిద్యున్నిభశక్తియున్ రఘుపతీ! • యీవైరినాశార్థ మై. ౨౩౫౭
 కం. సారథినై యే నుండ బ,లారి దనుజసమితి మున్ను • హరియించినటుల్
 సారథి నై యే నుండఁగ, నీరావణుఁ ద్రుంపు మిప్పు • డీవు మహాత్మా. ౨౩౫౮
 సీ. అనవుడు వలగొని • యభివాదనము నల్పి, భువనముల్ లక్ష్మీచే • బూరటిల్ల
 రాముఁడు రథ మెక్కి • రణ మొనరింపఁగ, రోమహర్షణము సంఘ్రామ మయ్యె
 రాముఁడు రథికుడై • రాణించుటను గాంచి, దశకంఠుఁ డాగ్రహోదగ్రుఁ డగుచు
 గాంధర్వశర మేయ • గాంధర్వశరమున, దైవశరం బేయ • దైవమునను
 ఆ. రాముఁ డడఁచి వైవ • రాక్షసనాథుఁడు, పరమరోషుఁ డగుచు • బటుమహోగ్ర
 రాక్షసాస్త్ర మేయ • రాజతభూషణ, ఫణులు గవిసె రామభద్రమూఁద. ౨౩౫౯
 ఉ. మంటలు గ్రక్కుచున్ మిగుల • మండెడుమోములతోడ వాసుకిన్
 జంటగఁ జెప్ప నర్హము • సర్వదిశల్ వెన నాక్రమించుచున్
 గంటకపున్వీషంబులు ప్రకాశసముజ్జ్వలదీర్ఘభోగముల్
 మంటలమారు లైకవియుఁ మార్గణము ల్గని నిర్వికారుఁ డై. ౨౩౬౦
 కం. గరుడాస్త్ర మేయఁ గార్తవ్యరత్నార్జ్యకారములను • సాయకచయముల్
 సరభసగతిఁ జని కాకో, దరనికరముఁ ద్రుంచి వైచె • దత్తణమందున్. ౨౩౬౧
 మ. తననర్వాస్త్రము లిట్లు వ్యర్థ మగుడున్ • దర్పించి సంరంభి యై
 ఘనదుర్వారశరోగ్రవృష్టి పటపెం • గాకుత్సుపై సూతుపైఁ
 దనువుల్ నాటఁగ నొండుబాణమున దోర్దర్పంబు నిండారఁ గాం
 చనకేతుం బడ వైచి యశ్వములపీఠచం బార్చె నెంతేవడిన్. ౨౩౬౨
 ఉ. వానియసాధ్యకార్యమును • వానివిజృంభణ రామచంద్రుపై
 నీనతఁ గాంచి సిద్ధముని • దేవనభశ్చరచారణాదులున్
 వానరులున్ విభీషణుఁడు • వానిరి గుందిరి దుఃఖతప్తు లై
 మానవభోజియే గెలిచి • మాడ్చు నొకో జగ మంచు నెంచుచున్. ౨౩౬౩
 సీ. రామసుధాంశుండు • రావణరాహుచే, సంగ్రస్తుఁ డైనఁ దత్తణమునండ
 శశికిఁ బ్రియంబు ప్రాజాపత్య మగురోహిణిని నాక్రమించె నిండునిసుతుండు

ప్రజ కరిష్టంబుగఁ ♦ బ్రజ్వలితాంబుధి, ధూమవృత్తో ర్మికాస్తోను మగుచు
గ్రహరాజు నంటెడిగతి ను బృహ సూర్యుండు, నీలవర్ణుండును ♦ నిష్ఠురుండు
తే. ద్యుతివిహీనుండు భీకరధూమ కేతు, సక్తుండు కబంధలక్షణసంయుతుండు
నగుచుఁ దోచెను రావణుఁ ♦ డాక్రమింప, బాణసంధానశక్తి గీడ్పడియెఁ బతికి.
తే. కోసలేంద్రులకులతార ♦ వాసవాగ్ని, దైవతంబు విశాఖను ♦ ధరణితనయుఁ
డటిమె వింశతిభుజుఁడు శశరాసకరుఁడు, పంక్తివదనుండు మైనాకుపగిది నిలిచె.

→ శ్రీరాముఁడు విజృంభించి రావణశూలబుఁ దునియలు చేయుట. →
ఉ. హానికడిందివీక తనవారల వెల్వెలఁబోక గాంచి భూ
జాని సురక్తనేత్రుండు రుషామతియుం భ్రుకుటీర్ధఫాలుఁ డై
వానిని దృష్టిమాత్రమున ♦ భస్మము చేయువిధానఁ జూడఁ గ్రో
ధానను రాముఁ జూచి భయ ♦ మందె సమస్తము లైనభూతముల్.

౨౩౬౬

చం. పుడమి వడంకె, సత్త్వయుతభూధరముల్ ధరణీరుహాశితో
గడ గడ లాడె, సాగరుండు ♦ గాకుపడెన్, ఖగజాతి మింటిపైఁ
గడుఁ బరుషధ్వనుల్ నెఱపెఁ ♦ గర్కశరావము నించె మేఘముల్
పిడుగులు రాలె, రావణుండు ♦ భీతిలెఁ దద్భయదాకృతిం గనన్.

౨౩౬౭

శా. కల్పాంతప్రతిమానభీమతరసం, గ్రామంబుఁ జూడన్ దివిన్
వేల్పుల్ దానవదైత్యసిద్ధబుష్టులున్ ♦ విద్యాధరుల్ గూడు చో
స్వల్పాన్యప్రియతన్ రఘూత్తముండు గెల్వం గోర బృందారకుల్
జల్పింతుర్ దశకంఠుడే గెలువ నుత్సాహంబుమై నాశరుల్.

౨౩౬౮

సీ. ఈలోస రావణుం ♦ డెనఁగెడికోపాగ్ని, జానకీవల్లభు ♦ సంహరింప
వజ్రసారము సర్వవైరినిబర్హణం, బతులనాదము పర్వతాగ్రతుల్య
కూటచితంబును ♦ గ్రూరంబు దృష్టిభ, యావహంబును సుతీక్ష్ణాగ్ర మధిక
రాద్రం బనాసాద్య ♦ మద్రిదారణమును, శూలంబు నొక్కటిఁ ♦ గేలఁ బూని
ఆ. మండిపడుచు నెత్తి ♦ చండరవంబున, గర్జనలిపెఁ బృథివి ♦ గగనతలము
దిశలుఁ గోణములును ♦ దిద్దిర దిరుగంగ, జలధి త్రోభ మొంద ♦ జగము లదర.

చం. కరమునఁ బూని రాక్షసనికాయము లుబ్బుగ రామచంద్రునిన్.

బరుషవచస్కుఁ డై యనియెఁ ♦ బార్ధివనందన! వజ్రసారమై
పరఁగెడిసాధనం బినియు ♦ భాతృసహాయుని నిన్నుఁ ద్రుంచి సం
గరహతరాక్షసావళులఁ ♦ గానఁగఁ బంచెడిఁ దోడుగూడఁగన్.

౨౩౭౦

చం. నిలు నిలుమీ నిమేష మింక ♦ నీల్గితి నంచును వీచి వైచినన్
గలితమహాప్రస్థుంట మయి ♦ క్రాయుచుఁ జంచల లభ్రవీధి రా

జలజవిలోచనుండు నృథఃసారశరంబులఁ గల్పవహ్నిపై

జలములు చల్లినట్లు రభఃసంబున వైచిన వాని నన్నిటిన్

౨౩౨౧

కం.దహనుండు మిడుతలపిండును, దహియించినమాడ్కిఁ గూల్చి ధతనపై రాఁగన్

మహిపతితనయుండు గని దు, స్సహశక్రప్రేషితోరుశక్తిన్ వైచెన్.

౨౩౨౨

ఉ. మాతలి తెచ్చినట్టిబలమర్దనశక్తియు ఘంటికారవం

బాతతభంగిఁ బర్వఁ జని ధయాశరుశక్తిని దాఁక నద్దియున్

క్షౌతలమందుఁ గూరె ధజవస్త్రవ మఱన్ శకలీకృతంబు నై

భూతము లార్వ వానరులు ధబొబ్బలు పెట్టఁగ వేల్పు లుబ్బఁగన్.

౨౩౨౩

ఉ. రాఘవుఁ డంతఁ బోక ఖలఃరావణు తేరిగుఱాలఁ దీక్షణభా

ణౌఘములన్ జవం బడఁగ ధనాశుగతిన్ ఘటియించి నిన్తులా

మోఘశరాళి దైత్యు నురఃముం బగిలించి ఖగత్రికంబునన్

లాఘవ మొప్ప నాతనిలఁలాటము బ్రద్దలు వాఱఁ జేసినన్.

౨౩౨౪

తే. భిన్నగాత్రుండు రక్తసంక్లిన్నతనుండు, నగుచుఁ బూచునశోకంబు ధజిగి వహించి

బాణవేదన సైరింప ధనశము గాక, దుఃఖసంతప్తుఁ డై కుందె ధదురమునందు.

→ శ్రీరాముండు రావణు నిందించుట. ←

కం.ముచ్చిరి వెంట నె రోషము, హెచ్చఁగ దశకంధరుం డఃహీనజవుం డై

చిచ్చుఱములుకుల రఘుపతిఁ, జుచ్చుఱుకున మొగులు కొలఁకుసాబగున నించెన్.

చం.ఘనశరపూరితాంగుఁ డయి ధకంఠము నొందక తచ్చరంబులన్

దినకరభానుతుల్యముల ధదేవపథంబునయంద త్రుంచుచున్

బెనఁగుచుఁ దద్విముక్తశితఃభీకరకాండపరంపరాహతిం

దను వెఱవాఱ రాజలి వఃనస్థితిపుష్పితకింశుకం బనన్

౨౩౨౫

మ. ప్రళయాదిత్యునిఁబోలి రాఘవుండు క్రూరస్ఫారనారాచధా

రల రక్షోవిభుబింక మాఱ భుజశౌర్యస్థైర్యముల్ మాన్చినన్

బలియుం డాఖిలుఁ డీడఁబోక కురిసెన్ ధబాణాళి నన్యోన్యచా

పలతాముక్తకలంబసంతతికృతఃధావంతంబు నీరంధ్ర మై

౨౩౨౬

మ. కనులం గప్పినఁ దోఁప రై రెవరి కఃక్కాలంబునన్ రాముఁ డి

ల్లనుఁ జిర్నవున రోషవాక్యముల శుంఠా! నీవు నాతేనిచో

మును నాభార్యను బాలికన్ వివశనున్ ధమూఢాత్ముఁడా! యాగతిం

గొనితెచ్చిమది నిక్కి పొంగెద విసీ ధకూళుండ వీరుండవే?

౨౩౨౭

కం.క్రూరా! మద్విరహిత వెతఁ, గూర వనీస్థలిని నీతఁ ధగోమలిని బలా

త్కారంబున హరియించియు, వీరుండ ననుకొనియెదే వివేకవిహీనా!

౨౩౨౮

కం. శూరుడ వనాథసతులన్, ధీరత మ్రుచ్చిల్లఁ బరసః తీకాముకుఁడా?

చోరునిగతిఁ గృతి సల్పియు, వీరుడ ననుకొనెదవా విఃపేకవిహీనా! ౨౩౮౧

కం. డూరీకృతమర్యాదా, ప్రీరహితా! సాధుమార్గః హీనా! బలిమిన్

జేరిచి చేరువ మృత్యువు, వీరుడ ననుకొనెదవా విఃపేకవిహీనా! ౨౩౮౨

కం. పుట్టి కుజేరునకును దోఁబుట్టువ వై బలము గలిగి ధిపోటుమగఁడ వై

దిట్టా జగములు మెచ్చెడు, నెట్టిమహాకృతిని జల్పి ధి తీవు దురాత్మా! ౨౩౮౩

కం. అడిగొట్ట వగుచు లోకము, చెడఁదిట్టెడినీచకృతిని ధి జేసితి విస్సీ

కుడుపుము తత్ఫల మిప్పుడు, వెడఁగా! దురితంబుసేత ధి వృథగాఁ జనునే?

ఉ. సిగ్గును నీకు లే దటర ధి సీతను జోరునిఁబోలె దుర్మతి

యగ్గహనంబునన్ బలిమి ధి నట్లు హరించియు నీనె శూరుడం

చెగ్గతి నెంచెదో? యవుడ ధి యే నట నుండఁగ సీతఁ దాఁకినన్

సిగ్గులు దేటు బాణముల ధి నీయనుజన్ ఖరుఁ గూర్పనే నినున్. ౨౩౮౪

ఉ. ఎంతటిభాగ్యమో చెనఁటి ధి యిన్నిదినాలకు నిన్నుఁ గంటి ని

న్నంతకుఁ జేరఁ బుత్తు నిలుఁదూ యిపుడే మణికుండలప్రభా

వంతము శీర్షముం బలలఁభక్షకపక్షులు లాగి లాగి యిం

తింతలుచేసి మ్రొక్కుఁ బరిఁహృష్టము లై తనివార నియ్యెడన్. ౨౩౮౫

కం. నేలపయి నూటువిధముల, ప్రీలిపడిననీయురంబు ధి గృధ్రంబులు చం

చ్ఛాళిం జీల్చుచు ఊతజము, హాళిం బానంబు సేయు ధి నాపోక చనన్. ౨౩౮౬

కం. మన్నిశితకాండచయని, ర్భిన్నాంత్రంబులఁ బతంగఁబృండము లిపుడే

పన్నగుల వైన తేయుని, చెన్నునఁ బడవైచు బ్రదుకఁ ధి జెల్లదు నీకున్. ౨౩౮౭

→ రావణురథంబును సారథి మరలింతుట. ←

చం. అని ప్రతిపక్షఘాతమున ధి కై ద్విగుణీకృతవీర్యముద్బలుం

డును బరమాస్త్రశక్తియును ధి నూత్నసముత్సుకుఁ డై సమస్తసా

ధనముల లోఁ దలంచుటయుఁ ధి దత్తణ మస్త్రములన్ని మ్రోల ని

ల్చినఁ గని తీవ్రవేగుఁ డయి ధి చిత్తమునన్ శుభచిహ్నాలన్నియున్. ౨౩౮౮

చం. గెలు పెఱిఁగింపఁ బొంగుచుఁ బ్రకృష్టశరంబుల నొంప వాఁడు కి

శులయుపలంబులున్ మనుజుఁశూరుశరంబులు దాఁకి గుండియల్

గులగులగాఁగ నోటఱియె ధి గ్రుక్కలు మ్రింగె నలంగెఁ దేజఱిన్

గళవళపాటు చెందె మదిఁ ధి గాతరతన్ వహియించె డీల్పడెన్. ౨౩౮౯

ఉ. చాపముఁ బట్టలేడు శరఃసంతతిఁ గూర్పఁగలేడు జ్వాలతన్

గోవునఁ గట్టలేడు ప్రతిఃకూలశరంబులఁ ద్రుంపలేడు వే

పైవయి దూకు బాణములపై నిగిడించుపువత్కసంఘ మే
దో పెరమార్గముం గొనెడిఁ దోఁప దొకింతయు దేహవిస్మృతిన్. ౨౩౯౧
తే. కాలునకు గోచరించినకరణి నున్న, రథికుగతిఁ జూచి సారథి ఁ రణధరిత్రీ
దైత్యవకుఁ¹ దున్నఁజచ్చుటసత్య మనుచు, నెంచి మెల్లఁగ ననిఁదొలఁగిఁచెరథము.

→ రావణుడు సారథిని దూషించుట. ←

చం. అనికిఁ దొలంగ దవ్వుగ శతాంగముఁ దెచ్చిన సూతుఁ జూచి యి
ట్లనియెఁ గృతాంతచోదితనుఁరాహితుఁ డాగ్రహార్తనేత్రుఁ డై
వినర యశక్తునట్లు బలవిక్రమపౌరుషహీనుమాడ్కి భీ
రునిగతి మానహీనువలె ఁ రోషవివర్జితపోల్కి దుర్భతీ! ౨౩౯౩

ఉ. ఏమిటి కీరథంబు నిపు ఁ డీడకుఁ జెచ్చితి శత్రుసన్నిధిఁ
నామదిచో పె్పెఱుంగక యనాదరబుద్ధిని నిచ్చవచ్చిన?
ఘ్నముయి పోయె నస్త్రుతతు ఁ లే మయి పోయెర నాదుమాయ లి
స్సీ మరియాద దప్పి చెనఁటి పరువంతయుఁ బాడు చేసితే. ౨౩౯౪

కం. చిరకాలసమార్జిత మై, పరఁగిననాయశము తేజ ఁ బలమును నీచా!
దురమున వెనుదీయం డాశరపతి యనునమ్మకంబు ఁ సమసెను నీచేన్. ౨౩౯౫

కం. భువనప్రసిద్ధవీర్యం, డవిరళబలరంజనీయుఁ ఁ డరి కనుచుండఁ
బవరమున కాసపడునా, బవి సార్చితే దేబెభంగిఁ బాపాత్మకుఁడా! ౨౩౯౬

సీ. పరుని పై రథమును ఁ బఱపక మూలకు, నిటు తెచ్చితివె దేహ ఁ మెఱుంగ లేక
నామేలు కోరెడునానుహృదుం డిటు, సలుపునా యెవుడైనఁ ఁ బలువ కూళ?
పగతుండు సలువంగఁ ఁ దగుకార్య మిది గాక, నీయట్టివానికి ఁ నీతి యగున?
నీ విట్టు నేయుట ఁ నిక్కంబు పరులచే, నేదియో మే లొంది ఁ తీవు దుష్ట
ఆ. నాదుసొమ్ము బహుదిఁనంబుల నుండియుఁ, దినుట మఱవ వేని ఁ దీర్ఘకాల
మీవు నన్నుఁ గొలిచియెసఁగుట తలఁతేని, రథముఁ బఱపు మతఁడుఁరాకమున్న.

→ సారథి రావణునకు సమాధానము చెప్పుట. ←

కం. మతిమాలిన యసురేశుఁడు, హితమతి యగుతనదుసూతు ఁ నిటు నిష్ఠురభా
షీతముల నన నాతఁడు కడు, హితముగ సానునయసూక్తి ఁ నీగతిఁ బలికెన్. ౨౩౯౭

చం. వెఱచినవాడఁ గాను, మఱి ఁ వెంబరవిత్తను గాను, మార్తుచే
నెఱి చెడి కానుక ల్లోనిననీతివిహీనుడఁ గాను, నేను మై
మఱచినవాడఁ గాను, గొఱఁమాలినవాడను గాను, నీదుమేల్
మఱచినవాడఁ గాను, వినుమా చెలికారము మాన నే నెదన్. ౨౩౯౮

¹దైత్య - దానవ - రాక్షసాసుర జాతులు భిన్నములైనను గవిసమయమున నివి పర్యాయపదములుగ వాడబడును. వీరిలో వీరికిఁ బరస్పరవైరమ్యమును గలగు. రావణాసురుని కీడు రోయూపాహాసానవాగులఁ గలదు.

కం.నీకల్యాణమె కోరుచు, నీకీర్తిం గాచువాడఁ జన్మహావశమునన్

నీ కేను బ్రియము సేయఁగ, నీకది యప్రియము దోఁచెఁ జన్మ నేమందున్. ౨౪౦౦
సీ. ఈవిషయంబునఁ జేవ! నానుడి విను, తావకప్రియహితాఁ తక్కుడ నేను
నేదియో కులమునఁ బ్రాదుర్భవించిన, యులుచయేతరిపోలెఁ దలఁప వలదు
నన్ను నున్నతభూమిఁ నున్నవాహినిఁ గ్రిందఁ, దెచ్చినగతి నీదుఁ తేరి నిప్పు
డనిలోన మరలించిఁ నట్టివిధంబును, సర్వంబు వినిపింతుఁ జక్క వినుము

ఆ. బవరమునను మిగులఁ బడలిక గని తని, గెలివి లేమి మోముఁ తెలివి లేమిఁ
దలఁచినాడ గుట్టఁ ములు నుడివడి డస్సి, డీలుపడుచుఁ జెమటఁ జాలువాట
తే. అధికవృష్టిని మేడ్పడుఁ నా లనంగఁ, దోఁచె; నెన్నియొ శకునముల్ ఁ దుష్టఫలము
లన్ని యగపడె; నట్టిచోఁ ననురనాథ! నూతునకు నర్హత్యంబుఁ రీతి నినుము.

సీ. దేశకాలంబులఁ తెఱఁగు తెఱుంగుచు, నశుభశుభాంకంబుఁ లరసి కొనుచు.
రథికునిముఖమునఁ గ్రాలెడిదైన్యంబు, భేదంబు తెంపునుఁ మోద మెఱిఁగి
రాజబలాబలఁ తేజంబు లరయుచు, బల్లంబు మిట్టలఁ భంగిఁ గనుచు
సమవిషమస్థలీఁ క్రమము లూహించుచు, సమరకాలంబునుఁ జక్కఁ దెలిసి

తే. పరులరంధ్రంబు వెదకుచుఁ బగతునకును
బ్రక్కయెదురుగఁ బిఱిఁదికిఁ బటచు వేళ
లిన్ని కనిపెట్టి రథికునఁ కేవిపత్తు
రాకయుండఁగఁ జేత సాఁ రథికిఁ దగవు.

౨౪౦౩

ఉ. వాజులగాసి దీఱఁగ, భవచ్చమముం దొలఁగింప, నీదుని

స్తేబత భేదముం దొలఁగఁ జేసితిఁ గాని స్వతంత్రవృత్తి నో
రాజ! యొనర్ప లేదు, పతిఁ రాగపరీతుడ, నమ్ము మింక నే

యోజ నొనర్పు మన్న నటుఁ లొప్పుగఁ జేసెద రాక్షసేశ్వరా!

౨౪౦౪

కం.తీరుపఁగా నీదుఱుణం, బేరీతి ఘటింపు మన్నఁ నేఁ గడఁగెద నా

సారథివాక్యంబుల వే, సారులు మెచ్చుచును రాక్షసప్రభు వనియెన్. ౨౪౦౫

కం. పోనిమ్ము స్యందనము సీ, తానాధున కభిముఖముగఁ దడయకుమీ ర

క్షోనాథుఁ డహితునునుఱున్, మానుపకే దవృన్దుండిఁ మరలఁడు వింటే. ౨౪౦౬

కం. అని సంతసించి రావణుఁ, డనుపమహస్తాభరణముఁ నాతని కీయన్

దనుజేంద్రముదల స్యందన, మును సారథి పటపె రామఁ భూవరుమీఁదన్. ౨౪౦౭

➔ అగస్త్యుడు శ్రీరామున కాదిత్యహృదయం బుపదేశించుట. ➔

కం. అంతట సంగ్రామపరి, శ్రాంతునిఁ జింతాకులాత్తు¹ఁ రక్షోనాథున్

ప్రాంతంబునఁ గని రణవి, శ్రాంతికి మును నిలిచి యున్నఁ రఘురామవిభున్. ౨౪౦౮

¹ చింతాకులాత్తున్ = పరత్వముఁ బ్రకటింపక యెట్లు వీనిఁ జంపుదునాయని యాలోచించు రామవిభునిన్.

కం. వ్యోమంబున వారలసం, గ్రామంబును జూడఁ గోరి ♦ గమి గొనినదివౌ
 కోమండలితో నుండెడి, శ్రీమహితుఁ డగస్తి రాముఁ ♦ జేరి వచించెన్. ౨౪౦౯
 కం. శ్రీరామ రామ! విను శ్రద్ధారతి గుహ్యంబు మఱి సదాతన మిది నీ
 వైరుల నెల్లర సంగర, భారిణి నిద్దాన గెలిచెదవు దీర్ఘభుజా! ౨౪౧౦
 నీ. ఆదిత్యహృదయంబు ♦ శ్రీదంబు పుణ్యంబు, నఖిలవిరోధిసంహారకంబు
 పరమశివంబును ♦ భద్రకారణమును, నిత్య మక్షయ్యంబు ♦ నిఖిలపాప
 విదళనక్షమమును ♦ విజయకారణమును, శోకచింతాదినిఘ్నాదనంబు
 నుత్తమమంత్ర మాఁయుర్వర్ధనము సర్వ, మంగళమాంగల్యమహితయశము
 తే. భక్తి జపియింపఁ; దన్తనూపాస్యమాను, రత్నమంతు సముద్యతు ♦ రవిసురాసు
 రాదివందితు భాస్కరు ♦ నఖిలలోక, నల్లభునిఁ గొల్వమీ వివస్వంతుఁ దండ్రీ.
 నీ. ఈతండె తేజస్వి ♦ యీతండు సర్వదేవస్వరూపుఁడు రత్నభావనుండు
 ఈతండె సుమి సర్వబృందారకాసుర, గణము జగం బోముఁ ♦ గరచయముల
 నీతండె బ్రహ్మయు ♦ నీతండె విష్ణువు, స్కందుండు శివుఁడు ప్రజాపతియును
 నితండె మహేంద్రుఁడు ♦ నీతండె ధనదుండు, యముఁడు కాలుఁడు సోముఁడు ♦ డప్పతియును
 తే. నితండె పితరులు వసువులు ♦ నీతండె డితండె
 మరుతులును సాధ్యు లశ్వులు ♦ మనువు నితండె
 వాయువును వహ్నియును బ్రహ్మప్రాణ మితండె
 భద్రగుణ! ఋతుకర్త ప్రభాకరుండు. ౨౪౧౧

→ ఆదిత్యహృదయము. ←

నీ. నీవె యాదిత్యుండ ♦ వీవె సవిత్తుండవు, నీవె సూర్యుండవు ♦ నీవె ఖగ్గుండ
 వీవె పూషుండవు ♦ నీవె గభస్తిమంతుండవు హేమరేతుండ వీవె
 భానుండు తపనదివాకరులును నీవె, నీవె సుపర్ణుండ ♦ వీవె త్వష్ట
 హరిదశ్వుండవు సహస్రార్చివియు మరీచి, మంతుండవును నంశుమంతుండవును
 తే. సప్తసప్తివి తిమిరారి ♦ శంభు వీవ, నీవ మార్తండుండవు రవి ♦ వీవ యగ్ని
 గర్భుండవు శంఖుండవును భాస్కరుండ వీవ, శిశిరనాశనతపనులు ♦ శిశిర మీవ.
 ఉ. నీవె హిరణ్యగర్భుండవు ♦ నీవదితిప్రియపుత్రుఁడ౯ నువ
 ర్నానహుఁడ౯ నభోధపుండ ♦ వస్పలమిత్రము భక్తహృత్తమో
 భావవిభేదివి౯ నిగమపారగుఁడుం గవిరాజు వింధ్యవీ
 ధీవరవర్తనీస్థవగ ♦ దేవ సమస్తభవోద్భవుండవున్. ౨౪౧౨
 తే. పింగళుండవు మృత్యువు ♦ విశ్వ మీవు, నాతపివి మండలివియు సమస్తతాప
 నుండు రక్తుండు భూరి తేజుండు విశ్వభావనుఁడు ఖగతారోడుఁ పతివి నీవు. ౨౪౧౩

కం. తేజస్వలలో మిక్కిలి, తేజస్విని దావదశాత్తః • దిననాయక దే

వా జయభద్రా జయ యం, భోజధవా నీ కివే నః మోవాకంబుల్. ౨౪౧౬

కం. మ్రొక్కెదఁ బ్రాక్యలమునకు, మ్రొక్కెదఁ జరమాచలంబు • మ్రొక్కుగ్రునకున్
మ్రొక్కెద జ్యోతిర్గణపతి, మ్రొక్కెద హర్యశ్వసకును • మ్రొక్కెద జయునిన్.

సీ. మ్రొక్కెద నాదిత్య • మ్రొక్కెద వేవెల్లు, మ్రొక్కెద సారంగః మూర్తి వీరు
మ్రొక్కెద మార్తండు • మ్రొక్కెద బ్రహ్మేశ్వ, రాచ్యతు నాదితే • యార్చి సూర్య
భాస్వంతుని సమస్తభక్షు రాద్రాకారు, విశ్వకర్తః దమోఘ్ను • విశ్వసాక్షి
నమితాత్తు శత్రుఘ్ను • హిమవైరిని దమోభి, నిఘ్నుఁ దప్తస్వర్ణనిభుని వహ్ని

తే. గ్రహపతిని గృతఘ్నుఘ్నుని • గంజహితుని

మ్రొక్కెద సమస్కరించెద • మోద్బుఁగేలు

గూర్తు సంజలి ఘటియింతు • గొణిగె లోలిఁ

జిన్నిపూ ల్నతు లిచ్చుచు • సన్నుతింతు.

౨౪౧౮

కం. భూతములఁ ద్రుంచి మఱి త, ద్వాతముల సృజించి మనుచు • ప్రభు వీతండే

యీతఁడే తపియింపించును, నీతండే కరాళిచేత • వృష్టిం గురియున్. ౨౪౧౯

చం. భువనము నిద్రపోవుతఱి • పొల్పుగ నీతఁడే జాగరూకుఁ డౌఁ

దవఁగ సమస్తభూతములఁ • దాఁ బరినిష్ఠితుఁ డీతఁడే శ్రుతుల్

సవములు నగ్నిహోత్రులఁ • లంబు శ్రుతుల్ ఫల మగ్నిహోత్రుఁ డిం

కెవి భువిఁ గృత్యముల్ సకల • మీరవియే ప్రభుఁ డెల్లవానికిన్.

౨౪౨౦

కం. అనునీమంత్రం బాపద, లను గప్తములందు వనములను భయవేశ్

జననాథ నరుఁడు కీర్తిం, చిన దుఃఖపడండు నిజము • సీతానాథా!

౨౪౨౧

కం. ఏకాగ్రమనస్కుఁడ వై, లోకపతిఁ దేవదేవు • లోకేశ్వరునిన్

బ్రాకటమతిఁ బూజింపుము, శ్రీకర ముమ్మాటు చదువ • సిద్ధము జయమా.

కం. ఈనిమిషమునఁ రావణు, మానితభుజశౌర్య నీవు • మ్రుందింతు వటం

చీనెఱి వచించి యంత, ధానంబును జెంది ముని యథామతి నరిగెన్. ౨౪౨౩

చం. ఇది విని దివ్య తేజఁడు మహిష్ముదంబున మంత్ర మూని నె

మ్మది వ్యసనంబు మాని రవిః మండలముం గనుచున్ జపించి హృ

త్పదవిఁ ద్రివారముల్ శుచిత • వార్చి శరాసముఁ బూని రావణుం

గదనములోనఁ జంప నుతి • గైకొని యుద్ధము సేయఁ బూనఁగన్.

౨౪౨౪

కం. రామునిజపమున రవియును, సామోదహృదబ్జుఁ డగుచు • ననురపతివధన్

దా మది ననుగ్రహించుచు, నామరగణమధ్యగుఁడు రయంపడు మనియెన్.

←→ రావణుడు మరల రాముమీదికి యుద్ధమునకు వచ్చుట. →

సీ. శాత్రువవాహినీసంప్రధర్షణమును, గంధర్వనగరనికాశమూర్తి
యున్నతద్వజము సంపన్నజాంబూనదహారవిరాజితహయయుతంబు
యుద్ధోపకరణసమిద్ధంబు నై మిన్ను, మ్రింగెడినో యన రంగుమీటి
యవని వణంకఁగ నహితులు గ్రుంగఁగఁ, దనసైన్యములు పొంగఁ దనరుదాని
తే. రావణురథంబు నడపె సారథి నితాంతహృష్టఁడై శీఘ్రముగ నిట్టులేగుదెంచు
ప్రబలనిస్స్వినమును గృష్ణవాజయుతముఁ, జంచలాధ్వజగహనంబుసారతరము
కం. ఇంద్రాయుధోపమాయుధ, సాంద్రంబును రాద్రకాంతిసంకలితము ని
స్తంద్రంబుదధారోపమ, రుంద్రశరాసారపతనరూక్షరథంబున్. ౨౪౨౭

←→ శ్రీరాముడు మాతలిని హెచ్చరికగ నుండఁ జెప్పుట. →

చం. కనుగొని బాలచంద్రనతకార్తుకముం గులిశాభిమృష్టమై
తునియలువాటుశైలతతితోరపుమ్రాతఁ జెలంగుదానిఁ గై
కొని సురనాథుసారథిని గూర్చి వచించెను గంటె మాతలీ!
మనపగవానితేరి నసమానజవంబున వచ్చువైఖరిన్. ౨౪౨౮

ఉ. చావఁగఁ గోరి తాన యపసవ్యముగాఁ జనుదెంచుచున్నవాఁ
డీవును నిందుహెచ్చరిక నేగు మెదుర్కొని మారుతుండు ప్రో
ద్భావఘనంబునుం జెడరఁ దాచువిధంబున రూపుమాపెదన్
రావణు, నేఁ దదేకమతిఁ గ్రాలెద వాలెద విక్రమంబునన్. ౨౪౨౯

ఆ. దృష్టి చెదరనీక హృదయ మేకాగ్రత, నిలిపి డీలుపడక కలఁగిపోక
భ్రాంతమతివి గాక పగ్గముల్ విడుచుచో, లాగుచోట నెఱపు లాఘవంబు.

చం. అఱగొఱలేక వాసవుశతాంగము దిద్దెడునంతవానికిన్
గఱదలు నేను జెప్పుదునె కార్యభరంబునఁ జిత్త మంతయున్
గుఱికొని యుద్ధమంద యిడికొందును గావున హెచ్చరించితిన్
గఱపుట కా దటన్న గిరిఖండనుసారథి ప్రీతచిత్తుఁడై. ౨౪౩౦

తే. అసురపతిరథ మపసవ్య మగువిధాన
ధరణిరజ మరిఁ గప్ప రథంబుఁ బఱప
రావణుడు కింక నెదు రేగి రాము నేసెఁ
గ్గాండకాండముల్ దండోపదండములుగ. ౨౪౩౧

←→ రావణుమరణంబుఁ దెలుపుచిహ్నంబు లగపడుట. →

తే. ధర్షణామర్షితుండు సీతావిభుండు, రోషభీషణుఁ డయి ధైర్యభూషణుండు
వజ్రచాపంబుఁ గొని యేసెభానుర్తశి, సమమహాప్రభముల శాతసాయకముల.

ఉ. రావణరామచంద్రులు పరస్పరనిర్దానాభిలాషులై
చేన దలిర్ప మత్తవనఃసింహాయుగంబులపొల్కిఁ బోరుచో
దేవత లభ్రవీధి గుమిఁదీరి మహారథయుగయుద్ధ మా
పోవక చూచి రెప్పు పొరిఁ పోవునొ రావణుఁ డంచుఁ గోరుచున్. ౨౪౩౪

కం. రావణునాశము ధరణిను, తావిభువిజయంబుఁ దెలుపఁ దారుణమయి మే
వావిరి గగ్గురు పొడువఁగ, నావేశను లక్షణంబుఁ లగపడఁ జొచ్చెన్. ౨౪౩౫

సీ. రావణురథముపైఁ రక్తవర్షము వ్రాలె, నుడిగాలి డాచుట్లుఁ చుట్టి విసరెఁ
వానిశతాంగముఁబడిఁ బెనుగ్రద్దలు, గుములుగ మింటనుఁ గూడి యాడె
దాసనపుంబువ్వుఁతర మైనడాలున, సంధ్య లంకాపురిఁ సవరించె
దినమయ్యఁ దత్కాంతిఁ దేజరిల్లె ధరిత్రి, మండెడుభంగి భీమంబుగాఁగఁ

ఆ. దోకచుక్క లురలెఁ దోరంపుఁబిడుగులు, పడియె నసురచయముఁ పల్లటిల్ల
సోకు లనిని గవులఁ దాకుచో వారిహ, స్తంబు లెవరొ బిగియుఁచంద మయ్యె.

కం. రావణునితేరు చనియెడి, చో వసుధ వణంకుచుండెఁ సూర్యమరీచుల్
రావణునంగముపైఁ బడెఁ, గావి పసిమి తెల్ల కఱియఁకాంతులతోడన్. ౨౪౩౬

కం. వెంబడి వచ్చెడి పెనుగృ, ద్రంబులు ముఖములను మంటఁ గ్రక్కుచుఁ దద్వ
క్త్రంబును గని యశివనినా, దంబులు గావించె దెసలఁ దళ మయ్యె నిరుల్.

సీ. ప్రతికూలవాయువుల్ పాంసుజాలంబుతో, రావణాసురు దృష్టిఁద్రఢిమఁ జెఱిచె
నుఱుములు లేకయెఁ యురలె నింద్రాశను, లందందు సైన్యంబుఁనందుఁ గలయఁ
బాంసువర్షంబునఁ బరికింపరా దయ్యె, జలధరమార్గంబుఁ సైన్యములకు
శారి కాకోటులుఁ జగడంబు లాడుచుఁ, బరుషధ్వనులతోడఁ బడియె దేరఁ

తే. గటుల జనియించె విస్ఫులింగములు కనుల, నూరె నీరంబు బాబాలఁ కొక్కసారి
యిట్టియుత్పాతములు రాక్షసేంద్రుకీడు, పలువిధంబులఁ దెలిపెనుఁ భండనమున.

కం. రామునకును సౌమ్యంబులు, త్నమావహములును నైనఁచిహ్నము లయ్యెన్
రాముఁడు వానిని గని మది, నామోదం బొందెఁ జచ్చెఁ నసురుం డనుచున్.

➔ వానరరాక్షసులు రామరావణయుద్ధంబు దిగ్బ్రమగొని చూచుట. ➔

శా. హర్షోల్లాసవికాసభాసురముఖం దై రామచంద్రుండు జ్యౌ
కర్ణారావము ఘోర మై పరఁగ వీఁకం బాణపాతంబులన్
ధర్మించెన్ సురవైరి వాఁడును రణోత్కంఠన్ మహాశస్త్రముల్
వర్షించెన్ ద్రిజగద్భయానకముగాఁ వర్తిల్లెఁ దజ్జన్యమున్. ౨౪౪౦

ఉ. మర్కటసైన్యముల్ దనుజఁమండలియున్ రణకాంక్ష గల్గియున్
గర్కశసాధనావళులుఁ గ్రాలుకరంబులతోడ రాక్షసే

శార్కకులీనభండనము • నక్కఱఁ జూచుచుఁ జేష్ట లేది సం
తర్కముతోఁ దదేకమతిఁ • దప్పనిచూడ్కులఁ జూచె నెంతయున్.

౨౪౪౨

కం. అబ్బురపడు మనములతో, నిబ్బరపడి నిలిచి డాయుఁ నిజశత్రులపై
దెబ్బేమి దీయ రిరుదెస, నబ్బలియులపోరు చూచుఁ నభిలాషమునన్.

౨౪౪౩

కం. రావణుఁ గను నసురులు సీ, తావిభుఁ గనువానరులును • దతవిస్తయపు
ల్లావిఘ్నలోకనముల, వా విచ్చి రహింతు సాలభంజిక లట్టె.

౨౪౪౪

→ శ్రీరాముఁడు రావణధ్వజంబు నటకుట. ←

శా. అంతఁ రావణరాఘవుల్ నిజనీమిఁ త్రాళిసమీక్షాదృఢ
స్వాంతుల్ లేశము నీను డింపక భయం • బావంతయున్ లేక దు
ర్దాంతప్రాఢిఁను బోరుచో నసుర ముఁ ర్తవ్యం బటంచున్ ధరా
కాంతుండున్ విజిగీష స్వస్వబలవిక్రాంతుల్ సమగ్రంబుగన్.

౨౪౪౫

శా. హోరాహోరిపెనంగుచో సురపరుం • డుగ్రోగ్రదుర్వారస
న్నారాచోత్కరముల్ నిగిడ్చె ధరణీఁ నాథధ్వజం బంటఁ ద
న్నారాచంబులు దానిఁ దాఁకక ధరన్ • వ్యర్థంబు లై రాలుడున్
శ్రీరాముండు ప్రతిక్రియం జలుప నెంఁచెన్ వంచె విల్లుద్ధతిన్.

౨౪౪౬

కం. తెగ నిండఁ దిగిచి యొక్కటి, ఖగముం బరఁగింపఁ ద్రుంచి • క్రవ్యాదు ధ్వజం
బాగిమహిఁ జొచ్చెను వేగమ, బిగిచెడి యది యురలె వానిఁ బీరముపోలెన్.

౨౪౪౭

చం. ధ్వజ మిటు గూల రావణుఁడు • దారుణరోషపరీతచిత్తుఁ డై
భుజబల మెల్లఁ జూపి రఘుఁ భూవరువాజుల ముంచె నమ్ములన్
గజిబిజిలేక తామరసఁ కాండహతంబులువోలె సైంధవ
ప్రజములు స్వస్థతఁ వెలసె • వానిని జూచి సురారి వెండియున్.

౨౪౪౮

కం. మాయావిహితశరంబుల, నాయసపరిఘముల గదల • నతిభీకరచ
క్రాయతశూలపరశ్వధ, సాయకగిరిశృంగవృష్టి • సాధ్వసదముగన్.

౨౪౪౯

కం. ఆకసము భూమి నిండ న, నేకంబులు శస్త్రసమితు • లెల్లెడఁ బటపెన్
గాఢుత్థస్థరథము దక్క న, నీకమ్ము నిరంతరముగ • నిండెన్ వానన్.

౨౪౫౦

శా. ఏకోద్యోగవిజృంభమాణుఁ డయి దై • త్యేశుండు నశ్రాంత మ
వ్యాకీర్ణం బగుచిత్తవృత్తి శరసాఁ హస్తంబు కీశావళుల్
చీకాకుం గొన నేసె నేయుటయు శ్రీఁ నీతేశుఁడున్ సుస్థిత
వ్యాకోచాననుఁ డై నిజాస్త్రసమితిఁ • వైశంబ పై వైచినన్.

౨౪౫౧

చం.వడిగొని నూర్లువేలుగను ♦ వచ్చెడిరాముశరాళిఁ గాంచి తా
నుడుగక యట్ల పైపయి సముగ్రత వైచె సురారినాథుఁడున్
గడుగొని వారిబాణముల ♦ ఖస్థలి సాయకబద్ధ మైనకై
వడిఁ బొలుపారి రెండవసభం బనఁ బందిరి వైచినట్టు లై.

౨౪౫౨

కం.గుటి తప్పదు వ్యర్థం బై, పటి వోవద యెదిరిఁ బటియ ♦ పాపక పోది
ద్వజశరముల నొక టేనియు, బిటు సేదదు వాఁడిచెడదు ♦ పిటువో దనిలోన్. ౨౪౫౩
సీ. ఒండొరు బాణంబు ♦ లొండొంటి ధీకొని, తుత్తుమురై నేలఁ ♦ దూలిపడఁగ
సవ్యాపసవ్యసంఁచార భేదంబుల, నెఱపుచు విశిఖముల్ ♦ పఱపి పఱపి
రావణుహయముల ♦ రాముండు రాముని, హయముల రావణుం ♦ డడిచి యడిచి
కృతికిని బ్రతికృతి ♦ ద్రుతగతిఁ జలుపుచు, నొక్కమూర్తం బిట్టు ♦ లుక్కుమెఱసి
ఆ. యీడఁబోక యిద్ద ♦ తేటాడు చుండఁగ, సకలభూతములును ♦ సంభ్రమమున
వెఱగుపాటుతోడ ♦ వీక్షించు చుండెను, గాన మెన్నఁ డిట్టికల నటంచు. ౨౪౫౪

→ రావణుఁడు భీమంబుగ శ్రీరాముతోఁ బోరుట. ←

సీ. దాయుచుఁ బాయుచుఁ ♦ దద్దయుఁ గదియుచు, సన్యోన్యము వధింప ♦ యత్నపడుచు
నొండొంటిఁ జిట్టుచు ♦ నొరయు నట్లరుగుచు, నిండారు తేజున ♦ మండిపడుచు
విచ్చుచు జవమున ♦ హెచ్చుచుఁ బగడిలు, పుచ్చుచు నెదురు తప్పులను గనుచు
సారథిసారథ్యఁసామర్థ్యమునఁ జేసి, చిత్రయానంబులఁ ♦ జెలుపు మెఱసి
ఆ. రథయుగంబు నప్పు ♦ రావణరాఘవుల్, డాయుచోట మరలఁ ♦ బాయుచోట
గమనజవము వెలయఁ ♦ గాండము ల్గురియింప, వారివాహయగముభాతిఁ దనరె.
ఉ. ఏపును నేపునుకొ మెఱయ ♦ నీగతి నిద్దఱుఁ జిత్రభంగి సా
టోపగతిం జరించుచుఁ గడు న్వడి నెట్టెదు రాచు వర్ధిలం
గోపము కాఁడికాఁడియును ♦ గుట్టముమూతియు మూతి పెక్కెముల్
చేపడి ధీకొనం బఱవఁ ♦ జేసిరి వారిశతాంగ రాజముల్.

౨౪౫౬

ఉ. అట్టియెడకొ రఘుప్రవరుఁ ♦ డాశరనాయకు నాల్గువాజులకొ
గొట్టెను నాల్గుబాణములఁ ♦ గ్రూరతఁ దత్తడు లోనరిల్లినన్
నెట్టన దీర్ఘరోషి రజనీచరవర్యుఁడు రామచంద్రుపై
గుట్టలు గొట్టుశస్త్రమునకుం దులఁదూఁగెడిముల్కు లేసినన్.

౨౪౫౭

తే. బంతి నేరులయొడయనిపట్టి వాని, తాకునను నోవు గొనక నితాంతశాత
సాధనము లేసె దాని కాశత్రువైరి, సారథిని నేసె నిరుపమసాయకముల. ౨౪౫౮
కం మాతలియును దద్విశిఖా, పాతంబులఁ జీమకఱచుఁపాటియు నొవ్వే
భీతియు మోహము గానక, శ్రీతఱుఁగక యుండె నసురశేఖరుఁ డిట్టుల్. ౨౪౫౯

కం. తనసారథి నొప్పించినఁ, దను నొంచినఁ గనలనట్టి ధైర్యనిధి రుషాఁ
తనురక్తాననుఁ డై యను, రుని విముఖుని జేసె బహుళఁ రూక్షేషువులన్. ౨౪౬౦

చం. ఇరువది ముప్పదిఁ నలువ ధేబది యర్వది నూఱు వేలు భీ
కరశరవార మొక్కమొగి ధాత్రము తూటులు వోవ నేయుడుఁ
సురపరిపంధి శాతతరఁ శూలగదాపరిఘాదిసాధనో
త్కరముల నేసెఁ బెన్రవము ధద్దయు దిక్కులఁ బిక్కటిల్లఁగన్. ౨౪౬౧

శా. నారాచంబులు చొచ్చురాయిడికి నాఁనాభంగి క్షోభిల్లఁ గూ
పారంబుల్, సుతలాలయుల్ విషధరఁ ప్రాగ్యుల్ మహావేదనఁ
గూరం జొచ్చిరి, దానవుల్ బెగడి గగ్గో లొంది రెంతేని, కాం
తారక్షాధరయుక్తభూవలయ మాఁర్తం బయ్యెఁ గంపించుచున్. ౨౪౬౨

తే. కాంతిఁ గోల్పడెఁ బద్ధినీఁ కాంతుఁ డవుడు
గతులు చెడి మ్రానుపడె సదాఁ గతియు సిద్ధ
విబుధగంధర్వపరమర్షి బృందమెల్ల
దిక్కుదోపక చింతచే దీన మయ్యె. ౨౪౬౩

సీ. స్వస్తి గోబ్రాహ్మణేభ్యోస్తు లోకాస్సమా, శ్శాశ్వతాస్తివస్తుఁ చణ్డసమితి
విజయతాం రాఘవో విశ్వవిద్యేషిణం, రాక్షసనాయకం రావణంచ¹
యని జపించుచు నాత్మలను నిరీక్షింపఁగ, రోమహర్షణ మైనభీమజన్య
మమరులు గంధర్వులసమానతత్సంప్ర, హారంబుఁ గనుఁగొని యబ్రవడుచు

ఆ. నభ్రమునకు నభ్ర ధామంబుధి కంబుధి, రామరావణోగ్రరణమునకును
రామరావణోగ్రరణమె సమం బని, చూచు చుండి రవుడు ధుద్ధమతుల.

←→ శ్రీరాముఁడు రావణు శిరంబు నఱకుట. ←→

శా. చండామర్ష విభీషణుండు రఘునంశక్షీరహారాశిచం
ద్రుం డాశీవిషతుల్యసత్తురముఁ దోడ్తోఁ బూని రతోజ్జ్వల
చ్చండాంశూపమకుండలాంచితము శీర్షం బంత ఛేదించె బ్ర
హ్మాండం బంతయుఁ జూచె రావణుప్రధానాంగంబు నేలం బడన్. ౨౪౬౪

ఉ. ఆతల యట్టిదే మొలచె నచ్చటనే యవుడే నృపోత్తముం
డాతతవేగహస్తుఁ డయి యద్ది హరింపఁగ వెండి మొల్చె నీ
తాతరుణీవిభుం డదియుఁ దప్పక త్రుంపఁగ వెండి మొల్చె నా
క్షాతలభర్త నూఱునొకఁమాఱును ద్రుంచె సురారిమూర్ధముల్. ౨౪౬౫

కం. త్రుంచినవెంటనె తల మొల, తెంచెడినే కాని వాఁడు తెగియెడిభంగుల్
కొంచెము దోపమికిం జింతించెం జిత్రం బటంచు నృపతిలకుండున్. ౨౪౬౬

¹ వక్తలు దేవతలు ఋషులుగావున దేవభాషయంద వ్రాయబడియె.

సీ. మారీచుఁ జంపితి * మడియించితిని ఖరు, దూషణుఁ ద్రుటిలోనఁ * ద్రుంషఁ గంటిఁ
గ్రాంచవనస్థు విఠరాధు మ్రందించితి, దండకను గబంధు * దారితాంగుఁ
జేసితి నెప్పుడు * వీసరవోవప, యస్తదస్త్రములు ప్ర * త్యాయికములు
నేఁ డేల నడిచెడి * వాఁడి వాసినయవి, కా నిట్టు లది యేమి * కారణంబొ

తే. యనుచుఁ జింతాపరుం డయి * యసము డింప, కప్రమత్తత వెండియు * నతులబాణ
నృప్తి నక్షంబుఁ జించిన * వెగడుపడక, యసురవర్యుండు ముసలగ * దాది వైచె.

తే. వారు రథ వేగగరిమ న * భంబునందు
భూతలంబునఁ దద్గిరి * మూర్ధమునను
నిశయు దినమును మూర్తంబు * నిమిష మేని
నిలువకయె సర్వరాత్రంబు * కలను సలువ.

౨౪౬౯

తే. వారిరణమున విజయంబు * వారిజాప్త
వంశ్యున కటంచు నిశ్చయిం * పఁగను లేక
యతులమతిశాలి మాతలి * యాహవైక
హృదయుఁ డగురామవిభుతోడ * నిట్టు లనియె.

౨౪౭౦

→ శ్రీరాముఁడు బ్రహ్మాస్త్రంబున రావణు వధించుట. ←

ఉ. ఏమి మహానుభావ! మది * నేమి యెలుంగనివానిమాడ్కి నే
మేమొ మహాస్త్రముల్ పగతు * నేసెదుఁ దత్కృతికిం బ్రతిక్రియల్
గా, మడియింప నియ్యసురుఁ * గంజభవాస్త్రము వీడ వయ్య శ్రీ
రామ! సురోక్తశాత్రవః * రాసనకాల మ దిప్పు సంధిలెన్.

౨౪౭౧

చం. అశవుడు సర్వలోకవిజ * యార్థికిఁ బాకవిరోధి కర్ణిమై
మును వనజాసనుండు కర * మున్ మహిమంబుమెయిన్ సృజించి యి.
చ్చిన నతఁ డాస్థ నిచ్చె ముని * శేఖరుఁ డైనయగస్తి కాతఁడున్
దన కతిరక్తిచేఁ దొలుత * దండక నిచ్చిన యమ్మహాస్త్రమున్.

౨౪౭౨

సీ. పక్షభాగంబులఁ * బసనుండు ముఖమునఁ, బావకభాస్కరుల్ * పరఁగుచుండ
నాకాశమయ మైన * యంగంబు భాసిల్లి, మేరుమందరముల * గౌరవమున
గాజిల్లి దివ్యమై * రజతభూషిత మయి, జాజ్వల్యమాన మా * సంహననము
సవితృవర్చస్సును * సకలభూతావళి, తేజంబు దృఢపుంఖ * దీప్తి దనర

ఆ. నాగ్రహమున రోజు * నాశీవిషంబును, ధూమకలితకాల * ధూమ కేతు
వెనయుదాని శాత్ర * వేభాశ్వపరిఘాళి, ద్వారములను జెండి * వైచుదాని. ౨౪౭౩

కం. మేవోద్దిగ్ధము భూధర, భేదనదక్షంబు రుధిర * పిహితంబు మహా
నాదంబు వజ్రసారము, ఛేదననిరుపమము భూత * చిత్తభయదమున్.

౨౪౭౪

ఉ. అప్రతిమానపీర్య మనఁమంబు శివాచయకంకగృధ్రభ
క్షప్రద మంతకాభము ప్రశస్తతమేషువు వానరాళిచి
త్తప్రమదావహం బసురఁనండభయావహ మాత్మనంశకీ
ర్తిప్రతిపాదకంబు పరఁబృందయశోహరణాసమానమున్.

౨౪౭౫

కం. గారుడపక్షవిచిత్రిత, సారాద్భుతవాజయుతము ఁ శతధృతిమంత్రో
దారము విధ్యుక్తంబుప్ర, కారమునక వింటఁ గూర్చెఁ ఁ గాకుత్స్థుండున్. ౨౪౭౬

శా. ఆబ్రహ్మస్త్రము మార్క్విఁ గూర్చుటయు హఁహఁకారయుక్తంబుగా
నబ్రహ్మణ్యము లోలిఁ జేసె సకలాఁశాంతస్థభూతాళి; స
ర్వాబ్రానుల్ కలఁగెక, వణంకె ధర, తీవ్రాటోపసంరంభుఁడై
యాబ్రహ్మఘ్నునిమీఁద వైస రఘురామాధీశుఁ డయ్యస్త్రమున్.

౨౪౭౭

కం. దంభోళిధరవిముక్తము, దంభోళి యనం గృతాంతఁదారుణ మగుచుక
జంభార్యరిటొమ్మున సం, రంభంబునఁ బడియెఁ దీవ్రఁరంహస్సుట మై. ౨౪౭౮

ఉ. అమృహితాస్త్ర మిట్టు లనుఁరాధిపునక్షము ప్రక్కలించి ర
క్తమునఁ దోఁగి ప్రాణములు ఁ కాయము నుండి వెలార్చి భూమిగ
ర్భమునఁ జొచ్చి వెల్వడి ధరాతనయాపతితూణిఁ జొచ్చెఁ గా
ర్యమును దీర్చి వేగ వినఁచుమ్మున లోహితవర్ణితాంగ మై.

౨౪౭౯

కం. ప్రాణంబుతోడఁ జావము, బాణంబును నసురనాథుఁ ఁ బాసి యిలఁ బడెక
ద్రాణము చెడి పడె గాత్రము, ఖోణిని హరినిహతవృత్తఁసురవైరి యనన్ ౨౪౮౦

ఉ. ఏలినవానిపాటుఁ గని ఁ యెంతయు భీతిని జావకున్నవా
రోలిని లంకకుం బఱచి ఁ రుగ్రత రామజయప్రహృష్టకీ
శాళులు వెన్నడించి తము ఁ నారటపెట్టఁగ బాష్పవారితో
వ్రేలెడుమోముతోఁ జెడినఁబీరముతోఁ దడి లేనినాల్కతోన్.

౨౪౮౧

కం. రావణమరణంబును నీ, తావిభువిజయంబు రణకఁధాసామగ్రిక
వేదిధములఁ బొగడుచు హర్షావేశవశాత్తు లైరి ఁ యగచరనర్యుల్.

౨౪౮౨

→ రావణమృతికి లోకంబులు సంతోషించుట. ←

నీ. అందమై త్రిభువనానంద మై మింటను, దుందుభిధావనంబు ఁ క్రందుకొనియె
బృందమై విగళన్తఁరందమై వర్నించె, మందారనుమతతి ఁ స్యందనమున
మందమై పరిమళఁమందమై సుఖమూల, కందమై వీతెంచెఁ ఁ గమ్మగాలి
నందమై హితకరఁచ్ఛందమై స్తవవృష్టి, కందమై విబుధవాక్యంబు లెసఁగె

తే. సర్వలోకభయంకరఁశాత్రవుండు, రావణుండు త్రిభువనవిద్రావణుండు
శ్రీరఘూత్తముచే నామఁశేషుఁడైనఁ, జారణామరు లెసఁగిరి ఁ సమ్మదమున. ౨౪౮౩

సీ. శాంతమానసముల ♦ సంతసించె బుధాళి, దిశలు ప్రసన్నతా ♦ డశ వహించె
గగనంబు నిర్మలా ♦ కారమై రాణించె, గంప మందుట మానె ♦ త్కౌతలంబు
కమ్మగ నెమ్మిగఁ ♦ దెమ్మెర పై వీచె, దిగులు లే కర్కండు ♦ తేజ మెఱసె
విచ్చలవిడి జనుల్ ♦ వీధులఁ దిరిగిరి, యధ్వరధూమంబు ♦ లభ్ర మంటె

ఆ. నాద మఱచి నిద్ర ♦ నందిరి లోకులు, గుండె లదరు టుడిగె ♦ గోమలులకు
నఖలలోకవైరి ♦ యగు ననురేశుండు, ఖచరలోకమునకుఁ ♦ గదలిపోవ. ౨౪౮౪

ఉ. అంత విభీషణార్కతన ♦ యాదులు లక్ష్మణయుక్తు లై విభు
ప్రాంతముఁ జేరి యాహవజ ♦ యంబున భాసిలు చున్నయన్తుహా
స్వాంతునిఁ బెక్కుభంగులఁ బ్రశంస యొనర్చుచుఁ జుట్టి దేవతా
కాంతుని దేవబృందముల ♦ కైవడిఁ గొల్చిరి పొల్చి రంతటన్. ౨౪౮౫

→ విభీషణుడు రావణు కళేబరముఁ జూచి యేడ్చుట. ←

కం. అన్నను రామాశుగసం, భిన్నుఁ గని విభీషణుండు ♦ చేరం జని యా
పన్నుం డై కాల్యలుగాఁ, గన్నుల నీ రొలుక నేడ్చె ♦ గడుదీనుం డై. ౨౪౮౬

శా. ఎన్నో యుద్ధములన్ జయించి ప్రథచే ♦ నేపారి వీరుండ వై
యెన్నో శాస్త్రములం బఠించి సుమనీః షీడ్యుండ వై యుండి య
స్కన్నానూననుసౌఖ్యతల్పముపయిం ♦ గైసేత నిద్రించునీ
వన్నా! నేఁ డిటు నేలపా లయితివే ♦ హా! దైవమా! యే మనన్. ౨౪౮౭

ఆ. కాళ్ళు పాఱఁజూచి ♦ కనకాంగదనుభూ, పొంచితంబు సీదుఁ హస్తయుగము¹
క్షీతిని విడిచి వీతఁ చేష్టుండ వై యిట్లు, పుడమి మకుట¹ మెడలఁ ♦ బడఁగఁ దగునె.

కం. అన్నా! యీగతి నగు నని, యెన్నోమాటులు వచింపఁ నే నీతోఁ? గా
మొన్నతి మోహంబున నీ, కన్నుడులు రుచింప వయ్యె ♦ నసురాధీశా! ౨౪౮౮

సీ. కుంభకర్ణుం డేని ♦ కులిశకరారియే, నాప్రహస్తుండు నఁ రాంతకుండు
దైనను నతిరథుఁ ♦ డాయతికాయుఁ డేన్, బలిమికల్పిని నీతఁ ♦ దలఁప రైరి
నీవును జింతింప ♦ వీవిధం బద్దాని, ఫలము వో నేఁ డిటు ♦ ప్రాప్త మయ్యె
నంతయో చెప్పితి ♦ నంతయు వృథయయ్యె, గాలంబుఁ దప్పింపఁ ♦ గలుగు నెవఁడు

తే. పోయెను సునీతిసేతువు ♦ పోయె ధర్మ
విగ్రహము సత్త్వసంగ్రహఁ విధము చెల్లె
స్తోత్రపాత్రంబు విషయంబు ♦ శూన్య మయ్యె
నన్న! నీ వొక్కఁ డిలఁ బాసి ♦ యరుగుకతన. ౨౪౯౦

ఆ. ఇనుఁడు నేలఁ ద్రెళ్ళె ♦ నిరులలో శశి ముగ్ధ, నగ్ని చల్లఁబడియె ♦ నవని మీఁద
నుద్యమంబు లేద ♦ యుత్సాహమునకు నీ, వీరవరుఁడు మేను ♦ నిడుచుకతన.

¹ రావణుఁ డి యుద్ధకాలమున నొంటితల రెండుచేతులవాడయి యుండెను.

ఆ. రణతలంబునందు ♦ రాక్షససింహంబు, ధూళి బ్రుంగి నిద్ర ♦ చేలుభంగి
మృతినీ గూర నిపుడు ♦ హతవీర మీలోక, మందు నేమి గలదు ♦ మందలింప.

ఆ. ధీరతాప్రవాళ ♦ మోరుపు పుష్పంబు, భృశతపోబలంబు ♦ వీర్యబద్ధ
మూల మైనయసుర ♦ మూర్ధన్యవృక్షంబు, రామమారుతమున ♦ భూమిఁ ద్రెళ్ళె

ఆ. బలవిషాణయుతము ♦ కులవంశవంశంబు, కినుక కరుణ య నెడితనువు కరము
గలుగు రాక్షసేంద్ర ♦ గంధేభ మడఁగారె, రామసింహవరప ♦ రాక్రమమున.

తే. విక్రమోత్సాహజృంభిత ♦ వికట హేతి, దీర్ఘనిశ్వాసధూమంబు ♦ దేహసత్త్వ
సత్ప్రతాపంబు గలరాక్షసప్రకాండ, పహ్నిఁ జల్లార్చె రాఘవ ♦ వారిధరము.

తే. అసురవాలకకుద్విషాణాన్వితంబు, శాత్రవధ్వంసనంబు హింసారతంబు
చపలకర్ణక్షణము సుర ♦ శత్రువృషముఁ, దాకి రాఘవద్వీపి వధం బొనర్చె.

కం. అని శోకసమాకులుఁ డై, పనవి పనవి హేతుయుక్త ♦ వాక్యంబులతో
వనరుభీషణుఁ గని భూతనయానాథుండు పల్కు ♦ దయ దైవాటన్. ౨౪౯౭

→ శ్రీరాముఁడు విభీషణునకు దుఃఖోపశమనంబు చేయుట. ←

ఉ. ఏమిటి కేడ్చె దయ్య బలహీనత నీతఁడు దూల లేదు, సం

గ్రామకుతూహలుం డతిపరాక్రమశాలి మహోత్సుకుండు డై

రాయమరభూధరంబు రవయంతయు జంకును గొంకు లేక ని

స్సీమధృతిం బెనంగి తనచే నయినంతయుఁ, గూరె మృత్యువున్. ౨౪౯౮

కం. పరలోకసుఖముఁ గోరెడి, పురుషులు పెనువీరకఁ బెనంగి ♦ పొలియుదు రనిలో

ధర క్షత్రధర్తమున సం, గరమునఁ దెగువారి కేడ్వఁగా న్యాయంబే? ౨౪౯౯

కం. లోక త్రయఁ గారించెను, నాకుల భంగించెఁ గలన ♦ నసమబలుం డై

చేకొనె వీరస్వర్గము, శోకింపఁగఁ దగునె యిట్టిశూరున కనఘా! ౨౫౦౦

తే. ఇట్టివాఁడె జయించు నన్నట్టినియమ

మున్నె యెపు డైనఁ జెప్పుమా ♦ యుద్ధములను?

దాను బరు గెల్చుఁ బరులచేఁ ♦ దాను జచ్చు

గెలుపు నోటమి నెవ్వఁడు ♦ పలుక నేర్చు. ౨౫౦౧

కం. క్షత్రియసమ్మతము పురా, ధాత్రీ శాదిష్టితమ్ము ♦ తగుగతి యిది యా

క్షత్రియున కాహవోజ్ఞిత, గాత్రున కై కార్పరాదు ♦ కన్నీ రెందున్ ౨౫౦౨

కం. ఇదొ నిశ్చయించుకొని నీ, మదిఁ దత్త్వావర్థంబు నిలిపి ♦ మానుము వగవు

బిదపటికెలసముఁ దీర్చుగ, గొదగొను మను నతఁడు పలుకు ♦ గురుశోకమునన్.

ఉ. ఈతఁడు దేవతాచయన, మేతుఁడు వాసవుఁ డొడ్డి తాకినన్

ఖ్యాతిగ లోగ. కాతని యహంకృతి మాపె జగం బెఱుంగఁ బ్ర

స్థితభుజాబలోద్ధతిని ♦ వీరవరా! నినుఁ దాఁకి సాగరం
 బాతతవేలఁ దాఁకి చెడునట్టులు భంగముఁ జెందె నేఁ డనిన్. ౨౫౦౪
 సీ. ఎన్నెన్నియో మేలియీవు లిచ్చినవాఁడు, గురుల దైవతములఁ ♦ గొలిచినాఁడు
 అఖిలసుఖంబుల ♦ ననుభవించినవాఁడు, నాశ్రితావనుఁ డయి ♦ యలరినాఁడు
 హితులకు నర్థంబు ♦ తెలమిఁ గూర్చినవాఁడు, వైరులఁ గారించి ♦ వాలినాఁడు
 అగ్నుల నేవేళ ♦ ననుసరించినవాఁడు, దీర్ఘ తపంబునఁ ♦ దేతినాఁడు
 తే. వేదవేదాంతవిదుఁ డయి ♦ వెలసినాఁడు, కర్తవ్యుఁ డనుయశమునఁ ♦ గ్రాలినాఁడు
 భార్గవదైహికకృత్యంబు ♦ లాచరంప, నాన తిచ్చెదె యనిన దయాళుఁ డనియె.
 కం. వైరము మరణాంతము మన, కారియముల్ దీరె వీఁదిఁకార్యములను సం
 స్కారాదులఁ దీర్పుము నీ, కారయ నితఁ డెట్టివాఁడొ ♦ యట్టిఁడ నాకున్. ౨౫౦౬

→ రావణభార్యలు రావణుఁ జూచి విలపించుట. ←

కం. అని పలుకు చుండ రాఘవ, సునిశితశరములను సురనిఁఘాదనుమరణం
 బును విని రాక్షసకాంతలు, ననరుచు నంతఃపురంబు ♦ వదలి భృశార్తిన్. ౨౫౦౭
 సీ. విరిసినజడలు పూసరములతోఁ గూడి, వెన్నులఁ బ్రక్కల ♦ వ్రేలు చుండ
 జడిగొనికాఱు బాష్పములపెల్లున జాతీ, తారాద్మపైటలు ♦ దడియుచుండఁ
 గరతాడనంబులఁగసిబిసిగొని హార, రత్నముల్ నేలపై ♦ రాలుచుండఁ
 గనునీరు కప్పినఁ ♦ గనులు గానమిఁ గటి, భరమునఁ గాల్గడఁబడుచు నుండ
 అ. మేను దూలిపోవ ♦ మేదినిఁ బొరలుచు, నెత్తి మోఁదికొనుచుఁ ♦ దత్తతీలుచు
 నధికశోకమునను ♦ హతవత్సగోవుల, సగిదిఁ బతిని జూడ ♦ వచ్చి రపుడు. ౨౫౦౮
 తే. ఉత్తరద్వారమునఁ గాచిఁ యున్నయసుర, వరులు తమతోడ రాఁ బతిఁనరసికొనుచు
 వచ్చి రెల్లరు శోణితఁబహుకబంధ, భీమమునకును ఘోరసంఘ్రామమునకు.
 సీ. హారాజనందనా! ♦ హా జీవితేశ్వరా!, హా ప్రాణనాయకా! ♦ హా మదీశ!
 హానాథ! హానాథ! ♦ హాపతీ! యనుచును, నశ్రుసంపూర్ణ నేత్రాబ్జ లగుచుఁ
 బ్రాణేశు శోకపరాయణల్ కాంతలు, హతయాధపకరేణుఁ వితతివోలె
 నటచుచు వెదకి మహాకాయుఁ బటువీర్యు, నంజనచయతుల్యు ♦ బ్రాణనాథుఁ
 ఆ. బ్రథన పాంసుపతితుఁ ♦ బరిక్షించి సంభిన్న, వనలతాళు లనఁగఁ ♦ బైనవ్రాలి
 తలలు మోఁదికొనుచు ♦ విలపించి రెల్లరుఁ, బెక్కుభంగి రవము ♦ పిక్కటిల్ల.
 సీ. ఒక్కతె బహుమానఁ యుక్తిఁ గొఁగిటఁ జేర్చి, తనచన వెల్లను ♦ దలఁచి యేడ్చె
 నొక్కర్తు పదముల ♦ మక్కువమైఁ గ్రుచ్చి, తనునేలురీతిని ♦ బనవి యేడ్చె
 నొక్కత కంతంబు ♦ నుపగూహన మొనర్చి, తను గారవించువిధంబు నేడ్చె
 నొక్కర్తుపతిఁ గని ♦ యుద్భృతహస్త యై, ప్రాణేశ్వరా! యని ♦ యవనిఁ బొరలె

ఆ. మూర్ఖపోయె నొకతే • మున్నరం బగుశోక, మునను బలుక లేద • ముగుడయోర్తు
తనదుతోడను నాథుఁతల¹ యుంచి తిలకించి, బాష్పవారి ముంచె • వదనతలము.

కం. రావణ ధరణీతలగతు, నావనితలు చూచి చూచి • యతిదుస్సహశో

కావిష్టచిత్తులై వా, పోవం గడఁగిరి గుణాళి • బుద్ధిఁ దలఁచుచున్. ౨౫౧౨

సీ. ఏమహాబలు నని • నెదిరించి పాకారి, మానంబుఁ గోల్పోయె • దీనుఁ డగుచు
నేమహావీరుని • నెదిరించి శమనుండు, త్రాసంబునను నోలఁమానగొనియె
నేశూరనరుఁడు గౌఁరీశమిత్రుని నోర్చి, పుష్పకంబు హరించెఁ • బాలుపు వెలయ
నెవ్వనిపే రన్న • ఋషులు గంధర్వులు, తల నిక్కఁబెట్టఁగఁ • దలఁకువార

ఆ. లెవనినామధేయ • మెల్లసురాళికి, గుండెగాల మట్టిఁగండుమగఁడు

అట్టిదోర్బలాధ్యుఁ డక్కటా! నేఁ డిట్టు, విగతజీవుఁ డగుచుఁ • దెగినవాఁడు.

ఆ. అనురతతికి వెఱవఁ • డమరులకును జంకఁ, డహివరేణ్యులకును • నదరఁ డట్టి

పరమసాహసునకు • భయవిదూరునకును, మనుజువలన భయము • దనరె నేఁడు?

ఆ. దానవాళిచేత • దానవారులచేత, ననురవితతిచేత • హతుఁడు గాని

కడిఁదిబంట వీవు • కాల్పడ మనుజుచే, ననిని హతుఁడ వైతె • యనదవోలె?

కం. విన వైతివి సుహృదులనుడి, వినవైతివి మేలుకోరుఁ పెద్దలపలుకుల్

కొనితెచ్చితి మృతికొఱకై, జనకాత్మజ దాన ననురఁసంఘము సమసెన్. ౨౫౧౩

ఉ. నీదుహితంబుఁ గోరువరఁసీతివిదుండు విభీషణుండు నీ

సోదరుఁ డింత వచ్చు నని • యూరక నీచేవి కూటిపోయఁడే?

కా దని ధిక్కరించితివి • కాటులు పల్కితి వట్టివాని ని

స్త్రీదనుజాళి నీవు మఱి • యేమును గూలితి మింద టొక్కటన్. ౨౫౧౪

ఉ. సీతను నీవు రామునకుఁ • జెల్లితలంపున నిచ్చియున్న నీ

భ్రాతయు సంతసించు, రఘుఁరాముఁడు నీకు హితార్థి యశాను, మా

కీతలవ్రాత ప్రాణధవఁహీనత పాయు, విరోధిసంచయా

కూతము రిత్తయా, ననురఁకోటి సమూలము ద్రుంగ కుండదే. ౨౫౧౫

కం. పాపపుమనమున సీతను, జేపట్టఁగఁ గోరి హఠము • చేయుటఁ గాదే

యీపురమునవాగును మే, మీపగిది నీవు ముగుర • మిటు పాడగుటన్. ౨౫౧౬

కం. కావు పతీ! కాముకుఁడవు, కావు స్వతంత్రుఁడవు నీవు • కార్యముపట్టక

దైవంబ సలుపు సర్వము, దైవోపహతు న్వధించుఁ • దక్కెది యేనిన్. ౨౫౧౭

కం. వనచరకోటులకును మన, మనుజుశనసంఘములకు • మఱి నీకు వినా

శన మిటు చేకూరుటకును, దనుజేంద్రా! కారణంబు • దైవంబ చుమీ. ౨౫౧౮

¹ ఈ యుద్ధకాలమున రావణుఁ డొంటితలవాఁడు.

కం. కలిమిని నైనను గామము, బలముననే మిగుల దేహబలమున నాజ్ఞా
 కలనమున నేని శక్యమె, బలవద్విధిగతిని ద్రిప్పఁ బ్రకటబలాధ్యాయ. ౨౫౨౨
 కం. అని యాగతి శోకాకుల, మనములఁ గన్నీరు దొరఁగఁ బనుజాశనుభా
 మిను లెల్లఁ గురరులో యనఁ, బనవి పనవి యెడ్చుచుండఁ వారలలోనన్.

← మండోదరీ విలాపము. →

తే. పెద్దభార్య మండోదరీ పేరిచెలువ, రావణునిప్రియురాలు భర్తను గకుత్స్థ
 గోత్రదీపకహతునిఁ గన్గొనుచు దుఃఖ, పాటు సైరింపలే కిట్లు పలవరించు. ౨౫౨౪
 చం. అకట మహానుభావ! ధనదానుజ! నీ వొకయింత యల్గినన్
 వికలత నొందు వాసవుఁడు పేలుపులున్ ధరణీనురోత్తముల్
 తికమికలాడి పాటుదురు పిక్కులవెంబడి నట్టినీ వయో
 యొకనరమాత్రుచే బడుట పోర్చితి వింతగ సిగ్గుమాలితే. ౨౫౨౫
 కం. పొడిచితి ముల్లోకంబులు, నొడిచితి వెల్లడలఁ గల్గునుత్తమలక్ష్మీన్
 బడసితివి పేరుఁ బెంపును, నడవిమనుజుచేతఁ దుదకు పాతుఁ డైతె పతీ! ౨౫౨౬
 కం. మనుజుల కవిషయ మగునీ, వననిధి వసియించుకామ, వర్తుని నిన్నున్
 మనుజుఁ డొకఁడు ద్రుంచె నన, స్తనుజాశనవర్య! యేమి న్యాయము చెపుమా?
 కం. ఇమ్ముగ సమస్తశస్త్రాస్త్రములఁ బరిపూర్ణ నిన్ను పరిధికుని సంగ్రా
 మమున రాముఁడు చంపుట, నమ్మంగా నేర నేను నాకపవైరీ! ౨౫౨౮
 కం. పరఁగ జనస్థానంబున, ఖరుని సహభ్రాత్రు నెల్ల క్రవ్యాదులతోఁ
 బరిమార్చుట విన రాముఁడు, నరమాత్రుఁడు గాఁ డటంచు నాకుం దోచెన్.
 కం. సురలకు దనుజుల కైనను, జొరరానిది లంక దానిఁ జొచ్చె బలిమి మై
 గరువలిసుతుఁ డప్పుడె నేఁ, బరితాపముపడితిఁ జేటు పాటిలు ననుచున్. ౨౫౩౦
 కం. గిరికోటులతో నీరా, కరమున వనచరులు కట్టఁ గట్టినయపు డే
 సురనాథవైరీ! రాముఁడు, నరమాత్రుఁడు గాఁ డటంచు నమ్మితి జమ్మి. ౨౫౩౧
 కం. ఆయముడె తా స్వయమ్ముగ, నీయవనీనాథురూప మిటు గొని నిన్నున్
 మాయంప నప్రతర్కిత, మాయన్ ఘటియించె నోటు మత్పాణేశా! ౨౫౩౨
 కం. కాకున్న వృత్తవైరియె, పోకార్యే నొ నిన్ను? నట్టిబూమెలు గలవే
 నా కాధిపతికి నీదేస, నేకరణిం జూడ శక్తి యెక్కడ వచ్చెన్? ౨౫౩౩
 నీ. కాన రాముండు నిక్కము మహాయోగి య, నాదిమధ్యాంతసనాతనుండు
 పరమాత్ముఁడును బరాపరుఁడు మహాత్ముకు, బరమమహాత్మును బరమధాత

శ్రీవత్సవత్సుండు † శ్రీనిత్యనిలయుండు, శంఖచక్రగదాదిసాధనుండు
 శాశ్వతుండు ధ్రువుం డఃజయ్యుండు సత్యప, రాక్రముఁ డగువిష్ణు † వవనిమీఁద
 తే. మానుషశరీరమును బూని † వానరత్వ
 కలితవిబుధులతోడ జగద్విభుండు
 భువనహితకామ్యమున నిన్నుఁ † బూర్వదేవ
 సంతతులతోడ మ్రందించె † సంగరమున. ౨౫౩౪

కం. ఇంద్రియముల మును గెలిచి యతంద్రత ముల్లోకములను † ధర్మించితి వా
 యింద్రియములు పగ మది నిడి, యింద్రాఁగీ! నిన్ను గెలిచె † నియ్యెడ మరలన్.
 ఉ. చెప్పఁగ లేదె నేను రఘుఃశేఖరుతోఁ బగ మాను మంచు? నీ
 వప్పులుకుల్ గ్రహించితివె † యాఫల మిప్పుడు దాపరించె, నీ
 గొప్పతనంబు ప్రాణమును † గూరిమిచుట్టము లెల్లసంపదల్
 తెప్పునఁ గూల నేకతము † లేకయె కోరితి వాధరాసుతన్. ౨౫౩౫

కం. మతిలేవు గాక చంద్రుని, నతికి నరుంధతికి మిన్నఃజానకిని బతి
 వ్రత నతిమాన్యను బఱచితి, మతిమంతులు చనెడిసాధుఃమార్గమె యదియున్.
 నీ. వసుధకు వసుధ యా † భర్తృవత్సల సీత, శ్రీకిని శ్రీ యగు † చెలువ మిన్న
 యనవద్యనర్వాంగి † యఖిలశుభాస్పద, మెచటనో యడవిలో † నెవరు లేని
 తలమునఁ గ్రుమ్మఱుఁదానిని వంచించి, మొట్టో యటంచును † మొఱలు పెట్ట
 నాత్మదూషక! యట్టు † లపహరించితి గాని, యేమిసౌఖ్యముఁ గంటి † వింతివలన?
 ఆ. నమ్మహానుభావుఁరాలిపాతివ్రత్య, తపముబలిమి నీవు † దగ్ధుఁ డై తి
 పడఁతిఁ దాఁకినపుడె † భస్తమై పోని నిన్, జూచి యడలి రగ్ని † నురలు హరియు.

కం. పాపం బొనరుచునాతఁడు, పాపములఫలంబు కాలఃపక్వం బగుడున్
 జేపడఁగ ననుభవించును, ద్రోపాడినఁ బోదు నిజము † దోషాటవరా. ౨౫౩౬
 తే. శుభములొనరించువానికిఁశుభము గలుగుఁ, బాపమొనరింపఁదప్పదుఁపాపఫలము
 పుణ్యరతుని విభీషణుఁ † బొందె నుఖము, పాపశీలివి నీకిట్టిపాటు గలిగె. ౨౫౩౭

కం. అంచితరూపంబున నా, చంచలలోచనను మించుఁసౌందర్యవతుల్
 పంచన నీకుం గల రది, పంచశరునివలలఁ జిక్కి † పరికింప వయో. ౨౫౩౮

ఆ. కులముచేత నైన † గుణముచే నైనను, జక్కఁదనముచేతఁ † జదురుచేత
 నాకు మిన్న గాదు † నాయీడు గాదు వై, దేహి; యెఱుఁగ వైతి † మోహమునను.

ఆ. నింద లేక పోదు † బొంది య న్నానుడి, నిఖిలభూతములను † నిశ్చయంబ
 యెచటసీత? నీ వఁదెచ్చట? నెట నుండి, మిత్తిఁదెచ్చికొంటి † మెలఁతమిషను. ౨౫౩౯

కం. సీతాసతి రామునితోఁ, జేతోగతి సమ్మదమునఁ ♦ జెలఁగి రమింపన్

వీతసుకృత నగు నే నిక, నాతతదుఃఖాబ్ధి మునిఁగి ♦ యడలఁగ వలసెన్. ౨౫౪౪
ఉ. సుందరకందరంబులను ♦ మానితరాజతశైలభూములన్
సుందరమేరుకూటముల ♦ సుందర! యక్షవనాళులన్ మణి
మందిరసీమలన్ సురవిమానములం దనివార మాలికా
బృందనుచేలయుక్తిఁ జరియింతు రమింతు భవత్సమేత నై. ౨౫౪౫

కం. కోరినభోగంబుల నే, నారీతిగ ననుభవించి ♦ హతుఁడవుగా నో

వీర యిటు మూలఁ బడితిని, త్కారమణుల సిరు లవేల ♦ క్షణభంగురముల్? ౨౫౪౬
సీ. హా మహారాజేంద్ర ♦ యాసౌకుమార్యంబు, నాసుభ్రువును మఱి ♦ యాసమున్న
సంబు నాసుత్వక్కు ♦ చంద్రాబ్జరవితుల్య, కాంతిలక్ష్మీద్యుతి ♦ కామనీయ
మాకిరీటోజ్జ్వల ♦ మాదీప్తకుండల, మామదాకులితలో ♦ లాక్ష మామ
నోహరస్రగ్ధరం ♦ బాహాసరుచిరంబు, నగుతామ్రవక్త్రమా ♦ ప్రాణనాథ
ఆ. రామబాణభిన్నమై మాంసమస్కిష్క, గుధిరయుక్తి మిగుల ♦ రూక్ష మగుచు
రథపరాగసమితి ♦ రహి తప్పి యీగతి, నేలఁ బడిన యదియు ♦ నిర్జితేంద్ర!

కం. మందమతి నొట నెన్నఁడు, డెందంబునఁ దలఁచనట్టి ♦ డెప్పర మిపు డీ

చందంబున వైధవ్యం, బందితి నది నీకుఁ బ్రాణహానిం గూర్చెన్. ౨౫౪౭

కం. జనకుఁడు దానసరా జఁట, ఘనబలుఁ డగునసురభర్త ♦ గాంతుం డఁట నా

తనయుఁడు శక్రజితుం డఁట, యని మిక్కిలి గర్వపడుదు ♦ ననవరతంబున్. ౨౫౪౮

కం. కేవలవిఖ్యాతబల, ప్రావీణ్యులు దృప్తవైరి ♦ పరిమర్దనులన్

భీవిరహితచిత్తులు వో, నావార లటంచు మిగుల ♦ నమ్మితి నాథా! ౨౫౪౯

కం. ఇట్టిప్రభావముఁ గలిగిన, చిట్టలు నీసుతుఁడు నీవుఁ ♦ దెగితిరి నరుచే

నిట్టగుట దలఁప మెన్నఁడు, చిట్టలువో మీరు మనుజుఁడేతం దెగుటల్. ౨౫౫౦

సీ. నిద్దంపునీలంపునీలిడాలు వహించి, ప్రాంశుమహీధరాభంబు నగుచు

నంగదవైడూర్యహారస్రగుజ్జ్వలం, బై విహరణకేళిహారి యగుచు

సంగ్రామతలముల ♦ సందీప్యమానమై, శంపాలతాయుతజలద మనఁగఁ

బరమాభరణచయభావిభాసితమయి, కాంతుల నీనుచుఁ ♦ గమ్ర మైన

ఆ. నీ శరీర మకట! ♦ యాశుగసందోహ, శాతశల్యనికరసంచిత మయి

తాఁకుటకును లేమిఁ ♦ దమిఁ గొఁగిలించెడు, భాగ్య మైన లేదు ♦ ప్రాణనాథ.

ఆ. సలుగుముండ్లువోలే ♦ సాయకంబులు మర్తతలము లంటఁ దాఁక ♦ దారుణముగఁ

దెగినసిరలనుండి ♦ తెఱపి లేక స్రవించు, రక్తమునను మేను ♦ సిక్త మయ్యె. ౨౫౫౩

కం. కట్టా! వాసవసాధన, కుట్టాకం జైనమేను ♦ గురుతరరఘువం

శ్చేష్టుశరంబులఁ బవిహత, కుట్టారమువోలె¹ నేలఁ ♦ గూలె నె యనిలోన్. ౨౫౫౪

కం. సత్యమ్ముగ న్విన్నం బిది, మృత్యువునకు మృత్యు వగుచు ♦ మీఱిన నీవున్

మృత్యువునకు వశపడుదె? య, సత్యమువో రామవిభూడు ♦ చంపుట నిన్నున్.

సీ. సకలజగజ్జాల ♦ సర్వార్థభోక్తను, వైరిహృతో² స్థిలన ♦ పరుషవక్త

సర్వదిశాపాల ♦ సముదయ జేతను, నఖిలజగత్సుభ ♦ యప్రదాత

సహరాజతాహార్య ♦ శంకరక్షేప్తను, లంకాపురీదీప్తి ♦ లలితగోప్త

సమదశాత్రవలోక ♦ సంఘాతనిగృహీత, శరనివాతకవచ ♦ సంగృహీత

ఆ. బహుశయజ్ఞలోప్త ♦ స్వజనయూథపగోప్త, దాన వేంద్రహంతఁ ♦ దతనియంత

లోకచయవిహర్తఁ ♦ బాకారిమదహర్తఁ, బంక్తికంఠధర్త ♦ ప్రాణభర్త. ౨౫౫౬

కం. త్రాతను రణమాయూని, ర్థాతను బరకీయయువతి ♦ రాజీబాధా

దాతను స్వజనానందవి, ధాతను మత్పరమకామ ♦ దాతను వీరున్. ౨౫౫౭

కం. ఉత్తమశాస్త్రశ్రుతిచయ, వేత్తను సద్ధర్మమార్గ ♦ నిధిమర్యాదా

భేత్తను బుణ్యజనాది, చేత్తను మరనరసతీవి ♦ శేషాహర్తన్. ౨౫౫౮

కం. నిను నాప్రాణేశ్వరు రా, మనిశితశరనిహతుఁ జూచి ♦ మరణింపక నా

తనువునఁ బ్రాణముఁ దాల్చుట, దనుజేశ్వర యింక శాశ్వతమ నాబ్రదుకున్.

తే. మేను నునుటంచితక్కల ♦ మెత్తలందు, వ్రాల్చి హాయిగ నిదురించు ♦ రమణ నీవు

రేణుపాటల మైనయీ ♦ ధోణియందు, నేమిసుఖ మని పన్నుండ ♦ నెత్తికొంటి?

కం. సౌమిత్రిశరంబుల సం, గ్రామంబున శక్రజితుఁడు ♦ కడచుట విని నే

భూమిఁ జెడితి ననుకొంటిని, నీమరణముచేత నేఁడు ♦ నీతైతిఁ బతీ! ౨౫౬౦

కం. చుట్టములు లే రటంచును, బుట్టదు వో చింత నాకుఁ ♦ బురుభోగంబుల్

నెట్టన యొసఁగెడినిను విడి, యెట్టాకొశాశ్వతసమల్ స ♦ హింతు న్వనటన్. ౨౫౬౧

కం. నేను సహధర్మచారిణిఁ, గానా? నే నిట్లు వగవఁ ♦ గడుద వ్యయి పో

రానియెడ కేగుటలు దగ, వానా? నిను విడిచి బ్రదుక ♦ వగునా నాకున్. ౨౫౬౩

కం. దీన నయి దుస్సహవృథ, చే నిటు పలవించునన్నుఁ ♦ జే విడిచి చనం

గా నాయమె? యేడువకే, మానిని యని ప్రీతి నొక్క ♦ మాటనరాదా? ౨౫౬౪

ఉ. కోమలనీలదేహ! యవ ♦ కుంతనము³ విడనాడి కాల్పడన్

నీచుహిషిం బురంబు విడి ♦ నే నిటువచ్చినఁ గోపగింప వే

లా మనుజాశనేంద్ర! ప్రియు ♦ రాంధ్రు ముసుంగులు వీడి సిగ్గువో

నీమెయి రాఁగ నింద టది ♦ యేలొకొ కింక వహింప వింతయున్? ౨౫౬౫

¹ కుట్టారము = పర్వతము.

కం. నీలాలించుజనంబులు, భేలాసహచరులు నాథఁ కెలఁకుల నేడ్వన్

లాలింప పూఱడింపవు, పోలునె నీ కిట్టికఠినఁబుద్ధి హృదీశా!

—౨౫౬౬

సీ. పరమపాతివ్రత్యభవ్యశీలలఁ గుల, పాలికలను ధర్మపరల భవ్య
వృద్ధశుశ్రూషణావిరతచిత్తల నీవ, యెందఱనో పతిఁహీనురాండ్రఁ
జేసితి వాసతుఁ లీనుస దుఃఖంబు, గరిమను దిట్టిరిఁ కఠినఫణితి

వారిశాపము దాకిఁ వైరిచేఁ జెడితివి, వా రెట్లుతిట్టి రాఁపగిది నయ్యెఁ

తే. బరమసాధ్వలకన్నీరుఁ ధరణిఁ బడవు, మనసునొప్పించువారిచేఁటునకుఁ గాక

యనెడులోకప్రవాదంబుఁ ప్రాణనాథ! సత్య మయ్యెను నీయందుఁ జగతియందు.

కం. శూరుఁడ వై రణముల భుజ, వీరత గెలిచితివి నిఖిలఁ విశ్వము నయ్యో

భీరుగతి శూరమానీ, నారీచార్యంబు సేతఁ నైచ్యము గాదే.

—౨౫౬౭

సీ. హరిణమిషంబునఁ నాశ్రమంబుననుండి, దాశరథిని దవ్వుఁ దలఁగఁజేసి

జానకిఁ దెచ్చితిఁ మానధనా! యిది, పిఱికితనానకుఁ గుఱుతు గాదె

భీమాహవములనేకఁ బిఱికివి గా వని, సత్య మేనెఱుఁగుదుఁ సాహసాంశ

యట్టి నీ విటుసేతఁ యరయ దౌర్భాగ్యను, పక్షలక్షణ మయిఁ పరిణమించె

ఆ. నలత్రికాలవేదిఁ యైననాదుమఱింది, నీవు నీతఁ దేరఁ నిశ్వసించి

చూచి సత్యభాషిఁ శుభచరిత్రుఁడు దాన, ననురతతికిఁ జేటుఁ పొసఁగు ననియె.

కం. కామక్రోధంబులచే, నీమెయి సమకూరె నింతఁ కీవే మూలం

బామూలము చెడె ననుర, స్తోమము దిక్కేది లేకఁ తూలించితివే.

—౨౫౭౦

తే. నీవు సడిసన్నవాఁడవుఁ నిఖిలజగతి, బలపరాక్రమముల నీకుఁ వగవఁ దగద

యనుచు నెఱుఁగుదు నైననుఁ నాఁడుదానఁ, గాన నాబుద్ధి దుఃఖాద్ధిఁ లీన మయ్యె.

కం. ఓగో బాగో యొనరిచి, నీగతికిం జనితి వీవుఁ నేనో నీసం

యోగంబుఁ బాయుకతమున, నాగతి యే మనుచు వగతుఁ నాకై నాథా! —౨౫౭౨

సీ. నీహితకాములఁ నీతివాక్యాళికిఁ, బెడచెవి నిచ్చితిఁ వీరవర్య!

శుభము వచించినఁ సోదరపాళికి, మాఱుమో మిడితివిఁ మహితశౌర్య!

హేతుయుక్తంబుగఁ నీతియుతంబుగ, శ్రేయస్కరంబుగఁ జెప్పలేదె

తిన్ననిమాటలఁ నెన్నియోమాఱులు, పిన్నతమ్ముఁడు చెవిఁ విచ్చి వింటె

తే. కొఱఁత లేకుండ మారీచఁకుంభకర్ణు, లపుడె నాతండ్రియును నీకుఁ నాస్థఁ జెవులఁ

గూరిపోయరె? విన వైతిఁ వారిపల్కు, బలమదంబున; దాన నీఫలము గలిగె.

తే. కాలజీమూతసంకాశఁకనకచేల, తనువు సర్వంబు నెత్తుటఁ దడిసి యుండ

ధరణి నిద్రించుగతిఁ బండిఁ దైన్యగరిమ, నేడ్చునాతోడ మాటాడఁవేల చెవుమ?

¹ ఇది సత్యము. లోకమునఁ జచ్చినవారికై యేడుచువారు లేరు. తమకుఁ గలిగిన ధనధాన్యసుఖసం తోషాది సమృద్ధులకై తమకై యేడ్చురు.

కం. సాహసవీర్యధనుండును, నాహవమున విజయి దత్తుఁ డర్దితశత్రు

వ్యూహుఁ డగుమాల్యవంతుని, దౌహిత్రుఁడ యేల చూడఁ డలఁపవు నన్నున్.

కం. లే లెమ్ము క్రొత్తసరిభవ, మీలంకాపురికిఁ గలిగె డినురత్తుల్

చాలఁగ నివె యెల్లెడలన్, వాలాయము చొచ్చె నైవఁవచ్చునె నీకున్? ౨౫౭౬

ఉ. నీరజబాంధవాభ మయి డిర్జితసర్వవిపక్షజాల మై

భూరివిభూషణాంచితము డపుష్పతతిన్ సతతార్చితంబు నై

ఘోరము నై పురందరునఁకున్ శతకోటి యనంగ నీకుఁ జె

న్నారు సముజ్జ్వలంపుఁబరిఁఘాయుధముం జెడ వేయితున్న లై. ౨౫౭౭

కం. ఏమీ ప్రియురా లన సం, గ్రామమహిం గ్రుచ్చి నీవు డకొగిట నాతో

నేమియుఁ బలుకక యప్రియ, భామినినలెఁ జూడ నీకు డభావ్యమె చెపుమా?

కం. ఎట్టిహృదయ మిది ఛీఛీ, పట్టని వేతునుక లగుచుఁ డబగులదు ని స్నీ

పట్టున రణనిహతుం గని, కట్టా యని స్నేహగరిమఁ డగనునీ రురలన్. ౨౫౭౮

ఆ. మనసు నీలుపలేక డమయనితనూభవ, యనురనాథువక్షఁమందు వ్రాలె

మూర్ఛ తన్ను మిగులఁముంప సంధ్యార్త, జలదమందు వెలుఁగు డశంపవోలె.

చం. సవతులు హా! యటంచు నలఁసాధ్వని జుట్టి నితాంతశోకభా

రవశమునన్ మునుంగుచును డరామ! యెటుంగవె రాజలక్ష్మీయున్

భువనచయస్థితుల్ దశలఁపోకలతోడన మాటు చుంట య

ధ్రువము లటంచు నిబ్బరముఁ డదొయ్యలి! తాల్పుము మమ్ముఁ దేర్పుమీ.

కం. అనుచెలులకు సతి యయ్యో, యని ధారగఁ గనులఁ గాటుఁనంబువులం దా

స్తనములఁ దడుపుచు నిజపతిఁ, బనవి పనవి యేడ్వ రామఁభద్రుం డంతన్.

↔ { విభీషణుఁడు శ్రీరామునితో రావణుఁడు } ↔
సంస్కారార్హుఁడుకాఁ డని చెప్పుట.

కం. అయ్య! విభీషణ నీ వీ, తొయ్యలులం గడకుఁ బంచి డతూర్ణమ నీయ

న్నయ్యకు సంస్కారంబులు, నెయ్యమున నొనర్పు మన్న డనెమ్మదిఁ దనలోన్.

కం. ఆలోచించి విభీషణుఁ, డోలిన్ ధర్మంబు తెఱఁగు డనూహించి ధరా

పాలానువృత్తికై¹ హితశీలుం డుత్తర మొసంగు డశ్రీరామునకున్. ౨౫౮౪

సీ. ధర్మవృత్తంబులు డదలఁగఁ ద్రోసినవాఁడు, కరుణావిదూరుండుఁ డగల్గిఁడు

గలుషచిత్తుం డనన్యఁకాంతాళిమర్షియు, భ్రాతృరూపముఁ గొన్నఁపరమవైరి

సకలాహితరతుండు డజగదుపద్రవకాఁ, వీనికా నే నిష్ఠ డవిధిహితముగ

సంస్కారములు సేయఁ? డజాల నాపనికిని, నన్న యశాటను బూజ డకర్ణుడైన

¹ రామరావణులు విరోధులు. రావణసంస్కారము గావించెదనని తానే ముందుగఁ బూర్వము చెప్పుటచేఁ దనయందు రామునకు సంఘోషములు గలుగునేమోయని యాయన యాజ్ఞగొన నిష్ఠ డిట్లు చెప్పుచున్నాఁడు.

తే. సంస్కృతికిఁ గాఁడు నే నదిఁ నలుప కున్న, నెట్టివారలు నను మున్ను † కట్టిఁడి యని
తిట్టువారలొ వార లీఁ చెట్టగుణము, విన్న నను మెచ్చువార లుఁగ్వితలేంద్ర!

కం. అనవుడు నాతనిపలుకులు, విని పరమప్రీతి¹ ధర్మభృష్టరుఁడును వా

కృనిపుణుఁ డగుసీతాపతి, చనవున నొడికారి నసురసత్తము ననియెన్. ౨౫౮౬

కం. నాకుం బ్రియ మగుకార్యము, నీకుం దగుజేయ జయము † నీమహిమను గా

దే కలిగె నాకుఁ గావున, నీకు హితము నేను జెప్ప † నెఱి యనురేంద్రా! ౨౫౮౭

చం. ఎఱుఁగుదు నే నధర్మమున † కేమియుఁ గొంకఁ, డనత్య మాడఁగఁ

వెఱనఁడు, రాక్షసేంద్రుఁ డవిఁసీతి, యఘ్రునను వీర్యవంతుఁడు

నెఱసరి తేజువాఁడు నురసత్తముఖాదులచేతనైన నో

టఱఁ డని లోకరావణుఁ డహార్యసుధీరుఁడు కేవలం డొఱో. ౨౫౮౮

కం. వైరము మరణాంతము మన, కారియముల్ దీరె మీఁదిఁ కార్యంబుల సం

స్కారాదులఁ దీర్పుము నీ, కారయ నితఁ డెట్టివాఁడో † యట్టిఁడ నాకున్². ౨౫౮౯

కం. కావునఁ బంక్తిగ్రీవుఁడు, నీవలన³ విధిహితముగ † నిఖిలక్రియలఁ

గోవిద! నందఁగ నర్హుఁడు, పావనయశ మబ్బు నీకు † భావింపు మెదన్. ౨౫౯౦

→ విభీషణుఁడు రావణునకు దహనాదిక్రియలు దీర్చుట. ←

సీ. అనుడు విభీషణుఁ † డామాట లాలించి, సంస్కారమునకయి † జతనపడుచుఁ

జందనకాష్ఠసంఘయములఁ జితఁ బేర్చి, పద్మకోశీరము † ల్బుఱచి మీఁద

శాస్త్రోక్తముగ రంకుఁచర్మంబుఁ బైఁ గప్పి, పశ్చిమవిధులెల్లఁ † బరఁగఁ జేసి

పితృమేధ మెల్లను † విధ్యుక్తముగఁ జల్పి, చితికి నాగ్నేయంపుఁజ్ఞితిని వేది

తే. నమరఁ జేసి యథాస్థానమందు నిల్పి, వహ్నిఁ బృషదాజ్యపూర్ణస్త్రిఁవంబు వైచి

చరణములయొద్ద శకటంబుఁసరగఁ దొడలయొద్ద నుంచిరి యారాక్షసోత్తమునకు.

సీ. అరణియు దారుపాత్రాళియు నుత్తరా,రణి యన్యముసలంబు † క్రమముగాఁగఁ

దత్తత్ఫలంబులఁ † దగ నిల్పి ఋష్యుక్త, పద్ధతి మేధ్యంపుఁబశువుఁ జంపి

చితియొద్దవేలిచి † ఘృతస్తిక్తదర్భలఁ, బఱచి కన్నీళ్లు † పాలుచుండ

దశకంఠమాల్యగంధంబులఁ గైసేసి, వస్త్రంబుఁ గప్పి యశాఁవారుచితిని

తే. బొరుగులను జల్లి రంతటఁ † బొక్కుమది విభీషణుం డగ్నినిచ్చి యాపిదపమునిఁగి

యార్ద్రవస్త్రంబుతోడ దూఁర్వాభిమిశ్రతిలలు నీళ్లును విడిచె నుధీరతుండు. ౨౫౯౧

కం. ఉదకంబు లిచ్చి మ్రొక్కుచుఁ, బదపడి యూరార్చి సతులఁ † బనిచి నగరికిఁ

సదమలమతిఁ జని పినయా,స్పదగతి శ్రీరామవిభుసిఁసన్నిధి నిలిచెన్. ౨౫౯౩

కం. రాముఁడు సహసైన్యం డై, సౌమిత్రియు భానుసుతుఁడు † సంసేవింపఁ

భీమ బలువృత్తుఁ జంపిన, భూమిధరవైరివోలెఁ † బాలుచుచు నుండన్. ౨౫౯౪

¹ పరమప్రీతి = పరమ + ప్రీతి; పరమ్ + ఆప్రీతి.

సంస్కరింపనని చెప్పటచే నప్రీతి.

² దీనివలన సందేహభయనివృత్తి. ³ ఇప్పుడు రావణుఁడు నీకువలె నాకును సంస్కారార్హుఁడు కావున

నీవు సంస్కరింపకుండిన నేను సంస్కరింతునని భావము.

→ మాతలి శ్రీరామునిచే ననుజ్ఞాతుం డై దివంబునకుఁ బోవుట. →
 సీ. రావణవధమును • రామవిక్రమమును, రాక్షసవానర • రణవిధంబు
 సౌమిత్రిపీఠ్యంబు • సౌభ్రాతృగరిమంబు, మార్తండునందను • మంత్రితంబుఁ
 గథలుగాఁ జెప్పుచుఁ • గలను వీక్షింపఁగ, వచ్చినదానవా • స్వస్థచయము
 మరలి పోయెను హర్ష • భరమున సంతట, రాముండు మాతలిఁ • ప్రేమఁ బొగడి
 ఆ. యనుమతిం చె రథము • హరిహాయుకడకును, మరలఁ గొంచుఁబోవ • మాతలియును
 నట్ల సలిపె సంత • శర్మజుఁ గౌఁగిటఁ, గ్రుచ్చి లక్ష్మణుండు • గూర్చి డెలుప.
 తే. అఖిలకపిసేన గొల్వ బహులయంబుఁ, జేరి పరిసరతలవర్తి • సారక్తిరి
 దీప్య కాంతిస్ఫురన్తూర్తి • భవ్యచరితు, లక్ష్మణ సుమిత్ర పట్టిన¹ • లలితగతిని ౨౫౯౬

→ విభీషణ పట్టాభిషేకము. →

కం. చేరఁగఁ బిలిచి విభీషణుఁ, డారయ రక్తుండు భక్తుఁ • డత్యుపకృతి నా
 కార ఘటించెను గావునఁ, గోరెద నభిషిక్తుఁ జేయఁ • గొమరుగ లంకన్. ౨౫౯౭
 కం. పరమాభీష్టం బిది నా, కురుమతి నీ వరిగి దాని • నొనరింపు మనన్
 సరభసముగ సమ్మదమునఁ, బురికిం జని కనకకలశ • ముల వేగమునన్. ౨౫౯౮
 సీ. కొనిపోయి కీశులు • వననిధిజలములఁ, డెం డన్నవారలు • తెచ్చుటయును
 నం దొండు దాఁ గొని • యహోత్తమాసనం, బున విభీషణ నిల్పి • బుధవిరోధి
 మధ్యంబునందు స • మంత్రకంబుగ నభి, షిక్తునిఁ గావింపఁ • జెలఁగి యతఁడు
 ప్రకృతిజనంబులఁ • బ్రమదంబునను దేల్చి, సచివవర్గంబులు • సంతసింప
 ఆ. రామదత్త మైన • రాజ్యంబుఁ గైకొని, యసుర ముఖ్య లిచ్చు • నక్షతలును
 మోదకములఁ బుష్ప • ములు లాజలును గొని, భద్రకరము లైన • వస్తువులను
 చం. కొని రఘురాముఁ జేరఁ జని • కూరిమి వానిని వారి కిచ్చినన్
 గని కృతకార్య శ్రీకలితు • గాదిలిమిత్రముఁ బొంగి యన్నియుం
 గొని యతఁ డుల్లసిల్లఁగ న • కుంతితభక్తిని నొద్ద నున్న యా
 హనుమను జూచి యిట్లనియె • నాశుగనందన యిట్లొనర్చుమా. ౨౬౦౦

→ శ్రీరాముండు హనుమంతుని సీతాదేవియొద్దకుఁ బంపుట. →

సీ. చనుము విభీషణ • సమ్మతి మై లంక, కందు రావణగృహ • మందు నున్న
 పృథ్వీజఁ బొడఁగని • విజయవార్త వచించి, మిత్రతనూజ సౌ • మిత్రియుక్తి
 నేను సేమం బని • యింద్రాని రావణు, నే జయించినమాట • నెఱుకపఱిచి
 సంతసింపఁగఁ జేసి • జుజూషి సందేశ, మును గొని చనుదేరు • మనఘ యనిన
 ఆ. రామునాజ తనశి • రంబున వహియించి, యసురులెల్లఁ దన్ను • నాదరింపఁ
 బంకికంబువేళ్ల • వాటిఁ బ్రవేశించి, హర్షహీన యగుచు • నడలుదాని ౨౬౦౧

¹ చెప్పినట్లు చేయువాడని తెల్పుటకై యీ విశేషణము.

→ హనుమంతుడు సీతాదేవికి విజయవార్తఁ దెలుపుట. ←

కం. సాతంకరోహిణీగతిఁ, జేతస్సుఖహీన యగుచుఁ † జెలువటి రక్ష

స్త్రీతతిపరివృత యగుభూ, జాత౯ భూజాతమూలఁ సంస్థం గనుచున్. ౨౬౦౨

కం. వినయమున నణఁగి మణఁగియుఁ, జని తనవే ర్వాడి భక్తి † సాష్టాంగముగా

వినతు లొనర్చి యచంచల, తనుఁ డై నిలఁబడినవాయుఁ తనయుం గనుచున్.

కం. స్మరియించి యతనికృత్యముఁ, బరమానందమున సీత † పలుకక యున్న౯

ధరణిజసౌమ్యాననముం, బరికించి ప్లవంగవరుఁడు † పలుకం దొడఁగెన్. ౨౬౦౪

కం. అమ్మా! మైథిలి! గాదిలి, తమ్మునితో నంబుజాస్తృతనయునితో సై

న్యమ్ములతో రావణుపిన, తమ్మునితో రామవిభుఁడు † తనరుఁ గుశలి యై. ౨౬౦౫

కం. సీతాసాధ్వీమణి! నీ, చేతః పతి యరుల గెలిచి † సిద్ధార్థుం డై

ప్రీతిని దనకుశలంబును, మాతా! నీతోడఁ జెప్పఁమా యని పనిచెన్. ౨౬౦౬

కం. బాసట గాఁగ విభీషణుఁ, డోసతి! నీపతి ప్లవంగఁ మోత్తమతతితో

శ్రీసౌమిత్రినయముచేఁ, దా సమరమునందుఁ గూల్చె † దశకంధరునిన్. ౨౬౦౭

కం. రచితాద్భుతకార్యుఁ డసం, కుదితపరాక్రముఁడు నీదుఁ కుశల మడుగుచు౯

వచియింపు మనుచుఁ జెప్పిన, వచనంబులు వినుము కర్ణఁ పర్వంబులుగాన్. ౨౬౦౮

సీ. ప్రియముఁ జెప్పెద దేవి † వినుము నీ కనురక్తుఁ, డను జుమ్మి మిక్కిలి † వనజనేత్ర!

మద్భాగ్యవశమున † మనియున్న దానవు, మత్పరాక్రమమున † మనకు జయము

ధర్మవేదిని గల్గెఁ † దలఁగి దుఃఖంబును, స్వస్థచిత్తవు గమ్ము † జనకతనయ!

హతుఁ డయ్యె రావణుం † డఖిలలంకాపురి, మనవశంబున నున్న † దనుచుఁ దలఁపు

ఆ. కన్నుమోడ్చు లేక † కలికి నీ కీచెఱఁ, బావఁ బ్రతిన చేసి † వార్ధియందు

సేతు వొకటిఁ గట్టి † చేసినబాసను, దీర్చుకొనఁగఁ గంటిఁ † దియ్యఁబోణి. ౨౬౦౯

చం. అణుసమమధ్య! రావణుగృహం బని భీతిలఁ బోకుమీ, విభీ

షణునకుఁ గైవసం బిపుడు † సర్వము లంక సమస్తలక్ష్మీ, ధా

రిణిసుత! స్వాలయంబునఁ జరించుగతి౯ మది నూఱడిల్లుమీ

క్షణమున నిన్నుఁ జూచు కుతుఁ కాన విభీషణుఁ డేగుడెంచెడిన్. ౨౬౧౦

కం. అన రాకేందునిభానన, వినీ దిగ్గన లేచి నిలిచి † విగతక్రియ యై

మునిగతి నుండఁగ సతి! యో, జన సేసెద వేల పలుకఁ జాలవు నాతోన్? ౨౬౧౧

→ సీతాదేవి హనుమంతుఁ బ్రశంసించుట. ←

కం. అని హనుమంతుం డడిగిన, వినియమపర యిట్టు లనియెఁ † బ్రియమున హర్షం

బున గద్గదకంఠంబున, వినుమీ మానంబుకతము † వినుతుఁ గపింద్రా! ౨౬౧౨

1 వినియమపర = ధర్మనియతియం దానైతిగలది.

సీ. ప్రాణేశువిజయంబు భాషించు నీప్రియ, వాక్యముల్ విని పరఃపశ్యః జేసి
నిర్వాక్యనైతిని నిమిష మంజనపుత్ర! మత్ప్రియంబు వచించు మాన్యునకును
నర్హోక్తు లే మని యందునా యని యెంతో, యోజించితిని గాని యొక్కఁడు లేద
యర్హవస్తువు నైన నర్హింతు నందునా, యీడైన దీయిల నేది లేదు

ఆ. వివిధమణులు గాని విశ్వంబునం గల, వెండిగాని పైడికొండగాని
యెల్లలోకములయు నేలికతన మైన, సాటి గాదు నిజము మాటకైన¹. ౨౬౧౩

కం. నావుడు బ్రంజలి యగుచుం, బావని పతిహితముఁ గోరుభవ్యచరిత్ర!
పావని! పతిజయకాంక్షిణి, నీ వే తగుదమ్మ యిట్టిస్నిగ్ధోక్తులకున్. ౨౬౧౪

చం. పతివిజయంబు వాకొనిన వాని కొసంగఁగ నర్హవస్తు వీ
క్షీతిఁ గన నంచు నర్హిలి వచించినపల్కది స్నేహపూర్ణ మై
యతులితసారయుక్త మయి యన్నివిధంబుల దివ్యసన్దేశీ
వితతులకంటె నావిబుధవిశ్రుతరాజ్యముకంటె మిన్నయకా. ౨౬౧౫

కం. హతశత్రుని విజయిని సుస్థితునికీ శ్రీరాముఁ జూచి దేవీ! యమర
క్షీతిరాజ్యాదులకంటెను, సతిమాత్రోత్కర్ష మంది యలరెద నేనున్. ౨౬౧౬

కం. అని హనుమంతుఁడు పల్కిన, జనకాత్మజ శుభతతోక్తిఁ సంపద వెలయక
గనుఁగవ నానందాశ్రులు, చినుకఁగ నిట్లనియెఁ బ్లవగశేఖరుతోడన్. ౨౬౧౭

కం. అతిలక్షణసంపన్నం, బతిమాధుర్యగుణభూషణాంచితమును స
మృత మష్టాంగ యుతం బగు, మతి యొప్పఁగ నీవ నేర్తు మాటాడంగన్. ౨౬౧౮

చం. అనిలునకున్ సుతుండవు మహాత్త! పరం బగుఞ్చార్థికుండవున్
ఘనబలశౌర్యసత్త్వశ్రుతకాంతిపరాక్రమధీరతాక్షమా
వినయధృతిప్రశస్త గుణవిశ్రుతదాక్ష్యగుణాదులెల్ల నో
యనఘ! త్వదాశ్రయంబున మహారుచినంపదఁ దాల్చి వెల్లడిన్. ౨౬౧౯

➤ హనుమంతుఁడు రాక్షసస్త్రీలఁ జంప సీతాదేవి యనుమతి వేడుట. ➤

తే. ఆమెవచనంబులను విని హస్తయుగళి
మోడ్చి వినయంబు దొలఁకఁగ ముగుద కనియె
హనుమ యో తల్లి! యీరాక్షసాంగనాళి
ననుమతించెద వేని నే హత మొనర్తు. ౨౬౨౦

సీ. పతి దైవముగ నీవు భావించి యీవని, గడుదుఃఖములఁ గుండఁగరుణ లేక
ఘోరరూపంబులఁ గ్రూరశీలంబులఁ గ్రూరతరాక్షులఁ గ్రూరలైన
రాకాసు లెల్లఁ బూర్వము నిన్ను నదరించి, బెదరించి కష్టంబు పెట్టువారు
వారి నెల్లర నేడు పదములఁ గరముల, మోకాల డాకాల ముష్టిహతులఁ

1 ఇప్పుడు గాకున్నఁ గాలాంతరమందైన నిచ్చుటకు లోకములోఁ దగినదెదియు లేదు. 2 సర్వజగత్ప్ర
భువగు రాముఁడు తన్నాంజనేయునికి సమర్పించుకొనెను గాని యుదియుఁ జూలడని సీతభావము.

తే. జంపువాడను జెవులను † ద్రెంపువాడ

వెండుకలు లాగి మొగముల † బెటికి బటికి

యెగిరి దూకి పడం ద్రోచి † యీడ్చి పండ్లు

రాల † గొట్టెద నిట్టి వ † రమ్ము నిమ్ము.

౨౬౨౧

→ సీతాదేవి హనుమంతునితో రాక్షసస్త్రీల † జంపరా దనుట. →

కం. ఈరీతి † గూల్తు సీ కప, కారిణులం గిల్చి షాత్తి † కల † గూరల నా

జారుగుణ సద్యశస్వీని, మారుతనుతు ననియె ధర్మ † మార్గస్థిత యై.

౨౬౨౨

కం. రాజాశ్రయమున బ్రదుకుచు, రాజాజ్ఞకు † జిక్కి మిగుల † స్రగ్గి కెలస మ

వ్యాజగతి † దీర్చునీదా, సీజనములమీ † డ † గినియ † † జెల్లు నె నీకున్.

౨౬౨౩

కం. విను నాదురదృష్టంబున, మును చేసినఘోరపాప † మున దుఃఖము లో

హనుమ! యిటు లనుభవించితి † † దనచేసినకర్త మెందు † † దప్పుట గలదే? ౨౬౨౪

కం. ఇది యొండుదశాకాలము, కదిసెను నా కనుభవంతు † † గా కని హనుమా

మది నిశ్చయించి వీరల, బెదరులు నే † సై † చుకొంటి † విధిలే కబలన్. ౨౬౨౫

కం. నిర్జరవిరోధపనుపున † † దర్జించిరి వీర లతని † దానులు గానన్

నిర్జతు † డౌట దశాన్యుడు, దర్జింతురె యింక నన్ను † † దరుచరవర్యా! ౨౬౨౬

కం. మున్నొకవ్యాఘ్రంబునకుం, బన్నుగ వచియించె నొక్క † భల్లుక మీయ

త్యన్నతధర్తాన్విత మై, సన్నతి గను నొకపురాణ † సచ్ఛోకంబున్.

౨౬౨౭

కం. తన కపకార మొనర్చిన, మనుజున కపకృతి నొనర్ప † † మది † దల † పడు స

జ్జను † డీనియతిం బ్రోవ † గ † † బొనరున్; సజ్జనులు శీల † భూషణు లెందున్. ౨౬౨౮

కం. కపివర! పుణ్యలలో † † బా, పపుజనములలోన వధకు † † బాత్తులపట్లన్.

గృప † జూపవలయు సజ్జను † † డపరాధము † జేయనట్టి † యత † డుం గల † డే. ౨౬౨౯

తే. పాపములె చేయుచును గామ † రూపు లగుచు

భువనహింసావిహారు లై † పొలుచుచున్న

యసురులకు † గీడు సేత కా † ర్యంబు గాదు

ను మ్మ టన్నను హనుమ యా † నుదతి కనియె.

౨౬౩౦

→ సీతాదేవి శ్రీరాము † జూడ † గోరుట. →

కం. రామునకు † దగినపత్నివి, ¹ శ్యామా! సత్కీర్తియుక్త † † వగునీ వి † క నే

రామునికడ కేగెద నీ, వేమి బదులు చెప్పె దనిన † † మృగలోచనయున్. ౨౬౩౧

కం. పతి † గన † గోరెద మారుత, నుత! యన నత † డనియె † బూర్ణ † శుభ్రాంశుముఖున్

హతవైరి లక్ష్మణాన్విత, సతి! నిర్జరయుక్తశక్త † సము † గ నెదు విభున్.

౨౬౩౨

¹ ఈ స్త్రీలు సితకు శరణాగతిచేసిరి. శరణాగతరక్షణవిషయమున రామవాక్యము లిమె వాక్యములేక విధము. దీనసీత దయాశుత్వము అపరాధసహిష్ణుత్వము ఘటకత్వము చెప్పబడియె.

కం. అని సాక్షాచ్ఛ్చయనఁ దగు, వనజాక్షికిఁ జెప్పి భక్తిఁ వలగొని రాముం

గనుఁగొనఁ దన్నికటమునకుఁ, జనియెన్ వాయుజుఁడు వేగఁ సంపద వెలయన్.

→ సీతా దేవినందేశముచు హనుమ శ్రీరామునితోఁ జెప్పట. →

మ. చని కోదండగుహత్తముం గదిసి వాఁచాదక్షుఁడొనామరు

త్తనయుం డిట్లను నేమెకై కడునసాఁధ్యంబైన కార్యంబులన్

ఘనశక్తిఁ ఘటియించి తత్ఫలము లంకానాథనాశంబు నీ

వొనరింజేసితి వట్టిసీత బహుదుఃఖోపేతఁ గానం దగున్.

౨౬౩౪

కం. శోకాకులమతి యై యస్తాకాశ్రులు గాఱ వనటఁ స్రుక్కుచు నుండిన్

త్తాకన్యక నీవిజయం, బాకర్ణించినక్షణంబ యతిముద మందెన్.

౨౬౩౫

కం. మునుపటినమ్మకమున నా, జనకాత్మజ నన్ను నమ్మిఁ సహలక్ష్మణునిన్

గనఁ గోరెద నుకృతార్థుని, వనజేక్షణుఁడైననాదుఁనల్లభు ననియెన్.

౨౬౩౬

→ శ్రీరాముఁడు సీతా దేవిఁ దోడి తేర విభీషణు నియోగించుట. →

చం. అని హనుమంతుఁ డాడ నుకృతాత్మనరేణ్యుఁడు రామభద్రుఁడున్

గనుఁగవ నశ్రు లుబ్బ నిలఁ గాంచుచు హుస్సస వెచ్చనూర్పుచున్

దనమదిఁ జింతచేసి నవిధస్థితు మేఘనిధున్ విభీషణున్

గనుఁగొని ధర్మసంశ్రయ వికారవిదూర సురారినాయకా.

౨౬౩౭

కం. సీతను నసుంధరాసం, జాతను దివ్యాంగరాగఁసకలాభరణో

పేతను వేగమ మూర్ధ, స్నాతనుగాఁజేసి తోడిఁ చయ్యనఁ దెమ్మా.

౨౬౩౮

సీ. అనుడు వేవే పోయి యంతఃపురస్త్రిల, ననిచె సీతాసతికిని వచింప

దివ్యాంగరాగ వై యదివ్యభూషాంచిత, వై దేవి చతురంతయాన మెక్కు

మీ నిన్ను నీభర్త యీక్షింపఁ గోరెడు, నీకు భద్రం బగు నియమశీల

యనిన జానకి పల్కెఁ నన్నాత నగుచును, ననురేంద్ర! పతిఁ జూడఁ నభిలషింతు

తే. నన విభీషణుఁడనియె నీప్రాణవిభుని, యాజ్ఞ యది రాజు ప్రాణేశుఁ డైనరాముఁ

డెట్లువచియించె నారీతిఁ నీవు నేయ, నర్హ మగుఁ గాదె యనిన నా యవనితనయ.

తే. భర్తృదేవత నిజభర్తృభక్తిశీల, సాధ్వీ వల్లె యటం చట్లు సలిపె నంత

జలక మాడించి భూషణజాలభూషి, తాంగి నొనరించి దివ్యవస్త్రాశు లిచ్చి.

తే. మెఱుఁగు లీ నెడువస్త్రముల్ మేలిముసుఁగు, గాఁగ రాక్షసగుప్త మైక్రాల్పదివ్య

శిభిక జానకి నెక్కించి శీఘ్రగతిని, విభుని డాయంగఁ దెచ్చె విభీషణుండు.

→ సీతా దేవిరాక శ్రీరామునకుఁ విభీషణుఁడు దెల్పుట. →

కం. జానకి వచ్చుట యెఱిఁగియు, ధ్యానస్థితుఁడైనదశరథాత్మజుఁ గని ర

క్షోనాథుఁడు వినయంబున, జ్యానాయక సీత వచ్చె నని తెలుపుటయున్.

కం.చిరకాలము రాక్షసుమం,దిరమున పసియించి మానినీమణి యపు డం

దరుదేర వినుడు రాముని, నరుసము దైన్యంబు రోష ధమావేశించెన్. ౨౬౪౩

కం.అంతట సవిమర్శంబుగఁ, జింతించుచుఁ గనియె ముదము ధచెదరఁగ సరమా

కాంతుని నుద్వీజయరతా,చెంతకుఁ గొని రమ్ము వేగ ధసీత సటన్నన్. ౨౬౪౪

సీ. రామునినుడి విని ధరాక్షసనాథుండు, జతన మొనర్చెఁ దజ్జనము నెల్ల

దూరంబు దొలఁగింపఁ ధదూర్ణంబ కంచుకుల్, పాగాలవారును ధబాటుదెంచి

తొలఁగుఁడు పో పొండు ధదూరంబు చనుఁ డని, బగళంబు సేయుచు ధభల్లుకముల

ససురులఁ బ్రసగుల ధనదలింప వారల,పెనురోదాళము వినుధవీది దాఁకె

తే. వాసరాదులు దొలఁగుచోధవారిరవము, వాయువశమునఁ దిరుగుడుధపడుపయోధి.

స్వనముఁబోలినఁ దజ్జాతధసంభ్రములను, గాంచి దాక్షిణ్యవశమునఁగనలు పూని.

→ శ్రీరాముఁడు విభీషణుఁ గోసించుట. ←

కం.కోపారుణనయనుం డై, చూపుల నె దహించుభంగిఁ ధజులు చుట గనుచున్

భూపతి విభీషణుని నిటు, సోపాలంభముగ ననియె ధనుత్తమమేధున్. ౨౬౪౬

కం.ఏలా నన్ను విభీషణ!, యేలిద మొనరించి జనము ధనిటు లేచె దిసీ

చాలింపుము నీయత్నము, చాలున్ వీరెల్ల నాకు ధస్వజనులు నుమ్మి.¹ ౨౬౪౭

కం.చేలములు ప్రహరు లాలయ,జాలంబులు నిట్టిరాజధసత్కృతులు తెఱల్

చాలపు చెలువలఁ గావఁగ, స్త్రీలకు సంరక్షకంబు ధశీలంబె చుమి. ౨౬౪౮

కం.సమరంబుల వ్యసనములన్, డమరముల స్వయంవరంబుధనం బెండ్లియెడన్

నుమతీ! యజ్ఞములందుం, గమలాక్షులదర్శనం బధకార్యం బగునే? ౨౬౪౯

కం.ఈసీత రణతలస్థిత, మాసరదుఃఖములఁ బొంది ధమఱిఁగెడి నందున్

నాసవిధంబున నుండఁగ, దోసంబెయ్యదియు లేదు ధదోఁచిన బయలన్. ౨౬౫౦

→ సీతాదేవి శ్రీగాముసమీపంబునకు వచ్చుట. ←

కం.కాన నుహృజ్జనసంవృతుఁ, డౌ ననుఁ గనుఁగాక జనకుధనాత్తజ తొడితె

మ్మి నావుడు శంకించుచు, దానవసత్తముఁడు దేవిఁదఱియఁగఁ దెచ్చెన్. ౨౬౫౧

కం.రామునివాక్యంబులకున్, సౌమిత్రియు మాదుతాత్తధసంజాతుండున్

దామరసాప్తనూజం, డేమోయని దుఃఖ మందిధరెంతయు మదులన్. ౨౬౫౨

కం.రామునిపలుకువిధంబును, నాముఖచిహ్నములు గాంచి ధయర్కజముఖ్యల్

భూమిజపై రామునకుం, బ్రేమము లేదనుచుఁ దెలిసి ధమిడుకుచు నుండన్. ౨౬౫౩

ఉ. ఆవనజాక్షి సిగ్గున నిధావయవంబులు ముడ్చికొంచు ర

క్షోవిభువెంట వచ్చి నృపధశూరునిముందట నిల్చి గోష్ఠిలో

¹ భగవంతుఁడు తన్నవమానించిన పైఁచునుగాని నిజభక్తపరాభవము సహింపఁడు.

మైవసనంబునన్ ముఖము ✱ మాటుచు వల్లభుఁ జేరఁ బోయి య
 ప్పాసని యేడ్చె బిగ్గటగఁ ✱ బ్రాణధవా! యని యార్చిఁ దూలుచున్. ౨౬౫౪
 ఉ. దీనతఁ గూరి వెండి పతిఁ దేవత విస్మయమున్ ముదంబు నెం
 తేనిని నెయ్యము న్నది వఱిపించి వినిర్మలపూర్ణచంద్రతు
 ల్యనన దీర్ఘకాలముగ ✱ నర్తిలిఁ జూడనినాథుజాతరా
 కానళినారిబింబసమఁక మ్రముఖంబును¹ జూచె నాదటన్. ౨౬౫౫

✱→ శ్రీరాముఁడు సీతాదేవికిఁ దనజయంబుఁ దెలుపుట. →✱
 కం.తనప్రక్కన వినయమునన్, వినమితతనులతిక యగుచు ✱ నిలుచుండిన సీ
 తను గని హృదయాంతర్గత, ఘనతరతోపమున నృపతి ✱ కడఁగెం బలుకన్. ౨౬౫౬
 ఉ. కంటకుఁ డైనశాత్రవుని ✱ గం డడఁగించితి జన్యమందుఁ, గై
 కొంటిని నిన్ను, నెయ్యది యఁకుంతితశక్తి నొనర్పఁ జెల్లు వా
 ల్గంటిరొ! యంతయుం జలుపఁ ✱ గంటిని, సార్థక మయ్యెఁ గింకయున్,
 గెంటితి శత్రుధిక్కృతిని ✱ గీర్తి వహించితి భూతలంబునన్. ౨౬౫౭

కం.వగవానిని నవమానము, యుగపత్రియఁ జెటిచినాఁడ ✱ నుదుటున నాదా
 మగఁటిమి జగము లెఱింగెను, మగువా! ఫలియించె నాసఁమస్తశ్రమమున్.
 కం నాపలికినయాబాస వృథాపడ కొనరించి నే స్వఁతంత్రుఁడ నైతిన్
 బాపురె యన నాసరిధా, త్రీపాలకులం దలెత్తి ✱ తిరుగం గంటిన్. ౨౬౫౮

కం.నే విడిచి యుండునెడ నిను, నావిధిఁ జలచిత్తుఁ డనుర ✱ హరియించెఁ గదా
 దైవకృతం బగుదోషము, నావలన నిరస్త మయ్యె ✱ నరగురుశక్తిన్. ౨౬౬౦

కం.సరిభవము దొడరె నేనియు, గురుశక్తిం దానిఁ దీర్ప ✱ గొనకొనఁ జేనిన్
 బురుషుఁడు పురుషుం డగునే, పురుషార్థము లట్టిసీచఁపురుషున కున్నే. ౨౬౬౧

కం.జలనిధి లంఘించుటయున్, బలవద్రిపుపురము లంక ✱ భంగంబు మహా
 బలసుతు శ్లాఘ్యక్రీయ లో, జలజాతీ! నేడ చుమ్ము ✱ సఫలము లయ్యెన్. ౨౬౬౨

కం.ఆలమున మహాశౌర్యం, బాలోచనములను హీతసఁమంచితమంత్రం
 బోలి వెలయించువానర, జాలేశ్వరుశ్రమము నేడు ✱ సఫలం బయ్యెన్. ౨౬౬౩

ఆ. దోషశీలుఁ డైనఁతోడఁబుట్టినవానిఁ, బాసివచ్చి నాదుఁప్రాపుఁ గాంచె
 నివ్వీభీషణుండు ✱ నీవరభక్తుని, శ్రమము సకల మిపుడు ✱ సఫలమయ్యె. ౨౬౬౪

చం.అని వచియించు చుండ హృదఁయాధిపఁ డామృగశాబనేత్రలో
 చనముల నశ్రువారిచయఁసంకలితంబులఁ జేయ రాముఁడు
 న్గని నెయి వోయ మండుజ్వలఁనం బనఁ గ్రోధవివర్ధితాకృతిం
 బొనరెడిభ్రాకుటిన్ భువనఁమోహినిఁ జక్కఁగఁ జూడ కి టనున్. ౨౬౬౫

¹ పూర్ణచంద్రబింబ మువయించువేళ నెఱుగఁనుండును.

కం.నాతీ! యరాతికృతపరిభూతిం దొలఁగింపఁ గోరుపురుషుం డెది వి

ఖ్యాతిగ నొనర్పఁ దగు నది, త్సౌతల మెఱుఁగంగఁ జలుపఁ † గంటినిశక్తిన్. ౨౬౬౬
తే. జీవలోకంబులకు నెల్ల † సేగి సేయు, రాక్షసులచేత మును దురాధ్య మైన
శమనుదిశఁ గుంభజుడు ముక్త † సలిపినట్లు, శాత్రువార్దిత నిను ముక్త † సలిపినాడ.

→ శ్రీరాముఁడు సీతాదేవిని దా నొల్ల నని చెప్పుట. ←

కం. నెయ్యరసాహాయ్యంబునఁ, గయ్యంబున నరులఁ ద్రుంచి † గాసి పడుచు నేఁ

గ్రయ్యుట నీకై కాదని, తొయ్యలి నీమదిని దెలియుదువు గాక యిటన్. ౨౬౬౮
కం. కులగౌరవంబుఁ గావఁగ, నలరింపఁగ నాదుశీల † మపవాదంబున్

దొలఁగింపఁ గీర్తి నిలువఁగ, బలితపుఁగయ్యముల గాసిపడితిన్ వింటే. ౨౬౬౯

కం. జనశంకితచారిత్రపు, జనకసుతా! నీవు నాదు † నన్నిధినిలువన్

గనుకలకవానిముందటి, పెనుదీపమువోలె దాయవిధ మైతి చుమీ.¹ ౨౬౭౦

కం. సీతా! యనుజ్ఞ యిచ్చితి, వే తరలుము నీ కభీష్టవిధమున నాశా

వ్రాతంబుల నెట కేనియు, నీతోఁ గార్యంబు లేదు † నిజముగ నాకున్. ౨౬౭౧

కం. ఉత్తమకులజుం డెవ్వఁడు, సత్తేజోయుక్తుఁ డనన్యసదనస్థిత యా

నత్తురుణి మరల నెయ్యపుఁ, జిత్తమునఁ బరిగ్రహించుఁ † జెపు మెపుడేనిన్. ౨౬౭౨

ఉ. దుష్టుఁడు చూచె నిన్నుఁ గడు † దోసపుఁజూడ్కులచే, దదంకనం

భ్రష్టపు నైతి, విట్టి నిను † రాజకుమారిక! వంశశీలతన్

శిష్టుఁడ నంచుఁ జెప్పికొను † నే నెటు వెండి గ్రహింప నేర్చెదన్?

గన్తము మానహానికర † కార్యము రాముఁడు చేయఁ డెన్నఁడున్. ౨౬౭౩

ఉ. కావున నాదుకీర్తి నిలఁ † గాచుకొనన్ దశకంఠుఁ ద్రుంచి నీ

త్తా! విడిపించినాడ నినుఁ † దధ్యము నీవయి స్నేహమోహముల్

భావమునందు లేవు, మగువా! చను మిచ్చుట నుండి నీకు మో

దావహ మైనభంగి నెట † కైనను, నీకు ననుజ్ఞ యిచ్చితిన్. ౨౬౭౪

సీ. మానినీ! మఱి మఱి † చక్కఁగ యోజించి, పలుకుచు నున్నాడ † స్పష్టఫణితి

నిలుము లక్ష్మణునొద్ద † నేనియు భరతుని, యొద్ద నేనిఁ గపీంద్రునొద్ద నేని

నీవిభీషణునొద్ద † నేని నీ కెది నుఖ, మబ్బంగిఁ జేయుమీ † యవనితనయ

దివ్యరూపపు మనోదృష్ట్యభిరామ వై, తనయింటఁ జిక్కిన † తరుణి నిన్నుఁ

తే. గాంచి దశకంఠుఁ డటె చాల † కాల మోర్చి

యూరకుండెడివాఁడు రంభోరు! వింటె

కాన నిను నొల్ల నీయెడఁ † గాముకుండఁ

గాను జను మిచ్చకొలఁది నిక్కంబ యనిన.

౨౬౭౫

¹ దోషము దీపమునందువలె సితయందును లేదు. కమలను గలక బాధించునట్లు నే నపవాదభల బాధపడుచున్నానని భావము. జనకసుత సీత యిట్టి విశేషణముల సార్థక్య మూహించునది.

చం. ప్రియము వినంగ నర్హయయి ♦ విశ్రుతశీల ప్రియంబు వేచుచోఁ

బ్రియుఁ డిటు లప్రియంబు లనఁ ♦ బెద్దయుఁ గాలము చెల్లి యిట్టివా

ళ్ళయములు వింటఁ జేసి మదఁ సామజహస్తనికృత్తసల్లకీ

క్రియ వడఁకాడి బాష్పలహరిఁ వెలి గాఢిచె దుఃఖతప్త యై.

౨౬౭౩

→ శ్రీరామునివాక్యంబులకు సీతాదేవిదుఃఖించి ప్రత్యుత్తరం బిచ్చుట. →

సీ. ఎన్నఁడు మును విని యేనియు నెఱుఁగని, రోషనిష్ఠురఘోర భావణముల

నిండినసభను గాంతుం డిటువల్కిన, లజ్జచే దల వ్రాల్చి ♦ లలితశీల

తనువు నిల్పఁగ లేక ♦ దారుణభావణ, శరతాద్యమానత ♦ చ్చల్యనమితి

మర్తంబులను నాటి ♦ మఱి మఱి కోయఁగఁ, గన్నీటికాల్వలఁ ♦ గార్చుకొనుచు

తే. నశ్రుజలములఁ దడిసిన యాననంబుఁ, బైటకొంగునఁ దుడుచుచు ♦ భర్తఁ జూచి

యింతి గాద్గదికం బగు నీరెలుంగు, కలుగ మెల్లన వచియించుఁ ♦ గళవళమున.

ఉ. ట్టుద్రుఁడు ట్టుద్ర నాడుగతి ♦ శ్రోత్రవిదారణ హక్షవాక్యముల్

భద్రచరిత్ర! పల్కఁ దగఁ వా ననుబోఁటిని? నీ వదేమిగా

ఛద్రము సంశయించితివి ♦ శీలమునం దటువంటిదానిఁగా

హృద్రన నెంచఁబోకు నుచఁరిత్రముపై శఙ్కంబు సేసెదన్.

౨౬౭౪

ఉ. స్త్రీలను నీతిహీన లగుఁ చెన్నఁటితాఁగల నాత్మ నుంచి యో

మాళులజాతి యంతయును ♦ నట్టిదిగాఁ దలపోయ నేల? మ

చ్చీలపరీక్ష నీవు మును ♦ చేసియి యుండిన నిట్టిశంకలన్

బోలఁగ వీడుమీ, కతము ♦ వుట్టదు పో యిటువంటివానికిన్.

౨౬౭౫

కం. నే వివశగ వ్రాలినచో, నావపు వతఁ డంటఁ గాని ♦ నాసమ్మతఁగా

దీవిషయంబునఁ జూడఁగ, దైవంబే దోషకారి ♦ తథ్యము నాథా!

౨౬౭౬

కం. మానసము నాయధీనము, మానక నీయంద నిలిచె ♦ మానధన పరా

ధీనపుగాత్రము నెడ నో, ప్రాణేశ్వర! యనద నేమి ♦ యగు నొసరింపన్.

౨౬౭౭

చం. చిరముగఁ గూడి యుండితిమి ♦ చిత్తము లేకము గాఁగ, హాళిమై

దిరిగితి మొక్కటై, పెరిగితి న్నినుఁ గూడి, పరస్పరంబు దా

పుర మొకయింత లేద, యిటుఁ పొల్పుగ నుండియు నాదుశీలమే

యరయవ యేని నీవు హతఁ నైతి హృదీశ్వర! శాశ్వతంబుగన్.

౨౬౭౮

సీ. ఏటికి దాఁచితి ♦ విందాఁకఁ బ్రాణేశ! నను నెమకంగ నానాఁడు పవన

తనయుని లంకకుఁ ♦ బనుచుచో నప్పుడే, యేటికి విడనాడ ♦ వీవు చెవుమ

యప్పుడే యతనితోఁ ♦ జెప్పి యుండిన నీవు, విడిచిన ట్లునులును ♦ విడుచుఁ గాదో

నే మేను వాసిన ♦ నీకును బ్రాణగొడ్డం బగు నిట్టిశ్రమంబు లేద

¹ నా ప్రయత్నములేకయే ప్రాణములు తమంతఁ దామే వెడలిపోయియుండును.

ఆ. నీదు నెయ్యురకును ♦ నిర్భరక్షేశంబు, నిష్ఫలంబుగాక ♦ నెగడి యుండు
నీనుహృత్తులకును ♦ నీకును నాకెంత, శ్రమము నిడితి కంటె ♦ జాగు సేత. ౨౬౮౩
ఉ. కేవలభోవ మూనుటను ♦ గీడును మేలుఁ దలంప. లేక యో

భూవర! నీచమానవుని ♦ పోలిక యాఁడుతనంబు నొక్కటే

భావన చేసె, దే జనకు ♦ వ్యాజమునన్ ధరనుండి వుట్టుటల్

నానలపున్ సువృత్తముఁ దలంపవు వృత్తవిధిజ్ఞ యే మనన్.

౨౬౮౪

సీ. నీచిన్నతనమున ♦ నేఁ జిన్నదాన నై, వఱలుచు నిన్ను వివాహ మగుట

నాఁటఁగోలెను నిన్ను ♦ నాథ! దైవంబుగఁ, దలపోసి నే భక్తి ♦ సలుపు చుంట

యిద్దఱహృదయంబు ♦ లేకంబుగా నెప్పుఁ, గలసియు మెలసియుఁ ♦ గ్రాలు చుంట

నీకష్టసుఖము లే ♦ నాకష్టసుఖములం, చన్నియవస్థల ♦ ననుసరించి

ఆ. నేను దిరుగు చుంట ♦ నిర్మలశీలంబు, నీ వెఱుంగనవియె ♦ నీరజాక్ష

యేలయొక్కొ యిప్పు ♦ డిన్నియు వెనుకకు, నెట్టి శంక నొండె ♦ పట్టి తీవు.

→ సీతాదేవి యగ్నిప్రవేశముఁ జేయుట. ←

మ. అని డగ్గుత్తికతోడఁ బల్కుచును దుఃఖాక్రాంత యై దీనుఁ డై

ఘనచింతాబ్ధి మునింగి యున్నమఱఁదిం ♦ గంజాక్షి వీక్షించి యీ

పెనుశోకంబున కొఁపధం బగు చితం ♦ బేర్పంగదే లక్షణా!

యనఘా! యిట్టిమహాభిశాపహత నై ♦ ప్రాణంబు నిల్పం జమి.

౨౬౮౬

కం. నుతగుణతతులన్ మెచ్చని, సతిచేఁ బోలగమునఁ ♦ బరిహృత యగునా

సతికిన్ యోగ్యం బగు నా, గతిఁ జనెదన్ వహ్నిఁ జొచ్చి ♦ కాకుత్స్థవరా. ౨౬౮౭

చం. అని జనకాత్మజాత యిటు ♦ లాడిన దీనత లక్ష్యణుండు రా

మునిపదనంబుఁ జూచి నృపః ముఖ్యునియాకృతిసూచితాశయం

బును గొని తన్నతంబునను ♦ భూరిచితన్ సమకూర్ప సీతయున్

వినతశిరస్కుఁ డైనరఘుఁ వీరునకున్ వలగొంచు మెల్లఁగన్.

౨౬౮౮

కం. ప్రవిమలగుణ జానకి హావ్యవహళ సమీపించి మోడ్చి ♦ హస్తములు మదిన్

దివిషద్వీపుల మ్రొక్కుచుఁ, బవనసఖుం గూర్చి యిట్లు ♦ పలికెన్ భక్తిన్.

కం. సత్యంబుగ నాహృదయము, నిత్యంబుగ రామునంద ♦ నిలిచి తలఁగదేన్

బ్రత్యయగతి నెల్లడలం, దత్యంతము ప్రోచు నన్ను ♦ హావ్యవహళుండున్. ౨౬౯౦

కం. శిష్టచరిత్రను నన్నున్, దుష్టగ భావించె విభుఁడు ♦ దుష్టను గాదేన్

స్పష్టముగ లోకసాక్షి యనిష్టముఁ దొలఁగించి దహనుఁ ♦ డెల్లడఁ గాచున్.

కం. మనముననేన్ పాక్కుననేన్, దనువుననే నెపుడు సర్వధర్మజ్ఞుని రా

ముని నే నతిక్రమింపక, చనియెడనేన్ బ్రోచు నన్ను ♦ జ్వలనుం డెండున్. ౨౬౯౨

చం.దినకరుఁడు నిశాకరుఁడు † దిక్కులు వాయువు రేలు సంధ్యలు
 దినములు భూమి తక్కుఁగల † దేవత లెల్లరు నాదుశీలము
 మనము నెఱింగి రేని నను † మానము నాయెడ లేద యేని యీ
 జన మఖిలం బెఱుంగ నను † సమృతిఁ గావుము హవ్యవాహనా! ౨౬౯౩
 తే. అనఘ యటు పల్కి సంగహీ † నాంతరాత్త, శిఖికి సద్భక్తితో † బ్రదక్షిణముఁ జేసి
 మహితశిఖి లొప్ప ధగధగ † మండుచుండు, శుచిఁ బ్రవేశించె శుచితర¹ † శుద్ధచరిత.

చం.గడ గడ లాడె నప్పు డటఁ † గల్గినబాలకనృద్ధసంఘముల్
 దడ దడ గుండె కొట్టుకొనఁ † దద్దయు భీతిని, మేలిబాళువా
 యొడిమెలు గ్రాల మేనఁ బుట † ముంచినపుత్తడిబొమ్మచంద మై
 పుడమికుమారి యెల్లజగముల్ గన మండెడుమంటఁ జొచ్చినన్.² ౨౬౯౪

ఆ. అమృహనుభావ † యగ్నిలోఁ జొరఁబడ, జలదరించి మూఁడు † జగము లప్పు
 డమలినాగ్నిలోని † యాద్యపూజ్యాహుతి, భంగిఁ గాంచె తేప్ప † పాటు లేక.

శా. అచ్చేం బైనమహాధ్వరాగ్నిఁ బడునా † జ్యంబో యనన్ వహ్నిలో
 సచ్చారిత్ర వికారశూన్యమతి యై † శాంతిం జొరం బాఱఁగా
 నచ్చో మూఁగినమానినీజనులు హా † హాకారపూర్ణాస్య లై
 విచ్చుంగన్నులతోడఁ జూచిరి భయో † పేతాత్మికల్ దిగ్భ్రమన్. ౨౬౯౫

తే. సౌరలోకంబునందుండి † శాపనిహతి, నిరయమునఁ ద్రెల్లు నిర్జర † నీరజాక్షి
 నాఁగఁ జూచిరి దేవతా † నాగయక్ష, సిద్ధగంధర్వదానవుల్ † సీత పడుట. ౨౬౯౬

కం.మంటల దూఁకెడియావా, ల్లంటిం గని మూఁగియున్న † కపులును ననురుల్
 టంటమ్మను మదులన్ దివి, నంట వెస న్నించి రపుడు † హాహారవముల్. ౨౬౯౭

↔ { దేవతలు శ్రీరామునకుఁ బ్రత్యక్షంబై సీతాదేవి } ↔
 నిర్దోషురా లని చెప్పుట.

కం. ఆరవములు విని ధర్మాచారుఁడు రాముండు బాష్ప † సంపూర్ణాక్షుం
 డారఁగ దుర్లనుఁ డగుచును, మూరుత ముండెం దనంత † మునుఁగుచుఁ జింతన్.

సీ. అంత వై శ్రవణుండు † నఘశీలకర్మనుం, డగుదండధరుఁడు స † హస్రనయనుఁ
 డగుమహేంద్రుండును † నరిభంజనుం డగు, వరుణుండును † వృష † ధ్వజుఁడు శివుఁడు
 ద్రినయనుఁ డగుమహా † దేవుండు సర్వలో, కస్రష్ట బ్రహ్మజ్ఞ † కాండవరుఁడు
 నగుపితామహుఁడు నీ † యందఱు సూర్యున, న్నిభవిమానంబుల † నింగి విడిచి
 తే. లంక కరుదెంచి శ్రీరాముఁ † బంకజాక్షు, నెదుట నిలఁబడ నవతప్త † హేమభూష
 ణాన్వితంబులు విపులక † రాంబుజంబు, లెత్తి పల్కిరి చేమోడ్చి † యెదుట ధరణి³

¹ శుచితర = అగ్నిహోత్రునికంటెఁ బవిత్రురాలు. ² భక్తుఁ డిట్టిపరీక్షకు సిద్ధపడి యుండవలయును. ³ దీనిచే రాముఁడు భగవన్నారాయణుడగుట స్పష్టము.

చం. నీలఁబడియున్నరాముఁ గని ♦ నీవ మహాత్త! సమస్తలోకము
ల్లలుగఁగఁ జేయఁజాలిననఁలంతివి, మిన్నపు జ్ఞానికోటిలో,
జలజదళాక్షిజానకి కృ♦శానుశిఖావళిలోనఁ జొచ్చినం

దలఁక కుపేక్ష సేయఁ దగునా? నిను నీవ యెఱుంగ వేటికో? ౨౭౦౨

నీ. సకలనాకాలయఁసంఘనాథుండవు, వసువులలోఁ బ్రజాపతివి మున్ను
ఋతుధాముఁ డనువేర ♦ నుతి గన్న వాడవు, నఖిలలోకములకునాదికర్త
నీవ స్వయంప్రభు ♦ వీవ రుద్రులలోన, నష్టమరుద్రుండ ♦ వసమ తేజ
యేనవమూర్తి వీఁ వెల్లసాధ్యులయందు, నశ్వలు కర్ణంబు ♦ లక్ష్మీయుగము

తే. చంద్రసూర్యులు జగములు ♦ సమయువేశ, నాదికాలంబుననునుందు ♦ వసఘ నీవు
ప్రాకృతునిభంగి వైదేహిఁబాయఁ దగు నె, కరుణఁ జూడుము భూపుత్రిఁ ♦ గంజనేత్ర

కం. అని లోకపాలు రెల్లరు, వినయంబున విన్నవింప ♦ విని జగములకున్

వినియమకరణుఁడు రాఘవుఁ, డనియెం దత్రిదశనాయఁకావళితోడన్. ౨౭౦౪

కం. మనుజుఁడ నని దశరథస్మృతనయుఁడ నని రాముఁడ ననితలఁతును నన్నున్

వినిపింపుఁ డెవ్వఁడను నె, వనివాఁడను నేల నేను ♦ బ్రభవించితిన్.¹ ౨౭౦౫

కం. అని నుడి వెడుకొసల్యా, తనయుంగని బ్రహ్మవిత్ప్రధానాగ్రణి యా

వసజజుఁడు సత్యవిక్రమ, వినుమా సత్యంబు రామ ♦ విజ్ఞాపింతున్. ౨౭౦౬

↔ బ్రహ్మ శ్రీరాముని నుతించుట. ↔

దండకము. శ్రీరామరామా! మహాభావ! నారాయణా! దేవ! లక్ష్మీసనాథా! యనా
థాధినాథా! విభూ! శంఖచక్రాయుధా! నీవ మున్నొంటిశృంగంబుభూదార మై
భూమికాధార మై నిల్చుపెన్నేల్పువుం, జన్న రానున్నయాసూడులం గీడులం గూర్చి
వేధించి సాధించి బాధించుబల్పొడవున్, నీవ బ్రహ్మంబు, సత్యంబు నీ, వక్షరం బెల్ల
కాద్యుండు మధ్యాంతసంస్థుండును నీవ, లోకాళికిన్ సిద్ధధర్మంబు కర్తంబు మర్తం
బునున్ నీవ, నీవే చతుర్బాహువున్ స్వామియున్ శార్ఙ్గివిన్ శంఖవిన్ ఖడ్గివిన్ గృ
హ్మఁడున్ విష్ణుఁడున్ బుద్ధియున్ సిద్ధియున్ సత్త్వముం దత్త్వమున్ శాంతియుం దాం
తియుం బూరుషాఖ్యుండవుం బూరుషోత్కృష్టరూపంబును నీవ, నీవే హృషీకేశ
విఖ్యాత మూర్తి! యజయుండవున్ సర్వసేనానివిన్ గ్రామణీరత్నమున్ ప్రప్తవుం
ద్రప్తవున్ నీవ, నీయంద డిందున్ సమస్తంబు పేంద్రా! హరీ! మధ్వరీ! యింద్రకర్తా!
మహేంద్రా! నరేంద్రా! మునీంద్రాదివంద్యా! పరా! పద్మనాభా! విరోధ్యంతకారీ!
శరణ్యుండవున్ నీవ, నిన్నే నుమీ సర్వరక్షైకసామర్థ్యదత్తుండవున్ లోకచక్షుండ

¹ ఇది యజ్ఞానముచే నడిగిన ప్రశ్నకాదు. తన్నుఁ దాను జెప్పుకొనుటకంటెఁ బరులు చెప్పిన లోకులు విశ్వసింతురు. కావునఁ దన పరత్వము సుగ్రీవానులకుఁ దెలియఁజేయుటకై యడుగఁబడెను. పరత్వమున కంటె మనుష్యాభినయము, అందు దశరథకుమారత్వము, అందు రామత్వము నాకుఁ బ్రియమని భావము.

పం చెల్లదివ్యర్షు లుత్కర్షభావించి నేవించి స్తోత్రంబుఁ గావించెను, శాఖాసహస్రాత్త
కామ్నాయరూపా! మహర్షి ప్రవే కా!య నేకోరుజిహ్వ జగత్పాలి కీవాద్యుఁ డౌకర్త
పుణధర్తపుణ హర్తపుణ నీవ, నీవే స్వయంభర్తపుణ, సిద్ధసాధ్యాశ్రయం డీవ, నీవే
నుమీ సృష్టికి న్నందు భాసిల్లురూపంబు, యజ్ఞంబును నీవ, నీవే వషట్కార
మోంకారమునీవ, నీవే సముత్కృష్టయోగైకగమ్యుండపుణ, భక్తరమ్యుండపుణ
నీవ, నీపుట్టువుం బట్టునుఁ గిట్టుటఁ వెండి నీ విట్టివాఁ డంచు నెవ్వఁ డెఱు
గుఁ, రమాధీశ! గోజాతభూనిర్జరాక్రాంత భూతావళీ శైలదిగ్బాలకాంతార
దేశంబులఁ నిండి రాణింతు వో దేవదేవేశ! నీవే కదా వేయిపాదంబులఁ
వేయిశీర్షంబులఁ వేయినేత్రంబులం బూని భూతంబులఁ గోత్రసంఘాతసం
స్థిత మాభూతధాత్రిఁ వహింపఁ సహింపంగ దత్తుండ, వీక్షోణి కల్పాంత
వేళఁ మహాహింద్రతల్పుండవై దేవ! గంధర్వదైతేయసంఘంబులం దాల్చి
వ్రత్యక్షమై యుందు, వోరామ! నీచిత్త మే నేను, నీజిహ్వయే వాణి, రోమాళి
దేవాళి, యోగీశ హృద్ధామ! శ్రీధామ! కఠరెప్పలఁ మూయఁగా రేయి, విప్పం
బగల్, నీదునిశ్శ్వాసముల్ వేదముల్ రామ! నీకాని దానంతయుఁ లేదు,
సర్వంబు లోకంబు నీకుఁ శరీరంబు, స్థైర్యంబు భూగోళ, మగ్నుల్ ప్రకోపంబు,
శ్రీవత్సవిహ్న! ప్రసాదంబు సోముండు, నీవే కదా మున్ను వైరోచనిం జేరి దానం
బునుం గోరి పాదత్రయీన్యాసరూపంబునఁ సర్వలోకంబులుఁ నిండి దండించి
తాదైత్యు, దైత్యారికిం బట్టముం గట్టి రక్షించి తోదిన్యమూర్తి! లసత్కీర్తి!
శ్రీలక్ష్మీయే నీత, విష్ణుండవే నీవు, కృష్ణుండునుఁ నీవ, నీవే ప్రజానాథవాచ్యుండ
వాపంక్తికంఠుఁ వధింపంగ నై మానుషీదేహముం జొచ్చి రక్షోధిపుం ద్రుంచి
మాకార్యముం దీర్చి లోకంబులం దేర్చి తీవింక హృష్టుండ వై ధాత్రిఁ బాలించి
యాపై దివిం జేరుమా, యోరమానాథ! నీవీర్యసారం బమోఘంబు, నీఘోర
శౌర్యం బమోఘంబు, నీదర్శనంబే నమోఘంబు, నీస్తోత్రముఁ మోఘ మేవేళ
నేవారికిం గాదు, నిఁ భక్తిచేఁ గొల్చి చిత్తంబునం దాల్చునీభక్తు లావారి కేలోప
ముల్ లేవు, నిన్నుం బురాణుఁ సదాపూరుషోత్తంసు నిశ్చించలం ప్రైససద్భక్తి
నేవించుభక్తుల్ జగద్రక్షకా! యైహికాత్యంతసౌఖ్యంబు లెల్లప్పుడుం గందు రీశా!
నమస్తే నమస్తే నమః.

౨౭౦౭

ఆ. అనఘమును బురాణ + మైత్రిహ్య మార్గంబు నైనయీస్తవంబు + ననుదినంబుఁ

బరమభక్తితోడఁ + బరియించువారికి, రాద దెప్పుడేఁ బరాభవంబు.² ౨౭౦౮

¹కాసల్య గర్భమును. శ్రీరాముఁడు శుద్ధసత్త్వమయ దివ్యమంగళ విగ్రహుఁడుగదా. ²వరా
భవము = నులుజన్మము. బాహ్యాభ్యంతర శత్రు తిరస్కారము.

→ అగ్నిహోత్రుడు సీతాదేవిని శ్రీరామునకు మరల నర్పించుట. ←

కం. అని మంగళకరసూక్తులు, వనజాసనుఁ డాడుచుండ • వైశ్వానరుఁడు
జనకసుత సంకతలమునఁ, గొని నరుఁడై చితను జిమ్ముఁకొనుచున్ ౨౭౦౯
సీ. తరుణార్కబింబంబు • నిరసించుదానిని, నవ్యహోటకభూషణములదాని
నీలకుంచితకేశఁ జాలకంబులదాని, రక్తాంబరంబునఁ • గ్రాలుదాని
వాడనిమాలికాభరణము ల్లదానిఁ, జేక్కుచెదరనిమేని • నిక్కుదాని
సంకురింపనిచిత్తఁ సంకోచ మగుదాని, మునుపటిరూపంబ • మొనయుదాని
ఆ. సర్వలోకసాక్షి • జాతవేదుఁడు బాల, నొడిఁ గదించి తెచ్చి • పుషమితేని
కిచ్చి యిట్టు లనియె • నీమె నీవైదేహి, యీమెయందుఁ బాప • మేమి లేదు.
కం. మానసమున భాషణమున, ధ్యానంబునఁ గనుల నైనఁ • దరుణీమణి యీ
జానకి నువృత్త నిన్నుం, దా నెప్పుడు మీఱలేదు • తతశుభచరితా. ౨౭౧౧
ఉ. ని న్నడఁబాసి దీన యయి • నిర్జనసీమను నస్వతంత్ర యై
యున్ననుశీల నీమె దురిఁతో గ్రచరిత్రుఁడు బల్లిఁ దెచ్చె, నుం
చె న్నిజగేహమందు, నటుఁ చేసిననున్ నినుఁ జింత సేయుచున్
నిన్నె భజించెఁ జా వికృతఁ నేత్రులు రక్కెన లెప్పుఁ గావఁగన్. ౨౭౧౨
తే. మోసగించెను దా నెంతో • యాస ముంచె, ధిక్కరించెను బెదరించెఁ • గ్రక్కసించె
నేమిసేసిన లక్షింప • దీమె యతని, ననఘ నీయంద తనహృదయంబు నిలిపి
కం. రామా! విశుద్ధమానస, నేమాత్రం బైన బాప • మెఱుఁగనిసాధ్వీ
నామాటఁ బట్టి యేలుమ, యీమెను నడ్డంబు లాడ • కేమియు నిపుడే. ౨౭౧౩

→ శ్రీరాముఁడు శ్రీ సీతాదేవిని బరిగ్రహించుట. ←

కం. అని యాశ్రయాశుఁ డాడిన, విని ప్రీతాత్ముండు రామవిభుఁ డశ్రుతతుల్
కనుదోయి ముంప మూర్తం, బనఘుఁడు చింతించి యిట్టు • లను దహనునకున్.
ఉ. జానకి శుద్ధరా లగుట • సత్యమ యైనను దీర్ఘకాల మీ
దానవనాథునంతివురిఁ • దా నివసించుట నిప్పు దూరకే
యేను గ్రహించినన్ దశరథేశ్వరుపుత్రుఁడు రాముఁ డెంతధీ
హీనుఁడు కాముకుండు గ్రహిఁ • యించె సతిం బరికింప కేమియున్. ౨౭౧౪
చం. అని యిటు ముజ్జగంబులను • నార్యులు పల్క రె నన్ను? దానికే
జనకజ భక్తురా లనియు • సాధ్వీ యనన్యమనస్కయంచు నా
మనము నెఱింగి వర్తిలెడిఁ మానితశీల యటం చెఱింగియున్
జనముల నమ్మఁ జేయ సతి • సత్యరతుండ నుపేక్ష సేసితిన్. ౨౭౧౫

చం. చెలువలమిన్న దన్నెపుడు • శీలమహత్త్వముపేర్కె గాచుకోఁ
 గల దని, పంక్తికంధరుఁడు • కాండధి వేలనుబోలె మీఱఁగా
 వలఁతియు గాఁడటంచు, సతిఁ • బావుఁడు మండెడుమంటపోలికం
 దలఁపున నేని ధిక్కుతి యొనర్పఁగ లేఁడని నే నెఱుంగుదున్. ౨౭౧౮

తే. రావణాంతఃపురంబున • రమ్యశీల, యర్హగ్గాదు సుఖశ్రీల • ననుభవింప
 సూర్యునకు నెండవోలె నీ • నుందరాంగి, నన్ను విడనాడి యుండ లే • దెన్నఁడేని.
 ఉ. పూతచరిత్ర యీజనక • పుత్రిక శుద్ధ జగత్త్రయంబునన్
 స్థితసుకీర్తినిన్ సుమతి • వీడఁగఁ జాలనిభంగి నెట్లు భూ
 జాతను బాయనేర్తు? సుర • సత్తములార! త్రిలోక్యపూజ్యుల్
 ఖ్యాతులు స్నిగ్ధు లీర లిటు • తా నన నే నొనరింప కుందునే. ౨౭౨౦

కం. ఇటు తనయెఱిగినవిషయము, స్ఫుటముగ వచియించి నిఖిల • సురసన్నతుఁడై
 కుటిలాలక సీతం గొని, పటుతరసౌఖ్యంబు రామ • భద్రుఁడు గూరెన్.¹ ౨౭౨౧

→ శ్రీ సీతారామలక్ష్మణులు దశరథు సందర్శించుట. ←

సీ. సూర్యకులేశ్వరుఁగుభనుభాషితముల, విని శుభతరసూక్తి • ననియె శివుఁడు
 భూరిభుజా! సిత • పుష్కరలోచన!, పీనవత్సా! శస్త్ర • భృద్వరేణ్య!
 మాభాగ్యమున వైరి • మర్దనా! యిమ్ముహా, కార్యంబుఁ జలిపితి • కానలేయ!
 మాయదృష్టంబున • మహితదారుణతమం, బనురేంద్రభవము భ • యంబుఁ బాపి

ఆ. తఖిలలోకములకు • నాశ్వసింపుము దీను, భరతు నీదుజననిఁ • బ్రథితచరిత
 యైనకైక లక్ష్మణాంబామణి సుమిత్రఁ, బట్ట మయ్యయోధ్యఁ • గట్టుకొనుము.

కం. అలరింపు సుహృద్జనముల, నిలుపమ యిహ్నోకుకులము • నిరుపమకీర్తిన్
 వెలయుముతురంగమేధము, సలుపుము సువదాన్యయశము • జగముల నిలువన్.

కం. త్రిదివంబునకుం జనుమీ, పదపడి; యదె చూడు భూమిఁ • ద్వజ్జనకుం డై
 యుదితయశుం డై గురుఁడై, విదితుం డగుదశరథుండు • వియదధ్వమునన్.

తే. పుత్రరత్నంబ వగునీదు • భూరిమహిమఁ, దారితుం డయి శక్రప • త్తనమునందుఁ
 గలితసుశ్రీలఁ దేలుచు • గగనయాన, హందు నిలిచినవాఁడు మ • హానుభావ!

కం. సామిత్రితోడ నీవును, ధీమహితా! మ్రొక్కు మన్నఁ • ద్రిపురహరునుడిన్
 రాముఁడు సానుజఁ డై యా, వ్యోమరథస్థున్ సుకాంతి • యుక్తున్ జనకున్. ౨౭౨౬

కం. విరజోంబరధారిని గని, కరములు ముకుళించి మ్రొక్కె • త్సానాథుఁడు ము
 ద్భరమునఁ బ్రాణప్రియతరు, వరసుతు నంకంబుఁ జేర్చి • పరిరంభించెన్. ౨౭౨౭

→ దశరథుఁడు శ్రీరామానిఁ బ్రశంసించుట. ←

ఉ. ఈమెయిఁ గాఁగిలించికొని • యెంతయూర్తి మహీశుఁ డిట్లనున్
 రామ! నిజంబు చెప్పెద సు • రస్థిర మౌనిసురాళిచేత నె

¹ జీవునికి సాయజ్యప్రాప్తి యిట్టిది. ఆకారత్రయసంపన్నతేజోగాని యది లభింపదు.

న్నోమహానీయసత్కృతుల † నొందుచు గౌరవ మందు చుండియున్

నామది లేదు సంతసము † నాయన! నిన్నెడఁ బాసి యుండుటన్.

౨౭౨౮

కం. దుర్ణయులం బొరిగొని సంపూర్ణాత్మఁడ వైననిన్నుఁ † బొడఁగనుటను ని

స్తీర్ణవనవాసు నిప్పుడు, పూర్ణమనస్కుండ నైతిఁ † బుణ్యచరిత్రా.

౨౭౨౯

ఉ. కానల నిన్నుఁ ద్రోయు మని † కైక వచించినసిన్ధురోక్తు లీ

మానసమందు నాటినవి † మానక యిప్పుడు కౌగిలించి స

మ్మానితు నిన్ను లక్ష్మణుని † మానితి దుఃఖము, మంచుపాయుటన్

భానుఁడువోలె నే మరల † భాసిలఁ గంటిఁ గదయ్య పుత్రకా!

౨౭౩౦

కం. శిష్టుఁడు ధర్మాత్మఁడు నగు, నష్టానక్రుఁడు కహోళుననువున నీవా

త్తేష్టుఁడ వగుపుత్రుఁడ వై, చిష్టమునఁ దరింపఁ జేసితివి నను వత్సా.

౨౭౩౧

కం. రావణవధాభిలాషులు, దేవత లెల్లరును నాశ్యతిన్ విఘ్నంబున్

గావించిరి పురుషోత్తమ, యావిధ మే నిపు డెఱుంగు † టయ్యెం దండ్రీ.

౨౭౩౨

కం. జన్యమున నరులఁ బొరిగొని, వన్యావళి నుండి మరలి † వచ్చిననిను దుః

ఖాన్యమతిఁ గనఁగఁ జాలెను, ధన్య గదా నిన్నుఁ గన్నతల్లి కుమారా.

౨౭౩౩

కం. వన్యాగతు సుఖయుతు సౌ, జన్యధనా! యాభిషేకజలసంక్లిన్నున్

మాన్యుని రాజుగఁ గందురు, ధన్యులువో పురముజనులు † ధర్మవిచారా! ౨౭౩౪

కం. అనురక్తుండును భక్తుఁడు, వినియమవంతుండు శుచియు † విక్రమవరుఁ డౌ

ననుజుఁడు భరతుఁడు నీవును, గనఁ గోరెదఁ గలసి మెలసి † గరిమఁ జరింపన్.

సీ. పదునాల్గువర్షముల్ † వనములఁ గడపితి, సీతతో ధీశాలి † భ్రాతతోడఁ

బ్రతినయు నెఱవేఱెఁ † బంక్తికంధరుఁ ద్రుంపఁ, బరితోషమందిరి † సురలు మునులుఁ

గెలసము వీర్చితి † వలఘుకీర్తిని గంటి, పట్టాభిషేకోత్సవంబుఁ గాంచి

తమ్ములతోడ సుఖమ్ముగ దీర్ఘాయు, వగుచు రహింపుమీ † యన్న! యనిన

ఆ. జనకుఁ జూచి రామచంద్రుఁ డిట్లనఁ దండ్రీ!, కరుణఁ దలఁపు కైక † భరతులందుఁ

గొడుకుతోడ నిన్ను † విడిచితి నంటివి, తొలుత శాప మదియుఁ † దొలఁగఁ గాత.

→ దశరథుఁడు లక్ష్మణునకు శ్రీరామసేవ కర్తవ్య మని బోధించుట. ←

కం. అనవుడుఁ గా ని మ్మనుచు, నివనయమ్మునఁ గేలు మొగిచి † నిలుచుసుమిత్రా

తనయునిఁ గని తమి నాలిం, గనముం బొనరించి పలుకుఁ † గరుణాయుతుఁ డై.

సీ. జానకీరాములచరణ సేవ యొనర్చి, ధన్యుండ వైతివి † తనయ! నీవు¹

అత్యంతతుష్టుండ † నైతి నీచరితకు, ధర్మఫలం బెల్లఁ † దనరె నీకు

స్థిరమయ్యె నీకు సత్కీర్తి ధర్మము ధర, రామునికరుణ స్వర్గంబు మహిమ

సమకూరెఁ జమి రామచంద్రు, భజింపుము, రాముడే త్రిభువన † డేమరతుఁడు

ఆ. సేంద్రు లగుచు నెల్లసిద్ధులు ఋషులును, మూఁడులోకములును † మొనసి వచ్చి
యిమ్మహానుభావు † నీపురుషోత్తముఁ, బూజ సేయుచుండుఁ † బుణ్యశీల ౨౭౩౮
మ. ఇతఁ డవ్యక్తుఁడు నక్షరుండు దివిష † ద్బృలదాంతరాత్తుండును
శ్రుతిసంస్థాపితతత్త్వమూర్తి యనఘా † శుద్ధుండు వైరిఘ్నుఁడు
శ్రుతిసంవేద్యుఁడు నైనబ్రహ్మ మనుచు † త్కోణీస్థలి రాము నా
కృతి జన్మించె నటంచుఁజెప్పిరి సుమీ † యాయున్ననా రెల్లరున్. ౨౭౩౯
కం. సీతాయతుఁ డౌరామునిఁ, బ్రీతిం బరిచర్యఁ దనిపి † ప్రిదులనిభక్తి
బూతం బగుసత్కిర్తియు, నాతతథర్తాచరణము † నందితి తనయా. ౨౭౪౦

→ దశరథుఁడు సీతాదేవి నూరార్చుట. ←

కం. అని సౌమిత్రికి దశరథ, జనపాలుఁడు పల్కి పగమఁచరితఞ్శాత
జనకేశ్వరసంభూతను, గని సీతఁ శుభతరోక్తి † త్ప్రాపతి యనియెన్. ౨౭౪౧
మత్తకోకిలము. కోపగింపకు మమ్మ నీపతిఁ † గోడలా! యిటు సేతకు
నీపతివ్రతముఁ జగంబుల † నిత్యమై వెలుఁగొండెడి
బాపదూర వటంచుఁ దెల్పఁగఁ † బాల్పడె హితకామి యై
సాపరాధుఁడు గాఁడు కూరిమి † సైఁవ వమ్మ సతిమణి! ౨౭౪౨
కం. పతిశుశ్రూషారత వై, షీతి వెలయు మటంచు నేను † జెప్పఁగ నేలా?
పతికన్న వేలువరదై, వతమే లే దమ్మ నీకు † వసుధాతనయా. ౨౭౪౩
కం. అని కోడలి నూరారిచి, జనవినుతుఁడు దశరథుండు † చనె నాకంబు
దనదువిమానంబున మఱి, దినకరకులమణిని గాంచి † దేవేంద్రుఁ డనున్. ౨౭౪౪

→ ఇంద్రునివరంబుచే మృతవానరులు పునర్జీవితు లగుట. ←

సీ. నీదర్శనముసేత † నెగడ సార్థకమయి, ప్రీతుల మైతిమి † ఞ్శాతచరిత
యిష్ట మెయ్యది నీకు † నెఱిగింపుమా యన, జానకీలక్ష్మణసహితుఁ డగుచు
నభివాదన మొనర్చి † యనియె శ్రీరాముండు, కరుణ నాపై నీకుఁ † గలద యేని
వచియింతుఁ దీర్పు నా † వాంఛ నాకై యని, హతులయి యమువీటి † కరిగినట్టి
ఆ. వారలెల్ల మరలఁ † బ్రాణసంయుక్తు లై, సతులతోడ ముద్దునుతులతోడ
వెలయవలయు నాదు † ప్రియు లనురక్తులు, మృత్యుముక్తు లగుత † సత్యముగను.
కం. నీరుజములు నిర్వృణములు, పౌరుషబలయుక్తము లయి † భల్లుకకపిసం
వారంబులు విలసిల్లఁగఁ, గోరెదఁ దొల్లింటియట్ల † కుధరచయారీ. ౨౭౪౬
కం. కాలంబు గాకయును నే, వేళఁ వాగున్నచోట † వివిధఫలంబుల్
మూలంబు లమరనలయును, నేళుల జలములు సమృద్ధి † నెనఁగ న్వలయున్.

కం. ఇవి నాకోరువరంబులు, దివిజపతీ! యొసఁగు నునిన • దేవేంద్రుఁ డనున్
భువనేశ! మహావరముల, నివి యొసఁగితి నాడి తప్పు • టెఱుఁగను గానన్.

చం. అనిమొన రక్కసు ల్దనుమఁ • బ్రాణము వాసినభల్లుకంబులున్
వనచరు లాదిగాఁగలుగుఁ వారలు నీరుజులై వ్రణచ్యుతిన్
మునుపటిశౌర్యదర్పముల • నూల్కొని నిద్దుర లేచుభంగి నో
జనవర! లేచువారు తమఁజ్ఞాతులతో హితమిత్రపాళితోన్.

౨౨౪౯

కం. కాలంబు గాకయును హే, రాశంబుగ వెలయుఁ గునుమఁ రాజులు ఫలముల్
మూలంబులు వృక్షంబుల, నేళుల శుభజలసమృద్ధి • యొసఁగుం గాతన్. ౨౨౫౦

కం. గాయములు మాని దృఢతర, కాయంబుల లేచువారు • కప్యాదు లనన్
మాయురె నిదురను మేల్కొను, నాయనువున లేచి రెల్ల • రచ్చేరువు పడన్. ౨౨౫౧

కం. ఏమిది యేమిది యని యెంతోముద మబ్బురము మదులఁ • దొలఁ కాడఁగ శ్రీ
రామునిఁ జేరం జని శా, భామృగములు మ్రొక్కి నిలిచె • ఘనతరభక్తిన్. ౨౨౫౨

ఉ. అంత సురల్ ప్రపూర్ణహృదఁ యాంతరు రాము నుతించి జానకీ
కాంత! వనాటులన్ విడిచి • క్రన్న నయోధ్యకుఁ బొమ్మ యీశుచి
స్వాంతఁ దపస్వీనిం బ్రియను • సమృతిఁ దేర్పుము, దుఃఖకారణ
క్రాంతల నెల్లతల్లులను • గారవ మారఁగ నూఱిడింపుమా.

౨౨౫౩

కం. నీకై శోకించుచు న, స్తోకవ్రత మూనియున్న • శుభతరశీలున్

గైకసుతుం గనుమీ మహి, మాకలితుం బిన్నతమ్ము • నరయుము ప్రేమన్. ౨౨౫౪

కం. పట్టాభిషేకమును గొని, పట్టనజనములను ముదము • పఱుపుము మామా

పట్టుల కరిగెద మని భూ, మీట్టుముదల నొంది దివిజ • లేగిరి దివికిన్. ౨౨౫౫

చం. సుర లిటు లేగ రాఘవులు • సొంపుచు సింపును నివ్వటిల్ల వా

నరవరులన్ సమర్పగతి • నవ్యతలంబుల నెల్ల నిల్చు నా

గురుతరసేన మేర యని • గుర్తిడరాని ముదంబుతో నిశా

కరయుతయామినీగతిని • గ్రాలె మనోహర మై ప్రభాఢ్య మై.

౨౨౫౬

↔ విభీషణుఁడు శ్రీరాము సంస్కారాదు లంగీకరింపఁ బ్రార్థించుట. ↔

కం. రాతిరి గడిపి సుఖంబుగఁ, బ్రాతఃకాలమున లేచి • రాజులురామ

త్కౌతలవిభుఁ గని సుఖవా, క్షూతముగ విభీషణుండు • కొమరుగఁ బలుకున్.

ఉ. ఘమ్మనుదివ్యతీర్థములు • కమ్రతర మ్మగుమేలియంగరా

గమ్ములు స్థానకమ్ములు ని, గారపుఁగ్రొత్తపసిండిపట్టువ

ప్రమ్ములు సొమ్ములున్ మలయఁజమ్ములు దైవతవృక్షపుష్పమా

ల్యమ్ములు సిద్ధ మైనయవి • యంబుజపత్రవిశాలలోచనా.

౨౨౫౭

కం.వివిధాలంకారకళా, సువిదిత లీపద్ధములు • సుఖముగ నీ కా

ప్లవ మొనరింతురు నాపై, దవిలినగురుకరుణ సమ్మతము జూపగదే. ౨౭౫౯

చం.అనవుడు రామచంద్రుడను • నాదటస్నానము సేయ వేడుమీ

యినతనయాదులకా, భరతుఁ • డెంతో సుఖార్హుడు నానిమిత్త మై

యనఘుఁడు సత్యసంశ్రవుఁ డనంతబలుండు కుమారుఁ డుగ్రని

ష్ఠను వనరంగ నా కిచట • సౌఖ్యపడక మన సెట్టు లొప్పెడిన్. ౨౭౬౦

కం.జననుతధర్మచరిత్రుం, డనుజుఁడు భరతుండు లేక • యాభరణంబుల్

గొన వస్త్రంబులఁ గట్టను, ననఘా! యభ్యంజనంబు • నాసం జేయన్. ౨౭౬౧

కం.మానగర మరుగుమార్గము, కాననదుష్టంబు గానఁ • గప్టం బిపుడే

మానగుఁ బయనింపఁగ నన, మానవపతిఁ జూచి సుగుణమండితుఁ డనియెన్.

సీ. మార్తండతుల్యవిమానంబు గల దొండు, పుష్పకాఖ్యంబు సత్పూజ్యతరము

రణమున యక్షేశు • రావణుండు జయించి, హరియించెఁ గామగం • బదిన్మపాల

దివ్యంబు నీకు నై • తివిరి నిల్పితి వారి, నాహనిభం బొకపగటిలోన

నిన్నయోధ్యకుఁ జేర్చు • నిశ్చింతముగ నుండు, నామీద లవమేనిప్రేమ యున్న

ఆ. నాగుణాళి నీకు • జ్ఞప్తియం దున్నను, స్నేహభావ మైన • నివ్వటిలిన

రామచంద్ర! నీవు • రమణితో ననుజితో, నిలఁగదయ్య యిచట • లలితశీల!

ఉ. మిమ్ము మహానుభావులను • మేలినపర్యలఁ దన్నఁ గోరెదకా

సమ్మతి నెల్లమిత్రులను • సైన్యములకా విహితార్చనాళి సౌ

ఖ్యమ్ములఁ దేల్పఁ గోరెద మహాపురుషా! బహుమానభక్తిస

ఖ్యమ్ములజేర్చి వేడెదను • గా దిది యాజ్ఞ త్వదీయదాసుఁడన్. ౨౭౬౪

కం.నావుడు వానరులుకా ర,క్షో వరులుకా వినుచు నుండ • శుభచరితుఁడు నీ

తావిభుఁ డిటు లను నార,క్షోవిభునకు నయముఁ బ్రియముఁ • జూపుచు నెలమిన్.

కం.నచ్చికచే మచ్చికచే, హెచ్చగుసాచివ్యమున సుహృద్భావముచే

నచ్చపుఁజేతల సాయము, మెచ్చుగ నొనరించితివి సుమీ కొద వేమీ.

ఉ. నీవచనంబులకా విననినిష్ఠురచిత్తుఁడ నంచు నెంచ కో

పావనశీల! నామనసు • భ్రాతృపయిం జనుచున్న, దమ్మహా

భావుఁడు చిత్రకూటమునఁ • బాదములం బడెఁ జేతు, లొగ్గె, నెం

తోవడి వేడె నన్తరలఁ • దోడ్కొనిపోవ నిరాకరించితిన్. ౨౭౬౭

→ శ్రీరాముఁడు విభీషణునిఁ బుష్పకంబుఁ దేర నియోగించుట. ←

ఉ. అంతియ కాక మిత్రమ మదంబ సుమిత్రను గైకఁ జూడ నా

స్వాంతము త్రొక్కు లాడెడిని • బౌరుల మిత్రుల వారిబిడ్డలకా

శాంతుల మద్గుహతముల † సంతస మారఁ గనంగఁ గోరెదన్

జింతిలఁ బోకు పుష్పకముఁ † జెచ్చెర నియ్యెడఁ దేరఁ బంపుమీ. ౨౨౬౮

కం.వనవాసము ముగియుటచేఁ, దనవారిని జూడఁ గోరుతమి నిట నిలువన్

మన సొప్పదు తమియింపుము, కినియకు నా కాజ్ఞ నిమ్ము † కీర్తితశీలా! ౨౨౬౯

ఉ. ఈ వొనరించునర్చనల † నెల్ల గ్రహించితి, వేగ మందు నేఁ

బోవలయున్, విభీషణ! నుబుద్ధివి పుష్పక మిమ్ము చాలు నా

త్వావిభునాజ్ఞ మై నతఁడు † క్రచ్చఱ లంకకుఁ బోయి వచ్చి నీ

తావరుమ్రొల నద్భుతవిధాననిధానము నన్విహానమున్. ౨౨౭౦

సీ. వైదూర్యమణిమయః † వేదికాంచిత మయి, కాంచనచిత్రాంగకలిత మగుచు

రాజతప్రభలచే † రమ్యతరం బయి, యుప్పరిగలపంక్తి † నొప్పు మిగిలి

భూరినీరేజవిభూషిత మై హేమ,హర్త్యతలంబుల † నను వెసంగి

పొందుపతాకలు † ధ్వజములు రాణింపఁ, గింకిణీజాలప్రకీర్ణ మగుచుఁ

తే. బారుముక్తామణిగవాక్షములతోడ, రణితఘంటాశిమధురస్వరములతోడ

హోటకగిరింధ్రసన్నిభం † బగుచు మున్ను, విశ్వేక్షర్ణకృతం బయి † వెలయు దాని.

కం.స్ఫటికచిత్రాంగం బై, హోటకవైదూర్యమయవః † తాసనమై స

త్కూటాస్తరణయుతం బై, సాటి యెటన్ లేక చిత్తజపనం బగుచున్. ౨౨౭౨

→ శ్రీరాముఁడు విభీషణుచే వానరులకుఁ గానుక లిప్పించుట. ←

తే. అంద మగుదాని నిల్చి యాయ్యసురభర్త

యాజ్ఞ యింక నేల్లి యనఁగ నిజానుజాతు

తోడ యోజించి నెయ్యంబు † దొలఁకఁ బలుకు

నోవిభీషణ! నామాట. † నొకటి వినుము. ౨౨౭౩

చం. పనిఁగొని నాకుఁగా సకల † వానరవధులు. పంగరంబునన్

దనువుల నాన మ్మాని తెగి † ధారుణభంగిని భోరి యేరి కే

నిని గెలువంగరాని దగు † నిర్జరవైరిపురంబు లంక బ

ల్లిని బడఁగొట్టి రిందఱకు † మే లొనరింపఁగ నాన యయ్యెడిన్. ౨౨౭౪

కం. వీరల కెల్లరకును న, వ్యారిగ మణిరత్నములును † వసుచయములు పే

రేవర నొసంగుము తద్వ్యాపారంబులు సఫలమొదఁ † బసదనములుగన్. ౨౨౭౫

కం. మానద! మానసమర్వులు, వాచరనాథులు కృతజ్ఞ † వర నీచే న

మ్మానితు లై చనెదకు స్వస్థానములకు సంతప్రమోద † సంగతమతు లై. ౨౨౭౬

కం. దాతవును సంగ్రహీతవు, జాతానుక్రోశమతివి † సత్కీర్తి వటం

చాతతగతిఁ దలఁచెద రా, హేతువునన్ నాకు వలసె † హెచ్చరికింపన్. ౨౨౭౭

కం. పెట్టును బోతయు దయ యె, పుట్టున నేక లేక రిత్తభండనమందున్
గిట్టించునృపతిఁ గని వెఱ, పుట్టఁగఁ గట్టముల విడిచిపోదురు బంటుల్. ౨౭౭౮

→ శ్రీరాముఁడు పుష్పకం బెక్కి సుగ్రీవాదుల కనుజ్ఞ యిచ్చుట. →

కం. అని రాముఁడు వచియించిన, ధనములు రత్నములు తెచ్చి ధతుగతి నిచ్చెన్
వినయమున గౌరవించెను, మనముల వారెల్ల హర్ష మాణులు గాఁగన్. ౨౭౭౯

సీ. అది గని శ్రీరాముఁ ధానందమగునఁ దై, మక్కువఁ బుష్పకం బెక్కి యందు
లజ్జమానను యశోలలిత వైదేహిని, నంకతలంబున ధ నారఁ జేర్చి
వీరుండు సామిత్రి విల్లు కేల నహించి, చెరిత నిల్వంగ నాసీనుఁ డగుచు
వానరరాక్షసవల్లభులను జేరి, బహుభంగులను వారి బహుమతించి

తే. వానరోత్తములార! మీఁజలన మిత్ర, కౌర్య మియ్యది నెఱవేఱఁ ధ గడమనడక
నాకుఁగా నెంతగాసిల్లి, నాకు మీకు, నెల వొసంగెదఁ జనరయ్య ధ నెలపులకును.

కం. నీవు సుహృత్తును మిత్రుం, డౌవాఁ డౌనరింప యోగ్యమగు నంతయు ను
గ్రీవా! ధర్మభయంబునఁ, గావించితి పురికిఁ జనుము ధ కపిసేనలతోన్. ౨౭౮౦

కం. నెమ్మిని నాయొసఁగినరా, జ్యమ్మున లంకన్ వసింపుమా సుఖముగ ని
న్నమ్మఘపాదుల కైనఁ ద, ర మ్మిటఁ గా దయ్య చెనక ధ రాక్షసరాజా! ౨౭౮౧

తే. తండ్రి యేలినయాగాజధాని కే న, యోధ్యకును బోవ నిప్పుడ ధ యుత్సహించి
నాఁడ నోమిత్రజనులార! ధ నాకుఁ గరుణ, నెల వొసంగఁగ విజ్ఞప్తి సేయువాఁడ.

ఉ. రాముఁ డిటుల్ వచింపఁ గపిరాజును రాక్షసరాజు నోడయా

ధామ! భవత్పురంబుఁ గనఁ ధ ద్వయఁ గోరెద, మందు నేరి కే

నేమి యుపద్రవం బిడక ధ యిచ్చఁ జరించెద మయ్య సద్వనీ

స్తోమములర బురంబునను ధ దోయజలోచన! సమ్మతింపవే. ౨౭౮౨

కం. మీయభిషేకము మీస్థానీయంబును జూచి మ్రొక్కి ధ నీజనయిత్ర్

మాయొండ కరుగువారము, చేయుము మామీఁదఁ గరుణ ధ సీతానాథా!

→ శ్రీరాముఁడు సుగ్రీవవిభీషణాదు లయోధ్యకు వచ్చుటకు సమ్మతించుట. →

సీ. అని వారు పల్క ధర్మాత్ముండు రాఘవుం, డినజాసురేంద్రుల ధ కిట్టు లనియొ
బ్రియముకంటెను మేలిప్రియతరం బిది యబ్బె, మిత్రవరేణ్యుల ధ మిమ్ముఁ గూడి
మాపురి కేగడిమహితభాగ్యము గల్గె, నెక్కుము సుగ్రీవ ధ యెల్లకపులు
నీవు విభీషణా! ధ నీసచివాళితో, నెక్కుమీ పుష్పకం బిపుడ యనిన

తే. వార తెల్లరు నెక్కుఁ గా బేరయాన

మాధరాధిపునాజ్ఞ చే ధ నభ్రవీధి

కెగసె హంసాన్వితం బయి యెసఁగునందు

రాజరా జన వెలుఁగొందె యెఱవెఱుడు.

౨౭౫౬

తే. నవ్యతర మైనయావిమానంబునందు. నిలుకు లేక సుఖంబుగ యెడ మెడముగఁ గూరుచుండిరి రక్కసుల్ యెఱవెఱుడు, కాంచుచిత్రంబులెల్ల వర్ణించికొనుచు.¹

→ శ్రీరాముడు సీతాదేవికిఁ బూర్వపరిచితస్థలంబులఁ జూపుట. ←

ఉ. రామునిచే ననుజ్ఞఁ గొని యెఱవెఱుడు మామృతోద్ధతం

జాముదిరం బనంగ వియఁదధ్వమునన్ వడి నేగువేళ ది

క్రీమలు పాఱఁ జూచుచును యెఱవెఱుడు రానన సీతఁ జూచి యెం

తోముద మార నిట్లనియెఁ యెఱవెఱుడు జలలోచనుఁ డోమృగేశ్వరా!

౨౭౫౭

కం. మానుగ హరిగిరిశిఖరముఁ బోనిత్రికూటంబుశిఖరమునఁ బొల్పెడిఁ గం

తే నెమ్మి విశ్వకర్తునిచే నిర్మిత మైనలంక యెఱవెఱుడు శీతాంశుముఖ!

౨౭౫౮

సీ. మాంసశోణితకర్దమంబు రాక్షసకపి, రణరంగ మియ్యది యెఱవెఱుడు రాజవదన

నీనిమిత్తంబుగ యెఱవెఱుడు ద్రుంచితి, రావణు దుష్టుని యెఱవెఱుడు ప్రాప్తవరుని

గుంభకర్ణం దిందుఁ యెఱవెఱుడు గూలె నాదోశ్చక్తి, సంతకుఁ జేరెఁ బ్రహస్తుఁ డచట

ధూమాక్షు నియ్యెడఁ యెఱవెఱుడు దూలించె మారుతి, బలియు విద్యున్నాని యెఱవెఱుడు భంగపఱిచె

ఆ. నిట సుషేణుఁ డందుఁ యెఱవెఱుడు గుటిలచారిత్తుని, మేఘనాదు నని సుమిత్రపట్టి

గీ టడంచె వికటుఁ పోటుమాన్చెను వాలి, నందనుండు బలపురందరుండు. ౨౭౫౯

కం. పాపులు మహాదరుండు వి, రూపాక్షుఁ డకంపనుండు యెఱవెఱుడు రూక్షబలుం డు

తోపుండు మహాపార్శ్వం, డాపదఁ గని రిందు వనచఁ రావళిచేతన్.

౨౭౬౦

ఆ. పంక్తికంఠజ్యేష్ఠభార్య మందోదరి, కనుల నీరు గారఁ యెఱవెఱుడు గరుణముగను

వేలకొలఁదిసవతి, నెలఁదుకలును దాను, నేడ్చె వివిధగతుల యెఱవెఱుడు జెలియ.

కం. ఉడురాజబింబముఖ యెఱవెఱుడు జమ యంభోధి దాఁటి యెఱవెఱుడు గవులతోఁ

గడుకొని యారే సుఖముగఁ, గడపితి నినుఁ దలఁచికొనుచు యెఱవెఱుడు గళవళపడుచున్.

ఉ. నూతనవల్లవాంగిరొ! కనుంగొనుమీ యదె సాగరంబునన్

సేతువు నీదు హేతువున యెఱవెఱుడు జేసితి సుత్తరింపఁగా

ఖ్యాతి యెసంగ వైరిహృదయంబులు ప్రీల నసాధ్యపద్ధతిన్

సీత! యిదే జగాన నలఁ సేతువు నాఁగఁ బ్రశస్తిఁ గాంచెడిన్.

౨౭౬౧

ఉ. రంగదరాళకుంతల! తరంగవరంపర రంగుమీటి దు,

ర్భంగగతిం జెలంగుచు భరంబుగ మ్రోగుచు శంఖశుక్తులన్

రం గగుసాగరంబు నుడురాజముఖ! కను మందు మధ్యమం

దుం గనుఁగొంటె హాటకమనోహరశృంగహిరణ్యనాభమున్.

౨౭౬౨

¹ ఆకాశయాన విద్యయందు మన పూర్వులు పండితులు. ఆ విద్యయం దిప్పటివా రక్షరాభ్యాసము చేసికొనుచున్నారు.

కం.మరుదాత్మజుండు జలనిధిఁ, దరియించెడిసమయమునను † దన్వీ గాసిన్
హరియింప నీనగేంద్రం, బరుదెంచి జలంబునుండి † యాశ్వాసించెన్. ౨౭౯౬.

కం.స్కంధావారసివేశము, సింధువరము కుక్షీయందుఁ † జెలఁగెడిఁ గంట
సింధురగమనామణి! కడు,బంధుర మైయున్నదానిభంగిం గంట. ౨౭౯౭

కం.బింబాధర! జలనిధితీ,రంబునఁ గనుఁగొంటే తీర్థరాజము సురశ్రూ
జ్యంబు సరార్చ్యము ఘతపా,పంబు పవిత్రంబు నేతుఁబంధం బబలా. ౨౭౯౮

తే. దేవి మున్నుప్రభుఁడు మహాదేవుఁ¹ డిందుఁ, గంజనేత్ర ప్రసన్నతాకారి యయ్యె
వెలఁది!రాక్షసరాజు విభీషణుండు, నచ్చికలసినతల మిది † పల్ల వోష్ఠి. ౨౭౯౯

కం.మానిని! యదిగోఁ గిష్కిం,ధానగరముచిత్రవనము † తరణిజపుర మిం
దేను వధించితి వాలిని, నా నీరజనేత్ర భయవిఁనయములఁ బలుకున్. ౨౮౦౦

→ సీతాదేవి తారాదికాంతల నయోధ్యకుఁ దోడ్కొనిపోవఁ గోరుట. ←

ఉ. శ్రీమహిమాభిరామ! విను † చేసెద నే నొకవిన్నపంబుఁ దా
రామహిళాదిముఖ్యకపిరాజసతుల్ మఱి యన్యవాసరీ
స్తోమము గొల్వ సమ్మదముతోఁ జనఁ గోరెద నయ్యయోధ్యకున్
నా ముదమార వల్లె యని † నారదగాత్రుఁడు నిల్చి యానఁమున్. ౨౮౦౧

ఉ. భానుజతోడ నిట్టు లను † వానరనాథులకెల్లఁ జెప్పవ
య్యా నిజదారయుక్తి జనకాత్మజతోఁ జనఁగా నయోధ్యకున్
జానుగ నీవు నీయువతిసంఘముతోఁ జనుదెమ్ము జాగులన్
మాను మటన్న నాతఁ డసమత్వర నంతిపురంబులోనికిన్. ౨౮౦౨

చం.చని నిజదారఁ దారఁ గని † చంద్రముఖీ! సకలస్థవంగమాం
గనలును నీవు తత్త్వమ † త్తాసుతప్రీతికి నై యయోధ్యకున్
ఘనమతి నేగుదెం డనుచు † గాటపుఁజ్రేమను రామచంద్రుఁ డే
యనియెను రమ్మయోధ్యయును † నాజసతీతతిఁ గాన నౌ ననన్. ౨౮౦౩

సీ. ప్రాణేశుఁ డీగతి † భాషింపఁగాఁ దార, సర్వాంగసుందరి † సంభ్రమమునఁ
గపులభార్యలనెల్లఁ † గడు వడిఁ బిలిపించి, యనియె మ మ్మెల్లర † సర్కతనయుఁ
డాయయోధ్యకును † నగుదేర ముదలిడె, నీరెల్లఁ నాతోడ † నేగుదెంచి
రామునిపురముఁ బురంబునజనముల, దశరథపత్నులతతవిభూతిఁ

ఆ. గాంచు నాకు ముదముఁ † గలిగింపుఁ డీ యన, నట్లకాక యనుచు † నతివలెల్లఁ
గడుముదంబుతోడఁ † గైసేసి తొడికట్టి,సురవిమానమునకుఁ † జుట్టు దిరిగి ౨౮౦౪

కం.సీతాదర్శనకాంక్షను, బ్రీతిని రాజాస్యలెల్ల † వే యెక్కిన సం
జాతత్వరఁ బుష్పక ము,త్పాతింపన్ సతికి రామభద్రుఁడు పలుకున్. ౨౮౦౫

¹ మహాదేవుఁడు=సముద్రుఁడు. బ్రహ్మహత్యఁ బాపుకొన శివలింగమును స్థాపించె ననుమాటను 'మన్ను
అను పదము నిరాకరించుచున్నది. ఉద్యతాయుధుల హిరణ్యకశిప్పాదులఁ జంపినపుడులేని లక్ష్మణాదులకు
లేని బ్రహ్మహత్య యిప్పు డెచటనుండి వచ్చెనని యెదురువాదము. భగవంతునకు బ్రహ్మహత్య పాదగలదా.

ఉ. అల్లదె ఋశ్యమూకము లతాంగిరొ నే నటఁ గాంచి భానుజన్

వల్లభ! చరివుశాడఁ జామి ఁ వాలి నటంచుఁ బ్రతిజ్ఞఁ జేసితిన్

బల్లవపాణి! చిత్రతరఁ పారిజనతగత పంప యద్దిగో

మొల్లపుఁగాననంబులను ఁ మోదముఁ గూర్చెడి వింత వింతగన్.

౨౮౦౬

కం.నినుఁ బాసినకతమున నోనన జేక్షణ! విరహతాపభరమున నిండే

పనరితిఁ జమ్మి యశ్రులు, కనులం బ్రవహింప నాపఁగతలివోలెన్.

౨౮౦౭

నీ. దానితీరంబున ఁ ధర్మచారిణి యైన, శబరిని గంటి నోశఫరనయన!

పక్షితిరో! యోజనఁ బాహుఁ గబంధుని, నయ్యెడఁ ద్రుంచితి ఁ హరిణనేత్ర!

యదె జనస్థానంబునందు జటాయుని, త్రోరుహం బగనెడఁ ఁ ఖంజనాక్షి!

నీకయి యట గృధ్రఁ నేతకు రక్కస, కూశకుఁ బోరు చఁకొరలోచ

తే. నా! యటం గద ఖరదూషఁ నాత్రిశిరులు, మామకీనశరంబుల ఁ మడిసి రబల

యంబుజేక్షణ! మనమున్న యాశ్రమంబు, పదము నుత్పలనేత్ర! యల్లదిగోఁగంటె.

కం.నిన్ను బలాత్కారంబున, మున్నట దశకంధరుండు ఁ మ్రుచ్చి లే నవలా

మిన్న! యదె పర్ణశాల ప్రసన్న మతిం గనుము దాని ఁ సంశోషమునన్.

౨౮౦౮

కం.గోదావరి యదె చూడు కృశోదరి నిర్మలినతరళుఁ భోదకయుతమున్

సాదరమతిలోపాము, ద్రావయితునియాశ్రమంబు ఁ వర్షింపు తేమిన్.¹

౨౮౦౯

తే. అదియ చూడు సుతీక్ష్ణుని యాశ్రమంబు, నదియె శరభంగునా శ్రమంఁ బంబుజాక్షి

యందె కాదె మహాముని ఁ నావరింప, వచ్చె నాఁ డల్పశస్త్రుండు ఁ వైభవమున.

మ. అట నేఁ ద్రుంచితి నమ్మహాతను విరాఁ ధాఖ్యున్ సతీ యల్లవే

జటిలావాసము లత్రిమానీనీ వివఁ స్వత్పావకాభప్రభున్

బటుమాహాత్మ్యఁ దపస్వినీన్ మునిసతిం ఁ బద్మాక్షి నీకాంచు టి

చ్చటనే చు మ్మదె చిత్రకూటము మనోజ్ఞం బిందుబింబాననా.

౨౮౧౦

కం. ఇచ్చటఁ గాదే భరతుఁడు, సచ్చరితుఁడు నన్నుఁ జూడఁ సమృతిమై న

న్నిచ్చగఁ బురికిం గొనిపో, వచ్చెను నది యెట్లు మఱవఁవచ్చును జెలియా!

౨౮౧౧

కం. దూరమున గోచరించెడి, హరివనోదార! యదిగో ఁ యమునానది రం

భోరు! భరద్వాజాశ్రమ. మారం గను మదిగొ సుప్రభాంచిత మతివా!

౨౮౧౨

కం. వరవర్ణిని నానాద్విజ, వరకీర్ణయుఁ బుష్పితోరుఁ పనపంక్తియు నై

కర మొప్పెడు భాగీరథిఁ, బరికింపుము దేవి కనులఁ పండువు గాఁగన్.

౨౮౧౩

తే. శృంగి బేరపురం బదె ఁ శ్రీనివాస, మనలఁ గన వచ్చె గుహుఁ డందు ఁ మధురవాణి

యూపమాలినీయును బుష్పఁ యుతవనాళి, యైనసరయువుఁ గంటివేఁ హంసగమన.

¹ ఈ పయనముబట్టి చూడ గోదావరికి వక్షిణము పర్ణశాల యని యేర్పడుచున్నది. కావుననే నీ

శ్వేతమున నదీతరణము కలిచెప్పడయ్యె.

కం.మాజనకురాజధానికి, నోజనకతనూభవా!యః యోధ్యకు రక్షిక్

జేజే లోసరింపుమి శుభ,యోజితగతి మరలఁ గనుట యెదనెను మనకున్.

చం.అనవుడు వానరావళులు యశరభర్తయు లేచి లేచి యా

జననుతపాండుహర్ష్యచయః జాలకయుక్ సువిశాలకక్ష్యయుక్

ఘనతరవాజివారణనిఃకాయసమాకులమేఘవాహప

త్తననిభ నయ్యయోధ్యను ముదంబునఁ జూచిరి యద్భుతంబుగన్. ౨౮౧౮

శ్రీరాముఁడు భరద్వాజాశ్రమంబునఁ బుష్పకంబు డిగుట.

సీ. పదునాల్గువర్షముల్ పరిపూర్ణ మగుడును, బంచమి శ్రీరామభద్రవిభుఁడు

వరవిమానము భరద్వాజానాశ్రమమున, డించి యమ్మునినాథుఁగొంచి మ్రొక్కి

పురిని సుభిక్షమా? మునిచంద్ర! యెపు డైన,పింటిరా యవావృత్త విశ్వవినుత?

మాతల్లులంశఱు మనియున్నవారుగా?, ప్రజలపోషణమున భరతుఁ డున్నె?

ఆ. యనుచుఁ దన్ను సడుగుఁనంబుజాక్షునిఁ జూచి, యాననమున మందఃహాస మొనర

మానివయ్యఁ డనియె మనుజేంద్రనందన! యెల్లవారు సుఖుల యింటిలోన.

ఆ. పంకదిగ్ధుఁ డగుచు భరతుండు జడ లూని, నీదుపాదుకలను నిత్య మెదుటఁ

బూని నీడురాకఁ పుల్లలోచనుఁ డయి, వేచియున్నవాఁడు వీరవర్య! ౨౮౨౦

సీ. జనకసంప్రీతికై ఘర్వంబుఁ బోనాడి,రాజ్యంబు విడిచి ధర్మం బొకండ

యర్థమైఁ గైకొని యడవుల వెతఁబడి, స్త్రీతృతీయుండ వై నీతి విడక

నారచీరలు గట్టి నాకంబు విడిచిన, దేవతవోలె నోదేవ! నీవు

కాల్పడఁ దిరుగుచుఁ గానలఁ గందమూ,లాదులఁ గడుపుచి చార్చిర్చికొనుచు

ఆ. పసటపడఁగ నిన్నుఁ గనఁ గన నక్కటా! కైకమాట కింతకష్టపడెడుఁ

గడె మహాత్ముఁ డనుచుఁ గడుపు భగ్గనిమండ, వనరుచుండువాఁడ వారిజాక్ష!

కం.హితజన బాంధవయుక్తుని, నతులసమృద్ధార్థుఁ జూచి హతపరిపంథిక్

నుతగుణ యిప్పుడు నీయెడ, నతిహార్దము గలిగె నజ్ఞనావనదీక్షా! ౨౮౨౨

కం.కానల నీ కైసజన,స్థానపథాదికసుదుఃఖఃసౌఖ్యము తెల్లక్

నే నెఱుఁగుదు బ్రాహ్మణర,క్షోనియతిఁ జరింప దండఃకావనిలోనన్. ౨౮౨౩

కం.మారీచదర్శనము నీ,తారముణిక్ భవ్యశీల! దశముఖుఁడు బలా

త్కారించి హరించుటయును, దారుణవనిలోఁ గబంధుఁదర్శించుటయున్.

కం.పంపాభిగమన మర్కజః,బెంపుమెయిక్ నెయ్యిఁ జేతః పృత్రాఠిసుతుం

జంపుట నీతను వెదకుట, తెంపరి హనుమంతుచేతః తెలియును నాకున్.

కం.నల సేతువినిర్మాణము, బలములతో మిత్రపుత్రబంధులతోఁ గి

శులు నీవును రక్కసులక్, బల్లవైరివిరోధిఁ గలనఁబరిమార్చుటయున్. ౨౮౨౬

కం.సురలును బ్రత్యక్షం బై, వరములు నీ కిడుట తపము బలమున సర్వం

బురుగుణ! యెఱుఁగుదు నేనున్, వరమిచ్చెదఁ గోరుకొనుము † వరధర్మమతీ!

కం.నిలువును యీదిన మియ్యెడ, నలఘుగుణా! యనిన వల్లె † యని శిరమున నా

పలుకు గ్రహించి ముదమున, బలభిన్నుతుఁ డిట్లువేఁడె † వరమున్ మానిన్.

శా.ఏకాలంబు నయోధ్య కేగుపథమం † దెందున్ సుధాకల్ప మ

స్తోకం బౌఘలసంతతుల్ బలిసి యెం † తోయొప్పుతం జెట్లచా

లోకారుణ్యమయాంతరంగక యనన్ † ద్యోరత్న తేజం డటాఁ

గా కన్నం బురి కేగుతన్నిఖిలమా † ర్గంబుల్ మనోజ్ఞంబు లై

౨౮౨౯

కం.ఇగురులఁ బూవులఁ బిందెల, జిగిగలకాయలను బండ్ల † జెలఁగుచుఁ దరువుల్

దగుగతిఁ గల్పకకుజముల, పగిదిం దనరారె సర్వ † ఫలసంగతులన్.

౨౮౩౦

కం.కుసుమములు లేనియగములు, గుసుమంబులఁ బండ్లు లేని † కుజములు పండ్లన్

బసరేదినయవి పసరునఁ, బసమీఁజెను మ్రోడులెల్ల † బచ్చాకులచేన్.

౨౮౩౧

కం.ఎటు చూడఁగ మూఁ డామడ, యిటు కుజసంతతులు దేవ † నృక్షము లట్టై

పటిమ చెలంగఁగఁ గపు లు, దృటముదమున మెక్కి రెల్ల † తత్ఫలరాజుల్.

౨౮౩౨

→ శ్రీరాముఁడు హనుమంతుని భరతుకడ కనుచుట. ←

కం.అంతట భూమీతనయా, కాంతుం డొనరింపఁ దగిన † కార్యం బెల్లన్

జింతించి యనియె నాహను, మంతుం దనుఁ జేరఁ బిలిచి † మహితజవాహ్నా.

సీ. నీ వయోధ్యాపురి † నృపతిగృహంబున, నెల్లరు సేమమా † యెఱిఁగి రమ్మ

ఏగునోఁ ద్రోవను † శృంగిభేరంబున, గుహుఁడు నిషాదుండు † కూర్చిసఖుఁడు

గలఁ డాతనికి నాదు † పలుకుగా నాసేమ, మంతయుఁ దెలుపు నా † యాత్మసముఁడు.

నాప్రాణమిత్రుండు † నాకుశలంబును, విగతరోగుఁడ నంచు † వినిన యంత

ఆ. నిండుముదముఁ గాంచు † నీకు నయోధ్యకుఁ, జనెడి మార్గ మతఁడ † వినుచుఁ బ్రీతి

నంత భరతుఁ జేర † నరిగి నాఘాటగాఁ, జెప్పవయ్య నాదు † సేమ మెల్ల.

౨౮౩౩

కం.అనుజనితో జనకజతోఁ, జనుదెంచినవాఁడ జనకు † శాసన మెల్లన్

భానరించి కృతార్థుఁడ నై, యనుమీ తొలుదొల్లఁ బిదప † నసురుం డడవివ్

కం.సీతను హరించుటయు రవి, జాతునితో మైత్రి వాలి † సంహారము భూ

జాతాన్వేషణమును నీ, వాతరుణికి నబ్ధిదాఁటి † యట సతిఁ గనుటన్.

౨౮౩౪

ఆ. దాడిపోక జలధి † దర్శించుటయు సేతు, బంధనంబు నసుర † పతివధంబు

వాపవాజవరుణ † వరదానమును మహా, దేవుకరుణ జనకు † దివిని గనుట.

౨౮౩౫

కం.హరినాయకుతో రాక్షస, వరుతో నారాక నీవు † వచియింపుమ యా

భరతుం డది యంతయు వినఁ, బరికింపుమ యెట్టిరూపు † వహియించెడినో.

ఉ. మాత్తుర నెల్లరం దునిమె ♦ మానితశక్తి, జగంబునందు స
 త్కీర్తిని నిల్పె, నిస్తులితః తేజముఁ గూరె, నిజేప్పితంబులం
 బూర్తి యొనర్చె, మిత్రులను ♦ భూరిబలంబును గూడి పెంపుమై
 వర్తిల వచ్చె రాముఁ డని ♦ పల్కుము, పల్కెడివేళ నీవునున్ ౨౮౩౯

ఆ. అతనియింగితములు ♦ నాననకాంతియుఁ, జూపువిధము పలుకుఁచొప్పెటింగి
 వానిచిత్తవృత్తివర్తన మఖిలంబుఁ, దెలిసి రమ్మ వేగ ♦ తెల్లముగను. ౨౮౪౦

కం. కరిహయరథసంకుల మై, వరభోగ్యము లమరి వంశఃపారంపర్యం
 బరు దైనధరా రాజ్యము. మరగింపక యున్నె యెట్టిమనుజుమనంబున్. ౨౮౪౧

కం. చిరపరిచితిచే శ్రీమ, ద్భరతుఁడు రాజ్యార్థి యగుచు ♦ వఱలినయేనిన్
 ధరణీతల మంతయుఁ దా, నిరవుగ రఘునందనుండె ♦ యేతెడుఁ గాతన్. ¹ ౨౮౪౨

చం. సరసత వానిబుద్ధివ్యవసాయ మెటింగి ధరాభిలాషియేన్
 బరువున మేము దూరముగ ♦ వచ్చుటకున్ మునుమున్న రమ్మనన్
 నరవపువున్ ధరించి వడి ♦ నాగజిఘ్నుడును మింటఁ బాటున
 గ్గరుడునిపోల్కినేగి భుజఃగప్రవరాలయమున్ శుభంబునున్. ౨౮౪౩

కం. గంగా యమునా వేణీ, సంగమమున శృంగి బేరః జనపదమందున్
 బొంగుచు గుహుఁ గని మధువా, క్షంగతి నిట్లనియె హనుమ ♦ సంతోషముగన్.

కం. అయ్యా గుహా! రాముఁడు నీ, నెయ్యుఁడు సానుజుఁడు సావనీజుఁడు నై నన్
 జయ్యన నీ సేమము నే, నియ్యెడ నెఱుఁగంగఁ బనిచెఁ ♦ గృతకృత్యుం డై.

తే. పంచమీరాత్రి మునిభరః ద్వాజుతోడఁ, గడపి యాయనచే నాజ్ఞఁ ♦ బడసి వచ్చు
 కమలలోచను నిప్పుడ ♦ కనెద వనుచుఁ, జెప్పి యుప్పొంగి చనియె నేచింత లేక.

సీ. రామతీర్థంబును ♦ రమ్యవాలుకినియు, గోమతీనదియును ♦ భీమసాల
 వనమును వేనవేల్పుజలను నూళ్లను, గనుచును జనిచని ♦ కపివరుండు
 సరగ నందిగ్రామః సన్నిదేశంబునఁ, బుత్రులతో నాడుపువ్వుఁబోండ్లు
 వృద్ధులు చెలువార ♦ వెలసెడిదానిని, జైత్రరథంబును ♦ సౌరవనము

తే. తోడఁ దులఁదూఁగుదానిని ♦ దోర మైన
 కుసుమఫలసంతతులచేత ♦ నెసఁగుదానిఁ
 గని యయోధ్యకుఁ గోసుదఃప్రస రహించు
 నాశ్రమం బొండు గాంచి వాతాత్తజుండు. ౨౮౪౪

↔ హనుమంతుఁడు భరతు సందర్శించుట. ↔

సీ. అందు నారలును గృష్ణాజినంబును గట్టి, తపసివేషంబునఁ ♦ దనరువాని
 నన్నఁ బొసినచింత ♦ ఖిన్నుండై దీనుఁ డై, మిగులశుష్కించినఁ మేనివాని

¹ సుందరి యువతి సతియగు భార్యతో నేకశయ్యయందుఁ దరుణుఁడు భర్త పరుండియు భోగింపకుం
 డుట కసిఘాతావ్రత చర్యయనిపేరు. అట్లే కరగతమైన రాజ్యలక్ష్మిని సమర్థుడయ్యు భరతుఁ డొల్లఁడయ్యె.

ధూళి బ్రుంగినమేను ♦ వ్రేలాడుజడలు నై, బ్రహ్మర్షి తేజన ♦ వటలువాని
ఫలమూలభోజి యై ♦ భావితాత్మండు నై, దాంతుఁ డై నియతిని ♦ దాల్చువాని
తే. నన్నపావలు మున్నిడి ♦ యఖిలజగతి, వర్ణములు నాల్గు తమతమ ♦ పద్ధతులను
దలఁగకుండఁగ దిటముగ ♦ నిలిచి యుండ, నేలువానిని గనియె భూ ♦ పాలనుతుని

తే. కావివస్త్రంబు లూని సౌఖ్యములఁ బాసి¹
సచివవర్గంబు నై న్యేశ సంచయంబు
శుచి పురోహితతతులును ♦ శుద్ధమతులు
పౌరులును గొల్వ నుండెడి భరతుఁ గనియె.

౨౮౮౯

తే. తనువుఁ గాంచినధర్మమో ♦ యనఁగఁ జాలి
క్రాల్కు ధర్మజ్ఞు దరిసించి ♦ కేలు మొగిచి
వినయగరిమంబు దీపింప ♦ విన్నవించె
గంధవాహతనూజుండు ♦ కమ్రఫణితి.

౨౮౯౦

కం. ఏ గాముఁడు దండకలోఁ, జీరాజనధారి యనుచుఁ ♦ జింతించెడవో

యారాముఁడు నీ సేమము, గారామున వినఁగఁ గోరెఁ ♦ గాకుత్స్థవరా! ౨౮౯౧

సీ. ప్రియము వచించెడ ♦ విడువుము దారుణ, దుఃఖంబు నీకూర్చి తోడఁబుట్టు
రాముని నీముహూ ♦ ర్తంబునఁ గాంచెడు, రావణు వధియించి ♦ దేవిఁ బడసి
సౌమిత్రితోఁ గూడి ♦ శచితోడి దేవేంద్రు, వగిది వైదేహితోఁ ♦ బరమమిత్ర
కోటితో సేనతోఁ, గొమరార వచ్చుచు, నున్నవాఁ డన నుడి ♦ విన్నమాత్రఁ

ఆ. బరమహర్షమునను ♦ భరతుండు ధర వ్రాలి, మూర్ఖువోయె నంత ♦ మూర్తమునను
లోనఁ దెలివిఁ గూరి ♦ మానవనాయకుం, డాశ్వసింతుకొని నయంబు దొలఁక.

చం. ప్రియము వచించువాయునుతుఁ ♦ బ్రీతిని గొఁగిటఁ గ్రుచ్చి యశ్రుసం

చయముల భూరిబిందువుల ♦ సమృతి నాతనిమేను దడ్చి కై

కయిసుతుఁ డిట్లు పల్కు ననఁ ఘా మనుజుండవో, నిర్జరుండవో

దయగొని సమృదం బిడు నుదంతముఁ జెప్పఁగ వచ్చి తీక్రియన్.

౨౮౯౩

కం. ఈమాటకుఁగా నూటిని, గ్రామంబుల నూలువేలఁగవుల సతులుగా

శ్రీమహితలఁ గులకన్యల, హైమాంగల భూషితలఁ బదార్పర నిత్తున్. ౨౮౯౪

కం. అని యద్భుతోపమము రా, మునిరాక విని ప్రహర్షమున రఘురాముం

గనుతమి వెండియు నిట్లను, హనుమంతునితోడఁ గుతుక ♦ మాగుబ్బతిలన్.

→ హనుమంతుఁడు భరతునకు శ్రీరామవృత్తాంతమంతయుఁ దెలుపుట. ←

కం. ఎన్నోవత్సరములకున్, మున్ను రఘూత్తముఁ డరణ్యములకుం జనఁ దా

నిన్నాశకు శ్రుతివిందుగ, మన్నాధునికీర్తనంబు ♦ మరలన్ వింటిన్.

౨౮౯౬

¹ సన్న్యాసాశ్రమము నైకొనకున్నను మనస్సున సన్న్యాసియగుటచే నిట్టి వేషము.

కం.తనువునఁ బ్రాణము లుండినఁ, గనుఁగొను నూతేండ్రకైనఁ, గడుహర్షంబున్

మనుజుం డనుసామెత ము,న్ననుకొనఁగా వింటి నది యథార్థమ చూడన్.¹

కం.ఏలా యేదేశంబున, శైలచరావళికి రామఁచంద్రున కెటు లొ

కోక్కి లభియించెను నెయ్యిం, బోలిక వినిపింపు సర్వఁ ముత్తమచరితా! ౨౮౫౮

కం.నాపుడు దర్భాసనమునఁ, బావని కూర్చుండి రామభద్రునిచరితఁ

దా వినిపించెను సర్వము, త్స్యోవిభువుత్రునకు సుజనఁసమ్మతమతికిన్. ౨౮౫౯

సీ. మీతల్లి కోరినఁ, సీతాధినాథుండు, మానివేషం బూనిఁ, కాన కరుగఁ

దనయశోకంబునఁ, దశరథుం డీల్లుట, దూతల మి మ్మిందుఁ, దోడితేరఁ

బనుచు టయోధ్యకుఁ, జనుడెంచి రాజేంద్ర, యుర్వీభరం బూనఁనొల్లమియును

ధర్మనిష్ఠుండ వైఁ, తరలియాచిత్రకూ,టంబున రాము రాజ్యంబుఁ గొనఁగ

ఆ. వేడుకొనుట భూమివిభునాజ్ఞ రాముండు, మీఱమియును బిదపఁ మీర లన్న

పాదుకల గ్రహించిఁ, వచ్చుట మీ కెల్ల, నెఱుక యవలిచరితఁ మెల్ల వినుము.

ఉ. మీరలరాకపోకలనుఁ, మిక్కుటపు న్వేఱఁ బక్షిసత్త్వసం

వారము కాందిశీక మయిఁ, బచ్చర వోవ ననం బవాసనం

చారసమర్ప మైన రఘుఁసత్తముఁడున్ ద్విపఖడ్గసింహభూ

దారవిహారఘోర మగుఁదండకఁ జొచ్చె సతీతృతీయుఁ డై

౨౮౬౦

ఉ. వారలు పోవుచుండ సురఁవైరి విరాధుఁడు భూరినిస్సన్వినో

దారుఁడు వచ్చి తాఁకుటయుఁ, డైత్యు సభోముఖు నూర్ధ్వబాహుఁగా

ధారిణిఁ బాఁతివెట్టిరి ప్రతాపధుగంధరు లన్నదమ్ము, ల

వ్యారలు సంజవేళ శరభంగునిఁ గాంచిరి ముక్తసంగునిన్.

౨౮౬౧

కం.శరభంగుఁడు దివి కరిగిన, నరసత్యపరాక్రముఁడు తపస్వీల కెల్లన్

గురుమతిఁ గావించి నతుల్, నరనుతుఁడు వసించె నాజనస్థానమునన్. ౨౮౬౨

ఉ. రామునిఁ జుప్పనాతి యనుఁరక్కసి డాసిన రామునాజ్ఞ చే

శ్రీమహితుండు లక్ష్మణుఁడుఁ, చెక్కెను ముక్కును వీను లంత సం

గ్రామమునన్ రఘూత్తముఁడుఁ, రాక్షసులం బదునాల్గువేపురన్

నామ మడంచె నొక్కఁడ దివంబున నాలవభాగమం దొగిన్.

౨౮౬౩

ఉ. ఈకరణిన్ మహాబలులఁ, హీనచరిత్రుల భీమకర్షులన్

బ్రాకటసంయమిప్రకరఁబాధకులన్ ఖరముఖ్యరాక్షసా

నీకములన్ వధింపఁగఁ జనెన్ ఖల² రావణు డాయ వాఁడు సీ

తాకమలాక్షి మ్రచ్చిలఁగఁ, దా మది నెంచి నిజానుయాయనిన్

౨౮౬౪

¹ భరతుఁడు శ్రీరాముఁడు మన్నాధుఁడనుటచేతను సీత హనుమంతునితోఁ జెప్పిన యీ మాటలే చెప్పబడెదను శ్రీరామవిషయమున సీతాభరతులు సమానభక్తిపారతంత్ర్యములు గలవారు. ² శూర్పణఖ.

కం. క్రూరుని ఘోరాకారుని, మారీచునిఁ బనిచె రత్నమయమృగ మై నీ
తారమణి నాశ గొల్పఁగ, నారమ్యమృగంబుఁ జూచి యవసీసుతయున్.

కం. తనపతిఁ గని లిగాహరిణము, మనయాశ్రమమృగమ యైన యమంతరం బై
కనుఁగవవిందై యుండదె, యన రాముఁడు ధనువుఁ బూని హరిణమువెంటన్.

కం. చని యది పరువిడు చుండఁగ, నునిశితశరమునను దాని స్క్రింఁచెను నా
మునిపోక యు లక్ష్మణుఁడు,¹ జనుటం గని పంక్తిముఖుఁడు సత్వరుఁ డగుచున్.

ఉ. క్రూరపుదుర్మహంబు దివి యోహిణి డాసెడుభంగి జానకిం
జేరఁగఁ బోయి యాసతిని జెన్నటి భీతిలఁ జేయుచున్ బలా
త్కారమునన్ హరించి చనఁగా వినువీదిని వే జటాయు వన్
పేరిటిగ్రద్దఁడె డెయిది వీక మహాసమరం బొనర్చినన్.

౨౮౬౯

ఉ. వానిని ద్రుంచి రక్కసుఁ డవార్యజవంబునఁ బాటు చుండ న
వానిని జానకిం గనిరి పర్వతసన్నిభు లద్రిమూర్ధసం
స్థానులు విస్తితుల్ ప్లవగనాయకు లాగతిఁ బోయి లం
కానగరంబునందు నిజకాంచనవేళ్లమునందు జానకిన్.

౨౮౭౦

కం. దనుజవరుఁ డుంచి యెన్నోయనునయములు పల్కఁ దృణమునట్లు తదుక్తుల్
గొనక యశోకపనంబున, ననరుచుఁ బడియుండఁ బ్రాణవల్లభుచింతన్.

౨౮౭౧

సీ. అచట రాముండు మామూమృగమును ద్రుంచి, క్రవ్యుఁడై నైదేహిఁ గాన లేక
నెమకుచుఁ ద్రిమూరి నిహతు గృధ్రేశునిఁ, దనతండ్రి నెయ్యనిఁ గని తపించి
దహియించి, యడవులఁ దరుణిని వెదకుచు, దశఽధసుతులు గోదావరీవ
నాళుల రోయుచు నడవిలోనఁ గబంధు, వధియించి యాతనివాక్యమునను

తే. ఋశ్యమూకంబునందు సుగ్రీవుఁ జూడ, నతఁడు తనయన్నవాలి విఖ్యాతబలుఁడు
తన్ను నిరసించు టాదిగా విన్నవించె, వారి కన్యోన్యసంవాదకారణమున

కం. స్నేహభివృద్ధి యగుడును, బాహుబలోద్ధతిని ద్రుంచి ప్రథితబలున్ భీ
మాహవమున వాలిని స,న్నాహంబునఁ గీశరాజ్యనాథుఁగ నినజున్

౨౮౭౩

ఉ. రాముఁ డొనర్పఁగాఁ బ్లవగరాజు ధరాసుత రోయఁ గ్రోతులన్
భూమిసమస్తదిక్కులకుఁ బొల్పుగఁ దాఁ బదికోట్లు పంచె, నా
స్తోమములోన దక్షిణపుఁజొప్పుచు రోయుచు వింధ్యకూటమం
దేము చరించు చుండఁ జనియెన్ గడు వంతయు దాన నాత్మలోన్.

౨౮౭౪

ఉ. ఆతతదుఃఖ మంది మనునాశయుఁ బాసి మణుంగు చుండ సం
పాతి జటాయుతమ్ముఁడు క్షమాసుత రావణునింట నుండుటల్
ప్రీతి వచించె, దుఃఖభగవీడితమిత్రులశోక మార్పఁగా
స్థితజవోద్ధతి మకరవేళ్లము నామడ లొక్కనూటిటిన్.

౨౮౭౫

¹ సీతాలక్ష్మణ సంవాదము వారు ముప్పురు దప్ప మఱియెవ్వరు వెలుగరు.

కం.వీకునఁ దరించి లంక న, శోకవనిన్ వీతహర్ష ధి శుద్ధవ్రత దుః

ఖాకుల మలినాంబర యై, యేకాంతమ వనరుచున్న యింతిం గంటిన్. ౨౮౭౬

ఉ. ఆనవలాను డాసి తదుదంతము సర్వ మెటింగి నేనభి

జ్ఞానముగా రఘూత్తముఁ డొసంగినముద్రిక నిచ్చి మాటుగా

జ్ఞానకి యిచ్చినట్టిమణి ధన్యులై గొని ధన్యచిత్తతన్

మానవనాథుఁ జేరి మణిమండన మిచ్చితి నే నభిజ్ఞగన్. ౨౮౭౭

కం. ప్రాణాంతవేళ వ్యాధిత, మానవుఁ డమృతంబుఁ గ్రోలి ధి మనినవిధమునన్

జ్ఞానకివార్తం దెలిపిన, త్సానాథుం డాన చేసె ధి మనఁగ ధరిత్రిన్. ౨౮౭౮

చం. వ్రలయమునన్ జగంబులను ధి భస్మము సేయఁగఁ బూనువహ్నినా

జలజవిశాలనేత్రుఁ డరిసంఘములన్ వధియింప నెంచి క్రోఁ

తులబలఁగంబుతోడఁ జని ధి తోయధి సేతువుఁ గట్టఁ బంచినన్

నలుఁ డటు సేయ రాఘవుఁ డసంతబలంబులతోఁ దరించుడున్. ౨౮౭౯

కం. నీలుఁడు చంపె బ్రహ్మస్తునిఁ, గూలిచె ఘటకర్ణు నృపతిఁకుంజరుఁ డంతన్

దూలింపె రావణాత్మజ, నాలమున సుమిత్రపట్టి ధి యద్భుతభంగిన్. ౨౮౮౦

ఉ. రాముఁడు ద్రుంచె రావణు నురప్రభుఁడున్ వసుణుండు కాలుఁడున్

గామవిరోధి వాగ్యువతిఁకాంతుఁడుఁ బంక్తిరథుండుఁ దోపఁగా

శ్రీమహితుండు మానిసురఁశేఖరదత్తవరుండు తత్ప్రసా

దామితభూతివానరసఁమాగతుఁ డై తమిఁ బుష్పకంబునన్. ౨౮౮౧

కం. తాను నెనఁ దరలి కిష్కిం, ధానగరముఁ జేరి కీశతరుణులఁ గొని గం

గానదితటమున నున్నాఁ, డోన్మప మునియాశ్రమమున ధి నుత్తమభక్తిన్. ౨౮౮౨

తే. ఎల్లిపుష్పయోగంబున ధి నీవు రాముఁ, గాంచెదవు నిజ మనఁ బొంగిఁకరముమోడ్చి

యెన్నినాశ్యకీడేరె నాఁయిష్ట మనుచు, భరతుఁడు వచించి వీనులఁపండువుగను.

→ శత్రుఘ్నుం డయోధ్యానగరంబు శృంగారింపించుట. ←

సీ. శత్రుఘ్నుఁ గనుఁగొని ధి సకలచైత్యంబుల, దైవతంబుల నెల్ల¹ ధి దగినభంగిఁ

జందనసుమమాల్యఁసంతానముల వాద్యముల నరుల్ శుచు లయి ధి పూజసేయ

నియమింపుము పురాణఁనిచయజ్ఞులను స్తుతి, విదులను వాదిత్రఁవిజ్ఞజనుల

గణికల వైతాళిఁకప్రచయంబుల, భటచయంబుల నెల్ల ధి బరమవేష

తే. ధరుల శ్రీరామచంద్రునిఁతారకేంద్ర

తుల్యముఖమును దర్శింపఁ ధి దూర్ణముగను

బయన మగునట్లు సేయుమా ధి నలయుతక్కు

కెలనముల నెల్ల దీర్పుమా ధి లలితభంగి.

౨౮౮౩

¹ ఇవి యర్చావిగ్రహములు కాకుండిన నీ వర్ణన మనస్వయము.

కం. అన శత్రుస్సుండు వెట్టులఁ, బనివాండ్రుర వేనవేలు † పనిచెను మూర్తం
 బున వెన నందిగ్రామం, బున నుండి యయోధ్యననుక † భూమిస్థలమున్
 కం. మిట్టలుఁ బల్లంబులు నొక, మట్టంబుగఁ జేయ నీట † మార్గము లెల్ల
 గట్టింపఁగ హిమవారిని, నెట్టన చల్లింపఁ గునుమ † నిచయము లాజల్ ౨౫౪౬
 చం. తెరువుల నెల్లఁ జల్ల, శుష † దీధితు లొప్పుపతాక లెల్లెడన్
 బురమున నెత్త, భాస్కరుని † పుట్టువు వేళకు సర్వవేత్తముల్
 నురుచిరభంగిఁ జిత్రముగ † శోభన మార నలంకరింపఁగా
 హరువుగఁ దోరణంబులు ల † తాంతచయంబులు గట్ట వీడులన్ ౨౫౪౭
 కం. పరిమళసంభరనుమభా, స్వరములుగాఁ జేయ నైదు † వన్నెలముగ్గుల్
 కర మరుదుగ నిడ నెల్లెడఁ, బురమునఁ బాటింపఁ బంచఁ † బురుహర్షమునన్.

↔ భరతాదులు శ్రీరాము నెదుర్కొనఁ బోవుట. ↔

తే. రాజపత్నులు మంత్రులు † బ్రాహ్మణులును, రాచవారును సైన్యముల్ † రాజముఖులు
 పరమముదమున నరుసలు † వరుసలుగను, బయలుదేరిరి మఱువఱు † వాత లేచి.

తే. మంత్రపాలుండు ధృష్టి ను † మంత్రుఁ డర్థ
 సాధకుండు జయంత వి † జయు లశోక
 మంత్రి సిద్ధార్థు లనువారు † మహితకనక
 లసితకరియ్యుక్తిఁ బయనించి † రసము మించి. ౨౫౫౦

తే. హేమకయ్యోన్వితంబు లా † నిభములందు
 నాఁడుదంతులయందు హ † యూళివ్రాని
 నట్టిరథములఁ గొందఱు † నధిపునాంత
 రంగికులు తల్లిపోయిరి † రంగుమీఱి ౨౫౫౧

ఆ. ప్రాసశక్తి చంద్ర † హాస యష్ట్యాదులు, ధ్వజపతాకలును ము † దంబుతోడఁ
 గేలఁ బూని తురగ † పాళి నారోహించి, భటులతోడ వీర † పటలి తరలె. ౨౫౫౨

కం. కౌసల్యయును సుమిత్రయు, భానురగతి మున్నుగాఁగఁ † బంక్తిరథుసతుల్
 వాసిగ వారలతో సం, తోసంబున వాహనములఁ † దోరపురక్తిన్ ౨౫౫౩

తే. ఎక్కి చనిరి నందిగ్రామ † పృథ్వీ జేరఁ, గైకయును బోయె నందఱఁ † గలసి యటకుఁ
 బట్టనంబున నున్నట్టి † వారలెల్ల, మురిసి చనిరి నందిగ్రామ † మునకుఁ దమిని.

తే. హరులఖురశబ్దములను శ † తాంగనేమి, నిస్సవంబుల దుందుభి † నినదములను
 శంఖరావంబులను జన † స్వనముచేత, సంచలించెను మేదినీ † చక్ర మెల్ల. ౨౫౫౪

మ. పురవాసుల్ వణిజుల్ ద్విజాతివరులుం † బుష్పానళీమోదణో
 త్కరహస్తుల్ సచివుల్ దను న్వేనుకొనన్ † ధర్మాత్ముఁ డారామస్సో

దరుఁ డామూయ్యనిపాదుకల్ శిరమునం ♦ దాల్చెన్ మృదంగధ్వనుల్
వరవందిస్తుతులుం జెలంగఁ దరలెన్ ♦ భ్రాత్రీక్షణాసక్తుఁ డై.

౨౮౯౬

మ. ధవళశ్వేతనుమోపశోభితము శ్వేతచ్ఛత్రముం బూని స్వ
ర్ణవిరాజద్వ్యజనంబు లొప్ప మృగచఁ రక్షోముఁ డై నారలన్
సప్తరారంగ ధరించి యూర్తి నుపవాసశ్లఙ్ఘుఁ డై యన్నరా
క వినం గల్గిననన్తుదంబునఁ జనెం ♦ గాకుత్స్థు దర్శింపఁగన్.

౨౮౯౭

చం.చని భరతుండు నాలుగుదెఱస ల్పరికించి రఘూత్తముండు రా
మిని హనుమంతుఁ జూచి యను ♦ మిత్రకులాభరణంబు రాముఁ డ
య్యనఘుఁడు రాఁడు, వానరులయం దొకఁడేనియుఁ గామరూపి యేన్
కనుఁగొన లేఁడు, నీ కిపుడు ♦ కల్గదుగా కపిలోలబుద్ధియున్?

౨౮౯౮

→ { వానరులురాక జా గగుటకుఁ గారణంబు హనుమంతుఁడు
భరతున కెఱింగించుట. } →

కం.ఈవిధి భరతుఁడు పలికిన, జా వగుటకుఁ గారణంబు ♦ శ్వసననుతుం డా
భూవరుతో సత్యబల, శ్రీవరుతో విన్నవించెఁ ♦ జిత్తం బలరన్.

౨౮౯౯

సీ. రాజేంద్ర! మునిభరద్వాజ ప్రసాదంబు, కతనఁ గుజంబులు ♦ కమ్రపుష్ప
ఫలసంయుతంబు లై ♦ భ్రమరనాదితము లై, తేనెలఁ గురిసెడిఁ ♦ దేట లొలుక
వానరు లుండెడివసతులు వనము లా, తెఱఁగున నుండఁగ ♦ దేవవతియు
వర మిచ్చి యున్నాఁడు ♦ వరగుణాన్వితముగా, విందు చేసెను మునివిభుఁడు గాన
తే. దానఁ బ్రౌద్ధులు పుచ్చెడిఁ ♦ దరుచరాళి, యదియుఁ గాకదెవిన నయ్యె ♦ నద్రీచరుల
కలకలంబులు గోమతిఁ ♦ గపులసేన, దాటు చున్న దటంచును ♦ దలఁచువాఁడ.

కం.వాలుకినీనదివంకను, ధూళులు మిన్నంఁటఁ గనుము ♦ తోరంబుగ నా
సాలవనంబును గ్రోతులు, సాలుపడం జేయు చున్నచందము దోచెన్. ౨౯౦౦

మ. అదె దూరంబునఁ జూడుమీ విమలచంద్రాభంబు ద్యోయానమున్
హృది నిర్మించెను బ్రహ్మ పుష్పకము దానిన్ బాంధవోపేతునిన్
గదనం బందు వధించి రావణుని త్కృతన్యాయమనోనాథుఁ డి
య్యదనం గైకొనె సూర్యసన్నిభము దివ్యంబున్ మనోవేగమున్.

౨౯౦౧

కం.ఈరామవాహనంబును, సారససంభవుఁడు దొలుత ♦ స్థాణుసఖునకున్
గూరిమి నొసంగె నాతని, వైరంబున గెలిచి యసురపతి హరియించెన్. ౨౯౦౩

→ { విమానమున నున్నశ్రీరామాదుల భరతునకు
హనుమంతుఁడు కనఁబఱుచుట. } →

ఆ. అమృహనుభావు ♦ డగుఁ జమ్ము రాముండు, సీతతోడ ననుఁగుభ్రాతతోడ
నున్నవాఁడు వానశోత్తముఁ డదిగొ విభీషణుండు వాఁడె ♦ ప్రియరతుండు.

ఉ. రాముఁడు వాఁడె యంచుఁ గపిరాజు వచింపఁగ మిన్ను చూచి యో
 మామణిపృథ్విమాణవకఁ సంఘములున్ దరుణాళి వాఁడె శ్రీ
 రాముఁడు వాఁడె రాముఁ డదెఁ రాముఁ డటంచును వ్రేలఁ జూపుచున్
 స్తోమము లఱ్ఱులైతి కనిఁ తోరపురావము నించె నర్థిలిన్. ౨౯౦౫

కం. అంబరమున శీతాంశుని, నింబునఁ గనుమాడ్కి రథముఁ లిభములు గంధ
 ర్వంబులు డిగి నిలిచి విమా,నంబునఁ జెలువొందురాముఁ నర్థిలి లోకుల్.

మ. కని యల్లాసముఁ బొంది రబ్భరతుఁడుం గైదామర ల్లోడ్చి భూ
 తనయావల్లభసమ్ముఖుం డయి యథాఁర్థవ్యాహృతిన్ సావగతున్
 గని దీర్ఘాక్షుని నాదితేయవరసంఁకాశున్ విమానస్థుఁ గాం
 చనశైలస్థదివాకరుం గొలుచు నఁచ్చందంబునన్ మ్రొక్కినన్. ౨౯౦౬

ఆ. హంసయుక్త మైనఁ యయ్యనుత్తమవిమా,నంబు ధరణి వ్రాలెఁ నంబుజాక్షు
 నాజ్ఞఁ జేసి భరతుఁ డద్దానిపై కెక్కి, రాము డాసి వ్రాలిఁ ప్రణతి సేసె.

→ శ్రీరామభరతసమాగమము. ←

ఉ. క్రన్నన రామచంద్రుఁడునుఁ గైకయిపుత్రకు లేవ నెత్తి యె
 న్నెన్నిదినాలతో కనినఁ మెంతయుగాదిలితమ్ము నంకమం
 దు న్నెఱిప్రీతి నిల్పి కనుఁవోయి ముదశ్రులు రాలఁ గొఁగిటన్
 మన్ననఁ గ్రుచ్చి తండ్రి! సుఖఁమా యని సాదరవాక్కు లాడినన్. ౨౯౦౭

చం. ముదమున లక్ష్మణుం గదిసిఁ మ్రొక్కెడునాతనిఁ గొఁగిలించి యా
 పదపడి ప్రీతితోడ నభివాదనమున్ ఘటించి నీతకున్
 విదితముగాఁగ సావ్యభిక్షపిఁవీరుని భానుసుతున్ విధాతృజున్
 భిదురధరాత్మజాతభవుఁ బ్రేముడిఁ గొఁగిటఁ జేర్చి వెండియున్. ౨౯౦౮

తే. మైందు ద్వివిదు గంధఁమాదను వాహినీ,నాథు శరభుఁ బనసుఁ నలగవాక్షు
 లను సుషేణు నెనరుఁనను గొఁగిలించిన,నంద టిప్టరూపుఁ లగుటఁ జేసి. ౨౯౦౯

కం. మానవరూపంబులతో, మానవపతిఁ గుశల మడుగఁ మదిఁ బొంగుచు నా
 సూన్యతరతుఁ డినజుని డెం,దానం గదియించి యనియెఁ నవ్యప్రీతిన్. ౨౯౧౦

కం. పావనసౌహృదమున ను,గ్రీవా! మిత్రుండు గల్లుఁ గీ డరిగులు తోఁ
 గావున మానలుపురిలో, నీ వైదవసోదరుఁడవుఁ నిర్మలచరితా! ౨౯౧౧

కం. అని యవల విభీషణునిన్, సనయంబుగఁ గొఁగిలించిఁ సాంతోష్వక్తుల నో
 యనఘా! నీతోడ్పాటున, ననుపమదుష్కరము సాధ్యఁ మయ్యెన్ మాకున్.

తే. అంత శత్రుఘ్నుఁడును రాముఁనంఘ్రులందు, వ్రాలి లక్ష్మణునకు మ్రొక్కిభక్తి నీత
 పాదకంజాతముల కభివాదనంబు, సలిపి నిలిచిన శ్రీరామచంద్రుఁ డంత.

¹ లక్ష్మణునికిం బెను వయస్సున భరతుఁడు పెద్దవాఁడు. పుష్పమునందు భరతుఁడు, ఆశ్లేషముందు
 లక్ష్మణుఁడు జనించిరి.

తే. వనట పెంపున నవసినజననిఁ జేరి, పాదముల సాఁగిలంబడి, పట్టుకొనుచు

నంబ! విన నైతి నీనుడి, నల్లనాఁడు, నన్ను త్నమియింపు మనుచుఁ బ్రసన్నఁ జేసి
కం. మొక్కె నుమిత్ర యశస్వినీ, కక్కె కకుఁ దక్కుగల్గు, నంబల కెరఁగెన్

మక్కువఁ బురోహితుం డగు, నక్కంజజనిభవసింహుఁ నంఘ్రుల వ్రాలెన్. ౨౯౧౭
తే. స్వాగతము నీకు శ్రీరామభద్రదేవ, సేమమా నీకు మాతండ్రి, రామచంద్ర!

సౌఖ్యమా దీర్ఘబాహు కౌసల్యనంద, నా! యటంచును బౌరజనంబు లెల్ల.

కం. అంజలి ఘటించి పలుకన్, రంజలి కైమోడ్పులెల్ల, రమణీయము తౌ

కంజంబుల మొగ్గ లనం, గంజహితకులుండు గాంచెఁ గడురాగమునన్. ౨౯౧౮

ఉ. అంతట రాముపావలు స్వయంబుగఁ గైకొని కైకపట్టి భూ

కాంతునిపాదపద్మముల, గాటపురక్తిని బూన్చి నిల్చి స

త్సావ్ంతండు కేలు మోడిచి నృపా! భవదీయము రాజ్య మెల్ల; నే

నింతకుఁ గాచి యుండి యిదె, యిప్పుడు త్రవ్వుట నీ కొసంగితిన్.¹ ౨౯౨౦

కం. రాజగ నిన్ను నయోధ్యను, నోజమెయిం జూచుపుణ్య, ముదయించుటచే

నాజన్తం బీడేతెను, రాజవరా! నేడ నేను, రస ధన్యుండన్. ౨౯౨౧

కం. కనుమీ కోశాగారము, ధనములు పట్టనము బలము, త్వత్తేజమునన్

జననర! దశగుణ మయ్యెను², గొనుమీ సకలంబు నీవు, గుణనుత యనుడున్.

తే. భ్రాతృవత్సలుఁ డైనయాభరతుఁ జూచి, తమ్ముఁ డన నిట్టివాఁ డయి తనర నలదె
యనుచు నానందబాష్పంబు, లగచరాళి, యవ్వీభీషణుఁడును నించె, నంత విభుఁడు

→ శ్రీరాముఁడు భరతునాశ్రమంబునకుఁ బోవుట. ←

కం. పరమానందంబున నా, భరతుని సంకమునఁ జేర్చి, పయనించెను సో

దరునాశ్రమభూమికిఁ దత్సరయానమునోడ సైన్యశోభితుఁ డగుచున్. ౨౯౨౪

కం. నందిగ్రామంబున డిగి, యందఱతోఁ బుష్పకంబు, నవని నిలిచి యా

బృందారకయానంబున, కుం దా సెల విచ్చె ధనదుఁ గొలువం జనఁగన్.³ ౨౯౨౫

చం. అదియును రామునాజ్ఞ నుదఁగాశఁ జనెన్ భజియించె శ్రీదునిన్;

ముదమున రాముఁడున్ విబుధముఖ్యుఁడు జీవునిఁ గొల్చుమాడ్కి న

వ్వదితపురోహితాంఘ్రులను, వే స్పృశియింపఁగ నిద్దఱుం బృథ

క్కుదమలపీఠికాస్థలుల, సమృతి నొక్కటఁ గూరు చుండినన్. ౨౯౨౬

→ భరతుండు రాజ్యంబు శ్రీరామునకు నప్పగించుట. ←

చం. శిరమున నంజలిం గదియఁ, జేరిచి కైకయిముద్దుఁబట్టి శ్రీ

భరతుఁడు సత్సవిక్రముని, భ్రాతను జ్యేష్ఠుని రామభద్రునిన్

¹ ఇట్లులే భక్తుఁడును దన దేహములోనుగఁ దనది యనుకొను చలనాచేతనాత్మకమైన సర్వస్వము భగవంతునిదే. ఆయన మనకుఁ దరణోపాయసాధనముగ నిచ్చియున్నాఁడు. మనది పరతంత్రకర్తృత్వమే యని తలంచి యిల్లడ సొమ్మంచుకొన్నవాఁడు సొత్తుస్వామికి సొత్తును జేర్చినట్లు భగవంతునకు సమర్పించి భారము తొలగించుకొనును. ² దీనివలన భరతరాజ్యమును లోకోక్తి నిరాకరమని యేర్పడుచున్నది. ³ విమానము నడపువానికని యర్థము.

వరమతిఁ బల్కు నాజననిఁవాక్యముఁ బాలన సేసి రాజ్యముం
 సిరి విడి గౌరవించితివి ధీశ్రీకరసద్గుణ! యామె, నావలన్ ౨౯౨౭
 కం. ఇచ్చితివి రాజ్యమెల్లను, సచ్చరితా! నీవు నావశంబున మును నీ
 విచ్చినయది యట్టుల నే, నిచ్చెద గ్రహియింపవయ్య ధీ యిప్పుడు మరలన్.
 తే. బలిమి నొంటిగ నెంతైనఁబరువు మోయు, పోతరించిన పెద్దయాఁబోతుబరువు
 లేఁగలు భరింపఁజాలనిఁలీల నేను, నురుభరంబును మోయంగ ధీ నుత్సహింప.
 ఉ. భీమజలాతివేగమున ధీన్నము ధిన్నము నైన సేతువున్
 రామ! మహాప్రయత్నమున ధీ రక్ష యొనర్చినఁగాని నిల్విన
 ట్టిమహి ధీద్రరాజ్యము నఁహీనతరావరణంబుచేతఁ గా
 కేమెయి నిల్పశక్య మగుఁదే తలపోయుము మానవేశ్వరా! ౨౯౩౦

ఆ. వాయనంబు హంసఁవలెఁ బోవఁ జాలునే?
 ఖరమునకును హయముఁగతియుఁ గలదె?
 యట్లు నీదుమార్గ ధీ మనుసరింపఁగను నా
 యట్టివాఁడు నేర్చుఁదా? మహాత్త! ౨౯౩౧
 నీ. ఒకఁడు ఫలాకాంక్ష ధీ నొక్కపృథ్వుంబును, నంతర్ని వేశనఁమందుఁ బెంప
 నదియును బెరిఁగి దుఁరారోహ మై మహాస్కంధంబు శాఖలు ధీ చాలఁ గలిగి
 చక్కఁగాఁ బూచియు ధీ నొక్కఫలంబును, నొసఁగ దేనియుఁ జెట్టుఁనుంచినతఁడు
 వ్యర్థయత్నం డగు ధీ నట్ల నీవును మను, జేంద్ర! యీభక్తుల ధీ భృత్యజనుల
 ఆ. హితులఁ బ్రోచుపొంటె ధీ నిల నేల వేని యీ, యుపమ నీకె చెల్లు ధీ నురుగుణాధ్య!
 చెట్టు నింట నాటిఁనట్టివాఁ డగుఁ జమ్మి, నీదుజనకుఁ డింత ధీ నిజము దేవ!
 తే. మట్టమధ్యాహ్నమున దీప్తిఁమంతుఁ డైన, ఖరకరునిసూర్యుఁ గన్గొనుఁకరణినిపుడు
 నిన్నుఁబట్టాభిషిక్తుఁ డై ధీ చెన్నుమీఱు, వానిఁ గాంచె దరయ్య! భూప్రజలు రామ! ౨౯౩౨
 కం. అంచితతూర్వధ్వనులను, గాంచీనూపురకలాపఁఘల్ఘల్ శింజా
 సంచయముల నిక మెలఁకువ, గాంచం దగు నీకు మధురఁగానధ్వనులన్.
 కం. ఎందఁక వెలయు వసుమతి, యెందఁక ఖగోళ ముండు ధీ నెసఁగుచుఁ దిర మై
 యందఁక నీవు ప్రభుతం, బొంది జగంబెల్లఁ గావఁ ధీ బూనుము నెమ్మిన్. ౨౯౩౩
 కం. అనుభరతునివచనంబుల, విని శాత్రవహరుఁడు రామఁవిభుఁడును వల్లే
 యన భరతుఁడు తనపీఠంబునకుం జని కూరుచుండెఁ ధీ బొంగుచు మదిలోన్.

→ శ్రీరామాదులు జడలు విడుచుట. ←

నీ. అంత శత్రుస్మునిఁయానతి నుఖకరుల్, శత్రువర్ధనకళాచణులు^౧ వచ్చి
 కాకుత్స్థునకు తురఁకర్థంబుఁ దీర్చిన, భరతుండు దొలుత నఁవ్వల సుమిత్ర
 పట్టి సుగ్రీవుండు ధీ పదపడి రాక్షస, నాయకుం డోలి స్నానంబు సేయ
 జడలు చి క్కెడలించి ధీ స్నాతుఁడె చిత్రమా, ల్యానులేపముల మహారసనన

^౧ ఇదివఱకు సౌశిల్యసౌలభ్యవాత్సల్య కారుణికత్వపరమోదారత్వ మధురభావములు ప్రకటించితివి.
 ఇక నీశ్వరత్వము ప్రకటింపుమని భావము. ^౨ క్షత్రియులకు మీసముల కత్తిరింపేగాని శిరఃక్షరము లేదు.

తే. ములను గైసేసి కొని శ్రీలఁ డెలఁగు చుండు

రామునకును ద్రిలోకాభిరామునకును

లలితలక్ష్మీకుఁ డైన శ్రీలక్ష్మణునకుఁ

దొడిగె మణిభూషణములు శత్రుఘ్నుఁ డెలమి.

౨౯౩౭

కం. కైసేసి రంత నీతకు, భానురగతి దశరథేశుఁ పత్నులు కడునం

తోనంబునఁ దామే నా, నాసురుచిరలీల లెసఁగఁ నవ్యతరముగన్.

౨౯౩౮

కం. సుతలాలస కౌసల్యా, సతి ముదమున యత్నముననుఁ సకలవనచరీ

తతులకు సింగారించెను, హితగతి భూషావళుల ననేకవిధములన్.

౨౯౩౯

←→ శ్రీరామాదు లయోధ్యకుఁ బ్రయాణ మగుట. ←→

సీ. అంత శత్రుఘ్నువాక్యమున సుమంత్రుండు, సర్వాంకశోభనఁ సహిత మగుచు

నర్కమండలనిభం ఁ బయి దివ్య మగు తేరి, సజ్జీకృతముఁ జేసిఁ సరగఁ దేర

నాజానుబాహు కంఠజాయతలోచనుఁ, డిద్ధవిక్రముఁ డందుఁ నెక్కి తరలె

స్నాతు లై కుండలోఁ పేతు లై దివ్యసం, కాశవస్త్రంబులఁ గ్రాలి చనిరి

ఆ. యమరనాథ తేజఁ లైనసుగ్రీవుండు, మారుతాత్మజుండుఁ మహిమ వెలయ

రామురథము వెంటఁ రమణీయభూషణ, వారదివ్యతాళపత్రధరలు

౨౯౪౦

కం. వానరసతులంద టయో, ధ్యానగరముఁ జూచుతమినిఁ గరలిరి జనక

త్వానేతృతనయతో డెం, దానక మురియుచు నితాంతఁ సవ్యోత్సుక లై.

౨౯౪౧

సీ. మున్ను మున్న యయోధ్యఁ పురి కేగి దశరథు, మంత్రు లశోక సుమంత్ర విజయు

లనువారలు పురోధఁ సునిఁ గూడి యోజింప, రామాభిచ్ఛద్ధికిఁ బ్రజలవృద్ధి

కమ్మంతు లిట్లనిఁ రయ్య జయార్హుఁ డౌ, నామహాభావునిఁ రామచంద్రు

మంగళపూర్వకఁ మహితాభిషేకార్థ, మెల్లను దీర్పుడిఁ యిప్పు డనుచుఁ

తే. జెప్పి శ్రీరామచంద్రు దర్శించుపొంఁటె, బురము వెలువడి వచ్చి రాభూనుతుండు

హరితసైంధవయుతరథఁ మందు నింద్రు, చెన్నుదోపఁగ న్యందనాసీనుఁ డగుచు.

కం. తుఱఁగలి గొను సమ్మదమున, మెఱవడి చనె మేనిరుచులుఁ మీటి ప్రజలకుక

మిఱుమిట్లు గొలుపఁ బురమునఁ, బఱ పగునగరంబురాచఁ బాటల వెంటన్.

సీ. పగ్గముల్ చేబూనిఁ భరతుండు నొగ నుండి, సారథ్య మొనరించెఁ సమ్మదమునఁ

బరమాతవస్త్రంబుఁ బట్టె శత్రుఘ్నుండు, సౌమిత్రి రాముశీర్షంబుపైన

వ్యజనంబు వీచుచుఁ నన్యహస్తంబున, వెలిచామరముఁ బూనిఁ నిలిచి యుండె¹

బృథుకీర్తి యొనవిభీషణుండు మఱొండు, చంద్రసన్నిభ మూనెఁ జామరంబు

ఆ. నింగి పిక్కటిల్లఁ నిలిచినవేల్పుల, మునుల మధురనుతులుఁ వినఁగ నయ్యె

శైలనిభము గజముఁ శత్రుంజయంబును, నిసతనూజుఁ డెక్కి యెలమి వచ్చె.

¹అహంసర్వం కరిష్యామి యని చెప్పినవాడు గావున లక్ష్మణుండు రెండుచేతుల రెంటిని ధరించెను.

కం.మానుషవిగ్రహధరు లై, నానాభూషలు ధరించి • నగచరవర్యుల్

మానుగ నొకతోమ్మిదివే, లేనుంగులమీఁదఁ జనిరిఁహృదయము లలరన్. ౨౯౪౫

కం.దుందుభులపేరుటులివులు, దందడి శంఖములమ్రోత • తతఘనరవముల్

దొందడిగాఁ బురుషోత్తముఁ, డందంబుగఁ జనియెఁ గనుచు • హర్ష్యశ్రేణుల్.

చం.అతిరథుఁ డైనవాని నిజఁహరిశరీరవిరాజమానునిన్

క్షీతిజనకోటిసంవృతుని • శ్రీరఘురామునిఁ గాంచి మంత్రు లం

చితగతిఁ జేరి దీవనలఁ • జిత్త మిగుర్పఁగఁజేయ నాతఁ డా

హితసచివాళులం దనిపె • నెంతయు గారవ మారువాక్కులన్.

౨౯౪౭

ఉ. వారును దమ్ములం గలసి • వచ్చిరి వెంబడి; నిట్లమాత్యులుం

బారులు ధారణీసురులు • ప్రాభవ మొప్పుతనున్ భజింప నీ

తారమణుండు నిస్తులనిఁతాంతరుచిన్ వెలుఁగొందెఁ దారకా

వారముతోడఁ బొల్చుహిమఁభానునకుఁ సరియూడుబోడు నై.

౨౯౪౮

సీ. మంగళవాద్యముల్ • రంగుగ మొరయంగఁ, దాళహస్తులు జాణఁతనము దెలుప

స్వస్తికపాణులు • సామర్థ్యమును జూప, గీతముల్ కొందఱు • కెరలి పాడ

వాద్యంబు లన్నియు • హృద్యంబు లై మ్రోగ, నడబోదులెల్లరుఁగడిమిమెఱయఁ

బచ్చనియక్షతల్ • పట్టి బ్రాహ్మణులును, గన్నెలు గోవులు • మున్ను చనఁగ

ఆ. సచివతతికి రామఁచంద్రుండు వచియించె, నినజతోడిచెల్లి • యనిలతనయు

మహిమ మగచరాళి • మహితకృత్యమ్ము విభీషణాగమంబు • విశదఫణితి. ౨౯౪౯

శా.త్వౌకాంతోక్తుల నెల్లలోకు లధికాఁశ్చర్యాబ్ధి నిర్మగు లై

యాకర్ణింపఁగఁ దెల్పి చొచ్చెను నయోధ్యన్ హృష్టపుష్టప్రజా

నీకోపేతను గేతుమండితగృహఁస్వీతన్ రఘూత్తంసుఁ డై

త్వౌకాభీష్టముఁ దండ్రిమందిరము వేఁడ్కం జొచ్చె నుల్లాసి యై.

౨౯౫౦

కం.తల్లులకు మువ్వరకు వే, సల్లలితవిధంబు దోచ • సాగిలి మ్రొక్కెన్

మొల్లముగ సర్థహితమధుఁగోల్లసితోక్తులను భరతు • నొయ్యనఁ బలికెన్. ౨౯౫౧

కం.నాయుత్తమభవనంబు మ,హాయతము నశోకవనిక • మతులితముక్తా

స్థాయదైవదూర్యచయ,శ్రీయుత మట దింపుమా హరి ప్రభు ననినన్. ౨౯౫౨

శా.కేలుం గేలుఁ గదించి తోడ్కొనుచు నుగ్రీవున్ వెసంబోయి ను

శ్రీలాలిత్యమనోజ్ఞశాల విడియింఁచెం దైలదీపంబులున్

లీలామంచము లాసనంబులును గేళీతల్పముల్ లోనుగాఁ

జాలన్ లక్ష్మణుతమ్మునాజ్ఞ నిడి రాసద్దంబునన్ సేవకుల్.

౨౯౫౩

తే. రాముతమ్ముండు కపిరాజఁతో మహాత్మ, రాముపట్టాభిషేకంబు • రమణఁ జలుపఁ

బుణ్యతీర్థజలంబులు పోయితేర, దూతలకు నాజ్ఞ సేయుమీ • తూర్ణ మనిన.

ఉ. నూరతనూభవుండు కపిశూరుల నల్వరఁ జూచి నాల్గుబం
గారపుబిందె లిచ్చి యివి ధైర్యమునఁ బ్రవేశించి నాల్గుబం
వారిధినీరముల్ గొని ప్రభాతములోపల రండు పొండు నిం
డారుజవాన ను మైదురు ధాదటఁ జూడుడు వచ్చి యియ్యెడన్. ౨౯౫౫

చం. అనవుడు వారణోపమవఁ నాటవరుల్ దివి కుద్గమించి య
వ్వినతతనూజఁబోలి కడు వేగమునం జని రయ్యెడన్ మరు
త్తనయుడు వేగదర్శియు విధాతృజుడు ఋషభుండు దివ్యతీ
ర్థనిచయపూర్ణకుంభములఁ గ్రన్నన తెచ్చిరి మూర్తమంతలోన్. ౨౯౫౬

ఆ. ఐదునూర్లనదులఁ దుండుండి పుణ్యతీర్థములు కనక కలశఁ రాజఁ దెచ్చి
వరుస నిల్పినారు వానరుల్ కొందఱు, మందిరంబు నిండఁ మంజులముగ.

కం. లలితమణీమయభూషిత, కలశంబును గొంచుఁ దూర్పుఁ కడలికిఁ జని త
జ్జలములు బలసంపన్నుడు, చెలువుగఁ గొని వచ్చె వెనఁ నుపేణుడు భక్తిన్.

కం. వే రొక ఋషభుడు దక్షిణ, వారాళికిఁ బోయి కడుజనంబునఁ దెచ్చెన్
నీరము లోహితచందన, భూరుహశాఖాపినద్ధపురురుక్తఘటిన్. ౨౯౫౭

కం. పడమటిమొగ మై గవయుడు, కడలికిఁ జని రుచిరరత్నకలశంబునఁ ద
జ్జతీర్థము మారుతగతిఁ గడిమిం గొని తెచ్చె నల్పకాలములోనన్. ౨౯౬౦

కం. ఉత్తమగుణసహితుండును, సత్తముఁ డగునలుడు పవనశకునేశ్వర వే
గాత్తుం డై కొనివచ్చెను, నుత్తరపుంజలధిజల మనుత్తమమతితోన్. ౨౯౬౧

తే. వానరోత్తము లిటుగొని వచ్చినట్టి, తోయములనెల్లఁ గాంచి శత్రుఘ్నుఁ డలరి
సచివమిత్రపురోహితజనుల కెల్ల, నధిపు నభిషేక మొనరింపుఁ డనుచుఁ దెలిపె.

→ శ్రీరామపట్టాభిషేకమహోత్సవఘట్టము. ←

కం. అంతట వృద్ధు వసిష్ఠుడు, శాంతుడు భూసురవరేణ్యచయయుతుడు మణి
కాంత మగుపీఠి సీతా, కాంతునిఁ గూర్చుండఁ బెట్టి ధ్యానుతతోడన్. ౨౯౬౩

సీ. అవల వసిష్ఠ కాత్యాయనజాబాలి, కాశ్యపవిజయులు గౌతముండు
వామదేవసుయజ్ఞ వర్యులు వసువులు, శక్రుని నభిషిక్తుఁ జలుపుభంగిఁ
గమ్మనివలపులఁ ఘమ్మనునిర్మల, జలముల నభిషిక్తుఁ జలిపి రంత
ఋత్విగ్ధరామరఁబృథ్వీకన్యామంత్రి, యోధులతో నర్యయాధయుక్తి

ఆ. దివ్య మామసశాపధీరసంబులచేత, దివిని మూఁగియున్న దేవతతుల
తో దిశాధిపతిచతుష్కంబుతో నభిషేకకార్యమెల్లఁ జేయఁ బిదప. ౨౯౬౪

సీ. ¹[బ్రహ్మనిర్మితమయి బహురత్నశోభిత, మై దీప్తతేజఁ డై యలరు మనువు
మున్నభిషిక్తు డై చెన్నుమీఠిన వేశఁ దాల్చినయది యయి తరతరంబు

త ద్వంశ్యులెల్లరుఁ ♦ దప్పక యభిషేకమునఁ దాల్చునది యయి ♦ తనరుదాని
 సకలమహాజన ♦ సంశోభితంబయి, కాంచన క్లృప్తంబు ♦ కమ్రతరము
 తే. బహు విధామూల్య మణిగణఁభాసమాన, మైన సభయందు దేదీప్తమానరత్న
 వీరమున శాస్త్రుచోదితవిధిని నిల్పి, నర్చితముజేసి పదపడిహార్ష మార ౨౯౬౫
 కం శ్రుతిమంతమైన ఋత్వి, క్తతిఁ గూడి వసిష్ఠ మాని ♦ కనునీయపరి
 మ్మృతి తోడ రామవిభున, న్ముతిఁ దాల్చుఁగఁజేసెఁ జెలఁగ ♦ మంగళరవముల్]
 నీ. శత్రుఘ్నుఁ డన్నకు ♦ శస్త్రమంగళకర, పాండురచ్ఛత్రంబుఁ ♦ బట్టె భక్తి
 వెల్లనిచామర ♦ వినరె సుగ్రీవుఁడు, వే తొండుసంపూర్ణ ♦ విధునిభంబుఁ
 బట్టెను రాక్షసప్రభువు విభీషణుం, డమరేంద్ర చోదితుం ♦ డగుచుఁ బవనుఁ
 డర్పించె శతకమఁలాంచితం బయి ధగ, ధగిత తేజం బయి ♦ తనరు కనక
 ఆ. మాలికయును సకలఁమణిసమాయుక్తంబు, దివ్యరత్నతరలఁదీప్యమాన
 మాక్తికప్రకాండఁమంజులహారంబుఁ, గొంచువచ్చి యిచ్చేఁ ♦ గొమరుమిగుల.
 కం. పాడిరి గంధర్వులు దివి, నాడిరి సంతోషగరిమ ♦ నచ్చర వెలఁదుల్
 గూడిరి గుములై సిద్ధులు, వీడిరి వెఱి తదభిషేకవిధిఁ గని మానుల్. ౨౯౬౮
 కం. ఇల నిండెఁ బైరువచ్చులు, ఫలములు నిండారె సకలఁపాదపతతులక
 వలపులు నిండెను సుమముల, మలయుచుఁ బట్టాభిషేకఁమహామున నెందున్.
 చం. తవిలినప్రీతి రాఘవుఁ డుదారత వాజుల నూలువేలు గో
 నివహము లక్ష కోడియల ♦ నిస్తులవీర్యము లొక్కనూలు భూ
 దివిజుల కిచ్చి వెండియును ♦ దేవనిభుండు మహార్హవస్త్రముల్
 వివిధవిభూషణంబులును ♦ లీలగ ముప్పదికోట్లనిష్కముల్. ౨౯౭౦
 కం. దానంబుఁ చేసి భాస్కర, భానుద్యుతిదివ్యరత్నఁపరిఖచితం బై
 జా నగుకాంచనమాలిక, భానుజనకు నిచ్చె రామభద్రుఁడు ప్రీతిన్. ౨౯౭౧
 కం. హీరమణిభూషితమ్ము వి, దూరజమణిచిత్రితంబు ♦ తోరపుఁగాంతిక్
 దీ రగునంగదముల నీ, తారమణుం డంగదునకు ♦ దయతో నిచ్చెన్. ౨౯౭౨
 చం. అమలమణిప్రవేకనిచఁయాన్విత మై పరిపూర్ణచంద్రమ
 న్నమవిమలప్రభంబు నయి ♦ చారుతరంబు ననుత్తమంబు నై
 కొమ రగునాణిముతైములఁ ♦ గూడినమేలిసరంబు నిచ్చె న
 త్యమితసురక్తిభూమితనఁయామణికిఁ జన కేంద్రకన్యకున్. ౨౯౭౩

→ శ్రీసీతాదేవి హనుమంతు బహూకరించుట. ←

కం. నిర్మలసుదుకూలంబులు, భర్తమయాభరణములును ♦ బలిఁ జూచుచుఁ దా
 నర్థిలి జానకి కరువలి, కూర్చినిసుంగునకు నిచ్చె ♦ గుణమణినిధికిన్. ౨౯౭౪
 ఉ. ఇచ్చియుఁ దుష్టిలేక జనఁకేశ్వరనందిని యాత్మకంధరక్
 ముచ్చట గూర్చుచుఁ మెఱుఁగుపురజము లీనుచు నున్నహారముక్

హెచ్చినప్రీతిఁ జేకొని హఃశీర్షరపాశులనెల్లఁ జూచుచున్
మచ్చిక ప్రాణనాథుముఖఁమండలముం గనె మాటిమాటికిన్.

౨౯౭౫

ఉ. రాణ నెసంగుహారముఁ గఁరంబునఁ దాలించి తన్నుఁ జూచుపూఁ
బోణితలం పెరింగి రఘుఁపుంగవుఁ డిట్లను హార మి మ్మళి
వేణిరొ! నీకు మెచ్చుగొలిపెన్ గుణపాళి నెనం డెనండు క
ళ్యాణి! నుధీపరాక్రమబలంబుల నెప్పుడుఁ బొల్పు వానికిన్.

౨౯౭౬

కం. అనఁ గునలయలోచన యది, యనిలాత్తజనకు నొసంగెఁ ఁ హారముఁ దాల్పన్
హనుమయు శశికరధవళం, బును సితఘనయుతము శైలఁమునుబోలె రహిన్.

ఆ. పిదప మైందునకును ఁ ద్వివిదనీలురకును, వారు వారు ప్రీతి ఁ వలచినట్టి
వరమహార్హ వస్తుఁవర్గంబు లన్నియు, వేటు వేటి రామఁవిభుఁ డొసంగె. ౨౯౭౮

ఆ. ప్లవగవృద్ధులకును ఁ వానరనాథుల, కెల్ల యోగ్యముగను ఁ హితవిధముగ
గౌరవించి వస్త్రఁకనకభూషణముల, నిచ్చి వారికెల్లఁ ఁ దృప్తిఁగూర్చె. ౨౯౭౯

ఉ. ఈవిధి రాక్షసప్లవగఁబుక్షవిభుల్ హనుమంతుఁ డెల్లఁ గీ
శావళి యర్హభంగి సముదారగతిన్ మణిభూషణాదిపూ
జావివిధప్రకామములు ఁ సంతసమారఁగఁ బొంది భూమిక
న్యావిభుచే ననుజ్ఞఁ గొని ఁ స్వావనిఁ జేరఁగఁ బోయి రందఱున్. ౨౯౮౦

కం. వానరసత్తములున్ నీ, తానాధున కెరఁగి తన్నతంబునఁ గిష్కిం
ధానగరికిఁ జని రట్టుల, భానుజుఁడుం జనియె భూమిపతి యనుమతిచేన్.¹ ౨౯౮౧

చం. కులధనమున్² గ్రహించి రఘుఁకుంజరుచేత ననుజ్ఞఁ గాంచి స
ల్లలితగతిన్ విభీషణుఁడు ఁ లంకకుఁ బోవ మహాయశుండు ని
ర్దళితవిరోధిపర్లుఁడు వదాన్యశిరోమణి రాఘవుండు దా
నిల సకలంబు నేలఁ బరిహృష్టుఁడు తుష్టుఁడు నై నయంబునన్. ౨౯౮౨

నీ. ధర్మవత్సలుఁ డైన ఁ ధరణిజానాథుండు, సౌమిత్రికిట్లనుఁ ఁ జనవు దోచ
ధర్మజ్ఞ! పూర్వభూధవపాలితం బగు, నీధరారాజ్యంబు ఁ నీవు బలిమి
నాతో సమంబుగా ఁ నర్తిలిఁ బాలింపు, మిది కులాగత మయి ఁ యిట్లు వచ్చె
యావరాజ్యభరంబు ఁ నీవు దాల్పు మటంచు, నెన్నెన్నివిధముల ఁ నెంత చెప్ప
తే. మేకొనం డయ్యె దాని సౌమిత్రి;³ భరతు
యావరాజ్యంబునన్ నిల్పి ఁ యశ్వమేధ
పౌండరీకంబులును మఱి ఁ వాజపేయ
మాది సవతతు లొనరించె ఁ నవనివిభుఁడు. ౨౯౮౩

¹ ఇది యుత్తరకథ సూచించుటేకాని గ్రంథసమాప్తిగఁ జెప్పినది కాదు. తరువాతి సర్గకథను బూర్వ సర్గాంత
మునఁ బెక్కుచోట్ల సూచించినట్లే యిదియ. ఇట్టి సంగ్రహవాక్యములు వ్యాసవాక్యములకుమందు కావ్య
ముల మధ్యంబునను గాననగు. చూడుఁడు. ౨౯౫౬-౨౯౬౦ వఱకుఁ బద్యములు. ² కులధనము ఇత్యోక్తు
వరోశజాల కులధనమును శ్రీరంగనాథమూర్తిని పురాణాంతరములఁ గలదు. ³ కైంకర్యవిఘ్నకారి గనుక.

సీ. ఆజానులంబబాహుగళుం డతులిత, విక్రమవంతుండు ♦ వినుతగుణుడు
 దృఢమహాస్కంధుండు ♦ దివ్య తేజస్కుండు, లక్ష్మణానుచరుండు ♦ లలితగతిని
 నుత్తమరాజ్యంబు ♦ నొంది ధర్మాత్ముడై, పదివేలయేండ్లు భూపాలనంబు
 సలిపి యనుత్తమస్సైంధవంబుల వీడి, భూరిదక్షిణలతో ♦ బుణ్యవిధిని
 తే. జేసి నూటశ్వమేధముల్ ♦ వాసి చెలఁగ, జ్ఞాతిబాంధవహితనుహృత్సహితుడగుచు
 బహువిధంబుల నధ్వరావళులు సలిపె, భువనవినుతుండు శ్రీరామభూవరుండు.
 కం. ఆధులు పొసఁగవు జను లహి, బాధలచేఁ గుండ రబ్జపత్రేక్షణలున్
 వైధవ్యదుఃఖ మెఱుంగరు¹, వ్యాధులు లే వెందు రామపాలనమందున్. ౨౯౮౫
 తే. దొంగ లనుపేరు జగతి విసంగ రాదు, కలుగద యనర్థమొకఁ డైన ♦ త్కౌజనులకుఁ
 బిన్నలకుఁ బ్రేతకార్యముల్ ♦ పెద్ద లెందుఁ, జలుప రుద్దని శ్రీరామచంద్రుడేల.
 ఉ. రామునిఁ జింత సేయుచు నిరంతరమున్ సకలంబు ధర్మధీ
 ధామమునై ప్రమోదకలితంబుగ నయ్యె, బరస్పరం బహిం
 సామతిఁ గూడి యుండిరి ప్రజల్ బహుపుత్రకులై యరోగులై
 త్కేమముదంబు లుబ్బఁగ వసించిరి తత్పురి నేండ్లుపూండ్లుగన్. ౨౯౮౬
 కం. రాముఁడు రాముఁడు రాముఁడు, రాముఁ డటం చతనికథలు ♦ ప్రజ వర్ణింపన్
 రామమయ మయ్యె భువనము, రాముండు సమస్తధరణిరాజ్యం బేలన్. ౨౯౮౭
 సీ. నిత్యపుష్పంబు లై ♦ నిత్యఫలంబు లై, శాఖోపశాఖ లై ♦ శాఖు లమరె
 గఱపుల వెఱ పాయఁ ♦ గాలంబు దప్పక, రమణ వర్షించె బర్జన్యుఁ డప్పు
 డంద మై భూప్రజానంద మై మంద మై, మలయమారుత మెప్పు ♦ మలయు చుండె
 బ్రాహ్మణక్షత్రియుల్ ♦ వైశ్యులు శూద్రులు, లోభదూరగు లయి ♦ శోభ దాల్చి
 ఆ. వారివారినియతఃపరనంబునఁ దృప్తిఁగనుచు వారివారికర్కవిధుల
 ధర్మనిరతు లగుచుఁ ♦ దతశుభచిహ్నులై, నఱలి రవని రామపాలనమున.
 కం. పదివేలవత్సరంబులుఁ, బదినూజ్జేడులును దనదుభ్రాతలతో స
 మ్మదమున శ్రీమంతుఁడు భూవిదితుఁడు శ్రీరామవిభుఁడు ♦ విశ్వం బేలెన్. ౨౯౯౦

→ ఫలశ్రుతి ←

సీ. ఆదికావ్యం బిది ♦ యార్ద్రంబు పూర్వంబు², వాల్మీకి రచియించి ♦ ప్రకటపఱచె
 ధన్య మాయుష్యంబు ♦ తతయశోజనకంబు, భూవరులకు విజయావహంబు
 దీనిని బరియింపఁ ♦ దీఱుఁ బాపంబులు, పుత్రకాములకును ♦ బుత్రఫలము
 ధనకాములకుఁ జాలధనములు లభియించు, రామాభిషేచనక్రమము విన్న
 ఆ. రాజు గెలిచి వైరిరాజుల వసుమతీ, పాలనంబు సేయుఁ ♦ బ్రాభవమునఁ
 బ్రజలు వినిర యేని ♦ రామాయణము రాము, విజయ మాయు వధికవృద్ధి గూరు.
 కం. రామునిచేఁ గౌసల్యయు, సౌమిత్రులచే నుమిత్రనతి భరతునిచే
 శ్రీమతి కైకేయియువలె, శ్వామి లెసఁగుదురు చిరాయు ♦ లగుపుత్రులచేన్.

¹కౌసల్యదులకు వైధవ్యప్రాప్తి రామరాజ్యమునఁ గాదని యెఱుంగునది.
 యాశ్రమమున నుండఁగఁ జెప్పబడినది గనుకఁ బూర్వమనఁబడియె.

²ఇది సీత వాల్మీకి

మ. జితరోషుండును శ్రద్ధధానుఁ డగుచుం • జిత్తుంబు నేకాగ్రసం
గతముం జేయుచు వల్లికోద్యపుని సంతాప్యంబు సార్వంబు స
మ్మతి నెవ్వండు పఠించు వాఁడు తరియింపఁ గల్గు దుఃఖంబులన్
మతిలోఁ గల్గినకోర్కులుం బడయు రామశ్రీకటాక్షంబునన్. ౨౯౯౩

కం. ఈకాప్యంబును వినియెడి, లోకులయెడ నెల్ల వేల్పులున్ ముదపడెడున్
భీకరభూతగ్రహములు, వ్యాకులపడి పాటిపోవు • వారలయిండ్లన్. ౨౯౯౪

కం. నరపతి ధరణి జయించును, బరదేశియు నుఖము చెడక • పయనము సేయున్
దరుణి రజస్వల¹ వినినన్, వరగుణులతి బుత్రకులను • బడయఁగఁ జాలున్. ౨౯౯౫

ఆ. ఈపురాతనంబునితిహాసమును నరుం, డెవఁడు పూజ చేసి • యిచ్చ భక్తిఁ
బఠన మారఁ జేయు • వాఁడు పాపంబులఁ, జెదర నణఁచి దీర్ఘజీవి యగును.

కం. శిరమున నిత్యము మ్రొక్కుచు, ధరణీసురుచేత దీని • ధరణిపతి వినన్
సిరియును సుతలాభంబుం, బొరయును నిస్సంశయముగ • ముమ్మాటికినిన్.

ఉ. పాయనిరక్తిచే వినిన • భక్తిఁ బఠించిన యేని నెల్లరా
మాయణ మట్టివానిఁ గరుణార్ద్రకటాక్షముచేతఁ జూచు నా
రాయణుఁడుం బ్రభుండు హరి • యాదిమదేవుఁడు దీర్ఘబాహుఁడున్
మాయధినేత విష్ణుఁడు సంతాతనుఁ డౌటను రాముఁ డెప్పుడున్. ౨౯౯౬

సీ. ఈశుభ కాప్యంబు • నెలమి నాలించిన, ధనధాన్యవృద్ధి సంతానవృద్ధి
వరగుణోపేత తానరసిజనేత్రుల, సంగతి యుత్తమసౌఖ్యతతియు
నఖిలార్థసిద్ధి మహార్థసంసిద్ధియుఁ, బ్రాపించు నరులకు • భవ్యరీతి
నాయువుఁ గీర్తియు • నారోగ్య మొనగూర్చు, సౌభ్రాతృకరమును • సౌఖ్యకరము
తే. సాధుధిషణాకరంబు నోజస్కరంబు, నైన యీపుణ్యకాప్యంబు • నభ్యుదయముఁ
గోరి వినునట్టిసజ్జనుల్ • కొఱఁత లేక, నియమయుతు లయి వినవలె • నిశ్చలమతి.

మానిని. ఈరహి మించుమహత్త్వముఁ గల్గిన • యిట్టిపురాతనవృత్తమణిన్
మీరు పఠింపుఁడు సంశయ మూనక • నిండుమనంబున నమ్మి జనుల్
దూరము లై చను దోషము లన్నియుఁ • దోరపుభద్రము మీకు నగున్
వారక విష్ణుమహామహిమోన్నతి • వర్ధిలుతేం గడువర్ధిలుతన్. ౩౦౦౦

కం. రామాయణపఠనంబున, రామకథాశ్రవణమునను • రంజిలి దేవ
స్తోమంబు పితరు లెల్లరు, నా మోదము నొందువార • లనవరతంబున్. ౩౦౦౧

కం. వాసిగ ఋషివిరచిత మగు, నీసంహిత నెవఁడు రాముఁ నెడఁ గడుభక్తిన్
వ్రాసిన² వ్రాయించినస్వ, ర్వా సంబామానవునకు • వఱులు సతర్పణై. ౩౦౦౨

¹ ముట్టున్నానమైనతరువాత ౧౩ దినములవఱకు. ² ఈ వాక్యముచేతను, రామముద్రికయందును
రామబాణంబులమీదను రామనామమును చెక్కినట్లు చెప్పియుండుటచేతను లిపిలేఖనము పూర్వమున
లేదను వాదము నిరాధారము.

కం. అని యార్ష మాదికావ్యంబును నగురామాయణంబు † మును వల్లికసం
జనితుఁడు తపస్వి సంహిత, గను బల్కెను భూప్రజోపకారకబుద్ధిన్. 3003

→ యుద్ధకాండంతపద్యములు. ←

కం. నయనీకృతరవిచంద్రా! యయనీకృతసాగరేంద్ర † యవితసురేంద్రా
శయనీకృతభుజగేంద్రా, జయ జయ శ్రీరామ జనక † జాహ్నుద్ధామా. 300౪

ఉ. శ్రీకమనీయశీల! ఖల † శిక్షణలోల! దయాలవాల! నీ
రాకరగర్వభంజన! ధు † తాఘ! నిరంజన! భక్తరంజనా!
ప్రాకట కీర్తిధామ! యప † వర్గదనామ! హితైకకామ! ఖ్యా
తైకశిలావిహార! జన † కాత్తభవాహృదయాబ్జభాస్కరా! 3005

మంగళమహాశ్రీవృత్తము.

ధీర! రసఖాభ్రశుచి † దృష్టిగతపద్యనుత † దేవహితఘోరరణవృత్తా!
సూరకుల! దాశరథి † సూరిహితతాశరథి † శూర! వరధీ! విరథి! వైదే
హీరమణ! హీరమణి † హేమరమణీయ వర † హీరశయనా! వనధివాసా!
భూరమణవర్య! గుణ † పూతశుభచర్య! నత † భూమిరథ మంగళమహాశ్రీ. 300౬

— గ ద్య ము. —

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిం
దాయమాన మానసత్వ మహావైభవ వావిలి
కొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ సుబ్బరాయ
నామధేయ ప్రణీతం బైన శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకిరామా
యణ మనునిర్వచనమహాకావ్యంబునందు
యుద్ధ కాండము.

శ్రీ రా మా ర్ష ణ మ స్తు.

శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ.

శ్లో. నమోస్తు రామాయ సలక్షణాయ, నమోస్తు దేవ్యై జనకాత్మజాయై
నమోస్తు వాతాత్తభువే వరాయ, నమోస్తు వల్లిక భవాయ తస్మై.

శ్రీః

శ్రీసీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్సమేత శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మణా నమః.

శ్రీ శారదాయై నమః.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీమదాంధ్రవాత్సక్తి రామాయణము.

ఉత్తర కాండము.¹

శ! నతకస్తులభవ! సీ

తేశా! దేవాధినాథ ధృతధీరా! గౌ

రీశేష్యా! యమిరాట్చర

ణా! శివకర! యభవ! మండఃప్రప్రియక నమః².

←→ అగస్త్యాదిమహర్షులు శ్రీరామదర్శనార్థం లై వచ్చుట. ←→

- ఆ. ప్రబలరాక్షసులను ధండనంబునఁ ద్రుంచి, ప్రాప్త రాజ్యం డగుచు ధరామవిభుఁడు
వటలుచుండఁ జూడ ధ వచ్చిరి రాఘవు, స్తవమొనర్చుపొంటె ధ సకలమునులు. ౨
- తే. కౌశికుండు యవక్రీత ధ గార్గ్యకణ్వమునీవరులును మేధాతిథిపుత్రకుండు
గాలవుండునులోనుగాఁగలమహర్షి, వరులు తూరుపుదెసవారు ధ భవ్యమతులు. ౩
- కం. నముచియు స్వస్థాశ్రేయఁడు, బ్రముచియు ఘటసంభవుండు ధ భగవంతుండు
సుముఖుండు నత్రి విముఖ, ప్రముఖులు దక్షిణదిశానివాసకులెల్లన్. ౪
- కం. పడమటిదెస నుండెడియా, జడచారులు కవష ధౌమ్యసంయమివరులున్
గడుధన్యుఁడు రాద్రేయుఁడు, జడజాప్తద్యుతినృపద్గుఁడత్యవచనుఁడున్. ౫

¹పట్టాభిషేకమునకు మత్తరకాలమున జరిగిన చరిత్ర చెప్పనది కావున మత్తరకాండము. ఉత్తరమునఁగా శ్రేష్ఠమనియు నర్థము. సీతారాముల మహిమయుఁ బరత్త్వము పూర్వ భాగమునకంటె నిందు విశేషముగఁ దెల్పబడినవికదా. ²ద్యమమంత్రోత్తరార్థ మిందు సంపుటితము. పూర్వార్థము పూర్వభాగమునఁ గలదు.

తే. ఉత్తరంబున నెప్పుడు * నుండువారు, కశ్యప వసిష్ఠ జమదగ్ని * గౌత మాత్ర
గాధితనయ భరద్వాజ * కలితనామ, కులు మునీశ్వరులేడ్వరు * కుతుకమునను. ౬

ఉ. అందఱు వహ్ని తేజులు మహాశ్వులు వేదతదంగవిత్తముల్
దొందడిగాఁగ వచ్చి నృపధూర్జటిమోసల నిల్చి రంత న
య్యందఱలో నగస్తి ప్రతిహారుఁ గనుంగొని నీవు భూపనం
క్రందనుతోడ నీమునుల * రాక వచింపు మటంచుఁ బల్కినన్. ౭

కం. ధీరుఁడు దక్షుఁడు విహితా, చారుండు నయేంగితప్ర * చారుండు ప్రతీ
హారుఁడు బిర బిర సని రా, కారాజసమాన తేజఁ * గాకుత్స్థమణిన్. ౮

ఉ. చేరి నమస్కరించి నృపశేఖర! కుంభభవాదిమానిరా
జ్జ్వరము మిమ్ముఁ జూచుతమి * ద్వారితలంబున నిల్చె నన్న నీ
తారమణుండు బాలరవిధాములరాకకు మోద మంది పెం
పారఁగఁ దోడితె మ్మనిన * నాతఁడు నట్ల యొనర్ప భక్తిమై. ౯

చం. ఋషితతిరాకఁ గాంచి యెదురేగి కృతాంజలి యశాచుభూమి భృ
ద్వృషభుఁడు పాద్య మర్ఘ్యమును * నింపు దలిర్పఁగ గోవు నిచ్చి క
ల్మషరహితంబు లొకనక * మండితచిత్రకుశాసనంబులన్
విషనిధిపాయముఖ్యులకు * వేటుగ వేటుగ సంఘటించినన్. ౧౦

కం. వారెల్ల నిండుఁబ్రమదం, బారగఁ గూర్చున్నతటి మహాత్మకులారా!
మీరెల్ల సుఖులె? శిష్యుల, కారోగ్యమె? నిర్భయములె * కా వను లనుచున్. ౧౧

కం. రాముఁడు కుశలప్రశ్నముఁ, బ్రేమంబునఁ జలుప వేద * వేదాంతవిదుల్
సామోదమనంబుల సు, శ్రీమహితుం జూచి యిటు వ * చించిరి రక్తిన్. ౧౨

➔ మానులు శ్రీరాముఁ బ్రశంసించుట. ➔

కం. మాభాగ్యవశంబున నీ, తాభామారమణ! నిహత * దర్పితవైరిన్
శ్రీభద్రుని నినుఁ గంటిమి, మాభద్రంబులకుఁ గొఱత * మాటయు నున్నే? ౧౩

కం. నీవు ధను వందుకొన లో, కావళి హావళి భజించు * నన భువనాళీ
రావణు రావణుఁ గొడుకుల, తో వారలసుతులతోడ * ద్రుంచుట బరువే! ౧౪

శా. మాపుణ్యంబున మిమ్ముఁ గంటిమి మహా * త్తా? దుష్టచారిత్తు లా
నాపౌలస్త్యుల సంహరించి జయి వై * యాత్తేశ్వరిం ద్వన్నమ
స్యాపారంగతునిన్ హితాచరణునిన్ ¹ * సామిత్రినిం గూడి యి
ట్టిపైత్రం బగులక్ష్మీ నొంగి సుఖి వై * యేపార భూపాలకా! ౧౫

కం. తల్లులతో, దమ్ములతో, నుల్లం బలరంగ నుండి * యుర్విం బ్రోవం
దల్లివలెఁ గంటి మక్షులు, చల్లఁగ మాపూర్వపుణ్య * సంపత్తి నృపా! ౧౬

సీ. ఏవారియాకార * మీక్షించి నంతనే, బ్రద్ద లా గుండియల్ * పగతురకును
నేక్రూరచారిత్తు, * లెఱుంగనిశస్త్రాస్త్ర, బృంద మిం కెందును * వినఁగ రాదు

¹ ఈ విశేషణములు లక్ష్మణుని భగవచ్ఛేషత్వమును సూచించెడివి.

- ఏవారి రణములోఁ జేసి నెదిరించి మానంబుఁ, దక్కించుకొన లేరుఁ ధాత్రి నెవ్వఁ
రట్టి కాలాంతకఁ యమతుల్యమత్తయు, ద్ధోన్తతుల సకంపఁ నోగ్రచరితు
తే. నట్టి దేవాంతకనరాంతఁ కాతికాయ, కుంభనికట ప్రహస్తనిఁ కుంభముఖులఁ
ద్రిశిరు మత్తవిరూపాక్షఁ దివిజరిపుని, నలమహోదరు ధూమాత్తు యజ్ఞకోపు.
చం. మడియఁగఁ జేసి తొర! పరిమాణమునన్ సరి చెప్పరానియా
బెడిదపురూపువాని సురభీకరశీలునిఁ గుంభకర్ణునిన్
బొడ వడఁగించి తోమనుజఁ పుంగవ! మాసుకృతంబుచే, ననిన్
ముడిబొమ యైన లేని¹నిను యముక్కున వ్రేలిడి చూచె లోకముల్. ౧౮
- కం. బంధుర మగుజవమున దశ, కంధరు సురదావవహ్నిఁ కంధరుఁ ద్రిజగ
త్సంధాహరు వధియించితి, సింధురపరనఖరతుల్యఁ శితకాండములన్. ౧౯
- చం. అలఁతులఁ దీరుకార్య మొకొ యాతనిఁ ద్రుంచుట దట్టు లుండనీ
కలనను వైరిజాలలయఁ కాలు సురస్తయసంవిధాలు ని
స్తులకపటైకశీలుఁ బెనుఁ దొమ్మిదురమ్మున రావణాత్తజన్
బొలియఁగఁ జేయుటే పురుషఁ పుంగవ! యద్భుతకార్య మిన్నిటన్. ౨౦
- కం. అంతకనిభఁ ఫణిశరములు, దొంతర లై కురిసి మిమ్ముఁ యూలింప ధరా
కాంత విడి వడితి రారా!, యం తిం తన వశమే మామహాపుణ్యంబున్. ౨౧
- మత్తకోకిలము. ఎన్నిమాయలయందొ ప్రోడయుఁ నెట్టివారి కజయ్యుఁడున్
గన్నుదోయికిఁ గానరాఁ డనిఁ గర్కశుండు సురేంద్రజి
త్తన్నిశాచరుఁ డాజిఁ గూలుట యాలకించినయంత య
న్నన్న! మమ్ముఁ బ్రమోదముం బరమాద్భుతంబును ద్రెక్కొనెన్. ౨౨
- ఆ. కామరూపధగులఁ గఠినవిగ్రహులను, రాక్షసులను గ్రౌర్యఁ రతుల నీవు
హతులఁ జేసి మాకుఁ సభయదక్షిణ నిచ్చి, తిటులు మాయదృష్ట మే మనంగ.
కం. అనుబుష్పివరవచనంబుల, విని సీతానాయకుండు విస్తయవార్ధిన్
మునుఁగుచుఁ బ్రాంజలి యగుచున్, వినుతతపోధనుల కిట్లు విజ్ఞాపించెన్. ౨౩
- శ్రీరాముండు మునుల నింద్రజిత్తు నాధిక్యమునకుఁ గారణ మడుగుట.
మ. అతిదుర్దాంతపరాక్రమాఘ్యుఁ డయి రఁగి ధీశుఁ డౌరావణుం
డతులఁ మేయతనూబలుండు ఘటకఁ ధ్వాఖ్యుండు వీరుండఁగా
సతికాయత్రిశిరఃప్రహస్తఖరధూఁ మాక్షోగ్రకుంభాదు తా
కృతకర్ణుల్ రహిమించ రావణిని మీఁ రేలా ప్రశంసింపఁగన్. ౨౪
- కం. మత్తుని దేవాంతకు ను, నత్తు మహోదరుని వికటు యకరాక్షు ననిన్
మిత్తుల నెన్నక వాసవ, జిత్తును మీ రిటు ప్రశంస సేయఁగ నేలా? ౨౫

¹ కోపగింపకయే యాటవోలే శత్రుసంహారముచేసితివని భావము. సృష్టిస్థితిలయములు భగవంతు నకు లీలామాత్రములేకదా.

ఉ. వానిప్రభావ మెట్టిదొకొ? • వానిపరాక్రమ మేకొలంది? య
వానిబలం బ దెంత? దశఃవక్త్రునికంటెను శౌర్యధైర్యముల్
వానికి నెట్లు లగ్గలము? • పల్కుఁడు గోప్యము గాద యేని న
మూనితశీలురార! విన • మానస ముట్టుట లూఁగెడిం జాఁడీ.

౨౭

కం. వినఁగా నర్హుడ నేనియు, వినిపింపుఁడు వినయమునను • వేఁడుకొనియెదన్
మునివర్యులార! యియ్యది, గనఁబోకుం డాజ్ఞ గాఁగఁ • గరములుమోడ్తున్. ౨౮
కం. ఏరీతి గలిచె శక్రుని? నేరీతి వరంబు లొందె? • నెటు జనకునకున్
శూరుఁ డయి నెగడె? దదావ్య, పారంబు సమస్త మెఱుకఁపఱుపుఁడు మానుల్.

→ అగస్త్యుఁడు శ్రీరామునకు రావణుజన్మాదివృత్తాంతముఁ దెల్పుట. ←

కం. అనురామధరావరచం, ద్రునిఫణితుల నాలకించి • తొలఁకాడుముదం
బునఁ గుంభభవుఁడు రామునిఁ, గనుఁగొని యిట్లనియె వాక్యఁకౌశల మెనఁగన్.
ఉ. రామ! గుణాభిరామ! యలఁరావణితేజము తద్బలం బరి
స్తోమము గెల్చు పెంపు బలఁసూదనగర్వహరత్వ ముగ్రసం
గ్రామములం దజయుఁ డయి • క్రాలిన హేతువు విన్ను చెప్పెదన్
నీమది సంతసిల్ల రజఁనీచరసాధునిశాబ్దభాస్కరా!

౩౧

కం. రావణచరితమునకు మును, రావణకులజన్మములు వరప్రతిలబ్ధి
నే వివరించెద వినుమా, యావద్వృత్తంబుమూలమై యది యునికిన్. ౩౨
సీ. పూర్వంబు కృతయుగంబునఁ గంజలోచన!, పరమేష్ఠితనయుండు • వరగుణుండు
మాఱటబ్రహ్మ యై • మలసెడి బ్రహ్మర్షి, పేరఁ బులస్త్యుండు • వినుతశీల
మహిమ ధర్మమున నఁచుహనీయుఁ గీర్తింప, వచ్చునే ధర నెట్టివారి కైన
బ్రహ్మపుత్రుం డనుఁపలుకుమాత్రమే శక్య, మతఁ డజనుతుఁ డైనఁకతనఁ జేసి
ఆ. విబుధకోటికెల్లఁ • బ్రియుఁ డయి శుభగుణ, పూగములను సకలభువనములకు
నిష్ఠుఁ డగుచు ధర్మవృత్తంబు వీడక, హేమకుధరపార్శ్వఃసీమయందు. ౩౩

కం. వెలయు తృణబిందుశాశ్రమ, తలమునఁ బుణ్యార్థ నేచ్ఛఁ • దప మొనరించెన్
దొలిచదువులు చదువు చచం, చలమతి నియతేంద్రియుండు • సదృతుఁ డగుచున్.

ఉ. ఆఘుషియాశ్రమోర్వి యనఁయంబు సమస్తముతూపభోగ్య మై
హరిమరాళసారనవిహారమనోహరసారసాకరో
దారము నై సుకుట్టలలఁతాంతఫలప్రకరాభిరామభూ
మిరుహరాజితం బగుచు • మీఱు సుఖాశ్రయగంధవాహ మై.

౩౪

ఉ. ఆరమణీయదేశమున • నాడుచుఁ బాడుచుఁ జిత్రచిత్రఫే
లారమమాణ లౌచును విలాసముగాఁగ వివంచి మీటుచున్

సారెకు సారెకు విబుధఃసారసనేత్రలు భోగికస్యకల్
భూరమణాత్మజల్ ముదము ధాంపిరి వోవః జరింతు ర్థలిన్.

3౬

తే. ఆయనిందితచరితలఃపాట

యాపులస్త్వనినియతికి ధానిః గూర్పు
దానః గోపించి యమ్మాని ధతరుణి యెవతె
వచ్చు ననుః జూడ నద్ది గర్భము వహించు.

3౭

కం. అనవుడు నాపల్కుల విని, వనజేక్షణలెల్ల శాపఃభయమున నచ్చో

టను జేరర; తృణబిందుని, తనయామణి యోర్తు వినమిః ధదచ్చాపంబున్.

3౮

కం. ఎప్పటియట్ల చరించుచు, నప్పట్టునః గనద యొక్కఃయలికుంతలనే

నప్పుడు పులస్త్వశ్రుతిరవ, ముప్పతిలెన్ శ్రవణమానఃసోల్లాసకమై.

3౯

కం. విని యెన్వరిధ్వనియో యిది, యని డాయఃగ నేగి కాంచె ధనమ్మునిః దోక్షోః

దనువెల్లః బలక పాతెను, మునుకొనియెన్ గర్భచిహ్నఃములు కన్యకకున్.

౪౦

కం. చెలి యావ్రేకటిగుర్తులు, తిలకించి యిదే మటంచు ధదిగులుం గొని తా

నలసత జనకునియాశ్రమ, తలమునకుం బోయి తండ్రిఃదాపున నిలువన్.

౪౧

ఉ. కన్నియవంక నాతఃడు నెఃగాదిగః బాటఃగః జూచి గర్భపుం

జిన్నెలు మేనః గాంచి యిసిఃసీ యని యాతరళాక్షిః జూచి నీ

కన్నెటికంబు దూలి యిటుఃకాః గత మేమి యయోగ్యరీతి నో

చిన్నికుమారి యన్నః జెలి ధసిగ్గున భీతిని మ్రగ్గు చిట్లనున్.

౪౨

ఉ. అన్నెముపున్నెమే నెఱుఁగ ధనయ్య యిఁచెటకుః గారణంబు నేఁ

గన్నది లేద, యెప్పటిప్రఃకారమునన్ విహారింపః గోరి నే

మున్నుగ నొంటిమై సఖులఃమొత్తము రోయః బులస్తియాశ్రమం

బు న్నెఱిః జొచ్చి యందుః బువుఃబోణి యొకరైయుః గానరామికిన్.

౪౩

కం. కారణ మేమని యిట నట, నారయు చుండంగ నిట్టిఃయాకృతి గలిగెన్

గూరినభీతిని మిమ్ముం, జేరఃగః బరువెత్తితిన్ విఃశిష్టచరిత్రా!

౪౪

→ తృణబిందుఃడు తనకూఃతుః బులస్త్వన కర్పించుట. ←

చం. అనవుడు నల్ల రాజబుషి ధ్యానసమాస్థితఃడై సమస్తముం

గని యిది మానిచేత యని ధగ్రక్కనః గన్యను దోడికొంచు న

మ్మునివరుపాలి కేగి ప్రియఃముం బచరించి మహాత్త! దీని నా

తనయ స్వభావసద్గుణవిఃతానవిభూషితః గన్యకామణిన్.

౪౫

కం. మాన్యవరా! స్వయముద్యత, నన్యాసులభాభిరూప్య ధనతులితవరసా

జన్య స్సన్నం గృపః గని, కన్యాభిక్షగను దీనిః ధైకొనః గద వే.

౪౬

చం. అతులతపస్సమాధి శ్రమః మందిననీకు మహాత్తకా! యనా

రతపరిచర్యః దృష్టి యొనఃరం జరియించు నిజంబు, వహ్నులన్

సతతముఁ గాచు నన్న మునిఁచంద్రముఁ డీప్సితధర్మపద్ధతిన్

హితమతిఁ దా గ్రహించె, జనియెం దృణబిందుఁడు సావ్యశ్రమోర్వికిన్. ౪౭

చం. లలనయు సద్గుణంబులఁ బులస్తునకుం బ్రమదంబుఁ గూర్చుచున్

గొలుచుచు నుండ నాకునుమఁకోమల నిర్మలశీలవృత్తముల్

జలజభవాత్తజాతునకుఁ సమృదమున్ ఘటియింప నొక్కనాఁ

డలజలజాన్యఁ గాంచి ప్రియఁమారఁగ నిట్లను వామలోచనా. ౪౮

కం. మెచ్చితి నీగుణములకును, నిచ్చెద నీకున్ వరం బహీనగుణాఘ్యున్

సచ్చరిత! మత్సమానునిఁ, గ్రచ్చఱఁ గనుఁగొనఁగఁ గలవుఁ కాంతా! సుతునిన్.

తే. ఉభయవంశంబులను నాతఁ డుద్ధరించు

వెలఁది పౌలస్త్యఁ జని కాంచుఁ వినుతి నీవు

నాదునధ్యయనము వినిఁ నాఁడు చూలు

పడుట విశ్రవసుం డనఁ వాఁడు వెలయు. ౫౦

చం. అనవుడు సంతసిల్లె వికఁచాంబుజలోచన కొంతకాల మే

విన జనియించె సాధుమతిఁ విశ్రవసుండు త్రిలోకవిశ్రుతుం

డనుపమతుల్యదర్శి సుయఁశోంచితుఁ డుత్తమధర్మవర్తి త

జ్ఞనకనిభుండు సద్వ్రతుఁడుఁ సర్వకళాఘ్యుఁడు వేదవంతుఁ డై. ౫౧

ఉ. ఆతఁడు తండ్రిబోలి నియఁమాధికుఁ డై తపముండి సత్యశాం

తాతతశీలవంతుఁ డయిఁ యధ్యయనావిరతిన్ సమస్తభో

గేతరచిత్తవృత్తి యయిఁ యెంతయు ధర్మపరాయణుండు నై

ఖ్యాతి నెసంగె నాతనిగుఁగాధ్యత విస్కిఁ బ్రహృష్టచిత్తుఁ డై ౫౨

↔ విశ్రవసునకుఁ గుబేరుండు జన్మించుట. ↔

సీ. ముని భరద్వాజుండుఁ తనతనూజాతను, దేవవర్ణి మహానుభావునకును

నిచ్చి పెండిలి సేయఁ నింతిని గ్రహించి, రెండవయాశ్రమఁ ముండి భద్ర

గుణుని శ్రేయోవంతుఁ గొమరు నాసతియందు, వీర్యాధికునిఁ గాంచె విశ్రవుండు

ప్రహ్లా సద్గుణయుతుఁ భావిధనాధ్యక్షుఁ, గని తాత సంతోషఁగరిమఁ దనరి

ఆ. విబుధఋషులఁ గూడిఁ విశ్రవుతనయుండు, వై శ్రవణుఁ డనంగఁ వఱలు ననుచుఁ

బేరు పెట్టె నతఁడుఁ పెద్దవాఁ డయి తపోవనముఁ జేరి నియతిపరత నుండె. ౫౩

ఆ. ఆహుతులను మండుననలుండు నాఁ దపశ్శ్రీ నతండు వెలిఁగిఁ చిత్తమునను

దలఁచె ధర్మమొకఁడైఁ తగు నుత్తమోత్తమ, మైనగతి యటంచుఁ నట్లు దలఁచి.

కం. అతులితనిశ్చలనియము, ప్రతుఁ డై యుదకాశనుండు † పవనాశనుఁడు
జ్యోతభుక్తుఁడు నై యొక్కొక, శతదశవర్షంబు తపము † సలుపన్ సారిదిన్. ౫౫

చం. ఇటు లొక వేయియేఁడు లొక † యేఁడుగ ఘోరతపం బొనర్ప న
చ్చటికి విధాత దేవగణానంవృతుఁ డై చనుదెంచి ప్రీతి నీ
పటుతరనిష్ఠ మెచ్చితిని † వత్సక! లెమ్ము వరంబుఁ గోరుమీ
తటుకున నన్న నాతఁడు యథావిధి మ్రొక్కి వచించె నీగతిన్. ౫౬

కం. కోరెద దిగధీశత్వముఁ, గోరెద ధనరక్షణంబుఁ † గూర్చి నొనఁగవే
గీరమణీరమణ యనన్, గారవమున నతనిఁ జూచి † కంజజుఁ డనియెన్. ౫౭

↔ బ్రహ్మ కు బేరు నుత్తరదిక్కున కధిపతిఁ జేయుట. ↔

సీ. లోకపాలురను నల్వర నేను సృజియింప, జతనంబుఁ గావించి † శక్రరవిజ
వరుణుల నిలిపితి † వరుసఁ దత్పదముల, నందు నాలవవాఁడ † వగుము నీవు
నిధులకు నేతనై † నెగడుము దివ్య మీ, మార్తండు నిభము విమానవరము
దీనిని గైకొని † దేవతాసముఁడ వై, విహరించు చుండుము † వేడ్కకొలఁది
తే. స్వస్తి యగుఁ గాక నీకు నేఁ † జనెద నింక, నీకు వరముల రెండిటి † నిచ్చుకతన
నేనుఁ గృతకృత్యుఁడ నటంచు † నిర్జరాళి, గలసి స్వస్థానమున కేగె † జలజభవుఁడు
చం. వనజజుఁ డిట్లు పోవుటయు † వైశ్రవణుండును దంక్రిఁ గానఁగాఁ
జని కరముల్ మొగిడ్చి జలజప్రభవుండు ప్రసన్నుఁ డై యొసం
గినవరముల్ వచించి యొక † గీము విధింపఁడు నిల్వ ధాత నా
కనయము సౌఖ్యదాయి నీల † యంబు నబాధ మెఱుంగఁ దెల్పవే. ౫౮

మ. అనుడున్ దక్షిణవారిరాశిని ద్రికూటాఖ్యాద్రిశృంగంబునన్
గొన బొలంక యనంగ నొక్కపురి రక్షోనాథవాసార్థ మై
మును పానిర్జరశిల్పిన్ధితము సొంపుం గూర్చు నెంతేని నీ
వనుమానింపకు శక్రపట్టనముతీరై మించు ధాత్రీస్థలిన్. ౬౦

సీ. స్వర్ణవప్రంబున † శత్రుయంత్రావృత, పరిఖ వైడూర్యసువర్ణతోర
ణంబులతోఁ గడు † డంబు మీఱుచు నుండు, హరికిని వెఱచి ము † న్నసురవరులు
దానిని విడనాడి † తరలి రసాతల, వసుధఁ జేరుట నిష్ఠ † ప్రభువు లేక
శూన్యమైయున్నది † నుఖద మబాధంబు, నిర్దోష మది నీవు † నెలవు కొనుమ

ఆ. యచట నన్నజనకు † వచనంబులకుఁ బొంగి, లంక కేగి యందు † శంక లేక
వైరృతాళిఁ గూడి † నానావిధార్థసమృద్ధిఁ గూడి యుండె † నిచ్చకొలఁది. ౬౧

చం. కలుములరాయఁ డిట్లు పరిఖాయితవార్ధిపురంబులోనఁ దా
వెలయుచు యోగవన్తరుదభిష్టుతమై సురసుందరీవిలా

సలలిత మైనయానమున • సారసమిత్రుడువోలె భానులన్
వెలుగుచు రాకపోకలను • బ్రీతిని గూర్చుచు నుండెఁ దండ్రీకిన్.

౬౨

→ శ్రీరాముఁ డగన్తునిఁ బూర్వరాక్షసులవృత్తాంత మడుగుట. →

చం. అనుచు నగన్తి పల్కఁగ హుఁతాశనతుల్య మునీంద్రుఁ బల్లఱున్
గనుచు సవిస్తయాత్తుఁ డల • కంజవిలోచనుఁ డేమి లంక ము
న్దనుజుల కాటపట్టాకా? విఁనం గడువిస్తయ మయ్యె; రాక్షసుల్
మునిప! పులస్త్యపంశు లని • మున్ విని యుంటిమి, మీర లియ్యెడన్

౬౩

సీ. అన్యులు గల రని • యాడితి రిప్పటి, దశకంఠ ఘటకర్ణ • తత్తనూజ
మం. త్రు లే బలియురో, మఱి తొల్లివార లే, శూరులో? చెప్పుమీ • వార లెవరు?
వారలపే ర్లేవి? • వారలబల మెంత? యేమిదోషంబున • నెట్లు శౌరి
దఱిమె లంకాపురిఁ • దలఁగి పర్వెత్తఁగ? నీనాదుకుతుకంబు • భానుమాలి
ఆ. యిరుల జోపురీతి • హరియింపవే యన, నలఁతినగవుతోడ • నమ్మహాత్ముఁ
డాధరాసుతామఁ, నోబ్బార్కుఁ గని యను, వినుతు వినుము పూర్వవృత్త మెల్ల.

→ యక్షరాక్షసుల యుత్పత్తి. →

ఉ. అంబుజసంభవుండు మును • పంబువులన్ సృజించి పెక్కున
త్వంబుల దాని రక్షకయి • తా నొనరింపఁగ తుత్పిపాసలన్
డంబఱి యవ్వి దైన్యమున • డాసి స్వకర్తను మాకు నేమి కా
ర్యంబు వచింపు మంచు వినఁ, యంబున నన్నియు విన్నవించినన్.

౬౪

కం. వానిని గని నవ్వుచు నా, మానదుఁ డిట్టనియె మీరు • మత్స్యప్రజలం
బూనిక రక్షింపుఁడు మీ, కీనెటి కర్తవ్య మంచు • నెలమి వచింపన్.

౬౫

కం. రక్షామ యనియె నం దబు, భుక్షితసత్త్వములు దేవఁపూజితుతోడన్

జక్షామ యనుచుఁ బల్కె బు, భుక్షితములు బ్రహ్మయంత • భూతముల కనెన్. ౬౬

కం. రక్షామ యనిన వారలు, రాక్షసు లగువారు భూతఁ, రాసులలోనన్

జక్షామ యనిన వారలు, యక్షుల రగుఁ డంచు ననియె • నవ్వారలలోన్. ౬౭

కం. హేతి ప్రహేతినాములు, భ్రాతలు జనియించి రుగ్ర, రాక్షసు లతిస

త్వాతులమధుకైటభనిభు, లాతతబలదర్పశౌర్యఁ, హతపరిపంథుల్.

౬౮

ఉ. అందుఁ బ్రహేతి ధర్మనిరఁ, తాత్మకుఁ డై వనసీమ కేగె, రా

కేందునిభాననన్ శమనుఁ, నిష్టసహోదరినిన్ భయాఖ్యఁ బ్రే

మం దగవేడి పెండ్లి యయి • మానితరీతిని హేతి గాంచె నా

నుందరియందు నందనుని • శూరవరేణ్య విభావిభావసున్

౬౯

కం.విద్యుత్కేళుని నాతఁ డ,వద్యేతరతేజఁ డగుచు † వాలుచును బయః

ప్రోద్యత్కమలముభంగిని, మాద్యద్గతి సారిది నృద్ధిమంతుఁడు కాఁగన్. 2౧

సీ. యశావనవంతుఁ డై † యలరుపుత్రునిఁ గాంచి, హేతి సంప్రీతి మై † నాతనికిని

బెండ్లిసేయఁగఁ గోరి † పెంపున సంధ్యను హసి,యించుదాని సంధ్యాత్కజాతఁ

బుత్రునిమిత్రమై † పొలఁతిని వేడంగఁ,బడఁతి పుట్టినయడై † పరులసొమ్ము

గావుట భావించి † కన్నె సాలకటంక,టాఖ్య నొసంగిన † నమరనిభుఁడు

ఆ. శచియుఁ బోలె నసురఁజంపతుల్ దమి మీఱ,సుఖపయోధిఁ దేలి † సోలు చుండఁ

గంధవలన మబ్బు † గర్భంబుఁ దాల్చిన,కరణిఁ దరుణి దాల్చె † గర్భ మంత. 2౨

→ సుకేశుని జన్మవృత్తాంతము. ←

ఉ. అంగన మందరాద్రికడ † సగ్నిభవం బగుభూరిగర్భమున్

గంగ యనంగ వారిధరఁగర్భనికాశము నాత్మగర్భమున్

వెంగలి యొంటి నేగి ప్రసవించి నిసుంగును నంద వైచి తా

నంగజకేళికారతిని † నాత్మధవుం దటిసెన్ యథామతిన్. 23

కం.పుట్టినబిడ్డం దేగతిఁ, బట్టెనొ యోజింప మఱచేఁ † బడఁతుక కట్టా!

యెట్టెట్టిపనులు సేయరు, కట్టెడిజంతలు మనోజఁకాండాహత లై? 2౪

ఉ. బాలుఁడు శారదాబ్జహితఁభాపటలిన్ వెలుఁగొంది తానుగా

ప్రేళుల నోరఁ గూడుకొని † పెద్దగ నేడ్వఁగ నాలపోతుపై

నాలును దాను బోవుచుఁ బురాహితుఁ డవ్యయుఁ డక్షరుండు శై

లాలయుఁ డభ్రవీధిఁ జను † చారవమున్ విని గౌరిప్రేరణన్. 2౫

కం.కరుణార్తచిత్తుఁ డై యా,శరబాలకుఁ గాంచి యిచ్చె † జననివయస్సున్

బుర మాకాశగ మమరత, గిరిజయు నబ్బాలుఁ గాంచి † కృప దళుకొత్తన్ 2౬

కం.సద్యోగర్భప్రాప్తియు, సద్యఃప్రసవంబు జనని † సమ మగు వయసున్

సద్యోవయోప్తి యొసఁగెను, జోద్యంబుగ నసురతతికి † సుర లరు దందన్. 2౭

చం.హరనరదానగర్వమున † నాయసురుండు సుకేశనాముఁ డం

బరచర మాపురంబుఁ గొని † సైవ్విరవిహారరతిం ద్రిలోకసం

చరణధురీణుఁ డయ్యె బలఁశాసనుమాడ్కి, నసహ్యవిక్రమ

స్థిరుని సుకేశు ధర్మరతు † సిద్ధవరుం గని ప్రీతి యుక్తుఁ డై 2౮

కం.గ్రామణి యనుగంధర్వ,గ్రామణి విశ్వావసునిభఁఘన తేజఁడు శ్రీ

భాఃమానిభ సుందరతా,ధామం దనముద్దుఁగూఁతుఁ † దారుణ్యానిధిన్ 2౯

కం.ఇచ్చి వినాహ మొనర్చిన, నచ్చెలి వరలబ్ధనిస్తు † లైశ్వర్యయుతున్

సచ్చరితుఁ బ్రాణధవు ని,పుచ్చరమున¹ వేఁగుజీవి † భాగ్యముఁ బోలెన్ ౩౦

¹నిపుచ్చరము = దారిద్ర్యము.

కం. పొంది యమందానందము, నం దనిసె; నతండు నంగనం గూడి యనం
గుం దగుగతిఁ బూజించుచు, నందించెను నంజనభవనాగం బనఁగన్. ౮౧

↔ సు కేశునకు మాల్యవదాదులు జన్మించుట. ↔

సీ. తేజరిల్లఁగ వారు ♦ దేవవతీసతి, మూఁడులోకంబుల ♦ మూఁడుకనుల
నగ్నిత్రయంబును ♦ నామయత్రయమును, మంత్రత్రయంబును ♦ మచ్చరించు
వారల ముగురఁ గుఁమారులఁ గాంచెను, మాల్యవంతుండు సుఁమాలి నాఁగ
మాలి నాఁ బరఁగెడిఁచుహితబలాధ్యుల, వార లుపేక్షితఁవ్యాధు లనఁగఁ

తే. గ్రనుముగా వృద్ధిఁ జెంది నఁరంబుపేర్చి, గలుములెల్లను జనకుండుఁగాంచు పెఱిఁగి
తపము సేయఁ దలంచి భ్రాతలు సునర్ణ, శైలనికటంబునకు నేగి ♦ సారనిష్ఠ ౮౨

తే. శమము సత్యార్జవంబు లఁస్థలితములుగ, నఖిలభూతభయావహా ♦ మైనఘోర
తపముఁ గావింప దేవగంధర్వమాన, వాదిలోకత్రయంబును ♦ హావళించె. ౮౩

ఉ. అంతఁ జతుర్ముఖుండు విబుధావళితోడ సు కేశనందనా

భ్యంతిక దేశముం దఱిసి ♦ వాంఛిత మెయ్యది దీర్తు నన్నఁ బా

కాంతక ముఖ్యదైవతసఁమావృతుఁ డిష్టదుఁ డైనభారతీ

కాంతుఁ డటం చెఱింగి ద్రుమఁ కాండములట్లు ప్రకంపితాంగు లై ౮౪

చం. కరములు మోడ్చి యిల్లనిరి ♦ కంజభవా! వరదుండ వేనియున్

జర మగుజీవితంబును నఁజేయత శత్రునిహంతృతం బర

స్పర మనురక్తియుం బ్రభవఁశాలితయుం గరుణింపవే దయా

కర! నతకంజభాస్కర! వికారవిదూర! యటంచు మ్రొక్కినన్. ౮౫

తే. అట్టులగు నంచు వచియించి ♦ యవ్వరించి

బ్రహ్మపురి కేగె బ్రాహ్మణవత్సలుండు;

వరములను బొంది యానిశాచరులు వెఱపు

లేక గారింపఁ దొడఁగిరి ♦ లోకములను. ౮౬

↔ మాల్యవదాదులు లంకయందుఁ జేరుట. ↔

ఉ. వారు సురాసురాళిమునివర్గములన్ వధియింపఁ జొచ్చినన్

జేరుగ డేడు లేక కడుఁజేడ్చుడె నారకజీవకోటినా

నారజనీచరుల్ పిదప ♦ నామరశిల్పిని విశ్వకర్మునిన్

జేరి వచించి రిట్లు గృహసీమ యొకం దొనరింపుమీ వెనన్. ౮౭

కం. ఓజస్తేజోబలయుతు, లౌజేజేతేంద్ర కీవ ♦ యతిహృద్యం బై

రాజిలుదివ్యనికేతన, రాజిన్ నైపుణి రహింప ♦ రచియింతు గదా. ౮౮

ఉ. మాకును నీవ మేరుగిరిఁ మందర హైమధరాశ్రయంబును

శ్రీకము శంకరాలయసఁ దృక్షము నొగృహ మొందు దీర్పు మ

స్తోకవిభాయుతం బనఁగఁ దోడనె యాతఁడు దక్షిణాబ్ధి

రాకలితత్రికూటకుఁ ధరాగ్రము పొల్పుఁగఁ దద్వీతీయ మై.

౮౯

నీ. అంబుదసన్నిభం యైన త న్నధ్యమ, కూటంబునను బట్టిఁ కోటి కైస

దుష్పాస మయి దిక్ష్పఁతుష్కంబునను డంక, సంభిన్న మగుచు యోజనశతంబు

నిడివియు ముప్పదామడ వెడలుపు నయి, పసిఁడిప్రాకారముల్ యైఁడితోర

ణంబుల నింపయి యెంబసాధనునాజ్ఞ, మయుఁడు నిర్మించినఁ మహితనగరి

తే. లంక యన నొప్పు దాని నిశ్శంకముగను, జొచ్చి యమరావతీపురిఁ సురలయట్లు

పాలనము సేయుఁడి శత్రుఁవర్గములకుఁ, దలఁపునం దేని మీరు దుర్ధర్షు లగుచు.

కం. అని విశ్వక్సేన చెప్పిన, ననుచరసాహస్రయుక్తు యై యారక్షో

జననాథులు చని పరిభా, కనకగృహనీవీత లంకఁ గ్రాలిరి సుఖులై.

౯౦

నీ. వా రిట్లు స్వేచ్ఛావిహారులై వర్తిల్లు, నర్థద యనెడుగంధర్వతరుణి

కీర్తి ధీ శ్రీ సమఁమూర్తుల మువ్వరఁ, దనయల నిచ్చె నాదనుజులకును

వారును వరుసగ యెవరి నుత్తర ఫల్గునీతారఁ బెండ్లాడి నిర్జరాంబు

జాతులతో సురలట్లు క్రీడించిరి, మాల్యవంతుం డాత్మమహిషి యైన

ఆ. నుందరీసమాఖ్య యుత్తము దుర్ముఖో, స్తత్త యజ్ఞ కోప మత్త నజ్ర

ముష్టులను విరూపఁదృష్టి విరూపాక్షు, సుతుల ననల యనెడు సుతను గనియె. ౯౧

నీ. ప్రాణంబులకుమిన్న యగు కేతుమతీయందుఁ, గనియె సుమాలి యంకంపనాఖ్యఁ

గాలకార్దుకభాసఁకర్ణసుపార్శ్వల, సంప్రదినిం బ్రభుఁస ప్రహస్త

వికటధూమ్రాక్షుల వికటశీలుం డైన, దండు డ౯ సుతుల నుద్దండబలుల

రాకఁ బుష్పేత్కటఁ గైక నీ కుంభీన, నీ సమాఖ్యలు గలఁస్త్రీల నవల

తే. మాలి వసుధాఖ్య యనియెడిఁ మగువయందు

ననిలు ననలుని సంపాతి యెవరుని గనియె

వీరలె విభీషణునిమంత్రు యై రహించి

రవల నిట్లు తదీయాన్వయంబు పెరిఁగె.

౯౩

➔ మాల్యవదాదులకు వెఱచి సురలు శివుశరణముఁ జొచ్చుట. ➔

కవిరాజునిశాము. సుతశతకంబును గూడి నిశాచరఁశూరులు మువ్వరు గర్వితులై

హితముఁ దలంపక బ్రహ్మవరంబున నెల్లజగంబుల రేగి సదా

గతిగతిఁ ద్రిమృదుచుఁ బుష్పిపన్నగఁ కాండములన్ సహశక్రమరు

త్తులను యక్షుల నేచిరి వేచిరి యెచిరి పూచి దురాసదులై.

అంబురుహము, వారలు పెట్టెడిబాధల నెల్ల నుఁపర్వకోటులు మానులన్
 సైరణ సేయఁగఁ జాలక యెల్లరు • సాధ్వసార్థులు నొక్కటై
 మారునివైరిఁ బురారిఁ ద్రినేత్రు నుఁమాధవున్ మారునిన్ జగ
 త్కారణ మారణు లోకనమస్కృతు • దైవతాధిపు శంకరున్. ౯౫

ఉ. చేరఁగ నేగి హస్తములఁ • జేరిచి తొట్రిల మాట భీతిచే
 నీరజసూతిదత్తవరఁ నిర్భరగర్వముపేర్చి దేవతా
 వారములం బ్రజానళుల • బాధలు పెట్టిరి భూతకోటికిన్
 గూరిచి రెల్లకీడులను • స్మారతఁ బేర్చి నుకేశనందనున్. ౯౬

కం. దేవా! నాకమువలనన్, దేవతలను దఱిమి వైచి • దేవతలవలెన్
 దేవనముల నుపవనముల, వావిరి క్రీడించు చున్నవార లభీతిన్. ౯౭

శా. నేనే విష్ణుఁడ నేనె రుద్రుఁడను నేనే బ్రహ్మ నే నింద్రుఁడన్
 నేనే కాలుఁడ నేన చంద్రుఁడను నేనే పాశి నే సూర్యుఁడన్
 నేనే యప్పతి నంచు సంగరమదో, న్నేషంబునన్ సర్వలో
 కానీకంబుల అంపు చేసెదరు భగ్గ! మమ్ము రక్షింపవే. ౯౮

కం. క్రూరపురూపముఁ గొని యమ, రారిని నమ్మాల్యవంతు • ననుజసమేతున్
 బోర వధించి జగంబుల, నారయు మనఁగా ను కేశుఁనందలిప్రేమన్. ౯౯

చం. హరుఁడు వచించె నోయమకుఁలార! యవధ్యులు వాగు నాకు, నేఁ
 బారిగొన నేర, నైన నొకఁపోడిమి చెప్పెద వారు ద్రుంగఁగా
 హరి శరణంబు వేడుడు, మహావిభుఁ డాతఁడు వారి నెల్లరన్
 బరువడిఁ ద్రుంచుఁ బొం డనఁగ • వారు జయోక్తులు పల్కుచున్ వెసన్. ౧౦౦

➔ దేవతలకు విష్ణు వభయ మిచ్చుట. ➔

కం. చని శంఖచక్రధరునిం, గని తమదుఃఖంబు లెల్లఁ • గమలాధవుతో
 మనవి యొనర్చిరి దేవా!, వినవే మాపడెడిపాట్లు • విశ్వశరణ్యా!. ౧౦౧

సీ. అగ్నిత్రయముఁబోలు • ససురులు ముగురు ను, కేశునిసుతులు నుఁరేశ వైరు
 లలత్రికూటాద్రి లంఁకాఖ్యపురంబును, రాజధానిఁగఁ గొని • క్రాలువారు
 కమలజావరమున • గర్వించి దర్పించి, కాకు సేసెదరయ్య • లోకములను
 మూదుఃఖములనెట్లు • మనవి యొనర్తుము, త్రుంపవే వారలఁ • దూర్ణముగను
 ఆ. నీవ మాకు దిక్కు • విఖలలోకేశ్వర!, శరణ మీవ భూతఁచయశరణ్యా!

యొక్కఁ డీవు దక్క • దిక్కెవ్వరును లేరు, మాభయంబుఁ బాప • మాకశత్రు.
 కం. మంచు విరియించురవిగతిఁ, ద్రుంచి నిశాచరుల హితులతో బంధులతో
 నించి జగంబుల ముదమునఁ, బంచాయధహస్త! మమ్ము • బాలింపు మనన్. ౧౦౩

ఉ. వారలభీతిఁ దీర్చి నవఁవారిజలోచనుఁ డిట్లు పల్కు న
వ్వారల నే నెఱుంగ నె శిఁవాధవలబ్ధవరప్రమత్తునిన్
వీరు సుకేశు నయ్యసురుఁ పెద్దకుమారుని మాల్యవంతునిన్
నీరజగర్భదత్తవరఁ నిష్ఠురశీలుని సానుజన్తునిన్.

౧౦౪

చం.తమకొలఁదుల్ దలంపక మఁదంబున రేఁగి చరించు దుష్టులన్
విమతుల రాక్షసాగ్రణుల • వే వధియించెదఁ గ్రమ్ముండు మో
దమునను మీరు మీనిలుచుఁతావులకున్ విగతామనస్యులై
యమరవరేణ్యులార! యన • హర్షరసోల్లసితాంతరంగు లై.

౧౦౫

కం.విష్ణుని బ్రభవిష్ణుని రో,చిష్ణు నరినిరాకరిష్ణు • జిష్ణున్ బలవ
ర్ధిష్ణుని నలంకరిష్ణు స,హిష్ణుని నిజభక్తలోకఁహితవర్తిష్ణున్.

౧౦౬

చం.తెలుచుచు మ్రొక్కుచున్ మునులు • దేవతలుం దమవీడుపట్లకై
యెలమిఁ జనంగ నయ్యమరఁవృత్త మెఱుంగుచు మాల్యవంతుఁడున్
బలియురఁ దమ్ములం బిలువఁ • బంచి వచించెను దమ్ములార! మీ
రలు విన లేదె వార్తాయమఁరప్రముఖాచరితంబు నియ్యెడన్.

౧౦౭

➔ మాల్యవంతుఁడు సురల్పపై దండెత్తి నాలోచించుట. ➔

చం.సురలును మానులున్ హరునిఁ • జూడఁగ నేగి సుకేశనందనుల్
వరబలదర్శితుల్ పఱచు • పాటుల నేమని యుగ్గడింప మా
యిరవుల నుండుటే కడిఁది • యింకఁ ద్రిలోచన! వారి నెల్లరం
బొరిగొనుమీ జగంబు హితఁముం దలపోసి పురాసురాహితా!

౧౦౮

కం.అని విన్నవింప శివుఁడును, దనహస్తములన్ విదిర్చి • తలయాడఁగ ని
ట్లనె నఁట వారలతో నో,యనిమిషవరులార! యాసుఁరారుల నాకున్

౧౦౯

ఉ. త్రుంపఁగ రాదుగాని యలదుష్టులు • త్రుంగునుపాయమొండు భా
షింపుదు శంఖచక్రధరు • శ్రీరమణీరమణున్ ముకుందు సే
వింపుఁడు భక్తిమై శరణు • వేడిన రక్తి జనార్దనుండు దీ
పింప వధించి వారి సురఁబృందము డెందముకుందు మాన్పెడిన్.

౧౧౦

కం.గౌరీపతి యిటు చెప్పిన, నారాయణునిలయమునకు • నరిగి మునిమరు
ద్వారము లింతయుఁ జెప్పిన, వారలవెఱి మాన్పి శౌరి • వఱలినప్రీతిన్.

౧౧౧

కం.సుతలార! సురారుల నే, బరిమార్చెద మీకు సుఖముఁ • బరఁగించెద మీ
యిరవులకు యథాసుఖముగ, నరుగుండా యని వచించె • నఁట నే వింటిన్.

౧౧౨

ఆ. అభయ మిచ్చె నఁట సుఁరావళి కెల్లను, మనలఁ జంపఁ బ్రతిన • గొనియె నంట
చక్ర యిపుడు మనకు • సలుపఁగ నర్హమా,తంత్ర మెద్ది చెప్పుఁడు • తమ్ములార!

- సీ. ఖండించెను హిరణ్యకశిపునంతటిహానిఁ, గాలనేమిని బంచెఁ డ గాలుపురికి
 హ్రదిని యయ్యె సంహ్రదశైలమునకు, నముచి మహాబలు డ నామ మణఁచె
 శుంభనిశుంభుల డ జంభంబు నణఁగించె, హోర్దిక్కు మర్దించె డ నమితశౌర్య
 యమశాస్త్రులు సమూలము రూపు మాపెను, బహుమాయిరాధేయు డ భంగపఱిచె
 తే. సత్త్వవంతుల ధీరుల డ సాహసికుల, నఖిలశస్త్రాస్త్రనిపుణుల డ నసురవరుల
 దానవుల సంహరించె దోర్దర్పమునను, బీతవసనుండు సామాన్యుఁ డే తలంప.
- కం. ఎల్లరు మాయాకుశలులు, నెల్లరు శతయజ్ఞకర్త డ లెల్లరు శూరుల్
 పొల్లువడి పోయి రెందఱొ, యల్లోకాధ్యక్షుచేత డ నసురవరేణ్యుల్. ౧౧౫
- ఉ. యోజన చేసి యింతయు సుయోగ్యముఁ గార్యముఁ జెప్ప రయ్య యే
 యోజఁ జరించువార మన డ నుగ్రబలాఘ్యుని నగ్రజాతు స్వా
 రాజును నశ్వలక్ష్మి గని డ భ్రాతలు పల్కిరి లోకపాలకు
 ద్వేజనకారణా! మనము డ వేడిమిఁ జూపుటె కార్య మిత్తఱిన్. ౧౧౬
- చం. చనివితి మెల్ల వేదములు డ శాస్త్రములన్ మితిమీలుభాగ్యసం
 పదలను నోల లాడితిమి డ భద్రగతిం గొద లేక దానముల్
 విదితముగా నొసంగితిమి డ లెస్స నిరామయ మైనయాయువున్
 బొదలెద మర్హధర్మములు డ పూర్ణముగా నొనరించి వెండియున్. ౧౧౭
- కం. అనివార్యసురాంభోనిధి, ఘనశస్త్రవితానముల నె డ కలఁగించి మఱిన్
 దునిమి యరాతుల నెల్లర, మనుచో మరణంబుభయము డ మనకుం గలదే? ౧౧౮
- కం. నారాయణుండును శక్రుండు, గౌరీనాథుండును దండకరుండును మనలన్
 బోర నెదుర్కొందురె మన, పే రన్నన్ వణకుచుండు డ భీతి సతంబున్. ౧౧౯
- ఉ. దోషము లేదు శౌరియెడఁ డ దోయజలోచనుమానసంబు వి
 ద్వేషులదోష హేతువునఁ డ దీరుచెడెం జమి గాన నిప్పు డా
 దూషణశీలురన్ సురలఁ డ దూర్ణ మ హింస యొనర్చి వారి ని
 శ్వేషులఁ జేసి వచ్చుటయె డ చిత్తములన్ శుభ మంచుఁ దోచెడిన్. ౧౨౦
- చం. అనుచు సుమాలి మాలు లిటు డ లాడిన వల్లె యటంచు దేవతా
 జనములమీఁద దాడి చన డ సర్వసురారుల కాజ్ఞ చేయుచున్
 మొనలను దీర్పఁగా నసురముఖ్యుండు సైన్యపులన్ విధించినన్
 ఘనతరశౌర్యధుర్యులు రణంబునకున్ జతనంబు సేయుచున్. ౧౨౧
- ➔ మాల్యవంతుండు దేవతలమీఁదికి యుద్ధంబునకుఁ బోవుట. ➔
- చం. ఊర వడి న్యందనద్విపహఁ యోష్టఖర్షభశింశుమారభీ
 కరపవనాశ నాండరుహఁకచ్ఛపమత్స్యసుపర్ణతుల్యవి

ష్ఠిరకిరినక్రకోలవరఃసింహపృథాకుముఖాన్యసత్త్వముల్

పరఃగఃగ వాహనంబులుగ ధన్వర్తము ముట్టఁగ దాడి వెట్టినన్.

౧౨౨

సీ. లంకకుఁ జేకుఱులయము భావించి లంకను వసించెడిభూతఁగణము లెల్ల
దైవతంబులతోడ ధన్వంబు నొందుచు, వానితోఁ బురమును ధాసిపోయె
సురవైరినాశంబు ధూచించుచును మింట, ధరణిని జెలఁగె నుత్పాతకములు
కాలేరితంబు లైకడుభీకరంబు లై, యెఱ్ఱములు వేడి రక్తముతోడ

ఆ. వృష్టిగురిసె శైలఁబృంధంబు లురియాడె, బొంగి పొరలి వేల మ్రొంగె జలధి
యుటిమినట్లు వఱడు లఱచె భీమంబుగ, గ్రద్దపిండు మీఁదఁ దద్ద తిరిగె. ౧౨౩

కం. కాలగతి నసురసేనా, జాలముపైఁ దిరిగె రక్తఁచరణములు కపో

తాళులు గూసెను గాకబి, డాలంబులజాల ముద్భటం బగుధ్వనులన్.

౧౨౪

చం. బలముగఁ గాలపాశచయఁబద్ధులు కావుట మాల్యవత్సుమా
లులు నలమాలి యేమియును లోఁగక జంకక కీడు గూర్చుచి
హ్నలఁ గనియున్ బలంబునకుఁ నంతటికిన్ మునుమున్నవోయి రు
జ్జ్వలదహనాకృతిం దనుజఁవయ్యలు వెన్నడి వచ్చుచుండఁగన్.

౧౨౫

ఆ. మాల్యవంతమునకు ధూద్రి యై యచలుఁడౌ

మాల్యవంతు బలసి మహిమ వెలసి

యసురు లందఁ జేగి రబ్జసూతిని గొల్చు

నాకవాసు లనఁగ జోక మెఱసి.

౧౨౬

కం. మాలికివశగత మై విబు, ధాలయవిజిగీష దానఁ నానీకము మే

ఘాళులపోలిక గర్జలఁ, దూలించుచు దిక్టంబు తొడిదొడి చనియెన్.

౧౨౭

→ విష్ణువు దేవతలకుఁ దోడ్పడి రాక్షసులఁ బాఱఁదోలుట. ←

చం. దనుజసమూముల్ విబుధఁధామము పైఁ జనుదెంచుటన్ సురల్

పనిచినదూత దెల్పుటయు ధండనతత్పరుఁడై రమాధవుం

డనుపమకోటిసూర్యనిభ మౌకవచంబును దొడ్గి భీమరో

పనిచయపూర్ణతూణపరిఁభాసితుఁడై కటిసూత్రయుక్తుఁడై.

౧౨౮

చం. అరిదరశార్ఙ్గనందకముఁఖాయుధుఁడై కనకాద్రి బోలు న

గ్గరుడుని నెక్కి దుష్టసురకంటకనాశనసంభ్రమంబునన్

దొరపడి నిర్గమించె విబుధుల్ ఋషి సిద్ధులు యక్షులున్ మునుల్

కశములు మోడ్చి మ్రొక్కి తనుఁ గమ్రమధూక్తుల సన్నతింపఁగన్.

౧౨౯

కం. హేమాంబరుఁ డగుజలద, శ్యాముఁడు లక్ష్మీవిభుండు సంతోభించెన్

హేమాద్రిమీఁదినతటి, జ్ఞమూత మనంగ సంతసింపఁగ జగముల్.

౧౩౦

ఉత్సాహము. పక్షిరాజపక్షజాతః॥వాతధూతకేతువై
 యాక్షణంబ కీర్ణశస్త్రమై చలోపలంబు నీ
 లక్షమాధరాగ్ర మనఁగ ॥ లక్షితంబు నౌచు నా
 రాక్షసేంద్రసైన్య మెల్ల ॥ భ్రాంతిఁ దూలి బెగ్గిలన్. ౧౩౧

కం.అడ్డం బై శరముల ము,జ్జిడ్డుగఁ గవయంగఁ జేయఁ ॥ జేడ్పుడ కనురల్
 గడ్డుకొనురోషమువఁ దను, యొడ్డెల్లను నేకముగ మ॥హోత్సాహమునన్. ౧౩౨

కం.నెత్తుట నెఱచిని మేనులు, జొత్తిలి యున్నను సురారి॥సూదనుమీఁదన్
 మొత్తమ్ములుగాఁ గురిసిరి, తత్తట మొకయింత లేక ॥ దనుజవరేణ్యుల్. ౧౩౩

ఆ. రాక్షసాంబుదములు ॥ ప్రకటగర్జ్వారవ,త్రుటితదిక్చయములు ॥ తోరముగను
 బరభయంకరముగ ॥ శరవృష్టి గురిసె నా,రాయణాద్రిమీఁద ॥ నాఁకకొనక. ౧౩౪

కం.శ్యామావదాతుఁ డగుహరి, శ్యామాసురపంక్తి బాణ॥జాలము గుఱియం
 గా మెఱసె వర్షమాణమ, హాముదిరాచ్ఛాది తాంజ॥నాద్రివిధమునన్. ౧౩౫

సీ. మడిమీఁదమునరెడి॥మిడుతలపోలిక, మంటపై వ్రాలుదో॥మలవిధానఁ
 దేనెకుండకు మూఁగఁ ॥ దివురునీఁగలభంగి, సంస్రంబునందు మొ॥సశ్శలీల
 దానవచాపము॥ క్తంబులు శరములు, కల్పంబువేళ లో॥కంబులట్లు
 హరిఁ జొచ్చె రథికులు ॥ కరిగతుల్ రాతులు, బంటులు నట్లట్ల ॥ మింటి కెగసి

తే.యసురవర్యులు బాణాళి॥యష్టితోమ
 రాదులను జిమ్మి చిమ్మి దా॥మోదరుండు
 నవనిసురుండు ప్రాణాయామ॥మందుఁబోలె
 స్తంభితోచ్ఛాప్యసుండుగ వేగ ॥ సలిపి రపుడు. ౧౩౬

మ. శకులిక్షోభితవారిరాశియటు లై ॥ శార్ఙ్గంబు మ్రోయించి నం
 దకహస్తుండు స్వరూపమానవవమా॥నక్షిప్రతాభీలపూ
 ర్ణకరాకృష్టనిశాతసాయకములన్ ॥ రాత్రించరశ్రేష్ఠులన్
 వికలీభూతశిరస్కులం జలిపె వే॥వే వేలుగాఁ గూలఁగన్. ౧౩౭

ఉ. దైన్యముఁ గూర్చి యిట్లు నిశితప్రదరప్రకరైకవృష్టిసౌ
 జన్యధనుండు శౌరి బల॥శాలిత నొత్తఁగఁ బాంచజన్యమున్
 జన్యసమాగతత్రిదశ॥శాత్రవకోటులు సింహగర్జనన్
 వన్యగజంబులట్లు పఱ॥వం దొడఁగెన్ హృదయంబు బెగ్గిలన్. ౧౩౮

శా.త్రైలోక్యంబు వృథాప్రపూర్ణముగ నా॥ధావనంబు నిండారినన్
 సోలెన్ దంతులు నేల నిర్దమము లై ॥ స్రుక్కెం దురంగంబులున్

వ్రాతే స్యందనముల్ దొఱంగి రథిక్ వ్రాతంబు నిస్తేజ మై
తూలెం బద్ధనముత్కరంబు ధరణిం దోడ్తోడ నిశ్చేష్ట మై.

౧౩౯

శా.నీరంధ్రంబుగ బాణవర్ష మనురానీకంబుపై వేగి యై

నీ రేజాంబకుఁ డంతటం గురియఁగా నిర్భిన్నగాత్రంబు తై

స్వారాట్టప్రవిదారితాద్రు లన రక్షఃపాలకస్తోమముల్

తీరుం బాసెఁ జెడెం బడెన్ సమసె బిద్దెం డింక వేసెం దెగెన్.

౧౪౦

కం.హరిచక్రకృతవ్రణములఁ, దొరఁగెన్ నెత్తురులు సోఁకుతుటుములమేనన్

ధరణీధరములఁ గాఁజెడి,గిరిభవధాతువు లనంగఁ నింజాయలతోన్.

౧౪౧

తే. పాంచజన్యరవంబు దుర్వార మైన, శార్ఙ్గమార్జ్వినినాదంబు నిశ్రుతికర

కంతరవమునునిన్నింటిఁగడఁచి మ్రింగెఁ, గాంచనాంబరుభయదహంఁ కారరవము.

నీ. తరణిబింబమునుండి నిరణంబు లట్టుల, జలనిధినుండి యేఁబులవిధాన

నగరాజముననుండి నిగరాజులభంగి, వారిదంబుననుండి నిధారలట్లు

శౌరిసంప్రేరిత, శార్ఙ్గవినిర్భుక్త, కాండముల్ దమమీఁదఁ నివయుటయును

దునిఁగినమెడలును నిదునిసినయొడలును, బగిలిన తేరులు నిగులువిండ్లు

ఆ. మ్రొగ్గువాహనములు నిప్రగ్గడికరులను, చెగయు కేతనములు నితెగిన కేలు

గాఁగ నసురసేన నికళవళించెఁ దపించెఁ, గందె గుందె డిందె నిమ్రందె నపుడు

నీ. శరభంబులకుఁ బాఱుఁహరిసంఘములభంగి, హరికిని వెఱచెడికరులనరణి

వారణంబుల కుల్కుఁవ్యాఘ్రంబులట్టుల, వ్యాఘ్రంబునకును జివ్వంగులట్లు

చివ్వంగికిని గ్రామసింహముల్తీరున, శావనంబునకును మాఝాలరీతి

మాఝాలమున కహిమండలంబులతోన, కాకోదరమున కెల్కలవిధాన

ఆ. హరికివెఱచి పఱచి నిధరణిని బన్నుండి, యసురనరులసేన నిహతము గాఁగ

వారిధరవరంబుఁ నిబర్జన్యనట్టులు, నించె వారిజంబునీలతనుఁడు.

౧౪౨

కం.నగధారిబాణములకున్, బెగడుచుఁ బలలాశిబలము నిబిగిచెడి లంకా

నగరాభిముఖముగాఁ జన, మగిడినరోసంబుతో సుమాలియుఁ గడిమిన్.

౧౪౩

➔ విష్ణువు సుమాలితోఁ జోరుట. ➔

చం.తరణిని ములచు మంచుగతిఁ నిదాకి శరంబుల విష్ణు ముంచినన్

మరలినసైనయ మంతయు సమగ్రధృతిం జెలరేగి క్రమ్మఱెన్

సురపరిపంథియున్ దనుజఁనూదనుఁ గిట్టి సురారిజీవసం

భరణచణంబుగా గళరవంబును నించె నితాంతధీరతన్.

౧౪౪

మ.తపనీయాభరణోజ్జ్వలం బయినహస్తం బుద్ధతిన్ వీచుచున్

దపనీయాంశకుఁ బిల్చుచున్ సహతటిఁదూరాధరంబో యనన్

విపులారావము రోదనీకుహరనిఁ దేదంబుగా నించినన్

దపనాభప్రదరంబునన్ హరియుఁ దత్కర్ణోజ్జ్వలదూభషలన్.

౧౪౭

కం. త్రుంచియు సారథిశిరముం, ద్రొంచి నఁ దత్తైంధనములు ఁ తిశమిక్ గొనుచున్

మించిన వెఱ గిరగిర మని, పంచజనాదునిరథంబు ఁ బలువిడిఁ ద్రిప్పెన్. ౧౪౮

కం. భ్రాంతము లగుడును రథహయ, సంతతి భ్రమచే సుమాలి ఁ చలియించెఁ బరి

భ్రాంతేంద్రియాశ్వములచేఁ, జింతధృతి దొఱంగు నరునిఁ చెలువున నాలోన్

చం. నుడివడు చున్నయగ్రజునిఁ ఁ జూచి మహాగ్రహవృత్తి మాలియున్

బిడుగులఁ బోలు బాణములు ఁ వెన్నుని హంసలు క్రొంచశైలమున్

గడువడిఁ దూఱి యేగుగతిఁగా నిగిడించిన నాధికిన్ వశం

పడనిజి తేంద్రియుం డనఁగ ఁ మాధవుఁ డేమిచలింప కాత్తలోన్.

౧౪౯

→ విష్ణువు సుమాలిని వధించుట. ←

శా. మార్వీరావము దిక్పూర్ణముగ భీమహ్రదినీవజ్రభా

దుర్వారాశుగ వేగ బాణముల దైత్యున్ నాటఁగా నేసినన్

సర్వాంగంబులఁ దూఱి పాములు సుధాఁసారంబుభంగిన్ మనః

పర్వం బారఁగఁ గ్రోలె నెత్తురులు విభ్రాంతిం గొనన్ వైరియున్.

౧౫౦

ఉ. అంతటఁ బోక శౌరి యనుఁరాధము మాళి ధ్వజంబు చాప మిం

తింతలుగాఁగఁ ద్రుంచి హయఁబృంధములన్ వధియింప మాలి దు

ద్దాంతజవంబుతోడుత గఁదాధరుఁ డై చని పక్షిరాట్చిరః

ప్రాంతమునందు మోఁదె హరు ఁ సంతకున ట్లిరుకేల హుంకృతిన్.

౧౫౧

మ. స్వరుధారాహతి నద్రియ ట్లడలి యాసర్పారి దిగ్భ్రాంతి మై

మరలం బాఱి భృశార్తి మాధవునకున్ ఁ మార్క్తోము గావించినన్

సురవైరిప్రకరంబులందు గగనఁస్ఫోటంబుగా రావ ము

ద్ధురతన్ వెల్వడె హర్ష హేతు వయి తద్ధ్వారారవోద్భూతికిన్

౧౫౨

ఉ. ఆగ్రహ మార శ్రీరమణుఁ ఁ డడ్డముగాఁగ మలంగి తార్జ్యపై

వ్యగ్రతఁగేలఁ దాల్చి పెడఁవాటుగ నయ్యను వైచె భాస్కరో

దగ్రవిభావిభాసము దిశావళిసంగతనైజ తేజమున్

విగ్రహభీషణంబు నరిఁపిరళిరఃప్రతిభేదదక్షమున్

౧౫౩

తే. కాలచక్రంబుఁ బోనిచఁక్రంబు నసుర, వరునిపై నది మును రాహుఁశిరముఁద్రుంచు

కరణి మాలిశిరంబును ఁ ధరణిఁ గూల్చె, నమరు లరుసంబునను గర్జలార నింప.

→ రాక్షససేన పలాయిత మగుట. ←

సీ. మాలి గూలినఁ జూచి ఁ మాల్యవంతుండు సుమాలియు శోకనిఁ ర్తగ్ను లగుచు

బలఁగంబుతో భీతిఁ ఁ బాఱిరి లంకాము, ఖమ్ముగ నింతలో ఁ ఖగనరుండు

తెప్పితత్తోధఃతీవ్రత నిజపక్ష, వాతూలనిహతిని ధారి నొంపఁ
 బెనుగాలి నొగుడాకు ధరి జెల్లచెదరులై, సేనలవారలు ధరి చెదరి పోవ
 తే. శరగణచ్చిన్నగాత్రులు ధరి చక్రకృత్త, మూర్ధు లసిదారి. తాంగులు ధరి ముసలహతివిః
 ఘటితశీర్షులు లాంగలః, గ్లపితకంధ, రులు గదాహతవత్సులు ధరి త్రుటితకరులు గగై
 చం. అగుచును వెండ్రుకల్ విరియ ధరి నాహవమున్ విడి పాట రాక్షసుల్
 నగధరుడున్ శితాయుతకః, లంబకవృష్టిని నాతవత్రముల్
 తెగఁ దురగాళిఁ గూలఁ జెడఁ దేరులు ప్రేవులు ప్రోవులై పడన్
 బిగిచెడఁ దత్తటింపఁ బురిః, విచ్చుగఁ దద్దటిలంగఁ జేసినన్. ౧౫౭
 కం. నుడివడఁగా నేత్రంబులు, తడఁబడఁగాఁ బొదములును ధరి దటతట మనఁగా
 నెడదలు సైనికులందఱు, వెడఁగులవలె నగుడఁ జలము ధరి వీడ్కొని పటపన్.
 చం. కని నరసింహమూర్తి ఘనః, గర్జల నించిత సింహగర్జలన్
 వినినమతంగజంబు లన ధరి విభ్రమ మొందుచుఁ జాపముక్తరో
 పనికరమారుతాహతికి ధరి వారిదసంఘములట్లు లైరి త
 త్కనకమణీమయాభరణః, కాండములన్ ధరి యెల్ల నిండఁగన్. ౧౫౮
 కం. నీలబలాహకతుల్యులు, లోలంబలలంతికోజ్జ్వలులు హరిశరధా
 రాలుళితచిత్తు లగుచును, నీలాంజనగిరు లనంగ ధరి నేలం ద్రెళ్ళన్. ౧౫౯
 చం. పరువిడురాక్షసోత్కరముః, పాటును వెన్నొను శౌరిపోటు సా
 శరకులనాయకుండు గని ధరి సంద్రము వేలను దాకి మర్లున
 క్కరణిని వెన్నకుం దిరిగి ధరి కంజదళాక్షునిఁ జూచి యిట్లనున్
 గరువతనంబుతోడఁ గినుఁకం జలియింపఁగ మౌళి రేగుచున్. ౧౬౦

→ మాల్యవంతుండు విష్ణుని నిష్ఠురమాడుట. ←

కం. ప్రాకృతజనునట్టులు నీ, వీకరణిని క్షత్రధర్మ ధరి మెఱుగక యుద్ధం
 బాకాంక్షింపనివారల, నాకులపడఁ జంప నగునె ధరి నారాయణుడా! ౧౬౧
 కం. విను సమరవిముఖులన్ వెన్నొని చం పెడిపూరుషుండు ధరి కోటికొలందుల్
 ఘనసుకృతంబులు చేసియుఁ, జన నేరఁడు స్వర్గమునకు ధరి సత్యవిచారా! ౧౬౨
 కం. యుద్ధమొనర్పఁగ నంతటి, శ్రద్ధయుఁ గల దేని రమ్ము ధరి చక్రధరుండా
 సిద్ధముగ నున్నవాడఁ బ్ర, సిద్ధంబుగఁ జూపు నీదుఁచేవయు బలమున్. ౧౬౩
 నీ. అని. మాల్యవంతంబుఁ ననువున నమ్మాల్య, వంతుండు నిలిచిన ధరి వనజపాణి
 యిట్లను మీభీతి ధరి బృందారకుల్ నన్ను, శరణంబుఁ జొచ్చినఁ గరుణఁ దలఁచి
 మిమ్ము నుత్సాదింప ధరి మేకొంటి నానుడి, రక్షించుకొనువాడ ధరి రాక్షసేంద్ర!
 నాప్రాణములకంటె ధరి నాకనివాసుల, కార్యంబు ప్రియమయి ధరి క్రాలు నాకుఁ

తే. గాన మీరు రసాతలఁగతులరైన, హతులఁ జేయక విడువ దుఁరాత్తులార!

యనిన నసురుండు శక్తిచే • సంబుజాక్షు, నక్షమున నాట దృఢశక్తి • వైవ నదియు.
కం.జలదంబున సౌదామిని, చెలువునఁ గడు వెలిఁగె దైత్యఁజిద్యక్షమునన్
బలియుఁడు శక్తిధరప్రియుఁ, డలవున నద్దాన వైచె • నయ్యసురేంద్రున్. ౧౭౬

చం.అదియును మాల్యవంతునురఁమందుఁ బడెన్ గిరికూటసీమ మై
భిదురముచంద మై యసురఁవీరునివర్గము దాన భేదిలెన్
హృదయముఁ గాఁడుతన్నిహతి • నెంతయు నొచ్చి చలించి క్రమ్మఱన్
మదమునఁ దెప్పిటిల్లిధృతిఁమంతుఁడు నిల్చి మహానగం బనన్. ౧౭౭

చం.అతులితకంటకావృతమఁహాయసశూలముఁ ద్రిప్పి దైత్యుఁడు
ద్ధతిని స్తనాంతరస్థలిని • దాఁచి దృఢంబుగ నంతఁ బోక యా
దితిసుతవైరి ముష్టిహతిఁదీవ్రత నొంచియు గ్రుద్ది తాద్యున
చ్చతురుఁడు దాఁపె వెన్కకు వెఁసన్ నలుమూరకొలంది నేలకున్. ౧౭౮

మ.వినతానందనుఁ డంతరోషవశుఁ డై • పీచెన్ గరుద్ధ్వంద్వమున్
దనుజాధీశ్వరుఁ డెండి నాకుపలెఁ దదావృతూలవేగంబున
న్జనియెన్ నిల్వఁగ లేక, యగ్రజగతిం • దద్రాత వీక్షించి త
క్కినసేనాతతిఁ గొంచు లంక దెస నేఁగెన్ ప్రానతాస్యంబుతోన్. ౧౭౯

➔ రాక్షసులు పరాజితులై లంకఁ జొచ్చుట. ➔

కం.ఈవిధమునఁ బలుమాటు ర,మావిభుచే భగ్న మగుచు • మనుజాశననా
థావళి హావళి గొనియెన్, శ్రీవరు నెదిరింప దైత్యఁసేనకు వశమే? ౧౮౦

కం.పంకజనేత్రున కడలుచు, లంకాపురి విడిచి యాత్త • లలనలతోడన్
బింకం బటి పాతాళము, తెంకిగఁ గొని నిల్చి రెదలు • దిగ్గన నసురుల్. ౧౮౧

కం.సాలకటంకటు లనఁగా, వాలినవా రీసురారిఁవద్యులు రామా!
పౌలస్త్యనామకీర్తితు, లాలంబున నీవు చంపిఁనట్టిసురారుల్. ౧౮౨

కం.పౌలస్త్యులకంటెను బల, శాలులు మఱి సాంపరాయఁచతురులు వ్రజ్ఞ
శాలులు ధైర్యైర్యర,మాలసితులు రామచంద్ర! • మాల్యవదాదుల్. ౧౮౩

కం.సురకంటకు లగునసురులఁ, బరిమార్చుఁగ నెవరి వశము • పద్మాక్షుండౌ
నరిదరశార్ఙ్గదాయుధ,ధరునకు నారాయణునకుఁ • దక్క నొకనికిన్. ౧౮౪

తే. నీవ నారాయణుండవు • నీవ యవ్య,యుండవు సనాతనుండవు • నుత్పలాంగ
దివిజవరదచతుర్భుజంఁడవు నజయ్యుఁడవుఁ బ్రభుండవు నీవ మాఁధవ! మురారి!

చం.అసురుల సంహరింప మనుఁజాకృతి నొందితి వీవు, ధర్మముల్
పసచెడ నప్పు డప్పుడు వ్యఁసస్థ మఱిన్ ఘటియించుపొంటె నీ

రస జనియించు చుండుదు వఃరాతులఁ ద్రుంపఁగ సాధుఁడొటికిన్
న్యసన మణించి ప్రోన శఃరణాగతరక్షణ! ధర్మవీక్షణా!¹

౧౭౬

కం. సరసిజనయనా! నీ కీ, కరణిని రాక్షసులజన్మకథఁ దెలిపితి శ్రీ
కర యింక రావణాసురు, చరిత వచించెదఁ దదీయః జనిసత్త్వంబుల్.

౧౭౭

మ. చిరకాలంబు రసాతలంబునన లక్ష్మీనాథుభీతిన్ నిశా
చరయుక్తుండు సుమాలి యుండెఁ దనయాశ్రయం బుద్వీపైఁ జూప, కీ
శ్వరమిత్రుండు సపుత్రపౌత్రుఁ డయి యక్షస్వామి లంకాపురిన్
స్థిరసౌఖ్యంబున నేలు చుండె నిటు లెంతేగాల మొయ్యం జనన్.

౧౭౮

→ సుమాలి కూతుం దోడ్కొని భూలోకంబునకు వచ్చుట. ←

నీ. ఒక్కనాఁడు సుమాలి యుజ్జ్వలగాత్రను, బద్ధంబుఁ బాసినఃస్తంభోలు
తనకూతుఁ దోడ్కొని ధరణికి నేతెంచి, వరుని నన్వేషించుఁవాంఛతోడఁ
జరియించు చొకచోటఁ బరికించెఁ దండ్రికి, నభివాదన మొనర్చి యరుగువాని
స్వచ్ఛందు ధననాథుఁ వాసవనిభునిఁ బు, లస్త్యతనూజుని లలితరూపుఁ

తే. గాంచి క్ర మ్మతి తనదులోకమున కేగి, యెట్లు సేయఁగ మే లగు నీసురారి
వంశమున కిది యభివృద్ధిఁ బరఁగు నెట్ల, టంచు నూహించి కూతుడా యంగఁ బిలిచి.

ఉ. బాలిక! నీకు యౌవనము వర్తిలు చున్నది, పెండ్లి సేయఁగాఁ
గాల మిదే, తిరస్కృతినిఁ గందు నొ యంచును సాధ్వసంబునన్
మే లగుచుట్ట మెవ్వఁడును మేకొనఁ డయ్యెను ని న్వరింప, ల
క్ష్మీలలనాసమానపు విశిష్టగుణాన్విత వీవు కూతురా!

౧౮౦

కం. కావున నీ కర్ణు మహా, భావునిఁ బెనిమిటిని గూర్పఁ బడెదఁ బ్రయాసం
బోవెలఁదుక! నీకతమున, నీవంశము వెలయఁగా నభీష్టము నాకున్.

౧౮౧

కం. గౌరవముం గాంక్షించెడు, పూరుషునకుఁ గూతు రొకతె వుట్టినయేనిన్
గూరును దుఃఖం బెవఁడా, యీరమణికి మగఁ డటంచు నెసఁగినచింతన్.

౧౮౨

కం. జననీవంశమువారిని, జనకుకులమునారి స్వపతిఁ సంతతివారిన్
దనయా! కన్యక సంశయ, మునఁ ద్రోయు సదా యక్తీర్తి ముంచునొ యనుచున్.

ఉ. కావున నీవు విశ్రవునిఁ గంజభవాన్వయు మౌనివర్యు స
ద్భావమునన్ వరింపు పతిభావముఁ దాలిచి తన్మహానుకం
పావిభవంబునన్ సుతుల భాస్కరతేజులఁ గాంచుదాన వ
త్సా! విదితప్రభావుల ధనాధిపునిం బురిడించువారలన్.

౧౮౪

→ కైకసి విశ్రవసు నాశ్రమంబునకు వచ్చుట. ←

ఉ. భాసురతేజ! పుణ్యజనవల్లభు నీవును గంటి గాదె యు
ల్లాసము మీఱఁ బోవ నబలా! చనుమీ యనఁ దండ్రియానతిం

¹పరిత్రాణాయ సాధునామ్మను శ్లోక మనుసంధించునది.

జేసి పథూమతల్లి చని యెచ్చెరఁ గైకసి మానియాశ్రమ
యై సొబగారఁ జేయుచు వికాసముఖాంబుజయై రహించుచున్.

౧౮౫

చం. వినుత సుశీలుఁ జేరఁ జన యిశ్రవుఁ డప్పుడు వేల్చి సంజవే
శను వెలుఁగొంద నాల్గవజ్వలద్దహనుం డనఁ గ్రూరకాలమం
చును గణియింప కాయువతి యూచుచు మక్కువ నమ్మునీశ్వరున్
దనకొనయుం గుటంబునను ధారిణి గీయుచు నేలఁ జూచుచున్

౧౮౬

చం. నిలిచినఁ బూర్ణచంద్రముఖి యీరజలోచన సింహమధ్య నా
కులపతి గాంచి యిట్లు లనుఁ గోమలి యెప్పరిదాన వేల యిం
దుల కరుదెంచి తేమిపని యోయ్యలి పల్కు మటన్న హస్తముల్
సలలితశీల మోడ్చి మునిసత్తము మ్రొక్కి వచించె నీగతిన్.

౧౮౭

చం. మునివర! తండ్రియాజ్ఞను మిముం గన వచ్చితి, బేరఁ గైకసిన్
వనజభవాన్వవాయమాణి! నామత మాత్మమహానుభావత
స్థన నగు నన్న నాతఁడు యీణంబు తలంచి యెఱింగి సర్వమున్
వనితకు నిట్లు పల్కె మగువా! భవదాశయ మే నెఱింగితిన్.

౧౮౮

కం. తనయాభిలాష వచ్చితి, కన వైతివి క్రూరవేళ యాపునఁ గ్రూరుల్
తనయులు క్రూరాకారులు, జనియిరితురు నీకు రాక్షసప్రాగ్రసరుల్

౧౮౯

→ రావణ కుంభకర్ణ విభీషణ జననము. ←

సీ. అనవుడుఁ గైకసి యనియె నోబ్రహ్మవా, దీశ్వర! నను యమియింపు నీకుఁ
గలిగెడుపుత్రులు కఠినచిత్తులు దురాచారులు గావుట యన్యతింప
ననిన నీకడగొట్టుతనయుఁడు ననువంటివాఁడు ధర్మాత్ముఁడై పరఁగు నీజమ
కొమ్మ యన్నను సతి నెమ్మది నట నుండి, కొంతకాలం బేగఁ గొడుకుఁ గనియె
తే. దీర్ఘసంస్థ దశగ్రీవు దీప్తకేశు, సంజనచయాభుఁ దామ్రాఘ్న సతులభయద
యాపు వింశతిభుజ మహాక్రూరు రాక్షసాకృతిని నప్పు డశనిచయంబు లురలె.

కం. కురిసెను నెత్తురువానలు, మొరసె ఖరస్వనము లగుచు మొగుళులు సత్త్వో
త్కర మపసవ్యము దిరిగెను, ధరణి పణకె దేజు మాసె దరణియు నంతన్.

కం. విశదయశుండును ధాతృస, దృశుఁ డగునమ్మాని వచ్చి దృష్టించి సుతున్
దశకంధరుఁ డగుకతమున, దశకంధరుఁ డనుచు నిడియె దన్నామంబున్.¹

సీ. కొలఁది చెప్పఁగరాని క్రూరరూపమువాఁడు, కుంభకర్ణుం డనుకొడుకు పుట్టె
నావల శూర్పణఖాఖ్య సంభవ మందె, గుటిలవిరూపాస్య కూతు రగుచు
బల్చిమనుతుఁ డయి ప్రభవించె ధర్మాత్ముఁ డగువిభీషణుఁ డంబ హర్ష మంద
నతఁడు జనించిన యదనునఁ బుష్పవర్ణము రాలె దుందుభిరవము నెఱసె

¹ పుట్టువుచే రావణుఁడు పదితలలవాడనియుఁ గోరిన రూపము ధరించు శక్తిగలవాఁడు గావున
నొంటితలతోడ నప్పు డప్పుడు విహరించుచుండుననియుఁ బలియఁదగు.

ఆ. మింట భూతవితతి † మేలు మే లని మెచ్చె, వారలెల్ల మాని † వద్యనాశ్ర
 మంబునంద పెరిగి † మహిత తేజస్కులై, తనరు చుండఁ బిన్న † తనమునుండి
 తే. క్రూరు లయిదశకంతుండు † గుంభకర్ణుఁ, దుర్వికిని బాధఁ గలిగించు † చుండి రందుఁ
 గుంభకర్ణుండు మానులఁ † గూల్చి తినుచు, దుష్టచరితల మిగులసం † తుష్టిఁ గనియె.
 కం. శ్రుతులఁ బఠించుచు నింద్రియ,తతి గెల్చి మితాశనుండు † ధర్మాత్ముండై
 మతిమంతుండు విభీషణుఁ, డతులిత సాధుత్వగరిమ † యశముం గాంచెన్. ౧౯౫
 చం. అరుగఁగఁ గొంతకాల మిటు † లావల నొక్కదినంబునందుఁ గి
 న్నరపతి మ్రొక్కి తండ్రికి ఘనం బగు తేజముతోడఁ బోవ నా
 నురసతి పంక్తికంతుఁ గని † చూచితె పుత్రక! నీదుభ్రాత యే
 కరణి మహానుభావతను † గ్రాలెడినో విభవాభిరాముఁ డై. ౧౯౬

చం. అటువలె మీర లెప్పు డొకొ † యశాట యటన్నను బంక్తికంతుఁడున్
 స్ఫుటతరరోష మూని తలిఁ † జూచి వచించెను, బాసఁ జేసెదన్
 బటుతరవైభవంబునను † వాలెద నీతనికంటె మిన్న నై
 యటు లొనగూడ కున్న సరి † యయ్యెద వీడుము నీమనోవ్యధన్. ౧౯౭
 కం. పెనుఁదపమున నాకార్యముఁ, గొనసాగించెద నటంచు † గోకర్ణంబున్
 జని తమ్ములతోఁ దపముం, బొనరించె నభీష్టవరముఁ † బొందెన్ విధిచేన్. ౧౯౮

↔ అగస్త్యుఁడు శ్రీరామునకు రావణాదుల తపోవిధంబుఁ జెప్పుట. ↔

కం. నావుడు నాదేవాహితు, తేవిధమునఁ దపము చేసి † రెఱిగింపుము పా
 రావారపానచణ యని, త్నావిభుఁ డడుగంగఁ గలశ † సంభవుఁ డనియెన్. ౧౯౯
 సీ. ధర్మమార్గంబును † దలఁగక తపియించె, గుంభకర్ణుం డతి † ఘోరభంగి
 మండునెండల నైదు † మంటలనడుమన; వానకారున జడి † వానలందు
 మంచుకారున నీటి † మధ్యంబునను నిల్చి, పదివేలవర్షముల్ † పరమతపము
 సలిపె విభీషణుం † డలఘుధర్మస్థితి, నేకపాదంబున † నిలను నిల్చి
 తే. యైదువే లబ్దములు తప † మాచరించి
 యంతకాలంబ మఱియు సూర్యాభిముఖుఁడు
 నగుచు స్వాధ్యాయదృఢచిత్తుఁ † డగుచు నూర్ధ్వ
 మూర్ధబాహుకుఁ డగుచు నిర్వోహమతిని. ౨౦౦

కం. నందనమున నాకాలయు, చందంబునఁ దప మొనర్చి † సదయాత్మునిపైఁ
 జిందెను సుమనోవర్షము; బృందారకు లంత సంతుభితు లై యడలన్ ౨౦౧
 సీ. పదివేలయేడులు † పంక్తికంతుఁడు నిట్రు, పాసంబు గాఁగఁ దపం బొనర్చె
 వర్షసహస్రంబు † పరిపూర్తి యగుడును, దల నొండు గోసి యగ్నులను వేల్చె

వేయింటి కొకటి నీవిధిఁ దలల్ తొమ్మిది, యగ్ని కాహుతిఁ జేసె † నజనిగుఱిచి
పదియవవేయేటితుదఁ బదియవతల, హోమంబుఁ గావింప † నున్నయంత
తే. నిర్జరాన్వీతుఁ డగుచు వాణీవిభుండు, వానిఁ జేరంగ వచ్చి యోపంక్తివదన!
మెచ్చితిని నీదుతపము నీయిచ్చఁ జెపును, సఫల మొనరింతు నీపరిశ్రమము వత్తు!

↔ బ్రహ్మ రావణునకు వరము లిచ్చుట. ↔

కం. అనవుడుఁ బంక్తిగ్రీవుం, డనుపమహర్షాబ్ధిఁ దేలియాడఁగ జిత్తం

బనియోఁ గరంబుల మోడిచి, వనజాసన! వరద! భక్త † వత్సల! దేవా! ౨౦౩

కం. జీవికి మరణభయము గా, కావల భయ మేది గలుగ † దనవరతంబున్

జీవికి మృత్యువుతో సరి, యావైరియు లేదు గాన † నమరత నిడవే. ౨౦౪

కం. నావుడుఁ బద్మజఁ డిట్లను, నేవారికి నైన వచ్చు † నే యీయ దశ

గ్రీవా! యమరత్వంబును, నీ వొండువరంబుఁ గోరు † మీ యన నతఁడున్. ౨౦౫

చం. అనిమిషదైత్యయక్షదను † జాహినుపర్ణపలాశికోటిచే

వనజజ! మృత్యువుం గనమి † వాంఛిత మీవర మిమ్ము సత్కృపన్

మనుజులఁ దక్కువారిఁ దృణ † మాత్రము గాఁగ గణింతు, లెక్కగాఁ

గొనుదునె వారి, నన్న నల † కోర్కి యొసంగి విధాత వెండియున్. ౨౦౬

ఉ. ప్రీతుఁడ నైతి నీవలన † వేటొకమేలు ఘటించు మస్తక

వ్రాతము నీవు వేల్చినది † క్రమ్మఱ నెప్పటియట్ల గల్లు, నీ

చేతమునం దలంచినటు † చేకొనఁ జాలుదు నెట్టిరూపమేన్

ఖ్యాతచరిత్ర నావరము † కల్తినటంచన నింతలోపలన్. ౨౦౭

కం. రాక్షసుఁడు మున్ను లోకము, వీక్షింపఁగ నగ్నులందు † వేల్చినశిరముల్

లక్షింపఁ గలిగెఁ దొమ్మిది, యాక్షణమున నెల్లవార † లౌ రా యనఁగన్. ౨౦౮

↔ బ్రహ్మ విభీషణునకు వరంబు లిచ్చుట. ↔

చం. అవల విభీషణుం గదిసి † యంబుజగర్భుఁడు ధర్మ బుద్ధివై

భవకలితుండ వీ వగుటఁ † దద్దయు మెచ్చితి ధర్మశీల! నే

దివుట నొనర్తు నీమతముఁ † దెల్పుము నీయభికాంక్షితంబు నా

ఐవిజనుతుండు హస్తములు † దెప్పున మోడ్చి వచించె నీగతిన్. ౨౦౯

కం. లోకగురుం డట తానై, నాకెదురుగ నిల్చి మెచ్చి † నాడ నటంచున్

వాకొనె నట యింతకు వే, తేకలదే భద్ర మైన † నిచ్చెద వేనిన్. ౨౧౦

కం. పరమావత్కాలము ననుఁ, దొరసినయేనియు మనంబు † దొలఁగక యెపుడున్

బరఁగుత ధర్మమునందే, నెరయుత బ్రహ్మాస్త్ర మెవరు † నేర్పక నాకున్. ౨౧౧

చం. ఏయేయాశ్రమమందును, నేయేమతి సంభవించు ♦ నీశ్వర! నిరతం

బాయాయది ధర్మమునం, దే యనువర్తించుఁ గాక ♦ హిత మిటు సేయన్.

౨౧౨

కం. వరమాభీష్టము లగునీ, వరములు నా కమరవినుత ♦ వాణీనాథా

వరధర్మరక్తునకు దు,ష్కర మెందును లేదు నాఁగఁ ♦ గమలజుఁ డనియెన్.

౨౧౩

చం. బనఁగితి నీవు కోరినవఁ, రోత్తమముల్ సుకృతాత్త! నీవు రా

క్షుసకులమందుఁ బుట్టియును ♦ గల్గ దధర్మమునందు రక్తి, నీ

కసమశుభంబుఁ గూర్తు నహిఁతాంతక! నీ కమరత్వ మిచ్చితిన్

రస మెనఁగంగ నంచు విధి ♦ క్రచ్చట నాఘటకర్ణుఁ డాయఁగన్

౨౧౪

→ బ్రహ్మ కుంభకర్ణునకు నిద్ర నిచ్చుట. ←

చం. అరుగఁగ వేల్పు లోసురహిఁతా! వర మీయఁగరాదు వీనికిన్

సురపరివంధి వీఁ డమితఁశూరుఁడు లోకభయంకగుండు న

చ్చరలను మ్రింగె నేడ్వరను, సౌరవనంబున శక్రభృత్యని

ర్జరదశకంబుఁ జంపె నరఁసంయమినర్గముఁ ద్రుంచె గూరుడై.

౨౧౫

కం. ఏవరములు లేకయె యీ, కైవడి హావడి ఘటించుఁకలుషాత్తునకున్

నీవు వరంబుల నిచ్చిన, వే వాతన్ వేసికొనఁడె ♦ విశ్వం బెల్లన్.

౨౧౬

కం. వర మని తెలివి దొఱంగఁగఁ, గరుణించిన జగములకును ♦ గల్యాణంబౌ

సురనాయక! యన వాణీ, తరుణీమణి నవ్వరించి ♦ తలఁచె దలఁచినన్.

౨౧౭

కం. ప్రాంజలియై నిలువంబడి, సంజయదనువేల్పుసాని ♦ సమృతి మై నా

కుం జలుపఁ గర్జ మెయ్యది, రంజితసుజనా! యటన్న ♦ బ్రహ్మ వచించెన్.

౨౧౮

కం. దేవీ! రాక్షసునోరను, నీ వుండి వరంబువేళ ♦ నిర్జరవాంఛన్

గావింపుము నాభారతి, తీవరమున నేగి నిలిచె ♦ దితిజునినోరన్.

౨౧౯

ఉ. ఆవలఁ గుంభకర్ణునికఁ, టావసికిం జతురాస్యుఁ డేగి నీ

భావగతంబుఁ జెప్పు మన ♦ వాఁడును నిద్దురఁ గోరె¹ బెక్కులేం

డ్లావిధి యట్లు లోతమని ♦ స్వాలయముం జనె దేవయుక్తుడై

దేవవిరోధివా వెడలి ♦ దేవి సరస్వతి పోయె బోయినన్.

౨౨౦

కం. తెలివి గొని తనదునుడికిం, బలువిధముల వగచి యేమి ♦ పలికితి నయ్యో

తెలిసి యిటు మోహపడుటలు, ఖలమతు లగుసురలచేతఁగా యని మఱిఁగెన్.

తే. భ్రాత లీరితి విధిచేతఁ, వరము లొంది, చనిరి శ్లేషాత్మకవనంబుఁజాడఁ బట్టి

జనకుఁడారఁ దపంబును ♦ జలుపు నెడకు, నందు సుఖ ముండి రిచ్చావిఁహారములను.

→ సుమాలి రావణాదులఁ జూడ భూలోకంబునకు వచ్చుట. ←

సీ. రాక్షసుల్ వారు వరంబులఁ గాంచుట, యాలకించి సుమాలి ♦ హర్ష వశత

నాత్మమంత్రులు విరూఁపాక్షమారీచప్ర, హస్తచుహోదరు ♦ ల నెడివారు

¹ నిత్యత్వమనఁబోయి నిద్రాత్వమనియెనట.

- గొలువ నిర్భయమతిఁ ♦ గుతలంబునకు వచ్చి, వంకికంతునిఁ గ్రుచ్చి, ప్రమదమునను
నాయనా! నెఱవేఱె ♦ నాకోర్కి యజునిచే, నుత్తమవరము నీ ♦ వొందుకతన
- ఆ. మనది సుమ్ము లంక ♦ యనుపురం బందుండ, విష్ణుభీతి నెఱచి ♦ వీడు విడిచి
చనినవార మారఁసాతలసీమకు, మేము పడెడిపాటు ♦ లేమి చెప్ప. ౨౨౩
- ఆ. రాక్షసోచితంబు ♦ రహివీణు నాలంక, మనది తండ్రి! యిపుడు ♦ ధనవిభుండు
నీవిమాతృజుండు ♦ నెలపుగాఁ జేకొన్నవాఁడు దానిమరలఁ ♦ బాడి పడయ.
- ఉ. సామముచేత నొండె బలి ♦ సత్తమ! దానముచేత నొండె దు
ర్దామపరాక్రమంబుననొ ♦ క్రమ్మఱఁ దత్పురి నీవు గొమ్ము, దుః
ఖామితవార్ధి ముగ్ధినిసఁగఁగారికులంబు సముద్ధరించి లం
కామహిపప్రశస్తి వెనఁ ♦ గాంచు మనక దశకంఠుఁ డి ట్లనున్. ౨౨౪
- ఉ. అన్నయనంగఁ దా జనకుఁనంతటివాఁడు గదయ్య యిట్లు నీ
విన్నుడి తాత! చెప్పఁ దగఁవే? యన వానిమనం బెఱుంగుచున్
మిన్నక యుండె, రక్కసులఁమేటి యొకానొకనాఁడు నట్టులే
యన్నఁ బ్రహస్తుఁ డాదశముఁఖాసురుతో వినయంబు దోఁపఁగన్. ౨౨౬

→ ప్రహస్తుఁడు లంక గ్రహింప రావణునకు బోధించుట. ←

- కం. ఇన్నీతి నీవు పలుకఁగఁ, జన్నే శూరాగ్రణీ! ప్రశస్తబలుఁడ వై
యన్నాదమ్ములవాపులు, నున్నవోకో! శూరులం దఁనుత్తమచరితా! ౨౨౭
- కం. అక్కా చెల్లెండ్రై పెను, మక్కువ నదిలియును దిలియు ♦ మలయుచు నాం ద్రై
రక్కశ్యపమానికి నం, దక్క గనియె భువనపతుల ♦ నమరోత్తములన్. ౨౨౮
- చం. దిలియును గాంచె దైత్యవితఁతిన్, సనగార్ణవకాననంబుగా
క్షీతితలమెల్ల వారలది ♦ కీర్తిధనా! యలవంశమందు నీ
వతులితశౌర్యవిక్రమధఁనాఘ్యుఁడ వై జనియించి తయ్య, శ్రీ
పతి దితిజాళిఁ జంపి యనిఁవారితవిక్రముఁడై జగత్త్రయిన్ ౨౨౯
- ఉ. దైవతకోటి కిచ్చె; నలఁదాయలు తమ్ము లటంచు నన్నలం
చీవిధి నీతు లాడఁగు సుమీ, చరియింపు మదుక్తి నా దశ
గ్రీవుఁడు యోజనం జలిపి ♦ హృష్టమనంబున వల్లె యరిచుఁ దెం
పావహిలంగఁ స్వీయము వఁనావనిఁజేరి తదన్వితంబుగన్. ౨౩౦
- కం. ఆనాఁడ త్రికూటస్థుండు నుడికారంపుఁబ్రోడ ♦ ననియెఁ బ్రహస్తున్
గానఁగఁ బొమ్మి ధనపతి, నానుడి గా నిట్లు లనుము ♦ నయపూర్వముగన్. ౨౩౧

←→ రావణుడు ప్రహస్తుని గుబేగునొద్దకు బంపుట. →←

సీ. ఈలంక రాజేంద్ర! యింతకు మున్ను ప, రాక్రమశాలు లో రాక్షసులది
 నీవిందు జేరుట యీయట్టియనఘన, కర్పము గా దని యాడవలెనె?
 కావున నీపురిఁ గ్రమ్మఱ నాకిచ్చి, తేని నే సంప్రీతి నెసఁగువాఁడ
 నీవును ధర్మంబు నెఱి కాచి నటు లగు, నని చెప్పుమీ యన్న నాతఁ డరిగి
 తే. యత్యుదారుని గిన్నరాధ్యక్షుఁ జూచి, యధిప! నీతమ్ముఁ డైనదశాననుండు
 పనిచె నను దూతఁగాఁగ నీపాలి కిప్పు, డతనివాక్కుల వినిచెదనాలకింపు. ౨౩౨
 ఉ. దేవ! సుమాలిముఖులు దితిప్రభవుల్ మహనీయశక్తిసం
 భావిఁగు లేలి నీపురిని బ్రాక్తనవేళల, నియ్యెడన్ దశ
 గ్రీవుఁడు నీదుసోదరుఁడు కీర్తిధనా! నిను నీయ వేఁడె గం
 ద్రీ! విహితంబు గాదె యిపు డిచ్చుట వారలసొత్తు వారికిన్. ౨౩౩

←→ కుబేరుడు లంక విడిచిపోవ నమ్మించుట. →←

చం. అనవుడు విత్తనాథుఁ డను రావళి దీనిని బాసి పోవఁగా
 జనకుఁడు నన్ను నిల్ప నిట జక్కులతోడుత నున్న వాఁడ నో
 దనుజవరా! దశాన్యునకుఁ దత్త్వ మేగి వచింపు మిందు ర
 మ్మనుము మదీయరాజ్యనగరాఖిలవిత్తము లేల హాయిగన్. ౨౩౪
 ఉ. పోమ్మని పంచి తత్త్వణమ భూవర! యాయన దండ్రీ జేరి పా
 దమ్ముల వ్రాలి రావణును దంతము సర్వముఁ జెప్పి లంక పూ
 ర్వమ్మునవానివారి దఁట క్రమ్మఱ దానిని గోరె నంట నే
 నెమ్మెయి బోవువాఁడ వచియింపుము నాకు యథార్థమం చనన్. ౨౩౫
 ఉ. ఇట్లు వచించె విశ్రవసుఁ డీవిషయంబు మదీయసన్నిధిన్
 దిట్టతనంబునం బలికె దీమసమారగఁ బెక్కుమార్లు ఛీ
 కొట్టితిఁ గాని వాఁడు మదిఁ గొంకఁడు నానుడి చీరికిం గొనం
 డెట్టును వాఁడు మానఁ డిఁక నేటికిఁ దేరకు రచ్చ వానితోన్. ౨౩౬
 ఉ. మత్తిలియున్నవాఁడు తన మానితమైనవరంబు నెంచుచున్
 జిత్తమునందుఁ బెద్ద లని చిన్న ల టంచు నెఱుంగ లేడు, నై
 మిత్రకమద్వచస్సరణి మిక్కిలిదారుణ మాన్వభావమున్
 హత్తెను వానికిన్ విను శుభావహధర్మ్యపథంబుఁ జెప్పెదన్. ౨౩౭
 శా. కైలాసంబున కేగి నీవు తనయా! కావించుకొ మ్మాలయం
 బాలంకన్ విడుమీ సహానుగుడ వై యారమ్యమందాకినీ
 కూలంబందు వసింపు తజ్జలము వ్యాకోచార్కసంకాశన
 న్నాళీకాళినమాన్మతంబు కడు నానందంబు గల్గించెడున్. ౨౩౮

కం.అచ్చట నచ్చరచెలులు వి,యచ్చరగంధర్వకిన్నఃరాదులతోడన్

బెచ్చముదంబుననాటల, మచ్చికవిహరించు చుందుః మానుగ సతమున్. ౨౩౯

కం.ఆకూళరక్కసునితో, వాకాటుల కీవు చొరకుః వనజాసనుచే

జేకొన్నవరముచందము, నీ కెటుకయె కాదె యన విసీతుం డగుచున్. ౨౪౦

కం.ఆనతిగొని ధనదుఁడు భా, ర్యానందనసచివవాహఃనార్థయుతుం డై

యానీమిషమ కైలాసమ,హానగ దేశంబుఁ జేరి ః హాయిగ నుండెన్. ౨౪౧

→ రావణుడు లంకాప్రవేశము సేయుట. ←

ఉ. అంతః బ్రహ్మః డాదశముఃఖానురుః జేరి వచించె నెల్లవృ

త్తాంతము విత్తపాలుఁడు యథాగతి నేగెను లంక వీడి యే

చింతయు లేదు పట్టనముఃః జేరి స్వధర్మము రక్ష సేయుమీ

కాంతుఁడ వై సురాహితనిఃకాయముపాలికి నంచుఁ బల్కిన్. ౨౪౨

కం.సానుజః డై శూన్యము లం,కానగరవరంబుఁ బంక్తిఃకంఠుఁ డమందా

నూనానందంబున నిం,ద్రాణీపతి నాకపురివిధంబునఁ జొచ్చెన్. ౨౪౩

తే. ఇట్లు లంకః బ్రవేశించి ః యెలమి మించి, దనుజరాజ్యాభిషేకంబుః ఘనత గాంచి

ప్రాప్తసంపూర్ణకాముఁ డైః పరిధవించి, యెదురు బెదురును లేకఃరఃహించెఁ బిదప

కం.తనయనుఁగుంజెల్లెలు శూ,ర్పణఖకుఁ దగువరుని వెదకిః పాణిగ్రహణం

బున విద్యుజ్జిహ్వం డ,స్తనుజుం డగుకాలకేయుఃనకుఁ దా నొసఁగెన్. ౨౪౪

→ రావణునకు మయుఁడు మండోదరీ వృత్తాంతముఁ జెప్పుట. ←

ఉ. ఆవల నొక్కనాఁడు మృగఃయాభిరతిం జరియించువాఁడు ర

క్షోవరుఁ డొక్కచోఁ గనియెఁః గోమలి కన్యక యోర్తు కూడరాఁ

ద్రోవను వచ్చువాని మయుఁః దోడన కానఁగ నేగి పల్కు న

య్యా! వని నిర్తనుష్యతలఃమందుఁ జరించెడి మీర లెవ్వరో. ౨౪౫

కం.ఈమృగలోచనతో మీ,రేమినిమిత్తంబు తిరుగః నెంచితి రనఁగా

నామయుఁడు యథావృత్తం, బామనుజాశనున కిట్టుఃలాదృతిఁ జెప్పెన్. ౨౪౬

ఉ.నాయన! నీవు హేమ యనుఃనాతిని మున్ వినియుందువే కదా

యాయువిదన్ శచీసతి బలారికి నిచ్చినయట్లు దేవతల్

జాయగ నాకొసంగ సుఖఃలంపటవృత్తిని దానిఁ గూడి నే

బాయక యుంటి వర్షములుః పంచశతంబులు, నిర్జరాజ్ఞచేన్ ౨౪౭

ఉ. అయ్యలివేణి వాసి చనిః హాయసముల్ పదునాలు గయ్యె,నే

నయ్యబలానిమిత్త మయిః హైమనుయంబుఁ బురంబుఁ గట్టి యం

దయ్యెలనాఁగఁ గూడితిని ♦ నానతి లేమిని నందు నిల్వ నో
 యయ్య! మనంబు లేదు విరహానలతప్పుడ నొటఁ గావునన్. ౨౪౯
 కం. ఆపురి విడి హేమాత్మజ, నీపాపను నాదుకూతు ♦ నిటు దోడ్కొని భూ
 మీపర్యటనముఁ జేసెదఁ, జేవడుఁ గా కర్పవరుఁడు ♦ చెలువ కటంచున్. ౨౫౦
 కం. కన్యాజనకత్వ మసా, మాన్యంబుగ దుఃఖకరము ♦ మానేప్పులకున్
 గన్యక రెండుకులంబుల, దైన్యంబున ముంచు శీలతాశంకఁ జమి. ౨౫౧
 కం. ఇరువురుకొడుకులు నాకు న, మరసుందరియందుఁ గలరు ♦ మాయావి యనన్
 బరఁగెను జ్యేష్ఠుఁడు దుందుభి, వరబలుఁడు ద్వితీయుఁ డగుచు ♦ వర్తిలు జగతిన్.
 కం. వాకొంటి నాదుచరితము, నీకథ నిఁకఁ దెలుప వయ్య ♦ నీ వెవ్వఁడవో
 యాకాంక్షించెద విన ననఁ, గైకసితనయుండు వినయగరిమ వచించెన్. ౨౫౩
 ఉ. నేను బులన్త్యమన్తఁడను ♦ నీరజగద్భునకుం దృతీయుఁ డై
 మానితుఁ డైనవిశ్రవుకుఁమారుఁడఁ, బేరను బంక్తికంఠుఁడన్
 నా నతనిన్ మునిప్రవరుఁనందనుఁ డంచు మయుం డెఱింగి మో
 దానఁ దనూజ నాతనికి ♦ దారగ దానముఁ జేయ నెంచుచున్. ౨౫౪
 ➡ మయుఁడు రావణునకు మందోదరి నిచ్చి వివాహము చేయుట. ➡
 ఉ. ఆదర మారఁ బంక్తిముఖఁహస్తముఁ గేలఁ గదించి పల్కు, హే
 మాదివిజాంగనాభవయు ♦ మామకపుత్రిక యైనదీని మం
 డోదరిపేరికన్య ననుఁరోత్తమ! భార్యగ నీ కొసంగెదన్
 మోదముతోడఁ గొమ్మనిన ♦ నూల్కొని వల్లె యటంచుఁ బల్కినన్. ౨౫౫
 కం. పైతామహకులుఁ డనియును, ఖ్యాతమునిప్రవరశాపగతి నెఱుఁగుట¹ గ
 న్యాతిలకము మయుఁ డొసఁగెను, దై తేయుఁడు వహ్నిమ్రాలఁదరుణిం గొనియెన్
 కం. అనఘంబుఁ దపోలబ్ధం, బును గరమాశ్చర్యకర మఁమోఘం బగుశ
 క్తిని మయుఁ డల్లున కొసఁగెను, మనలత్కణు నొంచె దాన ♦ మనుజాశనుఁడున్.
 ➡ రావణుఁడు తనసోదరులకు వివాహములు చేయుట. ➡
 నీ. స్వీకృతదారుఁ డై ♦ చేరి లంకాపురిఁ, బంక్తికంఠుఁడు తనభ్రాతృలకును
 బరిణయంబు లొనర్ప ♦ భావించి కుంభకర్ణునకు వైరోచనుఁతనయతనయ
 సారసవదన వజ్రజ్వాల యనునొక్క, ప్రేయసిఁ గూర్చి విభీషణునకు
 దారఁగాఁ జేసి గంధర్వవిభుం డైన, శైలూషుతనయను ♦ సరమ యనెడి
 తే. సాధుధర్మజ్ఞ నామె శైశవమునందు, మానసముపొంతఁ జరియింప ♦ వానలకును
 గొలను పొంగిన భీతిల్లికూతుఁ గాంచి, తల్లి యిట్లని యఱచె వాత్సల్యగరిమ.

¹తానుగ నీయకుండిన రావణుఁడు గ్రూరుఁడు బలవంతుఁడగుటచే బలాత్కారముగనైన నత్యంత సుందరి మందోదరిని గ్రహించునని యెఱింగి మయుఁ డిచ్చెనని భావము.

కం. రామ! సరో మా వర్ధయ, నా మాతృతదుక్తిః బట్టి ♦ నవలామిహికిన్

భూమి సరమాభిధానము, ప్రేమోక్తిగ వెలసె నంత ♦ వీరవరేణ్యుల్

౨౫౯

కం. గంధర్వులు నందనమున, బంధుర కేళీవిహారః పరు లౌనట్టుల్

సింధురగమనలతో దశ, కంధరములు లుండఁ గొంతఁ కాలంబునకున్.

౨౬౦

మ. క నె మంహోదరి యొక్క సుత్రు నతఁడున్ ♦ త్సౌజాతమాత్రంబునన్

ఘననిర్హోషమునన్ ధ్వనించుటయు లంఁ కాపట్టనం బెల్లఁ ద

ద్వని నిశ్చేష్టము గాఁగ రావణుఁడు మోఁదం బౌరఁగా దానఁ ద

త్తనయుం బిల్చెను మేఘనాదుఁ డనుచుం ♦ దాత్పర్యసంయుక్తుడై.

౨౬౧

కం. మీ రింద్రజితుం డనియెడి, పేరఁ బిలుచువాఁడు వాఁడె ♦ పెరిఁగెను రక్ష

స్త్రిరక్షితుఁ డింధనముల, చే రక్షిత మైనవహ్ని ♦ చెలువున నంతన్.

౨౬౨

➔ రావణుఁడు లోకంబుల బాధించుట. ➔

సీ. నీరజసంభవఁ ప్రేరిత మై నిద్ర, యాఁపఁగా రాక త ♦ న్నలముకొనుడుఁ

గుంభకర్ణుం డన్నఁ ♦ గొలువఁగ నేగి పై, కొనె నిద్ర సముచితఁ కూటమొండు

కట్టింపుమీ యన ♦ గ్రక్కునఁ బనివాండ్రఁ, బనుప రావణుఁడువా ♦ రనుపమాన

శౌల యోజనము విశాలంబుగా రెండు, యోజనంబుల నిడు ♦ పొప్పుచుండ

ఆ. స్ఫటికకాంచనములఁ స్తంభముల్ కింకిణీ, జాలకములు దాంతఁ చారుతోర

ణములు స్ఫటికవేదు ♦ లమలవైడూర్యంపు, సోపనములు గలిగి ♦ సాబగుమీఱ.

ఉ. కట్టిరి విశ్వకర్తవలెఁ ♦ గాంచనశైలగుహావిధంబునన్

దిట్టము గాఁగ నందుఁ, దను ♦ నిద్దుర ద్రెక్కునఁ గుంభకర్ణుఁడున్

నెట్టన పెక్కువర్షములు ♦ నెమ్మది నుండె, సురర్షియతులన్

బట్టి నిరంకుశుం డగుచుఁ ♦ బంక్తిముఖుండు వధించెఁ గ్రూరుఁ డై.

౨౬౩

సీ. తోటలఁ గనుఁగొన్నఁఁ దోరంపుగాడ్పునా, మించి చెట్టులఁ గంచుఁమించుఁ జేయు

నేలులఁ గనుఁగొన్న ♦ నేనుఁగువలె జొచ్చి, సంచు నశింపఁ గలంచి యాడుఁ

గొండలఁ గనుఁగొన్నఁ ♦ జండవజ్రముభంగిఁ, బిండిపిండిగ నేలఁ ♦ జెండివైచు

నందనోద్యానంబుఁ చందంబుఁ గనుఁగొన్న, నేవున నెసరేగి ♦ రూపుమాపు

తే. వేల్పులను బట్టు గంధర్వఁ వితతిఁ గొట్టు, సిద్ధులను గట్టు మగువలఁ ♦ జెఱలఁ బెట్టు

సాధువుల నెట్టు కిన్నరఁ సమితి మొట్టు, రట్టుమీఱుచుఁ గైకసిఁ పట్టి కినిసి. ౨౬౪

➔ కు బేరుండు రావణునకు నీతిఁ దెలుప దూత నంపుట. ➔

ఉ. ఆతనిదుష్టచేష్టల ధఁనాధిపుఁ డెల్ల నెఱింగి తమ్ముఁ డన్

ప్రీతి నిజాన్వవాయమునుఁ వృత్తము ధర్మము సంస్కరించుచున్

దూతను బుచ్చె లంకకును ♦ దూర్ణము వాఁడును బోయి మున్ను వి

ఖ్యాతయశున్ విభీషణునిఁ ♦ గన్గొని యాతడు ప్రశ్న సేయఁగన్.

౨౬౬

కం.తన యాగమనము హేతువు, వినిపించినయంత నతఁడు ♦ వింశతిబాహుఁ

గనిపింప సభాసీనుని, వినయమున జయోక్తిఁ బల్కిఁ ♦ విభుతో ననియెన్. ౨౬౭

తే. అధిప! యక్షవిభుండు మీఁదయగ్రజుండు

ప్రీతి ననుఁ బంపె నిచటికి ♦ దూతఁ గాఁగఁ

గులము మీతల్లిదండ్రులఁ గుణముఁ దలఁచి

యాడు మనఁ గొన్నినుడులు మీఁతోడ వినుము. ౨౬౮

కం. చేసినవి యేమొ పూర్వము, చేసితి వవి చాలు నింకఁ ♦ జేయకు మట్టుల్

వాసిగ శక్యం బేనియు, భాసురశుభ మొదవ ధర్మపద్ధతి నడుమి. ౨౬౯

ఉ. కంటిని నందనంబు బహుఁకాలవివృద్ధము పాడుపాడుగా

వింటిని మానిసంఘములఁ ♦ బెట్టితి బాధ లటంచు, వెండి నీ

కొంటెతనంబు లాపుతమిఁ ♦ గూరిరి దైవతవర్యు లంచు నే

వింటిని, నీకు నిట్లు తగఁవే జగ మేఁచుతలంపు తమ్ముడా! ౨౭౦

కం. ఏలిదముగఁ జూచితి ననుఁజాలఁగఁ బలుమాటు దాని ♦ సైఁచితిఁ జమ్మి

బాలుఁడు దుడుకం దైనను, బాలించుట నీతి యతనిఁ బాంధవతతికిన్. ౨౭౧

ఉ. ఉగ్రతపంబు సేయఁ జని ♦ యుండితి హైమధరంబుపొంత కం

దుగ్రుఁడు పార్వతీసహితుఁ ♦ డొప్పఁగఁ గంటి నతుల్య తేజ మా

విగ్రహ మార నున్నసృధిఁ పీఠరకనృకఁ జూచినంతఁ ద

న్నిగ్రహ కారణంబునను ♦ నేత్రము సవ్యము దగ్ధమై చనెన్. ౨౭౨

తే. రేణుకలుషీకృతజ్యోతిఃరాణ దనరఁ, గన్ను తద్గిరి నన్యశృంఘంబుఁ జేరి

నూటయెనిమిదియేఁడులు ♦ గాట మైన, వ్రతము సల్పితి శ్రీమహేశ్వరునిఁ గూర్చి.

సీ. వ్రతము సాంతం బైనఁ భర్గుఁడు దోఁతెంచి, కరుణాతరంగి తేఁక్షణము లొప్ప

ననుఁ గాంచి పల్కెనోయనఘ! యీవ్రతమును, నేనొక్కఁడను మఱి ♦ నీవు నిట్లు

చేసినవారలు ♦ చేయఁ డన్యం డెవఁ, డీవ్రతంబును నేన ♦ సృష్టి చేసి

నాఁడఁ బూర్వంబు నీనయనంబు దేవిచే, బింగళత్వంబుఁ బ్రాపించుకతన

తే. నేకపింగళుఁ డనుపేర ♦ నెనఁగ వయ్య

నిర్జితుండను నీతపోనిష్ఠచేత

మత్స్యఖత్వంబుఁ గోరుమి ♦ మాననీయ

యనుచుఁ గరుణించి యిడియె నా ♦ కాజ్ఞ చనఁగ. ౨౭౪

ఉ. ఆతనిచే ననుజ్ఞఁ గొని ♦ స్వామియముం జనుదెంచి వింటి నీ

యాతతపాపకార్యముఁ, గుల్కార్హము ధర్మపథంబుఁ దప్పఁగా

నీతి య టయ్య? లోకముల ♦ నింద వహించుట మేలె? నిర్జర

వ్రాతము నిన్నుఁ ద్రుంప సదుపాయము రోయుచు నున్న దంచనన్. ౨౭౫

→ రావణుడు కుబేరుదూతను వధించుట. ←

ఆ. కటము లదరఁ గోపఁగరిమ సంరక్తలో, చనుఁడు పంక్తిగళుఁడు † ధనదుదూత
మోముఁ జూచి పలికె † నీమాటలందలి, భావమెల్లఁ దెలియ † వచ్చె లేర. ౨౭౬
ఉ. దూతపు గావు నీవు ఖలఁధూర్తుడ! నిన్నిటఁ బంచినాతఁడున్
భ్రాతృ యటంచు నన్నుఁ దలఁపండు నిజం బిఁక నీదుప్రేలుడుల్
నీతులు గావు, శంకరునిఁ నెయ్యము గల్గె నటంచు స్వీయ మా
ఖ్యాతియుఁ బెంపు చాటుకొనఁగా నిటు పంచెను నిన్ను మూఁఘుడా. ౨౭౭

ఆ. పెన్దవాఁడు గురుఁడు † వీడింపరా దని, తలఁచి యుంటి నింతఁదనుక నోరి
యింక సైఁపఁగూడఁదితఁడు కారణముగఁ, ద్రుంతుఁ గకుబధిపచతుష్క మిపుడ.
చం. గెలిచెద మూఁడులోకములఁ † గీర్తితబాహువిలాససంపదన్
గలఁచెద దేవతావితతి † గండఁడ నై యని రాక్షసేశ్వరుం
డలఘుజవంబునన్ నటకి † యాతనిమూర్ధముఁ జెంతనున్న య
ప్పలభుగుత్కరంబునకు † భక్ష్యము గాఁగ నొసంగె గూఁరుఁడై. ౨౭౮
కం. అప్పుడ స్వస్థ్యయనంబును, దెప్పునఁ గావించి లేచి † దిగధీశతతిన్
ముప్పున ముంపఁగ నెంచుచు, నప్పిశితాశనుఁ డుదగ్ధిఁశాభిముఖుం డై ౨౭౯

→ రావణుడు కుబేరు జయింపఁ బోవుట. ←

సీ. ధనదుని గెలువంగఁ † దరలి రథస్థుఁడై, సచివులు ధూమ్రాక్షఁసారణులును
శుకమహోదరులును † శూరవర్యులు ప్రహస్తండు మారీచుండు † తోడఁ రాఁగ
జగములు దహియించుఁచందంబునను గిన్న, సమరకాంక్షను బురఁజైలములును
వనములు నదులు జఁవంబునఁ దరియించి, కైలాసగిరిఁ జేర † త్షణములోన
ఆ. యక్షచయము చూచి † యక్షపుత్రమ్ముఁ డన్, మతిని దాఁక నోడి † యతనిఁ గలనఁ
జక్క నరిగి యాశఁసఖునకు నెఱిగించి, యతని ముదలఁ గాంచి † యరుగుదెంచి.
శా. కైలాసంబు చలింపఁ బైవఱచురక్షసైన్యమున్ దాఁక నా
భీలం బైనదురంబు చెల్లె నమరఁద్విడ్యక్షసైన్యాళికన్
దాళం జాలక యక్షధాటికిని బ్రద్రావించు సైన్యంబుఁ దా
నాలోకించి దశాననుం డెదిరె సాహంకారహంకారుఁడై. ౨౮౦

→ యక్షరాక్షస యుద్ధము. ←

ఉ. తోడన వానిమంత్రులును † దోడ్పడి వేయికి వేయి యుద్ధిగా
వీడనియీసునం దొడర † వింశతిబాహుని యక్షవీరులున్
క్షేదల నించుచుం గవిసి † కేరుచు శక్తికృపాణికాగదా
తాడితుఁ జేయ పారిదముఁధారలకున్ గిరి నాఁగ ధీరతన్. ౨౮౩

చం. కలఁగక రావణుండు లయఁ కాలునిదండమువోని పెన్దనన్

జేలమునఁ ద్రిప్పుచున్ విమతఁ సైన్యములొఁ జొరఁ బాటి కుప్పకు

ప్పలుగను యత్నులం దునిమి ఁ వాయునుహృద్వరుఁ డెండుగడ్డి క

ట్టెల దహియించునట్టులు త్రుఁటిం దెగఁ గాల్చె నరాతిసైన్యమున్. ౨౮౪

తే. శుక మహాదరసచివులు ఁ ప్రకటశౌర్య, లెగవ నెగవంగ యక్షచఁ యేంద్రులెల్ల

గాలికిని దూలుమబ్బులఁకరణిఁ దాల్చి, చనిరి కొందఱు సమసిరి ఁ సమరభూమి.

కం. పెదవులు గొఱుకుచుఁ గినుకన్, గుదికొనుచును భ్రష్టశస్త్రఁకూటంబులతో

నెద ననోన్యముఁ గ్రుచ్చుచు, నదియొరయిక నొడ్డువోలెఁ నలఁగిరి యత్నుల్

కం. సమరమున నీల్గి ధరణిని, సమరపురికి నరుగువారిఁ యలజడిచే న

భ్రమునం జూచెడిఋషిసంఘములకు నిలువంగఁ దలము ఁ కలుగద యేమిన్.

కం. విచ్చిన సేనలఁ గనుఁగొని, హెచ్చినకినుపునను గుహ్యఁ కేశ్వరుఁ డనువన్

వచ్చి సురారుల శరములఁ, గ్రుచ్చెను సంయోధకంటఁకుఁడు భీకరుఁ డై. ౨౮౫

ఉ. ఏచినశౌర్యగర్వమున ఁ నెల్లెడఁ దా నయి వచ్చువాని మా

రీచుఁడు దాఁకెఁ దాఁకుటయు ఁ రేఁగి నుదర్శనతుల్యచక్రధా

రాచకితాత్ముఁ జేసి ధరఁ వ్రాలఁగఁ ద్రోసిన వాఁడు సోలియున్

లేచి బలాతిరేకమున ఁ లీలగఁ బాఱఁగఁ దోలె నాతనిన్. ౨౮౬

చం. తొలఁగినవానిఁ గాంచి రణఁదుర్జయుఁ డౌదశకంధరుండు పే

రెలమిని హేమరత్ననిచఁ యేడ్దము ద్వారముఁ జొచ్చెఁ జొచ్చినన్

బలియుఁడు సూర్యభానుఁ డనుఁవాఁడు దశాస్యు నెదిర్చి యాఁగి ని

శ్చలుఁ డయి యొక్క స్తంభమునఁ ఁ జయ్యన మోఁదె సురారిమూర్ధమున్. ౨౮౭

తే. తోరణ స్తంభహాలి నిశాఁచారి గ్రక్కె, రక్తమును గొండ ధాతువుల్ ఁ గ్రక్కుపగిది

వరముబలమునఁ జేసి యేఁబాధ లేక, వాని నద్దాన దానవభర్త వైచె. ౨౮౮

కం. యత్నుఁడు తత్ప్రహరణమున, నాక్షణమ నశించె భస్మమై నెఱచేతన్

బత్నులకైవడిఁ దక్కిన, యత్నులు తటినీగుహాచఁ యంబులఁ జొరఁగన్. ౨౮౯

కం. పురివిచ్చిన సైన్యముఁ గని, నరవాహుఁడు మాణిభద్రుఁనకు ననె దశకం

ధరుఁ బాపాత్మునిఁ ద్రుంపఁగ, నరుగుము దిక్కగుము శూర ఁ యత్నులకెల్లన్.

ఉ. నావుడు వాడు వల్లె యని ఁ నాలుగువేపురు యక్షశూరు లెం

తేవడిఁ దోడరా నరిగి ఁ తీవ్రగదాముసలాసిశక్తులన్

జేవ దలిర్ప నొంచి వెఱఁజేడ్పడ శత్రులు డేగయో యనం

గా విహరించె లాఘనముఁకల్గి సురర్షి చయంబు మెచ్చఁగన్. ౨౯౦

ఉ. యత్సుల నొక్క వేపురఁ బ్రహస్తుఁడు ద్రుంచె మహోదరుండున్
దత్సుల వేపురం దునిమెఁ దాటకపుత్రుఁ డుదగ్రమూర్తి సం
ధుక్షితరోష వేగమునఁ ద్రోచె ధరం బడ రెండువేల ధూ
మాత్సుఁడు మాణిభద్రునురఁ మం దొకరోకటఁ దాఁచె బిట్టుగన్. ౨౯౫

కం. చక్కటిఁబోర్తాడెడియా, జక్కులబలఁగంబు లేడ? శాంబరి పేర్కి
నిక్కెడిరక్కను లెక్కడ?, నక్కతమునఁ జూవె యెక్కుఁడగు టాయనురల్.

కం. ముసలము వ్రేటునకును దా, నిసుమంతయు జంక కాతఁ డెసఁగినకినుకన్
వెస ధూమాత్సుని గదఁ జే, కసిమిరి తీఱంగ నెత్తుఁ గ్రక్కఁగ మోఁదెన్. ౨౯౬

కం. వ్రేటు వడి పడినమంత్రిని, శాటునిఁ గని రావణుండు సక్రోధుం డై
దీటానరనివేగము పరి, పాటిని నమ్మాణిభద్రుఁడై బఱ తెంచెన్. ౨౯౭

కం. పఱతెంచుపంక్తిముఖుఁ గని, బిఱసగుశక్తిత్రయమున వ్రేయ నతండున్
వఱలెడిగదచే బగతుని, మొఱకపడం బిట్టు దాఁచె ముకుటస్థలమున్. ౨౯౮

ఆ. ఆప్రహరంబునను మహా యత్సుమకుట
మొఱగె నొక పార్శ్వమున కాతఁ డుత్తలంబు
నొందఁ డయ్యెను గాన నాయుటిదిబంటు
పార్శ్వమౌళి యటంచును వాసిఁ గాంచె. 300

→ కు బేరుఁడు రావణు నిష్ఠురంబు లాడుట. ←

ఉ. దవ్రువ నుండి విత్తపతి దానవనాథునియేవుఁ గాంచి బ
¹త్రివ్రువనఁ బద్మశంఖకపరీవృతుఁడై హితశుక్రయుక్తుఁ డై
యవ్విబుధారిఁ జేరి మరియూద దలంపని శాపమూఢునిన్
గ్రౌవ్రువనఁ గన్నుఁ గానని యఘోరచరిత్రునిఁ బల్కె నివ్వెధిన్. 30౧

చం. వలదుర కీడు చేత లని భ్రాత వటంచును బుద్ధి చెప్పినన్
నిలువవ, యాత్మలోఁ దలఁప నేరవ యుక్త మయుక్త మేనియున్
దెలిసెదు దుర్గతిం బొరసి దీనిఫలానుభవంబువేళ హా
సలిపితి ఘోరపాపమును సల్పును బుణ్యా మటంచు నేడ్చుచోన్. 30౨

కం. పరికింపక మీఁ దెవ్వఁడు, గరళంబును ద్రావు వాఁడు కర్తృఫలంబున్
బరిణామవేళఁ దలఁచున్, గురుసుల నయ్యది కసిండిఁ కోతలు కోయన్. 303

తే. స్వల్ప మేదియొ ధర్మంబు సల్పినట్టి, నిన్నుఁ గని సంతసింపదు నిర్జరాళి
యిట్టిక్రూరంపుబుద్ధి వహించి దుష్ట, కార్యముల నిష్ఠు డొనరించు కారణమునఁ

కం. జననీజనకుల నాచా, రుద్రుని నపమానించునాతఁ డొద్దుర్గతి కా
లునకున్ వశపడి భృశయా, తనలం దపియించు వేళఁ దత్కృతిఁ దలఁచున్.

¹ సంయుక్తముగావున లఘురేఖయ్యె.

కం.తను వధ్రునంబు ధరణిన్, మనువేశన తపముఁ జలువ ♦ మానినయేనిన్

దనగతికిఁ జనిన వెనుకన్, బసపును బో మానవుండు ♦ పరితప్తుం డై. ౩౦౬

కం.ధర్మమున రాజ్యధనములు, శర్మంబు నధర్మమునను ♦ సంతాపం బా

ధర్మము సౌఖ్యార్థము దుష్కర్మమును వదలి చేయఁ ♦ గా సుమతి కగున్. ౩౦౭

ఆ. పాపమునకు నెపుడు ♦ ఫలము దుఃఖము యగు, దానినిందుఁ గుడువఁ ♦ దగు నరుండు

అట్లు గాన మూఘుఁ ♦ డాత్మాపఘాతార్థ, మాచరించు చుండు ♦ నఘచయంబు.

కం.కట్టిడి కెవనికి శుభమతి, పుట్టంగాఁ బోదు గురులఁ ♦ బూజింపకయే

యెట్టిది కర్మ మొనర్చునొ, యట్టిది ఫల మనుభవించు ♦ నను రేశ్వరుడా!. ౩౦౮

తే. పుణ్యకర్తవినిర్జితఁ పురుషులకును

బుద్ధి కనురూప మగుఫలంబులు ఘటిల్లు

శౌర్య మేనియుఁ బుత్రు లేన్ ♦ ధైర్య మేని

బుద్ధికొలఁదియ యెయ్యండు ♦ బుద్ధిహీన.

౩౧౦

కం.పాపాత్ముడ వై నిరయస, మాపాదకర్తకరుడ ♦ వగుటను ఛీ నీ

తోపాటు పలుకఁ జెల్లదు, పాపులతో సుజనుఁ డెపుడు ♦ బలుకఁడు నియతిన్.

→ రావణ కుబేర యుద్ధము. ←

మ.అని మారీచముఖాసురుల్ గదియ యఁ ట్టాధీశుఁ డాసోకులన్

ఘననారాచపరంపరానిహతి వీఁ ♦ గం జేసి రక్షోధిపున్

దనచే నున్నగదన్ శిరస్థనిలమునం ♦ దాఁచెన్ రవం తేని య

ద్దనుజం డుత్తలపాటు లేక నిలిచెన్ ♦ ధైర్యంబు దీపింపఁగన్.

౩౧౧

శా.అన్యోన్యంబును శ్రాంతి లే కసురయఁ ట్టాధీశ్వరుల్ లోకసా

మాన్యన్యప్రథమానవిక్రమకళా ♦ మాత్సర్యసందీప్తు లై

జన్యోద్రేకిత నొంప యత్నుఁ డనలాఁస్త్రం బేయ దైత్యుండు ప

ర్జన్యాస్త్రంబున నార్చె మాయఁ గొనియెన్ ♦ శత్రుప్రహారార్థ మై.

౩౧౩

కం.పులులయు నృత్యంబుల యే, కలముల కొండలయు మల్చు ♦ గములయు మున్న

రులయున్ యత్నుల దైత్యుల, పలువిధములతనులు వేలు ♦ వందలు డాల్చెన్.

కం.మాయారూపంబుల దై, తేయునిశరవృష్టి నొకఁడ ♦ త్రినయనమిత్రం

డా యెడఁ గన్లఁ గాని కనం, డాయనురాధముని సంభ్రమాకలితుం డై ౩౧౫

→ రావణుడు కుబేరు జయించి పుష్పకంబుఁ గొనుట. ←

ఉ. అంత దశాననుండు విషఁ మాస్త్రముఁ బూని మనుష్యధర్మ దు

ర్దాంతజవంబు మై నడవఁ ♦ గ్రమ్మినమూర్ఖ మునింగి వ్రాలె మే

నెంతయు రక్తసిక్తముగఁ ♦ గృతముమూల మశోకమో యనన్
జెంతలఁ జేరి పద్మముఖః శేవధు లాధననాథుఁ దేర్చుచున్ 3౧౬

కం.నందనమునకుం గొని చన, నందితుఁ డై యనుర ధనదుఃనగరికిఁ జని యం
దంద మగుపుష్పకము న,స్పందమదంబునను గొనియె ♦ జయచిహ్నముగన్. 3౧౭

సీ. జాతరూపోజ్జ్వలః స్తంభసంవీత మై, వైశూర్యతోరణః భ్రాజిత మయి
సరసముక్తాజాలః సంప్రతిచ్ఛన్న మై, సర్వకామఫలవృక్షంబు నగుచుఁ
గామరూపం బయి ♦ కామజనం బయి, కామగమం బయి ♦ ఖచర మగుచు
భర్తృమణీర్ధసాః పానసంఘం బయి, తప్తకాంచనవేదిః తలము నగుచు
తే. నాకనిలయోపవాహ్యమై ♦ నవ్య మగుచు
దృష్టిహృదయనుఖం బయి ♦ దివ్య మగుచు
సర్వఋతునుఖదం బయి ♦ శైత్యతాప
హీన మై బ్రహ్మనిర్మిత ♦ మైనదాని. 3౧౮

కం.కడిమిమెయి నవ్వీమానము, నొడిచి దురాత్ముండు విక్రః మోద్ధతి జగముల్
వడ నడచినట్ల పొంగుచు, వడి దిగియెన్ వెండికొండ ♦ ధ్వజినీయుతుఁ డై. 3౧౯

→ కైలాసస్రాంతంబునఁ బుష్పకము చన కుండుట. ←

కం. సేనలతోడ విమానము,పై నెక్కి కుమారజన్తః సుధ శరవణం
బొనెలపు హేమమయమున్, భానూపమ మైనదానిఁ ♦ బర్వతవరమున్ 3౨౦

శా. ఆరోహించుచుఁ బోవుచోట నొకరఃస్యా రామముం గాంచె వాఁ
డారారాజవిమాన మేగ కట నిఃస్వాపారమై నిల్చినన్
జేరం బిల్చి యమాత్యవర్యులను నిఃల్పెం బుష్పకం బిష్టసం
చారం బయ్యు ని దేల యెవ్వఁ డిటు సంస్థంభించెనో దీనినిన్. 3౨౧

సీ. అన బుద్ధికోవిదుం ♦ డైనమారీచుండు, నిష్కారణమ్ముగ ♦ నిలువ దిద్ది
కత మేదియో కల్గుఁ ♦ గాకున్నఁ గిన్నర,ముఖ్యుఁ దప్పఁగ నన్యుః మోవ దేమొ?
యని యిట్లు యోజించుః నవసరంబునఁ గృష్ణ,పింగళుండును ముండిః వికటుఁడొకఁడు
కుటుచచేతులవాఁడుః గుఙ్జదేహమువాఁడు, బలవంతుఁడును మిట్టః పండ్లవాఁడు
తే. ఈశ్వరునియనుచరుఁడు సంఘీర్షరుండు, పంక్తికంతునిఁ జేరంగ ♦ వచ్చి నిలిచి
కొంకు మది లేక రాక్షసః కోటి వినఁగ,వానితో నను గంభీరః భాషణముల. 3౨౨

కం.దశకంఠ! మరలి చను మీ,దశ రాకుము శంకరుండు ♦ దేవియుఁ గ్రీడా
వశు లై యున్నా రరుగఁగ, వశపడదు సురాహియమరః పరులకు నైనన్. 3౨౩

తే. అనినఁ గంపితకుండలుఁ ♦ డగుచు రోష,సంభ్రమంబున నెవ్వఁ డా శంకరుం డ
టంచుఁ బుష్పకమును డిగ్గి ♦ యుద్రిమూలమరిగి యుచ్చోట రెండవః హఠుఁ డనంగ

తే. దీప్తశూలంబు చేర గ్రాలఁ దేజరిల్లు, కీశముఖు నందిఁ గనుఁగొని యాశరుండు
వారిదము మ్రోగునట్టు లవజ్ఞదోషఁ బకపక మటంచు నవ్వనాభద్రుఁ డనియె.

→ నందీశ్వరుఁడు రావణు శపించుట. ←

ఉ. మర్కటవక్త్రుఁ డంచు నవమానము దోషఁగ నవ్వెదే ననుం
దర్కమి దేల? విన్తు రణదర్పసమగ్రులు మద్బలాకృతుల్
కర్కశవిగ్రహుల్ గిరిని కాశులు పుత్రకమిత్రభృత్యసం
పర్కభవద్బలంబు రణమండలిఁ ద్రుంపఁగఁ బుట్టువా రిలన్. 3౨౬
కం.మందుఁడ నిన్నున్ మృత్యువుఁ బొందింపఁగ నిపుడ శక్తిఁ బొరయుదు నైనన్
నింసలఁ జచ్చినవాఁడవు, మ్రందింపఁగఁ జన్నె మున్నె యడిసినవానిన్. 3౨౭
కం.అనునందికేశ్వరునిపై, విను తెరువున నుండి పుష్పవృష్టియుఁ గురిసెన్
ఘనదేవదుందుభీస్వన, మొనరెన్ దళకంఠుఁ డద్ది యుటక మదమునన్. 3౨౮
చం.బసవఁడ! మద్విమానగతిభంగముఁ గూర్చిన యల్లరుద్రునిం
బసచెడ నీధరాధరముఁ బట్టి పెకల్చెద మూలముట్టుగా
వెస నిదె చూడు మేబలము పెంపున భర్గుఁడు రాజువోలె నం
దనమునఁ గ్రీడ సల్పెడిని యాదొక్కను భీతిఁ దలంప కెప్పుడున్. 3౨౯

→ రావణుఁడు కైలాసంబుఁ బెల్లగించుట. ←

కం.ఆమహిమఁ జూతుఁ గా కని, యామహిభృద్వరముఁ బెట్టికి హస్తంబులచే
నామొఱకుం డాడించిన, నామల యాపాదశిఖర మల్లల నాడెన్. 33౦
కం.చోద్యంబుగ నతఁ డిగ్గిరి, మాద్యద్గతి నూఁవఁ బ్రమథమండలి వణకెన్
బ్రోద్యత్కంపంబున దేవాద్యుని గిరి రాజతనయ యాశ్లేషించెన్. 33౧
తే. అంతటఁ గపర్ది పాదంబునంగుటమున
నదుమ నగ్గిరి తొల్లిటి యట్టు లుండఁ
గే లిటికికొన్న దైత్యుండు జాలిపుట్ట
బిట్టు వాపోయెఁ బెనునొవ్వు పుట్టుటయును. 33౨
చం.అరరె జగత్త్రయంబు నకలాభిచయంబులు ఖోభ మొందె గ్ర
క్కదలె ధరాధరంబులు దిగాలున నిర్జరయక్షసంతతుల్
బెదరె నిదే మటంచు సురబృందము సేంద్రముగాఁ దలరంబులన్
జెదరె సమాత్యకోటి వెఱచెన్ లయకాలమహాశనిభ్రమన్. 33౩
ఉ. రావణుఁ డిట్లు రోదనపరాయణుఁ డౌటయు మంత్రులెల్ల నా
చావినయంబు దోష హరు శంకరు భర్గు నుమేశునిన్ మహా

దేవుని వేడుమీ యతఁడఁ దిక్కయి త్రి క్కణఁగించు నన్న నా
దేవవిరోధి యట్ల వినుఁతించెఁ గృపాలుని భక్తపాలునిన్.

33౪

→ శివుఁడు రావణునకు వరంబు లిచ్చుట. ←

ఉ. ఈగతి వేయివత్సరముఁ లేడ్చిన నంతట నంతకారి యా
ప్రాగమరాధినేత కరఁవర్గము నూడగఁ దీయఁ బంచుచున్
రాగరసంబు దోప ననుఁరప్రవరా! భవదీయధీరతా
భోగపరాక్రమంబులకుఁ బూర్ణముడంబు వహించితిం జమీ.

33౫

కం. శైలాక్రాంతుఁడ వై నీ, వీలీలమహారవంబుఁ నెల్లజగంబుల్
వ్యాలోలంబుగఁ జేయుట, హాళిఁ ఘటియింతు రావఁణాఖ్యను నీకున్.

33౬

కం. దేవతలు నరులు యక్షులు, భూవలయమునందుఁ గల్గుభూతము లెల్లఁ
రావణుఁ డంచును జగతీ, రావణు నినుఁ బిల్చు నింకఁ రాక్షసరాజా!

33౭

కం. పొ మ్మెట కేగెదనొ యథే, చ్చమ్ముగ నిశ్శంక మనుడుఁ సంతసమున నా
ముమ్మెనవాలుందాలుపు, నమ్మనుజాశనచయేశుఁ డార్తశరణ్యా!

33౮

ఉ. ప్రీతుఁడ వేని నాయెడలఁ వేడెద నొండు ఘటింపవే దయఁ
ధాత యొసంగె దేవఫణిఁదానవగుహ్యక యక్షరాక్షస
వ్రాతముచే ననధ్యత దురంబున, దుర్బలమానవావళిఁ
జేతమునఁ గణింప, దయఁచేసెను వెండియు దీర్ఘమాయువున్.

33౯

ఉ. అల్లవిరించిదత్త మగుఁనాయువునందు గతించెఁ గొంత నీ
వెల్లను దొల్లియట్ల ఘటిఁయింపుము నీమహనీయశస్త్రము
ద్యుల్లిలితానుకంప గిరిఁశా! దయసేయు మటన్నదేవతా
తల్లజ మిచ్చె భాస్కరశతప్రవిభాసముఁ జంద్రహాసమున్.

3౪౦

చం. ఇటు తనఖడ్గ విచ్చి మదిఁ నెంచి గతాయువుఁ బూరణించి ధూ
ర్జటి సురవైరితో ననియెఁ రావణ! నీవు మదీయశస్త్రమున్
స్ఫుటతరభక్తిఁ బూజలనుఁ బొల్పుగఁ జల్ప కనాదరించినన్
గుటిలత మమ్ముఁ జేరు నదిఁ గొబ్బున నిక్కము పొమ్మటం చనన్.

3౪౧

మ. హరుచే నిట్టులు పేరు గాంచి దురితఁసావ్వుతుండు స్వచ్ఛందసం

చరణక్రీడ రహించెఁ బుష్పకమునఁ ట్టైభర్తలన్ శౌర్యదు

ర్ధుల న్నొంచుచు మాటుకొన్నయెడ సంఘ్రామంబునం ద్రుంచుచున్

శరణన్న విజితాస్త్ర యన్నఁ గరుణన్ రక్షించుచున్ గర్వియె.

3౪౨

→ రావణుడు వేదవతితో సంభాషించుట. ←

చం. ఇటు చరియించుచు హిమమహీధరచారువనాంతరంబున
జటలు మృగాజినంబు నయి¹ ♦ సాధుగతి నిగమైకచోదిత
స్ఫుటశుభసదృశాధ్య యగు ♦ సుందరి గన్యక దేవరూపిణి
గుటిలుడు గాంచి కామవశః గుం డయి చిక్కెర యంచు నవ్వుచున్. 3౪౩

మ. తరుణీ! యెవ్వతె వీవు? యశావనవిరుద్ధం ధైర్యునిష్ఠలం
బరివర్తింపఁగ నేటికే? యసమ మాప్రాయంబు సౌందర్యము
బురుషు వేదముగొల్పఁజాలు, దగవే ♦ పూజోని నీయట్టినుం
దరియుం దాపసివోలె మేని గనుగంధం జేయ శాతోదరీ! 3౪౪

కం. ఎవ్వరిదానవు చెలువా! యెవ్వఁడు నీభర్త? బాలఃస్యగలోచన ని
బువ్విలుతుకేళి దేల్చెడి, యవ్వరపురుషుండె నుకృతి ♦ యంబుజవదనా! 3౪౫

కం. అడుగుచు నున్నాడను నిను, బడతీ! నీ విట్లు కష్టపడఁ నేల వని?
నొడువుము సర్వం బన నా, జడదారి నెలంత యతని ♦ శాస్త్రహితముగన్. 3౪౬

→ వేదవతి రావణునకుఁ దనవృత్తాంతముఁ దెలుపుట. ←

నీ. ఆతిథ్యమునఁ దన్ని ♦ యనియె బ్రహ్మార్షి నా, జనకుండు పేరఁ గుశధ్వజుండు
గీష్పతిపుత్రుండు ♦ గీష్పతితుల్యుండు, బుద్ధివైభవమునఁ ♦ బుణ్యమూర్తి
యాతండు దినము వేదాభ్యాస మొనరించు, నప్పుడు వాఙ్మయి ♦ నైన నేను²
గన్యనై పుట్టిన కారణంబున వేదవతి యనుపేరు నా ♦ కతఁ డొసంగె

తే. దివిజగంధర్వయతూహిదితిజపతులు³

న న్నొసంగఁగ వేడిన ♦ నాదుతండ్రి

మూఁడులోకంబు లేలెడఁవాఁడు ఘనుఁడు

విష్ణుఁ డొక్కండె యోగ్యుఁ డౌ ♦ పెండ్లికొడుకు.

3౪౭

కం. అనుచుండు నతనిపల్కులు, విని దంభుం డనెడిదనుజవీరుఁడు కినుకన్

జనుదెంచి యర్ధరాత్రంబున నిద్రితుఁ దండ్రీ జంపి ♦ పోయె ఖలుఁ డై. 3౪౮

కం జననియు దుఃఖభరంబునఁ, దనభర్తం గొగిలించి ♦ దహనార్చులకున్

దనమే నర్పించెను నా, జనకునిసంకల్ప మేను ♦ సత్య మొనర్పన్. 3౪౯

ఉ. చేయుచు నేఁ బ్రతిజ్ఞ నిటు ♦ చేసెడుదానఁ దపంబు నిష్ఠ, నా

రాయణుడే మధీయధవుఁ ♦ డాతఁడుగాక మఱేఁడుఁ గాఁడు, దై

తేయుడ! నాచరిత్ర మిది ♦ తెల్పితి నెల్లఁబులస్త్యపాత్ర! వి

చ్చేయుము నేను శక్తను విశిష్టజగచ్చరితం బెఱుంగఁగన్. 3౫౦

తే. అనుచు నమ్మహావ్రత తన్ను ♦ నాడు చుండఁ

బుష్పకము డిగ్గి మరుముల్కిఁ పోటుకతన

¹అయి = కలదై, ధరించి.

²కావుననే యయోనిజ.

³సతులపాలివ్రత్యమును జెలుచు

రావణువంశము నిర్మూలంప నెపము గల్పించుటకై యిట్లు శ్రీమహాలక్ష్మీ జనించెను.

రావణుడు ఋషీకన్య జేరంగఁ బోయి

యిట్టు లనియెను దనమది యెఱుక పడఁగ.

3౫౧

→ రావణుడు వేదవతిని దురుక్తు లాడుట. ←

ఉ. నుందరి యెంతగర్వితవె యుక్తఁగఁ జేసెదు కాయమున్, మహా

మందతపంబులన్ నవసి యమాననినిష్ఠుల సద్వ్రతంబులన్

వందుర నొనె జన్మములు బాలికలున్ ముదునభ్యుగ్ గాక? నీ

యందముచంద మెంచ కిటులాడఁగఁ జెల్లునె పల్లవాధరా!

3౫౨

కం. నీవు జగత్సుందరి వై, కేవలముం బిటికి వయి మృగీనయన! సుఖా

భావంబున వర్తించెదు, యావన ముడి వోవ సౌఖ్య మావలఁ గలదే?

3౫౩

ఉ. పోయెడి నీకు యావనము యెల్లక! యెన్నఁడె యింక హాయిగాఁ

గాయజుకేళిఁ దేలుచు సుఖంపడె దీ? నటుగాన నేను లం

కాయతరాజ్యనాథుడ మహాబలవంతుడఁ బంక్తికంధరా

ఖ్యాతియుతుడన్ మదాత్మనతి వై సుఖయింపుము భోగభాగ్యముల్.

3౫౪

ఉ. ఏవ్వని నీవు విష్ణుఁ డని యెన్నెదు వాఁ డెవఁ డైన నేమి? యో

జవ్వని భోగదర్పబలశౌర్యతపోవిభవంబులందు నా

శ్రేష్ఠుడ నీడు లేడు, నిజ మియ్యది, నన్ను వరింపు మన్న నా

క్రాన్వరిభాషణంబులకుఁ గ్రొవ్విరిఁబోణి వచించె నీగతిన్.

3౫౫

ఆ. అట్టు లనకు మోరి హరిని నారాయణు, సర్వలోకపంద్యుఁ డసర్వలోక

రమణు విష్ణుదేవుఁ డరాక్షసుండా! నీవు, గాక సూరి యెవఁడు కఱకు లాడు.

కం. అని తొలఁగువేదవతినిన్, దనుజాధముఁ డొడిసి తిగిచెఁ దలవెండుకలన్

వనితయు నంతకుఁ గురులం, దనకేలన కత్తిఁబోలెఁ దటుకున నఱకెన్.

3౫౬

→ వేదవతి రావణు శపించి యగ్నిలోఁ జొచ్చుట. ←

చం. తెగ నిటు వ్రేసి రోషమున దీప్తహుతాశనునట్లు మండుచున్

మగువ నిశాటు దృక్తతుల మాడ్చెడునట్లయి మేను పాయఁగాఁ

దెగి యనురేంద్రునితో ననియె దేవవిరోధి! భవత్ప్రధర్మితం

బగుతను వింక నిల్పును, హుతాశనుఁ జొచ్చెద నీవ చూడఁగన్.

3౫౭

శా. పాపీ! నేను వనంబులోఁ దవసి నై వర్తింప న న్నేవఁగా

నీపట్లం జనుదెంచి తే? యబల నై యే నుంట నిన్ బూరుషున్

వ్యాపాదింపఁగ రాదు, నాతపము శాపం బీయ నాశిల్లుటన్

నీవీచం బడఁగింప, వెండియును జన్మింతుం జమీ రావణా!

3౫౮

1 అక్షుణుడు తనతోడనుండిన రావణాపహృతయై లంకఁ జేరుటకు రావణుకొంపఁ దీయుటకు వలను పడదు గావుననే నిష్కరములాడి యాయన తొలంగిపోవునట్లు సీత చేసెను. వేదవతియే సీతాదేవి.

ఉ. హోమము దానముం జలిపి ♦ యుండితి నేనియుఁ గొంచెమైన ధ
ర్మామితరక్తు నాత్మభవ ♦ నొచు సయోనిజ నొచు సాధ్యునై
నే మెయిఁ గొందుఁ జూడు మని ♦ నిర్మలశీలిని చొచ్చె నగ్నులం
దామరసంచయంబు గురియన్ నుమవృష్టిఁ దథా స్తటంచునున్. 3౬౦

ఆ. అల్లవేదవతియె ♦ యధిప వై దేహానితనయ యగుచుఁ బుట్టి ♦ ధరణియందు
నిఖిలనాథు విష్ణు ♦ నిను సనాతనమూర్తి, విభునిఁ గాఁగఁ బొందె ♦ వెలఁది మిన్న.

ఉ. ఏమె రుషాతిరేకమున ♦ నీలెను బూర్వ! మెవండు నిర్జర
స్తోమవిరోధి యాతఁడె వసుంధరఁ బుట్టి యమానుషోగ్రతే
జోమహితుండ వౌచు నలసుందరికే పతి వైననీదుదు
ర్దామశరాగ్నికీలలఁ బతంగమునట్ల నశించె నియ్యెడన్. 3౬౧

తే. ఈమహాభాగ జనియించె ♦ నిట్లు మర్త్య
భువనమునయందుఁ బొలమునఁ ♦ బూజ్యభంగి
వేదియం దగ్నిశిఖివోలె ♦ విశ్వవినుత!
రమ్యగుణభద్ర! పట్టాభిరామభద్ర! 3౬౩

తే. వేదవతి యనఁ గృతయుగవేళఁ బుట్టె, ద్రేతయందు వధింపఁగ ♦ దితిజనాథు
సంభవించెను జనకవంశంబునందు, సీతయం దుదయించుట ♦ సీత యయ్యె.

→ రావణుడు మరుత్తు యజ్ఞశాలకుఁ బోవుట. ←

సీ. వహ్నులలో వేదవతి చొచ్చుటను గాంచి, పుష్పకం బెక్కి యాపుణ్యజనుఁడు
ధరణిఁ జరించుచో దైవతాస్వీతుఁడై, క్రతువు మరు త్తనుఁడౌధవుండు
సలువ నుశీరబీజంబునఁ గని యందు, జనవర! బలుని దుస్సాధుఁ గాంచి
దేవతలందఱుఁ ♦ దిర్యక్స్వరూపముల్, గొని రందుఁ బాకశాసనుఁడు నెమిలి

ఆ. యయ్యె, యముఁడు కాక ♦ మయ్యె, గుబేరుండు
తొండ యయ్యె, జలవిభుండు హంస
మయ్యె, దక్కువార ♦ లన్యరూపంబుల
మఱుఁగుపడిరి నిలువ ♦ వెఱచి యచట. 3౬౪

ఉ. జేన్నపువాడ జోగిలముచందమునన్ సురవైరి చొచ్చి యం
దున్నమరుత్తుఁ గాంచి నృప ♦ యుద్ధము సేయఁగ రమ్మ శక్తి లే
కున్న జితోస్థి యం చనుమ ♦ యూరక పోదు నటన్న దైత్యభ
ర్త స్మరభర్త యెవ్వఁడవురా యిటు లాడెడినీ వటం చనన్. 3౬౬

కం. పక పక నగి యసురుఁడు నీ, యకుతూహలభావమునకు ♦ హర్షించితిఁ ద్ర్యం
బకసఖుననుజాతుని భృశ, వికటబలున్ సన్నె యెఱుఁగవే రావణునిన్. 3౬౭

1 సీతాదేవి లేజస్సుచేతనే రావణుడు శవప్రాయమయ్యెనని భావము. 2 సీత = నాఁగేటిచాలు.

కం. అన్నను గెలిచి రణంబున. నిన్నిరుపమపుష్పకము గ్రహించిన వీరున్
 నన్ను నెఱుంగనివాఁడును, మన్నీఁడా నీవు గాక మఱియొకఁ డున్నే. 3౧౮
 కం. నావుడు మరుత్తుఁ డనియెన్, నీవే ధన్యుఁడవు జ్యేష్ఠుఁ డనిర్జించి తనిన్
 నీవంటి శ్లాఘ్యువురుఱుఁడు, త్సౌవలయమునందు లేఁడు మౌంసాదనుఁడా. 3౧౯
 కం. లోకంబు మెచ్చుకార్యముఁ, బ్రాకటగతిఁ జేసి చెప్పువాఁ డుండు ధర్మ-
 లోకవిగుద్ధాధర్మము, నీకరణిం జేసి చెప్పు నెఱసరి నెఱుంగన్. 32౦
 కం. కేవలధర్మవ్రతమున, నీవు వరంబులను గొంటు నే వింటిని మున్
 నీవే యిప్పుడు చెప్పిన, యాశ్చత్తాంతంబు వినినయది లే దనురా. 32౧
 చం. నిలు నిలు దుర్భరీ! యిపుడ మిష్ఠురఘోరకఠోరమార్గణా
 వళి నినుఁ గాలువీటికిని బంపెద నంచు శరాసనంబు న
 మ్ములుఁ గొని క్రుద్ధుఁ డై చనఁగఁ బూనఁగ నడ్డము వచ్చి నిల్చి య
 బృలియునిఁ జూచి దేవగురుభ్రాతయు యాజకుఁడున్ మహాత్ముఁడున్ 32౨

→ సంవర్తుఁడు మరుత్తుని శాంతుఁ జేయుట. ←

తే. ఆఖ్య సంవర్తు డనెడిబ్రహ్మర్షివరుఁడు, స్నేహసంయుక్తముగ నిట్లు చెప్పె రాజ!
 వినఁదగునయేని నానుడి వినుము సంగ, రంబు సేయుట నీకు యోగ్యంబు గాదు.
 తే. ఇదియు మా హేశ్వరం బయి యెసఁగు సత్ర
 మంతరాయంబు కొంచెమేన్ బ్రాప్తమైనఁ
 గర్భనంశంబు దహియించుఁ గాన తేడ!
 యింత యోజించి యని సేయ నెత్తికొనుము. 32౪
 తే. దీక్షితుం డేడ? యుద్ధంబు తెరువ దేడ? దీక్ష యెచ్చట? నిట్టిక్రోధిత్వ మెచట?
 రాక్షసుఁడు దుర్జయుండు దురంబులోన, నీవగెలిచెద నను తేమినిశ్చయంబు?
 తే. అనిన గురువాక్య మాలించి యవనివిభుఁడు
 చాపబాణాళి విడనాడి స్వస్థుఁ డగుచు
 మఖము సంపూర్తి చేయంగ మరలి చనియె
 దానిఁ గనుఁగొని శుకుఁ డనుదానవుండు. 32౬
 తే. గెలిచె రావణుఁ డనుచును బలములోనఁ
 జాటఁగాఁ బంచె నసురుఁ డఁచోటనున్న
 నధ్వరాగతముషులను హతులఁ జేసి,
 నెత్తురులు ద్రావి యాపోక హత్త నరిగె. 32౭

→ ఇంద్రాదులు మయూరాదులకు వరము లిచ్చుట. ←

కం. దనుజాధినేత యరిగినఁ, దనతనరూపంబుఁ దాల్చి దైవతనాథుల్
 పెనుముదమునఁ దత్సత్త్వములను గని యిట్లనిరి ప్రీతిలక్షణ మమరన్. 32౮

సీ. నల్లపిండముల నెఁమిశ్మను గనుఁగొని, హరిహయుఁ డిట్లని ధరము లిచ్చె
 లేదు మీ కిటమీఁద ధరేలహానభయంబు, వేయికన్నులపురి ధరలయుఁ గాక
 నేను వర్షించుచో ధరెమ్మి మీ కబ్బుత, మని యన్న నవి యేగె ధరమునను
 బ్రాగ్వంశమున నున్న వాయసంబులఁ గని, ప్రాణులకును రోగభాధ లిడుదు
 ఆ. నేన కాన మీకు ధరేరోగభయమును, లేదు మృత్యుభయము ధరేదు మీకు
 జనము లెంతదాఁకఁ ధరంపరో మి మ్మంత,దాఁకఁ బ్రాణయుక్తిఁదనరు మీకు.
 కం.నాలోకంబున తుదవ్యధ,పాలగువా రిందు మీరు ధరక్షించినఁ జ
 ట్టాలును దారును దృష్టిం, జాలఁగఁ గనువా రటంచు ధరమవర్తి యనన్, ౩౮౦
 ఉ. అప్పతి హంసలం గని సుధాంశుసమంబును ఘనతుల్య మై
 యొప్పు మనోహరాకృతి జఁవోగ్రతయున్ లభియించు వెండి మీ
 రప్పుల నాడ నుప్పతిలు ధరారివిభాతిశయం బటన్న మై
 కప్పు దొఱంగి హంసములు ధరాలె మనోజ్ఞ వశక్షకాంతులన్. ౩౮౧
 కం.రామా! హంసంబులు మును, శ్యామలములు వానిజెక్కయంచులు నలు పై
 కోమల మై యుండు జల,స్వామినరముపేర్చి శుభ్రవర్ణము లయ్యెన్. ౩౮౨
 కం.కృకలాసమ్ములకును గుహ్యకనాథుఁడు మీకు శిరము ధరటకరుచి యై
 చకచక మనుచుండు నటం,చకలంకమనీష నిచ్చి ధరలరంగ నంతన్. ౩౮౩
 కం.నరపతియజ్ఞముఁ దీరుప, సురనాథులు తృప్తి జెంది ధరభమతు లగుచున్
 ధరణీశ్వరుతో స్వర్గం, బరిగిరి రావణుఁడు సంగఁధరకాంక్ష ధరన్. ౩౮౪

→ అనరణ్యుఁడు రావణుతో యుద్ధం బొనర్చుట. ←

సీ. క్రుమ్మరి రాజులఁఘోరవిక్రములను, జేరి యుద్ధమున కేఠేరుఁ డొండె
 విజితాస్త్ర యనుఁ డొండె ధరవొండు లేదు నా,ధాటిసహింప నా ధరణిపతులు
 ప్రాజ్ఞులభీరులు ధరగుగ యోజించి, యనోన్య మతఁడు వరాధ్యుఁ డగుట
 దుర్జయుఁ డని ధరెంచి నిర్జితాస్త్ర యటంచుఁ, బలికిరి యిరీతిఁ బలికినట్టి
 తే. వారు సురథుండు గాధి పురూరవుండు
 గయుఁడు దుష్యంతుఁ డనువారు ధరంజనయన
 వీర లందఱు నిటు పల్క ధరవరుఁడు
 యుద్ధకాంక్షను వచ్చె నయోధ్య కపుడు. ౩౮౫
 కం.ధీరుండు పురందరసమ,వీరుం డనరణ్యుఁ డనెడుఁసృధ్వీపతి పా
 కారి నివంబునుబోలిక, ధారిణి బాలించు చుండ ధరశకంధరుఁడున్. ౩౮౬
 ఉ. ఆతనిఁ గాంచి యుద్ధమున ధరెనను రమ్ము జితోన్మి యంచు నేన్
 భీతిఁ గలంగినం బలుకు ధరీవు మదాజ్ఞ యిదన్నధారిణి

- నేతయుఁ గోపవేగమున ♦ నేత్రయుగం బరుణంబు గాఁగ నో
యాతుఁడ! నిల్వమీ నిమిష ♦ మాహవ మే నొనరింప వచ్చెదన్. 3౮౭
- చం. అని మును వానివృత్తము సమస్తము విన్నలి సిద్ధ మైనవా
హినిఁ జతురంగయుక్తము మహీస్థల మెల్లను నావరింపఁగాఁ
గొని చని దైత్య సేనల నకుంతితరీతిని దాకి పెక్కు లొ
దినములు పోరు సల్పె నినఁ తేజఁ డనుత్తమవిక్రమంబునన్. 3౮౮
- కం. జ్వలనజ్వాలలఁ దాఁకెడి, శలభంబులు నాఁగ వహ్నిఁ సంపతితహవి
స్ఫులఁబోలి తనదు యోధులు, పోలియఁగ ననరణ్యనృపతి ♦ పురురోషమునన్. 3౮౯
- ఉ. అంబుధిలో నణంగెడివఁ నాపగ లట్లు నశించునాత్మసై
న్యంబులఁ గాంచి వాసవశఁ రాసనతుల్యము భీమ మైనచా
పంబును గేలఁ బూని దశఁవక్త్రుని దాకి మృగేంద్ర మల్పస
త్త్వంబులఁ దోలునట్లు తనుఁ దాకుప్రహస్తశుకాదిమంశ్రులన్ 3౯౦
- కం. పాటఁగఁ దోలియు నెనిమిది, నూలులు బాణంబు లామఁ నుష్యాదుశీరం
బీటమ్ముగ నొక్క మొగిం, దూటఁగ నేయుటయుఁ గొండ ♦ తోరపుజడికిన్ 3౯౧
- చం. కలఁగని యట్లు రావణుఁడు ♦ కంపము నొందక మీఁద దూకి చే
కొలఁదిని మోఁద భూపతియుఁ ♦ గూలె రథంబున నుండి భూమి వి
హ్వలుఁ డయి వేపమానుఁ డయి ♦ వజ్రహతిం బడు చెట్టువోలె; ని
ట్టిలఁ బడియున్నపుణ్య ననుఁ రేశుఁడు గాంచి హసించు చిట్లనున్. 3౯౨
- ఉ. ఏమిఫలంబు నొంది తవఁ నీశ్వర! న న్నెదిరించి? యుద్ధమం
దేమగవాఁడు నన్ జెనకి ♦ యేగు నొకో మెయితోడ? స్త్రీలతోఁ
గామితభోగసక్తుఁడవు ♦ కావుటనో వినవోటు నా బలో
ద్దామత నన్న భూమిపతి ♦ దానవుతో నను నీరెలుంగునన్. 3౯౩

↔ అనరణ్యుఁడు రావణు శపించుట. ↔

- ఉ. ఏల ప్రగల్భభాషణము ♦ లిట్లు వచించెదు రాక్షసేంద్ర! న
న్మాలుప లేదు నీ విపుడు ♦ గూలితిఁ గాలముచేత, నెవ్వఁడో
కాలము మీఱఁ జాలెడిని ♦ గారణమాత్రమ వీవు, నీనుడుల్
చాలును, బ్రాణ మేగుతటి ♦ శక్యమే నా కెదియేని చేయఁగన్. 3౯౪
- ఉ. భీరువఁగాక ని న్నెదిరి ♦ వీరుఁడ నై సమరం బొనర్చితిన్
బోరను నన్ను నొంచితివి ♦ పోలును నీ కది; యంతఁ బోక దు
శ్చాగుఁడ! నాదువంశము నసహ్యతరోక్తి నవజ్ఞ చేసెదే
యోరువఁజాల నయ్యది మదుక్తిని విన్న పలాశనాధిపా. 3౯౫

కం.దానము హోమము సుకృతం, బే నొనరించినను జనుల † నేలిన ధర్మా
ధీనుడ నై నావాక్యము, దానవకులపరిశృఙ్ఖండ! † తథ్యం బగుతన్. ౩౯౬

ఉ. గాముఁ డనంగ దాశరథి † రావణ! పుట్టి మదన్వయంబునన్
శ్రీమహితుండు నిన్ను రణఃసీమ వధించు నటన్నదుందుభి
స్తోమము మింట మ్రోగె సురఃసూనము లానృపుమీఁద వ్రాలె ఖో
ణీమహిళాధవుండును జనెన్ దివికిన్ దశకంఠుఁ డంతటన్. ౩౯౭

→ నారదుఁడు రావణునకు మనుష్యపథ మాన బోధించుట. ←

కం.భూమిధవభీకరుఁ డై, దీమసమున నేగుచోట † దివితెరువున వీ
ణామానిఁ గాంచి మ్రొక్కుచు, సేమముఁ బ్రశ్నించి కతము † చెప్పుము మానీ!
ఉ. నీ విట కేగుదేర నన † నీరదపృష్ఠగతుండు నారదుం
డావిబుధారికిం బలికె † నాశరనాథ! పులస్త్యవంశదీ
పా! విని నీదువిక్రమము † బాధముదంబును గంటి, నిల్వమీ
నావచియించునొక్కవచఃసంబును విన్ను వినం దలంచినన్. ౩౯౮

కం.హరి దైత్యుల నధియింపఁగఁ, బరికించి ముదంబుఁ జెందుఁవాఁడను నీ వ
ట్లురగుల గంధర్వాదులఁ, బరిమార్పఁగఁ గాంచి ముదముఁపడు టెన్నుండో. ౪౦౦
సీ. అనిమిషగంధర్వఃకుక్షరక్షోసుర,వరులకు నేని యనధ్యుఁ డీవు
తండ్రి! యే మని చంపఁదలఁచితి మృత్యుచేఁ, జచ్చియ యున్నట్టిజనులఁ జెపుమ
మే లగుదానిని † మేకొనఁ జాలని,మూఘు లనిష్ఠముల్ † మొగి ఘటించి
వ్యాధులచేతను † వార్ధకంబున నేడ్చు,వారలు తుంధను బిఁపాసచేత
ఆ. నిష్ఠజనులఁ బాసి † యేడ్చుటచే న్రుక్కి, దైవనిహతు లయి సదా తుయించు
నరులఁ జంప నీకు † న్యాయమా నాయనా!,యెంచి చూడ వేమొ † యింతదనుక.

చం.గడియకు నేమివచ్చునది † కానరు, తుద్రవిచిత్రవస్తువుల్
గడన యొనర్చు టంద తమఁకాలముఁ బుత్తురు,వాద్యఘోషలన్
గడుముద మందు చుండి జడి † కాఱఁగ నశ్రువు లర్ధరాత్రమం
దుడుగక యేడ్చుచుండుదు', రఁమో కనుఁగొంటివె మూఢమర్త్యులన్. ౪౦౨

కం.జనని యని జనకుఁ డంచును, దనయుం డని భార్య యనుచుఁ † దమచుట్టము లం
చును జంజాటం బిడుకొని, వనటం బడువారు స్వకృతఁబంధంబులచేన్. ౪౦౩

మానిని.కావున మోహనిరాకృతులం గడుఁకాఱియలం బడుమానవులన్
నీవు జయించినవాఁడవె చాల్, యముఁనిం గన నేగుదు రెల్లజనుల్
నావచనంబున దండధరుం గదఁనంబున గెల్వ మవశ్యము నీ
వావిభు గెల్చిన నందఱ గెల్చినయట్ల యగుం జుమి నిక్కముగన్. ౪౦౪

➔ నారదునితో రావణుడు తాను యముని జయింపఁ బోయెద ననుట. ➔

తరలము. అనిన నవ్వుచు మ్రొక్కి పల్కె మహాత్త! గీతకళాప్రియా

ఘనవిదారణలాలసా జయఃకాంక్ష నేను రసాతలం

బునకు నీ వచియించినట్టుల ధోయి గెల్చి జగత్త్రయం

బును సురాహుల నాదునానతి ధోమోవః జేసి బలోద్ధతిన్

౪౦౫

కం. అమృతార్థము మధియించెద, నమృతనిధానంబు జలధి ధో నన నారదుడు

యమపురిమార్గము కడుదుర్గమ మెన్వఁడు పోవు నీవుఃకా కనురేంద్రా. ౪౦౬

ఉ. నావును శారదాభ్రనిభు ధో నారదుఁ బల్కుఁ గృతంబు సర్వమున్

దేవమునీ! యిదో యముని ధో దేకువఁ జంపఁగ దక్షిణాశగా

బోవుచు నున్నవాడఁ గినుఃపుం గొని బాస యొనర్చినాడ నా

శావిభులందు నల్వరను ధో సంగరభూమి జయింతు నం చొగిన్.

౪౦౭

ఉ. అనుడిఁ దీర్చుపొంటె నిదె ధో ప్రాణుల నెల్లర గాసిపెట్టునా

భానుతనూజ మృత్యునకుఁ ధో బాల్బడఁ జేయఁగఁ బోవువాడ నం

చానియమాత్తు మ్రొక్కి సచిఃవాన్వితఁ డై మదిలోనఁ బొంగుచున్

దానవనాథుఁ డట్టె చనె ధో దక్షిణదిక్కుగఁ గాలుప్రోలికిన్.

౪౦౮

తే. రావణుడు పోవఁగ విధూమఃపావకాభుఁ

డైనవిప్రోత్తముండు బ్రహ్మాత్తజుండు

నొక్కమార్గంబు యోజించె ధో యుద్ధభూమిఁ

గాలు నెట్లుజయించునో ధో కఱకుటసుర.

౪౦౯

➔ నారదుడు రావణుఁ డెట్లు యముని జయించు నని యోజించుట. ➔

సీ. సచరాచరంబులు ధో శక్తసమేతముల్, ముల్లోకములు చావు ధో మూఁడువేళ

ధర్మవిధానంబు ధో తప్పక యెవనిచే, గారింపఁబడు నట్టికాలు నెట్లు

గెలుచువాఁ డొకొదశఃగ్రీవుండు మఱియును, దనతనచేసినదాన విధికి

సత్రియాదులకును ధో సాక్షియు రెండవ, పావకునట్టులఁనఱలువానిఁ

ఆ. బ్రాహ్మసంజ్ఞ లేమహాత్ముననుగ్రహ, వశముకలిమిఁ దిరుగుఁవారు క్రియల

నెవని కడలు భీతి ధో నెల్లలోకంబు లా, దండధరుని నెట్లు ధో దాయు నసుర. ౪౧౦

ఆ. పుణ్యపాపములకుఁ ధో బోలినపద్ధతి, నింతో యంతో ఫలము ధో నిచ్చువాఁడు

గెలిచినాఁడు భువనఃముల నెల్లఁ దాన యా, కడిదిబలుఁడు గెలువఁబడుట యెట్లొ.

ఆ. కాల మెల్ల పనులఁ ధో గావింప శక్తంబు, పంక్తికంఠుఁ డన్యఃబలము దేనిఁ

బూని గెలుచువాఁడొ ధో దా నాహవంబున, దక్షిణాధిపతిని ధో దండధరుని. ౪౧౧

కం. ఈయమరాక్షసనాథుల, యాయోధనముం గనంగ ♦ నా సయ్యోడి నే
వే యరిగెద వైవస్వతు, దాయఁగ నని యరిగె దండధరుపురమునకున్. ౪౧౩

→ రావణునుద్దేశంబు నారదుఁడు యమునితోఁ జెప్పట. →

చం. చని లఘువిక్రమాఘ్యఁడు కృశానుపురస్కృతుఁ బ్రాణికోటి చే
సిననుకృతాఘపాళులకుఁ ♦ జేకుట నర్హఫలంబు లోలి శా
సన మొనరించువానిఁ గనఁ ♦ జయ్యన నాతఁడు ధర్మపద్ధతిఁ
మునిజననాథు నర్హ్యమునఁ ♦ బూజ యొనర్చి సుఖాసనస్థునిన్ ౪౧౪

తే. క్షేమమా మీకు మునినాథ ♦ ఖిలము గాదు, గాదెధర్మంబు? గంధర్వ! కాండ దేవ
సేవితా! మీర లిటకు వేం, చేయుకార్య, మెద్ది యానతి యిండు నాఁబుషివరుండు.

ఉ. అంతక! యాలకింపుమ యుదంతము నంతయు, నంత యుక్తముం
జింతన సేయుమీ, యనురశేఖరుఁ డైనదశాస్యుఁ డిట్లు వి
క్రాంతిని నిన్ను దుర్జయ! దురంబున గెల్వఁగ పచ్చుచున్నవాఁ
డింత యెఱుంగుటం దెలుప ♦ నే నిటు నచ్చితి మున్ను మున్నుగన్. ౪౧౬

తే. కాలదండధరుండ వై ♦ క్రాలునీకు, నేమి యయ్యెడు నో యని ♦ యేగుదెంచి
నాఁడ ననియెడు నీలో క్షణాటవిభుని, వ్యోమయానంబు దోఁచె దవ్వలను మింట.

→ రావణుఁడు యమలోకంబున బాధింపఁబడుజీవులఁ జూచుట. →

ఉ. పుట్టెడుసూర్యుఁబోలి ప్రభ ♦ పూరటిలం దెసలందుఁ జీకటిఁ
నెట్టుచు నెల్లచో ననురశేఖరుఁడైనవిమానము డాసఁ బ్రేతరా
ట్పట్టనముం, దశాస్యుఁడును ♦ బ్రాణులు పాపఫలంబుఁ బుణ్యమున్
నెట్టన పొందు చుండఁగఁ గనెం బురబాహ్యతలంబులం దొగిన్. ౪౧౮

సీ. శమనానుచరయుక్తఁసైనికులను జూచె, ఘోరరూపుల మహాక్రూరమతులఁ
గట్టంగఁబడువారిఁ ♦ గొట్టంగఁబడువారి, నయ్యె యయ్యె యని ♦ యటచువారి
బాధ తాళఁగలేక ♦ పలవించువారిని, బురుగులు దొలువంగఁ ♦ బొగులువారి
బెడిదంపుఁగుక్కలు ♦ పీకఁ గండలు నోట, హా హా యటంచును ♦ నటచువారి

ఆ. వినిన గుండె లగల ♦ విలపించువారిని, రక్తవారి వైతఁరణిని లాగఁ
బడెడివారి మఱియుఁబడవైచి మండెడు, నినుక వేఁపఁబడఁగ ♦ నేడ్చువారి.

కం. అసివత్రవనాంతరమునఁ, గసి మనఁగంబడునధర్మకారుల నీరం
బొసఁగరె యని పెను డప్పిని, గసమసపడువారిఁ గాంచెఁ ♦ గష్టాత్తుకులన్. ౪౨౦

సీ. ఆకటిపెల్లున ♦ నటమటించెడివారి, ఘోరరౌరవమునఁ ♦ గూయువారి
నుప్పుటెఱులలోన ♦ నుమ్మలించెడివారి, మంగలికత్తుల ♦ మలయువారిఁ

బీనుఁగులట్టు లై ♦ వెల వెల్లనగువారి, బక్కచిక్కినవారి ♦ సుక్కువారి
 విరిసిన వెండ్రుకల్ ♦ వేలాడువారిని, నేడ్చి సుక్కుచుఁ బరువిడెడువారి
 తే. మన్ను బురదయు మెయి నిండి ♦ యున్నవారి, వన్నె మాటినవారినిఁ బంక్తిగఁజూ
 వందలుగ వేలుగను దనఁనచ్చుతోవఁ, ప్రేతసంఘంబులనుగాంచి ♦ వేటుచోట.
 కం.నంగీతవాద్యనిస్వన,భంగుల వీనులకు విందు ♦ పచరించుచు ము

త్సంగతి స్వనుకృతఫలము ల,భంగంబుగ ననుభవించు ♦ వారలఁ గనియెన్. ౪౨౨
 సీ. ఆవులదానంబు ♦ నాచరించినవారు, గోరసంబులు ద్రావి ♦ కొఱలు చుంట
 అన్నదాతలు రుచిఁరాన్నంబులను మెక్కి,యామోదమున నడఁయాడు చుంట
 గృహదాత లగువారు ♦ మహితగృహంబుల, సంతోషయుక్తు లై ♦ సౌఖ్యపడుట
 హాటకమణిమాక్తిఁకాభరణోజ్జ్వల,సుందరీతతితోడఁ ♦ గొండ టుండ
 తే. వారు వార లొనర్చినఁపరమపుణ్య,ఫలముకొలఁదిని ధార్తికఁవరులు కొండ
 ఆమల మగుస్వీయదివ్య తేజమున వెలుఁగ,వారి నెల్లరఁగనుఁగొనిఁపంక్తిముఖుఁడు.
 కం.తమ తమ దుష్కృతములకున్, శమనభటుల్ బాధపఱుప ♦ సంకట పడుప్రే
 తముల బలాత్కారంబుగ, నమితబలుఁడు విడిచి పుచ్చె ♦ హాయిఁ జరింపన్.

→ యమభటులు రావణుతోఁ బోరుట. ←

ఆ. అప్రతర్కిత మవిచింత్య ♦ మైనభంగి, జీవు లిట్లు ముహూర్తంబు ♦ చెంద సుఖము
 ప్రేతరక్షకు లాదశఁగ్రీవుఁ గినుక, రేఁగి తాఁకిరి మూఁకలు ♦ మూఁగి సరగ.
 కం.హలహలరనములఁ గోలా,హల ముదయింపంగ దెసల ♦ నన్నిట యముయో
 ధులు గూడి యుద్ధమునకున్, వెలియనిజడివానపోలె ♦ వివిధాయుధముల్ ౪౨౬
 కం.పరిఘములు ప్రాసములు తో,మరశక్తులు ముసలములును ♦ మహితబలాధ్యుల్
 సురవైరివిమానముపైఁ, గురిసిరి యెడతెఱపి లేక ♦ కోటికొలందుల్. ౪౨౭
 కం.వారలు మధుకరములవలెఁ, దోరణములు హర్ష్యములును ♦ దోరపువేదుల్
 మూఁతుమునఁ బుష్పకమున, వారక భేదించి రసురఁవర్గము బెగడన్. ౪౨౮

తే. దేవనిష్ఠానభూత మై ♦ తేజరిల్లు
 నవ్వినూనంబు బ్రహ్మమాఁహాత్మ్యమునను
 బూర్వవిధమునఁ బూర్ణ మై ♦ పాలుపు దాల్చె
 భాస్కరాత్మజభటులచే ♦ భగ్నపడియు.

౪౨౯

ఉ. ఆమహితాత్ముశూరులు నఁహస్తములున్ శతముల్ మహోగ్రసం
 గ్రాను మొనర్ప వృక్షముల ♦ గ్రావములన్ మఱి ప్రాససంతతిన్
 స్తోమముగాఁగ వైచుచును ♦ దోర్బలధుర్యులు రాక్షసుల్ యథా
 కామముగా యథాబలము ♦ గర్వ మెలర్పఁగఁ బోరి రుగ్గు లై.

౪౩౦

సీ. నిఖిలాయుధావళి • నిహతసర్వాంగులై, నెత్తుట జొత్తిల్లి • నెటి దొఱంగి
రావణమంత్రులు • రణ మొనరింపఁగ, వైవస్వతామాత్య • వరులు గెరలి
వారల నొప్పించి • బడలించి యటఁ బోయి, పంక్తికంఠుని శూల • వర్షమునను
నొడలెల్లఁ జిల్లులు • పడ మోఁద శోణిత, దిగ్ధాంగుడై వాఁడు • తేజరిల్లఁ

ఆ. బుష్పకాంతరమున • పుల్లకింశుకమున, కుద్ది యగుచు నాతఁ • డుగ్రశక్తి
నస్త్రుబలముఁ జేసి • యశ్శతోమరగదా, శక్తిశూలవృక్ష • సాయకముల

౪౩౧

చం. పరఁగఁగ జేయ నయ్యవియు • వర్షముపోలిక శ్రాద్ధదేవుకిం
కరులపయిన్ పడిం గురియఁ • గాలభటాగ్రణులుం దదీయభీ
కరశరవర్ష మాఁపుచును • గ్రాముపై బలుమబ్బులట్టు లా
సురపతిమోఁద వ్రాలి శిత • శూలపరశ్వధ హేతి హేతులన్.

౪౩౨

ఉ. ఊపిరి యాడకుండఁ గడు • నుగ్రత సం దొకయింత యీక యా
పాపచరిత్రుఁ బైవయిని • బాఁదఁ దదాహతి ముక్తవర్షుఁ డై
యాపగవోలెఁ గాఱురుధి • రాంబులఁ దోఁగి సమన్యచిత్తుఁడై
యాపలలాశినేత సుర • యానము వీడి ధరన్ నిలంబడెన్.

౪౩౩

→ రావణుడు పాశుపతాస్త్రంబున యమకింకరుల దహించుట. ←

చం. నిలఁబడి చావబాణముల • నిఘ్నరుఁ డై కొని లబ్ధసంజ్ఞఁ డై
ప్రళయకృతాంతునట్టు లయి • పాశుపతాస్త్రముఁ గూర్చి మార్వీకిన్
నిలు నిలుఁ డంచు నార్చి మును • నీలగళుండు పురత్రయంబుపైఁ
బెలుచన వైచినట్లు దృఢ • విక్రముఁ డై చెవి సోక నీడ్చుచున్

౪౩౪

ఉ. వైవ విధూమవహ్నివలె • భర్గునియస్త్రము భూతకోటితో
దావకృపీటజాతుఁడు ని • దాఘమువేళను శుష్క మానర
ణ్యావళి నేర్చునట్లులు ద్రు • మాళుల గుల్మములన్ దహించుచున్
వే విలయంబుఁ గూర్చె యమ • వీరభటాళికి జ్వాలమాలియై.

౪౩౫

తే. కారుచిచ్ఛనఁ గాలిన • త్కారుహంబు, లట్లు కాలునిసైన్యముల్ • హతము గాఁగ
సచివయుక్తుండు రాక్షస • సత్తముండు, పుడమి వడఁకాడ గర్జలఁ • బారి ఘటింఁచె.

→ యముడు రావణుతో యుద్ధమునకై వెడలుట. ←

సీ. ఆమహానాదంబు • నాలించి యముఁడు ని, జప్యూహయోధుల • సంక్షయంబుఁ
బగతునివిజయంబు • భావించి క్రోధసం, రక్తనేత్రముల సా • రధిని గాంచి
తెమ్ము తే రన వాఁడు • నిమ్ముగా సమకూర్చి, తెచ్చిన నది యెక్కె • దీప్రగతిని
నవ్యయం బగుభువ • నావళి దేనిచే, హరియింపఁ బడుచుండు • నట్టిమృత్యు

ఆ. వతని మున్ను నిలిచె • హస్తంబునను బాశ, ముద్గరములఁ దాల్చి • మూర్తిమంత
మగుచుఁ గాలదండ • మచుయమసాధనం, బతనిప్రక్క నిలిచె • నగ్నిదీప్తి.

౪౩౬

తే. కాలపాశంబు లతనిప్రక్కల రహించె, ముద్గరము వహితుల్యమా మూర్తిదాల్చి
యతని సేవించె లోకంబు ధోవళించె, సర్వలోకభయావహు ధోమనుఁ జూచి.

ఉ. సారథిచోదితంబు లయి ధన్యందనఘోటకముల్ మనోజవో
దారము లేగి యాహరిహాయంబులభంగి, రణంబు చెల్లు త
ద్ధారిణి జేర మూర్తమునఁ ధద్రథముం గని మృత్యుయుక్తమున్
ఘోరవికారరూపమును ధగుండెలు ప్రిల దశాన్యుమంతురుల్. ౪౩౯

కం. మనమా యీతనిఁ దొడరఁగ, మనుమార్గము కల్ల యనుచు ధమదమటి సత్త్వం
బును లేమి భయార్దితు లై, చనిరి మదులు నుడివడంగ ధసహసోత్థితు లై. ౪౪౦

→ యమరావణ యుద్ధము. ←

ఉ. అట్టిభయానకాకృతి మధోరథముం గని పంకికంఠుఁడున్
దొట్టనిభీతి నెట్టెదుటఁ ధదొట్రిలకుండినఁ దోమరాదులన్
నెట్టనవర్షముం బటపె ధనేర్పునఁ గాలుఁడు వానిమీఁద వాఁ
డిట్టల మైనధీరతఁ బరేతపుతేరిపయిన్ శరావళిన్ ౪౪౧

ఉ. అంబుధరంబురీతిఁ గురియన్ యముఁడున్ విబుధారిపె న్విశా
లం బగుటొమ్ము శక్తులఁ గలంబకపంక్తుల వ్రచ్చినన్ మహా
డంబర మూని నొచ్చియుఁ గడంకను బోగుచు మాటు సేయ లే
కంబరచారివైరి పెనఁగడెను రాతురు లేడు మాని యై. ౪౪౨

కం. నానాప్రహరణనిహతుల, నానారీతులను నొచ్చి ధనరభక్షకుఁడున్
హీనస్థితి యై విముఖుం, డై నెటిదొఱఁగియు జయంబునందలియాశన్ ౪౪౩

కం. వెండియుఁ దాఁకె దండధరు ధవీరవరేణ్యులు గెల్పుఁగోరి యు
ద్దండపరాక్రమంబునను ధదాటక మాటుమొగంబు గాక దో
శ్చండత భండనం బిటులు ధనల్పఁగ మింట మహర్షులున్ మరు
త్కండము వచ్చి నిల్చెను విధాతృఁడు మున్నుగఁ బోరు చూడఁగన్. ౪౪౪

కం. సమవర్తికి దశముఖునకు, సమరము వర్తిలై నపుడు ధజగములకెల్లన్
సమయుట లభియించెనొ నాఁ, దమిచరుఁ డవ్వేశ వజ్రధరుదంభోళిన్ ౪౪౫

కం. తలఁపించు చాపదండం, బలఘుధ్వను లీన శరచయంబులచే ద్యో
తలము నిరంతర మొవరిచి, యలుకన్ మృత్యువును నాలు ధగంబకములచేన్.

కం. సూతుని శరసప్తకమునఁ, బ్రేతపతిన్ నూటువేలయిషువుల నేయన్
జాతరుషా వేగసము, త్స్ఫితుం డగుయమునివదనవివరము వెంటన్. ౪౪౬

కం. జ్వాలామాలాభీలవి, శాలవిభావనుఁడు ధూమసహితుం డగుచున్
గాలుని నిశ్వాసముతోఁ, బోలం జనియించి వెడలె ధభునసము వణకన్. ౪౪౭

తే. ఆమహాశ్చర్యమును గాంచి యమరదాన

వాళిసన్నిధి మృత్యువు కాల మధిక

హర్షమును రోషమును గూరె నపుడు క్రుద్ధ

తరము మృత్యువు భాపించు దండధరుని.

౪౪౯

కం. అంపుము నన్నిపు డీవు నిలింపవిరోధిని వధింతు లీలగను స్వభా

వంపుదృఢశక్తి నా కిది, తెంపరి పాపాత్ముఁ డితఁడె దీక్షాను నిన్నున్.

౪౫౦

సీ. హేమకళిపుఁడును ధూమ కేతుండును, శంబర నముచి విసంధిబలులు

శంభుఁడ౯ దైత్యరాజన్యండు బాణుండు, శాస్త్రసంవిదులు రాజర్షి వరులు

దైత్యయతౌహిగంధర్వాపురోజనుల్, ఋషులును లోనగు నెల్లవారు

సద్రుమ సార్ణవ సగ్రావ సావగా, వనిచక్ర మెల్ల సంవర్త వేళ

తే. మఱి దురాసదవిక్రమమహితులెల్ల, వారిపై నాదుచూపులు వ్రాలినంత

సమసిపోవరె యీనిశాచారి యెంత, పంపుమీనన్ను దేవ! శుభంబుఁ గూర్తు.

కం. ఎంతబలవంతుఁ డేనియు, నంతక! నాదృష్టి సోక నవనిని మనఁగా

నంతస్వతంత్రుఁ డె? ధర్మ, స్వాంతా! నను విడుము వీనిపాటుం గనుమీ.

౪౫౨

తే. దేవ! నాశక్తి గాదు స్వభావముగనె, కలిగె నాకట్టిబలము నాకన్నఁగవకుఁ

గాన వచ్చినవాఁ డొకఁగడియ యైన, బ్రదుకఁజాలఁడు నిక్కంబు శ్రాద్ధదేవ!

→ యముఁడు రావణుపై యమదండము వైవఁ బూనుట. ←

చం. అనపుడు ధర్మరాజు నిలుమా వధియించెద వీని నంచుఁ బె

న్గినుక నమోఘభీతికరనిష్ఠురదండముఁ గేలఁ బూనె నా

తనికెలనక సమీరసఖిదారుణముద్గర మాత్తనూప మై

దనరెను గాలపాశములు దద్దయు నాల్కలు గ్రోయుచుండఁగన్.

౪౫౪

తే. దర్శనముచేతఁ బ్రాణికదంబకంబు, ప్రాణము వెలార్చు నది ప్రేతరాజు కేలఁ

బూని వెనఁ ద్రిప్పి వైవంగఁ బూని నంతఁ, బలుకనేటికి దానిరూపంబురీతి.

కం. జావలలఁ బరివృత మై యవ, లీలగ రాక్షసునిఁ దునుము, లీలలతో నా

భీలమ్ముగ బలవంతుసి, కేల మహాసాధనంబు కెరలం గనుచున్.

౪౫౬

కం. అందఱు రణతలము నివ్విడి, చిందఱనందఱగఁ బాఱఁ జేడ్చుడి మింటఁ

బృందారకు లుద్యద్దండుం దరణిజుఁ గాంచి కలఁక నూల్కొని రెదలన్.

౪౫౭

→ దండము వైవ వల దని బ్రహ్మ యముని వారింతుట. ←

కం. రావణునిమీఁద దండము, వైవంగఁ దమకింప యముడు వారిజభవుఁ డా

వైవస్వతుముంగలఁ దా, నే విన విన వచ్చి నిలిచి యిట్లు వచించెన్.

౪౫౮

మ. శమనా! తాళుము తాళు చంపకుము రక్షశ్రేష్ఠునిన్ నీదువం

డమునన్, నేవర మిచ్చినాడను నిశాటస్వామి చాకుండఁ గా

న మదీయొక్తి నసత్యముం జలువ నొనా నీకు? నెవ్వండు దే

వమనుష్యాదులఁ బొల్లు సేసినను మద్యాక్యంబు నయ్యాతఁడున్

౪౫౯

కం. అన్మతంబుగ ముజ్జగములఁ, బొనరించినవాడ యగును • బుధసత్తమ కా

పున విడువకుమీ దండము, ననుఁ గల్గరిఁ జేయ నీమనంబున లేదేన్.

౪౬౦

చం. జయ మెదఁ గోరి కోపమునశంబున వైచితి వేని దండమున్

బ్రియుఁడును నప్రియుం డనెడిభేదము నెంచక లోకపాళికిన్

భయ మొదవించుచున్ దునుముఁ • బ్రాణుల నెల్లను, నేన దాని దు

ర్జయము నమోఘ మై నటలఁ • జల్పితి మృత్యుపురస్కృతంబుగన్.

౪౬౧

ఉ. నీ విపు డీనిశాటుసయి • నిష్ఠురదండము వైచి లేనియున్

జావక వీడు మూర్తమును • జాలఁడు ప్రాణముతోడ నుండఁగాఁ

జావక యుండెనేనియును • జచ్చినయేని యసత్య మై చనున్

నావచనంబు రెంట శమనా! నను సత్యవచస్కుఁ జేయుమా.

౪౬౨

కం. విడువకుమీ దశముఖుపై, బెడిదపుదండం బటన్న • విని ధర్మండున్

విడుచుట మానితి దండము, నొడయండపు మాకు నీదుసూక్తులె చూజ్జల్.

చం. వరములు గొంట వీడిపు డవధ్యుఁ డటంటివి యుద్ధసీమ నో

సరసిజసంభవా! నలువఁ • జాలుదు నెయ్యది నిల్చి? కాన నా

శరవరుదృష్టిలో నిలువ • సమ్మతి లే దని సాశ్వశస్త్రుఁ డై

యరదముతోడ మాయ మయి • యంతకుఁ డేగినఁ బంక్తికంఠుఁడున్

౪౬౪

కం. గెలిచితి యముని నటంచుం, బలుకుచు బీరంబు తనవిమానముపైఁ బే

రెలమిని నారోహించెను, నలకాలునిపురము విడిచి • యరిగెను స్వేచ్ఛన్.

౪౬౫

కం. సమవర్తియు హృష్టుం డై, యచరజ్యేష్ఠాన్వితముగ • సరిగెం దివికిన్

నుమనోముని నారదుతో, సమరవిధం బెంచికొనుచు • స్వాంతమునందున్.

→ రావణుఁడు నివాతకవచులతో సంధిసేసికొనుట. ←

సీ. దశకంఠుఁ డనిలోన • ధర్మరాజును గెల్చి, తనసహాయులఁ జూడఁ • దడయ కేగ

సాయకసంఘాతజర్ఘరీకృతదేహు, రక్తసిక్తాంగుని • రాక్షసేంద్రు

విస్తయపరు లయి • వీక్షించి జయ జయ, వాక్కులఁ బొగడిరి • వారలెల్ల

మారీచుఁ డాదిశా • వారల సందఱ, నలరించి పుష్పకం • బెలసి యనుర

తే. నురగదైత్యగణాధ్యుష్టవరుణరక్షి, తాబ్ధి వాసుకిపాలిత • మైనభోగ

వతిని గనుఁగొని నాగులభంగపఱిచి, మణిమయాఖ్యపురిం జేరె • రణముఁ గోరి

ఆ. పంక్తికంఠఁ డనికిఁ ✱ వచ్చుట యాలించి, ప్రాప్తవకులు నొని ✱ వాతకవచు
ల నెడ్డిదైత్యవగ్యు ✱ లాహవకాంక్షను, వెడలి తాఁకి రోలిఁ ✱ గడిమి మెఱసి. ౪౧౮
కం. దైతేయులకును రక్షో, వ్రాతంబున కయ్యె భీకరం బగునభినం
పాతంబు శూలశరపరి, ఘాతనపట్టనకుఁ ✱ కరవాలములన్. ౪౧౯

కం. ఒండొరులను భేదించుచు, భండన మొకయోడు సాగ ✱ వారలలోనన్
బెండు వడద యేపక్షము, గండున విజయంబు నెదియుఁ ✱ గానద యంతన్. ౪౨౦
చం. ద్రుతగతి దేవయానమునఁ ✱ దోయజసంభవుఁ జేగుదెంచి యా
దితిజులఁ బోరు నిల్పుఁగ విధించి వచించెను దైత్యులార! నా
మతిఁ జనుఁ డీరు రావణుఁడు ✱ మన్వరలాభముఁ జేసి దేవతా
తతులకు దానవాళులకుఁ ✱ దభ్య మజయ్యుఁడు మీవిధంబునన్. ౪౨౧

కం. కావున మీలో మీకే, లా వల వనిపోరు మీర ✱ లందఱు నొరిమన్
జేన నెసంగుఁడు నెయ్యర, వేవస్తువు లైనభోజ్య ✱ మితరేతరమున్. ౪౨౨

ఆ. అట్టిఫలము గలుగు ✱ నైకమత్యంబున, ననుచు నేగ దశముఁ ✱ భాసురుండు
వహ్నిసాక్షీకముగ ✱ వారితో స్నేహంబు, సలిపి ప్రీతుఁ డగుచు ✱ సంతసమున
చం. తనపురియందుఁబోలె నమితప్రియసౌఖ్యము లాపురంబునం
దనవి సనంగ నొందుచును ✱ దా నొకయోడు వసించి వారిచే
దనుజులమాయలం దొకశ ✱ తంబును నేరిచి కంధిరాజుప
ట్టనము రసాతలంబున దృఢం బగుయత్నముతోడ రోయుచున్, ౪౨౪

→ రావణుఁడు కాలకేయుల జయించుట. ←

సీ. కాలకేయగణంబు ✱ లేలెడునశ్శన, గరమును గనుఁగొని ✱ కలహమునకు
వారలఁ బిల్చి దుర్వారబలాఘ్యుల, వధియించెఁ బెక్కుర ✱ బలముపేర్చి
శూర్పణఖాభర్త ✱ శూరుని మఱఁదిని, దనవారి మ్రొంగెడి ✱ దనుజవర్యు
బలియు విద్యుజ్జహ్వఁ ✱ బటుశక్తిఁ దరవారి, ఖండించి శీర్ష మాక్షణమునంద
తే. నాల్గునూలులదైత్యుల ✱ నామ మణఁచి, జయముఁ జేకొని పాండుర ✱ జలధరాభ
మగుచుఁ గైలాసశైలంబు ✱ నగెడిదానిఁ, బూర్ణచంద్రప్రభాయుక్తిఁ ✱ బొలుచుదాని.

→ రావణుఁడు వరుణనగరంబు పై బోవుట. ←

తే. వరుణపట్టనముం గాంచి ✱ పాలధారఁ, గార్చునురభిని నయ్యెడఁ ✱ గాంచె ననుర
వర్యుఁ డాయావ తనపాల ✱ వఱలఁ జేసె, రామ! యుదధిని క్షీరోద ✱ నామకంబు.
ఆ. అందు వృషభేంద్రునంబయు ✱ హరిశీత, కరుని యుత్పత్తిహేతువై ✱ క్రాలుదాని
నురువుద్రావియ జీవించు ✱ నుత్తమర్షి, విశతులకు జీవగట్టయై ✱ నెలయుదాని. ౪౨౭

తే. దేవతాళికి నుధ పితృదేవతలకు, స్వధయు నొసఁగెడిదానిని ♦ జనములెల్ల
నురభి యని పిల్చుదానిని ♦ బరమచిత్తమైనదానినిగని పలఁలాశనుండు ౪౭౮

చం.వలగొని మ్రొక్కి యేగి బలఁవర్గముచే బహుధానురక్షితం
బలఘుశరద్ధనాభము భయంకరమున్ జలపూరకీర్ణమున్
లలితము నిత్యహృష్టము జలప్రభుగేహవరంబుఁ జూచి కా
వలిభటులన్ వధించి బలఁవర్గముచేతను దాడితాంగుఁడై. ౪౭౯

ఉ. యోధులతోడ నిట్టు లను ♦ యుద్ధము సేయఁగఁ గోరి వచ్చె దు
స్సాధవరాక్రముండు నురఁశాత్రవుఁడౌదశకంతుఁడంచు మీ
రేధితవేగ మేగి వచిఁయింపుండు తేనికిఁ, బోర సాహసో
త్సేధము లేన యేనియును ♦ జేతులు మోడ్చి జిత్రోస్థి యం చనన్ ౪౮౦

→ వరుణతనయులు రావణుతోఁ బోరి యోడిపోవుట. ←

కం.చనియెడ నని వచియింపుం,డని రావణుఁ డాడు చుండ ♦ నాలోఁ గినుకన్
వననిధినాయకుమనుమలు, తనయులు గోపుష్కరాఖ్యఁదళపతియుతు లై. ౪౮౧
చం.బలధృతివిక్రమాన్వితులు ♦ వారియనీకిను లెల్లఁ గొల్వఁగాఁ
జలమునఁ గామగంబు లగుఁస్యందనపాళుల నెక్కి పోరికిన్
వెలువడివచ్చి రంత భృశఁభీతిదసంఖ్యము చెల్లె రెండువాఁ
గులభటకోటి కం దనురఁకుంజరసాధనమర్దితంబు లై ౪౮౨

ఉ. వారుణసైన్యముల్ చెడిన ♦ వారుణు లాత్తచమూవిధంబుఁ గ్రూ
రారియుఁ బుష్పకంబున నభోంతరపీఠిని నుంటఁ గాంచి దు
ర్వారరయోత్థితంబు లగుఁభాస్వరభీమశతాంగపాళితో
పీరులు మింటికై యెగసి ♦ వ్రేసిరి రావణు నారసంబులన్. ౪౮౩

కం.పావకసన్నిభశరముల, రావణు విముఖునిఁగఁ జేసి ♦ రంజిలి వివిధా
రావంబుల నించిన తమ,భూవిభుదుస్థితియు వరుణపుత్రులయుదుటన్. ౪౮౪
చం.కనుచు మహోదరుండు రణఁకాంక్షను మృత్యుభయంబు వీడి చ
య్యన గడఁగేలఁ బూని యెదు ♦ రై చని వారల ఘోటకాళి స్యం
దనముఁ నేలఁ గూల్చినను ♦ దద్వరుణాత్మజు లుర్విఁ గూల స్యం
దనరహితారులం గని మువంబున నార్భటి నించె నాతఁడున్. ౪౮౫

కం.హతతురగస్యందను లై, క్షితి దొరఁగియు వరుణనుతులు ♦ స్వీయమహిమచే
వెత గూర కెగసి మింటికిఁ, గృతహస్తు లధిజ్యచాపభృతిభీషణు లై. ౪౮౬

చం. ఉరుతర బాణవృష్టిని మహోదరు దారితగాత్మః జేసి భా
స్వరపరమాయుధంబులను • శైలము నబ్దము గప్పరీతి నా
శరపతిఁ గప్ప రావణుఁడు • జాజ్వలదుగ్రలయాగ్నితుల్యుఁ డై
శరముల వారిమర్తములఁ • జక్కడిచెన్ నిపుణత్వ మేర్పడన్.

౪౮౭

చం. ముసలవిచిత్రభల్లశతముల్ శితతోమరశక్తికుంతప
ట్టినములు భీషణంబులు పటిష్ఠము లైసశతఘ్నిసంతతుల్
కసరున నొక్కరీతి నవికారిత దొప్పలు దోర లేయఁగా
నసలున షాష్ఠిహాయనగః జానళి మున్లినరీతి వారలున్

౪౮౮

చం. ఇలఁ బడి లేవ లేక తపియింపఁగ వారలఁ జూచి రావణుం
డెలమి మహాంబుదం బనఁగ • నేర్చి ధ్వనించి యనేక సాధనం
బుల దళితాంగులం జలుపఁ • బోరు దొఱంగి స్వకీయు లెత్తికొం
చలఘుగతిం జనంగ నిలఁయాళికి, వారలతో దశాస్యుఁడున్

౪౮౯

కం. నారాక ప్రచేతనునకు, మీ రెఱిఁగింపుఁడ యనం దమీచరవిభుతో
వారుణుఁ డైనప్రభాసుం, డోరాజా! లేడు వీట • నుదధీశుండున్

౪౯౦

తే. ధాతృలోకంబునందు గాంధర్వ మొలయ, నాలకింపఁగ నరిగినాఁ • డయ్య పాశి
రాజు లేనప్పు డీవృథాశ్రమము తగునె? జతులు నీచేత నాతనినుతులు వీరు.

చం. అనవుడు గెల్చె రావణుఁ డటంచును జాటఁగఁబంచి హృష్టుఁ డై
ఘనగళనాదముల్ నినిచి • క్రచ్చఱఁ దత్పురి వీడి తాను వ
చ్చిననరణిన్ విమానమున • శీఘ్రము లంకకుఁ బోవు చుండఁ జ
ట్టును సచివాళి గొల్చుచుఁ గడుం గడఁ బ్రస్తుతి సల్పు చుండఁగన్.

౪౯౧

→ రావణుఁడు నానాస్త్రీలఁ జెఱవట్టుట. ←

చం. చనుచును రావణుండు బలసంపద పొంపిరి పోవుచుండఁ గ్రొ
వ్వసఁ దనమార్గమందు నృపపుష్కరసేత్రల మానికన్యలన్
దనుజకులాంగనామణుల • దైవతకాంతల వీరు వా రటం
చన కగపడ్డనుందరులఁ యావతముం గులకన్యకాతలిన్

౪౯౩

చం. బలిమిని ముట్టి యడ్డపడుబంధువులం బడఁగొట్టి కేలుఁ గొ
ప్పలు బిగఁబట్టి యచ్చెలులు • బ్రుయ్యఁగఁ దిట్టఁగ మొత్తుకోఁగ నీ
డ్గిలఁబడ నీడ్చి కొం చరిగి • టెక్కువపెక్కువఁ బుష్పకంబునన్
దలరక పాప మంచనక • దానవుఁ డందఱ నుంచె మోహి యై.

౪౯౪

కం. ఈనెఱిఁ బన్నగకన్యల, మానవభౌమలను ననురఃమానినులన్ ర
క్షోనారుల యక్షసతుల, దానవయోషల విమానతలముం జేర్చెన్.

౪౯౫

నీ. వారలు శోకాగ్నిభయసంభవంబు లౌ, బాష్పంబులను వహిం బాస్వరములఁ
 గార్చిరి వారలఁకన్నీరు మున్నీటి, నేల్లునాఁ బుష్పకంబెల్ల నించె
 నిడువెండ్రుకలచెలు ఁ లుడురాజవదనలు, పీనపయోధరల్ ఁ వేదిమధ్య
 లలిహృద్యగాత్రలు ఁ హాటకవర్ణలు, రథకూబరకటుల్ ఁ ప్రాయవతులు
 తే. కన్యలును స్త్రీలు దేవతాఁకాంతలట్టి, వారు శోకంబు దుఃఖంబు ఁ భయముపేర్చి
 విహ్వలాత్తిక లై వెలఁవెల్లఁ బాటి, దీన లై తపియించిరి ఁ దిక్కు లేక. ర౪౬
 కం. వారలయూరుపుగాడు ప, వారిగ సందీప్త మగుచుఁ ఁ బర్వ నలుగడన్
 ఘోరజ్వలనజ్వాలా, పూరితకుండం బనంగఁ ఁ బుష్పక మొప్పెన్. ర౪౭
 కం. దశకంఠాసురపతికిన్, వశపడి యాశ్వామలెల్ల ఁ వనిఁ గేసరికిన్
 వశపడినకరిణులట్లు వి, వశ లై దీనంబు లైనఁవదనాక్షులతోన్. ర౪౮

→ చెఱఁబడిన స్త్రీలు విలపించుట. ←

ఉ. అక్కట! నన్ను నీయసురుఁ ఁ డాగ్రహ మెత్తి భుజించు నేమొ యం
 చొక్కతె యేడ్వ నీఖలజఁనోత్కరశేఖరుఁ డయ్యె నన్నుఁ దా
 ముక్కలు సేయునో యనుచు ఁ మొట్టలు వెట్టఁగఁ దోడఁబుట్టులన్
 మక్కువప్రాణవల్లభుల ఁ మాతలఁ దండ్రుల నెంచఁ గొందఱున్. ర౪౯
 చం. * అనయముఁ గూర్చినీఱఁ దనఁప్రాణము నెత్తుగ బుజ్జగించుచున్
 ననుఁ గులదీపమా! యని గుఁణప్రతిమా! యని మెచ్చిపిల్చు నో
 జనకుఁడ! యిప్పుడెట్లుయితో ఁ సంకట మెట్లు సహింతు? కూతు ర
 య్యును సుతునట్టి దంచుఁ గడుఁనుబ్బదు వేగతిఁబట్టినాఁడవో! ౫౦౦
 ఉ. * ఒక్క తె నాకుఁ గూతురు గుఁణోదధి రూపసి యర్హకాంతుతో
 మక్కువఁ గూర్చువాఁడ నని ఁ మానుగఁ జేసితి పెండ్లియత్నమున్
 దిక్కఱిసట్లు కర్కశమఁతిన్ హరియించెను రక్కసుండు న,
 న్నెక్కరణిన్ సహింతువొ గఁదే యిఁకఁ దండ్రీ! దురంతతాపమున్. ౫౦౧
 నీ. * కన్నతల్లీ నన్ను ఁ గర్భంబునను మోచి, పడరానిపాలులు ఁ పడుటలెల్లఁ
 గంటవత్తిడికొని ఁ కంటికి తెప్పనా, నను సాఁకి పెంచినఁయనువు లెల్లఁ
 దెలిసి తెలియక నేను ఁ జలిపినదోషముల్, తుమియించి బుద్ధులు ఁ గఱపుటెల్లఁ
 గులము శీలంబును ఁ గుణము యోగ్యతయును, నలవరింపఁగ నీతు ఁ లాడుటెల్ల
 తే. నడుగు లిలమీఁద నుంచిన ఁ నఱిగిపోదు, నంచు నఱచేత నిడి పెంచు ఁ నవధులెల్లఁ
 ధువకు వ్యర్థంబు లైపోయె ఁ దుష్టుఁ డైన, కఱకుటనురకు నేఁ జిక్కి ఁ గాసిపడుట
 ఉ. * ఆటల కేను బోవఁ ద్రుటియైనను గానక యున్ననత్తువే
 మాటికి మాటికిన్ వెనక ఁ మక్కువఁ గూర్చుదు వాలకింప నా

మాటలు తేనెమూట లని ♦ మాత ♦ యి కెవ్వరిపల్కు విందు వే

పాటిగఁ గూతురా యనుచు ♦ వా విడి యెంతగ నేడ్వొ తల్లిరో!.

౫౦౩

చం. *కటకట! యెంతదుర్దిన మొ ♦ గాడ్పడి పోయె గులంబు మానమున్

బటుతరసద్రవతంబు, సరివారలలో నగుబాటు కూరె, నీ

కుటిలచరిత్రురాయిడిని ♦ గూర్చితఁ దండ్రికిఁ బ్రాణభర్తకున్

స్ఫుటముగ హీనభాగ్య నయి ♦ భూమిపయిం దలవంపు లయ్యయో.

౫౦౪

ఉ. *మానివి నీవు నాథ! యవమానము గూరెను మన్నిమిత్త మై

యేనెఱి సైచెదో? వ్యసన ♦ మేగతి నాఁగెదో? యెట్లు లయ్యెదో?

దానపుచేతఁ జిక్కి యిటు ♦ తత్తఱ లాడుచు నున్నదాన నీ

యానన మెట్లు నేఁ గనఁగ ♦ నొనొ కదే హృదయేశ వల్లభా!

౫౦౫

కం. *మనమున నెంతటిశోకము, పెనఁగొను చున్నను మదాస్యబింబముఁ గనినన్

వనశైల్లఁ దొలఁగ నలరెద, వనయము నింకెట్లు దుఃఖి ♦ మందెదొ నాథా! ౫౦౬

కం. *బాలా! యని నూతనశశి,ఫాలా! యచి నన్ను నొంటి ♦ పాటున నేమే

మోలీలలఁ దేల్చెదు గద, బాళిన్ నీవెట్లు లొదొ ♦ ప్రాణేశ యిఁకన్.

౫౦౭

సీ. *అందఱలోఁ బసిసందడి నే నుండ, మందునిగతి దవ్వనంద యుండి

కార్యంబుపైఁ గేలు ♦ కడకన్ను నాపయి, నెం దెందొ యుంచుచు ♦ సందు వేచి

నర్తగర్భంపుసన్నలఁ జేసి నవ్వింతు, పెద్దలు గన్నను ♦ బిడియపడెదు

నీతహతహకును ♦ నే నవ్వ నది యేమి, యన్నవారికి బొంకు ♦ లాడు చుందు

ఆ. *నీకు నెలమిఁ గూర్చి ♦ నేఁ దఱిఁ గల్పించి, వచ్చి పోవుచుందుఁ ♦ బ్రాణనాథ!

నీదువలపుపెంపు ♦ నీదుకూరిమియింపు, నప్పు డెఱుఁగ నైతి ♦ ననద నైతి. ౫౦౮

కం. *వనపాళుల జలకేళుల, మనము చరింపంగ నాదుమనసుం దాఁకన్

గనఁబఱిచి గుచ్చఫలతఱు, లనియెడినర్హోక్తిఁ దలఁచి ♦ యడలెద నాథా! ౫౦౯

ఆ. *ఆడుబిడ్డ ననుచు ♦ నత్తగారింటికి, నేగుదానఁ గాని ♦ యింటనుండ

ననుచు మీగు నన్ను ♦ నధికమాకూరిమి, నాదరింతు గాదె ♦ యన్నలార! ౫౧౦

ఉ. *అక్కట! యేయపూర్వపుఁబదార్థము మీకు లభించె నేని యిం

పెక్కఁగ నేమిగైకొనక ♦ యింటికిఁ దెచ్చియుఁ జెల్లెలా! యటం

చక్క! యటంచుఁ బిల్చి చనవారఁగ మీర లొసంగు చుందురే

యెక్కొటిఁ దోడులార! తపియింతుగొ నాగతి యిట్లు లొటకున్.

౫౧౧

ఆ. *సతులతోడ మీరు ♦ సంసార మొనరింప, భర్తతోడ నేను ♦ వచ్చి యటకు

నాడుబిడ్డతనము ♦ నమరించుకొందుఁ గా, కనుచునుబ్బుదాన ♦ నన్నలార! ౫౧౨

ఆ. *చన్ను గుడుచు చున్నఁచిన్నారితొలిచూలు, నీడ్చి వైచి బిగ్గఁయెడ్చు చుండ
నన్ను లాగి తెచ్చెఁగి నిన్నీచుఁ డయ్యయో, కన్నముద్దుబిడ్డఁగతి యదేమొ. ౫౧౩

సీ. *నాకన్నబిడ్డకుఁ నేకగుణావతి, చన్నిచ్చి జననియైఁగి సాకు నొక్కొ?
నో రెఱుంగనిబిడ్డఁగి కేరామ దయ యుంచి, వేళకు నన్నంబుఁ బెట్టు నొక్కొ
మంచి చెడ్డెఱుంగఁడుఁగి మార్భ్యంబు మానఁడే,గతిఁబట్టునో కనుఁగందు నేడు
ఆటల మరగుచుఁగి నాకలి యెఱుంగఁడు, పిలిచి యెవ్వ రొకింతఁగి పిడుచ నిడుదు
తే. రక్కటా! పుత్ర! నాయనా! ఁ హాకుమార! యేలరా పుట్టితివి తండ్రి ఁ యిట్టిహీన
భాగ్యకడుపున నేగతిఁగి బ్రతుకఁగలవా, తల్లి లేనట్టిబిడ్డవైఁగి తనయ కుట్టి. ౫౧౪

చం. *అలరుదుఁ జీర చిక్కినదిఁగి యాదిగ ముద్దుఁగుమారుఁగందు నా
లలితమనోజ్ఞ మూర్తిఁగడుఁలాలనఁ జేయుదు ముద్దు లాడుదున్
గలకల నవ్వఁజేసి పనిఁకారణ మంచును దండ్రిచేతికిన్

జెలువుగ నిచ్చి యానెపముఁచేఁ బతి హృష్టు నొనర్తు నం చెదన్.

౫౧౫

ఉ. *అన్న! కుమార! నిన్నుఁగడుఁపారఁగఁ గాంచుటె గాక బాల్యపుం
జిన్నెలో నన్నెలో కొమరుఁజేతలో తేనియ లొల్కుమాటలోఁ
జెన్నగునాటలోఁగనఁగఁగి జేయన పుణ్యము, పూర్వజన్మమం
దెన్నవలామిహిన్ సుతవిఁహీనను జేసితి నో కుమారకా!

౫౧౬

చం. కటకట! పూర్వ మెంతటియఁఘంబుల నే నొనరించి యుంటినో
యిటు సహియింపరానిగతిఁగి గృహచుహంబుధి ముగ్ధఁగల్గె, నిం
కెటు దరిఁ జేరుదాన నొకొఁ మృత్యున! నీకు నమస్కరించెదం
దటుకునఁ గొంచుఁబొమ్ము వ్యసన శ్రుతితాత్త్విక నన్నుఁ బుణ్య మా.

౫౧౭

ఆ. ఏల మనుజులోకఁగి మిస్సి నీ యింతకు, నధమ మొండు గలదెఁగి యర్కుఁ డుదయ
కాలమందుఁ జిక్కఁగమిరూపు మాపున, ట్లితఁడు చంపెఁ బతులఁగి హీనబలుల.

శా. వ్యాపాదప్రణయండు నూతనవధోఁపాయంబులన్ సక్తుఁడై
పాపంబుల్ ఘటియించు చుండెడు జగుఁపాహీనుఁడై యెయ్యవో
పాపాత్ముండు పరాక్రమంబునను దుఁర్వాప్యపారపారీణతా
లేపం బం దనముండు వీనిఁ దునుమన్ లేడే విభుం డొక్కఁడున్.

౫౧౮

→ చెఱఁబడినస్త్రీలు రావణు శపించుట. →

చం. అతులితపాపహేతువు పఁరాంగనలం దమిసేత, వీడు దు

ర్భతి పరకాంత లైనమముఁగి రాగమునం జెఱుపంగఁ గోరెడిన్
హతుఁ డగుఁ గాక యీచెనఁటిఁగి యన్యతలోదరి కారణంబుగా
సతులను యేని మే మిదియెఁగి సత్యము గావుత మంచుఁ దిట్టినన్.

౫౧౯

కం. మొరసెను దివి దుందుభులున్, గురిసెన్ సుమవృష్టి యంతఁ • గ్రూరుఁడు నత్యు
త్కరశాపనిహతిఁ బ్రభ చెడె, బరమవతివ్రతలు దిట్టఁ • బ్రభ చెడు టరుదే? ౫౨౦
శా. ఆసాధ్వీజనరోషభాష విమనుండ్లై యాత్మలో రాక్షసా
లీసంపూజితుఁ డౌచు లంకకును హాళిం బోయెనో లేదో యా
లో సంతాపితచిత్త శూర్పణఖ జాఁలుంబాటఁ గన్నీరు బా
ష్పాసారంబునఁ బాదముల్ కడుగుచున్ • హా యంచు వ్రాతెన్ ధరన్. ౫౨౧

→ శూర్పణఖ రావణ నిష్ఠురంబు లాడుట. ←

కం. వ్రాలినభగినిన్ రక్షఁ, పాలుఁడు లేవంగ నెత్తి • పరిసాంతోవృక్తి
గోలా! యేలా యేడ్చెదు? నీలోఁ గలగోర్కి తెలుప • నెఱి యొనరింతున్. ౫౨౨
చం. అనవుడు రక్తనేత్ర నయఁనాంబులు పాయఁగఁ ద్రోచి పల్కునే
మని వచియించుదానను బలాఘ్యుడ వీవు భవద్బలంబుచే
ననుఁ బతిహీనఁ జేసితివి • న్యాయమే వీరులఁ గాలకేయులం
దునుముచు మత్ప్రియుం బతిని • ద్రుంచితి వీ నయొ చేతులారఁగన్. ౫౨౩

కం. ఈవిధి న్వబంధుచేతనె, తా విధి మూఁడెన్ మదాత్తఁధవుఁ డస్తత్త్వా
ణావళికన్నను బ్రియుఁ డో, రావణ! నాసౌఖ్యమెల్ల • రహి చెడె నీచేన్. ౫౨౪

కం. అన్న వె నాపాలికి నీ, విన్నెటి విధవనుగఁ జేసి • హింసించితి ని
న్నెన్న న్న నేమిఫల మిఁక, నన్నలు నీవంటివార • లవనిం గలరే? ౫౨౫

శా. *చెన్నాభూషలు వస్త్రముల్ ధనములుం • జెల్లెండ్రకై యిచ్చుచుం
గన్నం బ్రీతిఁ జరించు చుండు రవనిం • గాకున్న సంప్రీతిచే
మన్నింపన్ మృదుభాషలాడఁ దగదా • మానంబు మేలే కదా
యన్నా! నీవలె జెల్లెలి నివధవఁ జేయం జాలిరే యెవ్వరున్? ౫౨౬

చం. దురముల నేని యల్లురను • ద్రుంపఁగ రాదు గదయ్య యేదు, సం
గరమున నీవె త్రుంచితివి • కాదె మఱిందిని? నట్లానర్చియున్
దురితము లజ్జయుం గనవు • తోరపుదుఃఖము నీకతంబునన్
ధర మనినన్నినా శ్మోదవెఁ • దాల్చితి నే విధవాఖ్య నయ్యయో. ౫౨౭

→ రావణుఁడు శూర్పణఖ నూరార్చుట. ←

సీ. అని యేడ్చుచెల్లెలి • నాదట నూరార్చి, యమ్మా! యిదేమిటి • కమ్మ నీవు
పరితపించెద వేరివలన భీతిల్లకు, నెందేని నీయిచ్చ • నెలమి నుండు
నీకోరినవి యెల్ల • నెమ్మి నే నిచ్చెద, గారవించెద నేమి • కడమవడక
సంగరమత్తత • జయము నాకాంక్షించి, శరములఁ జిమ్మితి • సాంద్రముగను

తే. నెవరు మనవారొ శత్రువు • లెవ్వరో యెఱుంగ నైతిని సంగరఃరంగమునను
 నందడిని నీదుభర్తనుఃజంపినాఁడ, గతమునకు నేడ్చుచుండినఁగలదెఫలము ౫౨౯
 సీ. ఇప్పుడు కార్యంబుఁ • జెప్పెన వివచ్చు, తల్లితోఁబుట్టినఁదానికొడుకు
 ఖరుఁడు నీతోఁబుట్టు • గలిమియుఁ గలవాఁడు, దండకాటవిఁ జతుఃర్దశసహస్ర
 ములురాక్షసులు గొల్వఁబలియుఁడైనసియించుఁ, జరియించు నీయాజ్ఞఁసన్నతమున
 దానప్రయాణసఃస్తానకార్యములెల్ల, నాతఁడ కూర్చెడు • నడల వలదు
 తే. వీరి దండక కనిపెద • వేగ దూషణుండు దళవాయిగాఁగ • నీ వుండు మతని
 యొద్ద నాతండ్రి మనరాక్షఃసోత్కరమున, కేలికై యందు నాయాజ్ఞఁనేలు చుండు.
 కం. అని పదునాలుగు వేపురు, ఘనశూరులతోడ ననిచె • ఖరు దండక కం
 దున యాతఁ డుండఁగా శూ,ర్పణఖయు వసియించె నతనిఃపజ్జను నుఖతన్. ౫౩౦

➔ రావణుఁ డింద్రజిత్తుఁ జూడ నికుంభిలకుఁ బోవుట. ➔

తే. పంక్తివదనుండు దండకాఃవనము నేల, ఖరుని నియమించి భగినికిఁగరముముదముఁ
 గూర్చి తాస్వస్థచిత్తుఁడై • కొడుకుఁ జూడఁ, జనె నికుంభిల యనునువఃవనమునకును.
 తే. అచట యూపశతాక్షీర్ణ • మగుచుఁ జైత్య
 శోభితం బయి కాంతిచే • సాంపుఁ గూర్చు
 యజ్ఞమును జూచి యందు నిఃజాతసుతుఁ గ
 ముండులుశిఖాధ్వజునిని మాఃర్తండ్రి తేజు. ౫౩౩

కం. హరిణాజినధరునికా భీ, కరునిం గని మేఘనాదుఁ • గౌఁగిట నిడి నా
 వరతనయా! చెపును సమా, చరితం బగుకార్య మేది • సకలం బనినన్. ౫౩౪
 సీ. శుక్రుండు పలికె నీఃసుతుఁడు రాక్షసరాజ! జన్నముల్ పెక్కింటిఁ • జలిపినాఁడు
 కెరలి గోమేధ మఃగ్నిష్టోమ వైష్ణవ, రాజసూయంబులు • వాజిమేధ
 మును దక్షిణలతోడఁబొనరించినాఁడు దు,ష్కరము మహేశ్వరాఃధ్వర మొనర్చి
 వ్రత్యక్ష మైనశ్రీభవుచేత నీసుతుం, డద్భుతవరముల • నందినాఁడు
 ఆ. గగనచరము కామఃగంబుధ్రువం బగు, దివ్యరథ మొకండు • భవ్యమైన
 తామసీసమాఖ్య • దారుణమాయయుఁ, గాంచినాఁడు తేజ • మించినాఁడు. ౫౩౫
 కం. ఆమాయాబలమున సం, గ్రామంబున నితఁడు దిరిగి • గగనచరుం డై
 శ్రీమహిత సురాసురులకు, నేమాడ్కిని గానరాక • యేఁచుం బరులన్. ౫౩౬
 కం. తూణంబు లక్షయము లగు, బాణంబులఁ బూర్ణములు నఃపరభేద్యం బౌ
 బాణాసన మస్త్రం బరి, ప్రాణంబుల నవహరింపఁ • బటుశక్తంబౌ. ౫౩౭
 కం. ఈవరముల నన్నిటినో, రావణ! నీసుతుఁడు గాంచె • గ్రతువును బూర్ణం
 బై నెలసె నీవు వచ్చుట, కై వేచియ యున్నవాఁడ • ననుడు నతండున్. ౫౩౮

ఉ. దీనను మేలు లేదు, మనః ద్వేషుల నింద్రముఖామరాదులన్
మానితరీతి భక్తిని సమంచితవస్తువులన్ యజింతురే?
యైనది యేమొ యయ్యె నదియైనను మేల నిజంబు పోదమా
మానిలయంబుఁ జేర బుధమండలమండన రండు తోడుతన్.

౫౬౮

తే. అనుచు దళకంఠుఁడు విభీషణాత్మజాత
సహితుడై పోయి బాష్పముల్ జాలువాటు
కనులవారిని నానీతకంజముఖులఁ

బుష్పకమునుండి దింప నప్పువ్వుఁబోండ్ల

౫౬౯

→ విభీషణుఁడు రావణతో మధుఁడుకుంభీనసి నపహరించినవార్తఁ దెలుపుట. →

చం. కనుఁగొని వారిపట్ల దళకంఠునికాంక్ష యెఱింగి ధర్మధీ
ఖని యగునవ్వీభీషణుఁడు • కార్య మటయ్య యశోర్ధ్వవంశనా
శనకరకార్యముం జలుప • జ్ఞాతులఁ జంపి యథేచ్ఛ మీపరాం
గనలను వార లశ్రులను • గార్పఁగఁ దే దగు నయ్య నీ కిటుల్.

౫౭౦

ఉ. ఈనవలాలఁ చుట్టముల • నీవు వధించి హరించి నట్లు నిన్
మానసమందుఁ గైకొనక • మత్తుఁడు బల్లి హరించి యేగె గుం
భీనసి నామధుం డనిన • వింశతిలోచనుఁ డిద్ది యేదియో

నేనెఱుఁగన్ మధుం డెవఁడు • నీవ వచింపు మటన్నఁ గ్రుద్దుఁ డై

౫౭౧

కం. నీసలుపుపాపముఫలము, చేసేతన దాపరించె • జెప్పెన వినుమా

యాసురవర్యుఁడు ప్రాజ్ఞుఁడు, భాసురచరిణుండు మాల్యవంతుం డనఁగన్.

౫౭౨

సీ. అన్న మాతామహుఁ • డైనసుమాలికి, మనతల్లికినిజ్యేష్ఠజనకుఁ డతఁడు
కావున మనతాత • యావీగుపుత్రిక, యనల యాయమకుఁ బ్రియాత్మజాత
కుంభీనసీనామ్ని • కూతురు మనతల్లి, చెల్లెలికిని మనఁచెల్లెలె కద

స్తృతికి నచ్చెనె యిప్పు • డేనియు నవ్వోవి? పెండ్లికి నెదిగిన • పిన్నపడుచు

తే. యజ్ఞ మొనరించు చుండె నీయాత్మజుండు, నీళ్లలోపల నుంటి నే • నియతిఁ బూని

కుంభకర్ణుండు నిద్దురఁగూరి యుండె, గాన నీమంత్రివరుల రాక్షసులఁ ద్రుంచి

కం. నీయంతఃపురమున నిద్రాయుత యై యుండుదాని • రమణిని మధుఁ డ

త్యాగతమదమునఁ గొని చనె, ధీయుత మే మతనిఁ జంపఁ • దిపురమ శాంతిన్.

ఉ. కన్నియ నర్హు డైనయొకఁకాంతున కిచ్చుట యోగ్య కార్య మా

కన్నియతోడఁబుట్టులకుఁ • గాని యయో యటువంటియీవి నౌ

పున్నెముగల్గుభాగ్య మది • పొల్లు వడెం జామి, త్వత్కృతాఘమే

యిన్నెఱి దాపరించె నిపుడే, వృథ పోవునె ఘోరపాపముల్.

౫౭౩

→ రావణుడు మధునిమీదికి దండయాత్ర పోవుట. ←

సీ. అనుడు నాతీయమహాఘంబునను బీడితుం డయి సంతప్తతో యధిగతి
పై నేయే శుతోడ నాన్యందనం బిప్పుడ, సిద్ధంబు సేయింపు సేన లతిర
యంబున నాల్గువే లక్షాహిణుల నిష్ఠ, కదలింపుమీ కుంభకర్ణుఁ డాది
గాఁగలరక్షఃప్రకాండముల్ యానాళి, పై నెక్కువా రిప్పు పంక్తికంఠ
తే. నిర్భయుని మధు వధియించి నిర్జరాల, యంబు గెలువంగ వరిగెద సనుచుఁ గ్రోధ
దీప్తుఁడై పల్క మంత్రియు దీవరించి, నిఖిల సేనలతోడ దా నిర్గమించె. ౫౪౭
చం. చనియెను మేఘనాదుఁడు వెసన్ బలఁగంబులమున్ను మధ్యమం
దురు దశకంఠుఁడుం జనియె చోర్బలధుశ్యుఁడు కుంభకర్ణుఁడున్
వెనుదెసఁ గాచె సేనల, విభీషణుఁ డుండెను లంకయంద తోఁ
చినఘనధర్త కార్యములు సేయుచు, బోయిరి తక్కు రెల్లరున్. ౫౪౮
కం. ఖరశింశుమారపన్నగ, తురగమయవితతుల నెక్కి తూర్ణంబ నిరం
తరమొనరించుచు గగనం, బరిగిరి మధుపురము బట్టి యనురవరేణ్యుల్. ౫౪౯
కం. దేవతలమీదివైరము, భావించుచు దైత్యవరులు వందలకొలఁదుల్
రావణు వెన్నడి నడచిరి, యావీరుం డింద్రు గెల్వ నరుగు టెఱుఁగుటన్.

→ కుంభీనసి మధుని రక్షింప రావణు వేడుకొనుట. ←

సీ. పంక్తికంఠం డిట్లు బలునడిఁ జని మధు, పట్టనంబున కందు వానిఁ గనఁగ
రామఁ జెల్లెలిఁ గాంచె రావణుఁ గనుఁగొని, కుంభీనసియుఁ దనగుండె లదురఁ
దల వ్రాల్చి యతనివఁడంబులపై దూలె, నతఁడును భీతిల్ల కమ్మ లెమ్ము
నీ కేమి యొనరింతు సేను జెప్పు మటన్న, యన్న! నాపై దయ యున్నదేని
తే. చంపవలనదు నావిభు సారశౌర్య! భయములందెల్ల దుస్సహభయ మటందు
రన్న! వై ధవ్యభయము కులాంగనలకు; సాధ్వీలకు దాని మించినఁ జడుపు లేదు.¹
తే. సత్యవచనుండ వగుము రాక్షసకు లేంఁద్ర! నాదుప్రార్థన మన్నించి యాదరింపు
నీవు భయపడ వల దని నెమ్మి నంటి, వల్లవాక్యంబె పాలింపు మనురనాథ!
చం. అనవుడుఁ జెల్లెలిం గని దశాననుఁ డిట్లను నేడి నీవిభుం?
డనిమిషసంచయంబుల రణావని గెల్వఁగఁ బోదు దీనినిన్
వినిచి త్వదీయభర్తకును వేగమ బాసట గాఁగ రమ్మటం
చను మిఁక నీదు నెయ్యమున నాతనిఁ జంపఁగ నొల్ల సోదరీ! ౫౫౩
ఉ. నావుడు వల్లె యంచు సదనంబునఁ గూర్కెడు నాథు లేపుచున్
రావణు డస్తదగ్రజుఁడు రాక్షసనాథుఁడు శక్రు గెల్వఁగాఁ

¹విధవశూర్పణఖచర్యవలనను, కుంభీనసి వాక్యములవలనను, పతివ్రతలగు రాక్షస స్త్రీలుగూడ విధవా
వీవాహము గవ్వవచ్చుని భావించిరనియు విధవావివాహము బహిరంగ వ్యభిచారమునకు మాటుపేరనియు
నేర్పడుచున్నది.

బోవుచు నీదుసాహాయమును • బొందెడికోరిక వచ్చినాఁడు ర
 ట్లోవర! నీవు నీయనుఁగుఁజట్టములుం గని స్నేహయుక్తునిన్ ౫౫౮
 తే. తగినపద్ధతి నర్హ్యపాద్యముల నిడుచు, బొసటలు గం డ తన్నను • వల్లె యనుచు
 న్యాయ్యరీతిని రాక్షసఁనాథుఁ గనుచు, నాదరించి సమర్పించె • నర్హభంగి. ౫౫౯
 కం. ఈవిధమున మధుపురమున, రావణుఁ డర్చల గ్రహించి • రాతిరి యొక్కఁ డం
 దే వాసముఁ గొని వేకువఁ, దా విడిసెన్ వెండికొండఁదాపున బలియై. ౫౬౦

→ రావణుఁడు మధునితోఁ గైలాసప్రాంతంబున విడియుట. ←

కం. ఇటు లాదశకంఠుఁడు గిరి, కటకంబున విడిసి యుండఁ • గంజహితుండున్
 బటుత చెడి పశ్చిమాచల, తటమునకుం బోయి యందుఁ • దనువుం దాఁచెన్. ౫౬౧
 చం. తనడిగియున్న కొండరుచిఁ • దాల్చి మృగాంకుఁడు నిర్మలద్యుతిన్
 గొనబుగ నుద్భవించుటయుఁ • గూర్కచు సైన్యములెల్ల నుంటయున్
 గని నగమూర్ధమందు దశఁకంఠుఁడు రాగరసానశాత్తుఁ డై
 వనజవిరోధిపాదచయఁభాసితశైలవినోదసంపదల్ ౫౬౨

కం. కనుఁగొన నాసీనుం డై, ఘనతరఘల్లాబ్జిసీవిఁకాసితమందా
 కినిజలములసొంపును ద, న్వనములజగదంపుపెంపు • ప్రమదం బొనఁగన్. ౫౬౩
 కం. మందారచూతపాటల, బృందాద్భునలోఁధ్రతగఠఁవేణీగణికా
 తిందుకకేతకకదళీ, కుందాశోకాదితరులఁ • గొమ రగువనులన్. ౫౬౪

→ రావణుఁడు వెన్నెలకాఁకకు వేఁగుట. ←

కం. క్రొన్ననవిలుతునిములుకుల, కన్నఱ రాగమున మధురఁకంఠులు మోహఁ
 భ్యన్నతిఁ దమవలచినయా, కిన్నరులం గూడి పాడి • క్రీడలఁదేలన్. ౫౬౫
 కం. చెందంబునకుం జూడ్కి క, మందానందం బొసంగ • మదనుఁడు మదిలో
 దందడి సందడి పెట్టఁగ, మందునివలెఁ జూచు చుండ • మనుజాశనుఁడున్. ౫౬౬
 నీ. కావి పాతినవాలుఁగన్నంగవలతోడ, మత్తున సొక్కినఁచిత్తములను
 దారుణ్య సౌందర్యఁధన్య లౌసతులతో, విద్యాధరులు కేళి • వెలయు చుండ
 లిబ్బులదొరయింటిఁగుబ్బలాఁడులగీతు, లబ్బురం బగుతీసి • గుబ్బతిల్లఁ
 దుంటవిల్తునితియ్యఁవింటికోవునమ్రాఁగు, గంటలరవళినాఁ • గలయఁ బర్వ
 తే. మందమారుతకంపితఁమహిరుహములు
 తేనె లొలికెడిపూవులఁవానఁ గురిసి
 భూధరంబును బుక్కాముఁపొళ్ళ ముంచు
 భాతిఁ దనరారఁదిలకించెఁ • బంక్తిముఖుఁడు. ౫౬౭

కం. మకరందబిందురజములఁ, బ్రకటం బగుపరిమళంబు † వహించి మనో
వికలతగొన ననురుఁడు మరు, సెక లీనుచు వీచెఁ గమ్మఁ జలువలమేతల్. ౫౬౮

సీ. మానవతీనుణిఁ మంజులగానంబు, పాలుపారవిరిసినఁ పూలడంబు
మొల్లంపువలపులఁ చల్లగాడ్చులసొంపు, కొండలతేఁ డెదఁ † గూర్చునింపు
అఖిలమనోహర † మయి సాగు రేతీరు, నిండారుచందురేఁ యెండసారు
మదనతాపంబున † మఱుఁగుజక్కవకుందు, జీవజీవకములఁ † జెల్లువిందు

తే. నేక మై సాగ రక్షోజఁ నేశ్వరుండు

కామునకుఁ జిక్కి పస దక్కి † కళవళించి

వగచి తపియించి చందురుఁ వంకఁ జూచి

యూర్చి యూరిచి శల యూఁచి † యూఁచి నలఁగె.

౫౬౯

→ రంభ కైసేసికొని రావణసేనామధ్యంబునఁ జనుట. ←

సీ. వెడవిల్తుకాఁకల † వేఁగుచు నతఁ డుండ, దివ్యాభరణదీప్తఁ దేహ యగుచు
నందనసుమమాల్యఁ బృందముల్ మెయివ్రేల, ననువారఁ జందనం † బలఁది మేన
మందారకుసుమముల్ † పొందించికురులందుఁ, బూర్ణచంద్రునిమోముఁ పాలుపునవ్వఁ
గన్నుదోయికి విందు † గావించు నెఱిమించి, రత్యుపాయన మయి † క్రాలు బలుపు

తే. పిఱుఁదులను జాఱు మొలనూలు † మెఱయు చుండఁ

జెక్కిటను మోముఁదమ్మిని † జక్కబొట్టు

దనర ఋతుషట్కభవసుమఁ దామపంక్తి

సారభంబుల మొగి వెదఁ చల్లు చుండ.

౫౭౦

కం. ప్రాకాంతిద్యుతికీర్తుల, శ్రీకిం మా అగుచు సజలఁ జీమూత మనన్

జోక వెలుంగు మునుం గిడి, టీకునఁ జను చుండె సాగనుఁ తీవి రహింపన్. ౫౭౧

కం. బొమ్మలు వెడవిల్తునిచా, పమ్ములు నెమ్మోముఁదమ్మి † పర్వేందునిబిం

బ మూర్తులు శుండాకా, రమ్ములు కిసలమ్ములే కఁ రమ్ములు గాఁగన్

౫౭౨

కం. తన సేనలమధ్యంబునఁ, జనియెడిక్రామ్మించుఁ బోణి † స్తరశరవశుఁ డై

కని దిగ్గనఁ జని కేల్గొని, చెనఁటియనురుఁడనియెఁ దమిని † సిగ్గరికత్తెన్. ౫౭౩

→ రంభారావణసంవాదము. ←

సీ. ఎందుల కేగెదే † యిందీవరేక్షణ, యేసిద్ధి కై నీవ † యేగె దబల

యెవ్వనిపుణ్యంబు † లిపుడు ఫలించెనే, ప్రమదాబ్ధిఁ దేల్చె దేవ్యానిఁ జెలువ

యెవ్వఁ డే భోగించు † నింతి నీతో నిప్పు, డసమచాపునితాప † మాటిపోవఁ

బద్ధోత్పలసుగంధఁ నదనామృతంబును, సుధవోలెఁ ద్రావుచు † సొక్కు నెవఁడు

ఆ. పిటికిదాన! వెలసి యిటిసియు నిలుకుగ, నురము నటిమి చూడ్కి కుత్సవముగ
మిట్టి మిన్ను చూచు మేలిబంగరుగిండ్ల, నెనయుకుచము లెవని యెదను గ్రుమ్ము
కం. హాటకచక్రంబునకున్, దీ టగుచున్ స్వర్ణదామ దీపిత మై స్వ

ర్వాటీనుఖదం బగుకటిఁ, గూటమి కై యెవ్వఁ డొక్కొ ఁ కోనులి యెక్కున్. ౫౭౧
చం. వనితరొ నన్ను మించుమగ వాఁ డెవఁ డే జగతీశ్రయంబునన్?

వనరుహనాభుఁ డైన సుర వల్లభుఁ డైనను వేల్పు వెజ్జులేన్

నను సరిపోలువాఁరె? తగు నా లలనా యిటు నేను రక్షి వే

డ్కిన నను వీడి వేటొకనిఁ గూడఁగఁ బోవ నరాశకుంతలా! ౫౭౨

తే. మూఁడుజగములయందు నోముద్దుగుమ్మ, నే విధాతను బతులకు నేన పతిని
నన్నుఁ గా దని వేటొక నాయకుండు, గలుగఁ డింతయు నిక్కంబు కంజనేత్ర.

ఉ. అట్టిమహానుభావుఁడ దశాననుఁడన్ మృగరాజమధ్య లోఁ

బుట్టినమారుకాఁకలను బొంగఱి కేల్తుకుళించి వేఁడెదన్

నీట్టల మైనకూర్చి దరుణీమణి యేలవె నన్ను సౌఖ్యపున్

నీట్టల దేల్పవే శుభము నీ కగు నీశిల విశ్రమింప వే. ౫౭౪

కం. అనురావణువచనంబుల, విని గడగడవడఁకు గదుర నెఱ హస్తయుగం

బును మోడ్చి రంభ రావణు, ననియెన్ నీ కిట్లు పలుక నర్హు టయ్యా. ౫౭౫

చం. గురుఁడవు నీవు, నీయనుఁగుఁగోడల నేను గదయ్య, నాపయిన్

గరుణ దలంపవయ్య, సరిగా దిటుపల్కఁగ మానవయ్య, నన్

బరులు పరాభవించినను బ్రాపయి ప్రోవఁగఁ గర్త వీస యై

పరునివిధాన నన్ను నగుఁబాటులపా లొనరింపఁ జెల్లునా? ౫౭౬

కం. మామా! పలుకకు మీగతి, మా మా మన్నింపు నన్ను మానుము నాపైఁ

గామము మానము దీయకు, మామయె కోడలిని బట్ట మరియూ దగునే? ౫౭౭

కం. నావుడు నారమణీమణి, కేవలపుంజాడ్కిమాత్ర గెలవున భృశహ

ర్షావేశవశుండు దశ, గ్రీవుఁడు చరణానతాస్యఁ గేరుచుఁ బలికెన్. ౫౭౮

కం. భామామణి! ననుఁ బిలిచెదు, మామా యని నీకు నెట్లు మామను జెపుమా

యేమీ నానుతుసతి వై, సీమాటీ! కాపురంబుఁ జేసితి వటవే? ౫౭౯

చం. అనవుడు రంభ యిట్లు లను నౌ ననురేశ్వర! న్యాయ్యరీతి నీ

తనయునే కేను బెండ్లమను దధ్యము, నీవును విత్తనాయకుం

డనుజుఁడు నన్నయుం గద? ధనాధిపుకూరిమిపుత్రుఁడే కదా

విను నలకూబరుండు భువి విశ్రుతచర్యుఁడు శౌర్యధుర్యుఁడున్. ౫౮౦

తే. పరమధర్మగుణంబున • బ్రాహ్మణుండు
శత్రుభీకరభుజశక్తి • క్షత్రియుండు
నాగహించిన లయనహ్ని • యట్టివాఁడు
క్షాంతిగుణమున ధారిణిసముండు సుమ్ము.

౫౮౦

ఉ. అట్టిఁడు నీనుతుండు, మహి • తాత్తునితో నొడఁబాటు కలి నే
నిట్టిహోయల్ రహింప నట • కేగెడుదానను మెప్పు వానికిం
బుట్టఁగఁ జేయ, నా కితఁఁపూరుషు పై వల పేమి లేదు, నీ
పట్టిపయిక్ మదీయదృఢభావము పాయ దొకప్పు డేనియున్.

౫౮౧

చం. వినఁగద వయ్య నామనవి • వీడఁగదయ్య నసుం దశాస్య! నీ
తనయుఁడు నాదురాక కయి • తత్తటపాటున వేచి శ్రోవలన్

గనుఁగొను చుండు, వాఁ డచటఁ • గంతుశరావళి స్రుక్కు చుండఁగా

నను నిట నాఁగ నీకుఁ దగు • నా? సుతసౌఖ్యముఁ బాప న్యాయ్యమా? ౫౮౩

తే. సజ్జనులు పోవుపథమునఁ • జనఁగదయ్య, మహినిసత్కిర్తియుక్తిని • మనఁగదయ్య
మాన్యుఁడవు నీవు నాకు నో • మానుగార, రక్షణీయను నీకు నే • రాక్షసేంద్ర!

కం. సతి యిట్లు పలుక వినయా, నివృత యై తా నాలకించి • నిశిచరుఁ డనియెన్

శతవశ్రేక్షణ యేలా, పతి నొక్కనిఁ గూడు సాధ్వి • వావులు పలుకన్.

౫౮౪

చం. అమరపురిం గలట్టినురి • మాదలు వావులు నే నెఱుంగనా?

కమలదళాక్షి యొక్కఁడె మ • గం డమరాంగన కన్న న్యాయ మం

దమరునె? యాదితేయునకు • నాలు నొకర్తుక యంచు నున్నదే?

యమరులకెల్ల లంజ వయి • యాడెదవా మగనాలిపోఁడుముల్.

౫౮౬

→ రావణుఁడు రంభను జెఱిచి విడుచుట. ←

కం. అని పట్టి బండమీఁదన్, ననఁబోఁడిం బండఁబెట్టి • ననవిల్తునికే

ళిని గాసిపెట్టి యసురుఁడు, చను మని విడువంగఁ ద్రిదశ • జలజేక్షణయున్.¹ ౫౮౭

కం. రాలినమాల్యంబులతోఁ, దూలినభూషాచయంబుతోడను లీలా

భేలామధితాపగ నా, హేలాచ్యుతిఁ గలఁకఁబాటి • యేగన్ మెల్లన్.

౫౮౮

చం. చెదరినకొప్పువెండ్రుకలు • చెన్నుదొఱంగిన కేల్చిగుల్లు నై

నుదతి ప్రభంజనాహతము • సూనభరాంచిత మైనదీవె నాఁ

గొదరువణంకు సిబ్బితియుఁ • గూడఁగ భీతి ధనేశనందనున్

మదవతి చేరఁ బోయి యల • మానధనుం గనికేలు మోడ్చుచున్.

౫౮౯

తే. పాదములఁద్రెళ్ల నాసతి • పాటుఁ గాంచి, శ్రీదనందనుఁ డిది యేమి • చిగురుఁబోణి

యేల నాచరణంబుల • వ్రాలి తనిన, వెచ్చనూర్చుచువణఁకుచు • వెలఁది పలికె.

→ రంభ రావణునకృత్యంబు నలకూబరుతోఁ దెలుపుట. ←

సీ. నల్లభా! వాసవభవనంబుపైఁ జన, దుర్వారసైన్యంబుతోడ నేడు
పంక్తికంతుం డిందుఁ ♦ బాఁకెంబు దిగినాఁడు, త్వత్సన్నిధికి నేను ♦ వచ్చుచుండఁ
గని త్రోవ కడ్డమై ♦ గ్రక్కున యరుదెంచి, నాకే లొడిసిపట్టి ♦ నాతి యెందుఁ
జనెద వెవ్వరిదాన ♦ వనవుడు సర్వంబు, వినిచితి మ్రొక్కితి ♦ వేడుకొంటి
తే. నయ్య యంటిని నీనుతు, నాల నంటి, గోడల నటంటి మామవు ♦ కూడ దంటి
వావు లాడితి ధర్మంబు, త్రోవ అంటి, నేమిచెప్పిన విడువఁ డాహీనగుణుడు.
కం. వింటివె యే మందును నుర, కంటకుపై చేత బలిమిఁ ♦ గాంతుడ యయ్యో
యొంటిగ జన్వని చిక్కినఁ, దుంటరి యెదిసేయు నట్టి, దోసమె చేసెన్. ౫౯౨
కం. నుగుణాభరణ! సడయం, బగుదృష్టిని నన్నుఁ జూచి ♦ యపరాధంబున్
దగు తుమియింపఁగ నబలను, మగవానిబలంబు గలదె ♦ మగువల కెందున్?
కం. అన విని యతౌధీశ్వరు, తనయుం డొక్కింతసేపు ♦ ధ్యానస్థితుఁ డై
కని వృత్తాంతము సర్వముఁ, గనుఁగవఁ గెల పొదవ జలముఁ ♦ గైకొని కేలన్.

→ నలకూబరుడు రావణు శిపించుట. ←

ఆ. ఆచమించి నీట ♦ నాననాదికముల, నంటి శాస్త్రవిహిత ♦ మైనరీతిఁ
బాపశీలి యైన, పంక్తికంధరుఁ గూర్చి, శాప మిచ్చె ఘోర, రూపముగను. ౫౯౫
కం. త న్నొల్లనినిను బలిమిని, నన్నీచుఁడు పరిభవించె ♦ నటుగానఁ జెలీ
తన్నొల్లని జలజాక్షి నిఁ, కెన్నఁ డతఁడు తాఁక కుండ ♦ నే నొనరింతున్. ౫౯౬
కం. ఎప్పు డిఁకఁ దన్ను నొల్లని, యప్పుడఁతిం జెఱుచు రావ, ణానురుఁ డపుడే
యప్పలలాశిశిరంబులు, తప్పక యిలఁగూలు సప్త, ధాభిన్నము లై.¹ ౫౯౭
కం. అని జ్వలితాగ్నిసమప్రభుఁ, డనినంతనె కురియఁ దొడఁగె ♦ నలరులవానల్
ఘన మయ్యె దేవదుందుభి, నినదంబులు మింట నురలు ♦ నీరజభవుఁడున్ ౫౯౮
చం. మునులును బంక్తికంతునకు ♦ మూఁడినకీడు దలంచి సంతసం
బును గొని రా దశాస్యుఁడును ♦ బోలఁగ శాపవిధం బెఱింగి యా
దినముమొదల్ పరాంగనలఁ ♦ దియ్యనివిల్తునికేళిఁ గూడఁగా
మనమున నెంచఁ డయ్యె, దగు, మందు గదా భయ మెట్టివానికిన్. ౫౯౯
కం. రావణుడు బల్కి దెచ్చిన, యావనితలు సాధ్వలెల్ల ♦ యక్షే శనుతుం
డావిధి నొసఁగిన శాపము, వావిరిహర్షమున వినిరి ♦ భయ మెదఁ బాయన్. ౬౦౦

→ రావణుఁ డింద్రపురిపై దాడివెట్టుట విని నురలు యుద్ధప్రయత్నులగుట. ←

సీ. కైలాసనగమును ♦ గడచి దశాస్యుండు, సైన్యసమేతుఁ డై ♦ శక్రలోక
మరుగ నాకంబున ♦ నర్హవమథనవి, రావంబుపోలిన, రావ మెగసె

¹చూడు యుద్ధకాం. ౨౫౯ వద్యము. ఇట్టి శాపమే బ్రహ్మ పెట్టియున్నాఁడు. నలకూబరశాపము ప్రథమము. ప్రాకృత నలకూబర శాపము లత్యముసేయక యంతకంటెఁ దపోధితుడైన రావణుడు పుంజికస్థులను జెఱచెను. కావున బ్రహ్మశాపము. పరస్త్రీని జెఱచిననే చచ్చునట్లు నలకూబరశాపము. దుర్వారసారమునకై కడఁగి సమీపించినఁ జచ్చునట్లు బ్రహ్మశాపము. వని మాతృభావనచే నీతను చాఁకెను.

నసురవర్యునిధాటి † నాలించి శక్రుండు, వడకుచుఁ దనుఁ జూడ † వచ్చి యున్న
విశ్వల వనురుద్ర † విబుధుల నాదిత్యులను గాంచి చనుదెంచె † మనల గెలుపఁ
ఆ. బాపబుద్ధి యైన † సంక్తికంఠుఁడు మీరు, సిద్ధపడుఁడు వేగ † యుద్ధమునకు
ననఁగ వారలెల్ల † నరిగి నైన్యంబుల, తోడ నుండి రనికీ † దొడరుటకును. ౬౦౧
కం. నిర్జరనగరంబుపయి, దుర్జయుఁ డగురావణుండు † దోఁదెంచుటచే
నిర్జితబలుఁ డింద్రుఁడు ధృతి, వర్జితుడై యరిగి దీన † వదనుం డగుచున్. ౬౦౨

→ ఇంద్రుఁడు విష్ణువుఁ జూడఁ బోవుట. ←

చం. హరిఁ గని యేమి సేయుదు మహాత్మా! దురాత్ముఁడు రావణుండు సం
గరమునకాంక్ష సేసి నుర † కాండము గెల్వఁగ వచ్చినాఁడు నేఁ
డురుతరవీర్యవంతుఁ డిఁక † నూరకపోడు వరంబుపేర్చి గా
వరమునఁ గన్నుగానఁడును † బ్రహ్మవరం బది పాలనీయ మా. ౬౦౩
కం. కాకున్న వీడు లెక్కయె, నీకరుణన గెలిచినాఁడ † నే నముచి బలి
వీకున వృత్రుఁ శంబరుఁ, బ్రాకటబలశాలి నరకు † భండనమందున్. ౬౦౪
సీ. సచరాచరములైన † జగములకెల్లను, గతియు నాశ్రయమును † గంజనేత్ర!
నీవ కావే మఱి † నీకన్న దేవదే, వేశ! యెవ్వరు నాథు † లింతటికిని
మధుసూదనుండవు † మాధవుండవు పద్మ, నాభుండ వీవె స † నాతనుండవు
జగముల నన్నిటి † స్థాపించితివి నీవ, నీవలనన కదా † నేను నగుట
ఆ. సర్వలోకములను † జనియింపఁ జేసెన, వన్ని ప్రళయవేశ † నిన్నె చొచ్చుఁ
బలుకవయ్యయొకయు † పాయ మాశరు గెల్వఁ, జక్ర మూని నాకు † సాయపడుదె.

→ విష్ణు వింద్రునితోఁ దాను యుద్ధమునకు రా నని చెప్పుట. ←

ఉ. భీయుతచిత్తుఁ డై యిటులు † వేడును రేంద్రునిఁ జూచి పల్కు నా
రాయణుడో మహేంద్ర! భయ † మందకు కార్యముతీరు విస్తు నీ
వీయసురుం డజయ్యుఁడు ను † మీ విబుధాసురకోటి కింక నే
చాయ వధింప శక్య మగు † సారసగర్భవరంబు పెంపునన్. ౬౦౫
చం. తెలిసితి నే నిసర్గ మగు † ధీమహిమంబునఁ బుత్రయుక్తుఁ డై
సలిపెడిఁ బంక్తికంధరుఁడు † చాలభయంకర మైనకృత్యము
బిలిచితి నన్నుఁ దోడ్పడఁగ † భీమరణంబున కేను వానితోఁ
గలహ మొనర్ప నిప్పు డరు † గన్ మదిగొల్ప ద దేల యంటివేన్. ౬౦౬

కం. వెన్నుండు శత్రువరులన్, మన్ని గొనక సంగరమున † మరలఁడు నుమ్మి
యన్నియమ మిపుడు చెల్లద, యన్నిశిచరవరుఁడు విధివ † రావితుఁ డగుటన్. ౬౦౭

1 ఇది ఇంద్రుఁడు చెబుబడుటే. గౌతమశాసము వ్యర్తపలుపరాగుగదా.

చం. శ్రుతిన వచింతు విన్ను నురఃవల్లభ! రావణు నేన చంపదన్
హితమతితో ముదంబు ఘటిఁయింతు బుధాళికి నిక్క మా శచీ
సతి! సమయంబు వేచి, ధృతిఁ బాయకు, భండన మిమ్ము వానికిన్
వితతబలంబుతో నరిగి పేగ మ టన్నను బాకవైరియున్

౬౦౯

→ దేవ రాక్షస యుద్ధము. ←

సీ. ఆదిత్యవసురుద్రుఁ డలశ్వినుల్ మరుతులు, వెంటరా ననికయి పడలి చనుడు
రజనీక్షయంబున పరావణసేనతోఁ బలమున నురసేన తలపడంగ
నక్షయం బైనయాఁయసుర సైన్యముఁ గాంచి, సంక్షోభ మందిరి పకలనురులు
పోరు ఘోరం బయ్యెఁ గ్రూరనానాయుధ, కోటుల నిరువాఁగు కొట్టుకొనఁగ

ఆ. నంతలోన రావణాసురమంత్రు లకంపన ప్రహస్త ఖరనికుంభ
యజ్ఞకోపశుకనఁ రాంతకసంహ్లాద, జంబుమాలిసూర్యశత్రువులును.

౬౧౦

సీ. మారీచనుప్తఘ్న పారణదుర్ముఖ, ధూమ కేతువులును దూషణుండుఁ
గరవీరనేత్రత్రిశిరులు మహాపార్శ్వ, డును మహాదంష్ట్రుండు ఘనబలుండు
అతికాయుండును విరూపాక్ష ఘటోదరు, లలమహోదర మహాహ్రదు లొగి మ
హాకాయుదుర్ముఖు లతిబలుఁ డైనదే, వాంతకుండును గూడి యరుగు దేర

తే. రావణునితాత శౌర్యధురంధరుండు, వెన సుమాలి సురావళి పిచ్చలింప
ఘోరశస్త్రాస్త్రసమితిని గూల నడిచి, తోలె వాయువు మబ్బులఁ దోలునట్లు

ఉ. పైపడితాఁచు చున్నసురవైరులవేడిమి కోహటించి తా

రేపటి సింహముల్ దఱుమ పీనమృగంబులు పాటునట్లు లై
యోపిక లేక పాటఁ గని యోధవరాగ్రులు తవ్వెప్పుమాపు లా
క్షేపపురస్సరం బరులసేనల మార్కొని విక్రమించినన్.

౬౧౧

తే. అధికబలశాలి ఐనువుల నష్టముండు, వీరసత్తముఁ డైనసావిత్రుఁ డప్పు
డరులు గగ్గోలువడఁ దాఁక నాహవంబు, భూతజాతమహాభీతిహేతు వయ్యె.

కం. నిశితాయుధధారాహతి, దశముఖసైన్యంబు దేవతల వధియింపన్

విశసన మొనరిచి రమరులు, వశమతి కూలంగ శత్రుబలసంఘంబున్.

౬౧౨

ఉ. అప్పుడు నాకలోకనిలఁయాంబుదమార్గణవృష్టి జోవుచున్

దెప్పున భీమమారుతముతీరున వచ్చి సుమాలి శూలముల్
గుప్పలుగాఁ బయిం బఱపి కొందలపాటాదవించి శీర్షముల్
దొప్పలు చేయ దేవతలు దూలిరి పాటిరి భీతి ముంపఁగన్.

౬౧౩

ఆ. ఆసుమాలి తెంపు నీసుమాలుచు నురల్, దిక్క మొగము లైనతెరువుఁ గాంచి
యాసుమాలిబోలి యల్లసావిత్రుండు, స్వీయసైన్యవితతి చేరిరాఁగ.

౬౧౪

కం. ఆమరువరి కెదురుగఁ జని, జీమూతముమాడ్కి నిలిచి ధీచేర శరధా
రానుండలిఁ గప్పుచు బలభీమునిఁ గుదియింప నుభయవీరుల కచటన్. ౬౧౭

శా. భీమం బయ్యెను సంగరంబు వనుసదీర్షిరుండు శాతాంబక
స్తోమంబుల్ గురియించి శత్రురథముం ధముత్తున్కలం జేసి ని
ర్ధూమజ్వాలపరీతవహ్ని కెన యై ధూక్షంబు నొప్పెన్దదన్
దా మూర్ధంబునఁ గాలదండ మనఁ గ్రోధస్ఫూర్తిమై వైచినన్. ౬౧౮

ఉ. రక్కసుఁ డాగదాహతి శిరం బిది మాంసము నెమ్ము లివ్వె యం
చెక్కడ గుర్తు చిక్కక మహిం వెనఁ గూలెను భస్తితుండుగాఁ
దక్కినసోకు లద్ది గని ధత్తఱ బాటిరి రోదనాదముల్
మిక్కిలిగాఁగ నట్టియెడ మేటిబలిఘండు మేఘనాదుడన్ ౬౧౯

ఉ. వారల నెల్లఁ గ్రుచ్చుటఁగఁ బల్కి మహార్షము కామగంబు నొ
తేరిపయింగృశానుఁ డన ధీప్తిరహించుచు శత్రుసేనలన్
ధీరతఁదాక వానిఁ గని తేకువఁబాటెను దేవకోటి, పా
కారియు సేనపాటుఁ గని యందఱ నెల్గిడి పిల్చి యిట్లనున్. ౬౨౦

కం. తగునా దేవతలారా!, మగతనముల విడిచి పాట మరలుడు పోరన్
దెగవ్రేయఁగనాసుతుఁ డిదె, పగవానిన్ మాటుకొనియెఁ బరికింపుఁ డనన్.

↔ జయంత మేఘనాదుల యుద్ధము. ↔

చం. సురలు పులోమజాతనయు మూరు జయంతసమాఖ్యు రావణ
సురసుతుఁ దాకఁ గాంచి ధృతి చొప్పుడఁ దారును బాసటైన సం
గర మతివోమహర్షమయి క్రాలెను రావణశక్తనందనుల్
సరిసరి గాఁగఁ బోరిరి చలంబు బలంబును బాయ కిద్దఱున్. ౬౨౧

సీ. మండోదరిసుతుండు మాతలినందను, గోముఖుఁ డనువానిఁ గ్రూరబాణ
ములను నొప్పించిన బలి జయంతుం డల్లె, యొనరించి రావణు ధనుగ్రబాణ
వితతి నొప్పించిన వీరుడు సోకుడు, నట్టె జయంతుని నడిచె నంత
విడక మాయను గొని బెడిదంపుఁజేకట్లు, గవియంగఁ జేసి సంగ్రామధరణి

ఆ. బ్రాసశూలఖడ్గపరిఘశతఘ్నికా, ముసలభూరిగదల ముసురు వోలె
గురిసి ధారిణీధ్రుకూటకోటుల శత్రు, సేనమీదవైచెఁ జేడ్పడంగ. ౬౨౩

కం. మాయాతిమిరముచేతను, వ్యామోహిత మగుడు నుభయబలములు రక్ష
స్త్రియము రాక్షసుల దివో, శోమండలిదేవతలను గూల్పఁగఁ జొచ్చెన్ ౬౨౪

కం. ధావంతముపెల్లున నెచట జయంతునిఁ గానంగలేక యలమటను మరు
త్సంతతి వితాకుఁ గొనె నిట్లంతట వ్యాపించియున్న యాతిమిరమునన్. ౬౨౫

తే. శచికి జనకుండు-దితికులఃసత్తముండు

వీరుఁడు పులోముఁ డనువాఁడు † వేగ వచ్చి

తనదుదాహిత్ర గ్రహియించిఁకొని మఱింగి

యరిగి సాగరమును జొచ్చె † నమరు లిచట

౬౨౬

చం.హరిహయపుత్రుఁ గానక మఃహావ్యసనంబున వీతహర్షులై

దరమున నిల్వఁజాలక యథాయథ లై చన మేఘనాదుఁడున్

గురుతరనైనయ్యుక్తుఁ డయి † కో యని యార్చుచు నంటఁ దాకి త

త్సరులను దోలె, నింద్రుఁడు సుతుం డటఁ గానఁగరామి వేల్పులున్

౬౨౭

→ ఇంద్రుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట. ←

చం.కలవరపాటు చెందుటయుఁ † గాంచి రథంబును దేరఁ బంప మా

తలి యటుసేయఁగా ననికిఁ † దల్లె మహేంద్రుఁడు హ్రదిసీలతా

కలితపయోధరోత్కరము † గర్జల నించుచు మున్ను వాయుసం

చలితములై చనెన్, సటనఃసంభ్రమతత్పరలైరి యచ్చరల్.

౬౨౮

తే. నవ్యగతి వాద్యములను గంధర్వసమితి, పరగఁ జేసెను నిర్జరఃపసుమరుద్గ

ణములు రుద్రులు సాధ్యులు † గుములు గాఁగ, సకలసాధనములతోడఁజనిరికూడ.

కం.పరుషగతి వీచెఁ బవనుఁడు, దొరలె మహాల్కాచయంబు † తోయజహితుఁడున్

బరిధుతతేజం డయ్యెను, హరిహయుఁ డాలంబు సేయ † నరిగెడివేళన్. ౬౩౦

కం.ఈలోన మహాభోగాభిలాషీవిషవితానఃసృత మగుచును ద

దవ్యశవినిశ్వాసానిల, జాలంబులచేత మండుఁచందం బగుచున్

౬౩౧

తే. విశ్వకర్మకృతం బయి † వెలయు చున్నసృందనం బెక్కిదైత్యనిశాచరాళి

బలసి రాఁ బంక్తికంఠండు † భండనమున, కేగుదెంచెను శక్రున † కెదురు గాఁగ.

కం.అరుదెంచుచు సుతుతో సం,గరముచు జాలింపు మీపు † గాసి దొలంగెన్

హరిహయు నే గెలిచెద నన, దురమును జాలించి యతఁడు † దూరం బుండెన్.

→ కుంభకర్ణుఁడు దేవతలతోఁ బోరుట. ←

ఉ. అప్పుడు దేవతావళికి † నాశరకోటికిఁ బోరు ఘోర మై

యొప్పెను గుంభకర్ణుఁడును † యుద్ధము చేయుట యేరితోడ నా

చొప్పు నెఱుంగ కే యెదుటఁ † జూఁక్కికిఁ దోచినవారి నెల్ల దా

నుప్పెన మాటుకోఁ గడఁగె † నుద్యతభీషణశస్త్రజాలుఁ డై.

౬౩౪

కం కరములఁ బదములఁ గోఱల, గురుతరశక్తులను బాణఃకోటుల నసితో

మరమున నిర్జరులను సం,గరమున వధియింపఁ దొడఁగె † గసిబిసి గాఁగన్. ౬౩౫

కం. ఆతనివడిఁ గని రుద్రులు, జాతమహాక్రోధమున నిశాచరు నానా

హేతిముఖసాధనంబుల, నాతతగతి మోఁదఁ గాఁతఁ నప్రపుఢారల్. ౬౩౬

ఉ. రుద్రులు విక్రమించి యదఁగుం బెదరుం గొన కుశ్యపించి ని

ర్షిద్రవరాక్రమంబునను ధ్రీడయపోలె నరాతిసేనలన్

రాద్రము గాఁగఁ ద్రుంచిరి శరంబుల భీకరసాధనంబులన్

క్షుద్రమృగాళి సింహములు ధూల్చువిధంబుగ నేపు చూపుచున్. ౬౩౭

➔ సురసహాయం డై యింద్రుఁడు రాక్షసుల వధించుట. ➔

కం. మరుతులు నానాప్రహరణ, కరు లై యరు లైనవారిఁ ధ గదనంబున ని

ర్భరబలజవగరిమంబులఁ, బరుషగతిన్ నఱకి వైవఁ బసఁచెడి సోఁకుల్. ౬౩౮

పీ. కాలుసేతులు దెగి ధ్రూస్థలిఁ బడువారు, వాహనంబులతోడ ధ్రావువారు

రథనాగతురగఖరంబులఁ బన్నగోష్ఠంబుల శింశుమాఠములఁ గిరుల

నాలింగనము చేసి ధ్రుట్టె యుండెడివారు, నిలఁబడినట్టుల ధ్రీలువారు

చేష్టావిహీను లై ధ్రుచ్చేషువారుగా, రణ మొప్పెఁ జిత్రఠకఠంబురీతి

తే. శక్రసంఘిన్ననిహతనిశాచరాళి, తనువులను గాఱుశోణితోఁదకము గృధ్ర

కంకసంఘాకులిత మయిఁ కాండనక్ర, మగుచు నేఱియి ప్రవహించె ధ్రుద్భుతముగ.

చం. తనబలఁగంబు సర్వమును ధ్రువతకోటులు ద్రుంపఁగా దశా

ననుఁడు భయంకరాకృతి ఘనస్వన మీ నెడిభూరిమాన్వికిన్

సునిశితబాణజాలముల ధ్రుర్లొలందులుఁ గూర్చి దేవవా

హినిపొనరెల్ల మాన్పి విబుధేంద్రునిఁ దాఁకినఁ బాకవైరియున్. ౬౪౦

కం. పదిదిక్కుల గుణరావము, గుది గొన ననలాభబాణఠోటులు పఱపన్

మదమున దశముఖుఁడు శిత, ప్రదరంబుల నేసెఁ బుష్కఠము భువి నిండన్. ౬౪౧

➔ రావణుఁడు సురసేనామధ్యమునఁ జొచ్చి యుద్ధము సేయుట. ➔

చం. ఇరు లలమెం దలంబుగ మహిష్మశరోన్నతి, నట్టిచీకటిన్

సురలును రాక్షసుల్ పరనిఘూదనదక్షతఁ గ్రాల మత్తు లై

పరమబలాఘ్య లై పదవభాగము దక్కఁగఁ దక్కురాక్షసో

త్కరముల నాకమందిరులు ధ్రుకాలునిప్రోలికిఁ బంచి రుద్ధతిన్. ౬౪౨

సీ. స్వీయనైన్యంబుల ధ్రుక్షీణస్థితిని గాంచి, యాశ రేశ్వరుఁడు రోషారుణితము

లైనలోచనముల ధ్రుస్యందనచోదకుఁ, గని యట్టు లను దివోఠకుల నెల్ల

శక్రునితోడుత ధ్రుసంహరించెధ నేడు, శక్రుసేనాంతంబుఁ బనఁగ నిమ్ము

మన తేరు, పరుణుని ధ్రుధనదుని వాసవుఁ, బేరు మాపెదఁ జూడు ధ్రుప్రేర్షి నెలయ

తే. విడువుము విషాద మిరుమాటు • నుడివినాడ

నాల మేటికి నందన ప్రాంతసీమ

నున్నవారము పూర్వాద్రి యొద్ద కిపుడు

పఱపుమీ తేరు సారథీ! • భయము వలదు.

౬౪౩

చం. అనుడు మనోజవంబుల హయంబుల సారథి దోలె శత్రువా

హినినడుమంతరంబున ను • రేశ్వరుడు దశకంఠునిశ్చయం

బును దలపోసి దేవతల పూగముఁ గాంచి వినుండు నిర్జరుల్!

వననిధిఁ బర్వవేళఁ జొరఁ బాటెడునట్టులు పంక్తికంఠుడున్

౬౪౪

→ ఇంద్రుడు రావణుని బంధింపఁ బ్రయత్నించుట. →

చం. సురపృథనాంతరంబునను • జొచ్చెడి నిగ్భయుఁ డౌచు వీనినిన్

బారిగొనరాదు బ్రహ్మవరముం దలపోసి యటెట బల్లి సం

గరమున బద్ధుఁ జేయఁ దగు • గం డడఁగం బలి బద్ధుఁ జేసి సా

ఖ్యరమ జగత్త్రయంబు వెతఁ • గానక యుండఁగఁ బ్రోవఁగాఁ దగున్.

౬౪౫

చం. అని దశకంఠునిన్ విడిచి • యన్యతలంబున కేగి పాకశా

సనుఁ డనురౌఘముం దునుమఁ • జాఁగె దశాననుఁ డుత్తరంపుది

క్కున సురసేనఁ జొచ్చుడును • గొబ్బున వజ్రియు దక్షిణంపువై

పున బలఁగంబుఁ జొచ్చె, మదఃపూర్ణమనస్కుఁడు రాక్షసేంద్రుడున్

౬౪౬

కం. యోజనశతంబు శాత్రవ, రాజుని దాఁ జక్కఁ జని శరంబుల సురలన్

వాజులఁ దేరుల వీరులఁ, దేజు చెడన్ నఱకి వైచె • ధృతి బాసటగన్.

౬౪౭

కం. రావణుబీరముఁ గాంచి శ, చీపీభుఁ డవ్వొనిఁ బట్టఁ • జింతించి దివౌ

కోవారము తోడ్పడ ర, త్నోవిభునిం దాఁకె నతఁడు • నుడివడ భ్రమచేన్.

౬౪౮

కం. అయ్యెడ నిటు దశవదనుఁడు, కయ్యంబున గ్రస్తుఁ డైనఁగతి నుండుడు హా!

యయ్యో! యయ్యో! చచ్చితి, మయ్యో! యనియటవఁదొడఁగిఁ రసురులు గుముతై.

→ మేఘనాదుడు మాయచే నింద్రుని బంధించుట. →

చం. అది విని మేఘనాదుఁడు శతాంగము నెక్కి రుషోగ్రమూర్తి యై

ప్రిదులనివీకఁ దూర్ణగతి • వేల్పులమూఁకలలోనఁ జొచ్చి యీ

శదయను లబ్ధమైన భృశఁ శాంబరిఁ గైకొని దేవతాళులన్

వదలి మహేంద్రు నొక్కరు నవక్రపరాక్రమ ముల్లసిల్లఁగన్.

౬౪౯

ఉ. నొంపఁ గడంగ రావణతఁ నూజునిఁ గానక వృత్తవైరి యో

జింప విముక్తవర్షుఁ డయి • చేపడి నధ్యుఁడు నయ్య మాయ ర

క్షీంపఁగ మేఘనాదుఁ బరఁసేనల నెవ్వఁడు నేమి సేయఁగాఁ
దెంపరిగాఁడు, రావణియుఁ ధీవ్రశరంబుల నొంచె మాతలిన్. ౬౫౧

చం.తికమిక లాడ దీలుపడఁ ధేకువఁ గూరఁగ శాతమార్గణ
ప్రకరము లన్నివంకల ఝఃరంబు లనం దనునాట శక్రుఁడన్
వికలుఁడు గాక మాతలిని ధీడి రథంబును బాసి వెల్లయే
నికవయి నెక్కి వైరిసుతునిన్ నెమకెన్ దివి నాల్గువంకలన్. ౬౫౨

శా.మాయారక్షితుఁ డౌట రావణియు జంభ ద్వేషికిం దోప కే
చాయం దానుగ నుండి శాతశరపుంజంబుల్ మహావేగముల్
కాయం బంతయుఁ గ్రుచ్చి గాసిగొనఁగాఁ ధిగావించి శ్రాంతాత్ముఁడౌ
నాయూదిత్యవిభున్ మహేషువుల మాఁయాబద్ధుఁ గావించుచున్. ౬౫౩

కం.కొనిపోవ నిర్జరాళులు, గని యే మిది యెవ్వఁ డొక్కొక్కఁ ధి కనరాక సురేం
ద్రుని మాయావిద్యావిదుఁ, దనమాయం గట్టె బలిమి ధి దారుణరీతిన్. ౬౫౪

మ.అని రోషంబున రావణాసురుని వఃస్వాదిత్యు లత్యుగ్రు లై
ఘనసారాచపరంపరానిహతులన్ ధిగాసిల్లఁగాఁ జేసినన్
దనుజేంద్రుండు ప్రతిక్రియాకలనకున్ ధిదార్ధ్యంబు లే కాద్విష
జ్జనతాతాడన మోడ్చి డీల్పడె, దనూఽజాతుండు దా నంతలోన్ ౬౫౫

←→ రావణుఁడు యుద్ధముఁ జాలించి మేఘనాదునిఁ బ్రశంసించుట. ←→

సీ. గాటంపుటేటులఁ ధిబోటులఁ దూఁటు లౌ,మేనితోగాసిల్లి ధిమిడుకువాని
జనకునిఁ గనుఁగొని ధిచాలింపు నాయనా!, సంగర మిం కేల ధిజయము మనది
సత్య మెఱుంగుము ధిస్వస్థచిత్తుండ వై, మరలింపు సేనల ధిసురవిభుండు
మూఁడులోకములకు ధితే డైనవార డిప్పు, బద్ధుఁ డయ్యెను సురఃపటలి పఱచె
ఆ. బలిమి నరిని గెలిచి ధియెలమి ముల్లోకంబు, లీవ యేలు మేల ధివృధగ శ్రమము?
రణము నిష్ఫలంబు ధిరమ్ము బృందారకుల్, కదనమున నివృత్తఃకర్తు లైరి. ౬౫౬

కం.నావుడుఁ గుదుటఁ బడన్ మది, రావణుఁడు నితాంతహర్షఃరసవివశుం డై
పో విడిచి యుద్ధకర్తం, బావీరునిఁ జూచి యనియె ధినన్నా! తనయా! ౬౫౭

ఉ. ఏమి భవద్బలంబు త్రిది,వేశ్వరు బద్ధు నొనర్చి దేవతా
స్తోమముఁ బాఱఁదోలితివి ధితోరపుఁగీర్తి గడించి తీవు పు
త్రా! మనయన్వయంబు ప్రథితం బొనరించితి కాన నీవు, సు
త్రాముఁడు త్వద్రథస్థుఁడుగఁ ధిదల్లుము లంకకు నెల్లసేనతోన్. ౬౫౮

కం.నీ వెన్నుక నేను వచ్చెద, సేవింపఁగ నాదుమంత్రి, శేఖరులెల్లన్
నీవే కద జిహ్మంశవు, నీవిజయముఁ బొగడఁ బడెడి ధినెఱి నం చనినన్. ౬౫౯

తే. మేఘనాదుండు బంధించి • మేఘవాహుఁ, దనరథంబునఁ గొని నిజధ్వజిని గొల్వ
స్వీయభవనంబునకు నేగి • వీరవరుల, నెల్లఁ దమతమయిండ్లకు • నేగఁ బనిచె.

→ బ్రహ్మ లంకకుఁ బోయి రావణమేఘనాదులఁ బ్రశంసించుట. ←
కం. రావణతనయుం డి టు లై, రావణవాహనునిఁ దనపురంబునకుం బెం
పావహిలం గొని యేగిన, దేవత లజఁ దోడుకొనుచు • దీనత దోషన్. ౬౬౧

ఉ. లంకకుఁ బోవ మింటన నిలంబడి పద్మభవుండు దేవతా
సంకటహేతు భ్రాతృతనుఁ బాతసమాప్యతుఁ బంక్తికంఠు ని
శృంకమదోద్ధతుం బలుకు • సాహసశీలక! వత్స! రావణా!
యంకమునన్ భవత్సుతుపరాక్రమ మెంతయు మెచ్చు గూర్చెడిన్. ౬౬౨

కం. నీకొడుకు నీకుఁ దుల్యుడొ, నీకును నధికుండొ వ్రతిన • నీసుతుబలిమిన్
బ్రాకటముగ నెఱవేర్చితి, లోకంబులు మూఁడు నీకు • లోకువ యయ్యెన్.
కం. అతిబలుఁడు వీరుఁ డగునీ, సుతుఁ డింద్రజియ నెడికీర్తి • శూరవరా! శా
శ్వతముగఁ గాంచెడు నమర, క్షితి దుర్జయుఁ డగును విమళ • చీవిభు నింకన్. ౬౬౩

చం. ప్రతిఫల మెద్ది కోరెదవు • వాసవమోక్షముపొంటె నావుడున్
శతధృతిఁ జూచి పంక్తిముఖఁ నందనుఁ డిట్లను నోపితామహా!
శతమఖు వీడెదన్ దయ నొసంగ వె నా కమరత్వ మన్న వా
క్పతి భువిఁ బ్రాణికోటులను • గల్లునొకో సకలామరత్వమున్. ౬౬౪

కం. పులుఁగులలో నాలుగుపద, ములజంతులలోన నిఖిలఁ భూతంబులలోఁ
గలకాల మెట్టిదానికి, నలవడునే బ్రదుక మిత్తి • నందక యెపుడేన్. ౬౬౬

→ { బ్రహ్మ మేఘనాదుఁడు కోరిన వర మిచ్చి } →
యింద్రుని విడిపించుకొని పోవుట.

చం. అనవుడు నింద్రజిత్తనియె • నట్టిదయేని రణంబువేళ నేడ
దునుమఁగ శత్రులన్ నియతిఁ తో యజియించెద వీతిహోత్రుఁ, దా
నన జనియించునశ్వయుతఁ నవ్యశతాంగము నెక్కి సంగరం
బొనరుచుచో నమర్త్యతను • నొందఁగ ని, మ్మనమాప్తి యద్దియె ౬౬౭

కం. దురమున కేఁ గడఁగినచో, మరణంబున కీయకొంటి • మఘవుని నిడుతున్
సరసిజసంభవ! నీ వీ, నరమున్ దయచేసి తేని • హత్సల్యమునన్. ౬౬౮

కం. అందఱుఁ దపమున నిన్నా, నందింపఁగఁ జేసి కడునఁ గాంకువ దీనిన్
బొందెద రే భుజబలమున, నందెద దేవా! యమర్త్యతాతిమహిమమున్. ౬౬౯

కం. అన నట్లకాక యన వ, జ్రిని విడిచెన్ దాశకంఠి • త్రిదివేశులు నా
తనిఁ దోడ్కొని నాకమునకుఁ, జనునెడ దుఃఖమునఁ జింత • సంకట పడుచున్, ౬౭౦

కం. దీనుం డై యమరద్యుతి, హీనుం డై నేలఁ జూచు • చెంతోవగచే
మ్మానుం డగుపాకారికి, జ్ఞానం బుదయింప నబ్జసంభవుఁ డనియెన్. E2౧

→ { బ్రహ్మ యింద్రునితో నతఁడు బద్ధుఁ
డగుటకుఁ గారణముఁ జెప్పుట. } →

కం. నవ్వుచుఁ జేసినపాపం, బెవ్వరుఁ గుడువంగ వలదె • యేడ్చుచుఁ బిదపకా?
గ్రావ్వున నీచేసినయథు, మివ్వీధిఁ దలకొనియె నేల • యేడ్చెద విట్టుల్. E2౨

సీ. ఇంద్ర! నాబుద్ధిచే • సృజియించితిని బ్రజ, నేకవర్ణంబుగ • నేకరూప
ముగ నేకభాషగ • మొదల వారలలోన, దృష్టికి భేదమే • యెఱుక పడదు
పదపడి వేటొక • పద్ధతి దానికి, మిన్నగఁ గల్పింప • నెన్ని నేను
బ్రజల విశిష్ట మా • ప్రత్యంగమును దీసి, నూప గుణంబుల • రూఢిఁ గన్న
తే. మెల్లత నొక్కయహల్య ని • ర్తించినాఁడ
హల మనంగ వైహుష్యంబు • హల్య మనఁగఁ
దద్భవం బట్టిహల్య మా • తరుణి కందు
లేమిని నహల్య యనఁగ నే • నామ మిడితి. E23

చం. ఇటు సృజియించి యెవ్వనికి • నీకుటిలాలక నిత్తు నంచు సం
కటపడు చుండఁ జిత్తమునఁ • గామినిఁ గోరితి వింద్ర! నీవు ను
త్కటపదగౌరవంబున జగ • త్ప్రభుతం దగు నాకుఁ గాక యీ
స్ఫుటజలజాక్షి నిస్తులిత • నుందరి యెవ్వని కర్హయం చెదన్. E2౪

ఉ. ఇల్లడగాఁగ గౌతముని • యింటన యుంచితిఁ బెక్కులేడు లు
త్సుల్లసరోజలోచనను • దోసపుఁగర్జముపొంతఁ బోక తాఁ
గల్గరి గాక తత్సతిని • గ్రమ్మఱఁ బంచె నతండు, దాని కే
నుల్లము లోనఁ దన్నియతి • కూర్జిత మైనతపంబుసిద్ధికిన్. E2౫

కం. మెచ్చిజలజాక్షి నతనిక, యిచ్చితి నిల్లాలు గాఁగ • నీ వెఱిఁగి మదిన్
మచ్చరమున ముని వనికిం, జెచ్చెరఁ జని యందు నగ్ని • శిఖ కెన యగుచున్ E2౬

కం. రాజలురాజీవాక్షిని, రాజీవశరార్తిఁ జిక్కి • రతిఁ గూడఁగ నా
లో జటి యాశ్రమగతుని బి, ఙ్గా! నిను దుర్దశాప్తు • నుగ్రతఁ దిట్టెన్. E2౭

కం. ఏమిర వాసవ! నీవే, కాముకమతి నాదుపత్నిఁ • గవిసితి వటరా!
దీమసమున నిర్భీతిని, నీమార్తునిచేతఁ జిక్కి • నెవ్వగఁ గనుమీ.¹ E2౮

మ. కుమతీ! నీ విపు డాచరించినమహా • ఘోరాఘాతకర్తంబు లో
కములన్ మానవులందునుం బరఁగెడిం • గా కింక, జారత్సపా

¹బాలకాండమునఁ జెప్పఁబడిన శాపమున కిది పర్యాయముగాదు. సహస్రయోన్వితము. శత్రుకృత పరాభవము. ఇందు నేకకాలమున నిచ్చిన శాపంబులే.

పమునం దర్థము కర్త నొందెడు, నినుం బ్రాపించు శేషార్థ, ము
 త్తమ మానీమపదం బశాశ్వత మగుం దధ్యంబు నీ కీపయిన్. ౬౭౯
 కం నీకే కాదుర దుర్గతి, నీకైవడి నెవ్వఁ డెవఁడు బిర్జరపతి యాఁ
 బ్రాకటగతి నాతండును, నీకరణిని భ్రష్టుఁ డగును బిజ మని మఱియున్. ౬౮౦
 కం.సతిఁ గని గర్జించుచు ముని,పతి యనియెన్ దుష్టురాల బడియుండము నీ
 యతిసౌందర్యము పాడుగ, క్షీతిపై నీయాశ్రమంబుఁచెంతన యసతి! ౬౮౧
 కం. సౌందర్యము ప్రాయంబును, బొందియు మది చంచలత్వముం బొరయుటచే
 నుండరి వీ వొకతవె గా, కుందువుగా కిలను నీదుఁనుదు టణఁగంగన్. ౬౮౨
 కం. ఏసౌందర్యముకలిమిని, నీసరణిని మిడిసి పడితి బీవు కృతఘ్నీ!
 యీసౌందర్యము జనముల,లో సాధారణమ యగుత బుప్తవివేకా! ౬౮౩
 కం. అని తిట్టె నాఁడు మొదలుగ, వనితలు సౌందర్యవతులు బ్రభవించిరి భూ
 మిని లొల్లిగ నెల్లయెడన్, వనజాక్షి విధేయ యగుచుఁ బతి కిట్లనియెన్. ౬౮౪
 కం. నీయాకృతిఁ గొని యింద్రుం, డీయాగడమున్ ఘటించె బెఱుఁగక చెడితిన్
 నాయజ్ఞానము నైపుము, చేయను జుమి కామమదముఁచే బాపంబున్.¹ ౬౮౫
 నీ. అని వేడుకొనిన మహర్షి యాసతికి ని,త్యైకునంశంబున బసత్యరతుఁడు
 రామనామంబునఁ బ్రథితుండు జనియించు, మానుషవిగ్రహం బూనియున్న
 యావిష్ణుమూర్తి బ్రాహ్మణునినిమిత్తమై, యరుదెంచు నిటకు నీ వతనిఁ గాంచి
 పూత వయ్యెదవు తత్పుణ్యండు దక్క నీ, పాపంబు నెవ్వఁడుఁ బాపలేడు
 తే. తథ్య మియ్యది యతని కాతిథ్య మిచ్చి
 వెండి ననుఁజేరఁ గలవు వేతండయాన
 యవల నాతోడ వసియింప బగును నీకు
 ననుచు స్వాశ్రమమును జొచ్చె బమ్మహర్షి. ౬౮౬
 ఆ. బ్రహ్మవాదివత్ని బచరించె నట్టు లే, యమ్మహర్షి తిట్టి నట్టులెల్ల
 దాపచరించె నీకుఁ దప్పునే యెందైనఁ, బాపఫలము విప్రశాపఫలము. ౬౮౭
 కం. స్మరియింపుము నీచేసిన, దురితంబును శక్ర! యిట్టిదోషంబున నీ
 కరణి నరిచేతఁ జిక్కితి, వరయఁగ నిద్దానిహేతు బదియే వింటే. ౬౮౮
 కం. నీతనయునకై వగవకు, నీతుం డై యతఁడు జలధిఁనీరంబులలో
 మాతామహరక్షితుం డై, చేతోమోదంబుఁ గనెడిఁ బింతాచ్యుతుం డై. ౬౮౯
 కం. కావున వైష్ణవయాగము, గావింపుము దానఁ దొలఁగఁ గల్గెషచయముల్
 దేవేంద్ర! నాకమునకుం, బోవచ్చు నటన్న నట్ల బొనరిచె నతఁడున్. ౬౯౦

ఉ. ఇంద్రజితుం డనంగ నతః • డెంతటివాఁడో నృపాల వింటివే
యింద్రునిఁ బట్టి కట్టె నన • నేమిటి లెక్క తదన్య లం చనన్
సాంద్రతరాద్భుతంబు గొని • ధౌతనయాపతి లక్ష్మణుండు కీ
శేంద్రులు మెచ్చి రార యని • యిట్లు మునీరితగాధ యంతయున్ ౬౯౦
తే. విని రిఘూత్తము కెలనివిఁ భీషణుండు, పూర్వ మెప్పుడో కనినది • పూర్ణముగను
స్తృతికి వచ్చెను నేఁ డన • క్షీతిధవుండు, మెచ్చెను నగస్త్యమానీంద్రుఁ మేలినుతుల.
కం. ఈవిధమున దశవదనుఁడు, దేవేంద్రజితుండు తనకు • దేనికిఁ దో డై
రా విశ్వకంటకుం డై, యేవారిని సరికు గొనక • యెసఁగుచు నుండెన్. ౬౯౩

→ రావణుఁడు కార్తవీర్యార్జును గెలువఁ జోవుట. ←

సీ. అని యిట్లు ముని పల్క • నాశ్చర్యమగుఁ డై, జననాయకుం డను • మునివ రేణ్య!
క్రూరుఁ డై సోఁకుండు • గ్రుమ్మర లోకంబు, శూరత్వశూన్య మై • స్రుక్కె నయ్య?
రా జొండఁ గాకున్న • రాజమాత్రుం డైనఁ, గలుగఁడా యొక్కఁడా • బలియుగెలువ
నక్కటా! క్షత్రియుల్ • హతవీర్యు లైరికా, నిర్జితు లైరికా • నిఖిలనృపతు
తే. లేమి! పరమాస్త్రవిదులు బహిష్కృతులుగ
వైరె యనుడును మునివర్యుఁ • డమ్మహాత్ముఁ
గాంచి నవ్వుచు నీశ్వరుఁ • గమలభవుఁడు
పలుకునట్లులు ప్రీతిమైఁ • బలికె నిట్లు. ౬౯౪

మ. ధరణీపాలుర నెల్ల నేఁచుచును దోర్ద రాపంధుఁ డై ధారిణిం
జరియించెన్ దశకంఠుఁ డట్లు చనుచున్ • సత్వాశ్రయ మాహిష్ఠతీ
పురినాథున్ విని శక్రవత్తననిభంబున్ వహ్ని సాన్నిధ్యమున్
శరకుండస్థితపావకంబు నగుచున్ • సప్తార్చికిం దుల్యుఁ డౌ ౬౯౫
కం. అర్జునుఁ డేలెడితత్పురి, కర్జునుతో రణము సలుపు • నభిలాషను న
త్యూర్జితజవమునఁ జనినం, దర్జితశాత్రవచయుండు • తరుణులతోడన్ ౬౯౬

→ కార్తవీర్యార్జునుఁడు సర్పదయందు స్త్రీలతోఁ గ్రీడించుట. ←

చం. వనజదళాక్ష! రావణుఁడు • వచ్చిననాఁడ యతండు సర్పదా
వనములఁ గేళిఁ దేలఁ జనె • బంకిముఖుండును మంత్రికోటిన
ర్జునుఁ డెట నున్నవాఁడు రణఁ శూరుఁడు రావణుఁ డేగుదెంచె నిం
దని కని మీర లేగ సరఁ మంబుగఁదెల్పుఁడు పొం డ టం చనన్. ౬౯౭

సీ. వారలు మహిపతి • యూర లేఁ డన విని, పురమును బాసి యాభూరిబలుఁడు
నీహారశైలసన్నిభ మైనదానిని, నభ్రంబుగతి మింటి • నంటుదానిఁ

బుడమి నుద్భేదించి ♦ వుట్టెనాఁ దగుదాని, గగనమార్గం బరికట్టుదాని
వేళిఖరంబుల ♦ వెలుగుచుండెడిదాని, హరిచయనిబిడకం దరముదానిఁ
తే. దటులఁబడియెడువంకల ♦ ధ్వనులచేత, నట్టహాస మొనర్చున ♦ ట్లమరుదాని
స్త్రీలతోఁ గ్రీడ సల్పెడి ♦ దేవదనుజ, కిన్నగులు గల్గి దివ మన ♦ నున్నదాని ౬౯౮

←→ రావణుడు నర్తదాతీరంబున విడియుట. ←→

చం. పటికపుతాలఁబోలి కడుఁ స్వచ్ఛము లొసలయేళ్ళనీరముల్
తటముల నుండిజాతెడివిధంబుల నాల్కలు గ్రోయువాయుభు
కృటలముపాటురీతిఁ దలఁపన్ ఘటియించెడిదాని వింధ్యముం
గుటిలచరిత్రకుండు గని ♦ గొబ్బునఁ జేరఁగఁ బోయె నర్తదన్. ౬౯౯

చం. పడమటివారిధిం గలియఁ బాతెడిదాని శిలాచలోదకన్
వడఁబడి యెండకుం దలరి ♦ వారణ ఘోణిమృగేంద్రముల్ తృషన్
వడి జలమందు దూకి కలఁపన్ మలినం బగుదాని నింపుగా
విడువక కోళ్ళు జక్కవలు ♦ బెగ్గురు లంచలుఁ గూయుదానినిన్. ౭౦౦

నీ. ఉత్పల్లభాజక్యతోత్తంసయును జక్ర, వాకయుగస్తని ♦ వారిఘన
నిర్దలాంశుక నీలనీరజలోచన, హంసావళీమేఖలానుబద్ధఁ
బ్రాకటవిస్తీర్ణఁ సైకతసుశ్రోణిఁ, బుష్ప రేణ్వనులిప్తఁ పుణ్యనుభగ
సలిలావగాహనుఁ స్పర్శ యశానర్తద, ప్రోతస్వినీవరఁ ♦ జూచి యసుర

ఆ. యిష్టురాలితోడ ♦ నెలమిఁ గ్రీడించెడి, భంగి స్నానమాడి ♦ పరమమాని
సేవ్యమాన మైనభవ్యతరంగిణీ, తీరమందు నిసుకఁ దిన్నెమీఁద. ౭౦౧

చం. ఎలమిని గూరుచుండి యిదియే చుడి గంగ యటంచు మెచ్చి మం
త్రులశుకసారణాఖ్యుల ననున్ జగమంతయుఁ బైడివోలె నీ
జలజహితుండు తీవ్రకరఁ సంతతులన్ ఘటియించి మింటిపైఁ
దలఁకుచు నూటిగా నిలిచె ♦ దానవస త్తములార! కంటిరే? ౭౦౨

చం. ఖరకరుఁ డయ్య నాయచటఁ ♦ గ్రాలెడిరీతి నెఱింగి భీతిచేఁ
బరఁగెఁ దుషారభానుగతి ♦ వాయువొ జైవలినీజలాద్రుఁడై
సరసనుమావళీసురభిఁ సంపద కానుకగాఁగఁ దెచ్చి నా
కరుసము గూర్చి నిర్భరసుఖావహుఁడై చరియించెఁ గంటిరే? ౭౦౩

తే. నర్తవర్ధన యగుచును ♦ నర్తదయును, నక్రమీనవిహం గోర్తి ♦ నవ్యయగుచు
నివ్వెఱిను దటకాపడి ♦ నిలిచియున్న, జన్మని యనంగ ఘటియించె ♦ సమ్మదంబు.

ఉ. కావున నింద్రతుల్యమహిఁ కాంతులతోడఁ బెనంగి వారిశ
స్త్రావళి గాయముల్ పడితి ♦ రంగములన్ హరిచందనస్రవం

బై విలసిల్లె నెత్తురులు ♦ హాయిగ శర్కడ యైనన ర్కడన్
వావిరిసార్వభౌమముఖ ♦ వారణవర్గము జాహ్నువిం బలెన్

20౫

ఉ. మీ రవగాహనంబునకు ♦ మేకొనుడి, నది సర్వపంకని
స్తారక, నేనునున్ మునిగి ♦ శారదసారసశాత్రవోపమం
బై రహియించునైకతము ♦ నందుఁ గపర్దిని బూజఁ జేసెదన్
మీ రరుగుం డనంగ రజఃనీచరవల్లభునాజ్ఞ మంత్రులున్.

20౬

నీ. తూర్ణంబ సారణఃసూక్ష్మశుకులు ప్రహస్తమహోదరుల్ ♦ హర్ష మెనఁగ
నదిఁ జొచ్చి రాసురఃనాగసంక్షుభిత మై, వామనాంజనపద్మవారణముల
చేత శుబ్ధం బైనశ్రీజాహ్నువినిబోలె, వారును జల కేళి ♦ వఱలి లేచి
రావణునకు బలికై వన్యసుమములఁ, దేరంగ నేగి తఃస్త్రిరమునను
ఆ. గోరినన్నిపూలు ♦ కొల్లలుగా నుంట, రాశిపోసి రందు ♦ గ్రావ మనఁగఁ
బంక్తిముఖుఁడు దోగి ♦ పరమజన్యంబున, జప మొనర్చి దరికిఁ ♦ జయ్య వచ్చి.

→ రావణుఁడు శివలింగపూజ సేయుట. ←

కం.తడిచేల విడిచి వేటొక, పొడివస్త్రముఁ దాల్చి లింగమున కర్పణబౌ
పుడమికొ వెదకుచుఁ గరములు, ముడిచి కొనుచు నరిగె; నసురముఖ్యులు పెంటన్
కం.నూపములు కొనినకొండల, కోపున నతఁ డగుగునెడకుఁ ♦ గొని చనిరి దినం
బాపంక్తిముఖుఁడు పూజా, వ్యాపారితఁ డన్ను జాళువాలింగంబున్. 20౯
కం.ఆకనకలింగ మొకచో, సైకతవేదికను నిల్పి ♦ శ్రద్ధాయుతుఁ డై
శ్రీకరగంధసుమాదులఁ, బ్రకటగతిఁ బూజ చేసె ♦ రావణుఁ డంతన్. 2౧౦
కం.వరదుఁడు చంద్రకళాలం, కరణసమంచితుఁడు గరళఃకంఠుండు వ్యథా
హరుఁ డగుశివుఁ బాడుచుఁ దాఁ, గరములు పైకెత్తి నటనఃకార్యముఁ దీర్చెన్.

→ అర్జునుఁడు తనభుజములచే నర్కద నడ్డగించుట. ←

నీ. ఆతఁ డీవిధి శివు ♦ నర్చించునెడకు దా,పున నె మాహిష్ణతీపురవిభుండు
సారసలోచనాఃసహితుఁ డై జల కేళి, దేలుచు నుండె నాఃస్త్రిలనడుమ
నాఁడేనుఁగులనడుమంతరమందు వే,తండమో యన నర్జునుండు పొలిచె
బాహువుల్ వేయింటిఃబలముచు బరికింప, నయ్యేటి నాకట్టె ♦ నద్భుతముగ
ఆ. వానిమీఱ రాక ♦ వాహిని యెదు రొడ్డి, నక్రమకరమీనఃనన్యపుష్ప
దగ్భసంస్తరసహితంబుగాఁ బ్రవహించె, వానకాలమందువలెఁ గనంగ. 2౧౨
కం.రావణుకార్యముఁ జెఱుపఁగ, నీవహి నర్జునుఁడె పంపె ♦ నేమో నది నా
నావాహిని దశముఖుకును, మావళి సంతయును వఱడఃయందుం గలిపెన్. 2౧౩

→ సర్తద యెదురొడ్డిపాటి రావణపూజాద్రవ్యంబుల ముంచుట →
చం. సగము సమాప్త మైనగిరిజాపతిపూజను మాని సర్తదా

పగ ప్రతికూలకాంత యనఁ బై నెదురై చనుదేరఁ బశ్చిమం
బుగఁ బ్రవహించునీతటిని పూర్వముఖంబుగఁ బాట హేతువే
మిగ ఘటియిల్లె, నింతకునుఁమీఁద స్వభావపుశాంతిఁ దాల్చుచున్ 2౧౪

తే. ఉరుతరభ్రాంతి విహగంబు లొప్పు చుండ

నిర్వికారాంగనయుఁబోలె నీటుమెఱయు

నాపగను గాంచి కుడికేలియంగుళమున

పైఁగఁ గావించె నాశుకసారణులకు. 2౧౫

→ శుకసారణులు సర్తద యెదురెక్కిపాటు కారణము రావణతోఁ జెప్పుట. →

ఉ. అన్నయుఁ దమ్ముఁ డానృపునిఁ మానతిఁ గైకొని పశ్చిమంబుగాఁ

గ్రన్నన మింటిత్రోవఁ జనఁగా నటమూమడదూరమందుఁ దాఁ

గ్రొన్ననఁబోడిపిండులను గూడి జలంబులఁ గ్రీడ దేలు చ

త్యున్నతసాలమో యనఁగ నుండెడివానిని బూరుషోత్తమున్ 2౧౬

కం తోయవ్యాకులకుంతలుఁ, డై యెఱ్ఱనికనులతో మదాకులతేజం

డై యుద్విని హాటకగిరి, వేయిపదంబులను నిలుపు విధ మొప్పారన్. 2౧౭

సీ. తన వేయికరములఁ దటి నీలలామంబు, నాకట్టి క్రీడించు నతులశౌర్య

సమదవశాసహస్రములతోఁ గ్రీడించు, మదవారణమునకు మాది యగుచు

బాలావరాంగనాజాలవృతుం డయి, కేళీవిలోలు డై క్రాలువాని

సరిజనభయదు డై యదృతచరితుఁ డౌ, నర్జునుఁ జూచి దశాస్యుఁ జేరి

తే. వార లిట్లని రధివ వేబాహు లొప్పు, వాఁడు జల కేళి దేలుచు న్నాఁడు నదిని

నంగనలతోడఁ దనవేయిహస్తములను, నడ్డకట్టఁగనిది యెదురొడ్డి పాటె. 2౧౮

→ రావణుడు కార్తవీర్యార్జునుతోఁ బోరఁ జనుట. →

చం. అని శుకసారణుల్ పలుక నాతఁడె యర్జునుఁ డంచు రావణుం

డనిపయిఁగల్గుకాంక్ష వసుధాధిపుఁ డున్నెడ కేగుచుండ ని

స్సౌనయుత మై రజంబుఁ గొని వాయువు వీచెను సన్ముఖంబుగా

వనదము రక్తవర్షమును వ్రాల్చె సకృత్కృతభీమరానమై. 2౧౯

తే. అపుడు శుకసారణులును ధూమాత్రుఁడును మ

హోదగుండు మహాపార్శ్వఁ డుక్కు మెఱసి

తోడ రాఁ జని మేచక తోయదాభుఁ

డనతిదూరంబునను గాంచె నవనినాథు. 2౨౦

కం.తోయ్యలతోడ నీటను, నెయ్యంబునఁ గ్రీడసలుపుఁ నెఱసరిఁ గని తాఁ

జయ్యనఁ జని కన్నెఱ్ఱగ, నయ్యవనిపునచివతతికిఁ ననియె మదమునన్. 2౨౦

కం.తెప్పునఁ జని మీపతికిం, జెప్పుడు దశకంఠుఁ డసురఁ శేఖరుఁ డనికై

కప్పరపడి వచ్చె నటం, చప్పలుకుల నాలకించి యమ్మంత్రవరుల్. 2౨౧

కం.బలెబలె రాక్షసనాయక, కలనికిఁ దగువేళఁ జక్కఁగా నెఱిగితి వౌఁ

జెలువలను గూడి మత్తునఁ, జెలువారెడువేళ రణముఁ సేయఁగఁ బిలు తే? 2౨౩

కం.కుంజరగమనలకూటమి, రంజిల్లుచుఁ గరిణిచయముఁ గ్రాలఁగఁ జుట్టున్

గుంజర మన నుండెడినృప, కుంజరుతో నిదియ యదనొక్కో పోరంగన్. 2౨౪

→ అద్భుతరావణమంత్రుల యుద్ధము. ←

సీ. సైరింపు దశకంఠ! యీరేయి చన నిమ్ము, యుద్ధమందాసక్తి యున్న దేని

వలువాతఁ జనుదెమ్ముఁ పతితోడఁ బోరఁగఁ, గాదు కూడ ద టంచుఁ గడఁగె దేని

రా రమ్మ మము గెల్చి, రాజు డాయఁగఁ బొమ్మ, టన్న రావణమంత్రులన్నపాలు

ప్రగడలఁ దాఁకినఁ బీభత్సముగఁ బోరు, భయవ మై హలాహలాఁ ర్భటులఁ జెలఁగె

తే. నృపతిసచివులు శూలఖఁ డ్డేషునికర, పాతముల రావణుని ముంపఁ బ్రబలు తొప్ర

హస్తశుకసారణులు వారిఁ నతులశక్తి, నేలపా లొనరించిరి నిమిషమునను. 2౨౫

ఉ. ద్వారము రక్షసేయుభటఁ వర్గము దెల్పఁగ నీయుదంత మా

భూరమణుండు లేచి పువ్వుఁ బోణులకున్ ధృతిసూక్తు లాడి యా

నీరము నుండి వెల్వడి చఁ నెన్ గడఁ గొం చెదఁ గొంకు లేక రో

షారుణనేత్రకంజఁ డయి యాశరుమాద మణంప వేగియై.

2౨౬

→ కార్తవీర్యార్జునుఁడు ప్రహస్తునిఁ బడ నడుచుట. ←

ఉ. గారుడవేగ మైనగదఁ గ్రాలఁ గరింబున వచ్చునర్జునున్

వీరవరుం బ్రహస్తుఁడును వింధ్యము భాస్కరునట్లు నాఁగుచున్

గ్రూరము లోహబద్ధ మగుఁ రోకలి టిప్పున వైచి యార్చినన్

మారుతమిత్రునట్లు లయి మంచుచు వచ్చెడుదాని భూపుఁడున్.

2౨౭

కం.నీలగఁ దనగదచేతం, దూలించి ప్రహస్తుమీఁదఁ దుమికి జవమునన్

గాలాయసగద బాహా, జాలంబులఁ ద్రప్పి నడువఁ శతకోటిహతిన్

2౨౮

కం.పర్వతముపోల్కి నాతం, దుర్విషయం గూల మిగిలి యున్నయమాత్యుల్

గర్వంబు వీడి తొలఁగిరి, పర్వత భక్తికిని మిన్నఁ ప్రాణభయం బే.

2౨౯

కం.మారీచమహోదరశుక, సారణధూమ్రాక్షు లడలిఁ చనుటఁ బ్రహస్తుం

డీరీతిఁ ద్రెళ్లుటయుఁ గని, భూరమణునిఁ దాఁకె బంక్తిఁ ముఖుఁ డుగ్రుం డై. 2౩౦

←→ రావణకార్తవీర్యార్జునుల గదాయుద్ధము. →

సీ. పదినూర్ల చేతుల † వసుమతీనాథుండు, నిరుపదిచేతుల † సురవిరోధి
గదలను జేసాని † కదిసి రొండొరుఁ బొంగు, కడలులో మూలముల్ † విడిచి తాఁకు
కొండలో మండుమా † ర్తండులో దహియించు, నగ్నులో కరిణికై † యాగ్రహించి
దాఁకెడుమదయుక్త † దంతావళంబులో, గర్జిల్లుమబ్బులో † కడిమిమీఱు
తే. బొబ్బ మెకములో క్రుద్ధుఁ డొ † గిబ్బరాతొ
గుదియదాలుపొ నాఁ బోర † గదలు దాఁకు
నులివు పిడుగులరవళికి † నుద్ది యగుచు
దంశిధ్వను లీను చుండె ది † జ్వండలముల. 230

కం. మెఱుఁగుందీఁగె నభంబు, న్నెఱయించెడిమాడ్కిఁ దనరె † నృపపరుఁడు గదన్
జిఱ జిఱ శ్రీప్తి సురాహితు, పఱపగువక్షమునఁ బడఁగఁ † బరఁగింపంగన్. 231
కం. రక్షోధివుగద యర్జును, వక్షంబున గిరిని నుల్క † పగిది వెలింగెన్
దక్షులకు మున్ను బలికి ఋ, భుక్షునకుంబోలెఁ జెల్లెఁ † బోరు భయద మై. 232
కం. కొమ్ములతోఁ గోడెలు దం, తమ్ములతోఁ గరులు కెరలి, తాఁకెడిగతి వా
రిమ్ముగ నొండొరుఁ దాఁకి భ, యమ్ము కలంకువయు లేక † యడిచిరి గదలన్. 233
ఉ. ఆయెడఁ గార్తవీర్యుఁడు ని, జాఖిలశక్తికొలంది మాంసభు
గ్నాయకువక్షముం గదను † గాటముగాఁ బ్రహరింప దేవతా
గ్రీయవరావితుం డగుటఁ † గీడ్పడఁ డాతఁడు, బెండువోలె రెం
డై యొఱగెన్ ధరాస్థలిని † నా గద, యట్టుల యయు్యఁ దద్ధతిన్. 234

←→ కార్తవీర్యార్జునుఁడు రావణు బంధించి పురికిఁ గొనిపోవుట. →
కం. తోలుచుఁ బిఱిఁదికి వెనఁ జని, నాలుగు మూరలతలంబు † నం బడె బాధా
లోలితుఁ డై విహ్వలుఁ డై, యాలావరిపాటుఁ గాంచి † యవనీవిభుఁడున్. 235
కం. పామునకై కవిసెడిగరు, టామంతునిఁబోలుచుం ద, టాన నతనిపై
భూమిశుఁడు పడి బలినిన్, వామనుగతిఁ బట్టి కట్టె † బలవంతముగన్. 236
ఉ. రాక్షసనాథుఁ గట్టినధ, రావతి మెచ్చిరి సిద్ధచారణుల్
యక్షులు దేవతావళి యి, లాపతి పై సుమవృష్టి రాల్చె వ
ర్యక్షము దంతినింబలె ను, రారిని బట్టి గళార్భటుల్ జగ
త్ప్రక్షుభితంబుగా నినిచెఁ † బంక్తిముఖాసురుఁ డున్నదుస్థితిన్ 237
తే. తెప్పిటిల్లి ప్రహస్తుండు † తేటిచూచి, కలసురారుల జతఁ గూర్పఁ † గారుమబ్బు
లోలి మూఁగెడిరీతి భూ, పాలు ముసరి, వివిధసాధశ్శచయముల † వినరి వినరి. 238

బ్రహ్మ శివదత్త దీర్ఘాయువుండుటచే జావడయ్యె. మనుష్యులచే జావనట్లు పరమేశ్వరుఁ

చం.నిలు నిలు పోకు పోకు రజనీచరనాయకు వీడు వీడు మం

చలఘురవంబునం బలుకు ♦ చర్జును పై బలలాశినంఘముల్

పిలపిల మూఁగి శూలముల ♦ బెన్దకటారుల వైవ వాని న

బృలియుఁడు పట్టి వారివయి ♦ వైచె భయంపడి వారు పాఱఁగన్

2౪౦

కం. పెనుగాలికి మబ్బు లనన్, దనుజావళి దూలి పఱవ ♦ దశవక్త్రునితోఁ

డననగరముపౌరులు జయ,నినదంబుల మెచ్చ ధారిఁగీపతి చొచ్చెన్.

2౪౧

→ పులస్త్యుఁడు రావణుని విడిపించికొని పోవుట. ←

ఉ. గాలిని మూటకట్టినప్రకారము రావణు బంది నుంచుటల్

జలదపథంబునన్ సురలు ♦ సమృతిఁ జెప్పికొనం బులస్త్యుఁ డా

పలుకుల నాలకించి తనపట్టిసుతుం డను నెయ్యి మూని తాఁ

బెలుచనివేగమార నుడువీధిని వచ్చె మరుజ్జనంబునన్.

2౪౨

తే. వచ్చి యమరావతీసన్నిభంబు పుష్ట,హృష్టలోకాన్వితంబు మాఁహిష్టతీపు

రంబు ముని చొచ్చి తనరాక ♦ రాజనకును, జెప్పి పుచ్చిన వారలు ♦ షీతితలేంద్రు

కం. చేరం జని నృప! పదనం, చారుం డగురవినిబోలి ♦ చండమహాతే

జోరాజదుర్నిరీక్షుం,డై రాజిలుముని పులస్త్యుఁ ♦ డరుదెంచె ననన్.

2౪౩

సీ. అర్ఘ్యంబుమధుపర్క ♦ మాత్మపురోహితుల్, గొని వెంట రాఁగ శక్తుండు గురుని

నెదురుకొనం బోవుచదురున శిరమునఁ, గరములు చేరిచి ♦ కదలిపోయి

యర్ఘ్యంబు పాద్యంబు ♦ నావును మధుపర్క,మిచ్చి సంతోషంబు ♦ హెచ్చ మదిని

లోనికిఁ దోడ్తెచ్చి ♦ మానితనూక్తుల, సంస్తుతించుచు హర్ష,సంభ్రమమున

తే. గడ్గదోక్తుల నిట్లనుఁ ♦ గంజసంభ,వాభ! నీ విందు వచ్చుట ♦ నమరపురికి

దీటుగా నయ్యె మాహిష్ట,తీపురంబు, నేను జేసినభాగ్యంబు ♦ నిస్తులంబు.

2౪౪

కం. ఎవ్వరికి గోచరింపక, యవ్విబుధులచేతఁ బూజ ♦ లందెడినిన్నే

నివ్వీటఁ గాంచి పూజల, నివ్వీధి నర్చించుటను ద్విజేంద్రుఁడ నైతిన్.

2౪౫

కం. ఇప్పుడువో నాకుశలం, బిప్పుడువో నావ్రతంబు ♦ లీడేతెను నా

కిప్పుడు జన్మము సార్థక, మిప్పుడువో తపము పండెఁ ♦ గృతమతి నైతిన్.

2౪౬

కం. ఈరాజ్యం బీపుత్రులు, నీరమణులు నెల్లవార ♦ లేను మునీ! నీ

వారము కార్యం బెయ్యది, కారుణ్యమతీ! యనుజ్ఞఁ ♦ గావింపఁ గదే?

2౪౭

ఉ. నావుడు హేహయాధిపుని ♦ నందను లెల్లరు లెస్సలా? సుఖం

బా వరవర్ణనీతతికి? ♦ నగ్నులు చక్కఁగ నున్నె? ధర్మ మెం

దేవిధలోపముం గలుగ ♦ కెప్పుడు వర్తిలునే? యటంచు న

ద్భావుఁడు ప్రశ్నచేసి దశవక్త్రుని గెల్చిన కీర్తిపూరితా!

2౪౮

- ఉ. ఎవ్వనిపోరు విన్నఁ జలిఁ యింపక నిల్చు మరు స్తహాదధుల్
నివ్వెఱ? నట్టివీరు నవఁసీధవ దుర్జయు నాదుమున్ననిన్
జిన్నను బట్టి బద్ధునిఁగఁ • జేసి కుమారునికీర్తిపూరమున్
గ్రొవ్వెఱఁ గ్రోలి వైచిత్రవి • కోటివిధంబుల నిన్ను మెచ్చితిన్. 2౫౦
- కం. మాపిల్లవానిపై నిఁకఁ, గోపంబును మాను నాదుఁకోరిక యిది వే
పాపుము చెఱ నుండి నృపా,లా! పంక్తిగ్రీవు ననఁ దలంపక యొండున్ 2౫౧
- కం. మునివర్యునిప్రీతికి నై, జనవర్యుఁడు విడిచి పుచ్చె • సన్నదమున శ
ద్దనుజాధిపు వా రిరువురు, జననుత గావించి రగ్నిఁసాక్షిగఁ జెలిమిన్. 2౫౨
- కం. ఒండొరు లిఁక బాధింపక, యుండఁగ నెయ్యంబు చేసి • యుర్వీంద్రుండున్
సింఠారుభక్తి మునివే,తండమునకు మ్రొక్కి చనియెఁ • దనగృహమునకున్. 2౫౩
- కం. ఆతిథ్యముఁ గొని నృపుచే, నీతులు బోధింపఁ దాత • నెఱి విని లజ్జా
నీవుతుం డై లంకకుఁ జనె, దైతేయుఁడు చనియె ముని పిఁతామహాభువికిన్. 2౫౪
- ఉ. వింటివె రానుచంద్ర! నృపఁవీరునిచే దళకంఠుఁ డెట్లు దా
గంటున బద్ధుఁ డై పిదపఁ • గాంచె విముక్తిఁ బులస్త్యవాక్కు చే
గొంటుతనాన నన్యులకుఁ • గూడ దవజ్ఞ యొనర్ప నెంత దా
బం టయినన్, ధరిత్రి బలఁవంతులకుం బలవంతు లుండరే? 2౫౫
- తే. రక్కసులతేఁడు హేమాయఁరాజుతోడ
మైత్రి యొనరించి వెండియు • ధాత్రిఁ దిరుగు
చుండెఁ బోవరున ధారణీశోత్కరమున
కోటమిని గూర్ప లజ్జ యన్మాట లేక. 2౫౬
- రావణుఁడు వాలితో యుద్ధంబునేయఁ గిష్కింధకుఁ బోవుట. ←
- ఉ. గంధగజేంద్రసన్నిభుఁడు • ట్లాజనులందును రాక్షసాళి నే
బంధురవిక్రమున్ వినినఁ • బంక్తిముఖుం డటకేగి పిల్చు ద
ర్పాంధత నాజి కిట్లు భువఁనాళిఁ జరించుచు నొక్కనాఁడు కి
ష్కింధకు వచ్చి పిల్చె రణఁకేళికి వాలిని హేమమాలినిన్. 2౫౭
- కం. తారుండును సుగ్రీవుఁడు, తారాజనకుండు వచ్చి • దళకంధరుతో
నూరను లేఁడు భవత్ప్రతివీరుం డగువాలి యెవరిఁ • బిలిచెద పనికిన్. 2౫౮
- సీ. ఎవ్వనచారి నిఁన్నెదిరింపఁ జాలెడి, వాలి దక్కఁగ దళఁవక్త్ర! యతఁడు
సంధ్య వార్షిగ నాల్గుసంద్రంబులకు నేగె, నించుక నిలు మఠఁ • డిపుడ వచ్చు
వాలితో నని సేయఁవచ్చినవారల, శంఖవళత్కాస్థిఁచయముఁ గనుము
అమృతంబుఁ గ్రావి నీ • వరుడెంచి తేన్ వాలిఁ, జెనకిన నంతతోఁ • జెల్లె దీవు

తే. సర్వజనచిత్రశీలి మాఃస్వర్ణమాలిఁ, బొడఁగితివ యేని నీమన్ని • దుర్లభంబు

గానఁ బక్కఁగ నూరికిఁ • గదలు గాక, చావవల తేని వాలికై • సరగఁ జనుము.

శా. ఆతం డిప్పుడు దక్షిణాబ్ధితటి సంధ్యాసక్తుఁ డై పావక

స్థితాతుల్యమహోగ్ర తేజః డయి యుర్వీస్థుండు నై యుండు నా

నాతారస్థవగేంద్రునిం గదిమి చయ్యం బుష్ప కాహుఁ డై

డై తేయాగ్రణి దక్షిణాంబునిధికై • తాఁ బోయి యం దొక్కచోన్. ౭౬౦

కం. భానురహాటకగిరినిభు, వాసవసుతు బాలసూర్యఃపదనుని సంధ్యో

పాసనతత్పరుఁ గనుఁగొని, యాసోఁకులతేఁడు వ్యోమఃయానము డిగియెన్. ౭౬౧

కం. తెప్పన డిగి తనపదములు, చప్పుడు గా కుండ నరిగి • సాత్రామిని దాఁ

దప్పక పట్టఁ దలంచుచు, నెప్పునఁ జనుచుండ వానినిర్భాగ్యమునన్. ౭౬౨

కం. ఎట్టులొ యదృచ్ఛ నింద్రుని, పట్టియుఁ గడకంటఁ జూచి • పాపాశయుఁ దా

నిట్టట్టు కదల కేమియుఁ, దొట్టగిలంబడక యుండెఁ • దొల్లిటిరీతిన్, ౭౬౩

తే. చెవులపిల్లిని జూచినఁ సింహ మనఁగఁ, బాముఁ గనుఁగొన్నగరుడునిఁ పగిది గాఁగ

సరకు సేయక తనుఁ బట్టఁజక్కవచ్చు, పంక్తికంఠునిగూర్చి యఁవ్వాలి దలఁచు.

ఉ. పాపపుబుద్ధి వీఁడు ననుఁ • బట్టఁ దలంచెను బొంచి వీని నే

నేపునఁ జంకలో నిటికి • యేగెద నబ్ధులమూఁట నాడఁగా

ద్యోపథమందు వ్రేలఁ దనఁయూరులు హస్తము లంబరంబునన్

జేపడి వైన తేయునకుఁ • జేడ్పడుపామునుబోలి స్రుక్కఁగన్. ౭౬౪

కం. అని తలపోయుచుఁ జెవి యా, తనిమీఁదనె యుంచి మునితఁ • దగుశ్రుతిమంత్రం

బును జపియించుచు నుండెను, ఘనబలు లొండొరును బట్టఁగా జతనమునన్

→ వాలి రావణుఁ జంక నిటికి సముద్రంబుల ముంచుట. ←

చం. తలఁపఁగ నంత రావణుఁడు • దాసినజాడ పరాజ్ఞులుండు నై

నలిముఖనాయకుం డతనిఁ పాదరవాస నెఱింగె, నింతలో

పల దనుజుండు వానరునిఁ • బట్టఁగఁ జేతులు సాఁప గ్రక్కునన్

బలియుఁడు వాసవాత్తజుఁడు • పాము సుపర్ణుఁడు పట్టుకైవడిన్. ౭౬౫

చం. తటుకున నట్టెపట్టి దృఢఁదర్పసమగ్రుఁడు చంక నొత్తి ప్ర

స్ఫుటజవయుక్తుఁ డై యెగసి • చుక్కలత్రోవకు, వాని గిచ్చుచు

నొబ్టమఁగ నెత్తువాఁక శ్వేసఁచుండు మహాభ్రముఁబోలె వెంట న

క్కుటిలచరిత్రు లాగుకొని • గొబ్బునఁ బోవుచు నుండ నింతలోన్. ౭౬౬

నీ. రావణుగతిఁ జూచి • రావణుమంత్రులు, విడిపింప వానరుఁ వెంటఁ బడఁగ

నతఁ డభ్రపదగుఁ డొనర్కునిఁబోలుచు, విలసిల్లి నెయిద లే • కలసి యతని

బాహూరుజవభవః వాయువిధూతు లై, సడలిరి యవ్వాలిః చ నెడిచోట
 వసుధాధరము లైవః ధి బాయుచుః దెను విచ్చు, జీవయుక్తులమాటః ధి జెప్ప నేల
 ఆ. పక్షివితతి కైనః ధి బటవంగ రానియ, చోట్టః జనుచు శక్రః సూనుః డోలి
 సర్వసాగరముల ధి సంధ్య నుపాసించె, మెచ్చః దన్ను దివి విః యచ్చరాళి. 2౧౯
 కం. ఇడుకొని రావణుః జంకన, పడమటికడలికిని బటచి ధి వారిచి సంధ్య
 వడి నుత్తరజలధికి వెం, బడి రావణ నీడ్చికొనుచు ధి మసలక యరిగెన్. 220
 ఉ. ఆమడ తెన్ని వేలొ యనుః రాధిపుతో వినువీదిః బాటి ను
 త్రామసుతుండు వాయువువిః ధంబున మానసవైఖరిక జవో
 ద్దామత నుత్తరంబు విడి ధి దాశరథీ! చని తూర్పువార్ధికిక
 నేమముతోడ నందుః దనః నిష్ఠను దీర్చి సహానురేఖుః డై. 22౧
 కం. క్రమ్మటి కిష్కింధాప్రాంతమ్మునః గలననిని డిగ్గః ధి దశకంఠునిభా
 రమ్మున గాసిలి బలియుని, నమ్మొటకుం జంకనుండి ధి యచ్చట విడిచెన్. 22౨
 కం. ఇక్కరణి విడిచి రావణుః ప్రక్కకుః దా మరలి యెపుడు ధి వచ్చితి వయ్యా!
 యిక్కడకుం బని యేమో, యెక్కడ నుండి యొకొ యనుచు ధి నెలనవ్వొలయన్

→ రావణుడు వాలితో స్నేహ మొనర్చుట. ←

చం. పలికిన విస్తయంబుపడి ధి పంక్తిముఖుండు కపీంద్రుచంకలో
 నలఁగుడుపాటు చెంది నయః నంబులః బ్రాణము లుండ గాసిః జూ
 డ్కులు చలియింప నిట్టు లనుః ధి గ్రోతులనాయక! రాక్షసేంద్రుడక
 గలహముః గోరి వచ్చితిని ధి గావర మాటఁగ నీకుః జిక్కితిన్. 22౪
 కం. రావణుడను శక్రాభుడ, వీ వగచరనాథ! యహహ ధి యేమీ బల మా
 హా! వేగము గాంభీర్యం, బీవిధి నే నెందు నెఱుఁగ ధి నీజగమందున్. 22౫
 కం. ననువంటివానిః బసరము, ననువున నీడ్చికొని ధి యేగి ధి యబ్ధిచతుష్కం
 బున ముంచి లాగి తెచ్చితి, మనమున నేక గాసి గొనవు ధి మర్కటనాథా! 22౬
 కం. మనమునకు వాయువునకు, వినతాతనయునకు నిట్టి వేగము భువనం
 బున విదితం బట్టిడ వో, వనచరవర! సందియంబు ధి పని లే దిందున్. 22౭
 కం. నీవేగము నీశౌర్యము, వావిరి నాకెఱుక యయ్యె ధి బాగుగ నీతో
 నే వాంఛించెద స్నేహము, పావకసాక్షికము గాఁగ ధి వనచరనాథా! 22౮
 కం. దారలు పుత్రులు పురముక, శ్రీరాష్ట్రము భోగములును ధి జేలలు సకలా
 హారంబులు నవిభక్తము, లారఁగ మన కిరువురకు వః నాటేశ! యగున్ 22౯

కం.రగిలిచి యగ్నుల నీగతి, నగచరనిశిచరవిభుల్ సమాలింగితు లై
 నగఁ జేతఁ జేయి వైచుచు, జగ మెఱుంగఁగఁ జలిపి రవుడు ♦ సాభ్రాత్రంబున్.¹
 కం.అంత హరిరాక్షసులు మృగ, కాంతులు గుహలోనఁ జొచ్చు ♦ కైవడి శుద్ధ
 స్వాంతములఁగేలు కేలఁ, సంతసమునఁ గొనుచు మెల్లఁ ♦ జని కిష్కింధన్. 2౮౦
 కం.ఎలమిఁ జరియించి రట నొక, నెల సుగ్రీవునివిధాన ♦ నిశిచరవిభుఁడుఁ
 గలఁ కేమి లేక యుండఁగఁ, బిలువఁగ వచ్చిరి యమాత్యఃపీరుల్ వానిన్ 2౮౧
 కం.లోకంబుల నేవఁగఁ జన, నాకర్మశశీలుఁ డరిగె ♦ ననురులబడిఁ దా
 నీకరఁగి బురావృత్తము, కాకుత్స్థాభరణ! చెల్లెఁ ♦ గంజదళాక్షా! 2౮౩
 కం.వింటివి కద రానణుకథ, వింటివి గద వాలిశక్తివిధ మంతటిబ
 ల్లంటయు నీశరమునఁ దా, నుంటంబడుమిడుత యయ్యె ♦ మహితబలాధ్యా! 2౮౪

→ శ్రీరాముఁ డగస్తుని హనుమంతుఁగూర్చి ప్రశ్నించుట. ←

చం.అన విని దక్షిణాశ నిలఁయంబుగ నున్న మునీంద్రుఁ జూచి భూ
 తనయమనోహరుండు మునిఁత్లజ! వాలియుఁ బంక్తికంఠుఁడుఁ
 ఘనబలశాలు లై యతులఁగాఢపరాక్రమవంతు లయ్యు మా
 హనుమకు నీడు గా రని మహాశక్త నామదిఁ దోచె నారయన్. 2౮౫
 కం.శౌర్యము నయసాధనమును, ధైర్యంబు పరాక్రమంబు ♦ దాక్ష్యము బలముఁ
 స్థైర్యము ప్రాజ్ఞత మహిమయు, నార్యగుణా! నెలవుకొనియె ♦ హనుమంతు నెడన్.
 సీ. వననిధిఁ గని స్రుక్కుఁచనచరుల్ మోదింప, యోజనశతముఁ బేరోజ దాఁటె
 రానణునంతఃపురంబు శోధించి నీ, తను జూచి మాట్లాడి ♦ యనునయించె
 దళవాయులను మంత్రిఁతనయకింకరులను, నక్షుని నొక్కండ ♦ హతులఁ జేసె
 బంధ మూడఁగఁ దన్ని ♦ భాషించి రావణు, తోలంక మసిచేసె ♦ లీలవోలె
 తే. సంగరమున హనుమ ♦ సలిపినకృత్యముల్, కాలుఁ డైన విబుధఁపాలుఁడైన
 హవ్యవాహుఁ డైన ♦ యక్షేశ్వరుం డైన, నాచరింప వింటిమా? మహాత్త! 2౮౭
 కం.ఈతనిబలవిక్రమముల, చేతనె కద లంక గెల్చి ♦ చినతమ్మునితో
 సీతాసతితో బంధు, వ్రాతముతో నలరఁగంటి ♦ రాజ్యమునందున్. 2౮౮
 కం.వానరపతిసఖుఁ డీహను, మానుఁడు లే కున్న నెవరు ♦ త్కౌసుతవార్తఁ
 దే నేర్చువార లంతటి, భూనుతవిక్రములు గలరె ♦ భువనంబులలోన్?. 2౮౯
 చం.రవిజునిమేలు గోరుచుఁ దిరంబుగ నాతనియొద్ద నుండియుఁ
 బవనజుఁ డేల యాతనికి ♦ వాలికి వైరము గల్గ నింద్రజుఁ

1 దేవతాకార్యముఁ దీర్ప రామునకు సహాయపడ వానరుల దేవలలచ సృష్టింపఁబడిరి. ఈ సమయ మునకు విరుద్ధముగ నింద్రునికొడుకే యింద్రవిరోధితోఁ జెలిమిచేయుటే గాక రామకార్యమునకు సహాయము చేయఁగల సుగ్రీవుని హింసించ నెంచెను. కావున వాలి వధ్యుడయ్యెను. ఈ యర్థమే “సమయే త్త్విం సుగ్రీవ మా వాలి పథ మన్వగా” యను రామవాక్యంబులఁ గననగు. చూ. కిష్కింధాకాండము. ౮౪౯ పద్యము. రామసహాయమే తొలుతటి సమయము.

దవము పొదన్ దహించుగతి ♦ నాశము చేయక యాత్మమిత్రుఁ డ
 ట్లవిరళదుఃఖతప్తుఁ డయి ♦ యారట మందఁగఁ జూచు చుండెనో? ౨౯౦
 కం. తనబలము తనకుఁ దెలియదు, హనుమ కటం చేను దలఁతు ♦ ననఘా! చెవుమా
 వినవలఁతు దీని ననవుడు, హనుమంతుసమక్షమంద ♦ యతఁ డి ట్లనియెన్. ౨౯౧
 సీ. నీయభిప్రాయంబు ♦ నిక్కంబు శ్రీరామ', బలగమనంబులఁ ♦ బ్రజ్ఞయందు
 హనుమకుఁ దుల్యుండు ♦ గనరాఁ డొకం డేని, మును మునివర్యు లఁమోఘశాప
 మొసఁగుటఁ జేసి యాఁముత్తమగుణరాశి, తనశక్తి యెఱుఁగండుఁ ఘన మ దయ్యఁ
 బిన్నటనాఁట నిఁవీరుఁడు చేసిన, యది తెలియండు బాఁల్యమునఁ జేసి
 తే. పావమానిచరిత్ర సర్వంబు నీవు, విన నభిప్రాయ ముండిన ♦ వినఁ గదయ్య
 వినుచువాఁడను సకలంబు ♦ విశ్వవినుత, రమ్యగుణసాంద్ర! దశరథఁరామచంద్ర!

→ ఆంజనేయోపాఖ్యానము. ←

సీ. భాస్కరవరమున ♦ బంగారువన్నెల, రాణించుమేరుపఁవృతము గలదు
 అచ్చట రా జయి ♦ యలరారు కేసరి, పేరిటిబలియఁ డిఁవీరుతండ్రి
 యతనికి భార్య యై ♦ యంజనాఖ్య రహించు, నామెవాయువున కీయనఘుఁగాంచె
 వరిగింజకొనముల్లుఁవంటి వన్నెఁగలాని; ఫలములుగొనితేరుఁవాంఛఁ జేసి
 ఆ. యడవి కామె పోవ ♦ నాఁకటిపెల్లునఁ, దల్లి విడిచి చనుట ♦ తాళ లేక
 శరవణంబునందు ♦ వణ్ణుఖుపోలిక, రోదనం బొనర్చి ♦ ఘేదయుక్తి. ౨౯౩
 కం. అప్పుడు దాసనపుంబువు, చొప్పున జిగి మీటి ప్రాగ్వఁసుమతీధ్రమునం
 దుప్పరమున నుదయించెడి, యప్పంకజమిత్రుఁ గాంచి ♦ యాతనిఁ బట్టన్. ౨౯౪
 చం. ఫల మనుబుద్ధి మింటికిఁ జిహ్వాలునఁ దా నెగిరెన్ నవార్కుతోఁ
 దులితుఁడు బాలనూర్యునకుఁ ♦ దూర్ణమ సమ్ముఖమాచుఁ దా జనన్
 బలిముఖబాలు మింటఁ జనుఁవాని మహర్షులు దేవదైత్యయ
 తులు కడువిస్తయంపడుచుఁ ♦ జూచుచు మానసవాయువేగునిన్ ౨౯౫
 కం. పిల్లతనంబునయం దే, చెల్లంబో యిట్టిశక్తి ♦ చేకూరినచో
 మొల్ల మగుయావనంబున, నెల్లిలంగ్రాలు నొక్కొ ♦ యితఁ డనుకొనఁగన్. ౨౯౬
 చం. తనయుఁడు మింట నేగ రవిఁదగ్గుఁడుగాక సుఖంబు గూరఁగాఁ
 దనువుగ శీతలుం డయి సదాగతి వెంటనె పోవు చుండె, న
 య్యినుఁడును బాలుఁ గాంచి మది ♦ నేమియెఱుంగనిబిడ్డఁ డంచు నీ
 తనివలనన్ మహాకృతులు ♦ తప్పక కాఁ గల వంచు నెంచుచున్. ౨౯౭
 కం. తనవేడిమి చూపకయుం, డెను నీతఁడు జనకుశక్తి ♦ నిజఘనశక్తిన్
 జని మింట వేనవేల్ యో, జనములు రవి డాసె నాఁడ ♦ స్వర్భానుండున్. ౨౯౮
 చం. దినకరుఁ బట్ట వచ్చి ఖరఁదీధితు డాయఁగ వచ్చుచున్న యీ
 వనచరబాలుఁ గాంచి భయఁపాటునఁ బాటి మహేంద్రుఁ జేరి పెం

- గనరునఁ బల్కె మున్ను దినఁకాంతమృగాంకుల మేము పట్టఁగా
వినియతిఁ జేసి యేమిటికిఁ జే తొకనిన్ నియమించి తీయెడన్. ౨౯౯
- కం. ఈనాఁడు పర్వకాలం, బే నేగ మఱిండు రాహుఁ జేతెంచెఁ జూచి
భానునిఁ బట్టఁగ నావుడు, దీనుని దా నూటడించిఁ జేతెప్పన లేచెన్. ౩౦౦
- ఉ. వాసవుఁ డిట్లు లేచి యతిఁభానుర కాంచనమాలఁ దాల్చి కై
లాసనగా గ్రసన్నిభముఁ లాలితభూషణభూషీతంబు ఘం
టాసముదాయఘోషీతముఁ నాలుగుకొమ్మలగౌరు నెక్కి వే
వే సనె రాహుమున్నుగ రవిస్థవగార్భకు లున్న చోటికిన్. ౩౦౧
- ఉ. రాహువు మున్ను మున్ను దినఁరాజు గ్రహింపఁగఁ బాతె నోమహా
బాహు! మహీధ్రకూట మనఁ జాలి రయంబున వచ్చునాతనిన్
సాహసిఁ జక్కఁగాంచి కపిఁసత్తముఁ డియ్యది మే లటంచుఁ దా
రాహువు వెంట నంటె గ్రహఁరాజును వీడి యతండు భీతిచేన్. ౩౦౨
- కం. గ్రక్కనఁ బరాజ్ఞులుం డై, దిక్కి వే యింద్ర యింద్రఁ జేతెంపరికపిచే
జిక్కక యుండఁగఁ గావవె, మక్కువ న న్ననుచు మాటిఁ మాటికి నటచెన్. ౩౦౩
- ఉ. అమ్మఖశేషుఁ డిట్లులు భయమ్మునఁ దా నభయంబువేడఁగా
నమ్మఘవుండు భీతిలకుఁ మర్భకుఁ ద్రుంచెద నటంచుఁ బల్కుచో
నిమ్మరుదాత్తజుండు విబుఁధేంద్రుకరీంద్రముఁ గాంచి నిండుమో
దమ్మునఁ బెద్దపం డనుచుఁ దానిని బట్టఁ జనెన్ రయంబునన్. ౩౦౪
- కం. అభ్రమువల్లభుఁ బట్టఁగ, నభ్రంబునఁ బాటుదెంచుఁ నంజననుతుపై
నభ్రపతి చేతికులిశ మ, దభ్రం బగుకినుక నేసెఁ దద్ధతిఁ గపియున్. ౩౦౫
- కం. అవనీధరశిఖరంబున, వివశుం డై పడియె బాధఁ విహ్వలుం డై భూ
ధవ! తత్పాతంబునఁ, బవనజనకు వామహనువుఁ భగ్నం బయ్యెన్. ౩౦౬

← వాయునిరోధంబున లోకంబులు బాధపడుట. →

- చం. హరిహాయుఁ డాత్మపుత్రునకుఁ నాపదగూర్చినఁ గోపగించి యా
హరిణహాయుండు లోకములఁ కన్నిటి కె గ్గొనరింపఁ బుత్రుతో
గిరిదరిలోని కేగి ప్రజఁ కీ డ్పడ దేహములందు నాత్మసం
చలనము మాని యుండె నటఁ శక్రుఁడు వర్షము నాఁగు కైవడిన్. ౩౦౭
- కం. వెడలవు విష్ణూత్రంబులు, వెడలదు నిశ్వాస మేమిఁ భేదిలి సందుల్
జడము లయి కట్టెలట్టులు, ముడుచుట చాచుట యసాధ్యఁముగఁ బ్రజ కయ్యెన్.
తే. శ్రుతులపతనంబుహోమంబుఁ సున్న యయ్యె, నిత్యకర్తంబులెల్లనుఁ నిలిచిపోయె
ధర్మకార్యంబులెల్లనుఁ దలఁగి పోయె, నాగ్రహంబున వాయువుఁ నిగ్రహింప. ౩౦౮
- తే. అవుడు గంధర్వు లనురులుఁ నమరులెల్లఁ జూడ నేగిరి మిక్కిలిఁ గోడుకొనుచు
నుబ్బుపొట్టలతోడ మహోదరములు, గలుగువారిలఁ బోలుచుఁ గదల లేక. ౩౦౯

కం.కంజభవు డాయఁగాఁ జని, ప్రాంజలులై నలువిధములఁ • బ్రజలను నీవే

రంజిల్లఁ జేసి. మాకుఁ బ్రభంజనునిం బ్రాణములకుఁ • బతిఁజేసితిగా. ౫౯౧

కం.అట్టిజగత్ప్రాణుఁడు నేఁ, డిట్టులు మము నంతిపురవుఁటింతులవలె ని

ట్టట్టు చరింపక యుండఁగఁ, బెట్టెం బెనుబాధ లెట్లుఁవేఁగుదు మభవా. ౫౯౨

చం.శరణము నీవె మాకు మముఁ • జంపఁ గడంగెను వాయు వీవ్యధా

భరముఁ దొలంచు మన్నజనఁవర్గముఁ జూచి యజండు కారణాం

తరమున మారుతుం డిటు లొనరౌడి, సింహికనూనుమాటచే

సురపతి వాయుపుత్రకునిఁసొమ్ములు పోవఁగ వజ్రధారచేన్ ౫౯౩

చం.అడిచినఁ గోప మూని కదలాడక గంధవహుండు నిల్చెఁ జం

డొడలను వాయువే తనువు • లుంచు నుఖస్థితి దాని లేమిచే

జడత వహించి కట్టియలఁసాటి యగుం గద, గాడ్పుఁ దేర్చి మీ

యడ లుడుగంగఁ జేయుదు జనావళులార! పదండు వచ్చెదన్. ౫౯౪

కం.పవమాను శాంతుఁ జేసెద, భువనంబులబాధఁ దీర్తుఁ • బొడఁడని వాణీ

ధవుఁడు సురగుహ్యకాహులు, దవిలినభక్తి భజించి • తనతో రాఁగన్. ౫౯౫

చం.చని దిననాథకాంచనకృశానుసమానతనుం దనూజునిన్

దనతోడఁ జేర్చి యుండెడు నదాగతిఁ జేరఁగఁ బోయి యాదరం

బున శిశువుం గనంగ నలుఁమోముల వేలుపురాకఁ గాంచి స్ప

ర్శనుఁడు కుమారు నెత్తుకొని • గ్రక్కన లేచి సుతార్తితప్తుఁడై. ౫౯౬

↔ బ్రహ్మాదులు హనుమంతునకు వరంబులిచ్చుట. ↔

సీ. చలితకుండలమాళిఁప్ర క్తపనీయభూషణుఁ డయి ముమ్మాఱు • సాఁగిమ్రొక్కఁ

బవను లేవఁగ నెత్తి • బాలుని దేహంబు, నిజకరాంబుజముల • నిమిరినంత

వాడినసస్యంబు • వారి సోకినభంగి, మరల జీవించుడు • మారుతుండు

తతమ్మ హర్షించి యథాపూర్వముగను శరీరంబులందుఁ జరించు చుండె

ఆ. వాయుబాధ విడిచి • ప్రజ లుల్లసిల్లిరి, వీతశీతవాతఁజాతబాధఁ

దోయజములతోడిఁతూఁడు లనంగను, ననిలహితమనస్కుఁ • డబ్జభవుఁడు. ౫౯౭

చం.హరిహయ! యీశ! యప్పతి! ధనాధిప! దండధరా! మరుత్సుతుం

డరుదగుభావికార్యము సమర్థతఁ దీర్పఁగలాఁడు, మీకు నె

ల్లర కిది చక్కఁగాఁ దెలియు • లావరి యానటు గాడ్పుపట్టికిన్

వరము లొసంగుఁడీ, ముదము • వర్ధిలుఁ గావుత వాయుమూర్తికిన్. ౫౯౮

చం.అనవుడు శక్రుఁ డంబుజమయం బగుమాలిక నిచ్చి యీమరు

త్తవయునకున్ మదీయపవిధారఁ గదా హను విట్లు నొచ్చె దా

నన హనుమత్సమాఖ్య భునఃనంబు లెఱుంగఁగ గాంచుఁ గాక యిం
కను శతకోటిపాతమునఁ • గాంచక యుండెడిఁ గాక మృత్యువున్. ౮౧౯

చం. అనవుడు భాస్కరుండు కరుణార్ద్రమునంబునఁ బల్కె నాదు తే.

జనను శతాంశ మిచ్చితిని • శూరవరుం డగుగాడ్చ పట్టికిన్

ననయుఁడు శాస్త్రముల్ చదువు • శక్తి రహించిననాఁడు వీని వా

గ్గిని ఘటియించు శాస్త్రమును • గీర్తి రహింపఁగ నేర్పఁ బూనెదన్. ౮౨౦

తే. శాస్త్రదర్శనమున వీనిఁనముఁడు లేక, యుండఁ జేసెద నన వరుఁడుండు పల్కె

నీశ్వరైనను మత్పాశఁనిహతి నైన, మృతిని గాంచఁడు పదిలక్షఁ లేండ్ల కైన. ౮౨౧

తే. కాలదండాదులను జావు • గాన కునికి

యెల్లపుడు వ్యాధి యనునది • యెఱుక కుంట

యుద్ధభూమి విషాదంబు • నొంద కుంట

వరములుగ నిత్తు నని దండఁధరుఁడు పలికె. ౮౨౨

చం. తనగదచేత మృత్యువశఁతం గనకుండఁగ యక్షనాయకుం

డనుపమ మైనయాత్మ మహిఁతాయుధసంతతి నీల్గమిం ద్రిలో

చనుఁడు వరంబు లీయ జలఁజప్రభవుండు చిరాయు విచ్చి యీ

యనఘుఁడు బ్రహ్మదండముల • కన్నిటి కౌత మవధ్యుఁ డంచనన్. ౮౨౩

తే. బాలసూర్యోపమాను సఁగ్భకునిఁ గాంచి, విశ్వేకర్త వచించె నీవిశ్వనుతుఁడు

మద్విన్దితశస్త్రాళి • మడియ కుండుఁ, గాత దీర్ఘాయు పగుచును • గ్రాలుఁ గాత.

చం. అనవుడు సంతసించి నలిఁనాసనుఁ డిట్లను గాడ్పుతోడ నీ

తనయుఁ డమిత్రభీప్రదుఁడు • తప్పక మిత్రముదానహుం డగున్

ఘనబలశాలి దుర్దయుఁడుఁ • గామచరుండును గామరూపి యె

దును నెదు రేది గల్గనియఁనుత్తమకీర్తియుఁ గామగుం డగున్. ౮౨౪

కం. రావణనిధనంబున సీతావిభునకు బాస టగుచుఁ • దా నద్భుతకా

ర్యావళి ఘటియించును జ,న్యావని నని బిడ్డ నిచ్చి • యరిగెద ననుచున్ ౮౨౬

ఆ. సురలతో విరించి • యగుగఁగఁ గరువలి, బిడ్డతోడ వచ్చి • ప్రేమమీఱ

నఖిలవార్తఁ దెలిపి • యంజనచే నిడి, యరిగె సంత నితఁడు • వరముబలిమి. ౮౨౭

➔ మునులు హనుమంతు శపించుట. ➔

చం. జలనిధియట్లు పొంగి మునిఁనత్తమకోటులయాశ్రమస్థుల్

దలరక చొచ్చి వల్కలవిఁతానముఁ జించుచు నగ్నిహోత్రముల్

మలపుచు స్రుగ్గుటంబులను • మాయఁగఁ దన్నుచు ఆరపు చేయుచున్

పలిముఖబాలుఁ డుండ మునిఁవద్యులు బ్రహ్మవరం బెఱుంగుటన్. ౮౨౮

ఉ. శాంతముఁ దాల్చియుం గపియొసంగెడికట్టము సైవలేక య

త్యంతముకోప మూనక వఁనాటుడ! యేవరశక్తిబల్లిచే

నింతలు సేసె దట్టిబలఁమెల్లను విస్తృతి నొందె దీవు, ని

న్నెంతయు నెవ్వరే బొగడి • రేనియు నప్పుడు దోచుఁ గావుతన్. ౫౨౯

కం. అని ఋషులు శపింపఁగ నీ, యనఘుఁడు తనశక్తి మఱచి • యది మొదలుగ నెం

దును గడుమృదుభావంబున, జనవర! చరియించు చుండె • సాధుచరితుఁ డై. ౫౩౦

సీ. పదపడి కపికులఁవర్గంబులకు వాలి, సుగ్రీవజనకుండు • శూరవరుఁడు

ఋక్షరజుండు దా • నేలిక యై యుండె, రవితేజుఁ డతఁడు చిరంబు గాఁగ

రాజ్యంబు నేలి స్వాఃరాష్ట్రంబుఁ జేరిన, సచివులు వాలిని • జనకపదము

నందు సుగ్రీవుని • నగ్రజుపదమున, నిలిపి రీహనుమయు • నిర్మలంబు

ఆ. చిద్రవర్జితంబు • స్నేహ మద్వైధంబు, బాల్య మాదిగాఁగ • భాస్కరాత్త

జాతుతోడఁ జలిపె • జానకీవల్లభ!, నింటె హనుమజననఁవీర్యములను. ౫౩౧

కం. మౌనుల శాపవశంబునఁ, దా నెఱుఁగక తనదుశక్తి • దరుచరపతి యా

భానుజుఁ బఱుమఁగ వెంటనె, తానును బరువెత్తు చుండె • ద్రాబయపోలెన్. ౫౩౨

కం. తెలియమి సుగ్రీవుండును, దలఁపింపఁడు దానఁ గాదె • దంతి గవసినన్

బలవంతము హరి పఱచెడి, చెలువున సతఁ డుండె యుద్ధఃసీమన్ వింటే. ౫౩౩

మత్తకోకిలము. స్థైర్యధైర్యపరాక్రమక్రమఃసాహసంబుల శౌర్యగాం

భీర్యబుద్ధులఁ జాతురీనయఁవీర్యయుక్తుల సూక్తి మా

ధుర్యకార్యధురీణతాజనఃతుష్టికారణచర్యలన్

సూర్యశిష్యున కీప్రభంజనఃసూతికిన్ సము లుందురే. ౫౩౪

కం. పుట్టుమల నుండి గ్రుంకుడు, గట్టుదనుక సూర్యతోడఁ • గడువడిఁ జనుచున్

బట్టుగ వ్యాకరణంబును, గట్టిగ వల్లించె నితఁడు • కంజదళాక్షా! ౫౩౫

తే. సూత్రములతోడ వృత్తియు • సూత్రములకు

నర్థము పదంబు మఱియు మఃహార్థ మనన్

శాస్త్రనిచయంబు ఛందస్సుఁ • జక్క నేర్చె

గీర్తితచరిత్రుఁ డీతండు • కేవలుం డె. ౫౩౬

తే. సకలవిద్యల దేవతాఃచార్యతోడ, నెనయఁ జాలెడియీతండు • జనవరేణ్య!

యభ్యసించెను దొమ్మిదిఁవ్యాకరణము, లగును బ్రహ్మగఁ దావకీనానుకంప. ౫౩౭

తే. జగములను ముంపఁ బూనినఁసాగరుండు

భువనములఁ గాల్పఁబూనినఁభువనభవుఁడు

ప్రళయవేశను రేగువైః సస్వతుండు

వాయుజుడు వానియెదుట నెవ్వఁడు నిలుచు?

౫౩౮

ఉ. పావనివోలె నీకు నని ధాసటగా విబుధాళిచేత ను

గ్రీవుఁడు మైందుఁడుఁ ద్వివిదః కీశుఁడు రంభుఁడు సైన్యనాథుఁడుఁ

దైవతనాథపౌత్రుఁడును ధారుఁడు జన్మముఁ గాంచి రుర్వి రా

మా వినిపించితిఁ సకల ధంజనసూనువిధంబు నావుడున్.

౫౩౯

కం. రాముఁడు సౌమిత్రియు శాఖామృగవరు లద్భుతంబు ధాంచిరి మఱి లో

పాముద్రాహృదయేశుఁడు, ప్రేమంబునఁ బలికె రామః పృథ్వీశ్వరుతోన్.

౫౪౦

→ అగస్త్యాదులు శ్రీరాముచే ననుజ్ఞగొని పోవుట. →

చం. వినిచితి నెల్లవృత్తములు ధిటివి నీ వఖిలంబు నింక మా

కనుమతి యిచ్చె దే చనఁగ ధార్తజనావనదక్ష! యన్న న

మ్మునిషరుఁ బల్కురాఘవుఁడు ధాదమునం గరము ల్కా గిడ్చి యో

యనఘ! భవద్విలోకనమహానుకృతం బిటు నేఁడు గల్గుటన్.

౫౪౧

చం. తనిసిరి నాదుదేవతలు ధాతలుఁ దండ్రియుఁ దుష్టి గూరి లో

మునివర! నాదుబాంధవులు ధాదముఁ గాంచిరి శాశ్వతంబుగా

వినుఁ డొకవిన్నవంబు మిము ధాదేడితి నేనియు నిందు రాఁగ నా

మనవి గ్రహించి మీరు దయఃపూరిత యిం దరుదేరఁగాఁ దగున్.

౫౪౨

చం. అడవుల నుండి క్రమ్మటితి ధాదలుఁ బౌరులు స్వీయకార్యముల్

తడఁబడ కుండఁ జేయఁగ యథావిధి నిల్పి సవం బొనర్పఁగాఁ

గడఁగెద, మీర లధ్వరముఁ కాలమునందు నజస్ర మియ్యెడఁ

గడుకొని నిల్వఁగా వలయుఁ ధార్తము లన్నియుఁ దీర్పఁగా దయన్.

౫౪౩

కం. ధుతకల్పషజాలుర మిము, హితమతి నే నాశ్రయించి ధాదేరఁ గృతుల్

పితరులయనుగ్రహమునకు, స్తుతగతి నేఁ బాత్ర మగుదుఁ ధాదన మానుల్.

కం. అందలు నగుఁ గాకని యగు, గం దశరథనందనుండు ధాత్రువిషయకచిం

తం దవిలి యుండి నూర్చుఁడు, మందకరుం డగుడుఁ బనిచి ధాదర్కటవరులన్.

ఆ. తాను సంధ్యవార్షి ధామి ప్రవర్తిల్లఁగ, నంతిపురమునందు ధాహయి నుండఁ

బట్ట మందినట్టిఁ ప్రథమరాత్రం బిట్టు, లేగఁ బౌరహర్షః పృథ్వియేనఁగ.

౫౪౪

నీ. ఆరాత్రి వేగుచో ధానతిమనోహరకంఠ, వందిజనంబులు ధానందరముగఁ

గౌసల్యసరదసా! ధాకరుణాధ్య! మే ల్కొమ్ము, నీవు నిద్రించిన ధానిఖిలజగము

నిద్రించు వీరాగ్రణీ! నీవు విక్రమంబున విష్ణుఁడవు రూపమునను నశ్వో

లను బోలెదవు బుద్ధి ధానెనయుదు సురగురుఁ, బరమేష్ఠికిని నీడు ధావత్తు వీవు

ఆ. తమను గాశ్యపికిని ♦ సముండవు తేజన, భాస్కరుండ వీవు ♦ పవను నుద్ది
 ఘనజవంబునందు ♦ గాంభీర్యగుణమున, సాగరంబుఁబోలఁ ♦ జాలు దీవు. ౫౪౭
 కం. స్థాణుండ నప్రకంప్యత, నేణాంకుడె సౌమ్యతను సవృక్షుఁడు నీకున్
 ఖోణీపాలుర మున్ను ప్రమాణంబుగ లేరు నీదుమాదిరి రాజుల్. ౫౪౮
 కం. అతిదుర్ధుడ వగుటను, క్షీతిజనహితకరణవృత్తి ♦ జెలఁగుట సతమున్
 క్షీతిపా! కీర్తియు లక్ష్మీయు, సతతము ని న్నాశ్రయించుఁ ♦ జన కెచ్చటికిన్. ౫౪౯
 కం. సిరియును ధర్మము నృపతీ! తిరముగ నీయంద కడుఁ బ్రతిష్ఠితము లటం
 చరుసంబున నిటు పల్కఁగఁ, గరము మధురసూక్తి సూతఁకాండము పొగడన్. ౫౫౦
 కం. ఘణిరాజశయ్య నారా, యణుచందంబుగను బాండుఁరాచ్ఛాదిత మా
 మణిమయ మగుశయ్యను ధారణితనయాధవుఁడు లేవఁ ♦ బ్రాంజలు లగుచున్
 ఉ. ప్రాకటశుభ్రపాత్రముల ♦ వారి నొసంగఁగ శుద్ధిమంతుఁడై
 శ్రీకరు హవ్యవాహుని నఁరీణగతిన్ యజియించి రాముఁడి
 ట్వాకుసుసేవితంబును శుభం బగుదేవగృహంబుఁ జొచ్చి శ్ర
 ధాకలితుండు దేవపితృధారిణినిర్జరపూజ లన్నిటిన్. ౫౫౧
 కం. ఓలి యథావిధిఁ దీరిచి, క్రాలుముదంబునను బాహ్యఁకక్ష్యకు రా మం
 త్ర్యాభులు పసిష్ఠముఖులున్, గీలులవలె వెన్నడింపఁ ♦ గీర్తింప జనుల్. ౫౫౩
 కం. నానాభూషణులు సమాసీనుండగురామవిభునిఁచెంతల నుండన్
 మానుగఁ ద్రయి నాఁగ సుఖి, త్రానందనయుగముకైకతనయుఁడు తనరన్. ౫౫౪
 కం. సేవకులు పెక్కు రానం, దావిష్టులు మ్రొక్కి పార్శ్వమందు సముచితం
 బౌవివిధాసనతతిపై, వావిరిఁ గూర్చుండ ముఖ్యవానరవగ్యుల్. ౫౫౫
 కం. ఖరకరసుతముఖు లిరువది, గురు సచివచతుష్కయుతుఁడు ♦ గురుమతి దశకం
 ధరసోదరుఁడును గొల్వఁగ, ధరణీశుఁడు గుహ్యకవృతఁధనదునిఁబోలెన్. ౫౫౬
 తరలము. నిగమవృద్ధులు సత్కులీనులు ♦ నీరజాక్షుని హస్తముల్
 మొగిచి మ్రొక్కి నిజోచితాసనముల్ గ్రహించి భజింపఁగన్
 జిగి దొలంకఁగ మాసివయ్యలు ♦ నిర్జరుల్ గొలువన్ దివిన్
 నగవిరోధిని మించుతీవిఁ దనరెచ్చ రాముఁడు గొల్వఁబోన్. ౫౫౭
 కం. కౌసల్యాతనయుం డిటు, భాసిలఁ బేరోలగమునఁ ♦ బౌరాణికు ల
 త్యాసక్తిఁ బురాణకథా, వ్యాసంగము జరపి రర్హు ♦ మగుమార్గమునన్. ౫౫౮
 ✽→ శ్రీరాముఁడు జనకాదిరాజుల వారివారిపురంబుల కనుచుట. ✽→
 చం. దినము దినంబు నిట్లు జగతీపరిపాలన మర్హపద్ధతిన్
 జనపదరాష్ట్రదేశజనసమృతిగా నొనరించు చొక్కనాఁ

డనఘుని మైథిలుం గని కృతాంజలి యై జననాథ! నీ నె మా

కనయము నిక్కు, పంక్తి నదనానురు నీనుహిమక జయించితిన్.

౮౫౯

ఉ. నీకృప రక్షణీయులము ♦ నిర్మలశీల! విదేహభూమిపే

త్వోకులబాంధవంబు భృశసమ్మద హేతుపుక్తిరీదంబు మీ

రీకడ కేగుదెంచి చనియెం బలునాళ్లు జనావనాక్రియా

స్తోకరతాత్తు లీరు పురి ♦ జూడఁగఁ బోయెద రేని ప్రేముడిన్.

౮౬౦

కం. ఈరత్నంబులఁ గొనిచనుఁ, డీరలు భరతుండు వెంట ♦ నేతెంచెడు నా

శ్రీరామునివాక్కుల విని, గారామున జనకుఁ డనియె ♦ గాకుత్స్థవరా!

౮౬౧

కం. నీదర్శనమున రాజా! నీదువిధేయతకు మనము ♦ నెఱిమోదించెన్

నాదుహితల కీరత్నము, లాదృతి నొసఁగితి నటంచు ♦ నరిగెం బురికిన్.

౮౬౨

తే. అవలఁ గేకయుతో రాముఁ ♦ డనఘశీల!

భరతుఁడును లక్ష్మణుండు మా ♦ సిరియు రాజ్య

మెల్ల మీయది మీ రె మా ♦ కెపుడు దిక్క

వైన మీ రిందుఁ బెక్కునా ♦ శ్లయ్యె వచ్చి.

౮౬౩

ఉ. అచ్చట వృద్ధు తండ్రి మది ♦ నారట మొందెడు మీరు లేమి, మీ

రిచ్చ చెలంగ నేడ చన ♦ నెంచెద రేనియు లక్ష్మణుండు తో

వచ్చు మహార్హత్వధనవర్గముఁ గొంచు నటంచు మ్రొక్కనీ

కెచ్చును నిచ్చ రత్నము లఁహీనగుణా! యని మ్రొక్కఁ గ్రమ్మటన్.

౮౬౪

కం. వృత్తవధానంతరమున, జైత్రుఁడు వాసవుఁ డుపేంద్రసహితునివలె సా

మిత్రసహాయుఁడు గేకయ,ధాత్రీపతి చనియెఁ బదప ♦ దశరథనుతుఁడున్.

౮౬౫

→ { రావణయుద్ధమునఁ దనకుఁ దోడ్పడమూఁగినరాజుల } →
శ్రీరాముఁడు సత్కరించి పంపుట.

చం. తనదునుహృజ్జనాగ్రణిఁ బ్రతర్దనుఁ గాశిపతిఁ దయారతిఁ

జనవునఁ గొఁగిటం బొదివి ♦ త్సావర! ప్రీతియు నిండు నయ్యమున్

గనఁబడఁగా మహోద్యమము ♦ కైకతనూభవుతోడఁ జేసి తే

మని నిను మెచ్చవాడ నుగుణాభరణా! పురి కేగి వచ్చె దే.

౮౬౬

కం. తోరణయాత మై సుప్రా, కారావృత మగుచు మిగులఁ ♦ గమ్రం బగుచున్

శూర! భవత్పరిపాలిత, వారాణసి వఱలు చుండుఁ ♦ బరమగుణాధ్య.

౮౬౭

కం. అని సింహాసనమును రఘు, తనయుఁడు డిగి డాయ వచ్చి ♦ ధరణిపువ్వుం

బునఁ గ్రుచ్చి గౌరవోక్తుల, నమమతి యిడ నాతఁ డరిగె ♦ నావల విభుఁడున్.

౮౬౮

శే. మూఁడువందలనృచస్త్రములను జూచి, మందహాసంబు మోమునఁ జ నందగింప

స్వీయ తేజంబునను సురఁక్షితుల్గు మీర, లతులసంప్రీతి నుంచితిఁ జ రనఘులార!

చం. నిరతము ధర్మనిఘులరుఁ జ నిత్యము సత్యమునున్కిపట్టులున్

వరబలశాలులుం ద్వననుభావము తేజముచేతఁ; బంక్తికం

ధరుఁ డఘశీలి దుష్టమతిఁ జ నండధరుం గన నేగె బాంధవో

త్కరములతోడఁ, దత్త్రియనుఁ జ గారణమాత్రమ నేను జూడుఁడి.

౫౨౦

కల. జనకావనీశునందిని, వనముల హృత యైనవార్తఁ జ భరతుఁడు విని మి

మ్మనఘాత్తులార! పిలిపిం, చిన వచ్చితి రెల్ల రీరుఁ జ స్నేహము పేర్చిన్.

౫౨౧

కం. ఎత్తిచనన్ రావణుపై, నెత్తికొనిన మీకు నిచటఁ జ నేగెను బలునా

ళ్లు త్తమమతులారా! మీ, రిత్తఱిఁ బురి కేగు టొప్పుఁ జ నిష్టం బేనిన్.

౫౨౨

కం. అనవుడు నృపాలు రందఱు, జనకసుతాప్రాణనాథుఁడౌ ద్వాదూక్తులకున్

మనమున నలరి వచించిరి, వినయము నీసహజగుణముఁ జ విశ్వస్తుత్యా!

౫౨౩

→ రాజులు శ్రీరాముఁ గొండాడి సెలవు గొని పోవుట. ←

సీ. మాయదృష్టంబునఁ జ మహిపతీ! నుఖముగా, వనములయం దుండిఁ జ వచ్చి తయ్య

మాయదృష్టంబునఁ జ మహిమ పెంపారఁగఁ, బట్ట మందితి వీవుఁ జ భద్రచరిత!

మాయదృష్టంబునఁ జ మార్తుర నెల్లర, రణసీమఁ ద్రుంచితిఁ జ రామచంద్ర!

మాయదృష్టంబునఁ జ మరల భూమిసుత, గ్రహియింపఁ గంటివిఁ జ కాసలేము?

ఆ. శాత్రువులను జంపిఁ జ యశాలి నగునిన్నుఁ, గన్నులారఁ గనఁగఁ జ గలిగెఁ బుణ్య

మిదియె మాయభీష్టఁ జ మిదియె మాప్రీతియు, రమ్యసుగుణసాంద్రఁ జ రామచంద్ర!

ఉ. ఎంతప్రశంసకేన్ దళరఁ, ధేశ్వరనందన! నీవ యర్హుఁ డి

ట్లింతగ మమ్ము మెచ్చి వచియించెద వే మన? నిట్టిచర్య నీ

కెంతయు యోగ్య, మీకరణిఁ నేని వచింపఁగ మేము నేర, మో

చింతితసత్ఫలప్రద విశిష్టచరిత్రక! పోయి వత్తుమే?

౫౨౪

కం. ఒక్కటి మాకోరిక మే, మెక్కరణిని నిన్ను నిరతఁ జ మెద నుంచెదమో

యెక్కరణిని నీవును మము, నక్కఱ మది నిలుపవయ్యఁ జ యవనిసు తేశా!

౫౨౫

కం. అన నట్టుల కానిం డని, జనవరుఁడు వచింప వారుఁ జ సమ్మదమున నా

తనీచే సత్కృతు లగుచుం, జని రాత్నపురంబులకునుఁ జ సైన్యంబులతోన్.

౫౨౬

→ సకలరాజులు వారివారిరాజ్యంబులకుఁ బోవుట. ←

కం. భరతునియానతిచొప్పున, ధరణీశులు దెచ్చి యున్నఁ ధ్వజనీచయముల్

కరితురగము లతోహిణు, లనుదారఁగ నడచెఁ బుడమిఁ జ యాకంపింపన్.

౫౨౭

సీ. అప్పుడు దర్పబలాన్వీతుల్ భూపతుల్, పలికి రొండాదులతో • భరతుఁ డకట
రణమునకై మమ్ము • రప్పించు టది యెల్లవృద్ధమై పోయె దశాస్యుపోరుఁ
గనమైతి మనురుల • త్నావరు లే శీఘ్రమునఁ జంపి నైచి రేమనఁగ వచ్చు
రామసౌమిత్రుల • ప్రాపునఁ జింత లే, కంబుధి దాఁటి ప్రత్యర్థివితతిఁ

తే. దునుమఁజాలమె యని కొంద • అనుకొనంగఁ

గొంద అవనీశుచరిత లానందయుక్తిఁ

బలికికొంచును ధనధాన్యపటలపూర్ణ

రాష్ట్రముల కేగి రామహర్షంబుపొంటె

౫౭౯

ఉ. స్యందనవాజివారణమహర్ష మణీచయయాససంతతుల్

చందనలేపనంబులును • స్వర్ణవిభూషణమాక్తికంబులున్

నుందరు లైనదాసులును • జొక్కపుఁగంబళము ల్ప్రవాళముల్

వందలుగా సభక్తిక ముపాయనరాజుల నిచ్చి రందఱున్.

౫౮౦

తే. భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్ను • లరుసమునను

వానిఁ గైకొని పురిఁ జేర • వచ్చి రామ

విభున కిచ్చిరి వేర్వేఱ • విశదపఱిచి

రాముఁ డవియెల్ల గ్రహియించి • రాగమునను.

౫౮౧

→ శ్రీరాముఁడు సుగ్రీవాంగదహనుమదాదుల బహూకరించుట. ←

చం. ఒసఁగెను భాస్కరాత్మజున • కుత్తమ మన్యము భూషణాలి రా

క్షునపతి కిచ్చె వెండియును • జారువిభూషణముల్ వనాటరా

క్షునతతికియ నందఱును • సంతసమార శిరఃకరంబులం

దసదృశభక్తిఁ దాల్చి వసుధాధిపుఁడుం బరిహృష్టచిత్తుఁ డై.

౫౮౨

కం. అంగదహనుమంతుల నుత్సంగంబునఁ జేర్చి సూర్యతనయునితో నీ

యంగదుఁడు నీనుతుం డఁట, సంగతియు మంత్రి పవనజాతుఁడు నీకున్.

౫౮౩

ఉ. మేలగుయోజన లైలిపి • మేలు దలంచుచు నుండ్రు, నాకు స

చ్చీలురు వీర లిర్వురు విశేషముపూజ్యత త్వన్నిమిత్త మై

పోలఁగఁ గాంచ నర్హు, లని • భూషణముల్ తనమేనివెల్ల భూ

పాలుఁడు వారికిం దొడిగె • వానరులెల్లరు మేలు మే లనన్.

౫౮౪

సీ. పదపడి నలనీలపనసకేసరిగంధ, మాదనకుముదుల • మైందు ద్వీవిదు

జాంబవంతుని నిండ్రజాను దరీముఖు, దధిముఖు సన్నాదతరుచకేంద్రు

వినతు సుషేణ భూముని, దధిముఖునిఁ బ్రజంఘు గవాక్షుని • సారబలుని

వినుతవీర్యుల మహావిక్రచుశీలురఁ, బతికార్యసాధనరతులఁ గీశ

తే. యూధపులఁ గాంచి తియ్యనిఁ నూక్తు లొప్ప

నాకు నెయ్యరు మీరెల్ల † నాదుతనువు

సోదరులయట్టివారలు † శూరులార!

యేమి ప్రతికృతి సేయ నే † నేమి నేర్తు?

౪౪౫

ఉ. అంత మెఱుంగరానివ్యసఁ నాబ్ధిని మున్గి తపించు సన్ను వి

క్రాంతి సముద్ధరించితిరి † కాఁగల దెయ్యది దానిసాటి? మీ

యంతలు నెయ్య రైనతసఁ నాత్తజభాగ్యమె భాగ్య మార! స

త్సాంతముచేత నాయెడడిఁ న్నల్పము మీరు పరిగ్రహింపరే.

౪౪౬

చం. అనుచు యథార్హరీతి మణు † లాభరణంబు లొసంగి కాఁగిటం

జనవరుఁ డందఱం బొదివి † సమ్మదవారిధిఁ దేల్చె నీగతిన్

దనివి సనంగఁ దేనియలు † ద్రావుచు మాంసఫలాళి మెక్కఁగ

న్జనియెను సాగ్రమాసము ఊఁగం బన; రాక్షసకీశపాళితోన్

౪౪౭

కం. అవనీవిభుఁడు వినోదం, బవురీతని గడపు చుండ † నట్టులె చనె రెం

డవశిశిరమాస మీగతి, నవిరళసుఖపరత హార † లలరుచు నుండన్.¹

౪౪౮

→ శ్రీరాముఁడు సుగ్రీవాదులం గిష్కింధ కనుచుట. ←

సీ. సుగ్రీవుతోడ దశగ్రీవపరిపంథి, యనియెఁ గీశేంద్ర! సుఁ రాసురులకుఁ

జేరంగరానికిఁ గిష్కింధకుఁ జను మీవు, సపరివారుండ వై † జాగులేక

మంత్రియుక్తుండ వై † మహిఁ జక్కఁ బాలింపు, శాస్త్రవచయముల † సంహరింపు

మీయంగదుని నితాంఁ తాయతప్రీతితోఁ, జూడుమీ పవమానఁ నూనునట్ల

ఆ. మహితబలునినలుని † మామ సుషేణుని, మైందు ద్వివిదు గంధఁ మాదనునిని

దారుఁ గుముదు నీలు † వీరుని శతవలి, గజ గవాక్షు శరభు † గవయు ఋషభు.

కం. ఈకమలాసనతనయునిఁ, బ్రాకట మగుప్రేమతోడఁ † బాలింపవయా

నాకై ప్రాణము లిచ్చిరి, యీకీశులఋణ మదెట్టు † లేఁ దీర్పఁ గలన్.

౪౪౯

→ శ్రీరాముఁడు విభీషణు లంక కనుచుట. ←

ఉ. వీరల కెప్పు డేనియును † విప్రియమున్ ఘటియింపఁ బోకు మం

చారఁగఁ బల్కి రాక్షసకుఁ లాధిపతిం గని యవ్వీభీషణున్

ధీరచరిత్ర! విత్తపతిఁ దివ్యపురంబును లంక నేలుమీ

సారసుధర్తమార్గమునఁ † జారుగుణా యవినీతిఁ బాయుచున్.

౪౫౦

ఆ. ధర్మరీతి విడక † ధరణీతలేంద్రుండు, బుద్ధిమంతుఁ డగుచుఁ † బుడమి నేల

నవనిఁ బ్రాభవంబు † నఖిలసంపదలును, నిత్య మతనియొద్ద † నిలిచి యుండు. ౪౫౧

¹ చైత్రమునఁ బట్టాభిషేకము. కావున ఫాల్గుణమువఱకు నుండుటచేఁ గవు లొక సంవత్సర మయోధ్య

యం దుండిరని యేర్పడుచున్నది.

కం.నన్నును సుగ్రీవుని నీ, వెన్నండును మఱవ కుండుఁ మీ నెమ్మదిఁ బొ

మ్మన్నను గపిరాక్షసతతు, లన్నన్నా మే లటంచు • సధివుం బొగడెన్. ౮౯౩

కం.నీమతి విధియందుంబలె, నేమంబున వెలసియుండు • నిర్వక్తం బై

నీమాధుర్యము నీయతు,లామితవీర్యంబు శక్యఁమా పొగడంగన్. ౮౯౪

→ శ్రీరాముఁడు హనుమంతునకు వరంబు లిచ్చుట. ←

చం.అనునెడ వాయునూతి వినఁయంబున నిట్లను రామచంద్ర! నా

మన మెదివేళ నీయెడల • మాననినెయ్యముఁ బూనుఁ గాక, నా

కనయము నీదుభక్తి చెలుఁవారెడుఁ గాక, మనం బిఁ కెందునున్

జనకయ యుండుఁ గాక మహిఁజాభవ! నన్ను నీనుగ్రహింపుమీ. ౮౯౫

కం.నీదివ్యభరిత్రం బీ, మేదిని నెందాఁక నిలుచు • మిహిరకు లేంద్రా!

నాదేహంబునఁ బ్రాణము, లాదరమున నిలువ నీన్తు • యందాఁకఁ బతీ! ౮౯౬

కం.అచ్చరలు నీచరిత్రము, సచ్చరితా వినుచువారు • సత మది వినుటన్

హెచ్చగునుత్కంఠను నే,వ్రచ్చెద ననిలుండు మేఘఁపటలంబు ననన్. ౮౯౭

చం.అనవుడు రామభద్రుఁడు వఁరాసనమున్ విడి లేచి యాంజనే

యునిఁ దనకొఁగిటం బొదివి • యుత్తమరక్తి వచించె నీమనం

బునఁ గలయట్లు కాఁగలదు • మోదము దాల్పుము నాచరిత్ర భూ

మిని గలదాఁకఁ గీర్తియును • మేనను బ్రాణము నీకు నుండెడిన్.¹ ౮౯౮

కం.లోకంబు లుండుదాఁకను, నాకీర్తియు నిలిచియుండు • నాప్రాణములన్

నీ కొక్కొకయుపకృతికే, యోకేసరితనయ! యీయఁనో పనివడినన్. ౮౯౯

కం.ఉపకృతి చేసినవానికి, నుపకారముఁ జేయఁ దలఁచు • చుండుట తానా

యుపకారి యాపదం గనఁ, గపివర! ధ్యానించుచుంట • గాదే యరయన్. ౯౦౦

కం.అని చంద్రాభము హారం, బనుపమవైదూర్యతరళ • మాత్రగ్రీవం

బున నుండి తీసి కంఠం,బున వయిచెన్ గంధవహునిఁపుత్రున కర్థిన్. ౯౦౧

కం.ప్రా లేయకిరణబింబము, హాళిని ధరియించుకనకఁమహిధర మనఁగా

మాలాదీపితతనుఁ డై,వాలాయము పవనసుతుఁడు • ప్రభ రాణించెన్. ౯౦౨

కం.రామునివాక్కులఁ గీశ,స్తోమము విని లేచిలేచి • తోరపుభక్తిన్

రామునిపదకంజములకు, వేమఱు నతులన్ ఘటించి • వెడలెను బోవన్. ౯౦౩

ఉ. భానుజుఁడున్ విభీషణుఁడు • బౌర్ణివవర్యుఁడు తమ్ముఁ గొఁగిటన్

మాననిరక్తిఁ జేర్చి బహుఁమానపురస్సరసాంత్యవాక్కు లెం

తే నయమారఁ బల్కుఁ గనుఁనీళ్లను గార్చుచు మూఘు లై ధరా

జానిని బాసిపోవుటకు • సమృతి లేక తపించు చుండఁగన్. ౯౦౪

¹ఇది శ్రీరాముల యమానుషత్వమును చెలుపును.

తే. అశ్రుపూర్ణాక్షు లగుచు వృక్షౌటవరులు
బొమ్మలట్లయి స్తుతి లేక పోయి రెట్టా
దేహి దేహంబు బాసిన తెరువు దోవ
ముదము లే కాత్తలం దాత్త సదనములకు.

౯౦౫

→ కుజేరు నొద్ద నుండి పుష్పకము శ్రీరాముఁ గొల్వ వచ్చుట. ←

సీ. అందఱ నీగతి పనిపి శ్రీరాముండు, హాయి నుండఁగ నపరాహ్ణమునను
గగనంబు నుండి వాక్యం బొందు వీ తెంచె, నావంకఁ గనుము భూనాథచంద్ర!
నేను బుష్పకమను¹ నీకడ కనిచెఁ గు, బేరుండు మరల సంప్రీతుఁ డగుచు
నీయాజ్ఞ గొని పోవ నాయక్షనాథుండు, నాతోడ నిట్లనె నయము దొలఁక
ఆ. రామచంద్రవిభుఁడు రావణు వధియించి, యొడిచె నిన్ను! బంధుయుక్తుఁ డగుచుఁ
గలన రావణుండు పొలియుట నాకును, బూర్ణహర్ష కరమపుష్పకంబ! ౯౦౬
కం. రామునిదానపు నీ వట, కే మరలం జనుము ముదల నిడితిని జగమం
దామహనీయుఁడు నీపై, నామోదముతోడఁ దిరుగ నర్హమ టన్నన్. ౯౦౭

ఉ. వచ్చితి నిందు రాఘవ! ప్రభావమునం గనరాక యేర్పిక
నిచ్చఁ జరించుచుండు నవనీతనయేళ త్వదాజ్ఞ చేత నీ
యిచ్చకు వచ్చునట్లన మహిపతియట్లగు నేని నీకు నే
నిచ్చెద స్వాగతంబు కొనుమీ యనుచు నుమధూపలాజలన్. ౯౦౮

ఆ. పూజచేసి యనియెఁ బుష్పకంబా! నిన్ను, గెలన మున్న వేళఁ దలఁచువాడ
నపుడు రమ్మ యంత కరుసంబుతో నీవు, తిరుగు మడ్డులేక సురపథమున. ౯౦౯

→ భరతుఁడు శ్రీరామునకుఁ బ్రజలసుఖస్థితిఁ దెలుపుట. ←

చం. అనవుడు నట్ల కాక యని యయ్యది యేగినయంతఁ గైకయీ
తనయుఁడు లేచి కేల్పొగిచి దాశరథీ! నల యొక్కఁ డంతలోఁ
గనుఁగొన నీవు దేవుఁడవుగాఁ గనిపించెదు, వీతరోగు లై
మనుగడ గూరి రెల్లరు నమానుషసత్త్వము లారఁ బల్కెడిన్ ౯౧౦

ఆ. పూర్ణవార్ధకమున జీర్ణ మయ్యును మేను, మరణభయము లేదు మానవతులు
నెగులు దిగులు లేక నీల్లాడు చున్నారు, ప్రజలు బలిసి యున్నవార లెందు.

ఉ. మానవకోటు లెందు నసమానముదంబునఁ గ్రాలుచుండెడున్
పానలు కారునం దొనరె వాయువు లెల్లడ వీచె హాయిగా
నీనృపుడే స్థిరంబుగ మహిపతి యై యలరారుఁ గాక యం
చీ నెఱి నెల్లవారు వచియించెద రన్న ముదంబుఁ గాంచుచున్ ౯౧౧

¹ పుష్పకము నిర్జీవమైన యాకాశయానము. ఇవి దానిని నడపువాఁడు చేప్పేడుమాటలు.

→ శ్రీరాముఁ డశోకవనంబున సీతాదేవితోఁ గ్రీడించుట. ←

- సీ. చందనాగరుచూతఁమందారపున్నాగ, పసనకా లేయకఁ పారిజాత
చంపకి దాడిమఁ జంబూప్రియంగునీ, పార్జునసప్తపఁర్ణాతిముక్త
తుంగకకదళిమఁ భూకనాగకదంబ, భూజముల్ సర్వదాఁపుష్పగుచ్ఛ
ఫలసమానతము లఁబ్బంగిని దివ్యముల్, శిల్పికల్పితములు ఁ చెన్నుమీఱ
తే. మత్తహిందోళఝంకారఁమానితంబు, భృంగరాజవనప్రియఁహృద్యవివిధ
వర్ణపక్షిమనోజ్ఞంబు ఁ స్వర్ణహేతి, మేచకాంజననిభనగఁమేదురంబు. ౯౧౩
- ఆ. సురభిపుష్పములును ఁ సురుచిరమాల్యముల్, నిగ్గుదేటు పెక్కుఁడిగ్గియలును
మంజులంబు లైనఁమాణిక్యసోపాన, కోటి స్ఫటికకలితఁకుట్టిమములు. ౯౧౪
- కం. పుల్లోత్పలపద్మంబులు, సల్లలితరథాంగమిథునఁసంచయములు ను
త్ఫుల్లప్రసూనవత్తరు, లుల్లాసము గొలుపఁ దీర ఁ మొప్పారంగన్. ౯౧౫
- కం. సారసదాత్యూహశుకీ, వారములు మరాళములు రఁవంబులు నింపక
జారుతరం బగుచును న, య్యారామము మీఱె హృదయఁహరమై తీవిన్. ౯౧౬
- సీ. బహుళరూపంబు లాఁప్రాకారములును వి, శాలంబు లానునుఁజాఁపతాలు
వైడూర్యమణినన్నిభములు పచ్చికపట్లు, కన్దుముల్ పుష్పితఁకాన్ధనములు
వినువీడిఁ జక్కలఁవిధమున తాలపై, రాలినపూవులు ఁ రమణ మీఱ
నందనంబో బ్రహ్మఁమందిరంబో వైత్ర, రథమొ నా మిక్కిలిఁరమ్య మగుచు
ఆ. మిసిమి మెఱయుపట్లు ఁ కుసుమాసనంబులు, పూవుఁబొదరుటిండ్లుఁపాలువుఁగనినఁ
తనయశోకవనము ఁ దశరథతనయుండు, చొచ్చి మెచ్చుగొలుపు ఁ శుభతలమున.
కం. జనకుసుతాహస్తంబును, దనకేల గ్రహించి వజ్ర ఁ తనసతివలెఁ బా
వననుధుమైరేయముఁ, దనివారఁగఁ ద్రావఁ జేసెఁ దత్ప్రియురాలిన్. ౯౧౭
- కం. తేరఁ బనివాండ్రు ఫలములఁ, జారునుమృష్టామిషంబుఁ జవిగొనఁ బిదపక
ధారిణిధవుసంప్రీతికి, నారఁగ నృత్యంబు గీత ఁ మట వర్తిలెన్. ౯౧౮
- కం. రామలు మనోభిరామలు, రాముని రంజింపఁజేయ ఁ రమణుల కెల్లక
శ్రీమహితుం డాభరణ, స్తోమాంచితుఁ డారఁ గూర్చెఁ దోరపుఁదృప్తిన్. ౯౧౯
- కం. సీతాసహిసుఁడు కౌస, ల్యాతనయుఁ డరుంధతీసఁహాసీనుం డై
భాతిం దనరువసిష్ఠుని, రీతిం జెన్నారె నిట్లు ఁ శ్రీరాముండున్. ౯౨౦
- ఆ. సురతనూజఁబోలు ఁ ధరణీకుమారితో, నమరునట్లు నుఖము ఁ లహరహంబు
ననుభవింప నిరతఁమతిభోగదం బైన, శిశిరకాలమెల్లఁ జెల్లె మెల్ల.¹ ౯౨౧
- ఆ. వివిధభోగములను ఁ వేడుక మీఱఁగ ననుభవించు చుండ ఁ నమృహాను
భావులకును గడచెఁ బదివేలవర్షముల్,² శిశిరకాల మిట్లు ఁ చెల్లుటయును. ౯౨౨

¹పట్టాభిషేకానంతర మొకయేడు వాసరాదుల నాదరించుటలో సరిపోయెగాని సీతతోఁ గ్రీడింప ననువుపడదయ్యె. పట్టాభిషేకానంతరము రెండవసంవత్సర మిట్లు గడచెను. ² వర్షములు దినపర్యాయములని కొందఱు వివాహము మొదలెంచిన నించుమించు సరిపోవును.

ఆ. దినము పూర్వభాగమున ధర్మకార్యముల్, ధర్మవిదుడు నడపి ధర్మవిధిని
దక్కుసగముదినము ధర్మముతో నంతిపురమునందు జేరి ప్రాద్దు వుచ్చు.

కం. ఉర్వీతనయామణియును, బౌరావ్యస్తాక కార్యములు సుపరావర్చనలున్
సర్వంబు దీర్చియత్తల, గుర్వగఁ బూజించి తనదు కూటంబునకున్ ౯౨౫

కం. చిత్రాభరణాంబర యై, వృత్తహరుం జేరవచ్చు నింద్రాణిపలెన్
గోత్రాసుత వచ్చిన వై, చిత్రం గని మెచ్చె భూపశేఖరుఁ డెలమిన్. ౯౨౬

→ సీతాదేవి ఋష్యాశ్రమంబులకుఁ బోవఁ గోరుట. ←

కం. నుతగతిఁ గల్యాణసమ, నివృతపత్నిం గాంచి మానినీ నీయెడలన్
సుతలాభచిహ్న¹ దోచెడి, నతివా! నీకోర్కీ దెలుపు ధుటియింతున్. ౯౨౭

చం. అన సితచంద్రికావికసి, తాననపద్మ తపోవనంబులం
గనుఁగొన వల్లభా! మదిని గల్గెను గోరిక గాంగతీరమం
దొనరినయాశ్రమస్థలం సున్నతపస్వలఁ జూచి పూజలం
దనిపెన నొక్కరేయి యయినన్ మన సయ్యెడి నందు నిల్వఁగన్. ౯౨౮

కం. నావుడు నీరజసయనా!, నీవలచినయట్ల తేవ నే బంతు మదిన్
నీ వనుమానము విడు మని, తా వచ్చెన్ నడిమికక్ష్యఁ దనమంత్రులతోన్. ౯౨౯

→ శ్రీరాముడు భద్రుని లోకవార్త లడుగుట. ←

సీ. ఇటు లుసవిష్టులై హితులు విచక్షణుల్, భజియింపఁ బెక్కురూపములు గలుగు
హాస్యకారులు విజయకుటకాశ్యపమధు, మత్తకాళియులు సుమాగధుండు
భద్రుండు మఱి దంతవక్తసురాజులు, పింగళుల్ తమనేర్పు పెంపు మెఱసి
పరిహాసవార్తలు పలుకుచు శ్రీరాము, నలరించు చుండఁ గథాంతమందు
తే. భద్రుఁ డనువానిఁ గని రామభద్రుఁ డనియె, వార్త లేమిర పల్లెలఁ బట్టనముల
భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నధరణిసుతలఁ, గైకయిని గూర్చి యే మంద్రు లోకులెల్ల.

చం. జనులకు మేలు గూరఁగఁ బ్రజాపరిపాలన సేయురాజు దా
వినఁదగుఁ దన్నుఁగూర్చి తనవీటను రాష్ట్రమునందు లోకు లే
మనుకొనువారొ సర్వవిషయంబుల రా జటుసేయఁ డేనియున్
వనములఁ బల్లెలం బురమునన్ జననిందితుఁ డొ నిజంబుగన్. ౯౩౦

చం. అనవుడు భద్రుఁ డిట్లనియెఁ బ్రాంజలి యై ధరణీశ! పట్టనం
బున మఱి పల్లెలందు జనముల్ భవదద్భుతవార్తలే సదా
యనుకొనువారు మేలుగ దశాననుఁ జంపుట తజ్జయంబు వా
కొనియెడివార లెల్లయెడఁ గూరిమితోడ ననన్ సరేంద్రుడున్. ౯౩౧

చం. కలది కలట్టు చెప్పుము జగజ్జన మే మని మేలు పల్కెడున్
బలికెడి నేమికిడులను ధివార్తల నన్నిటిఁ జెప్పు, మన్నియుం
దెలిసినఁ గాదె కీడులను ధివార్తల శుభంబులు గూర్చినచ్చు, లోఁ
గలఁగకు పాప మే మనెడి ధివార్తలము ల్విస వాంఛ చేసెదన్.

౯౩౩

→ భద్రుడు శ్రీరామునకు సీతావిషయకాపవాదంబుఁ దెలుపుట. →

సీ. ధృతి గూఁరఁ బలికినఁ పతికి వాఁ డిట్లనుఁ, దోటల బాటలఁ ధివార్తలందు
నంగళ్ల శాలల ధివార్తలతలంబుల, రామభద్రుం డరఁరే! మహాత్ముఁ
డమరదానవనిర్జఁరాళి కసాధ్య మా, నేతువుఁ గట్టించె ధివార్తలను
సేనలతోడ నిర్జించెను రావణు, వాసరులను వశ ధివార్తలఁ జేసె
ఆ. ఋక్షశతుల నేలె ధివార్తలసొంటుల, కేలి కయ్యె నైన ధివార్తలకాని
దనుజుఁ డపహరింపఁ ధివార్తలభార్య నయ్యది, మఱచినాఁడు మరల ధివార్తలనాఁడు.
మ. బలవంతంబుగఁ జేర్చి స్వాంకమున దేవదేవ్వి కొం చేగె, నా
ఖలుఁడే లంక నశోకవాటి నునిచెం ధివార్తలచే స్వప్రీతి, న
చైలునం గ్రమ్మఱఁ దెచ్చి యింట నునిచెన్ ధివార్తలగర్వింపఁ డా
పాలఁతిం గూడి నృపుండు మోహమున సంభోగింప నేసౌఖ్యమో.

౯౩౪

కం. తామసుఁ డగురాక్షసుగృహ, సీమను జరకాల మట్లు ధివార్తలఁబడినసతిన్
రాముడుఁ రోయక కూడెడిఁ, గాముకు లగువారి కెందుఁ ధివార్తలు గలవే? ౯౩౬

కం. రాజానుమతము ధర్మము, రాజవిధం బనుసరింపఁ ధివార్తల కర్ణంబౌ
రాజునలె మనకు నాత్మస, తీజనచర్యలు సహింపఁ ధివార్తల గు నింకన్.

౯౩౭

కం. అని వారు వారు దోచిన, యసువునఁ బురి జనపదముల ధివార్తలనుకొనువారల్
జనులెల్ల ననిన రాముఁడు, మనమునఁ బరమార్థికతన ధివార్తల గొనుచున్.

౯౩౮

కం. అనె నందఱ మిత్రులఁ గని, వినినారలె మీర లిట్టివిధము లటన్నన్
వినతశిరంబుల వారలు, వినతు లొనర్చుచును ధర్మవిభునిన్ దీనున్

౯౩౯

కం. అందఱుఁ బలికిరి దీనన్, సందియ మేమియును లేదు ధివార్తల! యనఁగా
డెందము విచారభరదో, లాందోళిత మగుడు వారిఁ నందఱుఁ బనిచెన్.

౯౪౦

→ శ్రీరాముఁడు సోదరులఁ బిలిపించుట. →

ఉ. అందఱుఁ బోవఁ బంచి తదనంతరకార్యము నిశ్చయించి సరి
క్రందన తేజఁడం దఱుతఁకావలివానిని బిల్చి కైకయీ
నందనుఁ బుణ్యశీలు శుభఁనవ్యసులక్షణు లక్షణుం బరా
స్పందితుఁ దత్సహోదరునిఁ జయ్యనఁ దోడ్కొని రమ్మ నావుడున్.

౯౪౧

చం. జవమున వాడు లక్షణుని శాలకు నేగి నమస్కరించి రా
 ఘన! మిము రాజు రాఁబనిచె • గ్రక్కన నంచు వచింప వెంటనే
 భవనము వీడి తేరివయి • భ్రాతృగృహంబున కేగె లక్షణుం
 డవనిపువీటి కేగఁ గని • యావల ద్వార్యుడు కైకయీసుతున్.

౯౪౨

కం. చేరఁ జని మ్రొక్కి నృపునుడి, తీరు వచించుడు నతండు • దెప్పునఁ బదసం
 చారంబునఁ జనె నది గని, ద్వారాధ్యక్షుండు చూచి • త్వర శత్రుఘ్నున్

౯౪౩

కం. డాసి కైమోడ్పుతోఁ బతి, శాసన మెఱిగింపఁ జక్కఁ • జనె నాతండు
 గౌసల్యానందనునకుఁ, దా సరగన్ గొల్ల¹ వినిచెఁ • దమ్ములరాకల్.

౯౪౪

చం. అనుజులు వచ్చి రంట విని • వ్యాకులచిత్తుఁ డవాఙ్ముఖంబుతో
 ననియెను ద్వారపాలకుని • నందఱ లో విడు, వారె నాప్రియుల్
 తనువునఁ బ్రాణవాయు లనఁ • దద్విధ మాతఁడు దెల్పు మువ్వరున్
 వినయనతోత్తమాంగు లయి • వే ముకుళీకృతహస్తపద్మ లై

౯౪౫

చం. చని యుపరాగసంకలితఁ • చంద్రుడో? సంజను సూర్యుడో? యనన్
 ఘనతరకాంతి మాసి నయఁ నంబుల నీరు తొలంక నున్నయ
 న్నను హతశోభ మైననళిఁ నంబునుబోలు తదాస్యబింబమున్
 గని చరణంబులం దొఱఁగఁ • గన్నులనీరము లోన మ్రింగుచున్.

౯౪౬

ఉ. తమ్ములఁ గాఁగిలించి యుచిఁ తమ్ముగుపీతులఁ నుండఁ బంచి నె
 య్యమ్మునఁ బల్కు నోయనఘుఁలార! సహోదరు లన్న మీరె ప్రా
 ణమ్మన మీరె సర్వము ధనం బన మీరె త్వదార్జితమ్ము రా
 జ్యమ్మును నేను బాలనము • సల్పెద భూపతులార! వింటిరే?

౯౪౭

కం. మీరలు కృతశాస్త్రార్థులు, ధీరులు మతినిష్ఠితులును • దెలి పెద నొందున్
 గారియము నాకుఁగా నది, గారా దని యనక మీరు • గావింపఁ దగున్.

౯౪౮

కం. అనవుడు నేమి వచించునొ, యని యుద్వేగంపుమతుల • నవధానముతో
 ననుజాతు లుండ దీనా, ననముల నవ్వారి కుర్చిఁ నాథుం డనియెన్.

౯౪౯

→ శ్రీరాముడు భరతాదులకు లోకాపవాదవిధంబుఁ దెలుపుట. ←

మ. వినుఁ డేకాగ్రతఁ జక్క నానుడులఁ బృథ్వీకన్యకం గూర్చి భూ
 జనము ల్పల్కెడిచందముల్ పురములన్ • సర్వప్రదేశంబులన్
 వివరానట్టివి కుత్సితంబు, లవి నే • విన్నాదిగా మర్కభే
 దన మయ్యెం దలపోయ నెట్లు లలనింఁ దావాక్యము ల్పల్కెడన్?

౯౫౦

సీ. లోకసత్ప్రధితు లిఁకావకు లవ్వారల, పుణ్యవంశంబునఁ • బుట్టినాఁడ
 సీత మహాత్మాళి • శ్రేష్ఠుఁ డొ జనకుని, సద్వంశమందుఁ దా • సంభవించె

దండకాటవియందుఁ ♦ దశకంఠుఁ డుర్వీజ, నపహరించుటయు నే ♦ నతనిఁ జంపు
టీ వెలుంగవె యప్పుడే నాకు మదిలోనఁ, బరు నింట నుండినఁ పడఁతి నీత
తే. నెట్లు కొనిపోదుఁ బురి కని ♦ యే జడుంగఁ
బ్రత్యయార్థంబు సతి వహ్నిఁ ♦ బడఁగ లేదె?
యగ్నినీత పతివ్రత ♦ యనఁగ లేదె?,
నీవు సౌమిత్రి యచ్చట ♦ లేవె యపుడు?.

౯౫౧

ఉ. నీత యపాప యందు సరఃసీగుహాబాంధవచంద్ర మాకుతుల్
ఖ్యాతిగఁ బల్కు లేదె? సురఃకాండము మ్రోల ఋషీశులెల్ల భూ
జాత యపాప యం చనరె? ♦ సాధ్వీ సతీమణి యందు దేవతా
నేత మదీయహస్తమున ♦ నిర్మలశీల నిడండె లంకలోన్?

౯౫౨

తే. ఆంతెగా దయ్యనాయంతఃరాత్తకూడఁ, బూత యంచు నెలుంగును ♦ భూమిజాత
గావునఁ గదాయయోధ్యకుఁ ♦ గ్రన్తుఁజంగఁ, దోడి తెచ్చితి లక్ష్మణా! ♦ శోయజాక్షి.
కం. అపవాదము దుస్సహ మై, తపియింపఁగఁ జేసె నన్నుఁ ♦ దద్దయుఁ జిత్తం
బిపుడు పురంబులఁ బల్లెల, విపరీతపువార్తలెల్ల ♦ వినఁబడెడిఁ జుడి!.

౯౫౩

చం. ఎవనియక్తిర్తి లోకమున ♦ నందనుకన్ వినఁ గల్గువో యధో
భువనములందు నందనుకఁ ♦ బూరుషుఁ డుండెడుఁ బాపభోజియై
దివిజు లక్తిర్తినిం దెగడి ♦ తెల్పుచు నుండ్రు ను కీర్తిఁ, గాన మా
నవుఁడు సుకీర్తి గోరియె యనారతముం బను లొప్పుఁ జేయఁగన్.

౯౫౪

కం. విడిచెద మి మ్మెల్లర నే, విడిచెద నాప్రాణమేని ♦ విమలయశముకై
పొడమినయక్తిర్తి భీతిని, విడుచుట చిత్తంబె నేను ♦ బృథివీతనయన్.

౯౫౫

కం. ఎట్టియపవాదమునకుం, బట్టెతినొ మీరె కనుఁడు ♦ పార్థివులారా!

యిట్టి మహాదుఃఖము నే, నెట్టిదశలఁ గాంచి యెఱుంగ ♦ నే మందు నికన్.

౯౫౬

←→ { శ్రీరాముఁడు నీతాదేవిని వాల్మీకియాశ్రమంబుపొంత
విడువ లక్ష్యణు నాజ్ఞాపించుట. } →←

సీ. ఎల్లియ వలువాతఁ ♦ బృథ్వీజఁ డోడ్కొని, తేరు నుమంత్రుండు ♦ తేర నీవు
సౌమిత్రి! చని సర్వజనపదాంతంబున, గంగ కాయొడ్డునఁ ♦ గ్రాలుచున్న
వాల్మీకియాశ్రమఃపనమఃలఁ దమసాధు, నీతీరవనుమతి ♦ నిర్జనంపుఁ
దలమున విడిచి గ్రద్దన రమ్మ నేఁ జెప్పి, నట్టులు చేయు మాఁతాడవలది
తే. దీన యోజింపఁదగినదేదియును లేదు, కూడదం చన నీపయిఁ ♦ గోపగింతు
మచ్చరణజీవితములపై ♦ మాన్యచరిత, శపథ మిడితిని బదులాడఁ ♦ జనదు నీకు.

కం. అడ్డం బెవరే బలుకుచు, నొడ్డారించినను వారి ధనాహింసెడ నా

దొడ్డసగవారికైవడి, నెడ్డము గలిగించుటక మదిష్టమునందున్.

౯౫౯

కం. నాయాజ్ఞ నుందు రేనియు, నాయెడ గౌరవము మీమనంబుల నున్నక

నాయాడినట్లచేయఁ, డాయీనుడు లాడకుండ ధనానతి యిడితిన్.

౯౬౦

కం. గంగాతీరంబున కే, గంగా వాంఛిత మటంచుఁ ధనామిని పలికె

సంగతిగా నవ్యాకృతంబంగనఁ దోడ్కొంచు లక్ష్మణా! చను సరగన్.

౯౬౧

కం. అని వారిఁ బొమ్మటంచును, ననుమతి యిడి బొప్పూరితాననుఁ డగుచు

జని తనమందిరమున క, య్యనఘుఁడు నిట్టూర్పుచుండె ధనాగం బనఁగన్.

౯౬౨

→ లక్ష్మణుఁడు సీతాదేవిని ఋష్యాశ్రమంబుల కని పిలుచుకొని పోవుట →

సీ. పలువాత నతిదీనఁపదనుఁ డై సౌమిత్రి, సారథిని సుమంత్రు ధనసరగఁ బిలిచి

వాడినమోముతోఁబలికె నోయి సుమంత్ర! యరడంబుఁబన్నమీయతిజవమున

సావస్తీర్ణ మధిపుగృహంబునఁ గొనితెచ్చి, పలువుము నృపునాజ్ఞఁపలన సీత

ఋష్యాశ్రమములకు ధన నేన తోడ్కొనిపోదు, ననవుడు నతఁ డట్ల యన్ని దీర్చి

ఆ. తేరు సిద్ధ మయ్యె ధనదేవ! నా నాతండు, క్షీతిపుగృహముఁ జొచ్చి ధనసీతఁ గాంచి

నదిన! సీహృదీశు ధనవరముఁగోరితి వఁట, యాయనయును వల్లె యనియె నంట.

తే. జాహ్నువీతీరమున మునిసత్తమాశ్ర

మమ్ములకు నిన్నుఁ దోడ్కొని ధనామ్మటంచు

నాజ్ఞ యిడె నాకు భూవిభుఁ ధనగుడెమ్ము

దేవి! శీఘ్రంబ యనఁగ వై ధనదేహి యెలమి.

౯౬౪

కం. నిన్ననె చుమి లక్ష్మణ! మీ, యన్నను నే నడుగ నట్టు లాఁ గా కనియె

ని న్నింతలోనఁ బుచ్చెనె? వెన్న గదే నాదుప్రాణవిభుహృదయంబున్.

౯౬౫

ఉ. ఏ మని రిత్తచేతుల మునీంద్రులపత్నులఁ జూడఁ బోదు నే

భూమిపుపత్నినై, వసనముల్ రుచిరంబులు భూషణంబులు

ప్రేముడిఁ గొంచు బోయి మునిభీతమృగాక్షుల కే నొసంగెడక

దామస మేది లే దనుచుఁ ధనదన్వి సమస్తము నేటి లక్ష్మణా!

౯౬౬

కం. ఇవి వారికిఁ గొన యోగ్యమె, యివి మన కీయంగఁ దగునె యివి మంచివె కా?

యవుఁ గా దన వేలన నతఁ డవు నవు ననె నణఁచికొనుచు ధనలమట తనలోన్.

కం. ఎంతెంతముదము సతిగొను, నంతంతసుమిత్రతనయుఁ ధనడలె మదిలో

సుంతయు వెలిఁ దోఁపద ధృతి, మఱతుఁడు గావుటను జెలి సమస్తముఁ గొనుచున్.

కం. పయనింపఁగ నరదముపై, నయమున నెక్కించి సతిని ధనాధుననుజ్ఞ

హయములఁ దోలుము సూతా! రయమున నన నాతఁ డట్లె ధనముం గడపన్.

←→ సీతాదేవి యనశకువంబులఁ గని పరితపించుట. →

కం. అనుఁగుమఱిందిం గని యి, ట్లను జానకి లక్ష్మణా! మహావశకునముల్
గన నయ్యెడి నిదియేమో, నున నేటికొ తేర కిప్పుడు మల్లడిగొనియెన్. ౯౨౦
కం. కుడిక న్నదరెడి నేటికొ?, యొడలు వణంకెడిని జిత్త ముదిల గొనెన్ నా
యెడఁదయుఁ దటతటలాడెడి, గడఁకయుఁ జెడ నేమికిడు కలుగం గలదో? ౯౨౧
సీ. ఆశ్రమంబులఁ జూడ నాశ మెం డయ్యెను, భృతి యేమియును లేదు ధీరచరిత!
పాడుగాఁ దోఁచె బ్రహ్మచమంతయు నాకు, నిబ్బరమెల్లను నీటఁ గలసె
నయ్యలక్ష్మణ! పల్కుమా భ్రాతృవత్సల, మీయన్నకును సేమమే కదయ్య!
యత్తలందఱకు సౌఖ్యంబెకా? చెప్పమా, యని కేలు మోడ్చిత్తౌ, తనయ పలుకుఁ
ఆ. బౌరులకును జానపదులకు సుఖ మిడ, వేల్పులార! మిమ్ము వేడుదాన
ననుచు మ్రొక్కునామె కభివాదనము సల్పి, యెల్లరకు సుఖంబ యెల్లకడల.
కం. అని పలికి మతిని వెత గొడ, కొనులక్ష్మణుఁ డరిగి కనియె గోమతి నట రే
యిని నాశ్రమమునఁ గడపుచు, నినుఁ డుదయింపఁగ నె నూతు నిట్లను రథమున్
కం. తెమ్మా; భాగీరథినీ, రమ్మును ధరియింతునే శిరమ్మున భూమి
ధ్రమ్మున హరుగతి నన శీఘ్రమ్మున నతఁ డట్లచేసి త్తానుతతోడన్. ౯౨౪
కం. దేవీ! రథ మెక్కు మనఁ, త్తావిభుసతి యెక్కె నెక్క సౌమిత్రియు నెం
తోవేగ మరిగె నరదము, పావనగంగాతటంబుఁ బ్రాపింపంగన్. ౯౨౫
కం. అరదినమున భాగీరథి, బరికించి సుమిత్రపట్టి వ్యసనము పట్టం
దిరుఁ డెట్లుఁ గాక హా! యని, గురురవమున నేడ్వఁ దొడఁగె గుర్వగునార్తిన్.

←→ సీతాదేవి లక్ష్మణుఁడు దుఃఖంప నూరార్చుట. →

ఉ. ఆతనిరీతిఁ గాంచి జనకాత్తజ యి ట్లను నేల యెడ్చెదో?
పూతచరిత్ర! యితైఱఁగు పోలునె? యెన్నిదినాలనుండియో
చేతమునందుఁ గల్గినది సిద్ధిలె నేటికి నాకు, బుణ్యగం
గాతటినీతటంబుఁ గనఁగల్గియు నేడ్చెన వేల? లక్ష్మణా! ౯౨౭
కం. సంతోషకాలమున నిటు, లింతగ నేడ్చుచును నాకు నెంతో మదికిన్
వంతఁ గలిగింపఁ దగునే?, విం తాయెను జూడ నీదువిధము మఱిందీ! ౯౨౮
ఉ. ఎప్పుడు రాముకొల్వఁ ద్రుటియేనియు బాయువు నే నెఱుంగుదున్
దప్పె ద్వీరాత్రముల్ నిజము దానికి నింతగ నేడ్చె దన్న? నా
కప్పురుపోత్తముండు విను ప్రాణముకంటెఁ బ్రియుండ యయ్య నే
నిప్పగిదిన్ వెతం గొనితినే? విడు లక్ష్మణ బాలిశత్వమున్. ౯౨౯

కం. గంగానది దాటింపు మభంగురగతి నేగి ఋషులపత్నుల కెల్లె

బంగారునగలు చేల లొనంగుచు నభివాదనంబు సలిపి సభక్తిన్.

౯౮౦

కం. ఒక్కనిశయె మన మక్కడ, మక్కువ మై నుండి పురికి మరలుదము వెనక

జక్కనినాపతిఁ గన నా, కెక్కునతహతహ జనించె నెద త్వరపడెడిన్.

౯౮౧

→ లక్ష్మణుడు రామాజ్ఞ చెప్పలేక యేడ్చుట. →

చం. అనవుడు లక్ష్మణుండు నయనాశ్రులు పాయఁగఁ ద్రోచి నావికా

జనముల నామతించుడును జయ్యన వారలు నావఁ గూర్చి చె

ప్పినఁ జని దాని నెక్కి పృథివీసుతతో రథయుక్తుఁ డౌసుమం

త్రుని నిలువంగ నాన యిడి తూర్ణమ జాహ్నువి దాటి తత్తటిన్.

౯౮౨

కం. అన్నులమిన్నను మైథిలు, కన్నెం గని దేహమెల్లఁ గంపం బెత్తె

గన్నులనీటం దడియుచు, విన్నప మొనరించె నిట్లు విహ్వలమతి యై

౯౮౩

చం. కటకట దన్ను నిట్టికడుఁ కష్టపుఁ గార్యముఁ జేయఁబంచి ప్ర

స్ఫుటముగ లోకనిందలను బ్రుంగఁగఁ జేసెఁ గదమ్మ యన్నయే

పటుతరళల్య మై యదియ బాధలు పెట్టెడి నన్ను, శ్రేయమాఁ

దటుకున మృత్యువేద దొడర దారుణశీలన కిట్టివానికీన్.

౯౮౪

కం. ఘోర మగునిట్టికృత్యము, దీరుపఁగా నేను దొరకితిఁ భూపతికిఁ

ధీరమతీ యిది తగునే? చారుగుణుం డైనరామఁచంద్రున కయ్యో!

౯౮౫

కం. పాపపుఁబని యిది యైనను, బాపాత్ముడ నంచుఁ దలఁపఁవలవదు తల్లీ?

నాపాపము క్షమియింపుము, భూపుత్రీ యనుచు నతఁడు పుడమింద్రెల్లెన్.

౯౮౬

కం. రాదే మృత్యు వటంచును, రోదనముం జలుపువాని రోహితనయనున్

మేదురదుఃఖాన్వీతుఁ బ్రసాదింపఁగఁ గేలుమోడ్చు సామిత్రివరున్.

౯౮౭

కం. కని మిక్కిలివెఱపుం గొని, జనకజ యిది యేమి యెఱుఁగఁజాల నొకండున్

వనరెద వేటికి లక్ష్మణ! యనుమా కతమెల్ల సేమమా రాజునకున్?

౯౮౮

కం. ఆన యిడితి భూపతిపై, మానక వచియింపు నాసమక్షమునం దే

లా నీవు వగచె దీగతి? నానతి నీ కిడినదాన నని యెసకొలుపన్.

౯౮౯

→ లక్ష్మణుడు సీతాదేవికి రామాజ్ఞ నెఱింగించుట. →

కం. తల వ్రేలవైచి బొప్పంబుల గద్గదపాటు దనరఁ బొక్కుచు మదిలోఁ

గలది గలయట్లు సర్వం, బలివేణికి విన్నవించె నాతం డిట్టుల్.

౯౯౦

ఉ. తల్లి నచింతు నే మనుచు? దారుణవార్తలు పట్టనంబులం

బల్లెల నిన్నుఁగూర్చి జనవర్గము పలుకట తాను గొల్వలొ

నెల్లరుఁ జెప్పఁగా విని మహీంద్రుఁడు దుఃఖముపేర్చి హృద్గతం
బెల్ల వచించి నాకుఁ దనఁ యింటికి నేగెఁ బతివ్రతామణి! ౯౯౦
కం. ఆమాటలన్నియును నే, నీముంగలఁ జెప్పరాదు + నేఁ గన్నారన్
నీమహిమఁ గంటి; నిన్నున్, భూమిజనులసడికి వెఱచి + భూపతి విడిచెన్. ౯౯౧
ఉ. అంతియ కాని వేఱొకటి + నాత్మఁ దలంపకు, మాశ్రమంబుల
నొంతల నిన్ను నే విడిచి + పోవఁగలాడను రాజునాజ్ఞ, భూ
కాంతుఁడు నీకు వేఁకటిని + గల్గినకోర్కులసాకు పెట్టి యి
ట్లంతలు చేయు మం చనియె + నియ్యవి గాంగతటీతపోవసుల్ ౯౯౩
కం. రమణీయంబులు కడుఁబు,ణ్యములున్ వెతపడకు మమ్మ + యట దశరథభూ
రమణుసఖుం డగువిప్రుఁడు, విమలమనస్కుఁడు తపస్వి + వితతయశుండున్. ౯౯౪
కం. ముని వాల్మీకి నసించును, జనకసుతా! యతనిపాదఁసంసేవను నీ
దినములు గడపుము రాముని, చునమున నిలుపుచు సతీత్వమానితనియతిన్. ౯౯౫

→ రామాజ్ఞ విని సీతాదేవి విలపించుట. ←

ఉ. నీకు శుభంబు గూడు నన + నిఘ్నరవాక్యము లాలకించి ను
శ్లోకమహావిషాదమున + సోలి ముహూర్తము లబ్ధసంజ్ఞ యై
శ్లోకమ కూరఁగాఁ గమలఁసూతి సృజించె మదీయ దేహమున్
జేకుటె సర్వదుఃఖతతి + చెప్పుకొనన్ ఫల మేమి లక్షణా! ౯౯౬
ఉ. ఎట్టియఘోరపాపముల + నే నొనరించితి నొక్కొ, పూర్వమం
దెట్టిమహాత్ము రాలిఁ బతి + నే నెడఁబాపితి నొక్కొ, కాదయే
నిట్టులు నిర్మమిత్తముగ + నేయఘ మైన నెటుంగనట్టిన
న్నట్టపవిన్ విషంగ సరఁనాథుఁడు పంచునె? దొన మెంచునే? ౯౯౭
ఉ. స్వామిరఘూత్తమాంఘ్రిసరిఁచర్యయొనర్చుముదానఁ బూర్వ ము
గ్రామితదుఃఖసంతతుల + నమ్మెయి నోర్చితి నాశ్రమంబులం
దేమవి నిర్జనాటవుల + నిప్పుడు నే వసియింతు నొంటిగా
నేమని నాదుదుఃఖముల + నేరికి నే వచియింతు లక్షణా! ౯౯౮
ఉ. ఏటికిఁ బుణ్యశీలుఁడు నఁగేంద్రుఁడు రామవిభుండు ని న్వనీ
వాటికిఁ బంచె నిందు? నటుఁవంటియసత్కృతి యేమి చేసితి
బోటి? యటంచు నన్ను మునిఁపుంగవు లాడఁగ నేమిపల్కుదున్
బాటిదొఱంగి నావిభునిపై నెటుచెప్పుదు నిర్దయత్వమున్. ౯౯౯
కం. నామగనిరాజవంశము, భూమిపయిన్ ఛిన్నమగుచుఁ బోవదయేనిన్
సౌమిత్రి! బాహ్నివిలో, నామేను త్యజింపకుందుఁ నా యీశ్రుతిలోన్? ౧౦౦౦

కం. అదిగాక దుఃఖపాటున, మది రోసి శరీర మేను ♦ మానినచో ని
స్తదయుఁ డని రఘుకులంబున, వదలనియపక్షిత్తి నాదుఁపలికిం గలుగున్. ౧౦౦౧

→ సీత రామాదులకుఁ గడవాక్యంబులు చెప్పి పంపుట. →

ఉ. కావున రాజు నానతిప్రకారముఁ జేయఁగదయ్య లక్ష్మణా
యీవనవాటి నన్ను దురవృష్టను వీడుము దుఃఖభాగినిన్
భూవరునాజ్ఞ లో నిలుము ♦ పుణ్యము నీ కగు నాదుపల్కులన్
వావిరి విన్న మ్రొక్కితిని ♦ బ్రాంజలి నై యను మత్తగార్లతోన్. ౧౦౦౨

కం. నామాఱుగ భూపతికిన్, సౌమిత్రి! మ్రొక్కి వ్రాలి ♦ చరణంబుల మీ
సేమంబు నడిగె ననుమీ, యామాడ్కిని జెప్ప వన్న ♦ యత్తల కెల్లన్. ౧౦౦౩

సీ. ధరణీశ్వరునితోడ ♦ ధర్మమార్గంబున, దృష్టి పాయక ప్రవర్తిల్లు మనుము
జానకి నిర్మలఁ న్వాంత యంచును దత్త్వ, మంత నీయెఱిగినయదియ యనుము
నీహితకాంక్షిణి ♦ నీభక్తురాల నే, సత మంచు నీమది ♦ స్పష్ట మనుము
అపవాదమునకు భయంపడునీచేత, ననదయట్టులు త్యక్త నైతి ననుము

ఆ. నీవు పరమగతివి ♦ కావున నాకు నీయపయశంబుఁ బాప ♦ నర్హమనుము
నాదువాక్యములుగ నాయనా! మీయన్నతోడ నిన్ని కరుణతోడ ననుము.

ఉ. పౌరుల నెల్లవారిఁ దనభ్రాతలరీతిని జక్కఁబ్రోచుచున్
సారపుధర్మమార్గమున ♦ సంతత ముర్వి భరించుఁజేడు ధా
త్రిరమణా! యనుత్తమగతిన్ భజియించును ధర్మమున్ సదా
భూరినుక్తియుం బడయఁ ♦ బోలునటంచును విన్నవింపుమీ. ౧౦౦౪

కం. స్వశరీరము దుఃఖంబునఁ, గృశియించెడి ననుచు నేను ♦ భేదముపడ బా
లిశు లగుపౌరులభృశకర్మశవాక్కులఁ దలఁచి తలఁచి ♦ కడుదుఃఖంతున్. ౧౦౦౫

ఉ. పౌరులరితనిందలకుఁ ♦ బాల్పడ కుండెడునట్లు ధారిణి
భారముఁ బూను మంచుము ♦ భార్యకుఁ బ్రాణవిభండె దైవతం
బారఁగఁజుట్టమున్ గురువు ♦ నౌటను బ్రాణముకంటె మిన్నగా
సారసనేత్ర భర్తకెలసంబులు దీర్చు పె యుక్త మెప్పుడున్. ౧౦౦౬

కం. అని నాసంగ్రహవాక్యంబును జెప్పుము పతికి నింకఁ ♦ బురికిం బొమ్మా
కనుమీ నను గర్భముచి,హ్నును దాల్చినదాన నెట్టియలజడి గలిగెన్. ౧౦౦౭

→ లక్ష్మణుఁడు సీతాదేవిచే ననుజ్ఞ గొని మరలి గంగ దాటుట. →

చం. అనవుడు దీనచిత్తుఁ డబలాంఘ్రులమ్రాల ధరిత్రి సోకఁగాఁ
దనదుశిరంబు వ్రాల్చి వసుధాతనయామణితోడ నొక్కప

ల్కును వచియింప లేక వలగొంచు మహారవ మార నేడ్చుచున్
 ననమది నొక్కమూరుతము. ధ్యాన మొనర్చుచుఁ బల్కు నీతతోన్.¹ ౧౦౦౯
 చం. అనఘ చరిత్ర! యేమనుచు. నాడితి వేను భవత్స్వరూపమున్
 గనినది లే ద యింతవను. కన్ భవదంఘ్రియగంబుఁ దక్కఁగా,
 జనములు లేనియిగాయడవి. సాధ్వీరౌ రాముఁడు లేనివేళ నేఁ
 గనుటయుఁ గల్గునే? యనుచు. గ్రక్కున మ్రొక్కి కలంబుఁ జేరఁగన్ ౧౦౧౦
 కం. చని నావ యెక్కి నడుపుచు, యని నావికుఁ దీవరించి. యావలియొడ్డుం
 గని డిగ్గి దుఃఖభరమున, వనరుచు మూఢాత్తునట్లు. పడె రథమందున్. ౧౦౧౧
 కం. మాటికి మాటికి నృపునీ, మాటిం గనుఁగొనుచు ననదఁమాడ్కిని హృదయ
 స్ఫోటముగా ధరఁ బొరలుచు, గాటంబుగ నేడ్చు కాంతఁ. గనుచుం జనియెన్.
 కం. అరదంబును దవు దవ్వగ, నురవడిఁ జనఁ జూచి చూచి. యుదరఁగ గుండెల్
 తరుణీమణి యే కాంతము, దురపిల్లుచు నుండె నేల. దొరలుచు నుండెన్. ౧౦౧౩
 కం. దిక్కు చెడి దుఃఖభరమున, స్రుక్కుచు కేకానినాదఁ సుభగాటవిలో
 నక్కమలాక్షి యశస్విని, మిక్కిలియెలుఁ గొప్ప నేడ్చి. మిడుకుచు నుండన్.

→ మునికుమారులు వాల్మీకికి సీతావృత్తాంతముఁ దెలుపుట. →

కం. మునిబాలు రాయశోధనఁ, గని పరువున వాల్మీకిమునిఁ. గనఁ జని నతులం
 బొనరించి యామె తెఱఁగును, వినిపించిరి తాము గనినవృత్తాంతంబున్. ౧౦౧౪
 నీ. ఏమహితాత్తునిఁ యిల్లాలో మునినాథ, శ్రీమహాసతి యని. చెప్పవచ్చు
 నింతకు మున్నామె. నెన్నఁడుఁ గన లేదు, దివి నుండి త్రెల్లిన. దేవకాంత
 యన నొప్పు చున్నది. యనఘ యాలోచింపు, మేటియొడ్డుననామె. యెడ్చు చున్న
 దేము కంటిమి యది. యేటికో యెఱుఁగరా, దొక్కతే యున్నది. దిక్కు లేని
 ఆ దానియట్లు మనుజుఁ తరుణిగాఁ దోఁడదు, దుఃఖముల కనర్హు. దుఃఖపడెడి
 నాశ్రమంబుపొంత. ననతిదూరంబున, నుంట నీవె శరణ. మునిద కింక. ౧౦౧౬
 కం. కాపాడువాఁడు లేమిని, దాపంబునఁ బడెడి మిగులఁ. ద్రాశవు నీవై
 కాపాడుమా. యశోవతి, నీపట్ల నటన్న మాని. యెద యోజించెన్. ౧౦౧౭
 ఆ జ్ఞానదృష్టి చేత. సర్వంబుఁ బరికించి, పాదములన పరువు. పాటి తోడ
 శిష్యులెల్ల రాఁగ. శీఘ్రంబ యర్హ్యంబుఁ, గొంచు గంగఁ జేరి. కాంచె నకిని.

→ వాల్మీకి సీతాదేవి నూరార్చి యాశ్రమంబునకుఁ దోడ్కొని చనుట. →

కం. రామునిప్రియురాలిని దుఃఖామితపరితప్త ననద. యటు లుండెడినీ
 తామహిళామణిఁ గని ముని, యామోదము దవర నిట్లు. లను నానతికిన్. ౧౦౧౯

¹ ఆర్యచరిత్ర రత్నావళియందు సీతాదేవి చరిత్రయందు సీతావిషయమైన విశేషము తెఱుగనగు.

సీ. దశరథధారిణీః ధవుకోడలవు నీవు, మహిషివి శ్రీరామః మహిపుత్రకును
జనకనృపాలునిః తనుజాతవును బతి, వ్రతలమేల్బొంతి! స్వాగతము నీకు
నీరాకహేతువు • నిఖిలంబు నే యోగ, దృష్టిని జూచితి • శిష్టవినుత
సర్వలోకంబుల • జరగెడు నవియెల్ల, విదితముల్ నాకు నో • వెలదిమిన్న
తే. మత్తపోలబ్ధచక్షులః మహిమః జేసి, కంటి నీయందుఁ బాపమొకండు నైనఁ
గలుగ నేరదు, భీతిల • వలదు తల్లి, యుండుమీ యిందు నీమది • నుదిల గొనకు.

శా. అమ్మా నమ్ముము నన్ను నార్తి విడుమీ • యర్ఘ్యంబుఁ గైకొమ్ము సొం
తమ్మాగేహమునందు నున్నయటు లానందించుమీ తల్లి ని
త్యమ్మున్ నిన్నరయన్ మదాశ్రమముప్రాంతంబందు నున్నారు నే
మమ్ముం గల్లుతపస్వినుల్ సుతవలెన్ • మన్నించి రక్షింపఁగన్. ౧౦౨౧

కం. అనవుడుఁ బరమాద్భుత మగు, మునిపల్కుల నాలకించి • ముగ్ధ శిరిమునన్
బ్రణతి ఘటించి కరముల, వినయమ్మున మోడ్చి యొప్పి • వెంబడి నరిగెన్.

↔ వాల్మీకి సీతాదేవిని మునిసతుల కప్పగించుట. ↔

ఉ. జానకితోడ వచ్చుమునిః సత్తముఁ గాంచి తపస్వినుల్ ముదా
ధీనమనంబులన్ మునివః రేశ్వర! స్వాగత, మెన్నినాల్లొ మీ
రీనెల వేగు దెంచి, దయ • నిందఱమ్రొక్కులు గొంచుఁ గార్య మే
మానతి యిందు నాననియె • నమ్మునిపత్నులకున్ మునీంద్రుఁడన్. ౧౦౨౩

సీ. ఈమె సీతాదేవి • రామునిప్రియపత్ని, దశరథుకోడలు • తనయ జనక
నరపాలునకు సాధుఁచరిత పతివ్రత, పాపహీనయ యయ్య • భర్తచేత
సంత్యక్త, సతము మత్సంపరిపాల్య యీ, యమను నచ్చంపునెయ్యమున మీరు
కాపాడవలయును • గౌరవంబుగ మఱి, నాదువాక్యమున నోనారులార
ఆ. యనుచు మీఁద మీఁద • నావరంబున నొక్కి, చెప్పి సతిని వారికప్పగించి
శిష్యయుక్తుఁ డగుచుఁ • జేరె స్వాశ్రమమును, సీత యాశ్రమంబుఁ • జేరుటెల్ల.

↔ లక్ష్మణుఁడు రామునిగుఱించి సుమంత్రునితోఁ జెప్పి యేడ్చుట. ↔

చం కనుఁగొని లక్ష్మణుండు వెతఁ • గాతరభావమునన్ సుమంత్రుతోఁ
గనితినె జానకీవిరహః కారణ మౌరఘరామదుఃఖమున్
జనకతనూజ లోకనుతః సాధ్వీని దా విడనాడె, నింతకం
టెను వెత యొందు రాఁ గలుగు • నే నుతకీర్తికి రామమూర్తికిన్. ౧౦౨౫

కం. శ్రీవైదేహీరహితుం, డై వనరుట రామభద్రుఁ • డరయఁగ నూతా
దైవంబుచేప్టయే చుమి, దైవంబు నతిక్రమింప • ధర నరువశమే. ౧౦౨౬

కం. దేవతలన్ గంధర్వుల, దేవారుల రాక్షసులను ధ్వజ నడిచిన నీ

తావిభుఁడు నేఁడు దీనత, దైవమునకు లొంగె దాని ధాటఁగ లేమిన్. ౧౦౨౭

చం. జనకునిమాటఁ బట్టి వనఁసంతతి నిర్జనదండకాటవిన్

వనటలఁ గుండెఁ దాఁ బదియుఁ నాలుగువర్షము, లంతకంటె నీ

జనకనుతావియోగమును ధైర్యము కష్టము, పౌరవాక్యముల్

విని ప్రియురాలి సచ్చరిత ధ్వజ నెంత దయావిహీనుఁడో. ౧౦౨౮

చం. ఎఱుఁగును నీత సాధ్వీ యని ధీనవచస్కులు పౌరు లంచుఁ దా

నెఱిగియుఁ గానలో విడిచె ధీనిని, నింతట నింద దప్పినే?

కఱకరి యంచుఁ బల్క రొకొ ధ్వజగల దే మిఁక? నేమి ధర్మ మె

త్తెఱఁగున సేకరించు? మతి ధ్వజ డయో యెటువంటిధీరుఁడో? ౧౦౨౯

→ సుమంత్రుఁడు లక్ష్మణునకు మనస్తాపోపశమనంబు సేయుట. ←

కం. అని పలుతెఱఁగుల దుఃఖంబునఁ బలుకునుమిత్రతనయుఁ మోముం గని ధీ

ధనుఁడు సుమంత్రుం డిట్లని, యనునయసూక్తులఁ దదార్తి ధ్వజగఁగఁజేసెన్.

సీ. సంతాప మేటికి ధీ సౌమిత్రి! జానకీ, విషయంబునను మున్నె ధీవిత మద్ది

సౌఖ్యార్థుఁ డగురామఁ చంద్రుండు ప్రేయసీ, విరహంబునను దుఃఖఁ విషయమగును

గొంతకాలం బేగ ధీ గురుమతీ! నిన్నును, భరతశత్రుఘ్నుల ధీరణితనయ

నెడఁబాయుఁ దీని నీ వెవ్వరితోడను, భరతుతో శ్రీరామఁ భద్రుతోడ

ఆ. నైనఁ జెప్పకుందు ధీవేని దుర్వాసుండు, క్షీతివిభుండు నే వఁ సిష్టమాని

వినఁగఁ జెప్పినట్టివృత్తాంత మెల్లను, నీకుఁ జెప్పువాడ ధీనిర్మలాత్మ. ౧౦౩౦

చం. మనుజవిభుండు దీనిని సుమంత్ర! రహస్యము చెప్పఁబోకు మె

వ్వని కని యాజ్ఞ చేసె, నృపఁ వర్యునియానతి నేను భక్తితో

వినయముతోడ నెప్పు నెఱఁపేర్చుచు నుండఁదు, నీకు నైన నే

వనఁ దగ, దట్టు లయ్యు వశ ధీ మానొకొ దాటఁగ దైవతంత్రమున్. ౧౦౩౧

ఉ. ఈదృశ మైనదుఃఖమున ధీనపు శ్రమంపడు చుంటఁ జూడఁగా

నీదురవస్థ నాఁపుటయె ధీనేడు శుభం బని తోచెఁ గావునన్

భూదయితా! వచింప నిటుపూనితి నీకు వినంగ నిష్ట మే

నేదశయందు నైన వచిఁయింపకు తమ్మున కన్న గార్లకున్. ౧౦౩౨

కం. నావుడు సుమిత్రపట్టియు, నీవచనముభంగి నడతు ధీనేను సుమంత్రా

యావార్తల నెఱిగింపు యథావృత్తము టన్న నతఁడు ధీదడయక పలికెన్. ౧౦౩౩

←→ { దశరథదుర్వాసులసంభాషణము సుమంత్రుడు } →
 లక్ష్మణునకుఁ దెలుపుట.

తే. అత్రితనయుండు దుర్వాసుఁ డనుమహర్షి, వాన నెలలఁ జాతుర్వాస్యఁ పరమనీయతి
 జరుపఁగ వసిష్ఠునాశ్రమఁ స్థలమునందు, నుండ నచటికి మీజనఁకుండు గురుని

కం. సందర్శింపఁగఁ జని మధ్యందినమార్తండునట్లు ఁ లతికాంతి వెలుం

గొందెడువసిష్ఠు సవ్యంబు దుండుయతీంద్రుఁ గాంచి ఁ యతులితభక్తిన్. ౧౦౩౬

కం. మునియుగ్మమునకు మ్రొక్కిన, ననఘులు పాద్యంబు ఫలము ఁ లాదిగ నిడి య

మ్మనుజేంద్రు సత్కరించిరి, వినిచిరి మధురోక్తి నర్హఁ విధ మగుగాధల్. ౧౦౩౭

ఉ. అంబరమధ్యసీమ వనఁ జాప్తుఁడు వెల్లుచు నుండఁగాఁ గథాం

తంబునఁ గేలు మోడ్చి వసుఁధావరుఁ డిట్లను నత్రిసూనుతో

నంబుజనంభవోపమ! మహాత్మ వచింపవె భూమి నాదువం

శంబు ప్రమాణ మెంత? మునిఁ సత్తమ రామునియాయు వెంతయో? ౧౦౩౮

తే. తక్కుసుతు లెన్నినాళ్లు లీఁ ధరణి నుండు

వారో? కొడుకులు శ్రీరామఁ భద్రునకును

గలుగుదురె? వారియాయుఃప్రకార మెంత?

వేడుకొనియెడ నావంశవిధముఁ జెపుమ. ౧౦౩౯

←→ భృగుమహర్షి విష్ణువును శపించుట. →

కం. ఉరీవీభుఁ డిటు లడిగిన, దుర్వాసుం డనియె వినుము ఁ తొల్లిసురారుల్
 గర్వింప వారినెల్ల ను, పద్యలు దణుమంగ వారు ఁ పఱచి భయమునన్. ౧౦౪౦

కం. భృగుపత్ని శరణుఁ జొచ్చిన, మగువయు నభయం బొసంగె ఁ మనుజాదులకున్
 దిగు లేమి లేక వారలు, దగుగతి సుఖయింపఁ జక్రి ఁ తద్భృగుపత్నిన్. ౧౦౪౧

కం. శితచక్రధారఁ ద్రుంచిన, సతిపాటున కలిగి భృగువు ఁ శాపం బిడె నా
 సతిని నవధ్యను జంపుట, షీతిపై జన్తించి నీవు ఁ శ్రీవత్సాంకా! ౧౦౪౨

కం. దార వియోగవ్యధచే, శౌరీ! తపియింపు పెక్కుఁ సమ లని తపవ్యా
 హారములకుఁ దపియించుచు, వారనిదృఢభక్తి గొలిచి ఁ భజియించె హరిన్.

ఉ. పాపుల కా పొసంగినస్వభార్యకువృత్తము లోకనాథుఁ దా
 గోపముతో శపించుటయుఁ ఁ గుంజరరక్షకుఁడున్ స్వదత్త మా

శాపము నిగ్రహించినభృశం బగునారకబాధ యిన్నియుం

దాపముఁ గూర్చ శాంతుఁ డయి ఁ తన్ను మునీంద్రుఁడు పూజ సేయఁగన్. ౧౦౪౩

ఆ. భక్తవత్సలుండు ఁ పరమదయాళుండు, భువనసంప్రియార్థమునకు మౌని
 శాపమును గ్రహించె ఁ జనాంతరంబునఁ, బూర్వస్మృత్త మిదియు ఁ భూపవర్య.¹

¹ ఇది శ్రీరాముల యేకపత్నిత్వమును, విష్ణువతారమూర్తిత్వమును స్థాపించుచున్నది.

→ శ్రీరాముశ్చ త్తంబు దుర్వాసుఁడు వశరధున కెఱింగించుట. ←

ఉ. నీతనయుం డ టం చిటకు † నెమ్మిమెయిం జనుదెంచె రాముఁడన్
భ్యాతి నెసంగె లోకముల † నమ్మునిశాపఫలంబు నొందెడిన్
హృతలనాథ! రా జగుచు † జాలఁగఁ గాల మయోధ్య నేలు, ను
శ్రీశతసౌఖ్యవృద్ధులను † జెంది తదాశ్రితు లుందు రెప్పుడున్. ౧౦౪౬
కం. పదివేలవత్సరంబులు, పదినూర్లేడులును భూమి † బాలించి జనుల్
ముదమునఁ దేలఁగ రాముఁడు, పదపడి చను బ్రహ్మలోక¹ పదమున్¹ జేరన్. ౧౦౪౭
తే. అశ్వమేధంబులెన్నియో † యాచరించు, దండిగాఁగ నొసంగును † దక్షిణలను
రాజవంశంబులను బెక్కు † రామవిభుఁడు, ధరణి స్థాపించు ధర్మతత్పరత రాజ.
కం. రామునకు నీతయందున్, భూమిశా! కవలు సుతులు † పుట్టెడు వారల్
భూమిపతు లై యయోధ్యను, సామంబున నేలు చుండు † జనవల్లభులై. ౧౦౪౮
కం. రాముఁడె యభిషేకించును, ధీమహితా సుతుల ననుచు † దెలియఁగ సకలం
బాహుని చెప్ప నాముషి, భూమిశుఁడు గౌరవించి † పురి కరుదెంచెన్. ౧౦౪౯
చం. ఇది ముని చెప్పఁగా వినితి † నిన్నిదినాలుగ నుంచినాఁడ నా
యెడ, నిది తప్పఁబోవ దిటు † లేటికి రిత్తుకు సంతపింప నా
సుదతికి రామచంద్రునకు † శుద్ధమనంబున నిబ్బరించు కొ
మ్మదవద మాను మన్నఁ బరమాద్భుతసూక్తికి నిచ్చ మెచ్చుచున్. ౧౦౫౦
కం. మే లని దుఃఖము విడిచె నృపాలుఁడు వారిరువు రిట్లు † భాషించుచుఁ బో
నాళికాఘ్నఁడు పడమటి, శైలముఁ జేరంగఁ జనియె¹ సంద్యయు మిగిలెన్. ౧౦౫౧

→ లక్ష్మణుఁడు రాము దర్శింపఁ బోవుట. ←

కం. అంతట వారలు కేళిని, పాంతన రేయెల్లఁ గడపి † ప్రొద్దు పొడువ న
త్యంతరయంబునఁ జని దిన, కాంతూఁడు నడిమింట నిలువఁ † గాఁ బురిఁ దఱియన్.
చం. చను నెడ లక్ష్మణుండు తన¹ స్వాంతమునం దలపోయు నిట్టు లే
మని వచియింతు రామునకు † నాయనమో మది యెట్లు గందు? నీ
తను విడి తన్నకుం దగిన¹ తమ్ముడ వీ వని పల్కుతల్లులం
గని బదు లేమి చెప్పుదును † గట్టిడి యందురు నన్ను నెల్లరున్. ౧౦౫౨
ఉ. భౌర! యటంచు నూర్చుమను † నారట మందుచు రాజమందిర
ద్వారముఁ గాంచి యందు డిగి † వ్రాల్చినమోమున నేగి తన్మహా
గారమునందు దీనమతిఁ † గాంచనవీరి వసించువానిఁ గ
న్నీరు దొలంకు నేత్రముల † నివ్వెట గూరిన వాని రామునిన్. ౧౦౫౩

←→ { లక్ష్మణుడు సీతావృత్తాంతంబుఁ దెలిపి } ←→
శ్రీరాము నూటఁగించుట.

కం. కని లక్ష్మణుఁ డతిదీనత, వినయంబున విన్నవించె • విహితాంజలి యై

జనవర! యానతిమేరకు, జనకజ నే విడిచినాఁడ • జాహ్నువిపాంతన్. ౧౦౫౬

కం. విమలం బగువాల్మీకా, శ్రమమున శుభశీల సద్యః శస్విని విడిచే

గమునం దానకచరణా, బ్జములన్ సేవింప మరలి • వచ్చితి నిటకున్. ౧౦౫౭

కం. పురుషోత్తమ దుఃఖంపకు, దరిసింపఁగఁ గాలగతివిధం బిట్టిద కా

సరవర! దుఃఖంతురె ధృతి, నిరతులు సర్వజ్ఞులైన • నినుఁ బో ల్సనుతుల్? ౧౦౫౮

కం. ధనములు నిధనాంతంబుల, విను నృద్ధిమదర్థములును • విలయాంతంబుల్

జననము మరణాంతం బగు, నొనరెడి సంయోగములు వియోగాంతంబుల్.

కం. కావునఁ బుత్రులయెడ భా, ర్యావిత్తములందు మిత్రులం దతిరక్తిం

గావింప రాదు సుమతికి, నేవేళనొ విప్రయోగ • మేర్పడి యునికిన్. ౧౦౬౦

కం. నిను నీవు మనసుచే మది, జనముల నెల్లరను నిద్దఁ • జాలెద వనఘా

వనరెద వేలా ప్రాకృతు, ననువున? నీ కిట్టిచేత • యగునె? మహాత్మా! ౧౦౬౧

ఉ. నీ వపవాదభీతి నవనీనుత వీడిత కాదె? వెండియున్

నీ విటు లేడ్చు చున్నఁ జన • నేరదు నింద, మఱింత యెక్కుడై

భావలయంబున న్నిలుచుఁ • బోలదు నీకేది, మాను తాపమున్

భావరచంద్ర! దుర్బలపుబుద్ధిని నెట్లుము గొమ్ము ధీరతన్. ౧౦౬౨

చం. అనవుడు రామచంద్రుఁ డనుఁజా! నిజ మాడితి వీవు హర్షముం

గనితి మదాజ్ఞఁ దీర్చుటను • గ్రమ్మట ధైర్యముఁ గొంటి, శోకమున్

బనిచితి దూరమున్, మధురవాక్కులు త్వద్గదితంబులన్ వినన్

మనమునఁ దుష్టి గూరె నని • మాటికి మెచ్చుచు వెండి యిట్లనున్. ౧౦౬౩

←→ రాముఁడు లక్ష్మణునకు నృగుచరిత్ర దెలుపుట. ←→

కం. అక్కటవేళల నీవలె, మక్కువఁగలచుట్ట మున్నె • మన్తతమునకున్

జక్కఁగఁ జెప్పితి నన్నా, నిక్కం బొకఁ డున్నె యిట్టి నీతిజ్ఞుండున్. ౧౦౬౪

సీ. నామనంబున నొండు • నాటి యున్నది చింత, చెప్పెద నీ వట్లు • చేయ వయ్య

నాలుగునాల్గాయె • నాయనా! పౌరుల, కార్యంబు లారసి • క్రమము గాను

గావునఁ బ్రకృతులఁ • గార్యార్థిజనములఁ, బురుషులస్త్రీలను • సరగఁ బిలువఁ

బంపు పురోధకుఁ • బంపుము వార్తను, గొలుపుకూటమునంధుఁ • గూడుఁ డనుచు

తే. ననుదినంబును జౌరకాఃర్యములఁ దీర్చి, బ్రాలుమాలెడినృపతి నిర్వాతనరక

మునను దుఃఖించు నిక్కంబు • మున్ను నృగుని, చరిత విస లేదె నీవు సత్సాధుశీల.

- సీ. మున్ను బ్రహ్మాణ్యుండు ♦ సన్నుతాచారుండు, సత్యసంధుఁడు నృగుఁ జనవిభుండు
పుష్కరంబున స్వర్ణభూషితధేనుల, దూడలతోఁ గోటిఁ బాడబులకు
దానంబుగా నిచ్చె ♦ వానిలో నిటుపేన, యాహితాగ్నియు నగుఁ జననిసురుని
యా వొండు కలసిన ♦ నాకస్తికంబుగ, నిచ్చె దానిని మది ♦ నెఱుంగ లేమి
- ఆ. సుంఛవృత్తి బ్రదుకు ♦ నుర్వీనురుండు తు, ధార్తి నందు నందు ♦ నరసె దానిఁ
బెక్కువత్సరంబు ♦ లెక్కడఁ గానక, కడకుఁ గనఖలంబుఁ గ్రామమునను. ౧౦౧౬
- కం. తనయావృజ్జీర్ణవత్సముఁ, గని యొక బ్రాహ్మణునియింటఁ ♦ గావం బడఁగాఁ
జను దెమ్మి శబలా యనఁ, దనవిప్రునిస్వర మెఱింగి ♦ తడయక యదియున్. ౧౦౧౭
- కం. అనలనిభుం డగు బ్రాహ్మణు, వెనుకంజనె సాఁకుచున్న ♦ విప్రుఁడు తోడన్
జని నాయది యీధేనువు, చనునే తోడ్కొని చనంగ ♦ త్తాసుర దీనిన్? ౧౦౧౮
- కం. దానంబు గాఁగ భూమి, జాని నృగుం డొనఁగె ననుడు ♦ త్తాసురుఁ డిది నా
ధేనువు రా జెట్టు లోకో, దానము నీకిచ్చె? ననుడుఁ ♦ దరతర మిట్టుల్. ౧౦౧౯
- కం. వాకాటులకుం జొచ్చి మ, హీకాంతునిఁ దారు చేర ♦ నేగఁగ నందున్
వాకిటికావలివారలు, భూకాంతునిఁ జూడ నరుగఁ ♦ బోనీయమిచేన్. ౧౦౨౦
- కం. పెక్కెఁడు లుండి విసువున, మిక్కిలి కోపించి వారు ♦ మేదినికాంతున్
గ్రక్కననుడుల శపించిరి, యిక్కరణిని జన్నెనృపతి ♦ కెందే జేయన్? ౧౦౨౧
- ఉ. కార్యము గల్గియర్థు లిటు ♦ కావలి కావఁగ ద్వారమందు నై
శ్వర్యమదంబుచేఁ గొలువుఁ శాలను దర్శన మీయ కున్నవాఁ
డార్యుఁడె వీఁడు? భూతనిచఁ యంబులకెల్ల నదృశ్యుఁ డౌచు నీ
యర్యుఁడు పెక్కులేండ్లు బిలఁమం దొక యూసరవెల్లి గావుతన్. ౧౦౨౨
- తే. నరుఁడు నా రాయణుండును ♦ ధరణిభార, మణిపజన్తింతు ద్వాపరఁమందుఁ దుదను
యదుకులంబునఁ బురుషుఁ డై ♦ యవతరించు, వాసుదేవునిచే వీనిఁ వనట పాయు.
- చం. అని శపియించి భూమిసురు ♦ లామొదవున్ బలహీన వృద్ధ యౌ
టను మఱియొండువిప్రున కటన్ విడి దానము గాఁగఁ బోయి రా
జనపతి వేఁగు చుండెడిని ♦ శాపవశంబున నిష్ప డోరిమిన్
జనుల విమర్శ సేయమిని ♦ త్తాపతి దుర్గతిఁ జెందు లక్షణా. ౧౦౨౪
- కం. కలహము కార్యార్థులలో, బలపడుటకుఁ గారణంబు ♦ ప్రభుదోషంబే
కలహములు లేక ప్రజలన్, మెలపున రక్షించుపతికి ♦ మేలొనగూడున్. ౧౦౨౫
- కం. కావునఁ గార్యముకొఱకై, యేవారే గాచి యున్న ♦ నెఱుంగం జనుమీ
నీ వనఁ లక్ష్యుఁడనియెన్, భూవర! యమదండసదృశఁమును శాపంబున్, ౧౦౨౬

←→ నృగోపాఖ్యానశేషము. ←→

కం.విని యేమి చేసె నృగుఁ డన, జనపతి తద్వార్త యెఱిగి ♦ సచివుల హితులన్
దనకడకుఁ బిలిచి దుఃఖంబునఁ బొగులుచు నిట్టు లనియె ♦ భూదేవవరుల్. ౧౦౭౭

కం.నారదుఁడును బర్వతుఁడును, ఘోరం బగుశాప మిచ్చి ♦ గొబ్బున దివికిన్
మారుతు లై చని రే మన, మీరలు నానుతుని వసువు ♦ మేదిని నేలన్ ౧౦౭౮

కం.అభిషేకముఁ గావింపుఁడు, శుభముగఁ బెనుబిల మొకండు ♦ సుఖకరముగ నా
కభినిర్దింపఁగ శిల్పి, ప్రభువుల నియమింపుఁడీ కృపారతు లగుచున్. ౧౦౭౯

సీ. అం దుండి శాపంబు ♦ సనుభవించెదను వర్షఘ్నంబు గాఁగ హిమఘ్నముగను
నాతపఘ్నంబుగ ♦ ననువార బిలములు, మూడిటిఁ గావించి ♦ పోడిమిగను
వానిచుట్టును మేలిఫలవృక్షములఁ బుష్పవంతంబు లగులతావళుల నాటి
దట్టంపునీడలు ♦ దనర గుల్మము లుంప, నందు నాశాపాంతముందు నర్ధ
తే. యోజనము దాఁకఁ బుష్పంబు ♦ లొప్పు చుండఁ
జేయుఁ డీ యని వసువును ♦ జేరఁ బిలిచి
ధర్మమార్గంబు విడువకు ♦ తనయ! నీవు
క్షత్రధర్మంబుమై నేలు ♦ ధాత్రి నెల్ల. ౧౦౮౦

కం.అపరాధ లేశమునకున్, విపరీతపుశాప మిడిరి ♦ విప్రులు కంటే
తపియింపకు దైవంబే, నిపుణము పో మేలుగీళ్లు ♦ నెఱి సమకూర్చున్. ౧౦౮౧

కం.కలుగునవి యేవొ కలుగును, దొలఁగునవో తొలఁగుఁ దామెదొరకొనుఁ బ్రాప్తం
బులు సుఖములు దుఃఖంబులు, తొలి మనుజుఁ డొనర్చునుకృతదుష్కృతఫలముల్.

కం.అని చెప్పి నందనునకుం, జనియెన్ నృగుభూవరుండు ♦ సమ్యక్కృత మై
యొనరినబిలంబులోనికి, దినము లటం గడపుచుండె ♦ దీనత్వమునన్. ౧౦౮౩

←→ రాముఁడు లక్ష్మణునకు నిమిశధఁ దెలుపుట. ←→

కం.ఈవిషయంబున మఱియొం, డే వినిచెద నీకు విన నభీష్టం బేనిన్
బావనకథ నన లక్ష్మణుఁ, డే విస్తయకరకథాళి ♦ దృప్తి గానన్. ౧౦౮౪

సీ. అనవుడు శ్రీరాముఁ ♦ డనియె నిత్యాకుని, పండ్రెండవసుతుండు ♦ పరమధర్మ
నిరతుండు నిమి యను ♦ ధరణీశ్వరుఁడు గౌత, మాశ్రమప్రాంతంబునందు శక్ర
దేవపురోపమం ♦ బావైజయంత మ,న్నగరంబు నిర్మించి ♦ తగినరీతి
దీర్ఘసత్ర మొనర్పఁ ♦ దివిరి యిత్యాకుని, నామతించి వసిష్ఠు ♦ యజ్ఞకార్య
తే. నిర్వహణమునకును బిల్వ ♦ నేను మున్న
వాసపునిచేత వరియింపఁబడినవాఁడఁ

దాళుమీ నేను వచ్చునం దాక ననుచు

నరుగ నిమి యత్రిగౌతమాం గిరులఁ బిలిచె.

౧౦౮౫

ఉ. వారలు దోడ్పడంగ హిమఃపంతముపొంతఁ బురంబు దాపునన్
త్మోరమణుండు జన్నమును + సాగఁగఁ జేయుచు నైదువేలయేం
డ్లార రహింప వాసవునిఁజుజ్జముఁ దీర్చి వసిష్ఠమహాని త
ద్భారిణిఁ జేరి జన్నము యథావిధి గౌతమమహాని దీర్పఁగన్.

౧౦౮౬

కం.కని యాగ్రహించి భూమిఁ, ద్రునకై మూర్తంబు వేచె + దురదృష్టమునన్

జనవిభుఁడు నాఁడు నిద్రిం, చెను బగటం; గాచికొని వసిష్ఠుఁడు కినుకన్.

౧౦౮౭

ఉ. నన్నునిరాకరించి సవనం బొనరింపఁగ నన్యుఁ దెచ్చి తీ

విన్నెటిఁ జెప్పచచ్చినను + నింటన యుండియు నీవు దర్శనం

బు న్నొప! నీ వచేతనతఁ + బొందు మ టం చని శాప మీయ భూ

భృన్నళినాహితుం డెఱిగి + వేగమ వెల్పుల నచ్చి క్రుద్ధుఁ డై.

౧౦౮౮

కం.ఒడ తెలుఁగక నిద్రింపఁగఁ, గడుఘోరముగా శపింపఁ + గార్యం బగునే

చెడు నీ వచేతనత నీ, యొడలున్ రుచిరత్వమెడలఁకుండెడిఁ గాతన్.

౧౦౮౯

కం.అని రోషవశంబున న, య్యనఘులు శపియించి రిట్టు + లన్యోన్యంబున్

గన లేమిచేయ లే దన, విని లక్ష్మణుఁ డనియె నెట్లు + విగతశరీరుల్.

౧౦౯౦

↔ వసిష్ఠుఁడు దేహము ధరించుట. ↔

చం.తనువులు గ్రుచ్చుటం గొనిరి + తత్కథఁ దెల్పు మటన్న రాముఁ డి

ట్లనుఁ దమ దేహముల్ విడిచి + యాధరణీశ్వరుఁడన్ మహాతపో

ధనుఁడును వాయుభూతు లయి + తారుచు నుండిరి మింటఁ, దండ్రునిన్

గనఁగ వసిష్ఠుఁ డేగఁ బరఁకాయము నొందఁగఁ గాంక్ష చేయుచున్.

౧౦౯౧

కం.అరిగి విధాతకు మ్రొక్కిడి, సరసిజభవ! యండజాతఁసర్వసుపర్వో

త్కరవల్లభ! నే నిమిభూ, వరు శాపముచేతఁ దనువుఁ + బాయఁగఁ గంటిన్.

౧౦౯౨

కం.మేనులు లే కుండిన న, న్యూనన్యసనములు దొడరు + నొదవును లోపం

బోనళినాసన! క్రియలకుఁ, గాన నొసంగుము మఱొండుఁకాయం బనినన్.

౧౦౯౩

సీ. ధాత యి ట్లనియె మిఁత్రావరుణుల తేజ, మునఁ జొచ్చి వసుధను + జనన మొందు

మీ యయోనిజుఁడ వై + మేదినిసూరవర్య, మహితతపంబున + మద్వశుండ

వయ్యెద వనిన సంయమి మ్రొక్కి చయ్యన, వరుణాలయమునకు + వచ్చె నపుడు

మిత్రుండు వరుణసఁష్టేశనంబున రాజ్య, పాలనం బొనరించె + వచ్చె నటకుఁ

తే. బద్ధదళ నేత్ర పూర్ణేందుఁవదన చెలుల

తోడ నుర్వశి వరుణుఁ డాచేడఁ గాంచి

వలపు దెలిపిన మిత్రుండు † వలచే దొలుతఁ

జనునె నీతోడఁ గూడంగ † ననిన నతఁడు

౧౦౯౪

ఉ. ఓరునఁ జాల దర్పకుని యుద్ధతి కేను మృగాక్షి! దివ్యభృం

గారువునందుఁ దేజమును † గామిని వీడెద నన్న నుర్వశీ

నారసనేత్ర యిట్లు లను † సమ్మత మయ్యది మిత్రుఁ డొందు శా

రీరసుఖంబు, నీయదియ † హృత్కమలం, బది గాదె మిన్నయా.

౧౦౯౫

తే. అనిన జ్వలదగ్ని శిఖకుఁడు † ల్యంబు తేజ, మతఁడు కుంభంబునందుంచె † నతివ చనియె

మిత్రుఁ జేరంగ నాతఁ డా † మెలతఁ గాంచి, క్రోధకలుషితచిత్తుఁ డై † కొమ్మకనీయె.

ఉ. ఓసి దుర్భాత్తికా! కలుష † యుక్తచరిత్రక! మున్ను మున్నునా

కాస వచించి యీనడును † నన్యనిఁ గూడఁగ లంజ వైననున్

దోసము గాదె? యీయతుల † దోషమునన్ ధరపై వసింపుమీ

వాసి తఱుంగ మానవుని † భార్యవుగా నొకకొంతకాలమున్.

౧౦౯౬

కం. సుతుఁ డయి బుధునకుఁ గాశీ, పతియైనపురూరవుండు † పతిగా మనుమీ

మతిహీన! యనఁ బురూరవు, సతిఁ జేరఁగ నేగి యతని † సతియై మెలఁగెన్. ౧౦౯౭

కం. అతని సుతుం డాయువు తత్త్వితిపతికిన్ నహుషుఁ డొదవె † గీర్తితగతి భూ

పతియై యింద్రుఁడు వృత్రుని, హతుఁ జేసి భ్రమింపసింద్రుఁ డై దివ మేలెన్

తే. నూఱువేలేడు; లిచ్చట † నూత్నచంద్ర, సాల కంజదళాక్షి యు † ర్వశి ధరిత్రిఁ

జాలసంవత్సరము లుంఁడి † శాప మంత, మొందఁ గ్రమ్మఱఁ జేరె బి † డౌజవీడు.

↔ వసిష్ఠుఁడు మైత్రావరుణుఁ డయి జన్మించుట. ↔

చం. అనవుడు లక్ష్మణుం డనియె † నమ్మునిపార్థివు లెట్లు క్రమ్మఱన్

దనువులు గాంచి రవ్వధము † దాశరథీ! వినిపింపు మన్న న

య్యనుజనిఁ బల్కు రాముఁడు మ † హాత్ములవారల తేజు నుండి సం

జననము గాంచి రాఘటిని † సంయమివర్యులు పూర్ణ తేజు లై.

౧౧౦౧

తే. ఉర్వశీకారణంబుగ † నుంచె దొలుత, దివ్యఘటమున మిత్రుండు † తేజు దాన

వరుణుఁ డావల నుంచె ద † దావ్యజమున న, గన్తి మున్నుగ జన్మించి † కాంచిమిత్రు.

తే. నేను నీదుతనూజుడఁ † గా నటంచు, జనియె మఱికొంత కాలంబు † చన వసిష్ఠు

డందు జన్మించె నుభయ తే † జోప్తి దాన, నతఁడు మైత్రావరుణుడన † ఖ్యాతి గాంచె.

తే. ఆమహా తేజు నిక్షౌక్యుఁ † డా శ్రయించి, తమపురోహితుఁ గాఁ గొనె † ధర్మవిదుని

నింక వచియింతునినుముని † మీశ్వరుండు, తనువుఁ గాంచినవిధముఁ ద † త్వజ్జవినుత.

→ దేవతలు ఋషులు నిమిగోచినవర మిచ్చుట. →

చం. ఋషులు విదేహనాయకుశః, రీగముః బ్రోచుచు గంధమాల్యకి
ల్బిషరహితాంబరంబులను ♦ వేలిఘః దీర్చుడుః బ్రత్యగాత్తతో
ఋషిభృగు విట్లు పల్కు నిమి! ♦ యేమిరంబును గోరె దీవు క
ల్బిషరహితా! వచింపు మెట ♦ మానుగ నిల్పుదు నీదుజీవమున్. ౧౧౦౫

చం. చలికిరి తుష్టు లై సురలు ♦ పార్థివసత్తను! నీదుజీవమున్
నిలుపుదు మెందుః గోరు మన ♦ నిర్జరులార! సమస్తభూతచ్చ
ష్టుల నిలువంగ నామనసుః చొప్పన, వారలు వాయురూప మై
నిలువును యల్లై నీకతన ♦ నేత్రనిమిలన మొందు భూతముల్. ౧౧౦౬

కం. అలఃత దొలంగఁగ తెప్పలు, పలుమాటును మూయు భూతః పటలి యటంచున్
బలికి సుర లేగ మానులు, చలికిరి నిమిమేన నరణిః ♦ జేర్చి సవిధిగన్ ౧౧౦౭

కం. తనయార్థంబుగ దానన్, జనియించెను మిథి యనంగ ♦ త్కౌపతి మథనం
బునః బుట్టుట మిథి యయ్యెన్, జననంబందుట నతండు ♦ జనకుం డయ్యెన్. ౧౧౦౮

కం. ఆతఁడు విదేహమున సం, జాతుం డగు హేతువునను ♦ జనె నైదేహ
ఖ్యాతిని మిథి నిర్మించుట, భూతలమున మిథిల యనఁగః ♦ బురవర మొప్పెన్.

→ రాముఁడు లక్ష్మణునకు యయాత్రచరిత్రముఁ దెలుపుట. →

చం. అనవుడు లక్ష్మణుం డనియె ♦ నార! విచిత్రచరిత్ర మెట్టులా
జనపతి క్షత్రియుండు బలః శౌర్యధురంధరుఁ డందు దీక్షీతుం
డును గద కోపమున్ నిలుప ♦ నూల్కొన కట్లు వసిష్ఠునిన్ శపిం
చినకత మేమొ శాంతిని భః జింపఁ డదేటికొ? భూవరోత్తమా!, ౧౧౧౦

ఉ. నావుడు రాఘవుం డనియె ♦ నాయన! కోప మణంప దుస్సహం
బావిధి శక్య మానొకొ యయాత్రకిఁ దప్పఁగఁ దక్కువారికిన్
భూవిభులందు సత్త్వగుణః పూర్ణుఁ డతండు వచింతు విన్ను త
త్త్వానరుపూర్వవృత్తమని ♦ సమ్మతిఁ జెప్పఁ దొడంగె నివ్వధిన్. ౧౧౧౧

సీ. నహుషునకును బ్రియః నందనుండు యయాత్ర, యతని కిద్దఱురూపః వతులు సతులు
వృషపర్వతనయ శః శ్రిష్ఠ యన్ దైతేయి, శుక్రునికూతురు ♦ సుందరాంగి
దేవయాని యనంగ ♦ నావరవర్ణికుల్, తనయులఁ గాంచిరి ♦ దర్పధనులఁ
బూరుండు శ్శర్మః పుత్రకుండు, యదుండు దేవయానిసుతుండు ♦ భూపీభూప
తే. తల్లి శ్శర్మ ప్రియ యాటఁ ♦ దనయుఁ బూరు
మిగుల యాల్చి యదువు లో ♦ వగవు చెంది

తల్లి డాయంగఁజని శోకఁదైన్యములను
బలుకుఁ దనహృన్దతం బెల్లఁ దెలియఁబడఁగ.

౧౧౧౨

ఉ. పుట్టితి వీవు భార్గవునిపుణ్యకులంబున రాజు భార్యవై
యిట్టిమహావమానమును నీవు సహించెద వెట్లా? యేల యీ
రట్టడిజీవనంబు? వెన నీరమ్ము హుతాశనుఁ జొత్త మిర్వు రీ
వట్టు లొనర్ప వేని యిపుఁడానతి నా కిడు మేను జొచ్చెదన్.

౧౧౧౩

కం. మన మిర్వుఁడు బోయిన న, మ్మునుజేశ్వరుపీఠ తెగును నీ మతి దానవిత్తో.

మనసారఁగ సుఖముంచెడు, ననియేడ్చెడు తనయుఁ జూచి యతిపయుఁ గినుకన్.

చం. తనజనకుం దలంచిన యథాత్వర మాతఁడు వచ్చి యేడ్చున

త్తనయను గాంచి యేటి కిటు దైన్యము నొందితి కూతురా? యనఁ

దనువు విషాగ్నినీరముల నాశముఁ జేసెద, నింక భూమిపై

మన మన సొప్ప, దేల యవమానపుమన్ద బ్రాహ్మణోత్తమా!

౧౧౧౪

కం. ఇచ్చితివికాని యొకనికి, వచ్చితివో? కీడు మేలు ప్రశ్నించితివో?

చచ్చితివో యున్నావో, మచ్చరితము నీ వెఱుంగ నీ సొల్లదుగా?

౧౧౧౫

కం. నాకడుపుమంట యే మని, నీకుఁ వినిపింతు నెఱుంగ నీ వొల్లనివో

లోకమున వృక్ష మెండిన, నాకులు పూ లిగురులుం దమంతటఁ జేడెడిన్.

౧౧౧౬

కం. పెద్ద నని నీకె సత్కృతి, దుద్దిడె నట యేల నాగతు ల్బలుకంగా

నద్దానవి వలలం బడి, పద్దుగ నీయల్లుఁ డెపుడు బలుకఁడు నాతోన్.

౧౧౧౭

ఉ. నామొగ మేనియుం గనఁడు నాయిలుచాయను ద్రొక్క నొల్లఁ డే

మేమొ వినోదము ల్బలుపు చెప్పుడు దానవియింట నుండెడిన్

భూమివిభుండు దా నగుట భూమిధవాత్తజఁ గోరుఁ గాక తా

నే మని కోరుఁ జక్కగమి నెన్నెడిబాఁపనవాని కన్నియన్.

౧౧౧౮

←→ యయాతి పూరునకు వార్ధకమిచ్చి యశావనంబుఁగొనుట. →

చం. అనవుడుఁ గోపరక్తనయ నాంతుఁడు కావ్యుఁడు భూమినాథుతో

ననె నిది యేమి భూపతి! మదాత్తజ నొల్లక నన్నవజ్ఞ నే

సిన సయిరింతునే? కుమతి చెచ్చెర యశావన మూడి డొక్కవై

దినములు ద్రోయుమి యనుచుఁ దిట్టి ప్రసన్నును జేసి యాత్తజన్.

౧౧౧౯

కం. అరిగెఁ దనయింటి కాన్యప, వరుఁడు జరాక్రాంతుఁ డగుచు వనరుచు యదువుం

బరికించి విషయసుఖములఁ బరిత్యజ్తుఁడఁ గాను గలదు హంఘ సుఖంఁదన్.

కం. నీజవ్వన మొనఁగుము నా, కీజర గ్రహియింపు మనిన నీ ట్లను నతఁడున్

రాజా! నీముద్దులనుతు, నీజర గ్రహియింప నిమ్ము నే నిందునకా?

౧౧౨౦

చం.జనకుడ వై బహిష్కృతునిఁ ♦ జల్పితి వీవు నుఖాశిపట్ల, నన్
జనవునఁ జేర సిచ్చితివె ♦ సమ్మతి నెయ్యెడ నేని? దీనికిన్
దనయుడ నైతి నోటు? నిరతంబును లాలన చేసి పెంచు నీ
తనయుడు పూరుఁ డే జరను ♦ దాల్చెడు, నే సహియింప దీనినిన్. ౧౧౨౩

కం.ఆడఁగఁ బాడఁగ వేడుక, గూడఁగఁ బూరుండు జరను ♦ గొన యదు నహహ
పాడి గదా యిటు ప్రజఁ గా, పాడెడితేనికిని దాయభాగము పెట్టన్. ౧౧౨౪

చం.అనుడు యయాతి పూరుని మహర్థము నీవె జరన్ గ్రహింపుమీ
యన నతఁ డేనె ధన్యుడ మహాత్మక! కాదన నోరు నచ్చునే
జనకునియాజ్ఞ నాన్వపతి ♦ సంతస మొందుచు వార్ధకంబుఁ ద
త్తనయున కిచ్చి యావనముఁ ♦ దాఁ గొని యేడులు పూఁడు లాదటన్. ౧౧౨౫

చం.అతులితసౌఖ్యసంపదల ♦ నందుచు నుండి తదాశ దీటుడున్
నుతుఁ గని వారకంబుగను¹ ♦ సుందర యావన మే గ్రహించి త
త్పతిగ జరాభరం బిడితిఁ ♦ దాల్చుగ నీకడ, నింక నాజరన్
వెతలు దొలంగ నీకు గుణవిక్రమధుర్య మొసంగు క్రమ్మటన్. ౧౧౨౬

కం.నాయాజ్ఞం బాలించుట, నీయవనికి ని న్నొనర్తు ♦ నేలికగా సం
చాయవనీశుడు కోపము, తో యదువుం గాంచి పలికె ♦ దుష్టాత్మకుడా! ౧౧౨౭

కం.తనుజుడవు గావు నీ వొక, దనుజుండవు పుట్టి తింటఁ ♦ దనయాకృతి వై
నను ధిక్కరించి పలికితి, చనునే? రాజ్యాధిపత్యసరణిం జెడుమీ. ౧౧౨౮

కం.జనకుడ నంచు గౌరవము ♦ సల్పక నోరికి వచ్చినట్లు న
న్ననియెదు? యాతుధానుల మహాకఠినాత్ముల నీవు గాంచుమీ
వినయవిదూర! సోనుకులవిశ్రుతి యొందదు నీదుసంతతిన్
గనియెదు దుర్విసీతులఁ బాకాలు మటంచు నుశీలుఁ బూరునిన్ ౧౧౨౯

కం.ధర కధిపతిఁగా నొనరిచి, యరిగెన్ విదితాత్ముఁ డగుచు ♦ నాశ్రమమునకున్
జరుగ నటు కొంతకాలము, సురపురి కతఁ డేగ నతనిఁ సుతుడు ప్రభుం డై. ౧౧౩౦

కం.పూరుడు కాశీరాజ్యము, ధీరతఁ బాలించెఁ బురి ప్రతిష్ఠానముగాఁ
గ్రాసులను యాతుధానుల, వారక పెక్కురను యదువుఁ పంశము నిలుపన్ ౧౧౩౧

కం.కాంచెను బహిష్కృతుం డై, క్రౌంచవనంబునను దుర్గరస వసియించెన్
మించినకిసుకను గవి శపి, యించిన నాహుషుడు మరల ♦ నే మనఁ డయ్యెన్. ౧౧౩౨

తే. ఆలకించితె యనుజ యయాతిశాంతి
మనల నృగుదోష మంటమి ♦ కనఁగవలయు

ననుచు నుండఁ గునుంభవఁస్తావకుంఠి

తముగతిని మిన్ను సాంధ్యరాగమునఁ బొలిచె.

౧౧౩౩

→ చ్యవనాదులు రాము దర్శింప వచ్చుట. →

నీ. అన్నదమ్ములు ముచ్చ టాడుచుండిరి యిట్టు, లవని రక్షాక్రియానంతరమున
జరుగఁ గొన్నిదినాలుఁచలియు వేడియుఁగాక, సౌఖ్యంబుఁగూర్చువానంతరాత్మ
లోదవఁగ నొకనాఁటియుదయంబునను నాహ్నికంబులఁ దీరిచి కార్య మొనరి
పౌరులు వచ్చిరే పరికింపు మనఁగ ను,మంత్రుండు రాజేంద్ర! మానివరులు

తే. వచ్చి యున్నార, లాఁగిన ద్వారమంద

నిలిచి యున్నారు, నినుఁ జూడఁ దలఁచినారు

వారు చ్యవనుండమున్నుగా వచ్చినారు

కార్యభర మేదియో వారు కలిగినారు.

౧౧౩౪

కం.యమునాతీరనివాసులు, మిముఁ జూడఁగఁ దొందరపడి మీతో భూమి

రమణా! చెప్పఁగఁ బంచిరి, విమలాత్మకు లనిన వారి వే తోడెమ్మి.

౧౧౩౫

ఉ. నావుడు రాజనాజ్ఞ మునినాథులకు నతిచేసి లోనికి

గావలివాడు పో విడువ గాఢతపోబ్వలితాంగు లందఱు

త్వావిభుమందిరాంతరము చయ్యనఁ జొచ్చిరి నూర్పు రమ్మహా

భావులఁ బూజ చేసె గుణభద్రుండు రాముండు యుక్తరీతిగన్.

౧౧౩౬

చం.మునులు సమస్తతీర్థపరిపూర్ణసుసత్కృతపూతపాత్రముల్

జనపతికి మనోజ్ఞఫలసంచయ మీయఁగఁ బ్రీతియుక్తిగై

కొని మునులార! నాయెడలఁ గూరిమి జేసి సమర్థపీఠలం

గొనుఁ డన హేమపీఠములఁ గూరుముదంబునఁ గూరుచుండినన్.

౧౧౩౭

కం.భూపతి కరములు మోడిచి, తాపసులం గాంచి యనియె దయ సెల విడుడీ.

యేపనికై యిట రా నా,జ్ఞాపింపుండు దేనిఁ జేయ సమృతి మీకున్.

౧౧౩౮

కం.ఈరాజ్యం బిదేహం, బీరమయును జీవితంబు నిన్నియు ద్విజసం

వారనిమిత్తము చూడుండు, సారతపశ్శీలురార! సత్యం బంటిన్.

౧౧౩౯

→ చ్యవనుండు లవణవృత్తాంతము రామునకుఁ దెలుపుట. →

చం.అనవుడు మేలు మేలని మహర్షులు మెచ్చుమఁ బల్కి రోజనా

వనకుశలా! మహాత్మ! యిటుపల్కఁగ నీ వొకరుండు గాక యే

జనపతిశక్తియుక్తుఁ డగు త్కృపతు లెందఱో యాలకించి మా

పని మఱి కార్యగౌరవము భావనచేసి వచింప రేనుడిన్.

౧౧౪౦

కం.నీ పన మాకార్యము తెఱఁ, గావంతయు నెఱుఁగకయును † నాడితి బాసన్.

గావెంటు ననుచు విప్రజ, నావల్లిపైఁ గరణఁ జేసి యనఘగుణాఢ్యా! ౧౧౮౧

కం. కావున మాకార్యంబును, గావింపఁగ నీవ నేర్తు † కాకుత్స్థవరా!

మావాక్యము విని మఱి మా, కావహిలం జేసి సౌఖ్య † మణఁపుము భీతిన్. ౧౧౮౨

చం. అనవుడు రాముఁ డిట్లను భయం బెది కల్గెను మీకు? దానినిన్

వినిచితి రేని దీర్తు నన † నిస్తులనిష్ఠుఁడు మౌని భార్గవుం

డను జననాథ! యాదియుగమందు మహాబలశాలి లోలకున్

దనయుఁడు జ్యేష్ఠుఁ డుండె మధుఁడైత్యుఁడు విప్రులకున్ శరణ్యుఁ డై. ౧౧౮౩

కం. మఱిఁ బరినిష్ఠితుఁ డై సుర, తతులం బూజించి వారిదయ కర్పించి డై

యతులితతపంబు గౌరీ, పతి మెచ్చఁగఁ జేసెఁ బెక్కునర్హము లంతన్. ౧౧౮౪

కం. వానికి మెచ్చి గిరీశుఁడు, మానిత మై మిగుల దీప్తిమంతం బయి య

న్యూనబలం బగుశూలముఁ, దా నొసఁగెం బ్రీతి లాగి † తనశూలమునన్. ౧౧౮౫

ఉ. ఇచ్చుచు వాని కిట్లను ఋషీశ్వరనిర్జరులందు భక్తిమై

సచ్చరితుండ వై తపముఁజల్పుట మెచ్చితి దీని సిద్ధితిన్

మచ్చర మూని నీవు సురమండలి విప్రుల నేఁచె దేని నీ

కిచ్చటులాయుధంబు పనియేమియుఁ జేయద న్యర్థమై చనున్. ౧౧౮౬

కం. నీతో రణమున కెవడే, నేతెంచిన యేని వాని † నిలఁ గూల్చి యథా

రీతిఁ జనుదెంచుఁ జామి నీ, చేతికి మఱి యనిన దనుజ † శేఖరుఁ డనియెన్. ౧౧౮౭

తే. ఇమ్మహాసాధనం బమఁ రేంద్రవంద్య! నాదువంశంబునంద సంతతము నిల్వ

నిమ్ము నావుడుఁ గా దట్టులిచ్చువాఁడ, నీదుసుతునొద్ద మాత్రంబు నిల్చునట్లు.

చం. అనవుడు వల్లె యంచు నతఁ † డాత్మగృహంబున కేగుదెంచి దా

నిని మహితార్చనాదివిధి † నిత్యముఁ బూజ యొనర్చు చుండె, నా

దనుజుఁడు భూరిమందిరము † దానికి నై రచియించె నమృధుం

డనలతనూజ విశ్రవసునన్వయమందు జనించినట్టి డై. ౧౧౮౮

కం. కుంభీనసి యనుపేరం, గుంభిని విశ్రుతిని గన్న † కోమలి నేలెన్

జంభారి భయంకరసం, రంభుఁడు లవణుండు సుతుఁడు † రామ! యతనికిన్. ౧౧౮౯

ఉ. పిన్నటనాటి నుండియును † భీకరశీలుఁడు వాఁడు దుష్టుఁ డై

యెన్నియొపాపకార్యముల † నెప్పుడుఁ జేయుచు నుండు, దుర్వీచి

తిన్నిజనందనుం గని యతిన్యధఁ జెందియుఁ గోపగించియున్

గన్నకుమారుఁ డౌట యెది † గాదన కూరక యుండెఁ దంద్రియున్. ౧౧౯౦

తే. జనకుఁ డీలోకమును వీడి • చనియె నరుణు
నాలయమునకు నుతునకు • శూలమహిమఁ
దెలిపి; యంతటనుండియుఁ • గలుషహృదయుఁ
డల్లసాధనశక్తి జఁగాళి నేఁచు.

౧౧౫౨

తే. అందుఁ గాపసు లనినఁ బాఁపాత్మకుఁడకుఁ, బేలపిండియ; శూలంబు • విధము వింటె.
వానిశక్తి యెఱింగితే • వారిజాస్త్రవంశ్య! మాకింక గతి వీవె • పరమపురుష.

ఉ. కోరితి మయ్య! యెందఱనొ • క్రూరచరిత్రభయార్తిఁ గుందుచున్
వీరవరేణ్యులన్ నృపుల • వీని వధింపుఁ డటంచు, నొక్క రేన్
ధీరత వాని మార్కొనఁగఁ • దెంపు వహింపరు, పంక్తికంతసం
హారము నీదుచేత విని • హర్షముతో గతి వీవె యస్తతిన్.

౧౧౫౩

కం. అరుదెంచితి మిచ్చటి కో, ధరణీవర! మాకు నెపుడుఁ • ద్రాతవు నీవే
కరుణింపుము మాపయి నా, శరవరునిన్ లవణుఁ ద్రుంప • సమకట్టి నృపా! ౧౧౫౪
కం. మా కొదవినయాపద యిది, నీకంటె నెవండు లేఁడు • నిశిచరుఁ ద్రుంపన్
మాకోరికఁ దీర్పఁగ ననఁ, గాకుత్స్థుఁడు పల్కు మానిఁకాండంబులకున్. ౧౧౫౫

→ రాముఁడు మానులను లవణునాచారాదుల నడుగుట. ←

కం. ఆచారాహారములు ని, శాచరునకు నెవ్వ? యెందుఁ • జరియించును స
త్యాచారులార! పలుకుఁడు, నీచుని వధియింతు మీకు • నెప్పుదిఁ గూర్తున్. ౧౧౫౬
మ. జననాథాగ్రణే జూచి మానులు తదాఁచారంబు రౌద్రంబ, యా
తనియాహారము జంతులెల్లను, బరాఁర్థ్యం బందు వాచయముల్,
మనుజప్యాఘ్రమృగద్విపాదులను రామా! చంపి భక్షింఁచెడిన్
దినమున్ వేలుగ, వాస మా మధువనీ! దేశంబు భూమిశ్వరా! ౧౧౫౭

తే. ప్రలయ వేశను గాలుండు • ప్రజల నెల్ల, మ్రింగుమాడ్కిని వా విచ్చి • మ్రింగు చుండు
నంతరాంతరములను సత్త్వాళి ననిన, రామచంద్రుండు తన్నొనిరాజి కనియె.

కం. వదలుఁడు భీతిని రాక్షసుఁ, గదనంబునఁ ద్రుంతు ననుచుఁ • గని తమ్ముల నా
మదయుతు లవణుం జంపఁగఁ, గదలెడివం తెవ్వ రిపుడు • గైకొనువారో? ౧౧౫౮

→ శత్రుఘ్నుఁడు తాను లవణుం జంపఁ బోయెద ననుట. ←

తే. భరతశత్రుఘ్నులందు నీపాలు గొనఁగ, నెవ్వరోకొ కోరువా రన • నెలమి లేచి
భరతుఁ డిట్లను నే నుండ • బాలుఁ డైన, లక్ష్మణానుజఁ బంపఁ దలంప నగునె?

కం. నావంతు గాఁగ నిడుఁడి, యావీరుని లవణుం జంపు • టన శత్రుఘ్నుం
డావాక్యము లాలించి మ, హావినయముతోడ ననియె • నవనీపతితోన్. ౧౧౫౯

సీ. భరతుండు శూన్యమాఃపట్టనంబు నయోధ్య, బాలించె మీరలు ధ వనుల నుండ
మీవచ్చునందాఁక ధ నేవిధసుఖమును, దా నెఱుంగండు సంతాపగరిమ
ననుభవించెను మహావ్యసనంబు లిన్నన్ని, యని చెప్ప నొనె దుఃఖావహంభుఁ
బడకను బన్నుండె ధ ఫలమూలములు మెక్కె, జడలుధరించె వస్త్రములు మాసి
తే. నారచీరలు దాలె సీకారణమున, వనట గూరెను సౌఖ్యంబుపడఁగ వలదె
యిప్పు డైనను నే నుండ ధ నెల్లవేళ, బంట వై భరతుని దుఃఖపఱువ నగునె?

→ రాముఁడు లవణుఁ జంపి మధురాపురి నేల నాజ్ఞాపించుట. →

చం. అనవుడు రాముఁ డిట్లు ను మహాభుజ! యట్టుల యాత, నాదుశా

సనమునఁ బొమ్ము నీవు, సురశాత్రుఁడౌ మధుపట్టనంబునక

నిను నభిషిక్తుఁ జేసెదను ధ నీమతిచొప్పున నింద కైకనం

దనుఁడు నిలంగ నిమ్ము, రణదతుఁడ వీవు వధించి రాక్షసున్

౧౧౬౪

తే. మేలిపట్టన మందు నిర్మించి యంద

నీవు రాజ్యంబు చేయుచు ధ నెమ్మినుండు,

శత్రువధ నల్పి రాష్ట్రంబు ధ సంగ్రహించి

నృపతి నీయని యతఁ డేగు ధ నిరయమునకు.

౧౧౬౫

కం. బదులాడకు మెదియేనియు, నెదు రాడఁగ రాదు పిన్నజ్యేష్ఠున కతఁడె

య్యది చెప్పిన నొనరుపఁ దగు, నద నిదియే కొనుము నేడ ధ యభిషేకంబున్.

తే. అవనిబుధులు వసిష్ఠాదు ధ లర్హభంగి, నీకు నొనరించువా రభిషేక మనిన

సిగ్గుపెలుచ శత్రుఘ్నుండు ధ శిరము వంచి, యల్ల నల్లన నిట్లను ధ నగ్రజునకు. ౧౧౬౬

→ పట్టాభిషేకం బొల్లక శత్రుఘ్నుఁడు పరితపించుట. →

కం. అన్నా! జ్యేష్ఠుం డుండం, బిన్నకు నభిషేక మర్హమే? ధర్మంబే?

యిన్నెఱి నీనుడిఁ బోవుదుఁ, బన్నుగ దాటంగ లేమిఁ ధ ద్వచ్ఛాసనమున్. ౧౧౬౭

సీ. జ్యేష్ఠునకును బిన్న ధ యెదురాడ రా దని, నీచేత శ్రుతులందు ధ నేను వింటి

వినియు నెఱింగియు ధ విపరీతబుద్ధిచే, భరతునిఁ గా దని ధ పలికినాఁడ

లవణు వధించెద ధ బవరాన నే నని, యాదురుక్తంబె యోయనఘచరిత!

యిట్టిదుర్గతిఁ గూర్చి ధ హేతు వయ్యెను నాకు, వెనుకఁ జింతించుట ధ వెఱ్ఱితనము

త. చేసినట్టికృతికి ధ శిక్షయియ్యది చాలు, నీకు మాటు పలుక ధ నిశ్చలాత్మ!

దండనంబు నాకు ధ రెండవ యది కల్గకుండుఁ గాక మన మొకండు వినుము,

ఉ. కోరను రాజ్యమేను రఘుకుంజర! నీనుడిఁ దీర్పుఁ బోయెదన్

దారిత్వవైరిసంచయ! యధర్మము నన్ను స్పృశింపకుండఁగాఁ

గారుణికాగ్రణీ! కరుణఁ ♦ గావు మటన్నను సంతసించి ధా

త్తీరమణుండు లక్ష్మణుని ♦ దిక్కుఁ గనుంగొని పల్కు నిప్పుడే

౧౧౨౦

→ రాముఁడు శత్రుఘ్నుని మఘర కభిషిక్తునిఁ జేయుట. ←

కం. భరతుండును నీవును నున, పురజనముల మంత్రివరుల ♦ భూమిసురులన్

సరగం బుర్రోహితుల నిట, కరుదేరఁగఁ బిలువఁ బంపుఁ ♦ డనఁగా వారల్. ౧౧౨౧

కం. అటు లే యందఱఁ బిలువఁగ, భటులం బంపంగ వారి ♦ బడి నెల్లరు రాఁ

దటుకున విధియుక్తంబుగఁ, బటుబలశాలికి నుమిత్ర, ♦ పట్టికిఁ బ్రీతిన్.

౧౧౨౨

కం. రాముఁ డభిషేక మొనరుప, శ్రీమహితుం డై యతండు ♦ చెన్నారెసు ను

త్రామాదులచేఁ బూర్వము, నామి వెలింగినవిధాన ♦ జనములు పొంగన్. ౧౧౨౩

ఆ. పౌరు లలరుచుండ ♦ బ్రాహ్మణుల్ మోదింప

ముగురుతల్లు లాత్త ♦ ముదముఁ గూర్చి

దీవనల నొసంగఁ ♦ దేజరిల్లెడిసుమి

త్రాత్తజాతుఁ గని ప్రహర్షమునను

౧౧౨౪

కం. యమునాతీరగు లగుసం, యములును లవణాసురుండు ♦ హతుఁడే యంచుం

దమమనముల సమ్మఁగ నరి, దమనుఁడు శత్రుఘ్నుఁ జేర్చి ♦ తనయంకమునన్. ౧౧౨౫

→ { రాముఁడు శత్రుఘ్నునకు నారాయణాస్త్రం బొసంగి } ←
లవణుఁ జంపు నుపాయంబుఁ దెల్పుట.

సీ. అన్న! శత్రుఘ్ను! దివ్యం బైనయీశరం, బును గొమ్ము లవణు దీనన వధింతు

మున్ను మహర్ణవమున స్వయంభువు దేవుఁ, డజితుండు సర్వసురాసురులకు

నెల్లభూతాళి కదృశ్యుఁ డై శయనించి, యున్నవేళ సృజించె ♦ నుగ్రువును

మధుకైటభాసురమథనంబునకు సర్వ, రాక్షసులను ద్రుంప ♦ రణములోన

ఆ. మూఁడులోకములను ♦ మునుకొని సృజియింపఁ, జంపి కైటభు మధు ♦ జగమునృప్తి

జనులభోగమునకుఁ ♦ జలిపే నీశరశక్తి, వింటె దీని మహిమ ♦ వీరవర్య! ౧౧౨౬

ఉ. వైవఁగ లేదు రావణునిపై నిది యాతనిఁ జంపఁ గోరియున్

హావడిఁ గూర్చుభూతతతి ♦ కంచును, శూలము నీశదత్తమున్

దా విడి యింటఁ బూజకయి ♦ దానవుఁ డేగుఁ బురంబుఁ బాసి యి

చ్చావిధి గ్రాసకాంక్షఁ, దను ♦ శత్రువు చీరిన యేని పోరికిన్

౧౧౨౭

కం. శూలముఁ గొని వచ్చును నీ, వాలవణుఁడు పురముఁ బాసి ♦ యాహారము కై

హాళిఁ జరియించునదనున, నాలమునకుఁ బిలిచి యతని ♦ నాఁగుము పీఠన్. ౧౧౨౮

తే. పురము ద్వారంబునను సిల్చి ♦ సురవిరోధి

పట్టనముఁ జొరకుండఁగ ♦ బవరమునకుఁ

బిలిచి తేనియుఁ జచ్చు నీబలిమి నాతఁ

డన్యవిధమునఁ జంప శక్యంబు గాదు.

౧౧౭౯

కం. గిరిజానాథునిశూలము, దురతీక్రమ మాట దాని ధోషాటుఁడు దాఁ

గరమునఁ దాల్చిని వేళను, బరిమార్పు మటంచు నతనిఁ బరిబోధించెన్. ౧౧౮౦

సీ. మఱి యిట్టులను నీవు ధమాతంగశతమును, నరదముల్ రెండువే ధలశ్వములను

నాలుగువేలును ధనానాపదార్థంబు, లంగళ్లు నట నర్తకావళులును

నియుతంబు హేమంబు ధనీతోడఁ గొనిపోము, భటులకు జీతంబు ధబత్తె మిచ్చి

సల్లాపములచేత ధసంప్రదానంబుల, సంతోషపఱుపుము ధసంగరమున

తే. నచటిపారికి భార్యలో ధయాత్మభవులొ

యైనవారలొ స్వీయపదార్థతతులొ

యేవియును లేమి యెఱిగి నీవే ముదంబుఁ

గూర్పు వారికి మాటల ధగుణివతంస!

౧౧౮౧

ఉ. ముంగల గాఁగఁ బంపుము చమాతతి గంగను దాఁటుఁగాక యిం

కం గొద వుండ గ్రీష్మము, సుఖంబుగ నావలియొడ్డు చేరి యం

దంగగుచోటులన్ విడిసి ధయాబల మొప్పఁగ, వెండి నీవు కే

లం గొని చాప మొక్కఁడవె ధలాఘవ మేర్పడ నేరి కేనియున్.

౧౧౮౨

చం. తెలియఁగ రాక యుండుగతిఁ ధదెప్పునఁ బొమ్ము, రవంతయేని యా

ఖలుఁ డెద సందియంబు గొనఁగఁ దగ దీమునులెల్ల మున్నుగా

బలఁగముతోడఁ బోయెదరు ధవాహిని యెల్లను జాహ్నవీతటిన్

నిలిచియ యుండ మున్నుగను ధనీవు చనం దగుఁ జాపపాణివై.

౧౧౮౩

చం. అరి చనుదెంచువార్త తెలియంబడఁగా లవణుఁడు శూలమున్

గరమునఁ దాల్చి శాత్రవుల ధగం డడఁచుం, జన నిమ్ము వేసవిన్

దొరఁగొన వానకా రతనిఁ ధద్రుంపుము, శూలము లేక యొంటిఁ గ్రు

మ్మరు జడివానలం దెవఁడు ధమార్తుఁడు మార్కొనవచ్చు నన్తతినన్.

౧౧౮౪

శత్రుఘ్నుఁడు సేనలముందుగనంపి తానొంటిగ లవణుపైబోవుట.

కం. అనవుడు నగ్రజపలుకులు, విని సేనాపతుల వేగఁ ధబిలిపించి యనీ

కిను లోలి నిలువ నెలవులు, మనమున మీ రెఱిగినవియ ధమాట లిఁ కేలా.

ఉ. కావున మీరు సేనలును ధగ్రచ్చఱఁ బోయి దిగంగ యోగ్యమా

తావులఁ బాశేమున్ ధిగుచుఁ ధధర్మణీప్రజ నేమిబాధలం

ద్రోవక పొం డటం చని మనోజ్ఞ చరిత్రుఁడు వారిఁ బంపి తా

నావల ముగ్గురమ్మలకు ధనంఘ్రుల వ్రాలి కృతప్రణాముఁ డై.

౧౧౮౬

తే. రామునిఁ బ్రదక్షిణించి శిరంబుచేత

మ్రొక్కి లక్ష్మణు భరతునిఁ మ్రొక్కి కేలు

మోడిచి వసిష్ఠునకు భక్తిఁ మునుకొనంగ

వినతు లొనరించి సెల వొందిఁ వెడలి చనియె.

౧౧౮౭

చం.తురగరథాదినంకులముఁ దొరపునైనయము ముందు పంచి తాఁ

బురమున నిల్చి యొక్క నెలఁ పూర్వజమాతపురోధలన్ మహా

గురుమతి మ్రొక్కి యాజ్ఞ గొనిఁ గొబ్బున నొక్కడ యేగి రెండురా

తుకులను లక్ష్మణానుజుడఁ త్రోవన త్రోసి నితాంతపుణ్య మా

౧౧౮౮

→ శత్రుఘ్నుడు వాల్మీకి యాశ్రమంబునఁ జేరుట. ←

తే. వల్లికోద్భవునాశ్రమఁవాటిఁ జేరి

మానివరునకు భక్తి నమస్కరించి

యంజలి ఘటించి ఋషివర్య! యగ్రజాతు

వాక్యమున నేను బోవుచు వచ్చినాడ.

౧౧౮౯

కం. ఈరే యిక్కడ నిల్వఁగఁ, గోరెద మీక్రియకు హానిఁ గూరద యేనిన్

దారుణపశ్చిమముగ నా,దారిం జనువాడ వేఁగఁ దత్త్వజ్ఞ యనన్.

౧౧౯౦

కం. నరవరు నుడులకు మునిపతి, దరహాసముతోడ స్వాగతము నీకు నృపా

యెరవుగఁ బలికెదవే?రఘు,వరులకు నిది సొంతసొమ్ముఁ భావింపు మెదన్.

౧౧౯౧

కం. అని పాద్యం బర్హ్యం బా,సన మొసఁగఁగ నాతఁ డలరిఁ చారుఫలాదుల్

తనివార మొసఁగి సమ్మద,మున నిట్లను నాశ్రమంబుఁ పొంతన మానీ!

౧౧౯౨

కం. యాగం బెవ్వరొ చేసిన,యాగుఱుతులు కానఁబడెడి నతఁ డెవ్వఁ డనన్

యోగీంద్రుఁ డిట్టు లను గుణ,సాగర! మీపూర్వుడొకఁడుఁ సత్త్వ ధనుండున్

→ వాల్మీకి శత్రుఘ్నునకు సౌదాసుచరిత్రంబుఁ దెలుపుట. ←

సీ. పరఁగె సుదాసుఁ డన్ పార్థివుఁ డాతని,నుతుఁడు వీరసహుండుఁ శుద్ధచరితుఁ

డతఁడు బాల్యమునందఁ యటవికి వేటకై,పలుమాఱుఁ బోవుచు వచ్చు చుండు

రాక్షసు లిద్దరఁ రణ్యమందలి మృగ,కోటులఁ బులు లయిఁ కూల్చి తినఁగ

నిర్భగ మయ్యె వనీదేశమంతయు, నది గని సౌదాసుఁ డాగ్రహమునఁ

ఆ. గూరమార్గణమునఁ ద్రుంచి యొక్కని వానిఁ, జూచుచుండ నమితఁ శోకయుక్తిఁ

దోడివాడు పల్కెఁ దోసంబు లే కేమి, నాసహాయుఁ జరిపఁ న్యాయ్య మగు నె.

ఆ. దీనిమాఱుకీడు నేను నీకు ఘటించుఁ, గను మటంచుఁ జెప్పిఁ కానఁ బడక

చనియొ గొంతకాలమునకు నమ్మిత్రున,హుండు దాల్చు గలిగె నుర్విభరము.

ఉ. ఆనృపుఁ డశ్వమేధ మనుఁ యాగ మొనర్ప నిటన్ వసిష్ఠుఁ డ
 ద్వానిని నిర్వహించు నెడఁ దత్పరిపూర్తిని బూర్వవైరమున్
 మానసమందు నిల్చి యలఁమానవభోజి వసిష్ఠ రూపి యై
 మానవనాథ! నా కిపుడు మాంసయుతాన్నముఁ బెట్టు మం చనన్. ౧౧౯౬
 చం.క్షీతివతి బానసీనిఁ గని యెచ్చెర సామిషభుక్తినిం బురో
 హితునకుఁ దృప్తి గూర ఘటియింపు మటరచు వచింప నాతఁడున్
 ద్రుతగతి సంభ్రమంబు గొనెఁ దొల్లిటిసోకుఁడు సూదకారునా
 శృతి మనుజామిషంబును నరేంద్రునకుం గొనివచ్చి భూపతి! ౧౧౯౭
 కం. ఇది స్వాదుహవిష్యము ముని, మది మెచ్చున్ సామిషంబు మాంజుల మన న
 య్యది పత్నియుతుఁడై ముని, కెదఁ గల్గష మేమి లేక నృపుఁ డిడఁ గుడువన్.

←→ వసిష్ఠుఁడు సౌదాసుని నపించుట. ←→

కం. భాజనమం దుంచినయా, భోజనమున్ మనుజమాంసముగ నెఱిగి మదిన్
 రాజా! యెది నాకిడి తది, భోజన మగుఁ గాక నిక్కముగ నీ క నుచున్. ౧౧౯౯
 కం. ముని శపియించిన రోషంబున సౌదాసుండు నీరములఁ గేలఁ గొనెన్
 మునిని శపించెద నని యా, తనినతి మదయంతి ప్రాణధవు నిట్లనియెన్. ౧౨౦౦
 కం. భగవంతుఁ డగువసిష్ఠుం, దగవే శపియింప నీకు ధరణీశ యనన్
 మగువచనంబులం గొని, దిగవిడిచి చలంబు రొషదీప్తం బగుచున్ ౧౨౦౧
 కం. తేజోబలయుత మగుజల, మాజనపతి తనదుసంఘ్రులందున్ విడువన్
 దేజోహతి నాభూమిబి, ఙ్గాజనిపాదములు కమరె నది మొద లతఁడున్. ౧౨౦౨
 తే. పరఁగెఁ గల్గషపాదుఁ డన్ ప్రథ నరేంద్రుఁ
 డాత్మపత్నియుతుం డయి యమ్మహర్షి
 వేడె నిర్దోషి తా నని వేయిగతుల
 నృపతినుడి మాని తనయోగఁ నృప్తిఁ జూచి. ౧౨౦౩

కం. అక్కపటవ్యాపారము, రక్కసుపని యంచు నెఱిగి రాజా! విను నా
 వాక్కును ద్రిప్ప నశక్యమ, యొక్కవరము నొసఁగువాఁడ నూఱడు దానన్.
 చం. పదియును రెండువర్షములు పార్థివవర్య! నహింపు శాపమున్
 బదపడి శాపముక్తి యగు భావమునందు గతంబు విస్తృతిన్
 బొదలెదు, నాఁగ వట్టు లని భూవతి శాపము సైచి మీఁదఁ దా
 సదనముఁ జేరి క్రాలెను బ్రజాపరిపాలనసక్తచిత్తుఁడై. ౧౨౦౪

కం. ఆతని యజ్ఞాయతనం, బీతల మని మాని చెప్ప నెలమిఁ గని సుమి
 త్రాతనయుఁడు మునినాథున, కాతతమతి మ్రొక్కి చొచ్చె నాకులగుడిసెన్.

←→ సీతాదేవి కుమారులఁ గనట. →

కం. యామవతీ దేనియం దా, రామానుజుఁ డుండఁ బర్ణరమ్యగృహమునన్

భూమితనుజాతయు నా, యామవతీ వేళ సుతుల ధ నమడలఁ గాంచెన్. ౧౨౦౭

తే. తపసిపాలకు లర్ధరాత్రమున వచ్చి, వాల్మీకిం గని గామునిపత్ని గనియె

సుతులనిద్దఱ భూతముల్ ధ సోక కుండ, బాలచంద్రాభులను గావు ధ బాలకులను.

చం. అనవుడు మాని యేగి జనకాత్మజపుత్రులఁ గాంచి భూతనా

శన మగుమంత్రముల్ చదివి ధ చయ్యన మంత్రిత మైనదర్శలన్

గొనలను బుత్రు నొక్కనిని ధ గూర్చ మొదల్ల మఱొండుపుత్రు మా

ర్జన మొనరింపఁ బంచె ముని ధ సంయమిన్పద్ధసరోజనేత్రులన్. ౧౨౦౯

తే. అనిమిత్తంబుచేతఁ గఁశాఖ్య నొకని, కిచ్చి లవుఁ డనువే రిచ్చి ధ యింకొకనికి

నమడలిద్దఱుఁ గుశలవు ధ లనెడివేరఁ, బరఁగువా రిద్దియే నామధకరణ మనుడు.

కం. ఆరక్షను గొని చని ముని, నారులు తద్విధిని మార్జనం బొనరిచి రా

భూరమణుఁడు శత్రుఘ్నుం, డారఁగ మునిసతుల పలుకు ధ లాలించి నిశన్. ౧౨౧౧

కం. కపలం గనియె నె భూమి, భవ భాగ్యము! తల్లి! యనుచుఁ ధ బలికెను హర్షం

బవిరళముగఁ గను చుండఁగ, రవి దోచెన్ శ్రావణికపురజనియుఁ జనియెన్

కం. పౌర్వాష్ట్యకకార్యంబుల, సర్వంబును దీర్చి మ్రొక్కి ధ సంయమిమణికిన్

శర్వకు లేడిటిఁ గడపి య, ఖర్వజపుఁడు త్రొవ మునినిధకాయముఁ గాంచెన్.

←→ { శత్రుఘ్నునకుఁ జ్యవనుండు లవణుచే మాంధాత
మడిసినవిధంబుఁ దెలుపుట. } →

తే. భార్గవుండాది యైనతపస్విజనుల, యాశ్రమంబుల నుండి సంయములు పల్కు

చిత్రగాధల వినుచు నిశీధమెల్లఁ, గడపుచో నిట్టు లడిగె భార్గవుని నృపుఁడు.

చం. చ్యవన! మహానుభావ! గిరిజాధవదత్తము శూల మూని యా

లవణుఁడు సంగరంబున నిలాధవులన్ వధియించె నోటు మున్?

లవణబలంబు శూలముబలంబు విధంబు వచింపుమీ యనన్

జ్యవనుఁడు రామచంద్రు ననుజాతునిఁ గన్గొని పల్కుఁ బ్రీతితోన్. ౧౨౧౩

సీ. ఎందఱో మడిసిరి ధ యేటికి నాకథ, లిట్వోకువంశ్యుఁ డహీనబలుఁడు

యుననాశ్వనందనుం ధ డుగ్రతేజుండు మాంధాత నా సడిసన్న ధ ధరణివిభుఁడు

ధారణీచక్రంబుఁ ధ దనయాజ్ఞతో నిల్చి, స్వర్గలోకజగీషఁ ధ జనియె దివికి

హరిహయుతోడ ధ నర్ధాసనంబుననుండి, దివిజులు మ్రొక్కంగఁ ధ దేజరిల్లఁ

తే. గోరు నాతనిపాపపుఁగోర్కి నెఱిగి, సాంత్వపూర్వోక్తి నతనికి ధ శత్రుఁ డనియె

నేమి రాజేంద్ర! నీయాజ్ఞ ధ పృథివియంద, చెల్లదే యేలస్వర్గంబుఁ ధ జేర రాఁగ.

కం. భూలోకం బంతయు నీ, వేలం గలిగినను దివికి ♦ నేతెమ్మి చమూ

పాళులతో నావుడు భూ, పాలుడు తలనంచి సిగ్గుపడి యిట్లనియెన్. ౧౨౧౭

తే. ఎందు నాయాజ్ఞచెల్లదో ♦ యింద్ర! పుడమి

బలుకుమీ యన లవణుడొక పలలభోజి

మధువనంబున నున్నాడు ♦ మనుజనాథ!

చెల్లెడినె యందు నీయాజ్ఞ ♦ చెప్పు మనిన.

౧౨౧౮

↔ మాంధాత లవణుచే హతుడగుట. ↔

ఉ. ఘోరపువిప్రియంబు సురకుంజరుఁ డాడిన సిగ్గు చెంది ధా

త్రీరమణుండు వెండి చనుఁ దెంచెద నంచు నవాజ్ఞుఖంబునన్

శూరుడు వీడినో లృప్తసి ♦ శూలధరున్ గెలువంగ రాక్షసున్

గోరి పురంబుఁ జేరఁ జని ♦ గొబ్బునఁ బంచెను దూత నొక్కనిన్.

౧౨౧౯

కం. మధుపుత్రునొద్దకును వాఁ, డధికంబుగ నందుఁ బ్రేల ♦ నప్రియభాషల్

క్రుధచే లవణుడు వానిన్, పథియించి భుజించె సృపతివర్యుం డచటన్. ౧౨౨౦

ఆ. తడవు చాల నయ్యుం ♦ దనదూత రా కున్నఁ, దాన యరిగి లవణుఁ ♦ దాకి ఘోర

బాణవృష్టి ముంపఁ ♦ బలలాశి శూలంబు, వైచె రాజమీఁద ♦ బలముమీఁద.

ఆ. అదియు సృపతితోడ ♦ నఖిలసేనాతతి, దగ్ధముగ నొనర్చి ♦ దనుజనాథు

చేత వచ్చి నిలిచెఁ ♦ పూతచరిత్ర శూ,లాయుధంబు మహిమ ♦ యతులితంబు.

ఉ. శూరవరేణ్య! వేగినను ♦ శూలము నాలయమందు వీడి యా

హారముపొంటె దైత్యుడు వఁ నాంతరవీధులఁ గ్రుచ్చురంగ దు

ర్వారపరాక్రమంబునను ♦ వాని పథించెద వీవటంచు నీ

తీరున మందలించు నెడఁ ♦ దెల్వీ వహించెను దూరు పంతటన్.

౧౨౨౩

↔ శత్రుఘ్నుడు లవణుఁ బురంబులోనికిఁ బోకుండ నిరోధించుట. ↔

ఉ. ఆవటువాత దైత్యవరుఁ ♦ డామిషకాంక్షఁ బురంబు వీడి న

న్యావళి కేగె, దాశరథి ♦ యంతట సూర్యసుతం దరించి యా

కావలువీటివాకిటను ♦ గాచి శరాసనహస్తంబు స

ద్భావనుఁ డుండె మింటి నడిభాగము సూర్యుఁ డలంకరింపఁగన్.

౧౨౨౪

ఉ. క్రూరుడు రాక్షసుండు మృగఁగోటుల నెల్ల పథించి మోచి త

ద్భారముతోడ వచ్చి పురిఁవాకిట లక్ష్మణుతమ్ముఁ గాంచి యే

కారియ మిందుఁ జేసెదవు ♦ కాండశరాసము లూని? నాకు నా

హారము పూర్ణ మయ్యె వదఁ నాంతర మీ విటు వచ్చి చొచ్చుటన్.

౧౨౨౫

చం. అని కడుబిగ్గనవ్వుదనుఁజాధముఁ గాంచి నుమిత్రపట్టి పె
న్గినుకను బాష్పము ల్గొరలఁ గీలలు వెల్వడ గాత్రదేశమం
దనియె దురాత్మ ని న్నొడరి యాహవ మే నొనరింప వచ్చినాఁ
డను, నినుఁ గాలుప్రోలికిఁ గడంకను బంపెద నేల నవ్వఁగన్. ౧౨౨౬

కం. తనయుండను దశరథునకు, ననుజుండను రామునకు నిశాటవరేణ్యా!
వినరా! నే శత్రుఘ్నుఁడ, జనరక్షాపరుఁడ నిత్యశత్రుఘ్నుండన్. ౧౨౨౭

ఉ. కావున ద్వంద్వయుద్ధమునఁకాంక్ష దలిర్పఁగ వచ్చినాఁడ, నీ
చావు నిజంబు నావుడు లసత్పరిహాసవికాసవక్తర
క్షోవరుఁ డాగ్రహంబునను గూఢుఁడ! నాతలితోడఁబుట్టు వా
రావణుఁ, డాతనిం దునిమె యాముఁ డనిం దరుణీనిమిత్త మై. ౧౨౨౮

కం. ముచుపటివారల సధునా, తమలను బొరి గొంటి నృపులఁ దక్కినవారిన్
మనమునఁ దృణీకరించితిఁ, గనుకం జమి శాంతిఁ దాల్చి కదలక యుంటిన్.

ఉ. రావణువంశ మెల్లను దురంబునఁ గూలుటయున్ సహించితిన్;
నీ విట వచ్చినాఁడవె యనిన్ ననుఁ దాఁడఁగ? నేను శూలమెం
తేవడిఁ దెత్తుఁ దాళు మొకఁయింత యనన్ నృపసూతి నవ్వి నే
జీవముతోడ నుండ నెటుఁచేకొనఁ బోయెద వోరి శూలమున్? ౧౨౩౦

కం. పగతుఁడు యానృచ్చికముగ, నగపడినన్ విడుచుమూఢుఁ డవనిం గలఁడే?
జగములకెల్లను శత్రువ, వగునే దుష్టాత్మ! నీకు నంతర మొసఁగన్? ౧౨౩౧

↔ లవణశత్రుఘ్నులయుద్ధము. ↔

సీ. అనవుడు నుధుపుత్రుఁ డట్టహాస మొనర్చి, పాణి బాణిని నల్పి పటపట మన
దంతముల్, పోరికి ధరణీశుఁ బిల్వంగ, నతఁడు రక్కసుతోడ ననియె నోరి!
మున్ను నీగెలిచినయన్నసతులలోని, వానిఁగా నన్నెంచ వలదు నిన్నుఁ
బరిమార్చి ఋషుల నిర్భయులను గావించు, మత్తూరబాణాగ్ని మహిని బడిన
తే. నిన్ను రావణు నమరులు గన్నులారఁ, గాంచినట్టులు విప్రులు ట్టైజనంబు
కాంచుఁ గావుత ట్టేమంబుఁగ నెడిఁ గాక, యూల్లు బల్లెలు నేడాదియుదిల గొనక.

ఉ. మామకహస్తముక్తశితఃపూర్ణరాజులు వజ్రతుల్యతే
జోమయముల్ దివాకరరుచుల్ సరసీజముఁ జొచ్చుభంగి దు
ద్దామజవంబునన్ ఖలుఁడ తావకహృత్ఫలీ జొచ్చు జూడుమీ
నా మధునందనుండు రఘునందను వైచే ధరారుహంబునన్. ౧౨౩౩

ఉ. దానిని నూటుతున్నలుగ ధారిణి డొల్లఁగ నేయఁ గింకచే
దానవుఁ డుగ్రభంగి వసుధారుహవర్షము మీఁదఁ గొల్పినన్

శూనవనాయకుండు ఖరః మార్గణపంక్తి నణంచె దాని ని

ఔన నిశాటుఁ డుద్ధతి ద్రుఃమాహతి నొంచె నరేంద్రమూర్ధమున్. ౧౨౩౧
కం. శత్రుఘ్నుఁడు సడలుడు నిజ, గాత్రంబునసంధులెల్లఁ ♦ గడిమి చెడి పడెన్

ధాత్రిపయి మూర్ఖముంప ను, మిత్రానుతుఁ డిట్లు కూలఁమింట నేవ్విల్పుల్. ౧౨౩౨
కం. చారణగంధర్వులు ఋషి, వారంబులు నప్పరసలు ♦ భయపడి హాహా

కారంబులు నింపఁగ దే, వారియు హతుఁ డయ్యె శత్రుఁ ♦ డనుచున్ మదిలోన్.

తే. సడ్డ సేయక శూలంబు ♦ సంగ్రహింపఁ

జనఁడ, లబ్ధావకాశుఁ డై ♦ సత్త్వములను

గొనుచు నుండఁగ శత్రుఘ్నుఁడును ముహూర్త

మాత్రమునఁ బ్రాప్తసంజ్ఞఁ డై ♦ మౌను లలర

౧౨౩౩

→ శత్రుఘ్నుఁడు లవణు వధించుట. ←

సీ. శత్రువు నెదిరించి ♦ శంభాననంబును, శతకోటివేగంబు ♦ శాతకుంభ

శైలమందరధరః సన్నికాశంబును, నతపర్వ ముగ్ర మనాహతంబు

శోణితచందనః శోభితంబును జాను, పత్రంబు దానవః భంజనంబు

ప్రలయకాలానలాభంబు మహాస్త్రంబు, సర్వభూతంబులు ♦ సంభ్రమింపఁ

తే. దీయఁ గిన్నరగంధర్వః దేవసమితి, మునులతోడుత నస్సరోజనముతోడ

ధాతఁ గానఁగఁ జని భూతః ధాత్రి యెల్ల, భువనములు నాశనంబగుఁ పోల్కిఁ దోఁచె

చం. అనవుడు బ్రహ్మ సల్కు నమృతాంధనులార! భయంబు హేతువున్

వినుఁడు సుమిత్రనందనుఁడు ♦ విశ్వపరున్ లవణున్ వధింపఁగా

ధనువునఁ గూర్చినాఁడు భయఃపదంబగునస్త్రము దాని తేజనన్

మన మతిమూఢ మయ్యెఁ జఁడి ♦ నాకును మీకుఁ బ్రపంచ మంతకున్ ౧౨౩౪

తే. అది సనాతనుఁ డైనలోకాదికర్త

దగుటఁ దేజోమయంబు ము ♦ న్ననురులైన

మధునిఁ గైటభుఁ దునుమంగ ♦ మాధవుండు

దాని సృజయించె; దాని నాతం దొకండె

౧౨౪౦

చం. తెలిసినవాఁడు, వెన్నునకుఁ ♦ దేజమ యియ్యది కాన మీరు త

త్తలమున కేగి దైత్యునిపఃపంబును జూడుఁ డటన్న వారలున్

గలహధరిత్రికిం జనిరి ♦ కార్త్యకమందు శరంబుఁ గూర్చి తా

బిలిచె విరోధి, నాతఁడును, ♦ బేర్చిన కింకను బాటుదెంచినన్.

౧౨౪౧

శా. ఆకర్ణాంతము లాగి తచ్చరము దైత్యాధీశునిన్ ప్రేయ న

వ్యాకీర్ణద్యుతిపూర మభ్రపదవిన్ ♦ వ్యాపింపఁగా నేగి యా

లోక ద్వేషియురంబు ప్రచ్ఛియు నధోఁలోకంబుఁ బ్రాపించి యి
 య్వాకుప్రోశ్నవుతూణిఁ జొచ్చెనుర లాశ్చర్యంబున న్మన్దగన్. ౧౨౪౨
 కం.లవణుఁడు శరనిర్భిన్నుం, డవనిం బడె వజ్రహతముఁహాశైల మనన్
 దివిజులు గన శూలము నని, శివుఁ గలసె యమున్ సురారి ఁ చేరిన మాత్రన్.
 కం.ఖరకరుఁ డిరులం దోలెడి,పరుసన రామానుజుండు ఁ పటుశర మొకటన్
 హరియించెన్ భువనత్రయి,పురుతరసాధ్వసము బుధులు ఁ పొగడుచు నుండన్.
 ఆ. మధుసుతుండు గూల ఁ మౌనులు వేల్పులు, పన్నగులును బాముఁవలని భయము
 విడిచినట్లు మోదఁవిభవంబు పొల్పార, శాంతచిత్తు లగుచుఁ ఁ జనినయంత.

➔ దేవతలు శత్రుస్నునకు వర మిచ్చుట. ➔

సీ. అగ్నిపురోగము ఁ లమరులు పాకారి,శోడ శత్రుస్నునిఁ ఁ జూడ నచ్చి
 మధురోక్తిఁ బల్కిరి ఁ మధునందను నదృష్ట,నశమునఁ జింపితి ఁ ప్రథితశౌర్య!
 వర మిచ్చుకోరిక ఁ వచ్చి యున్నారము, మాదర్శనం బెట్లు ఁ పోదు వృథగ
 నెద్ది నీకోరిక ఁ యెఱిగింపుమీ యన, శిరమునఁ గరములు ఁ చేర్చి పలికె
 తే. రాజధానిగ నీమధుఁరాపురంబు, దేవనిర్మిత మనురుత ఁ దివ్యులార!
 యనిన నౌఁ గాక మఱియు రాఁమానుజున్, శూరసేనగ నొనని ఁ వారలెల్ల.
 ఆ. వర మొసంగి దివికి ఁ నరుగ శత్రుస్నుండు, పిలువఁ బంచెఁ దనదుఁదళమునెల్ల
 వచ్చి మధురయందు ఁ నల నగుచోటుల, నెలవు కొనియె జనము ఁ లలితభంగి.

➔ శత్రుస్నుఁడు మధురాపురంబు నభివృద్ధి పఱుచుట. ➔

తే. శ్రావణంబున నిట్లుప్రాఁరంభ మయ్యెఁ, దన్ని వేశన మాది యాఁదావదశాబ్ద
 మునను నిండాది సేనాసఁమూహములను, దద్విషయములు నిర్భయఁతను రహించె.
 సీ. కారు కారునను బాఁకారి వాన లొసంగెఁ, బైరులుఁ బచ్చలుఁ ఁ బ్రబల మయ్యె
 నారోగ్యయుక్తు లై ఁ రఖిలమానవులును, సుందరగృహములఁసాగసు లెసఁగె
 నంగడివీధులు ఁ రంగారుచుండెను, వాణిజ్యసంపద ఁ బహుళ మయ్యె
 లనణకల్పితమహాఁభవనంబు సుకృత మై, పెక్కువన్నెలకల్గిఁ బేర్కె గాంచె
 తే. నర్థచంద్రనిభం బయిఁయమునతీర,మందుఁ బుర మొప్పు చుండె వాఁహ్యళియోగ్య.
 సుందరారామములు చాలఁశోభఁగూర్చె, హాళి శత్రుస్నుఁ డాపురి ఁ నేలువేశ.
 తే. అన్యతలముల నుండి వైఁశ్యాళి వచ్చి, నెలవు కొనె నందు నీరీతి ఁ నిర్భయముగఁ
 బురము ప్రోపు నహించినఁ ఁ బొంగి లక్ష్మణానుజుఁడు పదిరెండవఁహాయనంబు
 కం.పుట్టిన రామునిపదములు, పట్టి నమస్కృతిని జేయుఁభావము దనకున్
 బుట్ట మితజనవృతుం డై, పట్టనమున్ మంత్రిజనుల ఁ వశమున నిడుచున్. ౧౨౪౩

→ శత్రుఘ్నుఁడు వాల్మీకియాశ్రమంబున విడియుట. ←

౧. అరదముల్ నూలు తో నరుదేర నియమించి, యేడెనిమిదితావు ధీర్బరించి
 మందంద నిలుచుచు ననఘుఁ డా వాల్మీకి, యాశ్రమంబును జేరి యమ్మహాత్ము
 పాదంబులకు మ్రొక్కి పాద్యంబుఁ గైకొని, యర్ఘ్యమాతీధ్యంబు నంది యుండ
 వెన్నియోకథలు మునీశుండు వచియింప, వినుచుండె నృపసూతి వేడ్క మీఱ
 తే. వాల్మీకుండును బ్రస్తావనశముఁ జేసి, లవణుచధఁ గూర్చియిట్ల ను లలితచరిత
 దుష్టచరితుని లవణునిఁ ద్రుంచి నీవు, జగములకు మేలు సేసితి సత్యశౌర్య!
 కం. నీతేజంబున లోకము, భీతి యణంగెను దశాన్యుఁ ధేనుజతనమునన్
 సీతాపతి గూల్చెను నీ, వీతనిఁ బొరిగొంటి యత్నఃపీనత సరరే! ౧౨౫౩
- ఉ. వాసవుతోడ నుండి సురవర్తమునం గనుఁగొంటి నీవు దు
 హ్వానురుఁ జంపుభంగి భవదద్భుతవిక్రమశక్తి కెల్లరున్
 వాసి రహింప మెచ్చి రెడఁ బార్థివనందన! నాకు నెంతొసం
 తోసము గల్గె భూతవితతుల్ ప్రియ మందెను నీదుసత్కృతిన్. ౧౨౫౪
- కం. ప్రేమ సమగ్రము నాకును, నీమూర్ధము మూరుకొందు నే నే నిపు డో
 రామానుజ! యిదియే కద, ప్రేమమునకుఁ బరమగతి నివేకధురీణా! ౧౨౫౫
- కం. అని శిరమును మూర్ఛొని తన, నెనరుం గనఁబడిచి యాతనిం గొలిచెడిత.
 జ్ఞానముల కాతిధ్యంబును, మునివరుఁడు ఘటించె వారు మోదముఁ గూరన్.

→ శత్రుఘ్నుఁడు శ్రీరామాయణమును వినుట. ←

- నీ. శత్రుఘ్నుఁ డాహారసంతుష్టిఁ గాంచి య, క్కాలంబునను యథాశ్రమము గాఁగఁ
 దంత్రీలయయుతంబుఁ దాలాన్వితంబును, సంగీతమాధుర్యసంయుతంబు
 సంస్కృతంబును సులక్షణసముపేతంబుఁ, ద్రిష్ఠానకరణసంధీపితంబుఁ
 బూర్వకృతంబు నై పొలుపొందు శ్రీరామ, చరిత యథావృత్తసరణి మొదటి
 ఆ. నుండి వినియె సర్వ మువ్వీశుఁ డది వీత, చేష్టుఁ డగుచు గనులు చెమ్మగిల్ల
 విగతసంజ్ఞఁడగుచు వెఱను నిట్టూర్చుచు, వినియె నపుడుజరుగు విధము దోఁప.
 చం. సరవతితోడ వచ్చినజనంబులు గీతము నాలకించి య
 చెప్పుపడి దీనతం గనుచు శీర్షము లొయ్యన వ్రాల్చి వారిలోఁ
 బరఁగు నె యిట్టిచిత్ర?మిది సప్తష్టమ, యెచ్చట నున్నవార, మే
 కరణిని గంటిమో మునుపు కార్యము లయ్యవి యాశ్రమంబునన్ ౧౨౫౬
- ఆ. వినఁగఁ గలిగె గానవిధముగ నేమి యీ, వింత యనుచు వారు విభునిఁ జేరి
 యేమి యిది యటంచు ఋషివర్యు నడుగుమీ, యనిన వారి కనియె నవనివిభుఁడు.

కం. ఇట్టి విచిత్రము లీముని, రాట్టాశ్రమముం దనెన్నో ✱ క్రాలెడి నివి యి

టైట్టని మూలము నెఱుంగం, బుట్టంగఁ గొతూహలంబు ✱ పోలదు చుండీ!

కం. అని చెప్పి మానివరునకు, వినయంబున మ్రొక్కి తనని వేళనమునకు

జని రానుగీతవిషయం, బునఁ జిత్తము నిలిచి పెక్కు పోకలఁ బోవన్. ౧౨౬౧

✱ శత్రుస్నుఁడు రాము దర్శింప నయోధ్య కేగుట. ✱

ఉ. నిద్దుర లేక శ్రవ్య మయి ✱ నిండుముదంబును గూర్చుతత్కథ

ముద్దులమాటలన్ భువనఁ మోహన మానునుఁ బాటలన్ వినన్

బ్రొద్దుదయింపఁ గల్యవిధిఁ పుంజముఁ దీర్చి మునీంద్రు మ్రొక్కుచున్

మద్దయితున్ రఘూత్తముఁ గనన్ మది యుట్టుట లూఁగె సంయమి. ౧౨౬౨

కం. అనుమతి యిచ్చినఁ జనియెద, ననవుడు నెదఁ గ్రుచ్చి చను మ ✱ టన్న శతాంగం

బున వడి వడిఁ జనె రామునిఁ, గనుకొతూహలము దానిఁ ✱ గడవం బొసన్.

సీ. చని యయోధ్యాపురంబును జొచ్చి శ్రీరాముఁ, డున్నెడ కేగి హేఁ మోజ్జ్వలంపు

సింహాసనంబున ✱ శ్రీరాము మంత్రిమధ్యస్థుని రాకామృఁ గాంకవదను

నమరమధ్యస్థుఁ డొహరిహయుఁబోలిన, వానిని దర్శించి ✱ వసుధ వ్రాలి

మ్రొక్కిడి కరములు ✱ మోడిచి మీయాజ్ఞ, లవణు వధించితి. ✱ బవరమునను

ఆ. బట్టనంబుఁ జక్కఁబడిచితి జనులు ని, వేళనములు గొనిరి ✱ ప్రీతిమతుల

నేండ్లు పదియురెండు ✱ నేగె మిమ్ములఁ బాసి, యుండ నొల్లనందు ✱ నొంటి నింక.

✱ రామశత్రుస్నుల సంభాషణము. ✱

ఉ. తల్లిని బాయునత్సమువిధంబున మి మ్మెడఁబాసి యెన్నియో

నాల్గట సంతపించుచు ననాధువలెన్ మనియుండ నేర, నీ

యుల్లమునం దలంపు దయ ✱ యుత్తమకారుణికాగ్రగణ్య! నాఁ

దల్లడ మందుతమ్మఁ గని ✱ తద్దయుఁ ప్రీతి వచించె రాముఁడున్. ౧౨౬౩

చం. వగవకు మన్న యివ్వీధపువర్తన మర్హము గాదు క్షత్రియుం

డగుపురుషాగ్రగణ్యునకు ✱ నర్హము తేసికి క్షత్రధర్మమం

దొగి దృఢచిత్తుఁ డై ప్రజల ✱ నోపి భరించుట, కాన నిల్వఁగాఁ

దగ దిట నప్పుడప్పుడు యథామతి వచ్చుచుఁ బోవు చుండుమి. ౧౨౬౪

ఉ. కూరిమి నాదుప్రాణములకుం గడునెక్కుడ వీ వృత్తెననున్

ధారణిపాలనంబు విధి ✱ తప్ప ధనశ్యముకార్య మాటచేఁ

గోరిక దీర నిందు మముఁ ✱ గూడి చరింపుమ యేడునాళ్లు లా

పై రథదంతివాజియుతఁబాహినితోఁ బురిఁ జేరఁ బోవుమి. ౧౨౬౫

చం. అనవుడు ధర్మయుక్త మగు నప్పలుకుల్ విని దీనుఁ డౌను నొ
య్యన నటు లొత మంచు ననఁ యందు వసించెను సప్తరాత్రముల్
జనపతియాజ్ఞఁ గాంచి మఱిఁ చయ్యన నన్నలు సాగనంపఁగాఁ
దనపురి కేగె నిట్లు పినతమ్ముఁడు పోవఁగ రామభద్రుఁడున్.

౧౨౬౮

← { బ్రాహ్మణుఁడు మృత బాలకుకళేబరమును } →
రామునియింటివాకిట వైచి యేడ్చుట.

చం. అనుజలతోడఁ గూడి సుఖమార సధర్మవిధిం బ్రజావనం
బొనరుచు చుండ నొక్కయపు ఁ డొక్కద్విజుండు మృతాత్మజాతుతో
జనపదమందునుండి రఘుఁచంద్రమునిం గన నచ్చి ద్వారసీ
మను మృతబాలు వైచి పలుఁమూర్ఛములన్ విలపించె నార్తుఁ డై.

౧౨౬౯

కం. కొడుకా! కొడుకా! యనుచును, గడుపుపయిన్ బాఁడుకొనుచుఁ ఁ గను నీరంబుల్
జడిగొన నేడ్చుచు నిట్లనుఁ, జెడుపాపం బేమి మున్నుఁ చేసితి నొక్కో. ౧౨౭౦.
కం. కాకున్నఁ బుత్రుఁ డొక్కఁడ, యీకరణిని మరణ మొందుఁ నే ప్రాయమునన్?
నాలుగుపదివర్షంబుల, కాలంబునఁ జచ్చె నాదుఁకర్తముబలిమిన్.

౧౨౭౧.

ఉ. నాయన! నిన్నుఁ బొసియు మనం గలమా? యిఁక నల్పకాలమం
దే యముఁ గాంతు మయ్య! జనఁయిత్రియు నేను, నిశేల యయ్యెనో?
యేయెడఁ గల్గలం దలఁచియేని వచించియ యే నెఱుంగ, నే
నేయెడ నెట్టిప్రాణికినిఁ హింస స్థరింపను నిక్క వంబుగన్.

౧౨౭౨

కం. ఏపాపముచే నీమా, పాపఁడు మాయిర్వరకునుఁ బైతృకవిధిఁ దా
నోపి యొనర్పకమున్నే, యీపగిదిం జనియె దండఁభృన్నగరంబున్.

౧౨౭౩

చం. కనినది లేదు మున్ను వినఁ ఁ గానము రామునిరాజ్యమందుమా
డ్కిని నిటువంటిఘోర మగుఁకీడు నకాలమునందుఁ జావు, రా
మునిమహితాఘ మిట్లు మముఁ ముంచెడి, నేదియొ ఘోరపాప మీ
జనపతి సల్పె, నయ్యదియఁ చంపెను నాదుతనూజు బాలకున్.

౧౨౭౪

కం. బాలురమృతి వినఁబడదు నృ, పాలా! నీరాజ్యమందునలె నితరనృపుల్
పాలించెడివిషయంబుల, బాలకునిన్ నీవ యిపుడుఁ బ్రదికింపవయా!.

౧౨౭౫

కం. బ్రతికింప వేనియును భూ, పతి! రాజద్వారమందుఁ బత్నియు నేనున్
మృతిఁ గందు మనాఘలవలె, క్షీతిసురహత్యాప్తి నీవుఁ చెలఁగుము సుఖ వై.

ఉ. దీనన నీవు తమ్ములునుఁ దీర్ఘతరాయువుఁ గాంచి భోగముల్
మానక యుండుఁడీ! మునుపుఁ మానననాయక దుఃఖ మెట్టిదో

కానక నీదునేలుబడిఁ ♦ గామితముల్ కొనసాగ నుంటి, మి

ప్రీతెటి దుస్సహార్తి లభి, యిం చె నుతుండు మృతుండు గావుటన్. ౧౨౭౭

కం. బాలురను జంపుభూమి, పాలుం డీటు దాపరింపఁ ♦ బ్రజ లిఁక నైత్వో

కేలానుండలి దెస చెడి, వాలాయముఁ జచ్చువారు ♦ పతిపాపములన్. ౧౨౭౮

కం. రాజు లొనర్చినదోషము, భూజనములఁ బెక్కుగతులఁ ♦ బొలియించుఁ జూమి

రాజు లసద్వృత్తులుగా, భూజనులు న కాలమృత్యువును గంద్రు గదా? ౧౨౭౯

కం. జనపదములఁ బట్టనముల, ననుచితముల భూమినాథుఁ ♦ డణఁపఁడ యేనిక

జనముల నకాలమరణము, గన నయ్యెడి సందియంబు ♦ గలుగదు దీనన్. ౧౨౮౦

కం. రామా! నీవే చేసితి, వేమో పాపంబు దాన ♦ నీబాలుఁడు దా

నేమియు నెఱుఁగనివాఁ డ, యో! మరణముఁ గాంచె ననుచు ♦ నుర్వీశునకున్.

తే. అడ్డముఁగఁ బోవుచును బాలు ♦ నగపఱుచుచుఁ

గడుపుదుఃఖంబునను గడుఁగ్రాఁగు చున్న

నాతనిం గని రాముఁ డ, త్యంతదుఃఖ

తప్పుఁ డై భ్రాతృయుక్తుఁ డై ♦ ధరణీసురుల

౧౨౮౨

➔ నారదుఁడు రామునకు బాలకుండుమృతుం డైనకారణముఁ దెలుపుట. ➔

ఉ. పౌరుల మంత్రులం బిలువఁ ♦ బంప వసిష్ఠుఁడు వామదేవుఁడు

ధారిణి దేవతాష్టకము ♦ తప్పక వే యరుదెంచి దీవనల్

గూరిచి భూమిభర్తకును ♦ గొల్విన యోగ్యపుటాసనంబులం

జేర రఘూత్తముండు నతి ♦ చేసి కరంబులు మోడ్చి భక్తిమై.

౧౨౮౩

నీ. కాత్యాయనాఖ్య మాఁర్కండేయు మౌద్గల్య, గౌతమ జాబాలి ♦ కాశ్యపులను

వామదేవాఖ్య దేశమునినారదు మంత్రి, పౌరులఁ గనుఁగొని ♦ బ్రాహ్మణుండు

వాకిటికడ్డంబు ♦ పండిన విధమెల్లఁ, బలికి యేటికి నిట్లు ♦ దెలుపుఁ డనినఁ

బార్ధివవరు దీనభాషణమ్ముల విని, మునులసమక్షంబునను వచించె

అ. నారదుండు రాజ! ♦ కారణంబు వచింతు, బాలుఁ డిట్లు మరణభాధఁ జెంద

నాలకించి దాని ♦ కర్మప్రశీక్రియ, నాచరింపఁ దలఁపు ♦ మాత్మలోన. ౧౨౮౪

నీ. పూర్వంబు కృతయుగంబున బ్రాహ్మణులు మాత్ర, మధిప! తపంబుల ♦ నాచరింతు

బ్రాహ్మణేతరుఁడు తపస్వి యెందును లేడు, బ్రహ్మభూతం బయి ♦ ప్రజ్వలించి

యజ్ఞానరహిత మై ♦ యయ్యగంబు రహింప, జనులెల్ల దీర్ఘదర్శను లమృత్యు

వులు నయి యుండిరి ♦ భూమీశ! పదపడి, శ్రేతాముగంబు దోఁతెంచుటయును

తే. మానవాళినపుష్పంత ♦ మైనకతన¹, క్షత్రియులు తప మొనరింపఁ ♦ గడఁగి మున్ను

కంటె వీర్యంబునను డపఃకలన మిన్న, యైరి పూర్వలకును² నక్కువైరి రామ!

¹మాన...కతన = మనుష్యంశపురాజులు దేహబలముగలవారగుటచేత.

²క్షత్రియులు తపస్సునఁ

ఉ. త్రేత మహాత్ము లౌనసుమః¹ తీజనవర్యులకంటె మున్ను వా
రాతతవీర్యవంతులుఁ దఃపోధికులు²; సమవీర్యయుక్తు లై
త్రేతను క్షత్రియుల్ ద్విజులు ధీజునఁ గ్రాలిరి, వారిలోన వి
ఖ్యాతిగ నెచ్చులొచ్చుల మహాత్త! పచింప నశక్య మయ్యెడిన్.

౧౨౮౬

ఉ. అప్పుడు నాల్గు నర్ణముల ధీకార సుసమ్మత మైనపద్ధతుల్
చెప్పిరి నిల్చి రప్పటివిశిష్ట, లధర్మము పాదమొందు దా
నున్నతిలె³ ద్వితీయయుగ ధీమద్భవ మాట ధరిత్రియందు², నా
ముప్పునఁ దేజుఁ గోల్పడిరి ధీమోహమతుల్ జను లెల్లవారలున్.

౧౨౮౭

కం. కృతమున బ్రహ్మజ్ఞానం, బతివేలం బగుట మహిమ ధీమతిశయ మగుట³
మతి విమలజ్ఞానైక స, హిత మగుటను నన్యత³ మాన ధీమందును లోకుల్.

౧౨౮౮

కం. కృతయుగజనము లమేధ్యము, గతిఁ జూచెడి రాజసంపుఁగర్హకవృత్తి³
బ్రతుకునకై త్రేతాజన, తతి గైకొనె మహిమ మన స్వతంత్రత లేమిన్.

౧౨౮౯

సీ. అన్యతంబుతో ధర్మహానియు జనియించె, నద్దాన దీర్ఘాయు ధీమఁగఁ దొడఁగె
నాయువు దఱుఁగుట ధీమఁగఁ నడలి శుభంబులు, సత్యధర్మాసక్తి ధీమఁగఁ జలుపుచుండు
త్రేతాయుగంబున ధీమఁగఁ దొడఁగె, తప మాచరింపఁగఁ దక్కువారు
పరిచర్య సలుపుచుఁ ధీమఁగఁ బరిధవిల్లిరి యందు, శూద్రులకెల్ల శుశ్రూష పరమ

తే. ధర్మ మయ్యెను బదపడి ధీమఁగఁ దొడఁగె, దాపరింప ద్వితీయపాదం బధర్మ
ముద్భవిల్లెను దాన నభ్యుదయ మొందె, నన్యతంబు నధర్మంబు ధీమఁగఁ నవనియందు.

కం. ఎక్కువ కృషికష్టముగాఁ, దక్కువఫల మయ్యె నందుఁ ధీమఁగఁ దొడఁగె
మక్కువ గొందురు వైశ్యులు, తక్కువ మే మెట్టు లనెడి తార్పర్యమునన్.

౧౨౯౦

తే. మూఁడుయుగములయం దిట్లు ధీమఁగఁ దొడఁగె
ములజనంబులు తపమును ధీమఁగఁ దొడఁగె
శూద్రుఁ డిమ్మూఁడు యుగముల ధీమఁగఁ దొడఁగె
తపముఁ జలుపంగఁ దగఁడు తథ్యంబు రామ!

౧౨౯౧

చం. కలియుగవేళ శూద్రులు ప్రకాశముగాఁ దప ముండువారు, త
త్కలువపువర్తనంబు నృప! ధీమఁగఁ దొడఁగె ఘటిల్లె నేనియున్
బలుకఁగ నేల ఘోర మని ధీమఁగఁ దొడఁగె! నాలవజాతివాఁ డొకం
డిలఁ దపమున్నవాఁ డదియ ధీమఁగఁ దొడఁగె! యిట్టియకాలపుఁజావుఁ గూర్చెడిన్.

౧౨౯౨

ఉ. బాలిశుఁ డెవ్వఁడో యిటు భవద్విషయంబున నుంటఁ జేసి నీ
బాలకుఁ డీల్లె, రాష్ట్రమునఁ బట్టన మం దెవఁ డే నలక్షికిన్

¹ పూర్ణ బ్రహ్మజ్ఞానవంతులగుటచేత. ² త్రేతయందు క్షత్రియులు దేహపుష్టి దేహసక్తిగలవారై బ్రాహ్మణులతో నేమి పనియని స్వతంత్రించి తపస్సుచేయుటచే బ్రహ్మజ్ఞానము కొఱతపడియెను. వారి సహాయముకోరు బ్రాహ్మణులు నట్టివారే యైరి. కాన నధ్య మొక పాదము ప్రవేశించెను. ఇఁకఁ దక్కిన యుగములందు నిట్లే క్రమముగ బ్రహ్మజ్ఞాన హీనులైరి. ³ అన్యతము = సేవ్యము.

మూలముఁ బాపముం జలుప • మూఢత శిక్ష యొనర్ప లేనిభూ
పాలుఁ డధోగతిం బడెడి • వారిజమిత్రకులావతంసమా!

౧౨౯౪

కం. తపమున నధ్యయనంబున, విపులేశ్వర? నుకృతకర్త, వితతులలోఁ దా
నెపు డాటవభాగముఁ గొను, నృపునకు ధర్మమునఁ బ్రజల • నేలమి తగునే. ౧౨౯౫

ఉ. కావున నీదురాష్ట్రమునఁ • గావలుఁ డెవ్వఁ డధర్మశీలమున్
భావన చేసెనో నెమకి • భవ్యవిధిం బ్రతి యాచరింపుమీ
భూవరుఁ డెప్పు ధర్మమును • బ్రో పొనరింపఁగ నృద్ధిఁ గూరెడిన్
జీవిత మెల్ల వారికిని • జీవితుఁ డయ్యెడు బాలకుండనన్.

౧౨౯౬

→ రాముఁడు పుష్పకంబుపై నెక్కిశూద్రమునిని వెదక నేగుట. →

చం. అమృతముతోడఁ దుల్య మగు, నమ్మునివాక్యము లాలకించి హ
ర్షమున సుమిత్రపట్టిఁ గని • బ్రాహ్మణు సువ్రతు నూఱడింపు శీ
ఘ్రమునఁ గుమారు దేహమును • గమ్మునినూ నెలకాఁగులోన నుం
పుము చెడిపోక యుండఁ దను, పుం దనుసంధులు వ్రీల కుండఁగన్.

౧౨౯౭

చం. అని నియమించి పుష్పకము • నాత్మఁ దలంపఁగ నద్ది వచ్చి యే
పని గలదో మహాత్మ యనఁ • బార్థివసర్యుఁడు మానికోటికిన్
వినతు లొసర్చి తమ్ములను • నిల్పి పురిన్ శరచాపధారి యై
చనియోఁ బ్రతీచిగా నచట • సర్వము రోసి యుదజ్ఞుఖంబుగన్

౧౨౯౮

చం. అరిగి హిమావనీధరము, నందలి నేలలు చూచి శక్రది

గ్ధరణిని బుష్పకస్థుఁ డయి • క్రన్నన రోసి యథుంబుఁ గాన కా
ధరణివిభుండు దక్షిణపుఁ • దావులు చూడఁగ శైవలంబు నాఁ
బరఁగుమలన్ సరోవరము, ప్రాంతమునందు నధశ్శిరస్కుఁ డై

౧౨౯౯

కం. వ్రేలుచు నుత్తమతపమున్, వాలాయముఁ జలుపు నొకనిఁ • బరికించి ధరా
పాలుఁడు చేరం జని యో, శీలీ! ధన్యుండ వీవు • చెపు మెవ్వఁడవో?

౧౩౦౦

కం. జాతి యెది నీకు నువ్రత! కౌతూహలమునను బ్రశ్న • గావించెద ధా
త్రీతలనాధుఁడ దశరథ, సూతిని రాముఁడను నన్నుఁ • జూడు తపస్వీ?

౧౩౦౧

ఉ. ఏమి ప్రయోజనంబు మది • నెంచితి వీవు? దివంబుఁ బొందఁగా
నో? మఱి యెండో? యింతటిమహోగ్రతపం బొనరింప నేలొకో?
భూమినురుండవో? నృపతి, వో? మఱి వైశ్యుఁడవో? జఘన్యజం
డో? మహితాత్మ నిక్కముగ • నున్నది యున్నటులే వచింపుమీ.

౧౩౦౨

→ రాముడు శంబుకుని వధించుట. ←

సీ. అనవుడు నాతండు ♦ నవనతవదనుడై, రామచంద్రున కను ♦ రాజచంద్ర!
 శూద్రయోనిని నేఁ బ్ర♦సూతిఁ గాంచితి నయ్య, శంబుకుం డనుపేరఁ ♦ జనెడివాడఁ
 దేహంబుతోడనే ♦ దేవత్వ మొండెడి, వాంఛను దపమున ♦ వఱలు వాడ
 స్వర్గలోకజగీష ♦ వర్తిల్లువాడను, గల్ల లాడెడివాడఁ ♦ గాను దేవ!
 తే. శూద్రుడను నేను శ్రీరామభద్ర! తపము
 సలుపు చున్నాడ నన రామచంద్రుడవుడ
 ఖడ్గ మొఱు దూసి యాతనికంఠతలముఁ
 దెగఁగ నఱకెను దేవతల్ ♦ పొగడుచుండ.

౧౩౦౩

ఉ. కమ్మనిపూలవాన రఘుకాంతునిపైఁ గురియంగ దిగ్వితా
 నమ్ముల మందమారుతుఁడు ♦ నవ్యసుగంధవహుండు వీచె మో
 దమ్మున నగ్నియుక్తవిబుధప్రజముల్ దివిజేంద్రుఁ గూడి య
 భ్రమ్మున నిల్చి యిట్లనియె ♦ రామవిభుం గరుణాపరాయణున్.¹

౧౩౦౪

కం. సురకార్యముఁ దీర్చితి భూ,వరచంద్రా! లెస్స నీకు ♦ వర మొసంగంగా
 నరుదెంచితి మీశూద్రుడు, సురపురికిం జనఁడు నీవు ♦ సూదితుఁ జేయన్.

చం. అనుసురనాథు మ్రొక్కి వసుధాధిపుఁ డిట్లను నాయెడన్ సురల్
 మనమున సంతసించినను ♦ మత్కలుషాహతు విప్రబాలకున్
 మనఁగ నొగర్పఁడీ మరల ♦ మాట యొసంగితి నీతనూభవున్
 మనగడ గూర్తు నంచు సభమద్యమునందు ద్వీజాతి నేతకున్.

౧౩౦౬

కం. నానుడి యసత్యదోషముఁ, గానక యుండఁగను జలుపఁ గాఁ దగు ననినన్
 మానుము వెత ద్వీజబాలుఁడు, ప్రాణంబులఁ గాంచి మరల ♦ బంధులఁ గలసెన్.

కం. ఏనిమిషంబున శూద్రుని, నీనిశితతరాసిధార ♦ నీల్గించితివో
 యానిమిషంబున బాలుఁడు, ప్రాణంబులఁ గాంచి సుఖతః వఱలెడుఁ జుమ్మి.

౧౩౦౮

→ రాముఁ డగస్త్యుఁ జూడఁ బోవుట. ←

సీ. అదిపోస నిమ్ము మే ♦ మరిగెద మిప్పుడు, కలశీతనూభవుఁ ♦ గాంచుతమిని
 బదిరెండువర్షముల్ ♦ పన్నుండె జలముల, దీక్షయు ముగిసె నాదేవనిభుని
 నభినందితునిఁ జేయ ♦ నర్హులు వచ్చె దే, మాతోఁ దదాశ్రమమహికి నతని
 దర్శింపుమి నీకుఁ ♦ దవులు శుభంబులు, మానిచేతోబ్జబంభర యనంగ
 ఆ. నగుత మంచుఁ బుష్పకాశాఘుడై వ్యోమ, యానగతము దేవతాళితోడ
 మునితపోవనంబుఁ ♦ గన నాతఁడును వారి, నర్చముదముఁ గూర్చె ♦ నర్హభంగి.

¹ శాస్త్రవిహితకర్తముల జేసినవానికి స్వర్గప్రాప్తి. శంబుకుఁ డధికారములేనికర్త మవిధిఁ జేసెను. ఇట్టివాఁడు స్వర్గాహుఁడు కాఁడు. శ్రీరాములచే జచ్చుటను మరణకాలమున భగవద్దర్శనప్రాప్తివలనను వానికి మోక్షము ఫలము. మోక్షమున కవ్యవధాన సధికారియే.

ఉ. అంతట దేవతల్ చనిరి ♦ నాకముఁ జేరఁగ, రామధారిణీ

కాంతుఁడు పుష్పకంబు డిగి ♦ కంజభవాభు మునీంద్ర మౌక్తికన్

స్వాంతము పొంగ మానియును ♦ స్వాగతమున్ వచియించి భూమిపా!

యెంతయు మోద మయ్యె దయ ♦ నీ విటు రాఁ బరమాదరంబునన్. ౧౩౧౦

సీ. నాకుఁ బూజ్యుండ వనంతకల్యాణగు,ణాభ్యుడవును గొప్పయతిథి వీవు

నామానసమున ననారతంబును రామ, నిల్చియున్నాడవు ♦ నీవు దేవ

వింటి నిర్జగులచే ♦ విప్రబాలునకయి, శూద్రమానిని నీవు ♦ స్రుక్కజేత

యీరేయి నిలు మిందు ♦ నెల్లివేకువఁ బుష్పకంబునఁ జనెడు పురంబునకును

తే. నాదిలక్ష్మీశుఁ డైననాఁరాయణుడవు, నిలుచు నీయందు సర్వంబు ♦ నీవ ప్రభువు

భూతములకెల్ల నీవె ననాతనంపుఁబుగుఁడుడవు రామభూపాల! ♦ పుణ్యశీల!

→ అగస్త్యుఁడు శ్రీరామునకు దివ్యాభరణ మొసఁగఁ బోవుట. ←

సీ. ఈభూషణోత్తమం ♦ బీవు గ్రహింపుము, దివ్యంబు నిజదివ్యతేజమునను

దివ్యదేహంబున ♦ దీప్యమానం బిది,నీవు గైకొన నాకు ♦ నెమ్మిమిలు

విశ్వకర్తృకృతంబు ♦ వే తె వ్వరును దీనిఁ, చాల్చు శక్తులుగారు ♦ ధరణియందు

శక్రసమన్వితసర్వసుపర్వుల, నీవ సంరక్షింపనేర్తు వట్లు

ఆ. గాన నొసఁగువాడఁ ♦ గాకుత్స్థ నీకిది, శాస్త్రవిహితరీతి ♦ సమ్మతింపు

తనకు దత్త మైనదాని నుత్తమపదార్థంబుదాన మొసఁగఁ ♦ దతఫలంబు. ౧౩౧౨

కం. అనవుడు త్పత్రియధర్మంబును లోసస్థరించి రామభూవరుఁ డనియెన్

మునినాథ! బ్రహ్మణున కీ,విని గొనఁదగు త్పత్రియునకు ♦ విహితం బగునే. ౧౩౧౩

కం. భూమిపతి నే నయ్యను, భూమిసురుచేత దానమును గొనఁ దగునే?

యేమి సమాధానం బన, రామునితో నిట్లు మానిరాజు వచించెన్. ౧౩౧౪

→ { దివ్యాభరణముఁ గొనవచ్చు నని యగస్త్యుఁడు }
శ్రీరాము సమాధానపఱుచుట. ←

సీ. కృతయుగంబునఁ దొల్ల ♦ షీతిపతి లేకయే, జనము గ్రాలఁగఁ బాకశాసనుండు

సురలకు రా జయి ♦ శోభిల్లు చుండఁగ, నమరులపోలికఁ ♦ దమకు నొక్క

రా జుండఁ దగు నని ♦ బ్రహ్మకుఁ దపముండి, దేవతలకుఁబోలె ♦ దేవ మాకు

రాజు నొసంగుము ♦ రక్షణార్థంబుగాఁ, బ్రజలు పాపంబులపాలఁ బడక

తే. యుండువా రనఁ దామరసోద్యమండు, లోకపాలురతోడ మీలో నొకొక్క

యంశ మొసఁగుఁడు దాన ధరాధినాథు, సృష్టిచేసెద నన పారు ♦ నిచ్చి రట్ల.

చం. యుప మొనరింపఁ దామరససూతి జనించె యుపుం డనంగ నొ

క్కపురుషుఁ, డాతనిన్ నలువ ♦ ధౌవతిఁ జేసి మహేంద్రునంశమున్

విపులఁ దదాజ్ఞఁ చెల్లఁగను ♦ నీరపునంశము మేను ప్రోవఁగా
విపులధనం బొసంగఁగఁ గు♦ బేరుని యంశము, లోకశాస్తికిన్!

౧౩౧౬

కం.వండధరునంశ మొసఁగెను, దండితఖలనంఘ నన్ను ♦ దరియింపింపన్
మండన మిది గైకొను మా,ఖండలు భాగమున లేదు ♦ కల్పష మనఘా! ౧౩౧౭

తే. పరిమథార్థికుఁ డగుమహాభావువాక్యమునను దానిని గైకొని ♦ మునిని గాంచి
యద్భుతం బగునిట్టిది♦వ్యాభరణము, భద్రచారిత్ర మీ కెట్లు ♦ ప్రాప్త మయ్యె.

కం.అచ్చెరువులగను లగు మీ,రచ్చరితముఁ జెప్పఁ డనిన ♦ నమ్ముని యనియెన్
నచ్చరితా! నాకడ కది, వచ్చినవిధమెల్ల సారిది ♦ వాక్రుత్తు వినన్. ౧౩౧౮

→ శ్వేతోపాఖ్యానము. ←

సీ. మున్ను త్రేతాయుగమున యోజనశతంబు, మృగపక్షీవర్జిత ♦ మగుచు నొక్క
నిర్జనాటవి యుండ ♦ నే నందు నిలువఁగఁ, దలఁచి యేగితి నది ♦ ఫలవితాన
మూలనుమాదుల ♦ మోహన మై యుండె, నాకాననడుమఁ దటాక మొండు
చక్రవాకములచేఁ ♦ జక్రాంగములచేతఁ, గారండవములచేఁ ♦ గన్చు మగుచుఁ

తే. బూర్ణముగఁ బుష్కరవాక్కిర్ణ మగుచు, శైవలాన్విత మయి మహాశ్చర్యకరము
సౌఖ్యకర మయి యుండెఁ దత్సవిధభూమి,జనవివర్జిత మైనయాశ్రమ మొకండు

ఉ. చూచితిఁ, దన్నిదాఘనిశ ♦ సుప్తుఁడ నై యట వేగఁ గొల్పికై
వే చని యాజలంబువయి ♦ బీనుఁగునొండు సుపుష్పమున్ వయ
శ్రీచతురంబుఁ గాంచితి నజీర్ణముఁ బంక్తి విభేదబుద్ధిచేఁ

బ్రోచినదాని దానిఁ గని ♦ బుద్ధిని నేమియుఁ దోప కయ్యెడన్.

౧౩౨౧

కం.ఎవ్వరి దీతను వని నే, నివ్విధిఁ దలపోయుచుండ ♦ నీలో వేల్పుం

గ్రొవ్విరిఁబోఁడులు గొలువఁగ, మవ్వం బగుమేనివాఁడు ♦ మణిధూషలతోన్

ఉ. రాజులువాఁ డొకండు సుర♦రాజసమానుఁడు దేవకామినీ

రాజులు వీవఁ జామరలు ♦ రమ్యవిమానమునందుఁ గంటి నీ

రేజదళాక్షు హాటకగిరిఁ డిగు సూర్యనిబోలి స్వీయ మా

తేజము ముంప దిక్కులను ♦ దిగ్గి విమానముఁ గొల్పియొడ్డునన్.

౧౩౨౩

చం.బలిసినపీఠుఁగుం దినియె ♦ వాఁచినయట్టులు పొట్టనిండ న

వ్వల సరసీజలంబులను ♦ స్వర్గనివాసకుఁ డాచమించి పోఁ

దలఁపున వ్యోమయానమును ♦ దాసిన నాతనిఁ గాంచి యంటి స్వ

ర్నిలయుడ! చెప్పు మెవ్వఁడవు ♦ నీ కిటు లేవపుడిండి యేటికిన్.

౧౩౨౪

ఉ. ఏటికిఁ బీనుఁగుం దినెద ♦ వియ్యది యర్హమై చెప్ప నయ్య స్వ

ర్వాటి వసించువారలకు ♦ భావ్యము గా నని తోఁచె నన్ననా

¹ఇది రాజుగా గ్రహించిన దానముగాదు. భగవద్భావంబున దాతలఁ దరింపఁజేయ నంగీకృతము.

మాటల నాలకించి సురమండలవర్తి నమస్కరించి యి
ప్పాట వచించె మానివర ధ పల్కెద విన్తు మదీయవృత్తమున్.

౧౩౨౫

→→ శ్వేతుఁడు తనవృత్తాంత మగన్యుతోఁ దెల్పుట. →→

సీ. నే ననతిక్రమఁగియు మా నాదుర, వస్థ నే మని చెప్పువాఁడ నయ్య
మున్ను మజ్జనకుండు ధ సన్నతశీలుండు, వైవర్భుఁడు నుదేవభూదయితుఁడు
ఇర్వురుసతు లందుఁనిర్వురఁ గాంచెను, సుతుల నన్ శ్వేతుని ధ సురభుఁ బదపఁ
బెక్కువేలేండ్లు నేఁ బృథివిఁ బాలించియు, నాయు వస్థిర మని ధ యాత్మ నెఱిగి
ఆ. యనుజ రాజుఁ జేసి ధ యరుదెంచి యీయర, న్యమున కీసరస్సుఁ ప్రాంతమంద
మూఁడు వేలయేండ్లు ధ మునివరా! తపముంటిఁ, దుదకు బ్రహ్మలోకఁ పదముఁ గంటి.

కం. అక్కడ నాకలిదప్పలు, మిక్కిలి బాధింప నన్ను ధ మిడుకుచు నజునిన్
మ్రొక్కి వచించితి నాగతి, నిక్కరణి సరోజగర్భ ధ యెందుం గలదే? ౧౩౨౭

ఆ. బ్రహ్మలోకమంట ధ భగవంతుఁడా! యంట, యాకలియును దప్పి ధ యలుగనంట
గడుసుఁ బాప మేది ధ పడియెనో నా వెంటఁ, గడుపు మంట యెట్లుఁ గడపు చుంట?

చం. అనవుడు బ్రహ్మ యిట్టుల నె ధ నాత్మశరీరముమాంస మెప్పుడున్
దిని యుధ నార్చుకొ మ్మిక సుఁ దేవతనూభవ! యేల యంటివా
తనువును జక్కఁబ్రోచితివి ధ దాన మెఱుంగ వదెట్టిదో నృపా
విను మిల విత్తు నాటకయె ధ వృక్షము గల్లునె ధీరసత్తమా! ౧౩౨౯

చం. తపమును లెస్స చేసితివి ధ తన్ని సనం దిని మేను ప్రోచి తీ
వెపు డొకకొంచెమేన్ బరుల ధ కిచ్చిన దెయ్యది లేదు, దానిచే
నృపవర స్వర్గముం గనియు ధ నిష్ఠుర మాక్షుధచేత దప్పిచే
గృహణత బాధ నొందెదవు ధ రిత్తగఁ బోవునె కర్త మేదియున్. ౧౩౩౦

ఉ. కావున నిన్ను నీవ తిని ధ కాంచుము తృప్తి, సగ స్త్య మానిరా
జావనిఁ జేర వచ్చి దళిఁ తాఘునిఁ జేయు నినున్ నృపాల! దే
వావళి నైన నాయనఘుఁ ధ డాదటఁ బ్రోవ సమర్థుఁ డట్టిచోఁ
ప్రోవఁగఁ జాలు ని న్ననుచుఁ ధ బూని వచింపఁగ నేల నావుడున్. ౧౩౩౧

కం. సీరేజభవుని సుడి నా, హారముఁ జేసితి మునీంద్ర ధ యాత్మశరీరం
బీరీతిఁ బెక్కువర్షము, లారఁగఁ జనె గుణప మేమె ధ యలుగదు కొంతేన్.

కం. ఆపోక నాకు దీనన, చేపడియెడి నన్నుఁ గావు ధ చెచ్చెర మానీ
యీపాప మణఁపఁ గదవే, యోపావనశీల తాపఁ సోత్తమ ఘటజా. ౧౩౩౩

కం. కలశీసూనుఁడు తక్కఁగఁ, దలమే యన్యులకు నిందుఁ ♦ దలఁ జూపఁగ నీ
 లలితాభరణముఁ గొని న,న్నలఘుమతి తరింపఁ జేయుమా నీమహిమన్. ౧౩౩౪
 చం. కరుణ దలంప వయ్య ననుఁ ♦ గావఁ గదయ్య యటన్న శ్వేతభూ
 వరున్యసనోక్తులన్ విని ద్రువన్తతి భూషణ మేను గొంటి, నా
 భరణము నేను గొన్నపిదపన్ నృపులొల్లిటిమర్త్యకాయమా
 సరసిని నాశమొందెఁ గడుసంతస మందెను నాకవాసియున్. ౧౩౩౫

కం. ఆరా జొసంగినది యిది, తారాధిపవదన నేను ♦ దరియింపంగాఁ
 గోరి యొసంగితి నీకున్, గారామునఁ గొమ్ము లేదు ♦ కలుషభయంబున్. ౧౩౩౬

↔ దండకారణ్యచరిత్ర మగస్త్ర్యుఁడు రామునకుఁ దెలుపుట. ↔

సీ. అనుడు నత్యద్భుత ♦ మైనవాక్కుల విని, గౌరవవిస్తయఁకారణముల
 రామచంద్రుం డిట్లు ♦ ప్రశ్నించె మానీంద్ర! శ్వేతు నరణ్యంబుః వీతజీవి
 యగుట యెట్లాకొనిర్జ ♦ నారణ్యమునను వై, దగ్ధుండు తప మూనఁదలఁచు పెట్లా
 వినిపింపు మనవుడు ♦ ముని వల్కె మును కృత, యుగమున మను వేలె ♦ నుర్వి నెల్ల
 తే. నతనిపుత్రకుఁ డిత్వాకుఁ ♦ డమితశౌర్యుఁ
 డతని రాజుగ నొనరించి ♦ యవని రాజు
 వంశకర్తవు గ మ్మని ♦ పలుక నట్ల
 కాక యంచు వచించె నిఁత్వాకువిభుఁడు. ౧౩౩౭

చం. మనువును సంతసిల్లి గుణఁమండన నిక్కము నీవ కర్త వీ
 జనముల దండపద్ధతిని ♦ జక్కఁగ రక్ష యొనర్పు మెవ్వనిం
 గినియకు నిర్నిమిత్తముగఁ ♦ గీడరి దండితుఁ జేయ తేఁడు వా
 నిని నదియే దివంబునను ♦ నిల్పుఁ జూచి సుఖహేతుభూత మై. ౧౩౩౮

చం. అని హితమున్ వచించి యజుఁనాలయ మేగ నతండు పిమ్మటన్
 జనకునిమాటఁబట్టి బహుఁనత్కృతులన్ ఘటియించి నూర్వరన్
 దనయుల దేవసన్నిభుల ♦ ధర్మరతాత్ముఁడు గాంచె వారిలో
 జనవర పిన్నవాఁడు కడుజ్ఞానవిహీనుఁడు నీతిశూన్యుఁడున్. ౧౩౩౯

చం. చదువరి గాక పూర్వజుల ♦ సమ్మతిఁ గొల్పక తెల్వి లేక దు
 ర్తదుఁ డయి సంచరింపఁ గని ♦ మానవపాలుఁడు దండ మెందుఁ ద
 వ్వుద యని యెంచి దండుఁ డని ♦ వానికిఁ బే రిడి ఘోరభూమి యె
 య్యది యని వింధ్యశైవలనఁగాంతరరాజ్యము నిచ్చె నేలఁగన్. ౧౩౪౦

ఉ. చారుతరాద్రిరోధమున ♦ త్కౌపతి యై మధుమంత మన్పురిన్
 హారివిలాసయుక్తముగ ♦ నందు వినిర్మితఁ జేసి శుక్రునిన్

గారవమార వేడుకొని ♦ కాంచి పురోహితుఁ గాఁగ స్వర్గమున్
వారితవృత్తుఁ డేలుగతిఁ ♦ దాను బ్రహ్మప్రజనావమర్దమున్

౧౩౮౧

→ దండుఁడు శుక్రుకూతు నరజను జెలుచుట. ←

ఉ. ఆవిషయంబు పెక్కు లగుఁ హాసముల్ నిహతారి యేలుచో
భూవరుఁ డొక్కచైత్రమునఁ ♦ బొల్పగుభార్గవునాశ్రమంబు దు
ర్భావుఁడు చొచ్చి యందు ననఁభాగమునం జరియింప దేవతా
భావినఁబోలునుందరిని ♦ భార్గవుకన్యకఁ గాంచి మోహి యై.

౧౩౮౨

కం. పువ్విలుతుబారిఁ బడి యా, క్రొవ్విరిఁబోణిని వచించుఁ ♦ గుంజరగమనా!

యెవ్వతెవు నీ వి టేలా, యివ్వనిఁ గ్రుమ్మరెదు చెప్పుఁమీ ని న్గనినన్ ౧౩౮౩

కం. వలరా జేఁచెడి ననఁగాఁ, గలికి యతని మోహమత్తుఁగా నెఱిగి యనెన్

దలఁపుము శుక్రునికూతుఁగ, నలఘుమఱి! పేర నరజ ♦ నంటకు నన్నున్. ౧౩౮౪

తే. తండ్రినశమున నుండెడుఁదాన నేను, గన్యకను నీదుగురువెకా ♦ కవియు? నతఁడు

కోపగించిన భుననముల్ ♦ రూపుమాయు, నీ వనఁగ నెంత? చెడియెదుఁ నిక్కమధిప!

ఉ. నన్ను వరింపఁ గోరినను ♦ నాజనకున్ నయమార వేడుమీ

మన్ననతోడ నాతఁ డనుఁమానము లేక యొసంగు నీకుఁ బొ

మ్మన్నను హస్తముల్ శిరమునందుఁ గదించి భవన్నిమిత్త మై

కన్నెరొ ప్రాణము ల్చెడిఁ ♦ గాలవిలంబన మెట్టు లోర్చెదన్.

౧౩౮౫

ఉ. చంపినఁ జంపుఁ గాక మఱి ♦ శాపము నిచ్చిన నిచ్చుఁ గాక యో

చంపకగంధి న న్నిపుడు ♦ చక్కెరవిల్తునికేలిఁ దేల్పుమీ

చంపెడి వాఁడు న న్ననుచుఁ ♦ జయ్యనఁ గ్రుచ్చి బలాత్కృతిన్ సతిన్

మంపున సిగ్గు దీసి మధుఁమంతముఁ జేరె; నెలంత యేడ్చుచున్.

౧౩౮౬

→ శుక్రుఁడు దండునిదేశముపై మట్టివాన గురియ శపించుట. ←

చం. దరమున నాశ్రమంబుదరిఁ ♦ దండ్రికి వేచి ధరిత్రిఁ బొర్లఁగా

గురువున కాయుదంతమును ♦ గొబ్బునఁ దెల్పిరి శిష్యులెల్ల, నా

పరమతపోధనుండు విని ♦ బాధరుషావశుఁ డై త్సుధార్తుఁ డై

సరగ నిజాశ్రమంబునకుఁ జక్కఁగ వచ్చి రజోభిసంప్లుతన్

౧౩౮౭

కం. దీన నరజఁ గని శుక్రుఁ డనూనరుషాయుక్తుఁ డగుచు ♦ నుర్వీశుండా

యీ నెఱిపాప మొనర్చెను? గానఁడు వో కన్ను లతఁడు ♦ కండపావరునన్. ౧౩౮౮

చం. అసమున నాశ్రయాశుశిఖి ♦ లంటఁగఁ జూచెడి, స్వీయయుక్తుఁ డై

మనీ యయి పోవు నింక గతి ♦ మాలి దురాత్ముఁడు పాపశీలుఁ డీ

యసమనుహాఘకార్యమున † కర్తృఫలంబును గాంచుఁ గాక యీ
 ననుధయు సప్తరాత్రములఁ † బా డగుఁ గావుతఁ బాంసువృష్టిచేన్. ౧౩౫౦
 కం.యోజనశతంబు ధర యీ, రాజేలెడియంతమేర † రజము గురిసి స్వా
 రాజు వినాశ మొనర్చుత, భూజనులు చరాచరములు † పొలియుత మిచటన్.
 చం.అని శపియించి యాశ్రమము † నందలివారలఁ గాంచి మీర లీ
 జనపదసీమ దాటి చని † స్థానముఁ గొం డన వార లెల్లరుం
 జనఁ గవికూతుఁ గాంచి మతి † చాలనిదాన! సమాహితాశ్శ వై
 దినములు శ్రోయు మియ్యెడన † తీవ్రతపఃపరినిశ్చితాశ్శవై. ౧౩౫౧
 కం.ఈకొలనియోజనంబున, నీకీడు పొసంగ దల్ల † వృష్టిదినములన్
 నీకడ వసించుజంతువు, లే కాటియ నొందకుండు † నింతి యనినన్. ౧౩౫౩
 కం.అటు లొత మంచుఁ దన్నుడిఁ, గుటిలాలక దుఃఖగర్భిమఁ † గొనె నుశనుం డ
 ప్పటినుండి వేటుతావున, వటువులతో నెలవుకొనియె † వారిజనయనా! ౧౩౫౪
 కం.దితిజాచార్యుఁడు చెప్పిన, గతి దండునిదండు భటులుఁ † దక్కినవా ర
 ద్భృతపాంసువృష్టిఁ జచ్చిరి, గతిచెడి దినసప్తకమునఁ † గడు ఘోరముగన్. ౧౩౫౫
 కం.దండునివిషయము మునివే, తండముచే శాపమునను † ధరఁ గలయుటచే
 దండక యని పేర్కొనఁబడు; నుండుటచే మాను లిందు † నుర్వీరమణా! ౧౩౫౬
 తే. కనె జనస్థాన మనుపేరు † కంజనేత్ర!
 యడిగినదియెల్లఁ జెప్పితి † నబ్జహితుఁడు
 పశ్చిమాద్రికి నరిగె వాఁర్వంగ మునులు
 స్నాన మొనరించి రవిఁ గొల్వఁ † జనెడివారు. ౧౩౫౭
 కం.రవి యస్తంగతుఁ డయ్యెను, రవివంశ్యవరేణ్య సాంధ్య † రాగం బెనఁగెన్
 దవుఁ గాదె నీకు సంధ్యా, నువిహితకర్తములు దీర్చ † శుద్ధచరిత్రా! ౧౩౫౮
 → రాముఁ డగస్తుచే నాజ్ఞ గొని యయోధ్యకు మరలి చనుట. ←
 సీ. అనవుడు శ్రీరాముఁ † డర్చింప సంధ్యను, నురసతీయుతసరో † వరముఁ జేరి
 సంధ్య వారిచి ముని † చంద్రు నాశ్రమమున, కరుగ నాతండు శా † ల్యన్నరుచిర
 భోజనంబును ఫల † ములు మూలముల నిడ, నమృతో † పమాన్నంబు † నారగించి
 సంతుష్టుఁ డై రేయి † జరపి యచ్చోటన, వేకువ నాహ్నిక † విధులఁ దీర్చి
 తే. కుంభసంభవునకు మ్రొక్కి † గురుత దోఁప
 నాజ్ఞ యిడవయ్యె పురమున † కరుగువాడఁ
 దాపసోత్తమ! నే భవ † స్థర్మనమున
 ధన్యతను గంటిఁ ద్వత్కృ † పాధనముఁ గొంటి. ౧౩౫౯

→ భరతుఁడు రాజసూయ మర్పముగా దని నొడువుట. →

కం. ప్రాంజలియై భరతుఁడు జన,రంజనశీలా! వసుంధఃరాధర్మయశః

పుంజంబు శాశ్వతం బరి,భంజన! నీయందు న్యాయ్యపద్ధతి నడువన్. ౧౩౬౭

చం. అమరులు కంజజం గొలుచునట్లు మహీభుజులెల్ల నిన్ను మో

దమున భజంపఁ గోరెవరు ధ తండ్రి వటంచును లోకులెల్ల ని

త్యము నినుఁ జూచువారు, వసుధాస్థలిఁ గల్గినభూతకోటి కో

యమలదయాంతరంగ విను ధ ప్రాణము నీవ నిజంబు చూడఁగన్. ౧౩౬౮

ఉ. ఇట్టినుహనుభావునకు ధ నేటికొకో నృపవంశనాశనం.

బెట్టును గూర్చు నధ్వరము ధ నెత్తికొనం జలుపంగ? రోషముల్

పుట్టెడి రాజసూయమున ధ భూధవపాళికి, దాన భూజనుల్

బిట్టువినాశ మొందెదగు ధ భీషణరోషకృతాజిధారిణిన్. ౧౩౬౯

కం. భూవలయంబు సమస్తము, నీవశమున వర్తిలంగ ధ నిస్తలితదయా

శ్రీవిభవ లోకులను దగ,వా విలయముఁ గూర్పఁగా సనవ్యాజమునన్? ౧౩౭౦

చం. అన నమృతోపమాన మగుఁ నానుడులం గడుమెచ్చి కైకయీ

తనయునిఁ జూచి యిట్లు లనుఁ ధ దధ్యము పధ్యము భూహితంబుగా

ఘనమతిఁ బల్కి తీవు మదిఁ ధ గల్గినతత్తత్తుచింత వీడితిన్

జనులకు బాధఁ గూర్చుపనిఁ ధ జల్పఁగఁ జెల్లునె భూమినేతకున్. ౧౩౭౧

కం. బాలురవాక్యం బైనను, వాలాయము గ్రాహ్య మగు శుభం బగునేనిన్

శ్రీలక్ష్మణపూర్వజ! నీ,యాలాపము వినెద శుభద ధ మఱాటను సుమతీ! ౧౩౭౨

→ లక్ష్మణుఁడు వృత్రుకథ రామునితోఁ జెప్పట. →

చం. అనునెడ లక్ష్మణుండు తనయగ్రజుఁ గన్గొని సర్వపాపముల్

పొనుఁగువడంగఁ జేయు నతిపుణ్యము పావన మశ్వమేధముం

బొనగుపవచ్చుఁ గాదె, సురముఖ్యుఁడు వృత్రునిఁ జంపి బ్రహ్మహ

త్యను వొలఁగించుకో నదియ ధ తా నొనరించె నటండ్రు పెద్దలున్. ౧౩౭౩

సీ. శతయోజనంబు విస్తృతియుఁ దత్రిగుణ ము,న్నతిగలవాఁ డొక్కదితీసుతుండు

వృత్రుఁ డన్వాఁడు జగత్త్రయిఁ బాలించె, నైయ్యంబు దియ్యంబు ధ నేర్పు మెఱసి

ధర్మజుఁడును బ్రాజ్ఞతముఁడు కృతజ్ఞుండు, వానిపాలనమున ధ వసుధయెల్లఁ

గామధేనువువోలెఁ ధ గమ్రమూలఫలాళి, గునుమచయంబుల ధ నొనఁగు చుండె

తే. దున్నకయ పండె ధాత్రి సంపన్న మగుచు

నిట్లు లుండఁగ నాతని ధ కితరసుఖము.

లెల్ల మాయయ తపమె యహీనఫలద

మనుచుఁ దోచిన వనముల ధ కరుగఁ దలఁచి.

౧౩౨౪

కం. మధురాపురి కగ్రసుతుం, బ్రథితబలున్ రాజుఁ జేసి ధ ననములలోనన్

బృథునిష్ఠం దప ముండిన, న్యధితాత్తుకు లైరి యింద్రుఁ ధ చాదిగ వేల్పుల్. ౧౩౨౫

చం. హరిహాయుఁ డంతఁ జక్రధరు ధ నార్తిని జేరి మహాత్త వృత్తుఁ డన్

సురరిపు వుగ్ర మహాతపము ధ నూల్కొన లోకము తత్తఱింఁచె వాఁ

డురుతరశక్తిశాలి కదనోర్వి జయింపఁగ నా కసాధ్య మీ

కరణిని దత్తపంబు కడఁగొంచిన లోకము లుండునంతకున్

౧౩౨౬

కం. మే మశనికి దాసుల మై, యీమేనులు ప్రోవవలయు ధ నిష్ఠుడు వానిన్

శ్రీమహిళేశ్వర! తీర్పుఁగ, సామం; బది యెంత నీకు ధ క్షణ మల్లినచోన్. ౧౩౨౭

కం. నీకరుణ గన్న దాదిగ, లోకంబుల నెల్ల వాఁడు ధ లోఁ గొనె నిపు డీ

వే కరుణాకలితాత్మక, నాకుల రక్షింపఁ దలఁపు ధ నాళీకాక్షా.

౧౩౨౮

కం. నీవలన న్వస్థమానసు, లై వెలయఁగ నెదురు చూచు ధ చమృతాంధసు లో

డేవా! యున్నా రాశరు, కావర మడఁగించి జగముఁ ధ గావం గదవే. ౧౩౨౯

తే. ధీరధర! సాధు లైనబృంధారకులకు, నిచ్చలును నీవ గతి వయి ధ నివ్వటిలుదు

వింక దుస్సహ మెవ్వరి ధ కేని దీనిఁ, జక్కదిద్దఁగఁ గాన మాదిక్క వీవ. ౧౩౩౦

→ విష్ణువు వాసవుతో వృత్తుఁ జంప నుపాయంబు దెలుపుట. ←

కం. వాసవుఁ డిటు పల్కిన హరి, యే సౌహృదబద్ధుఁడం జుఁడి వృత్తు నెడన్

మీసంతోషంబునకై, యే సంపఁగ నొల్ల నచటి ధ కే తెంచి యనిన్. ౧౩౩౧

ఉ. ఐనను మీకు భద్రము నయింబుగఁ గూర్చెద, నాదుతేజమున్

మానితశీలురార! బలమర్దనునందు శతారమందు భూ

మీనిలయంబునన్ నిలుప ధ మేకొనువాడను, దాన వృత్రహిం

సానిపుణత్వ మొందుఁ బవిసాధనుఁ డంచన వేల్పులెల్లరున్.

౧౩౩౨

కం. మ్రొక్కుచు నీ వతికరుణను, ది క్కగుటను మేము బ్రదికితిమి లక్ష్మీశా!

రక్కసుఁ దునుమఁగ వాసవు, మక్కువ భరియింపు మాత్మమహిమ నటంచున్.

చం. బలరిపుఁ గూడి వృత్తుఁడు తపం బొనరించువనంబుఁ జేరి ని

స్తులనిజభూరితేజమునఁ ధ దోయదమార్గము నిర్దహించున

ట్లలఘుతపంబునం గొఱలు ధ నాతనిఁ గాంచి భయంబు నొంది రీ

బలియునిఁ జంపు పెట్టు? పరిభావముఁ బొందక యుండు పెట్టాకో?

౧౩౩౪

మ. అని చింతింపఁగ వేల్పు లెల్లరు సహస్రాక్షుండు వృత్రాసురున్¹

దునిమొం గ్రూరత ఘోరవజ్రహతిఁ బ్రోద్భూతజ్వలజ్వాల్వలముల్

¹ బ్రాహ్మణుఁ జంపిన వెంటనే బ్రహ్మహత్య ప్రాప్తింపనుగాని కొందఱు శ్రీరాములవిషయమునఁ జెప్పునట్లు కొన్నిదినములు గడపి యథావకాశముగఁ గాలాంతరమున రాదు.

జనతాభీతికరంబుగా నెగసెఁ గల్పం బో యనన్ సాధుచిం

తను నిష్కారణ మింద్రుఁ డిట్లు నటకం ♦ దద్దోరపాపం బొగిన్.

౧౩౮౫

→ ఇంద్రునకు బ్రహ్మహత్య ప్రాప్తించుట. ←

ఆ. బ్రహ్మహత్య వెంటఁబడ శచీవల్లభుఁ, డుఱుక విడువ కదియు ♦ నటిమె నతని
నాకవిభుఁడు ననరి ♦ లోకంబుకడవలఁ, దమమునందు దాఁగె ♦ నమరు లిచట

చం. హతవిమతుల్ ప్రణవ్విబుధాధిపు లగ్నిపురోగముల్ రమా

పతిఁ గన నేగి వల్లఱు సఃసర్యలఁ దన్ని జగత్పితా! జగ

ద్గతి పరమేశ పూర్వజ జగత్పరిపాలనహేతు పూని వి

ష్ణుతఁ గొని తీవు మ మ్మిపుడు ♦ చూడుము సారదయార్ద్రదృష్టులన్.

౧౩౮౬

కం. చచ్చెను నీచే వృత్రుఁడు, వచ్చె నిపుడు బ్రహ్మహత్య ♦ వాసవునకు నా

సచ్చరితుఁడు దుష్కృతమున, ముచ్చిర కుండఁగ నుపాయమున్ సెల విష్ణూ.

కం. అనవుడు విష్ణుం డిట్లను, ననుఁ గూర్చి సవంబు సలిపిఁనన్ శక్రుఁడు పా

వనుఁగా నొనరించెదఁ గా,వున నొక హయమేధ మతఁడు ♦ పూనఁగ నిండీ.

తే. మరల సురలఁ గలయు ♦ నరుగుఁ డటన్నను, వారు వల్లె యనుచుఁ ♦ బని వినంగ

బ్రహ్మహత్యబలిమి ♦ వాసవుఁ డంధత, మసమునందు వేష్టమానుఁ డగుచు.

→ ఇంద్రుఁ డశ్వమేధ మొనర్చి బ్రహ్మహత్యఁ దొలఁగించుకొనుట. ←

చం. ఉరగముఁ బోలి నప్తమతిఁయుం గతచేతనుఁ డౌచు నుండఁగా

ధరణి తపించెఁ, గాననవిఁతానము లెండెఁ దరంగిణుల్ సరో

వరములు శోషిలెన్, వఱపు ♦ వర్తిలె, భూతచయంబు లన్నియున్

దరమునఁ దత్తటిలై, విబుధప్రకరం బపు డాజ్ఞ రీతిగన్.

౧౩౯౦

చం. హరిహాయు నున్కిప ట్టెఱిగి ♦ యాతనిఁ దేర్చి సవంబుఁ జేయ న

ధ్వరముతుడన్ మహాఘము బుధప్రతతిం గని నాకు నిల్వఁగా

నిరవు వచింపుఁడీ యనఁగ ♦ నిట్లని రెల్లగు నాల్లుపాల్లుగా

దురితమ! కమ్ము గట్టుపగఁతున్ విడి యుండుమ యెందు నేనియున్.

౧౩౯౧

సీ. అనవుడు నాబ్రహ్మహత్య యిట్లు వచించె, వానకాగున నాల్లుపక్షములను¹

గామవారిణి సయి ♦ కలుషమానసదర్ప, నాశిని నై పూర్ణనదులయందు

నేకాంశమున నుండు ♦ నింకొక్కభాగానఁ, జవుడుగా నెప్పుడు ♦ త్నౌ వసింతు

దర్పసంపూర్ణలై ♦ తనరు యౌవనయుక్త, నారులయందు మూఁనాల్లు లుండు

ఆ. వారికామమదము ♦ వారింప మూఁడవ, యంశమునను; మిగులునంశమునను

గల్గలను నదూషక బ్రాహ్మణులఁ జంపు, వారియం దమర్త్యులార! యుండు.

¹ పక్షములనఁగా నిచట మాసములు. “పక్షావైమాసాః”. వానకాలము నాలుగు నెలలు నదులకు రజోదోషముగలదు. అప్పుడు పూర్ణప్రవాహమున స్నానమాడరాదు. “సింహకర్మటయోచ్చధ్యే, సర్వా నద్యోరజస్వలాః”

కం. అనవుడు నీకోరినవిధమున నుండు మటంచు నమరఁముఖ్యులు పలుకం

జనె నదియుఁ బూతుఁ జౌశ, క్రునిఁ దోడ్కొని చనిరి సురలు • కువలయ మురన్.

→ శ్రీరాముఁడు లక్ష్మణునకు నిలుని వృత్తాంతముఁ దెలుపుట. →

ఉ. ఇట్టిది యశ్వమేధ మన • నీ వొనరింపుము దాని నంచుఁ దో

బుట్టు వచింప రాఘవుఁడు • పొంగి హసించుచు నశ్వమేధ మా

నట్టిద కర్దమాత్తజుఁ డనంతయశుం డిలనామధేయధా

శ్రీ ట్టగు బాహ్ని కేశ్వరుఁడు • నియ్యది సల్పెను మున్ను లక్ష్మణా!

౧౩౯౫

చం. తనవశమున్ ఘటించి వసుఁధాతల మంతయు ధర్తపద్ధతిన్

జనులను నాత్మపుత్రకులఁచందమునన్ భరియించె, వేల్పులున్

దనుజులు నాగరాక్షసులు • తత్పరులై భయయుక్తి నమ్మహా

త్తుని భజియింతు, రీభువనముల్ వణకుం గిను పాతఁ డూనినన్.

౧౩౯౬

చం. ఇలుఁ డిటు ధర్తపీఠ్యమతు • లెంతయు వాసి ఘటంప నేలుచోఁ

జెలువపుఁ జైత్ర మంతఁ దటిసెన్ మృగయాభిరుచిన్ నృపాలుఁడున్

బలభటవాహయక్తుఁ డయి • బంధురకాననసీమ కేగి జం

తులఁ బరిమార్చి వేలకొలఁదుల్ దనివిం గనఁ జాల కొక్కటన్.

౧౩౯౭

తే. పుణ్యుం డుదయించినస్థలముఁ జేరె, నందు గౌరీసమేతుఁ డై • హరుఁడు కేళిఁ

. దేలుచుండెను బరిచరఁజాలయుక్తి, భార్యప్రీతికి నాఁడురూపంబుఁ దాల్చి.

౧౩౯౮

ఉ. అందలి భూరుహంబులును • బ్రాణులు సర్వము నాఁడురూపముం

జెంది రహించు చుండె నటఁ • జేరి ధరాపతి వింత చూచుచో

సుందరి యయ్యెఁ దాను నది • చూచి మహావ్యసనాబ్ధి మున్గి బా

లేందుకిరీటుకృత్య మని • యెంచి సభృత్యుఁడు సానుగుండు నై.

౧౩౯౯

→ ఇలుఁడు స్త్రీ యై పార్వతీపరమేశ్వరుల శరణుఁ జొచ్చుట. →

కం. త్రినయను శరణముఁ జొచ్చినఁ, గని యీశుఁడు నగుచు లెమ్ము • కర్దమతనయా

వనితాత్వచ్యుతి తక్కఁగ, మనుజేశ్వర! వరము కోరుమా యెది యైనన్.

౧౪౦౦

కం. శంకరువాక్యములకుఁ బతి, సంకటపడి యన్య మేది • సమ్మతి లేమిన్

శంకరిపదముల వ్రాలెం, గింకరుఁడను దల్లి! ప్రోచి • కీర్తిం గొనుమా.

౧౪౦౧

ఉ. పలికసాని వీవు జగఁమెల్లనుఁ బ్రోవఁగ దేవి కామితా

ర్థాళి ఘటంప శక్తవు దయామతివిన్ వరదానకర్త వే

వేశఁ ద్వదీయదర్శనము • విశ్రుతసౌఖ్యనిదాన మాట శ్రీ

లోలవిలోచనా! యఘము • లోగొని నన్ను ఊమింపు మీశ్వరీ!

౧౪౦౨

ఆ. నన్నుఁ గరుణఁ జూడు • కన్నతల్లివి నీవు, తల్లి గాక యెవరు • తనయు మొఱల
నాలకించువార • లంబ నీచరణముల్, వదల నన్నుఁ జేయి • వడలితేని. గరంక
కం. నావుడు ధరణీపల్లభు, భావంబు నెఱింగి పల్కె • భవసమ్మత యో
భూవర! నేను వరార్ధం, బీ వచ్చు హరుండె కర్త • యీయఁగఁ గొఱతెన్. గరంర

→ { ఇలుఁ డొక నెల శ్రీగను నొక నెల పురుషుఁడుగ నుండఁ |
బాంధవ్యతి యనుగ్రహించుట. }

ఆ. ఏదికోరె దనిన • నృపుడు సంతోషించి, శైలతనయ! సుప్రసన్న వేసి
మాసమొండు పురుషుఁడూడ్కి నై యొక నెల, యనుపమానసుందఁరాగి నగుచు
తే. ఉండ వర మి మ్మ టన్న వేతండయాన
యుండు మట్టుల నృప పురుషుండ వగుచు
నుండు వేళల శ్రీభావ • మువిద యైన
వేళఁ బురుషత్వ మాత్మలో • విస్తరింపు. గరంక
కం. వర మొంది యిట్లు కార్దమి, పురుషుండుగ నెలయు నెలయుఁ బొలఁతుక యగుచున్
బరఁగె నిల యనఁగఁ బేరను, నరపతి యయి రాజ్యపాలనము గావించెన్. గరంర

→ ఇలుఁడు శ్రీ యై బుధునియాశ్రమంబుఁ జేరుట. →

చం. అన విని విస్తయంబున ధరాధిపుఁ గన్గొని తమ్ము లాడి రా
మనుజవిభుల డ దెట్టులొకొ • మానిని యై చరియించె సంతకం
తెను గలుగంగ నేర్చునొకొ • నీచపుదుర్గతి? యేమి చేసెనో
వనజదళాక్షి యశాచు మగఁవాఁడుగ నై వినరింపుమీ యనన్. గరంక
చం. తొలుతటిమాసమం దతఁడు • తోయజలోచన యశాచుఁ బూర్వభృ
త్యులు సతు లై భజింపఁగ నతుల్యమనోహరరూపకాంతి ది
క్కులు వెలిఁగింప భూమిరుహఁగుల్లలతాపరికీర్ణ కాననం
బులఁ జరియించెఁ గాల్పడన • మున్నటియానము లెల్లఁ బాయుచున్. గరంక
కం. ఇటు హాళిఁ జరించుచు న, క్కుటిలాలక గాంచెఁ బూర్ణఁ కువలయమిత్ర
స్ఫుటరోచుల వెలిఁగెడుబుధుఁ, దట దేశసదేశమునను • దప మొనరింపన్. గరంక
కం. జలజారిసుతు వయస్థుని, జలమధ్యమునందుఁ దపము • సలుపఁగఁ గని యా
యిల పరిజనవనితలతో, జలకేళిం జలుపఁ జొచ్చె • సరసీవారిన్. గరంక

→ బుధుఁ డిలాదేవిని జూచి మోహించుట. →

చం. నళినదళాక్షిఁ గాంచి శశిసందనుఁడన్ సరబాణపాతసం
చలితమనస్కుఁ డై తపము • సల్పుట మాని తదేకచిత్తుఁ డై

చెలువమొగంబుఁ గాంచుచు విశిష్టచరిత్రుఁడు బాసవాలుక
 న్నెలతలఁదన్ను సోయగము † నీటును గాంచె ని దేపాలంతియో? ౧౪౧౨

కం. అచ్చరలమిన్నలందు వి, యచ్చరసతులందు నాను † రాంగనలందున్
 మె చ్చిచ్చుపాపపాపల, నిచ్చిగురుంబోడి నెనయు † నింతిని గానన్. ౧౪౧౩

కం. పరునిం బెండ్లాడనిచో, దరుణీమణి నాకుఁ దగిన † వయితయ యంచున్
 సరసీజలనిర్గతుఁ డై, యరిగి నిజాశ్రమములోని † కబ్జేక్షణలన్ ౧౪౧౪

చం. పిలిచి మృగాక్షులార! యలి † వేణి యెవర్తుక? యేల యీవనీ
 తలమున సంచరించెడి? యథాస్థితి సర్వముఁ దెల్పరే యనన్
 సలలితవాక్యము ల్విని వశాగమనామణి మాకు భర్త, య
 ప్పొలఁతికిఁ బెండ్లి లేదు, నన † భూముల మాబడి సంచరించెడిన్. ౧౪౧౫

కం. అని శశివదనలు పలికినఁ, దనవిద్యామహిమ వారి † తత్త్వం బెల్లన్
 మనమున నెఱింగి వారల, కనియెన్ మీరెల్లఁ బర్వతావనియందున్. ౧౪౧౬

తే. వాసమును గొంచు నుండుఁడు † వనితలార!
 పలయుఫలములఁ గూర్తును † పలసినన్ని
 పురుషు లాదురు మీకుఁ గింపురుషు లనిన
 నెలవుకొని రందు వారెల్ల † నిమ్మళముగ. ౧౪౧౭

→ ఇలా దేవి బుధునితోఁ గలియుట. ←

కం. భరతుఁడు సౌమిత్రియుఁ గిం, పుగుషా బ్జేక్షణలపుట్టు † వున్ విని రామా!
 ధరణీనాయకు నావలి, చరితము వినిపింపు మనిన † త్ప్రాపతి యనియెన్. ౧౪౧౮

కం. కిన్నరయోషల దవ్వుగ, నన్నియమివరుండు పంచి † హాసంబున నం
 దున్నయిలాసతికిం దాఁ, జెన్నగునుడి నిట్టు లనియె † శీతాంశుముఖ! ౧౪౧౯

కం. సోమునిసుతుఁడను బుధుఁడను, భామిని ననుఁ జూడు స్నేహ † పర్యాకులదృ
 క్తోమంబుల నన నిర్జన, భూమిని గామిని వచించెఁ † బురుషోదమునన్. ౧౪౨౦

ఉ. నేను స్వతంత్ర సోమనుత! † నీకడ నుండెద నెద్ది పంచినన్
 మానక చేయుదాన నన † మానినిమాటకుఁ బొంగి యాతఁడున్
 డానిని గూడియుండ సుఖ † తత్పరుఁ డై త్రుటివోలె నెప్పుడో
 యానెల మాధవం బరిగి † నంతట నుప్పుఁడు లేచి దిగ్గనన్. ౧౪౨౧

చం. ఉదకములోన నిల్చి కర † యుగ్గము నెత్తి తపం బొనర్చునా
 సదయునిఁ గాంచి మానివర! † సానుచరుండను దుర్గసీమ నే

గదగొని వేట వచ్చితిని ♦ గానను భృత్యుల నెందు బోయిరో
మది దలపోసి చెప్పు మన ♦ మానవపాలునితో బుధుం డనున్. ౧౪౨౨

ఆ. రాలవాన గురిసి ♦ రాజ! నీసైన్యంబు, మంటి గలసె నాశ్రమంబునందు
వాతవర్షభయమువలన నుండుట జేసి, బ్రతికినాడ వేల ♦ భయముపడెదు?

కం. ఫలమూలంబులఁ దినుచున్, నిలుమీ నీ విం ద టన్న ♦ నిజసైన్యాళీ
విలయంబునకున్ పగచుచు, బలికెం దారేయుతోడ ♦ న్యసనార్తుం డై. ౧౪౨౪

కం. విడిచితి రాజ్యము భృత్యులు, మడిసిరి నే నిందు నిలున ♦ మరియు దగునే?

యిడు మాజ్ఞ జనెద నాకుం, గొడు కగుశశిబిందు జలుప ♦ గువలయపతిగన్.

కం. చనియెద భృత్యుల దారల, జనముల సౌఖ్యముల విడిచి ♦ సంయమివలె నే

వనముల నుండఁగఁ దగునే? మునినాథా! యశుభ వాక్యములు పల్క కనన్.

కం. రాజేంద్రునిసూక్తులకున్, రాజసుతుం డబ్రవడుచు ♦ రాజా! యేలా

యోజన చేసెదు? నిలు మిట, రాజితహిత మేను వత్సరము గడ చనినన్ ౧౪౨౬

→ ఇలా దేవి పురూరవుం గనుట. ←

కం. కూరుతు నీ కనఁ గార్దమి, కూరిమి నట నిలిచి సలిపె ♦ ఘోరతపంబున్

వారక నెల చనఁ గ్రచ్చుట, నారీమణి యగుచు నిందునందనుఁ గలసెన్. ౧౪౨౮

కం. తొమ్మిది నెల లిటు లరిగినఁ, గొమ్మ పురూరవుఁ డనంగఁ ♦ గొడుకుం గని తా

నమ్మాణవకుం దండ్రికి, గొమ్మని యప్పుడ యొసంగెఁ ♦ గుతుకము విూఱన్.

తే. ఏడు గడచినపదపడి ♦ తేడు పురుష

రూపమును గాంచఁగా ననుఁహపసూక్తి

గరిమ హృద్యకథాళులఁ ♦ గంజవైరి

తనయుఁ డతనికి హర్షంబు ♦ దనరజేసె.

౧౪౩౦

→ { బుధుఁ డిలునకు శాశ్వతపురుషత్వముఁ
గలిగింప నశ్వమేధంబు సేయుట. } →

సీ. అన వత్సరాంతంబు ♦ నం దేమి యొనరించె, నిలుఁడని యనుజులు ♦ పలుక రాముఁ

డనియెఁ దారాసుతుం ♦ డాత్మమిత్రులను సం,వర్తునిఁ జ్యవనునిఁ ♦ బ్రమదదాయఁ

గశ్యపు దుర్వాసుఁ ♦ గలయోగివర్యుల, రప్పించి యిట్లను ♦ రాజవరుఁడు

కార్దమేయుఁడు భవత్కరుణకుఁ బాత్రుఁడు, తద్దశ మీకు హృద్గతమ కాదె

ఆ. సరగ మేలు చేయు ♦ సదుపాయ మొక్కటి, చేయవలయు ననుచుఁ ♦ జెప్పు చుండఁ

గర్దముండు వచ్చెఁ ♦ గదలి యచ్చటికి, దివ్య తేజు లైన ద్విజులతోడ. ౧౪౩౧

తే. క్రతువును బులన్యుఁడును పపఁట్రూర మవల

నోంకృతియు వచ్చెఁ నచటికి ♦ నుల్లమలర

నెల్ల వారునును నృపతికిఁ దీనిము సేయఁ

దలఁచి భాషించు చుండఁ గర్తముఁడు పలికె.

౧౮౩౨

ఉ. దీనికి మందు శంకరునిఁ దేర్చుట దక్క మఱిందు లేదు శ

ర్వాణి విభుండు మెచ్చెడునవంబు తురంగమమేధ మొక్కఁడే

కాన హరుండు ప్రీతి గొనఁగా మన మెల్ల నృపార్థమై తగున్

దాని నొనర్ప నన్న మునిదండము దానికి నీయకొంటయున్.

౧౮౩౩

ఆ. శంకరార్పితముగఁ సస్తతంతువుఁ దీర్ప, విప్రవరులు గడఁగఁ విధియుతముగ

సకలవస్తువులనుఁ సంవర్తరాజుర్విఘాత్రుఁ డగు మరుత్తుఁ సంఘటించె

౧౮౩౪

కం. హరిణాంకతనూజా శ్రమ, ధరణీనికటమ్మునన్ యథావిధి సవమున్

జరువఁగఁ బ్రీతుండై యధ్వరమునతుడఁ బురహరుండుఁ ప్రత్యక్షం బై.

౧౮౩౫

→ ఇలుఁ డెప్పటియట్ల పురుషత్వముం గనుట. ←

చం. ఇలునకు నేమిమేలు ఘటియింపఁగఁ గోరెద రన్న వారల

స్థలితము గాఁగ దేవ! పురుషత్వమునన్ వసుధామహేంద్రుఁడున్

జెలఁగెడిఁ గాక నా నటులఁ చేకులు మీయభికాంక్ష యంచు బూ

చులదొర కన్తోటంగుడునుఁ సూరిజనుల్ ముగియించి యజ్ఞమున్.

౧౮౩౬

కం. తమతమయాశ్రమముల కు, తమమతు లేగుటయు నిలుఁడుఁ తరలి చనెన్ రా

జ్యమునకు నట శశిబిందుని, విమలమతిన్ రాజుఁ జేసిఁ వెలువడి పురమున్.

తే. మధ్యదేశంబునందు ఊమావిభుండు

స్థాపితు నొనర్చి యొక ప్రతిష్ఠానపురము

నందుఁ బతిగఁ బురూరవుఁ నధికనియతి

సంచరించి దివిం జేరెఁ సమయ మగుడు.

౧౮౩౭

కం. వింటిరె హయమేధం బిటు, నంటిమహామహిమ మీటుఁ వసుధాపతి వా

ల్లంటి యయి పురుషుఁ డయ్యెను, గుంటుపడ ద దెట్టికోర్కీఁ గుఱ్ఱపువేల్కిన్.

→ { రాముఁడు పురోహితాదులఁ బిలిపించి }
యశ్వమేధం బొనర్తు నని చెప్పట. ←

సీ. మనపురోధల వసిష్ఠుని వామదేవుని, జాబాలిఁ గాశ్యపుఁ డ్కౌవిబుధుల

సౌమత్రి! తొడితెమ్ముఁ సాగింతు హయమేధ, మఖిలలక్షణయుతంఁ బశ్యమొండు

.విడిచెద నావుడుఁ వెన నతఁ డేగి వా, రలఁ బిల్వ వా రెల్లఁ గ్రన్న వచ్చి

కృతనమస్కారునిఁ క్షీతినాథు దీవించి, యుచితాసనంబులఁ నుండు నంత

ఆ. రామచంద్రవిభుఁడుఁ ప్రాంజలి యగుచును, వారిఁ జూచి నేనుఁ వాజినవము

సలుప నెంచినాడఁ సెల విత్తురే యన, మదుల వారు హరు నమస్కరించి.

తే. అశ్వమేధం బొనర్చ సర్వంబు సకల

రాజవర్యులకును శుభప్రదో నుటన్న

సంతసించి నుమిత్రాత్మజాతుఁ గాంచి

పలికె నిట్లని శ్రీరామభద్రుఁ డపుడు.

౧౪౪౧

సీ. యజ్ఞమహోత్సవం బనుభవింపఁగ సర్వకీశులతోడ నుగ్రీవు నిటకుఁ

బిలువంగ దూతల వేగమ పంపుము, దోషాచరులతో విభీషణుండు

మత్ప్రియాసక్తు లోమహిపులు పరివారములతోడ రాఁగ దూతలను బంపు

దేశాంతరస్థు లోద్విజుల ధర్మాత్ములఁ, బిలిపింపు సతులతో వేల్చికొఱకు

ఆ. మునుల నెల్లవారి మునుకొని రప్పింపు, నటులఁ దాలధరుల నర్తుకులను

బిలువ నంపు యజ్ఞ వేశ్తాళి నిర్తింపు, గోమతీతటమున నైమిశమున. ౧౪౪౨

చం. అనఘుల ధర్మవేదుల మహాత్ముల నెల్లరఁ బిల్వఁ బంపుమీ

తనివి సనంగ నధ్వరవిధానముఁ జూచి సుఖానుషంగు లై

మన మలరంగఁ బుష్టు లయి మందిరము ల్గన నేగువారుగా

కనుజుఁడ! నూఱువేల్ దృఢమయంబులపై భరతుండు బియ్యమున్ ౧౪౪౩

సీ. పదివేలయెద్దులపైఁ బెసల్ నూపులు, సెనగలు నులువలు మినుము లుప్పుఁ

దదనురూపంబుగఁ దైలాదులును మఱి, గందపుఁజెక్కలు ముంద రరుగఁ

గొని కోటిహేమముల్ కోటులు పది వెండి, నాణెముల్ చనెడు; జనంగవలయు

నటులు నర్తుకులును నైగమజనములు, సూదకారులు భటుల్ శూరవరులు

తే. నర్తుకులుఁ గోశనాథులుఁ బనులవారుఁ

దల్లులును జిన్నవాండ్రయంతఃపురంబు

వారు; నాపత్ని కాంచనప్రతిమ దీక్ష

కైన వస్తులఁగొని యతఁ డరుగుఁగాక.

౧౪౪౪

కం. రాజులకు గొప్పవారికిఁ దేజున గొనబారి నిగ్గు దేటి సుఖం బై

రాజులు నుప్పరిగల గృహ, రాజుల నిర్తింపఁ బంపు రాజకుమారా! ౧౪౪౫

←→ శ్రీరాముఁ డశ్వమేధయాగము సేయ నుపక్రమించుట. →

చం. అనవుడు నల్ల తీర్పంగ సమస్తము రాముఁడు నల్లయిట్టితో

నెనయు సలక్షణాశ్వమును ముత్విజులుఁ ఘననాదవైరియుఁ

గొనకొని కావ వీడి మఱి గొబ్బునఁ జేరఁగ వచ్చి నైమిశం

బును గ్రతువాటిఁ గాంచి ముడముం గనె నద్భుత మంచు నాత్మలోన్. ౧౪౪౬

సీ. నైమిశంబున రఘునాయకుం డుండఁగ, నననినాయకులుపహారములను

గొని రాఁగఁ గైకొని కూర్చి బ్రత్యర్చించి, విపులగృహంబుల విడియఁ బంచి

సానుచరాళికిఁ ♦ బొనంబు నన్నంబు, వస్త్రంబు లేవి కావలయు నన్ని
సమకూర్పు భరతుండు ♦ శత్రుఘ్నుఁడును బూని, రర్కజతోడివనాటు లెల్ల
తే. క్షీతిసురావళి నెమకి పూజించు చుండ

వృద్ధులను ఋషిజనుల విభీషణుండు
రాక్షసానీవీతుఁ డగుచు నర్చావిధాన

ములను సంతృప్తిఁ గూర్చుచుఁ జెలఁగు చుండె.

౧౪౪౭

కం.తురగము సుమిత్రతనయుఁడు, పరిరక్షింపఁగను విహితపద్ధతిఁ గ్రతువున్

జరుగఁగ నిడుఁడీ, యిడుఁడీ, పరితుష్టిగ ననెడునులివె ♦ బహుశంబయ్యెన్. ౧౪౪౮
తే. కండచక్కెర బెల్లంబుపిండివంట

లాగఁ జాల్పాలు నంచును ♦ యాచకాళి

పలుకునందాఁకఁ దెం డనుపలుకు రాక

మున్నె యొసఁగిరి వడ్డించు ♦ చున్నవారు.

౧౪౪౯

చం.మలినుఁడు దీనుఁడుం గృశుఁడు ♦ మాటకు నైన మహాధ్వరంబునన్

గలుగఁ దొకండు, దీర్ఘతరకాలముగా మనియున్న మానివ

ర్యలు మును పెన్నఁ డేని గని. ♦ యుండఁగ లే దిటువంటివేల్చి, కో

ర్కులు దనివారె నెల్లరకుఁ ♦ గోరినయట్లు మణిధనాదులన్.

౧౪౫౦

తే. కాంచనముఁ గోరువారలు ♦ కాంచనంబు

విత్తములఁ గోరువారలు ♦ విత్తచయము

పస్త్రములఁ గోరువారలు ♦ పస్త్రములను

గోరిన ట్లెల్లఁ గాంచిరి ♦ కొఱత లేక.

౧౪౫౧

కం.చూచితిమి శక్రుమఖముం, జూచితిమి ధనేశుక్రతువు ♦ సూర్యజనవమున్

జూచితిమి వరుణువేల్చిని, జూచితి మవి దీనిసాటి ♦ సుంతయు నగునే.

౧౪౫౨

కం.అని యబ్బురపడుచుఁ దపో,ధనులు వచింపఁగను గీశదండము సోకుల్

గొని హస్తంబుల వాసో,ధనభోజనవస్తుతతులఁ ♦ దత్తత్ఫలులన్.

౧౪౫౩

ఆ. నిలిచి యాచకులకు ♦ నలసిన వన్నియు, నిచ్చు చుండి రిట్లు ♦ లొచ్చు లేక

సర్వగుణసమేతపత్రతంతువు సాగె, నబ్ధ మైన ముగియ ♦ కతులితముగ. ౧౪౫౪

→ వాల్మీకిమహర్షి కుశలవులరామాయణముగానముసేయ నియమించుట. →

ఉ. ఈకరణిం బ్రవర్తిలు నహీనసవంబుఁ గనుంగొనంగ వా

ల్మీకి సశిష్యసంఘుఁ డయి ♦ మేదురరక్తిని నచ్చి తాపసా

నీకము లున్న వాటికి సనీడతలంబునఁ బర్ణశాలలం

గైకొని యుండె మూలఫలకాండలసచ్చకటంబు లొప్పుగన్.

౧౪౫౫

కం. రాజవరుచేతఁ దాపన, రాజవరులచేత నర్చు • గ్రహియించి మహా

తేజం డాతజ్ఞం డట, రాజలి నిజశిష్యయుగము • రక్తిం బలికెన్.

౧౪౫౬

ఉ. నాయనలార! బ్రాహ్మణజనంబులపట్టుల మానివాడలం

దాయతరాజమార్గముల • త్సౌధిపులిండుల రానుచంద్రునం

స్థాయమువాకిటం గ్రతువు • సాగెడిచోటను రథ్యలందు రా

మాయణ మెల్లఁ బాడుఁడు ముదాప్తిని గర్జరసాయనంబుగన్.

౧౪౫౭

కం. అందు విశేషము ఋత్వి, గృహంబులు వినఁగఁ బాడుఁడి! యద్రుజముల్

సుందరమధురఫలంబులు, పొందుగ భుజియించి గానమును గొల్పఁ దగున్.

కం. పురబాహ్య దేశభవముల, సురుచిరఫలములను మెక్క • సాలపే నలపే

బరఁగదు తా పెక్కదు మీ, స్వరమున కెంతేనిఁ బాడ • బాలకులారా! ౧౪౫౮

చం. పిలువఁగఁ బంచె నేని పృథివీవిభుఁ డారఘరాముఁ డీరు త

త్తలమున కేగి తాపసవిఃతానము లెల్ల వినఁగఁ బాడుఁడి

లలితమధూక్తి నాకటపులాగునఁ బెక్కుప్రమాణము ల్లదిన్

నిలిపి దినంబు నిర్వదిగ • నెమ్మిగ సర్గములం గుమారకుల్!

౧౪౬౦

కం. ధనకాంక్ష కొంచెమైనను, గొనకుఁడు లోభంబు దగదు • గుణయుతులారా!

ధన మేల యాశ్రమస్థుల, కును ఫలమూలోపజీవిః కూటంబులకున్.

౧౪౬౧

ఆ. ఎవరిచిన్నవాండ్రు • రీరని రాముండు, పుడమితేఁడు మిమ్ము • నడిగె నేని

మీరు చెప్పవలయు • మేము వాల్మీకిను, హర్షి శిష్యుని మనియళుకు లేక. ౧౪౬౨

ఆ. మున్ను వోలె మీరు • మూర్ఖనాపద్ధతి, తప్ప నీక వీణ • తంత్రులం ద

పూర్వసుస్వరంబు • పాలుపొంద గానంబు, జంకు లేక లెస్స • నలుపవలయు.

ఆ. పాడుఁ డాదినండి • వసుధేశుపట్ల న, వజ్ర దగదు మీకు • బాలురార!

సర్వభూతములకు • త్సౌనాథుఁడే కద, జనకుఁ డగును ధర్మసరణిఁ జూడ. ౧౪౬౩

ఉ. రేపటి నుండి మీరు పరిహృష్టమనంబుల వీణె లూని నా

నేపినయట్లు పాడుఁ డని • నిర్మలచిత్తుఁడు చెప్ప వారలున్

మీపలు కాచరింతు మని • నిండుముదంబునఁ జెప్పి పోయి యా

మాపు గురూక్తు లాత్త నిడి • మానుగఁ బుచ్చిరి యుత్సుకాత్తు లై.

౧౪౬౪

← కుశలవులు రామాయణము గానము సేయ రాముఁడు వినుట. →

తే. వారు వటువాత మే ల్కని • వారి నాడి

యగ్నులను వేల్చి ఋషివర్యుఁడైన నాజ్ఞ సరణి

గాన మొనరింప రాఘవఃత్సౌధవుండు

వీనులకు విందుగా దాని • వినియె నంత.

౧౪౬౬

సీ. హర్షంబుతోడఁ బూర్వాచార్యనిర్భత, మై యపూర్వం బయి యమరుదానిఁ
బాత్యజాతుల గానఁపరిపాటి నొప్పి ప్రమాణాతిశయముచేఁ మానితమయి
తంత్రీలయసమన్వితం బగుదానిని, బాలురు పాడఁగఁ నాలకించి

కౌతూహలపరుండు • కాకుత్స్థతిలకుండు, కర్ణాంతరంబున • ధర్మవిదుల
ఆ. వశానివరుల బుధుల • మహిపుల నైగమ, జనములం బురాణశబ్దవిదుల
స్వరకళానిపుణులఁ • బాదాక్షరసమాస, విదుల జ్యోతిషమున • విజ్ఞవరుల. ౧౪౬౭

కం. సాముద్రికవితములఁ గ, శామాత్రాభాగకుశులులన్ వేదజ్ఞ
స్తోమము గాయకులను బుర, ధాముల హేతూపచారదక్షోత్తములన్. ౧౪౬౮

తే. కార్యనిపుణుల సత్త్రియాకల్పవిదుల, వృత్తసూత్రజ్ఞులను గీతఃసృత్తవిదుల
నీతినిపుణుల శాస్త్రజ్ఞఃనిచయములను, నింగితజ్ఞుల భాష నఃహీనమతుల. ౧౪౬౯

కం. వేదాంతార్థసుబోధక, వైదికఛందోవిదగ్రఃపౌరాణికులన్
వాదవచనకుశలులఁ జి, త్రాదికవిత్వజ్ఞులన్ సభావనిఁ గూర్చెన్. ౧౪౭౦

కం. అందఱు వినుచుండఁగ నా, నుందగబాలకులు గీతిఃసౌ పలరింపన్
డెందముఁ గరంపఁ బాడ న, మందానందమున వినుచు • మఱి తజ్జనముల్. ౧౪౭౧

➔ కుశలవులయెడ రాముని మొక్కుట్లు చూచి జనులు విస్మితు లగుట. ➔

కం. భూపాలకు గాయకులను, నాపోవక కనులఁ ద్రావునట్టులు కనుచున్
నూపంబున బాలకు లు, ర్వీపతినింబోలి రిట్టిఃపింతయుఁ గలదే? ౧౪౭౨

కం. బింబప్రతిబింబములవి, ధంబున రాముండు మానిదారకు లౌరా
డంబున రాణించిరి చి, త్రం బిది యే మొక్కొ యెట్లు • దల మగుఁ దెలియన్.

కం. జడలును వల్కాజనములు, విడిచినచో బాలకులకుఁ • బృథ్వీశున కే
ర్పడఁ గలదే భేదం బని, నుడువఁగ గానంబు జనమఃనోహర మగుచున్ ౧౪౭౩

కం. అతిమానుష మై వర్తిలె, సతిమధురం బగుచు శ్రోత • లందఱు లవ మేన్
మఱిఁ దనివిగొనక విని వి, స్తుతి గాంచఁగఁ దమ్ము నంత • సీతాతనయుల్ ౧౪౭౪

తే. మానినారదదర్శిత • మైనప్రథమ, సర్గమున నుండి యిరువదిఃసర్గములను
గాన మొనరించి రవరాష్ట్రాకాలమునను, స్వర్గముల నిర్వదిని విని • సంతసమున

➔ రాముఁ డిచ్చినకానుకలఁ గుశలవులు నిరాకరించుట. ➔

కం. అనుజులఁ గని రాముఁడు పదు, నెనిమిదివేల్ స్వర్గముల మునీంద్రసుతులకున్
మనసార నిడుఁడు మఱి వే, నిని గోరిన నిండు వేగ • నెమ్మి నటన్నన్. ౧౪౭౫

కం. భరతుండును సౌమిత్రియు, సరగం దద్ధనముఁ దెచ్చి • సంయమిసుతులన్
గర మనురాగంబున నివి, గురుమతి వే ర్వేఱి మీరు • గొనుఁడి యనినన్. ౧౪౭౬

కం. పచ్చనిబంగరుమాడల, నచ్చిఱుతలు గాంచి విస్తిఃతాత్తకు లయి తా
రిచ్చగొన రైరి గైకొన, వచ్చెడుఫల మెద్ది వీన • వనవాసులకున్? ౧౪౭౭

చం. వనములలో వసించుచును † బక్ష్వఫలంబులు వేరు వెల్లకుల్
 దినుచును ముక్కు బట్టికొని † తేకున నెప్పుడు దైవచింతనన్
 దినములు ద్రోయుమాకు నృపతీ! కనకంబు లి వేల? యెందు నే
 పని యగు మాకు వీనఁ గొని † పాతఱ వెట్టిన భూమిలోపలన్. ౧౪౮౦

→ రామాయణముఁ గూర్చి రాముఁడు కుశలవులఁ బ్రశ్నించుట. ←

చం. అనునుడు లాలకించి వనుధాధిపుఁడున్ సభవారు విస్తయం
 బున మునుఁగన్ రఘూత్తముఁడు † మోదిలి పల్కుఁ గుమారులార! యే
 మునిరచితంబు కావ్యమిది? † మూల మదెయ్యది? దేనిఁ గూర్చి? నే
 విన మది నానఁ గొంటి వినిపింపుఁ డటన్నను మౌనిబాలకుల్. ౧౪౮౧

సీ. భగవంతుఁ డగుమానివాల్మీకి కృతికర్త, సవనావసీసదేశంబునంద
 వసియించినాఁడు కావ్యంబున విషయంబు, త్వచ్ఛరితంబు సర్వంబు తేడ!
 యిర్వదినాల్గువే † లెసఁగ శ్లోకంబులు, నూ టుపాఖ్యానముల్ † మీఱునట్టు.
 లేనూఱు సర్గంబు † లిందు రాణింపఁగఁ, గాండంబు లాఱు మఱిండు కాండ
 ఆ. ముత్తరంబు నాఁగ † నుర్వీశ! శోభిల్లి, మాగురుండు పల్కె † మౌనివరుఁడు
 భార్గవుండు నీదువర్తనంబే శుభా, శుభములెల్లఁ దెలియ † శుద్ధఫణితి. ౧౪౮౨
 కం. వినఁ గోరిక కల దేనియు, జనవర! కర్తాంతరముల్¹ † సహజాతులతో
 వినుమీ వినిచెద మన ముని, తనయులతో వల్లెయనుచు † ధరణీశుఁ డనన్.

కం. అరిగిరి వారలు ముదమున, గురుఁ జేరఁగ నుటజములకుఁ † గునలయపతియున్
 వర మగుసంగీతము ను, స్వరతాలలయాన్వితంబు † సర్గాన్వితమున్ ౧౪౮౩

→ { కుశలవులు దనకొమరు లని గాముఁ డెఱింగి
 వాల్మీకిమహర్షి యొద్దకు దూతల నంపుట. } →

ఆ. ఆలకించి కర్తృశాలకుఁ జనియెను, మునులతోడ నాప్తజనులతోడఁ
 బిదప దినము దినము † వినియెఁ దద్గీతంబు, నృపులతోడఁ గొల్చుకవులతోడ.

కం. గీతమువలన నెఱుంగుచు, సీతాతనుజాతు లీకుశీలపు లనుచున్
 ధూతలవతి సభ వినఁగా, దూతలఁ బిలిపించి యనియెఁ † దోడన మీరల్²

కం. చని నాపల్కుగ నాకుజ, మునితో ని ట్లనుఁడు మౌనిపుంగవ! ధాత్రీ
 తనయ పరిపూత యని మీ, మనమునఁ గలదేని తెలియ † మా కెల్లరకున్.

ఆ. పూతశీల యనుచు † వీతకల్పష యని, మీయనుజ్ఞ నొంది † మెలఁత తేప
 శపథ మొండు సేయఁ † జాలెడినా? యని, తపసిమతము సీతతలఁపు నెఱిగి

¹ కర్తాంతరములు = రెండుకార్యములకు నడిమి విరామకాలములు.

² ఉత్తరకాండములోఁ గుశలవోత్పత్తి వినువఱకు నా బాలకులు తన కుమారులని శ్రీరాముఁ డెఱుఁగఁడు. ముందెందు నీ విషయము చెప్పఁబడలేదు. తమ గానము విను ప్రభువు శ్రీరాముఁడు తమ జనకుడని కుశలపు లెఱుఁగరు.

తే. అరుగుదెండన వినువారఁ బ
టంచుఁ బలుకంగ దూత లత్యంతజవము
తోడఁ జని మ్రొక్కి మునినాథుతోడ నెల్ల
మృదుమధూక్తులఁ బలుకంగఁ బుషివిభుండు.

౧౮౫౯

→ సీత శపథంబు నేయు నని వాల్మీకిమహర్షి రామునకుఁ జెప్పి పంపుట. →

ఉ. రాముఁడు చెప్పినట్టుల ధరానుత సల్పెడుఁ గాక తేపటన్
భామల కెందు దైవతముఁ ప్రాణవిభుండె కదా యటం చనన్
రామునిదూత లాపలుకుఁ గ్రమ్మటి తెల్పంగ మానిభూపతి
స్తోమముఁ గాంచి యిట్టు లనుఁ దోయజనేత్రుఁడు హృష్టచిత్తుఁ డై. ౧౮౬౦
చం. పరిచర యుక్తు లొనవనివల్లభులార! సశిష్యు లొమునీ
శ్వరతతులార! యాత్మలను సందియ ముండెడిలోకులార! యె
ల్లరుఁ జనుదెండు తప్పక యిలాగుత తేవు జగం బెఱుంగఁగా
వరశపథం బొనర్చు నపవాదముఁ బాపుకొనంగ నం చనన్. ౧౮౬౧

కం. మే లని మెచ్చిరి మానులు, వాలాయము పొగడు చవనిపాలురు రామా!
యీలీల నీకె తగెడిం, జాలునొకో యెవ్వఁ డేని సలుపఁగ నిట్టుల్. ౧౮౬౨
కం. అని పలుకఁగ మీ రెల్లరుఁ, జనుదెండి! తే పటంచుఁ జనవతి సెల వి
చ్చిన వా రాముచ్చటలే, యనుకొనుచుం జనిరి రాత్రి యటు లరుగంగన్.

→ సీతాశపథముఁ జూచుటకు లోకులు గుంపులు చేరుట. →

సీ. వఱువాత రామభూపతి యజ్ఞ వాటంబుఁ, జేరి పిల్పించె వసిష్ఠు వామ
దేవు జాబాలిని ధీమంతుఁ గాశ్యపు, గాధిజు దుర్వాసుఁ గర్ణుఁ జ్యవనుఁ
బర్హతు నారదుఁ భార్గవు శక్తిని, వామనుని భరద్వాజమాని
గౌతమఋషిని మార్కండేయునిఁ బులస్త్యుఁ, గాత్యాయనర్షి నగస్త్యమాని
తే. నగ్నిసుతు సుప్రభునిని సుయజ్ఞమాని
మఱియు మాద్గల్యుఁ దక్కినమానివరుల
వానరుల రాక్షసుల భూమివరుల వైశ్య
శూద్రజనముల నెల్లరఁ జూచుటకును. ౧౮౬౪

తే. పెక్కుదేశంబులందుండి విప్రవరులు, సంశ్రితవ్రతు లగువారుఁ జ్ఞాననిష్ఠ
కర్మనిష్ఠయు భూరియోగమున నిష్ఠ, గలుగువారలు వచ్చిరి కాంచుటకును.

తే. అరుగుదెంచినవారెల్ల నద్రివోలె, గదల కుండిరి దండియాత్మంత్యమునను
జనములెల్లరు మూఁగినజాడ దెలిసి, మైథిలీయుక్తి వాల్మీకిమాని వచ్చె. ౧౮౬౬

→ సీతాదేవిని దోడ్కొని వాల్మీకిమహర్షి యజ్ఞశాలకు వచ్చుట. →
 కం.మునివరు వెంటన ధరణీతనయయు నెమ్మోము వ్రాల్చి ♦ దశరథరామున్
 దనమనమున ధ్యానించుచుఁ, గనునీరము నిలుపుకొనుచుఁ ♦ గంఠమునందున్.
 కం.కరకంజంబులు మోడిచి, యరుదేరఁగ బ్రహ్మవెంట ♦ ననుగమనంబుం
 బొనరుచు శ్రుతిచందంబున, మునివరుబడి వచ్చుచున్న ♦ ముగ్ధం గనుచున్. ౧౮౯౮
 కం.ఘనతరళోకభరంబున, జనములు హలహలరవంబు ♦ సమర్థముగా
 నినుచుచు మేల్తే లనుచుం, గనుఁగొని రాభూమితనయఁగఁకున్. ౧౮౯౯
 కం.బాపురె! రామా! యనుచును, బాపు! బలీ! సీత యనుచుఁ ♦ బలుకఁగ జనముల్
 బాపురె! యని యాయిద్దఱుఁ, జూపఱు మెచ్చిరి నితాంతఁశోకప్లుకు లై. ౧౯౦౦
 తే. భూమితనయాసహాయుఁ డై ♦ పుణ్యమహాని
 వల్లికోద్భవుఁ డరుదెంచి. ♦ ప్రజలనడుమ
 నిలిచి యెల్లరు విన రఘుఁకులునిఁ జూచి
 బిగ్గ పలికెను రాఘవా! ♦ వినుము నీవు. ౧౯౦౧

→ సీతాదేవి పతివ్రత యని వాల్మీకిమహర్షి సత్యముఁ జేసి చెప్పుట. →
 శా.రామా! జానకి సువ్రతాత్మ శుభధ♦ ర్నస్థితచారిత్ర నీ
 వేమో లోకమునిందమాటలకు నై ♦ యీసాధ్వినీ మత్తపో
 భూమిసక్తవనంబునన్ విడిచి, తీభూపుత్రి లోకాపవా
 దామానన్యుడ వీవు నమ్మ శపథం ♦ బారంగఁ గావించెడిన్. ౧౯౦౨
 కం అనుమతి యిమ్మా జానకి,తనయుల యీకవలవారు ♦ తధ్యము నీకుం
 జనియించిరి దుర్ధన్యులు, దినకరకుల నే వచించితిన్ సత్యంబున్. ౧౯౦౩
 సీ. శ్రీరామ! నేను బ్రచేతసుపదియవ,పుత్రుండ మది నైన ♦ బొంకుఁ దలఁప
 నీపుత్రు లిరువురు ♦ నీపుత్రులే చుమ్ము, పెక్కువేలేడు లే ♦ నుక్కడంపుఁ
 దప మొనరించితి ♦ ధరణిజ దుష్టయోగ, దపముఫలంబెల్ల ♦ దగ్ధ మగుత
 మనసునఁ గర్తంబునను వాక్కుచేతను, గలుషంబు నే నెప్పు ♦ సలుపలేదు
 ఆ. వానిఫలము నాకుఁ ♦ బ్రాపించు భూసుత, పాపహీన యేని ♦ పార్థివేంద్ర
 భూతపంచకమున ♦ బుద్ధిని జానకి, నెఱిఁగి పూత యని గ్రహించినాడ.¹ ౧౯౦౪
 ఆ. పాపహీనురాలు ♦ పతిదేవతామణి, యతిపవిత్రశీల ♦ యవనిజనుల
 నడికి వెఱచునీకుఁ ♦ జక్కఁగ నమ్మిక, కలుగఁజేయ బాస ♦ సలుపు నిపుడు. ౧౯౦౫
 ఆ. దివ్యదృష్టిచేత ♦ భవ్యాత్మ యీసతి, యనుచు నెఱిఁగినాడ ♦ జనులదూఱు
 పడఁగ లేక నీవు ♦ పడఁతి శుద్ధ యటంచు, నెఱిఁగియెఱిఁగి విడిచి ♦ తీమె నడవి.²

¹ ఈపద్యమును జదివినవారు వాల్మీకికూరవృత్తియం దుండె ననుకథ నెంతవఱకు విశ్వసంతుక

² ఈమె పాతివ్రత్యమును - మహిమనులోకమున స్థాపించుటకే వాల్మీకి శ్రీమద్రామాయణమును నామె తన యాశ్రమమందుండు కాలములో రచించెను.

→ { లోకాపవాదముఁ బాపుకొన నీతాదేవి శపథము } →
 నేయ వలయు నని రాముఁ డనుట.

కం. అని యిటు వాల్చీకి వచించిన విని కరయుగము మోడ్చి శ్రీరాఘవుఁడన్
 జనమధ్యంబున నీతా, సనజాక్షిం గనుచుఁ బలికెఁ బరమతపస్వీ! ౧౫౦౭

ఉ. నమ్మితి నేను నీపలుకుఁ నాయెద సందియ మేమి లేదు, ని
 క్కమ్ము ధరాతనూభవ యశ్శలష, మున్ను సురాళిసన్నిధిన్
 సన్నతఁ బ్రశ్నయం బిడియెఁ జాన, యటెటఁ గదయ్య యప్పు గే
 హమ్మున కేను దెచ్చితి, జనావళిదూఱు సహింప శక్యమే? ౧౫౦౮

ఉ. కావున లోకభీతి మహిఁకన్యక శుద్ధ యటం చెఱింగి నే
 నీవిధి వీడఁగా వలసెఁ నీవు క్షమింపుము నన్ను దానికై
 భావమునం దెఱుంగుదునుఁ బాలకు లిన్ద్రు నాకుమారు లీ
 భూవలయంబు నీత పరిపూత యటన్నను బ్రీతిఁ గూరెదన్.¹ ౧౫౦౯

నీ. అనవుడు దశరథఃతనయునభిప్రాయ, మెఱిఁగి దేవతలెల్లఁ నింద్రుఁ డాది
 బ్రహ్మ మున్నుగ మింటఁ పచ్చినిల్చిరి నీత, శపథంబుఁ జూడంగఁ సంభ్రమమున
 నసువులు రుద్రు లఁసరసలు గంధర్వు, లాదిత్యులు మరుత్తుఁ లశ్వ లోలి
 విబుధ సిద్ధులు సాధ్యఁ విశ్వదేవులు మహా, ఋషివరుల్ వచ్చినఁ నెల్లవారిఁ

ఆ. జూచి రాముఁ డనియెఁ గురలార! మునులార!, మానివాక్యములనుఁ మహితనూజ
 నిర్తలాత్త యనుచుఁ నెఱనమ్మినాఁడను, జగము నమ్మేనేనిఁ సంతసెంతు. ౧౫౧౦

చం. అనవుడు దివ్యక్షంధము సుఁఖావహమున్ హృదయంగమంబు నై
 యనిలుఁడు సర్వలోకులకుఁ హాయిగ వీచెఁ గృతంబునం దనన్
 జనము మహాద్భుతం బనుచుఁ సంభ్రమ మారిఁగఁ జూచు చుండ భూ
 తనయుఁ గావించెలమునుఁ దాల్చి సభాజన తాంతరంబునన్. ౧౫౧౧

→ శ్రీనీతాదేవి శపథంబు నేయుట. ←

కం. కరకంజంబులు మోడిచి, ధరణిం గనుఁగొనుచు శిరముఁ దగ వ్రాలిచి యె
 ల్లరు వినఁగా నిట్లనియెను, సరసీరుహనయన దా నఁచంచలమతి యై. ౧౫౧౨

తే. స్వాంతమం దైన శ్రీరామఁచంద్రుఁ దక్క, వేఱుపురుషుని మదిని భావింపనేనిఁ
 బరమశీలంబుచేతఁ బావనిన యేని, దల్లి! యో మాధవీదేవి! దారి నిమ్ము.

తే. మనసు చేతను నుడులఁ గఁర్థములచేతఁ, ప్రాణవల్లభుఁ డైన శ్రీరామభద్రు
 నే సదా యర్చనమునేతఁ నిక్క మేని, తల్లి! యో మాధవీదేవి! దారి నిమ్ము.

తే. ప్రాణవల్లభుఁ డౌరామఁ భద్రుఁ దప్ప
 బరపురుషు నే నెఱుంగ నాభాషితంబు.

¹ నీత బాసచేయవలయునని రాముఁ డడిగెను గాని యట్లుచేసిన గ్రహింతునని యాయన యనలేదు. బాసచేయునని వాల్చీకి చెప్పెనుగాని మరల గ్రహింపుమని యాయన కోరలేను. కాఁగల సంగతి నిరువురు నెఱుంగుదురు.

పొల్లుగాదేని ముమ్మాటి • కెల్లరుఁ గన,
దల్లి! యో మాధవీదేవి!¹ • దారి నిమ్ము.

౧౫౧౫

→ సీతాదేవి రసాతలంబునకుఁ బోవుట ←

సీ. అని శఙ్ఖధంబుల • నాడిన యంతన, పరమాద్భుతంబుగఁ • బ్రజలు గఁగఁగ
నమితవిక్రము లైనఁ • యహిపతుల్ శిరమున, ధరియింప దివ్యరత్నజ్వలితము
దేవతారచితంబు • దివ్యసింహాసన, మిలనుండి వెంటన • యెగయుఁ దెంచె
నందు ధాత్రీదేవి • హస్తంబులను నీత, గ్రహించి కుశలంబుఁ • బ్రశ్న సేసి
తే. సింహావీరిక నుపవిష్టఁ • జేసి కొంచుఁ

బోయెను రసాతలమునకు • భూమితనయ
పై నణిచ్చిన్నముగఁ బుష్పఃస్వ మపుడు
గురిసెఁ గొండాడఁ జొచ్చిరిఁ సురలు ఋషులు.

౧౫౧౬

తే. మేలు మే లమ్మ! జానకీ! • మేలుదేవి!
యశార! బాపురే! బళి! బళి! • యహహ! చాఁగు!
నీదుశీలం బహా! యెంతఁ నిర్మలంబా!
యిట్టిదా నీదునడవడి • యిగురుఁబోణి!

౧౫౧౭

కం. అని యంతరిక్షగతు లన, మనములు విస్తయ మహాబ్ధిఁబుగ్నంబులుగా
మునులును యజ్ఞాలయగత, జనవర్యులు ప్రతిమలట్లు • సంవీక్షింపన్.

౧౫౧౮

కం. భూతలమున గగనంబునఁ, బాతాళమునందు నెల్లఁ • బన్నగదనుజ

వ్రాతము స్థానరజంగమ, జాతము క్రియ మానె వీతఁచైతన్యం బై.

౧౫౧౯

కం. కొందఱు ముదమున నఱచిరి, కొందఱు ధ్యానమున మునిగి • కూరిరి చింతక
గొందఱు రామునిఁ జూచిరి, కొందఱు కనుఁగొనిరి పుడమిఁకొమరితె మదులన్.

కం సీతాప్రవేశనంబును, భూతకదంబంబు చూచి • పొదలినచింతక
జాతమహావిస్తయమునఁ, జేతము చెడి మోహమునను • జేడ్పడి యుండెన్.

→ సీతావియోగంబునకు రాముఁడు పరితపించుట. ←

సీ. జానకీదేవి రసాతలంబున కేగ, మేలు మే లని కపిజాల మనఁగ
దండకాష్టంబు నూతగఁ గొని రాముండు, శిరము వ్రేలఁగ వైచి • చింత మునిగి
పరమదుఃఖతుఁ డయి • బాష్పము ల్గార్చుచు, బెన్దకాలం బేడ్చి • వితతశోక
దోషయుక్తుం డయి • భాషించె నీగతి, నెప్పుడు దుఃఖ మే • నెఱుఁగ నిప్పు
ఆ. డననుభూతశోక • మావహించెడి మది, నేను జూచు చుండ • శ్రీనిబోలు
నాదుదయిత నీత • నష్ట యయ్యె నయారె, యెట్లు సైపవచ్చు • నిట్టివెతను.

¹ మరల నన్నిఁలోఁ బ్రవేశింపరాదామని కొందఱు నీత నధిక్షేపింతురు. మరల మరల నదియే చేసిన నన్ని స్తంభనవిద్యచే నట్లు చేయుచున్నదని లోకులందురు. లంకలోని వృత్తాంత మయోధ్యలోనివారు నమ్మనప్పు డయోధ్యలో జరిగినది దేశాంతరమునఁ గాలాంతరమునవారు నమ్ముదురని యేమి నమ్మిక? ఎన్ని మారులని యిట్టి పరీక్ష? భృగుకాశము ఫలింపఁజేయుటెట్లు? మాధవీదేవి = భూదేవి.

కం.జలనిధియానలితటమున, బలితపులంకన్ నిరుద్ధః భామిని మరలన్
బలమునఁ దెచ్చిన నా కీ,యిల దాఁచిన నీతఁ దెచ్చుఁ టెంతటి పనియో ౧౫౨౩

→ రాముఁడు భూదేవిపైఁ గోపించుట. →

కం.వసుధాదేవీ! నీతను, వెనఁ గ్రమ్ముటఁ దెచ్చి విడుముఁ విడువవ యేనిన్
గసిమనఁగి నాదురోషం, బసదృశగతిఁ జూపువాఁడఁ నాత్మ నెఱుంగన్. ౧౫౨౪

కం.హలహస్తుం డగుజనకుఁడు, కలికిని నీలోన నుండిఁకద దున్ను నెఱన్
వెలికిం దెచ్చెను ధర్మము, కలిమిం బరికింప నత్తఁ గారవు నాకున్. ౧౫౨౫

ఉ. కావున నాతలోదరినిఁ గ్రమ్ముట ని మ్మిపు డీవు కానిచో
దేవిరొ! నాకు నిమ్ము చనఁ దెచ్చు రసాతలమందొ స్వర్గముం
దో పనితామణిం గదిసి యుత్సుకతం జరియించు చుందు నా
దేవి యథాస్వరూపముగఁ దేకయె యాలముఁ జేసి తేనియున్. ౧౫౨౬

కం.అత్తా! జానకికతమున, మత్తుఁడఁ గోపమున గూపుఁ మాపెన నిన్నున్
బత్తనకాననధరణీ, భృత్రతితో నీటఁ గలిపి వేసెదఁ గనుమీ. ౧౫౨౭

→ బ్రహ్మ రాముని శాంతునిఁ జేయుట. →

చం.అనుచు రుషాకషాయితవృగంచలుఁ డై వచియించు రామునిన్
గని సురసంచయాన్వీతుఁడుఁ కంజభవుండు వచించె రాఘవా!
కినియకు రామచంద్ర! మదిఁ గీల్కొలుపం దగుఁ బూర్వభావమున్¹
మును పొనరించుమంత్రమునుఁ ముగ్ధసరోజవిశాలలోచనా. ౧౫౨౮

కం.నిను స్థరియింపఁగఁ జేయఁగ, ననఘా! నే నెంతవాఁడఁ నాత్మఁ దలఁపుమీ
వనజాక్ష వైష్ణవం బగు, జననం బివ్వేళఁ జిత్తఁ శాంతిం గనుమీ. ౧౫౨౯

కం.నీపూర్వపరాయణ యగు, భూపుత్రిక విమలసాధ్వీఁ భోగి జగతిఁ ద్వ
త్ప్రాపితతపోబలంబున, నేపారెడి సర్వసుఖసఁమేతాత్మిక యై. ౧౫౩౦

→ రామాయణ శేషము విను మని బ్రహ్మ రాముని వేడుట. →

కం.నినుఁ గలయును స్వర్గంబున,² ఘనవేణి నిజంబు నీదుఁ కావ్యం బెల్లన్
విను మది సర్వముఁ దెలిపెడు, వనజాక్ష! నిలుపు నాదుఁవాక్యము లెదలోన్.

ఉ. ఉత్తమకావ్య మయ్యది త్వఁదుద్భవమాది సుఖంబు దుష్కఱముల్
హత్తినరీతిఁ దెల్పెడి యథార్థముగా సభవిష్యమై మఱిన్
సోత్తర మానటుల్ పలికెఁ సొంపుగ వాల్చికి దానినెల్ల నీ
విత్తిటి విన్ను నీవ యవఁనీశ్వర! యర్హుడ వద్ది గైకొనన్. ౧౫౩౧

కం.నీయంద సుప్రతిష్ఠిత, మై యఖిలం బుండు రామఁ యాదిమకావ్యం
బీయది దివ్యం బద్భుత, మై యజ్ఞానచ్యుతంబుఁ నై సత్యం బై. ౧౫౩౩

¹ పూర్వభావము = విష్ణుత్వము. మునుపొనరించు మంత్రము = అవతార మెత్తుటకుఁ బూర్వము చేసిన యాలోచన. ² స్వర్గము = వైకుంఠము.

కం.రాజిలెడి నేను నిర్జర, రాజులతో వినినవాడఁ జూరఁ దీనిన్

భ్రాజితకీర్తిదసత్కృతి, రాజమునకుఁ దగఁ డెవండు యాముఁడు దక్కన్. ౧౫౩౪

కం.రామా! శేషభవిష్యము, రామాయణ మాలకింపు యామున ముని

స్తోమంబుతోడ నుత్తర, నామక మది మిగిలె నది వినినం దగు దీవే. ౧౫౩౫

కం.మిగిలినరామాయణమును, దగు దీ వొక్కండె వినఁగఁ దగ రితరు లటం

చగనడ కుండ దినంబున, కెగసి చనెన్ సురలతోడ యుషికాండముతోన్. ౧౫౩౬

కం.ఆవల రాముఁడు విధివా, క్యావళి మది నిలిపి కొఱఁత నాలించుమతిన్

దా వాల్మీకికి నిట్లనె, నే వినియెద భావిచరిత నిఖిలము వేగన్. ౧౫౩౭

కం.అని నిశ్చయించి జనములఁ బనివినుఁ డని చెప్పి కనల బాలురతో న

మునివర్ణశాలకుం జని, జనకజఁ దలపోసికొనుచు శర్వర గడపెన్. ౧౫౩౮

→ రాముఁ డుత్తర కాండ శేషమును వినుట. ←

కం.కనులాప్తుం డుదయించినఁ, గొమరుల డాయంగఁ బిలిచి కొంకక శేషం

బమలగతిం బాడుఁ డనన్, రమణీయము గాఁగ వారు యామాయణమున్. ౧౫౩౯

కం.జరుగఁగలదానిఁ గలయు, త్తరకాండముశేష మెల్లఁ దత్త్వజ్ఞ ఋషుల్

ధరణీశుఁడు వినఁ బాడిరి, సరగన యజ్ఞంబు దీరఁ ట్లానాథుండున్. ౧౫౪౦

కం.వైదేహి లేమి దుస్సహ, వేదక శూన్యంబు గాఁగ విశ్వము దోషక

మేదురశోకంబున గో, ప్రానయితులకును ననాట యాక్షసతతికిన్. ౧౫౪౧

→ రాముఁడు కొడుకులతో నయోధ్యఁ బ్రవేశించుట. ←

కం.జనములకున్ విప్రులకున్, ధనముల నర్పించి పంపి తమయాత్ములకున్

మనమున నీత స్థరించుచు, జనియె నయోధ్యకును నాత్మజాతులతోడన్. ౧౫౪౨

కం.జానకిని గాక వేఱొక, మానవతి నరింపఁ డయ్యె మహితవ్రతుఁ డ

న్యూనంబుగఁ గార్తవీర, జానకియే భార్య జన్మజన్మమునందున్.¹ ౧౫౪౩

కం.ఆవిధిఁ బదివేలేడులు, గావించెను వాజిమేధకంబులఁ బెక్కుల్

సౌవర్ణవాజపేయము, లావారిగదక్షిణల సమర్పించెఁ దగన్. ౧౫౪౪

సీ. నియతిమై సలిపె నగ్నిష్టోమగోసవ, ములఁ బెక్కు లతిరాత్రములను విభుఁడు

కడచెను బెద్దయుఁ గాల మిట్టులు జను, లెల్లను సంప్రీతి నెసక మెసఁగ

వానరరాక్షసుల్ వర్తిలఁ దనయాజ్ఞ, గాలవర్షంబులు గలుగుచుండఁ

గాటకంబులు లేక కలిమి దలిర్పఁగ, హృష్టులై పుష్టులై యెల్ల రెసఁగ

ఆ. వ్యాధు లెందు లేవు ప్రాణికోటి కకాల, మరణ మెందు లేదు పౌరయరెవ్వ

రెట్టికీమ నైన నిట్టులు బహుదీర్ఘ, సమల నేలె రామచంద్రవిభుఁడు. ౧౫౪౫

¹ శ్రీరామునియేకపత్నివ్రతము నిది స్థాపించెడి వాల్మీకిరామాయణనాయకుఁడు బహు భార్యుఁడనుట వాల్మీకిమతము గాదు. సత్యమును గాదు.

←→ కౌసల్యాసుమిత్రాకైకేయులు మరణించుట. ←→

సీ. పుత్రపౌత్రులతోడఁ ♦ బొలుపారుకౌసల్య, చాలకాలము వెన్కఁ ♦ జనియె దివికి
నాయమ వెచుకొని ♦ రసఘ సుమిత్రయుఁ, గైకయు ధర్మముల్ ♦ కడమవడక
సలిపి నారందఱు ♦ స్వర్గంబునకు నేగి, దశరథుఁ గూడి ముదంబుఁ గాంచ¹
వారికై రాముండు ♦ బహుదానములు సల్పి, మునుల బ్రాహ్మణులను ♦ దనివి పఱిచి
ఆ. యశార్థవైహికముల ♦ నన్నిటిఁ బచరించి, పితరులకును జాలఁ ♦ బ్రీతిఁగూర్చి
యవల రాజ్య మేలె ♦ హాసనంబులు పెక్కు, వేలు రామచంద్ర విభుఁడు రక్తి.

←→ యుధాజిత్తుండు గార్గ్యుని రామునొద్దకుఁ బంపుట. ←→

తే. ఒక్కనాఁడు యుధాజిత్తుం ♦ డుగ్రతేజ, నంగిరునిపుత్రు గార్గ్య మహర్షి నరునిఁ
దనదుగురువుచు దశరథ తనయుకడకుఁ, బంచెఁ గంబళరత్నాళి ♦ పస్త్రయుక్తి.
కం.వాజుల దశసాహస్రం, బాజసుతున కీయఁ బంచె ♦ నాతనిరాకన్
రాజవరుఁడు రాముఁడు విని, రాజితగతి నెదురు చనియె ♦ భ్రాతలతోడన్. ౧౫౪౮
ఆ. అరిగి శ్రోశమాత్ర ♦ మాతనిఁ గనుఁగొని, యమరవిభుఁడు జీవు ♦ సర్చసలుపు
నట్లు పూజచేసి ♦ యాధనంబులఁ గొని, ప్రశ్న చేసెఁ గుశలవార్తలెల్ల. ౧౫౪౯

←→ గార్గ్యుఁడు యుధాజిత్తుసందేశమును రామునితోఁ జెప్పుట. ←→

సీ. ఉపవిష్టుఁ డైనయా యుర్వీసురునితోడ, మామేనమామకు ♦ జేమ మగునె
యేమికార్యార్థ మై ♦ యిందు మి మ్మనిచెనో, వచియింపుఁ డాయశవాక్యములను
నావుడు బ్రహ్మర్షి ♦ నయముగ మీమామ, వచియించినదియెల్లఁ ♦ బలుకువాఁడ
విన నభిమత మేని ♦ విన నయ్య! సింధువు, నుభయపార్శ్వంబుల ♦ నొప్పుమీఱు
తే. దేశ మయ్యది ఫలమూలదీపితంబు
దాని రక్షించువారు గంధర్వనరులు
సాయుధుల్ యుద్ధకోవిదుల్ ♦ సాహసికులు
మూఁడుకోటులు శైలూషపుత్రకులును. ౧౫౫౦

తే. దారుణాహవమునను గంధర్వపురము
రాఘవా! గెల్చి నీదురాష్ట్రంబునందుఁ
గలుపుకొను మిది యిష్టమేక ♦ గానికార్య
మహిత మే నాడ నయ్య శూరావతంస! ౧౫౫౧

కం.ఆరాష్ట్రంబులవంకను, బో రా దేవారి కైన ♦ భూపాలక నా
శ్రీరాముఁ డానుడు ల్వని, పేరిమిఁ గై కేయితనయు ♦ వీక్షించెఁ దమిన్. ౧౫౫౨
కం.మునినరుఁ గనుఁగొని భరతుని, తనయులు వీ రిర్వు రందఱఁ ♦ దమతాత తమున్
గొనకొని కావఁగ నుండెన, రనుపమబల తక్షపుష్కలాఖ్యుల వీరిన్ ౧౫౫౩

¹ తక్కినవారి సంబంధమువలె భార్య భర్త్యసంబంధ మొక జన్మముతోఁ దెగిపోవునది కాదు.

చం. భరతునితోడఁ బంపెదను ♦ వాహినీఁ గూర్చి విరోధిసంఘమున్
దురమునఁ గూల్చి తత్పురము ♦ దోర్బలశక్తి హరించి రెండుగాఁ
బురి విభజించి పీఠలకుఁ ♦ బోణిమీఁ బంచి యొసంగి క్రమ్మఱున్
బరసుమునీంద్ర యంచుఁ దగు ♦ భంగి బలంబుల నిచ్చి బాలురన్. ౧౫౫౪

↔ రాముఁడు సపుత్రు భరతుని గంధర్వుల జయింపఁ బంపుట. ↔

కం. అభిషిక్తులుగా నొనరిచి, శుభనక్షత్రమునఁ బంప ♦ సుతులును వేధో
నిభుఁ డగుగార్ధ్యుఁడు బడి రా, విభవంబునఁ గైకనుతుఁడు ♦ వెడలెం బురమున్.

కం. రామానుగతము దివిజ, స్తోమదురాధర్ష మగుచుఁ ♦ దోచె దళము సు
త్రామాన్వీతం బయినటు, లీమాడ్కిని వెడలి దూర ♦ మేగుచు నుండన్. ౧౫౫౬

కం. పలలాదము లగుసత్త్వం, బులు సోకులు భూతములును ♦ బోవం దొడఁగెన్
బలమునకు న్దుంగలగాఁ, గలి¹ గంధర్వామిషంబుఁ ♦ గడుపారఁ దినన్. ౧౫౫౭

కం. పులులును సింహంబులుఁ బం, దులు మున్నుగఁ బోవు చుండఁ ♦ దోయజకులుఁడున్
నెల పదునేనుదినంబులు, లలితగతిం ద్రోవఁ జని బలంగముతోడన్. ౧౫౫౮

↔ భరతుండు గంధర్వుల జయించుట. ↔

సీ. కేకయుపురిఁ జేరఁ ♦ గీర్తితశౌర్యుండు, భరతుండు నచ్చిన ♦ వార్త దెలిసి
తనదుసైన్యముతోడఁ ♦ దరలె నిట్లీర్వురు, భరతయుధాజితుల్ ♦ ప్రకటబలులు
దటుకున నేగి గంధర్వపురంబును, ముట్టిన వా రాజి ♦ మోదమునను
బలముతో భటులతో ♦ వెలువడి తుములంబు, గా సప్తరాత్రంబు ♦ నోసరిలక

తే. సమర మొనరింపఁ గోదండ ♦ శక్తి ఖడ్గ, నక్రములు శోణితాపగల్ ♦ నరకశేబ
రములతోఁ బ్రవహించె నిరంకుశముగ, సకలదిశలను రోమహర్షంబు గాఁగ.

ఉ. ధూర్తు లతుల్యశౌర్యబలదుర్ధరు లై సరి గాఁగఁ బోర న
మూర్తురపౌరుషంబుఁ గని ♦ మాడ్చెదఁ గా కని దారుణంబు సం
వర్త మనంగ నొప్పునమవర్తిమహాస్రము రోషసంజ్వల
న్మూర్తి రఘూద్వహుం డెదురుఁ మూఁకలపైఁ బఱవంగ నద్దియున్. ౧౫౬౦

కం. కాలానలహవ్యవహ, జ్వాలావళివోలె హేతిఁ వర్గము గురియన్
గోలాహల మెనఁగఁగ రిపు, జాలంబుల మూఁడుకోట్ల ♦ క్షణమున మాడ్చెన్.

శం. మున్నిట్టిదాని నెన్నెఁడుఁ, గన్నట్టు న్దరింప రైరి ♦ ఖచరులు భరతుం
డు న్నెఱి గెలిచి విరోధుల, నన్నగరయుగంబునందు ♦ నాత్మజయుగమున్. ౧౫౬౨

↔ భరతుండు తక్షపుష్కలులకుఁ బట్టాభిషేకంబు సేయుట. ↔

తే. తక్షశిల²యందుఁ దక్షుఁ డ ♦ న్తనయు నిలిపి

పుష్కలునిఁ బుష్కలావతీపురమునందు

¹ కలిన్ = యుద్ధమందు.

² తక్షశిల = ఇప్పుడు 'టాక్సిల' యనఁబడుచున్నది.

నిలిపె ధనరత్నకాననఃకలిత మై ను

దీపితం బగుగాంధారఃదేశమునను.

౧౫౬౩

సీ. పాపహీనంబు లోన్యవహారములచేతఁ, దతనుండురోద్యానశతులచేత
నతులవిభక్తాంతఃరాసణంబులచేతఁ, నన్యంబు లోవిమానములచేతఁ
జూడఁ జూడఁగఁ గడుఁసాంపారునిండ్లచే, హారు లోదేవాలయములచేతఁ
దిలకతాలతమాలలలితద్రుమాళిచే, వకులబంధురసౌరభములచేతఁ

ఆ. బోటి వేసికొనినపాలుపున వా దాడు,భంగిఁ బురయుగంబు వర్ధిలంగ
భరతుఁ డందు నైదునత్సరంబులు నిల్చి, క్రస్తుటంగ వచ్చె రాముకడకు.

కం. అరుదెంచి ధర్మమూర్తికిఁ, జరణంబుల వ్రాలి మ్రొక్కి సర్వము వినిచెన్
బరుల వధించుట తనయులఁ, బురముల నిల్పుటయు నన్నపొంగఁగ మదిలోన్.

←→ { రాముఁడు లక్ష్మణకుమారులను గారుపథచంద్ర కాంతములకుఁ
బ్రభువులఁ జేయుట. } →←

తే. సానుజం డైనశ్రీరామఃచంద్రవిభుఁడు
సర్వ మాలించి సంశోషసంభ్రమమున
లక్ష్మణునిఁ జూచి.నీసుతుల్ధర్మవేదు
లంగదుఁడు చంద్రకేతుండు నమితబలులు.

౧౫౬౬

ఉ. వీరలు చాలువారు పృథివీభరణంబున కేప్రదేశముల్
తీ రగు వీరి నిల్పు నది తెల్పును యాశ్రమపాళికేనియున్
భూరమణోత్కరంబునకుఁ బుట్టక యుండఁగఁ బీడ నావుడున్
శ్రీరఘునాథుఁ గన్గొని వచించెను గైకయినూనుఁ డీగతిన్.

౧౫౬౭

ఉ. కారుపథం బనంగఁ గడుఁగన్రు మబాధము నైనదేశమం
దీరమణీయమూర్తి ధరణీశ్వరుఁ జేయఁగ నొప్పు నంగదున్
దీ రగుఁజంద్రకాంత మను దేశమునం దొగిఁ జంద్రకేతునిన్
భూరమణీంద్రుఁ జేయ ననఁ బొంగి రఘూత్తముఁ డాకుమాగులన్.

౧౫౬౮

ఆ. అంగదీయపురికి నంగదు రాజుగా, మల్లభూమియందు మల్లుఁ డైన
చంద్రకేతు నిల్చి చంద్రకాంతాపురి, నాభిషేకవిధుల నాచరించె.

౧౫౬౯

చం. పడమటిభూమి కంగదునిఁ బంపె సలక్ష్యుఁ, జంద్రకేతు వెం
బడి భరతుం గుబేరదిశఁవైపునఁ బంపెను, వారు ప్రీతి నా
పుడముల కేగిరందు జనపూజ్యుఁడు లక్ష్మణుఁ, డబ్బ ముండి తాఁ
గొడుకును నిల్చి రాజ్యమునఁ గోరికఁ గ్రమ్మతె రాముఁ గొల్వఁగన్.

౧౫౭౦

ఆ. చంద్ర కేతుతోడ • సంవత్సరాధిక, కాల ముండి మరలఁ గదలి వచ్చె
మాండవీవిభుండు • మార్తండ తేజఁ డౌ, రామచంద్రుఁ గొలుచు • రాగమునను.
కం. సౌమిత్రిభరతు లీగతి, రామపదాబ్జములఁ గొలుచు, రక్తిని గాలం
జేమాడ్కిఁ జనెడి నెఱుఁగరు, దా మాత్మలఁ దలఁప రెపుడుఁ • దమనంవనులన్.
చం. ఇటు పదివేలవత్సరము • లేగె సదాజనకార్యరక్తు లై
స్ఫుటపరిపూర్ణచిత్తు లయి • శోభితభాగ్యరమావిలాసు లై
పటుతర తేజు లై ముగురఁ భ్రాతలు వెల్లిరి యాహుతిక విశం
కటరుచి మీఱువహ్నులత్రి, కంబునకున్ సరి సాటియీడుగన్.

౧౫౭౩

→ రాముని సందర్శింపఁ గాల్గఁడు వచ్చుట. ←

ఉ. అంతటఁ గొంతకాలమున • కంబుజనేత్రునిఁ జూడఁ గోరి భూ
కాంతునివాకిటన్ నిలిచి • కాల్గఁడు తాపనవేష మూని ధీ
మాంతుని లక్ష్మణుం గని కుఁమారక! దూతను నేను ధారణి
కాంతునిఁ జూడఁ గోరెదను • గార్యవశంబున వార్తఁ బుచ్చుమీ.

౧౫౭౪

కం. అమితౌజస్కుండగుసం, యమి యతిబలుఁ డంపె నన్ను • నన లక్ష్మణుఁడన్
సుముదంబున సరగం జని, యమి యొక్కఁడు దేవ! ఖరకఁ రాంశునిభుండున్.
కం. దూత యయి మిమ్ముఁ జూడం, బ్రీతిపడె న టన్నఁ డెమ్ము • వేగ మ టన్నన్.
స్థితద్యుతి ఋషిని సుమి, త్రాతనయుఁడు లోన విడువఁ • దాపనవిభుఁడున్

ఉ. దీవన లిచ్చి రామవిభుఁ • దెచ్చిన నర్హ్యముఁ బాద్య మిచ్చి నీ
తావిభుఁ డర్హవీరిపయిఁ • దాపసు నుంచి మహాత్త సేమమా?
ఝావిధి రాఁగ నేమి కత • మేర్పడఁ జెప్పుఁ డ టన్న రాఘవా!

యీవును నే రహస్థులిని • నియ్యది ముచ్చటలాడ నర్హ మా.

౧౫౭౫

కం. మనవాక్యము లెవఁ డేనియు, వినఁ గూడదు మఱియు మనల • వీక్షింపఁగనేన్
జన దటుచేసినవానిన్, జనవర వధియింతు వేని • సంభాషింతున్.

౧౫౭౬

కం. మునిమతము హితాచరణం, బున నీమది చ నెడి నేని • పొనరింపుము శ్ర

న్నన యిట్లు లనఁగ నట్టుల, యొనరించెద ననుచు నిజనఁ హోదరుఁ బిలిచెన్. ౧౫౭౭
తే. పిలిచి సౌమిత్రితో నను • నిలుము నీవ

ద్వారమున ద్వారపాలకుఁ • బంపు దూర
ముభయులము మాటలాడుచు • నుండ లోన
వచ్చువాఁడును వినువాఁడు • వధ్యుఁ డగును.

౧౫౭౮

కం. అని ద్వారమున సుమిత్రా, తనుజాతుని నిల్పి నియమఁధన! సం దేశం

బును దెల్పుఁ డదియ నామన, మున వర్తించెడిని నాఁగ • ముని యిట్లనియెన్.

→ బ్రహ్మసందేశమును గాలుండు రామునకుఁ దెల్పుట. ←

తే. వినుము రాజేంద్ర! నాపల్క విధమునెల్ల

బ్రహ్మపనుపున వచ్చినవాడ నేను

పూర్వభవమున నే నీకుఁ బుత్రకుడను.

మాయచే నైతి సర్వసంహారకుడను.

౧౫౮౨

సీ. కాలుండ నేను నీ వాలింపు మోదేవ! వారిజగర్భనివాక్యములను

స్వీయలోకంబును జేరి రక్షింపఁగ, సమయ మియ్యది నీకు సామ్యచరిత!

పూర్వంబు జగములఁబొలియించి మాయచే, స్వయముగ జలరాశి శాయి వగుచుఁ

దొలుత సృష్టించితి జలములయందు న, న్నవల జలేశయమైన నాగ

ఆ. వర మనంత మనెడి పురుభోగవంతంబు, మాయచేత సత్త్వమహితు లైన

మధునిఁ గైటభాఖ్యుఁ మర్దింప వారల, యస్థితతి సశైల మవని గలిగె. ౧౫౮౩

తే. దివ్యమై తామరసహిత దీప్తి దనరు, వారిజంబున నీనాభి వలన నన్నుఁ

గలుగఁ జేసి ప్రాజాపత్య కర్తమునను, నీవ నిలిపితి వోదేవ! నిత్యముగను. ౧౫౮౪

ఉ. శ్రీకర నేను సర్వమును సృష్టి యొనర్చియు రక్ష సేయఁగా

నేక¹ సమస్తభారమును నీవయి వైచి జగత్పతీ! కృపక

లోకములెల్లఁ బ్రోచి యవిలోలతఁ దేజము నాకుఁ గూర్పు మం

చీకరణి² వచింపఁగ మహీధవ! యంత దయాంతరంగతన్. ౧౫౮౫

సీ. నీవు దుర్ధర్షుండు నిత్యుండ వగుటను, భూతరక్షాకార్యమును దలంచి

విష్ణుండ వైతివి విశ్వేశ! యావల, నదితిసుతుండ వై యతులశక్తి

భ్రాతల నరయుచు వలసినచో నెల్ల, సాహాయ్య మొనరింప సాగి తయ్య

యట్టి నీవు ప్రజాళి హావళి గొనఁ గని, రావణుఁ జంప ధరాతలమున

ఆ. మానవత్వమునను మనసు నిల్పితి దేవ! పదియువేల యేండ్లు బదియునూర్ల

వత్సరంబు లుర్వి వసియింప నియమంబు, నీవ మున్ను గొంటి నీరజాక్ష. ౧౫౮౬

కం. నీవు మనోమయపుత్రుడ,² వై వెలసితి దశరథునకు ననుకొన్నయటుల్

దేవా! కాలముడాసెను, నీవలచినఁ బ్రజలఁ బ్రోవ నిలుపుము నెమ్మిన్. ౧౫౮౭

కం. రామా! యీగతి లోకపితామహుండు వచించె దేవతాభవసంబుక

బో మదిఁ గోరినచో నిఖిలామరులు సనాథు లగుచు హర్షింతు రెదన్. ౧౫౮౮

కం. అనుకాలునివాక్యంబులు, విని నవ్వుచు రాముఁ డనియెఁ బ్రీతి ఘటిల్లె

జనుదెంచుట నీ వే నిల, జనియించుట లోకరక్ష సలుపఁగఁ గాదే. ౧౫౮౯

¹ నేక = నేరక. ² మనోమయ పుత్రుడు = స్వసంకల్పకృతమైన దశరథ పుత్రభావముగలవాడు.

కం. ఎందుండి వచ్చినాడనొ, యందులకే మరల వత్తు * నఖిలంబు క్రియా
 బృందము దీరెను నామన, నుందుం గలయదియు నేడు * ప్రాప్తం బయ్యెన్. ౧౫౯౦
 తే. సర్వసంహార! వారిజ * సంభవుండు, పలికినట్టులు మద్వశ * వర్తులైన
 యమరనాథుల సర్వకా * ర్యంబులందు, నిలువ వలయును నా కది * నియమ మగుట.

↔ { దుర్వాసుండు తనరాక రామున కెఱిగింపు మని
 లక్షణతోఁ జెప్పుట. } ↔

కం. వా రిటు భాషించునెడన్, ద్వారంబున రామచంద్ర * దర్శనకాంక్షన్
 జేరి నిలిచి దుర్వాసుఁడు, శ్రీరామునిఁ జూపు మిపుడ * చెచ్చెర నాకున్. ౧౫౯౧
 ఉ. కాల మతిక్రమించెడిని * గా దింక జాగు వచింపుమీ ధరా
 పాలున కిప్పు డన్న రఘు * వర్యునితమ్ముఁడు మ్రొక్కియి ట్లనున్
 జాలము సేయ, నేమిపని * నల్పుదు? నెయ్యది వాంఛ? రామభూ
 పాలుఁడు వ్యగ్రుఁ డిప్పుడు కృ * పారత సైపు నిమేషమాత్రమున్. ౧౫౯౩

కం. నాపుడుఁ గన్నుల నిప్పులు, వావిరి గురియంగఁ గ్రోధ * పరితప్తుం డై
 భూవిభునకుఁ జని చెప్పుము, నీ వీక్షణమంద చనుము * నిలువకు పో పో. ౧౫౯౪

కం. ఈనిమిషంబునఁ జెప్పక, మా నెదవా మీపురంబు * మండలమును రా
 మానుజ! నిను నీయన్నల, మానక మీవంశములను * మాడ్చెదఁ గనుమీ. ౧౫౯౫

కం. పెరిగెడికింక శమింపఁగఁ, దరమా శపియింతు నిపుడ * తాళ న టన్నన్
 బరుషము లగుమునివాక్కుల, సరణియు నిశ్చయముఁ దలఁచి * సౌమిత్రి యెదన్.

కం. ఏలా యిందఱు నాశిల, మేలు గదా నే నొకండె * మృతిఁ గను టని భూ
 పాలునిఁ జేరం జని తా, వాలాయుం బత్రిసుతుని * వాక్యము వినిచెన్. ౧౫౯౬

కం. సౌమిత్రివాక్యముల విని, రాముఁడు వీడ్కొల్పి కాలు * రయమున దుర్వా
 సోమునిఁ జేరం జని ముని, సోమా! కార్యంబుఁ బలుకు * మొప్పుగఁ దీర్తున్. ౧౫౯౭

చం. అనపుడు వేయివత్సరము * లద్భుతనిష్ఠఁ దపంబుఁ జల్పితిన్
 జనవర! యిప్పుడే ముగిసె * సర్వము, యుత్తు సహింపఁ జాల భో
 జన మిడు మున్నమాత్ర మన * త్సౌవిభుఁ డామునికిన్ సుధోపమం
 బును రుచిరాన్నముం గుడువఁ * బూర్ణముగా నిడఁ దుప్తచిత్తుఁ డై. ౧౫౯౮

తే. సంతసించితి నని మెచ్చి * చనియె సావ్యశ్ర
 మంబునకు రామవిభుఁడును * మనసునందుఁ
 గాలువాక్యంబు నెంచి యాఁ * గాక యింక
 నిఖిలసంహార వేళ యన్ * నిశ్చయమున.

←→ { లక్ష్మణుడు శ్రీరామునితోఁ దన్ను వధించి
సత్యము రక్షింపు మని చెప్పుట. } →

కం.దీనుఁ డయి మోము వ్రాలిచి, మానంబు వహించి గ్రస్తమహి కాకరుచం

దాన విగత తేజం డౌ మూనవసతి లక్ష్మణుండు † మధురోక్తులతోన్ ౧౬౦౧

చం.అలరునునంబుతో నను మఁ దర్థ మిటేల మహానుభావ! చిం

తలఁ దపియింపఁ? బూర్వనియఁతం బగుకర్తముచే నిబద్ధ మై

చెలఁగెడికాల మి వ్పగిదిఁ † జేకుటె, నన్ను వధించి సత్యమున్

నిలుపుము, బాస తప్పుధరఁజేజనముల్ సరకంబునం బడున్. ౧౬౦౨

ఉ. నన్నుఁ బ్రసాదదృష్టులఁ గఁనన్ మది గల్గిన యేని, నాపయిన్

సన్నతశీల! నీకు దయ † చాలఁగఁ గల్గిన యేని నన్నయా!

నన్ను వధింపుమీ యిపుడ † నర్థిలి మానుము, ధర్మవర్ధనం

బు న్నేటి గూర్పుమీ, హృదయఁముం బదిలం బొనరింపుమీ యనన్. ౧౬౦౩

కం.చలి తేంద్రియుఁడై గాముఁడు, వలనుగ మంత్రులఁ బురోధఁ † బనిచెం బిలువన్

దెలిపెను దాపసితోఁ దాఁ, బలికిన బాసయును నత్రిఁప్రభవునిరాకన్. ౧౬౦౪

←→ వసిష్ఠవాక్యంబున రాముఁడు లక్ష్మణుని విడనాడుట. →

కం.సోపాధ్యాయులు మంత్రులు, భూపాలకువాక్యజాలఁమును వినుచుండన్

త్సాపతితోడ వసిష్ఠుం, డీపగిది వచించె మున్నె † దృష్టం బివియున్. ౧౬౦౫

కం.సౌమిత్రిని నీవిడుటయు, రామా! నీక్షయముఁ గానఁ † గ్రచ్చఱి విడుమీ

యీమహితగుణునిఁ దమ్ముని, ధీమండన! కాలబలము † దెలియని యదియే. ౧౬౦౬

ఆ. వ్యర్థపఱుపరాదు † ప్రతినను ధర్మజ్ఞ!, పలికి తప్ప ధర్మవిలయ మొదవు

ధర్మనష్టమునను † దైలోక్యమును జరా,చరము లమరమానిఁచయముఁ గూలు.

కం.త్రైలోక్యరక్షణార్థము, పాలింపఁగ ధర్మపథము † భ్రాతను విడుమీ

మేలు ఘటింపుము జగతికి, నా లక్ష్మణుఁ జూచి ధర్మనయపరుఁ డనియెన్. ౧౬౦౭

కం.చెడకుండ ధర్మవిధి నిను, విడిచితి సౌమిత్రి నాదుఁప్రియసోదరుఁడా!

పుడమిని సాధుల కిష్టుల, విడుచుట చంపుటయు నొక్కఁవిధ మై యునికిన్.

←→ లక్ష్మణుఁడు మేనితో దివంబున కేగుట. →

సీ. రామునివాక్యముల్ † సౌమిత్రి యాలించి, కన్నుల నీళ్లులు † కార్చి యపుడ

తనగృహంబున కైనఁ † జనక చక్కఁగఁబోయె, సత్వరుం డగుచును † సరయుకడకు

నంబువు లార్పి కృతాంజలి యగుచును, సఖిలేంద్రియంబుల † నాఁక గొనుచు

నూరువు బిగియించి † యుండ సశక్రాస్ప,రోగణంబులు సురఁపూగములును.

ఆ. బుష్పపృష్ఠి గురియ • బురుహూతుఁ డెవరికిఁ, గానరాక వచ్చి • కడుబలాధ్యుఁ
దనువుతో నుమిత్రతనయుని గ్రహియించి, త్రిదివమునకుఁ జనియె • దివ్యులలర
కం. వెన్నునినాలవభాగంబు¹ నిర్జరవరులు స్వర్గమును జేరంగాఁ
గన్నారఁ గాంచి మిక్కిలి, మన్ననఁ బూజించి రెల్లమహానుభవోడన్. ౧౬౧౧

→ రాముఁడు మహాప్రస్థానం బేగ నిశ్చయించుట. ←

సీ. సౌమిత్రి విడనాడి • సంతాపభరమున, సచివపురోహితఁజానపదుల
నెల్లరఁ గనుఁగొని • యిప్పు డయోధ్యకు, రాజుగా భరతు ధర్మప్రతాప్యు
పట్టాభిషేకంబు • పరఁగించి లక్ష్మణుఁ, డేగినగతికి నే • నేగువాఁడ
జత గూర్పుఁడీ! సర్వసంభారముల నన, శిరములు వ్రేల నిశ్చివులట్ల
తే. యయిరి పౌరులు నిశ్చేష్టుఁ • డగుచు భరతుఁ
డాత్మ రోయుచు రాజ్యంబు • నన్న కనియె
నిన్ను విడనాడి నిర్జరనిలయ మైనఁ
గోర నాకేల రాజ్యంబు • గుణధురీణ! ౧౬౧౨

కం. సత్య మిది రామచంద్రా! సత్యముపైఁ బలుకువాఁడ • శపథము స్వీయా
పత్యముఁ గుశుఁ గోసలమున, నిత్యంబుగ నుత్తరమున • నిలుపుము లవునిన్.
కం. దూతల శత్రుస్సుండిట, కేతేరఁగఁ బంపు వయ్య • యిపుడ వెన యథా
రీతిని గమనముఁ దెలుపఁగ, క్షాతలవర! యంచుఁ బలుకఁజనసంఘంబుల్ ౧౬౧౩
చం. శిరములు వ్రేల వైచి తుద • చెప్పఁగరానిభృశార్తిఁ గుందుటల్
భరతునివాక్యముల్ కని తలంచి రఘూత్తముతో నరుంధతీ
వరుఁ డిటు పల్కుఁ దండ్రీ! యదె • పౌరులఁ జూడుము వీరికోర్కి నీ
వరసి తదిష్టముం జలుప • నర్హము నీకు మహాత్త! నావుడున్. ౧౬౧౪

తే. నేలఁ బడియున్నవారల • లీల నెత్తి
యేల యీచింత మీకు మదిష్టలార!
యేమి నేయంగ వలయు మీ • కెల్లరకును?
దెలియఁ జెప్పఁడు మీమదిఁ తెఱఁ గ టన్న. ౧౬౧౫

→ రామునివెంటఁ బోవఁ బౌరు లనుజ్ఞ గోరుట. ←

కం. రామునివాక్యములను విని, భూమిజను లేకవాక్యముగ నిట్లని రో
రామా! నీయేగెడునెడ, కే మరుదెంచెదము వెంట • నిడు మీవరమున్. ౧౬౧౬
కం. పౌరతతిమీఁద నీయెదఁ, గూరిమి నెయ్యంబు గలిగి • కొఱలెద వేనిన్
దారలతోఁ బుత్రులతో, వారక నీచ నెడిత్రోవ • వత్తుము దేవా! ౧౬౧౭

¹ వెన్నుని నాలవభాగము. చూడు బాలకాండము ౪౭౨. పద్యము.

తే. తొలగక తపోవనమునందొ ధుర్గముననొ
యేటిసీటనొ కాక మున్నీటియందొ
యెందుఁ జొచ్చిన నీవు మే ధుందుఁ జొత్తు
మీశ్వరా! మమ్ముఁ దోడ్కొని యేగు వెంట.

౧౬౧౯

కం. ఇదే మాకుఁ బరమవర మగు, నిదియే పరమంపుఁ బ్రీతి యిందఱు దృఢమా
మదిఁ గోరిరి నిను వెనుకొన, సదయమతీ! తోడుకొనియె చనఁ దగు ననుడున్.

సీ. పౌరవర్గముదృఢభక్తిఁ గనుంగొని, యట్ల చేయుదు నని యాడి యపుడ
కర్తవ్యముల నెంచి కలగక కావించి, కుశు నిల్పి దక్షిణకోసలమున
లవుని నుత్తరకోసలంబున నిలిపి పట్టాభిషేకంబుల నాచరించి
కొడుకుల నిద్దఱఁ దొడలపై జేరిచి, మూర్ధంబు ప్రీతిమై మూరుకొనుచు
తే. గొంగిటను గ్రుచ్చి పదివేలకరుల నరద,ములనువేలను ఘోటకముల దశాయు
తముల వేర్వేఱ యిచ్చిరత్నములవీత్తములను హృష్టసుపుష్టపౌరులను గలుగు

తే. పట్టనములకు వారలఁ బంచి లక్ష్మ
ణానుజుని దోడితేర దూతాళిఁ బంప
వారు మూడహారాత్రముల్ బాట నిలక
తూర్ణముగ నేగి మధుర శత్రుఘ్నుఁ గాంచి.

౧౬౨౨

→ { శత్రుఘ్నుడు కొడుకులకుఁ బట్టాభిషేక
మొనర్చి యయోధ్యఁ జేరుట. } →

సీ. రామునిప్రతినయు ధాముఁడు లక్ష్మణుఁ, బాయుటయును బౌరవర్గ మెల్ల
జనపతివెంటన చన నిశ్చయించుట, యభిషేకములఁ దీర్చి యాత్మజులకుఁ
గుశునకు వింధ్యాద్రికూలంబునను గుశావతి యనుపట్టనవరము నిచ్చి
శ్రావస్తి లవునకు రాజధానిగఁ జేసి, విజనంబుగ నయోధ్య విడిచి రామ
తే. భరతు లిర్వురు స్వర్గంబుపథముఁ జనెడి, యత్నమున నున్నవారు మహాత్త నీవు
వేగ చనుదెమ్మ టన్ననావీరవరుఁడు, కులము కూలంగ నుండుట తెలిసి యపుడ.

ఉ. పౌరుల నెల్లరం బిలువఁ బంచి పురోహితుఁ గాంచనాఖ్యునిం
జేరఁగఁ జేరి వారలకుఁ జెప్పి సమస్తము రామవృత్తమున్
వారలతోడివే గతులు ప్రాప్తిలు నా కని రాజ్య మంతయున్
గూరిమి నాత్మపుత్రకులకుం దగఁ బంచి కృతాభిషేకులన్.

౧౬౨౪

తే. చేసి మధుర సుబాహు వన్ జ్యేష్ఠసుతున
కిచ్చి వైదిశ మనుపురి నిచ్చె శత్రు

ఘాతి యనియెడినుతునకుఁ ♦ గలబలంబు

స్వమ్ము నట్టులె సమముగఁ ♦ బంచి యొనఁగి.

౧౬౨౫

తే. ఒంటిరథముగ నేగి యఁ యోధ్య కందు

జలుఁగుఁ దెల్లనినునుఁబట్టుఁ ♦ జేలఁ దాల్చి

సంజ్వలత్పావకునిఁబోలి ♦ సంయమింద్ర

వరులమధ్యంబునం దున్నఁభ్రాతఁ గనుచు.

౧౬౨౬

తే. మ్రొక్కినిలఁబడి చేతులు ♦ మోడ్చి ధర్మ

మర్తవిదుఁ బల్కె రాముని ♦ ధర్మవిధిని

నుతుల కభిషేక మొనరించి ♦ హితవిధాన

నిన్ను వెన్నొనఁ బఱచితి ♦ నిర్మలాత్మ!

౧౬౨౭

కం.భవదనుగమనముఁ గోరెద, నవనీశ్వర! మనసునిశ్చయం బిది వింటే

యెవి యడ్డంబులు చెప్పకు, సవురుగ నీయాజ్ఞఁ జనఁగ ♦ సమ్మతి పడెదన్. ౧౬౨౮

కం.అనవుడు గామమహింద్రుం, డనుజాతునితోడ నట్ల ♦ యాత మటంచున్

జనవునఁ బలుకఁగ నీలో, వనచరభల్లూకతతులుఁ ♦ బలలాశివరుల్.

౧౬౨౯

→ సుగ్రీవవిభీషణాదులు రామునిఁ జూడ వచ్చుట. ←

ఉ. వచ్చిరి గుంపు గుంపుగను ♦ వారిజమిత్రసుతుండు మున్నుగా

సచ్చరితున్ రఘూత్తముని ♦ స్వర్గమనాభిముఖుం గనుంగొనన్

వచ్చి మహాత్త! నీబడిని ♦ వచ్చెద మిందఱ మెందుఁ బోయినన్

మచ్చిక మమ్ము నెల్లఁ గొని ♦ మానక సత్కృపఁ బోఁ గదే నృపా!

౧౬౩౦

కం.మముఁ బాసి నీవు పోయిన, యమదండముపాలఁ బడినఁ యట్లగుఁ బురుషో

త్తమ! మముఁ గావంగదవే, విమలమతీ! యనిన నవ్వి ♦ విభుఁ డౌ ననఁగన్. ౧౬౩౧

ఉ. అంతట వానరప్రవరుఁ ♦ డంగదు నిల్చి ధరాధిపత్యమం

దెంతయుఁ గోరి మీబడిగ ♦ నే నరుదేరఁగ నిశ్చయించి దై

త్యాంతక! వచ్చినాఁడ, నను ♦ న్యాయము గాదు విడంగ నన్నఁ దా

స్వాంతములోన నాప్లవగఁవల్లభు మైత్రిఁ దలంచి యి ట్లనున్.

౧౬౩౨

కం.ఘనమిత్రమ! సుగ్రీవా!, నినుఁ బాసి చనంగ నొల్ల ♦ నే నెందేనిన్

విను దేవలోకమునకే, వనచరరాజేంద్ర! పరమపదమున కేనిన్.

౧౬౩౩

→ శ్రీరాముఁడు హనుమద్విభీషణాదులకు వరంబు లిచ్చుట. ←

నీ. అని విభీషణుఁ జూచి ♦ యబ్జాతుఁ డి ట్లను, రాక్షసనాయకా ♦ ప్రజలు ధరణి

యుండెడిదాఁక నీ ♦ వుండుము మేనితో, లంకాపురమున నిశ్శృంకమతిని

జంద్రుండు సూర్యుండు † త్రౌచక్రమెల్లనుఁ నాకథ యెందాఁకఁలోకమునను
దలఁగక యుండునంఁదాఁక నీ వుండుము, రాజు వై సేహాకాఁరణముఁ జేసి

ఆ. పలికినాఁడ నీవు † పాలింపు నాయాజ్ఞ, బదులు పలుక వలదు † ప్రజల నేలు
ధర్మమాచరింపు † తలఁగకు మం దుండి, యేమి చెప్పువాఁడ † నింక నీకు. ౧౬౩౧
కం. స్వా¹రాట్నఖనకలనుధా, హారుల కారాధనీయు † ననిశం బిట్టె
క్వా¹రాధితకులదైనము, నార జగన్నాథు నీవు † నర్చింపు తమిన్.¹ ౧౬౩౨

కం. అనవుడు రామునిశాసనమును నాత్మఁ దలంచి యసురముఖ్యుం డౌ నం
చును గ్రహియించెను దశరథ, తనయునివాక్యంబు వినయతాత్పర్యములన్.

ఉ. ఆవల రామభద్రుండు గుణాంబుధి వాయుజుఁ జూచి ప్రీతితో
జీవితమందు నాశ యెడఁసేయకు, మానకుమా ప్రతిజ్ఞ, యీ
భూవలయంబునందుఁ గపిపుంగవ! మత్కథ యెంతదాఁకఁ బెం
పై విలసిల్లు నందనుక † హాయి రమింపుము మద్వచస్సితిన్. ౧౬౩౩

చం. అనవుడుఁ బావమాని వినయంబు దొలంకఁగ హర్ష^{ధి}వార్ధిలో
మునుఁగుచు విన్నవించెఁ గడుపుణ్యము త్వత్కథ లోకమందుఁ బా
సనగతి నుండుదాఁక ధర † వర్తిలు చుందు భవన్ని దేశముం
గొని యన జాంబవంతు రఘుకుంజరుఁ డట్ల వచించి యావలన్. ౧౬౩౪

తే. మైందు ద్వివిదుని నమ్మాడ్కి † మందలించి, బ్రహ్మసుతుతోడి యేవురఁ † బలికె నిట్లు
ధరణిఁ గలివేళ ప్రాప్తించుఁదాఁక మీరు, జీవములతోడ నుండుఁడీక్షేమముగను.

తే. అనుచు వచియించి తక్కినవనచరాళి
భల్లుకంబులఁ గని మీరు † వలచినట్ల
రండు నాతోడ నని పల్కి † రాత్రి గడపి
తరణి యుదయింప నిజపురోధనునిఁ జూచి. ౧౬౪౦

→ శ్రీరాముండు సకలప్రాణులతో మహాప్రస్థాన మేగుట. ←

సీ. అగ్రజాతులతోడ † సన్నిహిత్రంబులు, తొలుతను బో నిమ్ము † త్రోవలందు
వాజపేయచ్ఛత్రవర్గంబు వతిలుత, మన వసిష్ఠుం డట్ల † యాచరించి
వైదికవిధి మహాప్రస్థానికం బగు, కార్యము ల్దీరిచి † కడమ వడక
యుండ శ్రీరామచంద్రుండు సూక్ష్మాంబరధారి యై దర్భలఁ † దాల్చి వ్రేళ్ల

తే. సందులను మాటలాడక † స్వయము గాఁగఁ
బరమ మగుబ్రహ్మనుత్రంబుఁ † బరస మొనరఁ
జేసికొను చాత్రలోన నిశ్చేష్టుఁ డగుచు
మార్గసుఖములపై మది † మరగ నీక. ౧౬౪౧

¹ ఈ మూర్తియే శ్రీరంగనాయకులు. యుద్ధకాండంతమున సంగ్రహంబుగఁ జెప్పబడినది యీ
కాండమందు వివరింపబడినది.

సీ. దీప్యమానార్కుని ♦ ధిక్కరించెడికాంతిఁ, దనమందిరము వీడి ♦ తరలుటయును
సపసవ్యదిశఁ బద్ధహస్తయై శ్రీదేవి, ప్రీదేవి భజయింప ♦ నెడమవంక
సంహారశక్తియుఁ ♦ జనఁగ మున్నుగ శర,చాపముల్ పూరుషఁరూపములను
సకలముధావళుల్ ♦ సరవిని గొలువంగ, బ్రాహ్మణాశృతులతోఁ ♦ బరఁగ శ్రుతులు

తే. సర్వరక్షిణి గాయత్రి ♦ చనఁగ వెంట
నోంకృతియును వషట్కార ♦ మొప్పు చుండ
బ్రాహ్మణులు ఋషులును రామభద్రు వెంటఁ
జనిరి వాకిండ్లు దెఱచిన ♦ స్వర్గమునకు.

౧౬౮౨

తే. దశరథాత్మజతోడ నంతఃపురంబు, సతులు బాలురతో వృద్ధతతులతోడ
వర్షధరకింకరులతోడ ♦ వారి దాసి, మూఁకతో వెంట నంటిరి ♦ ముదము గూర.

ఆ. సాగ్నిహోత్రు లగుచు ♦ నాత్మపత్నులతోడ, భరతుఁడును సుమిత్రపట్టి రాము
వెంటఁ జన మహాశ్శబ్దందంబు సుతసతీ, వహ్నియుక్తిఁ జనియెఁ ♦ బరమరక్తి.¹

తే. సచివవర్కులు భృత్యులు ♦ సపశువుత్ర, బాంధవులు గాఁగ శ్రీరామభద్రు వెంట
రాగమునఁ బోయి రిట్టులు ♦ ప్రకృతులెల్ల, రామగుణరక్తిఁ జనిరి నిర్మలమనీష.

ఉ. అందఱు స్నాన మాడి శుచు ♦ లై ఫరిహృష్టమనంబులం గపుల్
సందడి చేయుచుం గిలకిలధ్వను లారఁగ రాము వెన్మొనన్
మందున కైన నందు రుచిఁ మానినవాఁడును దుఃఖతుండు సి
గ్గొందెడివాఁడు దీనుఁ డెద ♦ నొల్లనివాఁడును లేఁ డొకండునున్.

౧౬౮౬

కం. అందఱు నద్భుత మగునా, నందంబున నుల్లసిలిరి ♦ నవ్యగతి నమ
చ్చందను వెంబడి నాతని, సందర్శింపఁగను వచ్చుఁ జనపదజనముల్.

౧౬౮౭

కం. నాకారోహణమతిచే, నేకాంక్షయు లేక చనిరి ♦ ఋక్షనిశాలా
గౌకసులును బురవాసులు, నేకవిధపుఁబరమభక్తిఁ నేగిరి శ్రద్ధన్.²

౧౬౮౮

చం. పురిని నగోచరంబు లగుభూతములున్ రఘువంశవర్ధనున్
సరసతఁ గన్నప్రాణులును ♦ స్థావరముల్ రఘురాము వెన్మొనన్
బురమున నెద్ది శ్వాసమును ♦ బుచ్చెడి దొక్కటి యైన లేక శ్రీ
కరుబడి నేగెఁ జిత్తముల ♦ గాటపుభక్తిని నిల్పి రాము పై.

౧౬౮౯

←→ బ్రహ్మాదులు శ్రీరాము దర్శింప వచ్చుట. ←→

సీ. రామచంద్రుఁడు జనస్తోమంబు వెన్మొన, నధ్యర్థయోజనం ♦ బరిగి యచటఁ
బల్బిమముఖ మయి ♦ ప్రవహించుసరయువు, పుణ్యజలంబులఁ ♦ బోలఁ గాంచి
యాకులావర్త మానంబువులం దిగి, సప్రజా డగుచు దత్సలముఁ జేర

నాముహూర్తంబున ♦ నఖిలలోకపితామ, హుండు విరించి దివౌకసులును

¹ ఇంద్రాక్షిదేవి చెప్పబడకుండుటచే లక్ష్మణుతోడ నామెయు నేగెనని యెఱుంగఁదగు. రామరాజ్యమున వైధవ్యములేదు. ² దీనివలన మోక్షప్రాప్తికి భక్తియే యుపాయము పండితుఁడైనను, బామరుఁడైనను, జేతనమైన నచేతనమైనను, భగవద్దర్శన స్మరణ సల్లాప నామకీర్తనాదులలో నేది లభించినను ముక్తిఁ గాంచును.

తే. ఋషులు గొలువంగ స్వర్గంబు † నేగుపాంటె

రాముఁ డుండెడిచోటికిఁ † గ్రన్నవచ్చె

గగనతలమెల్ల నిండారఁ † గలితకాంతు

లైనయాకాశయానవి † తానములను.

౧౬౫౦

కం. జ్యోతిర్భూతం బగునా, ద్యోతలము స్వయంప్రభామ † రోత్కరపుణ్య

వ్రాతమ్ములచే సుశ్రీ, స్థితం బయి వెలిగె జనము † వెఱఁ గొందంగన్. ౧౬౫౧

కం. దైవతకరముక్తం బై, వావిరినుమవృష్టి గురిసెఁ † బవనుండును సౌ

ఖ్యావహుఁ డై శీతలుఁ డై, పావనుఁ డై పుణ్యగంధ † వహుఁ డై వీచెన్. ౧౬౫౨

తే. తూర్యరావంబు లెల్లడఁ † దోరముగను, వేల్పుఁగన్నెలు గంధర్వ † విసరములును

సంకులంబుగ శ్రీరామ † చంద్రుఁ డవుడు, పాదచారి యై సరయువు † వారిఁ జొరఁగ

సీ. జతనంబు సేయంగ † సరసిజసంభవుం, డాకసంబున నిల్చి † యనియె నిట్లు

రా రమ్మ విష్ణు! భ † ద్రం బగు మాయదృష్టంబున వచ్చితి † సాధురక్ష!

సురనిభు లగుభ్రాతృ † వరులతో నీకోరు, విధిని బ్ర † వేశింపు † స్వీయతనువు

వైష్ణవం బగుమహా † వర తేజమో సనా, తన మగునభ † మొ నీ † మనసుపగిది

తే. నీవ గతి వెల్లజగతికి † నీదుమాయ

శ్రీవిశాలాక్షీ పూర్వ † రిగ్రహంబు

గాక యెవ్వఁడు తెలియంగఁ † గలఁడు నిన్ను

నఘచయవిభంగ † విమలద † యాంతరంగ!

౧౬౫౩

తే. అక్షయుండ వచింతుండ † వజరుడవును.

నీవు కోరినచొప్పున † నీదూతనువుఁ

జూరుమ యేద్రాని నైన నం † చును విరించి

ప్రార్థనము సేయ శ్రీరామ † భద్రమూర్తి.

౧౬౫౪

→ శ్రీరాముఁడు సానుజుఁడై సశరీరుం డై వైష్ణవ తేజంబుఁ జొచ్చుట. ←

కం. తా నిశ్చయించి మనమున, సానుజుఁ డై యపుడు చొచ్చె † సశరీరుం డై

మానితవైష్ణవ తేజము, మాససముల వేల్పులెల్ల † మఱి మఱి పొగడన్.¹ ౧౬౫౬

ఆ. అంత విష్ణుమయుని † నఖిలలోకేశ్వరు, దేవదేవు నఖిల † దేవతాళి

సాధులును మరున్ని † చయములుఁబూజించె, సేంద్రశుక్రమగుచు † హితముదోప.

తే. దైత్యదానవయక్షగం † ధర్వగరుడ

నాగదివ్యర్షు లపురః † పూగములును

బావనం బయ్యె దివము స † ర్వంబు హృష్ట

పుష్ట మయ్యెను గూరె మా † యిష్టములును.

౧౬౫౭

¹ దీనివలన నది ప్రాకృత దేహము గాదని యేర్పడుచున్నది.

చం. అని పొగడంగ విష్ణువు స్వయంభువుఁ గాంచి వచించె నువ్రతా!

జనములఁ గంటె యిందఱు నచంచలభక్తిని స్నేహయుక్తులై
యనుగమనంబుఁ జేసి తమప్రాణము లిచ్చిరి నాకు, మద్వియు
క్తిని సహియింప రైరి, నిరతిక భజితవృత్తులు పీర లెల్లరున్.

౧౬౫౯

↔ బ్రహ్మ సమస్తజనంబుల నుత్తమలోకంబున నుంచుట. ↔

కం. ఆకతమున వీరలఁ దగు, లోకంబున నిలుపు మనినఁ లోకగురుం డీ

లోకులు సంతానం బను, లోకంబున నుండువారుఁ లోకారాధ్యా! ౧౬౬౦

కం. ఈవిధి నినుఁ దిర్యక్కలు, భావించిన యేని నీదుఁభక్తిని దనువుల్

బో విడిచిన యే నద్వియు, వావిరి సంతానికమునఁ వఱులును దేవా! ౧౬౬౧

ఆ. బ్రహ్మలోకమునకుఁ బై నిఖిలబ్రహ్మ, గుణసమేత మగుచుఁ గొఱలు నదియు

. వానరాచ్ఛవరులుఁ వారలతోల్లింటి, సురలరూపములనుఁ జొచ్చువారు. ౧౬౬౨

కం. వానరపతి నుగ్రీవుఁడు, భానునిమండలముఁ జొచ్చువాఁడు మహాత్మా!

వానరు లెల్లరుఁ బితృలను, మానుగఁ బొందెదరు విబుధమండలి గనఁగన్.

సీ. అని పితామహుఁ డిట్లుఁ వినుచు చుండఁగ గోప్ర, తారతీరంబునఁ ధరణిజనులు

సంతోషమున బాష్పజలధారఁ గన్నులు, గురియింప సరయువుఁ గ్రుంకి రవుడు

రామభక్తిని దమప్రాణము ల్విడిచిన, యెల్లప్రాణులు మేనిఁ నింద విడిచి

దివ్యయానంబులఁ దేజరిల్లుచునేగి, రప్పుడు సరయువునందు మునిగి

తే. నట్టితిర్యక్సహస్రంబుఁ లమర తేజ, మొప్పుమేనుల దివి కేగఁ నుత్సవముగ

ఋక్షవానరరాక్షసుఁ లాక్షణమున, సరయువున దేహము ల్విడిఁ చనిరి దివికి.

కం. అంద టీటుచేర రా నా, నందంబున లోకగురుఁడుఁ నవ్య మగుదివం

బం దందఱ నిల్పిముదం, బంది మహా తిదివమునకుఁ సరిగెం బ్రీతిన్. ౧౬౬౩

↔ శ్రీరామాయణ ఫలశ్రుతి. ↔

ఉ. ఈయది సోత్తరం బయి రఁహించును, బ్రహ్మసుపూజితంబు, రా

మాయణ మన్మసిద్ధిఁ గనినట్టిది, ముఖ్యము, వాల్మీకుండు ని

ర్తాయ, చరాచరాత్మకుఁడుఁ ప్రాగ్విధి విష్ణువు నిల్చె స్వర్గమం

దాయతహర్షవృద్ధి నమృతాంధసు లెల్లరుఁ గూరుచుండఁగన్.

౧౬౬౬

కం. దివిజులు గంధర్వులు ముని, నివహంబులు సిద్ధులెల్లఁ నిత్యము ముదైవ

భవమున రామాయణమును, దివమున వినుచుందు రెలమిఁ దివ్యం బగుటన్.

సీ. జఖ్యాన మియ్యదిఁ యాయుష్కరంబును, బాపనాశనము సౌభాగ్యకరము

నామ్నాయసమము రామాయణం బియ్యది, శ్రాద్ధకాలంబులఁ శ్రావ్య మగును

బాదమాత్రం బైవఁ ♦ బరియింప వాఁ డన, పత్యుఁ డేనియు నుతఁడంతఁ డగును
 ధనహీనుఁ డైనను ♦ ధనవంతుఁ డయ్యెడు, సకలపాపంబులు ♦ సమసిపోవు
 తే. దినము పాపంబులను జేయుదీనుఁ డైన
 శ్రద్ధతోఁ బవ్య మొక్కఁడే ♦ జదువుచున్న
 వానిఁ బాపంబు లంటవు ♦ వాస్తవంబు
 వహ్నిసోకిన కంట్లంబుఁ పగిది జెడును.¹

౧౬౬౮

కం. వాచకునకు దాతవ్యము, నైచికియుం గాంచనంబు ♦ సవ్యాంబరముల్
 వాచకుఁడు సంతసించిన, నేచింతయు లేదు తృప్తు ♦ లెల్లరు విబుధుల్. ౧౬౬౯
 కం. ఆయుష్కర మగు శ్రీరా, మాయణముఁ బఠించునాతఁ ♦ డాత్తజ పాత్ర
 శ్రీయుతుఁ డై సుఖించుచు, నాయతసుఖమందు స్వర్గమందుం బిడఁగన్.
 తే. శూన్యమై యుండి పెక్కెండ్లు ♦ ధన్య మైన
 యాయయోధ్య పదంపడి ♦ యవనివిభుఁడు
 ఋషభుఁడనువాఁడు పాలింప ♦ వృద్ధి గాంచు
 జననివాసోచితం బయి ♦ సౌఖ్యమిడుచు.

౧౬౭౦

తే. ఉర్వి నెలయించె దీని సహోత్తరంబు, గాఁగ సభవిష్యముగ వల్లికప్రభవుఁడు
 లోకకర్త స్వయంబ యంగీకరించె, దీని సంపూర్ణముగ ♦ విని దివ్య లలర. ౧౬౭౧
 తే. వాజమేధసహస్రముల్ ♦ వాజపేయ
 శతసహస్రంబు లొనరించు ♦ సత్ఫలంబు
 రామచంద్రునిచరితంబుఁ శ్రవణమునన
 ధ్యాన మొనరించుటన కాంచుఁ ♦ డధ్యముగను.

౧౬౭౩

తే. అమరవాహినిలోనగు నాపగలను
 నైమిశాదిమహారణ్యభూములందు
 మఱి ప్రయాగ కురుక్షేత్ర ♦ మండలములఁ
 గాంచుఫల మొందు దీని నాఁలించునతఁడు.

౧౬౭౪

కం. భానూపరాగవేళను, దాని గురుక్షేత్రమందుఁ ♦ దపనీయంబున్
 దాన మొనర్చినఫలమును, దీని నివసనవాఁడు నొందు ♦ దీ టీ రెండున్. ౧౬౭౫
 కం. మానని శ్రద్ధను శ్రీసీ, తానాయకుచరిత వినినధన్యుఁడు ఘోరా
 ఘోరికంబులఁ బాయుచు, దా నెలకొను విష్ణుసన్నిధానమునందున్. ౧౬౭౬
 ఆ. ఆదికావ్య మిద్ది ♦ యార్షంబు పూర్వంబు, వల్లికోద్భవర్షి ♦ భాషితంబు
 నియతి భక్తిచేత ♦ నిరతంబు వినువాఁడు, రూఢిగాఁగ విష్ణురూపుఁ గాంచు. ౧౬౭౭

¹ శ్రీరామనామమాహాత్మ్యమును బఠింపుఁడు. ఇది యెట్లు సత్యమో తెలియును.

కం.దారసుతాదులు వృద్ధిం, గూరెద రెడదెగవికలిమిఁ ♦ గొమరాగూగులం

బొరగఁ దామరతంపర, యై రహి గను నియతి వినెడిఁ యనఘాత్తునకున్. ౧౬౭౮

కం.నిరతము రామునిచరితముఁ, బరమమతి స్వినెడివాఁడు ♦ భక్తివశమునన్

బరిపూతుం డై బహువ,త్సరములు జీవించి మోక్షసంగతి వెలయున్. ౧౬౭౯

కం.నిరతము రాఘవచింతా,పగుఁ డగుమనుజుండు కోరుఁవాంఛితములఁ దా

పరగన కాంచును బ్రాహ్మణ,వరు లిది వినిపింపవలయుఁ ♦ బ్రతిదినసంబున్. ౧౬౮౦

కం.గాయత్రీరూపము రా,మాయణ మిదియొక్కపదమ ♦ యైనఁ బరింపన్

జేయు దూరితనాశము నుతు, లాయతధనములును గలుగు ♦ నక్షయ మగుచున్.

కం.సర్వము రామునిచరితము, నిర్వక్తమనీవఁ జదువుఁనియతాత్మకు లీ

యుర్వి విడిచి చనుపిదప ఖ,గార్వునిలోకమున నుందు ♦ రనవరతంబున్. ౧౬౮౧

కం.జనకుండు జనకజనకుఁడు, జనకునితాతయును నతనిఁజనకుండును ద

జ్జనకుఁడును విష్ణులోకం,బున నిలుతురు రాముకథను ♦ బారిఁ బారి విన్నన్. ౧౬౮౩

తే. రామచరితంబు ధర్మార్థకామములను, శాశ్వతం బగుపదము నొసంగు నిజము

కాన నిత్యంబు జనులార! ♦ కార్య మగును, శ్రద్ధతో మీరు దీనినిఁజదువ వినుట.

తే. భక్తితోడుతఁ బదమైనఁ ♦ బాదమైన

ననయ మఘనాశనంబు రామాయణంబు

వినునతం డేగు బ్రహ్మసదనమునకును

బ్రహ్మచేఁ బూజితుం డయి ♦ నటలు సతము.

౧౬౮౫

మానిని. ఈరహి మించుమహత్త్వముఁ గల్గినఁయిట్టిపురాతనవృత్తమణిన్

మీరు పఠింపుఁడు సంశయ మూనక ♦ నిండుమనంబున నమ్మి జనుల్!

దూరము లై చను దోషము లన్నియుఁ ♦ దోరపుభద్రము మీ కగుతన్

వారక విష్ణుచుహామహిమోన్నతి ♦ వర్ధిలుతం గడువర్ధిలుతన్.

౧౬౮౬

కం.అని యార్ష మాదికావ్యం,బును నగురామాయణంబు ♦ మును వల్లికసం

జనితుఁడు తపస్వి సంహిత,గను బల్కెను భూప్రజోపకారక బుద్ధిన్.

౧౬౮౭

↔ ఆంధ్రకవికృతగ్రంథాంతనమస్కారములు. ↔

కం.ఒడవినవిఘ్నము లణఁచుచుఁ, గదసినయాపవలఁ దొలఁచి ♦ కడముట్టఁగ నీ

సదయతఁబల్కించినకృతి, యిదిగోఁ గైకొమ్ము జానఁకీశ్వరరామా!

౧౬౮౮

కం.తప్పొప్పు లెఱుంగను నీ,చెప్పించినయట్లు నేను ♦ జెప్పితిఁ గద మా

యప్పా! దీనం గలిగిన,తప్పొప్పుల కీ నే దిక్కు ♦ దశరథరామా!

౧౬౮౯

ఉ. హెచ్చుగ నెందు నేని వచిఁయించియ యుండిన రక్తిచేతనే

హెచ్చుని వీడి యుండిన మునీశ్వర! జ్ఞానము లేమిచేతనే

యచ్చపుయోగిరత్నమ! మహాత్మక! నీకృతి యీప్రబంధముం
బొచ్చెము గాదు జీవయుతముఁగ్గియు ఛాయ యనంగ నుండెడిన్.

౧౬౯౦

ఉ. నీకృతి క్షీరసాగరము + వీవ యెఱుంగుదు తనహత్త్వమున్
నాకు సశంభాకో యెఱుంగ + నన్ను దరింపఁగఁ జేయ దాని నీ
వే కరుణాతిరేకమున + నిట్లు వచింపఁగఁ జేసి నంతనే

నాకు స్వతంత్రతాస్థయము + నాథ! లనంబును లే దెఱుంగవే?

౧౬౯౧

చం. తరుచుకొలంది తీసి, యమృతంబునుబోలెడి, లోఁ తదెంతయో
తర మట చొచ్చి చూడ, గుణతత్త్వ మగమ్యము, పారమార్థిక
స్థిరమతియైనవానికిని జిత్తము నిల్కడ నొందు నిందు, గే
సరితనుజాతురీతి¹ నను + జల్పుము రామ! త్వదేకచిత్తుఁగన్.

౧౬౯౨

కం. అఘటనఘటనాచాతురి, మఘవస్తుత! తెలుపుపొంటె + మాదృశుచేతన్

లఘుగతి నీదుమహాకృతి యఘహర! చేయించి తీవ + యన్యము గల దే? ౧౬౯౩

చం. ఎలమి హుళిక్కి నుండి యొకయింతిని జేసితి పాదధూళిచే

బలపరిపంథిముఖ్యుల కవార్యముఁ జేసితి దర్భపోచ, ని

శ్చల మపవర్గ మిచ్చితివి + సత్కృప గ్రద్దకు, నట్టినీకు నే

కొలఁదియొ నన్ను నిట్లు రఘుకుంజర! త్వత్కృతికర్తఁ జేయఁగన్!

౧౬౯౪

కం. నాసత్త్వము నే నెఱుఁగుట, వీనంబును లేదు మోహవిభ్రమ మెద సం

తోసము శ్రద్ధయు హెచ్చెను, వాసవనుత! నీదుకృపకుఁ + బాత్రమ నగుటన్.

కం. చేసితివి నీవు నాకున్, బాసను దరియింపు మీవు + వార్ధి నటంచున్

బాసను దప్పవు నీ వను, వాసి జగం బెఱుఁగు సత్యభాషణ దీనన్.

౧౬౯౬

కం. జలనిధి దాఁటు మ టంటివి, జలనిధి కావ్యంబొ కాక + సంసారంబో

పలుకవు దాఁటించితి కృతిఁ, దలఁకక భవవార్ధి నట్ల + దాఁటింపు దయన్! ౧౬౯౭

ఉ. కాలము వ్యర్థ మేగు ప్రతిఘనమునందును గొంత రిక్తగా

ధాలపనంబునందు ఫలమా? యొకమూర్తమ మేని త్వత్కథా

జాలమునందుఁ జిత్త మిడ + సత్ఫలదం బని యెంచి రామ! నీ

లీల రచింపఁ బూనితిని + లేశము లేశము నాఁడు నాటికిన్.

౧౬౯౮

నీ. నీమాట నెద నమ్మి + నేను శార్వరి నాశ్వ, యుజమాసమున శుద్ధవిజయదశమిఁ

గృతిని బ్రారంభింపఁ నెడ నెడ విఘ్నముల్, కలిగియు నేఁడుల + నెలలకొలఁది

నవియెల్ల నీకరుణావ లోకనమునఁ, బాయుట నీమహావాక్య మొకఁడె

యాధారముగఁ గొని + యదరక నీసేవ, సలుపఁగ నేటికి + శాలివాహ

కేసరితనుజాతురీతి = రామాయణమున హనుమంతుఁడు తప్పఁదక్కిన యందఱు సహింపరాని దుఃఖముల సనుభవించినవారే. హనుమంతునివలె రామభక్తియు రామకైంకర్యమం దప్రతి హతశక్తియుఁ గవికాత క్షితములు. ² దుస్సహతీవ్రతయము కారణముగ.

ఆ. శకమునందుఁ గ్రాలు + చంద్రరామగ జేందు, సంఖ్య యొసరి మిగుల + శస్త్ర మైన
కీలకాబ్జమునను + గీర్తిత శ్రావణ, పౌర్ణమాసియందుఁ + బూర్ణ మయ్యె. ౧౬౯౯

కం. సైరింపు దేవ! నాయప, చారము లవి యెన్నో కలవు + సత్యము కరుణ
పారగ! కైకొనుము నమ, స్కాగము లర్పింతు నొంట + శక్తుడఁ గామిన్. ౧౭౦౦

→ కవి యీగ్రంథము నొంటిమిట్ట శ్రీరాముల కర్పించుట. ←

సీ. సాంతంబుగాఁగ నీచరితంబు సకలంబు, సీగ్రామచుం దిది + నీ కొసంగఁ
దలఁచు చుండఁగను మిత్త్రులము మువ్వగము త, త్సంకల్పలతక వసంతసాహ్య
మునఁ బూచి ఫలియింప + ముదముననీయబ్బ, మందాశ్వయుజమాస + మందుఁ బూర్ణ
మాతిథిఁ బాడ్యమి + మఱి ద్వితీయాతిథి, వేలకొలంది ప్రజాళి గనఁగ

తే. నీదుపాలకియంద యీనీదుకృతిని

నిల్పి కవులును బండితుల్ + నీదుభక్త

వరులు మోయఁగ ఛత్రంబు + పట్టి రాఁగఁ

బుణ్యమంగళవాద్యముల్ + బోరు కొనఁగ.

౧౭౦౧

చం. వలగొని దేవతాయతననాటియు నేకశిలాపురంబుఁ, దా

రెలమిని జొచ్చి కోవెలను + నెల్లకృతిం బఠియించి యాదినం

బుల, మహిమాభిరాముఁ దగుఁ భూపతికిం దగుదొడ్డకొల్వలో

పల బిరుదాంకితుల్ కవులు + పండితవద్యులు దూరదేశగుల్

౧౭౦౨

కం నీకృతిఁ దమిఁ గనుఁగొనఁగా, నేకశిలాపురికి రక్తి + నేతెంచినను

శ్లోకులు మూలమునందలి, శ్లోకంబులతోడఁ బోల్చి + శోధించి మఱిన్. ౧౭౦౩

ఉ. ఈకృతి నీకు నర్హమని + యేక విధంబుగ నెల్లఁ బ్రాజ్ఞులున్

బ్రాకట రీతిఁ బల్కఁగ + మర్పణ చేసి యతండు తావకా

స్తోక మహత్త్వముం గరుణ + చూపిన తీరు నుపన్యసించి నీ

యీ కృతి పార మందుటకు + హేతువు నిక్కము నీవ యంచ నెన్.

౧౭౦౪

కం. ఏవంవిధకృతిరచనకు, నీ వేమి వచించె దనుచు + నినుఁ బ్రశ్నింపన్

నీ వాక్రుచ్చినవాక్యము, దేవా! గుణ కాదిదృష్టాంతమెకా.

౧౭౦౫

కం. తావుల కనుగుణముగ దుఃఖావళి ప్రాప్తింపఁ జిత్త + మారట గొనఁగా

నే విసివినచోఁ దేర్పవె, దేవా! నీకరుణ కదియు + దృష్టాంతమెకా.

౧౭౦౬

కం. నే వేడకయును గృతినిం, గావించుచు నుండ సాత్త్వికత్యాగముగన్

భూవిగ్నఁ డిది ప్రకటించుట, దేవా! నీమహిమ కదియు + దృష్టాంతమెకా. ౧౭౦౭

కం. నావిభము నీవు కృతిగొను, నావిభవము నిజము పలుక + నత్యుక్తిగఁ దా

భావించుఁ జూడనాతఁడు, దేవా! నీమహిమ కదియు + దృష్టాంతమెకా. ౧౭౦౮

¹ మూలమునందు రహస్యార్థములు. నాయాస్థానంబుల బీజాక్షరములు. మంత్రవర్ణములు లోనైనవి కల
వామని పరీక్షించి. ² రాముఁడు తండ్రికి నివాపము లిడునపుడు మాతృమరణము. పాలివధకాలంబున భ్రా
తృమరణము. నాగపాశబంధనవేళ నాకస్తికజ్వరప్రాప్తియు మోక్షములోనైనవి పెక్కులు నివర్తనంబులు.

ఉ. కమ్మ నిమిత్తమాత్ర మని + కవ్వడి కీవు వచించి న్నేవా
కవ్వమ్మును నమ్మి నీనుడిప్ర + కారము వర్తిలు చన్ని నీవె చి
త్రమ్ముగఁ దీర్చుటల్ కనితి + దాశరథీ! కయిగొంటి వీవు నీ
స్వమ్మును బూర్ణచిత్తమునఁ + జల్పుము నీహది వచ్చిన ట్లికన్.

౧౨౦౯

←→ ఉత్తరకాండాంతపద్యములు. ←→

కం. మస్కరిరక్షాదక్ష న, మస్కరణస్థరణతుష్ట, మానసకమలా
భాస్కరకులదీపక శ్రే, యస్కర వినతాఘతస్క, రా రఘుపీరా.

౧౨౧౦

ఉ. పాలితసర్వలోకచయ + బ్రహ్మముఖామరనిత్యపూజితా
క్షాళితభక్తలోకకలు + పా యసమానవదాన్యశేఖరా
శ్రీలలితాంఘ్రివారినిజ + చిన్తయనామపునీతసర్వదే
వాళిమనుష్యసంచయ న, రాకృతిభాసిత కీర్తిభాసితా.

౧౨౧౧

సుగంధి. రామచంద్రగోత్రచంద్ర, రమ్యపద్యగేయమా
నామలోత్తరప్రచార + యాదిదేవ శ్రీహరీ
రామ యొంటిమిట్టధామ + రాజకన్యకాలస
ద్వామభాగ¹ దివ్యభోగ + వా సు దాససేవధీ.

౧౨౧౨

←→ మంగళమహాశ్రీస్మృత్యము. ←→

మంగళము రామునకు + మంజుగుణధామునకు + మాన్యసురసోమునకు నెందున్
మంగళము నీత కనఁమానపరిపూతకును + మాత కఘధూతకు సతంబున్
మంగళము భ్రాతృహితఁమండలసమేతునకు + మారుతిసమర్చితునకున్ స
న్తంగళము భక్తజనఁమానసనివాసునకు + మానగుత మంగళమహాశ్రీ. ౧౨౧౩

— గ ద్య ము. —

ఇది శ్రీమద్రామచంద్ర చరణారవిందమిళిం
దాయమాన మానసత్వమహావైభవ వావిలి
కొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ సుబ్బరాయ
నామధేయ ప్రణీతం బైన శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకిరామా
యణ మనునిర్వచనమహాకావ్యంబునందు

ఉత్తర కాండము.

సర్వము సంపూర్ణము.

శ్రీ రా మా ర్పణ మ స్తు.

శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ.

శ్లో. నమోస్తు రామాయ సలక్షణాయ, నమోస్తు దేవ్యై జవకాత్మజాయై
నమోస్తు వాతాత్మభువే వరాయ, నమోస్తు వల్లీకభవాయ తస్మై.

¹ వామభాగమున నీత గల రాముఁడు ముక్తిప్రదుఁడు వడివైపు నీతఁ గల రాముఁడు భుక్తిప్రదుఁడు.

